

Giới thiệu Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert

"Tôi đem hầy xưng tên ra? Ngô cũng không giết hạng người vô danh! "

Hắn xoa người rồi đi.

"Tặc tướng chạy đâu! Hầy xưng tên ra! "

"Ngô Minh. "

Cái gì? Lữ Bố then quá thành giận, sức chiến đấu mạnh nổ?

Hệ thống, đến cái Nhiệm Mẫn, Vũ Văn Thành Đô, Lý Tồn Hiếu, tam anh ngược Lữ Bố a !! Ôn Hầu trong nháy mắt thay đổi Ôn Khi.

Gian hùng Tào Tháo, nhân đức Lưu Bị, ta có hệ thống, làm cho gian hùng thay đổi gian gấu, nhân đức thay đổi nhân đức.

Có Nguyệt Phiêu hay bất cứ thứ gì tốt ném hết vào

Để lại cmt để converter có thêm động lực làm việc

Quà = Bạo chương :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Hồ Lao quan Ôn Hầu mới bại Ngô Lập Nhân xuyên qua bị trảm

Ngô Lập Nhân đang ở nằm ở trên giường, cầm điện thoại di động, chơi tam quốc trò chơi, chợt thấy trong trò chơi chiều mộ anh hùng tửu quán tàn mát ra một hồi hào quang bảy màu. Ngô Lập Nhân hết sức tò mò, nghĩ thầm: Chẳng lẽ phải ra khỏi thân tướng rồi? Nhịn không được đã nghĩ điểm vào xem, thử thời vận. Chỉ thấy hắn mới vừa ấn tay một cái, bỗng nhiên toàn thân cao thấp như gặp đến điện giật thông thường, không ngừng co quắp.

Nguy rồi, điện giật rồi? Lẽ nào điện thoại di động của ta vẫn còn ở nạp điện hay sao? Sơn trại cơ hại chết người!

Còn chưa tới phải gấp suy nghĩ nhiều, tiếp lên trước mắt một hồi hắc, đầu óc một hồi mê muội, lập tức liền mất đi ý thức. Hỗn loạn trung, hắn dường như bốn phía đều là hắc ám, nỗ lực mở mắt ra, nhưng vẫn là cái gì đều nhìn không thấy. "Lẽ nào ta thực sự bị điện giật chết rồi? Vậy ngày mai ước đoán trong buổi họp tin tức a !: Nào đó trạch nam nằm trên giường vừa chơi điện thoại di động bên nạp điện, kết quả điện giật bỏ mình! Thầy u, ta không muốn chết a! " nhưng mà hắn muốn nói rất nhiều nói, nhưng là một điểm đều nói không ra miệng, cả người phảng phất ở một cái trong hỗn độn.

Đúng lúc này, hắn chợt nghe xung quanh có người ở lóu rú nói gì đó, Ngô Lập Nhân trong lòng kinh hãi: Nhất định là có người đang cứu mình, nói không chừng liền được cứu rồi, ta phải kiên trì, nhất định phải kiên trì, không thể chết được, mở mắt ra.

Hai mắt mở ra rồi, ánh mặt trời tốt, không khí cũng tốt, bầu trời xanh thẳm, Ngô Lập Nhân mừng rỡ nói: "Ta không chết, ta không chết! "

"Tích! M- 250 tinh hệ độ 38 thay mặt sét đánh vô địch hệ triệu hoán thống thành công bảng định, bây giờ tiến hành các loại công năng trắc thí, mời kí chủ kiên trì đợi! "

"Cái quỷ gì? Ta xuất hiện ảo giác? " Ngô Lập Nhân đầu óc vang ong ong, không biết xảy ra chuyện gì.

"Tiên sinh? Người vẫn ổn chứ? Vừa mới chủ công hạ lệnh xử trảm người, chúng ta nhìn người sợ chết rồi, trong chốc lát không biết còn tiếp tục hay không chấp hành quân lệnh, đang muốn đi bẩm báo chủ công, cái nào nhớ người lại sống đến giờ. Bất quá, ai, vẫn khó thoát khỏi cái chết. "

Ngô Lập Nhân nguyên bản nằm trên mặt đất, nghe được có người nói, vội vã ngồi xuống, xung quanh dĩ nhiên vây quanh vài cái quần áo quái dị người, "Các người đang nói cái gì? Các người là cái gì đoàn kịch? Cảm ơn người đã cứu ta, ta phải về nhà rồi. "

Ngô Lập Nhân đứng lên đang muốn đi, bỗng nhiên một thanh trường mâu chỉ hướng chính mình, "Tiên sinh, người xuống phía dưới có thể ngàn vạn lần không nên trách tội mấy người chúng ta, đây là chủ công ra lệnh. "

"A! " Ngô Lập Nhân lại càng hoảng sợ, hắn dùng tay sờ sờ trường mâu kia, dĩ nhiên phát hiện đạo kia cụ không phải là giả, trong lúc nhất thời đầu óc của

hắn lóc lên vô số ý niệm trong đầu.

"Ta chuyển kiếp? " "Ta muốn sở hữu nhân vật chính hào quang? " "Ta sẽ tọa ững thiên hạ ngạo thị quần hùng? " "Ta bây giờ đang ở niên đại nào? "

"Nhưng là ta là ai? "

Nhưng là ta là ai? Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến một cái vấn đề quan trọng, liền vội vàng hỏi, "Các vị đại ca, vậy bây giờ là cái gì niên đại? Ta là ai? "

Mấy người kia sắc mặt quái dị trông coi Ngô Lập Nhân, do dự một chút, chỉ có có người nói: "Tiên sinh? Ngươi chứ không phải là sợ choáng váng? Bây giờ là ban đầu bình nguyên niên, chúng ta chỉ biết là ngươi là chủ công mưu sĩ, bình thường rất ít lộ diện, chúng ta cũng không biết ngươi tên là gì. "

Là sao? Thì ra đám này lâu la thân phận quá thấp, còn không biết mình tên. Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm vui vẻ: Ban đầu bình nguyên niên? Lẽ nào bây giờ là trình diễn miễn phí Đế Lưu Hiệp mới vừa đăng cơ một năm kia? Ai u, tam quốc loạn thế a!... có tương lai. Bất quá, mấy người này không biết mình thân phận, khả năng chính mình vẫn là người có địa vị nhất định.

Hắn tiếp lấy lại hỏi: " chủ công của chúng ta là? "

"Tiên sinh, ngươi thực sự là sợ choáng váng? Chủ công của chúng ta tự nhiên là triều đại đương thời Hậu tướng quân Viên Thuật. "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, mới ý thức tới, nguyên lai mình thật là người vô danh, mà ở Tam Quốc Diễn Nghĩa trung, bởi vì vì người nọ cho Viên Thuật ra mưu không để cho Tôn Kiên phát lương thảo cuối cùng bị coi thành người chịu tội thay cho xử trăm rồi, đến cuối cùng đều là không có một người danh hiệu áo rồng nhân vật.

Đkm, người nào xuyên qua có thể có ta bị kịch! Chẳng những là gần bị xử trăm, hơn nữa chết đều không biết mình tên gọi là gì. Ngô Lập Nhân nội tâm là cực đoan hồng mắt, nhưng là, mấy cái quân sĩ cũng không cho hắn dài dòng nữa cơ hội.

"Tiên sinh trên hoàng tuyền lộ, lên đường bình an. " nói xong, một người trong đó nâng lên đại đao, thờ dài, sẽ chém xuống đi.

"Dưới đao lưu người! " Ngô Lập Nhân đầu óc vừa kéo, hô lên một câu nói như vậy, thông thường kịch truyền hình trung nhân vật chính nhanh thời điểm chết đều sẽ có người như vậy kêu, mà bây giờ Ngô Lập Nhân tự biết không ai biết cứu hắn, hắn chỉ có thể tự cứu rồi.

"Tiên sinh, chúng ta muốn nhanh đi về phục mệnh, ngươi nhắm mắt lại, lập tức liền đi qua. " quân sĩ cho rằng Ngô Lập Nhân là sợ chết, là tốt rồi nói an ủi.

"Huynh đệ, ta cầu có khẩn yếu liền muốn cùng chủ công nói, mời nhất định thay bẩm báo, chủ công sau khi nghe được, nhất định sẽ không lại giết ta, xin ngươi tin tưởng ta, ngày khác tất có thăm tạ. "

Quân sĩ ngăn người, vẫn lắc đầu một cái, "Tiên sinh, mấy người chúng ta đã đối với ngươi không tệ, làm cho ngươi nói nhiều lời như vậy. Nếu như chúng ta không quay lại đi phục mệnh, sợ rằng phải cùng ngươi cùng tội. "

"Mấy vị huynh đệ, ta chỉ muốn cùng chủ công nói một câu, quay đầu dâng mười kim đưa tặng! Quyết không nuốt lời! " Ngô Lập Nhân tuy là không biết mình là không phải có nhiều tiền như vậy, thế nhưng hiển nhiên những lời này đưa đến tác dụng, người chết vì tiền chìm chết vì ăn, từ xưa đến nay đều là như thế.

Mấy cái quân sĩ do dự một chút, không thể làm gì khác hơn là có cái kia cầm đại đao áp trứ hắn đi về phía trung quân đại tướng. Lúc này Viên Thuật đang ngồi ở trung ương, không biết đang suy nghĩ chuyện gì tình cờ ra.

"Báo! Chủ công, vị tiên sinh này nói có khẩn yếu nói cùng chủ công nói, tiểu nhân sợ làm chủ công đại sự, liền dẫn hắn tới rồi. "

Viên Thuật ngẩng đầu, trông coi Ngô Lập Nhân, mặt lộ vẻ vẻ giận dữ, "Thật là lớn gan chó, các ngươi khi ta quân lệnh là lời nói đùa sao? Có phải hay không muốn cùng hắn cùng chết. "

Quân sĩ vội vã sản xuất tại chỗ miệng xưng tội không ngớt, nhưng mà Ngô Lập Nhân chợt cười lên ha ha, trong tiểu thuyết, chỉ cần người nào đó cười ha ha một cái, nhất định sẽ có cơ hội nói chuyện.

"Ngươi cười cái gì? Nếu không phải là ngươi ra chủ ý cùi bắp,, ta có thể ở Tôn Kiên người kia trước mặt không ngóc đầu lên được sao? "

Ngô Lập Nhân thầm nghĩ: Quả nhiên, cổ nhân không gạt ta ta!

"Chủ công, ta cười là, chủ công giết ta, biết mất đi một cái tuyệt thế trần bảo! " Ngô Lập Nhân từng chữ từng chữ nói.

"Chê cười, bản tướng quân cái gì trần bảo chưa thấy qua, vẫn còn ở từ cái gì tuyệt thế trần bảo. "

Ngô Lập Nhân nhếch miệng lên, lạnh lùng nói rằng, "Ngọc tỷ truyền quốc! "

Viên Thuật lập tức con mắt to tròn, vẫy tay để cho còn lại binh sĩ đều lui đi, đến gần Ngô Lập Nhân, "Tiên sinh, nghe đồn ngọc tỷ truyền quốc ở thập thường thị chi loạn lúc thất lạc, đến nay chưa từng tìm về, chẳng lẽ tiên sinh có tin tức gì? "

"Chủ công, ngọc tỷ truyền quốc liền ở trong hoàng cung. "

Viên Thuật bỗng nhiên biến sắc, lớn tiếng trách cứ: "Ngươi đùa bỡn ta? Nếu như ngọc tỷ ở trong hoàng cung, vậy làm sao sẽ nói chưa từng tìm về? "

Ngô Lập Nhân cười nửa dưới, trong lòng biết hôm nay đã tránh được một kiếp, cái này Viên Thuật hay là muốn cho hắn ngọc tỷ tin tức mới có thể có dùng. "Chủ công bớt giận, ngọc tỷ bị thả ở một cái chỗ đặc biệt, đến khi liên quân đánh hạ Lạc Dương, nào đó thì sẽ tìm cho ngươi xem. "

"Thật to gan, Lạc Dương đánh hạ hay không còn chưa biết được, một ngày không đến được Lạc Dương hoàng cung, vậy ngươi liền một ngày tìm không được, ta làm sao có thể tin ngươi? Nếu không phải giết ngươi, ta như thế nào cùng Tôn Thái Thú khai báo, ngươi vì cầu sống mệnh, dùng thứ nói láo này gạt ta, chẳng lẽ đã cho ta là ba tuổi tiểu nhi? "

Ngô Lập Nhân ôm quyền thi lễ, "Chủ công, thành Lạc Dương phá ở nơi này hai ngày. Nay ôn hậu mới bại, Đồng tặc muốn dắt thiên tử công khanh đòi đô Trường An, cho nên, Lạc Dương biết tự sụp đổ. Chủ công nếu hay là không tin, không ngại đợi lát nữa hai ngày, ngày khác nào đó lời nói thì sẽ ứng nghiệm, bằng không đến lúc đó lại giết ta, có gì không thể? "

Viên Thuật đi qua đi lại, suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng con mắt lộ ra quang mang, "Tốt, liền cho ngươi hai ngày kỳ hạn, đến lúc đó, nếu không ứng nghiệm, chẳng những là ngươi, ta làm cho cả nhà ngươi già trẻ chôn cùng. "

Ngô Lập Nhân thở một hơi dài nhẹ nhõm, "Chủ công, ta còn có một việc tình muốn hỏi ngươi. "

Viên Thuật lúc này khôi phục sắc mặt, trên mặt nở một nụ cười, "Tiên sinh mời nói. "

Ngô Lập Nhân lúc này trên mặt mặt lộ vẻ khó xử, hắn không biết hỏi như vậy có thể hay không làm cho Viên Thuật sinh nghi, bất quá hắn đã hạ quyết tâm đang giúp Viên Thuật tìm được ngọc tỷ sau liền rời đi Viên Thuật, bằng không đi theo hắn sớm muộn gì vẫn khó thoát khỏi cái chết.

"Vừa mới chủ công muốn chém tại hạ đầu, trong lúc nhất thời ta dường như quên mất rất nhiều chuyện, ta thậm chí không nhớ rõ ta là ai, mong rằng chủ công báo cho biết dưới. "

Viên Thuật nghe xong cười ha ha, "Ngươi nói là sự thật? Thế gian còn có thể có quên chính mình tên họ nhân? Bất quá tiên sinh, chuyện này ta còn thực sự không giúp được ngươi, bởi vì ta cũng không biết ngươi đến cùng tên gì, ngươi lúc đó chỉ nói là chính mình họ Ngô. "

Cái gì? Lẽ nào ta thật sự là một áo rỗng, ta không phải là chủ giác, ta không có vàng ngón tay, ta không có tốt gia thế, thậm chí ta ngay cả cái tên cũng không có, ta chỉ có miễn phí tam quốc bơi một cái sao? Ngô Lập Nhân trong lòng ưu thương, đơn giản là tuyên cổ đệ nhất.

P/s: Thanh niên số bách nhọ, sợ quên mịa luôn cái hệ thống :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Đồng Trác hỏa thiêu Lạc Dương Cung, Viên Thuật đêm chạy Nam Dương thành

Viên Thuật trông coi Ngô Lập Nhân sắc mặt quái dị, liền vội vàng hỏi "Ngô tiên sinh, ngươi tái tử cho tốt, ngay cả tin tức cơ mật như vậy ngươi đều đã nghĩ đến, lẽ nào sẽ quên mình tên họ? "

Ngô Lập Nhân nhìn ra Viên Thuật trong lòng sinh nghi, một người ngay cả tên mình đều quên người, hắn cung cấp tin tức có thể tin được không? Nếu không phải Viên Thuật đúng ngọc tỷ truyền quốc mơ ước đã lâu, sợ rằng đã sớm tiễn Ngô Lập Nhân đi gặp tiên đế rồi.

Ngô Lập Nhân lúc này không biết là khóc là cười, xấu hổ nói câu, "Chủ công chê cười, ta chính là người vô danh, đúng, ta họ Ngô tên Minh, chữ Lập Nhân, Hạ Bi người. " Ngô Lập Nhân dưới tình thế cấp bách, viện nói như vậy, về phần tại sao nói là Hạ Bi người, bởi vì hắn xuyên qua trước gia chính là tại nơi, nói như vậy, hắn chỉ ít còn hiểu rõ một chút.

Viên Thuật tuy là nét mặt vô cùng hiền lành, nhưng là ở Ngô Lập Nhân bên ngoài doanh trường bố trí rất nhiều thủ vệ, đừng nói Ngô Lập Nhân như vậy một cái tay trái gà không chặt văn nhân, chính là vậy võ tướng cũng mơ tưởng từ nơi này chạy đi. Cái này nguyên đều ở đây Ngô Lập Nhân trong dự tính, sợ rằng chỉ có thể chờ đợi Đồng Trác hỏa thiêu Lạc Dương sau đó, Viên Thuật mới có thể sẽ chân chính tin tưởng mình.

Trong hai ngày này, Ngô Lập Nhân suy nghĩ rất nhiều, hắn thử rất nhiều lần, rốt cục để cho mình tin tưởng, hắn chuyển kiếp. Hắn càng là ý tưởng nghĩ cách muốn tìm cùng xuyên qua làm bạn mà thành bàn tay vàng, nhưng là cuối cùng chỉ có thấy được một cái hoàn toàn không nhận biết chính mình.

"Ta đến cùng nên làm cái gì bây giờ? Phải như thế nào thoát ly Viên Thuật? Ta đây lại hần là đi tìm nơi nương tựa người nào?" Ngô Lập Nhân không ngừng hỏi mình, nhưng là biết rõ lịch sử hần, bây giờ lại tìm không được một cái thích hợp đường -- bất kỳ một cái nào đường đều là có nguy hiểm. Mười tám đường chư hầu, đến cuối cùng đại bộ phận đều là hội phi yên diệt, mà mặc dù là Tào Tháo, cũng đã trải qua vô số lần thất bại cùng tìm được đường sống trong chỗ chết, huống chi hần vẫn một cái nhiều như vậy nghi nhân.

"Nếu không có một con đường là có thể bình an xuống phía dưới, còn không bằng buông tay đánh một trận, tới một người tranh phách thiên hạ, mặc dù thất bại, cũng không uổng ta xuyên qua lần này!" Ngô Lập Nhân âm thầm tự nhủ.

"Tiên sinh, tiên sinh, chủ công mời lập tức đi một chuyến."

Đúng lúc này hậu, bên ngoài doanh trường bỗng nhiên truyền tới một binh sĩ tiếng la, Ngô Lập Nhân biết, hần xuyên qua trước mắt mới chỉ cũng sẽ không ảnh hưởng bình thường lịch sử tiến trình.

"Ai nha, Lập Nhân, người đã đến rồi, quả nhiên như lời người nói, Đồng tặc đã dời đô Trường An, liên quân đều đang chuẩn bị tiến quân Lạc Dương rồi, lính của chúng ta mã cũng phải lập tức lên đường, chỉ bất quá bây giờ thành Lạc Dương hỏa hoạn mấy ngày liền, tiên sinh có thể nhớ kỹ bảo bối vị trí xác thực?"

"Bầm báo chủ công, bảo bối đang ở hoàng cung nam trong điện trong một cái giếng, mời chủ công mau mau phái người đi vớt. Nếu như mò được một cái nữ nhân thi, bảo vật liền tại nơi nữ nhân thi thể trên."

Viên Thuật cười ha ha một tiếng, "Hào hảo hảo, nhược quả như Lập Nhân nói như vậy, sau này ta nhất định bái người vì quân sư."

Ban đêm, thành Lạc Dương pháo hoa tràn ngập, mà Viên Thuật dẫn dắt đại quân cũng không có tham dự cứu hỏa, mà là thẳng đến Ngô Lập Nhân nói địa phương đi tới, cái này để những người khác mỗi bên chư hầu đều hết sức phản cảm. Nhưng là bởi vì Viên Thuật quản mình quân lương thảo, các lộ chư hầu cũng không muốn cùng với trở mặt, cho nên đại gia cũng không có cùng hần bắt đầu cái gì xung đột.

Nhưng mà Viên Thuật cử động sớm bị người nói cho đến rồi liên quân mình chủ Viên Thiệu trong tai, hần đứng người đường đệ này phẩm tính vô cùng lý giải, không thấy thô không thả chim ưng, lần này mắt thấy Viên Thuật như vậy tích cực xông vào hoàng cung, hần đã phái người tâm phúc âm thầm theo dõi, xem xem rốt cục Viên Thuật toan tính vật gì.

Ngô Lập Nhân kỳ thực đứng hoàng cung cũng không là rất biết, tương phản, hần đứng cái này kiến trúc cổ đại vô cùng xa lạ, may mà Viên Thuật không để cho đầu hần trước dẫn đường, nếu không... Hần nhất định sẽ mê thất ở nơi này lớn như vậy trong cung điện.

Mọi thứ đều dựa theo Ngô Lập Nhân suy tưởng của tiến hành, Viên Thuật khiến người ta đem trong giếng thi thể đánh vớt ra, xuất ra trong ngực hộp gấm, mở ra xem, nhất thời ngũ sắc quang phóng lên cao, mặc dù ở hỏa quang kia diệu ngày thời khắc, cũng để cho rất nhiều hữu tâm nhân vì thế mà kinh ngạc.

Viên Thiệu phái ra tâm phúc đã đem đây hết thấy nhất ngũ nhất thập nói ra, Viên Thiệu sau khi nghe xong, sắc mặt âm trầm, chặt quyền đầu, chợt nện xuống cái bàn, "Công Lộ a Công Lộ, người quả nhiên đánh một tay tính toán thật hay. Cái này tiến quân Lạc Dương, người không có ra bao nhiêu lực, ngược lại là người thứ nhất cướp được ngọc tỷ truyền quốc, không khỏi quả không phải ta đây mình chủ nhìn ở trong mắt!"

Viên Thuật cùng Viên Thiệu tuy là tên vì huynh đệ, kì thực Viên Thuật vẫn khinh thường Viên Thiệu là thứ xuất, cho nên ở Viên Thiệu trong mắt, Viên Thuật càng là một cái ý vào tổ tông thanh danh con nhà giàu. Viên Thuật đánh vớt ra ngọc tỷ truyền quốc, tiểu tâm phân phó hết thầy binh sĩ không được đường hoàng, chính mình mang theo binh mã lại rút ra thành Lạc Dương, quay trở về trú quân nơi.

"Lập Nhân a, lần này ít nhiều người!" vừa đến nơi dừng chân, Viên Thuật liền vội vàng đem Ngô Lập Nhân dẫn tới mình trong quân trường, "Nguyện tiên sinh dạy ta về sau nên làm như thế nào?"

Ngô Lập Nhân hoàn toàn không ngờ tới, cái này Viên Thuật dĩ nhiên thật đem mình làm một cái cao nhân, bây giờ lại để cho mình cho hần chỉ đường. Nhưng mà Ngô Lập Nhân chính mình biết mình cân lượng, nếu như đến Lưu Huyền Đức ba lần đến mỗi thời điểm, hần còn có thể dựa theo Gia Cát Lượng thuyết pháp thuật lại một lần, nhất định sẽ làm cho Viên Thuật tâm phúc khẩu phúc. Nhưng là bây giờ, cái này chư hầu mạnh mẽ hưng thịnh, hần ứng với làm như thế nào lừa dối nguyên Viên Thuật mới có thể bảo cáo kết quả công tác.

"Chủ công, hiện tại tuy được ngọc tỷ, nhưng cổ ngữ có nói: Thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, hiện tại chủ công người mang trọng bảo, nếu không thể giấu diếm được mọi người sợ rằng sẽ cho chủ công gây thành đại họa. Phân tranh lúc, chư hầu đều nổi dậy, nếu muốn có thể ở cái này trong loạn thế làm ra một phen công trạng, hay là muốn chậm rãi tích súc thực lực, làm một ngày kia lông cánh đầy đủ, lại tịch quyền thiên hạ, tất cả liền nước chảy thành sông."

"Tiên sinh là để cho ta các loại? Vậy chờ tới khi nào mới tốt?"

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Chủ công chớ vội, đến lúc đó tự nhiên có quý nhân tương trợ!"

Viên Thuật trầm ngâm chốc lát, nói rằng: "Tốt, liền theo như Lập Nhân nói, ngày hôm nay ta phải đi cùng Viên Thiệu cáo ốm chào từ biệt, phản hồi Nam Dương!"

Ngô Lập Nhân lúc này mới ý thức tới, cái này nguyên bản Tôn Kiên cùng Viên Thiệu tiết mục bây giờ bị chính mình một quấy rối, biến thành Viên Thuật Viên Thiệu huynh đệ hai người tranh chấp, chính là không biết, Viên Thiệu có hay không đã nhận được tin tức: Ngọc tỷ truyền quốc ở Viên Thuật trong

tay.

Nếu như hai Viên tranh chấp, cục diện sẽ càng thêm hỗn loạn, đối với mình hoặc là sẽ càng thêm có lợi, Ngô Lập Nhân quyết tâm, nói rằng: "Chủ công, nếu như mình chủ biết ngọc tỷ sự tình, dùng vị trí mình chủ bức bách, không biết chủ công ứng đối ra sao? "

"Bản Sơ nếu như khur khur có chấp, cũng không nên trách ta không nể tình, hanh! Tiên sinh trở về trước nghỉ tạm khoảng khắc, ta đi dưới mình chủ lều lớn, khoảng khắc liền trở về. "

Ngô Lập Nhân trong lòng biết tối nay là quyết định sau này mình nhân sinh đi hướng một đêm, nếu như theo Viên Thuật trở về Nam Dương, về sau chỉ sợ rằng muốn lại trốn tới thì càng thêm trắc trở, huống chi ở nơi này trong loạn thế, hần một không tiền bạc, hai vô binh mã, muốn tranh phách thiên hạ, nói dễ vậy sao. Nếu chính mình bang Viên Thuật đoạt được ngọc tỷ, vậy cũng noi theo Tôn Sách, tối vừa ra "Mượn binh " khỏi sự.

Chủ ý đã định, Ngô Lập Nhân lúc này nói rằng: "Chủ công, ta đã biết chủ công quý nhân hiện tại ở nơi nào, mời chủ công cùng ta hai nghìn binh mã, ta đi đem quý nhân mời tới, tận dụng thời cơ, mời chủ công định đoạt. "

"Ah? Đất người ở đâu? Vì sao cần nhiều như vậy binh mã? Binh mã gì gì đó ta không để bụng, ta là sợ tiên sinh lần này đi có một sơ xuất, cái này gọi là ta như thế nào cho phải? " Viên Thuật hí mắt, cười tùm tùm nhìn chăm chăm Ngô Lập Nhân trông coi.

"Lần này đi không phải Minh không thể, vì chủ công, Minh coi như máu chảy đầu rơi cũng sẽ không tiếc! Nếu được người này, chủ công sự thống trị sẽ thành cũng! "

Ngô Lập Nhân những lời này nói xong đồng dục, làm cho Viên Thuật trong lòng không khỏi khê động, không kìm lòng nổi hô: "Tốt! Tiên sinh đợi thuật như vậy, ta liền cho người hai trăm tinh kỵ binh, 500 kim, để phòng bất cứ tình huống nào, ngày khác Nam Dương tạm biệt, mời tiên sinh cần phải trở về, quốc lẫn nhau vì vì người giữ lại. "

Nói xong một câu cuối cùng, Viên Thuật cười rất vui vẻ.

Ngô Lập Nhân nhất thời như quả cầu da xì hơi, không ngờ tới Viên Thuật như vậy biết làm ăn, vừa mở miệng liền đem hai nghìn binh mã đổi thành rồi hai trăm, hần vốn định làm ban đầu Tôn Sách có thể sử dụng ngọc tỷ đổi ba nghìn binh mã, chính mình ít nhất cũng phải đổi hai nghìn, nào nghĩ tới, cái này Viên Thuật đối với mình lại có như vậy lòng phòng bị.

"Chủ công, hai trăm liền hai trăm, Minh còn có một cái yêu cầu, mấy ngày hôm trước phải xử trăm ta mấy cái tiểu tốt, ta xem bọn hần có chút nhanh nhạy, chuyển này vừa lúc cùng bản thân ta sử dụng. "

"Điều tùy người! Tiên sinh chuẩn bị một chút, chúng ta lúc đó biệt ly! " Viên Thuật nói xong, chỉnh đốn vạt áo, mang theo một ít tâm phúc, liền thẳng đến Viên Thiệu đại doanh đi.

Đến rồi Viên Thiệu đại doanh, hai người hàn huyên vài câu, tiếp lấy Viên Thuật bỗng nhiên nói rằng: "Minh chủ, thuật mấy ngày trước đây trước trận thụ thương, mà bây giờ Lạc Dương đã phá, bây giờ muốn trở về Nam Dương tĩnh dưỡng, tối nay là tối cùng mình chủ từ giả. "

Viên Thiệu nghe xong, cười ha ha một tiếng, "Công Lộ chắc là làm hại ngọc tỷ truyền quốc chi bệnh a !? "

Viên Thuật biến sắc, lớn tiếng nói rằng: "Bản Sơ chờ đợi tin tiểu nhân đồn đãi, ta tại sao có thể có ngọc tỷ truyền quốc đâu? "

"Hảo một cái không đánh đã khai! Công Lộ, vì huynh khuyên người một khuyên, ngọc tỷ truyền quốc là quốc chi trọng khí, chờ nuốt riêng, vì thiên hạ người lên án. Không bằng giao cho ta, chờ hần ngày đánh hạ Trường An, tốt xin trả hoàng đế mới là chính đồ. "

Viên Thuật tự biết nói lời, nhưng là hần làm sao bằng lòng vô duyên vô cớ đem ngọc tỷ giao cho Viên Thiệu, "Bản Sơ, ta nói không có chính là không có, người lại dồn ép không tha, cũng không làm nên chuyện gì! "

"Công Lộ, người đây là tự chui đầu vào rọ, sẽ đào hố hại ta Viên gia bốn đời tam công trung nghĩa tên! "

"Bản Sơ, ta nói không có là không có, tội gì bức thuật quá mau? "

"Nếu là không giao ra ngọc tỷ tới, ngày hôm nay cũng đừng nghĩ đi! "

"Chẳng lẽ người nghĩ rằng ta biết sợ người? "

Nói xong câu này, liền nghe phía ngoài một hồi tiếng kêu, ồn ào náo động rung trời.

"Hảo hảo, Công Lộ, người đi đi! Về sau lâm bước đường cùng, hy vọng người còn nhớ rõ vì huynh ngày hôm nay lời nói này. "

"Thằng nhãi ranh không đủ cùng mưu! Chúng ta đi! " Viên Thuật dẫn người xoay người rồi đi.

Nhưng mà Viên Thiệu lại sắc mặt hết sức khó coi, trong miệng oán hận nói: "Ta vì muốn tốt cho người chỉ có như vậy, người làm sao có thể làm nhục như vậy cùng ta, đáng trách, đáng trách, ta tuy là con vợ kế lại nhất định so với người cái này đích trường tử cường nghìn vạn lần lần, người chờ! "

Cùng lúc đó, Ngô Lập Nhân đã chọn lựa xong hai trăm tinh kỵ, còn có bốn cái tiểu tốt.

"Mấy vị huynh đệ, mấy ngày trước đây thừa mông cứu, ta mới có thể mạng sống, nơi này là bốn mươi kim, là ngày hôm trước ta hứa cho mấy vị, tới, cảm!"

Mấy cái binh sĩ hai mặt nhìn nhau, lúc đó bọn họ cho rằng Ngô Lập Nhân sẽ có tiền riêng, nào nghĩ tới Ngô Lập Nhân dĩ nhiên làm cho chủ công coi trọng như thế, bọn họ vội vã quỳ xuống, hô: "Tiên sinh, chiết sát mấy người chúng ta rồi!"

"Ta nói những thứ này vàng chính là của các ngươi, không nên khách khí. Còn có một việc, ta hiện tại muốn đi làm những chuyện khác, muốn cho mấy vị làm ta người hầu cận, không biết mấy vị huynh đệ có nguyện ý hay không?"

"Tiên sinh như có sai khiến, chúng tôi không dám chối từ."

"Tốt, vậy các ngươi liền trước hết theo ta trở về Hạ Bi. Được rồi, ta còn không có cùng các ngươi nói, ta gọi Ngô Minh, chi Lập Nhân, các ngươi đều tên gọi là gì."

Mấy người lần lượt báo ra tới, "Lý Đại Ngưu", "Vương Nhị Hắc", "Trương Tam Cầu", "Triệu Tứ Hi".

Ngô Lập Nhân nguyên muốn có thể đi hay không đại vận từ bên trong khám phá ra một ít đại tài trưởng thành muộn người, nghe xong những thứ này sau, không khỏi ha hả một tiếng, nghĩ thầm: Mấy cái này thân vệ chọn cũng rất tuần tú a, đại khái ta còn đang nằm mơ không có tỉnh dậy đi?

Một lát sau, Ngô Lập Nhân phảng phất lại nghe được lão Thiên đang đối với hắn nói: Ngươi không phải đối với mình không có hữu danh tự sự tình cảnh cảnh trong lòng sao? Vậy có muốn hay không cho ngươi tới một người nào đó Ngũ Thử nào đó Lục Trư series đâu?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: bàn tay vàng mở ra ngân bào tượng hiện ra

Ngô Lập Nhân nguyên tưởng rằng chỉ cần có binh mã, cái gì cũng dễ làm, chờ hắn chân chính có rồi binh mã, hắn mới phát hiện, đây đều là vô nghĩa. Liền hai trăm kỵ binh, hắn cũng không biết nên như thế nào mang, truyền cái mệnh lệnh, hắn hồ nứa ngày, còn rất nhiều người không rõ. Lúc này trong lòng không khỏi may mắn, may mà Viên Thuật không có cho chính mình hai nghìn binh mã, bằng không đến lúc đó, binh sĩ bất ngờ làm phản, đem mình giết đi cũng cũng có thể. May mà hắn chọn vài cái thân vệ coi như có điểm nhãn lực độc đáo, Ngô Lập Nhân tưởng mệnh lệnh đi qua bọn họ truyền ra đi, bớt đi rất nhiều phiền phức.

Được rồi nửa ngày, mọi người dừng lại nghỉ ngơi, Ngô Lập Nhân nằm từ từ nhắm hai mắt mị trong chốc lát.

Trong mông lung, bỗng nhiên Ngô Lập Nhân nghe được có người nói, nhưng mà hắn muốn mở mắt ra xem xem là ai thời điểm, hắn lại một lần nữa không mở ra được.

"Lẽ nào ta lại chết đột ngột một lần? Lần này lại là bởi vì cái gì a? Lão Thiên, ngươi là phải cho ta cơ hội sống lại lần nữa sao? Ta không muốn lại chuyển kiếp a!"

Nhưng mà lúc này đây, có cái thanh âm hồi đáp: "Chúc mừng kí chủ, đi qua xuyên qua Tam quốc chí sơ bộ khảo nghiệm, độc lập hoàn thành tìm được đường sống trong chỗ chết nhiệm vụ, thu được bản hệ thống khẳng định, bản hệ thống hiện tại bắt đầu cùng kí chủ tiến hành bảng định, mời kiên trì đợi."

Là sao! Hệ thống? Kí chủ? Bàn tay vàng? Hệ thống đại ca, ta chờ ngươi thật lâu, ngươi rốt cuộc đã tới!

Ngô Lập Nhân nhất thời lệ Ngưu đầy mặt, hận không thể là hét một khúc, để diễn tả nội tâm kích động.

"Tích! Bảng định hoàn tất, chúc mừng kí chủ. Mặt khác hệ thống vẫn tồn tại, từng cái người đổi kiếp đều sẽ mang có một đặc định hệ thống, có chút không có, hoặc là sau khi xuyên việt liền lập tức tử vong, hoặc là chính là không có đạt được hệ thống yêu cầu liền không cùng bên ngoài bảng định. Tỷ như kí chủ nếu như bị chặt đầu, khẳng định liền sẽ không biết bản hệ thống tồn tại."

"Hệ thống ta bây giờ có thể rút thưởng sao? Ta hoàn thành nhiệm vụ có phải hay không có thưởng cho?" Ngô Lập Nhân khẩn cấp hỏi.

"Chúc mừng kí chủ, hoàn thành nhiệm vụ tìm được đường sống trong chỗ chết, thu được bản hệ thống khẳng định cùng bảng định, đây chính là phần thưởng. Mặt khác, hệ thống hiện tại có nghĩa vụ giới thiệu cho ngươi hệ thống nội dung tương quan, mời kí chủ chú ý nghe."

"Được rồi! Có hệ thống thì có hy vọng, không có thưởng sẽ không có a!!" Ngô Lập Nhân mặc dù có chút thất vọng, nhưng là càng nhiều hơn vẫn

là hưng phấn.

"Mọi người đều có tứ đại cơ bản thuộc tính, vũ lực, chỉ huy, trí lực, chính trị, cái này bốn hạng thuộc tính trung, tối cao thuộc tính là nhân vật chủ yếu thuộc tính, làm kí chủ và tập thể trung hết thảy bản thể nhân vật đều sẽ sản sinh liên quan thời điểm, đều sẽ sản sinh tương quan thân mật hoặc cừ hận. Nếu có chủ thuộc tính vượt lên trước 70 nhân vật đứng kí chủ sinh ra thân mật hoặc cừ hận, thì kí chủ sẽ thu được nên nhân vật chủ thuộc tính / 10 thân mật giá trị hoặc cừ hận giá trị. Làm tích lũy đến nhất định cừ hận giá trị và thân mật giá trị thời điểm, có thể tiến hành triệu hoán. Sử dụng thân mật giá trị có thể triệu hoán chủ thuộc tính trí lực hình nhân chỉ có, sử dụng cừ hận giá trị có thể triệu hoán chủ thuộc tính là vũ lực giá trị nhân tài, cũng có thể sử dụng thân mật giá trị cùng cừ hận giá trị cộng đồng triệu hoán, sử dụng thân mật giá trị nhiều cừ hận giá trị thời điểm, có thể triệu hoán chủ thuộc tính là chính trị hình nhân tài, sử dụng cừ hận giá trị cao hơn thân mật giá trị thời điểm có thể triệu hoán chủ thuộc tính làm Thống soái hình nhân chỉ có. Triệu hoán nhân vật chủ thuộc tính chịu sử dụng thân mật giá trị cùng cừ hận giá trị điểm số quyết định, trước mặt triệu hoán đẳng cấp 1 cấp, có thể sử dụng điểm số là 80 điểm, triệu hoán nhân vật chủ thuộc tính điểm số tương ở 70- 81 trong lúc đó. Làm kí chủ triệu hoán nhân vật càng ngày càng nhiều thời điểm, triệu hoán đẳng cấp sẽ từng bước tăng lên. "

"Hệ thống, ta mới có thể triệu hoán 70- 81 nhân vật? Những nhân vật này có phải hay không đều là chút áo rỗng nhân vật? Còn chưa phải là bị Quan nhị ca một đao một cái nháy mắt giết pháo hôi, hệ thống người đơn giản là tặng người đầu lợi khí. "

"Kí chủ xin chờ nói mò, 80 phân bình định đã là ưu tú cấp bậc, chỉ huy 80 có thể lĩnh quân năm chục ngàn không nói chơi, trí lực 80 coi như là trí năng chỉ sĩ. Thế nào lại là pháo hôi? Còn như vũ lực 80, đó cũng là đủ để đảm nhiệm được tiên phong đại tướng rồi. Bất quá gặp phải Quan Vũ, đó chính là không có biện pháp, Nhan Lương Văn Sứ cũng bị Quan Vũ một đao chém giết. "

"Được rồi, hệ thống trước giúp ta kiểm tra thuộc tính điểm, ta xem một chút cái này Viên Thuật mưu sĩ kiếp trước là dạng gì năng lực. "

"Tích! Kiểm tra đo lường hoàn tất, kiểm tra đo lường đến túc chủ tứ duy thuộc tính là: Vũ lực, 35, chỉ huy 30, trí lực 65, chính trị 23. "

Ngô Lập Nhân đầu óc ông ông tác hưởng, tuy là hẳn biết mình thuộc tính khẳng định không cao, nhưng là thật không ngờ hôm nay còn có thể thấp đến loại trình độ này, cái kia chính trị 23 là cái gì quý, bản dân cũng không chỉ nhiều như vậy a !?

", người giúp ta lại kiểm tra đo lường dưới ta đó là một thân vệ thuộc tính. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lý Đại Ngưu tứ duy thuộc tính: Vũ lực 66, chỉ huy 40, trí lực 35, chính trị 50; Vương Nhị Hắc: Vũ lực 58, chỉ huy 65, trí lực 45, chính trị 50; Trương Tam Cầu: Vũ lực 60, chỉ huy 55, trí lực 63, chính trị 45; Triệu Tử Hi: Vũ lực 60, chỉ huy 60, trí lực 60, chính trị 60. "

"Hào hảo hảo, thực sự là xinh đẹp, hệ thống người xác nhận không có cùng ta nói đùa? Triệu Tử Hi lại lịch thể nào, tại sao là tứ duy đều là 60, đây là gặp kiểm tra tất qua sao? Có phải hay không về sau thi thời điểm cũng không muốn bái Dư Văn Nhạc, Lý Tông Thịnh, Thúc Học Long, Hoàng Tử Thao rồi, chỉ cần bái Triệu Tử Hi thì tốt rồi. "

"Kí chủ, những thứ này đều là Triệu Tử Hi thường ngày học thêm tích lũy đến, trước khi thi không phải nỗ lực, bái người nào đều vô dụng. Huống hồ những thuộc tính này ở tình huống có thể dưới vẫn là có thể tăng lên. Keng! Kí chủ xin chú ý, vừa mới kiểm tra đo lường đến Triệu Tử Hi sở hữu ấn dấu thuộc tính: Đại Tử Hi -- làm Triệu Tử Hi khi theo quân trong bộ đội lúc, có thể tăng bộ đội chủ tướng chủ thuộc tính 1- 3 điểm, nếu làm Chủ Tướng, thì toàn bộ thuộc tính đồng thời đề thăng 3 điểm. "

Nghe xong những lời này sau, Ngô Lập Nhân cuối cùng cũng hài lòng cười, "Không nhìn ra tên kia còn là một phúc tướng, kèm theo quang hoàn a! Không tệ không tệ. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tôn Kiên, Hàn Đương, Trình Phò, Hoàng Cái đứng kí chủ sản sinh cừ hận giá trị, kí chủ thu được cừ hận giá trị 36 điểm "

Tình huống gì, Ngô Lập Nhân một cái giật mình, "Loại tình huống này bị Giang Đông mãnh hổ cho điểm ký thưởng còn chưa phải là chết không có chỗ chôn, chẳng lẽ Tôn Kiên đã biết Viên Thuật không có giết ta, cho nên mới phải bỗng nhiên sản sinh cừ hận giá trị? " Ngô Lập Nhân trong lòng hoảng sợ không thôi, "Hệ thống, nhanh lên cho triệu hoán cái ngu nhân áp an ủi a !? "

"Keng! Kí chủ xin chú ý, bởi hiện nay túc chủ cừ hận giá trị hoặc là thân mật giá trị không đủ để triệu hoán lịch sử nhân tài, sở dĩ vô pháp hoàn thành triệu hoán. Bất quá bởi hệ thống lần đầu tiên bảng định kí chủ, phụ tặng một cái ngẫu nhiên triệu hoán cơ hội lại không chịu triệu hoán đẳng cấp ảnh hưởng, kí chủ có thể sử dụng. "

"Các loại đúng là người! Hệ thống, người sớm một chút nói cho ta biết, hù chết bảo bảo! Nhanh lên một chút, chấp hành triệu hoán. "

"Tích! Đang đang kêu gọi lịch sử nhân tài, đang đang kêu gọi trung! "

Tiếp lấy qua nửa ngày, hệ thống đã không có nửa điểm phản ứng, Ngô Lập Nhân lòng nóng như lửa đốt, kêu nhiều lần, hệ thống cũng không có cho một điểm phản ứng. Giữa lúc Ngô Lập Nhân mở mắt ra, phát hiện tất cả mọi người còn đang ngủ, cho là mình nhất định là nằm mơ thời điểm, chợt thấy cách đó không xa, một cái con ngựa trắng ngắn bảo tướng đang ở chạy như bay đến.

P/s: Sẽ là ai là ai :)))

Chương 4: ngân bào Triệu Vân không phải Ngô Dụng áo vải Dương Minh là bạn cũ

"Lẽ nào đây chính là hệ thống gọi tới nhân tài sao? Nhưng là hệ thống vì sao không có động tĩnh?" Ngô Lập Nhân trong lòng mừng thầm, hần người đến ngân bào con ngựa trắng, cầm trong tay vẫn trường thương thương, thật là oai hùng bất phàm.

Đến cùng sẽ là ai chứ?

Người nọ hướng phía Ngô Lập Nhân chạy vội mà đến, xuống ngựa ôm quyền hỏi: "Xin hỏi tiên sinh ra sao chỗ binh mã, vì sao ở chỗ này nghỉ tạm?"

Ngô Lập Nhân sửa sang lại xiêm y, hoàn lễ đáp: "Ta họ Ngô tên Minh, tự Lập Nhân, nguyên là Viên Thuật dưới trướng mưu sĩ, hiện tại muốn hướng Hạ Bi việc chung, không biết tướng quân là?"

Người nọ cười cười, "Nguyên lai là mình quân, nào đó là Thường Sơn Triệu Vân, tự Tử Long, thay chủ công làm một chuyện, trên đường đi qua nơi đây, đến có một chút binh mã, rất là nghi hoặc, liền tới hỏi một phen, mong tiên sinh chớ trách."

"Không thể nào? Người chính là Triệu Tử Long?"

"Tiên sinh cũng nghe qua Vân danh hào?" Triệu Vân vẻ mặt ngạc nhiên lấy Ngô Lập Nhân.

Ngô Lập Nhân cũng một dạng kinh ngạc, Triệu Vân không phải Công Tôn Toàn chính là thủ hạ, vì sao có thể bị hệ thống triệu hoán đi ra? Lẽ nào hệ thống bởi vì ra cái nàybug cho nên để liệt? Đây không phải là phải hoàn toàn loạn sao?

"Không có, không phải, là, ta có lần từng nghe Công Tôn tướng quân nhắc qua Triệu tướng quân võ nghệ phi phàm, là rồng phượng trong loài người, hôm nay nhìn thấy tướng quân, thật sự là phước đức ba đời."

"Ha ha, tiên sinh thực sự là cất nhắc tại hạ. Đã như vậy, Vân lúc đó biệt ly, ngày khác có duyên gặp lại."

Nhân cái này tam quốc dừng tướng sẽ từ trước mắt trốn, Ngô Lập Nhân dưới tình thế cấp bách hô to, "Triệu Vân, chớ, ta là của người người ái mộ!"

Triệu Vân xoay người, trong ánh mắt càng ngày càng nhiều nghi hoặc, "Tiên sinh vừa mới nói cái gì? Cái gì là người ái mộ?"

"Ah, ha ha, mới vừa cùng Tử Long quen biết, trong lòng có chút kích động, dưới tình thế cấp bách đã nói gia hương thoại, người ái mộ ý tứ, chính là, chính là, ta lần kia nghe nói Công Tôn tướng quân nói đến tử Long Tướng quân sau, liền văn thơ đối ngẫu Long thần giao đã lâu, lúc này vừa mới nhìn thấy sẽ phân biệt, trong lòng thực sự không nề."

"Ngô tiên sinh! Vân thực sự có chuyện quan trọng trong người, không thể dây dưa, xin chớ vương vãi!" Triệu Vân nhú nhú mày, chung quanh rồi, trong ánh mắt phảng phất có chút thần sắc chán ghét.

Tình huống gì! Ngô Lập Nhân đến Triệu Vân phản ứng, trong lòng vô cùng bất an, chẳng lẽ vừa mới phản ứng của ta quá mạnh mẽ một chút, làm cho Triệu Vân cho là mình là long dương tốt hay sao? Cái này làm lớn lên, quả thực nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch. Bất quá vì sao trước đây Lưu Bị lập tức là có thể từ Công Tôn Toàn nơi đó đào qua đây? Hẳn có cái gì tuyệt chiêu, không phải là khóc sao? Ta cũng sẽ, Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm nghĩ tới.

"Ai, Triệu tướng quân, người đã có việc, Minh cũng không dám lưu người, không biết Triệu tướng quân lộ phí có hay không mang đủ, ta chỗ này có mười kim, đưa cho tướng quân, trò chuyện tỏ tâm ý, mong Triệu tướng quân không nên từ chối." nói xong, hần lau sạch mồ hôi nửa ngày mới nặn đi ra mấy giọt nước mắt, lấy ra mười kim tặng cho Triệu Vân.

Mà Triệu Vân do dự khoảng khắc, vẫn đưa tay nhận lấy, "Đa tạ tiên sinh, nói vậy tiên sinh sớm đã ra Vân hiện tại xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, thật không dám giấu giếm, đêm qua son đạo được vội vội vàng vàng, cho nên lộ phí tất cả đều đánh rơi, tiên sinh cần phải nói cho ngài nơi ở, ngày khác ta nhất định dâng món bái phỏng trả tiên sinh tặng kim."

Ngô Lập Nhân suy nghĩ chút nữa bật cười, thật không ngờ chính mình chớ ngáy phải ruồi, vốn muốn thử xem nước mắt hiệu quả, không ngờ tới thì ra Triệu Vân hiện tại đúng là thiếu tiền, lần sau chờ hần tới trả tiền lại thời điểm, nhất định nghĩ biện pháp đưa hần lưu lại mới tốt.

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, nói tiếp: "Tử Long quá khách khí, cái gọi là trong bốn biển đều là huynh đệ, chút tiền lẻ này, chỉ là Minh một phần tâm ý, dùng như thế nào được với còn, về sau nếu có duyên tái kiến, chỉ cầu có thể cùng Tử Long nâng cốc ngôn hoan, lấy an ủi bình sinh chi nguyện."

Triệu Vân thần sắc nghiêm nghị, ôm quyền lần nữa ngó ý cảm ơn, "Không ngờ tới tiên sinh đọc sách người càng như thế hào hùng vạn dặm, vừa mới nhiều có đắc tội, Vân lần nữa bồi tội, về sau nếu có cơ hội, Vân nhất định sẽ bồi Lập Nhân huynh không say không nghỉ, lúc đó biệt lý! "

Ngô Lập Nhân vui tươi hơn hờ mà lấy Triệu Vân nhanh chóng đi, thẳng đến biến mất ở xa xa, hắn còn như giống như nằm mơ, "Ta thật đến rồi Triệu Tử Long, ta thực sự đến rồi Triệu Tử Long chân nhân, ta còn nói với hắn rồi nhiều lời như vậy, đây nếu là nói cho ta mấy cái bạn bè nghe, còn không hăm mộ chết bọn họ, " mới vừa nói xong, hắn lại nghĩ đến tình cảnh trước mắt mình, không khỏi lại thở dài một hơi, "Cũng không biết ta về sau có hay không còn có thể trở về nữa. "

"Tiên sinh, người vừa cao hứng lại là thương cảm, cũng bởi vì vừa mới vị thiếu niên kia tướng quân hay sao? Hắn là lai lịch gì, chúng ta đều chưa từng nghe qua. " lúc này, Triệu Tử Hi không biết từ lúc nào ở phía sau hắn hỏi.

"Ah, Tử Hi a, hắn là mười tám đường chư hầu một trong Công Tôn Toàn tướng quân đại tướng, có người nói võ nghệ hết sức giỏi. " Ngô Lập Nhân lúc này không biết nên như thế nào cùng cái này Tử Hi phúc tướng giải thích, chỉ phải thuận miệng nói.

" vậy hắn so với Hoa Hùng như thế nào? "

Triệu Tử Hi tới là có chút kiến thức, Hoa Hùng đã từng là ngăn cản mười tám đường chư hầu một tảng đá lớn, tuy là phía sau bị Quan Vũ sở trăm, thế nhưng uy danh vẫn là truyền khắp toàn bộ liên quân trong.

"Hoa Hùng? Hắn tại vị này Triệu tướng quân trên tay sợ rằng chỉ có thể đi lên mấy hiệp. "

"Đây chẳng phải là cùng Quan tướng quân không sai biệt lắm? " Triệu Tử Hi lúc này mặt lộ vẻ vui mừng, như vậy một đôi so với, hắn mới biết được vậy vừa này thiếu niên tướng quân lợi hại.

"Có lẽ là a !! " Ngô Lập Nhân nói ra, lại lần nữa ngồi xuống, hắn lúc này chỉ có hoài nghi, vừa mới cái kia hệ thống triệu hoán rốt cuộc là có phải hay không nằm mơ.

Ngô Lập Nhân nhắm mắt lại, trong đầu mặc niệmr Hệ thống, hệ thống, hệ thống!

Không có trả lời.

"Ta biết là, ta suy nghĩ nhiều quá. " Ngô Lập Nhân lẩm bầm một câu,

"Thật ngại quá, thật ngại quá, kí chủ ta đã tới chậm. Vừa mới đạt được hệ thống khác khẩn cấp tin tức nhờ giúp đỡ, ta đi vị diện khác đình hạ vị, vừa mới tiến hành được cái nào rồi? "

Vừa mới ngồi xuống Ngô Lập Nhân một cái ạch nhảy dựng lên, "Cái quỷ gì? "

"Kí chủ, mời dụng ý niệm và tập hệ thống giao lưu, nếu không... Biết kinh hách đến người khác. "

"Người nói cái gì? Người đi vị diện khác đình vị? nếu là bởi vì như người vậy hành vi đưa tới bản kí chủ bị người làm hại, người trả nổi trách nhiệm sao? " Ngô Lập Nhân lúc này trong lòng phảng phát vạn mã bồn đăng, nếu không phải hắn qua nhiều lắm câu huyết tiểu thuyết, lúc này nói không chừng gọi thổ huyết mấy thăng.

"Kí chủ chớ nên tức giận, bản hệ thống đã kiểm tra đo lường đến chu vi không có bất kỳ nguy hiểm chỉ có sẽ như thế làm, kí chủ nếu là đúng bản hệ thống có thành kiến, tùy thời có thể hướng hệ thống quản lý chỗ trách cứ, đương nhiên, chúng ta cũng có thể giải quyết riêng, ta tự làm chủ, lần này ngẫu nhiên triệu hoán, cho người bài trừ chủ thuộc tính 90 trở xuống nhân tài, kí chủ có bằng lòng hay không? "

"Cái này còn tạm được! bắt đầu triệu hoán a !! Bọn ta Hoa nhi đều cảm tạ. "

"Tích! Lịch sử nhân tài kho sàng chọn trong tiến hành, triệu hoán trong tiến hành! Keng! Chúc mừng kí chủ, thu được đời Minh vĩ đại nhà tư tưởng, nhà triết học, nhà quân sự, văn học gia, chính trị gia, thi nhân, học giả, dân chủ chiến sĩ, tự do tư tưởng Người khởi xướng, tâm học người sáng lập Vương Thủ Nhân! "

Ngô Lập Nhân che ngực, vô cùng chặt vật dụng ý niệm cùng hệ thống trao đổi, "Hệ thống, người có phải hay không một cái vô cùng dài dòng người chế tạo ra, trực tiếp nói rõ thay mặt Vương Thủ Nhân không được sao, nhiều như vậy danh hiệu, đối với ta hữu dụng sao? Còn là nói có thể cho hắn thêm được thuộc tính? "

"Xin lỗi kí chủ, ta là muốn dùng nhiều như vậy xưng hào vì nổi bật Vương Thủ Nhân kiệt xuất vĩ đại, tiến tới làm cho kí chủ cảm thấy vừa mới bản hệ thống có chuyện tạm thời tạo thành bồi thường là liên có thể có tiếp nhận sẽ không đi trách cứ ta. "

"Ngạch ngạch ngạch, hệ thống, ta cũng không biết đi đâu trách cứ người, người nói những thứ này hữu dụng không? Về sau dùng còn như vậy. Ta càng là các loại sốt ruột, người càng là để cho ta nóng ruột. Được rồi, người vừa mới nói Vương Thủ Nhân? Không thể nào? Trầu như vậy nhân vật cho đời hiện ra? "

"Chúc mừng kí chủ, là thật. "

"Nhanh lên giúp ta giới thiệu một chút hắn thuộc tính cùng hết thảy tin tức. "

"Tích! Vương Thủ Nhân, tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 65, chỉ huy 90, trí lực 98, chính trị 96; sở hữu kỹ năng một Xảo Biến: Độc lập linh quân lúc, chỉ huy + 3 trí lực + 2; kỹ năng hai Tâm học: Có thể ngẫu nhiên đề thăng cùng hần học tập nhân vật tứ duy thuộc tính, tối cao vũ lực + 1, chỉ huy + 2, trí lực + 3, chính trị + 4, lại nhân vật thuộc tính càng thấp càng dễ dàng đến đề thăng. Đương đại Vương Thủ Nhân trông vào thân phận vì kí chủ ở Hạ Bi khi còn tấm bé cùng trường, đến khi kí chủ trở về đến Hạ Bi, sẽ tới bái phỏng kí chủ, mời kí chủ cộng cử đại sự. "

P/s: Hệ thống...lầy lầy quá lầy :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ngô Lập Nhân tam cổ Vương phủ, Vương Dương Minh tứ luận thiên hạ

Nghe được hệ thống phân tích, Ngô Lập Nhân tâm bắt đầu phác thông phác thông kinh hoàng không ngớt, tuy là hần biết Vương Thủ Nhân rất lợi hại, nhưng là như vậy thuộc tính hãy để cho chính mình vô cùng ngoài ý muốn. Đơn độc thống binh lúc, có chỉ huy cùng trí lực thêm được; mà nhất đáng quý chính là, dĩ nhiên có thể đề thăng nhân tứ duy thuộc tính, mỗi một hạng đều có thể đề thăng, thậm chí ngay cả vũ lực cũng có thể tăng thêm một chút. Bất quá Ngô Lập Nhân nghĩ lại, hần chỉ có cảm giác có điểm không đúng, "Hệ thống, vì sao ta và hần là cùng trường, hần tứ duy cao như vậy, ta lại thấp như vậy? "

Hệ thống không chút do dự nói rằng: "Kí chủ, vô luận khá hơn nữa trường học, khá hơn nữa lão sư, dạy dỗ luôn luôn học phách cùng học cận bã, mà kí chủ đại khái chính là học cận bã trong cực phẩm a !! "

"Hệ thống, người có thể hay không chờ cho ta chút mặt mũi, dù sao chúng ta bây giờ coi như là quan hệ hợp tác. " Ngô Lập Nhân lần nữa bị đá kích thương tích đầy mình, lại cứ lách hệ thống nói lại là như vậy có đạo lý, làm cho hần không lời chống đỡ.

"Tốt, cũng mời kí chủ không nên hỏi nữa loại này tự rước lấy nhục vấn đề mới tốt. "

"Vậy ta còn có một nghi vấn, nếu ta thuộc tính kém như vậy, vì sao Vương Thủ Nhân sẽ đến tìm nơi nương tựa ta đâu? " Ngô Lập Nhân tiếp tục hỏi.

"Cái này hỏi thật hay, Vương Thủ Nhân xin vào chạy kí chủ, là bởi vì hệ thống cho Vương Thủ Nhân trông vào một đoạn ký ức, làm cho Vương Thủ Nhân cho rằng kí chủ về sau nhất định là có thể thành đại sự người, theo kí chủ tranh phách thiên hạ là hần bây giờ nhân sinh lý tưởng. Đây cũng là hệ thống người thứ nhất triệu hoán người vật chỉ có có đặc quyền, nói cách khác Vương Thủ Nhân đối với kí chủ là sẽ không bao giờ phản bội. "

"Cái này là không phải phải thì phải trong truyền thuyết ẩn dấu thuộc tính mị lực giá trị? "

"Chúc mừng kí chủ, trả lời chính xác, bất quá không có tưởng thưởng. Hơn nữa tức chủ cái này mị lực giá trị chỉ là đối với Vương Thủ Nhân mà nói, bị hệ thống cường chế phú dư max trị số, đối với những khác người mà nói, vẫn là cùng trước giống nhau. "

Ngô Lập Nhân lơ đãng, "Tuy là không thể nói Vương Thủ Nhân thì có thể được thiên hạ, thế nhưng hần thuộc tính này, ở toàn bộ lịch sử trung cũng có thể ít có hào, còn như vậy toàn năng, thật là đến kịp lúc. "

Nói xong, Ngô Lập Nhân liền rời khỏi hệ thống, đem bốn gã thân vệ kêu đi qua, vừa chỉ chỉ Triệu Tứ Hỷ, nói với mấy người: "Ta mấy người các người trung, Tứ Hỷ làm người càng ôn trọng, cũng càng có uy nghiêm, về sau để hần làm thị vệ trưởng, các người mọi việc đều phải nghe Tứ Hỷ, có bằng lòng hay không? "

Triệu Tứ Hỷ lúc này thần sắc nghiêm nghị, mà còn lại ba người cùng nhau đáp: "Bọn ta nguyện ý, xưa nay đều rất bội phục Tứ Hỷ, có kiến thức, lại sẽ đọc sách, chúng ta tình nguyện nghe Tứ Hỷ huynh sai phái. "

Ngô Lập Nhân nhẹ nhàng cười, " cứ định như vậy. Còn có, ta chỉ kỵ binh này còn không có thống lĩnh, Tứ Hỷ, người lại kiêm nhiệm đây là đội kỵ binh thống lĩnh, bằng không ta cũng không biết làm sao khiến bọn họ kỷ luật nghiêm minh rồi. "

Triệu Tứ Hỷ thập phần hưng phấn vội vã cúi đầu hành lễ, "Đa tạ tiên sinh ưu ái, ta nguyện vì tiên sinh ra sức trâu ngựa. "

"Đi, chúng ta đây liền lập tức chạy đi, trở về đến Hạ Bi, còn rất nhiều việc cần hoàn thành. "

Ngô Lập Nhân tọa lên xe ngựa, bắt đầu hướng Hạ Bi vội vã đi.

Chờ đến Hạ Bì, bởi Ngô Lập Nhân mang theo binh mã, Hạ Bì Thái Thú không có khả năng tiến trình, tuy là hai trăm kỵ binh thực sự bé nhỏ không đáng kể. Ngô Lập Nhân liền làm cho Triệu Tử Hi đem kỵ binh ở ngoài thành chỗ trống trải đóng quân, mình thì mang theo vài cái thân vệ vào thành.

Mới vừa vào thành, liền có một người làm bộ dáng lão nhân, tự xưng là Ngô gia lão bộc, nghe nói Ngô Lập Nhân trở về, liền chạy tới nghênh tiếp chính mình.

"Hệ thống, hệ thống, cái này ta chính là tùy tiện vừa nói, làm sao, lẽ nào cái này không may mưu sĩ thật vẫn ở Hạ Bì có một gia?"

Ngô Lập Nhân mặc danh kỳ diệu, lập tức hệ triệu hoán thống ra đến giải thích.

"Kí chủ, bởi xuyên qua đến nơi đó không sáng tỏ thân phận áo rỗng trên người, cho nên hệ thống vì bù đắp kí chủ, liền cho kí chủ biến tạo một thân phận cùng bối cảnh, đương nhiên sẽ không rất phức tạp, kí chủ là trong nhà duy nhất một người, không phụ mẫu huynh đệ, cho nên không cần phải lo lắng công nhận vấn đề."

Nếu hệ thống giải thích, Ngô Lập Nhân liền cũng không cù kết, nghênh đón, "Lão bá, mấy năm nay qua được có khỏe không? Ta vẫn chưa từng trở về, khổ cực người!"

"Thiếu gia, người có thể cuối cùng cũng đã trở về, mấy năm nay Ngô gia liền một mình ta, cũng không cần gì cả bận tâm. Nhưng lại người cái kia cùng trường Vương công tử, thường xuyên đến Ngô gia, hẳn nói không được bao lâu thiếu gia liền sẽ trở lại, không nghĩ tới, thật đúng là."

Ai nha, hệ thống làm việc thật đúng là cẩn thận, lập tức đem Vương Thủ Nhân cùng mình cái này hay là "Gia" liên hệ, tới ngày hôm nay Vương Thủ Nhân sẽ tới đầu mình, Ngô Lập Nhân trong lòng vui vẻ không nhịn cười được.

"Lão bá, chúng ta trở về đi thôi! Chờ Dương Minh qua đây, ta sẽ cùng hắn tâm tình."

Lão bá kia sau khi nghe xong, sắc mặt bỗng nhiên có điểm vẻ giận dữ, "Thiếu gia, người đừng lão bá trước lão bá sau, người liền gọi ta là lão Chu là được rồi, còn có, Vương công tử nói, nếu như người trở về, nhất định sẽ tự mình đăng môn bái phỏng hắn, bởi vì người cần hắn, không biết Vương công tử nói có phải thật vậy hay không."

Ngô Lập Nhân vừa nghĩ, thì ra cái này người có năng lực chỉ có đều thích bị người mời mới có thể xuất sơn, đây rốt cuộc là cái gì tâm tính đâu? Chu Văn Vương Vị Thủy phòng Khương Thượng, Lưu Huyền Đức ba cô họ Gia Cát Lữ, may mà có lão Chu nhắc nhở, nếu không cứ như vậy chờ đợi, không biết năm tháng nào Vương Thủ Nhân mới có thể xin vào chính mình, nhưng là dường như chính mình không biết Vương gia đại môn là hướng cái nào mở?

"Thiếu gia, thiếu gia, người làm sao vậy?"

Ngô Lập Nhân liền vội vàng nói, "Lão Chu, ta rất nhiều năm không trở lại, ta muốn đi Vương phủ bái phỏng Vương huynh, nhưng là không biết nhà hắn ở đâu."

"Thiếu gia thật đúng là kiện quên, Vương gia đang ở chúng ta sát vách a!"

Cái gì? Sát vách lão Vương? Ngô Lập Nhân vội vã sờ sờ mặt mình, không biết Vương Dương Minh sanh bộ dáng gì, đến lúc đó có thể hay không cùng mình đáng đáp không sai biệt lắm, vậy lung tung.

"Vậy được, lão Chu phía trước dẫn đường, ta sẽ đi ngay bây giờ bái phỏng Vương huynh."

Đi một chút lúc, lão Chu liền mang Ngô Lập Nhân ở một chỗ gia viện ngừng lại, lão Chu chỉ vào cửa kia, nói: "Đây chính là Vương công tử gia."

Ngô Lập Nhân đi tới cửa trước, lấy tay ba ba ba ở tiếng cửa vỗ mấy nhịp, "Vương huynh, ta tới người!"

Nhưng mà bên trong dĩ nhiên không hề có một chút âm thanh, Ngô Lập Nhân quay đầu hỏi: "Vương huynh ngày hôm nay không ở nhà sao?"

Lão Chu lắc đầu, "Thiếu gia, người đến bên cạnh này mặt cổ rồi không? Vương công tử bình thường thích nhất trầm tư, có đôi khi nhìn chăm chăm một kiện đồ vật nửa ngày, một dạng thanh âm rất khó làm cho hắn nghe được, nói vậy hiện tại hắn lại tiến vào loại trạng thái này rồi, bề mặt này cổ chính là vì đánh thức hắn."

Lịch sử trên sách nói Vương Thủ Nhân vì phải biết truy nguyên, liền nhìn chăm chăm gây trúc cách ba ngày, không nghĩ tới, phóng tới tam quốc còn là tánh khí như vậy, Ngô Lập Nhân chẳng qua là cảm thấy như vậy Vương Thủ Nhân có chút chơi thật khá, vội vã cầm lấy đuôi trống, "Rầm rầm rầm" ngay cả gõ đến mấy lần.

Nhưng là vẫn như cũ không phản ứng chút nào.

"Công tử, còn phải gõ lại, hẳn ước đoán vẫn là không có nghe được, ." lão Chu ở một bên nhẹ giọng nhắc nhở.

Ngô Lập Nhân cầm lấy đuôi trống, dùng sức lại ngay cả gõ vài chục cái, cánh tay đều đập được có chút lên men, nhưng là trong vương phủ vẫn là không có động tĩnh.

"Ngô tiên sinh, nếu như Vương công tử thực sự nghe không được, ta không bằng làm cho mấy người chúng ta giữ cửa phá khai, đến trước mặt hắn không phải là được rồi, đến lúc đó cùng lắm thì giúp hắn giữ cửa sửa xong là được rồi." Lý Đại Ngưu lên tiếng hô.

"Không nên nói bậy, báỉ phỏng có thức chi sĩ làm sao có thể vô lễ như thế. " Triệu Tứ Hi một câu nói làm cho Lý Đại Nguru nhất thời không nói thêm gì nữa, cũng để cho Ngô Lập Nhân như ở trong mộng mới tỉnh.

Hắn lắc lắc cánh tay, tiếp tục cầm lấy dùi trống, dùng hết sức có sức lực lại liên tiếp gõ vài chục cái, lần này, tất đại môn quả nhiên mở, từ trong cửa đi ra một vị mặc thanh bào buộc tóc thanh niên nhân.

"Đương Minh huynh, là người sao? " Ngô Lập Nhân liền vội vàng hỏi.

Người nọ cười ha ha một tiếng, "Nói vậy người chính là Dương Minh nhắc tới Ngô Minh Ngô Lập Nhân đi? "

Ngô Lập Nhân trong chốc lát không biết nên làm phản ứng gì, gõ nửa ngày, đập đi ra dĩ nhiên không phải chính chủ, đây là tình huống gì?

"Ta chính là Ngô Minh, không biết các hạ là? "

"Ta là Trần Đăng Trần Nguyên Long là cũng, Dương Minh huynh lập tức hiện ra. " người nọ gật đầu cười.

"Cái gì? Người là Trần Nguyên Long? Từ Châu Đào Khiêm dưới trưởng Trần Nguyên Long? " Ngô Lập Nhân giật mình nói rằng.

"Chính là, bất quá Ngô huynh chúng ta lại là lần đầu tiên gặp mặt, lẽ nào Ngô huynh nghe qua ta? " Trần Đăng cũng rất là tò mò, tuy là hắn là ở Từ Châu sinh hoạt, tuy nhiên lại không ít cái loại này thích nổi tiếng nhân, sẽ không có rất nhiều người biết mình mới đúng.

"Ngạch, cái này, quả thực nghe qua, mười tám đường chư hầu liên minh phá Đông lúc, từng nghe đào Thứ sử đề cập tới, khen ngợi Nguyên Long trung lượng xanh trong, Thảm trần đầy đại lược, lúc này gặp được, quả thật phước đức ba đời! "

Ngô Lập Nhân lần nữa đem nỗi đầy tới mười tám đường chư hầu trên người, ngược lại không có ai biết nghiêm túc đi tìm chủ công của mình xác nhận có hay không có từng nói như vậy.

Trần Đăng nghe xong, cũng phá có chút vui vẻ, "Không nghĩ tới Ngô huynh tuổi còn trẻ, lại nhưng đã tham dự vào mười tám đường chư hầu thảo Đông đại nghiệp, thật sự là làm cho lên không ngừng hâm mộ. "

Đang nói, lại một cái người từ trong viện đi ra, đi lại nhẹ nhàng, thần sắc tuấn lãng, "Lập Nhân! Cuối cùng cũng đến khi người đã trở về! "

Người nọ trắng trường sam giày vải màu đen, tóc cũng cùng Trần Đăng một dạng buộc, Ngô Lập Nhân biết đây chính là trên thuyền kia trong Vương Thủ Nhân rồi!

"Đương Minh huynh, hồi lâu tìm không thấy, người khí sắc dữ phát được rồi! " Ngô Lập Nhân vội vã nghênh đón.

Wương Thủ Nhân gật đầu, "Nói vậy các người đã biết a !? Nguyên Long là ta đặc biệt mời tới, nghe nói hôm nay người trở về, đã nghĩ để cho người cùng Nguyên Long nhận thức một chút. Nguyên Long là kiến thức trác tuyệt người, bất quá hắn hiện tại muốn gấp chạy về Từ Châu rồi, thật đang đáng tiếc. "

Trần Đăng cũng có chút tiếc hận nói rằng: "Đương Minh huynh, về sau nếu là có cơ hội, chúng ta cùng một chỗ chi điểm giang sơn, còn có Ngô huynh. Hôm nay tạm biệt, sau này còn gặp lại. "

Ngô Lập Nhân cũng ôm quyền hoàn lễ, "Sau này còn gặp lại. "

Đưa đi Trần Đăng, Vương Thủ Nhân đem Ngô Lập Nhân dẫn tới gian phòng của mình, hai người sau khi ngồi xuống, Vương Thủ Nhân bắt đầu nói rằng: "Lập Nhân, còn nhớ rõ chúng ta lúc đó hào ngôn sao? "

Ngô Lập Nhân vội vàng nói, "Đương nhiên nhớ kỹ. " mặc dù không biết, nhất định là cùng hệ thống nói chính là cái kia ký ức có quan hệ.

"Hiện tại tại thiên hạ đại loạn chư hầu đều nổi dậy, chính là người ta thực hiện hoài bão lúc, không biết Ngô huynh có tính toán gì không sao? "

Vừa nghe đến loại vấn đề này Ngô Lập Nhân liền mộng ép, muốn là tự mình biết thì tốt rồi, hắn thấp như vậy xuống tứ duy, ước đoán ngay cả hắn mẹ ruột cũng không muốn nhận thức chính mình.

"Mời Dương Minh huynh chỉ giáo! "

"Thiên hạ đại loạn quần hùng tịnh khởi, nhưng Đại Hán khí số chưa hết, mặc dù Đông tộc tàn sát bừa bãi, thế nhưng mạng hắn tất nhiên không phải sẽ lâu dài. Nếu Đông chết, thì thiên hạ loạn hơn, lúc đó nếu có một chi binh mã, thì vào có thể càn quét tứ phương, lui có thể vì nhất phương chư hầu. Cho nên, Lập Nhân, người bây giờ phải làm, chính là tán gia tài, hưng thịnh nghĩa binh, thảo vô đạo, lập công huân. Ngày khác nếu thiên hạ có biến, lấy cường binh liếc tứ hạp, thiên hạ nhất định vậy! "

Ngô Lập Nhân ám thầm thở dài nói: Nguru nhân chính là không giống với, cái này mạch suy nghĩ rõ ràng, từng bước một suy luận, cuối cùng tính ra kết quả, quả nhiên không hổ là học phách cấp nhân vật, nhân vật như vậy phóng tới thế kỷ hai mươi mốt nhất định là thi vào trường cao đẳng trạng nguyên. Lời nói này làm cho Ngô Lập Nhân nghe được cũng là tình cảm mãnh liệt dâng trào, nhin không được nói rằng: "Tốt, tốt, tốt! "

"Nghe nói Lập Nhân huynh còn mang về một chi kỵ binh? "

Ngô Lập Nhân có chút ngượng ngùng, "Chỉ có hai trăm người. "

Vương Thủ Nhân cười ha ha một tiếng, "Tựa lấy cái này hai trăm người làm cơ sở, lão Chu cùng ta nói rồi, Ngô gia có một chút gia tài, vừa lúc dùng để mua chiến mã, chiêu mộ Hương dũng, đặt mua quân giới. Tội, làm cho huynh đệ ta ngại thực hiện trong ngực hoài bão! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Lập Nhân xoát thuộc tính Thủ Nhân mưu hồng nhan

"Tốt, liền theo Dương Minh ngại nói làm! " Ngô Lập Nhân chợt phát hiện, giống như Vương Dương Minh ngại như vậy, trong lời nói liền có thể khiến người ta nhiệt tình dâng trào, không tự chủ được theo suy nghĩ của hắn hành động, quả nhiên không hổ là cao chỉ huy cao trí khôn nhân vật, phóng tới thể kỷ hai mươi mốt, tám phần mười lại là một cái thành công học đại sư. May mà cái này Vương Dương Minh là của mình "Não tàn phần ", nếu không biến thành người khác, bán đứng chính mình khả năng chính mình cũng không biết. Mà nhân vật như vậy lại Tam quốc chí trung chỗ nào cũng có, không có có chút tài năng nhân bị đám này mưu sĩ đùa bỡn trong lòng bàn tay. Tựa như Trần Đăng, năm đó vì Từ Châu Lữ Bố dưới trướng hiệu lực, lại bang Tào Tháo thành công đoạt được Từ Châu, ngay cả Tào Tháo cũng khoe hắn: "Trần Nguyên Long thân ở trong sợ hãi tội cùng, còn lộng triều tai! " có thể thấy được những thứ này mưu sĩ chỗ lợi hại.

Ngô Lập Nhân đang nghĩ ngợi, Vương Thủ Nhân lại tiếp tục nói: "Lập Nhân huynh, ngại Trần Nguyên Long như thế nào? Ta lần này chuyên môn xin hắn tới đây, chính là vì để cho ngại cùng hắn kết bạn một phen, không biết Lập Nhân huynh đối với hắn hiểu bao nhiêu? "

Ngô Lập Nhân đáp: "Ta chỉ là nghe nói Đào thứ sử khen ngại quá đáng hắn, lòng trước dưới cái thanh danh vang dội vô hư sĩ. "

"Không phải vậy, dưới cái thanh danh vang dội, vẫn có rất nhiều tài trí bình thường, như là được xưng Kinh Tương Bát tuần Kinh Châu Lưu Biểu hữu danh vô thực, bốn đời tam công Viên Thuật tâm nhìn hạn hẹp, lần này Lập Nhân huynh có thể từ Viên Công Lộ nơi đó mượn có phản hồi Hạ Bi, cũng chứng minh Viên Thuật quả thực không quá mức bản lĩnh. Mà Trần Nguyên Long quả thực bụng có mưu lược, khá có thể sử dụng tính toán, nếu có được chỉ cho mình sử dụng, hi vọng hi vọng. "

Thì ra cái này Vương Thủ Nhân đã bắt đầu vì Ngô Lập Nhân lôi kéo người mới, không hổ là hệ thống triệu hồi ra người thứ nhất đáng tin phần, khắp nơi vì hắn suy nghĩ. Ngô Lập Nhân bỗng nhiên sợ, nếu như gọi tới người đầu tiên là một hãm hại hàng, nhờ như vậy khắp nơi vì mình suy nghĩ, vậy thì được chân chính "Não tàn phần " rồi.

"Nghe nói Nguyên Long phụ tử ở Từ Châu rất có gia sản, cùng Đào thứ sử quan hệ cũng vô cùng thân mật, muốn mượn lấy lại kỷ dụng, quả khó khăn. " Ngô Lập Nhân trầm ngâm chốc lát, lo lắng nói.

Vương Thủ Nhân lắc đầu, "Lập Nhân, muốn đưa mắt buông dài xa, cái này đại tranh chi thế, Đào Cung Tổ chính nhân quân tử, làm sao có thể gìn giữ đất đai? Hiện tại kết thúc giao cho hắn, đợi hắn ngày Từ Châu có biến, Nguyên Long chẳng phải sẽ vì Lập Nhân mà mưu Từ Châu tử? "

Ngô Lập Nhân như ở trong mộng mới tỉnh, cười ha ha một tiếng, "Dương Minh huynh buổi nói chuyện, quả thật là thắng đọc sách mười năm, ngày khác liền huynh đệ ta ngại hai người làm cái này trong loạn thế lộng triều nhân. "

"Thiên hạ đại thế hợp lâu tất tới tập lâu tất hợp, huynh Lập Nhân, đệ Thủ Nhân, chỉ nguyện thiên hạ này sớm bình, làm cho bách tính kết thúc cái này ăn bữa hôm lo bữa mai sinh hoạt, ngô nguyện là đủ! "

Ngô Lập Nhân hai tay nắm lên Vương Lập Nhân tay, kích động vạn phần, "Dương Minh, đây chính là ta suốt đời mong muốn a! "

Bất tri bất giác, Ngô Lập Nhân lại bị Vương Thủ Nhân mấy câu nói khiến cho khóe mắt ướt át, lời của hắn giống như là ở thế kỷ hai mươi mốt, có người hỏi, nguyện vọng của ngại là cái gì? Nếu là có người trả lời: Hòa bình thế giới! Vậy nhất định sẽ bị người khác cười ngạo, nhưng là giờ này khắc này ở Vương Thủ Nhân nói xong, Ngô Lập Nhân dĩ nhiên không tự chủ được nước mắt chảy xuống.

Vương Thủ Nhân đến Ngô Lập Nhân biểu hiện, lấy tay cũng cầm tay hắn, "Lập Nhân, nhân sinh được một tri kỷ là đủ, ta tất vì ngại cúc cung tận tụy tử nhi hậu dĩ! "

"Tích! Chúc mừng kí chủ thu được Vương Thủ Nhân thân mật giá trị 9 điểm, hiện tại kí chủ cộng sở hữu thân mật điểm 9, cừu hận giá trị 36. "

Đang ở phiên tình thời điểm, hệ thống bỗng nhiên ở Ngô Lập Nhân trong đầu phát sinh như vậy một tiếng nêu lên, Ngô Lập Nhân lúc này càng thêm vui vẻ, bọn họ cùng nhìn nhau lấy, cái này nếu là bị người đến, nhất định hoài nghi giữa hai người này có siêu hữu nghị quan hệ.

Hạ Bì thành chỉ có một nghìn thủ vệ, làm Ngô Lập Nhân dân bố cáo chiêu mộ Hương dũng lúc, Hạ Bì Thái Thú đối với hắn hết sức kiêng kỵ, mà Vương Thủ Nhân đã sớm đem một táм thiên tướng quân nghị định bổ nhiệm cho vậy quá thú. Thì ra Vương Thủ Nhân đã sớm đi qua Trần Đăng, thu được Từ Châu thứ sử nhận mệnh Ngô Lập Nhân làm thiên tướng quân nghị định bổ nhiệm.

Qua vài ngày nữa, hai người chiêu mộ Hương dũng hơn hai ngàn người, thu mua chiến mã hơn bốn trăm thất, Ngô Lập Nhân liền làm cho Vương Thủ Nhân đảm nhiệm thống quân, đồng thời đồng thời thao luyện binh mã. Vương Thủ Nhân đem từ Viên Thuật nơi đó mang tới hai trăm kỵ binh đánh tan, nhập vào mới chiêu mộ kỵ binh trong. Đồng thời, không biết dùng rồi thủ đoạn gì, làm cho Hạ Bì Thái Thú cung cấp ngân nỏ 500 táм, cuối cùng binh lực lại đạt tới bộ binh một ngàn rưỡi, kỵ binh sáu trăm, cung tiến thủ 500, tổng binh lực đạt tới 2600.

Trải qua mấy ngày nữa cùng Vương Thủ Nhân ở chung, Ngô Lập Nhân cảm giác mình được ích lợi không nhỏ. Lúc này, hệ thống bỗng nhiên nhắc nhở: "Tích! Chúc mừng kí chủ, đi qua Vương Thủ Nhân độc lòng giáo dục, hiện tại vũ lực + 1, trí lực + 1, chỉ huy + 2, chính trị + 1, hiện tại tức chủ thuộc tính vì vũ lực 36, chỉ huy 32, trí lực 66, chính trị 24, mong kí chủ không ngừng cố gắng! "

Lúc này mới vài ngày? Ta thuộc tính này soạt ào ào, Ngô Lập Nhân kinh thán không thôi, "Hệ thống, cái này Vương Thủ Nhân xoát thuộc tính cũng quá nhanh a !? "

"Tâm học kỹ năng đề thăng thuộc tính sắp đầy, cùng được đề thăng người trụ cột thuộc tính có quan hệ, trụ cột thuộc tính càng thấp, đề thăng càng nhanh. "

Ngô Lập Nhân xấu hổ cười cười, hắn biết hệ thống nhất định lại đối với mình mất trắng đã, ai, người nào làm cho tự mình xui xẻo xuyên qua đến một cái như vậy cận bã thuộc tính trên thân người đâu.

"Cũng không biết Trường An bên kia như thế nào? Hiện tại mỗi bên chur hầu nói vậy đã bắt đầu sống mái với nhau rồi, mà trong thành Trường An cũng sẽ gió nổi mây phun a! "

Ngô Lập Nhân đang nghĩ ngợi, bỗng nhiên vỗ đầu một cái, "Trường An bây giờ là không phải Vương họ Tư Đồ bắt đầu muốn đi liên hoàn kế rồi, Điều Thuyền mỹ nữ, ai, đáng tiếc! "

"Tích! Chúc mừng kí chủ phát động nhiệm vụ: Loạn thế hồng nhan -- kí chủ cần đem Điều Thuyền từ Trường An bình an cứu ra, nhiệm vụ kỳ hạn hai tháng, quest thưởng: Lịch sử danh tướng triệu hoán đặc quyền một lần, chiến giáp một bộ, danh mã một, trân phẩm vũ khí một bả. Nhiệm vụ thất bại không bất kỳ trừng phạt nào, xin hỏi có tiếp nhận hay không? "

"Ha ha, ha ha, ta chính là thuận miệng nói, hệ thống người thu đùa ta đâu? Đừng lừa phỉnh ta, theo ta cái này thân thể cùng chỉ số IQ, tiếp nhiệm vụ này hẳn phải chết. Thất bại còn muốn cái gì nghiêm phạt, có chết mà thôi. Cái rãnh to này, ta cũng sẽ không nhay. "

"Lẽ nào kí chủ liền không muốn ngồi ủng mỹ nhân tung hoành thiên hạ sao? " hệ thống vẫn còn ở cẩn thận hướng dẫn.

"Muốn hữu dụng không? Đây chính là nhân trung Lữ Bố! "

"Còn chưa phải là bị Điều Thuyền đùa bỡn với ở trong lòng bàn tay? "

"Vũ lực không đủ chỉ số IQ góp, nhưng là ta thông minh này cũng là ngạnh thương a! " Ngô Lập Nhân không muốn tự hắc, nhưng là ở Vương Thủ Nhân hào quang dưới, hắn cảm giác mình thủy chung là cái nhược trí đứa trẻ một dạng.

Đúng, Vương Thủ Nhân! Làm sao quên hắn! Có thể là thế nào cùng hắn mở miệng, nếu như nói là một cô gái sẽ độc thân phạm hiểm, lại nào tàn người ái mộ chỉ sợ cũng phải phản biến thành đen a !?

Nhất định phải tìm một đường hoàng lý do mới được!

"Dương Minh a, Điều Thuyền là ta thất lạc nhiều năm mươi mười a! " ba, một cái tát, Ngô Lập Nhân Tốt!

"Dương Minh a, Điều Thuyền là vị hôn thê của ta a! " ba, lại một cái tát, Ngô Lập Nhân lại Tốt!

"Dương Minh a, Điều Thuyền là mỹ nữ tuyệt thế, ta muốn cứu nàng trở về tới cho người làm vợ. " lần này không có một cái tát, mà là bay lên một cước, Ngô Lập Nhân ba Tốt.

Loại chuyện như vậy như thế nào cùng thiên hạ dính lư quan hệ, Ngô Lập Nhân đầu hoàn toàn không đủ dùng rồi, "Liên hoàn kế liên hoàn kế, Vương Doãn đều sẽ sử dụng liên hoàn kế, ta làm sao cái quỷ gì tính toán cũng không nghĩ ra tới đâu! " được rồi nếu không nghĩ ra được, ta đây liền sửa đổi phần một cái liên hoàn tính toán.

"Dương Minh, lòng ta sinh nhất kế, bây giờ không phải là thanh danh không hiển hách, nếu như kế này thành công, định có thể khiến cho Ngô Minh tên thiên hạ đều biết. "

"Chủ công mời nói. "

" Trường An Vương Doãn quý phủ có một mỹ nữ tên gọi Điều Thuyền, nguyên là gả cho Đồng Trác làm vợ. Ta hiện tại nếu như lên vào Trường An, đem cô gái này cướp bóc ra, đồng thời dùng thủ đoạn làm cho Đồng Trác tưởng Lữ Bố phái người làm, Lữ Bố xưa nay háo sắc, kể từ đó, Đồng Trác há có thể không nghi ngờ? Như vậy Đồng Lữ trong lúc đó sẽ bất hòa, về sau nếu có nửa người châm ngòi thổi gió một phen, không sợ bọn họ hai người không

phải trở mặt thành thù. Nếu Đồng Trác chết, người trong thiên hạ người phương nào không biết ta Ngô Minh? "

"Tốt, tốt, tốt! Chủ công kế này thật tốt quá, chỉ bắt quá một mình phạm hiểm, sợ là có chút không ổn. " Vương Thủ Nhân nhíu nhíu mày, không phải không lo lắng nói.

"Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con! Dương Minh, người lại thay ta hảo hảo mưu hoa một phen, trong toàn bộ quá trình như thế nào bình an từ Vương Tư Đồ phủ trên mang đi Điều Thuyền là được. "

"Tốt, cứ làm như vậy đi! Thủ Nhân đã có tính toán, nói ngay bây giờ cùng chủ công nghe, đến lúc đó y kế hành sự, đại sự sẽ thành! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hạ Bi thành Ngô Minh tây du Tư Đồ phủ Điều Thuyền báỉ nguyệt

Ngô Minh vén vẹn mang theo Lý Vương Trương Triệu bốn người tự ra Hạ Bi đi, từ Hạ Bi đến Trường An, đường xá xa xôi, nguyên bản không biết cười ngựa Ngô Lập Nhân, trải qua nhiều lần cùng địa cầu tiếp xúc thân mật sau, phương chỉ có từ từ quen dần xã hội này nhanh nhất thông nhau phương thức, bất quá vẫn là được rất chậm, Triệu Tử Hi dọc theo đường đi đi theo hần cũng là có chút kinh hồn táng đảm.

Qua gần một tháng, hai người cái này mới đi tới thành Trường An bên ngoài. Thành Trường An không có chút nào xa hoa, trải qua Đồng Trác một đoạn thời gian chinh đồn, cái này mới có chút đồ thành bộ dạng. Người đi đường qua lại tất cả đều bị thủ vệ sĩ tốt kiểm tra, Ngô Lập Nhân ở bỏ ra không rõ thông hành phí sau chỉ có vào đến nơi này cố đồ Trường An.

Căn cứ Vương Thủ Nhân an bài, Ngô Lập Nhân nhất định phải đi trước thăm viếng Tư Đồ Vương Doãn, tìm cơ hội cho thấy thân phận, cùng Vương Doãn cùng nhau hoàn thành cái này ra liên hoàn kế. Nhưng mà Vương Thủ Nhân không biết là, cái này liên hoàn kế nguyên bản chính là Vương Doãn suy nghĩ, Ngô Lập Nhân không có khả năng như vậy quang minh chính đại nói với hần cái này, bằng không định sẽ khiến Vương Doãn hoài nghi, hần phải đợi một cái cơ hội.

Ngô Lập Nhân đưa lên danh thiếp, chỉ nói là bạn cũ bạn thân tới chơi, Vương Doãn mặc dù không biết cái này Ngô Lập Nhân là người phương nào, nhưng vẫn là đưa hần mời vào.

"Không biết Ngô tiên sinh là vị nào bạn cũ sau đó? Thứ cho lão phu cô lậu quả văn, lão phu chưa từng nghe thấy Ngô tiên sinh đại danh! "

Ngô Lập Nhân nói: "Minh nguyên do Hậu tướng quân Viên Thuật mưu sĩ, sau trở về Hạ Bi chiêu mộ Hương dừng lấy thảo Đồng tặc. Khí trời nguyệt làm hán ngoại trừ tặc giả đều có thể xưng là bạn cũ, Tư Đồ đại nhân nghĩ như thế nào? "

"Làm cần! Lại dám như thế chửi bới thừa tướng, người sẽ không sợ giết người cửu tộc sao? " Vương Doãn lớn tiếng hét lớn.

"Vương Tư Đồ! " Ngô Lập Nhân cũng đang sắc hỏa, "Vương Tư Đồ là Đại Hán chi Tư Đồ, không phải Đồng Trác chi Tư Đồ, Đồng Trác bạo ngược dị thường, gây họa tới chí tôn, lệnh đương kim thiên tử chịu nhục, quân không phải quân thần không phù hợp quy tắc. Nhân ngôn: Quân nhục Thần tử, Tư Đồ đại nhân thời đại thực hán Lặc, lại không nghĩ tới vì nước ngoại trừ tặc, là đạo lý gì? "

Vương Doãn không nói gì, lẳng lẳng Ngô Lập Nhân.

"Vương Tư Đồ đừng vội nghi ta, ta biết Vương Tư Đồ thật là một lòng vì Đại Hán suy nghĩ, trong trường hợp đó Đồng Trác lũng đoạn triều chính, Lữ Bố bảo vệ xung quanh tả hữu, thực sự vô tòng hạ thủ. Ta hiện có nhất kế, có thể làm cho hai người phản bội, Tư Đồ từ đó gây xích mích, thì Đồng Lữ trong lúc đó tất khó tương dung. "

Vương Doãn nghe xong, tâm tình kích động dật vu ngôn biểu, hướng về phía Ngô Lập Nhân liền làm một đại lễ, "Nếu tiên sinh quả có thể vì nước ngoại trừ tặc, lão phu chết cũng không tiếc vậy! "

Ngô Lập Nhân cười cười, "Ta cần ở Tư Đồ phủ tạm mượn mấy ngày, nhằm hành sự, ngày sau mời dẫn ta đi Ôn Hầu quý phủ một nhóm. "

Ngày thứ hai chạng vạng, Ngô Lập Nhân ăn mặc văn du đạo sĩ đáng đáp, lại đem Triệu Tử Hi phần thành đạo đồng, đập nổi lên Lữ Bố nhà môn.

Một gã người hầu mở cửa, đến Ngô Lập Nhân, khó hiểu hỏi: "Đạo trưởng tới đây để làm gì? "

"Bản đạo lễ độ, không biết nơi này chủ nhân có từng tại gia, đã nói có bạn cũ người trước tới bái phỏng. "

"Người lại chờ, đợi ta đi hồi báo Ôn Hầu. "

Gã sai vật kia đi một hồi liền phản hồi, đem Ngô Lập Nhân hai người đón vào, "Ôn Hầu cho mời! "

Ngô Lập Nhân đến Lữ Bố, suýt nữa có chút không thể đứng ổn, trong bụng thán phục, "Quả nhiên là nhân trung Lữ Bố! "

"Không biết Đạo Trường là ai? Nơi nào thấy qua? Vì sao dám xưng bạn cũ? " Lữ Bố cũng không phải là rất đem Ngô Lập Nhân lời nói để ở trong lòng, rồi Ngô Lập Nhân liếc mắt sau, thay đổi lộ ra vẻ khinh thường.

"Gặp qua Ôn Hầu! Bản đạo lễ độ, Ôn Hầu có thật nhiều năm chưa từng trở về cứu nguyên lão gia? "

"Ah? Ta từ nhỏ năm thành tài sau liền ly hương bốn ba, đến nay đã có vài chục năm rồi, không biết đạo trường là? "

Ngô Lập Nhân thờ phào nhẹ nhõm, "Ta và Ôn Hầu lão gia cách xa nhau bất quá mấy dặm, khi đó từng mắt thấy Ôn Hầu oai hùng phong thái, nhiều năm không gặp, Ôn Hầu càng hơn năm xưa. "

Lữ Bố trong mắt do dự bất định, hẳn nơi nào còn nhớ rõ thời niên thiếu hậu hàng xóm là ai, "Không biết đạo trường nay tới vì chuyện gì? Nếu như thiếu khuyết lộ phí, cứ mở miệng. "

"Không phải vậy! Bản đạo ngày hôm nay trên đường đi qua nơi này, nhận Ôn Hầu quý phủ có hồng quang lượn lờ, chu vi có trồng cây đào rất nhiều, hoa đào này phong thủy cướp đã thành, ta chuyên tới để này cứu Ôn Hầu còi tai. "

Lữ Bố đều là khó hiểu, hẳn nào biết đâu rằng cái gì là đào hoa kiếp, "Mong tiên sinh chỉ giáo, như thế nào đào hoa phong thủy cướp? "

"Đào hoa, cổ nhân có ngữ không phải thi phần trang điểm mặt như đào hoa, đào hoa giả, là hồng phần giai nhân. "

Lữ Bố nghe xong, bỗng nhiên đứng lên, ý bảo bọn hạ nhân lui, hỏi tiếp, "Không biết tiên sinh nói kiếp nạn này ý chỉ vì sao? "

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên cảm giác được một hồi áp lực thực lớn, lẽ nào đây chính là trong truyền thuyết sát khí, Lữ Bố muốn giết mình? Ngô Lập Nhân lúc này xuất mồ hôi trán, biết nếu như Lữ Bố một cái không hài lòng sẽ thu dưới người một nhà đầu.

"Ôn Hầu, quân tử hỏi hung không hỏi cát, có gì ? Khẩn trương như vậy? "

"Vậy mời tiên sinh chỉ giáo, như thế nào tiêu tai giải khai ách? "

"Danh không chánh tất ngôn không thuận, đào hoa sở dĩ vì cướp, đều là bởi vì đào hoa vì hoa, tan theo gió. Nếu đào hoa hóa thành quả, dưa thực mà để rơi, quả đào tự nhiên hạ xuống Ôn Hầu thủ. "

Thì ra Đồng Trác yêu Cơ rất nhiều, mà Lữ Bố đồ háo sắc, thường ra vào tướng phủ, vừa lúc cùng một người trong đó cơ thiếp mất đi mây lại, lại khổ hận không có cơ hội hẹn hò, Lữ Bố thường vì chuyện này phiền nhiễu. Mà Ngô Lập Nhân đích phương pháp xử lý chính là, lên xe trước sau mua vé bỏ sung, chờ gạo nấu thành cơm như vậy khuôn sáo cũ kịch truyền hình tình tiết.

Ngô Lập Nhân từ từ nói hết, Lữ Bố nghe, nhíu nhíu mày, "Tiên sinh lời ấy mặc dù có đạo lý, nhưng mà nếu sự tình bại lộ, Quốc Trọng định không chịu lẫn nhau tha. "

"Ôn Hầu sai rồi! Ôn Hầu vũ dũng thiên hạ vô song, cái này Đại Hán triều đình không thể thiếu đúng là Ôn Hầu, cho nên Quốc Trọng tuyệt đối sẽ không vì vậy mà chỉ trích cùng người. Huống hồ Ôn Hầu cùng Quốc Trọng là phụ tử, sao lại thế bởi vì một nữ tử mà hư phụ tử danh phận? "

Lữ Bố suy nghĩ một chút, gật đầu, "Nếu thật có thể được chuyện, vài chắc chắn ghi khắc tiên sinh chỉ điểm chi ân. "

Ngô Lập Nhân cười cười, "Ôn Hầu cứ việc yên tâm, việc này tất thành, đến lúc đó bản đạo trở lại Ôn Hầu quý phủ chúc. "

Nói xong cũng vội vàng ly khai Lữ phủ.

Chuyến đi này thật đúng làm cho Ngô Lập Nhân sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, nếu không phải hắn đã trải qua tử vong, sợ rằng vừa mới nói cũng khó nói sạch. Vậy tuyệt thế dũng tướng khí tràng thật không phải người bình thường có thể thừa nhận, Tam Quốc Diễn Nghĩa trong miêu tả cái loại này bị người vừa hô mà chết chỉ sợ cũng chính là hiệu quả như vậy.

Ngô Lập Nhân làm cho Triệu Tử Hi ở Lữ phủ bên ngoài nhìn chăm chăm, nếu như đã có nữ quyến bị đưa tới, phải đi Tư Đồ phủ thông tri Ngô Lập Nhân. Mà Ngô Lập Nhân về tới Vương Doãn quý phủ, đem sự tình hôm nay đều nói cho Vương Doãn nghe.

"Nghe nói Tư Đồ đại nhân có một nghĩa nữ, tên gọi Điều Thuyền, sanh là quốc sắc thiên hương, kẻ này còn cần ý lại cô gái này phương thành. "

Wang Doan do dự một chút, hỏi: "Chẳng lẽ Ngô tiên sinh nghĩ đến vừa ra mỹ nhân kè? "

"Đồng Trác yêu Cơ cũng không phải là Đồng tặc sủng ái người, cho nên có thể sẽ cùng Lữ Bố có hiềm khích, nhưng chắc là sẽ không triệt để trở mặt. "

Mà theo như ta suy tính, sợ rằng cuối cùng còn có thể đem yêu Cơ đưa cho Lữ Bố lấy kết thúc kỳ tâm. Mấy ngày nữa, Tư Đồ đại nhân mời Đồng Lữ hai người tới Tư Đồ phủ trên, trong bữa tiệc mời Điều Thuyền cô nương đi ra phụng rượu, đến lúc đó, như vậy như vậy, là được thành sự. "

Vương Doãn nghe xong Ngô Lập Nhân kể sách, vỗ tay bảo hay, "Tiên sinh đại tài, lão phu không cần báo đáp, mời đầy uống này ly! "

Ngô Lập Nhân uống xong, bỗng nhiên nói rằng: "Không biết Điều Thuyền cô nương hiện nay nơi nào, ta có được hay không đi gặp mặt một lần? "

"Tiên sinh có lệnh, truyền cho nàng tới dù cho! "

"Không phải không phải, kế này cần dựa vào cô gái này, bọn ta đều cần tôn kính cho nàng. Đến lúc đó mong rằng Tư Đồ đại nhân cùng nàng tốt nói lẫn nhau nói, chờ ta dẫn hân ly khai Trường An sau, trở nên dài cánh phong ba bình định, ta cho nữa nàng trở về cùng Tư Đồ. " Ngô Lập Nhân trong lòng mặc dù nói như vậy, nhưng là hân biết, chờ Đồng Trác bỏ mình, Đồng Trác bộ hạ liền sẽ giết Vương Doãn, Trường An phục loạn, Điều Thuyền liền có thể giữ ở bên người. Ngô Lập Nhân bỗng nhiên cảm giác chỉ vô cùng vô sỉ, nhưng là nghĩ lại, mình nếu là có thể cứu được Điều Thuyền thoát khỏi, coi như là có thể làm cho nàng miễn cho lưu ly nổi khổ, lại có một tia an lòng.

"Ngô tiên sinh, ở trong đó mời, tiểu nữ đang ở nội viện. "

Vương Doãn dẫn Ngô Lập Nhân hướng nội viện đi, theo đường nhỏ, một đường đi tới, chỉ thấy trong viện, một nữ tử mặc quần trắng, tóc dài tới eo, lập án dâng hương, ngẩng trắng mà bái. Vương Doãn đang muốn gọi nàng, lại bị Ngô Lập Nhân gọi lại.

"Thiếp Điều Thuyền, mong Tư Đồ đại nhân ân nuôi hơn mười năm. Mà nay Tư Đồ đại nhân thường thường cau mày, trà phạn bất tư, phải là có quốc gia đại sự không thể quyết đoán, thiếp thân làm nữ tử, không thể là Tư Đồ đại nhân phân ưu giải nạn, duy nguyện trời xanh có thể phù hộ Tư Đồ đại nhân, thiếp nguyện ý lấy mệnh tướng báo, đặc biệt dâng hương cầu xin, hoàng thiên hậu thổ, phục duy giám sát! "

Nói xong, Ngô Lập Nhân không khỏi vỗ tay hô lên, "Tốt, tốt, quả nhiên là một vị có tình có nghĩa kỳ nữ tử! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Vương Thủ Nhân sử dụng liên hoàn kế Lữ Phụng Tiên làm hãm tiên nhân khiêu

Ngô Lập Nhân một câu nói, làm cho Điều Thuyền liền vội vàng đứng lên trở về, chỉ thấy Vương Doãn cùng Ngô Lập Nhân đang cùng với chính mình, không khỏi có chút xấu hổ.

"Thiên nhi, nhanh tới bái kiến Ngô tiên sinh. " Vương Doãn hô một tiếng.

Mà Ngô Lập Nhân chỉ là một cái nhần, cũng đã ngây người, hân chưa từng gặp qua như thế mỹ nữ tuyệt thế, nói là tiên nữ hạ phàm cũng không chút nào quá phận. Nga Mi nhật liếc, mục hàm thu thủy, non nót đa đường như dịch thấu trong suốt thủy tinh, nửa há đôi môi càng làm cho người có một loại thương tiếc xung động.

"Dân nữ Điều Thuyền gặp qua Ngô tiên sinh. " Điều Thuyền chân thành đi tới, hướng Ngô Lập Nhân đạo cái vạn phúc.

"Điều Thuyền, tốt, Điều Thuyền, quả nhiên là thiên tư quốc sắc, nếu như này có tình có nghĩa, Tư Đồ đại nhân thực sự là nuôi nữ nhi tốt! "

"Tiên sinh khen trật rồi, Tư Đồ đại nhân đợi ta dường như nữ nhi ruột thịt một dạng, ta không thể là phụ phân ưu, không coi là cái gì. "

Ngô Lập Nhân cũng hướng về Điều Thuyền hành một cái lễ, "Điều Thuyền cô nương, lần này ta cùng với Tư Đồ tính toán muốn ngoại trừ Đồng tộc, trong đó cần phải mượn Điều Thuyền cô nương, đến lúc đó, Vương Tư Đồ sẽ cùng cô nương nói tỉ mỉ, ta ở chỗ này trước thay thiên hạ bách tính cảm ơn cô nương! "

Điều Thuyền rồi Vương Doãn, Vương Doãn gật đầu, "Thiếp nguyện làm Tư Đồ đại nhân phân ưu, tất cả nghe theo Ngô tiên sinh an bài. "

"Tốt, đã nhiều ngày tất có tin tức, Tư Đồ đại nhân, ta đã nhiều ngày trước tiên ở Tư Đồ phủ phụ cận một cái khách sạn ngủ lại, nếu có tin tức, mời đứng lúc thông truyền. "

Ngô Lập Nhân Vương Doãn quý phủ, hít sâu một hơi, vừa mới Điều Thuyền cho nàng mang tới chấn động không có giảm bớt chút nào một ít, hân cho tới bây giờ đều là cho rằng lại cô gái xinh đẹp đều là nữ tử, nhưng tới Điều Thuyền, hân mới phát hiện nàng hoàn toàn sai rồi, cô gái như vậy chỉ có thể xa xa

lấy, như nữ nhân như thần cung phụng. Nếu như hấn có Tào Thục tài hoa, tất nhiên muốn viết cái < nguyệt thần phủ > đi ra.

Tư Đồ phủ.

Vương Doãn đang cùng Điều Thuyền khai báo nhiệm vụ của nàng, Điều Thuyền nghe xong, chỉ là gật đầu.

"Ngươi Ngô tiên sinh như thế nào?" Vương Doãn đột nhiên hỏi.

"Ngô tiên sinh nếu có thể thiết kế từ bỏ Tư Đồ đại nhân đại họa trong đầu, đứng thiếp mà nói không khác nào đại ân nhân một dạng."

"Thiên nhi, ta là nói ngươi người khác như thế nào? Ta xem Ngô tiên sinh mới vừa nhìn thấy phản ứng của ngươi, nhất định là bị ngươi mê hoặc. Ngày khác nếu như Ngô tiên sinh mang ngươi rời xa Trường An, ngươi liền cẩn thận phụng dưỡng hấn tử hữu, cũng không cần ở chỗ thị phi này ở lâu rồi."

"Nghĩa phụ! Thiếp sao cam lòng cho lưu một mình ngươi ở chỗ này, huống hồ Ngô tiên sinh nếu cũng là hảo sắc người, lẽ nào nghĩa phụ là làm cho thiếp lấy thân báo chi?"

"Nữ nhi gia luôn là phải lập gia đình, ta đã từng hỏi qua vậy hấn, hấn hiện tại cũng không thể thất, cùng với đến nhà khác làm một Thiếp, không bằng cùng hấn làm một chánh thê, chưa chắc đã không phải là chuyện tốt. Huống trong thành Trường An, từng bước kinh tâm, nếu theo hấn đi xa, cũng lại lão phu 1 cộc tâm nguyện."

Điều Thuyền nửa ngày không nói, "Nghĩa phụ không cần nhiều lời, hài nhi tự có tính toán."

Qua mấy ngày, Lữ Bố quả nhiên sắc tâm lại nổi lên, nghĩ tới Ngô Lập Nhân lời nói, liền thừa dịp Đồng Trác không ở tướng phủ, đi cùng yêu Cơ tư thông, trùng hợp Đồng Trác bỗng nhiên hỏi phủ, đánh vỡ sau đó, Đồng Trác hỗn hển, muốn giết Lữ Bố. Sau lại trải qua Lý Nho khuyên giải an ủi, phương mới dừng lại lửa giận.

Lý Nho tiếp tục nêu ý kiến: "Quốc Trọng, nếu Ôn Hầu đã ở cô gái này cấu kết, ở lại tướng phủ cũng là đồ thêm phiền não, huống hồ Quốc Trọng cũng không quá mức sùng ái cô gái này, theo như Nho tới, không bằng đem cô gái này đưa cho Ôn Hầu, Ôn Hầu nhất định sẽ khắc trong tâm khảm, có ơn lo đáp, đây mới là người thành đại sự."

"Nếu là ngươi thê thiếp bị người sở nhục, ngươi cũng sẽ đem hấn đưa cho người kia sao? Thực sự là tức chết lão phu!"

Lý Nho cúi đầu không nói.

"Mà thôi mà thôi, tiện nhân kia lão phu quả thực không thể nào để ở trong lòng, chỉ là nuốt không trôi khẩu khí này, lão phu thường ngày đợi Phụng Tiên không tệ, trả thế nào biết hành vi như này hồ đồ việc."

"Ôn Hầu nhiều hảo nữ sắc, đây cũng là không thể tránh được." Lý Nho tốt nói thoải mái.

"Hanh, ngươi đem tiện nhân kia đưa cho Lữ Bố, còn phải nhắc nhở hấn, về sau tái phạm, tất nhiên không buông tha."

Lý Nho tướng người đưa qua, tuy là Đồng Trác làm cho mang mang thứ lỗi đó, thế nhưng hấn cũng không có như thật cùng Lữ Bố nói, chỉ nói là Quốc Trọng đợi Lữ Bố như thân sinh một dạng, còn con này một cái mỹ nhân, tự nhiên không nói chơi. Lữ Bố lúc này mặc dù vẫn chưa hết sợ hãi, thế nhưng đến đưa tới mỹ nhân kia, lại nghĩ đến Ngô Lập Nhân nói, lúc này hấn đúng Ngô Lập Nhân tin tưởng không nghi ngờ.

Ngày thứ hai, Vương Doãn mời Đồng Trác cùng Lữ Bố tới Tư Đồ phủ tiểu tụ, trong bữa tiệc gọi ra tới Điều Thuyền cho hai người rót rượu.

"Vương Tư Đồ, vị này tiểu mỹ nhân rót cuộc là người nào? Chẳng lẽ là ngươi nuôi tiểu thiếp hay sao?" Đồng Trác lắc lắc thân thể mập mập sắc mị mị mà nhìn chăm chăm Điều Thuyền, Lữ Bố lúc này cũng giống như vậy.

"Bẩm báo Quốc Trọng, đây là lão phu thu nuôi nghĩa nữ Điều Thuyền, ta Quốc Trọng cùng Ôn Hầu đều đứng tiểu nữ ưu ái hữu gia, thực sự không biết nên đưa cho người phương nào cho thỏa đáng."

Đồng Trác cùng Lữ Bố liếc nhau, các hoài quỷ thai, Lữ Bố muốn: Lần trước ngươi tặng yêu Cơ cho ta, lần này cũng nên nhường cho ta mới tốt; mà Đồng Trác đến Lữ Bố thần sắc, trong lòng vô cùng tức giận: Lần trước đã tiễn ngươi một cái, lần này đừng vội sẽ cùng lão phu cạnh tranh, nếu là ngươi lại không biết điều, đừng trách lão phu trở mặt.

Vương Doãn thấy hai người đều không nói lời nào, chỉ phải lắc đầu, "Thiên nhi, ngươi lui ra đi, tới ngươi là phúc bạc người, không thể được đến hai vị quý nhân lợt mắt xanh."

Điều Thuyền lúc này cảm thấy ủy khuất, phảng phất khe động nước mắt sẽ chảy ra, sờ sờ động lòng người đáng đáp, làm cho Đồng Trác cùng Lữ Bố cùng nhau đứng dậy hô: "Ta muốn rồi!"

Vương Doãn quá sợ hãi, "Ai nha, lỗi lỗi, cái này một nữ nhân làm sao có thể xứng hai phu, hai vị đất nhân hay là thương lượng một phen cho thỏa đáng."

Đồng Trác hừ một tiếng, "Phụng Tiên, ngươi dám tranh với ta?"

Lữ Bố đến Đồng Trác tràn đầy sát khí con mắt, chỉ phải ngồi xuống, không nói lời nào, bùng một chén rượu lên, rót vào bụng trung.

"Hào hào, nếu Quốc Trọng có ý định, Ôn Hầu tự nhiên không dám tranh chấp. Vậy thì chờ ngày mai tướng phủ phái người tới đón nữ nhân là được. "

Đồng Trác cười ha ha một tiếng, "Tur Đồ đúng là một cái cảm kích thức thời người, Phụng Tiên, chúng ta hồi phủ. "

Lữ Bố đem Đồng Trác hộ tống đến tướng phủ sau đó, lại một thân một mình trở lại Lữ phủ, lúc này, lại phát hiện Ngô Lập Nhân đang trong phủ chờ hấn.

"Chúc mừng Ôn Hầu chúc mừng Ôn Hầu, rốt cục ôm mỹ nhân về! "

Ngô Lập Nhân mặt tươi cười tiến lên cho Lữ Bố chúc, mà Lữ Bố lại mặt âm trầm, không nói được một lời.

"Ôn Hầu vì sao không vui? Chẳng lẽ Đồng tướng trách phạt Ôn Hầu rồi? "

"Đạo trưởng người có chỗ không biết, Đồng tướng mỹ nhân quả thực như tiên sinh nói tặng cho Bố, nhưng là hôm nay ta và Đồng tướng cùng đi Vương Doãn quý phủ, đến rồi Vương Tur Đồ nghĩa nữ Điều Thuyền, dung mạo kia thắng người trước gấp trăm lần, nhưng là Đồng tướng vừa, không chịu tương nhượng, vì vậy tức giận không ngớt. "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, "Ôn Hầu a Ôn Hầu, cái này chính là người không đúng. Trước mặt người ở bên ngoài, Ôn Hầu làm sao có thể cùng Đồng tướng tranh chấp? Hiện tại nếu mỹ nhân đã trên danh nghĩa thuộc về Đồng tướng, bản đạo ngược lại là có thể có một biện pháp, làm cho Ôn Hầu nhị mỹ câu thu. "

Lữ Bố nghe xong vui mừng quá đổi, "Đạo trưởng nếu như quả nhiên có thể đem Điều Thuyền đoạt lại, Bố nguyện lấy thiên kim đưa tặng. "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Ôn Hầu, chúng ta bản là đồng hương, lại Ôn Hầu anh hùng thiên hạ đều biết, vì Ôn Hầu cống hiến sức lực thật sự là bản đạo vinh hạnh. "

"Đạo trưởng, kẻ sách tốt mang ra? "

"Đêm nay, Ôn Hầu đưa lệnh bài cùng ta, ta đi Tur Đồ phủ tiếp Điều Thuyền, chỉ nói là Quốc Trọng không kịp đợi, muốn đêm nay liền đưa qua. "

"Đồng tướng ngày mai vẫn tội, ta đãi như cần gì phải? " Lữ Bố trong bụng khó hiểu.

"Ôn Hầu, đến lúc đó chỉ cần đến cái chết không nhận, dù sao ta là mặt lạ hoặc, làm cho Vương Tur Đồ đối chất nhau, cũng sẽ không đẩy tới Ôn Hầu trên người, chỉ nói lệnh bài thất lạc, Quốc Trọng tuy có tâm chỉ trích, nhưng cũng không quá mức chứng cứ, huống hồ Ôn Hầu với Quốc Trọng, giống vậy Thủy chi với ngư, ngư không có nước thì không thể nào sống, Đồng tướng tự nhiên biết đạo lý này. Đến lúc đó nhiều lần cũng là cảnh cáo Ôn Hầu vài câu, giống như Đồng tướng mệnh yêu Cơ một dạng. Đợi phong thanh đã qua, bản đạo lại đem Điều Thuyền đuổi về, chẳng phải đẹp thay? "

Lữ Bố nghe xong, bưng tỉnh đại ngộ, "Đạo trưởng buổi nói chuyện, thật sự là làm cho Bố hiểu ra, lần này gặp phải đạo trưởng, thật sự là Bồ phước đức ba đời. Đây là lệnh bài, mời đạo trưởng khổ cực mau mau đi một chuyến, ngày khác được chuyện, Bồ tất có hậu báo! "

Ngô Lập Nhân mừng rỡ trong lòng, bất động thanh sắc tiếp nhận lệnh bài, sau đó đi ra Lữ phủ, lại kêu lên Lý Vương Trương Triệu tứ tên hộ vệ, đuổi bắt đầu mã xa, thẳng đến Vương Doãn quý phủ, nhận Điều Thuyền liền đi ra khỏi thành. Cửa thành thủ vệ ngăn, Ngô Lập Nhân liền xuất ra Lữ Bố lệnh bài, chỉ nói Ôn Hầu có lệnh, khiến người ta cho đi. Thủ vệ kia cửa thành người đều biết Lữ Bố là Đồng Trác tâm phúc, quan hệ dường như hôn phụ tử một dạng, cũng không dám ngăn cản.

Ngày hôm sau, Đồng Trác tự mình đi Vương Doãn quý phủ đi đón Điều Thuyền, nhưng mà Vương Doãn chỉ phải nói: "Hôm qua có người cảm Ôn Hầu lệnh bài, đã đem Điều Thuyền tiếp đi tướng phủ, lần này tại sao lại tới đón? Chớ không phải là Ôn Hầu còn chưa cùng cùng Quốc Trọng hội báo? "

Đồng Trác nghe nói tin tức này, nghĩ đến hôm qua tranh chấp Điều Thuyền tình cảnh, không khỏi tức giận đến giận sôi lên, "Lữ Bố thất phu, sao dám lấn ta! "

Đúng lúc này hậu, cửa thành thủ vệ báo lại, đêm qua có người cảm Ôn Hầu lệnh bài, cỡi mã xa đi ra khỏi thành, Đồng Trác nghe xong, càng không nghi ngờ gì, sau đó mang đủ binh mã giết hướng Lữ phủ.

Đây hết thầy tất cả, đều là Vương Thủ Nhân ở Hạ Bi trong thành một tay bày kế.

P/s: Thủ Nhân a Thủ Nhân, người được lắm :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Đồng Lữ phản bội tàn sát Dương Minh chỉ số IQ bạo biểu

Lại nói Đồng Trác mang binh vây quanh Lữ phủ, Lữ Bố lúc này trong lòng còn mảy tư, chỉ nói Ngô Lập Nhân đã đắc thủ, thăm nghĩ lấy chỉ cần làm cho Đồng Trác hết giận sau đó, liền có thể cùng mĩ nữ tuyệt thế cộng đi mây mưa, quả tiêu dao khoái hoạt thời gian.

Lữ Bố sửa lại quần áo, xuất môn đón chào, Đồng Trác mắt lạnh lấy, chỉ đối tả hữu phân phó nói: "Bắt lại cho ta! "

Lữ Bố cả kinh, vội vã quỳ rạp xuống đất, "Quốc Trọng, nào đó không biết đã phạm tội gì, dĩ nhiên Quốc Trọng hưng sư động chúng như vậy? "

"Hanh, ngươi không biết? Ta xin hỏi ngươi, ngươi đem Vương Tư Đồ nữ nhi giấu đi nơi nào? Nếu như không giao ra, đừng trách lão phu trở mặt vô tình. "

Lữ Bố vẻ mặt khó hiểu, "Quốc Trọng minh xét, đêm qua đưa xong tướng phủ sau khi trở về, liền chưa từng ly khai, ta nào biết đâu rằng Vương Tư Đồ nữ nhi đi đâu? "

"Còn còn dám nói sáo! Đêm qua Vương Tư Đồ nói ngươi sai người cầm lấy lệnh bài của chính mình từ Vương Tư Đồ gia tiếp đi Điều Thuyền đi ra khỏi thành, chẳng lẽ còn là hấn vụ hãm ngươi hay sao? "

"Quốc Trọng, Bố thật không biết là chuyện gì xảy ra, lệnh bài của ta, người đến, nhanh đi gian phòng lấy lệnh bài của ta. "

Lữ Bố tự nhiên tìm không được lệnh bài, chính hấn cũng lòng biết rõ, chỉ là làm dáng vẻ, hấn không thể làm gì khác hơn là cùng Đồng Trác từ chối, lệnh bài bị kẻ xấu trộm đi.

"Lữ Bố! Ngươi nghĩ rằng ta không dám giết ngươi sao? " Đồng Trác lúc này đã vô cùng phần nộ rồi.

Đúng lúc này, Lý Nho đã nghe tin tới rồi, nhãn cảnh tượng như thế này, chỉ phải mau quỳ xuống, hô lớn: "Tướng quốc đại nhân bớt giận! Việc này nhất định có cái khác nguyên do, cắt không thể tin lầm tiểu nhân nói như vậy! "

Lý Nho không nói khen ngược, hấn vừa nói, Đồng Trác nhất thời nghĩ đến ngày hôm trước hấn đã từng khuyên chính mình đem chính mình cơ thiếp đưa cho Lữ Bố, còn nói như vậy thì có thể khiến cho Lữ Bố đối với mình mang ơn, mà vừa vận tương phản, Lữ Bố không chỉ không có tin ân đồ báo, còn làm tầm trọng thêm, lập tức đoạt đi rồi chính mình mới vừa lên nữ nhân.

Đồng Trác tức giận lập tức chuyển tới Lý Nho trên người, "Lý Nho! Ngươi cho lão phu ra chủ ý cùi bắp! Mấy ngày trước đây đem yêu Cơ tiền hấn, hiện tại hấn liền dám công nhiên cướp đoạt lão phu trung mĩ nhân, về sau lão phu đâu hấn là không phải là muốn chặt liên chém? Hôm nay ngươi lại xin tha cho hấn, cùng hấn cùng tội! "

Lý Nho mồ hôi lạnh chảy ròng, hấn lạng lẽ kéo lại Lữ Bố quần áo, nhỏ giọng nói: "Ôn Hầu, ngươi chính là vội vàng đem người trước giao ra đây! "

"Phụng Tiên, hỏi lần nữa, Điều Thuyền đến cùng ở đâu? Ngươi nếu là không nói, ngày hôm nay liền lưu lại đầu người! "

"Nghĩa phụ! Ngươi làm sao một điểm không để ý tới tình phụ tử! Hài nhi thực sự không biết Điều Thuyền ở đâu! "

"Ah? Tình phụ tử? Ngươi khi đó cùng lão phu yêu Cơ tư thông lúc sao lại không có bạn tâm tình phụ tử? "

Lữ Bố lạng lẽ không nói, nhưng mà hấn lúc này quả thực không biết Điều Thuyền ở đâu, mặc dù muốn giao ra đây, cũng không nộ ra.

"Tốt, tốt, uống ngươi anh hùng một đời, hôm nay làm rồi một nữ nhân mà chết, có tiền đồ! Người đến, chém! "

Lý Nho nhãn Đồng Trác muốn quyết tâm, liền vội vàng đứng lên, lôi kéo Đồng Trác vạt áo khuyên nhủ: "Quốc Trọng, chớ hành động theo cảm tính! Nếu giết Ôn Hầu, thì thiên hạ chư hầu ai có thể kháng cự? Làm một nữ tử mà mất thiên hạ, mời Quốc Trọng nghĩ lại! "

Câu này làm cho Đồng Trác thở dài một hơi, "Phụng Tiên a Phụng Tiên, ngươi làm sao cũng không biết vì phụ dụng tâm lương khổ đâu! Về sau không có mệnh lệnh của ta, ngươi không được rồi Lữ phủ nửa bước, bằng không cách sát vật luận! " nói xong xoay người đi.

Lý Nho trong lòng cũng minh bạch, nói nói đến chỗ này phân thượng, quan hệ của hai người xem như là triệt để tan vỡ, chỉ còn lại có sau cùng lợi dụng lẫn nhau quan hệ. Nhưng là hấn không biết cuối cùng bởi vì sao đi đến một bước này, chỉ biết là bởi vì Vương Doãn nữ nhi. Trong lòng hấn cả kinh bắt đầu hoài nghi Vương Doãn, nhưng mà hết thảy này đều không trọng yếu, Đồng Trác hiện tại ngay cả hấn cũng đã không tin nhiệm rồi.

Tuy là bởi vì Ngô Lập Nhân xuất thủ, không để cho Điều Thuyền hiến cho Đồng Trác cùng Lữ Bố, nhưng bởi vì Vương Thủ Nhân liên hoàn diệu kế, làm cho Đồng Lữ vẫn là đi tới trước thiết định tốt tình tiết.

Ngô Lập Nhân đang ở trên đường đi lấy, bởi chạy xe ngựa, so với lúc tới lại chậm rất nhiều, đúng lúc này, bỗng nhiên "Tích! " hệ thống tiếng âm vang lên, Ngô Lập Nhân kích động trong lòng vạn phần, hấn biết nhất định là nhiệm vụ hoàn thành, linh tương thưởng thời điểm đến rồi.

"Chúc mừng kí chủ, bởi Vương Thủ Nhân thao luyện, sở lĩnh bộ đội đã sơ cụ chiến lược, đạt tới thống lĩnh tiêu chuẩn, Vương Thủ Nhân Xảo Biến kỹ năng

phát động, chỉ huy + 3, trí lực + 2, trước mặt tứ duy thuộc tính vũ lực 65, chỉ huy 93, trí lực 100, chính trị 96, bởi chủ thuộc tính trí lực vượt lên trước 100, đem tạo thành hệ thống bạo biểu, mời kí chủ chú ý. "

"Là sao? Vì sao loạn thế hồng nhan nhiệm vụ còn chưa hoàn thành? Cái này bạo biểu là chuyện gì xảy ra? Chỉ số IQ cao cũng là tội? "

"Trở về kí chủ, bởi nơi này còn không thuộc về túc chủ khả năng khống chế phạm vi, cho nên hệ thống còn không cho là Điều Thuyền bây giờ là an toàn. Tỷ như trên đường gặp phải giết tiền cướp sắc, Điều Thuyền chẳng phải là bị kí chủ hại? Thẳng đến kí chủ đem Điều Thuyền tiến đến Hạ Bi mới tính hoàn thành nhiệm vụ. Hệ thống bạo biểu là làm nào đó một nhân vật chủ thuộc tính vượt lên trước 100, hệ thống sẽ tự động từ lịch sử nhân tài trung ngẫu nhiên chọn ba nhân vật xuất thế, phân phối đến thế lực khắp nơi trung hoặc là đợi người khác chiêu mộ. Lần này Vương Thủ Nhân trí lực đạt được 100, tạo thành hệ thống bạo biểu, mời kí chủ chú ý. Bạo biểu đệ nhất nhân, Bắc Tổng danh thần Khẩu Chuẩn, cắm vào thân phận làm Tôn Kiên lại Trường Sa chiêu mộ ẩn sĩ, tứ duy thuộc tính làm vũ lực 55, chỉ huy 85, trí lực 90, chính trị 95; bạo biểu người thứ hai cuối nhà Minh Viên Sùng Hoán, cắm vào thân phận làm Viên Thuật ở Nam Dương Tộc huynh, họ Viên tên Tổ, tự Sùng Hoán, tứ duy thuộc tính làm vũ lực 58, chỉ huy 88, trí lực 89, chính trị 75; bạo biểu bên thứ ba, Đường triều y sư, Dược Vương Tôn Tư Mạc, cắm vào thân phận làm giang hồ du lịch thầy thuốc, kí chủ có thể tự hành sư tử, tứ duy thuộc tính làm vũ lực 60, chỉ huy 30, trí lực 80, chính trị 43, thuộc tính đặc biệt Dược Vương, tình hình cụ thể và tỉ mỉ không biết. "

Tôn Kiên được Khẩu Chuẩn, Viên Thuật được Viên Sùng Hoán, còn một cái vân du thiên hạ Dược Vương, hệ thống, bạo biểu lẽ nào không có đầu nhập vào bản túc chủ sao? Ngô Lập Nhân ở trong lòng bệnh đau tim hô.

"Bầm bầm kí chủ, hiện nay kí chủ là vô danh người, nào có người trở về đâu? Nếu không phải bốn hệ thống âm thầm cho người điều chỉnh Vương Thủ Nhân bối cảnh, kí chủ ngay cả Vương Thủ Nhân cũng không thể đạt được. "

"A, như vậy, vậy được rồi! Tại sao ta cảm giác người bỏ rơi nhiệm vụ rồi, đến cuối cùng còn muốn bản kí chủ đối với người mang lòng cảm kích kia mà! "

"Thường nghi ngờ cảm ơn chi tâm, đúng túc chủ tư tưởng cảnh giới đề thăng mới có lợi. "

Ngô Lập Nhân đứng cái này ba hoa hệ thống đã nâng trán vô lực, "Mau đánh ở, không để cho bản kí chủ nhân tài sẽ không cho, ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy, ta dành thời gian chạy đi, trở về đến Hạ Bi, hoàn thành nhiệm vụ, liền có thể chân chính hoàn thành vừa ra trong truyền thuyết nghịch tập a! "

"Kí chủ, bốn hệ thống còn có tin tức trọng yếu không có hội báo, xin hỏi có hay không hiện tại tiếp thu? "

"Có tin tức trọng yếu còn không mau báo lên, liền cả nhiều như vậy vô dụng. "

"Tích! Bởi kí chủ thành công chu toàn với Lữ Bố, Vương Doãn đồng thời tính kế Đồng Trác, Lữ Bố cùng Vương Doãn đám người, túc chủ dừng khí và chỉ số IQ đạt được mở rộng, vũ lực + 3, trí lực + 1, hiện tại túc chủ tứ duy thuộc tính làm vũ lực 39, chỉ huy 32, trí lực 67, chính trị 24, chúc mừng kí chủ. "

Ngô Lập Nhân thờ dài một hơi, "Tuy là mỗi lần tăng thuộc tính ta đều rất mờ sẫm, nhưng là thấp như vậy thuộc tính, tại sao ta cảm giác xin lỗi sinh ta nuôi tổ quốc của ta cùng Nhân dân? "

"Người quả thực tha tổ quốc chân sau, cho nên mời kí chủ cần phải nỗ lực, giới kiêu giới táo, theo gió vượt sóng, vượt khó tiến lên, bài trừ hết sức khó khăn, nỗ lực về phía trước, đại đao bổ về phía quý tử đầu người, không đứng, bổ về phía đầu của địch nhân! "

Ngô Lập Nhân bắt tri bắt giác giờ lên ngón tay giữa, lập tức quả đoán thối lui ra khỏi hệ thống.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Hạ Bi Lập Nhân đại duyệt binh thiên khu rừng nanh đồ chơi nhỏ

Ngô Lập Nhân dọc theo đường đi cũng không nóng nảy chạy đi, tuy là hắn rất muốn có thể cùng Điều Thuyền nhiều kể một ít nói, nhưng là ở trước mặt nàng, Ngô Lập Nhân nhưng không biết nên nói cái gì. Điều Thuyền mỗi ngày trong xe ngựa, cũng không nói nhiều ngữ, làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng có chút tâm thần bất định -- không biết nữ thần trong lòng là như thế nào đợi chính mình một người như vậy.

Hắn sẽ không ngây ngốc cho là mình trên người có cái gì vương bát khí độ, run một cái, nữ nữ phương tâm vào hết tay, huống chi hắn quả thực không có.

"Ngô tiên sinh ", ngày nào Điều Thuyền bỗng nhiên ở trong xe ngựa hô Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân lập tức đi, "Điều Thuyền cô nương có gì phân phó? "

"Chúng ta bây giờ muốn đi nơi nào? Có thể hay không nói cho ta biết một tiếng? Còn có, không biết Đạo Trường cảnh trong thành tình huống bây giờ như thế nào? Có thể hay không phái người tìm hiểu một cái Tư Đồ đại nhân tin tức, thiếp thực sự rất lo lắng! "

"Điều Thuyền cô nương, chúng ta bây giờ là tạm thời trở về Hạ Bi. Còn như Trường An, nếu như tại hạ mưu kế thành, trong thành Trường An nhất định là đại loạn, nếu Đồng chết, thì tây lương binh tất phản, còn như Vương Tư Đồ, ta đã phái người đi tìm hiểu. "

"Làm phiền tiên sinh. "

Ngô Lập Nhân kỳ thực cũng không muốn gạt Điều Thuyền, nhưng là hắn không biết như thế nào cùng Điều Thuyền nói, mặc dù ngay cả hoàn tính toán thành công, thế nhưng Vương Doãn ở Trường An chỉ loạn trung nói vậy nhất định cũng sẽ cùng trong lịch sử giống nhau, bị loạn quân làm hại. Hắn tin tưởng, không phải cần gì người hỏi thăm, không lâu sau, Trường An tình huống nhất định thiên hạ đều biết.

Lại qua mười mấy ngày, Ngô Lập Nhân chờ sáu người rốt cục về tới Hạ Bi, mà Vương Thủ Nhân sớm đã nhận được tin tức, mang theo binh mã ở ngoài thành mười dặm nghênh tiếp. Ngô Lập Nhân chẳng bao giờ bị như thế đãi ngộ, trong lòng khó tránh khỏi có chút nhỏ kích động, đang nghĩ ngợi có muốn hay không đồng dạng mà làm một lần đọc diễn văn, liền nghe được tam quân tướng sĩ cùng nhau hô: "Chúc mừng chủ công vì nước ngoài trừ tặc! "

Tuy là Ngô Lập Nhân cũng trải qua mười tám đường chư hầu phạt Đồng cảnh tượng hoành tráng, nhưng là loại này khoảng cách gần hồ hết, hãy để cho hắn vô cùng chấn động. Xuyên qua trước, mặc dù là quân huấn duyệt binh lúc, mấy trăm người cùng nhau hô khẩu hiệu, đều sẽ cho người cảm thấy vô cùng chấn động, mà lúc này, cái này hơn hai ngàn người huấn luyện hai tháng sĩ binh, càng làm cho Ngô Lập Nhân cảm xúc dâng trào.

Má ơi, đây đều là lão tử binh! Làm sao lại cảm giác có điểm lằng lằng đâu! Ngô Lập Nhân cười miệng đều nhanh không khép được.

Ngô Lập Nhân phóng ngựa đi, vòng quanh đội ngũ chỉnh tề tha một vòng, tiếp lấy bỗng nhiên hào hùng sải khởi, rống to: "Các tướng sĩ tốt! "

"Chủ công tốt! "

"Các tướng sĩ cực khổ! "

"Chủ công cực khổ hơn! "

Quả nhiên, Ngô Lập Nhân biết là loại này đáp lại.

"Đêm nay khao thưởng tam quân, chúng tướng sĩ, ta muốn cho các ngươi biết, theo ta, là vĩnh viễn sẽ không để cho các ngươi thua thiệt! "

Tam quân tướng sĩ cùng hô lên: "Tốt! Tốt! Tốt! "

Lúc này, trong xe ngựa Điều Thuyền kinh ngạc nhìn nghe bên ngoài phát sinh tất cả, chợt có chút không thể hiểu được: Vì sao Ngô tiên sinh là một văn nhân, nhưng có thể như vậy hào khí can văn?

Ngô Lập Nhân trở về đến Hạ Bi, trước đem Điều Thuyền nhận được chính mình quý phụ nghĩ ngợi. Lão kia tuần không biết Điều Thuyền là người nào, chỉ nói là mình thiếu gia mang về nữ tử, tất nhiên là chủ mẫu người được đề cử, trong lúc nhất thời vô cùng nhiệt tình, thậm chí so với Ngô Lập Nhân còn muốn cung kính. Điều này làm cho Ngô Lập Nhân không khỏi nghĩ đến xuyên qua trước, chính mình mang theo nữ bằng hữu về quê quán thời điểm, phụ mẫu đối đãi nữ bằng hữu cũng tốt giống như thái độ như vậy, bỗng nhiên trong lúc đó có chút thương cảm.

"Kí chủ xin chớ thương cảm! Bồn hệ thống mang cho ngươi tới một cái tin tốt! "

Ngô Lập Nhân đang nghĩ ngợi sự tình, bỗng nhiên bị hệ thống nhất đả xóa, chỉ có lập tức ý thức được, làm sao tự mình nghĩ cái gì hệ thống này đều biết, đây chẳng phải là một điểm tư ẩn cũng không có?

"Bồn hệ thống cũng là rất bận rộn, làm sao có thời giờ bình thường quan tâm ngươi bừa bộn tư tưởng? Huống hồ lại còn rất nhiều không thích hợp thiếu nhi và ác tư duy, bồn hệ thống đều sẽ tự động loại bỏ! "

Ngô Lập Nhân nhất thời khuôn mặt đỏ bừng, chỉ là cùng hệ thống nói: "Người trưởng thành tư tưởng, làm sao có thể dùng tà ác hai chữ đâu! "

"Được rồi, chúc mừng kí chủ hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ: Loạn thế hồng nhan. Lấy được được thưởng bảo mã Bạch Thố, quý hiếm chiến giáp Kim Ti Nhuyễn Giáp, trân phẩm vũ khí Hồ Nha Thương. "

"Hệ thống ngươi đi ra ta cam đoan không đánh chết ngươi! Bảo mã Bạch Thố là tình huống gì? Người khác Đường Tăng kỵ phải là Bạch Long Mã, ngươi để cho ta kỵ Bạch Thố? "

"Không học thức cũng không cần lớn tiếng ồn ào rồi, kí chủ. Bạch Thố mã là Tàn Thủy Hoàng bảy đại danh mã một trong, cũng không phải là thỏ, chỉ là đầu ngựa cực giống thỏ thôi, kí chủ dù sao cũng nên nghe qua nhân trung Lữ Bố mã trung Xích Thố a !? Xích Thố mã chính là loại kiêu này bảo mã. "

"Ngạch, còn giống như thực sự là, là bản kí chủ trách oan ngươi, lại có một có thể cùng Xích Thố mã sánh ngang thần câu, hệ thống ngươi quá tuấn tú rồi! Còn có, ta muốn biết tư vàng bảo giáp là cái gì quý, ta làm sao nhớ kỹ đây là Vi Tiểu Bảo, chẳng lẽ Vi Tiểu Bảo cũng có cơ hội bị triệu hoán đi ra? "

"Đúng vậy. "

"Ta tích thần, tiểu Bảo nếu như đi ra quả đoán nháy mắt giết, nếu không cái này tam quốc chẳng phải là thành hấn hậu cung! Bất quá y phục này ta cũng là ta hiện tại đang cần, vũ lực thấp như vậy, có y phục này, ta có thể nói là thân bất từ. "

"Kí chủ, Kim Ti Nguyễn Giáp chỉ là thông qua tốt đẹp chính là tính dai tới giảm xóc khí giới đâm vào lực lượng, tuy là có thể ngăn cản khí giới cuối cùng thứ vào thân thể, thế nhưng kí chủ vẫn là có thể có một vận kiêu chết pháp, tỷ như bị trăm thủ, bị đánh bay, bị độc chết, bị tách rời máu chảy mà chết, bị tảng đá đập chết, bị sợ chết, thậm chí rơi WC cũng sẽ chết đuối. "

"Người được rồi! Trước mặt ta đều có thể hiểu được, đặc biệt sao rơi WC sao lại thể chết đuối? "

"Chẳng lẽ kí chủ muốn chết no? "

"Người đi ra, đòi ta một mình đấu! "

"Mời kí chủ tự trọng! Bồn hệ thống tri thức rất hữu thiện nhắc nhở kí chủ, không muốn không biết sống chết. "

"Rồi rồi, ta cảm ơn người rồi, còn muốn tạ ơn cái kia sáng tạo người lái nhai quý. Cái kia Hồ Nha Thương là cái gì? Dù thế nào cũng sẽ không phải Cơ Dã dùng thanh kia Mãnh Hồ Tiểu Nha Thương a !? " có Vi Tiểu Bảo Kim Ti Nguyễn Giáp phía trước, Ngô Lập Nhân cảm thấy, khả năng này cũng là vô cùng lớn.

"Áo giáp vẫn còn đang! "

Ngô Lập Nhân sững sốt, tùy theo theo hô một câu "Áo giáp vẫn còn đang! ", nghĩ lại sững sốt, "Hệ thống, người là thiên khu? "

"Không có, đến kí chủ ngẫu nhiên đến cái này món vũ khí, bồn hệ thống liền nghĩ đến những năm kia ta qua < Phiêu Miểu Lục >, hơi xúc động, đó là ta chết đi thanh xuân! "

"Dừng một chút đình! Đình chỉ, ta cũng hoài nghi người là có phải hay không bị người nào phong ấn linh hồn, mà không phải chữ số số hiệu. Vũ khí này thật là thiên khu thánh vật? Sẽ không ta ngay cả < Cửu Châu > nhân vật đều có thể triệu hoán đi ra a !? Cái này hãm hại có chút lớn. "

"Đương nhiên không thể, loại này mất quyền lực bối cảnh, bồn hệ thống là cự tuyệt triệu hoán. "

"Như vậy món vũ khí? "

"Trước đây truy < Phiêu Miểu Lục > thời điểm, mua trọn vẹn, sau lại tặng kèm rồi Hồ Nha Thương mô hình, bồn hệ thống liền một mình để lại, không khéo ngày hôm nay bị kí chủ lấy mẫu ngẫu nhiên, khi người hô lên áo giáp vẫn còn đang thời điểm, ta biết là, đây là duyên phận. "

Phảng phất vô căn cứ một hồi sấm sét, đem Ngô Lập Nhân đánh cho trong cháy ngoài mềm, "Người là đùa ta đâu? Vẫn là đùa ta đâu? Vẫn là đùa ta đâu? "

"Kí chủ xin không nên hiểu lầm, tuy là ta mua lúc trở lại là món đồ chơi, thế nhưng trải qua bản hệ thống độc đáo sáng tạo, nên thương quả thực có thể được xưng là tuyệt thể thần binh! "

Ngô Lập Nhân lệ rơi đầy mặt, "Hệ thống, ta liền hỏi một câu, cái này cải tạo Hồ Nha Thương có hay không chất lượng chứng thực qua? Có thể hay không bản kí chủ đang ở giết địch thời điểm, báng súng chặt đứt, đầu thương rớt? Hoặc là bỗng nhiên nơi nào nhô ra một đoạn đâm chọt mình? "

"Sẽ không, sẽ không, trước kí chủ cũng rút được, sẽ dùng yên lành. "

Ngô Lập Nhân lúc này mới vui vẻ, "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, được rồi, hệ thống người trước kí chủ cuối cùng nhất thống thiên hạ rồi không? "

"Không có, ai, tiền để gây dựng sự nghiệp chưa nửa mà nửa đường chết! Làm sao có thể không khiến người ta thờ dài! "

" là chết như thế nào? "

"Hắn rút được một bả Dương thương, kết quả, đầu óc động kinh, muốn trong nòng súng có hay không bế tắc, Dương thương trùng hợp cướp cò, đem mình cho băng. "

Ngô Lập Nhân nhất thời ngã xuống đất không dậy nổi.

Chương 11: thiên vương bạo nổ Nhĩ Khang Bạch Thổ thân Điều Thuyền

"Kí chủ, ngươi thật ngây thơ! Giả chết lại không dùng, chúng ta là dụng ý thường thức ở giao lưu, nhanh lên từ dưới đất bò dậy, nếu không bị lão Chu đến, cho ngươi đến cái hồ hấp nhân tạo, ngươi liền mệt ếp. "

Ngô Lập Nhân đánh rồi một cái giật mình, từ dưới đất nhảy lên một cái, "Hệ thống, ta hỏi lại ngươi một câu, thanh kia Dương thương có phải là ngươi hay không cái tạo! "

"Cái này oan uổng, ta chỉ đúng vũ khí lạnh cảm thấy hứng thú, cây súng kia là nguyên bản là ở trong kho số liệu, loại này vũ khí nóng cướp cò là bình thường, chỉ có thể trách tiên đế phúc bạc a! "

"Tốt, như vậy Hồ Nha Thương bản kí chủ sẽ phải! Còn có mấu chốt nhất một cái thưởng cho, lịch sử nhân tài triệu hoán thẻ đâu? Ta hiện tại muốn sử dụng, ta muốn cái vô địch đứng tướng đi ra, Hạng Võ, Lý Nguyên Bá, Lý Tôn Hiếu, Vũ Văn Thành Đồ, tùy tiện tới một người là tốt rồi! "

"Keng! Lâm thời kiểm tra đo lường đến Lữ Bố đúng kí chủ sản sinh cừu hận, kí chủ thu được cừu hận giá trị 10 điểm, hiện nay kí chủ cộng sở hữu thân mật điểm 9, cừu hận giá trị 46. "

"Tình huống gì? Sự việc đã bại lộ? Lữ Bố biết ta lừa hắn rồi? "

"Bầm báo kí chủ, đúng vậy, Lữ Bố giết hết Đồng Trác sau, trong triều đình liền thịnh truyền là Hạ Bi Ngô Minh dùng vừa ra liền hoàn kế có thể dùng Đồng Lữ phản bội, hưởng hồ kí chủ đến bây giờ không có đem Điều Thuyền đuổi về, Lữ Bố đúng kí chủ chỉ có sợ rằng hận thấu xương rồi. "

"Oh lậu, nhanh lên, nhanh lên cho bản kí chủ triệu hoán cái đứng tướng a, nếu không không chơi được! "

"Kí chủ sử dụng lịch sử danh tướng triệu hoán thẻ một, triệu hoán đang tiến hành, mời kí chủ chờ một chút. "

"Hệ thống, ngươi lần này cũng không nên không có triệu hoán hết liền chạy, ngươi nhanh cho ta tính một chút bóng ma trong lòng diện tích. "

"Tích! Triệu hoán thành công! Chúc mừng kí chủ thu được Nam Bắc triều Nhiễm Ngụy hoàng đế Nhiễm Mẫn, Nhiễm Mẫn tứ duy thuộc tính lâm vũ lực 100, chỉ huy 80, trí lực 78, chính trị 50, kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn kỹ năng một Tuyệt Dừng: Một mình đầu đầu đem lúc vũ lực + 3; kỹ năng hai Tảo Hồ: Đánh với dị tộc lúc, vũ lực + 5, chỉ huy + 3. "

Ngô Lập Nhân lúc này hít sâu một hơi, "Vũ Điều Thiên Vương Nhiễm Mẫn! Hệ thống, tới cây cay cái áp an ủi! "

"Xin lỗi, bản hệ thống không cung cấp bia đồ uống nước khoáng, hạt dưa cay điều hòa chân giò hun khói! "

"Hắc hắc, ta phát hiện hệ thống ngươi càng ngày càng đáng yêu! Vậy bây giờ Nhiễm thiên vương ở đâu? Còn có ta những thần kia binh bảo mã đâu? "

"Bạch Thổ mã, Kim Tì Nhuyễn Giáp cùng Hồ Nha Thương từ kí chủ người hầu lão Chu dâng lên, làm kí chủ phụ thân lúc sinh tiền lưu lại vật; Nhiễm Mẫn hiện tại người đang Trường An, cầm vào thân phận, nguyên là Lạc Dương người, bởi vì Đồng Trác tung binh sát hại một gia lão tiểu, Ân ở Lạc Dương tùy thời ám sát Đồng Trác; bởi vì kí chủ tham dự thiết kế tru diệt Đồng Trác, Nhiễm Mẫn làm cảm tạ kí chủ vì đó một nhà báo thù, sẽ từ Trường An dám đến, dự tính trong vòng một tháng sẽ đến. "

"Ah cũng, ta phát hiện vận khí ta thực sự là càng ngày càng tốt rồi! Có phải hay không ta hệ thống cho ta thăng cấp hào quang? "

"Keng! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn vũ lực thuộc tính đạt được 100, sẽ sản sinh hệ thống bạo biểu, mời kí chủ chú ý nghe. "

"Ngạch, Nhiễm thiên vương lại muốn bạo biểu rồi, ngàn vạn lần không nên tuôn ra tới quá đối thủ lợi hại, A di đà phật, A di đà phật! "

"Bạo biểu đệ nhất nhân: Thanh triều danh tướng Phúc Khang An, cầm vào thân phận làm Viên Thiệu mới chiêu mộ tướng lĩnh, họ Phúc, tên An, tự Nhĩ Khang. "

"Hệ thống ngươi chờ một chút, Nhĩ Khang tới? từ vì kim tòa Tiểu Yến Từ đâu? Liễn Thanh Liễu Hồng ngũ đại ca đâu? "

"Keng! Kí chủ mời không nên quấy rầy bản hệ thống, Phúc Khang An là Thanh triều danh tướng, so với trong kịch ti vì Phúc Nhĩ Khang lợi hại hơn. "

"Nếu Phúc Khang An lợi hại như vậy, ngươi vì sao cho hắn lấy tự Nhĩ Khang a! "

"Bản hệ thống vô cùng nhân tính hóa, cảm thấy như vậy có thể cho kí chủ rõ ràng nhớ kỹ nên người. "

"Ta ha ha, nhất định là từ vì theo soạn soạn rồi, hắn liền trong cơn tức giận xuyên tới nơi này. "

"Hệ thống đem tiếp tục hội báo tin tức, Phúc Yên tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 90, chỉ huy 93, trí lực 88, chính trị 60. Kiểm tra đo lường Phúc Nhĩ

Khang sở hữu kỹ năng: Biến Kiếm -- thống binh lúc đối chiến, Phúc Nhĩ Khang biến hoá kỳ lạ dị thường, chỉ huy + 2, trí lực + 2. "

"Ta lại ha ha, ngươi còn nói đây không phải là Nhĩ Khang? Kỹ năng đều là biểu tình bao! "

"Bồn hệ thống nói, vì dễ dàng cho kí chủ ký ức. Bạo biểu người thứ hai: Bắc Tổng quân khởi nghĩa thủ lĩnh Phương Tịch, Phương Tịch tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 80, chỉ huy 75. Trí lực 70, chính trị 59, cắm vào thân phận làm Hội Kê hải tặc. "

"Thiên hạ đại loạn, ra một nghĩa quân quá bình thường, hệ thống ngươi cuối cùng cũng bình thường một chút rồi. "

"Bạo biểu bên thứ ba Minh triều đại tướng Trương Ngọc, tứ duy thuộc tính vũ lực 85, chỉ huy 90, trí lực 93, chính trị 78, cắm vào thân phận làm Trương An Trương Tế Tộc đệ. ",

"Hô, cuối cùng cũng xong, bạo biểu sáu người rồi, một cái cũng không thể cho bản kí chủ dùng, may mà ta vẫn có Vương Thủ Nhân, võ có Nhiệm Mẫn, như vậy tạm thời có thể an toàn a !! "

"Hệ thống tin tức hồi báo xong tất, mời kí chủ hạ đạt chỉ lệnh. "

"Hạ đạt gì, vội vàng đem ta bảo vật hiến đi lên, ta làm cho phần chân một cái uy phong. "

"Mời kí chủ kiên trì đợi, vật phẩm đã sinh thành hoàn tất, ký ức đang ở cắm vào trung. "

Ngô Lập Nhân thối lui ra khỏi hệ thống,

Ngay tại lúc đó, trong thành Trường An Lữ Bố liên tiếp Vương Doãn các loại, đem Đồng Trác, Lý Nho sát hại, thành Trường An đại loạn. Không phải mấy ngày Đồng Trác bộ hạ Lý Giác Quách Tỷ Phàn Trì Trương Tế ở Cổ Hủ theo đề nghị các loại suất lĩnh tây lương bộ hạ cũ đem Trường An công phá, giết Vương Doãn, bắt cóc thiên tử, Lữ Bố chạy ra Trường An.

Ngày hôm sau, lão Chu quả nhiên tới gặp Ngô Lập Nhân, đem Bạch Thố, Kim Ti Nhuyễn Giáp dâng lên. Ngô Lập Nhân mặc vào Kim Ti Nhuyễn Giáp, lập tức cả người tinh thần rất nhiều, lại Bạch Thố, kiện to lớn tứ chi, toàn thân làm trắng, không mang theo một chút màu tạp, đầu ngựa lại tựa như thỏ, Ngô Lập Nhân đang muốn đi tới kỵ, lão Chu vội vã ngăn cản: "Thiếu gia, ngựa này tuổi đi tới có chút ôn hòa, thế nhưng tính tình chi liệt thực sự hiếm thấy trên đời. Thiếu gia còn cần cẩn thận phục tùng mới có thể ngồi cỡi.

Ngô Lập Nhân trong lòng "Lộp bộp " một cái, nghĩ thầm: Nguy hiểm thật, hệ thống thật không đáng tin cậy, sao không dưới sự nhắc nhở, tặc ngữ nói, hảo mã xứng anh hùng. Ta năng lực này nhiều lắm kỵ một ngựa tồi, loại này tuyệt thế tên kỵ, cưỡi đi lên vách đá dựng đứng bị ném chết a.

Ngô Lập Nhân cẩn thận từng li từng tí đi tới, vỗ nhẹ một cái Bạch Thố cái trán, "Bạch Thố a Bạch Thố, ngươi muốn là đồng ý ta kỵ ngươi, ngươi liền gật đầu. "

Bạch Thố phảng phất vô cùng hiểu tính người một dạng, ngửa mặt lên trời hí dài.

Lẽ nào trùng hợp như vậy là biểu thị nguyện ý không?

"Bạch Thố a Bạch Thố, ngươi muốn thì nguyện ý ta kỵ ngươi, ngươi liền ngửa mặt lên trời hí dài. "

Quả nhiên Bạch Thố quả đoán mà cúi thấp đầu.

Ai nha, ta còn không tin cái này tà, cái này chẳng lẽ không đúng hệ thống ban tặng ngựa của ta sao?

"Bạch Thố a Bạch Thố, ngươi nếu là không nguyện ý ta kỵ ngươi, ngươi liền phi một cái ta. "

Bạch Thố ngẩng đầu, hướng về phía Ngô Lập Nhân lấy, lấy, nửa ngày không có động tác.

"Ha ha, ngươi nhưng lại phi a, ngươi phi a! Ta còn không tin, ta không trị được ngươi! "

Bạch Thố bỗng nhiên nhảy, móng trước tức thì đem Ngô Lập Nhân đá bay, tứ chi cách mặt đất, làm bộ muốn bay, nhưng là dù sao vẫn là bị sợi dây dỗi, không có cuối cùng bay lên.

Ngô Lập Nhân từ dưới đất bò dậy, đang nổi giận hơn, lúc này, Điều Thuyền từ gian phòng đi ra, nhẹ nhàng đi tới Ngô Lập Nhân trước mặt, đạo cái vạn phúc, "Cho Ngô tiên sinh thỉnh an! "

"Điều Thuyền cô nương ở chỗ này hay không còn thói quen? Đây là nhà ta nhà cũ, có thể có chút đơn sơ, có gì cần cùng ta nói là được rồi. "

"Ngô tiên sinh, ta cũng không chuyện gì, chính là muốn mình có thể hay không giúp đỡ tiên sinh gấp cái gì. "

Ngô Lập Nhân ngốc cười ngây ngô cười, "Điều Thuyền cô nương, ta hiện tại cũng không có chuyện gì, vừa mới lão Chu đưa tới cho ta cái này con tuần mã, nhưng là nó tính tình liệt, ta sợ là không cưỡi được, hiện tại còn không biết nên như thế nào phục tùng mới tốt. "

"Tiên sinh chẳng biết có được không làm cho thiếp thử xem? "

Ngô Lập Nhân phảng phất nghe không hiểu, "Cô nương, đây là thất liệt mã, thân người từ chiều chuộng, nếu như muốn ky mã, đợi lát nữa ta cho người tìm một phục tùng qua cho người. "

"Tiên sinh có chỗ không biết, thiếp trước đây cũng là cười qua ngựa, mặc dù không nói tình vụ cười ngựa, nhưng là đối với thuần mã cũng có nhất điểm tâm đắc, làm cho thiếp thử xem, không có nửa điểm tổn thương. "

Ngô Lập Nhân vội vàng hô hoán hệ thống, "Nhanh cho bản kí chủ kiểm tra Điều Thuyền thuộc tính, nằng chẳng lẽ lại thuần mã kỹ năng đặc biệt sao? "

"Tích! Kiểm tra trung, Điều Thuyền tứ duy thuộc tính làm: Vũ lực 50, chỉ huy 20, trí lực 78, chính trị 35, thuộc tính đặc biệt bế tháng: Điều Thuyền dung mạo, làm cho thiên trên chi tháng xấu hổ với gặp người, bị động đề thăng tất cả sinh vật độ thân mật. "

"Ah tây đặc biệt! Điều Thuyền võ lực của so với bản kí chủ cao? Có một loại đàn trứng ưu thương từ trong lòng xẹt qua. "

"Kí chủ có hay không cần kiểm tra đo lường Điều Thuyền ba vòng? "

"Cút! Không muốn làm bản nữ thần của ta! "

Ngô Lập Nhân lúc này chỉ có tin tưởng Điều Thuyền lời nói, "Điều Thuyền cô nương cẩn thận một chút. "

Điều Thuyền đi tới, nhẹ nhàng vượt ve Bạch Thố, Bạch Thố quả nhiên phảng phất nhìn thấy chủ nhân một dạng, đầu ngựa nhẹ nhàng cọ xát Điều Thuyền vai. Tiếp lấy Điều Thuyền đem dây cương cời ra, nhẹ nhàng nhảy, nhảy lên lưng ngựa, liền cười ngựa chạy như điên. Lúc này, Ngô Lập Nhân rốt cục thấy được cái này Bạch Thố mã tốc độ cùng kích tình.

"Quả nhiên là thất sắc mã! Mỹ nữ dễ ky, hệ thống, không phải nói thưởng cho cho ta sao? Đến cùng chuyện gì xảy ra? "

"Kí chủ, thường cho đưa cho người, chỉ là tất cả quyền, cũng tỷ như kí chủ rút được Nhiệm Mẫn, không có nghĩa là có thể ép buộc Nhiệm Mẫn cáo cơ a. "

"Cái này cái gì cùng cái gì, hoàn toàn là trộm đổi khái niệm, mã không phải là cho cười sao? "

"Thế nhưng cần kí chủ lấy người cách mị lực đi chinh phục hoặc là dùng vũ lực đi hàng phục. "

"Được, ta không cười rồi. "

"Lão Chu đến nhanh chóng đi Điều Thuyền, nói tiếp: "Thiếu gia, chúng ta còn có một cái tổ truyền khí giới, tên gọi Mãnh Hồ Tiểu Nha Thương, thương dài một trượng hai, nặng chừng năm mươi cân, lão hủ đã cầm không nổi rồi, ở lão gia thì ra trong phòng, mời thiếu gia cùng ta khứ thủ. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Hồ Nha nội hàm thương nữ thần anh hùng luận

"Hệ thống, cảm tình cái này quest thưởng ba cái bảo vật liền cái này Kim Ti Nhuyễn Giáp có thể sử dụng? Bạch Thố mã không thể ky, Hồ Nha Thương, đặc biệt sao ta có thể cầm nổi? Mặc dù miễn cưỡng hai tay có thể cầm lên? Có! Mao! Dừng! "

"Kí chủ, là người quá cẩn bả, không thể trách bị hệ thống, kỳ thực xuyên qua trước người thuộc tính cũng cùng cái này không sai biệt lắm. "

"bây giờ không phải là không giống nhau, ta làm sao bây giờ, có cái gì không thần đan có thể tẩy mao phạt tùy, cái thiện thể chất đâu? "

"Kí chủ như vậy đạo cụ là tồn tại. "

Ngô Lập Nhân đại hi, "nhanh lên cho ta tới một cái! "

"Trở về kí chủ nói, như vậy đạo cụ là tồn tại, thế nhưng tồn tại ở vị diện khác tu chân trong hệ thống, bốn hệ thống tạm thời không còn cách nào cung cấp. "

"Lại là lời nói nhảm. "

Đúng lúc này, lão Chu mất thấy Ngô Lập Nhân sau khi nghe xong vẫn không nhúc nhích ở đứng đó, liền cảm thấy kỳ quái, "Thiếu gia, ngươi làm sao vậy?"

Ngô Lập Nhân vội vàng từ hệ thống lui ra ngoài, chỉ bất quá hắn còn đang suy nghĩ nên trả lời thế nào vì lão bộc này người, lão chủ nhân để lại ba cái bảo vật, thần câu Bạch Thổ hắn phục tùng không được, còn không bằng người khác một đứa con gái gia, bình khí Mạnh Hồ Tiểu Nha Thương hắn không dùng được, thực sự quá xấu hổ.

"Chu bá, ta nghĩ ta hiện tại làm hắn tạm thời không cần lên trận giết địch, cho nên trước hết không cần cầm binh khí."

Ngô Lập Nhân nói xong, sắc mặt liền hơi khó coi, dù sao dùng ngu ngốc như vậy mượn cơ dùng lừa một người già, thực sự quá không có liêm sỉ.

"Thiếu gia, kỳ thực lão gia lưu lại Mạnh Hồ Tiểu Nha Thương trong còn có một bộ thương pháp, ta kiến nghị thiếu gia trước tiên có thể luyện tập nên thương pháp, đồng thời còn có thể cải thiện thiếu gia thể chất."

"Còn có chuyện như vậy? Làm sao ta trước đây chưa có nghe nói qua?" Ngô Lập Nhân dường như thấy được hy vọng.

"Trước đây không biết thiếu gia chỉ hướng vì sao, cái này Mạnh Hồ Tiểu Nha Thương là sát phạt chi binh, hiện tại nếu thiếu gia muốn đồ đại sự, thương này cùng thương pháp vừa lúc phát huy được tác dụng."

Không cần phải nói, thương pháp này lại là hệ thống đưa tặng, chỉ bất quá không biết thương pháp này rốt cuộc là tới từ nơi nào, hiệu quả như thế nào.

Ngô Lập Nhân đang nghĩ ngợi, hệ thống dương dương đắc ý nói: "Yên tâm, nên thương pháp tuyệt đối không phải ta tự nghĩ ra!"

Ngô Lập Nhân mặt xạm lại, "Hệ thống, như ngươi vậy không đánh đã khai thật sự rất tốt sao?"

"Được rồi, kỳ thực thương pháp tốt vô cùng, là vì kí chủ đo ni đóng giày, tuyệt đối không độc tác dụng phụ, không có bất kỳ di chứng."

Hệ thống mặc dù coi như không thể nào khảo phở, thế nhưng hắn quả thực không có hại qua Ngô Lập Nhân, cho nên Ngô Lập Nhân vẫn tương đối yên tâm, chủ yếu nhất là, hắn hiện tại ở một cái thư sinh tay trái gãi không chặt, nếu không thể nhanh lên đề cao dưới, tại sao có thể có vương bát khí độ?

Thậm chí vũ lực dĩ nhiên so với Điều Thuyền thấp nhiều như vậy, đây là hắn không thể chịu đựng.

"Chu bá, vậy chúng ta đi xem một chút đi!"

Mạnh Hồ Tiểu Nha Thương quả thực dường như trong tiểu thuyết miêu tả vậy, lẳng lẳng để ở nơi đó, giống như một con yên lặng mãnh hổ. Tuy là yên lặng, lại làm cho mang đến một loại nồng nặc cảm giác áp bách, mũi thương kia trên lăng động lấy năm tháng cảm giác tang thương, còn có một xem biết là nhuộm qua rất nhiều tiên huyết.

Ngô Lập Nhân đang ở phát lẳng, lão Chu liền lấy ra một quyển sách nhỏ, "Thiếu gia, đây chính là cùng Mạnh Hồ Tiểu Nha Thương bên trong thương pháp, mời thiếu gia chăm chỉ luyện tập."

Ngô Lập Nhân nhận lấy, mở ra, bên trong hoàn toàn không có chữ, tất cả đều là vẽ đồ hình, hơn nữa kỹ năng vẽ thật sự là làm cho hắn không đành lòng nhìn thẳng.

"Hệ thống, ngươi nếu như vẽ không tốt có thể hay không dùng máy vi tính làm đồ a? Đây cũng quá xấu!"

"Kí chủ, đây là bản hệ thống tâm huyết dâng trào, không đúng, là bỗng nhiên tới linh cảm nghĩ tới tuyệt thế thương pháp, làm sao có thời giờ suy nghĩ nhiều như vậy, thấu hoạt xem đi! Nên thương pháp như hợp cổ kim nội ngoại rất nhiều dùng thương danh gia thương pháp, kí chủ chỉ cần luyện tốt, là có thể thăng chức tăng lương, lên làm tổng giám đốc, đảm nhiệm CEO, cưới vợ gia cảnh tốt, đi lên nhân sinh đỉnh phong."

"Đỉnh chỉ đỉnh chỉ, bệnh cũ lại tái phát, mau nói cho ta biết, thương pháp này luyện tốt sau có thể có cái gì thêm được, định lượng."

"Mạnh Hồ Tiểu Nha Thương thương pháp, cộng phân ngũ thức, thức thứ nhất, Chiết Mai; thức thứ hai, Thí Hồ, thức thứ ba, Vụ Kinh; thức thứ tư,

Họa Cốt; thức thứ năm, Đắc Nhân."

"Ồi, chiêu thức kia thứ tự ngắn gọn mà không mất nội hàm, thật có thể nói là giản lược mà không đơn giản, thoát nhìn hệ thống ngươi cuối cùng cũng khảo phở một lần."

"Đó là tương đương có nội hàm! Ta chỉ có sẽ không nói cho ngươi, mỗi một thức chữ thứ nhất ngay cả đứng lên đọc loại này chân chính nội hàm."

Ngô Lập Nhân trong nháy mắt bị đánh khuôn mặt, cảm giác nóng hừng hực, cuối cùng chuyển hóa thành một chữ, "Ha ha ha!"

"Thức thứ nhất tu luyện hoàn thành, kí chủ vũ lực + 1, thức thứ hai tu luyện hoàn thành sau, kí chủ vũ lực + 2, thức thứ ba tu luyện hoàn thành sau, kí chủ vũ lực + 4, thức thứ tư tu luyện hoàn thành sau, kí chủ vũ lực + 8, một thức sau cùng tu luyện hoàn thành, lợi hại, kí chủ vũ lực + 16."

"Ngươi xác định lợi hại? Ta đặc biệt sao hiện tại vũ lực giá trị 39, cộng thêm cái này 16 cũng liền 55, ta đánh không lại Điều Thuyền a, đánh không lại Điều Thuyền a, Điều Thuyền a, a. . ."

"Kí chủ, ngũ thức trong lúc đó vì độc lập tu luyện, độc lập tính toán, cũng chính là tăng vũ lực giá trị có thể chống, mới tính lại một lần! "

"Cái gì? Người sẽ không gạt ta à!? Đây chẳng phải là bỏ thêm thật nhiều, ta coi là dưới, cộng lại chính là thêm 31, như vậy ta tu luyện xong vũ lực liền ít nhất là 70 điểm, ha ha, như vậy mới phải, cuối cùng cũng có thể so sánh Điều Thuyền lợi hại một chút rồi. "

"Kí chủ, theo ta suy tính, tu luyện ba thức trước cần ba tháng, thức thứ tư cần một năm, thức thứ năm thì cần muốn ba năm. "

"Không có việc gì, liền bốn năm mà thôi. Còn có một cái vấn đề, nếu như ta đem thương pháp này giao cho Triệu Tử Long, như vậy. . . . Hắc hắc hắc "

"Chuyện gì đều sẽ không phát sinh, hoặc Triệu Tử Long biết chỉ điểm kí chủ một ít, cũng chưa biết chừng. "

"Không phải tăng vũ lực sao? "

"Kí chủ, người thông minh này càng ngày càng lùi lại, ta đều có điểm hoài nghi của chính ta kiểm tra đo lường có phải hay không chuẩn xác, Triệu Tử Long cũng có tu luyện thương pháp, Bách Điều Triều Phượng thương pháp nói không chừng thêm so với cái này Mãnh Hồ Tiểu Nha Thương thương pháp thêm còn nhiều hơn đâu. "

"Ah! " Ngô Lập Nhân bừng tỉnh đại ngộ, "Nhưng là người không phải nói cái này Mãnh Hồ Tiểu Nha Thương thương pháp là hỗn hợp cổ kim danh gia thương pháp sao? "

"Cái kia, hỗn hợp có thể là tinh túy, cũng có thể là không phải rất tinh hoa, đúng hay không? "

"Lại bị gạt bẫy? Hệ thống người là chuyên môn hãm hại kí chủ sao? "

"Kí chủ, ta thương pháp này đã rất khá, có người nói luyện xong cái này ngũ thức sau, còn có tỷ lệ linh ngộ được chung cực nhất thức, chung cực nhất thức là đem năm vị trí đầu thức kết hợp lại, có thể sử dụng kinh thiên một thương, mà một thương này có thể sử dụng người sử dụng vũ lực trong nháy mắt + 32, hầu như có thể làm được thân cận giết thân Phật gần cận giết Phật! "

"Trời ạ nói nhiều! Người sẽ không gạt ta à!? Kết hợp với nhau không phải là 'Đây là ta vẽ?' cái này tính là gì chiêu? "

"Cứ gọi kinh thiên một thương, so với Chân Tử Đan còn muốn thật. "

"Bản kí chủ đột nhiên cảm giác được toàn thân tràn ngập lực lượng, người nào cũng không muốn ngăn cản ta, ta hôm nay muốn suốt đêm luyện thương! "

Hệ thống thở phào nhẹ nhõm, tâm trong lặng lẽ nói rằng: Cuối cùng cũng lừa dối quá khứ, ngược lại không dùng được có thể nói là hần ngộ tính thấp, hắc hắc, bản hệ thống càng ngày càng thông minh.

Lúc này, Điều Thuyền từ bên ngoài kỳ mã mà quay về, Bạch Thổ còn có quyền luyện ý, điều này làm cho Ngô Lập Nhân không nói ra được biệt khuất, càng thêm kiên định hần luyện hảo thương pháp quyết tâm -- tên tiểu súc sinh nhà người, xem gia đến lúc đó làm sao chữa người!

Lão Chu đã nghênh đón, đem Bạch Thổ dắt, Ngô Lập Nhân tiến lên liền vội vàng hỏi, "Điều Thuyền cô nương, người không sao chứ? "

"Làm cho tiên sinh quải niệm, ngựa này quả thực hết sức giỏi, chúc mừng tiên sinh. "

"Chỉ là chỉ là, cái này Bạch Thổ mã dường như không phải rất nghe lời của ta, ta xem nó cùng cô nương nhưng lại rất hợp duyên, muốn không tặng cho cô nương như thế nào? " Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền nói trở nên rất hưng phấn, mà một hưng phấn, đều không biết mình đang nói cái gì, vừa mới còn nghĩ làm sao phục tùng cái này thất liệt mã, hiện tại qua tay liền muốn đưa người.

"Tiên sinh vạn vạn không được, thiếp người đang khuê phòng, cái nào cần dùng đến như vậy bảo mã! Tục ngữ nói bảo mã xứng anh hùng, như vậy mới không còn bồi nhọ rồi bảo mã, ủy khuất anh hùng! " Điều Thuyền đôi môi khẽ mở, ríu rít lời nói nhỏ nhẹ trung lại lộ ra một hào khí.

"Cô nương, vậy người cảm thấy Minh nhưng có anh hùng khí độ? "

"Tiên sinh một mình thâm nhập hang hổ, không cần người nào, mà có thể vì nước ngoài trừ tặc, tiên sinh không phải anh hùng, thiên hạ kia người phương nào còn dám xưng anh hùng? "

Ngô Lập Nhân có chút ngượng ngùng, hần muốn nói "Cái này kỳ thực đều là quân sư Vương Thủ Nhân công lao ", nhưng là lời đến khóe miệng vẫn là không có nói ra.

"Được rồi, Điều Thuyền cô nương, về sau người liền ở lại nơi này, ta sẽ cho người phái hai cái nha hoàn qua đây. Vì không ảnh hưởng cô nương danh tiếng, ta sẽ ở đến quân sư bên kia đi, vừa lúc cùng cùng hần học tập nhiều một cái thông binh chỉ đạo, không biết cô nương có thể còn có yêu cầu gì? "

"Tiên sinh như vậy làm thiếp thân suy nghĩ, thiếp thực sự vô cùng cảm kích! "

Ngô Lập Nhân cười cười, đột nhiên cảm giác được, hần cùng Điều Thuyền giữa khoảng cách, cũng không có như vậy xa xôi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Điều Thuyền để tang khóc Tư Đồ Ngô Minh cứu thương thu Được Vương

Cứ như vậy, ban ngày Ngô Lập Nhân liền luyện tập Mãnh Hồ Tiểu Nha Thương thương pháp, thỉnh thoảng cùng Vương Thủ Nhân cùng nhau thao luyện binh mã, buổi tối giống như Vương Thủ Nhân học tập thống binh chỉ đạo. Trải qua qua một tháng huấn luyện, Ngô Lập Nhân dĩ nhiên nắm giữ Mãnh Hồ Tiểu Nha Thương thương pháp trước hai thức Chiết Mai cùng Thái Hồ, nghe hệ thống hồi báo cho hắn tăng võ lực tin tức thời điểm, hắn vô cùng hưng phấn, người, một ngày có hy vọng cùng mục tiêu, liền sẽ trở nên cuồng nhiệt.

Hôm nay, Ngô Lập Nhân đang ở quân doanh cùng Vương Thủ Nhân nói chuyện, Lý Đại Ngưu báo lại, bên ngoài có một người xưng muốn gặp Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân biết, nhất định là Nhiệm Mẫn đến rồi, hắn nhìn xuống nội tâm kích động, vội vã làm cho Lý Đại Ngưu đưa hắn nhanh lên mang tới.

Không biết có phải hay không là cảm giác được Nhiệm Mẫn mang tới áp lực, tuy là Ngô Lập Nhân nói là đem người tới mời vào, nhưng là đồng thời tiến vào còn có Lý Đại Ngưu Triệu Tử Hi các loại bốn cái thân vệ.

"Thảo dân Nhiệm Mẫn bái kiến Ngô tướng quân! "

Người đến đúng là Nhiệm Mẫn, Ngô Lập Nhân sớm đã không kịp đợi vọt tới, tướng Nhiệm Mẫn đỡ lên.

"Nhiệm tráng sĩ nhanh đứng dậy nhanh, không biết tới gặp ta có gì muốn làm? "

"Thảo dân nguyên là Lạc Dương người, Đồng tặc vào kinh lúc, tung binh sát hại bình dân, đã từng giết thảo dân một nhà già trẻ, thảo dân vì vậy đã nghĩ tìm cơ hội ám sát Đồng Trác vì người nhà báo thù. Nhưng là Đồng tặc ngày đêm hộ vệ rất nhiều, khổ nỗi không có cơ hội hạ thủ. Sau lại Đồng tặc dời đô, thảo dân cũng theo vào Trường An, nguyên tính toán đợi cơ hội giết rồi Đồng Trác. Nhưng là sau lại có một ngày, nghe nói Đồng Trác bị Lữ Bố bắt, bị xử tử lăng trì. Thảo dân trong chốc lát không có minh bạch chuyện gì xảy ra, sau lại nhiều mặt hỏi thăm mới biết được, nguyên lai là Hạ Bi Ngô Minh Ngô tướng quân một mình lên vào Trường An, dùng võ ra liên hoàn kế có thể dùng Đồng Lữ hai người trở mặt thành thù. Tướng quân vì nước ngoài trừ tặc, cũng thay thảo dân báo diệt môn mỗi hận, thảo dân vì vậy cảm giác sâu sắc tướng quân đại ân, nguyện đi theo tướng quân tử hù, lấy cung sai phái. "

"Tốt, tốt, tốt, Vinh Tăng, nhanh mau mời ngồi! "

"A? " Nhiệm Mẫn lấy làm kinh hãi, bởi vì hắn còn không tới kịp nói cho Ngô Lập Nhân chữ của hắn, ngay cả Vương Thủ Nhân đều hết sức không hiểu trông coi Ngô Lập Nhân.

"Ngạch, Vinh Tăng không cần vô cùng kinh ngạc, năm đó ở Lạc Dương lúc, ta liền từng nghe qua Lạc Dương có một dũng sĩ tên gọi Nhiệm Mẫn Nhiệm Vinh Tăng, chẳng qua là lúc đó vô duyên nhìn thấy, không nghĩ tới, Vinh Tăng dĩ nhiên chủ động tới đây, Minh thực sự vui vẻ, ngày hôm nay liền phong người vì bộ binh thông lĩnh. "

"Nhiệm Mẫn bái kiến chủ công! "

"Nhiệm tướng quân nhanh đứng dậy nhanh, ngồi xuống nói chuyện. "

"Chúc mừng chủ công được một đại tướng! " Vương Thủ Nhân tuy là còn có chút cho phép nghi hoặc, thế nhưng đã có đại tướng xin vào, trong lòng hắn tự nhiên là vô cùng cao hứng.

"Vinh Tăng, vị này chính là ta khi còn bé cùng trường bạn thân, bây giờ là quân sư của ta, Vương Thủ Nhân, tự Dương Minh. "

"Gặp qua quân sư! "

Ba người phân chia sau tự ngồi xong, Ngô Lập Nhân hỏi tiếp: "Không biết thành Trường An tình huống bây giờ như thế nào? Nhưng có Tư Đồ Vương Doãn tin tức? "

"Ai, chủ công có chỗ không biết, lúc đầu ở chủ công thiết kế dưới, Lữ Bố cùng Vương Tư Đồ cùng nhau ngoại trừ Đồng Trác, khống chế được Trường An thế cục, nhưng là sau lại Đồng Trác thuộc cấp Lý Giác Quách Tỷ các loại suất Tây Lương binh giết trở về Trường An, Tư Đồ đại nhân đã bất hạnh ngộ hại, thật là khiến người thờ dài. "

"Ai, tuy là ta đã sớm biết thành Trường An thế cục thay đổi trong nháy mắt, không ngờ tới Tư Đồ đại nhân đã vì quốc hi sinh vì nước, thật sự là làm người ta thôn thức. Tru diệt Đồng tặc dựa vào Tư Đồ lực, bọn ta chính là chi tế điện, ba cái quân đều vì chi để tang. "

Ngô Lập Nhân tướng Vương Doãn bị hại tin tức chuyển cáo rồi Điều Thuyền, cũng ở Ngô phủ trung xếp đặt linh đường. Điều Thuyền sớm muộn gì quỳ ở trên linh đường vì Vương Doãn giữ đạo hiếu, đau thương không ngớt, lúc đầu năm bình hai năm, công nguyên 191 năm, so với trong lịch sử tiến trình hơi chút nói trước một năm.

Trước sau ba tháng, Điều Thuyền mỗi ngày rơi lệ, Ngô Lập Nhân mỗi ngày tới thăm hỏi, các loại giữ đạo hiếu kỳ mẫn, Ngô Lập Nhân phải đi mời Điều Thuyền đi ra ngoài giải sầu.

Hai người ở ngoài thành đi một hồi, Ngô Lập Nhân mắt thấy Điều Thuyền vẫn như cũ yên lặng không nói, sẽ theo miệng nói nói: "Điều Thuyền cô nương đã vì Tư Đồ đại nhân giữ đạo hiếu 100 ngày, mấy ngày qua gầy rồi rất nhiều, ta muốn, Tư Đồ đại nhân trên trời có linh, nhất định hy vọng Điều Thuyền cô nương hào hào sống sót. "

Điều Thuyền thật sâu nói rồi cái vạn phúc, "Tướng quân, đa tạ Tướng quân nhiều ngày tới chiếu cố, nghĩa phụ đã qua, thiếp nếu không tồn trở về Trường An chi niệm, nguyện vì tướng quân một tỳ nữ, sớm muộn gì vì tướng quân bùng trà rót nước, phụng dưỡng tả hữu, vì tướng quân đối với ta phụ thân, nữ nhi đại ân. "

"Điều Thuyền, người chớ như vậy ngôn ngữ, liền coi nơi này là nhà của người thông thường, cô nương có tình có nghĩa, Ngô mỗ thực sự kính phục, còn có, Điều Thuyền vẫn là xưng nào đó vì tiền sinh, càng thói quen. "

"Tiên sinh! Nghĩa phụ ở lúc, đã dặn thiếp, về sau có thể phụng dưỡng tiền sinh tả hữu, hiện tại đã làm nghĩa phụ giữ đạo hiếu kỳ mẫn, để thiếp lại hoàn thành nghĩa phụ một cái nguyện vọng cuối cùng, thiếp chết mà không oán. "

Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, nội tâm của hắn là kích động, nhưng là luôn cảm thấy như vậy biết có một tia tiếc nuối, "Mặc dù hôn nhân là phụ mẫu chi mệnh môi giới nói như vậy, nhưng là, nào đó nhưng trong lòng cho rằng càng cần lưỡng tình duyệt, tuy là nào đó đối với cô nương ngưỡng mộ trong lòng đã lâu, nhưng quyết không bởi vì Tư Đồ một lời mà hủy người một trong sinh. "

Điều Thuyền lại bái mà thán viết: "Tiên sinh thật anh hùng cũng! Thiếp thất lễ, mong tiên sinh chớ trách! "

Ngô Lập Nhân không nói thêm gì nữa, tiếp tục đi về phía trước lấy.

"Hệ thống, nhanh cho bản kí chủ kiểm tra đo lường dưới tứ duy tăng như thế nào? "

"Tích! Chúc mừng kí chủ đã tu luyện xong Vụ Kinh, vũ lực lại + 4, theo binh huấn luyện, vũ lực + 1, ở Vương Thủ Nhân dưới sự dạy dỗ, kí chủ chỉ huy + 1, trí lực + 1, chính trị + 1, hiện nay thuộc tính vì vũ lực 39+ 1+ 2+ 4+ 1, chỉ huy 32+ 1, trí lực 67+ 1, chính trị 24+ 1. "

"Ai, cùng Điều Thuyền chênh lệch còn là lớn như vậy. Được rồi, Nhiệm Mẫn cũng cùng Vương Thủ Nhân tiếp xúc mấy tháng, còn có ta bốn cái thân vè, có tăng lên hay không? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến chịu Vương Thủ Nhân tâm học kỹ năng ảnh hưởng, Nhiệm Mẫn chỉ huy + 1, trí lực + 1, chính trị + 2, hiện tại thuộc tính vì Nhiệm Mẫn tứ duy thuộc tính vì vũ lực 100, chỉ huy 80+ 1, trí lực 78+ 1, chính trị 50+ 2; Lý Đại Ngưu vũ lực 66, chỉ huy 40+ 2, trí lực 35+ 3, chính trị 50+ 2; vũ lực 58+ 1, chỉ huy 65+ 2, trí lực 45+ 3, chính trị 50+ 2; vũ lực 60, chỉ huy 55+ 2, trí lực 63+ 2, chính trị 45+ 3; vũ lực 60+ 1, chỉ huy 60+ 2, trí lực 60+ 3, chính trị 60+ 4. "

"Vì nha Triệu Tử Hi thêm được toàn bộ trăm phần trăm rồi, cái này không khoa học. "

"Kí chủ người nghĩ a, trong học tập nếu là không lệch khoa, biết sẽ không cảm thấy học cái gì đều ung dung? Nếu như người số học không tốt, vật lý học cũng chậm, nếu như ngữ văn không tốt, bên ngoài hắn cũng có chịu ảnh hưởng, cho nên như vậy không thiên về khoa mới là có không gian phát triển. "

"Đáng đời ta xui xẻo! " Ngô Lập Nhân bất mãn oán giận một câu.

Đúng lúc này, hai người đã tới đến một ngọn núi dưới chân, bỗng nhiên Điều Thuyền bước nhanh về phía trước, Ngô Lập Nhân bắt mình sở dĩ nhiên đã nhanh lên đi theo.

Chỉ thấy cách đó không xa có một trung niên nhân, một thân xám lạnh ngăn khâm, nửa ngồi dưới đất, dựa vào núi đá, tay bưng chân, hiển nhiên là bị thương.

"Đại thúc, người là người nơi nào họ, làm sao bị thương? " Điều Thuyền nhẹ nhàng hỏi.

Trung niên nhân kia chứng kiến trước mắt Điều Thuyền, cũng không khỏi ngăn người, "Ta bản Hà Đông người, là một thầy thuốc, thiên hạ chiến loạn nổi lên bốn phía, ta lưu lang tứ xứ, ngày hôm nay nguyên là đi lên núi hái chút dược liệu, nào nghĩ tới không cẩn thận dưới chân không vững, ngã xuống dưới, hiện tại toàn thân cao thấp đau đớn khó nhin, mong tướng quân cùng tiểu thư có thể cứu một ít, tiễn ta đến trong thành. "

Điều Thuyền nhìn một chút Ngô Lập Nhân, không hề nghi ngờ Ngô Lập Nhân bây giờ là ước gì muốn qua đi cùng người nọ thân cận, "Tiên sinh thầy thuốc Nhân tâm, nào đó tự nhiên tận lực! "

Ngô Lập Nhân đã sớm lặng lẽ làm cho hệ thống kiểm tra người này, "Đại thúc, tới ta công người vào thành. "

Ba người cùng nhau trở về, còn chưa tới Hạ Bi, sớm có quân sĩ phát hiện Ngô Lập Nhân công một người bị thương trở về, vội vã nghênh đón, "Nhanh lên

tìm chữa bệnh tượng giúp vị đại thúc này chữa thương. "

"Tướng quân thật là nhân nghĩa người, thảo dân Tôn Tư Mạc bái Tạ tướng quân đại ân. "

"Tích! Chúc mừng kí chủ thu được Tôn Tư Mạc thân mật giá trị 8 điểm, kí chủ bây giờ có được hiện nay kí chủ cộng sở hữu thân mật điểm 17, cừu hận giá trị 46. "

Hô! Xem ra thu phục Được Vương có triển vọng.

P/s: Bắt đầu có chút YY rồi -_-

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Nguyên Long diệu kế tặng Thái Thú, Dương Minh trừ mưu phạt vô đạo

Qua vài ngày nữa, Tôn Tư Mạc cuối cùng cũng cơ bản khôi phục, liền tới bái tạ Ngô Lập Nhân.

"Thảo dân Tôn Tư Mạc, gặp qua Minh công! "

"Tôn tiên sinh xin đứng lên, Tôn tiên sinh đã nhiều ngày có khỏe không? "

"Hồi bẩm Minh công, tại hạ dùng mình chế phương thuốc đã gần như hoàn toàn khôi phục rồi, thảo dân mấy ngày trước đây quan sát Minh công thần sắc, cảm giác có bệnh cũ trong người, cho nên cả gan thỉnh vì Minh công bắt mạch. "

Những người khác lo lắng, nhưng là Ngô Lập Nhân lại hết sức tin tưởng Tôn Tư Mạc, bởi vì có lý giải Tôn Tư Mạc tin tức trước đây, độ thân mật nêu lên ở phía sau, hiện tại Tôn Tư Mạc hầu như có thể được cho Ngô Lập Nhân nhân rồi.

"Minh công trước nhất định là sinh hoạt thói quen không tốt, đưa tới khí huyết lổ lã, trong cơ thể con tức không phải vượng, thảo dân có một phương thuốc, mở cùng Minh công sớm trưa tối tiền phục, có thể tấn ngoại trừ Trầm kha. "

"Tốt, đa tạ Tôn tiên sinh! "

Có như vậy một cái Được Vương bên người, Ngô Lập Nhân đột nhiên cảm giác được sinh hoạt đều trở nên tươi đẹp, tuy là mấy ngày này không có bệnh nặng gì, thể nhưng luôn cảm thấy bên này chữa bệnh điều kiện kém như vậy, một phần vạn sinh cái bệnh nhẹ liền treo, hẳn cũng không biết làm như thế nào khóc.

Đúng lúc này, có người báo lại, nói Từ Châu Đào Khiêm phái sứ giả Trần Đăng tới, Vương Thủ Nhân làm cho Ngô Lập Nhân đi đón gặp.

Ngô Lập Nhân nghĩ đến, Trần Nguyên Long nếu là lấy Từ Châu Đào Khiêm sứ giả thân phận mà đến, nhất định là có chuyện trọng yếu, cho nên phải đến đại thỉnh nghị sự tiếp kiến.

Ngô Lập Nhân vừa qua đi, chứng kiến Trần Đăng tại nơi ngồi, liền vội vàng nói: "Ha ha, Nguyên Long, lần trước từ biệt nửa năm chưa từng thấy, thật đang nhớ nhưng chật a! "

Trần Đăng lập tức đứng dậy, thi lễ nói: "Lập Nhân huynh nửa năm qua này nhưng là thanh danh vang dội a, không khỏi làm Đăng nghĩ đến nửa năm trước Dương Minh huynh nói đến người thời điểm, bây giờ nghĩ lại, Dương Minh huynh quả thật có dự kiến trước. "

"Làm sao? Nguyên Long đem nói chuyện rõ ràng, Minh hiện tại có chút hồ đồ. "

"Lập Nhân huynh cũng không cần đoán biết giả bộ hồ đồ rồi, từ kinh sư thay đổi sau, thiên hạ đều đang đồn là Lập Nhân huynh độc thân nhập kinh sư, xảo dùng liên hoàn kế, bức Đồng Lữ phản bội, lúc này mới trừ đi Đồng tặc. Hiện tại triều đình bị Lý Giác Quách Tỷ hai người lưng đoạn, giả tá thiên tử lệnh, trước phong Đào công châu mục chức, muốn làm cho Đào công trừ đi Lập Nhân huynh, Đăng hôm nay chính là vì này mà đến. "

"Ha ha, Đào Khiêm là chính nhân quân tử, làm sao có thể từ nghịch tặc lệnh mà mưu hại quốc gia công thần? Nói vậy Nguyên Long đã có đối sách, tới đây là giành công a! " Vương Thủ Nhân nhẹ nhàng vuốt râu một cái, cười nói.

"Đương Minh huynh đừng có nhanh như vậy đã nói phá, Đệ còn không tới kịp tranh công, như vậy chẳng phải là một chuyện tay không! "

Mấy người cùng nhau cười lên ha ha.

"Đào công tự nhiên không chịu đi vào khuôn khổ, ta để Đào công giả ý ứng thừa, dùng cái này nói với thiên tử đối xử trước: Muốn đồ Ngô Minh, thì trước kết thúc kỳ tam, triều đình cần giả ý phong Ngô Minh vì Hạ Bi Thái Thú, hẳn phụng chiếu tiếp chỉ lúc, đãi bên ngoài chưa chuẩn bị, thì lại lấy một ít dũng sĩ giết chết, lại dùng thiên tử chiếu thư hiểu dụ Hạ Bi quân dân, thì quân dân không bao giờ dám di chuyển, chuyện lớn như vậy sẽ thành vậy! Quả nhiên, Lý Quách hai người không biết là tính toán, đã sai người đem nghị định bổ nhiệm đưa tới, cho nên Đãng này tới là vì chúc mừng Lập Nhân huynh a! "

"Nguyên Long quả nhiên trượng nghĩa, Minh cảm giác sâu sắc ngũ tạng! Đi, ta đã thiết yến, chúng ta cùng nhau vừa uống vừa trò chuyện. "

Trần Đãng nghe xong, thở dài một tiếng, "Ài, không phải Đãng không muốn, thật sự là gần đây thân thể ốm bệnh nhẹ, không phải nghĩ ẩm thực, thầy thuốc cũng không biết nguyên do, cho nên huynh ý tốt, chỉ có thể lần sau lại thừa. "

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến, trong lịch sử Trần Đãng cũng là bởi vì sinh bệnh mà chết, mà có thể chữa bệnh chỉ có thần y Hoa Đà, hiện tại ước đoán Hoa Đà còn không có vội tới Trần Đãng khám và chữa bệnh, đang hao chính mình thu phục Tôn Tư Mạc, lại chẩn bệnh cho họ, không lo không thu nổi Trần Đãng.

"Nguyên Long, ngươi thật là có phúc! " Ngô Lập Nhân kéo Trần Đãng tay nói rằng.

Trần Đãng có chút kỳ quái trông coi Ngô Lập Nhân, vô cùng kinh ngạc nói rằng: "Lập Nhân huynh thế nào nói ra lời này? "

"Trước mấy cơ duyên xảo hợp gặp phải một cái thần y, ngày hôm nay Nguyên Long trùng hợp liền thân thể ốm bệnh nhẹ liền đi tới nơi này, chẳng phải là thật là có phúc? Người đến, nhanh đi mời Tôn tiên sinh tới, cho Nguyên Long bắt mạch! "

Một lát sau, Tôn Tư Mạc đã bị mang đi qua, trải qua bắt mạch, Tôn Tư Mạc nói: "Quý nhân có hay không tốt thực hải sản ngư tinh vật? "

Trần Đãng nghe xong, hai mắt hữu thần, trong miệng liên xưng: "Tiên sinh thần nhân vậy, Đãng quả thực rất tốt hơn thế. "

"Quý nhân trong dạ dày có trùng, vì vậy phiền muộn bất an, khó có thể ăn cơm, ta hiện tại mở một bộ thuốc, lấy người tiên phục, liều thuốc là được thấy hiệu quả, thể nhưng muốn triệt để trừ sạch, còn cần liên phục mấy tháng, càng cần cẩn thận điều dưỡng. "

"Lập Nhân huynh nơi nào được này thần y, thật sự là Biển Thước tái sinh thông thường! "

"Nguyên Long, cho nên ta nói ngươi có phúc, như vậy, ta làm cho Tôn tiên sinh ngày mai tùy ngươi phản hồi Từ Châu, xem xem rốt cục là loại vật nào làm cho Nguyên Long nhuộm bệnh này, về sau cũng tốt tránh cho tái phạm. "

Trần Đãng nghe xong, liền vội vàng làm một đại lễ, "Phủ quân đãi Đãng như anh em thông thường, Đãng không cần báo đáp, nguyện làm phủ quân công hiến, đồng mưu đại sự! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến kí chủ thu được Trần Đãng thân mật giá trị 9 điểm, kí chủ bây giờ có được hiện nay kí chủ cộng sở hữu thân mật điểm 26, cừu hạn giá trị 46, chúc mừng kí chủ! "

"Ha ha, Nguyên Long, ta sớm cảm giác cùng Nguyên Long là hận gặp nhau trễ, lần này Nguyên Long nguyện cùng ta cộng cử đại sự, thật sự là Minh phúc khí. "

"Chúc mừng chủ công, được Nguyên Long tương trợ, thì đại sự sẽ thành vậy! "

Trần Đãng tại chỗ đặc bộ, muốn chỉ chốc lát, có chút sầu lo, "Chủ công, có đôi lời Đãng không thể không nói, Đào sử quân chính nhân quân tử, đợi ta Trần gia không tệ, ngô không đánh lòng bối chí; nhưng ngày khác Từ Châu có biến, ngô tự nhiên nỗ lực vì chủ công mưu được Từ Châu, vì chủ công chi ân. "

Vương Thủ Nhân cười nói, "Nguyên Long chớ vội, Đào sử quân không phải giữ vững sự nghiệp đứng đầu, sớm muộn gì tất bị người khác toan tính, đến lúc đó Nguyên Long lại từ trung lấy sự tình là được. "

"Hệ thống, kiểm tra đo lường dưới Trần Đãng thuộc tính. " Ngô Lập Nhân lúc này mới nghĩ đến, vẫn còn không biết Trần Đãng tứ duy, vừa mới thu phục người, trong lòng vẫn là muốn nhanh lên biết.

"Tích! Hệ thống kiểm tra đo lường trung, Trần Đãng tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 62, chỉ huy 78, trí lực 93, chính trị 90. Sở hữu kỹ năng: Đàm Chí -- mưu lược lúc, ngẫu nhiên tăng trí lực 1- 3 điểm, ngẫu nhiên hạ thấp địch quân chủ tướng trí lực 1- 3 điểm. "

"Lời hại! Thì ra Trần Đãng đánh bại địch nhân chỉ số IQ, trách không được ở Từ Châu đem Lữ Bố lừa xoay quanh, liên Trần Cung lời nói đều nghe không vào, cảm tình hẳn chẳng những thêm chính mình chỉ số IQ, còn giảm đối thủ chỉ số IQ. Lữ Bố đầu óc ngu si nhân, làm sao có thể bù đắp được ở Trần Đãng lừa dối. "

"Được rồi, mau đi cho người đi lấy thuốc, cho Nguyên Long tiên phục, bệnh thể khỏi hẳn chúng ta lại chè chén một phen! "

Ngô Lập Nhân tâm tình rất mỹ lệ, mấy ngày trước đây bị Điều Thuyền mang theo "Lượm" Được Vương một gã, ngày hôm nay Trần Đăng tới tiền quan, nhân cơ hội lại "Lượm" người nhiều mưu trí một cái, thực sự là "Chính là cái loại này lần thoải mái! "

Một lát sau, Vương Thủ Nhân đem Ngô Lập Nhân lưu lại, cùng hắn nói đến thiên hạ đại thế.

"Chủ công, hiện nay Trường An hỗn loạn, các nơi chư hầu đều nổi dậy, Viên Thiệu đã chiếm đóng Ký Châu, cùng U Châu Công Tôn Toàn tranh hùng; Tào Tháo ở Trần Lưu chiêu binh mãi mã, các lộ nhân tài nhao nhao đầu nhập vào; Tôn Kiên trở về Trường Sa sau, cũng đang không ngừng tiến thủ, chiếm Giang Đông sở quận, lại cùng Lưu Biểu giữ lẫn nhau với Giang Hạ. Mà Viên Thuật tự đắc ngọc tỷ sau, liên tục cao tự đại, không ngừng tạo thế, ở Nam Dương ý đồ xưng đế. Từ Châu tứ chiến chi địa, nếu không sớm nghĩ đối sách, sau này tất bị người khác toan tính. "

"Đương Minh lo lắng không phải không có lý, ta cũng biết, nhưng là lúc này chúng ta phải nên làm như thế nào? "

"Còn nhớ rõ trước đây nào đó vì chủ công nói mấy bước sao? "

"Đương Minh nói, tự tự không quên, tự nhiên nhớ kỹ -- tấn gia tài, hưng thịnh nghĩa binh, thảo vô đạo, lập công huân. "

"Ha ha, hiện nay chủ công nổi tiếng bên ngoài, lại thân làm Hạ Bi Thái Thú, chinh hợp Hạ Bi quân mã, lại lấy Thái Thú tên mộ binh hơn ngàn, truyền hịch thiên hạ phạt vô đạo chi bang là được. "

"Năm nghìn binh mã thì đi đánh Trường An? Cái này quá khó khăn a !? " Ngô Lập Nhân bất khả tư nghị trông coi Vương Thủ Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: mượn thiên mệnh Viên Thuật xưng đế, truyền hịch văn chư hầu văn tội

"Trường An quá xa, phạt chi vô ích. "

"thiên hạ này người phương nào có thể phạt? " Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, luôn cảm giác trước mắt mới chỉ, không có một cái có thể đánh được.

"Nam Dương, Viên Công Lộ. "

Ngô Lập Nhân nghe xong thất kinh, Viên Thuật bốn đời tam công, môn sinh cổ lại trải rộng thiên hạ, có thể nói, cùng Viên Thiệu giống nhau có rất cường đại sĩ phu chống đỡ, mặc dù là Lữ Bố, cũng muốn có thể cùng Viên Thuật kết thành nhi nữ thân gia, cho rằng dựa vào, nhưng là hắn không nghĩ tới Vương Thủ Nhân người thứ nhất muốn phạt dĩ nhiên là Viên Thuật.

"Đương Minh, ngươi nghĩ rõ chưa? Viên Thuật tuy là mơ tưởng xa vời, nhưng là bây giờ cũng không có tạo phản, dùng cái gì phạt chi? "

"Nếu chờ hắn tạo phản, thì cánh chim đã thành, ngộ một ít Quận, cần gì phải có thể ngăn chỉ? Hiện tại mặc dù không có tạo phản, thế nhưng, chủ công ngươi có thể dùng tính toán dụ khiến cho hắn xưng đế, đến lúc đó anh hùng thiên hạ nhất định hợp nhau tấn công. Chủ công thế yếu, người khác tất không quá phòng, đến lúc đó lại từ trung thủ lợi, Viên Thuật cảnh có không thất bại để ý? "

Ngô Lập Nhân ở Hạ Bi quảng tích thuê ruộng, chiêu mộ binh lính, cuối cùng mộ tập kỵ binh một ngàn người, bộ binh ba ngàn người, cùng tiến thủ một ngàn người, kỵ binh từ Ngô Lập Nhân tự mình thống lĩnh, Triệu Tử Hi là phó tướng; bộ binh từ Nhiễm Mẫn thống lĩnh, Cung binh từ Vương Thủ Nhân thống lĩnh, ngày đêm thao luyện không hề懈怠.

Mà Nam Dương trong thành, chợt một ngày, có nông dân ở đồng ruộng môn thủ công, bỗng nhiên đào ra một pho tượng đá, tượng đá phía sau có chữ viết, nông dân không nhìn được, chuyển với Huyện lệnh, Huyện lệnh thì liền vội vàng đem tượng đá kéo đến Viên Thuật nơi đó tranh công. Viên Thuật nhìn thấy trên tượng đá tự, mừng rỡ, lập tức triệu tập văn võ nghị sự.

Trên tượng đá có khắc mười hai chữ "Mười một cửa, y đi thủ, một được bảo, Đại Hán trụ. " Viên Thuật thủ hạ sớm đã minh bạch cái này mấy câu ca dao đại biểu ý tứ, chỉ là không ai dám với nói toạc.

"Đại gia nghĩ như thế nào? " mắt thấy không một người nói chuyện, Viên Thuật trong lòng có chút bức bối, "Đám người này không có một bên nguyện ý là ta phân ưu, nếu như đều có thể đường như Lập Nhân vậy thì tốt rồi. "

Đúng lúc này, bỗng nhiên có người tiến lên trả lời: "Chủ công, thần nguyện vì chủ công giải thích nghi hoặc. Mười một cửa, y đi thủ, là vì Viên tự, một

được bảo, một lên bảo, là vì Thuật, là ám chỉ chủ công đạt được ngọc tỷ truyền quốc, một câu cuối cùng, chính là ông trời nhắc nhở chủ công làm Đại Hán tự lập, mới có thể thuận thiên ứng nhân. "

Viên Thuật mừng rỡ, vừa nhìn người nọ, nguyên lai là Viên Thuật cháu Viên Dận, Viên Thuật mừng rỡ, "Tốt, tốt, tốt! Công nói như vậy rất hợp thiên ý, chư vị nghĩ như thế nào? "

Còn lại mọi người cùng nhau quỳ xuống, cùng hô lên: "Chúc mừng chủ công! "

Chỉ có một người Diêm Trọng, "Chủ công tuyệt đối không thể! Lúc này nếu Đại Hán mà tự lập, thì thiên hạ chư hầu chắc chắn cộng đánh chi, dùng cái gì ngăn cản chi? "

"Cũng không phải! Hạ Bi Thái Thú Ngô Minh đã có tin tới, hần nguyên là thủ hạ ta mưu sĩ, đã sớm tiên đoán ta có thể đăng ngôi cửu ngũ, ngọc tỷ cũng là Ngô Thái Thú cho ta tìm được. Nếu ta đăng đại bảo, thì Ngô Thái Thú nguyện làm đi đầu. Huống hồ thiên hạ chư hầu đều là tự tương cạnh tranh, người nào còn nhớ mình là hán thần tử? "

Viên Thuật ý đắc chí đây, mấy ngày trước đây Ngô Minh đi thư một phong, khuyên Viên Thuật xưng đế, cũng nói quý nhân đã tìm được, mấy ngày nữa liền đến, chỉ là trong thư vẫn chưa kí tên. Viên Thuật tâm nghĩ, liền hỏi sứ giả, sứ giả đáp viết: Việc này cơ mật, không thể kí tên, bằng không vì người khác thu hoạch, đã đem hoạch tội khắp thiên hạ. Viên Thuật liền tin là thật.

Viên Dận tiếp tục nói: "Chủ công, ông trời hàng cự thạch lấy ứng thiên mệnh, này là Thiên Thời, chủ công chiếm giữ Hoài Nam, dân phú binh cường, đây là Địa Lợi; huống hồ Hán thất suy vi, không thể thủ xã tắc, cảnh thiên hạ, dân tâm nghĩ thay đổi, đây là Nhân Hòa, có này Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa, nếu không là quân, bói thiên đạo cũng! "

"Tốt, tốt, ý ta đã quyết, có nữa dám vào nói giả, trảm! "

Lại mấy ngày nữa, bỗng nhiên có một đạo bởi vì Viên Thuật bói toán, xưng Viên Thuật phải có hoàng đế chi mệnh. Viên Thuật quyết định cuối cùng, với ban đầu bình ba năm tháng giêng chính thức xưng đế, quốc hiệu Trọng Thị.

Tự nhiên đây hết thầy, đều là ở Vương Thủ Nhân trợ giúp phía dưới mới có thể tiến hành.

Công nguyên 193 năm, Viên Thuật xưng đế tin tức truyền ra, thiên hạ khiếp sợ, Hạ Bi Thái Thú Ngô Lập Nhân truyền hịch thiên hạ, ước định cộng thảo Viên Thuật, cùng cùng Từ Châu mục Đào Khiêm chỗ mượn binh năm nghìn hợp binh một vạn, từ Nhiễm Mẫn mặc cho tiên phong, Vương Thủ Nhân là quân sư, Tiến công Phù Ly, Khổng Dung từ bắc hải xuất binh một vạn, Đào Khiêm từ Từ Châu xuất binh hai vạn, Tào Tháo phái đại tướng Tào Nhân, Hạ Hầu Đôn từ Đông quận xuất binh hai vạn xuất binh Nam Dương, Lưu Bị suất lĩnh Quan Vũ, Trương Phi nhị tướng từ bình nguyên xuất binh ba nghìn hện hợp Khổng Dung, còn lại Tôn Kiên, Lưu Biểu tạm thời thôi binh, Lưu Biểu từ Giang Hạ xuất binh, Tôn Kiên từ Trường Sa xuất binh, hấp dẫn lẫn nhau. Tổng cộng bảy đạo nhân mã, thanh thế mênh mông cuộn cuộn. Lý Quách nghe vậy, cũng sai sử dụng ngoi khen bát phương chư hầu, đồng thời miễn xá Ngô Lập Nhân chịu tội.

Viên Thuật biết được Ngô Lập Nhân dĩ nhiên mang binh đánh chính mình, tức giận không ngớt, sau đó phái sứ giả mang theo Ngô Lập Nhân thư đến đây hưng sư vấn tội.

Người sứ giả kia đi tới Ngô Lập Nhân trung quân đại tướng, có chút kiêu căng, Ngô Lập Nhân hỏi: "Người tới người phương nào? "

"Ngô là thiên sứ. "

Ngô Lập Nhân nghe được, suýt chút nữa nhin không được cười phun, Vương Thủ Nhân mắt thấy Ngô Lập Nhân có điểm thất thố, không thể làm gì khác hơn là nhẹ nhàng tăng hăng một cái hỏi tiếp: "Thiên tử tại phía xa phương tây Trường An, thiên sứ tại sao từ đông phương tới? "

"Phương tây là đại hán Thiên Tử, đông phương là ngô Trọng Thị Thiên Tử. " sứ giả vẫn một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ.

"Người đến, đem cái này loạn thân tặc tử lôi ra chém! "

Vương Thủ Nhân hét lớn một tiếng, sứ giả cái này luống cuống, vội vã quỳ xuống, "Lưỡng quân giao chiến không phải trảm sứ giả, mong tướng quân thứ tội. "

Ngô Lập Nhân phát tay ngăn trở binh sĩ, "Nói đi, người tới này có mục đích gì? "

"Phụng nhà ta thiên, không phải, chủ công ý chỉ, đến đây câu hỏi, vì sao ruộng bỏ lần trước ước định, ngược lại lẫn nhau công? "

Ngô Lập Nhân giả vờ khó hiểu, "Ta cùng với oán nghịch người chưa từng có qua ước định? "

Sứ giả đem phong thư trình cho Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân sau khi xem xong, cười ha ha một tiếng, "Là người phương nào có ý hãm hại ta? Dùng như thế vụng về thủ đoạn? Hoàn toàn không có kí tên, hai không có ấn ký, dùng cái gì chứng minh là ta sở thư? Ta xem rõ ràng là Viên Thuật có ý định hãm hại ta. Người đến, đem cái này tặc tử đem mặt sai trở về, người nếu như thức thời, liền rất khuyên bảo Viên Thuật nhanh lên đầu hàng mới là. "

Người sứ giả kia phản hồi, đem Ngô Lập Nhân lời nói kể hết mang tới, không khỏi làm cho Viên Thuật nổi giận đùng đùng, "Ngô Minh tiểu tặc lại dám vô lễ như thế, trảm muốn hần chết không có chỗ chôn. Người đến, đi phái người nói cho Lý Phong, làm cho hần lập tức đem Ngô Minh tiểu nhi cho ta bắt giữ trở về, không được sai lầm. "

Dương Hồng nói: "Bệ hạ Tộc Đệ Viên Tổ Viên Sùng Hoán từ trước đến nay rất có trí mưu, vì sao không phải khiến cho lĩnh binh, lấy Ngự cường địch?" "

Viên Thuật trừng mắt một cái Dương Hồng, "Sùng Hoán mặc dù đọc thuộc binh thư, nhưng một thư sinh dùng cái gì trong lúc nhiệm vụ lớn, chỉ chỉ là lý luận suông, phá hỏng đại sự của ta!" "

Sau khi nói xong, trong lòng lại muốn: Viên Tổ cùng tên của ta hầu như tương đồng, nếu dùng hắn, thành thì thiên hạ biết kỳ danh, ta chỉ dân sẽ nghĩ gì? Nếu bại, thì càng là dao động quân tâm, thật chắc là sẽ không đặt tên, tức chết ta cũng!

Đang ở phương xa Ngô Lập Nhân bỗng nhiên chiếm được hệ thống tin tức, "Tích! Chúc mừng kí chủ thu được Dương Hoàng, Viên Dận, Kỳ Linh, Diêm Tượng, Kiều Nhụy, Trương Huân đảm người cừu hận giá trị 39 điểm, kí chủ bây giờ có được thân mật điểm 26, cừu hận giá trị 85 điểm."

Phù Ly thành binh sĩ hơn ba vạn người, Thủ tướng là Lý Phong, nguyên bốn định đóng cửa không ra tử thủ, các loại Ngô Lập Nhân sư lão tự bị, lại một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm ra khỏi thành phá địch. Nhưng mà Viên Thuật hạ mệnh lệnh tới, hắn lại không thể còn như vậy tử thủ xuống phía dưới. Lý Phong thở dài, lúc này có thiên tướng khó hiểu hỏi: "Tướng quân vì sao thở dài? Thiên tử có gì chỉ thị?" "

"Thiên tử mệnh ta ra khỏi thành nghênh chiến, bắt sống Ngô Minh."

"Theo như mặt tướng xem, Ngô Minh chỉ là một thư sinh, ra trận không khác nào tự tìm đường chết, hướng hồ quân ta ba chục ngàn, dĩ dật đãi lao, quân địch bất quá hơn vạn, vẫn là đặt chân chưa ổn, lúc này không xuất chiến còn đợi khi nào!" "

Lý Phong nhủ nhủ này, "Các người chỉ biết một mà không biết hai. Ngô Minh tuy là một thư sinh, nhưng dưới tay hắn há lại không đại tướng? Ta quân ba chục ngàn, cũng là ngang ngược kiêu ngạo chỉ sư, kia quân tuy ít, lại tiến thối có theo, hiệu lệnh nghiêm minh; quân ta dĩ dật đãi lao, quân địch cũng sĩ khí như hồng, lúc này nếu thủ vững bán nguyệt, kia quân tự nhiên binh không chiến đấu tâm, đến lúc đó một kích nhất định."

"Tướng quân vì sao trường người khác chí khí diệt uy phong mình? Mặt tướng đậu đừng nguyện ra khỏi thành khiêu chiến, trước trăm tướng địch, lại phá địch doanh, nếu như hay sao, cam tâm quân lệnh!" "

Lý Phong suy nghĩ nửa khắc, vung tay lên, "Tốt, người lĩnh quân một vạn ra khỏi thành khiêu chiến, ta tự dẫn đại quân sau đó tiếp ứng, trận chiến này chỉ cho phép thành công không cho phép thất bại!" "

P/s: Khó thân Hoán ca trùng tên Thuật đầu đất :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Đậu Biệt thần kỹ an thiên hạ, Dương Minh diệu kế đoạt Phù Ly

"Báo! Khỏi bẩm chủ công, địch nhân đại quân ra khỏi thành, tiền phong Đậu Biệt khiêu chiến."

Nhiễm Mẫn lập tức đứng lên, "Chủ công, mặt tướng nguyện trăm Đậu Biệt thủ cấp."

Ngô Lập Nhân ý bảo Nhiễm Mẫn ngồi xuống trước, quay đầu nhìn một chút Vương Thủ Nhân, "Trước hết nghe quân sư nói như thế nào."

"Kia quân dùng khoẻ ứng mệnh, nhân số gấp ba với ta, Nhiễm tướng quân mặc dù dũng mãnh, sĩ tốt lại khó tránh khỏi thương vong to lớn. Ta đã có thượng sách, có thể ung dung phá Phù Ly."

Ngô Lập Nhân liền vội vàng nói: "Mọi người tất cả nghe theo quân sư an bài, như làm trái, xử theo quân pháp!" "

"Rõ! Bọn ta đều là theo quân sư chỉ mệnh!" ngồi xuống Nhiễm Mẫn, Triệu Tứ Hi, Lý Đại Ngưu đảm người đáp.

"Trận thứ nhất, Lý Đại Ngưu, làm người ra khỏi thành nghênh chiến Đậu Biệt, cho phép bại không cho phép thắng, trên chiến trường đao thương không có mất, chính mình cẩn thận."

"Lĩnh mệnh!" Lý Đại Ngưu nét mặt vui vẻ, ra tiểu đội nhận lệnh.

"Đại Ngưu nếu bại, Triệu Tứ Hi tiếp tục tiếp chiến Đậu Biệt, đồng dạng, cho phép bại không cho phép thắng."

"Mặt tướng lĩnh mệnh. " Triệu Tứ Hi thần sắc trang trọng, ra tiểu đội nhận lệnh.

Cái này bốn gã người hầu cận đều được Vương Thủ Nhân đốc lòng giáo dục, cho nên đối với Vương Thủ Nhân là phi thường kính phục. Nhiệm Mẫn tuy là cũng biết Vương Thủ Nhân năng lực, nhưng là hẳn lại không cho là đúng. "Quân sư, vì cần gì phải phiền toái như vậy, ta giết Đậu Biệt, càng biết sử dụng sĩ khí tăng nhiều. "

"Nhiệm tướng quân chớ khô, bọn ta tới đây, không vì trăm thù, thật là công thành. Nhiệm Mẫn nghe lệnh: Triệu tướng quân bại sau, kia tất nhiên xua binh theo đuổi, ta mệnh người mai phục binh hơn thế chỗ trên sườn núi, đợi Đậu Biệt dẫn binh đến tận đây, người cần tuôn ra, bắt giữ Đậu Biệt, chớ tổn thương tính mạng hắn. "

"Mặt tướng lĩnh mệnh! " rớt cục đến phiên Nhiệm Mẫn quân lệnh, hắn cũng có vẻ vui sướng, cao giọng hô.

Ngô Lập Nhân nghe xong Vương Thủ Nhân an bài, bỗng nhiên có loại muốn trang bị 13 cảm giác, hắn bung ly rượu lên nói rằng: "Trận chiến này vì bọn ta trận chiến đầu tiên, ngắm chur vị đồng tâm hiệp lực, đồng tâm giết địch, Minh lần nữa cảm ơn trước chur vị tướng quân! Tới, làm cái ly này! "

"Nguyện vì chủ công quên mình phục vụ mệnh! "

Chính là loại cảm giác này!

Đậu Biệt ở trước trận khiêu chiến, khoảng khắc Ngô Lập Nhân liền mở ra cửa doanh, lĩnh quân xuất chiến, hắn nhìn một chút cái kia gọi Đậu Biệt tướng quân, dùng một thanh cán dài đại đao, khí thế hùng hăng nhìn mình chăm chăm.

"Người chính là phản tặc Ngô Minh? Tin rằng người hạng người vô danh cũng dám lỗ mãng? Có thể dám đánh với ta một trận? " Đậu Biệt trước trận kêu gọi.

"Ai dám cùng ta chém người này! " Ngô Lập Nhân lơ đãng, nhìn hai bên một chút, quát lớn.

Lý Đại Ngu lên tiếng trả lời xuất trận, "Mặt tướng nguyện đi. "

Nói xong, thúc ngựa về phía trước, Đậu Biệt cười lớn một tiếng, "Ta dưới đao không giết hạng người vô danh, hãy xưng tên ra! "

"Lý Đại Ngu! "

"Ha ha ha! Quả nhiên là đàn đám ô hợp, như thế bọn chuột nhắt, cũng dám xuất chiến? Xem đao! "

Lý Đại Ngu cùng Đậu Biệt trong nháy mắt liền giao thủ mấy hiệp, Ngô Lập Nhân trong lòng cũng có lo lắng, vì vậy nhanh lên hô hoán hệ thống: Kiểm tra đo lường dưới Đậu Biệt tứ duy thuộc tính.

"Tích! Kiểm tra đo lường trung, hệ thống kiểm tra đo lường đến Đậu Biệt tứ duy như sau: Vũ lực 74, chỉ huy 22, trí lực 22, chính trị 22, sở hữu kỹ năng Tinh Hối. "

"Chờ đã, hàng này làm sao còn có kỹ năng, không phải là một đậu bí sao? "

"Bất luận kẻ nào đều có thể có kỹ năng, xem vận khí cùng ngộ tính. Đậu Biệt sở hữu kỹ năng Tinh Hối, hiệu quả như sau: Đấu tướng lúc, đối mặt trụ cột vũ lực thấp với đối thủ của mình, bắt đầu tay tự thân vũ lực rơi chậm lại hai điểm, đối thủ mỗi kiên trì mười hiệp, vũ lực lại rơi nữa hai điểm, thẳng đến cùng đối thủ trụ cột vũ lực bằng nhau. "

"Phốc! Quả nhiên là đậu bí, nếu là hẳn biết mình có như vậy kỹ năng, nhất định phải xoá nick trọng chơi, cũng được, ta tự xem như làm việc tốt, đánh xong một trận làm cho hắn lĩnh cặp lông đựng com a !! "

"Tích, Lý Đại Ngu trụ cột vũ lực 66, thấp hơn Đậu Biệt 74, kiểm tra đo lường đến Đậu Biệt kỹ năng Tinh Hối phát động, trụ cột vũ lực rơi chậm lại 2 điểm, hiện tại vũ lực giá trị 72. "

Lúc đầu Ngô Lập Nhân còn lo lắng Lý Đại Ngu bị Đậu Biệt giết, dù sao Lý Đại Ngu 66 vũ lực của giá trị thật sự là không lấy ra được, xem như vậy, chỉ phải kiên trì mười hiệp cơ bản cũng là đứng ở thể bất bại rồi.

Hai người đao mất đầu mười hiệp, "Tích! Kiểm tra đo lường đến Đậu Biệt Tinh Hối kỹ năng lần nữa xuất phát, trụ cột vũ lực rơi chậm lại 2, hiện tại vũ lực giá trị 70. "

Lý Đại Ngu tuy là đau khổ chống đỡ, nhưng cũng cực kỳ nguy hiểm, Đậu Biệt đại đao bỗng nhiên chém một cái, Lý Đại Ngu đại đao một đỡ, tiến nhập cây đại đao đập bay, Lý Đại Ngu nhất thời hồi mã liên đi, Đậu Biệt nơi nào bằng lòng buông tha, vì vậy liền truy lên. Lúc này Triệu Tứ Hi quả đoán ra ngựa tiến lên đón Đậu Biệt.

"Người là người phương nào, hãy xưng tên ra! "

"Ta là dưới bí Thái Thủ dưới trưởng đại tướng Triệu Tứ Hi, chuyên tới để lấy người đầu chó! "

"Ha ha, ngày hôm nay ta xem như là kiến thức, cái này Ngô Minh thủ hạ quả nhiên là đàn gà đất chó sành! Xem đao! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Tứ Hi vũ lực giá trị 61 điểm, Đẩu Biệt Tinh Hồi kỹ năng phát động, vũ lực rơi chậm lại 2 điểm, hiện tại Đẩu Biệt vũ lực 72. "

Một đao đi qua, Triệu Tứ Hi đón đỡ, chỉ cảm thấy hồ khẩu đau nhức, trường thương hầu như cảm không vững, vừa vừa giao phong, liền đã vô lực tái chiến, vì vậy đánh ngựa trở về, Ngô Lập Nhân mắt thấy đã thua liền lưỡng trận, phái ra quân sĩ nghênh liễu thượng khứ, Đẩu Biệt cũng lập tức xua binh xung phong.

Lúc này nghênh chiến là Từ Châu mượn tới binh mã trong hai nghìn, mới vừa vừa giao phong, liền bị tách ra, Ngô Lập Nhân kỵ mã liền rút lui. Đẩu Biệt mắt thấy đại công thì sẽ đến tay, phát tay đuổi kịp đi. Lý Phong đánh chuông, hán dĩ nhiên cũng không nghe hiệu lệnh.

"Cái này nhất định là địch nhân kế dụ địch, Đẩu tướng quân lần này đi tất bại! " nhưng mà hán cũng không dám phái binh trước đi tiếp ứng, nếu như hán sẽ rời đi, không khác nào đem Phù Ly chấp tay nhường ra.

Đẩu Biệt đuổi tới một chỗ sơn cốc, bỗng nhiên lăn cây lồi thạch từ trên trời giáng xuống, trước có Lý Đại Ngưu Triệu Tứ Hi các loại xoay người lại ứng chiến, sau có Nhiễm Mẫn suất binh vây quanh. Đẩu Biệt thấy trúng kế, binh sĩ từ thương rất nhiều, liền hạ lệnh hướng Phù Ly đột phá vòng vây, đang gấp gỡ Nhiễm Mẫn.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn Tuyệt Dững thuộc tính phát động, trụ cột vũ lực giá trị 100, Tuyệt Dững + 3, tay trái binh khí Kỳ Phong Song Nhận Mâu + 1, tay phải binh khí Thăng Tả Liên Cầu Kích + 1, ngòi xuống Chu Long mã + 1, hiện tại vũ lực tăng lên tới 106. "

"Đi? Hệ thống, mở thế nào mới kiểm tra thời điểm Nhiễm Mẫn không có những thứ này bảo mã cùng binh khí các loại? "

"Kí chủ, bắt đầu kiểm tra thời điểm chỉ có nhân vật trụ cột thuộc tính, còn như tùy theo vào đời có thể là binh khí, bảo giáp, chiến mã, cũng có thể là ăn uống, cũng có thể là cùng với lẫn nhau người liên hệ vật, những thứ này chỉ có thể chờ đợi về sau mới có thể kiểm tra đo lường đến. "

"Được rồi, chẳng lẽ còn có thể cho đời cái kẻ tham ăn hay sao! "

Đẩu Biệt một đao bổ về phía Nhiễm Mẫn, hán trong tưởng tượng đánh tan chưa từng xuất hiện, chỉ là đại đao bị đoàn kích nhất câu, cũng cảm giác toàn thân không bị không chế thông thường.

"Cho ta xuống tới! "

Nhiễm Mẫn lập tức tướng Đẩu Biệt lôi xuống ngựa, hai lưỡi Mâu chỉ vào cổ của hán, không đợi nói, Đẩu Biệt liền vội vàng nói: "Tướng quân tha mạng, tại hạ nguyện hàng! "

Nhiễm Mẫn một tay đem Đẩu Biệt bắt lại, cử lên đỉnh đầu, hét lớn một tiếng: "Đẩu Biệt đã hàng, các ngươi còn không mau bỏ vũ khí xuống sớm đầu hàng? Người đầu hàng miễn tử! "

Cái này hét lớn một tiếng như thiên lôi chi âm, quân sĩ nào còn có chiến ý, nhao nhao bỏ lại vũ khí quỳ rạp xuống đất: "Chúng ta nguyện hàng! "

Hơn một vạn binh, từ thương cùng với tán loạn chạy trốn năm nghìn, thừa ra thu giảm năm nghìn. Tiếp lấy Ngô Lập Nhân mệnh lệnh Nhiễm Mẫn bắt giữ Đẩu Biệt, từ hàng quân trung lấy ra một trăm hai trăm, lại đem chính mình quân sĩ gần ngàn người từ Triệu Tứ Hi đám người mang theo, thay Viên binh quần áo cờ xí, gạt xưng chạy tán loạn mà quay về.

Đến rồi Phù Ly dưới thành, Đẩu Biệt hướng Lý Phong khóc lóc kể lể: "Mạt tướng trúng mai phục, một vạn binh mã tổn thất hầu như không còn, chỉ còn lại có một ngàn này tàn binh chém giết mà quay về, mạt tướng tự biết từ tội khó thoát, nắm tướng quân thương cảm một ngàn này sĩ tốt, nhanh mở cửa thành thả bọn họ vào đi thôi! "

"Tướng quân người cứu mạng! "

Lý Phong do dự một chút, chỉ thấy viễn phương bụi mù cuộn cuộn, tiếng kêu phóng lên cao, không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh mở cửa thành ra, thả Đẩu Biệt đám người vào thành. Các loại chúng sĩ tốt sau khi vào thành, Nhiễm Mẫn lập tức chém giết thủ thành sĩ tốt, khống chế đại môn, Ngô Lập Nhân đại bộ đội như sóng triều thông thường tràn vào trong thành.

"Ngô Minh thất phu, ta trúng kế cũng! " Lý Phong đầm ngực giậm chân.

"Tích! Chúc mừng kí chủ thu được Lý Phong cừu hận giá trị 8 điểm, kí chủ bây giờ có được thân mật điểm 26, cừu hận giá trị 93. "

Lý Phong rút kiếm lao xuống thành lâu, nhìn Nhiễm Mẫn dừng ngựa, muốn từ sau phương đánh lên, không ngờ bị Nhiễm Mẫn phát hiện, hét lớn một tiếng, Lý Phong hơi chút thất thần, liền bị Nhiễm Mẫn xoay người lại một Mâu, ám sát vào thân thể, Lý Phong liền chết không thể chết lại.

"Tích! Nhiễm Mẫn trận trăm Lý Phong, chúc mừng kí chủ tướng hồn một viên, "

"Ha ha, cái này Lý Phong, mới vừa sản sinh cừu hận giá trị liền lĩnh cặp lồng đựng cơm rồi, cũng coi như dâng hiến tất cả quang cùng nhiệt, chết có ý nghĩa. Bất quá hệ thống tướng này hồn là tình huống gì? "

"Tướng hồn, danh như ý nghĩa, Tướng giả chi hồn, làm kí chủ thủ hạ chém giết chủ thuộc tính vượt lên trước 80 trở lên nhân vật lịch sử hoặc là kí chủ thủ hạ chủ thuộc tính vượt lên trước 80 nhân vật bị chém giết thời điểm, kí chủ đều sẽ thu được một viên tướng hồn, thu thập tướng hồn, tướng có cơ hội triệu hoán tiền triều nhân vật lịch sử. "

"Vậy làm sao triệu hoán? Bao nhiêu tướng hồn có thể triệu hoán một nhân vật? Không sẽ là 1-1 a !? A hắc hắc! "

"Xin lỗi, hệ thống tạm thời không có quyền giới hạn triệu hoán, không còn cách nào trả lời, cần hệ triệu hoán thống đạt được ba cấp, mới có thể triệu hoán tiền triều lịch sử nhân tài. "

"Nói cách khác, hiện tại đang kêu gọi đều là hậu thế không có ra đời, mà muốn triệu hoán đã khứ thế tiền triều nhân vật, cần tướng hồn điểm. Ta hiểu được. Được rồi, bản túc chủ cừu hận giá trị dường như đã quá gọi về, hiện tại ta muốn bắt đầu triệu hoán. "

"Xin hỏi kí chủ áp dụng loại nào hình thức triệu hoán. "

"Cho bản kí chủ dùng cừu hận giá trị triệu hoán, một lần 80 điểm, cũng chỉ có thể triệu hoán một lần, bắt quá ta cũng không ôm ấp cái gì huyền tướng, triệu hoán a !! "

"Tích! Hệ thống ngẫu nhiên triệu hoán trung! Do vì ngẫu nhiên triệu hoán, hệ thống tương cung cấp ba gã nhân vật lịch sử cung kí chủ tuyển trạch. Ngẫu nhiên nhân vật một: Minh triều hoạn quan Vương Chấn, tứ duy thuộc tính vì vũ lực 75, chỉ huy 56, trí lực 60, chính trị 70. "

"Ah, đồ phác, vừa lên tới chính là một thái giám, không phải triệu chứng tốt a! "

"Ngẫu nhiên nhân vật hai: Đường triều Lữ Thế Hành, tứ duy thuộc tính vì vũ lực 78, chỉ huy 60, trí lực 68, chính trị 65. "

Cái này nha là ai? Ta làm sao không nhận ra.

"Ngẫu nhiên nhân vật ba: Đồng Hoàn, cuối đời Tùy Ngõa Cương Sơn một trong, vũ lực 79, chỉ huy 40, trí lực 45, chính trị 50. "

Ngô Lập Nhân bắt đắ dĩ nhỏ nước bọt một câu: Kêu gọi này đều là đồ chơi gì.

"Kí chủ bây giờ triệu hoán đẳng cấp qua thấp, triệu hoán nhân vật lịch sử chủ thuộc tính ở 70- 81 trong lúc đó, ước đoán kí chủ đều là rất xa lạ nhân vật. "

Nói rất hay có đạo lý, ta lại không lời chống đỡ, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên có loại sinh không thể yêu cảm giác.

"Hệ thống, có thể hay không nói cho ta biết thăng cấp điều kiện. "

"Triệu hoán nhân vật lịch sử mười lần (hàm bạo biểu sản sinh) về sau, có thể thăng cấp đến hai cấp, triệu hoán có thể tuyển chọn 85 điểm, triệu hoán người vật thuộc tính phạm vi 75- 88. Các loại hệ thống triệu hoán đẳng cấp thăng cấp đến hai cấp sau, hệ thống có thể kiểm tra cấp thứ ba thăng cấp điều kiện. "

"Ai, gân gà a! "

"Mời kí chủ tuyển trạch! "

"Được rồi, coi như là gân gà, ta cũng muốn chọn một cái nhai dai, liền Lữ Thế Hành a !! Chỉ ít sẽ không quá kém, thái giám gì gì đó coi như. "

"Tích! Chúc mừng kí chủ thu được Đường triều Lý Thế Dân thủ hạ quan tướng Lữ Thế Hành, tròng vào thân phận vì Viên quân hàng tướng trong một người quan quân họ Lữ danh Vi tự Thế Hành, bởi vì biết được kí chủ tru diệt Đồng Trác hành động vĩ đại, ở hàng quân trung vì kí chủ quảng vì tuyên dương, đội kí chủ tuệ nhân thưởng thức anh tài. Keng! Chúc mừng kí chủ, triệu hoán thành công, tiêu hao cừu hận giá trị 80 điểm, kí chủ bây giờ có được thân mật điểm 26, cừu hận giá trị 13 điểm. "

P/s: Mấy thanh niên cấp thấp cứ sai sai, ngáo ngáo thế dell nào ấy :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Viên Sùng Hoán thượng thư phá bảy quân, Đậ Biệt dùng kế bắt Ngô Minh

"Rồi rồi, chờ cuộc chiến này đánh xong, ta phải đi chiêu hấn qua đây. "

Lý Phong bị giết sau, Phù Ly thành thủ quân lại không chiến đấu tâm, nhao nhao đầu hàng. Ngô Lập Nhân đem người tiến nhập Phù Ly trong thành, đồng thời dán bố cáo chiêu an.

Đến rồi trong thành, Ngô Lập Nhân thăng trưởng nghị sự.

"Đem hàng tướng Đậu Biệt áp lên tới. "

Khoảng khắc thì có quân sĩ đề nặng Đậu Biệt đi tới sở sách trung, Đậu Biệt cúi người liền bái: "Hàng tướng Đậu Biệt tham kiến tướng quân. "

"Đậu Biệt, ngươi không nghe quân lệnh khiến đại bại, ngươi có biết tội của ngươi không? "

"Hàng tướng biết tội! " Đậu Biệt lần nữa dập đầu.

"Tội nha, đưa hấn lòi ra, trăm thù! "

Ngô Lập Nhân hét lớn một tiếng, sợ đến Đậu Biệt cuồng quát dập đầu, trong miệng hô: "Tướng quân tha mạng, đừng mặc dù có tội, thế nhưng trợ giúp tướng quân phá thành có công, tội không đáng chết a! "

Đậu Biệt nói xong, Ngô Lập Nhân do dự một chút, nhìn một chút Vương Thủ Nhân. Vương Thủ Nhân nhìn ra Ngô Lập Nhân là muốn giết Đậu Biệt, nhưng là Đậu Biệt quả thực trợ giúp phá thành, như vậy giết sợ biết mất lòng người, thậm chí khả năng làm cho hàng quân bắt ngờ làm phản.

"Chủ công, Đậu tướng quân mặc dù có tội, thế nhưng thương khả lập công chuộc tội. Có thể cho Đậu tướng quân ra về Viên quân bại quân, hướng Túc Huyện xuất phát, chờ Đậu tướng quân vào thành sau, bọn ta đại quân sau đó tới, khi đó, nếu có Đậu tướng quân từ đó lấy sự tình, Túc Huyện dễ như trở bàn tay. Đậu Biệt, ngươi có bằng lòng hay không? " Vương Thủ Nhân nói rằng.

"Hàng tướng nguyện ý! Nguyện vì chủ công ra sức trâu ngựa! "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, liền gật đầu đồng ý, nếu Vương Thủ Nhân nói như vậy, hấn cũng không có bất kỳ biện pháp tốt hơn. "Đã như vậy, ngươi đi xuống trước chuẩn bị. "

"Tứ Hỉ, ta cho ngươi đi tìm một gọi Lữ Vi tìm được không có? "

Triệu Tứ Hỉ tấu nói: "Đã tại bên ngoài trưởng. "

"Chủ công, cái này Lữ Vi là người phương nào? "

"Vừa mới ta có nghe được sĩ tốt hội báo, nói có một gọi Lữ Vi một mực hàng binh trung trấn an lòng người, nói rất nhiều lời hữu ích, ta muốn vừa lúc đem người này biến thành của mình, trấn an cái này hàng binh chỉ tâm. "

"Chủ công đối với mấy cái này hàng binh muốn xử lý như thế nào? "

Ngô Lập Nhân không có suy nghĩ qua những thứ này, nhưng mà, từ trước đến sau, Phù Ly thành ba chục ngàn Viên binh ngoại trừ từ thương bên ngoài, hàng binh sắp sĩ hai vạn người, so với binh mã của mình còn nhiều hơn, bây giờ muốn dưới, nếu như đều lưu làm kỷ dụng, một phần vạn bắt ngờ làm phản, chắc chắn là họa lớn.

"Quân sự nhưng có thượng sách? "

"Nếu đều là biến thành của mình, thì cần thời gian huấn luyện chinh hợp, cái này Phù Ly thành vô hiểm khả thủ, chúng ta sợ là cần phản hồi dưới bị, lại tính toán sau; nếu là tiếp tục tiến công, như vậy hàng binh tất nhiên không thể lưu nhiều, bằng không chắc chắn sinh loạn. "

"Thế nhưng ta truyền hịch các châu Quận cộng thảo Viên Thuật, há có thể mới vừa thắng một ý vào phải trở về đi? Đây nhất định biết vì thiên hạ chưa hầu sợ pha trò, đường này không thể thực hiện được. " Ngô Lập Nhân nói rằng.

Vương Thủ Nhân đáp: "Cho nên, đây chính là vấn đề, hiện tại nếu phải tiếp tục đánh, như vậy hàng binh có thể tỉ mỉ chọn năm nghìn nhập vào mỗi bên trong đội ngũ, lại lưu năm nghìn lấy hàng tướng lĩnh chỉ đóng quân Phù Ly, thừa ra cần thị chi ân tình, phân phát tiền tài phân phát trở về. "

Ngô Lập Nhân vui vẻ nói: "Tốt, cứ như vậy, Tứ Hỉ, đem Lữ Vi dẫn tới. "

Bên ngoài trưởng tiểu tốt đã sớm đem Lữ Vi mang vào trong màn, Lữ Vi miệng nói "Hàng tướng " mà bái.

"Lữ Vi, nghe nói ngươi từng ở hàng binh trung vì nào đó nói rất nhiều lời hữu ích, nhưng có việc này? "

"Hồi Minh công, Minh công lẽ loi một mình tính toán giết Đồng trác sự tình, mặt tướng sớm đã nghe nói, nếu không phải là bởi vì không đành lòng phản bội cự chủ, đã sớm xin vào Minh công. Lần này bị bắt, vui lòng phục tùng. Mặt tướng nguyện vì chủ công ra sức trâu ngựa! "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, "Lữ tướng quân, tục ngữ nói kẻ thức thời mới là tuần kiệt, Lữ tướng quân biết rõ Viên Thuật mất đại nghĩa mà không

nhấn bối chi, thật sự là bởi vì tiểu nghĩa mà mất đại nghĩa. "

"Mặt tướng xấu hổ! "

"Được rồi, Lữ tướng quân nếu có thể rõ là không phải, hiện tại lại bỏ gian tà theo chính nghĩa, ngô tự có trọng trách nâng người. Phù Ly trong thành hàng binh rất nhiều, đội Nhiệm tướng quân thiêu năm nghìn tinh nhuệ sung mãn vào quân ta, người lại đi thiêu năm nghìn quân tự thống chi, tạm thời ở nơi này Phù Ly thành trước đóng trại, vì phía trước đại quân chuẩn bị mở lương thảo, người có bằng lòng hay không. "

Lữ Vi nghe nói đại hi, "Mặt tướng nguyện ý, mặt tướng đem thể sống chết báo đáp chủ công đại ân! "

"Tích! Chúc mừng kí chủ thu được Lữ Vi thân mật điểm 7 điểm, kí chủ bây giờ có được thân mật điểm 33, cừu hận giá trị 13. "

Đội Lữ Vi lui sau, Vương Thủ Nhân rất không minh bạch mà nhìn Ngô Lập Nhân, hỏi tiếp: "Chủ công, ta xem chủ công không thích hàng tướng Đậu Biệt, ý muốn giết chết, chủ công nhất định là không thích cái này không trung người bất nghĩa, ta còn có thể hiểu được; vì sao chủ công đối với cái này Lữ Vi lại vài phần kính trọng, đều là, chủ công tại sao dày Lữ mà mỏng Đậu? "

Ngô Lập Nhân nghe xong, oán thầm nói: "Xem ra chỉ số IQ cao nhân nhìn vấn đề luôn là thấu triệt rất nhiều, ta cũng không thể nói một cái có phải thua kỹ năng đùa so với, một cái ta hoa 80 cừu hận giá trị triệu hoán tướng lĩnh a !? "

Ngô Lập Nhân tuy là nghĩ như vậy, hấn còn chỉ dùng của mình "Phi phạm từng trải " đến giải thích đây hết thảy. "Quân sư có chỗ không biết, cái này Lữ Vi, năm đó ta ở Viên Thuật trong quân, đã biết người này từ trước đến nay trung nghĩa, lần này không đành lòng bởi cựu chủ nói như vậy càng làm cho Minh có xúc động; Viên Thuật không có ân trọng còn lại như vậy, nếu lấy ân tình đổi đãi, tất sẽ trở thành trung tín người. "

Vương Thủ Nhân cũng vui vẻ ra mặt, liên tục bái phục.

Trải qua mấy ngày nữa nghỉ ngơi và hồi phục và chinh hợp, Phù Ly trong thành khôi phục dáng dấp ban đầu, mà trải qua thám báo tìm hiểu, còn lại lục lộ chư hầu vây công Viên Thuật có thắng bại.

Không Dung hội hợp Lưu Quan Trương một đường bốn tập, đi tới Tiểu Huyền, gặp phải canh phòng nghiêm ngặt tử thủ, cấp thiết không thể đánh hạ, lưỡng quân giằng co không dễ cập tới; Tôn Kiên Lưu Biểu lẫn nhau phòng bị, đều không chiến đấu tâm; Hạ Hầu Đôn công kích Nhữ Nam, Nhữ Nam thành phá, vì Tào Tháo đoạt được; Đào Khiêm xuất binh Hoài Bắc, nhưng chỉ là phô trương thanh thế, không có tiến công chi thật.

Viên Thuật nghe nói Ngô Minh phá Phù Ly, chém Lý Phong, không khỏi nổi trận lôi đình, triệu tập quần thần nghị sự.

Lúc này, Dương Hồng ra khỏi hàng tấu nói: Viên Sùng Hoán thượng thư hiến kế phá bảy đường đại quân, mời bệ hạ kiểm tra.

"Ah? Dương ái khanh không ngại đọc lên vội tới chư vị nghe. "

Thì ra Viên Sùng Hoán mặc dù không có bị trọng dụng, lại chuyên tâm quan tâm quốc gia đại sự. Tục ngữ nói: Tú tài không ra khỏi cửa biết hết chuyện thiên hạ, hấn càng là đem thiên hạ tình thế rõ ràng trong lòng.

"Khiến sử dụng một người đi Viên Thiệu chỗ, Viên Thiệu cùng bệ hạ vốn thuộc đồng căn, nếu cho phép lấy lãi nặng, khiến cho công Bình Nguyên, Bình Nguyên bị công, thì Lưu Bị tất hỏi, Lưu Bị hỏi, thì Không Dung không phải sợ; Trường Sa Tôn Kiên cùng Kinh Châu Lưu Biểu lẫn nhau phòng bị, gần nghe thấy biết kê có một hải tặc, kỳ thủ lĩnh tên gọi Phương Tích, có thể phá một đại đem thu hàng chi, lại tặng bên ngoài kim châu, khiến cho đem người quấy rầy cùng Giang hạ Trường Sa trong lúc đó, thì Lưu Biểu Tôn Kiên không bao giờ dám vọng động; lại khiến một lưỡi biện người, liên tiếp Lữ Bố, nói bên ngoài tập kích Tào Tháo phía sau, Tào Tháo như núi đông có thất tất nhiên rút quân về cứu chi; đại tướng quân Kỷ Linh, đem người ra Hoài Bắc, thì Đào Khiêm hạng người tất bại; còn như Ngô Minh, thần đệ suất quân hai vạn khải thủ cự chi, nếu đại tướng quân đắc thắng, lại lấy đắc thắng chi sư hợp mà vây chi, thì Ngô Minh có thể bắt vậy! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Viên Sùng Hoán kỹ năng Chấn Khởi phát động. Chấn Khởi: Chế định phòng thủ sách lược lúc, chỉ huy + 2, trí lực + 4, trước mặt Viên Sùng Hoán tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 58, chỉ huy 90, trí lực 93, chính trị 75, mồi kí chủ chú ý. "

Tại phía xa Phù Ly Ngô Lập Nhân lập tức bị cái hệ thống này tin tức kinh ngạc một chút, nguyên bản ở trên ngựa cười chính hấn suốt chút nữa từ trên ngựa ngã xuống.

"Chủ công, người không sao chứ? " Triệu Tứ Hi liền vội vàng tiến lên ổn định ngựa.

"Không có việc gì, không có việc gì, tiếp tục đi thôi! " Ngô Lập Nhân tuy là nói như vậy, tuy nhiên lại cùng hệ thống so với hăng say.

"Về sau lại cái gì trọng yếu tin tức, có thể hay không trước cho ta dưới sự nhắc nhở, cái này bỗng nhiên tới một cái, đem ta hù chết làm sao bây giờ? "

"Là kí chủ vì phòng ngừa tin tức quên, làm cho hệ thống đem mỗi cái tin tức đều tùy thời báo cáo. "

"Tốt, đi, vậy người cũng có thể trước lên tiếng kêu gọi lại hội báo a! Nói cái này Viên Sùng Hoán là bắt đầu cho Viên Thuật nghĩ kế a, cảm giác có điểm sợ sệt, 93 trí lực có thể nghiền ép rất nhiều vậy lịch sử mưu sĩ. Nếu là không có Vương Thủ Nhân, ước đoán bản kí chủ cũng bị hấn đùa chơi chết a !! "

"Tứ Hi, thông tri một chút đi, chinh đồn quân mã, ngày mai tiến quân Túc Huyền! "

Lại nói Đậu Biệt từ Phù Ly phụng mệnh ra về bại binh hướng Túc Huyện xuất phát, hấn đến rồi Túc Huyện, lập tức cùng Túc Huyện Thủ tướng Chân Khanh nói rõ tất cả tình huống.

"Bản tướng vì tương kế tựu kế, liền giả ý bằng lòng Ngô Lập Nhân, vì đó kiếm mở cửa thành. Đến lúc đó tướng quân ở trong thành mai phục tốt, nếu như Ngô Lập Nhân suất quân công thành, thì phục binh cùng nhau tuôn ra, như vậy có thể đại công cáo thành. Tướng quân nghĩ như thế nào? "

Chân Khanh vỗ tay tán thưởng, "Đậu tướng quân trí dũng song toàn, thực sự bội phục! Liền theo Đậu tướng quân kế sách hành sự. "

"Ngô Lập Nhân thủ hạ không có gì có thể dùng chỉ tướng, cái gì Đại Ngưu, Nhị Hắc các loại, đều là gà đất chó sành, ta đã từng liên bại hấn ba viên Đại tướng. Đến lúc đó Chân tướng quân ra khỏi thành khiêu chiến, ta ở trong thành cố ý làm bộ nội ứng mở cửa thành ra, đến lúc đó tướng quân y kế hành sự, thì đại sự sẽ thành. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Thiên Vương trăm song tướng, Tướng Thần mặc cho Tung Hoàn

Từ Phù Ly tiến quân Túc Huyện, Vương Thủ Nhân cũng không có quá nhiều dấn, Túc Huyện binh lực cũng chẳng có bao nhiêu, chỉ có hơn một vạn người, cái này còn phải thêm trên Đậu Biệt dẫn đi hơn một ngàn bại quân. Nhưng là, Ngô Lập Nhân lại trong lòng vẫn là một điểm cuối cùng cũng không có, nhin không được hỏi: "Duong Minh, Túc Huyện phải đánh thế nào? phân biệt có thể hay không lại phân? "

Vương Thủ Nhân nghe xong cười ha ha một tiếng, "Chủ công như là đã nghĩ đến, cần gì hỏi ta? "

Ngô Lập Nhân có điểm mộng, "Quân sư a, ta đây chẳng qua là suy đoán, không làm được chuẩn, hay là mời quân sư chỉ giáo. "

"Đậu Biệt hạng người ham sống sợ chết, lần này bị chúng ta dùng kế tóm lại, trong lòng tất nhiên không phục; ta làm cho hấn vì chủ công làm nội ứng, hấn tất nhiên sẽ nghĩ tương kế tựu kế, vừa báo trước thù. Đến lúc đó chỉ cần hấn dám mở cửa thành ra, Nhiễm Mẫn tướng quân lấy tinh binh nhất định có thể phá địch. Chúng ta chỉ cần như vậy như vậy, nhất định phá thành. Nếu như Đậu Biệt lại bị bắt, chủ công là được trăm này vô tín hạng người. "

"Hay, hay a! Quân sư quả nhiên biết rõ lòng ta, kế sách này có thể không lưu dấu vết từ bỏ đậu bi, đỡ phải tai họa quân ta. "

"Đậu bi là cái gì? " Vương Thủ Nhân không hiểu ra sao.

"Chính là Đậu Biệt, trong chốc lát kích động, nói sai rồi. "

Đến rồi Túc Huyện dưới thành, Vương Thủ Nhân đã đem kế sách phân phó, Nhiễm Mẫn ra khỏi hàng khiêu chiến, "Các người thành nhỏ, còn không mau mau mở rộng cửa đầu hàng, nếu như kháng kháng một mực, chờ ta công vào, định giáo các người hóa thành bột mịn. "

Chân Khanh đã đứng ở trên cổng thành, trông coi Ngô Lập Nhân quân sĩ, lúc này trong lòng loáng thoáng có điểm không phải tự tin. Nhưng mà Đậu Biệt một mực phía sau vì đó khuyến khích, "Chân tướng quân, chúng ta y kế hành sự, đại công sắp thành! "

Chân Khanh dứt khoát dứt khoát ra lệnh, "Ra khỏi thành nghênh địch! "

Thủ thành quân sĩ thả cầu treo xuống, Chân Khanh mang theo mấy ngàn quân sĩ ra khỏi thành mà đến, trước trận gọi: "Các người bọn chuột nhất, có thể dám đánh với ta một trận? "

Nhiễm Mẫn cười cười, thúc giục Chu Long mã vọt tới trước, Chân Khanh có chút tự ngạo nói: "Tới tướng hãy xưng tên ra, bản tướng không giết hạng người vô danh. "

"Hạ Bi Thái Thú dưới trướng quan tiên phong Nhiễm Mẫn, bắt quá bản tướng giết hạng người vô danh nhiều lắm, người không cần tự giới thiệu. "

Chân Khanh nhất thời giận dữ, nghĩ thầm nhất định phải cho người không biết trời cao đất rộng này một bài học.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn tuyệt dũng thuộc tính phát động, trụ cột vũ lực giá trị 100, tuyệt dũng + 3, tay trái binh khí Kỳ Phong Song Nhận Mâu + 1, tay phải binh khí Thăng Tà Liên Câu Kích + 1, ngồi xuống Chu Long mã + 1, hiện tại vũ lực tăng lên tới 106. " hệ thống lần nữa ở trong đầu nhớ lại thanh âm nhắc nhở.

Còn chưa chờ Ngô Lập Nhân phản ứng kịp, Nhiễm Mẫn cũng đã một hiệp tướng Chân Khanh phách cùng dưới ngựa, hai lưỡi Mâu chỉ vào Chân Khanh hầu. Mà Chân Khanh lúc này trong đầu duy nhất một cái ý nghĩ: Đâu Biệt hại ta! Không phải nói Ngô Minh thù hạ đều là gà đất chó sành sao, không phải hẳn một cái có thể đánh ba cái sao? Chính mình tại cái này Nhiễm Mẫn trong tay đều không phải là hợp lại địch.

Lúc này Đâu Biệt cũng nhìn thấy Nhiễm Mẫn khí phách, hẳn vẫn cho là lần trước thất thủ bị bắt chỉ là bởi vì mình bị mai phục, ở vào cục diện bất lợi, chỉ có một hiệp liền bị bắt, lúc này, hẳn mới tỉnh minh bạch, cái này Nhiễm Mẫn thật không phải là hẳn có thể đối phó.

Nhưng mà Đâu Biệt vẫn là quả đoán giết thủ vệ sĩ tốt, tất cả vẫn là giữ nguyên kế hoạch tiến hành.

Nhiễm Mẫn khoe miệng cười cười, một Mâu đâm vào.

Chân Khanh theo bản năng che ồ ồ chảy máu cái cổ, nói câu nói sau cùng: "Ta trúng Ngô Minh tính toán rồi! " nói xong, liền mờ to hai mắt không cam lòng chết đi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Chân Khanh trước khi chết đối với kí chủ sinh ra cực đại cừu hận, kí chủ thu được cừu hận giá trị 7 điểm, kí chủ bây giờ có được thân mật điểm 26, cừu hận giá trị 20. "

Túc Huyện sĩ tốt mắt thấy chủ tướng một hiệp liền bị giết, mà hậu phương Đâu Biệt còn nghĩ cửa thành mở rộng ra, nhao nhao quỳ xuống đầu hàng, cả kia trong thành lúc đầu mai phục sĩ tốt cũng bởi vì Chân Khanh tử vong trong lúc nhất thời mất đi phương hướng.

Nhiễm Mẫn hô to một tiếng: "Người đầu hàng miễn tử! " tiếp lấy như như gió lốc, mang lấy thủ hạ sĩ tốt chém giết vào.

chân chó nhìn Nhiễm Mẫn tự mình hướng về xông lại, theo bản năng nghĩ lui về phía sau, nhưng mà Nhiễm Mẫn Chu Long mã tốc độ cực nhanh, khoảng khắc liền đuổi kịp Đâu Biệt, "Vô tín hạng người, ăn ta một Mâu! " nói xong dùng sức ném một cái, cặp kia nhận Mâu liền đâm xuyên qua Đâu Biệt áo giáp, phân biệt cũng từ trên ngựa lăn xuống, Nhiễm Mẫn đuổi theo, tướng hai lưỡi Mâu thu hồi, lúc này trong thành tướng sĩ lại cũng không hề chiến đấu tâm, nhao nhao đầu hàng.

Vương Thủ Nhân nhìn không được than thở: "Quả nhiên là nghìn quân dễ được! Chủ công được này dũng tướng, thật sự là thật đáng mừng! "

Ngô Lập Nhân cũng cười cười, "Đúng vậy! Không biết cùng Lữ Bố có thể hay không đánh một trận! "

"Lấy ngô xem chi, có thể đánh một trận. "

Nói đến đây, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến, chính mình đến nay mới thôi còn không có kiểm tra đo lường qua Lữ Bố thuộc tính, vội vã lại trong đầu triệu hồi ra hệ thống, "Nhanh lên cho bản kí chủ kiểm tra đo lường dưới Lữ Bố thuộc tính, cừu nhân này một ngày chưa trừ diệt, ta ngày này đều ngủ không an ổn a! "

"Tích! Hệ thống kiểm tra đo lường đến, Lữ Bố tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 103, chỉ huy 82, trí lực 55, chính trị 50. Lữ Bố sở hữu kỹ năng một: Tướng Thần -- Lữ tướng quân đại tướng hữu thần không thể đánh cũng! Một mình đấu đấu tướng lúc, nếu đối thủ trụ cột vũ lực không cao với Lữ Bố hai điểm, thì đối thủ trụ cột vũ lực - 2, chính mình trụ cột vũ lực + 2. ; kỹ năng hai: Tung Hoàn -- Bồ Kiêu Mãnh, lại thị Viên Thuật, nếu Tung Hoàn Hoàn, tứ gian, hào kiệt tất ứng chi. Lữ Bố làm Chủ Tướng lúc, vũ lực + 3, chỉ huy + 3, trí lực + 3. "

Nghe thế, Ngô Lập Nhân đột nhiên cảm giác được cái cổ lạnh suu suu, cái này vũ lực giá trị so với Nhiễm Mẫn vẫn là cao rất nhiều, nếu khiến Lữ Bố cùng Nhiễm Mẫn một mình đấu, xem ra Thiên Vương vẫn là sớm muộn gì thua ở Tướng Thần thủ.

"Hệ thống, cái này Lữ Bố vũ lực cao như vậy, lại muốn mạnh nỗ đi? " Ngô Lập Nhân rất bất đắc dĩ mà hỏi thăm.

"Sẽ không. Mạnh nỗ chỉ nhằm vào bốn hệ thống gọi tới nhân vật lịch sử, bản đời bất cứ người nào vật cũng sẽ không đối với hệ thống triệu hoán sản sinh ảnh hưởng, cho nên sẽ không tạo thành mạnh nỗ. "

"Nói chuyện cũng tốt, bằng không không biết từ lúc nào lại cho đối thủ bạo một đồng dừng tướng bản kí chủ có thể cầu đại rồi. Bất quá cái này Lữ Bố quả thực không hổ là tam quốc đệ nhất dũng tướng, ta Nhiễm Thiên Vương dường như cũng không thể hộ tống ta chu toàn a! "

"Chủ công, đừng có quá lo lắng, Lữ Bố mặc dù dũng, thế nhưng hữu dũng vô mưu, không đáng để lo! "

Ngô Lập Nhân vẽ mặt và phản ứng đều bị Vương Thủ Nhân nhìn ở trong mắt, hẳn hơi có chút xấu hổ, nghĩ lại, cái này tam quốc tuy là vũ lực rất trọng yếu, thế nhưng trí mưu lại ắt không thể thiếu. Lữ Bố, Trương Phi, Quan Vũ, người nào không phải chết oan chết uổng?

"Lữ Bố thất phu không đủ gây sợ! Ta có quân sư, có gì sợ! "

Vương Thủ Nhân cười cười, chỉ chỉ xa xa đang tiến hành chiến đấu, "Trận chiến này kết thúc, cái này tam quân sĩ tốt mới có thể xưng là chân chính địch sĩ tốt. Ở Túc Huyện nghỉ ngơi và hồi phục một phen, nhìn nữa cái khác chư hầu tiến quân tình huống tính toán tiếp, bằng không chi ta một đường quân mã, khó tránh khỏi trở thành một mình. "

"Quân sư nói cực phải, mặc dù bây giờ liền xuống lương thành, thế nhưng không thể khinh địch liều lĩnh. "

Ngô Lập Nhân liền xuống lương thành tin tức, sớm đã có thám báo báo tường báo cùng Viên Thuật, Viên Thuật nghe nói tức giận không thôi, mắng to Lý Phong là phế vật.

"Bệ hạ, đoạn thời gian trước Viên Sùng Hoán thượng thư phá địch, còn lại mấy đường đều là có hiệu quả, sao không cho đòi bên ngoài tiến quân Kế Huyện, để ngừa Ngô Minh. Đến lúc đó, cái khác đường chư hầu nếu như quả nhiên như Sùng Hoán nói như vậy tất cả đều bại lui, Ngô Minh một đường không đủ gây sợ, nguyện bệ hạ nghĩ lại. " Viên Dận lần nữa tiến lên nói rằng.

Viên Thuật suy nghĩ một chút, thờ dãi, "Cũng được, người đến, nghĩ chi! Thẳng chức Viên Sùng Hoán vì tam phẩm bình khấu tướng quân, suất quân năm chục ngàn, lấy Lôi Bạc, Trần Lan vì phó tướng, tiến vào chiếm giữ Kế Huyện, lấy phá Ngô Minh. "

Mà lúc này Viên Sùng Hoán tuy là còn không có nhận được thánh chỉ, lại đã bắt đầu thu thập hành trang, người nhà khó hiểu, liền hỏi: "Lão gia hấn bây giờ muốn đi nơi nào? "

Viên Sùng Hoán đáp: "Triều đình không lâu sau nhất định sẽ phái người tới để cho ta xuất chinh, ta trước chuẩn bị một chút, để tránh khỏi đến lúc đó duyên ngộ chiến cơ. "

Người nhà khó hiểu tiếp tục truy vấn: "Lão gia như thế nào biết được triều đình sẽ phái người tới mời? Đừng không phải có người tại Triều Đình trên vì lão gia nói tốt? "

Viên Sùng Hoán cười cười, "Cũng không phải! Đã nhiều ngày ngô chứng kiến thịnh thoàng có bại binh từ Túc Huyện chạy về, ta biết là Ngô Minh nhất định lại chiếm Túc Huyện, lúc này, bệ hạ tuy là xưa nay không quá vui vẻ ta, nhưng là bắt đắc dĩ thù hạ không thể Dừng chi tướng, tất nhiên sẽ phái ta nghênh địch. "

Không có mấy ngày nữa, Viên Thuật ý chỉ đến rồi Viên Sùng Hoán trên tay, gia nhân kia mới bắt đầu bội phục Viên Sùng Hoán dự kiến trước.

P/s: Hoán ca nguoi lại thần cơ diệu toán rồi :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Khẩu Chuẩn một mình hàng Phương Tịch, Ngô Minh vài câu thưởng thức anh hùng

Viên Sùng Hoán suất đại quân vừa đến Kế Huyện, liền bắt đầu bắt tay chuẩn bị phòng ngự, sửa chữa tường thành, mệnh lệnh quân sĩ nhiều bị lẩn cây lòi thạch. Phó tướng Lôi Bạc vô cùng khó hiểu, "Tướng quân, theo thám tử sở báo, Ngô Minh vẫn còn ở Túc Huyện không hề động thân, hiện tại liền làm như vậy phòng ngự có hay không có điểm quá sớm rồi? "

"Lôi tướng quân, người làm tướng chẳng phải biết phòng ngừa chu đáo? Nếu như chờ địch đại quân người áp thành lại bắt tay vào làm chuẩn bị, còn kịp sao? "

Lôi Bạc gật đầu, nói tiếp: "Một phần vạn địch nhân không đến đánh Kế Huyện, đi đường vòng nơi khác, chúng ta ở chỗ này chẳng phải là trắng thủ một hồi? "

"Địch nhân mặc dù ngay cả dưới lưng thành, thế nhưng phía sau bất ổn, nếu cái khác lục lộ chư hầu có thể tịnh khởi mà vào, Ngô Minh tất nhiên sẽ tiến quân Kế Huyện; nếu cái khác đường chư hầu trước tiên lui, chỉ cần Ngô Minh không phải ngu xuẩn hạng người, tất nhiên không dám một mình thâm nhập. Nếu như đi đường vòng tiếp theo rơi vào tiến thoái không được cảnh, Ngô Minh định sẽ không hành vi như này chuyện ngu xuẩn. "

Lôi Bạc tuy là gật đầu, nhưng là trong lòng vẫn là hết sức chẳng đáng, hấn lên lút cùng Trần Lan tả oán nói: "Cái này Bình Khẩu tướng quân tất cả đều là thư tánh cổ hủ lời tuyên bố, nếu như nói làm cho hấn ở trong triều hiến kế tạm được, thực sự là muốn ra chiến trường, bọn họ làm sao đánh, còn không đều là lý luận suông! "

Trần Lan phụ họa nói: "Người nào nói không phải sao! Vốn tưởng rằng tới nơi này có thể giết địch lập công, không ngờ đi tới nơi này dĩ nhiên mỗi ngày sửa tường thành khiêng đá khối kia mà, ai, ai bảo hấn là bệ hạ Tộc đệ đâu! Chúng ta về sau hay là muốn nhiều dựa vào hấn, không nên quá nhiều oán giận mới tốt, bằng không về sau không có ngày lành. "

Mà ở Túc Huyện, Ngô Minh chỉ là chinh đồn quân đội, vừa mới đã trải qua lưỡng trận đại chiến, mặc dù có Nhiễm Mẫn vạn phu không lo chi dừng, nhưng là dù sao sĩ tốt rất nhiều đều vẫn là không có trải qua nhiều lắm chiến hỏa khảo nghiệm, Ngô Minh lúc này chỉ là phái thám báo ra đi thám thính tin tức, đồng thời tướng Túc Huyện hàng binh lấy bên ngoài tinh nhuệ, pha trộn đến mình dưới trướng, từ Vương Thủ Nhân cùng Nhiễm Mẫn cộng đồng thao luyện không phải đề.

Trường Sa, Tôn Kiên trong màn.

Được xưng Giang Đông mãnh hổ Tôn Kiên, lúc này đang cùng một đám văn võ ở thương nghị.

"Chủ công, Phương Tịch nhiều lần quấy rầy, mặt tướng nguyên ý xuất chiến, tướng Khấu Phi chém, dâng cho chủ công. " nói chuyện là Hoàng Cái, tự Công Phúc, Tôn Kiên mấy viên Đại tướng một trong.

Tôn Kiên do dự một chút, thờ dài một hơi, "Nếu như xuất binh thiếu, không đủ để khắc địch; xuất binh sinh ra, lại sợ đó là Lưu Biểu thất phu gian kế, cho nên ta vẫn do dự bất định, khó có thể quyết đoán. " Tôn Kiên nói xong, nhìn một chút tọa dưới mình tay một cái bất uẩn bất hòa người.

Người nọ bỗng nhiên ngừng đầu, cười nói, "Chủ công, Chuẩn có nhất kế, có thể phá này tặc. "

Đang ở Túc Huyện Ngô Lập Nhân chợt nghe gọi ý của hệ thống thanh âm, "Có tin tức thu được, xin hỏi kí chủ có hay không nghe đài? "

"Không tệ không tệ, càng ngày càng nhân tính hóa, cho người điểm khen. Bắt đầu nghe đài. "

"Kiểm tra đo lường đến Khấu Chuẩn kỹ năng Thiện Đoạn phát động, Thiện Đoạn -- Khấu Chuẩn kiêm tư trung nghĩa, Thiện Đoạn đại sự, này tể tướng chỉ có cũng, làm vì người khác bày mưu tính kế lúc, trí lực + 4, chính trị + 3, hiện tại Khấu Chuẩn tư duy thuộc tính như sau vũ lực 55, chỉ huy 85, trí lực 90+ 4, chính trị 95+ 3. "

"Ai, lần trước mạnh mẽ thời điểm tại sao không có kiểm tra đo lường đến, lúc đó ta còn đang suy nghĩ, cái này Khấu lão tây nhi làm sao làm sao có thể không có gì kỹ năng đặc biệt. "

"Hỏi kí chủ, cũng không phải là mỗi người mỗi cái kỹ năng đều có thể kiểm tra đo lường đến, hầu hết thời gian, cần nên kỹ năng phát động thời điểm, bản hệ thống mới có thể kiểm tra đo lường, mời kí chủ biết. "

Ngô Lập Nhân tuy biết lúc này Khấu Chuẩn đang ở vì Tôn Kiên tìm cách kế sách, nhưng không biết hẳn là xảy ra điều gì kế sách, cũng không biết là đối với người nào sử dụng tính toán, lại nghĩ lại, cái này Tôn Kiên còn cùng mình có cừu hận đâu, không biết qua lâu như vậy, Tôn Kiên có hay không thái độ đối với chính mình có hay không có chút chuyển biến.

Ngô Lập Nhân không nghĩ tới Khấu Chuẩn tư duy, hẳn cũng không thể đi hỏi Vương Thủ Nhân, Vì vậy thẳng thắn không đi còn muốn. Mà Khấu Chuẩn lúc này đang ở một người một thuyền ở Trường Giang thượng du chơi, hẳn một người thị vệ cũng không có mang, vì đó là có thể vô tình gặp được trong Trường Giang mới tới hải tặc -- Phương Tịch. Hẳn ở Trường Giang trên phiêu bạc không bao lâu, quả nhiên bị mấy chiếc thuyền vây lại, không có một chút gây dấy, Khấu Chuẩn đã bị trôi đến rồi Phương Tịch trước mặt.

"Các người làm sao có thể đối với vị tiên sinh này vô lễ như thế, thật sự là quá can rở! " Phương Tịch vừa nhìn thấy Khấu Chuẩn, liền vội vàng tiến lên chịu nhận lỗi, cũng tướng Khấu Chuẩn sợi dây trên người giải hết, đỡ Khấu Chuẩn ghé trên.

"Ta vẫn nghe nói nơi này tới một vị thiên hạ hào kiệt Phương Tịch, công chẳng lẽ chính là người này? "

Phương Tịch vội hỏi: "Làm cho tiên sinh chê cười, chính là tại hạ Phương Tịch, ta xem tiên sinh cũng không người bình thường, tới đây nhất định có chút chi giáo! "

Khấu Chuẩn mỉm cười, đứng dậy đi mấy bước, lại nhìn chăm chăm Phương Tịch nhìn một chút, tiếp lấy lắc đầu, thờ dài một tiếng, tiện đà lại ngồi xuống, ngậm miệng không nói.

Phương Tịch thấy thế, trong lòng dữ phát kỳ quái, chỉ phải hỏi: "Tiên sinh như vậy là ý gì, không ngại nói thẳng, vì sao như thế áp a áp ứng, để tại hạ trong lòng vô cùng bất an. "

Khấu Chuẩn nói: "Nhân ngôn Phương Tịch là anh hùng, hôm nay xem chi, lại tên có chút không phù hợp thực tế, không khỏi làm cho lòng người sinh cảm thán a! "

Phương Tịch phía sau một nam một nữ hai người trẻ tuổi nghe lời nói này, lập tức tướng vũ khí trong tay quát ra, nhắm ngay Khấu Chuẩn, quát lên: "Vô lễ như thế, muốn chết! "

Phương Tịch ngay cả vội vươn tay ngăn cản, hét lớn một tiếng: "Văn Định, Kim Chi lui! " bất quá sắc mặt cũng giống vậy trở nên hết sức khó coi, hẳn trông coi vẫn không chút hoang mang Khấu Chuẩn, lạnh giọng nói rằng: "Tiên sinh ý gì, xin chi giáo! "

"Phu anh hùng giả, có thể xem xét thời thế, nếu có thể thuận khi thì di chuyển, là là anh hùng, nghịch thế mà đi, là vì mắng phu. Đương kim thiên hạ, chư hầu đều nổi dậy, nhưng Trường An trong, Hán Đế tại vị, Viên Thuật nghịch tặc, đại nghịch bất đạo mà làm như vậy nghịch thiên hành trình, thiên hạ chư hầu đương không muốn giết chi cho thông khoái. Viên gia bốn đời tam công, tất cả đều bị hủy bởi người này thủ. Mặc dù lúc này thế cường, có thể địch quần hùng thiên hạ tử? Mà phương trảng sĩ lại nó là mệnh mà ngăn trở chư hầu vào đường, Chuẩn thiết nghĩ còn đây là thất phu cử chi, ngày khác đại quân đến lúc đó, người cả đám hóa thành bột mịn! "

"Tiên sinh sợ là hiểu lầm rồi, Viên Thuật đi ngược lại, tại hạ mặc dù vào rừng làm cướp cũng không chịu cùng với làm bạn. "

Phương Tịch mặt không thay đổi giải thích.

"Chớ có lừa gạt ta! Ta đã sớm phái người điều tra các người lai lịch, nguyên là ở biết kê Quận bên trong hoạt động, mà nay tới đây, phải là Viên Thuật muốn lấy người vì nghị binh, ngăn trở bọn ta nghĩa binh đường, có thể là như thế? "

Phương Tịch sắc mặt đột nhiên thay đổi, rút kiếm tương hướng, "Người tốt cuộc là người phương nào? Chớ không phải là vì Lư Biểu Tôn Kiên đồ tới đây làm thuyết khách? Nếu không từ thực chiêu tới, đừng trách ta dưới kiếm vô tình. "

Khẩu Chuẩn vỗ nhẹ một cái thân kiếm, nói rằng: "Bảo kiếm mặc dù lợi, cũng chỉ có thể trăm một người đứng đầu; nếu anh hùng không rõ thời thế thì hại mười triệu người. Công thân ở liệt hỏa trên vu không tự biết, ngộ tới đây riêng cứu anh hùng tính mệnh mà đến, thế nhưng Chuẩn trí nhớ tới, sai tin lời của người, cho rằng công là thế gian anh hùng, thực sự nực cười nực cười! "

Khẩu Chuẩn ngôn ngữ sục sôi, trong lời nói có loại anh hùng mặt đường bị thương cảm giác, mấy câu nói đó nhất thời làm cho Phương Tịch dường như hiểu ra, lập tức vứt bỏ bảo kiếm, khom mình hành lễ nói: "Mời tiên sinh thứ cho tại hạ lỡ mạng tội, vừa mới nhiều có đắc tội, thực sự xấu hổ. Kính xin tiên sinh có thể cho tại hạ ngón tay con đường sáng, bọn ta cuộc đời này đều là cảm niệm tiên sinh cứu chi ân! "

Khẩu Chuẩn tướng Phương Tịch nâng dậy, "Thật không dám đầu điểm, ta là Khẩu Chuẩn Khẩu Bình Trọng, là Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên thủ hạ chủ mỏng, ta vẫn nghe nói công là anh hùng thiên hạ, mà ta chủ Tôn Kiên hùng tài đại lược, thủ hạ binh sĩ mấy vạn, chiến tướng hơn mười, đã có Giang Đông sổ quận, anh hùng nếu có được mình chủ, chẳng phải là có thể triển binh Sinh chi chí? "

Phương Tịch nghe xong vội vã lại thi lễ một cái, "Nguyên lai là Bình Trọng tiên sinh, thứ cho tại hạ vừa mới mạo phạm tội, ta nếu đầu Tôn Thái Thú lâu rồi, nhưng là chỉ hận không có tác công, không có tiền kiến chi lễ. "

Khẩu Chuẩn cười cười, "Tiên sinh quả có lòng này, Chuẩn có nhất kế, có thể làm cho công trở tay liền có thể lập bắt thế công, công nguyện ý nghe từ? "

Phương Tịch vẫn ngôn vui vẻ, "Cầu Bình Trọng tiên sinh chỉ giáo! "

Vương Thủ Nhân làm cho đại quân ở Túc Huyện đóng quân, lúc này, cái khác đường chư hầu đại thế đều đã cùng Viên Sùng Hoán thiết tướng thông thường, hoặc là bắn khoản không tiến lên, hoặc là phía sau nấu cơm, hoà tốc hồi viên. Thám báo tướng từng cái tình báo đưa đến Ngô Lập Nhân khi đó, Ngô Lập Nhân liền lập tức báo cho biết Vương Thủ Nhân. Lúc này Vương Thủ Nhân chân mày cũng nhíu, thờ dài một cái, "Thiên hạ chư hầu xem tới vẫn sẽ không đồng lòng phạt tặc a, đáng tiếc a không thể để cho Viên Thuật một đám mắt! "

"Dương Minh, cái khác các lộ chư hầu đều trạng huống như vậy, chúng ta là hay không cũng phải lập tức rút quân về? "

"Chủ công cũng biết, Viên Thuật trong quân có người nào có thể xuất kỳ sách liên phá cái này lục lộ chư hầu? " Vương Thủ Nhân đột nhiên hỏi.

Ngô Lập Nhân vừa nghe liền vui vẻ, cái này hỏi đúng người, nếu trước khi nói hẳn không rõ ràng lắm Viên Thuật trong quân đến cùng có người nào có thể có bản lĩnh như thế, nhưng là bây giờ hẳn không cần nghĩ, nhất định chính là Viên Sùng Hoán rồi. Ngô Lập Nhân hắng giọng một cái, giả vờ trầm tư, kể mà nói rằng: "Quân sư, Viên Thuật dưới trướng đều không mưu hạng người, chỉ có một người, tên gọi Viên Tổ, tự Sùng Hoán, rất có trí mưu, ta muốn, có thể phát tay phá lục lộ chư hầu người tất nhiên là hắn. "

"Chủ công lại có như vậy người quen chỉ có thể, há chẳng phải trời sinh trí giả? Ha ha! Thực sự là trời giúp chủ công thành đại sự! "

P/s: Dùng kỹ năng tăng IQ thế mà vượt cả Hoán ca, chơi ngược kể mới kinh. Không hổ Chuẩn ca :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Phương Tịch trá hàng kiếm Hoàng Tổ, Tôn Kiên quyết ý đồ Tương Dương

Một ngày này, Phương Tịch suất quân lại một lần nữa quấy rầy Giang Hạ, làm Phương Tịch dẫn dắt chúng hải tặc lên bờ sau đó, bắt lương thực tài bảo, lại phát hiện, lần này không có gặp phải chống lại. Giữa lúc chúng hải tặc đắc ý vênh vào chi tế, bỗng nhiên bốn phía tiếng kêu vang lên, thì ra Giang Hạ Thủ tướng Hoàng Tổ đã thiết kế tướng Phương Tịch vây quanh, Phương Tịch sĩ tốt ngay cả một tia chống lại cũng không có, nhao nhao đầu hàng.

Hoàng Tổ binh sĩ tướng Phương Tịch giải đến rồi Hoàng Tổ trước mặt, Hoàng Tổ cười ha ha một tiếng, "Các người những tặc tử kia, nhất định là Tôn Kiên bộ hạ, làm bộ hải tặc quấy nhiễu ta Giang Hạ, thực sự là quá ghê tởm! Người đến, tướng cái này đầu lĩnh giặc chém! "

Phương Tịch nghe nói, vội vã hô: "Tướng quân tha mạng, ta có nội tình, cầu xin báo cùng tướng quân. "

Hoàng Tổ có điểm hoài nghi nhìn một chút Phương Tịch, "Người hãy nói, nếu nói không nên lời cái như thế về sau, ta nhất định để cho người chết không yên lành. "

Phương Tịch liền vội vàng nói: "Tướng quân, ta vốn là biết Kế Quận bên trong nghĩa quân, sau lại chịu đến Viên Thuật đầu độc, để cho ta tới nơi đây không ngừng quấy rầy tướng quân cùng Tôn Kiên, cho rằng nghị binh, như vậy liền không thể hiệp lực cộng đồng thảo phạt Viên Thuật. "

Hoàng Tổ lạnh lùng nói: "Xảo ngôn lệnh sắc! Chẳng lẽ đã cho ta là ba tuổi tiểu nhi hay sao? "

"Tướng quân minh giám! Viên Thuật tặng cho ta kim châu tiền tài vô số, hiện tại cũng giấu ở một chỗ chỗ ẩn núp, ta vạn vạn không dám lừa gạt tướng quân. Tướng quân nếu không tin, có thể phái người theo ta đi lấy, tội dân tình nguyện tướng hết thấy cướp đoạt tài bảo dâng cho tướng quân, chỉ nguyện đến lượt ta một nhà già trẻ tính mệnh. "

Hoàng Tổ nghe xong, nhãn tình sáng lên, trong lòng vui vẻ không ngớt, vui vẻ phía dưới, liền vội vàng nói: "Ta xem người cũng coi là một nhân tài, người nếu là thật có thể đem tài bảo dâng lên, bản tướng tự nhiên sẽ cùng mặt trên biện hộ cho, tha cho người này tính mạng, ta còn có thể tiến cử hiền tài người làm một viên thiên tướng, ở bản tướng dưới trướng hiệu lực, như thế nào? "

"Thảo dân đa tạ Tướng quân đại ân, ngày khác sẽ làm vì tướng quân ra sức trâu ngựa! "

Phương Tịch mang theo Hoàng Tổ, đi tới hắt giấu kín tài bảo địa phương, làm Hoàng Tổ như nguyện đạt được hết thấy tài bảo sau đó, quả nhiên không có vi phạm ước định, tướng Phương Tịch thả, Tịnh Phong hẳn là một cái thiên tướng, tiếp tục thống lĩnh nguyên lai binh mã, chỉ bắt quả lại cho hẳn tăng thêm không ít thù hạ, dùng để giám thị.

Lại qua hơn tháng, Tôn Kiên chuẩn bị chu thuyền, tiến công Giang Hạ. Sớm có Giang Hạ tuần Giang sĩ tốt báo cùng Hoàng Tổ, Hoàng Tổ vội vã thăng trướng nghị sự. Phương Tịch nói rằng: "Tôn Kiên kẻ cấp đi thuyền đột kích, chúng ta chỉ cần ở bên bờ nhiều bị người bắn nỏ, nếu dám tới gần, thì đem bọn hắn bắn thành con nhím, kẻ cấp tắt lui. "

Hoàng Tổ nghe xong, ngẫm nghĩ phía dưới, quả nhiên hữu lý, Vì vậy liền theo Phương Tịch nói như vậy. Đợi cho Tôn Kiên tâu chiến tới gần lúc, vạn tên cùng bắn, thuyền kia đội quả nhiên nhao nhao lui lại. Không bao lâu, lại lần nữa giống như bên bờ xuất phát, chúng cung thủ vẫn như cũ như vậy bắn hồi, nhiều lần mấy lần, Tôn Kiên tạm thời không phải mạnh mẽ đến đâu tiến quân.

Hoàng Tổ mắt thấy phương pháp này hữu hiệu, đối với Phương Tịch càng nể trọng, nguyên bản dùng để giám thị quân tốt cũng đều rồi rút về, chỉ chừa một phó tướng ở bắt đầu tả hữu.

Nhưng là liên tiếp ba ngày, Tôn Kiên đều không ngừng ném thư lên bờ, đều chưa thành công, mà Hoàng Tổ cung thủ cung tiễn đã dùng hết. Giữa lúc Hoàng Tổ hạ lệnh trong thành quân dân gia tăng chế tạo cung tiễn lúc, Tôn Kiên binh sĩ tướng bắn tới cung tiễn nhao nhao từ trên thuyền hướng bên bờ vọt tới, lại thêm thuận gió đi, Hoàng Tổ binh sĩ thương vong thảm trọng không thể đối kháng, tất cả đều bại lui. Tôn Kiên dẫn dắt Tôn Sách, Trình Phổ, Hàn Đương, Hoàng Cái chờ đột giết đến Hoàng Tổ doanh trại, nhất thời Hoàng Tổ quân đại loạn, tứ tán chạy tán loạn. Hoàng Tổ suất quân bỏ quên phiên thành, trốn vào Đặng thành.

Hoàng Tổ thua một trận này, vô cùng buồn bực, đến rồi Đặng thành thu nạp bại Tật, chinh đồn quân mã, lần nữa thăng trướng nghị sự.

"Chư vị tướng quân, hiện tại như thế nào phá địch, cũng xin tính toán một phen. "

Mọi người đều không nói, lúc này Phương Tịch ra tấu: "Tướng quân, lần trước trời không tốt, lệnh kẻ cấp thuận theo gió mà đến, kỳ thế không thể đỡ. Lần này quân địch tuy là thừa thắng mà đến, nhưng là chúng ta thừa dịp bên ngoài đặt chân chưa ổn, ra khỏi thành tập kích doanh trại địch, tất nhiên đại thắng. "

Lúc này, Hoàng Tổ thuộc cấp Trương Hổ nói: "Không thể! Lần trước Phương tướng quân hiển kế, đã làm cho quân ta tổn thất nặng nề; lần này binh sĩ mới bại, binh không chiến đấu tâm, nếu lại đi tập kích doanh trại địch, quân địch vạn nhất có bị, thì Đặng thành khó giữ được. Mặt tướng nguyện ra khỏi thành khiêu chiến, trước trước trận chém tướng, đề thăng sĩ khí, sẽ cùng quân địch so sánh hơn thua. "

Hoàng Tổ cười vuốt râu một cái, vô cùng tán thưởng mà nhìn Trương Hổ: "Trương tướng quân lo lắng được chu đáo, kế này mới là thượng sách. Phương tướng quân, người có thể cùng Trương tướng quân cùng nhau ra khỏi thành, vì đó lược trận. "

"Mặt tướng tuân mệnh! " Phương Tịch nên được rất thoải mái.

Lúc này, Hoàng Tổ mặt khác một thành viên thuộc cấp Trần Sinh ra ban tấu nói: "Mặt tướng nguyện cùng Trương tướng quân cùng nhau xuất trận, đồng tâm giết địch! "

"Cũng tốt, Trần tướng quân, người cũng cùng nhau xuất chiến, các người cần đồng tâm hiệp lực, cộng phá cường địch. "

Trương Hổ, Phương Tịch, Trần Sinh cùng hô lên: "Chúng ta nguyện quên mình phục vụ mệnh! "

"Đồng đông đông! " cổ tiếng vang lên, Đặng thành đại quân ra khỏi thành, Trương Hổ, Phương Tịch, Trần Sinh đi ở phía trước, Trương Hổ ở giữa, Phương Tịch cùng Trần Sinh phân biệt ở kỳ tả hữu. Trương Hổ hướng về phía Phương Tịch hô: "Phương tướng quân, xưa nay nghe Văn tướng quân đại danh, trận chiến này từ người xung phong, chớ cần phải kỳ khai đắc thắng. "

Phương Tịch cười lạnh một tiếng, trong lòng đã biết Trương Hổ có chủ ý gì, cũng không nói nhiều, thúc ngựa cảm thương nhằm phía trong trận, hét lớn

một tiếng, "Ngô là đại tướng Phurong Tịch, người nào dám đánh với ta một trận! "

Tôn Kiên trong trận đi ra đại tướng Hoàng Cái, hướng Tôn Kiên xin đánh nói: "Chủ công, ta tới gặp lại hân! " Tôn Kiên gật đầu, Hoàng Cái liền ruổi ngựa đi, quát lớn: "Hoàng Cái tới cũng! "

Phurong Tịch đỉnh thương đón lấy Hoàng Cái roi sắt, hai người chiến ba mươi hiệp, chưa từng thấy thắng bại, Trương Hổ mắt thấy Phurong Tịch không thể được thắng, đối với Trần Sinh nói rằng: "Ta ngươi hai người đi trợ Phurong Tịch giúp một tay! " Trần Sinh gật đầu, hai người kỵ mã rất nhanh chạy về phía Phurong Tịch cùng Hoàng Cái chiến đoàn.

Tôn Kiên bộ hạ Trình Phô, Hàn Đương chứng kiến Trương Hổ Trần Sinh dĩ nhiên muốn vây công Hoàng Cái, một bên hô: "Tặc tướng chó có lấy nhiều khi ít! ", một bên ruổi ngựa hướng trong trận lướt đi, Trình Phô đón lấy Trương Hổ, Hàn Đương tiếp được Trần Sinh.

Sáu người phân biệt đứng thành ba đám, chiến đấu đến mười mấy lần hợp, chỉ thấy Trình Phô hô to một tiếng, trường mâu lập tức đâm rách đến rồi Trương Hổ miếng hộ tâm, tướng Trương Hổ đánh rơi xuống ngựa. Trần Sinh mắt thấy Trương Hổ xuống ngựa, trong lòng cả kinh, ghim ngựa muốn hỏi, Hàn Đương đầu chịu cam lòng cho, khoái mã đuổi theo, một đao đem bêu đầu. Phurong Tịch thấy thế, một thương ngăn trở Hoàng Cái roi sắt, hướng Đặng thành đi.

Tôn Kiên thấy thế, vung tay lên, đại quân yểm giết đi qua. Phurong Tịch mới vừa vào thành, Hoàng Tổ vội vã hô: "Nhanh đóng cửa thành! " đúng lúc này sau khi, Phurong Tịch bỗng nhiên cảm sủng giết rồi thủ vệ sĩ tốt, vài cái tâm phúc dẫn dắt thủ hạ, mở cửa ra, đón lấy Tôn Kiên đại quân vào thành.

Hoàng Tổ lúc này mới minh bạch, cái này Phurong Tịch đã đi theo địch, hối hận không thôi, mà giữa lúc hân muốn bỏ thành mà đi lúc, Phurong Văn Định cùng Phurong Kim Chi một trước một sau đưa hân ngăn trở, mấy hiệp giết chết Hoàng Tổ thân binh, tướng Hoàng Tổ bắt, trời đến rồi Tôn Kiên trước mặt.

Tôn Kiên cười ha ha một tiếng, lôi kéo Khấu Chuẩn tay, cảm thán nói: "Bình Trọng tiên sinh thực sự là bày mưu nghĩ kế trong, quyết thắng thiên lý ở ngoài, quả thật ngô Chi Từ Phòng! "

Khấu Chuẩn liền vội vàng hành lễ, "Chủ công quá khen! Chuẩn sao dám so với tiên hiền, này chút tài mọn, không đáng nhắc đến! "

Hoàng Tổ bị trời đi qua, trông coi Tôn Kiên, vẫn cứ không cam lòng, "Ngươi này gian kế, dùng Phurong Tịch gian tặc hại ta, coi là anh hùng gì! "

Tôn Kiên cười lớn một tiếng, "Hoàng Tướng quân thành phá bị trời, vẫn chỉ khí hùng hồn, quả thật thật anh hùng cũng! "

Tà hữu chứng tướng nghe xong, cùng nhau cười ha ha, Hoàng Tổ sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, "Nguyện đầu Minh công dưới trướng, ra sức trâu ngựa! "

Tôn Kiên sầm mặt lại, "Lượng ngươi hạng người vô năng, có thể hiệu cần gì phải mệnh? Người đến, tướng Hoàng Tổ đặt xuống phía dưới, chờ ngô phá Trương Dương, sẽ đi trừng phạt! "

Đội Hoàng Tổ bị dẫn đi, Khấu Chuẩn tiến lên phía trước nói: "Chủ công, phurong nghe thấy chủ công muốn phá Trương Dương, nhất định là lời nói đùa tai! "

Tôn Kiên vuốt vuốt râu mép, trông coi viễn phurong, "Ngô muốn đồ Trương Dương lâu rồi, Lưu Biểu hư danh không thật, có năng lực gì, dám lĩnh Kinh Trương cứu Quận? "

Khấu Chuẩn hơi biến sắc mặt, tiến lên gián nói: "Thành Trương Dương cao nước sâu, Lưu Biểu kinh doanh nhiều năm, hưởng hồ dưới trướng khoái lương khoái cang tất cả đều hữu nghị mưu người, chợt nhất định khó đồ, chủ công không bằng trước đóng quân Giang Hạ, mà đợi ngày sau chậm rãi mưu tính, mới là thượng sách. "

"Tiên sinh, ta cũng biết Trương Dương khó phá, nhưng mà nay ngồi đại quân sĩ khí đang lên rùng rục lúc, lấy khốn Trương Dương, nếu lúc này không lấy, ngày khác càng khó lấy chi. Lần này ngô muốn thử một lần, chúng đều là nỗ lực về phía trước, được hay không được, là thiên mệnh tại! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Bản Sơ vô ý lấy Bình Nguyên Nhĩ Khang Biến Kiểm chạy Lưu Bị

Đang ở Tôn Kiên đại phá Hoàng Tổ lúc, tại phía xa Ký Châu Viên Thiệu đã ở cùng Công Tôn Toàn tranh đấu không ngớt.

Viên Thuật phải sứ giả, đối với Viên Thiệu dâng lên lễ trọng, cùng sử dụng cốt nhục thân tình nói với Viên Thiệu nghe, rốt cục sử dụng Viên Thiệu đồng ý xuất binh Bình Nguyên.

Mới vừa đưa đi sứ giả, Viên Thiệu đang ở trong đại tướng hỏi, "Không biết vị tướng quân nào nguyện ý lĩnh binh đánh chiếm Bình Nguyên?"

Viên Thiệu vừa mới lên tiếng, tướng trung cuối cùng một tướng lập tức ra khỏi hàng, lớn tiếng nói: "Mặt tướng nguyện đi!"

Viên Thiệu một, người nọ chính là ngày gần đây mới tới đầu dựa vào chính mình dị tộc tướng lĩnh Phúc Yên. Tuy là hấn đối với Phúc Yên võ nghệ coi như thoả mãn, nhưng là dị tộc xuất thân làm cho Viên Thiệu trong lòng thủy chung có chút khinh thị, đến nay vẫn là một thành viên thiên đem.

"Phúc tướng quân, ta biết ngươi võ nghệ bất phàm, nhưng là hành quân chiến tranh không chỉ là dựa vào võ nghệ."

Phúc Yên nghe được này, trong lòng có chút phiền muộn, chỉ thấy hấn trầm giọng nói rằng: "Ta đã từng đọc thuộc binh thư, mặc dù không dám khinh thường, thế nhưng lần này chờ lệnh, tất nhiên thu được Bình Nguyên, dâng cho chủ công, nếu như không thắng, cam tâm quân lệnh!"

Phúc Yên nói đến đây, Viên Thiệu không biết nên làm thế nào cho phải, nếu như cự tuyệt, sợ là lạnh tim của hấn; nếu là đồng ý, chính mình lại không quá yên tâm. Đúng lúc này, mưu sĩ Hứa Du tiến lên nói rằng: "Chủ công, ta từng cùng Phúc tướng quân nói chuyện qua, hấn giàu có mưu lược, kiến thức trác tuyệt, rất có phong độ của một đại tướng, nếu lần này dám ở chủ công trước mặt lập được quân lệnh trạng, chủ công không ngại làm cho hấn thử một lần."

"Từ Viễn đã nói như vậy, vậy hãy để cho Phúc tướng quân lĩnh quân một vạn xuất binh Bình Nguyên." nguyên bản do dự không chừng Viên Thiệu, nghe xong Hứa Du lời nói, vẫn đáp ứng.

Đúng lúc này hậu, ngồi xuống mưu sĩ lại một người đứng dậy, "Chủ công, hiện tại cùng Công Tôn Toàn giữ lẫn nhau đã lâu, lúc này nếu chia Bình Nguyên, sợ là không thích hợp, lấy tại hạ ý, lấy Bình Nguyên nhưng bắt tất tận tâm lực, cùng Phúc tướng quân năm nghìn yếu binh là được, chỉ cùng Viên Thuật có lời giải thích là được, nếu thành, đã được Bình Nguyên, cũng sẽ không yếu đi cạnh tranh U Châu tư thế; nếu không thành, cũng sẽ không khiến chủ công ở Viên Thuật trước mặt mất tín nghĩa, phương pháp này có thể đảm bảo tiến thoái, phương là thượng sách. Các loại chủ công đoạt được U Châu lúc, Bình Nguyên còn chưa phải là dễ như trò bàn tay"

Viên Thiệu suy nghĩ một chút, cười nói: "Công Tắc (Quách Đồ tự) nói có lý, nếu không có Công Tắc, ngô suất nữa phạm vào sai lầm lớn. Phúc tướng quân, đã như vậy, ta liền cùng ngươi năm nghìn quân mã, ngươi liền làm đáng một chút, đi đánh một cái Bình Nguyên, nếu như thắng ta nhớ ngươi một đại công, nếu như thất bại, cũng không có ảnh hưởng gì, không cần lập quân lệnh trạng rồi."

Phúc Nhĩ Khang cười lạnh một tiếng, hấn biết, Quách Đồ là sợ mình có thể một mình bắt Bình Nguyên, lập được một đại công, vì vậy cùng Viên Thiệu ra như vậy một ý kiến, thế nhưng Phúc Nhĩ Khang trong lòng sớm đã có dự định, tiến lên phía trước nói: "Chủ công, mặt tướng chỉ cần ba nghìn binh mã, tất biết bắt Bình Nguyên, nếu như hay sao, cam tâm quân lệnh!"

Lời vừa nói ra, Viên Thiệu dưới tướng nghị luận âm ỉ, Viên Thiệu cũng sùng sờ một chút, trong lòng cả giận nói: Ngươi người này tốt không biết phân biệt, năm nghìn binh mã cũng khó nói đánh hạ, ngươi muốn ba nghìn binh mã chẳng phải là chôn vùi địch thủ? Nhưng là hấn nét mặt lại không có chút nào biểu hiện ra ngoài, chỉ nói là: "Phúc tướng quân chờ hành động theo cảm tình, Bình Nguyên hôm nay không lấy, ngày sau nên; ta cũng không phải là keo kiệt cái này ba nghìn binh mã, chỉ là Phúc tướng quân người bạc này chỉ có, nếu như vì vậy mà chiết Phúc tướng quân, ta làm mất đi một viên Đại tướng!"

"Chủ công! Mặt tướng đã có phá thành kế sách, mong chủ công ân chuẩn!"

Viên Thiệu lấy Phúc Nhĩ Khang ánh mắt tự tin kia, bỗng nhiên sinh ra một loại hào khí, "Tốt! Phúc tướng quân, ngươi đã có tự tin như vậy, liền cùng ngươi ba nghìn tinh binh, kỳ hạn xuất phát Bình Nguyên!"

"Đa tạ chủ công!"

Phúc Nhĩ Khang mang binh xuất chinh, Hứa Du đi trước tiễn đưa: "Nhĩ Khang, không phải nào đó không tin ngươi, nhưng là ngươi vì sao chỉ cần ba nghìn binh mã? Nếu không phải thắng, chỉ sợ ta cũng phải bị dính lú tới của ngươi a! Ngươi là có hay không thực sự đã có phá thành cách?"

Phúc Nhĩ Khang cười ha ha một tiếng, "Từ Viễn tiên sinh chớ lo. Người làm tướng cần nhập gia tùy tục, lúc này không có thượng sách, đến lúc đó hậu tự nhiên sẽ nghĩ đến phá địch cách, ngô có gì sợ!"

Hứa Du nghe xong, trong lòng Mãnh thán: Ai, cũng bị ngươi hại chết! Sớm biết không thu ngươi những tiền kia tiền, cũng không trở thành bị ngươi cái này cuồng vọng đồ liên lụy.

Phúc Nhĩ Khang mắt Hứa Du nghe xong sắc mặt khó, không nói được lời nào, tự mình cười to đi.

Bình Nguyên trong thành, cũng không đại tướng trấn thủ, chỉ có một thành viên tiểu tướng tên là Ngụy Toàn, Lư Bị lúc gần đi, phân phó hấn: Nếu là có lính địch đột kích, chỉ cần khẩn thủ không ra, hoá tốc báo cùng ta biết, ta thì sẽ lĩnh đại quân mà quay về. Đến lúc đó hơn dặm giáp công, là được phá địch.

Phúc Nhĩ Khang đi tới Bình Nguyên ngoài thành, tự khiến người khiêu chiến. Ngụy Toàn tuy không năng lực gì, thế nhưng chuyên tâm nghe theo Lư Bị mệnh lệnh, đóng cửa không ra, vô luận Phúc Nhĩ Khang quân sĩ như thế nào chửi bậy, tất cả đều nhìn kỹ như không nghe.

Liên tiếp mười mấy ngày, Phúc Nhĩ Khang dưới trướng binh sĩ đã chửi bậy không đứng dậy, chỉ là mỗi ngày tính cách tượng trưng phái mấy người chửi bậy một cái. Phúc Nhĩ Khang ở trong doanh trướng, triệu tập thủ hạ quan quân, ra lệnh.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Phúc Yên kỹ năng Biến Kiểm phát động: Chỉ huy + 2, trí lực + 2, trước mặt thuộc tính vì vũ lực 90, chỉ huy 95, trí lực 90, chính trị 60, mỗi kí chủ chú ý. "

"Ai u, cái này mạnh mẽ xuất thế nhân tài từng cái từng cái đều ở đây cuồng phong kỹ năng, cũng không biết Nhĩ Khang bây giờ đối với người nào thả biểu tình bực. " nguyên bản nghiêm túc như thể chiến tranh, nhưng là Ngô Lập Nhân vừa nghĩ tới Phúc Nhĩ Khang kỹ năng này, liền buồn cười.

Một ngày này, Bình Nguyên Thủ tướng Ngụy Toàn dựa theo lệ cũ trên thành tuần phòng, bỗng nhiên đến Phúc Nhĩ Khang bình mã phía sau bụi mù tràn ngập, tiếng kêu bắt đầu, mảnh nhỏ phía dưới, đánh Lưu cơ hiệu, Ngụy Toàn đại hỉ, triệu tập binh sĩ, la lớn: "Chủ công viện binh đến rồi, bọn ta lúc này vừa lúc cùng chủ công nội ứng ngoại hợp, khoảnh khắc Phúc Yên một cái người ngã ngựa đổ. "

Nói xong, phóng người lên ngựa, mang theo trong thành một nghìn binh sĩ xung phong liều chết ra. Phúc Nhĩ Khang sở lĩnh binh sĩ vừa đánh vừa lui, đến khi Bình Nguyên quân đến, dĩ nhiên xoay người hướng Bình Nguyên thành quân lướt đi. Ngụy Toàn lại "Viện quân ", ở đâu có Lưu Quan Trương thân ảnh, chỉ là khí giới quần áo giống nhau, tất cả đều là xa lạ khuôn mặt. Trong lòng ám kêu không tốt trúng kế, vội vã ghìim ngựa hô to: Lui binh, lui binh!

Phúc Nhĩ Khang mất sắc, biết người này chính là trong thành chủ tướng, phóng ngựa hướng hấn chạy như điên, quát: "Tướng địch chạy đâu! Nạp mạng đi! " Ngụy Toàn nào có chiến đấu tâm, chỉ lo chạy trốn, chỉ cảm thấy một trận gió qua, cái cổ lạnh suru suru, một cây đại đao cũng đã làm cho đầu hấn cùng thân thể ở riêng.

Đúng lúc này, một đội phục binh từ Bình Nguyên quân mặt bên tới đánh lén, Bình Nguyên quân mất chủ tướng bị giết, lại bị bao vây, nhao nhao bỏ vũ khí xuống đầu hàng. Phúc Nhĩ Khang sai người vào thành, hiểu dụ quân sĩ, không may may tơ hào, lại làm mình binh sĩ thay Lưu Bị quân sĩ quần áo, canh giữ ở Bình Nguyên trong thành. Lại dùng còn lại binh sĩ âm thầm mai phục tại trong thành, mà đội Lưu Bị trở về.

Lưu Quan Trương suất bộ đi tới Bình Nguyên trong thành, chỉ không có vây thành Viên quân, trong bụng nghi hoặc, xoay người lại hỏi: "Nhị đệ, tam đệ, cái này là vì sao? Vì sao có người cấp báo Bình Nguyên bị vây, lúc này lại không có địch nhân hình bóng? Chớ không phải là Viên Thuật quỷ kế, gạt ta rút quân về? "

"Đại ca, chúng ta nếu trở lại Bình Nguyên, là cùng không phải, trở về thành vừa hỏi liền biết, ở chỗ này đoán mò cái gì. "

Quan Vũ một gỡ râu dài, suy nghĩ một chút, "Đại ca, ta cảm thấy được có phải hay không tướng địch công thành không dưới, lương thảo đứt đoạn, lại biết đại ca suất quân về cứu viện, cũng đã rút lui? "

Lưu Bị gật đầu, đem người đi tới Bình Nguyên dưới thành, sớm có người kêu gọi nói, "Chủ công đã trở về, nhanh mở cửa thành! "

Trên tường thành đi ra một thành viên sĩ tốt, hô lớn: "Thực sự là chủ công, nhanh mở cửa thành! "

Lưu Bị ghìim ngựa nghỉ chân, hướng trên tường thành hỏi: "Vì sao tìm không thấy Ngụy Toàn? Quân địch lại ở nơi nào? "

Binh sĩ kia đáp: "Khởi bẩm chủ công, Ngụy tướng quân ở tường thành tuần phòng, bị tướng địch một mũi tên bắn trúng bả vai, bây giờ còn chưa từng khỏi hẳn. Quân địch hôm qua không biết cần gì phải nguyên do lui binh rồi. "

Lưu Bị gật đầu, hô to một tiếng: Vào thành!

Lưu Bị quân mã mới vừa vào thành, chợt nghe pháo pháo vang lên, liền gặp được tả hữu phục binh nổi lên bốn phía, trong lúc nhất thời Cung thạch tề phát, tiền như mưa rào, Lưu Bị hô to: "Không tốt trúng kế! Nhị đệ tam đệ, chúng ta mau bỏ đi! "

Quan Vũ Trương Phi bảo vệ Lưu Bị giết dưới cửa thành, sở suất năm nghìn binh mã tử thương quá nửa, thừa ra binh sĩ hơn phân nửa đầu hàng, Quan Vũ Trương Phi không người có thể địch, sau đó chạy ra Bình Nguyên đi.

Phúc Nhĩ Khang mất Lưu Quan Trương hốt hoảng mà chạy, cười lớn một tiếng, "Ta đây trở về Quách Đồ, Hứa Du thất phu còn có lời gì để nói. "

P/s: Khang ca người cẩn thận Lưu ca về sau có mưu sĩ trả thù đấy :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: rút quân về dời dân không dụ địch, cắt bào đoạn giao

tính toán ly gián

Khi Phúc Nhĩ Khang phá Lư Bị với Bình Nguyên, Tôn Kiên khốn Lư Biểu với Trương Dương lúc, Ngô Lập Nhân đại quân ở Túc Huyện đã có lui binh chi tâm.

"Không nghĩ tới, ta xuyên qua không có làm cho Tôn Kiên cái này con mãnh hổ không có bởi vì đạt được ngọc tỷ mà chết sớm, còn chiếm được Khẩu Chuẩn cái này Hiền thân, cái này Tôn Kiên nếu như biết những thứ này là không phải phải cảm tạ ta mới đúng? Còn có Lư Bị, lúc này không biết trốn tới chỗ nào, Lư Quan Trương lại bị Phúc Nhĩ Khang đánh không chỗ có thể trốn, cũng là say. "

"Chủ công, nếu Tào Tháo đại quân đã lui, Tôn Kiên Lư Biểu vẫn như cũ tranh chấp, Lư Bị cũng đã bị Viên Thiệu phá, Khổng Dung cũng sẽ không thành tức giận cái gì hậu, còn như Đào Khiêm, nghe nói Viên Thuật đại tướng quân Kỳ Linh đã phái binh đánh, hiện tại đang sợ là cũng muốn bại lui, chúng ta ở chỗ này vô ích, không bằng khai hoàn trở về, bằng không đợi Kỳ Linh đại quân tới đây, sợ là không đường có thể lui. "

Vương Thủ Nhân phân tích tình thế trước mặt, cùng Ngô Lập Nhân kiến nghị, Ngô Lập Nhân tự nhiên biết, lấy trước mắt tình thế, muốn một cỗ mà phá Viên Thuật, thực sự không có khả năng.

"Quân sư, chúng ta đây trở về Hạ Bì a !! "

Vương Thủ Nhân cười cười, "Chủ công không cần sầu lo, Viên Thuật thế cường, không một sớm một chiều có thể mưu tính, mà nay liền xuống hai thành, có thể đem dân chúng trong thành cùng binh cấp lương cho từ từ dời đi Hạ Bì, sẽ chậm chậm phát triển, đợi thời cơ. "

Ngô Lập Nhân không rõ, "Quân sư, hiện tại muốn dời bách tính, nếu như bách tính không muốn, phải nên làm như thế nào? "

"Chủ công yên tâm, bọn ta không thể trái rồi dân tâm, chỉ cần phát sinh bố cáo, nói thoái thác Viên Thuật đại quân đem sắp tới, vì báo thù, đến mức đều sẽ tàn sát hàng loạt dân trong thành. Bên trong thành bách tính tất nhiên kinh sợ, còn sợ không chịu cùng chủ công đi sao? "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, nhìn không được gật đầu, "Quân sư nói cực phải! Nhưng mà, nếu là địch nhân biết được, tất nhiên phái binh tới truy, mang theo nhiều như vậy bách tính thuê ruộng, như vậy dùng cái gì nghênh địch? "

Vương Thủ Nhân nhìn chằm chằm Ngô Lập Nhân một cái, trong ánh mắt khá có thâm ý, làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng có chút kỳ quái, "Quân sư làm sao như thế lấy ta? "

Vương Thủ Nhân bỗng nhiên quỳ xuống, "Chủ công xin thứ cho Thủ Nhân vô lễ, ta có nhất kế, có thể nhường cho kia quân không dám truy, nhưng mà kế này không chủ công thân làm mới có thể có hiệu quả. "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, đỡ dậy Vương Thủ Nhân, "Dương Minh, người không trả nổi giải khai ta sao? Rốt cuộc là cần gì phải diệu kế, mau mau cùng ta nói tới, ta tự sẽ dốc toàn lực phối hợp. "

Sau đó mấy ngày, Ngô Lập Nhân sai người dán bố cáo, Túc Huyện cùng Phù Ly hai địa, gần mười vạn bách tính đều nguyện ý theo Ngô Lập Nhân dời đi Hạ Bì, Vì vậy mỗi ngày Ngô Lập Nhân phái hai nghìn binh sĩ hộ tống mấy vạn bách tính chạy tới Hạ Bì, như vậy mấy ngày, sớm bị Viên Sùng Hoán xịch hậu tìm được.

"Tướng quân! Lúc này Ngô Minh dĩ nhiên muốn dời đi cái này hai thành nhân khẩu, bọn ta vừa lúc nhân cơ hội này tuôn ra, nhất định đại thắng mà quay về, xin đem quân hạ lệnh! " Lôi Bạc Trần Lan nghe nói, lập tức chờ lệnh ra khỏi thành giết địch.

Viên Sùng Hoán ở trong doanh trường không ngừng đi tới đi lui, cũng không nói lời nào, mà Lôi Bạc Trần Lan nhưng vẫn ở bên cạnh xin đánh, một lát sau, Viên Sùng Hoán mới tốt nói khuyên như: " Ngô Minh khá biết dùng binh, lúc này như vậy đại trương kỳ cổ đi chuyển bách tính, trong đó nhất định có bẫy, một phần vạn là địch nhân kế dụ địch, đến lúc đó hậu liền hối hận thì đã muộn! "

"Tướng quân, bọn ta xin đánh, như không hề thắng, cam tâm quân lệnh! " Lôi Bạc Trần Lan lần nữa xin đánh.

Giữa lúc Viên Sùng Hoán do dự lúc hậu, thì có thủ vệ tướng sĩ báo lại, kể bên dưới thị trấn, tới mấy kỵ, tự xưng là bạn cũ, mời Viên tướng quân trả lời.

Viên Sùng Hoán vung tay lên, "Nhị vị tướng quân, trước theo ta đi trên cổng thành là người phương nào lúc này tới đây, bàn lại xuất binh không muộn. "

Lôi Bạc Trần Lan chỉ tốt tức giận đáp: "Là! "

Viên Sùng Hoán mang theo Lôi Bạc Trần Lan đi tới trên thành tường, hướng tiếp theo, có bốn kỵ đứng ở nơi đó, tuy nhiên lại đều là khuôn mặt xa lạ, Viên Sùng Hoán đang do dự gian, chỉ thấy trong đó một con đi về phía trước mấy bước, là lớn: "Sùng Hoán, hồi lâu tìm không thấy, gần đây mà nếu ý hay không? "

Viên Sùng Hoán nhú nhú mày, hỏi, "Không biết tiền sinh là người phương nào, xin thứ cho Viên Tổ trí nhớ tồi, không nhìn được tiền sinh. "

"Ha ha, Sùng Hoán bạn thân đã khuất, dùng cái gì như vậy? Tuy là người ta hiện tại ai vì chủ này, thế nhưng bạn cũ tình phải có niệm. Trước năm bọn ta đều ở đây sau sẽ quân trưởng dưới hiệu lực, duyên sao như thế xa lạ? "

Viên Sùng Hoán suy nghĩ một chút, "Người là Ngô Minh Ngô Lập Nhân? Ta nhớ được ta với người cũng không nhận thức, nói gì bạn cũ! "

"Tốt, đã như vậy, ta hôm nay giống như người cắt bào đoạn nghĩa! Ngày khác chiến trường gặp lại, tất nhiên sẽ không thủ hạ lưu tình. " Ngô Lập Nhân nói xong, quả thực rút ra đao kiếm, đem áo bào cắt đi một góc, vứt trên mặt đất.

Lôi Bạc Trần Lan cũng không để ý bọn họ cái gì giao tình, vừa nghe đến dĩ nhiên là Ngô Minh, vui mừng quá đổi, vội vàng hướng Viên Sùng Hoán nói rằng: "Tướng quân, hôm nay Ngô Minh dĩ nhiên không biết sống chết tới chỗ này, thiên dạy hấn Thành tướng quân đại công, xin đem quân mau mau hạ lệnh, để cho ta hai người mang binh đưa hấn trở về, vì bệ hạ. "

Viên Sùng Hoán lúc này lại bỗng nhiên cười cười, "Nhị vị tướng quân, đừng có sốt ruột, ta cùng với Ngô Minh cũng không nhận thức, hấn chợt tới đây muốn cùng ta ôn chuyện, lẽ nào nhị vị tướng quân không muốn dưới, Ngô Minh rốt cuộc là ý gì đồ? "

Lôi Bạc Trần Lan trong chốc lát không biết nói cái gì, chỉ phải nói: "Ngô Minh có hay không cùng tướng quân quen biết, bọn ta không biết, thế nhưng tặc tướng liền ở dưới thành, xin đem quân hạ lệnh! "

Viên Sùng Hoán lắc đầu, hướng về dưới cổng thành Ngô Minh hô: "Ngô Minh tiểu nhi, lần trước dùng di chuyển bách tính dụ đại quân ta ra khỏi thành truy kích, bị ta nhìn thấu, hiện tại người đích thân đưa ra làm mồi hay sao? Như vậy chút tài mọn, đã nghĩ kiếm ta ra khỏi thành, thực sự nực cười! "

Lôi Bạc Trần Lan sau khi nghe xong, mới hiểu được Viên Sùng Hoán ý tứ, trong lòng đều hết sức không phục, "Viên tướng quân! Người nếu như lo lắng là kẻ dụ địch, ta và Trần tướng quân một người chỉ đem 500 quân mã, nếu không phải có thể bắt Ngô Minh, hao binh tổn tướng, cam nguyện nhận lấy cái chết! "

Viên Sùng Hoán quát lớn: "Các người không mưu hại người, hấn dùng này kẻ dụ địch, bọn người đầu chuyện nhỏ, nếu như loạn quân ta tâm, mười cái mệnh cũng không đủ chết, từ nay về sau can đảm có còn dám nói ra Chiến giả, quân pháp tứ hậu! "

Viên Sùng Hoán bỗng nhiên thay đổi giọng nói, làm cho Lôi Bạc Trần Lan trong chốc lát khiếp sợ, có vẻ trở ra.

Hai người trở về doanh trướng, lửa giận trong lòng vẫn là không nhịn được phát ra rồi, Lôi Bạc lập tức đưa mũ giáp tháo xuống, ném xuống đất, "Bệ hạ làm sao sẽ để cho như vậy không quả quyết người tới đây chường binh? Mắt thấy đại công tới tay, dĩ nhiên làm như không thấy, thực sự là tức chết ta cũng! "

"Lôi tướng quân, sợ rằng nguyên do trong đó, cũng không phải là biểu hiện ra đơn giản như vậy. " Trần Lan nhưng lại hơi có chút lãnh tĩnh.

"Trần tướng quân, người thế nào nói ra lời này? Chẳng lẽ còn có cái gì nội tình hay sao? "

Trần Lan ý bảo Lôi Bạc nhỏ giọng, nhẹ giọng nói: "Người ta đều biết, Ngô Minh nguyên là bệ hạ dưới trướng mưu sĩ, hấn cùng với Bình Khẩu tướng quân nếu vì quen biết cũ, cũng là hợp tình hợp lý, vậy mà hôm nay Ngô Minh tới đây ôn chuyện, hấn lại cố ý làm bộ không biết, thật sự là rất kỳ quái. Ngô Minh nếu không phải ăn no rồi việc, sao lại thể độc thân phạm hiểm, tới đây cùng hấn ôn chuyện? Hấn gạt xưng không nhìn được, chớ không phải là trong đó có quỷ? Lại ngăn trở người ta trước đuôi theo giết, trong này chắc chắn loạn án. Bọn ta vẫn là như thực chất thượng biểu báo cùng bệ hạ, làm cho bệ hạ Thánh đoạn mới là làm Tướng chỉ đạo. "

Lôi Bạc gật đầu, "Thực sự là nghe vua nói một buổi, thẳng đọc sách mười năm! Cái này vừa nghĩ đến, hấn còn nói câu nào: Xin thứ cho Viên Thuật trí nhớ tồi, không nhìn được tiên sinh. Một câu nói này nhất định là hấn dùng lấy tự so với, oán giận bệ hạ vẫn không có có ích cùng hấn. Không tốt, ta Viên Sùng Hoán mười có tám chín là có phần tâm. Hôm nay hấn buông tha Ngô Minh, sợ là cũng là vì về sau lưu lại lỗi ra. Bọn ta mau mau viết đơn, tấu lên triều đình. "

Ngô Lập Nhân nhưng không có bọn họ nghĩ như vậy dừng cảm, độc thân phạm hiểm, nếu không phải bên người có Nhiễm Mẫn thiên vương cho hấn một chút dũng khí, sợ rằng Vương Thủ Nhân nói tám cái dạng, hấn cũng không dám liền mang mấy người đi tới kế bên dưới thị trấn, như vậy không phải làm cho tặng người đầu sao? Ngô Lập Nhân cũng hiểu vì sao Vương Thủ Nhân sẽ cho mình quý xuống, loại này kẻ sách, không nghĩ qua là mạng nhỏ liền thông báo.

"Chủ công, kẻ này đã thành, ta muốn không được bao lâu, Viên Sùng Hoán liền không còn là ngăn khuất chúng ta trước mặt chường ngại vật rồi. " Vương Thủ Nhân cũng có chút hưng phấn.

"Quân sư, cái này thật có thể thành công sao? " Ngô Lập Nhân còn có chút không tin dùng như vậy giả dối không có thật lời nói có thể khiến cho Viên Thuật đối với Viên Sùng Hoán hoài nghi.

Vương Thủ Nhân gật đầu, " Viên Tổ cùng Viên Thuật tên như vậy giống nhau, ta muốn Viên Công Lộ không muốn dùng Viên Sùng Hoán phải là nguyên do này. Mà nay bắt đắc dĩ để bắt Viên Sùng Hoán, đến khi quân ta lui về, Viên Công Lộ không có họa ngoại xâm chi quấy nhiễu, tất nhiên có người đem chủ công cùng Viên Sùng Hoán dưới thành cắt bào đoạn giao việc báo cùng Viên Công Lộ, đến lúc đó hậu, chủ công viết nửa một phong thư, ám khiến người đầu cùng Viên Sùng Hoán quý phù, nếu thơ này bị người bắt giữ, Viên Sùng Hoán hấn phải chết! "

Ngô Lập Nhân trong lòng cả kinh, ám thầm thở dài nói: "Mưu sĩ thật là làm người ta lòng còn sợ hãi, võ tướng tại chiến trường chém giết, phân cái người cao ta thấp, tuy là Huyết tính, nhưng cũng sẽ cho người sinh ra tài nghệ không bằng người, dù chết không tiếc cảm giác, nhưng là nếu là như thế này, đôi câu vài lời gian, cũng đã đoạn nhân sinh chết, so với vậy có khời sủng chiến trường, mưu sĩ kẻ sách cũng là càng dễ cho người thấy đến đáng sợ, có vài người ước đoán đến chết cũng không biết mình bị người nào làm hại. "

Đến Ngô Minh không nói được một lời suy nghĩ xuất thần, Vương Thủ Nhân nói: "Chủ công, chớ không phải là lòng có không đành lòng? Cũng lạ Viên Sùng Hoán tên bắt đầu không tốt, dĩ nhiên cùng Viên Thuật như vậy giống nhau, Viên Thuật đã sớm đối với hấn có chỗ cổ kị, tục ngữ nói, quân nghi thần

chết, đây cũng là ý trời khó tránh. "

Ngô Minh gật đầu, "Quân sư nói rất đúng, may mắn ta có Dương Minh! "

Mà bỗng nhiên Ngô Minh còn muốn nói một câu, "May mắn ta có hệ thống, đkm, ta bắt đầu nghĩ đến người cho Viên Sùng Hoán đặt tên Viên Tổ là vì ác thú vị, bây giờ nghĩ lại, chẳng lẽ là đã sớm dự liệu được đây hết thầy, chỉ là muốn trợ giúp bản kí chủ một bữa? "

Lúc này hậu, hệ thống thanh âm lười biếng xuất hiện, "Kí chủ ngày hôm nay nghĩ như thế nào đến phách bốn hệ thống nịnh bợ? "

"Hệ thống, người nói, người cho Viên Sùng Hoán lấy tên Viên Tổ rốt cuộc là có ý gì? Nhất định là vì cho bản kí chủ xuống thấp một chút trò chơi độ khó, có phải thế không? "

"Kí chủ, người chính là quá ngây thơ rồi. Tục ngữ nói: Minh thương dễ tránh, chỉ cần người nghĩ ý định hại một người, chính là hấn gọi phương hôn, người cũng có thể cho hấn bộ một cái ý đồ nổi loạn tội danh. Dục gia chi tội, những lời này bất luận cái gì lúc hậu đều là đúng. Cho nên, không sợ người tên gì, liền người là có hay không có thể tìm tới then chốt. "

"Nói rất hay có đạo lý! Ai, thương cảm Viên Độc sư, kiếp trước bị oan giết, xuyên qua đến tam quốc, người còn là giống nhau vận mệnh, ta nên nói cái gì cho phải đâu? Đường như Tôn Kiên bây giờ còn chưa có chết, nhưng là vẫn vậy khốn Tương Dương, lẽ nào, Khấu lão tây nhi vẫn không thể cứu mạng của hấn sao? "

P/s: Cái chết oan của Hoán ca:" Bị người âm hại phao tin đồn có hiệp ước ngầm với quân địch, mà Sùng Chính là đưa độc đoán đa nghi, phán Hoán ca tội dôi vua phản quốc, phạt lăng trì từng xẻo :(Người dân cũng tin lời đồn, chứ rửa người đã hết lòng bảo vệ mình. Khi Hoán ca bị lăng trì nhiều người đã tranh giành thân xác ông như muốn ăn tươi nuốt sống để thỏa nỗi thù hận. Nỗi oan kéo dài hơn 100 mới được giải oan bởi chính con cháu người phao tin đồn đó."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Ngô Minh điên cuồng xoát tứ duy cân nhắc, Được Vương xảo giải khai lục thần canh

Ngô Lập Nhân suất quân trở về đến Hạ Bi sau, bắt đầu bắt tay sắp sỉ mười vạn nhân khẩu an trí, đây đối với toàn bộ Hạ Bi mà nói đều là một cái chuyện lớn. Hoàn hảo có Vương Thủ Nhân cái này nhân tài toàn năng, bằng không giao cho mình, nhất định sẽ gây nên dân biến. Vậy mà mặc dù như thế, Vương Thủ Nhân cũng mệt mỏi rồi hai tháng, mới đưa cư dân tâm tình an định lại, mà đồng thời Nhiệm Mẫn cùng Lữ Vi cùng nhau thao luyện binh mã, đem từ Viên Thuật thu nạp và tổ chức 15,000 hàng binh chỉnh đốn tốt; mà từ Đào Khiêm nơi đó mượn tới năm nghìn binh mã trải qua cái này mảy ý vào lúc này chỉ còn hơn hai ngàn người, Ngô Lập Nhân binh mã của mình năm nghìn ngược lại vẫn thừa lại có bốn ngàn tá hữu. Nguyên bản Đào Khiêm binh bại sau, quân tốt tổn thất gần nửa, lại nghe thấy Ngô Lập Nhân đại thắng mà quay về, đã nghĩ phải làm cho Trần Đăng tới Hạ Bi đem binh mã đòi lại. Trần Đăng lại cùng Đào Khiêm nói: "Đào công! Bây đường chư hầu phạt Viên, ngoại trừ Hạ Bi Thái Thú Ngô Minh đắc thắng mà quay về, còn lại tất cả đều bại trở về; cư bên ngoài nguyên do, đáng có nhì. Thứ nhất Ngô Minh một lòng vì Đại Hán, không còn tư tâm, nỗ lực về phía trước, mới có thể đắc thắng; thứ hai Ngô Minh dụng binh như thần, tuy chỉ có một vạn binh mã, liền phá Viên Thuật hai thành; nếu thu Ngô Minh chi binh, thì không binh tất bị người khác mưu tính, Ngô Minh nếu bại, Từ Châu ai có thể thủ chi? Không bằng binh tướng tạm mượn cùng hấn, lấy Ngô Minh lĩnh binh tại ngoại, lấy ngăn cản bọn đạo chích, thiên hạ chư hầu cũng không dám nữa con mắt lấy dò xét Từ Châu, như vậy thắng năm nghìn binh nơi tay gấp trăm lần, nguyện Đào công nghĩ lại. "

Đào Khiêm vốn là chính nhân quân tử, nguyên là nghĩ đến chính mình binh mã hao tổn nhiều lắm, liền muốn thu hồi Ngô Minh cho mượn chi binh, lấy bảo vệ xung quanh Từ Châu; nghe được Trần Đăng lời nói này, hấn lại cảm thấy vô cùng có đạo lý, mặc dù cho hấn nhiều hơn nữa binh mã, không người nào có thể lĩnh binh, cũng là vô ích, mà Ngô Minh trên danh nghĩa còn là thuộc hạ của mình, từ nay về sau, hấn liền không hề nói đòi lại binh mã việc.

Tôn Tư Mạc từ cùng Trần Đăng trở lại Từ Châu, trong vòng mấy tháng, đem Trần Đăng trên người bệnh trùng tất cả đều đã trừ, khi Tôn Tư Mạc nghe nói Ngô Minh đắc thắng mà quay về sau đó, liền từ biệt Trần Đăng, trở về đến Hạ Bi, cầu kiến Ngô Minh.

"Tôn tiên sinh, từ biệt mấy tháng, ở Nguyên Long nơi đó là hay không còn thư thái? " Ngô Lập Nhân biết Tôn Tư Mạc đã trở về, cũng thập phần vui vẻ.

"Minh công, Trần đại nhân bệnh đã tốt, thảo dân vẫn lo lắng Minh công thân thể, tuy là cho Minh công xứng thuốc, chính là không thể lúc nào cũng ở ngoài sáng công bên người, lại cảm thấy vô cùng lo lắng. "

Tôn Tư Mạc cho Ngô Lập Nhân kê đơn thuốc phương, Ngô Lập Nhân mỗi ngày đều đang uống, hấn có thể cảm giác được thân thể của chính mình một mực thay đổi xong, chỉ bất quá còn không biết đến cùng khôi phục lại trình độ nào.

"Vậy làm phiền Tôn tiên sinh lại cho ta bắt mạch một chút, uống Tôn tiên sinh thuốc, cả người đều cảm thấy tinh thần rất nhiều, Tôn tiên sinh thật không hổ là Dược Vương! "

Tôn Tư Mạc không hiểu lấy Ngô Lập Nhân, "Minh công thế nào nói ra lời này? Thảo dân nào dám đương đầu trước Dược Vương xưng hào! "

Ngô Lập Nhân tự biết tất tiếng, vội vàng nói: "Tôn tiên sinh một dược tề thuốc để Trần Nguyên Long bệnh trùng ly thể, chúng ta liền nói lý ra xưng hô tiên sinh làm Dược Vương, cho nên Tôn tiên sinh còn không biết, bất quá Tôn tiên sinh quả thực dường như Biển Thước tái thể, y thuật làm cho Minh bội phục vạn phần. "

Tôn Tư Mạc cũng có vẻ hơi co quắp, Ngô Lập Nhân là người thứ nhất gọi hắn là Dược Vương nhân, đây cũng làm cho trong lòng hắn cảm niệm vạn phần, liền vội vàng tiến lên bắt đầu làm Ngô Lập Nhân bắt mạch.

Thời gian một nén nhang quá khứ, lần này bắt mạch, so với phía trước một lần càng lâu, "Tôn tiên sinh, như thế nào? Không ngại nói thẳng! "

Tôn Tư Mạc cau mày suy nghĩ một chút, "Minh công thân thể so với trước đây đã khá nhiều, ăn nửa một tháng, liền có thể khôi phục đến trạng thái tốt nhất. Ta có thể lại có một loại ảo giác, dường như Minh công thân thể cùng người thường có chút bất đồng, cụ thể là cái gì bất đồng, ta tạm thời còn nói không được. "

Ngô Lập Nhân kinh hãi, trong bụng hoảng sợ, "Chẳng lẽ cái này Dược Vương còn có thể đem ta xuyên việt thân phận cho chẩn đoán được tới? Như vậy thì đùa lớn rồi. "

"Cái này là không có khả năng, kí chủ ngàn vạn lần chớ mình hù dọa mình rồi! "

Cái này lúc hậu, hệ thống dâng đặc tới một câu, Ngô Lập Nhân thờ phào nhẹ nhõm, "Hoàn hảo hoàn hảo, hệ thống, Tôn Tư Mạc nói cơ thể của ta tốt lắm rồi, bang bản kí chủ kiểm tra thân thể, tư duy thuộc tính có hay không gia tăng rồi. "

"Tích! Chúc mừng kí chủ đã tu luyện xong Họa Cốt, vũ lực lại + 8, suất quân chinh phạt Viên Thuật, liền xuống hai thành, đối với chỉ huy chỉ đạo có cảm ngộ, chỉ huy + 2, đối với mưu lược vận dụng có cảm ngộ, trí lực + 2, trải qua an trí mười vạn nhân khẩu tôi luyện, kí chủ đối với xử lý nội chính sự vụ có cảm ngộ, nội chính năng lực có thể đề thăng, chính trị + 5, ở Vương Thủ Nhân tâm học kỹ năng dưới ảnh hưởng, kí chủ chính trị + 3, chúc mừng kí chủ, hiện nay Vương Thủ Nhân tâm học kỹ năng đã đem kí chủ trụ cột thuộc tính đề thăng hoàn thành. Chúc mừng kí chủ Dược Vương Tôn Tư Mạc làm kí chủ phối trí Lục Thần Hoa Lộ canh, đem kí chủ trong cơ thể bệnh kín tẩy rửa, túc chủ thể chất đạt được tăng lên rất nhiều, kí chủ vũ lực + 10 (thượng hạn là 15). Hiện nay thuộc tính làm vũ lực 47+ 8+ 15, chỉ huy 33+ 2, trí lực 68+ 2, chính trị 25+ 5+ 3, lần nữa chúc mừng kí chủ. "

Tuy là hắn đã dự cảm thấy mình bây giờ thuộc tính biết có tăng lên rất nhiều, nhưng là vẫn là kích động dị thường, vũ lực 70 rồi, rốt cục có thể vượt lên trước Điều Huyền, có thể một hưởng mỹ nhân trong ngực cảm giác hạnh phúc rồi. Tôn Tư Mạc thuốc thật sự quá tốt rồi, hắn lên trước mắt Tôn Tư Mạc, bỗng nhiên có loại muốn ôm hắn khóc cảm giác.

"Minh công, ngươi có khỏe không? " Tôn Tư Mạc bị Ngô Lập Nhân đột nhiên biến hóa khiến cho có chút mặt mày kỳ diệu.

"Được rồi Tôn tiên sinh, ngươi chính là cái kia thuốc tên gì? "

Ngô Lập Nhân trong lòng nghĩ, nhất định phải đem thuốc này phối phương vững vàng nhớ kỹ, dù cho về sau không sống được nữa rồi, đem phương thuốc này viết xuống, cũng có thể phát đại tài, nghĩ, trong lòng không khỏi nhạc khai liễu hoa.

"Lục Thần Hoa Lộ canh a! "

"Xi! " nghe thế, Ngô Lập Nhân nuốt chút nữa cười phun, Tôn Tư Mạc lần nữa kỳ quái nhìn chằm chằm Ngô Lập Nhân, hắn đang suy nghĩ, thuốc của mình có phải hay không biết có cái gì tác dụng phụ.

"Khái khái, cái kia Tôn tiên sinh, xin lỗi, ta muốn biết, tại sao muốn dùng danh tự như vậy đâu? "

Tôn Tư Mạc suy nghĩ một chút, "Minh công có chỗ không biết, lục thần giả, chính là chỉ bên trong cơ thể tâm, phổi, can, thận, tỳ, đảm cái này lục bộ phận đều là có thần linh sở chủ, mà Minh công trước lục thần đều là bị tổn thương, cơ thể vô cùng kém, ta dùng một ít đặc biệt có thể làm thuốc hoa, dùng để chữa trị tổn thương lục thần, mà thuốc dẫn, còn lại là cái này sương sớm, thủy lợi vạn vật, mà đông lại sương sớm, càng là cái này trong nước tinh tú, có thể tinh lọc lục thần, cho nên, cái này Lục Thần Hoa Lộ canh chính là như vậy. "

Ngô Lập Nhân như có điều suy nghĩ gật đầu, nếu như hậu thể biết Lục Thần Hoa Lộ canh là như thế kỳ dược không biết nên làm thế nào muốn.

"Tôn tiên sinh, này canh phối phương như thế nào? Có thể hay không mở rộng cùng người khác, ban ơn cho vạn dân? " Ngô Lập Nhân hiếu kỳ hỏi.

Tôn Tư Mạc nghe xong sản xuất tại chỗ liền bá, "Minh công Nhân tâm ơn trách thiên hạ, thật sự là thương sinh linh may mắn! Nhưng không ta tàng tư, này canh chỉ là đối với Minh công chỉ chứng lại vừa Dùng chỉ; người người lục thần, có bất đồng riêng, cần được đúng bệnh hốt thuốc, nếu câu dùng này canh, lục thần hoặc doanh mà tràn đầy, hoặc tổn hại mà tổn thương, không thể quơ đũa cả nắm, vì vậy phương không thể Bỏ chỉ cùng người khác, mong Minh công tường tra. "

Ngô Lập Nhân nghe xong Tôn Tư Mạc nói mấy câu, không cảm thấy có chút mặt đỏ, hắn muốn toa thuốc ước nguyện ban đầu có thể là để kiếm tiền, bị hắn vừa nói, cảm giác bức cách nhất thời tăng lên vô số lần.

Tôn Tư Mạc lui sau, Ngô Lập Nhân lại hò hét hệ thống, "Hệ thống, vì sao ta nhớ được người nói Họa Cốt muốn luyện thành cần một năm, mà ta chỉ dùng chưa tới nửa năm? Chẳng lẽ nhân vật chính của ta quang hoàn lần nữa bạo phát, hoặc có lẽ là ta là trời sinh căn cốt kỳ giai nghìn năm khó gặp tập võ kỳ tài hay sao? "

"Cái này, bản hệ thống cũng không biết vì sao, có lẽ là kí chủ uống Tôn Tư Mạc Lục Thần Hoa Lộ canh nguyên nhân, có thể dùng trong cơ thể lục thần bình thân, cực đại đề cao tức chủ ngũ tính, cũng chưa biết chừng. "

"Tối thật đúng là quang hoàn bạo phát a! " Ngô Lập Nhân cảm thán nói.

Mà hệ thống lúc này trong lòng nhưng ở tức giận nói: "Ta cũng không thể nói cho kí chủ, ta lúc đó tu luyện chiêu thứ tư dùng ba năm, chiêu thứ năm dùng mười năm, nếu không nhất định bị kí chủ cười nhạo. "

P/s: Hệ thống ngáo vãi chương :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Giang Đông hồ ngã xuống Tương Dương, Ngô Lập Nhân phúng Trường Sa

Lưu Bị tự Bình Nguyên chạy ra, tìm nơi nương tựa Tào Tháo, Tào Tháo đại hỉ, hạn định mang theo Lưu Quan Trương cộng đồng thảo phạt Lữ Bố. Mà Phúc Yên chiếm giữ Bình Nguyên sau, Viên Thiệu liền phái người tiếp quản Bình Nguyên, đối với Phúc Yên chỉ là ngôn ngữ tán dương vài câu, đồng thời, sai người đem Lưu Bị vợ con hết thầy trả lại.

Ban đầu bình ba năm Thu, Ngô Minh nhận được một tin tức -- Giang Đông mãnh hổ Tôn Kiên ở tiền công Tương Dương trong quá trình trong bất hạnh tên lạc bỏ mình.

Ngô Minh xuyên qua đến cái này tam quốc trung người thứ nhất đối với hán sản sinh cừu hận đáng giá người, liền chết như vậy, vận mệnh luôn là tương tự kinh người, dù cho bởi Ngô Minh đến, làm cho Tôn Kiên không có thu được ngọc tỷ, không có có trở thành cái khác chư hầu cùng chung mục tiêu, hán vẫn phải chết, chết ở Lưu Biểu trong tay. Ở Vương Thủ Nhân lập mưu ly gián Viên Sùng Hoán lúc hậu, Ngô Minh liền nghĩ đến, cái này Giang Đông mãnh hổ hay không còn là sẽ chết ở Lưu Biểu thủ.

Không ngờ tới, còn cũng không lâu lắm, đã bị Ngô Minh nhất niệm thành sầu.

Sinh lão bệnh tử, vốn là nhân chi thường tình, ở nơi này loạn thế, Ngô Lập Nhân cũng chỉ là cảm khái một phen; nhưng mà Vương Thủ Nhân lại không giống với, hán nghe nói tin tức này sau, khẩn cấp bãi kiến Ngô Lập Nhân.

"Dương Minh, chuyện gì vậy và như thế? " Ngô Lập Nhân tự nhiên không biết Vương Thủ Nhân ý đồ đến.

"Chủ công, nghe nói Giang Đông mãnh hổ mới tang, không biết chủ công có ý nghĩ gì? "

Ngô Thủ Nhân càng thêm mê hoặc, ta và Tôn Kiên lại không quen, thậm chí nói còn có chút tư oán, có thể có ý nghĩ gì? Nhưng là hán cũng không dám nói thẳng, chỉ là thờ dài một hơi, "Lòng ta có bị thương, năm đó mười tám đường chư hầu, duy Tôn Văn Đài anh dũng, đáng tiếc đáng tiếc! "

"Chủ công, đừng có đóng kịch, Tôn Văn Đài cùng chủ công từng có một ít tư oán, ta tự nhiên biết, nhưng mà, Giang Đông mãnh hổ đã vong, lúc này chính là hóa giải tư oán lúc hậu, bằng không chủ công kết thành hận thù với Viên Thuật, hoạch tội với Lữ Bố, lại kiêm Trường An Lý Giác Quách Tỷ chuyên tâm muốn cho Đồng Trác báo thù, thiên hạ chư hầu, có mấy người có thể cho phép dưới chủ công? Chủ công chẳng phải là tứ cố vô thân? "

Ngô Lập Nhân vừa nghe, không khỏi lại càng hoảng sợ, cái này xuyên việt tới không bao lâu, dĩ nhiên bất tri bất giác đắc tội người nhiều như vậy? Má ơi, ta đây là như thế nào tìm đường chết tinh thần a!

"Quân sư dạy ta, nên như thế nào hóa giải cùng Giang Đông Tôn thị tư oán? "

Vương Thủ Nhân mỉm cười, vân đạm phong khinh nói: "Đi Trường Sa phúng. "

"Ah? Ta đây nên mạng bao nhiêu nhân mã? "

"Phúng là vì hóa giải tư oán, nếu như mang binh đi, chỉ sợ càng là lửa cháy đổ thêm dầu. Theo ý ta, mang theo Nhiễm Mẫn tướng quân một người là được."

Ngô Lập Nhân sắc mặt trắng bệch, nói đều thậm chí không lạnh lẽo, "Quân. Quân. Quân sư, người không phải làm ta sợ à!? Người cũng biết ta và Tôn thị có tư oán, ta mang một người đi không được là hẳn phải chết?"

Ngô Lập Nhân lúc này cảm thấy cái này Vương Thủ Nhân thật có điểm không đáng tin cậy, nhiều lần để cho mình độc thân phạm hiểm, một phần vận rủi, ai cũng cứu không được mình.

"Chủ công! Người thành đại sự, phải có gan Phách! Năm ngoái chủ công một thân đi Trường An hang hổ, ly gián Đông Trác Lữ Bồ phụ tử, bức nào hăng hái, đối mặt Lữ Bồ, còn có thể ứng phó như thường, huống Giang Đông mọi người?"

Ngô Lập Nhân khoát tay áo, "Quân sư, người có chỗ không biết, trong thành Trường An, không ai nhận được ta, tùy tiện ta thế nào, cũng không có sự tình; nhưng là Tôn thị phía dưới, có nhiều thường thức ta, năm đó ta may mắn chạy trốn, lúc này tái kiến, tất nhiên dùng đầu của ta huyết tề cổ chủ. Việc này tuyệt đối không thể a!"

Giữa lúc Ngô Lập Nhân lắc đầu phủ nhận lúc hậu, trong đầu truyền tới hệ thống thanh thúy thanh âm nhắc nhở: "Tích! Kiểm tra đo lường đến kí chủ phát động ngẫu nhiên nội dung nhiệm vụ -- Giang Đông phúng. Nhiệm vụ yêu cầu: Kí chủ tự mình đi hướng Trường Sa phúng, hóa giải cùng Tôn thị ân oán, bình an phản hồi Hạ Bi, nhiệm vụ sau khi hoàn thành, thu được ngẫu nhiên nhân vật lịch sử triệu hoán thẻ một, Điều Thuyền độ hảo cảm tăng, nhiệm vụ thất bại không nghiêm phạt."

"Hệ thống, người có phải là có ý hay không, biết là Điều Thuyền là của ta uy hiếp, cho nên hay dùng Điều Thuyền tới áp chế thật là ta?"

"Kí chủ, ta đây là cho người cơ hội biểu hiện, bỏ qua thôn này cũng không điểm kia! Nữ thần, nhưng không phải là dễ dàng như vậy nghịch tập."

"Khái khái, bản kí chủ bằng lòng tiếp nhiệm vụ, vì cái kia trải qua sử nhân tài triệu hoán thẻ, cũng đáng!"

Vương Thủ Nhân Ngô Lập Nhân còn đang do dự, Vì vậy cúi người làm một đại lễ, "Chủ công, lần này đi phúng, kỳ lợi có tam. Tôn Kiên, Giang Đông mạnh hổ, từng tiêu diệt khăn vàng, thảo Đông Trác, chiến công hiển hách, thiên hạ đều biết, chủ công lần này đi phúng, là vì Đại Hán mất đi một trung thần tướng giỏi nguyên cố, chủ công sự nhân từ lộ vẻ khắp thiên hạ, này kỳ lợi một; chủ công cùng Giang Đông Tôn thị có tư oán, chủ công không phải nhân tư phế công, làm Tôn Kiên phúng, dù cho vì vậy biết nguy hiểm đến tánh mạng, là vì Đại Dũng, chủ công dũng kiên quyết lộ vẻ khắp thiên hạ, này kỳ lợi nhị; thiên hạ chư hầu, Ký Châu Viên Thiệu, Sơn Đông Tào Tháo, U Châu Công Tôn Toàn, Dương Châu Viên Thuật, thậm chí Kinh Châu Lưu Biểu, Ích Châu Lưu Yên, kỳ thể mạnh hơn chủ công quá mức vậy, duy Giang Đông Tôn thị, cơ nghiệp chưa thành, vừa gặp lúc này, cùng với sửa xong, thì Giang Đông nhân tài tất định là chủ công sở kính phục, cùng Tôn thị giao hảo, kết làm gần bó, công thủ gần bó, này kỳ lợi tam. Chủ công, có này tam lợi, sao không từ chi? Huống hồ Tôn thị chủ mỏng Khẩu Chuẩn rất có quân tử phong thái, kỳ tử Tôn Sách ý chí không kém gì Tôn Kiên, chủ công độc thân làm Tôn Văn Đài phúng, mặc dù Giang Đông bộ hạ cũ có lòng muốn hại chủ công, có Khẩu Chuẩn từ đó chu toàn, Tôn Sách có cảm giác với chủ công đại nghĩa, tất sẽ không làm khó chủ công! Lại để cho Nhiễm tướng quân tùy thân bảo hộ, chủ công cần gì phải lo chi có?"

Vương Thủ Nhân bùm bùm nói một tràng, tuy là Ngô Thủ Nhân trong lòng đã đáp ứng rồi hệ thống, vẫn có chút thán phục, "Cái này mưu sĩ chỉ số IQ quả nhiên so với hệ thống khéo phổ sinh ra -- biết là cầm Điều Thuyền nói sự tình."

"Quân sư buổi nói chuyện, thực sự làm cho Minh hiểu ra! Có này tam lợi, Minh cái này liền chuẩn bị, làm Tôn Kiên phúng."

"Chủ công anh minh!" Vương Thủ Nhân không mất cơ hội máy móc vỗ một câu nịnh bợ, nói tiếp: "Chủ công, ta đã viết xong phúng tế văn, đến lúc đó hậu chủ công có thể phải thật tốt diễn cái này xuất diễn."

Không phải là Gia Cát Lượng khóc Chu Du sao? Ta biết, lại muốn bảo tài diễn xuất, thật hoài nghi mình có phải hay không có một kỹ năng thiên phú là Oscar ảnh đế, Ngô Lập Nhân ở trong đầu yên lặng nghĩ đến.

Tuy là Vương Thủ Nhân phân tích đạo lý rõ ràng, nhưng là Ngô Lập Nhân trong lòng vẫn là sợ, hẳn không có tùy cơ ứng biến trí mưu khẩu tài, không có một kẻ làm quan võ lực của, hẳn chỉ có một đứng lên rất không đáng tin cậy bàn tay vàng. Lần này, thâm nhập hang hổ, so với hẳn đi Trường An cũng còn nguy hiểm.

Ngô Lập Nhân đi tới trong nhà mình, tìm được Điều Thuyền, nói với hẳn lại hành động của mình, Điều Thuyền nghe, hàm răng nhẹ khê cắn môi, mi son khê nhú, các loại Ngô Lập Nhân nói xong, Điều Thuyền mới nói: "Tiên sinh! Tốt nam nhi chí tại bốn phương, ta biết rõ tiên sinh chí chí không nhỏ, nhưng là nếu không có đại nhân đại nghĩa Đại Dũng trí tuệ, dùng cái gì thành đại sự? Thiếp xưa nay biết tiên sinh nhân nghĩa, nhưng là ở nơi này trong loạn thế, chỉ có nhân nghĩa rồi lại khó thành đại sự. Tiên sinh đối với thiếp tâm, thiếp đã sáng tỏ, thiếp tuy là nữ tử, cũng minh bạch cái này rất nhiều đạo lý. Cho nên, lần này đi, thiếp dự Chúc tiên sinh tất cả thuận lợi."

Điều Thuyền lời nói, làm cho Ngô Lập Nhân bây giờ cảm giác tựa như chú xạ thuốc kích thích, hút ăn nha phiến giống nhau, hẳn dùng sức gật gật đầu, đối với Điều Thuyền nói rằng: "Điều Thuyền, chờ ta trở lại!"

Lấy Ngô Minh thân ảnh đi xa, Điều Thuyền lặng lẽ ở trong lòng cầu khẩn: Mời lên thương phù hộ Ngô tiên sinh!

Vì đối về Tôn Kiên thi thể, Tôn Sách lại đem Giang hạ trả lại cho Lưu Biểu. Tôn Kiên thuộc cấp phụng kỳ tử Tôn Sách làm tân chủ, Tôn Sách tuy là tuổi không lớn lắm, mỗi lần chinh chiến quả thực anh dũng không gì sánh được, ngay cả mới vừa quy hàng Phung Tịch cũng không nhịn được than thở: Tôn công hữu Bá Phủ, dưới cửu tuyền có thể nhắm mắt!

Lúc này Trường Sa, quân dân tất cả đều để tang, làm Tôn Kiên lo việc tang ma. Giữa lúc mọi người làm Tôn Kiên túc trực bên linh cữu lúc hậu, bỗng nhiên có binh sĩ báo lại, "Chủ công, Hạ Bi Thái Thủ Ngô Minh trước phúng! "

Một câu nói này mới vừa nói xong, lập tức khơi dậy Trình Phổ, Hoàng Cái đám người lửa giận, "Chủ công, bọn ta nguyện ý vì chủ công bắt này gian tặc, tể điện cố chủ trên trời có linh thiêng! "

Tôn Sách lúc này trong lòng vẫn như cũ vô cùng bi thương, nhưng là hấn sau khi nghe được, không có đáp lại, chỉ là rồi Khấu Chuẩn.

"Ngô Minh tính toán giết Đồng Trác, có trung nghĩa tên, lần này tới đây làm đầu chủ phúng, bọn ta lúc này lấy lễ đãi chỉ, há lại khả tạo lần? " Khấu Chuẩn lặng lẽ nói rằng

"Bình Trọng có chỗ không biết, Ngô Minh nguyên là gian nịnh tiểu nhân, năm đó mười tám đường chur hầu thảo Đồng lúc, chính là hấn hiến kế cùng Viên Thuật, làm cho Viên Thuật không phải phát binh cấp lương cho cùng ta quân, trí làm cho quân ta đại bại, còn chiết sát Tổ Mậu tướng quân, thù này bất cộng đái thiên! Chủ công, bọn ta xin đánh! " Hoàng Cái đứng lên, phản bác Khấu Chuẩn.

Tôn Sách tuy là tuổi còn trẻ, nhưng là đã khá có chủ trương, hấn không trả lời võ tướng xin đánh, cũng không đồng ý Khấu Chuẩn lấy lễ đãi người, khiến ngàng đầu, hỏi binh sĩ kia: "Ngô Minh này tới, dẫn theo bao nhiêu nhân mã? "

"Bẩm báo chủ công, Ngô Minh vẫn chưa dẫn nhân mã, chỉ là mang một cái tùy tùng, một mình đến đây. "

"Chủ công, Ngô Minh lần ta không người, ta nguyện độc thân đi trước cầm chi. " Hoàng Cái lại mời chiến đấu.

"Chur công chờ gấp gáp, Sách tự có chủ trương! Người đến, đi thành Trường Sa bên ngoài năm mươi dặm tra xét, có hay không có nhân mã mai phục; chur vị, trước theo ta đi vào nghênh một cái Ngô Thái Thủ, còn lại ân oán, các loại Ngô Minh cũng tể hết gia phụ bản lại không muộn! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: làm tể văn kết minh tiểu bá vương, trộm nguyên khúc thuyết phục Khấu lão tây

Ngô Lập Nhân đến rồi, hấn đến rồi nổi giận đùng đùng Tôn thị thuộc cấp, hấn cũng đến rồi mặt lộ vẻ nghi ngờ Tôn Sách, còn có một cái không có chút rung động nào nho nhả người, Ngô Lập Nhân nghĩ thầm, như vậy khí định thần nhàn, nhất định là Khấu Chuẩn.

"Ngô Thái Thủ, ta bất kể hôm nay ngươi tới đây dụng ý là cái gì, hôm nay là gia phụ lớn tang ngày, ta không muốn động đao động kiếm, mong rằng Ngô Thái Thủ về sớm. "

Ngô Lập Nhân thăm nghĩ: Ta thật vất vả tới chỗ này, không hoàn thành nhiệm vụ sao lại thể đi, được rồi, tuồng bắt đầu, bắt đầu nhập vai diễn.

"Bá Phủ, hướng năm thảo Đồng lúc, nào đó cũng đã biết Tôn công phong thái cùng trung nghĩa. Nào đó này tới không vì cái gì khác, chỉ nguyện có thể ở Tôn tướng quân linh tiền dâng một nén nhang, điện một chén rượu, lấy an ủi binh sinh kính ngưỡng Tôn công ý, mong Bá Phủ sự chấp thuận. "

"Ngươi cái này gian nịnh tiểu nhân, còn dám nói thảo Đồng việc, trước đây chính là ngươi, làm cho Viên Thuật không phải phát binh cấp lương cho, đưa tới quân ta đại bại, Tổ Mậu tướng quân ngộ hại, chẳng lẽ đều quên hay sao? Hôm nay sẽ cầm cái đầu của ngươi tể điện trước chủ trên trời có linh thiêng. "

Trình Phổ ở Tôn Sách phía sau, rút ra bảo kiếm, lớn tiếng quát lên.

Ngô Minh sau lưng Nhiễm Mẫn hét lớn một tiếng: "Ai dám làm càn! "

Một cỗ khí thế tàn mất ra, làm cho Tôn Sách thuộc cấp đều cảm giác được áp lực, nhao nhao đồng thời xuất ra vũ khí.

"Ai dám trước đây chủ linh tiền động võ, thể đồng mưu phản! " Khấu Chuẩn bỗng nhiên một tiếng, làm cho kiếm bạt nỗ trương bầu không khí tựa như bỗng nhiên hòa hoãn rất nhiều, Tôn Sách thuộc cấp tất cả đều đem vũ khí thu hồi.

"Chẳng lẽ lớn như vậy Trường Sa, lại không một người biết nào đó làm người? Trước không nói nào đó vì nước ban đầu tặc, ngoại trừ Đồng thảo Viên, Viên Thuật nghịch tặc tự xưng vương, người người phải trừ diệt, lời của hấn Chur công tại sao tin tưởng không nghi ngờ? Huống hồ, nếu như Viên Thuật vô tâm hại Tôn công, sao lại thể đi loại độc này tính toán, hấn hại trung lương? Trước đây ta chẳng qua là Viên tặc trưởng kế tiếp nhỏ mưu sĩ, Tôn công hưng sư vấn tội lúc, bị Viên tặc cho rằng tám mực mà thôi, Chur công tại sao không phân rõ thị phi? "

Hoàng Cái tức giận đáp: "Ngươi nói cái gì là làm cái đó? Nói mà không có bằng chứng! "

Cái này lúc hậu Tôn Sách rốt cục nói chuyện, "Ngô Thái Thú, Sách tin tưởng ngươi! Chỉ bằng ngươi đơn thân độc mã dám đến cha ta lĩnh tiền phúng, Sách nguyện ý tin tưởng ngươi, kính ngươi là anh hùng, mời vào bên trong! "

Ngô Lập Nhân trong lòng rất cục thờ phào nhẹ nhõm, hẳn biết, cuối cùng quyết đoán đều ở đây Tôn Sách trên tay, chỉ cần Tôn Sách nguyện ý đảm bảo chính mình, liền không ai dám động thủ; nếu như Tôn Sách không tin mình, thần tiên cũng cứu không được chính mình.

Ngô Lập Nhân đến rồi trong linh đường, làm cho Nhiễm Mẫn đem tể phẩm dọn xong, đích thân quỳ xuống, dâng tưới rượu, tiếp lấy bắt đầu công lên tế văn:

Ô hô ai tai! Tôn công hựu kiên! Bất hạnh tạ thế, lệ sái Giang hán. Làm quân phúng, đau lòng bất an. Treo quân sinh thời, ngũ sắc trời cao. Kỳ tiết cương nghị, khí vũ bất phạm; treo quân dũng chí, khăn vàng bình loạn, quên sống chết, nam chinh bắc chiến; treo quân trung nghĩa, vệ quốc trừ gian, tây định Ung Lương, thảo Đông phủ hán. Hoa Hùng kinh hãi, chư hầu tậ tiện; Đông Trác kinh sợ, cầu thân bảo toàn. Ô hô Văn Đài, nghĩa chánh từ nghiêm; bọn đạo chích gian nịnh, chạy trốn chết. Đồng tặc tây khứ, quốc nạn chưa xong, Văn Đài qua đời, trung nghĩa chương hiền. Mệnh cuối cùng tam Kỳ, tồn thương ngô can đảm, có thể số trời, độc bài hát bi thương. Viên tặc tiềm vị, Lý Quách tiếp theo loạn, bầy con còn Ấu, tồn vong khó gầy; hồn nếu có linh, giúp đỡ hưng hán. Ô hô Văn Đài, từ đó cách biệt, người và người mãi mãi cách xa nhau như trời với đất, bi thương không tự chủ! Ô hô đau nhức tai, phủ phục còn hưởng!

Ngô Lập Nhân một bên niệm, một bên khóc, thanh âm bi thương, tình chân ý thiết, không khỏi làm nghe thương tâm, người nghe rơi lệ, lúc này, cái này Tôn thị Chư công đều đã tin cái này Ngô Minh đứng là chân tâm thật ý tới làm Tôn Kiên phúng, không còn có bắt đầu cái loại này muốn giết chỉ cho thống khoái tâm rồi.

Các loại Ngô Lập Nhân niệm xong, cả người đều giống như thương tâm không dậy được thân, Nhiễm Mẫn ở một bên đỡ, không nói câu nào, cảnh giác lấy bốn phía mọi người động tĩnh. Mà Khấu Chuẩn lúc này trong lòng suy nghĩ: Đầu nói Ngô Minh như thế nào anh hùng, lần này tới, quả thật có bên ngoài chỗ hơn người, trung nghĩa làm đầu, trí dũng song toàn.

"Lập Nhân huynh, lần này Sách rốt cuộc biết, ngươi là tính tình thật anh hùng! Gia phụ trên trời có linh thiêng nhất định minh bạch lòng của ngươi. "

Tôn Sách qua đây, đem Ngô Lập Nhân đỡ lên, Ngô Lập Nhân dùng ống tay áo xoa xoa nước mắt, thở dài một hơi, "Chỉ hận Minh thường vì nước bốn tẩu, không có thời gian tới Tôn công xử phạt biện, Văn Đài a Văn Đài, ta nhất định phải báo thù cho ngươi! "

"Lập Nhân huynh, chuyện báo thù, Sách tự nhiên thân trở nên, Lập Nhân chi tâm, Sách đã sáng tỏ; từ đó ngô cùng ngươi tự nhiên nâng đỡ lẫn nhau, vì quốc gia! "

Đúng lúc này, trong đầu truyền đến hệ thống nêu lên: Tích! Chúc mừng kí chủ thu được Tôn Sách thân mật điểm 9 điểm, trước mắt mới chỉ kí chủ sở hữu thân mật điểm 35, cừu hạn giá trị 20.

"Hô! Vẫn là tiểu bá vương sáng khoái, thân mật điểm nói đưa ra sẽ đưa lên tới, hệ thống, này đã từng đối với ta sản sinh cừu hận đáng giá là võ tướng hay không còn có thể sản sinh thân mật giá trị? "

"Hỏi kí chủ, tự nhiên có thể. "

"Hắc hắc, quyền kia kí chủ là không phải có thể cùng Trình Phổ, Hàn Đương cùng Hoàng Cái một một giao lưu dưới, nói không chừng có thể kiếm đến thân mật điểm " "

"Kí chủ nếu như lúc này lén lút cùng Tôn thị võ tướng tiếp xúc, nhất định sẽ bị coi thành đục khoét nền tảng, tại chỗ đập chết! "

Ngô Lập Nhân vô ý thức sờ sờ cái cổ, "Muốn chết chỉ đào hầm chôn chính mình? Vẫn là quên đi, các loại sau này hãy nói a !! "

Ngô Lập Nhân từ linh đường đi ra, Khấu Chuẩn tự mình đưa hắn dẫn tới dịch quán, Ngô Lập Nhân nghĩ Khấu Chuẩn cùng mình cũng không cái gì đã qua, đã nghĩ thử cùng hắn phiếm vài câu.

"Công chẳng lẽ chính là một mình hàng Phương Tịch, trá hàng bắt Hoàng Tổ Khấu Chuẩn Khấu Bình Trọng tiền sinh? "

Khấu Chuẩn hơi có chút ngoài ý muốn, bất quá lập tức liền che giấu đi, "Ngô Thái Thú quá khen! "

"Bình Trọng tiền sinh quả nhiên có tể tướng tài, Bá Phủ có tiền sinh, phục hưng Tôn thị có hi vọng vậy! "

"Ngô Thái Thú, chuẩn tự biết mình, cái này đại tranh chi thế, lực một người, thực sự là có hạn, chuẩn chỉ nguyện thiên hạ sớm ngày thái bình, dân giàu nước mạnh. "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, nói rằng: "Mặc dù Khấu tiền sinh ưu quốc ưu dân, nhưng mà, hưng, bách tính khổ; vong, bách tính khổ! "

Khấu Chuẩn bỗng nhiên đứng lại, đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích, dường như bị rất lớn xúc động, Ngô Lập Nhân quay đầu lấy hắn, Khấu Chuẩn lắc đầu, "Tốt một câu hưng, bách tính khổ, vong, bách tính khổ! Không biết những lời này ra từ nơi nào? "

Ngô Lập Nhân Khẩu Chuẩn bỗng nhiên đối với những lời này cảm hứng thú, trong lòng không khỏi nghĩ đến một ý kiến, "Thật không dám đầu điểm, trước đây rời khỏi phía tây Đồng Quan lúc, Minh xem Đồng Quan chỗ, lòng có cảm ngộ, làm một bài < Đồng Quan hoài cổ >, toàn văn là như vậy: Núi non như tụ, sóng lớn như nô, sơn hà trong ngoài Đồng Quan đường, mong Tây đô, ý do dự. Thương tâm tần hán trải qua đi chỗ, cung khuyết vạn gian đều làm thổ. Hưng, bách tính khổ, vong, bách tính khổ. "

Khẩu Chuẩn lắng lắng nghe, bỗng nhiên cúi người, làm một đại lễ, "Ngô tiên sinh không chỉ có trung nghĩa làm đầu, càng là tài hoa hơn người, tâm hệ thiên hạ, chuẩn bội phục vô cùng. "

"Tích! Chúc mừng kí chủ, thu được Khẩu Chuẩn thân mật điểm 9 điểm, hiện nay kí chủ sở hữu thân mật điểm 44, cừu hận giá trị 20. "

"A? " Ngô Lập Nhân lập tức không có phản ứng kịp, hán vốn muốn dùng nịnh hót thủ đoạn, khen khen một cái Khẩu Chuẩn, hán có thể hay không đối với mình có ấn tượng tốt, không nghĩ tới bởi vì thuận miệng nói một câu người khác câu thơ, dĩ nhiên nhưng Khẩu Chuẩn trong lòng đối với mình chiết phục.

Chó ngáp phải ruồi? Ngô Lập Nhân trong lòng cười nở hoa, "Chẳng lẽ ta có thể như vậy thu phục một cái mưu sĩ? "

Khẩu Chuẩn lại thở dài một hơi, trong lòng yếu ớt một tiếng: "Ai, Minh công a Minh công, chỉ hận ta không có sớm ngày gặp phải người! " xoay người, rời Ngô Lập Nhân đi.

Ngô Lập Nhân tự nhiên không biết Khẩu Chuẩn tâm tư, chỉ là giờ tay lên muốn giữ lại một cái, "Ta, ta còn có cái khác thi từ, nếu không, cùng nhau nữa thưởng thức một chút? "

Nhiễm Mẫn ở một bên lắng, không rõ vì sao Ngô Minh sẽ đối với như vậy một cái ban đầu lần gặp gỡ nhân như vậy để bụng, hán chỉ là nhớ được nhiệm vụ của mình: Bảo hộ chủ công chu toàn. Quân sư trước khi đi dặn đi dặn lại, nhất khắc không được rời chủ công nửa bước.

"Chủ công, quân sư trước khi đi nói qua, các loại tế điện hết liền lập tức phản hồi Hạ Bì, chuyện bây giờ đã xong xuôi, chúng ta vẫn là mau trở về a !! "

Ngô Lập Nhân cười hắc hắc, "Ta còn tưởng rằng quân sư không có chút nào lo lắng đâu, thì ra hán chính là lén lút vô cùng lo lắng. "

"Chủ công cát nhân thiên tướng, nhất định không có việc gì! "

"Ai nha, vừa mới bị Khẩu Chuẩn ảnh hưởng, bỗng nhiên ta thi hứng quá độ, Vĩnh Tăng, ta niệm một bài cho người nghe vừa vặn? "

P/s: Đậu móa, không phải thi hứng quá độ mà là trộm thơ đến nghiện rồi :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: bay vào Bạch Thổ nhào Điêu Thuyền, Ngưng Huyết Thần Trảo Trần Cận Nam

Ngô Lập Nhân hồi đến Hạ Bì, Vương Thủ Nhân đã sớm ở ngoài thành chờ, mà Điêu Thuyền cũng đồng dạng cười Bạch Thổ, xa xa nhìn.

"Tích! Chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ, thu được lịch sử nhân tài triệu hoán thẻ một, Điêu Thuyền độ hào cảm tăng. Xin hỏi túc chủ có hay không lập tức sử dụng lịch sử nhân tài triệu hoán thẻ? "

"Không cần không cần, hiện tại chính là bản túc chủ anh hùng trở về thời khắc, làm sao có thể bị quấy rầy! "

"Cung nghênh chủ công! "

"Quân sư, quả nhiên như người sở liệu, mọi thứ đều vô cùng thuận lợi. "

Ngô Lập Nhân sắc mặt giả vờ bình tĩnh nói, Vương Thủ Nhân gật đầu cười, "Chủ công chuyến này có thể gặp phải nguy hiểm gì? "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Không có gì, có Nhiễm tướng quân ở, tất cả cũng không có vấn đề gì. "

Nhiễm Mẫn vừa nghe, liền vội vàng lắc đầu biểu thị phủ định, "Quân sư có chỗ không biết, lúc đó Tôn gia thuộc cấp nhìn chăm chăm muốn hô nhau mà lên, chủ công lúc này hùng hồn cỡ, mấy câu nói nói xong những người đó đều không lời nào để nói; tiếp lấy vì Tôn Kiên đọc tế văn, ở đây Chư công

không khỏi dưới lệ, chủ công thật sự là lớn Nhân đại nghĩa đừng cảm tức trí, Mẫn thâm biểu bội phục! "

Vương Thủ Nhân kéo Ngô Lập Nhân tay, "Chủ công, chúng ta trở về, người phải thật tốt cùng ta nói một chút tình huống lúc đó, ta muốn nhất định là mạo hiểm vạn phần, ta cũng là bất đắc dĩ chỉ có ra hạ sách này, mong Chư công lượng giải. "

Ngô Lập Nhân do dự rồi bên cạnh Điều Thuyền, Vương Thủ Nhân lúc này mới nghĩ đến, chủ công hồng nhan tri kỷ liền ở một bên, hẳn bỗng nhiên nói một câu: "Ai nha, chủ công, ta suýt chút nữa quên mất, Nhiệm Mẫn tướng quân, ta tìm người có một việc chuyện cực kỳ trọng yếu, đi, chúng ta đi trước quân doanh. "

Vương Thủ Nhân đem Nhiệm Mẫn lời đi, còn lại Ngô Lập Nhân lấy Điều Thuyền, Điều Thuyền lúc này lại cảm thấy có chút xấu hổ, chỉ phải cúi đầu nói rằng: "Chúc mừng tiên sinh! "

Ngô Lập Nhân lần nữa phóng người lên ngựa, gào to một tiếng, "Điều Thuyền, đi, chúng ta tới đưa ngựa! "

Điều Thuyền nghe thế, thay đổi gương mặt thần tình, trong thần sắc tràn đầy anh thư hào khí, "Tiên sinh, Bạch Thố là thiên lý thần câu, chủ công dùng ngựa này, sợ rằng phải thua không thể nghi ngờ. "

Ngô Lập Nhân vừa nghĩ, thật đúng là, đã biết con ngựa tuy là cũng là ngàn chọn vạn chọn, nhưng là cùng Bạch Thố loại này thần câu so sánh với, hoàn toàn không phải một cấp độ. Mà Bạch Thố tựa hồ cũng nghe hiểu Điều Thuyền lời nói, cúi đầu hí một tiếng, biểu thị tán thành.

"Điều Thuyền không cần phải lo lắng, nếu là thua, ta cho phép người một chuyện; nếu như cô nương thua, cũng phải đáp ứng Minh một việc, vừa vặn? "

Điều Thuyền nhợt nhạt cười, "Tiên sinh nếu không phải lạc hậu thiếp mười trượng, coi như thiếp thua, điểm kết thúc chính là phía trước ngoài mười dặm sông nhỏ. "

"Tốt, liền theo như Điều Thuyền cô nương nói như vậy! "

Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền bắt đầu phóng ngựa đi, mới vừa chạy mấy hơi, Điều Thuyền đã đem Ngô Lập Nhân bỏ xa rồi. Ngô Lập Nhân còn đánh giá thấp mã cùng mã sự chênh lệch, tâm lý cười khổ không thôi: Lần này vẫn là thác đại!

Đúng lúc này, Ngô Lập Nhân hai mắt tỏa sáng, hẳn phát hiện mình rời Điều Thuyền càng ngày càng gần, thì ra Điều Thuyền tận lực thấp xuống tốc độ, chờ đẩy hẳn cái này không góp sức tuyển thủ, thẳng đến Ngô Lập Nhân mau đuổi theo, Điều Thuyền ngoái đầu nhìn lại cười, "Tiên sinh, chịu thua hay không? "

Ngô Lập Nhân tức thì tâm thần nhộn nhạo, suýt nữa có chút không chế ở lại tọa kỵ của hắn. Ngô Lập Nhân lúc này bỗng nhiên trong lòng có một to gan ý tưởng, hẳn hướng về phía Điều Thuyền nở nụ cười: "Điều Thuyền! Ta tới rồi! "

Chỉ thấy Ngô Lập Nhân mã tiên vừa kéo, tọa kỵ ra sức vọt một cái, nương dưới thân chạy trốn chiến mã, Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, tiếp lấy thả người nhảy, dùng tới suốt đời khí lực, hướng về Bạch Thố nhảy tới.

Điều Thuyền chưa từng gặp qua loại chuyện như vậy, không khỏi sợ đến hoa dung thất sắc, lớn tiếng kêu sợ hãi: "Tiên sinh coi chừng! "

Ngô Lập Nhân lập tức rơi vào Bạch Thố trên, Điều Thuyền phía sau, Ngô Lập Nhân lúc này cũng thở thật dài nhẹ nhõm một cái: May mà trải qua Hồ Nha Thương pháp cùng Lục Thần Hoa Lộ canh rèn luyện, không phải vậy thật vẫn không dám như vậy chơi, nếu là lúc trước, nhất định sẽ ngã chết. Ngay sau đó đem Điều Thuyền ôm vào trong ngực, nắm lên dây cương, cỡi Bạch Thố vọt tới trước. Ngô Lập Nhân trong ngực Điều Thuyền tựa hồ có hơi khấn trương, thân thể có chút run, qua một hồi lâu mới dần dần bình phục lại. Tuy là Bạch Thố chở hai người cùng chở một người nhưng là nó đối với Ngô Lập Nhân cũng là thiên bách không phải thuận theo. Nhưng mà trên lưng ngựa còn có Điều Thuyền, nó lại không dám đùa giỡn tý khí, không thể làm gì khác hơn là ra sức về phía trước, sớm ngày đến điểm cuối, thoát khỏi Ngô Lập Nhân.

"Điều Thuyền, xin thứ cho ta mạo phạm! " Ngô Lập Nhân nhẹ nhàng nói rằng.

Điều Thuyền trầm mặc một hồi lâu không nói gì, Ngô Lập Nhân trong lòng cũng rất bất an, "Điều Thuyền ta không phải cố ý muốn mạo phạm với người, ta, ta, ta chính là. . . "

"Tiên sinh xấu lắm! Chính là vì thắng thiếp, dĩ nhiên ra hạ sách này, thực sự quá vô lại, nơi nào còn có tiên sinh đáng vẻ. " Điều Thuyền trong lời nói gương mặt vạn phần, hẳn vừa nói như vậy, nhất thời làm cho Ngô Lập Nhân như trút được gánh nặng.

"Con đường này, chính là quá ngắn ngủi. "

Ngô Lập Nhân một câu nói, lại để cho Điều Thuyền trên mặt phiêu khởi mấy đoá mây đỏ.

Hai người tới bờ sông, Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền vai kề vai đi tới, hoặc là bởi vì mới vừa kiêu kiêu, hai người đều không nói gì, không biết đi bao lâu rồi, thái dương sắp xuống núi, Điều Thuyền lặng lẽ một cái nhìn Ngô Lập Nhân, lại phát hiện Ngô Lập Nhân đang chính mình, "Tiên sinh, đừng có trầm mê ở nhi nữ tình trường, thiên hạ chưa định, quốc nạn không ngưng, tiên sinh cần lấy thiên hạ làm trọng. "

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên kéo Điều Thuyền tay, thâm tình nói rằng: "Nói xong người phải đáp ứng ta một việc, chuyện này chính là, người phải thật tốt, chờ đấy ta! "

Điều Thuyền ngẩn ra, lẩy bống nhiên nghiêm túc Ngô Lập Nhân, gật đầu.

"Chúng ta trở về đi thôi, buổi tối muốn cùng quân sư hào hào nói chuyện! "

Lần này trưa là Ngô Lập Nhân xuyên qua đến tam quốc hậu tâm nghĩ an tĩnh nhất một lần, hẳn cái gì chưa từng muốn, chỉ có Điều Thuyền, trong mắt trong lòng.

Về đến nhà, Ngô Lập Nhân rốt cục quyết tâm nhận nhận chân chân, tới một hồi tam quốc tranh phách.

Hắn triệu hồi ra hệ thống, hít sâu một hơi, sử dụng lịch sử nhân tài triệu hoán thẻ.

"Tích! Chúc mừng túc chủ dùng lịch sử nhân tài triệu hoán thẻ, hệ thống đang ở triệu hoán trung, xin hậu! "

Ngô Lập Nhân tĩnh yên tĩnh chờ, ngoại trừ cái thứ nhất là hệ thống biểu tặng rút thưởng cơ hội, cộng thêm hệ thống đặc biệt chiếu cố chỉ có rút được Vương Thủ Nhân, còn lại có thể khiến cho hắn mong đợi chỉ có cái chủng này làm nhiệm vụ lấy được lịch sử nhân tài triệu hoán thẻ rồi. Nói xong là hệ triệu hoán thông, nhưng là lợi dụng mình triệu hoán, lại chỉ có thể triệu hồi ra quân tôm đem, điều này làm cho Ngô Lập Nhân bất mãn vô cùng.

"Keng! Chúc mừng túc chủ, thu được cuối nhà Minh đầu nhà Thanh kháng Thanh danh tướng Trần Vĩnh Hoa, tự Cận Nam, tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực: 90, chỉ huy 85, trí lực 92, chính trị 95. Kiểm tra đo lường đến Trần Vĩnh Hoa sở hữu kỹ năng: Thức Quân -- vì người không biết Trần Cận Nam, tự xưng anh hùng cũng uống công. Nếu gặp phải không biết Trần Cận Nam, một mình đấu lúc, vũ lực - 5; chưa quen biết, vũ lực - 2. "

Cái quỷ gì? Ngưng Huyết Thần Trảo Trần Cận Nam? Sẽ không Vi Tiểu Bảo thực sự nhanh muốn xuất thế đi? Hơn nữa, Trần Cận Nam tứ duy thuộc tính có cao như vậy? Ta sao không đi ra, hệ thống ngươi đừng đùa ta, còn có kỹ năng này chẳng lẽ là cảm một huyết chuyên dụng? Dùng tới già trước tuổi tốt, liền biến bạch bản rồi?

"Túc chủ, Trần Vĩnh Hoa là Đài Loan Trịnh Thành Công thủ hạ chính là đệ nhất mưu thần, từng bị Trịnh Thành Công khen là đương đại Ngọa Long tiên sinh, đương nhiên, cũng kết hợp < lộ đỉnh ký > trong Trần Cận Nam hình tượng, cho nên cái này Trần Cận Nam so với trong Lộ Đỉnh Ký mạnh hơn nhiều, còn như kỹ năng, rất tốt tốt vô cùng. "

"Rồi rồi, thuộc tính này đơn giản là toàn năng không muốn không muốn, túc chủ đã rất hài lòng, ta muốn biết hắn bây giờ đang ở nơi nào? Lúc nào hậu có thể làm việc cho ta, đừng chờ một tháng nữa rồi, ta hiện tại thiếu nhân thủ a! "

"Mời túc chủ hơi hậu! Trần Cận Nam trông vào thân phận vì Trần Đăng Tộc huynh, bởi vì Trần Đăng quan hệ, đối với túc chủ vô cùng ngưỡng mộ, hiện tại mang theo Trần Đăng thơ đề cử đang ở xin vào dựa vào túc chủ trên đường, dự tính trong vòng 3 ngày có thể đến, mời túc chủ đến lúc đó hậu đứng lúc chiêu mộ. "

"Ha ha, cái này tốt, Trần Nguyên Long ngươi cũng mau tới đi! "

"Tích! Chúc mừng túc chủ, tích lũy triệu hoán nhân vật lịch sử đạt được mười cái, hiện tại triệu hoán đẳng cấp thăng lên làm hai cấp, hệ thống biểu tặng trước mặt đẳng cấp dưới miễn phí triệu hoán nhân vật cơ hội một lần, túc chủ trước mặt đẳng cấp dưới, có thể sử dụng 85 điểm thân mật hoặc cừu hận giá trị, triệu hoán nhân vật chủ thuộc tính xen vào 75- 88 trong lúc đó, triệu hoán đẳng cấp thăng lên ba cấp, cần tổng triệu hoán nhân vật lịch sử đạt được 30 cái, triệu hoán đẳng cấp thăng lên ba cấp sau, có thể sử dụng 90 điểm thân mật điểm hoặc cừu hận giá trị triệu hoán chủ thuộc tính xen vào 85- 95 giữa nhân vật lịch sử, mời túc chủ tiếp tục cố gắng. "

P/s: Nam ca, tổng đà chủ Thiên Địa Hội đây mà, vẫn có thể trị quốc an thiên hạ, võ có thể xoay chuyển càn khôn :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Từ Châu mưu Ngọa Long, Hạ Bi thu Vưu Thông

Hệ triệu hoán thông hai cấp rồi, vẫn không thể triệu hoán 90 thuộc tính lịch sử nhân tài, tới vẫn là muốn làm nhiệm vụ mới có thể có thu hoạch.

"Hệ thống, còn có cái gì nhiệm vụ, cho bản túc chủ đến cái mười tám cái a !, sử dụng thân mật cừu hận rút thưởng có điểm không góp sức. " Ngô Lập Nhân bống nhiên có loại thích làm nhiệm vụ cảm giác, "Tùy tiện thưởng cho điểm lịch sử đỉnh tiêm võ tướng, đỉnh tiêm mưu sĩ gì gì đó đều có thể. "

"Hệ thống phát động nhiệm vụ đều là ngẫu nhiên, vì xúc tiến túc chủ trưởng thành, cho nên túc chủ cũng không cần lại vọng tưởng tùy thời có thể làm nhiệm vụ, cũng không phải mỗi cái nhiệm vụ đều nhất định có thể hoàn thành, mời túc chủ rõ ràng điểm ấy, mặt khác tam quốc bản thổ đỉnh tiêm nhân tài liền có rất nhiều, túc chủ có thể cường điệu suy nghĩ điểm ấy, chiêu mộ tới không cần bắt luận cái gì phụ gia điều kiện, chỉ cần túc chủ mị lực cá nhân cũng

đủ. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, chấn động trong lòng, chính mình quá dựa vào hệ thống, cũng không nghĩ tới, thời đại này cũng có rất nhiều khoáng cổ thạch kim nhân tài, mình có thể lợi dụng người đổi kiếp ưu thế, trước giờ khai quật, chẳng phải là tốt hơn? Mà nghĩ tới đây, Ngô Lập Nhân trong đầu người thứ nhất liền nổi lên Gia Cát Lượng.

Theo sử thư ghi lại, Gia Cát Lượng lúc này phải cùng thúc phụ Gia Cát Huyền ở Từ Châu, sau lại bởi Tào Tháo thảo phạt Từ Châu, đưa tới Gia Cát Huyền bị nạn Lư Giang, sau lại trần trọc đầu đến Kinh Châu Lưu Biểu dưới trướng. Thẳng đến Gia Cát Huyền mất, Gia Cát Lượng liền ẩn cư ở Ngọa Long cương, rồi đến Lưu Bị ba lần đến mời chỉ có xuất sơn.

"Ta hiện tại làm cho Trần Đăng nghĩ biện pháp đem Gia Cát Huyền một nhà nhận lấy, chẳng những có Gia Cát Lượng, còn có Gia Cát Cẩn, Gia Cát Huyền, như vậy há lại đem những người tài giỏi này không phải một lưới bắt hết?" nghĩ tới đây, Ngô Lập Nhân không khỏi cười vui vẻ. "Tính một lần, cũng nên đến rồi Tào Tung bị hại ngày, đến lúc đó hậu, nếu như cùng Tào Tháo giao phong, sợ rằng không dễ a! "

Ngô Lập Nhân trong lòng đang tính toán, chợt nghe gọi ý của hệ thống đến: Túc chủ, triệu hoán đẳng cấp đề thăng tới hai cấp, hiện tại biểu tặng một lần miễn phí triệu hoán trước mặt đẳng cấp lịch sử nhân tài, có hay không tuyên trách sử dụng?

"Ah, đối với, thiếu chút nữa đã quên rồi, chỉ nhớ rõ Trần Cận Nam rồi, quên mất còn có một cái miễn phí có thể triệu hoán. Hiện tại lập tức triệu hoán, Tây Thục không đại tướng, Liễu Hóa làm tiên phong, bây giờ trên tay nhân tài cực độ khuyết thiếu, ai đến cũng không cự tuyệt. "

"Tích! Hệ thống đang ở triệu hoán trung, xin hậu! "

"Nam mô A di đà phật! Hy vọng vận may tới, không muốn lại cho ta Vương Chấn hoán quan rồi! "

"Keng! Triệu hoán hậu chọn một người trong, Minh triều thái giám Lưu Cẩn, tứ duy thuộc tính vũ lực 80, chỉ huy 58, trí lực 62, chính trị 75. "

Ngô Lập Nhân nhìn không được lại ha ha một cái, "Xem như người lợi hại, Minh triều thái giám nhiều hơn nữa, cũng không thể vắn lên sân khấu a! Phật tổ a Phật tổ, ta không muốn Vương Chấn, cho ta Lưu Cẩn. Đại Minh triều cũng không phải chỉ có thái giám, để làm chi cả nhiều như vậy thái giám? "

"Keng! Triệu hoán hậu thí sinh thứ hai, Thanh triều thái giám Lý Liên Anh, tứ duy thuộc tính vũ lực 60, chỉ huy 55, trí lực 70, chính trị 77. "

Tây đặc biệt! Ta chưa nói không muốn Minh triều thái giám, ta là nói hết thấy triều đại thái giám cũng không muốn, thái giám hết thấy không muốn! Lão tử lại không làm hoàng đế, lòng nhiều như vậy thái giám đi ra từ hậu người nào?

"Keng! Triệu hoán hậu thí sinh chỉ ba, Ngõa Cương anh hùng Vuơ Tuấn Đạt, tứ duy thuộc tính vũ lực 83, chỉ huy 80, trí lực 70, chính trị 55. Hậu thí sinh đã toàn bộ hồi báo xong tất, mời túc chủ tuyên trách! "

"Cái này còn muốn chọn sao? Dùng đầu ngón chân đều biết chọn người nào, Vuơ Tuấn Đạt Vuơ Tuấn Đạt Vuơ Tuấn Đạt, chuyển trọng yếu nói ba lần! " Ngô Lập Nhân đã bị hệ thống tức điên rồi.

"Keng! Chúc mừng túc chủ thu được Tùy Đường anh hùng Vuơ Tuấn Đạt, trồng vào thân phận vì Cát Dịch sơn khải vàng tặc, họ Vuơ, tên Thông, tự Tuấn Đạt, ở khỏi nghĩa Hoàng Cân bị trấn áp sau, dẫn dắt bộ hạ ở Cát Dịch núi vào rừng làm cướp, nghe nói Hạ Bi ở túc chủ thống trị dưới bách tính an cư cam tâm tình nguyện, nguyện ý dẫn dắt bộ đội sở thuộc cường đạo đầu hàng túc chủ, ở trong vòng mấy ngày sẽ đến, mời túc chủ chú ý chiêu mộ. "

Vuơ Tuấn Đạt, đã từng là Trình Giảo Kim kết bái đệ huynh, nếu như bây giờ đem Vuơ Tuấn Đạt triệu hoán đi ra, ta không hoài nghi chút nào phía sau lại triệu hoán lúc hậu, Trình Giảo Kim nhất định sẽ tranh nhau tới, Ngô Lập Nhân nghĩ Vuơ Tuấn Đạt lúc hậu, phảng phất đến rồi Trình Giảo Kim bộ dạng.

"Được rồi, hệ thống, cứ như vậy, bản túc chủ chuẩn bị nghênh tiếp đại tướng Trần Cận Nam rồi! Người có thể lui xuống! "

Hệ thống tức giận nói, "Thực sự là không có lương tâm túc chủ, ta cho người chọn một cái tốt như vậy Vuơ Tuấn Đạt, người ngay cả cảm tạ chưa từng một tiếng, thật sự cho rằng cầu thần bái phật hữu dụng a? "

Ngô Lập Nhân "Phốc xuy " bật cười, "Hệ thống, ta xuyên qua thiếu, người có thể đừng gạt ta, người nếu có thể cho ta thiếu, vậy tại sao không để cho ta chọn một cái đạt được thuộc tính đạt được hạn mức cao nhất 88 đâu? "

Hệ thống lúc này im lặng không lên tiếng, như chết máy móc thông thường.

Qua mấy ngày, có thám tử báo lại, Hạ Bi thành ba mươi dặm chỗ có một sơn tặc đang đến gần, Lữ Vi tướng quân đã dẫn người đi vào tiêu diệt.

Ngô Lập Nhân vừa nghe, trong bụng thầm kêu không ổn, "Phá hư, bọn họ nếu như đánh nhau nên làm thế nào cho phải! "

Mà Vương Thủ Nhân ở một bên lơ đãng nói rằng: "Tuy là Lữ tướng quân không bằng Nhiễm Mẫn vũ dũng, nhưng là chính là sơn tặc, cũng sẽ không tạo thành tổn thương a! ? "

Ngô Lập Nhân vừa nghe, biết Vương Thủ Nhân không rõ nội tình, cũng không tiện nói rõ, chỉ nói thoái thác: "Mặc dù là sơn tặc, nhưng là cũng đều là nghèo khó bách tính vì sinh kế có chút bất đắc dĩ, thực sự không cần làm không cần thiết giết chóc. "

Vương Thủ Nhân cười ha ha một tiếng, "Chủ công nói, chánh hợp ý ta. Chúng ta cùng đi vượt qua Lữ tướng quân, nếu là có thể thu phục những sơn tặc

này, dù cho không thể sung mãn vào dưới quyền mình, cũng có thể để cho bọn họ giải giáp quy điền, phong phú nhân khẩu. "

Hai người đuổi theo, lúc này Lữ Vi bộ đội sở thuộc đang cùng Vu Tuấn Đạt lãnh đạo sơn tặc giảng co, mà Lữ Vi đang cùng Vu Tuấn Đạt nhất đối nhất đấu đem. Lữ Vi tuy là thân thù không tặc, ở Ngô Lập Nhân trong mắt, Vu Tuấn Đạt đối phó Lữ Vi hoàn toàn là thành thạo, chỉ bất quá vẫn không có thống hạ sát thủ. Mà Lữ Vi cũng biết Vu Tuấn Đạt võ nghệ trên mình, hẳn vốn tưởng rằng sơn tặc không phải sẽ có bao nhiêu kỹ năng, chỉ có khinh thường đấu đem, tình huống bây giờ, chỉ có thể ra sức chém giết, có thể có thể có một tia hy vọng.

Nhân Lữ Vi đã đấu mù quáng, Ngô Lập Nhân mau tới trước, làm cho quân sĩ đánh chuông thu binh, tiếp lấy hô, "Lữ tướng quân, dừng tay! "

Đến Ngô Lập Nhân đi tới, Lữ Vi quay ngựa lại, hướng Ngô Lập Nhân hành lễ, "Chủ công, cái này gọi Vu Thông sơn tặc võ nghệ ở thuộc hạ trên, thuộc hạ xấu hổ! "

Ngô Lập Nhân cười cười, "Lữ tướng quân không cần như vậy, đem ở mưu không ở dừng, võ nghệ lợi hại hơn nữa, không có mưu lược giống nhau là thất phu. "

"Vị hảo hán này, ta là Hạ Bi Thái Thú Ngô Minh, không biết ngươi suất bộ tới đây có quan hệ gì đâu? Chớ không phải là lần ta Hạ Bi không người? " Ngô Lập Nhân đánh ngựa về phía trước, thần sắc nghiêm nghị nói rằng.

Vu Thông tự nhiên là xin vào Ngô Lập Nhân, chính là bởi vì Ngô Lập Nhân biết đây hết thảy, cho nên hẳn mới lên trước cái này kêu gọi -- đây là phải nên chính mình biểu hiện thời khắc. Quả nhiên Vu Tuấn Đạt vừa nghe là Ngô Minh, liền lập tức lần xuống ngựa, hướng về Ngô Minh lễ bái, trong miệng hô: "Tội dân vu Thông, chính là nghe nói Ngô Thái Thú đại danh, đặc biệt suất bộ xin vào, không ngờ đắc tội vị này Lữ tướng quân, thật sự là chết tiệt, mong Minh công thứ tội! "

Ngô Lập Nhân nhíu mày, giả vờ trầm tư, "Vu Thông? Chớ không phải là Cát Dịch sơn Vu Tuấn Đạt? "

"Minh công cũng nghe qua tội dân tên? "

"Ta là Hạ Bi quan phụ mẫu tự nhiên đối với cái này Hạ Bi cùng với quanh thân tình hình có hiểu biết. Mặc dù biết các ngươi là cường đạo, thế nhưng không có làm cái gì quấy nhiễu bách tính cử chỉ, cho nên cũng không có làm khó các ngươi. Ta chờ chính là các ngươi có thể tâm duyệt thành phục quy phục, nếu như quốc thái dân an, người nào cũng không muốn làm đạo phi cường đạo. "

"Minh công, xin nhận Thông tam bái! "

Ngô Lập Nhân mấy câu nói, làm cho Vu Tuấn Đạt cùng thuộc hạ của hắn nghe dường như tri âm thông thường, Vu Tuấn Đạt lạy tam bái, bộ hạ của hắn cũng nhao nhao hướng Ngô Lập Nhân dập đầu.

"Tích! Chúc mừng chủ công, thu được vu Thông thân mật điểm 8 điểm, tức chủ trước mặt sở hữu thân mật điểm 52 điểm, cừu hận giá trị 20 điểm. "

"Tráng sĩ xin đứng lên! Đang gặp loạn thế, ngô vẫn cần muốn các ngươi vì nước cống hiến, ngày khác danh thùy xanh sử, cũng không uổng đường đường chính chính hảo nam nhi! "

"Bọn ta nguyện vì chủ công quên mình phục vụ mệnh! "

Vương Thủ Nhân không mất cơ hội máy móc cũng quỳ xuống cúi đầu, tiếp lấy tất cả mọi người tại chỗ nhao nhao hô lên, "Bọn ta nguyện vì chủ công quên mình phục vụ mệnh! "

Thanh chấn vu thiên!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Trần Cận Nam vẫn tội phủ Thái Thú, Ngô Lập Nhân muốn đồ Từ Châu thành

Thu biên Vu Tuấn Đạt hai nghìn khăn vàng quân, trưng cầu cá nhân ý kiến, cuối cùng để lại khoảng chừng chừng một ngàn đội ngũ, thừa ra đều cấp cho một ít tiền tài, mỗi người về nhà nghề nghiệp. Ngô Lập Nhân lại đem Vu Tuấn Đạt phong rồi thiên tướng, thống lĩnh một chi 5000 người bộ binh.

Ngày thứ hai, có binh sĩ báo lại, có một tự xưng đến từ Từ Châu nhân cầu kiến Ngô Lập Nhân. Ngô Lập Nhân đã biết người nọ nhất định là Trần Cận

Nam rồi, cũng không nói gì, chỉ là khiến người ta đem người nọ mang tới.

Trần Cận Nam đi đến, một thân nho nhã thanh sam, khiến người ta cảm giác đầu tiên hình như là một cái nho sinh; nhưng là tính mi kiếm mục trung lại hiện ra một anh hào khí độ, khiến người ta một đã cảm thấy là một cái vô cùng người chính trực. Ngô Lập Nhân mừng thầm trong lòng: Trần Cận Nam quả nhiên là tuấn tú lịch sự, quả nhiên chính mình vẫn là một cái thị giác động vật, vô luận nam nữ, xấu xí nói đều sẽ cho người sinh lòng không thích, trách không được năm đó Tôn Quyền nhìn thấy Bàng Thống sau không muốn dùng hắn, đây cũng là nhân chi thường tình.

Trần Cận Nam đến ngồi chính giữa Ngô Lập Nhân, cũng không hành lễ, thẳng tắp đứng ở nơi đó. Ngô Lập Nhân trong lòng cảm thấy kỳ quái, có điểm hoài nghi mình lúc ban đầu phán đoán, mở miệng nói: "Đường dưới là người phương nào? "

Người nọ vẫn không có nói, làm cho một bên Vu Tuấn Đạt nhìn không được hô: "Từ đâu tới cuồng vọng đồ, chủ công, xin cho nào đó tới dạy dỗ một chút hắn! "

Ngô Lập Nhân còn chưa lên tiếng, Vu Tuấn Đạt đề quyền liền hướng người nọ đánh tới. Người nọ vẫn như cũ lập tại chỗ, thẳng đến quyền tiếp sắp tiếp xúc đến thân thể của hắn, hắn chỉ có bỗng nhiên một cái dời qua một bên, Vu Tuấn Đạt một quyền thất bại.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trần Cận Nam kỹ năng Thức Quân phát động, Vu Thông không biết Trần Cận Nam, vì vậy tự thân vũ lực - 5, hiện nay vũ lực hạ thấp thành 78. "

Nghe được hệ thống hội báo, Ngô Lập Nhân mới tính yên tâm, người đến chính là Trần Cận Nam, chỉ bất quá hắn không biết Trần Cận Nam là gây cái nào ra.

Vu Tuấn Đạt nhận một kích không trúng, lần nữa vung tới một quyền, mà lần này Trần Cận Nam không có lại lóe lên, hắn xòe bàn tay ra, bắt lại Vu Tuấn Đạt nắm đấm, dùng thêm sức nữa, dĩ nhiên trực tiếp tướng Vu Tuấn Đạt tề ngã xuống đất. Vu Tuấn Đạt hết sức khó xử, sắc mặt đỏ bừng, hắn tới đến Hạ Bi tác công chưa lập, nguyên tưởng rằng lần này có thể lộ trên một tay, không nghĩ tới vừa ra tay liền nhưng bị người xa lạ này cho té như chó gặm bùn.

Vu Tuấn Đạt hồn hên, hô to một tiếng, "Người muốn chết! " nói xong, liền từ bên cạnh quát ra một cây đại đao, đã nghĩ hướng Trần Cận Nam chém tới.

"Dừng tay! Vu tướng quân người hãy lui ra sau! "

Ngô Lập Nhân lập tức hô, Vu Tuấn Đạt sau khi nghe được, không cam lòng buông vũ khí xuống.

"Đường lên ngồi chẳng lẽ là Hạ Bi Thái Thú Ngô Minh? "

Ngô Lập Nhân càng ngày càng không hiểu cái này Trần Cận Nam giờ trò quỷ gì, nếu không phải là mình biết năng lực của hắn, đã sớm cho hắn bắt đánh bằng roi rồi. Hắn quay đầu rồi Vương Thủ Nhân, Vương Thủ Nhân lại ở trong đó sắc vô cùng đậm nhiên, dường như trận này trên mọi thứ đều cùng hắn không thể làm chung.

"Ngô chính là Ngô Minh Ngô Lập Nhân, xin hỏi công là người phương nào, tới đây có gì muốn làm? "

Trần Cận Nam nói: "Vấn tội! "

Đkm, đến cùng bán cái gì cái nút? Ta và người lần đầu tiên gặp mặt, lại không biết người, hỏi cái gì tội? Chẳng lẽ là ta muốn giết bảo bối của người đồ đệ Vi Tiểu Bảo bị người biết? Cái này Vi Tiểu Bảo còn không có xuất thế a !? Hệ thống, Trần Cận Nam sẽ không thực sự mang theo Vi Tiểu Bảo xuất thế a !?

"Hệ thống chưa kiểm tra đo lường đến. "

Ngô Lập Nhân trong lòng chỉ có một thật to chữ phục, "Mình có gì tội, mời công chỉ giáo! "

"Có hiền tài tới về công không nhìn được, tội khác một cũng; nghe thấy Hiền tới mà không bắt đầu, tội khác hai cũng; quốc gia di chuyển: Loạn, xã tắc sụp đổ, công thiên An một góc, không phải nghĩ báo quốc, tội khác ba cũng! Có này ba tội, nào đó có dám vấn tội hay không? "

Ngô Lập Nhân nhất thời cảm thấy mồ hôi lạnh chảy ròng, cái này nha giả bộ thật lợi hại, ta phải nhiều học một chút, không phải là ta không có tự mình nghênh tiếp người, cả nhiều như vậy oai đạo để ý, người sĩ diện, ta cho! Chỉ cần người có thể trung tâm cho ta, ngoài ra đều không dám.

Nghĩ vậy, Ngô Lập Nhân liền vội vàng đứng lên, đi xuống, hướng về phía Trần Cận Nam hành một cái lễ, "Không biết hiền tài đến, không có từ xa tiếp đón, là Minh tội. Cùng mời tọa, Minh cho người bồi tội! "

Ngô Lập Nhân nói xong, tả hữu chư tướng quan nhao nhao bắt mắt, Nhiễm Mẫn bỗng nhiên đứng dậy, "Có chút võ vẽ mèo quào, còn dám đến Hạ Bi dương oai! Chủ công, ta ba hiệp bên trong tất nhiên tướng cái này cuồng đồ bắt! "

Ngô Lập Nhân vội vã xua tay, "Nhiễm tướng quân chớ động thủ! Người này dám nói lời nói này, nhất định là có bản lĩnh thật sự hiền tài. "

Trần Cận Nam hướng Nhiễm Mẫn, không nhanh không chậm nói rằng, "Vị này chính là Nhiễm Mẫn Nhiễm tướng quân a !? "

Nhiễm Mẫn tức giận đáp: "Không dám, chính là tại hạ. "

"Nhiệm tướng quân cũng biết, tướng ở mưu mà không ở dũng? Nhiệm tướng quân cũng biết, chinh phạt tại ngoại, chánh hòa làm trọng? Nhiệm tướng quân cũng biết, lâm trận đối địch, công tâm là thượng sách? Nhiệm tướng quân lại biết, Dân An đều mà không ở phú? "

Nhiệm Mẫn bị Trần Cận Nam nói sừng sốt một chút, buông lỏng ra hấn nắm chắc quả đấm.

Ngô Lập Nhân lần nữa hạ thấp tư thái, bái một cái, "Nếu mông công bắt khí, mời công hạ mình, tạm thời đảm nhiệm Hạ Bi chủ bộ chức, Minh cũng tốt lúc nào cũng nghe công dạy hỏi! "

Trần Cận Nam bỗng nhiên cúi người, quỳ trên mặt đất, "Minh công ở trên! Thảo dân họ Trần, tên Vinh Hoa, tên là Cận Nam, nguyên do Từ Châu Trần Đăng Tộc huynh. Vãn nghe nói Hạ Bi Thái Thú Ngô Minh chiêu hiền đãi sĩ, ưu quốc ưu dân, do đó tới đây vừa thấy, vừa mới chỉ là vì thù một lần Minh công khi độ. "

Đkm, nguyên lai là chờ ta ở đây đâu! May mà lão tử biết năng lực của ngươi, không phải vậy liền như ngươi vậy trang bị. Sớm kéo ra ngoài chém.

Ngô Lập Nhân vẫn là giả vờ kinh ngạc nói: "Nguyên lai là Nguyên Long chi huynh, ai u, thực sự là thất kính thất kính! Không biết tiên sinh có hay không thù hiện ra? "

Trần Cận Nam quỳ lạy đầy đất, cao giọng hô: "Minh công khi độ phi phạm, hữu dung nhóm người số lượng, ngày khác tất thành đại sự! Nào đó nguyên làm Minh công ra sức trâu ngựa! "

"Tích! Chúc mừng túc chủ, thu được Trần Cận Nam thân mật điểm 9 điểm, hiện nay túc chủ sở hữu thân mật điểm 61 điểm, cừu hận giá trị 20 điểm. "

Ngô Lập Nhân trong lòng vui vẻ không ngớt, cái này Trần Cận Nam nếu như vậy mới cho điểm số, bắt quá cũng đáng, người thành đại sự không câu nệ tiêu tiết. Tiếp lấy Ngô Lập Nhân nâng dậy Trần Cận Nam, mà Vương Thủ Nhân cũng đã đi tới, "Cận Nam huynh rốt cuộc đã tới! "

Ngô Lập Nhân lúc này hậu không bình tĩnh, cảm tình cái này Vương Thủ Nhân sớm nhận biết Trần Cận Nam, trách không được hấn một mực bên cạnh làm trò thông thường, thì ra hấn là đang phối hợp Trần Cận Nam diễn kịch.

"Các ngươi sớm nhận biết? "

Ngô Lập Nhân dùng ánh mắt hoài nghi lấy Vương Thủ Nhân, Vương Thủ Nhân vội vã thỉnh tội nói: "Chủ công chớ trách! Nếu không phải là như thế, Cận Nam huynh sợ cũng sẽ không tin tưởng chủ công làm người, như vậy cũng sẽ không như vậy quyết một lòng theo chủ công. "

Ngô Lập Nhân cười cười, "Được rồi, ngô được Cận Nam, như phụ tá đắc lực, cũng tốt vì quân sư chia sẻ một ít, gần nhất quân sư quả thực gầy rất nhiều! "

Wang Thủ Nhân lúc này thần sắc trịnh trọng lên, "Nào đó cảm niệm chủ công ưu ái, nguyện vì chủ công cúc cung tận tụy! "

Đối mặt bỗng nhiên biến tình trạng diện, Ngô Lập Nhân có chút không thích ứng, lấy Vương Thủ Nhân bộ dạng, không khỏi làm tự có chút cảm động. "Dương Minh, đừng nói những lời này rồi, chúng ta vẫn là vì Trần huynh đón gió, thuận tiện muốn Trần huynh thỉnh giáo một sự tình. "

Lúc này, bên cạnh Trần Cận Nam bỗng nhiên nói rằng, "Minh công, ta có một chuyện, muốn báo cùng Minh công biết được. "

"Chuyện gì? "

"Ồ ta tới Hạ Bi trước, đến Tào Tháo phụ thân Tào Tung một nhà, đồ kinh Từ Châu, Đào Khiêm vì lấy lòng Tào Tháo, liền khiến cho người nhiệt tình khoản đãi cho hấn. "

Quả nhiên vẫn là sắp xảy ra.

"Sau đó? " Ngô Lập Nhân không biết Trần Cận Nam muốn nói cái gì.

"Minh công lẽ nào chỉ an tâm hơn thế, vô ý với Từ Châu hay sao? "

"Ngô muốn đến Từ Châu, bắt đắc dĩ danh không chánh tất ngôn không thuận. " Ngô Lập Nhân không có chút nào khách khí, ở trong lòng hấn, Từ Châu đã là chính mình bên trong chắc.

"Đào phủ quân chính nhân quân tử, nhưng mà hấn lại không có người quen chi rõ ràng. Hấn sử dụng khăn vàng hàng tướng Trương Khải hộ tống Tào Tung một nhà hồi Sơn Đông, nhưng là Trương Khải cũng là một cái thấy tiền sáng mắt vô nghĩa đồ. Tào Tung một nhà, rất nhiều gia sản, làm cho Trương Khải hộ tống, không khác nào đưa dê vào miệng cọp, ta đoán Trương Khải chắc chắn tìm thích hợp cơ hội, sát nhân mà mưu tiền. Nếu là như vậy, thì Tào Tháo sao bằng lòng từ bỏ ý đồ? Đến lúc đó hậu Từ Châu khó tránh khỏi sẽ gặp chiến loạn, Minh công nếu đem người trợ trận lấy kháng Tào, đến lúc đó hậu Từ Châu còn chưa phải là dễ như trở bàn tay? "

Ngô Lập Nhân nghe xong, đều có điểm hoài nghi cái này Trần Cận Nam có phải hay không cũng có đời sau tri thức, loại chuyện như vậy dĩ nhiên có thể bị hấn trước giờ phá, cái này IQ cao thật sự có lợi hại như vậy? Chẳng lẽ cái này tam quốc bản Trần Cận Nam dùng không phải Ngưng Huyết Thần Trảo mà là Ngưng Huyết Thần Mục?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tào Tháo báo thù nghị Từ Châu Trần Đăng hiến kế đầu Hạ Bi

Ngô Lập Nhân còn đang cảm thán lấy Trần Cận Nam mưu kế lúc, Vương Thủ Nhân đã bắt đầu vỗ tay khen: "Hay! Hay! Thật sự là hay! Đến lúc đó hậu Nguyên Long huynh ở bên trong vì chủ công chu toàn, chỉ cần lui Tào Tháo, Từ Châu thành chính là chủ công vật trong bàn tay. "

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề rất nghiêm trọng, bây giờ Tào Tháo đã được đến rồi Quách Gia, Tuân Úc các loại mưu sĩ, lại có Điển Vi, Hứa Chử, Hạ Hầu Đôn các loại võ tướng, lại tăng thêm gần đây đi tìm nơi nương tựa Lưu Bị Lưu Quan Trương, trên tay hẳn có thể đem ra được võ tướng, cũng cùng chỉ có một Nhiêm Mẫn, như thế nào cùng Tào Tháo đối kháng?

"Hai vị ý tưởng mặc dù không tệ, nhưng là ta nghe nhắc Tào Tháo hiện tại ủng binh mấy trăm ngàn, tân thu xuống Thanh Châu binh sức chiến đấu có chút kinh người, lại có Hồ Báo Kỳ như vậy dũng mãnh kỵ binh, gần nhất lại thu Lưu Bị, Quan Vũ, Trương Phi các loại, bọn ta còn con này mấy vạn người, chiến tướng liền mấy viên, có thể đỡ nổi Tào Tháo hay không? "

Vương Thủ Nhân phát tay một cái, "Chủ công sao có thể như thế trường người khác chí khí diệt uy phong mình? Tào Tháo tuy là thế lực cường đại, nhưng là Duyệt Châu nhưng cũng là tứ chiến chi địa, bây giờ chư hầu đều nổi dậy, Tào Tháo cũng không dám tấn bắt đầu đại quân tới công Từ Châu, lại kiêm Từ Châu phòng thủ sắc bén, bách tính đều là cùng chung mối thù, Tào Tháo cần gì phải có thể phá chỉ? "

Ngô Lập Nhân gật đầu, Tào Tháo xa hoa đội hình ở Vương Thủ Nhân cùng Trần Cận Nam trong mắt tựa hồ không có cường đại như vậy, hoặc là bọn họ không biết Quách Gia Tuân Úc đám người trí kế bách xuất, không biết Quan Vũ Trương Phi Hứa Chử Điển Vi dũng không mà khi. Thế nhưng Ngô Lập Nhân có thể nói như thế nào đây?

"Dương Minh, Cận Nam, các người đã tin tưởng như vậy, ngô có gì sợ! "

Trần Cận Nam cùng Vương Thủ Nhân bốn mắt nhìn nhau, hiểu ý cười, làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng có chút không rõ thư sướng.

Kể tiếp một đoạn thời gian, Vương, Trần hai người bình thường cùng một chỗ thảo luận kế tiếp Từ Châu phòng thủ chiến có khả năng cùng với sách lược ứng đối, Ngô Lập Nhân liền ở một bên nghe, chỉ có một loại cảm giác, xem thế là đủ rồi. Cùng những thứ này IQ cao người nói chuyện phiếm sẽ làm hẳn có loại bị sơ sót cảm giác, nhưng là Ngô Lập Nhân cũng không để bụng.

Bánh xe lịch sử như trước dọc theo trước hết thiết định quỹ đạo vận hành, Tào Tung một nhà bị Trương Khải giết chết, Tào Tháo biết được tin tức, khóc tuyệt ở mà, các loại sau khi tỉnh lại, lập tức triệu tập văn võ, thảo phạt Từ Châu.

"Chủ công, mời hạ lệnh, lập tức phát binh Từ Châu, tru diệt Đào Khiêm thất phu! " nhất nói chuyện trước chính là Tào Nhân, hẳn hai mắt đỏ bừng, chặt quyền đầu.

Cái này lúc hậu, Lưu Bị bỗng nhiên nói rằng: "Đào Khiêm nhất quán là chính nhân quân tử, sao lại thế làm hoang đường như vậy việc, nói vậy trong đó có ẩn tình, chủ công tường tra, để tránh khỏi bị hiếp nịnh đồ áp chế. "

"Lưu Bị! Người giúp thế nào ngoại nhân nói, chứ không phải là cùng với có tư? " Tào Nhân hét lớn một tiếng.

Lưu Bị cuồng quát hướng Tào Tháo hành một cái lễ, "Chủ công tra cho rõ, bị cùng Đào Khiêm Tổ không vắng lai, chỉ bất quá Đào phủ quân vốn có quân tử phong thái, bị chỉ là dựa vào sự thực sở tấu, An dám có tư? "

Tào Tháo phát phát tay, dùng thanh âm quyết tuyệt nói rằng: "Ta thế giết Đào Khiêm lão tặc, còn muốn Từ Châu mọi người chôn cùng! Phụng Hiếu, người có đề nghị gì? "

Quách Gia một mực trầm mặc, hẳn cũng không phải là suy nghĩ xuất binh hay không, mà là đang suy nghĩ như thế nào xuất binh.

Nghe được Tào Tháo điểm danh hỏi hẳn, hẳn gật đầu, "Chủ công! Muốn đồ Từ Châu, có hai người không thể không phòng. Một là Lữ Bố, tuy là lần này Lữ Bố bại vào chủ công, nguyên khí bây giờ không có gây thương tích, chủ công nếu suất đại quân phạt Từ, Lữ Bố tất nhiên sẽ thừa lúc vắng mà vào. "

"Ngô cũng biết Lữ Bố thất phu sẽ không yên tĩnh, có thể làm gì? "

"Chủ công! Úc mặc dù bất tài, nguyện ý lĩnh một quân tọa trấn quỳên thành lấy ngăn cản Lữ Bố. " Tuân Úc lúc này chờ lệnh.

Tào Tháo vuốt vuốt râu mép, gật đầu, "Văn Nhựt, Lữ Bố đừng mạnh, chỉ Văn Nhựt có thất, ta cần soa vừa lên tướng tạo điều kiện cho người điều khiển. "

Mới vừa nói xong, Tào Tháo ánh mắt ở dưới trướng một cái quay vòng. Hứa Chử lúc này chờ lệnh nói: "Chủ công, nào đó từng nghe nói Lữ Bố tên, đã sớm muốn cùng người kia quyết cái cao thấp, nguyện ý theo Văn Nhựt tiên sinh để ngựa Lữ Bố. "

Tào Tháo nghe xong, cũng không nói lời nào, mà là lại Quách Gia, Quách Gia hội ý, liền vội vàng nói: "Hứa tướng quân anh dũng, giữa lúc theo chủ công cùng nhau thảo phạt Đào Khiêm, làm sao có thể có thù quyền thành. Không thể không thể, huống hồ Lữ Bố đừng mạnh, trước đây tam anh chiến đấu Lữ Bố, thiên hạ đều biết, sợ rằng không phải Huyền Đức ba người không thể đỡ. "

Tào Tháo lại đưa mắt chuyển qua Lưu Bị trên người, Lưu Bị vội vã đáp: "Ngô huynh đệ nguyện vì chủ công thủ biên giới. " Tào Tháo trầm ngâm chốc lát, kể mà nói rằng: "Văn Nhựt thủ quyền thành, chỉ có thể khẩn thủ, đóng cửa không ra, Lữ Bố hữu dũng vô mưu, tất nhiên khó phá, Huyền Đức mang Dự Đức có thể thủ chi. Ý ta mang Văn Trường cùng đi Từ Châu, vì làm báo thù rửa hận, không biết Văn Trường ý như thế nào? "

Đứng ở Lưu Bị sau lưng Quan Vũ, nghe được Tào Tháo gọi hấn, cũng không có kinh ngạc, hấn ngẫu nhiên đi tới mấy bước, hướng Tào Tháo nói rằng: "Nào đó từng cùng đại ca, ba đệ đào viên kết nghĩa, chỉ nguyện cùng năm cùng ngày cùng tháng chết, đại ca đi đâu, nào đó tất tùy theo, mong Minh công thứ tội. "

Tào Tháo thờ dài một hơi, "Cũng được! Văn Nhựt, người liên lưu ba chục ngàn quân mã cùng Huyền Đức cộng thủ quyền thành, còn lại chư tướng, theo ta tiến quân Từ Châu, báo thù rửa hận! "

"Chủ công chậm đã! Vừa mới Gia chỉ nói một người, còn một người không thể không phòng. "

Tào Tháo "Ah " một cái tiếng, biểu thị khó hiểu, "Phụng Hiếu mời nói. "

"Hạ Bi Thái Thú Ngô Minh, người này tuy là năm đó phạt Đồng lúc cũng không cái gì danh tiếng, nhưng mà từ thiết kế ngoại trừ Đồng tặc sau đó, danh tiếng tăng lên. Viên Thuật xưng đế sau, lại truyền hịch thiên hạ, cộng thảo Viên Thuật, sau lại liên phá lương thành, còn lại chư hầu, ngoại trừ Hạ Hầu tướng quân phá người nam, đều không kiến thụ. Lúc này, Đào Khiêm lại tận lực mượn hơi hấn, Hạ Bi thành tuy nóng không lớn, nhưng cũng bình mã ba chục ngàn, chủ công không thể không phòng. "

"Phụng Hiếu có hay không có chút đã quá lo lắng? Ngô Minh cũng chỉ có mấy vạn binh mã, cùng đều là chiêu mộ không lâu, ngô lệnh Từ Hiếu lĩnh Hồ Báo Kỳ hai vạn, là được ngăn cản, cần gì phải mắc chi có? "

Quách Gia tiếp tục nói, "Nghe nói Ngô Minh quân sư Vương Thủ Nhân rất nhiều trí mưu, đại tướng Nhiễm Mẫn lại có vạn phu không lo chi dũng, chủ công cần không thể khinh thị. "

Tào Nhân nghe xong, có chút bất mãn, "Phụng Hiếu tiên sinh có gì ? Trông người khác chí khí diệt uy phong mình? Vương Thủ Nhân chỉ là một thư sinh, Nhiễm Mẫn cũng là một mẫn phu, ta nhìn kỹ bọn họ như cỏ rác! "

"Từ Hiếu, cần không thể khinh địch! Bất luận cái gì lúc hậu đều muốn cẩn thận là hơn, ta gọi nữa người bộ binh một vạn, lần này đi người chỉ cần ngăn trở Ngô Minh lối đi, khiến cho hấn không thể cùng Từ Châu thành thủ quân hội hợp, dù cho một cái công lớn. "

Quách Gia tiếp tục nói: "Chủ công! Từ Hiếu tướng quân đi ngăn cản Ngô Minh tự nhiên có thể, nào đó còn có một tính toán, sử dụng một có thể biện chi sĩ đi trước Viên Thuật chỗ đưa thư, cộng lại cùng công Minh, khiến cho đầu đuôi không thể nhìn nhau. Kìa nếu dám cứu Từ Châu, thì Hạ Bi tất nhiên khó giữ được. Nếu bên ngoài chia cứu Từ Châu, thì Từ Hiếu tướng quân chọn một hiểm trở chỗ lấy đại quân mai phục, ngồi bên ngoài chưa chuẩn bị, một lần hành động đánh lén, Ngô Minh có thể phá vậy! "

"Phụng Hiếu nói rất hợp ý ta! Từ Hiếu, tự lấy Phụng Hiếu nói như vậy đi sớm chuẩn bị. "

"Mạt tướng tuân mệnh! " Tào Nhân lúc này lĩnh lệnh.

"Còn lại chư tướng, ngày mai theo ta giết tới Từ Châu! "

Tào Tháo dẫn dắt đại quân gần bảy chục ngàn, được xưng mười vạn, lấy Quách Gia, Trình Dục vì mưu sĩ, Hứa Chử, Điền Vĩ, Hạ Hầu Đôn, Hạ Hầu Uyên, Nhạc Tiến, Vu Cầm các loại vì đại tướng, Mẫn Sùng phụ trách đặt vận lương thảo.

Mấy ngày bên trong, liên tục đánh hạ Phí Huyện, Hoa Huyện, Tức Mặc, khai dương các loại, đến mức, tàn sát bách tính, Đào Khiêm nghe nói, rất là khiếp sợ, gấp gáp cho đòi chúng nghiệp quan nghị.

"Tào Tháo thế lớn, Từ Châu tuy là kiên cố, lại khó có thể ngăn cản, công các loại có biện pháp gì, không phải vậy ta liền tự trối, đi vào Tào doanh thỉnh tội là được. " Đào Khiêm nói, liền che mặt khóc ròng.

Lúc này, dưới trướng một người ra tấu, "Phù quân quanh năm ở Từ Châu, dân tâm dựa vào, há lại mà nếu này tự nhẹ? Ngô nguyên hôn hướng Bắc Hải Không Văn Cử ra cầu viện, lại khiến một người, hướng Thanh Châu Điền Giai cầu cứu, Tào Tháo vài lần thụ địch, không khó phá vậy! "

Đào Khiêm một, người này chính là biệt giá Mi Trúc, Đào Khiêm nghe hấn nói như vậy, rất là tâm định, "Mời công nhanh đi mau trở về! "

Lúc này, lại một người nói: "Phủ quân! Chớ quên Hạ Bi Ngô Minh, phủ quân từng mượn binh cùng hắn, lúc này Từ Châu gặp nạn, lên nguyện hôn hướng Hạ Bi cầu cứu, Ngô Thái Thú vốn có nhân nghĩa tên, hắn ắt tới Từ Châu tương trợ. "

Đào Khiêm vừa nghe, chợt vỗ bắp đùi, "Nếu không phải là Nguyên Long nói, ta suýt nữa đã quên hắn, Ngô Lập Nhân nể có kỳ mưu, Nguyên Long mau mau mang theo thư tay của ta đi trước Hạ Bi cầu cứu! "

P/s: Bị ném đầu thú không biết nên vui hay buồn :)

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Ngô Minh điểm binh vào Từ Châu, Tào Nhân bày binh bố trận bại Nhiễm Mẫn

Trần Đăng thẳng đến Hạ Bi đi, dọc theo đường đi không dám có quá nhiều nghỉ tạm. Mới vừa đến Hạ Bi ngoài thành, liền phát hiện Ngô Lập Nhân dẫn người ở ngoài thành đón lấy.

Trần Đăng lăn xuống ngựa, liền vội vàng hành lễ: "Làm phiền Minh công tại bậc này hậu! "

Trần Đăng không biết, làm Ngô Lập Nhân nghe nhắc Tào Tháo ồ ạt tiến công Từ Châu lúc, liền mỗi ngày ở cửa thành bên ngoài các loại hậu Từ Châu cầu viện tin tức.

"Nguyên Long không cần khách khí như vậy, mau mau đứng dậy! " Ngô Lập Nhân liền vội vàng đem Trần Đăng nâng dậy.

"Minh công đã biết lên ý đồ đến, không biết Thủ Nhân huynh kế hoạch sẵn sàng hay không? "

"Đã thỏa đáng, chỉ chờ Nguyên Long tin tức. " Vương Thủ Nhân lời kéo phong trần phờ phờ Trần Đăng, cười nói.

"Tào Tháo tất nhiên đề phòng chủ công, lần này đi Từ Châu, cần cẩn thận mai phục. " Trần Đăng vẫn là có chút không yên lòng.

"Nguyên Long yên tâm, ta tự có kế sách, chúng ta về trước đi, lại nói chuyện. "

Mấy người tới phủ Thái Thú, phân chủ thứ ngồi vào chỗ của mình, Ngô Lập Nhân đột nhiên hỏi: "Không biết lần trước ta đưa cho Nguyên Long tin có hay không thu được? Gia Cát Huyền một nhà hiện tại ở nơi nào? "

Trần Đăng cười nói, "Tuy là lên không biết Minh công ý gì, thế nhưng trước khi tới đã đi báo phòng qua Gia Cát tiên sinh, hắn cũng nghe theo đề nghị của ta, muốn tới Hạ Bi tị nạn. Ta trước khi tới, đã an bài xong xa mã tiễn bọn họ đi tới, chỉ bất quá, ta sốt ruột vì Minh công báo tin, liền trước một bước đến rồi. "

Ngô Lập Nhân trầm nghĩ: "Người đây khẳng định đoán không được dụng ý của ta, ta tuy là mời lão Gia Cát, thực tế là vì tiểu Gia Cát. "

Bất quá hắn đối với Trần Đăng lại nói: "Nghe nói Gia Cát Huyền từng ở Lưu Biểu dưới trướng hiệu lực, nếu như về sau cần Kinh Châu Lưu Biểu tương trợ, có thể lấy người này vì sử dụng, chắc chắn làm ít công to hiệu quả. "

Trần Đăng đương nhiên rất khó bị lý do này thuyết phục, thế nhưng hắn cũng không thể ngay mặt nói ra, dù sao hắn cũng không nghĩ ra Ngô Lập Nhân sẽ có loại nào mục đích.

Vương Thủ Nhân ho khan một tiếng, "Chủ công, lúc này chúng ta thời gian cấp bách, phải đi Thọ Xuân mật sứ đã phái ra, lần này liền lưu Trần Vĩnh Hoa cùng Vuơ Thông hai người khấn thủ Hạ Bi, đến lúc đó hậu nếu bảo vệ một tháng, Viên Sùng Hoán hẳn phải chết. Còn như Từ Châu bên trong, còn cần Nguyên Long nhanh đi về, hiệp trợ thủ thành, đến lúc đó hậu chỉ cần quân ta đã tìm đến, nội ứng ngoại hợp, cùng nhau giết lui Tào Tháo. "

Ngô Lập Nhân nói: "Quân sư, chỉ chưa 5000 người thủ thành, có thể hay không thủ ở? "

Cái này lúc hậu, Trần Cận Nam cũng từ thao luyện tràng chạy về, lên tiếng cười, "Chủ công xin yên tâm, có ngô ở, Hạ Bi không lo! "

"Cận Nam huynh tới! " Trần Đăng vội vã thi lễ.

Trần Cận Nam đáp lễ lại, quét mắt một phen tiếp tục nói: "Chủ công yên tâm! Hạ Bi bên trong thành quân dân chuyên tâm, hướng hồ trong khoảng thời

gian này một mực thu thập lõi mộc đá lẩn, sửa chữa tường thành, củng cố cửa thành, đến lúc đó hậu cho dù lính địch nhiều hơn nữa, cũng khó mà rất nhanh phá thành, ngộ có thể đảm bảo Hạ Bi ba tháng không lo! "

Ngô Lập Nhân vỗ tay nói: "Tốt, tốt, tốt! Đã như vậy, binh quý thần tốc, chúng ta cái này binh phát Từ Châu, Nguyên Long còn phải khổ cực một phen, về trước Từ Châu, đẹp an Đào phủ quân chi tâm! "

"Lên việc nằm trong phận sự, chủ công đừng tưởng niệm. "

Ngày thứ hai, Ngô Lập Nhân tập kết bộ đội, ở trường tràng điểm binh.

Gió thu tiễn thoải mái, một con thật to soái kỳ, ở chỗ cao đón gió tung bay, soái kỳ trên một cái to lớn Ngô tự, soái kỳ dưới đứng một cái toàn thân áo giáp Ngô Minh.

"Các tướng sĩ, ngày hôm nay triệu tập mọi người, là bởi vì nhất kiện quan hệ đến chúng ta sống còn sự tình. Duyên Châu Tào Tháo, bởi vì một chuyện nhỏ, binh phát Từ Châu, một đường đến mức chó gà không tha. Trong chúng ta, thật nhiều thổ sanh thổ trưởng Từ Châu bản địa nhân sĩ, ta Ngô Minh cũng là, cho dù có chút không phải, hiện tại đã ở Từ Châu an cư lạc nghiệp. Nhưng mà Tào Tháo làm như vậy, là muốn giết hết chúng ta Từ Châu huynh đệ, tàn sát hết chúng ta Từ Châu cha mẹ của thân nhân, các tướng sĩ, chúng ta nên làm như thế nào? "

"Đảm bảo Từ Châu, giết Tào tặc! Đảm bảo Từ Châu, giết Tào tặc! " tam quân tướng sĩ cùng nhau hò hét, thiên đất phảng phất trở nên biến sắc.

"Có người nói Tào tặc nhiều lính, các huynh đệ các người có sợ không? " Ngô Minh lại một lần nữa rộng to.

"Không sợ! Không sợ! Không sợ! "

"Tốt, tốt, các người đều là chân chánh tráng sĩ, ta Ngô Minh cho các người kiêu ngạo! "

"Chủ công! Chủ công! Chủ công! "

Vương Thủ Nhân ở một bên nghe, tuy là trên mặt như trước không có chút rung động nào, nhưng là hấn được tâm lại dạ phảng phất nhảy lên kịch liệt lên, máu nóng lại trong cơ thể thiêu đốt. Ngô Lập Nhân mang cho hấn quá nhiều kinh hãi, điều này làm cho hấn lại một lần nữa may mắn chính mình, lựa chọn chân chính mình chủ.

"Nhiệm Mẫn, Triệu Tứ Hi! " Ngô Lập Nhân hô to một tiếng, dưới bậc Nhiệm Mẫn cùng Triệu Tứ Hi lập tức ra khỏi hàng, cùng nhau hô: "Đến! "

"Mệnh Nhiệm Mẫn làm tiên phong, Triệu Tứ Hi vị phó tướng, suất lĩnh năm nghìn binh mã, phía trước đi đầu. Gặp phải quân địch, cắt chó gấp cùng với giao chiến, đợi đại quân ta đến lúc đó, lại một quyết thư hùng. "

Nhiệm Mẫn tiếp nhận lệnh, "Tuân lệnh! "

"Trần Vĩnh Hoa, Vuơ Thông! " hai người sau khi nghe được cũng đi ra liệt, "Mệnh hai người người lưu năm nghìn binh mã khải thủ Hạ Bi, Trần Vĩnh Hoa làm Chủ Tướng, Vuơ Thông vị phó, gặp địch chỉ cho phép khải thủ, không cho phép ra thành. "

Trần Vĩnh Hoa nhận lệnh, nhưng là Vuơ Thông nhưng có chút không vui, "Chủ công! Ta tới này tác công chưa lập, nguyện tuy đại quân cộng phạt Tào Tháo, không muốn ở trong thành chỉ làm như thế thủ thành việc. "

"Vuơ tướng quân, đại quân ta vừa đi, nghịch tặc Viên Thuật tất nhiên phái người đột kích ta phía sau, phía sau bất ổn, phía trước đại quân như thế nào công phạt? Lần này nếu là có thể thủ ở Hạ Bi, ta nhớ người một đại công. "

Vuơ Thông nghe xong, chỉ có mặt lộ vẻ tiếu ý, lớn tiếng đáp: "Là! "

"Lữ Vi! " Ngô Lập Nhân tiếp tục điểm tướng, "Ta mệnh người hậu đội đồ quân nhu lương thảo. Tục ngữ nói, binh mã vị động, người làm tướng cần phải biết rằng lương thảo tầm quan trọng, cho nên Lữ tướng quân nhất định cẩn thận phòng bị, không được sai lầm! "

Lữ Vi sắc mặt ngưng trọng, biết rõ trên người mình trách nhiệm trọng đại hấn bước lên trước, tiếp nhận lệnh bài, trùng điệp nói rằng: "Mạt tướng tuân mệnh! "

Tiếp lấy Ngô Lập Nhân lại bái Vương Thủ Nhân vì quân sư, tự mình dẫn đại quân hai vạn, trùng trùng điệp điệp hướng Từ Châu Bành thành đi.

Hạ Bi rời Từ Châu trị sở Bành thành chỉ có vài trăm dặm, Nhiệm Mẫn dẫn dắt năm nghìn kỵ binh, một đường rất nhanh đi tới, không đến hai ngày, đã đạt được Bành thành bên ngoài cách đó không xa Lữ Huyện. Mà ở Lữ thị trấn bên ngoài, đang có một chi Tào Tháo đại quân trận địa sẵn sàng đón quân địch. Xa xa nhìn lại, chi này Tào quân từ kỵ binh bộ binh giao thoa mà thành, bày thành công một cái nhiều chuyện vậy trận thế, trùng trùng điệp điệp, có thể đồ sộ.

"Nhiệm tướng quân, tới Tào quân sớm có chuẩn bị, chúng ta lui lại ba mươi dặm trước xây dựng cơ sở tạm thời, đợi chủ công cùng quân sư, lại tính toán sau. "

Nhiệm Mẫn mặc dù biết trận kia có gì đó quái lạ, chính mình lại không biết được, trong lòng lại nghĩ đến Ngô Lập Nhân trước khi đi nói, đã nghĩ theo Triệu Tứ Hi nói như vậy, đúng lúc này, đối phương trận doanh đi ra một viên Đại tướng, la lớn: "Người nhưng là Hạ Bi Ngô Minh bọn chuột nhắt? Muốn

cứu Từ Châu, tới trước phá ta trận thế, bắt quá ta đoán Ngô Minh dưới trướng đều là thôn phu, dân trong thôn đầy tớ, đâu có người nhận biết ta trận pháp này diệu dụng! "

Nói chuyện chính là Tào Nhân, tuy là Tào Tháo trước khi đi phân phó hấn muốn tìm mai phục nơi, thế nhưng Tào Nhân nhưng trong lòng thì đối với Ngô Minh vô cùng chẳng đáng, cộng thêm hấn đối với mình trận pháp khá có lòng tin, liền trước khi đến Bành thành hiểm yếu chỗ bày ra trận pháp này.

Nhiêm Mẫn nghe được, sớm đã nổi giận đùng đùng, hướng Triệu Tử Hi hô: "Triệu tướng quân, ta lại mang ba nghìn binh mã lao xuống con chim này trận, ngươi giữ lại cho mình hai nghìn binh mã áp trận. "

Triệu Tử Hi mắt đã không khuyên được Nhiệm Mẫn, chỉ phải thờ dài nói: "Đã như vậy, Nhiệm tướng quân hết thấy cần thận! "

Nhiêm Mẫn thôi động Chu Long mã, hô to một tiếng "Giết Tào tặc! " dưới trướng kỵ binh cùng nhau vọt tới trước, chỉ chốc lát, liền toàn bộ tiến vào trong trận.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Tử Hi Đại Tử Hi kỹ năng phát động, tăng Nhiệm Mẫn hai điểm trụ cột vũ lực, Nhiệm Mẫn trụ cột vũ lực giá trị 100, tay trái khí giới Kỳ Phong Song Nhận Mâu + 1, tay phải khí giới Thăng Tà Liên Câu Kích + 1, ngồi xuống Chu Long mã + 1, hiện tại vũ lực tăng lên tới 105. "

Còn ở phía sau Ngô Lập Nhân chợt nghe hệ thống nêu lên, trong lòng cả kinh: Cái này Nhiệm Mẫn là cùng Tào binh đánh nhau? Không phải dặn hấn cắt không thể khinh động sao

"Quân sư, nếu như Nhiệm tướng quân gặp phải Tào quân, có thể hay không không nghe ngô nói như vậy? " Ngô Lập Nhân không thể làm gì khác hơn là từ Vương Thủ Nhân nơi đó tìm một ít lòng tin.

Vương Thủ Nhân suy nghĩ một chút, "Nhiệm tướng quân tuy là dũng mãnh, tỳ khí cũng là nóng nảy tột cùng, hơi chút làm tức giận, ước đoán tiếp theo tướng chủ công lời nói quên ở sau ót. Triệu Tử Hi tuy là có chút cẩn thận, nhưng là hấn là phó tướng, cũng không khả năng khuyên được Nhiệm tướng quân. Cho nên ta cũng không dám cắt định, Nhiệm tướng quân có thể hay không tuân thủ chủ công quân lệnh. "

"Hết hết hết! Tám phần mười cái này Nhiệm thiên vương bị người nào chọc giận, hy vọng không nên xảy ra chuyện mới tốt, ta khả năng liền cái này một cái đem ra được đại tướng a! "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, cùng Vương Thủ Nhân nói: "Trong lòng ta có loại dự cảm xấu! Hiểu lệnh toàn quân tăng tốc đi tới, không được sai lầm! "

Nhiêm Mẫn vào đến trong trận, chỉ cảm thấy đến khắp nơi đều là lính địch, hấn nhìn thấy liền giết, bất chấp tất cả, tay trái tay phải khí giới đồng thời xuất thủ. Tào binh như thế nào có thể đỡ nổi Nhiệm Mẫn cái này sát thần, mặc dù như vậy, Nhiệm Mẫn lại phát hiện hướng về phía hướng về phía, bộ hạ của mình càng ngày càng ít, tuy là Nhiệm Mẫn một đường giết mấy trăm người, nhưng là bây giờ binh mã của mình đã còn dư lại không có mấy, Nhiệm Mẫn trong lòng âm thầm kêu khổ: Hối hận không nghe chủ công nói như vậy! Lần này chém giết, gây hơn phân nửa binh mã, như thế nào cùng chủ công khai báo!

Nhiêm Mẫn quyết tâm, liền ôm lòng liều chết vọt tới trước lấy, lại liều chết xung phong nửa canh giờ, rốt cục đến phía trước có người lao vào trong giết, nhìn chăm chú một, chính là Triệu Tử Hi. Thì ra Triệu Tử Hi mắt Nhiệm Mẫn hăm vào trong trận, trong chốc lát không biết nên làm thế nào cho phải, mà hấn nhìn chăm chăm vào trong trận biến hóa, chợt phát hiện đông nam sừng có tiếng đánh nhau, liền suất quân từ đông nam sừng sát nhập, tiếp ứng Nhiệm Mẫn ra.

Nhiêm Mẫn giết ra khỏi trùng vây sau, Tào Nhân cũng không có đuổi kịp, chỉ là lần nữa phóng ngựa từ trong trận ra, đến đầy bụi đất được Nhiệm Mẫn, không khỏi cười ha ha một tiếng, la lớn: "Vô tri hạng người, còn dám tới xông ta trận. Ngày hôm nay tạm thời tha cho ngươi một cái mạng, nhanh đi về cho Ngô Minh tiểu nhi báo tin, làm cho hấn mau mau trước đi tìm cái chết! "

Nhiêm Mẫn đang muốn phát tác, quay đầu một, dưới trướng binh mã đã gãy hơn phân nửa, chính mình suất lĩnh xông trận ba nghìn kỵ binh càng là trừ mình ra không còn một mống, hấn không khỏi xấu hổ tột cùng, bỗng nhiên bước ra một bước, một bả rút ra Triệu Tử Hi bội kiếm bên hông, hoành nhật sẽ tự vận. Triệu Tử Hi thấy thế, bắt lại Nhiệm Mẫn tay, quỳ xuống nói rằng. "Nhiệm tướng quân, thắng bại là chuyện thường binh gia! Chớ làm này hồ đồ việc! "

Nhiêm Mẫn ngửa mặt lên trời thở dài, máu trên mặt tích phảng phất còn chưa khô, theo khuôn mặt chảy xuống, một giọt một giọt, "Triệu tướng quân, ngươi cũng đã biết, chủ công như vậy tín nhiệm với ngô, ngô nhưng bởi vì trong chốc lát hành động theo cảm tính, không nghe chủ công nói như vậy, hao binh tổn tướng, mới có thất bại này! Đây không phải chiến đấu tội, đều là ngô một người tội cũng! Ngô thẹn với chủ công a, đáng sẽ chết! "

Triệu Tử Hi nói: "Tướng quân, chủ công dưới trướng, tướng quân dũng mãnh không người có thể địch, nếu như chủ công mất đi tướng quân, còn thế nào thảo nghịch phạt loạn, lấy cạnh tranh thiên hạ? Ngô không phải vì tướng quân chỉ mệnh, mà vì chủ công bá chủ nghiệp lo lắng! Tướng quân nghĩ lại a! "

Nhiêm Mẫn nghe xong, lắc đầu, thờ dài một hơi: "Triệu tướng quân, cũng là ngươi được sạch, cũng được, bọn ta tạm thời hồi binh, ngô tự hướng chủ công thỉnh tội, đến lúc đó hậu nghe nửa chủ công xử phạt! "

Chương 31: phá bát môn thiên vương giết lão thử kinh, hổ nha Ngô Minh liếc Tào bình

Ngô Minh dọc theo đường đi không ngừng cầu khẩn: "Phù hộ ta Nhiệm thiên vương cát nhân thiên tướng, ngàn vạn lần không nên gặp chuyện không may!"

Nhưng là điều này cũng không có thể làm cho Ngô Minh an tâm, hắn ngược lại lại đem hệ thống hoán đi ra, "Hệ thống, hệ thống, nhanh lên một chút giúp ta kiểm tra đo lường dưới Nhiệm Mẫn có hay không đã thoát hiểm."

Hệ thống tức giận nói, "Xin lỗi, bốn hệ thống không có này công năng. Nếu như tức chủ bộ phận sẽ tử vong, sẽ phải chịu vô hồn mảnh nhỏ nêu lên, mời tức chủ an tâm."

"An tâm cái gì! Đến khi thu được mảnh nhỏ, ta còn chơi một len sợi a! Vậy ngươi giúp ta kiểm tra đo lường dưới Tào Tháo trong trận doanh mỗi bên nhân tài tứ duy thuộc tính, còn có kỹ năng gì gì đó."

"Xin lỗi, Tào Tháo trong trận doanh, không có người nào cùng tức chủ sản sinh cừu hận, hoặc là thân mật, cũng không có ai cùng tức chủ có tiếp xúc qua, không còn cách nào kiểm tra đo lường."

Tây đặc biệt!

"Hệ thống ngày hôm nay sẽ nói xin lỗi rồi, ngươi chính là lui ra đi! Nháo tâm a!"

"Xin lỗi, bốn hệ thống còn có một cái tin tức không có báo cáo, xin hỏi tức chủ có hay không nghe?"

"Tin tức tốt hay là tin tức xấu a, sẽ không phải là ta Nhiệm thiên vương. . ." Ngô Lập Nhân có điểm không bình tĩnh.

"Tin tức tốt."

"Vậy mau nói."

"Chúc mừng tức chủ, trải qua Tôn Tư Mạc Lục Thần Hoa Lộ cạnh điều dưỡng, tự thân thân thể các phương diện tổ chất đạt được trạng thái tốt nhất, Lục Thần Hoa Lộ cạnh vì tức chủ vũ lực giá trị lại + 5, cuối cùng tăng 15 điểm, tức chủ hiện nay trụ cột vũ lực giá trị đạt được 75 điểm."

"Ah cũng! Các phương diện tổ chất, hắc hắc, tốt tốt."

"Hệ thống bị tức chủ ô uế tư tưởng huân ngất, tạm dừng phục vụ."

Ngô Lập Nhân đảo cặp mắt trắng dã, "75 vũ lực giá trị đã so với ta mấy cái này hộ vệ mạnh hơn nhiều, huống chi là thông thường tiểu binh. Là lúc hậu ra trận giết địch, luyện một chút ta đây Hồ Nha Thương pháp, không phải vậy thật thành trung không còn dùng được tốt nữa gì cùi rồi."

Suy nghĩ một chút, liền gặp được phía trước có tiếng vó ngựa vang lên, khoảng khắc, liền đến Nhiệm Mẫn toàn thân tràn đầy vết máu, xuống ngựa thỉnh tội nói: "Chủ công! Tội đem chưa nghe chủ công lệnh, vào Tào kẻ gian trong trận, hao binh tổn tướng, mời chủ công nghiêm phạt!"

Ngô Lập Nhân trong lòng vui vẻ: Ngươi chỉ cần không có việc gì thì tốt rồi, phạt cái quỷ, nếu như võ quân pháp chém, ta tới chỗ nào lại đi tìm một viên Đại tướng.

Ngô Lập Nhân đang muốn nói tướng quân vô tội, liền đến Vương Thủ Nhân đưa cái ánh mắt, lắc đầu, lấy tay bĩu hoa một cái trảm đích thủ thế, Ngô Lập Nhân mê hoặc một cái, ngẫu nhiên nghĩ thông suốt. Mặc dù mình có thể không giết Nhiệm Mẫn, thế nhưng đáng về hay là muốn làm một cái, như vậy mới có thể toàn quân trên dưới tin phục.

Ngô Lập Nhân lớn tiếng nói: "Nhiệm tướng quân, tuy là ngươi nhiều lần chiến công, nhưng là quân pháp vô tình. Ngươi lần này không nghe quân ta lệnh, đưa tới quân ta đại bại, hao binh tổn tướng, loạn quân ta tâm, theo luật đáng chém. Ngươi đến, đem Nhiệm Mẫn mang xuống, chém!"

Nói xong, Ngô Lập Nhân xoay người sang chỗ khác, giả vờ bị thương trạng, thở dài lắc đầu không ngớt.

Cái này lúc hậu, Triệu Tử Hi cuồng quật quỷ xuống, "Chủ công tuyệt đối không thể! Tuy là Nhiệm tướng quân khinh địch liều lĩnh, hao binh tổn tướng, thế nhưng Nhiệm tướng quân từng lập rất nhiều chiến công, hiện tại cũng có thể công quá tương đề; huống hồ trước trận chém tướng với quân bất lợi, mời chủ công nghĩ lại a!"

"Ta cũng biết Vinh Tăng công đại, ta vẫn coi như là tâm phúc, nhưng là như không giết hấn, cần gì phải kẻ dưới phục tùng? "

Cái này lúc hậu, Vương Thủ Nhân cũng quý theo dưới, "Chủ công, Nhiệm tướng quân mặc dù có tội, nhưng là quân ta đang dùng nhóm người lúc, có thể đem tội khác tạm thời ghi lại, các loại phá Tào quân lúc, khiến cho lập công chuộc tội, nếu như không thắng, lại giết không muộn! Mời chủ công minh giám! "

Nhiệm Mẫn không nói được một lời, hấn tuy là không sinh tử, nhưng là nhưng cũng biết Ngô Lập Nhân không đại tướng có thể dùng, nội tâm mâu thuẫn vạn phần, chỉ hận trước đây không có nghe từ Triệu Tử Hi nói như vậy.

"Ai, nếu quân sư cùng Triệu tướng quân đều là người cầu tình, tạm thời gửi phía dưới Đầu lâu, các loại phá Tào quân sẽ đi luận xử! " Ngô Lập Nhân do dự khoảng khắc, cuối cùng làm một cái "Gian nan " quyết định.

"Đa tạ chủ công ân không giết! Ngày sau tội đem nhất định nỗ lực giết tặc, vì chủ công đại ân. "

Ngô Lập Nhân đem Nhiệm Mẫn đỡ dậy, hỏi: "Người cũng biết Tào quân chủ tướng là ai? "

Nhiệm Mẫn đáp: "Cờ hiệu trên đánh là Tào tự, mặc dù không phải Tào Tháo bản thân thân chí, cũng là Tào thị tộc nhân.

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, thất thanh nói rằng: "Chẳng lẽ là Tào Nhân? "

Vương Thủ Nhân có chút ngoài ý muốn, hỏi tới: "Chủ công nhận biết người này hay không? "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, lần nữa dùng đến cái kia già cỗi mượn cớ, "Mười tám đường chư hầu thảo Đồng lúc, ta từng nghe nói qua người này, hấn là Tào Tháo từ đệ, người này giỏi về phòng thủ, rất có trí mưu, lần này mang thiết trận phía trước, sợ rằng cứu Từ Châu khó khăn. "

"Chủ công chớ buồn, lại đợi ta lược trận sau đó mới tính toán. "

Kỳ thực Ngô Lập Nhân biết là Tào Nhân, liền biết trận pháp này nhất định chính là trong truyền thuyết Bát Môn Kim Tòa Trận, nếu như Vương Thủ Nhân không nhận biết nói, hấn mình còn có thể có biện pháp, chỉ bất quá hấn không tốt cùng mọi người giải thích, sẽ không muốn nói ra trước đã.

Qua một ngày, Ngô Lập Nhân đại quân rốt cục đi tới Lữ Huyện ba mươi dặm chỗ xây dựng cơ sở tạm thời, lại tự mình mang theo Nhiệm Mẫn, Vương Thủ Nhân cùng nhau đi vào lược trận. Sớm có Tào quân thám tử báo cùng Tào Nhân, Tào Nhân cười ha ha một tiếng, lại tự mình ra trại, hướng Ngô Minh khiêu khích.

"Nhiệm Mẫn tiểu nhi, lần trước bị ta giết đại bại mà quay về, lúc này lại dẫn người trước đi tìm cái chết hay sao? Trong lúc này gian người chẳng lẽ là Ngô Minh bọn chuột nhắt? Người có thể có can đảm đến đây phá trận, nếu như không có, liền nhanh lên hồi đến Hạ Bi đi, bằng không đại quân ta đến mức, làm cho các người không chừa mảnh giáp! "

Nhiệm Mẫn bị kích khởi lửa giận, phóng ngựa tiến lên, quát lớn: "Người cái này thất phu, hãy xưng tên ra, có thể dám cùng ta đại chiến ba trăm hiệp? "

"Ha ha, ngô là Duyệt Châu mục dưới trướng đại tướng Tào Nhân là cũng, Nhiệm Mẫn mắng phu, hữu dũng vô mưu, có thể làm khó dễ được ta? "

"Chủ công Nhiệm Mẫn xin đánh! Nguyên ý xông trận địa địch, rửa nhục trước! "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, hỏi tiếp Vương Thủ Nhân: "Quân sư có thể thương thức trận này? "

Vương Thủ Nhân cười cười, "Chủ công, ngô đã biết trận này lai lịch, chúng ta về trước đi thương nghị một phen, ngày mai đến đây phá trận. "

"Nhiệm tướng quân, tới quân sư đã có đối sách, không cần sốt ruột, ngày mai nhất định khiến người báo thù rửa hận! "

Nhiệm Mẫn rốt cục sắc mặt hơi khá một chút, mấy người lập tức ghim ngựa mà quay về.

Đi tới trung trong quân trướng, Ngô Lập Nhân lập tức triệu tập mọi người thăng trướng nghị sự.

"Chủ công, trận này ta đã nhận biết, là vì Bát Môn Kim Tòa Trận. Bát môn giả: Hưu, Sinh, Thương, Đổ, Cảnh, Tử, Kinh, Khai, như từ Sinh môn, Cảnh môn, Khai môn mà vào thì cát; từ Thương môn, Kinh Môn, Hưu môn mà vào thì Thương; từ Đổ môn, Tử môn mà vào thì vong. Trận này mặc dù lợi hại, lại cần vừa lên đem ở giữa chủ trì. Ngô xem Tào Nhân trong quân không có có thể ngăn Nhiệm Mẫn tướng quân giả. Cố Nhiệm tướng quân chỉ cần từ đông nam sừng Sinh môn vào, từ chánh tây Cảnh môn một đường giết đi qua, bên ngoài trận tất loạn. "

"Ha ha, tốt, thật tốt! Ta có quân sư, như hấn được Trương Lương! Nhiệm Mẫn, Triệu Tử Hi, ngày mai bọn người ti mi chọn dưới trướng một nghìn kỵ binh, vô quân sư nói như vậy đi vào phá trận, rửa nhục trước! Các loại quân địch trận hình loạn lúc, Chư công lại yểm đại quân mà lên, một cô mà phá Tào Nhân, đang ở ngày mai. "

Dưới trướng mọi người cùng hô lên: "Là! "

Ngày hôm sau, Nhiệm Mẫn, Triệu Tử Hi liền dựa theo Vương Thủ Nhân phân phó, từ đông nam sừng sát nhập, thẳng đến chánh tây đi. Dọc theo đường đi không ai có thể ngăn cản, Nhiệm Mẫn trong lòng toàn lấy một con tức giận, tất cả đều rơi tại rồi Tào quân sĩ tốt trên. Tào quân trung ương, chủ trì là Tào Nhân chi đệ, tên gọi Tào Thuần. Mất Nhiệm Mẫn cứ như vậy một đường đem trận pháp đánh xuyên qua, không khỏi không cam lòng, toàn mã thẳng

đến Nhiễm Mẫn mà đến.

Nhiễm Mẫn người đến là rõ ràng quan tướng, trong lòng càng là cao hứng, "Ta không giết hạng người vô danh, hãy xưng tên ra! "

Tào Thuần hét lớn một tiếng, "Kỵ Đô úy Tào Thuần, lấy người mạng chó! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Tứ Hi kỹ năng Đại Tứ Hi phát động, tăng Nhiễm Mẫn ba giờ trụ cột vũ lực, Nhiễm Mẫn Tuyệt Dừng thuộc tính phát động, vũ lực + 3, Nhiễm Mẫn trụ cột vũ lực giá trị 100, tay trái khí giới Kỳ Phong Song Nhận Máu + 1, tay phải khí giới Thăng Tà Liên Câu Kích + 1, ngồi xuống Chu Long mã + 1, hiện tại vũ lực tăng lên tới 109. "

Ngoài trận Ngô Lập Nhân nghe thế tin tức, lập tức liền nở nụ cười, tới thiên vương lại muốn thu đầu người rồi, không biết là người nào quý xui xẻo? Không sẽ là Tào Nhân a !? Như vậy liền kiểm lợi lớn! Cái này Triệu Tứ Hi trợ công kỹ năng quả thật không tệ.

Nhiễm Mẫn khinh thường rồi Tào Thuần liếc mắt, ngay cả câu Kích dẫn đầu xuất thủ, như một đạo thiểm điện, bỏ về phía Tào Thuần, Tào Thuần vội vã giờ lên trường thương một đỡ, Nhiễm Mẫn lực lớn, Mãnh dùng sức phía dưới dĩ nhiên trực tiếp đem Tào Thuần vũ khí chặt đứt, ngay cả câu Kích khí thế không giảm, hướng về Tào Thuần lọt bỏ. Tào Thuần thấy tình thế không ổn, vội vã lăn xuống mã, ngay cả câu Kích dĩ nhiên sinh sôi đem ngựa lật úp.

Nhiễm Mẫn mất Tào Thuần như thế chẳng té, thúc mã về phía trước, hai lưỡi Mâu về phía trước đâm một cái, Tào Thuần né tránh không kịp, lập tức bị xuyên thấu qua ngực mà qua. "Ta các người còn dám cười ta! "

Nhiễm Mẫn hét lớn một tiếng, như vậy mọi thứ đều ở mấy hơi trong lúc đó, cả kinh Triệu Tứ Hi than thở: Nhiễm tướng quân thật thần tiên cũng!

"Tích! Chúc mừng túc chủ thu được Tào Thuần võ hồn mảnh nhỏ một viên, Tào Thuần tứ duy thuộc tính vì vũ lực 82, chỉ huy 88, trí lực 75, chính trị 78. "

Ngô Lập Nhân vừa nghĩ tới giết là ai, vào ngay sau đó thu được loại tin tức này, "Ngạch, thiên vương đáp địa hồ, giết cái chuột nhỏ. Cái này Tào Thuần tứ duy thuộc tính thật không tệ, đáng tiếc đụng tới Nhiễm thiên vương, vẫn bị nháy mắt giết hạ tràng, cũng là đủ buồn khổ. "

Nhiễm Mẫn giết Tào Thuần sau đó, Bát Môn Kim Tỏa Trận càng là thiếu chủ kiến, Nhiễm Mẫn một đường giết đến Cảnh môn, trận kia liền đã lớn loạn, trong trận nhân mã không có mệnh lệnh, lẫn nhau trùng tên trùng kích, đúng lúc này, Ngô Lập Nhân nâng cao lệnh kỳ, xua quân yểm giết đi qua. Ngô Lập Nhân xung phong đi đầu, vọt tới trước phong đi.

"Chủ công không thể! " Vương Thủ Nhân nào nghĩ tới Ngô Lập Nhân có thể như vậy vọt thẳng đi qua, hấn mặc dù biết Ngô Lập Nhân một mực luyện tập một bộ rất tốt thương pháp, nhưng là hấn chỉ là cho rằng Ngô Lập Nhân là vì cường thân kiện thể, tăng cường khí lực, không đến mức quá mức nhu nhược, hấn nơi nào sẽ biết, Ngô Lập Nhân cũng có một lời ra trận giết địch máu nóng. Dù sao hấn thư sinh bề ngoài dưới, là một người linh hồn.

Ngô Lập Nhân không có để ý Vương Thủ Nhân nói cái gì, hấn đưa qua Hồ Nha Thương, một bên xông, một bên hô to: "Giết a! " tam quân tướng sĩ mất chủ công của mình xung phong đi đầu, càng là bạo phát trước nay chưa có sĩ khí, người người anh dũng về phía trước.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ Hồ Nha Thương vũ lực + 2, hiện tại túc chủ vũ lực giá trị tăng lên đến 77. "

Lý Đại Nguru, Vương Nhị Hắc, Trương Tam Cầu ba người chỉ phải theo sát Ngô Lập Nhân phía sau, bọn họ biết mình tài nghệ thật sự, nếu như gặp phải thực lực mạnh mẽ đối thủ, bọn họ đã làm xong liều chết chuẩn bị.

Song khi bọn họ đến Ngô Lập Nhân cảm thương ung dung giải quyết tên địch nhân thứ nhất sau đó, bọn họ phát hiện, thì ra ở trong mắt bọn họ hấn nhu nhược chủ công hiện tại đã thoát thai hoá cốt, tuy là lực đạo không phải là rất lớn, nhưng là thương pháp dùng cũng là có chút tinh diệu. Lúc này thì bọn họ hấn máu nóng lần nữa bị đẩy lên, theo sát Ngô Lập Nhân, hướng về Tào binh lướt đi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Dương Minh thần kỹ toán Tào binh, Tử Hiếu Nghiêm Chỉnh phá trùng vây

Trải qua một thời gian đánh lén, Tào quân đại bại, Tào Nhân bị thuộc cấp Tử cứu được cõ, mất đi để lại một chi năm nghìn Hồ Báo Kỵ đoạn hậu, chỉ có xuống dốc được kết quả toàn quân chết hết. Tào Nhân thu thập tàn binh, ba chục ngàn đại quân gần được hơn vạn người, Tào Nhân ngựa mặt lên trời thở dài, "Ta có mặt mũi nào hẹn gặp lại chủ công! "

Tào Nhân bị thống vạn phần, bộ hạ thiên đem vội vã khuyên giải an ủi, "Tào tướng quân, thắng bại là chuyện thường binh gia! Các loại hẹn gặp lại chủ

công, lại mang đại quân báo thù cũng không trễ. "

"Phụng Hiếu tiên sinh trước khi đi, phân phó ta tìm một hiểm yếu chỗ mai phục, định có thể đại phá Ngô Minh. Mà ta tự cao có Bát Môn Kim Tỏa Trận, dĩ nhiên chưa nghe Phụng Hiếu kể sách, bị trại địch trung người tài ba phá trận mà bại. Hai vạn hồ báo tinh kỵ tổn thất phân nửa, còn chiết ngũ đệ Tào Thuần, ngũ muôn lần chết khó Từ kỳ cữu! "

Thiên tướng kia lo lắng Tào Nhân biết luẩn quẩn trong lòng, tình thâm ý cất nói: "Tướng quân! Còn nhiều thời gian, xin đem quân lấy chủ công đại sự làm trọng. "

Tào Nhân thở dài một tiếng, "Nếu sai lầm lớn đã thành, hối hận chỉ vô ích, đợi ta tập hợp lại. Ngô quân đại thắng một hồi, buổi tối tất nhiên sẽ không phòng bị quân ta, ta tự mình dẫn đại quân đi vào tập kích doanh trại địch, nhất định một cô phá đi. "

"Tướng quân anh minh! " Tào Nhân thủ hạ chur vị quan tướng nhao nhao phụ họa.

Ngô Lập Nhân đại quân đại phá Tào Nhân Bát Môn Kim Tỏa Trận sau, sau đó tại chỗ nghỉ ngơi và hồi phục, trận chiến này tước được đại lượng đồ quân nhu ngựa, nhưng là lại không có bắt được cái gì bắt tù binh, Tào Tháo tướng sĩ sức chiến đấu làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm than phục, nhất là Hồ Báo Kỵ sức chiến đấu càng làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng không ngừng hâm mộ.

Ngô Lập Nhân Vì vậy tuyên bố khao thưởng tam quân, thoả thích ăn uống, mà Nhiệm Mẫn chém giết Tào Thuần sau đó, lại mang dưới trướng truy sát Tào binh mấy nghìn, thẳng đến thối lên đánh chuông lui binh thanh âm, Nhiệm Mẫn chỉ có suất bộ phản hồi. Nhiệm Mẫn trở lại trung quân đại trướng, lần nữa quỳ rạp xuống Ngô Lập Nhân trước mặt: "Chủ công! Tội đem chuyên tới để lĩnh tội! "

Nhiệm Mẫn lúc này trên mặt vết máu đầy người, trên người chiến bào đã hư hại không còn hình dáng, càng là nhuộm đầy tiên huyết. Ngô Lập Nhân lúc này biến sắc, "Nhiệm tướng quân, đem mặc áo tăn ngoại trừ! "

Vương Thủ Nhân cũng vô cùng không hiểu lấy Ngô Lập Nhân, không rõ ràng lắm Ngô Lập Nhân rốt cuộc là ý gì, chẳng lẽ muốn đánh bằng roi hay sao?

Nhiệm Mẫn do dự một chút, vẫn là bỏ đi hết thấy mặc áo, cột vào bên hông.

Ngô Lập Nhân ngã một chiếc rượu, đến gần Nhiệm Mẫn, tiếp lấy chỉ vào Nhiệm Mẫn trên vai trái một chỗ thương thương, "Vĩnh Tằng, nếu không phải vì Minh bán mạng, cũng sẽ không có cái này toàn thân thương tích. Chỗ này thương thương, là vì Minh sở thụ, mời đầy uống này ly, bày tỏ Minh chí tâm ý. "

Nhiệm Mẫn tiếp nhận rượu, trùng điệp hô một tiếng, "Chủ công! " ngửa đầu uống vào.

Ngô Lập Nhân lại lần nữa rót đầy, lại chỉ vào trên cánh tay trái một chỗ kiếm thương, "Chỗ này kiếm thương, cũng vì Minh sở thụ, mời lại uống một ly! "

Nhiệm Mẫn lại uống vào.

Ngô Lập Nhân lại tiếp lấy mấy lần rồi Nhiệm Mẫn toàn thân cao thấp thương tích, không biết làm cho Nhiệm Mẫn uống bao nhiêu. Ngô Lập Nhân kể mà nói rằng, "Vì quốc gia, vì bách tính, chur vị tướng quân theo ta xuất sinh nhập tử, một chén này, ta mời mọi người! "

Chúng tướng dưới trướng bùng rượu lên tước, "Nguyện vì chủ công quên mình phục vụ lực! "

"Vĩnh Tằng toàn thân, thương tích vô số, đây đều là công lao nhân chứng. Chur vị cho rằng, cái này so với bắt đầu hấn khinh địch liều lĩnh tội như thế nào? " Ngô Lập Nhân hỏi.

"Nhiệm tướng quân giết địch vô số, lập công vô số, tuy có tội, công lao càng nhiều, nguyện chủ công chiều rộng miễn tội khác! " Triệu Tứ Hỷ cầm đầu nói rằng,

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Ta chế quân lệnh, thưởng phạt phân minh. Có công tất thưởng, có sai tất phạt. Lần này Nhiệm tướng quân xông pha chiến đấu, lấy một nghìn tinh kỵ trăm thủ mấy nghìn, càng là lấy lực một người trăm địch đại tướng, chỉ có có thể dùng quân ta đại thắng. Nhiệm tướng quân cái này cả người vết sẹo phải là ôm lòng liều chết chỉ có lưu lại, cho nên đi qua Nhiệm tướng quân đã chết qua, ta muốn trải qua trận chiến này, nhất định có một càng thêm thành thực chứng chạc Nhiệm Vĩnh Tằng, mang theo mọi người đừng cảm tiến tới. Mọi người có lời gì không? "

"Mạt tướng tâm phục khẩu phục! "

Vương Thủ Nhân lúc này ở trong lòng vì Ngô Lập Nhân ám thầm than một cái đem, phen này thuyết từ, chẳng những làm cho mọi người đối với Nhiệm Mẫn vô tội không có bất kỳ ý kiến, còn lung lạc rồi lòng người, thật sự là làm cho Vương Thủ Nhân bội phục không thôi

Ngô Lập Nhân trong lòng cũng vì kỹ xảo của chính mình đắc chí: Ta chính là trời sanh biểu diễn gia.

Các loại chúng tướng đều lui hồi, Vương Thủ Nhân đi tới Ngô Lập Nhân bên cạnh, nhỏ giọng nói rằng: "Chủ công, lần này tam quân chề chén, nhưng cần lưu một đội quân, để ngừa quân địch tập kích doanh trại địch. "

Mới vừa nghe xong những lời này, Ngô Lập Nhân một cái gạt mình, "Quân sư, Tào Nhân tan tác như vậy, còn dám trở về tập kích doanh trại địch hay sao? "

"Chủ công, cái gọi là binh bất yểm trá, chúng ta không nghĩ tới, quân địch nếu thật làm, này cái gọi là xuất kỳ bất ý, thắng bại đang ở đang lúc trở tay. Chủ công mặc dù không có nghĩ đến, vì thần giả lại không thể không lo. "

Ngô Lập Nhân sờ trán một cái mồ hôi lạnh, loại này tập kích doanh trại địch sự tình, Tam quốc chí trung vốn là lại thông thường bất quá, nhưng mà đại thắng phía dưới, dễ dàng nhất khiến người ta ma túy, từ quân chủ mưu thần, cho tới quan tướng quân tốt, không một thứ không biết sản sinh một loại cảm giác: Quân địch đã bại lui, có thể An gối không lo.

"Quân sư, đã như vậy, vậy hẳn là sớm làm an bài, bằng không hối hận thì đã muộn! "

Vương Thủ Nhân đến Ngô Lập Nhân thần sắc đại biến, liền vội vàng nói: "Chủ công chớ buồn! Vừa mới ta đã phân phó Triệu Tứ Hi, làm cho hắn suất ba nghìn người bắn nỏ, ba nghìn đội lính trưởng thương, mai phục tại trước doanh bốn phía, trước doanh hiện tại đã vì không doanh, doanh trại trung chuẩn bị thêm thảo nhân. Đến lúc đó hậu nếu như Tào Nhân dám can đảm đến tập kích doanh trại địch, định dạy hắn có đến mà không có về! "

Ngô Lập Nhân cái này lúc hậu chỉ có vỗ ngực một cái, "Cái này cuối cùng cũng yên tâm, vừa mới quân sư nói để cho ta xác thực lại càng hoảng sợ! Ngô có quân sư, có thể không lo cũng! "

Lúc đêm khuya, tam quân đại thể đi vào giấc ngủ, ở Ngô Lập Nhân doanh trại bên ngoài, Tào Nhân binh mã đang ở từng bước tới gần. Nghe tới thám tử báo lại, Ngô Lập Nhân đang ở khao thường tam quân, tam quân tướng sĩ nhiều đã say ngược lại, Tào Nhân trong lòng vui vẻ: Thực sự là thiên dạy ta thành này công lao.

Tào Nhân đại quân lặng lẽ hướng Ngô Lập Nhân doanh trại tới gần, dọc theo đường đi tẩy rửa hết cản trở sau đó, Tào Nhân la lớn: "Hỗ Bảo Kỵ các huynh đệ, rửa nhục trước cơ hội đã đến, xông lên a! "

Đại quân nhất thời như hàng dài thông thường xông về Ngô quân doanh Trại, làm chúng tướng sĩ chém nhào rất nhiều "Ngô quân" sĩ tốt sau đó mới phát hiện, dĩ nhiên có là Tào Nhân. Cái này lúc hậu, bốn phía bỗng nhiên truyền đến tiếng kêu, trong lúc nhất thời đầy trời hỏa tiễn hướng về Tào binh toàn bắn đi, hỏa tiễn hoặc là dẫn hỏa thảo nhân, hoặc là bắn trúng Tào binh, hoặc là bắn trúng ngựa. Trong lúc nhất thời ánh lửa ngút trời, ngựa chấn kinh phía dưới, lẫn nhau trúng tên.

"Ngô Minh tiểu nhi, ta lại trúng gian kế của ngươi! Ta với ngươi thế bất lưỡng lập! " Tào Nhân lấy đầy trời hỏa quang, nổi giận gầm lên một tiếng.

Đang ở trong giấc ngủ Ngô Lập Nhân chợt nghe hệ thống thanh âm nhắc nhở: Tích! Chúc mừng túc chủ, thu được Tào Nhân cừu hận giá trị 9 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 61, cừu hận giá trị 29.

Cái này một thanh âm sợ đến Ngô Minh vội vã xoay người dựng lên, nghe bên ngoài hét hò, thở thật dài nhẹ nhõm một cái, "May mà có Vương Thủ Nhân! Không phải vậy lần này nói không chừng liền treo, trên chiến trường thật là thay đổi liên tục a! " ngay sau đó, Ngô Lập Nhân lại cùng hệ thống nói rằng: "Nhanh, giúp ta kiểm tra đo lường dưới Tào Nhân thuộc tính cùng kỹ năng. "

"Keng! Hệ thống kiểm tra đo lường đến Tào Nhân tứ duy thuộc tính vì vũ lực 86, chỉ huy 90, trí lực 80, chính trị 65. Kiểm tra đo lường đến Tào Nhân sở hữu thuộc tính: Nghiêm Chính -- trong khi làm Chủ Tướng lúc, phe mình thuộc hạ ở vào hoàn cảnh xấu lúc, Tào Nhân chỉ huy + 3, trí lực + 2. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Nhân Nghiêm Chính kỹ năng phát động, Tào Nhân trước mặt chỉ huy tăng lên đến 93, trí lực tăng lên đến 82, mời túc chủ chú ý. "

Nghe xong hệ thống, Ngô Lập Nhân lại không khỏi cảm thán: Tào Nhân quả nhiên là nhân tài, thuộc tính này, đặt ở tam quốc cũng là trung-thượng đẳng, trách không được thủ Phiên thành lúc, ngay cả Quan Vũ đều không làm sao được.

Tuy là bị mai phục, Tào Nhân lúc này trong lòng cũng có chút hối hận, nhưng là hắn lại như cũ la lớn: "Chúng tướng sĩ, giết địch phá tặc, đang ở hôm nay, lần này chuyện gấp, hãy theo ta mở một đường máu. "

Tào quân phía sau là mai phục ba nghìn đội lính trưởng thương, trải qua người bắn nỏ mấy vòng hỏa tiễn, Tào binh tử thương cân rưỡi, thừa ra năm nghìn Hỗ Bảo Kỵ ở Tào Nhân chỉ huy dưới sự hướng dẫn, hướng về Ngô quân đội lính trưởng thương lướt đi. Đội lính trưởng thương tuy là khắc chế kỵ binh, vậy mà lúc này Tào quân trải qua chinh đồn, đã không có hoảng loạn, lần lượt theo Tào Nhân bên ngoài trước đột phá vòng vây, kỵ binh tốc độ cực nhanh, làm cho Ngô quân rất nhiều người phản ứng không kịp nữa, đã bị mất mạng. Một phen chém giết phía dưới, Hỗ Bảo Kỵ năm nghìn binh mã phá vây rồi bốn ngàn, mà Ngô quân ba nghìn đội lính trưởng thương lại tử thương hai nghìn.

Các loại Triệu Tứ Hi tương chiến quả báo cho Ngô Lập Nhân cùng Vương Thủ Nhân lúc, Vương Thủ Nhân thở thật dài một tiếng: Tào Nhân gặp bại mà không nổi giận, dĩ nhiên có thể đem tàn binh thu nạp, tới cướp ta doanh; trúng mai phục, lại hấp hối không sợ, tổ chức lui ngược, giết ngược ta tướng sĩ mấy nghìn, thật sự là lớn đem chí cho! Chủ công, là ngô khuyết điểm, không nghĩ tới Tào quân dĩ nhiên sĩ khí không giảm, vẫn còn có sức chiến đấu như vậy, mời chủ công trách phạt! "

Tuy là làm cho Tào Nhân chạy mất, có chút tiếc nuối, thế nhưng Ngô Lập Nhân nhưng trong lòng vẫn là rất cao hứng, "Nếu không có Dương Minh, bọn ta đều là chết không có chỗ chôn, có thể nào trách cứ quân sư? Tào Nhân quả thật có phong độ của một đại tướng, tiền thôi có theo, ngô trong quân Nhiệm tướng quân thụ thương quá nặng, trừ cái đó ra cũng không đại tướng, không phải quân sư chỉ qua cũng! "

"Chủ công nói cực phải! Ngô quân thiếu khuyết tướng giỏi, thật sự là tiếc nuối. "

Chương 33: lấy Hạ Bi để vương hữu thuật, đoán thắng bại làm Tướng chỉ đạo

Thọ Xuân, Viên Thuật thư phòng.

Lúc này Viên Thuật đang triệu tập Dương Hoàng, Viên Dận, Kỳ Linh trao đổi cơ yếu sự tình. Viên Thuật ngồi ở chỗ kia, không nói được một lời, đem trên tay tấu chương cùng một phong thư ném cho 3 người chuyển cho nhau duyệt.

Ba người liếc nhau, phân biệt rất nhanh xem một lần, xong sau, thần sắc trở nên có chút quái dị, không nói được một lời lấy Viên Thuật.

Viên Thuật thở dài một tiếng nói rằng: "Cái này phong tấu chương, vốn là mấy tháng trước, Sùng Hoán mang binh thủ Kế Huyện lúc, hấn phó tướng Lôi Bạc, Trần Lan cộng đồng tấu lên, bọn họ tố cáo Sùng Hoán trước trận cùng địch có tư, vẫn thủ vững không ra, thậm chí làm Ngô Minh dất bách tính đi, Sùng Hoán cũng mượn cơ hội từ chối, không phải phát binh truy kích, mãi cho đến cuối cùng, Ngô Minh đến rồi Kế Huyện dưới thành hẹn nhau việc, Lôi Trần nhĩ tướng lúc đầu một cỗ mà tóm lại, Sùng Hoán vẫn như cũ lấy dụ địch chỉ từ thoái thác, các ngươi làm sao?"

Kỳ Linh tỳ khí hơi gấp gấp, người thứ nhất nói rằng: "Bệ hạ, lấy phó tướng tố cáo chủ tướng, Lôi Bạc, Trần Lan đáng chết!"

Viên Thuật không để ý tới hấn, lại hướng về phía Viên Dận cùng Dương Hoàng, Viên Dận suy nghĩ một chút nói rằng: "Kỳ tướng quân nói sai rồi! Tam quân đều là bệ hạ chỉ quân, nếu có người mưu phản cấu kết bên ngoài tặc, mặc dù là một tiểu tốt, cũng có thể dựa vào sự thực đã báo, hưởng là Lôi Trần nhĩ tướng, chỉ bất quá biết hay không nói là thật, thần không dám vọng có kết luận."

Viên Thuật gõ bàn một cái nói, "Lá thư này là hôm nay lòng trăm bụng giao cho trăm, là từ Sùng Hoán trong phủ lục soát ra, các ngươi cũng, là hẹn nhau Sùng Hoán tạm thời ở trăm thủ hạ làm nội ứng, đến lúc đó có thể tùy cơ ứng biến, tin kí tên cũng đã bị xóa và sửa, các ngươi làm sao?"

Kỳ Linh có chút kích động, lớn tiếng tấu nói: "Bệ hạ! Đây nhất định là địch nhân kế ly gián! Trước đây bày đường chư hầu cộng đồng xâm phạm, nếu không phải Bình Khẩu tướng quân thượng thư phá bày đường chư hầu, lúc này bọn ta vẫn còn ở bên ngoài chém giết, tại sao lần này ở chỗ này tọa hướng thái bình."

"Trăm cũng là nhớ kỹ hấn lần này công lao, cho nên mới tìm các ngươi thương lượng." Viên Thuật trong mắt lóe quang mang, không có người biết trong lòng hấn suy nghĩ cái gì.

Viên Dận nói tiếp: "Bệ hạ, nếu như Bình Khẩu tướng quân thật sự có phản tâm, thật sự là khó lòng phòng bị, nguyện bệ hạ nghĩ chi thận trọng!"

"Trăm chính là không biết làm sao làm, chỉ có tìm các ngươi qua đây, nếu như trăm đều nghĩ xong, ngươi còn phải nhóm làm cái gì?" Viên Thuật bỗng nhiên lớn tiếng trách cứ, làm cho đứng ở phía dưới ba người cuống quýt quỳ xuống, "Bọn thần có tội! Bọn thần có tội!"

"Đều đứng lên đi! Nói mau dưới, có biện pháp nào, đã có thể phân rõ Sùng Hoán chí tâm, có thể không ảnh hưởng trăm danh tiếng."

Cái này lúc hậu, vẫn không có lên tiếng Dương Hoàng, tiến lên một bước, cao giọng nói rằng: "Thần có nhất kế, khả giải bệ hạ chi buồn!"

Ngày thứ hai, Viên Thuật triệu tập quần thần, thương nghị quốc sự.

"Các vị ái khanh, Tào Tháo ồ ạt tiến công Từ Châu, một đường đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, mà Ngô Minh tiểu nhĩ, dĩ nhiên cử khuynh quốc chi binh đi cứu Từ Châu, mấy ngày trước đây Tào Tháo phái sứ giả, hẹn ta tập kích Hạ Bi, đoạn Ngô Minh đường lui, chư vị nghĩ như thế nào a?"

Lôi vừa nói dứt, Viên Sùng Hoán lập tức ra tiểu đội tấu nói: "Bệ hạ, việc này tuyệt đối không thể!"

Viên Thuật nghe xong, chân mày cau lại, "Ngô Minh lần trước nhiều lần trêu chọc với trăm, trăm rất thù hận chi, lúc này đang là nhân cơ hội báo thù lúc, vì sao không thể, Bình Khẩu tướng quân ngươi lại nói tới!"

Viên Sùng Hoán phảng phất một điểm không có phát giác đến Viên Thuật thần sắc biến hóa, dùng leng keng có lực thanh âm nói rằng: "Lần này Tào Tháo phạt Từ Châu, nếu như thành công, thì Từ Châu tất cả thuộc về Tào Tháo hết thảy. Bọn ta suất đại quân đánh xa, mặc dù chiếm lĩnh Hạ Bi, thì Tào Tháo sao lại tha cho ta quân phân Từ Châu nơi? Đến lúc đó lấy Duyên Châu Từ Châu chi binh lẫn nhau công, quân ta binh thiếu không đủ thủ, nhiều lính thì với đất nước bất lợi, chẳng phải là quá mức gần gò, quân ta lao sư viễn chinh, chỉ là vì Tào Tháo lợi dụng, có trăm hại mà không một lợi. Huống hồ, Hạ Bi thành tuy là binh thiếu, thế nhưng theo thám tử sở báo, cũng có năm nghìn binh mã; hơn nữa Ngô Minh ở Hạ Bi sâu dân tâm, đến lúc đó nếu tổ chức bách tính cộng đồng thủ thành, Hạ Bi tất nhiên không thể đột nhiên phá. Nếu kéo dài lâu ngày, lương thảo đứt đoạn, các loại Ngô Minh chỉ huy mà phản hồi, trong ngoài giáp công, thì đại quân tất bại vậy!"

"Làm càn! Người dám công nhiên như vậy bao che Ngô Minh, đừng không phải là các người trong lúc đó quả có không thể cho người biết bí mật hay sao? " Viên Thuật vốn là hoài nghi Viên Sùng Hoán, lời nói này nói ra, làm cho Viên Thuật không khỏi nộ từ đó tới.

Viên Sùng Hoán vẫn như cũ không kiêu ngạo không siểm nịnh, quỳ xuống đáp: "Bệ hạ! Thần chỉ trung tâm, nhật nguyệt chứng giám! Chớ đợi tin bọn đạo chích lời gièm pha, ly gián người ta quân thần nghĩa! "

Viên Thuật cười lạnh một tiếng, "Bình Khẩu tướng quân nếu trung tâm chứng giám, vậy trăm liền ra lệnh người tự mình mang binh đánh Hạ Bi, vì trăm tróc tới Ngô Minh tiểu nhi, để tiết trăm mối hận trong lòng! "

"Bệ hạ xin nghĩ lại a! " Viên Sùng Hoán lần nữa dập đầu.

"Đây là thánh chỉ. Trăm vẫn là cùng người binh mã năm chục ngàn, Lôi Bạc, Trần Lan nhị tướng vì phó, cùng người cùng nhau xuất chinh, ngay hôm đó xuất phát, tan triều! "

Chúng thần ba hô muôn năm sau đó, nhao nhao rời đi, chỉ để lại quỳ dưới đất Viên Sùng Hoán, lắc đầu thở dài. Lúc này, Kỷ Linh đã đi tới, vỗ vỗ Viên Sùng Hoán bả vai, "Bình Khẩu tướng quân, lần này người cần phải cố gắng công thành, cái này có thể quan hệ tài sản của mình tính mệnh. "

"Đa tạ đại tướng quân, Tổ đã biết, bệ hạ đã hoài nghi ta có nhị tâm, quân nghi thần Tử, ngộ lại có gì pháp? " Viên Sùng Hoán từ dưới đất bò dậy, lão đảo hướng bên ngoài cửa cung đi tới.

Viên Sùng Hoán mặc dù biết xuất chinh lần này ý nghĩa không lớn, đánh hạ Hạ Bi hy vọng cũng rất nhỏ, nhưng là Viên Thuật đã hạ từ mệnh lệnh, hần phải chấp hành, hơn nữa cần hết tất cả khả năng, đánh hạ Hạ Bi.

Đại quân vội vã đi, Viên Sùng Hoán vì tiết kiệm thời gian, làm cho tướng sĩ đi cả ngày lẫn đêm, qua mười ngày, cũng đã bình lâm Hạ Bi dưới thành. Viên Sùng Hoán làm cho đại quân trú đóng ở Hạ Bi ngoài thành chỗ năm dặm, liền một thân một mình muốn đi Hạ Bi thành phòng thủ trạng thái. Lôi Bạc cùng Trần Lan, lại để bảo vệ Viên Sùng Hoán an toàn làm lý do cường liệt yêu cầu theo cùng đi. Viên Sùng Hoán trong lòng tự nhiên biết, đây hết thấy đều là Viên Thuật an bài, làm cho hai người này giám thị mình. Lần trước ở Kế Huyền lúc, Lôi Bạc cùng Trần Lan đối với Viên Sùng Hoán bất mãn cũng đã phi thường sâu, chính hần làm sao không biết, hần đây côi lòng kỳ vọng cho rằng, thân là đồng tộc hoàng đế có thể tin tưởng mình, nhưng mà hần đúng là vẫn còn sai rồi.

Ba người tới Hạ Bi dưới thành bên ngoài một dặm, xa xa hướng Hạ Bi trên thành nhìn lại, chỉ thấy thành tường cao cao trên, từng hàng sĩ tốt sắp hàng, bên cạnh chất đồng lẫn cây lõi thạch, theo sát phía sau một hàng cung tiễn thủ, đang chăm chú nhìn chăm chăm ngoài thành Viên Sùng Hoán ba người.

Viên Sùng Hoán cười khổ một tiếng, "Nhị vị tướng quân, cho rằng Hạ Bi phòng ngự như thế nào? "

Lôi Bạc Trần Lan lẫn nhau rồi, cùng nhau đáp: "Xin đem quân công khai! "

"Hạ Bi tuy là binh vì tương quả, nhưng Ngô Minh sớm đã đoán ta sẽ chờ tới đánh lên, cho nên sớm đã an bài phòng thủ cách, cố người làm tướng, không ngờ bên ngoài thắng, trước đoán bên ngoài bại. Trên thành tường, lẫn cây lõi thạch sớm đã đủ, người bắn nỏ sợ là mũi tên cũng rất sung túc, sĩ tốt lại đồng tâm kháng địch; lại nghe nói Ngô Minh ở Hạ Bi thâm đắc nhân tâm, quân dân chuyên tâm, đồng lòng thủ thành, sao mà khó phá! "

"Tướng quân vì sao luôn là phòng địch nhân chí khí diệt uy phong mình? Quân ta năm chục ngàn binh mã, đoán Hạ Bi trong thành có bao nhiêu lẫn cây lõi thạch mũi tên? Quân địch chỉ có năm nghìn binh mã, bọn ta ngày đêm công thành, lẽ nào bên ngoài không thông báo nghị nghị sao? "

"Hai vị tướng quân, ta biết các người đối với ta có chỗ hiểu lầm, nhưng cũng biết, tâm vì khí thành, binh vì thành thành, tâm cố thì khí cố, binh cố thì thành cố. Tình mật chuyên An, nội ngoại như một, không khe không tỳ vết, lấy chủ đãi khách, mặc dù vẽ mà thủ chi nhưng cũng. "

"Thực sự là thư sinh góc nhìn! Bệ hạ đã hạ chỉ cường công, Bình Khẩu tướng quân, khó hơn nữa chúng ta cũng chớ chắc chắn Hạ Bi bắt, mong Bình Khẩu tướng quân tự giải quyết cho tốt! " Lôi Bạc không khách khí chút nào nói rằng.

"Lôi tướng quân! " Viên Sùng Hoán sắc mặt khó, nhìn chăm chăm Lôi Bạc, "Ta là tam quân chủ tướng, đối với thuộc hạ quan tướng có tiền trạm hậu tấu quyền, chớ không phải là người cho rằng nào đó không dám trăm người hay sao? "

Trần Lan sau khi nghe được kinh hãi, liền vội vàng nói: "Tướng quân bớt giận! Lôi tướng quân nhanh mồm nhanh miệng, cũng không phải là có lòng chống đối tướng quân, xin đem quân khai ân! "

Lôi Bạc không nghĩ tới Viên Sùng Hoán nói trở mặt liền trở mặt, sợ đến vội vã nhảy xuống ngựa, quỳ trên mặt đất dập đầu không ngớt: "Tướng quân tha mạng, mặt tướng biết sai rồi. "

Viên Sùng Hoán quay đầu ngựa lại, thở dài một tiếng: "Nhị vị tướng quân, ngày mai công thành, các người suất lĩnh bộ đội sở thuộc, thay phiên công thành, làm cho Hạ Bi quân dân ngày đêm không phải phải nghỉ ngơi, cường công mấy ngày, đến lúc đó lại tính toán. "

P/s: Khó thân Hoán ca vờ lêu :))

Chương 34: công Hạ Bi Viên Tổ sơ định tính toán, luận lòng dạ Trần Lan độ lòng người

Cuối mùa thu buổi sáng, hơi có chút cảm giác mát. Nhưng là Hạ Bi dưới thành Viên làm đại quân đã chờ xuất phát, vòng thứ nhất đi trước công thành là Lôi Bạc dưới quyền một vạn quân mã. Viên Sùng Hoán lệnh kỵ chỉ một cái, công thành kèn lệnh cũng đã tùy theo thời lên.

Một vạn sĩ tốt, nhấc lên thang mây, hướng Hạ Bi thành xung phong đi. Không đợi đến bên thành tường, Hạ Bi trên tường thành cũng tiến thủ bắt đầu vạn tên cùng bắn, khắp bầu trời khắp nơi mũi tên, làm cho xông lên phía trước nhất binh sĩ nhao nhao rồi ngã xuống. Phía sau sĩ tốt lại không sợ hãi chút nào, tiếp tục hướng phía trước phóng đi, đến khi tới gần thành tường, nhanh chóng đem thang mây nhấc lên, binh sĩ nhao nhao xông lên đi, leo lên.

Trên thành tường, thủ thành Hạ Bi tướng sĩ, ở Trần Cận Nam ra mệnh lệnh, bắt đầu hướng về thang mây trên ngược lại nấu com dầu, tiếp lấy dùng hỏa tiễn hướng dưới liền bắn, trong lúc nhất thời thang mây cùng thang mây lên Viên binh nhao nhao cháy, có dưới sự kinh hoàng từ giữa không trung rơi xuống, rơi xuống phía dưới Viên quân trong đám người, lại nhao nhao dẫn hỏa chung quanh sĩ tốt, trong lúc nhất thời, dưới tường thành, hỏa điểm tận trời, thiêu đốt thật lâu mới vừa rồi dập chết.

Ngay sau đó, phía sau sĩ tốt lại tiếp tục đuổi kịp, lần nữa nhấc lên thang mây, lần này Trần Cận Nam không có mệnh lệnh tiếp tục dùng hỏa tiễn, mà là làm cho thủ thành tướng sĩ nhao nhao mang lên to lớn hòn đá cùng lõi mộc, theo thang mây, xuống phía dưới ném tới, trong lúc nhất thời Viên binh tiếng kêu rên tận trời, cụt tay cụt chân đầy đất. Có may mắn bò đến trên thành tường, cũng bị Vu Tuân Đạt mang theo binh sĩ từng cái cách giết.

Không đến hai canh giờ tiến công, Viên binh tổn thất hơn ba ngàn người, mất cường công không được, sĩ khí hạ, Viên Sùng Hoán quả đoán hạ lệnh lui binh. Viên Sùng Hoán xanh mặt, lấy đầy bụi đất trở về Lôi Bạc, không nói được lời nào, ngay sau đó lại để cho Trần Lan một vạn binh sĩ tiếp tục công thành.

Tiếng chém giết, tiếng reo hò, tiếng kêu rên, tràn đầy toàn bộ Hạ Bi bên trong thành bên ngoài. Viên Sùng Hoán đứng ở đó, lấy từng cái binh sĩ anh dũng về phía trước, lại từng cái té trên mặt đất, khoe miệng bỗng nhiên có một tia co rúm. Hắn nhắm mắt lại, không có lại đi.

Lại qua sắp sĩ một canh giờ, Lôi Bạc bỗng nhiên đi tới Viên Sùng Hoán bên người, quỳ xuống cầu khẩn nói: "Tướng quân, rút lui trước binh a !! Các tướng sĩ thương quá! "

Viên Sùng Hoán chậm rãi mở mắt ra, rồi viễn phương, lại trước mắt Lôi Bạc, "Bây giờ biết Hạ Bi thành có hay không khó công sao? "

Lôi Bạc thở dài một tiếng, tựa đầu thật sâu đập đầu trên đất, "Mặt tướng biết sai rồi! "

"Đánh chuông thu binh! "

Theo một tiếng vang lên đánh chuông tiếng, vào một ngày Hạ Bi công thành chiến đấu tạm thời có một kết thúc.

Lôi Bạc Trần Lan phân biệt tự lại riêng mình đội ngũ, cứu trị người bị thương, bận rộn thật lâu, mới bị Viên Sùng Hoán cho đòi đến trung quân đại trưởng trung.

Viên Sùng Hoán đến hai người qua đây, liền vội vàng đứng lên, nghênh lễ thượng khư, "Nhị vị tướng quân cực khổ! Lần này công thành, dựa vào nhị vị tướng quân dùng sức! "

Lôi Bạc cùng Trần Lan thẹn trong lòng, chỉ phải quỳ xuống thỉnh tội, "Xin đem quân thứ tội, bọn ta hôm qua nhiều có đắc tội, bây giờ nghĩ đến, cũng là trong lòng hổ thẹn vạn phần. "

Viên Sùng Hoán đem hai người nâng dậy, vội vàng nói: "Hai vị chớ nói như vậy, cổ ngữ có lời: Đã sớm sáng tỏ tịch tử khả hĩ, nếu biết Hạ Bi khó công, chúng ta càng hẳn là đồng tâm hiệp lực, công phá Hạ Bi! "

Lôi Bạc bỗng nhiên ngẩng đầu, thấp thỏm nói: "Đã sớm sáng tỏ tịch tử khả hĩ, tướng quân muốn giết ta từ? "

Viên Sùng Hoán cười ha ha một tiếng, bắt lại Lôi Bạc tay, "Lôi tướng quân quá lo lắng, ta cho đòi nhị vị tướng quân tới đây, là vì phá Hạ Bi việc. Ta có nhất kế, có thể thắng mười vạn đại quân, nhưng kế này cần muốn hành sự cẩn thận, hai vị tướng quân cần mỗi người phối hợp, chỉ có có thể thành công. "

Lôi Bạc Trần Lan nghe nói trong lòng vui vẻ, đồng ý nói: "Nguyện ý nghe tướng quân điều khiển! "

Viên Sùng Hoán đem hai người gọi đến bên người, nhỏ giọng nói ra kế sách của mình, hai người nghe sau trong lòng thập phần hưng phấn, lại một lần nữa cùng kêu lên nói rằng: "Tướng quân kế này đại diệu, sớm có kế này, hà tất ngày hôm nay cường công như vậy, hao binh tổn tướng nhiều lắm, trở về bộ hạ

vẫn sẽ có phê bình kín đáo. "

Viên Sùng Hoán im lặng không lên tiếng, trong lòng than thở: "Không phải tình thế bắt buộc đi, không cần đi loại độc này tính toán, khổ Hạ Bi thành bách tính. "

Lôi Bạc Trần Lan lui sau, trở lại trong lều của chính mình. Lôi Bạc lại Trần Lan còn là một bộ lo lắng bộ dạng, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, hỏi: "Trần tướng quân, vì sao như thế bộ dáng như vậy? Bình Khẩu tướng quân có kế này, phá thành ngày gần ngay trước mắt. "

Trần Lan có chút buồn bực ngồi xuống, "Lôi tướng quân, người là thẳng tính, không biết rất nhiều chuyện cong cong lượn quanh lượn quanh. Kỳ thực Bình Khẩu tướng quân trong lòng sớm có kế này, vì sao không rất sớm đi chỉ, không phải để cho ta các loại hôm nay một phen chém giết mới nói ra tới. Nếu là ta các loại bất hạnh ở công thành lúc bỏ mình, sợ là đến rồi diêm vương Phủ cũng không biết hán Bình Khẩu tướng quân có thể dễ dàng như vậy phá cái này Hạ Bi thành. "

Lôi Bạc vừa nghe, sắc mặt đột biến, "Trần tướng quân thế nào nói ra lời này? "

"Bình Khẩu tướng quân hành động này, đơn giản là bởi vì ta các loại hôm qua không để cho hán bộ mặt, hoặc là lần trước bí mật tẩu bệ hạ việc bị hán biết được. Hán nhất định là ghi hận trong lòng, lần này cố ý để cho ta các loại mệnh nữ công thành. Nếu như hay sao, thì hán lại có thể để cho ta các loại cam tâm tình nguyện để cho hán sử dụng; sẽ đi kế này, thành phá, công lao gần ở trong tay của hán. Bọn ta chỉ có thể rơi vào một cái đồ Hiên hại có thể tên. "

Lôi Bạc muốn chỉ chọc lát, lắc đầu, "Nhược quả nhưng như Trần tướng quân nói như vậy, sợ rằng cái này Viên Sùng Hoán lòng dạ nhưng là tường thành còn muốn sáu. "

"Nếu như kế này sẽ thành, bọn ta liền đừng có đường hoàng; kế này hay sao, sợ là thẳng nhai này thật là một cật lý bá ngoại tiểu nhân. " Trần Lan lo lắng nói.

Lôi Bạc vỗ vỗ bả vai của nàng, "Trần tướng quân, Viên tướng quân kế sách, hán không có vấn đề chứ? Bọn ta trước dựa theo phân phó của hán đi tính toán, nếu là có vấn đề, lấy thêm hán là hỏi, không cần vô cùng lo lắng. "

Bắt đầu từ ngày thứ hai, Viên Sùng Hoán mỗi ngày mệnh Lôi Bạc mang binh công thành, nhưng là chỉ cần công một hồi công không được, liền lập tức lui lại; suốt ngày, cách mỗi lưỡng ba canh giờ sẽ phái binh đánh một lần, ngày đêm không ngừng cũng không gián đoạn. Như vậy nhiều lần tấn công nhiều ngày, làm cho Hạ Bi thành thủ thành sĩ tốt không ngừng kêu khổ.

"Trần tiên sinh, để ta đi ra ngoài chém người kia, một ngày như vậy đến muộn cũng không thể nghỉ ngơi thật tốt, thật sự là biệt khuất! " trải qua mấy ngày nữa quấy rầy, Vu Tuân Đạt thực sự nhịn không được, hướng Trần Cận Nam chờ lệnh.

Trần Cận Nam lắc đầu, "Vu tướng quân quên mất chủ công trước khi đi là như thế nào phân phó sao? Vô luận như thế nào đều không cho ra khỏi thành nghênh địch, người vi phạm trăm! Cái này Viên Sùng Hoán như vậy quấy rầy quân ta, đúng là một vấn đề, như vậy, từ hôm nay trở đi, ta người hai người, thay phiên trị thủ, mỗi người mang hai nghìn quân sĩ, lại Tổ chức bộ phân bách tính lên thành tường thủ thành, như vậy thì có thể phá hán cái này bị quân kế sách. "

Vu Tuân Đạt gật đầu, "Trần tiên sinh cao kiến, Thông cái này đi chuẩn bị ngay! "

Vài ngày tiến công xuống tới, tuy là Hạ Bi thành vẫn vững như bàn thạch, nhưng là binh sĩ thụ thương rất nhiều, may mà có Tôn Tư Mạc ở trong thành luyện chế rất nhiều thuốc kim sang, làm cho bị thương binh sĩ chiếm được đúng lúc cứu trị, mà Tôn Tư Mạc Được Vương xưng hào bắt đầu ở Hạ Bi trong thành quảng vì truyền bá.

Trần Cận Nam đi lên tường thành, nhìn viễn phương Viên Sùng Hoán trong quân doanh tướng đèn đuốc sáng trưng, vừa muốn đi xa cứu Từ Châu Đào Khiêm Ngô Lập Nhân, trong lòng âm thầm đối với mình nói: Ngô thê sống chết khần thủ thành này! Chỉ cần thủ ở Hạ Bi, Viên Sùng Hoán từ kỳ không xa.

Viên Sùng Hoán tuy là cũng chú ý tới lúc này Hạ Bi thủ thành chủ tướng Trần Cận Nam, thế nhưng hỏi mọi người, cũng không có người nhận biết người này. Thế nhưng hán đối với Trần Cận Nam thủ thành năng lực đã bội phục vạn phần, hán càng đối với Ngô Lập Nhân người quen chỉ rõ ràng cảm thán không thôi.

"Nếu như chủ ta có thể như vậy, ngô sợ gì vừa chết! Đáng tiếc đáng tiếc! "

Nghĩ đến chỗ này, trong đầu của hán lại bỗng nhiên một cái ý tưởng kỳ quái bật đi ra, "Chim khôn lựa cành mà đậu, hiền thần chọn chủ mà theo, gặp có thể sự tình đứng đầu, mà lỡ mất cơ hội gặp ai đó, không phải sáng suốt cũng! "

Vừa nghĩ tới đây, hán vội vã gõ một cái đầu, "Ta tại sao có thể có như vậy đại nghịch bất đạo ý tưởng! Cho dù bệ hạ đối với ta kém đi nữa, ta cũng không thể có một tia lòng phản loạn, đại trượng phu há có thể sự tình hai chủ? Ta Viên Tổ sinh là bệ hạ chi thân, từ làm bệ hạ chi quý, cuộc đời này không thay đổi! "

Nói xong, bỗng nhiên rút kiếm, đánh xuống rồi bên cạnh mộc trên bàn, mộc án một góc, trong nháy mắt rơi xuống đất, đập chөн ánh nến, làm nổi bật ra hán thật dài bóng lưng.

P/s: Hoán ca người quá soái rồi :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: nghi tứ thủy yêm Hạ Bi thành, mật chỉ tội gia Viên Sùng Hoán

Cả đêm mưa to, đêm mấy ngày liên tiếp tấn công khói thuốc súng tất cả đều tách ra, trên tường thành vết máu cũng cọ rửa mờ hồ, không có chém giết hào Hạ Bi, phảng phất cũng ngủ say thông thường.

Trời mới vừa tờ mờ sáng, Hạ Bi thành thủ vệ vừa mới thay đổi một nhóm, đúng lúc này, Viên Sùng Hoán lần nữa hạ lệnh thôi lên tấn công kèn lệnh. Trần Cận Nam đi lên tường thành, cười khổ một hồi, nghĩ thầm: "Cái này Viên Sùng Hoán có phải hay không đầu óc thiếu gân, mỗi ngày như vậy, một điểm ý nghĩa cũng không có, tăng thêm thương vong mà thôi, ta nếu biết người là bì binh kẻ sách, còn sợ loại người như người quấy rầy hay sao? "

Nhưng mà hắn tuy là nghĩ như vậy, tuy nhiên lại vẫn là vì thủ thành sĩ tốt cổ vũ cổ động, "Các tướng sĩ, cái này Viên binh mỗi ngày cho chúng ta tiến chiến công, các người có thể đều nhớ nhớ kỹ mình giết bao nhiêu người, bằng không công lao bộ trên chính là không thể đơn giản sửa đổi. "

Một câu nói hết, thủ thành tướng sĩ nhao nhao cười lên ha ha, tiếp lấy càng thêm lòng tin tràn đầy mà lấy liều chết xung phong Viên binh.

Nhưng là, hôm nay Viên binh vừa mới vọt hơn mười bước, Viên Sùng Hoán lại bỗng nhiên hạ lệnh toàn quân lui lại, điều này làm cho Hạ Bi thành căng thẳng thân thể tướng sĩ bỗng nhiên có loại mạnh mẽ không sử dụng ra được cảm giác. Lúc này hậu không biết người nào hô một câu: "Viên binh đã bị chúng ta làm sợ, không dám tới! " nhất thời lại đưa tới một hồi cười vang.

Trần Cận Nam lúc này lại nhíu mày, không có phải biết, Viên Sùng Hoán đây là gây cái nào ra, nếu như là vì quấy rầy, như vậy căn bản ngay cả mục đích cũng không có đạt được. Trần Cận Nam lấy đi xa Viên quân, xa hơn dưới thành rồi, mới phát hiện, bùn sinh trên mặt đất, căn bản rất khó công thành.

Đúng lúc này hậu, Hạ Bi thành người chợt nghe một hồi "Rầm rầm rầm " tiếng, cách đó không xa vẫn thủ vệ Hạ Bi tứ thủy, bỗng nhiên gầm hét lên, mực nước trong lúc nhất thời dâng cao rất nhiều, dĩ nhiên hướng về Hạ Bi thành chảy ngược đi. " Viên Sùng Hoán thật không ngờ ác độc, dĩ nhiên quyết nghị tứ nước muốn yêm cái này Hạ Bi gần hai trăm ngàn bách tính, quá ác độc! " Trần Cận Nam dùng quả đảm nện tường thành, oán hận nói rằng.

Hắn vội vã chỉ huy tướng sĩ sơ tán bách tính hướng về địa thế cao đông thành bắt đầu lui lại, nhưng mà nước chảy tốc độ quá nhanh, chỉ chớp lát, toàn bộ Hạ Bi thành đổ lâm vào đại dương mệnh mông trong.

Qua mấy ngày, đội thủy thế hạ xuống, Viên Sùng Hoán lần nữa xua quân công thành.

"Chúng tướng sĩ, Hạ Bi thành bị ta dùng nghị tứ nước chảy ngược, lúc này định nhưng đã từ thương thảm trọng, phá thành đang ở hôm nay, các người chớ tất ra sức về phía trước, dần dần phá thành giả, thưởng thiên kim, phong vạn hộ hầu! Xông lên a! "

Viên Sùng Hoán vùng tay lên, Viên quân tướng sĩ reo hò xông về Hạ Bi thành.

Làm Viên quân thang mây lần nữa nhấc lên, Lôi Bạc Trần Lan cùng nhau dẫn dắt binh lính dưới quyền bò lên trên thang mây, nguyên tưởng rằng không hội ngộ đến bao nhiêu chống lại, nhưng mà mới vừa leo đến một nửa lúc hậu, bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống đầu hỏa lần nữa tưới vào thang mây trên, trên tường thành bỗng nhiên xuất hiện từng hàng thủ thành tướng sĩ, lăn cây lõi thạch nhao nhao hướng về dưới thành ném tới, trong lúc nhất thời tái hiện ngày đầu tiên công thành thảm trạng.

Lôi Bạc cùng Trần Lan thấy tình thế không ổn, nhao nhao nhảy xuống, Viên Sùng Hoán mất sự tình ngoài dự liệu của mình, nhưng là hắn lại tin tưởng vững chắc, cái này nhất định là Hạ Bi thành thủ thành tướng sĩ sau cùng phản công, hắn rút ra bảo kiếm, la lớn: "Các tướng sĩ, Hạ Bi thành gần công phá, các người chớ tất phục dụng, vạn không thối lui lui, có sợ hãi không tiến lên giả, giết không tha! "

Nói xong, cầm đầu hướng Hạ Bi thành vọt tới. Lôi Bạc cùng Trần Lan lấy liều chết xông tới Viên Sùng Hoán, lúc này là tiến cũng không được, thoái cũng không xong, hai người không thể làm gì khác hơn là kiên trì lần nữa bò hướng thang mây.

Công thành Viên binh thay đổi nhất ba hựu nhất ba, thủ thành quân sĩ cũng thay đổi một lớp, thỉnh thoảng có Hạ Bi bách tính hướng trên tường thành chuyên chở hòn đá cùng đầu gỗ, có chút thậm chí là từ trong nhà phòng ốc dỡ xuống xà ngang cùng vật liệu đá.

Cứ như vậy lần công thành này giằng co hai canh giờ, Viên Sùng Hoán lại vẫn là không có như nguyện công phá Hạ Bi đại môn. Lôi Bạc cùng Trần Lan nhiều lần khuyên bảo Viên Sùng Hoán triệt binh, Viên Sùng Hoán lại bất vi sở động.

"Bình Khẩu tướng quân là muốn đem ta cái này mấy vạn tướng sĩ tất cả đều chôn cất với Hạ Bi dưới thành sao? " Lôi Bạc lúc này lại bắt đầu nổi giận đùng đùng

đứng đối với Viên Sùng Hoán quát.

Viên Sùng Hoán ngửa mặt lên trời này thờ dài, phảng phất không có nghe được. Lôi Trần nhị tướng quỳ gối Viên Sùng Hoán trước mặt, đau khổ cầu xin.

"Mà thôi mà thôi, trời không giúp ta thành chuyện lạ! Rút lui a !! "

Viên Sùng Hoán lau máu trên mặt một cái dơ, về phía sau triệt hồi.

Trở lại Viên quân đại doanh, Trần Lan cùng Lôi Bạc cùng nhau theo Viên Sùng Hoán, hai người bắt mẫn đã đặt vu ngôn biểu.

Mới vừa trở lại lều lớn, Viên Sùng Hoán bỗng nhiên xoay người, tức giận quát lên: "Hai vị tướng quân, các ngươi cũng biết tội?" "

Lôi Bạc Trần Lan không giải thích được lấy Viên Sùng Hoán, vô cùng khó hiểu, "Tướng quân thế nào nói ra lời này?" "

"Ta cho các ngươi ngăn trở nghị tứ nước, vì nước ngập Hạ Bi, dần đi dần lại, không cho phép tiết lộ một tia cơ mật, mà nay Hạ Bi bên trong thành sớm có chuẩn bị, rốt cuộc là vì sao? Chẳng lẽ không đúng các ngươi vô ý tiết lộ phong thanh hoặc là cố ý gây nên?" "Viên Sùng Hoán rút bội kiếm ra, chỉ vào hai người.

Trần Lan cười ha ha một tiếng, "Bình Khẩu tướng quân, ngươi thật là biết ác nhân cáo trạng trước! Chúng ta đối với bệ hạ trung thành và tận tâm, sao lại thể tiết lộ cơ mật như vậy đại sự? Mà ngươi Bình Khẩu tướng quân, cùng Hạ Bi Ngô Minh vốn có tư tình, chớ không phải là cho là chúng ta đều là ngu ngốc? Lần này như ngươi vậy giả bộ, lại len lén nói cho Hạ Bi thù thành người, nhất định là vì thù tằn bệ hạ. Nhưng là bệ hạ bức nào anh minh, sớm đã khám phá mặt mũi thực của ngươi, lần này ngươi chính là phải lấy chủ tướng thân phận giết ta hai cùng là không có khả năng, bởi vì chúng ta có bệ hạ mật chỉ trong người!" "

"Ngươi nói cái gì?" "Viên Sùng Hoán bỗng nhiên phảng phất lập tức đứng không vững, thất tha thất thểu lui lại mấy bước, trên tay bội kiếm lập tức vút trên mặt đất.

"Bệ hạ có mật chỉ, nếu như Viên Sùng Hoán một tháng bên trong không thể công phá Hạ Bi, liền để cho ta hai đưa ngươi tại chỗ bắt, cách đi chức quan, đưa về Thọ Xuân trị tội!" "Lôi Bạc bồi thêm một câu, tiếp lấy, móc trong ngực ra một cái túi gấm, đưa cho Viên Sùng Hoán.

Viên Sùng Hoán cũng không có nhận, lúc này trong đầu của hắn dần dần, phảng phất một điểm ý thức cũng không có, bỗng nhiên trong đầu có cái thanh âm nói rằng: "Tướng ở bên ngoài quân mệnh có thể không nhận! Huống chi là hai người kia hay là mật chỉ, chỉ cần đem hai người ngay tại chỗ tru diệt, cao chạy xa bay, cũng so với về nước chịu oan khuất mà chết cường gấp trăm lần!" " lại một thanh âm nói rằng: "Quân làm cho thần tử thần không thể không từ! Nếu không còn cách nào vì chủ ta cống hiến, cũng muốn lưu một trung tâm tên. "

Viên Sùng Hoán bỗng nhiên con mắt sáng lên, lấy Lôi Trần nhị tướng, bình tĩnh nói rằng: "Lôi tướng quân, Trần tướng quân, hiện tại nếu phá thành vô vọng, bọn ta cũng không cần lại để cho tướng sĩ tìm cái chết vô nghĩa, lần này năm chục ngàn tướng sĩ đã hao tổn hai vạn, các loại vải ngày, đầy sau một tháng, hai vị tướng quân đã đem ta đặt hướng Thọ Xuân, giao cho bệ hạ xử lý a !! "

Lôi Bạc đến loại tình huống này, bỗng nhiên có loại không đành lòng, hỏi dò: "Nước này yểm Hạ Bi, thật không phải là ngươi tiết lộ sao?" "

Viên Sùng Hoán cười ha ha một tiếng, "Là cùng không phải đã không trọng yếu, thiên muốn vong ta, thiên muốn vong ta Viên thị a! "

Hạ Bi trong thành.

Trần Cận Nam lấy lư đi qua Hạ Bi, không khỏi cảm khái nói: "Nhờ có chủ công anh minh, trước giờ ở trong thành đào rất nhiều kênh nước, mới có thể đúng lúc đem lư dẫn thành đi, nếu không phải chủ công nhắc nhở, để cho ta các loại đề phòng Viên tặc hoa tiêu yểm thành, lần này sợ là chúng ta tất cả đều tang với cái này lớn trong nước, còn có cái này cả thành bách tính, cũng theo ngươi ta chịu này tai họa ngập đầu. Chớ đừng nhắc tới thủ ở Hạ Bi đẩy lùi Viên Sùng Hoán rồi. "

Vưu Thông nghe xong, không khỏi cũng theo than thở: "Chủ công thực sự là thần nhân vậy, có quỷ thần bắt trắc chi mưu, ta Vưu Thông đời này làm rất nhiều chuyện sai lầm, chính xác nhất đó là có thể theo chủ công! "

Ngô Lập Nhân viễn phương bỗng nhiên đánh lường cái nhảy mũi, hắn đoán không được là bị người khen trời cao, hắn dựa vào đối với Tam Quốc Diễn Nghĩa bên trong ghi chép, ban đầu liền muốn phải đề phòng địch nhân nước ngập Hạ Bi, hắn không biết là có hay không có người sẽ nghĩ tới dùng cái này nhất kế, thế nhưng chỉ có dùng đến, vậy hắn chuẩn bị sẵn sàng liền không có việc gì, không phải vậy khó tránh khỏi biết đắm vào Lữ Bố bạch môn lâu chết bị kịch.

Viên Sùng Hoán đến chết cũng nghĩ không thông, rốt cuộc là người nào tiết lộ cơ mật, mặc dù Ngô Lập Nhân nói cho hắn biết chân tướng, hắn cũng sẽ không tin tưởng.

Ta là xuyên việt, ngươi là ta triệu hoán, Viên Sùng Hoán nhất định phun một bãi nước miếng ở Ngô Lập Nhân trên mặt.

P/s: Bạo 10 chương cảm tạ tặng Nguyệt Phiếu :)))

Chương 36: Tào thị quang hoàn thắng nhân vật chính, Tần gia tam tài đủ đưa tin

Ở Viên Sùng Hoán cùng Trần Cận Nam Hạ Bi giữ lẫn nhau lúc, Ngô Lập Nhân cũng đã đến Từ Châu, cùng Đào Khiêm hội họp.

Mà Tào Tháo nghe nói Ngô Minh đại phá Tào Nhân, đồng thời giết Tào Thuần sau, nổi trận lôi đình, toàn bộ Tào doanh đều muốn Ngô Minh hận thấu xương, "Ngô thể giết Ngô Minh tiểu nhi! "

Nhưng mà hết thảy này ở Ngô Minh trong mắt, cũng là một lần thật to mùa thu hoạch.

"Tích! Chúc mừng túc chủ thu được Tào Tháo cừu hận giá trị 9 điểm, thu được Hạ Hầu Đôn cừu hận giá trị 9 điểm, thu được Hạ Hầu Uyên cừu hận giá trị 9 điểm, thu được Tào Hồng cừu hận giá trị 8 điểm, thu được Hứa Chử cừu hận giá trị 9 điểm, thu được Điển Vi cừu hận giá trị 10 điểm, thu được Vu Cầm cừu hận giá trị 9 điểm, thu được Nhạc Tiến cừu hận giá trị 9 điểm, thu được Lý Điển cừu hận giá trị 9 điểm, thu được Mãn Sùng cừu hận giá trị 9 điểm, hiện nay túc chủ sở hữu trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 61, cừu hận giá trị 119, mời túc chủ chú ý. "

Nghe tới hệ thống bỗng nhiên truyền tới nêu lên, Ngô Lập Nhân không biết mình nên cười hay là nên khóc, "Lập tức bị mười cái quái vật tinh anh mượn, bất quá, bản túc chủ đã bị người hận quen, trận chiến này đánh xuống, ta và Tào Tháo liền là tử địch rồi. Chân trần không sợ mang giày, hệ thống, cho bản túc chủ tra mười người này thuộc tính cùng kỹ năng. "

"Lập tức kiểm tra đo lường mười cái, bốn hệ thống cũng là đủ số khổ. Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Tháo tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 82, chỉ huy 99, trí lực 93, chính trị 97, sở hữu kỹ năng: Gian Hùng -- đối mặt nguy cảnh lúc, vũ lực + 2, chỉ huy + 3, trí lực + 4, đồng thời phụ gia nhân vật chính quang hoàn. "

"Hệ thống, ngươi chờ một chút, ngươi làm cho hắn thuộc tính cao ta không có ý kiến, làm sao đem bản túc chủ vàng sáng cũng cho hắn, cái này còn có thể khoái trá chơi đùa sao? "

"Tào Tháo nếu là không có nhân vật chính quang hoàn, có thể nhiều lần từ các loại tuyệt cảnh tử trốn tới sao? Lữ Bố, Mã Siêu, Quan Vũ, bao nhiêu người đều không giết được hắn, không có nhân vật chính quang hoàn, Tào Mạnh Đức không biết chết bao nhiêu lần. "

"Hệ thống, toàn bộ không giết chết đối thủ có ý tứ sao? " Ngô Lập Nhân đột nhiên cảm giác được tiền đồ một vùng tăm tối.

"Nhân vật chính quang hoàn là biểu thị có may mắn giá trị gia tăng thật lớn, không phải đại biểu giết không chết, tỷ như túc chủ ngươi trăm nghìn kiểu chết pháp, cũng có thể thử. "

"Được rồi được rồi, tiếp tục kiểm tra đo lường a !, ta không nói cái rảnh rồi còn không được sao? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hạ Hầu Đôn tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 95, chỉ huy 83, trí lực 75, chính trị 60. Sở hữu kỹ năng: Nghênh Sư -- Đôn mặc dù ở quân lữ, hôn Nghênh Sư học nghề, trong khi đảm nhiệm không phải chủ tướng lúc, tứ duy thuộc tính phân biệt + 2, duy trì liên tục đến kết thúc chiến đấu. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hạ Hầu Uyên thuộc tính như sau: Vũ lực 93, chỉ huy 90, trí lực 82, chính trị 62, lại có kỹ năng: Bôn Tập -- điển quân giáo úy Hạ Hầu Uyên, ba ngày 500, sáu ngày một nghìn, bên ngoài làm Chủ Tướng lúc, chỉ huy + 3, trí lực + 3, đồng thời suất lĩnh bộ đội thu được bôn quang hoàn, thể lực tốc độ khôi phục thu được trình độ nhất định tăng. "

Nghe thế, Ngô Lập Nhân lại nhìn không được kêu ngừng, "Hệ thống, cái này tình huống gì? Vừa mới Tào Tháo thu được nhân vật chính quang hoàn, cái này Hạ Hầu Uyên lại tới một người bôn quang hoàn, phía sau có phải hay không lại có hút máu quang hoàn, huy hoàng quang hoàn, cường đánh quang hoàn, thoái hóa quang hoàn các loại? "

"Túc chủ, xin tĩnh táo! Vừa mới nói xong không nói cái rảnh đâu? Hạ Hầu Uyên giới về nghìn dặm Bôn Tập, tốc độ hành quân có thể vẫn bảo trì ở khá cao tiêu chuẩn, cho nên hay dùng bôn quang hoàn tới làm cho túc chủ càng dễ lý giải. Đương nhiên, những người khác có hay không có ánh sáng hoàn loại kỹ năng, còn muốn cụ thể kiểm tra đo lường. Nếu như túc chủ ngộ tính đủ cao, cũng có thể lĩnh ngộ cái này rất nhiều quang hoàn kỹ năng. "

Ngô Lập Nhân cái này rốt cục có điểm thăng bằng, "Quyền kia túc chủ muốn lĩnh ngộ một cái Vampire tế phẩm quang hoàn, ha ha, học một biết mười, như vậy chỉ có phù hợp ta nhân vật chính thân phận. "

"Túc chủ còn muốn tiếp tục hay không kiểm tra? "

"Tiếp tục, tiếp tục, lần này cam đoan không hề cắt đứt. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 99, chỉ huy 78, trí lực 62, chính trị 59, sở hữu kỹ năng: Hồ Si -- một mình đầu đầu đem lúc, vũ lực + 4. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Hồng Tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 83, chỉ huy 78, trí lực 76, chính trị 75. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Diên Vi tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 100, chỉ huy 70, trí lực 48, chính trị 30. Sở hữu kỹ năng: Hiền Thần: Dục sông ác chiến Tử, thiên cổ Hiền Thần cơ. Làm tình thế nguy cấp lúc, vũ lực + 4. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vu Cầm tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 92, chỉ huy 88, trí lực 83, chính trị 78, sở hữu kỹ năng: Nghị Trọng: Thái tổ xây tư võ công, mà lúc chỉ lương tướng, ngũ tử làm đầu. Vu Cầm nhất hảo Nghị Trọng. Bên ngoài làm Chủ Tướng lúc, vũ lực + 1, chỉ huy + 2, trí lực + 3. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhạc Tiến tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 88, chỉ huy 86, trí lực 80, chính trị 70. Sở hữu kỹ năng: Tiên Đăng -- can đảm liệt theo Tào Tháo, nhiều lần có Tiên Đăng công. Kỳ công thành thời gian chiến tranh, vũ lực + 3, chỉ huy + 2, trí lực + 2. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Mãn Sùng tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 85, chỉ huy 83, trí lực 82, chính trị 89. Sở hữu kỹ năng: Nghiêm Hình -- chấp chương Hình ngục việc lúc, trí lực + 3, chính trị + 3. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lý Diên tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 80, chỉ huy 79, trí lực 78, chính trị 77. Sở hữu kỹ năng: Kính Hiền -- Diên hiếu học hỏi, đất nho nhã, không cùng chư tướng tranh công. Kính Hiền sĩ phu. Bên ngoài đối với tứ duy thuộc tính cao ra người của chính mình phát động học tập hiệu quả, có tỷ lệ nhất định đề thăng nên thuộc tính giá trị 1 điểm, tối cao tứ duy trưởng thành trị giá là 99. "

"Ta đi! Hệ thống, ta phát hiện một cái tiềm lực? Tứ duy thuộc tính có thể trưởng thành đến bốn hạng 99 ngu nhân? "

"Hỏi bẩm túc chủ, là như vậy, cần phải tìm được người thích hợp tới chỉ đạo, nếu như hắn có đầy đủ đáng đáp sinh mệnh, vẫn là có thể đề cao đến bốn hạng 99 thuộc tính. "

"Cái này Lý Diên khiến người ta đứng lên trong lòng ngựa một chút, nếu có thể biến thành của mình thì tốt rồi. "Ngô Lập Nhân hai mắt đều nhanh sáng lên, tuy là hắn biết, muốn bồi dưỡng đến cao như vậy tứ duy hết sức khó khăn, thế nhưng mê người thuộc tính hãy để cho Ngô Lập Nhân trông mà thèm không ngớt.

"Túc chủ, những thứ này đều là địch nhân thuộc tính, mời không nên cao hứng quá sớm. "

Ngô Lập Nhân vừa nghe, nhất thời ỉu xiu, "Cái này Tào A Man cái nào mị lực lớn như vậy, mời chào nhiều như vậy ngu nhân, ta hệ thống này triệu hoán, cùng hắn những người tài giỏi này so với thực sự là món ăn không muốn không muốn, đương nhiên ta không phải nói làm nhiệm vụ có được. "

"Nếu không túc chủ cho nguoi triệu hoán một chi hiện đại hóa bộ đội qua đây, trực tiếp quét ngang tam quốc vừa vặn? "

"Đó cũng quá không có ý nghĩa! "

"Biết là tốt rồi! Đối nhân xử thế a, nhất định phải làm đến nơi đến chốn điểm tốt, đừng mơ tưởng xa vời. Hiện tại túc chủ sở hữu thân mật điểm 61, cừu hận giá trị 119, có hay không chấp hành triệu hoán? "

"Đối với! Triệu hoán, triệu hoán, lập tức triệu hoán! Bản túc chủ quá thiếu đại tướng tiểu tướng rồi, hay dùng 85 điểm cừu hận giá trị tiến hành triệu hoán. "

"Tích! Túc làm chủ dùng 85 điểm cừu hận giá trị tiến hành triệu hoán, đem triệu hoán đến chủ thuộc tính vì vũ lực giá trị lại vũ lực thuộc tính xen vào 75-88 giữa lịch sử nhân tài. Hiện tại đem từ hệ thống lịch sử nhân tài trong kho tiến hành ngẫu nhiên chọn, mời túc chủ hơi hậu! "

"Keng! Chúc mừng túc chủ, thu được người thứ nhất ngẫu nhiên lịch sử nhân tài, mười sáu quốc thời kì, sau Triệu đại tướng Tần Hưng, tứ duy thuộc tính vì vũ lực 84, chỉ huy 78, trí lực 70, chính trị 72. "

Không quen, tiếp tục a !, lại không gì đặc biệt.

"Keng! Chúc mừng túc chủ, thu được người thứ hai ngẫu nhiên lịch sử nhân tài, Tổng triều thống nhất quản lý quan kinh lược sử Tần Bật, tứ duy thuộc tính vì vũ lực 83, chỉ huy 80, trí lực 74, chính trị 75. "

Đi? Còn không nhận thức, nói làm sao đều là họ Tần, lẽ nào hôm nay là Tần gia buổi biểu diễn dành riêng sao? Ngươi tổng sẽ không cho ta tới cái Tần Cối a !? Đừng như vậy hâm hạp có được hay không? Ngô Lập Nhân reo hò.

"Túc chủ nguoi đừng muốn chuyện tốt như vậy nhi rồi, Tần Cối là quan văn, cừu hận giá trị là không có khả năng cho đòi đến. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ, thu được người thứ ba ngẫu nhiên lịch sử nhân tài, cuối đời Đường tiết độ sứ Tần Ngạn. "

P/s: Ok i'm fine, full Tần gia tam tài cạn lời :)))

Chương 37: Khổng Điền viện Từ Châu, Nhiễm Mẫn bại Hứa Chử

"Quả nhiên, Tần gia cái này ba cái có phải hay không cùng nhau chơi đánh bài kia mà, sau đó bị hệ thống nguoi một gia hỏa đều kéo qua rồi? "

Hệ thống không để ý đến Ngô Lập Nhân, tiếp tục nói: "Tần Ngạn tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 88. Chỉ huy 82, trí lực 80, chính trị 75. "

Nghe xong một điều cuối cùng tin tức, Ngô Lập Nhân vội vã hưng phấn hô: "Là hấn, là hấn, chính là hấn! Cuối cùng cũng có một đạt được tối cao thuộc tính rồi, ta sẽ Tần Ngạn rồi. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ tiêu hao 85 điểm cừu hận giá trị, thu được Đường triều những năm cuối địa phương tiết độ sứ Tần Ngạn, trông vào thân phận vì Từ Châu nhân sĩ Tần Ngạn, tự Mỹ Sĩ, từng ở Lạc Dương đảm nhiệm vũ vệ tướng quân, bởi vì không quen Thập Thường Thị loạn quyền, bỏ quan hồi hương, từng nghe nói túc chủ vì nước ngoài trừ kẻ gian việc, trong lòng máu nóng lần nữa dấy lên, muốn dẫn thân vào túc chủ dưới trướng, lần này túc chủ đi tới Từ Châu, sau đó không lâu, Tần Ngạn sẽ gặp tới đây hợp nhau. Hiện nay túc chủ còn sở hữu thân mật điểm 61, cừu hận giá trị 34. "

Tốt, tốt, khát sẽ đưa thủy, mệt nhọc thì có gối đầu.

Đúng lúc này, Đào Khiêm khiến người báo lại, Thanh Châu Điền Giai cùng Bắc Hải Không Dung viện binh cũng đến rồi, làm cho Ngô Lập Nhân suất bộ trước đi tiếp ứng. Ngô Lập Nhân nghe xong, lập tức gọi Vương Thủ Nhân cùng Nhiễm Mẫn, thương nghị thế nào ra khỏi thành nghênh địch.

Vương Thủ Nhân suy nghĩ một chút, "Có thể làm cho Nhiễm tướng quân mang năm nghìn binh mã ra khỏi thành khiêu chiến, thắng liền thừa cơ yểm giết đi qua, đến lúc đó hậu Điền Giai quân cùng Không Dung quân lại từ tả hữu hai bên cùng nhau xung phong liều chết, dùng lại Từ Châu quân mang năm nghìn quân mã tiếp ứng là được. "

Nhiễm Mẫn nghe xong, vội vã xin đánh, "Chủ công, Mẫn nguyện xuất chiến, giết hấn cái không chứa mảnh giáp. "

Ngô Lập Nhân biết Tào Tháo trong trận có Hứa Chử cùng Điền Vi bức này dừng tướng, tuy là Nhiễm Mẫn thắng bọn họ một bậc, tuy nhiên lại cũng rất khó nhẹ dễ thủ thắng. Nếu như bị hai người vây công, phải nên làm như thế nào? Nhiễm Mẫn ngay cả người trợ giúp cũng không có, Ngô Lập Nhân có chút bận tâm. Trải qua lần trước cùng Tào Nhân đánh một trận, hấn càng ngày càng lo được lo mất.

"Chủ công đang do dự cái gì? Chớ không phải là sợ Nhiễm tướng quân có thất? " Vương Thủ Nhân lấy không nói gì Ngô Lập Nhân, lập tức liền đoán được mấu chốt của vấn đề.

"Người hiểu ta, quân sư cũng! Tào Tháo dưới trướng đại tướng rất nhiều, cùng Vĩnh Tăng tương đương giả, thì có Hứa Chử cùng Điền Vi, nếu như Vĩnh Tăng bị vây, dùng cái gì tự cứu? " Ngô Lập Nhân lo âu nói rằng.

Vương Thủ Nhân lại một lần nữa hiếu kỳ hỏi, "Chủ công dùng cái gì biết được như vậy rõ ràng? "

Ngô Lập Nhân lập tức làm một người hiểu biểu tình, "Tự nhiên là năm đó phạt Đồng lúc, nghe nói Tào Mạnh Đức theo như lời. "

"Chủ công, ta làm sao nhớ kỹ Tào Mạnh Đức lúc đó thủ hạ cũng không này đại tướng? " Vương Thủ Nhân khó hiểu hỏi.

Ngô Lập Nhân sừng sốt, cái này vừa nghĩ đến, Điền Vi là phạt Đồng sau khi thất bại chỉ có chiêu mộ được, mà Hứa Chử càng là đang tấn công Từ Châu sau chỉ có chiêu hàng. Hứa Chử hiện tại đã xuất hiện ở Tào Tháo trong quân, có một số việc đã có biến hóa, hấn lần này giải thích, làm cho Vương Thủ Nhân càng thêm hoài nghi.

"Cái này, quân sư, là như vậy, lúc đó Tào Tháo chỉ nói là bắt đầu hai người này danh tiếng, tuy là lúc đó còn không có chiêu mộ được hai người này. "

Vương Thủ Nhân nửa ngờ nửa tin, mà Nhiễm Mẫn càng là rất khinh thường nói rằng: "Chủ công, liền chỉ bằng vào Tào A Man lời nói của một bên, rất khó kết luận hai người này là có hay không có quá mức bản lĩnh, mặc dù thật sự có chút bản lĩnh, Mẫn cũng có lòng tin đem trăm ở dưới ngựa. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, trong lòng càng thêm lo lắng, "Vĩnh Tăng, có lòng tin tự nhiên là chuyện tốt, thế nhưng phải nhớ kỹ ngàn vạn lần không nên khinh địch, đây là là sự kiêu kỳ! "

Lấy vẻ mặt nhan sắc Ngô Lập Nhân, Nhiễm Mẫn gật đầu.

"Nhiễm tướng quân, như vậy, nếu như gặp phải tướng địch vây công, nhất định phải mau mau lui lại, ngàn vạn lần không thể ham chiến, trận chiến này chỉ vì tách ra Tào quân trận hình, nghênh tiếp Không Dung Điền Giai quân vào thành. " Vương Thủ Nhân nói rằng.

"Cần tuân quân sư cùng chủ công lệnh, Mẫn tất nhiên sẽ không khinh thường. "

Nhiễm Mẫn suất binh ra khỏi thành, thôi động Chu Long mã, cao giọng hô: "Ngô là Hạ Bi Thái Thú dưới trướng đại tướng Nhiễm Mẫn, các ngươi ai dám đánh một trận? "

Vừa mới hô xong, trên cổng thành đại cổ lập tức "Thình thịch oành " vang lên, dưới trướng tướng sĩ cũng bắt đầu diên cuồng quát lên: "Hảo hảo hảo! "

Tào quân trong, sớm đã chọc giận Hạ Hầu Đôn, "Chủ công, mặt tướng xin đánh! "

Tào Tháo rồi Nhiễm Mẫn, con mắt híp, gật đầu, "Nguyên Nhượng, cái này Nhiễm Mẫn rất có dũng mãnh tên, ngươi phải cẩn thận, đừng có khinh địch! "

"Tuân lệnh! "

Nói xong, Hạ Hầu Đôn đơn tay nắm lấy trường thương, hai chân kẹp bụng ngựa một cái, liền hướng về trong chiến trường vọt tới.

"Nhiễm Mẫn bọn chuột nhắt, có thể dám cùng ta đại chiến ba trăm hiệp? "

"Ha ha, ngô không giết vô danh chi tốt, mau mau hãy xưng tên ra! " Nhiễm Mẫn hét lớn một tiếng.

Hạ Hầu Đôn trường thương đưa ngang một cái, lớn tiếng nói: "Ngô là Duyệt Châu mục trướng dưới đánh và thắng địch giáo úy Hạ Hầu Đôn là cũng! "

Nhiễm Mẫn cười lạnh một tiếng, "Chỉ bằng ngươi, ở nào đó thù hạ không chống nổi mười hiệp! "

Hạ Hầu Đôn nghe xong giận dữ, thúc ngựa tiến lên, Nhiễm Mẫn không yếu thế chút nào, vọt tới trước.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hạ Hầu Đôn Nghênh Sư kỹ năng phát động, tứ duy thuộc tính phân biệt thêm 2, trước mặt Hạ Hầu Đôn tứ duy trên thuộc tính thăng tới vũ lực 97, chỉ huy 85, trí lực 77, chính trị 60. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn Tuyệt Dừng kỹ năng phát động, vũ lực + 3, Chu Long mã + 1, Kỳ Phong Song Nhận Máu + 1. Liên Câu Kích + 1, trước mặt vũ lực tăng lên tới 106. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, không khỏi vui vẻ ra mặt, lấy 106 vũ lực đánh với 97 vũ lực, không có áp lực chút nào, ước đoán Hạ Hầu Đôn thật không nhất định kiên trì đến mười hiệp.

Hạ Hầu Đôn trường thương vung lên, hướng về Nhiễm Mẫn đâm tới, Nhiễm Mẫn hai lưỡi Mâu một đỡ, một cánh tay lực lượng sinh sôi để ở rồi Hạ Hầu Đôn hai tay sử ra trường thương, Hạ Hầu Đôn trong lòng thất kinh: Không tốt, người này thể lực kinh người, một cái cánh tay lại có như vậy lực lượng, huống chi còn có một cái tay, còn có một thanh vũ khí.

Trong điện quang hóa thạch, Nhiễm Mẫn Liên Câu Kích hồ hồ sanh phong, hướng về Hạ Hầu Đôn đánh tới, Hạ Hầu Đôn vội vã rút lui thương ngăn cản, Nhiễm Mẫn hai lưỡi Mâu đồng thời hướng về Hạ Hầu Đôn công tới, chỉ nghe "Keng " một tiếng, Hạ Hầu Đôn nhân mạo kim tinh, hai lỗ tai âm vang, hai tay chiến nguy nguy, lập tức phải không bắt được khi giới.

Tào Tháo một, kinh hãi, "Không tốt, Nguyên Nhượng không phải Nhiễm Mẫn đối thủ, người nào đi đem Hạ Hầu tướng quân đòi về? "

Lời còn chưa dứt, Hứa Chử đã ruổi ngựa đi, "Hạ Hầu tướng quân hưu hoảng sợ, Hứa Chử tới cũng! "

Nhiễm Mẫn thực lực nghiền ép Hạ Hầu Đôn lúc hậu, Hạ Hầu Đôn có loại ở tử vong trước mặt bồi hồi cảm giác. Giữa lúc hấn vô lực lại đi ngăn cản Nhiễm Mẫn lại một lần nữa công kích lúc hậu, Hứa Chử cầm trong tay đại đao, hướng về Nhiễm Mẫn chém tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử Hồ Sĩ kỹ năng phát động, vũ lực + 4, trước mặt vũ lực tăng lên tới 103. "

Ngô Lập Nhân nắm chắc nắm tay, kịch có giọng hát và điệu bộ rất nặng cuối cùng cũng bắt đầu, trần y đấu Mã Siêu Hứa Chử, muốn cùng Nhiễm Mẫn thiên vương quyết đấu, Ngô Lập Nhân trong lòng không khỏi lau mồ hôi một cái.

"Lo lắng của ta là dư thừa, Hứa Chử dù sao chỉ có 103 võ lực của, so với Nhiễm Mẫn thấp ba giờ, hấn không có vấn đề. " Ngô Lập Nhân cho mình cổ động nói.

Nhiễm Mẫn cùng vừa mới giống nhau, muốn dùng hai lưỡi Mâu cách Khai Hứa Chử đại đao, lúc này hấn chỉ có phát hiện mình sai rồi, Hứa Chử lực cánh tay so với Hạ Hầu Đôn cao rất nhiều, một kích phía dưới, Nhiễm Mẫn cầm hai lưỡi Mâu tay trái cũng run rẩy.

"Ngươi chính là Hứa Chử Hứa Trọng Khang? " Nhiễm Mẫn Liên Câu Kích chỉ vào Hứa Chử hỏi.

"Nghe qua nào đó đại danh, còn không mau mau đầu hàng, ta ngươi võ nghệ không kém, hà tất tại nơi Ngô Minh hạng người thủ hạ hiệu lực, chẳng phải mai một anh hùng? " Hứa Chử Nhiễm Mẫn đơn tay chặn mình dùng sức một kích, trong lòng cũng có chút kính phục.

Nhiễm Mẫn nghe xong, cười ha ha một tiếng, "Nào đó cũng tràn đầy đồng cảm, tướng quân đã có như vậy võ nghệ, hà tất tại nơi Tào tặc thủ dưới về đường cho hươu chạy? Không bằng xin vào quân ta, cũng tốt lưu danh sử xanh! "

Hứa Chử hô to một tiếng, "Đao! "

Nhiễm Mẫn thấy người này dũng mãnh, chỉ cần một tay không thể cùng xứng đôi, thay đổi hai lưỡi Mâu cùng Liên Câu Kích cùng nhau công ra, Hứa Chử bị hai bên đồng thời tiến công, cũng không dám từ chiến đến cùng, chỉ có thể cẩn thận đề phòng, hai người đánh khó phân thắng bại.

Chiến đấu tới năm mươi hiệp, lưỡng trong quân trường tay trống đều đang ra sức đập bắt đầu, lấy trắng thanh uy.

Hứa Chử ở Nhiễm Mẫn tả hữu dưới sự công kích, bắt đầu còn miễn cưỡng ứng phó, đến rồi đem gần một trăm hiệp, liền có chút thua chị kém em, bên trái nhánh bên phải ngăn cản phía dưới, rốt cục bị Nhiễm Mẫn tìm được cơ hội, hai lưỡi Mâu vừa lộn, một đầu khác lần nữa tấn công về phía Hứa Chử, Hứa Chử ngăn cản không kịp, bị đâm đến cánh tay phải, Hứa Chử liều mạng cách Khai Nhiễm Mẫn hai lưỡi Mâu cùng Liên Câu Kích, đánh ngựa liền hướng trong trận thối lui.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: tiệc rượu quần hùng kiếm lớn thân mật điểm, thu Tàn Ngạn nghị báo Vương Doãn thù

Nhiễm Mẫn liên bại Tào Tháo lưỡng viên Đại tướng, làm cho phe mình sĩ khí như hồng, lúc này, Nhiễm Mẫn vung tay lên, "Các tướng sĩ, xông lên a! " đại quân hướng về Tào quân yểm giết đi qua.

Tào Tháo đang chuẩn bị xếp thành hàng đối phó với địch, chỉ nghe từ tả hữu hai bên nhao nhao truyền đến tiếng kêu, lúc đầu Tào quân sĩ khí liền thấp rất nhiều, cái này lúc hậu, toàn bộ Tào quân phảng phất bị bao vây thông thường, làm cho Tào quân tướng sĩ càng thêm không hề chiến ý.

Ở Nhiễm Mẫn suất bộ đột giết dưới, Tào Tháo chur tướng đều khó ngăn cản, Điền Vi cùng Hứa Chử bảo vệ Tào Tháo thối lui về phía sau, Khổng Dung cùng Điền Giai đại quân cùng Nhiễm Mẫn bộ đội sở thuộc hiệp sau, liền không hề đuổi kịp, nhao nhao đi vào Từ Châu thành.

Từ Châu mục Đào Khiêm tự mình xếp đặt buổi tiệc, chiêu đãi tới cứu viện Từ Châu Ngô Lập Nhân, Khổng Dung cùng Điền Giai đám người. Ngô Lập Nhân ở Trần Đăng dưới sự hướng dẫn, đi tới Đào Khiêm trước mặt, Đào Khiêm đến Ngô Lập Nhân đến, vội vã muốn cho Ngô Lập Nhân thi lễ, Ngô Lập Nhân vội vàng đem hân nâng dậy, trong miệng nói rằng: "Đào phủ quân như vậy chẳng phải là chiết sát sinh tử? "

Đào Khiêm cảm thán nói: "Lần này nếu không phải Ngô tướng quân đem người tới cứu viện, cái này Từ Châu thành cả thành bách tính nhất định sinh linh đồ thán, ngô là vì cái này Từ Châu bách tính cảm tạ Ngô tướng quân cứu mạng chi ân! "

"Đào phủ quân nói như vậy, chẳng phải là quá khách khí? Về tư, Minh là Đào phủ quân thuộc hạ. Phủ quân gặp nạn, Minh tự nhiên cứu giúp; về công, cái này Tào Tháo nhân tư phế công, binh thêm với Từ Châu, đến mức, chó gà không tha, thật sự là nhân thân cộng phần, Minh hành động này, cũng là lấy thiên hạ thương sinh linh vì niệm, sao dám làm cho phủ quân thi lễ, thật sự là chiết sát sinh tử. "

"Ngô tướng quân quả nhiên là nhân nghĩa chi sĩ, tốt, lời khách khí không nói nhiều, mời ngồi a !, Tào tặc đã lui, phía sau còn cần nhiều hơn dựa vào Ngô tướng quân. "

"Tướng giả mời, dám không theo tại. Minh tự nhiên kiệt tâm tận lực, lấy phá Tào tặc. "

Ngô Lập Nhân nói xong những tình cảnh này nói, bỗng nhiên hệ thống truyền đến một cái vui thích thanh âm: Tích! Chúc mừng túc chủ thu được Đào Khiêm độ hảo cảm 8 điểm, hiện nay túc chủ cộng sở hữu thân mật điểm 69, cừu hận giá trị 34.

"Hắc hắc, Đào Khiêm hay là muốn ngoan ngoan đưa lên thân mật điểm, được rồi, hệ thống, kiểm tra Đào Khiêm thuộc tính, ta đến cùng tình huống gì. "

"Tích! Hệ thống kiểm tra đo lường đến Đào Khiêm tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 50, chỉ huy 60. Trí lực 62, chính trị 81. Sở hữu kỹ năng: Nhượng Châu -- nguy cấp dưới tình huống, đối mặt cao mị lực nhân vật lúc, trí lực - 5, chính trị - 10, đồng thời có rất lớn cơ hội đem có lãnh địa dâng cho nên người. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, không khỏi mục trừng khẩu ngốc, "Cảm tình cái này Đào Khiêm ba làm cho Từ Châu là hân kỹ năng kích phát a? Nếu như lúc đó là Lưu Bị đánh Từ Châu, Tào Tháo tới cứu viện, Đào Khiêm nhất định là sẽ đem Từ Châu tặng cho Tào a lừa gạt, ân, Tào Tháo nhất định cũng là cao mị lực. "

"Túc chủ trả lời chính xác, Tào Tháo đúng là sở hữu khá cao mị lực. "

Lần này yến hội, Đào Khiêm chẳng những mời Ngô Lập Nhân, Khổng Dung cùng Điền Giai chờ chực hầu cùng với thủ hạ chính là văn thần võ tướng, còn có Từ Châu thành nổi danh hào nông thôn. Ngô Lập Nhân rồi trên yến tiệc người ta lui tới, hẳn nghĩ đến người nào có thể cho chính mình hỗn đến thân mật điểm, có thể là mình không quen biết bất cứ ai, làm sao mới tốt đi chào hỏi đâu?

Ngô Lập Nhân lấy bên người Trần Đăng, có chủ ý. "Nguyên Long, bữa tiệc này trên, quần anh tập trung, ngô có tâm kết giao anh hùng thiên hạ, không biết Nguyên Long có thể hay không giúp ta nhất nhất giới thiệu dưới?"

Trần Đăng tự nhiên cũng phi thường cam tâm tình nguyện, Ngô Lập Nhân làm như vậy, ở trong lòng của hắn, đem Ngô Lập Nhân mục đích trở thành là lần thường thức anh hùng thiên hạ rộng lớn chí hướng. Vô luận ở lúc nào hậu, mạng giao thiệp đều là một cái vô cùng trọng yếu tài nguyên.

Trần Đăng giới thiệu người thứ nhất, là một cái khoảng chừng chừng bốn mươi tuổi trung niên nho sĩ, Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm đoán được: Đây cũng là Khổng Dung, nói xong, làm cho hệ thống bắt đầu kiểm tra đo lường.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Khổng Dung tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 40, chỉ huy 55, trí lực 70, chính trị 55, thuộc tính đặc biệt Văn Hào -- bàn suông nghĩ biện viết văn làm phú soạn sách lập thuyết lúc, chuyên nghiệp trí lực điểm + 30. "

Nghe xong hệ thống tin tức, suýt chút nữa làm cho Ngô Lập Nhân không có đứng vững, thuộc tính này, thực sự là kém tới cực điểm rồi, chính là một cái thuần túy thư sinh - Trăm việc không dùng được nhất là Thư sinh.

Trần Đăng đem Ngô Lập Nhân dẫn tới Khổng Dung trước mặt, đối với Ngô Lập Nhân nói rằng: "Lập Nhân huynh, vị này dù cho nổi tiếng thiên hạ Khổng Văn Cử rồi, bác văn cường ký, kỳ đặt tuyệt vời, ngộ kính Khổng Văn Cử, hiện giữ Bắc Hải Thái Thú. "

Ngô Lập Nhân ngay cả vội vàng làm một đại lễ, "Văn sinh Hạ Bi Thái Thú Ngô Minh, gặp qua Khổng Bắc Hải. Khổng Bắc Hải tên, như sấm bên tai, lần này nhìn thấy, thật sự là phước đức ba đời. "

Khổng Dung nghe nói là Ngô Minh, kéo lại, tỉ mỉ quan sát một hồi lâu, "Ta chỉ nghe nói Ngô Lập Nhân là một minh hướng Trường An, tính toán ngoại trừ quốc tặc Đồng Trác, không ngờ tới là một nhân vật như vậy, Ngô Thái Thú như vậy anh hùng, xứng nhận ta cúi đầu! "

Trần Đăng ở một bên cười nói: "Hai vị như vậy bái tới bái đi, khi nào là một?"

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, "Thường nghe nói Khổng Bắc Hải nói: Thượng khách thường đầy, rượu trong ly không phải không, ngày khác có cơ hội, Minh nhất định đáng môn bái phỏng, không biết có thể hay không may mắn trở thành Khổng Bắc Hải chỗ ngồi chỉ khách?"

Khổng Dung vừa nghe, cười ha ha một tiếng, "Nếu là có thể được Ngô tướng quân thân chí, thật sự là thật là vinh hạnh! "

"Tích! Chúc mừng túc chủ thu được Khổng Dung độ thân mật 7 điểm, túc chủ hiện nay sở hữu thân mật điểm 76, cừu hận giá trị 34. "

Trần Đăng lại tiếp lấy giới thiệu Thanh Châu Điền Giai, không phải là rất quen Điền Giai, Ngô Lập Nhân làm cho hệ thống kiểm tra dưới, tứ duy thuộc tính cũng là vô cùng ảo rỗng, làm cho Ngô Lập Nhân không đề được nửa điểm hứng thú, chỉ là tùy tiện phụ diễn vài câu, không nghĩ tới vẫn là đưa tới 7 điểm thân mật điểm.

Tiếp lấy Trần Đăng lại giới thiệu Mi Trúc, Mi Phương, Tôn Càn đám người, mấy người mặc dù đối với Ngô Minh những chuyện khác không phải là rất quen tât, thế nhưng cũng đều biết Ngô Lập Nhân vì nước ngoại trừ tặc sự tình, Ngô Lập Nhân cùng bọn họ không có nói vài lời, liền nhao nhao dâng lên thân mật điểm, điều này làm cho Ngô Lập Nhân cảm khái với lúc đó cứu Điều Thuyền quyết định là cỡ nào chính xác, vừa cảm kích Vương Thủ Nhân kế sách là cỡ nào thành công.

Đúng lúc này, Trần Đăng đem Ngô Lập Nhân dẫn tới một người đàn ông trung niên bên cạnh, người nọ khí độ bất phàm, hơi có chút uy nghiêm, Ngô Lập Nhân trong lòng còn chưa đoán được là ai, Trần Đăng cũng đã bắt đầu giới thiệu.

"Lập Nhân huynh, vị này chính là trước Vũ Vệ tướng quân, Tàn Ngạn Tàn Mỹ Sĩ, Tàn tướng quân luôn luôn dũng kiên quyết, rất có mưu lược, chỉ vì không quen Thập Thường Thị loạn quốc, liền bỏ quan hồi hương, mà đợi mình chủ. " Trần Đăng nói xong, cố ý rồi Ngô Lập Nhân liếc mắt.

Ngô Lập Nhân thấy Trần Đăng là đem Tàn Ngạn đề cử cho mình, bất quá Trần Đăng cũng không biết, ở hôm qua ngày trước, cái người này vẫn là không tồn tại. Bất quá mặc dù nói cái này Tàn Ngạn là hệ thống cho mình triệu hoán, hẳn nhưng cũng không dám chút nào chậm trễ, Trần Cận Nam chính là một cái ví dụ sống sờ sờ. Trước đây Trần Cận Nam vẫn tội phủ Thái Thú lúc, nếu như Ngô Lập Nhân một cái sơ sẩy, sợ rằng Trần Cận Nam sẽ cách đi.

"Nguyên lai là Vũ Vệ tướng quân, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu! "

Tàn Ngạn rồi Ngô Lập Nhân, nhú nhú mày, "Không biết Ngô Thái Thú ở nơi nào nghe qua thảo dân tên?"

Được, đụng tới một cái tỷ đầu. Ngô Lập Nhân trong lòng bắt đầu chửi bới bắt đầu hệ thống tới, triệu hoán nhân vật làm sao đều như vậy kiêu căng khó thuần, bản túc chủ yếu là thu phục những người này, cần phải bị tức ra một thân khuyết điểm.

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, "Minh từng đi qua Trường An Tư Đồ phủ, đã qua đời Vương Tư Đồ đã từng nói đến qua người trung nghĩa lúc, đề cập tới Vũ Vệ tướng quân tên, cho nên ngộ đến nay nhớ kỹ, không ngờ hôm nay ở chỗ này gặp lại, thật sự là Minh phúc khí. "

Tàn Ngạn sau khi nghe xong, nắm tay nắm thật chặt, trong thanh âm tràn đầy cừu hận lửa giận, "Vương Tư Đồ đợi ta ân thâm ý dày, nhưng là ta lại bỏ hắn đi, hiện nay bị hiếp người làm hại, ta thật sự là rất xấu hổ. "

Ngô Lập Nhân vừa nghe, chính mình vận khí có bạo phát, như vậy cũng có thể chó ngáp phải ruồi, đã như vậy, sẽ thấy tới một được tề thuốc mạnh. "Tần tướng quân, Vương Tư Đồ đợi Minh cũng có đại ân, trước đây tính toán ngoại trừ Đồng Trắc lúc, cũng ít nhiều Vương Tư Đồ trợ giúp. Đến nay Vương Tư Đồ nghĩa nữ Điều Thuyền vẫn còn ở Minh quý phủ, một ngày kia, ngô tất lấy Lý Giác Quách Tỳ hai người thủ cấp, lấy tề điện Vương Tư Đồ trên trời có linh thiêng. "

Ngô Lập Nhân có chút nói nghiêm túc hết nói xong những thứ này, Tần Ngạn lập tức phảng phất như gặp phải tri âm thông thường, bắt lại Ngô Lập Nhân tay, thần sắc có chút kích động, "Tần mỗ vẫn nghe nói Ngô quá Thủ Nhân nghĩa tên, hôm nay gặp mặt, quả thế, Tần mỗ đã sớm muốn dẫn thân vào với Ngô Thái Thú dưới trướng, lần này biết được cùng Ngô Thái Thú có này chí khí, Tần mỗ nguyện ở Ngô Thái Thú dưới trướng làm một lính hầu, lấy cung khu sử. "

"Tích, chúc mừng túc chủ, thu được Tần Ngạn thân mật điểm 9 điểm, hiện nay túc chủ cộng sở hữu thân mật điểm 106, cừu hạn giá trị 34. "

Ngô Minh trong lòng vui vẻ, liền vội vàng nói: "Tần tướng quân đừng có khách khí như thế, chờ đẩy lùi Tào tặc, Tần tướng quân sẽ theo ta cùng nhau đi tới Hạ Bi như thế nào? Không biết Tần tướng quân trong nhà còn có người nào? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tần gia có tử sắp trưởng thành, Ngô Minh luận Hiền thu Thời Minh

"Trong nhà không có người khác, chỉ có một cái, tên là Tần Chiêu, tự Thời Minh, mẹ mất sớm, vẫn theo Tần mỗ, bây giờ cũng đến rồi tuổi đời hai mươi, võ nghệ không ở ta phía dưới, ta ý dẫn hắn cùng đi chiến trường lịch lãm, mong chủ công ân chuẩn. "

Nghe xong cái này, Ngô Minh quả thực trong lòng vui vẻ không muốn không muốn, "Hệ thống, đây là Tần Chiêu mang theo xuất thế nhân vật sao? Tần Chiêu thuộc tính là cái gì, kiểm tra một chút. "

"Tích! Xin lỗi túc chủ, Tần Chiêu là tam quốc bản thổ nhân vật, không phải Tần Ngạn mang theo xuất thế nhân vật, vì vậy không còn cách nào thẩm tra Tần Chiêu thuộc tính, chờ túc chủ kiến đến Tần Chiêu hoặc là Tần Chiêu đối với túc chủ sản sinh cừu hận hoặc là thân mật lúc, hệ thống liền có thể tuần tra, mời túc chủ biết. "

Không phải Tần Ngạn mang theo xuất thế? Vậy làm sao sẽ đâu? Như vậy chẳng phải là cho tam quốc bản thổ nhân vật Tần Chiêu đột nhiên giáng sinh một người cha, cái này không quá khoa học a! Trước đây nghe nói qua một câu câu nói bỏ lửng, vương hoa ba tiền mua một cha -- nhạt cái tiện nghi, cho Tần Chiêu an bài như vậy thực sự thích hợp sao?

"Túc chủ, mời không nên hoài nghi hệ thống năng lực. "

Được rồi, người vui vẻ là được rồi, tùy người làm sao làm, ngược lại nhiều một nhân một vốn một lời túc chủ mà nói đều là hết ý kinh hi, chỉ là hy vọng không nên quá kém là tốt rồi.

Ngô Lập Nhân cùng hệ thống trao đổi lúc hậu, vẫn không nhúc nhích, điều này làm cho Tần Ngạn có chút nóng nảy, hần nghĩ làm Ngô Lập Nhân là có chút hơi khó.

"Chủ công, Tần mỗ nói không ngoa, khuyến tử võ nghệ kỳ thực đã tại Tần mỗ trên rồi, hơn nữa lại vô cùng thông minh, đối với binh pháp cũng nhất định có kiến giải, Tần mỗ cảm đảm đảm bảo, khuyến tử tuyệt đối sẽ không làm cho chủ công thất vọng. "

Ngô Lập Nhân cái này lúc hậu mới từ trong hệ thống lui ra ngoài, nghe được Tần Ngạn lời nói, hần đỡ khóc đỡ cười. Loại yêu cầu này, Tần Ngạn nói càng nhiều, Ngô Lập Nhân thì sẽ càng vui vẻ.

"Tần tướng quân, tặc ngữ nói, tốt nam nhi chí tại bốn phương, nếu lệnh công tử có ý định ra sức vì nước, Minh tự nhiên không khỏi từ chi. Không biết lệnh công tử hiện tại ở nơi nào, có thể hay không vừa thấy? "

Tần Ngạn nghe xong, mừng rỡ, vội vã ôm quyền ngỏ ý cảm ơn, "Khuyến tử liền ở bên ngoài, chờ nào đó đi gọi hắn tới bái kiến chủ công. " nói xong cũng muốn vội vã đi ra ngoài.

Ngô Lập Nhân kéo lại hần, "Mỹ Sĩ, đừng có như vậy, nếu Mỹ Sĩ đối với lệnh công tử như vậy khen, tất nhiên có bên ngoài chỗ hơn người. Ngô tự nhiên hôn hướng gặp chi. "

Tần Ngạn thần sắc trang nghiêm, nhãn thần tràn đầy kính ý, "Chủ công khí độ thật không có người thường cũng! "

Tần Ngạn dẫn Ngô Lập Nhân đi ra ngoài, chỉ nghe bên ngoài hi hi nhưong nhưong một đám người vây chung chỗ, không ngừng có người gào thét "Hào hảo hảo! " Tần Ngạn cùng Ngô Minh đến gần, chỉ thấy chính giữa có bốn cái mặc áo đen châu mục thủ vệ ở vây quanh một người tuổi còn trẻ hậu sinh tranh đấu, bốn người kia đứng lên cũng có chút cường tráng, trái lại hậu sinh thân cao không quá bảy thước, lại vô cùng gầy, sắc mặt trắng nõn, khiến người ta một cảm giác là một cái thể gia công tử ca. Nhưng mà hậu sinh thân thủ lại dị thường kiêu kiện, bốn người lính gác tuy là hùng hổ đem vây vào giữa, lại không chút nào chiếm được một chút lợi lộc. Chỉ thấy hậu sinh tả đột hữu thiểm, chọn mấy người không vị cùng mềm chỗ xuất thủ, mất một lúc, đã đem bốn cái tráng hán toàn bộ hất tung ở mặt đất.

Ngô Lập Nhân đến như vậy tuần tú võ thuật, nhìn không được vỗ tay bảo hay, cái này một kêu, làm cho hậu sinh ánh mắt theo quay lại.

"Phụ thân đại nhân! " hậu sinh đã đi tới, hướng về phía Tần Ngạn liền xá một cái, Tần Ngạn nhẹ nhàng vuốt vuốt râu mép, ha hả cười, "Chiêu nhi, mau tới bái kiến Ngô Thái Thú! "

Tần Chiêu lại dùng có chút ánh mắt khinh thường lấy Ngô Minh, trong miệng bất mãn nói rằng: "Phụ thân mình giám, Chiêu nhất quán là bái Hiền không phải phong quan, nếu như vị này Ngô Thái Thú có thể thắng được Chiêu, Chiêu tự nhiên nguyện ý kính phục. "

Tần Ngạn nghe xong, có chút xấu hổ, lúc đầu Ngô Lập Nhân liền tự mình đến gặp Tần Chiêu, hẳn đã cảm giác vô cùng băn khoăn, nhưng mà hẳn không ngờ tới Tần Chiêu thật không ngờ kiêu căng, ở trước mặt mọi người cho Ngô Lập Nhân khó chịu. Ngô Lập Nhân trước là một cái thư sinh yếu đuối, Tần Ngạn tự nhiên biết, Tần Chiêu muốn cùng so với hẳn thủ võ nghệ, mười cái Ngô Lập Nhân cũng không là đối thủ.

Tần Ngạn đập lạp khuôn mặt, hướng về phía Tần Chiêu hô: "Chiêu nhi, không được hồ nháo! Vị này chính là Hạ Bi Thái Thú. . . ", Tần Ngạn đang muốn giới thiệu, Ngô Lập Nhân phát phát chặt dứt hẳn, "Không biết Tần công tử nhận thức vì sao mới là Hiền? "

Tần Chiêu không chút khách khí, "Hiền, tự nhiên là có tài năng. Hoặc là võ nghệ siêu quần, hoặc là mưu lược hơn người, hoặc là có tài năng kinh thiên động địa, hoặc là có nuốt nhà ra nuốt nguyệt chi chi. "

Ngô Lập Nhân đã gọi ra hệ thống, "Nhanh kiểm tra cho ta dưới Tần Chiêu tứ duy thuộc tính. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tần Chiêu trước mặt tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 90, chỉ huy 82, trí lực 78, chính trị 76, đỉnh phong thuộc tính vì vũ lực 96, chỉ huy 90, trí lực 82, chính trị 80. "

Tê! Nghe xong hệ thống báo cáo sau, Ngô Lập Nhân nhìn không được hít một hơi lạnh khí, "Hệ thống, cao như vậy thuộc tính, nếu không phải Tần Ngạn mang theo xuất thế, vì sao ở Tam quốc chí trung lại bừa bãi vô danh? "

"Loạn thế xuất anh hùng, nhưng cũng có thật nhiều có năng lực người vận khí không tốt, sớm tốt với trong loạn thế, người đó còn có thể biết năng lực của bọn họ? "

"Được rồi! Cái này Tần Chiêu thuộc tính cao như vậy, vì sao không có kỹ năng? "

"Tức chủ, loại vấn đề này người đã hỏi rất nhiều lần, đầu tiên kỹ năng sản sinh là cùng nhân vận khí cùng ngộ tính có quan hệ, huống hồ cái này Tần Chiêu còn chưa trưởng thành tới đỉnh phong, tất cả đều là có thể; thứ nhì, hệ thống không nhất định có thể kiểm tra đo lường đi ra tất cả năng lực, có kỹ năng cần phát động sau tài năng kiểm tra đo lường đến. "

Chờ Tần Chiêu nói xong, lại đến Ngô Lập Nhân đứng ở đó vẫn không nhúc nhích, khuôn mặt lộ mỉm cười, không khỏi có chút tức giận, "Chớ không phải là ngươi cảm thấy ta nói có gì không đúng sao? "

Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, hẳn tứ duy thuộc tính đã hoàn toàn bị Tần Chiêu nghiền ép, làm sao cũng không khả năng hơn được. Ngô Lập Nhân không thể làm gì khác hơn là nói rằng: "Tần công tử nói rất hay, lấy Minh xem chi, Tần công tử vũ dũng, mưu lược đều là thắng Minh rất nhiều, Minh thực sự không kịp. "

Tần Ngạn nghe xong, trong lòng thở dài, hẳn cảm giác mình thật vất vả mới để cho Ngô Lập Nhân đồng ý tiếp nhận Tần Chiêu, mà Tần Chiêu thiên thiên như vậy kiêu căng, nói vậy Ngô Lập Nhân trong lòng đã đối với Tần Chiêu sinh ra phản cảm.

"Chiêu nhi, ngươi làm sao có thể vô lễ như thế? Vị này chính là một mình lên vào Trường An tính toán giết Đồng Trác, đã từng một mình hướng Trường Sa, vì thù quốc phúng, như vậy nhân nghĩa chí dũng người, người nào dám so với? "

Tần Ngạn lắc đầu, "Phụ thân đại nhân, này đều chẳng qua là ngoại nhân đồn đãi, không coi là chuẩn, hôm nay nếu cùng Ngô Thái Thú gặp nhau, vậy liền muốn cho Chiêu biết Ngô Thái Thú chỗ hơn người mới có thể. "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, "Tần Thời Minh a Tần Thời Minh, người cũng đã biết, ngô sớm đã hướng người thể hiện rồi Hiền với người chỗ, đó chính là khí độ. Tự biết không bằng, thần nhiên nhận thức chi, trong tâm khảm không thẹn. Ngày xưa Cao Tổ, dùng mãnh không kịp Phan Khoái, trí mưu không kịp Trương Lương, dụng binh thua xa Hàn Tín, nội chính càng thì không bằng Tiêu Hà một phần mười cũng, cần gì phải có thể thành bên ngoài sự thống trị? Là có hải nạp bách xuyên chi ý chí, có người quen người hầu khí độ Phách, có bất khuất chi dũng khí. Người cũng biết hay không? "

Tần Chiêu sau khi nghe xong mục trừng khẩu ngốc, tiện đà mở hời đàm đàm, Ngô Lập Nhân buổi nói chuyện, làm cho hắn dường như vào bỗng nhiên hiểu rõ, trong lòng nhất thời từ sáng lên.

Chỉ nghe Tần Chiêu "Phác thông " một tiếng quỳ gối Ngô Lập Nhân trước mặt, miệng nói: "Ngô Thái Thủ buổi nói chuyện, thật là làm cho Chiêu hổ thẹn vạn phần. Chiêu nguyện ý lấy Minh công như Thiên Lô sai đầu đánh đó, ra sức trâu ngựa. "

"Tích! Chúc mừng túc chủ, thu được Tần Chiêu thân mật điểm 9 điểm, hiện nay túc chủ cộng sở hữu thân mật điểm 122, cừu hận giá trị 34. "

Ngô Lập Nhân thở ra một hơi, trong lòng than thở: Ta phát hiện mình diễn thuyết trình độ càng ngày càng cao, đều suýt chút nữa đem mình cho cảm động.

Tần Ngạn đến Ngô Lập Nhân không nói gì, cũng cùng theo một lúc quỳ xuống, "Chủ công, xin tha thứ khuyến tử mạo phạm tội, là nào đó giáo tử vô phương, mời chủ công xử phạt. "

Ngô Lập Nhân cười cười, "Mỹ Sĩ, Thời Minh, các người đứng dậy nhanh, con nghé mới sanh không sợ hổ, Thời Minh tuổi còn trẻ liền có như thế chí khí, thật sự là đáng quý, bất quá Mỹ Sĩ, ta cảm giác người hiện tại quả thực rất khó sẽ dạy Thời Minh rồi, ta có một cái ý nghĩ, muốn cho Thời Minh theo Ngô quân sư Vương Thủ Nhân học tập một đoạn thời gian, sẽ cùng Hạ Bi chủ bộ Trần Vĩnh Hoa học tập một đoạn thời gian, người vừa vặn? "

"Chẳng lẽ là đại phá Tào Nhân Bát Môn Kim Tỏa Trận Vương Thủ Nhân tử? " Tần Ngạn cùng Tần Chiêu nhao nhao đứng lên, thần tình kích động nói rằng.

"Chính là. " Ngô Lập Nhân cười cười, không nghĩ tới nhanh như vậy liền truyền ra.

"Nhưng là Trần Vĩnh Hoa là ai? " Tần Ngạn khó hiểu hỏi.

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, là lúc hậu trở lại một phát kim câu rồi. "Trần Vĩnh Hoa tự Cận Nam, cũng là Từ Châu người, tuy là lúc đó thanh minh không hiện, nhưng là bây giờ trong quân lại lưu truyền một câu nói như vậy: Vì người không biết Trần Cận Nam, liền xưng anh hùng cũng uống công. "

P/s: Nam ca lại bị mang ra troll :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Đào Cung Tổ nhường một cái Từ Châu, Trần Hán Du Tam Gian chủ công

Ngô Lập Nhân mới vừa nói xong, chỉ nghe được hệ thống ở trong đầu nhỏ nước bọt đứng lên: "Nghe nói qua bấy cha hãm hại mẹ hãm hại nhi nữ, người đây là hãm hại thuộc hạ, nếu như Trần Cận Nam vì vậy thành danh, vậy hán kỹ năng coi như phế đi! "

Ngô Lập Nhân nhất thời cái trán một hồi hắc tuyến, hán chỉ là muốn đến chính mình mang theo thuộc hạ cùng nhau trang bức cùng nhau phi, không nghĩ tới cái này Trần Cận Nam kỹ năng, nhất định là không phải có thể chứa, thật là sơ suất rồi.

"Hệ thống nếu không người đem đoạn này ký ức cho bọn hán xóa? " Ngô Lập Nhân cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Một ngày nhân vật lịch sử sinh thành, bốn hệ thống liền không thể lại biến động đến bọn hán bất kỳ trí nhớ gì rồi, nếu không thì vì phản hệ triệu hoán thống thao tác quy tắc điều thứ ba thứ tám khoản lẫn nhau nói rõ giúp, bốn hệ thống khả năng đối mặt bị thu hồi nghiêm phạt, xin hỏi túc chủ còn cần biến động ký ức sao? "

Ngô Lập Nhân suýt chút nữa một hơi thở không có lên tới, "Xem như người lợi hại, hệ thống người lui ra đi! "

Lúc này, Tần gia phụ tử cùng kêu lên nói rằng: "Đa tạ chủ công tài bồi! "

Ngô Lập Nhân còn muốn nói tiếp vài câu, liền đến Nhiệm Mẫn cùng Vương Thủ Nhân cùng nhau chạy tới, "Chủ công, yến hội liền muốn bắt đầu, Đào phủ quân để cho ta chờ tìm chủ công ngồi vào vị trí. "

"Vị này chính là Vương Thủ Nhân, Vương Dương Minh rồi. " Ngô Lập Nhân hướng Tần gia phụ tử giới thiệu, Tần gia phụ tử vội vàng hướng Vương Thủ Nhân hành lễ, Vương Thủ Nhân mặc danh kỳ diệu, nhẹ giọng hỏi: "Hai vị này là? "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, "Quân sư có chỗ không biết, vị này chính là Tần Ngạn, nguyên trước điện Vũ Vệ tướng quân, mà một vị khác là công tử của hán Tần Chiêu, võ nghệ càng là trò giỏi hơn thầy. " nói xong, hán lại đang Vương Thủ Nhân bên tai nhẹ giọng nói: "Lại thu lương viên Đại

tướng. "

Vương Thủ Nhân nghe xong, trong lòng cũng là vui vẻ không ngớt, mấy ngày trước đây vẫn còn ở cảm khái không thể dùng chỉ đem, trong nháy mắt, dĩ nhiên làm cho Ngô Lập Nhân lại thu lưỡng viên Đại tướng, thật sự là làm cho Vương Thủ Nhân mừng rỡ.

"Chủ công, chúng ta đi vào trước, hai vị tướng quân, chờ yến hội kết thúc, lại làm an bài. "

Mấy người đi vào chung, tất cả mọi người an vị, Đào Khiêm ở trung, bên trái là Từ Châu văn võ quan viên, phía bên phải là Ngô Lập Nhân, Khổng Dung đội viện quân văn võ. Đào Khiêm giờ lên rượu Tước, cười ha hả nói rằng: "Lần này Từ Châu gặp, nhờ có mấy vị không ngại cực khổ trượng nghĩa cứu giúp, mới có thể khiến Tào tặc tạm lui, khiêm ở chỗ này kính Chư công một ly. Mời! "

"Đào công mời! " mọi người cùng nhau giờ lên rượu Tước, uống một hơi cạn sạch.

Đào Khiêm uống xong sau, đem rượu Tước buông, bỗng nhiên thở dài một hơi, "Ai! Bởi vì ngô chi khuyết điểm, có thể dùng Từ Châu bách tính gặp đại nạn, ngô ái ngại. "

Khổng Dung nghe xong, cười nói: "Bây giờ ba đường viện quân đã đến, Tào tặc lần này đã lui. Đào công còn có cần gì phải mắc? "

Đào Khiêm lắc đầu, "Tào Tháo lần này chỉ là tạm lui, vẫn chưa suy giảm tới gân cốt, ngày khác góc đầu trở lại, ngô dùng cái gì ngăn cản chỉ? "

"Tích! Đào Khiêm phát động kỹ năng Nhượng Châu, trí lực - 5, chính trị - 10, trước mặt trí lực giảm xuống vì 51, chính trị giảm xuống vì 71. "

Ngô Lập Nhân vừa nghe, thảm ngời: "Cảm tình cái này Đào Khiêm đã muốn cho Từ Châu nữa à? Hắc hắc, ngồi đợi ngồi đợi. "

Tất cả mọi người không nói gì, cái này lúc hậu, Mi Trúc bỗng nhiên nói rằng: "Đào phủ quân không cần như vậy lo lắng, Từ Châu binh vi tương quả, vô lực ngăn cản Tào Tháo, nhưng ở đang ngồi chủ công, tự có thể ngăn cản Tào tặc giả. "

Đào Khiêm nghe xong, trên mặt bi thương tình tiêu thất, ngược lại hướng Khổng Dung, "Từ trọng nói như vậy, chánh hợp ý ta. Khổng Bắc Hải tên, thiên hạ đều biết, không biết có thể hay không ở nơi này Từ Châu cả thành dân chúng phản thượng, quyền lĩnh Châu sự tình, muốn Tào Tháo nếu như biết Không Bắc Hải vì Từ Châu đứng đầu thì sẽ không như vậy tương bức. "

Khổng Dung nào nghĩ tới Đào Khiêm dĩ nhiên muốn Từ Châu nhường ra, nói liên tu: "Không được không được. "

Mà Ngô Lập Nhân dùng vạn phần ánh mắt phức tạp lấy cái này Đào Khiêm, trong lòng oán thầm không ngớt: Cái này Đào Khiêm thật là lão hồ đồ, tặng cho Khổng Dung còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy, Tào Tháo cũng dám dùng có lẽ có tội danh giết Khổng Dung, huống bây giờ còn đánh báo thù rửa hận danh nghĩa.

Nhưng là hán lại không thể nói thẳng, mặc dù trong lòng hán vô cùng muốn lấy được Từ Châu, nhưng cũng muốn cho cái này Từ Châu cao thấp văn võ quan viên không thể đi ra tâm tư của hán, đây cũng là vì sao Lưu Bị biết ba làm cho Từ Châu, dù sao Tước chiếm Cừu sào, sẽ phải chịu thiên hạ kẻ sĩ lên án.

"Không Bắc Hải mời thương cảm cái này Từ Châu trăm vạn bách tính! " Đào Khiêm lần nữa tương thỉnh.

Cái này lúc hậu, Khổng Dung cũng không biết nên lấy cái gì cự tuyệt, chỉ là một lắc đầu thú vị, "Đào phủ quân, dung đất đai một quận còn không thể thủ toàn bộ, huống chi một châu? Ngô đối với cái này Từ Châu cũng không nửa phần ý tưởng, mời Đào phủ quân tìm cái khác cao hiền. "

"Cao hiền đang ở trước mắt, Đào công sao không mời chỉ? "

Lúc này một cái thanh âm vang dội từ bên ngoài truyền vào, mọi người đều quay đầu một, chỉ thấy một cái năm sáu chục tuổi lão giả từ bên ngoài đi vào, tóc xám trắng, nhưng mà đi lại mạnh mẽ, một câu nói nói năng có khí phách, làm cho tất cả mọi người rất là tò mò.

"Hán Du người tới thật đúng lúc, xin mời ngồi, không biết lời người nói cao hiền là người phương nào? " Đào Khiêm đến người, liền vội vàng đứng lên,

Bên cạnh Trần Đăng cũng đã đứng dậy, hướng về phía lão giả cúi đầu, "Gặp qua phụ thân đại nhân! ", tiếp lấy đem lão giả kia đỡ đến một bên ngồi xuống.

Nguyên lai là Trần Đăng phụ thân Trần Khuê, không biết hán lần này tới đây là giúp ta sao? Ngô Lập Nhân trong lòng suy nghĩ, có chút bất an, hán không biết Trần Đăng đầu dựa vào chuyện của mình, Trần Khuê có phải hay không biết. "Hệ thống kiểm tra đo lường hạ Trần Khuê thuộc tính. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trần Khuê tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 50, chỉ huy 75, trí lực 90, chính trị 83. Sở hữu kỹ năng: Tam Giác -- hướng sở trung người gián ngôn lúc, tự thân trí lực + 3, gián ngôn đối tượng trí lực + 3, là vì thượng gián; hướng phổ thông đối tượng gián ngôn lúc, tự thân trí lực + 3, là vì trung gián; hướng địch đối với nhân vật gián ngôn lúc, tự thân trí lực + 3, gián ngôn đối tượng trí lực - 3, là vì hạ gián "

Thiên, cái này Trần Khuê kỹ năng này đầu cao Vạn Kim a! Quá dễ sử dụng rồi, ai dùng người này biết a! Đây tuyệt đối là Trần Đăng cha ruột a, ngay cả kỹ năng đều là loại này, có thể rơi chậm lại địch nhân trí lực đề thăng tự thân trí khôn. Bất quá Trần Đăng phụ trợ không có Trần Khuê cường, không thể cấp phe mình thêm trí lực.

"Tích! Trần Khuê Tam Giác kỹ năng phát động, tự thân trí lực + 3, trước mặt trí lực thăng lên làm 93. "

Trần Khuê hướng về Đào Khiêm xá một cái, tiếp tục nói: "Ồ trong trảng, có ai từng đại bại qua Tào quân? Duy Hạ Bi Thái Thú Ngô Lập Nhân một người mà thôi. Lữ Huyền đánh một trận, phá Bát Môn Kim Tòa Trận, đại bại Tào Nhân, chém giết Tào Thuần, Tào Tháo Hổ Báo Kỵ cũng thua ở Ngô Thái Thú trên tay. Huống chi Ngô Thái Thú vốn có nhân nghĩa tên, thù hạ nhiều lính đem Mãnh, sao không đem Từ Châu nhường cho Ngô Thái Thú? Nhất định có thể đảm bảo Từ Châu không lừa bịp! "

Lời vừa nói ra, Khổng Dung cũng luôn miệng khen hay, Ngô Lập Nhân mừng rỡ trong lòng, bỗng nhiên đến Vương Thủ Nhân đối với mình lắc đầu, Ngô Lập Nhân trong lòng hội ý: Ba làm cho Từ Châu nha! Ta hiểu.

Đào Khiêm bỗng nhiên vỗ đùi, liên thanh thuyết: "Ngô suýt nữa làm đại sự! Ngô Thái Thú, ngô biết rõ ngươi làm người nhân nghĩa hơn nữa trí dũng song toàn, cái này Từ Châu cứ giao cho ngươi tới xử lý, cất chốt từ chối! "

Ngô Lập Nhân sau khi nghe xong, đứng dậy ôm quyền nói: "Đào phủ quân! Mong phủ quân đại ân, sử Minh ở Hạ Bi có thể có một nơi sống yên ổn, về tư, Minh là phủ quân thuộc hạ, Đào phủ quân gặp nạn, Minh tự nhiên tận lực, muốn lần chết không chối từ; về công, Tào tặc không lùi, Từ Châu một ngày không được an bình. Lần này Tào tặc không đi, Minh liền ở chỗ này gần nhau, thẳng đến đánh đuổi Tào tặc. Cái này Từ Châu nơi, Minh vạn không dám lĩnh, mời Đào phủ quân thu hồi mệnh lệnh đã ban ra. "

Ngô Minh nói xong, làm cho Đào Khiêm trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì, Mi Trúc một cái nhìn Ngô Lập Nhân, hướng Đào Khiêm nói rằng: "Ngô Thái Thú nói cực phải. Hiện tại Tào tặc đã lui, việc này nói còn quá sớm, chờ đẩy lùi Tào Tháo bàn lại không muộn. "

Đào Khiêm nghe xong, gật đầu, "Từ Châu còn cần Chư công giúp đỡ. Chư công đồng tâm hiệp lực, cùng nhau đánh bại Tào Tháo; còn như Từ Châu, ngày sau bàn lại. "

Đúng lúc này, bỗng nhiên có thám tử báo lại, "Khởi bẩm chủ công, Tào Tháo nhân mã đã tại ngoài thành Từ châu ba mươi dặm chỗ đóng quân, bộ đội tiên phong đang ở hướng Từ Châu xuất phát. "

Đào Khiêm nghe xong, bỗng nhiên đứng lên, "Chư công Tào Tháo quyền thổ trở lại, Chư công nhưng có phá địch cách? "

Người ở tại trảng lập tức đều trầm mặc xuống, lúc này, Vương Thủ Nhân ở Ngô Lập Nhân bên tai nhẹ nhàng nói vài câu, Ngô Lập Nhân hội ý, đứng dậy đáp: "Đào công chờ buồn! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Đào Khiêm cố thủ cự cường Tào, Quách Gia khu Dân công Từ Châu

Ngô Lập Nhân mới vừa nói xong, Đào Khiêm đại hỉ, liền vội vàng hỏi, "Ngô tướng quân có gì thượng sách, mau mau nói tới! "

Ngô Lập Nhân rồi giữa sân mọi người, đều ở đang nhìn mình, trong lòng có chút tiểu kích động, "Đào công! Tào Tháo tuy là binh nhiều tướng mạnh, không thể cùng chi chính diện giao phong. Nhưng là Tào Tháo lao sư viễn chinh, mỗi ngày cần đồ quân nhu lương thảo vô số; mà Từ Châu, Đào công thâm đắc nhân tâm, lại tăng thêm binh tinh lương đủ, chỉ cần bọn ta khấn thủ, Tào Tháo trong lúc vội vã không thể hạ, đợi bên ngoài lương thảo không đông đảo, thì bên ngoài tất nhiên bất công tự lui. Huống hồ, Duyệt Châu Lữ Bố, từ trước đến nay cùng Tào Tháo bất hòa, lần này Tào Tháo đại quân tới Từ, Lữ Bố tất nhiên nhân cơ hội mà đánh chi. Hậu viện bất ổn, không ra một tháng, ngô đoán bên ngoài tất lui. "

Ngô Lập Nhân nói xong, Đào Khiêm liên thanh xưng hay, yển hội mọi người cũng cũng bắt đầu lẫn nhau nghị luận, lúc này, Tôn Càn đứng lên, hướng về Ngô Lập Nhân thi lễ một cái, "Làm phiền Ngô Thái Thú, chỉ bất quá Càn từng nghe thuyết, Hoài Nam Viên Thuật, cùng Ngô Thái Thú oán hận chất chứa thâm hậu, nếu Ngô Thái Thú ở Từ Châu ở lâu trong chốc lát, sợ là Hạ Bi liên nhiều một phần nguy hiểm. Nếu như Hạ Bi có thất, Ngô Thái Thú dùng cái gì tự xử? "

Tôn Càn mấy câu nói, làm cho Đào Khiêm cũng không khỏi thần sắc lo lắng, lấy Ngô Lập Nhân, đang mong đợi câu trả lời của hắn. Nếu như Hạ Bi khó giữ được, Viên Thuật lại phái binh tới công, Từ Châu càng là họa vô đơn chí.

Ngô Lập Nhân nhẹ nhàng cười, hướng về Tôn Càn nói: "Công hữu này lo, Minh tự nhiên sẽ hiểu. Hạ Bi ngô sớm đã lưu lại binh mã, Viên Thuật trong thời gian ngắn, cũng không khả năng công được xuống tới. "

"Xin hỏi Ngô Thái Thú, Hạ Bi để lại bao nhiêu nhân mã? Hạ Bi thành nhiều bất quá ba chục ngàn sĩ tốt, tới Từ Châu chỉ ít dẫn theo hơn hai vạn, Hạ Bi thành chỉ sợ sẽ không vượt lên trước một vạn, hoàn toàn không có đại tướng, hai không hiền tài, làm sao có thể ngăn cản Viên Thuật đại quân? " Tôn Càn

tiếp tục hỏi.

"Quả thực như công hữu nói, Hạ Bi thành cùng sở hữu 5000 nhân mã. "

Lời vừa nói ra, ở đây rất nhiều người đều lần nữa nhao nhao nghị luận, Đào Khiêm càng thêm ngồi không yên, "Ngô công cất không thể như này trò đùa, 5000 nhân mã làm sao có thể thủ ở Hạ Bi? Nếu không Ngô công suất bộ chạy về Hạ Bi, để bảo đảm Hạ Bi không mất. "

Đào Khiêm dưới tình thế cấp bách, xưng hô cũng sửa lại, bất quá Ngô Lập Nhân nghe được lại hết sức không được tự nhiên, tự có nhiều như vậy tay chân sao?

"Đào phủ quân chớ buồn! Máy ngày trước đây ngô đã thu đến Hạ Bi tin tức truyền đến, Viên Tổ đại quân đã công thành bán nguyệt có thừa, nhưng mà Hạ Bi phòng thủ kiên cố, qua một đoạn thời gian nữa, Viên quân tất nhiên cũng đói mất lương thảo đứt đoạn nguy hiểm, không thể không rút quân. "Ngô Lập Nhân thẳng thắn nói, Tôn Càn nghe xong, liên tục tán thưởng, "Nói vậy Ngô Thái Thủ dưới trướng cũng không thiếu người tài ba, bằng không 5000 nhân mã, vô luận như thế nào cũng đỡ không được Viên quân mấy vạn người tiến công. "

Đào Khiêm gật đầu, kể mà nói rằng: "Đã như vậy, Từ Châu mong rằng Chư công cộng cùng phòng thủ, chỉ cần chúng ta khản thủ xuống phía dưới, Tào quân bại lui ngày không xa vậy! Từ Châu dựa vào Chư công giúp đỡ, khiêm ở nơi này thay Từ Châu bách tính cảm tạ Chư công! "

Nói xong, Đào Khiêm bung rượu lên lần nữa cùng mọi người cùng nhau uống.

Cùng lúc đó, Tào Tháo đại doanh.

Tào Tháo có chút rầu rĩ suy nghĩ, dưới trướng mọi người cũng đều an tĩnh mà chờ đợi cái gì.

Lúc này, bỗng nhiên có thám mã báo lại, từ Hạ Bi thành mà đến, Tào Tháo vội vàng đứng dậy, hỏi bên ngoài Hạ Bi tình hình chiến đấu.

"Báo cáo chủ công, Hạ Bi thành Viên Tổ đại quân năm chục ngàn, công thành sắp si một tháng, từ thương hơn một vạn người, nhưng mà Hạ Bi thành lại như cũ phòng thủ kiên cố. Viên quân mỗi ngày chẳng phân biệt được không dùng ngủ đêm công thành, nhưng không thấy hiệu quả. "

Tào Tháo nghe xong, than thở một tiếng, "Cái này Viên Quân chủ đứng là người nào? Sao lại thế như vậy phé vật? "

"Báo chủ công, là nguy Bình Khẩu tướng quân Viên Tổ Viên Sùng Hoán. "

Tào Tháo sau khi nghe xong, trong lòng nhất thời nghi ngờ đứng lên, "Là hán? Trước đây hiền kế phá bảy đường đại quân Viên Sùng Hoán sao lại thế không chịu được như thế? Chẳng lẽ chỉ là một lý luận suông hạng người? "

Quách Gia nghe xong, làm cho thám tử kia lui xuống trước đi, tiếp lấy hướng Tào Tháo, "Chủ công, sợ rằng Hạ Bi đã có đề phòng, Hạ Bi thành nhất định là có năng lực người tương trợ. Ngô Minh cần tắc vô ưu, sợ rằng lúc này liền sẽ dốc toàn lực phòng thủ Từ Châu, Gia thiết nghĩ lần này chinh phạt, khó có thể thành công; huống hồ thu đi đông lại, mấy ngày nữa khí trời bắt đầu mùa đông, càng thêm không thích hợp chinh chiến, không bằng tạm thời thôi binh, bàn bạc kỹ hơn. "

Tào Tháo sắc mặt ngưng trọng, lấy trướng bên ngoài dờ ra, Quách Gia cũng không nói thêm gì nữa, chờ đợi Tào Tháo quyết định.

Qua một lúc lâu, Tào Tháo rốt cục xoay người, lấy Quách Gia, "Phụng Hiếu, từ Từ Hiếu khinh địch bại vào Ngô Minh thủ bắt đầu, ta thì có dự cảm, chỉ là lần này nếu không phải có thể có ý kiến gì liên triệt binh, sợ rằng vì anh hùng thiên hạ chế nhạo. Phụng Hiếu nhưng có diệu kế giúp ta phá thành? "

Quách Gia thờ dài một hơi, "Thượng bình phạt mưu, thứ nhì phạt giao, thứ nhì phạt binh, kỳ hạ công thành. Công thành là hạ sách hạ chọn, mà nay Từ Châu Đào Khiêm rất được dân tâm, quân dân đồng tâm, trên dưới một mạch, Từ Châu khó đồ vậy. "

"Phụng Hiếu, ta cũng biết Từ Châu khó đồ, nhưng mà mặc dù không thể phá thành, ngô cũng không thể như vậy liên hồi. Nếu là không có cái gì đoạt được, như vậy hao binh tổn tướng, há lại sẽ không bị thiên hạ chế nhạo? "

"Chủ công, Gia có nhất kế, có thể thử một lần. "

Tào Tháo nghe xong những lời này, thần sắc vui vẻ, liền vội vàng nói: "Phụng Hiếu nói mau! "

"Đào Khiêm cùng Ngô Minh vốn có nhân nghĩa tên, bây giờ chủ công có thể làm cho một quân, cướp bóc lân cận thị trấn bách tính, lại lấy bách tính vì đi đầu, khiến cho công thành; nếu không đi trước, lấy Hồ Báo Kỵ khu chi. Đào Khiêm Ngô Minh nếu không phải nhân dân chúng chịu khổ, Khai môn thả bách tính vào thành, thì quân ta có thể thừa cơ cướp đoạt cửa thành, nghiền đại quân vào thành; nếu như hai người không phải mở cửa thành, thì Từ Châu bách tính tất định là chỉ tâm hàn, dân tâm nghĩ thay đổi, Từ Châu mặc dù tạm thời không thể phá, ngày khác tất đơn giản lấy chi. "

Tào Tháo nghe xong, vỗ tay cười to nói: "Phụng Hiếu kế này đại diệu! Liền theo Phụng Hiếu kế sách hành sự. "

Quách Gia lắc đầu, "Chủ công, kế này vẫn là dùng một phần nhỏ cho thỏa đáng, muốn đồ đại sự giả, trước phải thuận dân tâm. Chủ công lần trước tung binh tàn sát hàng loạt dân trong thành, là vì kinh sợ Từ Châu, Gia cũng biết được. Mong chủ công về sau chớ như vậy hành sự, với chủ công danh tiếng bất lợi. "

Tào Tháo nghe xong, biến sắc, hướng về Quách Gia xá một cái, "Phụng Hiếu nói như vậy, lệnh làm hiểu ra, xứng nhận này bái! "

Qua hai ngày, Hạ Hầu Uyên cùng Hạ Hầu Đôn từ lân cận thị trấn cướp bóc hai nghìn bách tính, lệnh Hồ Báo Kỵ đi theo bách tính phía sau. Nếu là có kẻ dám phản kháng, giống nhau tru diệt. Trong lúc nhất thời hai nghìn bách tính la lên có tiếng kêu thảm thiết kinh động Từ Châu thành mọi người.

Đào Khiêm, Ngô Minh, Khổng Dung chờ nhao nhao lên thành tường, đến Tào quân dùng Hồ Báo Kỵ xua đuổi bách tính hướng Từ Châu thành mà đến, Đào Khiêm nhất thời che mặt khóc, "Lấy ngô một người khuyết điểm dĩ nhiên bách tính gặp đại nạn này, ngô tâm sao mà yên tĩnh được! Không bằng tự trói, hôn hướng Tào doanh thỉnh tội! "

Ngô Lập Nhân thở dài một hơi, "Đào công, Tào tặc ác độc như vậy, mặc dù Đào công thực sự hôn hướng thỉnh tội, sợ rằng Từ Châu bách tính càng sẽ nhờ đó gặp. Tào tặc ý ở Từ Châu, báo thù chỉ là của hân mọn cố. "

Còn lại mọi người nhao nhao khuyên bảo Đào Khiêm, Đào Khiêm lấy bị cho rằng heo dê vậy bách tính, đau lòng không thôi, "ngô cũng muốn mở cửa thành, đem cái này bách tính tiếp vào trong thành lại vừa. "

Tôn Càn nghe xong, nhất thời biến sắc, "Đào công tuyệt đối không thể, nếu như thành cửa vừa mở ra, Tào quân Hồ Báo Kỵ tất nhiên dẫn đầu vào thành, Từ Châu chẳng phải là rơi vào Tào tặc thủ, đến lúc đó, toàn bộ Từ Châu bách tính sợ là đều sẽ gặp phải Tào kẻ gian độc thủ. "

Đào Khiêm không để ý đến Tôn Càn, lại lạc hướng Khổng Dung, "Khổng Bắc Hải chi ý là sao? "

Khổng Dung lắc đầu thở dài một tiếng: "Đào phủ quân, nếu cứu này mấy nghìn bách tính, sợ rằng Từ Châu mấy vạn tướng sĩ cùng mấy trăm ngàn bách tính đều sẽ hạ xuống Tào tặc thủ, mong rằng phủ quân không muốn bởi vì nhỏ mất lớn. "

Đào Khiêm lại Ngô Lập Nhân, "Ngô công, ngươi xưa nay nhân nghĩa, lúc này mấy nghìn bách tính gặp đại nạn, Ngô công, có gì thượng sách cứu cái này bách tính? "

Ngô Lập Nhân trong lòng nói: Cái này còn biết cho ta đội mũ cao rồi, các ngươi đều biết cứu người nguy hiểm, ta há có thể không biết?

"Đào công a, ngô đến bách tính vì vậy gặp, thực sự lòng có không đành lòng, chỉ là vì Từ Châu thành. "

Đúng lúc này, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nhận được gợi ý của hệ thống, "Tích! Chúc mừng túc chủ phát động cường chế nhiệm vụ ân đồng tái tạo -- túc chủ cần đem Tào Tháo thúc đẩy hai nghìn bách tính cứu tới Từ Châu trong thành; như chết vong bách tính cần nhắc không cao hơn 100 người, thì thu được hoàn mỹ thưởng cho; như chết vong không cao hơn 200 người, thì thu được ưu tú thưởng cho; như chết vong không cao hơn 500 người, thu được phổ thông thưởng cho; như chết vong vượt lên trước năm trăm người, thì nhiệm vụ thất bại. "

Nghe xong hệ thống tin tức nêu lên, Ngô Lập Nhân có loại lệ Nguợu mặt mày ảo giác, "Hệ thống a, ta trước cùng ngươi thỉnh cầu nhiệm vụ là ta không đúng, nhiệm vụ này có thể hay không không muốn? Ta nếu không phải tiếp thu cường chế nhiệm vụ sẽ như thế nào? "

"Không chấp nhận, từ bỏ hệ thống triệu hoán lịch sử nhân tài sẽ vĩnh cửu rời đi xa túc chủ, túc chủ tạm thời không thể sử dụng hệ thống, duy trì liên tục ba năm. "

"Ah, nói cách khác không có nói chuyện? Ha hả! Không chơi chết ta ngươi không cam lòng đúng vậy. "

Đào Khiêm nghe được Ngô Lập Nhân nói đến Từ Châu thành, nếu không liền trầm mặc xuống, trong lòng hiếu kỳ, nhin không được hỏi: "Ngô công, vì Từ Châu thành, đến cùng muốn thế nào? "

Ngô Lập Nhân thở dài một tiếng, ngan nhai sinh sinh đem vừa mới lời đến khoe miệng nuốt tiến vào, hân lúc đầu muốn nói là, vì Từ Châu thành an ổn, sợ là chỉ có thể hi sinh cái này mấy nghìn bách tính. Nhưng mà đến cuối cùng chỉ có thể nói như vậy.

"Vì Từ Châu dân trong thành tâm hướng, bách tính một cái cũng không thể thiếu! Nếu không phải cứu, Từ Châu bách tính đối xử chúng ta ra sao? Cho nên, ta đồng ý xuất binh, cứu bách tính vào thành! Chỉ có cứu được bách tính vào thành, mới có thể làm cho dân chúng trong thành càng thêm kiên định cùng Tào tặc chống lại tín niệm. "

Vương Thủ Nhân có chút giật mình lấy Ngô Lập Nhân, vội vàng nhỏ giọng nói rằng: "Chù công, cắt không thể xung động a! "

"Quân sư không cần khuyên nữa, chuyện này không có thương lượng, ngô ý đã quyết, mời quân sư giúp ta. "

Vương Thủ Nhân lấy Ngô Lập Nhân, bỗng nhiên trong lúc đó phát hiện, Ngô Lập Nhân dường như biến thành một người khác, nhưng là ánh mắt của hân tự nói với mình, lần này mặc dù hi sinh lớn hơn nữa, cũng muốn đem bách tính toàn bộ cứu trở về. Cái này đến cùng còn là mình từ nhỏ biết Ngô Lập Nhân sao?

Giữa lúc Vương Thủ Nhân kinh ngạc đờ ra lúc, Đào Khiêm đã đi tới, "Ngô công thật nhân nghĩa đứng đầu, đến dân chúng chịu khổ, như đích thân tới này khó, không ngừng rơi lệ, thật là làm khiếm xấu hổ. "

Ngô Lập Nhân không hiểu sờ sờ gò má của mình, lúc này hân mới phát hiện, mình lệ Nguợu đầy mặt không phải là ảo giác, lúc này, thật sự có nước mắt chảy ra, Ngô Lập Nhân trong lòng chỉ câu có nói Bảo bảo trong lòng khổ, thế nhưng bảo bảo nói không nên lời.

P/s: Vô hình trang bức cảnh giới này tự thẹn không bằng :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: điều binh đem Ngô quân cùng lên trận, vận trù mưu lược tướng cùng công Từ

Ngô Lập Nhân lời nói làm cho Đào Khiêm nhất thời có loại gặp phải tri âm cảm giác, "Ngô công nói như vậy, rất hợp ý ta. Chỉ là không biết Ngô công hữu cần gì phải thượng sách tiếp ứng bách tính vào thành?"

Nghe thế, Ngô Lập Nhân tự yên lặng, từ xưa đến nay, khu dân công thành, vì thiên hạ người sở khinh thường, nhưng là kế này hiệu quả cũng là bách phát bách trúng. Gặp phải loại này lưỡng nan tình huống, thông thường đều chỉ sẽ chọn càng thêm có lợi tuyến trạch. Mà Tào Tháo nếu tuyển con đường này, tới đối với Từ Châu là tình thế bất buộc, bách tính sau đó, nhất định có cường binh dũng tướng đi theo, Ngô Lập Nhân bây giờ không có nghĩ được biện pháp gì, chỉ phải dùng cầu cứu nhân thần hướng về phía Vương Thủ Nhân.

Vương Thủ Nhân thần sắc trang nghiêm, lại hướng về xa xa bị xua đuổi bách tính đi qua, nhưng là vẫn là chỉ có thể thở dài nói: "Chủ công thật Nhân chủ cũng! Nhưng là phải cứu cái này mấy nghìn bách tính, thực sự quá trắc trở."

"Quân sư, ngô ý đã quyết, mời quân sư giúp ta." Ngô Lập Nhân ánh mắt kiên định lấy Vương Thủ Nhân.

"Đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể cùng Tào Tháo chính diện tranh chấp. Chủ công người phải suy nghĩ cho kỹ, trận chiến này quân ta tất nhiên sẽ tổn thất nặng nề, thậm chí toàn quân bị diệt." Vương Thủ Nhân nói xong, vẫn là hết sức muốn từ Ngô Lập Nhân đạt được đến một điểm do dự, như vậy hẳn hoàn hảo tiếp tục trấn lấy lợi và hại, tận lực thuyết phục Ngô Lập Nhân buông tha lấy kinh người quyết định.

Nhưng là Vương Thủ Nhân lại không đến, hẳn biết trận chiến này không thể tránh né. Hai Khổng Dung cùng Điền Giai nhao nhao lắc đầu, Khổng Dung càng là nói thẳng: "Ngô Thái Thú nếu là như vậy hành sự, chẳng phải là vạ lây người vô tội?"

Ngô Lập Nhân lớn tiếng nói: "Đại trượng phu có cái nên làm có việc không nên làm, há có thể úy thủ úy cước? Ta kèm theo bản bộ binh mã ra khỏi thành, Chư công mang binh tiếp ứng là được."

Ngô Lập Nhân lời nói hùng hồn nhất thời lấy dưới trướng chư tướng, "Chủ công! Tráng tai! Nhiệm Mẫn xin đánh!" Nhiệm Mẫn nhất thời quỹ xuống đáp.

"Mạt tướng xin đánh!" Tần Ngạn Tần Chiêu nhao nhao quỹ xuống.

Ngô Lập Nhân đem mấy người nâng dậy, lớn tiếng nói: "Hào hảo, tốt." tiếp lấy, hẳn lại đem bội kiếm của mình lấy ra, đặt ở Vương Thủ Nhân trên tay, "Sự tình khẩn cấp, mời quân sư thay mặt Minh điều binh khiển tướng, cứu bách tính."

Vương Thủ Nhân cũng không nói nhiều, tiếp nhận Ngô Lập Nhân bội kiếm, la lớn: "Tần Ngạn! Làm người suất ba nghìn binh mã ra khỏi thành, ở cửa thành phía bên phải phòng thủ, đội bách tính đến cửa thành chi tế, lập tức hướng Tào quân xung phong."

"Mạt tướng lĩnh mệnh." Tần Ngạn cao giọng hô.

"Tần Chiêu, làm người suất ba nghìn binh mã, ở cửa thành bên trái phòng thủ, đến lúc đó hậu đúng thời cơ, cùng Tần Ngạn tướng quân cùng nhau tuồn ra."

"Tần Chiêu lĩnh mệnh."

Vương Thủ Nhân tiếp tục hô: "Nhiệm Mẫn! Làm người suất bộ đội sở thuộc hai nghìn kỵ binh, từ cửa hông ra khỏi thành, nếu thấy rõ hai vị Tần tướng quân vọt vào trận địa địch, liền từ Tào quân phía sau đánh lên, một cổ đảo loạn quân địch trận hình."

"Nhiệm Mẫn lĩnh mệnh."

"Nhiệm tướng quân, người là trận chiến này then chốt. Hai vị Tần tướng quân tận lực ngăn trở quân địch, thế nhưng nhất định không phải có thể kiên trì thật lâu. Người cần phải thời gian nhanh nhất tạc xuyên Tào quân, cùng hai vị Tần tướng quân hội hợp, còn đây là trọng yếu nhất."

"Nhất định vâng theo quân sư hiệu lệnh."

Vương Thủ Nhân tiếp tục nói, "Chư vị, trận chiến này chỉ vì cứu bách tính ở tại thủy hỏa, chư tướng nỗ lực giết lùi lính địch, cắt không thể ham chiến, hội hợp sau rất nhanh hướng trong thành lui lại, đến lúc đó, cần lưu một quân đoạn hậu."

Nói xong, tất cả mọi người không nói gì thêm, ai cũng biết, lưu lại đoạn hậu, cơ bản cũng là mười phần chết chắc.

"Mần thì sẽ đoạn hậu, quân sư chớ buồn! " Nhiệm Mẫn trong mắt tràn đầy chiến ý.

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Vĩnh Tằng, người. . . Người nhất thiết phải cẩn thận, mọi việc phải lấy giữ được tánh mạng làm đầu, chớ sinh trong chốc lát chi dừng. " nói xong, Ngô Lập Nhân lại đem hệ thống hô lên: "Hệ thống, người lần này là để cho ta tắng gia bại sản hay sao? "

"Chủ công, Mần muôn lần chết khó báo chủ công đại ân. " Nhiệm Mẫn quỳ xuống, hướng Ngô Lập Nhân lần nữa lễ bái.

Lúc này, Tần Ngạn cũng bỗng nhiên quỳ xuống, dùng thấy chết không sờn ánh mắt, hướng Ngô Lập Nhân chờ lệnh nói: "Chủ công, mặt tướng nguyện ý đoạn hậu, mời chủ công ân chuẩn. Nhiệm tướng quân, người còn cần phụ trợ chủ công thành tựu sự thống trị, há lại được không này hấn phải chết việc! "

Nhiệm Mẫn lấy Tần Ngạn, khoát khoát tay nói rằng: "Tần tướng quân không cần như vậy tranh chấp, Tào trong doanh trại dừng tướng vô số, không phải nào đó khinh thị tướng quân, chỉ là, cái này đoạn hậu việc, không phải Nhiệm Mẫn không thể, huống hồ, bằng vào ta xem chi, Tào trong doanh trại đều là chuyện vặt, Mần tất nhiên có thể toàn thân trở ra, không phụ chủ công từng quyền chi tâm, mời chủ công cùng quân sư minh giám! "

"Nhị vị tướng quân không cần tranh chấp, thành như Nhiệm tướng quân nói, đoạn hậu liền giao cho Nhiệm tướng quân. "

Tần Ngạn, Tần Chiêu lên lút đều cùng Nhiệm Mẫn luận bàn qua, biết mình võ nghệ cùng Nhiệm Mẫn khác biệt. Trước đây cũng đã từng đến rồi Nhiệm Mẫn cùng Hứa Chử đánh nhau tình cảnh, tự biết không địch lại, sẽ không nói cái gì nữa.

"Chủ công. " Vương Thủ Nhân lại tiếp tục thuyết.

Ngô Lập Nhân nghe xong, biết Vương Thủ Nhân cho mình quân lệnh, ngay cả vội cúi đầu ôm quyền hướng về Vương Thủ Nhân đáp: "Ngô Minh ở. "

"Chủ công, người tự lĩnh còn lại binh mã, ở cửa thành chỗ tiếp ứng bách tính, nếu là có quân địch vào thành, nghìn vạn lần ngăn trở. Lý, Vương, Trương, Triệu tứ tướng, bọn người rất bảo hộ chủ công, nếu như chủ công có thất, các người, các người. . .

Còn chưa nói hết, Lý Vương Trương Triệu bốn người cùng hô lên: "Chúng ta liều mạng thủ vệ chủ công! Nếu chủ công có một chút tổn thương, mời quân sư trị tội! "

Ngô Lập Nhân nghe xong, vội vàng nói: "Quân sư, Triệu Tử Hi cùng Nhiệm tướng quân đã hợp tác hồi lâu, lần này hay là đem Tử Hi tướng quân điều cho Vĩnh Tằng vì phó tướng, Tử Hi làm người cẩn thận, có hấn ở, ta tài năng yên tâm làm cho Vĩnh Tằng đoạn hậu. Còn như ta, Lý Vương Trương Tam tương đương theo là được rồi. "

Mà Ngô Lập Nhân trong lòng càng là vô số nhỏ nước bọt: "Để cho ta bảo bối này thiên vương chịu chết, ta chẳng phải là sinh không thể yêu rồi! Ta đây 75 điểm võ lực của, thêm 2 điểm 3 điểm, vẫn là giống nhau không đủ đám Hạ Hầu người nhét kẻ rằng, còn không bằng làm cho Tử Hi đi phụ trợ thiên vương, điều chỉnh trạng thái tốt nhất, nói không chừng thật có thể sáng tạo kỳ tích, như vậy ta còn có thể an tâm một chút. "

Vương Thủ Nhân mặc dù không biết vì sao Ngô Lập Nhân không nên Triệu Tử Hi cùng Nhiệm Mẫn đi ra chiến đấu, thế nhưng Ngô Lập Nhân nếu đưa ra, hấn cũng không tiện bác Ngô Lập Nhân mặt mũi của, dù sao, Triệu Tử Hi võ nghệ quả thực hết sức bình thường, lúc này đều đã không phải là Ngô Lập Nhân đối thủ, Vương Thủ Nhân liền đồng ý.

"Tốt, chur vi, ta chủ nhân từ, không đành lòng dân chúng chịu khổ, chur tướng nếu theo chủ công, liền cần đồng tâm hiệp lực, cộng Ngự cường địch. Sự tình gấp gáp, đại gia tốc độ điểm đủ binh mã, ra khỏi thành nghênh địch. "

Còn lại Đào Khiêm, Không Dung dám người, đến Ngô Lập Nhân như vậy quả quyết ngón tay giữa vung giao cho Vương Thủ Nhân, mà Vương Thủ Nhân càng là sấm rền gió cuốn điều binh khiển tướng, khiến cho xuất ra, không nếu có không nghe lệnh, đều không khỏi mục trừng khẩu ngốc, Không Dung than thở: "Lập Nhân danh xứng với thực, thật nhân nghĩa làm đầu, lại dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người, hữu nghị biết đem dài ngắn, binh chi ưu khuyết, dân có thể bởi vì sinh, đem chịu vì bên ngoài Tử, như vậy anh hùng, lo gì lớn sự bất thành? "

Mi Trúc dẫn đầu từ kinh ngạc trung tỉnh ngộ lại, "Đào phủ quân, nếu Ngô công như vậy vì dân, bọn ta cũng không phải ở chỗ này sống chết mặc bay. Chur công khẩn thủ tường thành, dùng lại một quân, cộng đồng khẩn thủ cửa thành, tiếp ứng bách tính vào thành, như vậy chỉ có không phụ Ngô Thái Thú lần này vì đại hi sinh. "

Bách tính kêu khóc tiếng vẫn chưa từng dừng lại, nếu có người dám phản kháng chạy trốn, nghênh đón tất nhiên là tử vong. Trải qua mấy lần giết gà dọa khỉ, lại cũng không ai dám có ý chạy trốn. Tào Tháo phái Hạ Hầu Huynh đệ lĩnh năm nghìn Hồ Báo Kỵ bên trái, Điền Vi Hứa Chử lĩnh năm nghìn Hồ Báo Kỵ bên phải, Vu Cầm Nhạc Tiến lĩnh một vạn Thanh Châu binh ở giữa, cộng đồng vội vàng cái này hai nghìn bách tính phía trước. Từ Châu lân cận thị trấn bách tính đều biết Từ Châu Đào Khiêm nhân nghĩa, lần này Tào Tháo mục đích tất cả mọi người biết, mà ở sự uy hiếp của cái chết hạ, bọn họ không thể không nghe mệnh lệnh từng bước một hướng về Từ Châu thành xuất phát.

Khoảng chừng rồi còn có mấy trong, Tần Ngạn Tần Chiêu đã dựa theo Vương Thủ Nhân chỉ thị đến rồi chỉ định vị trí, đề phòng Tào quân công thành. Tào quân ở phía xa đến cái này, cười ha ha, "Ngô Minh tiểu nhi như vậy lòng dạ đàn bà, được không được đại sự! Vì mấy nghìn bách tính, dĩ nhiên mạo hiểm mở lớn cửa thành, quân ta thừa cơ yểm giết đi qua, Từ Châu thành còn chưa phải là một cỗ mà phá? "

Quách Gia đã có sở do dự, "Chủ công, Ngô Minh hành động này quả thật có chút ngoài lẽ thường, thế nhưng hấn đã phái binh xuất chiến, mà Nhiệm Mẫn có vạn phụ không thích đáng chi dừng, sợ là sẽ phải có một trận đại chiến. "

Tào Tháo mặt lạnh, khá có chút tiếc hận nói, "Từ Châu quân so ra kém Hồ Báo Kỵ cùng Thanh Châu bình tĩnh duệ, huống hồ ngoại trừ Nhiễm Mẫn, lại không đại tướng, dám ra khỏi thành đánh một trận, không khác nào lấy trứng chọi đá. Chỉ tiếc cái này Nhiễm Mẫn! Nếu như làm việc cho ta, lo gì thiên hạ bất định! Phụng Hiếu, người nói ngô có thể hay không đem thu hàng?"

"Nhiễm Mẫn chi dũng, không người có thể địch, như bệch dương Lữ Bố, nếu như chủ công có ý định lưu bên ngoài tính mệnh, sợ là chư tướng đa số bên ngoài gây thương tích, khó cũng!"

Tào Tháo lấy viên phượng, nhân thần lợi hại, tựa hồ muốn liếc mắt là có thể phá Từ Châu.

Bách tính rời Từ Châu cửa thành chỉ có năm mươi bước lúc hậu, Tần Ngạn trong tay thiết thương một lần hành động, quát lớn: "Các tướng sĩ! Tào binh vô đạo, khu bách tính như lợn cẩu, ta chủ nhân nghĩa, vì dân không tiếc mệnh, chúng ta nếu bắt từ chiến đấu, dùng cái gì đáng báo chủ công, hạ đảm bảo thân nhân bách tính? Giết địch lập công, đứng vào lúc này, xông lên a!"

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tần Ngạn kỹ năng Quái Soái phát động -- bên ngoài làm Chủ Tướng lúc, chỉ huy + 2, vũ lực + 2, Tần Ngạn trước mặt vũ lực đề thăng tới 90, chỉ huy đề thăng tới 84."

Ở trong thành Ngô Lập Nhân sau khi nghe được, tâm tình hết sức phức tạp. "Tần Ngạn kỹ năng kích phát, nhưng là thuộc tính này chống lại Hạ Hầu huỳnh đệ, sợ rằng có kiên trì không đến năm mươi hiệp; nếu như chống lại Hứa Chử cùng Điền Vi, cơ bản một hiệp liền không vui, ai, tâm tình này thật là không cao hứng nổi. Hệ thống a hệ thống, cho điểm thoải mái thôi."

"Túc chủ, giá trị này sống còn chi tế, bản hệ thống đều có chút khản trương, không nên quá rầy bõn hệ thống, mời túc chủ tự giải quyết cho tốt."

Ngô Lập Nhân cảm thật chắc mình răng nanh, hít sâu một hơi, không chớp mắt hướng cửa thành.

Mà Tần Chiêu lúc này cũng cao giọng hô, xông về Tào quân.

Năm mươi bước khoảng cách, một đạo mắt liền tới, cùng Tần Ngạn tương tiếp đích chính là Hạ Hầu huỳnh đệ hai người. Hạ Hầu Đôn đến Tần Ngạn đột kích, cho rằng chỉ là hạng người vô danh, hét lớn một tiếng xông tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hạ Hầu Uyên Bôn Tập kỹ năng phát động, chỉ huy + 3, trí lực + 3, trước mặt chỉ huy tăng lên tới 93, trí lực tăng lên tới 85."

"Tích! Hạ Hầu Đôn Nghênh Sư kỹ năng phát động, tứ duy thuộc tính phân biệt thêm 2, trước mặt Hạ Hầu Đôn tứ duy trên thuộc tính thăng tới vũ lực 97, chỉ huy 85, trí lực 77, chính trị 60."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Nhiễm Mẫn lực chiến trăm Nhạc Tiến, Đới Hạo tử chí ám sát Ngô Minh

Tần Ngạn cùng Hạ Hầu Đôn giao thủ một cái, hai người liền đều là cả kinh. Cái gọi là hành gia vừa ra tay, liền biết có hay không. Tần Ngạn hoảng sợ là, cái này Hạ Hầu Đôn trước đây bị Nhiễm Mẫn mấy hiệp đánh bại, mà chính mình ở dưới tay hắn dĩ nhiên cảm giác vô thì vô khắc đều có lo lắng tánh mạng; Hạ Hầu Đôn hoảng sợ là, nguyên muốn cái này vô danh chi tướng, chính mình một hiệp là có thể đánh chết, không có xuống đến một hồi hai người đấu mười hiệp, cũng không có đem Tần Ngạn đánh bại, Ngô Minh dưới trướng lúc nào hậu lại thêm như vậy một thành viên hổ tướng? Hạ Hầu Đôn nhất thời thu hồi lòng khinh thị, một cái cách Khai Tần Ngạn được khí giới, liền thanh hỏi: "Vậy tới đem người phương nào? Đôn từ trước đến nay không giết hạng người vô danh."

"Nào đó chính là Ngô Thái Thú dưới trướng đại tướng Tần Ngạn là cùng! Tin rằng người chờ bọn chuột nhất đi loại độc này tính toán, tất bị anh hùng thiên hạ sở chế nhạo." Tần Ngạn thở hồng hộc, thừa này vô thuật, hít sâu mấy cái.

"Tốt, ta đã biết, nói vậy nào đó được danh hào người cũng đã biết được, bây giờ có thể an tâm chết đi, tặc tướng, để mạng lại!" Hạ Hầu Đôn nổi giận gầm lên một tiếng, cử thương lần nữa cùng Tần Ngạn chiến đấu đến rồi một đoàn. Mà Hạ Hầu huỳnh đệ dưới quyền Hồ Báo Kỵ thì cùng Tần Ngạn dưới trướng đích sĩ tốt cũng chiến đấu với nhau.

Mà chiến trường một bên kia, Tần Chiêu suất lĩnh ba ngàn nhân mã tiến lên đón Hứa Chử Điền Vi Hồ Báo Kỵ. Tần Chiêu dẫn đầu cùng Điền Vi giao thủ, Điền Vi không có phát động kỹ năng, thế nhưng có một đôi thiết Kích vũ lực + 1, 101 vũ lực của giá trị hay là đem Tần Chiêu 90 vũ lực của giá trị áp chế

gắt gao, Ngô Lập Nhân hét hồn: Những thứ này đều là lão tử tất cả bao lâu chỉ có toàn đến cừu hận giá trị, lại mở nhân vật chính quang hoàn chỉ có triệu hoán đích thực đại tướng, ngàn vạn lần chờ trực tiếp lĩnh cặp lồng đựng cơm liền đi a!

Đúng lúc này, Nhiệm Mẫn kỵ binh rốt cục chạy tới, từ mặt bên rất nhanh về phía sau Vu Cẩm Nhạc Tiến Thanh Châu binh vọt tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Tứ Hi kỹ năng Đại Tứ Hi phát động, tăng Nhiệm Mẫn 3 điểm võ lực, Chu Long mã + 1 vũ lực, kỳ phong hai lưỡi Mâu cùng Liên Câu Kích phân biệt + 1 vũ lực, Nhiệm Mẫn trước mặt vũ lực giá trị đề thăng tới 106. "

"Các huynh đệ xông lên a! Giết sạch đám này chút nào vô nhân tính Tào cầu! " Nhiệm Mẫn rống to một tiếng, liền dẫn đầu vọt tới, Triệu Tứ Hi theo sát phía sau, hai nghìn kỵ binh một hồi liền lâm vào Thanh Châu binh trùng điệp trong vòng vây.

Vu Cẩm cùng Nhạc Tiến đến Nhiệm Mẫn liều chết xông tới, dễ dàng nghiền ép mình Thanh Châu binh, trong lòng có điểm ý sợ hãi, Vu Cẩm la lớn: "Nhạc tướng quân, tướng địch dũng mãnh, bọn ta liên thủ, cộng đồng đánh chết tướng địch. "

Nhạc Tiến gật đầu, hai người phóng ngựa cùng nhau nhắm phía Nhiệm Mẫn.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vu Cẩm Nghị Trọng kỹ năng phát động, vũ lực + 1, chỉ huy + 2, trí lực + 3. Trước mặt trên thuộc tính thăng tới vũ lực 93, chỉ huy 90, trí lực 86. "

Nhiệm Mẫn một, địch quân một lần tới lưỡng viên Đại tướng, mừng thầm trong lòng: Bất giác phải bắt vua trước. Nhiệm Mẫn hét lớn một tiếng: Đến tốt lắm. Tiếp lấy thời động Chu Long mã đón lấy Vu Cẩm Nhạc Tiến nhị tướng.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiệm Mẫn Tuyệt Dừng thuộc tính bạo phát, vũ lực + 3, trước mặt vũ lực giá trị tăng lên tới 109. "

Ngô Lập Nhân sau khi nghe được, trong lòng vui vẻ: 109 võ lực của giá trị, muốn là đụng phải Hạ Hầu Đôn, là không phải có thể mấy hiệp liền bắt lại.

Vu Cẩm cùng Nhạc Tiến hai người một tả một hữu, tấn công về phía Nhiệm Mẫn, Nhiệm Mẫn hai lưỡi Mâu nghênh hướng Vu Cẩm, Liên Câu Kích đánh tới Nhạc Tiến, một người phân tâm nhị dụng gần cận nhị tướng, chỉ một hiệp, hai tướng hầu như vũ khí cầm không vững. Điều này làm cho với vui nhị tướng trong lòng kinh hãi vạn phần, trong lòng biết không phải là đối thủ, nhưng là lại không thể chạy. Hai người không thể làm gì khác hơn là lần nữa kiên trì mạnh lên, lần này hai người không hề cùng Nhiệm Mẫn liều mạng thể lực, chỉ là không ngừng quấy rầy, thậm chí dụng binh khí trực tiếp đâm về Nhiệm Mẫn Chu Long mã.

Nhiệm Mẫn tức giận tăng vọt, hét lớn một tiếng, nhảy từ trên ngựa dựng lên, lưỡng món vũ khí cùng nhau đâm về phía bên trái Nhạc Tiến. Nhạc Tiến thấy không ổn, dưới tình thế cấp bách, trường thương hướng về phía trước một đỡ, tùy theo chỉ nghe được bộp một tiếng, cán thương gãy, mà Nhạc Tiến càng là đầu nổ hoa, cả người lẫn ngựa, cùng nhau lật úp trên mặt đất.

"Nhạc tướng quân! " Vu Cẩm bi hống một tiếng, nhưng là thấy không phải là đối thủ, Vu Cẩm nhưng lại không có tiếp tục cùng Nhiệm Mẫn vương vếu, chỉ là thúc mã lui về phía sau.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiệm Mẫn trận trăm Nhạc Tiến, chúc mừng túc chủ thu được võ hồn mảnh nhỏ 1, Nhạc Tiến tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 88, chỉ huy 86, trí lực 80, chính trị 70, hiện nay túc chủ sở hữu võ hồn mảnh nhỏ 3 miếng. "

"Ha ha, Nhạc Tiến cái này vũ lực, đối phó thông thường đại tướng tạm được, ở Nhiệm thiên vương trước mặt, cũng chỉ có thể coi là cái cao cấp tiểu binh rồi. " trận đầu phe mình cầm một huyết, Ngô Lập Nhân tâm tình tổng coi là khá hơn một chút.

Nhiệm Mẫn đến Vu Cẩm lui về, cũng không đuổi kịp, chỉ là rống to: "Bọn chuột nhắt, để trước người một con đường sống. "

Bốn phía Thanh Châu binh sớm bị Nhiệm Mẫn cả kinh nhao nhao mất đi sức chống cự, theo Vu Cẩm nhao nhao tán loạn, Nhiệm Mẫn trực tiếp hướng cửa thành phóng đi.

Đang ở nơi này lúc hậu, này bị xua đuổi bách tính rốt cục có người có phát hiện không Tào binh lại quan tâm chính mình, cùng nhau hướng về phía hướng cửa thành phóng đi; mà Ngô Lập Nhân lúc này mệnh lệnh mở lớn cửa thành, thả bách tính vào thành. Có chút bách tính vận khí không tốt, bị Tào quân ngựa trúng tên mà chết, có chút bị liên lụy chiến đấu gây thương tích.

Hứa Chử đến cửa thành mở rộng ra, hét lớn một tiếng: Các huynh đệ, phá thành đang ở trước mắt, xông lên a!

Tần Chiêu dưới quyền quân tốt cái nào chống lại Hồ Bảo Kỳ xung phong, trong lúc nhất thời bị xông tứ tán. Mà Tần Chiêu lúc này ứng đối Diễn Vi mười cái hiệp, đã vết thương chằng chịt, đang ở Tần Chiêu cho rằng hôm nay phải chết lúc hậu, bỗng nhiên rống to một tiếng: Tần Thời Minh chó hoang sợ! Nhiệm Mẫn tới cùng!

Chỉ thấy Nhiệm Mẫn Chu Long mã một hơi thờ trong lúc đó đi tới Diễn Vi trước mặt, một Mâu đâm về phía Diễn Vi.

Diễn Vi thấy Nhiệm Mẫn dũng mãnh, vội vã bỏ qua Tần Chiêu, chuyên tâm ứng đối bắt đầu Nhiệm Mẫn.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Diễn Vi Hiện Thần kỹ năng phát động, vũ lực + 4, trước mặt vũ lực tăng lên tới 105. "

Ngô Lập Nhân một lòng lại là nắm chặt, nhưng mà hần lúc này đã tới không kịp nghĩ việc này, cửa thành mở rộng ra, bách tính môn nhao nhao trào vào trong thành, trong đó còn kèm theo không ít Tào quân, Ngô Lập Nhân mang theo tướng sĩ, đem này Tào binh từng cái cách giết, chắn ngoài thành Từ

châu.

Hứa Chử đến Nhiễm Mẫn tới chiến đấu, ghim ngựa liền hồi, "Điện tướng quân hưu hoảng sợ! Hứa Chử tới cũng! "

Nhưng mà Hứa Chử cùng Điện Vi đôi chiến đấu Nhiễm Mẫn, hần kỹ năng cũng không có phát động, vũ lực chỉ là duy trì ở 99, điều này làm cho Nhiễm Mẫn nhưng lại ung dung rất nhiều.

Hứa Chử một cây đại đao quơ, nghênh hướng Nhiễm Mẫn hai lưỡi Mâu, vừa mới tiếp xúc, trong lòng ám kêu không tốt, thăng nhải này làm sao đứng lên so với mấy ngày trước đây càng thêm vững mạnh, chẳng lẽ lúc đầu còn không có dụng hết toàn lực? Tôi chủ công đề cho ta hai người cùng nhau đối kháng hần, thật sự là có dự kiến trước.

Điện Vi một đôi thiết Kích chỉ có dài năm thước, mà Nhiễm Mẫn Liên Câu Kích đã có dài sáu, bảy thước, Nhiễm Mẫn ý vào lần này ưu thế, nhưng lại cùng hai người chiến bất phân cao thấp. Tần Chiêu nhân chính mình giúp không được gì, liền quay đầu ngựa lại, hướng về Tần Ngạn chỗ đi trợ giúp.

Lúc này Hạ Hầu Uyên lấy cửa thành mở rộng ra, ngăn cản Ngô quân cũng bị tách ra, Vì vậy mang theo binh mã hướng về cửa thành vọt tới, mà Tần Ngạn ở Hạ Hầu Đôn thủ hạ đau khổ chống đỡ hai mươi hiệp, ra sức tử chiến, như trước cực kỳ nguy hiểm. Lúc này, Tần Chiêu đến Tần Ngạn tình cảnh, hét lớn một tiếng: "Phụ thân hưu hoảng sợ! Hải nhi tới cũng! "

"Tích! Tần Ngạn Tần Chiêu đồng thời đối địch Hạ Hầu Đôn, phát động Huyết Thống kỹ năng, hai người vũ lực giá trị phân biệt + 2, trước mặt Tần Ngạn vũ lực giá trị tăng lên tới 92, Tần Chiêu vũ lực giá trị tăng lên tới 92. "

"Ha ha, muốn lấy nhiều khi ít? Ngày hôm nay liền làm cho hai cha con ngươi cùng nhau thượng Tây Thiên. "

Hạ Hầu Đôn hét lớn một tiếng, thương pháp càng hung hiểm hơn, đôi chiến đấu Tần Ngạn Tần Chiêu lại một điểm không rơi xuống hạ phong. Mà Tần Chiêu cùng Tần Ngạn trên người đều mang Thương, tuy là hai người cùng nhau đối kháng Hạ Hầu Đôn, lại như cũ là đánh lâu không xong.

Hạ Hầu Uyên suất lĩnh Hồ Báo Kỳ đã đột phá Tần Ngạn thuộc hạ phòng ngự, vọt vào cửa thành, cửa thành từ Ngô Lập Nhân tự mình coi chừng, còn có gần mười ngàn Từ Châu Đào Khiêm binh sĩ. Nhưng mà tuy là nhiều lính, lại đỡ không được Hồ Báo Kỳ gót sắt, cộng thêm Hạ Hầu Uyên ở phía trước mở đường, cửa thành phòng ngự nhỡ sẽ cáo phá.

Ngô Lập Nhân làm người ta đem bách tính nhao nhao nhận được trong thành, bách tính đến rồi trong thành, như đối mặt đại xá, nhao nhao quỳ xuống hướng Ngô Lập Nhân khấu tạ.

"Đa tạ Tướng quân cứu mạng chi ân! " dân chúng khóc sụt sùi.

"Các ngươi mau mau vào thành, Tào binh đã theo tới, chớ lần nữa bằng thêm thương vong! " Ngô Lập Nhân gầm lên.

Thành đoàn bách tính nhao nhao đứng dậy, hướng trong thành chạy đi, đang ở nơi này lúc hậu, trong đám người, có một người quần áo lam lũ người, bỗng nhiên quay đầu, không biết từ đâu mọc ra một cây chùy thủ, nhảy lên một cái, từ phía sau đâm về phía Ngô Lập Nhân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Đới Hạo Tập Sát kỹ năng phát động -- đột nhiên một kích, vũ lực thêm 10, Đới Hạo trước mặt vũ lực tăng lên tới 90. "

Mới vừa nghe xong hệ thống câu này không giải thích được nhắc nhở, Ngô Lập Nhân liền bỗng nhiên cảm giác được đau đớn một hồi, "A! Đau nhưc Sát ta cũng! " cùng lúc đó, Ngô Lập Nhân bị to lớn kia lực đạo đánh bay, lập tức rơi ở trên mặt đất.

Bên cạnh Ngô Lập Nhân thủ vệ Lý Đại Ngưu, Vương Nhị Hắc, Trương Tam Cầu thấy thế, kinh hô một tiếng: "Chủ công! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Đới Hạo chịu đến kỹ năng Tập Sát tác dụng phụ, vũ lực lâm thời giảm xuống 5 điểm, duy trì liên tục một hiệp, hiện tại vũ lực rơi chậm lại tới 75. "

Lý Vương Trương Tam người dưới sự tức giận, vũ khí cùng nhau công về phía cái kia đột nhiên tập kích thích khách, thích khách kia cười ha ha một tiếng, dĩ nhiên lại không chống cự, thân truy cập từ bị mấy người đâm mấy cái lỗ thủng.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Đới Hạo tử vong, Đới Hạo tử duy thuộc tính vì: Vũ lực 80, chỉ huy 40, trí lực 70, chính trị 50. Chúc mừng chủ thu được võ hồn mảnh nhỏ 1, trước mặt chủ cộng sở hữu võ hồn mảnh nhỏ 4. "

Ngô Lập Nhân nghe xong hệ thống tin tức, lấy bên người phù từ bản thân Lý Vương Trương Tam cái thị vệ liều mạng kêu lấy tên của mình, không khỏi cười khổ một tiếng: "Cái này Tào Tháo lại vẫn chơi trăm thủ chiến thuật? Hệ thống, có phải hay không trò chơi kết thúc? "

"Chủ công! "

Chương 44: Quân Ca to rõ địch Hạ Hầu, Phục Cừ thiên vương dao động Tào quân

Lý Đại Ngu một cái đã đem Ngô Lập Nhân ôm, xoay người sẽ hướng trong thành xông. "Chủ công, người chống, ta đây phải đi cho ngài tìm chữa bệnh quan. "

Cái này lúc hậu, Ngô Lập Nhân bị đâm tin tức chậm rãi truyền khắp toàn bộ trong quân, nhất thời, Từ Châu trong thành liên quân lập tức phảng phất mất đi chủ kiến, liên quân sĩ khí lập tức thấp rơi tới cực điểm. Hạ Hầu Uyên sau khi nghe được tin tức này, trong lòng vui vẻ: Tới Đới Hạo đắc thủ, vừa lúc nhân cơ hội sát tiến trong thành. Vì vậy trường thương giương lên, rống to: "Ngô Minh đã chết, phá thành nhưng vào lúc này, mọi người xông lên a! "

Trùng tâm đau đớn kích thích Ngô Lập Nhân, hấn che lấy sau lưng của mình, thống khổ thuyết: "Đại Ngu, nhanh cho ta xuống, ta không sao! "

Lý Đại Ngu dùng nhanh khóc thanh âm thuyết: "Chủ công, người không cần nói, ta biết người nhất định sẽ không có chuyện gì. "

"Đại Ngu, mau đem ta yên tâm, ta không sao thật, đây là mệnh lệnh. " Ngô Lập Nhân bắt đắc dĩ cười khổ một cái, không thể làm gì khác hơn là dùng viết ra lệnh phương thức.

Lý Đại Ngu vừa nghe, lấy làm kinh hãi, một cái liền đem tướng Ngô Lập Nhân trực tiếp ném ở trên mặt đất, rất nghiêm túc hô: "Tuân lệnh! "

Ngô Lập Nhân như vậy bị trực tiếp ném ở trên mặt đất, phía sau lưng trực tiếp đụng phải trên mặt đất, lại một trận đau đớn từ sau chuyển bóng sau lưng đến trong lòng, chua xót thoải mái, làm cho Ngô Lập Nhân nhẹ răng trợn mắt hô lên. Vương Nhị Hắc cùng Trương Nhị Cầu nhất thời hướng về phía Lý Đại Ngu một hồi trách cứ.

"Đại Ngu a, ta nếu như bị người té chết, hấn mấy ca không phải đánh chết người! " Ngô Lập Nhân miễn cưỡng từ dưới đất bò dậy.

Lý Đại Ngu cùng ngượng ngùng sờ sờ đầu, "Chủ công, ngài tại sao sẽ không sao? Vừa mới tặc tử? "

Ngô Lập Nhân vỗ sợ bụi bặm trên người, rất tự hào thuyết: "Các người chỉ cần biết rằng, ta, cũng không người bình thường, là được rồi. Nhanh, đem ta nâng đỡ, lớn tiếng kêu: Thiên thần chủ công! Thiên thần chủ công! Thiên thần chủ công! "

Ngô Lập Nhân từ nặc vào Kim Ti Bảo Giáp bắt đầu, món bảo vật này sẽ không có đưa đến tác dụng ứng hữu, nhưng là hấn nhưng vẫn ăn nặc, cơ hồ không có tự mình trải qua chiến trường, có lúc hậu hấn đều muốn mình là không phải có thể tướng bảo vật ban cho Nhiễm Mẫn. Nhưng là sau lại suy đi nghĩ lại, vẫn là quyết định chính mình giữ lại -- nếu như chính mình không có cách nào bảo mệnh, nếu nhiều dũng tướng cũng vô dụng.

Ngày hôm nay hấn cái kia trong dân tự nạn thích khách Đới Hạo nói vậy tự cho là mình đột nhiên một kích là có thể muốn Ngô Minh mệnh, nhưng là hấn đến chết cũng không biết, Ngô Minh chỉ là bị một điểm Thương.

Lý Vương Trương Tam người cùng nhau hô rống to: Thiên thần chủ công, cũng lệnh cường chế thù hạ thân binh cùng nhau kêu, trong lúc nhất thời Từ Châu liên quân phát hiện Ngô Lập Nhân lại một lần nữa yên lành cỡi chiến mã, toàn quân sĩ khí trong nháy mắt tăng mạnh, khí thế như hồng, nhao nhao không sợ chết mà nhắm phía Tào binh.

Hạ Hầu Uyên một, Ngô Minh rút cuộc lại một lần nữa lên ngựa, trong lòng do dự bất định: Chẳng lẽ Đới Hạo chưa thành công? Không nên a, lấy Đới Hạo thủ đoạn, vậy đại tướng đều không nhất định chống đỡ được hấn bỗng nhiên một kích, huống chi là Ngô Minh như vậy quan văn.

Hạ Hầu Uyên mặc dù không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng hấn biết hay là muốn trước hết giết Ngô Lập Nhân, mới có thể làm cho Từ Châu liên quân mất đi lòng kháng cự, Vì vậy hét lớn một tiếng, trực tiếp hướng về Ngô Minh vọt tới. Lý Vương Trương Tam người gặp Hạ Hầu Uyên vũ dũng, trong lòng đều là rung mình: Liếc mắt nhìn nhau, tiếp lấy ba người nổi liền một đường, chặn Ngô Minh trước mặt.

"Chủ công đi mau! Chúng ta ngăn trở tới tướng. " Lý Đại Ngu nghiêm túc lấy Ngô Minh, Ngô Minh trong lòng lại rõ ràng, cái này Hạ Hầu Uyên vô lực của vượt lên trước Lý Vương Trương Tam người 20 nhiều một chút thậm chí nhiều hơn, mặc dù ba người liên thủ, cũng không khả năng chống đỡ được Hạ Hầu Uyên bao lâu.

"Các huynh đệ, chúng ta cộng đồng giết địch! "

Lý Vương Trương Tam người không nghĩ tới Ngô Minh thật không ngờ liều mạng, nhao nhao xuất ra vũ khí, nghênh hướng chạy như bay đến Hạ Hầu Uyên.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lý Đại Ngu, Vương Nhị Hắc, Trương Tam Cầu cùng Triệu Tứ Hi tổ hợp kỹ năng Quân Ca kích hoạt -- 1. 2. 3. 4. 1. 2. 3. 4 giống như bài hát. Trước mặt hữu hiệu nhân số ba người, ba người vũ lực đồng thời + 3. Lý Đại Ngu vũ lực đề thăng tới 71, Vương Nhị Hắc vũ lực đề thăng tới 65, Trương Tam Cầu vũ lực đề thăng tới 66. "

Đáng tiếc trụ cột thuộc tính quá kém, cái này bốn người tổ hợp kỹ năng nếu như Triệu Tứ Hi trở lại, đồng thời + 4 vũ lực, bắt đầu tới vẫn là tương đối uy

vũ.

Ngô Minh nhắc tới Hồ Nha Thương, xông lên phía trước nhất, Lý Vương Trương Tam người theo sát phía sau, vọt tới.

Ngô Minh Hồ Nha Thương pháp bắt đầu múa, tuy là thương pháp tinh xảo, nhưng là Ngô Minh lực cánh tay lại cùng Hạ Hầu Uyên chênh lệch khá xa. Lại tựa như bèn nhọn một kích, bị Hạ Hầu Uyên thuận tay một đỡ, liền chấn hồ khâu đau. Mà Lý Vương Trương Tam nhân tình huống càng là cũng không khá hơn chút nào, ba người bọn hắn chính là dựa vào sự tàn nhẫn cùng Hạ Hầu Uyên dây dưa.

"A! Tức chết ta cũng! Ngô Minh nhận lấy cái chết! "

Hạ Hầu Uyên giận dữ, một thương cách mở Lý Vương Trương Tam người, mạnh nữa nhưng rút về, thẳng tắp đâm về phía Ngô Lập Nhân. Ngô Lập Nhân Hồ Nha Thương đi phía trước đưa ngang một cái, Hạ Hầu Uyên trường thương lại là khươi một cái, dĩ nhiên tướng Hồ Nha Thương đánh bay. Hạ Hầu Uyên tiếp lấy lại một thương đâm về phía Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân tránh cũng không thể tránh, thế ngàn cân treo sợi tóc, chỉ thấy một thân ảnh phi thân lên, chấn Ngô Lập Nhân trước mặt, trường thương trực tiếp tại nơi trên thân người ám sát một cái lỗ thủng.

Ngô Lập Nhân nhìn chăm chú một, chính là Lý Đại Ngưu, Ngô Lập Nhân trong lòng bị thống vạn phần, rống to: "Đại Ngưu! "

"Châu châu đá xe không biết lượng sức! Ngô Minh nhận lấy cái chết! "

Ở cửa thành bên ngoài cùng Diễn Vi Hứa Chử đánh nhau kịch liệt Nhiễm Mẫn, chợt nghe có người truyền đến chủ công bị đâm bỏ mình tin tức, Hứa Chử hít một hơi, lớn tiếng nói: "Nhiễm tướng quân, ta mời ngươi là tên hán tử! Nếu cự chủ bất hạnh bỏ mình, Nhiễm tướng quân không bằng đầu nhập vào tào công, cũng không uổng cái này một thân tốt kỹ năng. "

"Tức chết ta cũng! Làm người Tướng giả, không thể đảm bảo kỳ chủ, là sĩ nhục cũng! Mẫn thề sống chết cũng phải vì chủ báo thù! Ta thề giết Tào tặc, các ngươi đến đây đi! "

Một loại ngất trời hào khí tự nhiên mà sinh, khí thế kinh người làm cho Hứa Chử cùng Diễn Vi bỗng nhiên sinh lòng thấy lạnh cả người, hai người bọn họ chỉ cảm thấy người trước mắt này phảng phất bỗng nhiên trong lúc đó biến thành một người khác.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn ấn dấu kỹ năng Phục Cừ phát động -- mỗi khi bên ngoài chém giết ba viên vũ lực vượt lên trước 80 võ tướng, chính tay đâm quân địch ba nghìn, vũ lực giá trị vĩnh cửu + 3, chỉ huy giá trị vĩnh cửu + 3; trong khi chém giết ba gã vũ lực vượt lên trước 90 võ tướng, chính tay đâm quân địch một vạn, vũ lực giá trị vĩnh cửu + 3, chỉ huy giá trị vĩnh cửu + 4; trong khi chém giết ba gã vũ lực giá trị vượt lên trước 100 võ tướng, chính tay đâm quân địch ba chục ngàn, vũ lực giá trị vĩnh cửu + 3, chỉ huy giá trị vĩnh cửu + 5(có thể chồng). Trước mặt Nhiễm Mẫn Phục Cừ kỹ năng kích hoạt đệ nhất trọng, Nhiễm Mẫn trụ cột vũ lực giá trị đề thăng tới 103, trụ cột chỉ huy giá trị đề thăng tới 83, trước mặt vũ lực giá trị tăng lên tới 112. "

Đối mặt với bỗng nhiên phát uy Nhiễm Mẫn, Hứa Chử cùng Diễn Vi chỉ cảm thấy áp lực đột nhiên tăng, Nhiễm Mẫn một kích phía dưới, làm cho Hứa Chử đại đao dĩ nhiên lên tiếng trả lời mà đứt, Diễn Vi đôi thiết Kích tuy là chặn Nhiễm Mẫn Liên Câu Kích, lại chỉ cảm thấy cánh tay tê dại. Thiết Kích cũng đã không thể huy vũ như thường.

"Ai cản ta thì phải chết! " Nhiễm Mẫn trầm thấp vừa hô, làm cho Hứa Chử cùng Diễn Vi theo bản năng hướng một bên nhanh, Nhiễm Mẫn thúc giục Chu Long mã hướng về Từ Châu đi. Dọc theo đường đi có không biết sống chết Tào binh, đều bị Nhiễm Mẫn hai lưỡi Mâu trước đột sau ám sát, nhao nhao bỏ mạng.

"Chủ công, Mẫn đến chậm một bước! "

Nhiễm Mẫn gào thét lớn, dường như ác ma thông thường. Khi hán xa xa đến Hạ Hầu Uyên đang nghỉ ngơi một thương đâm về phía Ngô Lập Nhân lúc hậu, hắn bỗng nhiên vừa dùng lực, hai lưỡi Mâu như điện chớp bay về phía Hạ Hầu Uyên, cặp kia nhận Mâu lập tức đâm vào đến rồi Hạ Hầu Uyên thân thể, lực lượng không lồ ngay cả người mang theo, tiện đà đem Hạ Hầu Uyên rõ ràng mà đóng vào trên thành tường.

Ngô Lập Nhân trợn to hai mắt, thở một hơi dài nhẹ nhõm: "Ta cái rãnh! 666! Ta lớn thiên vương thật không ngờ ra sức! Vừa mới hệ thống báo thật nhiều tin tức đều không nghe được, cái này là thiên vương khai quái sao? "

"Mời túc chủ tự hành tra hệ thống tin tức. "

Ngô Lập Nhân xong sau, cười toe toét, "Cái này bản túc chủ có thể nói, ngay cả Thiên Vương lão tử còn không sợ rồi! Ai, vì sao ta cũng muốn cho Đại Ngưu Phục Cừ, không để cho ta sinh thành một cái như vậy uy vũ kỹ năng đâu. "

"Tích! Túc chủ điều kiện bản thân không đạt được lĩnh ngộ kỹ năng yêu cầu. "

Ngô Lập Nhân không nói lời nào, lấy bị đinh ở trên thành tường Hạ Hầu Uyên, nứt mở thật to, một bộ chết không nhắm mắt bị thương.

"Cái này, không phải, có thể, có thể! " Hạ Hầu Uyên trước khi chết nói mấy chữ này, hắn đến chết cũng không hiểu, Nhiễm Mẫn quái vật này như thế nào làm được.

"Tích! Chúc mừng túc chủ, Nhiễm Mẫn chém giết Hạ Hầu Uyên, Hạ Hầu Uyên tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 93, chỉ huy 90+ 3, trí lực 82+ 3, chính trị 62, túc chủ thu được một viên võ hồn mảnh nhỏ, hiện nay túc chủ sở hữu võ hồn mảnh nhỏ 5. "

Trong lúc nhất thời, tấn công Tào binh cùng phòng thủ liên quân đều bị Nhiễm Mẫn khí thế sợ ngầy người, thậm chí có người đều quên chém giết, Nhiễm Mẫn thừa cơ đoán rống ba tiếng: Ai dám tới chiến đấu! Ai dám tới chiến đấu! Ai dám tới chiến đấu!

Toàn bộ chiến trường, phảng phất chỉ có Nhiễm Mẫn một người được thân ảnh.

P/s: Mẫn ca uy phong, kiếp trước xung trận một mình giết 300 quân Yên đầu phải hạng xoàng, nếu không phải ngựa kiệt sức có khi đã không lĩnh com hộp :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Đại Ngu lão Tàn song văn, Khổng Dung Điền Giai cùng tranh công

Tào quân như chim sợ cành cong, nhao nhao lui lại, Nhiễm Mẫn thấy thế, cũng không đuổi theo đuổi, chỉ là nhanh đi tới Ngô Lập Nhân bên người. Lúc này Ngô Lập Nhân hết sức thống khổ, nằm trên mặt đất, con mắt nhắm, hấn đang cùng hệ thống trao đổi. Mà Nhiễm Mẫn trực tiếp quỳ gối Ngô Lập Nhân trước mặt, trong giọng nói tràn đầy run rẩy: "Chủ công! ! ! Mẫn đến chậm một bước! "

Rống to một tiếng, chấn Ngô Lập Nhân hai lỗ tai âm vang, vội vã mở hai mắt ra, mà Nhiễm Mẫn đến Ngô Lập Nhân bỗng nhiên mở mắt ra, bỗng nhiên cả kinh, tiện đà khóc lớn nói: "Chủ công, người anh mình một đời, không nghĩ tới chết oan chết uổng, dĩ nhiên chết không nhắm mắt! Chủ công yên tâm, Mẫn nhất định báo thù cho người thầy giết Tào tặc, vì chủ công on tri ngộ! "

Ngô Lập Nhân cười khổ một cái, gian nan nói rằng: "Vĩnh Tăng, ngô còn sống, người nhanh đi nhị vị Tàn tướng quân hiện tại như thế nào? Ta có chút lo lắng bọn họ. "

Nhiễm Mẫn tựa hồ còn có chút không tin, "Chủ công, người không có việc gì? Ta vừa mới nghe nói chủ công bị thích khách làm hại, không nghĩ tới chủ công cát nhân thiên tướng, thật sự là quá tốt. "

"Vĩnh Tăng, người nhanh lên một chút, nhanh đi hai vị Tàn tướng quân. " Ngô Lập Nhân đều nhanh vội muốn chết, mà Nhiễm Mẫn nhưng trong lòng chỉ là vì Ngô Lập Nhân khởi từ hoàn sinh vui vẻ.

"Là, chủ công. "

Nhiễm Mẫn phóng người lên ngựa, rất nhanh hướng cửa thành chạy đi, đúng lúc này, bỗng nhiên một thanh âm từ trong đầu truyền tới: Tích! Kiểm tra đo lường đến lớn tướng Tàn Ngạn bị Hạ Hầu Đôn trận trọng, Tàn Ngạn tử duy thuộc tính như sau:

Vũ lực 92. Chỉ huy 84, trí lực 80, chính trị 75, chúc mừng túc chủ thu được võ hồn mảnh nhỏ một viên, hiện nay túc chủ cộng sở hữu võ hồn mảnh nhỏ 6. "

Chúc mừng lên sơi a! Thật vất vả hoa 85 điểm cừu hận giá trị triệu hoán vàng óng võ tướng, dĩ nhiên thời gian vài ngày lại biến thành mảnh nhỏ rồi, cái này túc chủ có cái gì đáng vui. Ai, biết là, lão Tàn vẫn là không được a! Ai, nếu như Nhiễm Mẫn sớm một chút đi qua thì tốt rồi.

"Được rồi Đại Ngu, Đại Ngu đâu? Đại Ngu thế nào? "

Ngô Lập Nhân vội vàng hô, lúc này hậu, Vương Nhị Hắc từ bên cạnh đã đi tới, nâng dậy Ngô Lập Nhân, "Chủ công, Đại Ngu ca, Đại Ngu ca hấn, đã đi. "

Tuy là trong lòng hấn đã nghĩ tới, bị Hạ Hầu Uyên dùng sức một kích, Lý Đại Ngu tất nhiên đỡ không được, nhưng là hấn vẫn hy vọng Lý Đại Ngu có thể có một chút điểm bị nhân vật chính quang hoàn bao trùm ở, may mắn không chết. Nhưng là Lý Đại Ngu vẫn phải chết, cái này Ngô Lập Nhân xuyên qua đến tam quốc sau gặp phải nhóm người thứ nhất trong Lý Đại Ngu chết, cái này nhất quán rất ít nói có việc sẽ hắc hắc hắc, lại chịu một nhọc Lý Đại Ngu chết.

"A! ! ! Đại Ngu, người làm sao ngu như vậy, ta nói, ta không có việc gì, người tại sao muốn lao tới! "

Ngô Lập Nhân lần này rõ ràng cảm giác được nước mắt của mình từng điểm từng điểm tích xuống dưới, nhưng là hấn nhưng không biết nên nói cái gì, nên, thậm chí ngay cả sát hại Lý Đại Ngu thủ phạm Hạ Hầu Uyên đã bị Nhiễm Mẫn đóng đinh ở trên tường thành. Lần này không còn là Ngô Lập Nhân biểu diễn nghệ thuật, đây chỉ là chiến tranh tàn khốc.

"Túc chủ xin bình tĩnh, chiến tranh, luôn là muốn chết nhân. "

Ngô Lập Nhân làm sao không biết, ngay cả bản thân của hắn đều mấy lần ở tử vong trên vách đá, hắn tuy là có thể xuyên thấu qua sinh tử, nhưng là dù sao Lý Vương Trương Triệu bốn người bồi cùng với chính mình mấy năm này, đã có rất cảm tình sâu đậm. Chợt rời đi, làm cho Ngô Lập Nhân bỗng nhiên trong lúc đó có loại rất cảm giác bất đắc dĩ.

Ai, ta quá yếu đuối rồi, Ngô Lập Nhân trong lòng đối với mình nói.

"Được rồi, ân đồng tái tạo nhiệm vụ có hay không hoàn thành? Thường cho là cái gì, ngươi làm sao chưa từng thuyết, nếu như ngươi nói thẳng không có thưởng cho, ta chết cho ngươi a! "

"Nhiệm vụ cần chờ Tào quân lui ra phía sau tài năng kết toán độ hoàn thành, mời túc chủ kiên trì chờ hậu. Còn như thưởng cho, thông thường độ hoàn thành, thưởng cho cừu hận giá trị và thân mật điểm mỗi bên 200 điểm; ưu tú độ hoàn thành, tương thêm vào thu được một tấm lịch sử danh tướng triệu hoán thẻ; hoàn mỹ độ hoàn thành, tương lại thêm vào đôi một tấm lịch sử danh tướng triệu hoán tạp hòa một tấm lịch sử mỹ nhân triệu hoán thẻ. "

Nghe xong hệ thống thưởng cho, Ngô Lập Nhân trong lòng thở dài một tiếng: Nếu như nhiệm vụ này có thể lựa chọn, ta nhất định không tiếp. Vì 200 điểm độ thân mật cùng cừu hận giá trị, thực sự quá uống phí rồi, cũng chính là bốn lần triệu hoán cơ hội, vận khí không tốt, triệu hoán một đồng tàn thứ phẩm, nơi nào có thể so với một cái Tần Ngạn a! Hơn nữa trải qua một trận chiến này, sợ rằng bản túc chủ binh lực đã tổn thất thất thất bát bát. Ai, có loại một đêm trở lại trước giải phóng cảm giác.

Nhiệm Mẫn phóng ngựa đi tới trước cửa thành, lấy Tào quân đều đã lui lại, mà Tần Ngạn thi thể té trên mặt đất, Tần Chiêu cũng bị thương rất nặng, ghé vào Tần Ngạn thi thể thương khóc rống.

"Tần tướng quân, mau mau tướng Tần lão tướng quân thi thể vận đến trong thành, bằng không Tào quân trở lại công thành, sợ là khó có thể ngăn cản. " Nhiệm Mẫn vỗ sợ Tần Chiêu bả vai, thấp giọng nói rằng, "Tần lão tướng quân thù, ta sẽ giúp ngươi báo. "

Tần Chiêu bỗng nhiên từ dưới đất đứng lên, "Không phải, ta muốn đích thân giết Hạ Hầu Đôn, vì phụ báo thù. "

Nói xong, hắn từ dưới đất ôm lấy Tần Ngạn đích thực thi thể, từng bước một hướng về cửa thành đi tới.

Ngô Lập Nhân mặc dù nhưng đã biết rồi Tần Ngạn Tử, nhưng là lấy Tần Chiêu ôm Tần Ngạn thi thể từng bước đi hướng mình lúc hậu, hắn vẫn như cũ không khỏi một hồi lòng chua xót, đến khi Tần Chiêu đến gần, Ngô Lập Nhân hướng về Tần Ngạn thi thể, thật sâu bái một cái, "Vì Tần tướng quân tiền đưa! "

Lúc này, trong quân những người còn sót lại nhao nhao quỳ xuống, cao giọng hô: Vì Tần tướng quân tiền đưa.

Làm cửa thành lần nữa đóng cửa, hệ thống lại một lần nữa nhảy ra: Tích! Chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ ân đồng tái tạo, bách tính tổng cộng tử vong 195, chúc mừng túc chủ, nhiệm vụ độ hoàn thành vì ưu tú, thu được thân mật điểm cùng cừu hận giá trị mỗi bên 200 điểm, thu được lịch sử danh tướng triệu hoán thẻ một, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 322, cừu hận giá trị 234.

Ngô Lập Nhân nghe xong, không cảm thấy sợ, hít sâu một hơi: Đây nếu là dù chết nhiều năm người liền lấy không được ưu tú phần thưởng, vậy sẽ thua lỗ lớn a!

Đúng lúc này, Đào Khiêm, Khổng Dung đám người đều ra nghênh tiếp Ngô Lập Nhân, mọi người cùng nhau vì Ngô Lập Nhân làm một đại lễ, tiếp lấy, Thanh Châu Điền Giai hướng Ngô Lập Nhân đề nghị: "Ngô công vì bách tính, hôn mao tên đạn, suýt chút nữa mệnh tang địch thủ, thực sự dễ cho ta chờ thẹn thùng. Mới vừa có thám tử báo lại, Tào quân lần này hao binh tổn tướng, tổn thương nguyên khí nặng nề, đã bắt đầu nhỏ trại lui lại. Bọn ta ý tứ, không bằng nhân cơ hội phái binh truy tập, giải quyết triệt để cái này hổ lang đồ. Ngô công ý như thế nào? "

Ngô Lập Nhân lúc này chỉ cảm thấy vô cùng uể oải, hắn lắc đầu, "Chư công cũng đến rồi, một trận chiến này dưới trướng của ta tướng sĩ chết Tử, thương Thương, lúc này sợ rằng khó hơn nữa phái binh ra khỏi thành, mời Đào công thứ lỗi, mời Chư công thứ lỗi! "

"Nhưng là bây giờ chính thức một cỗ mà phá địch cơ hội tốt, nếu như chờ Tào Tháo nguyên khí khôi phục, bọn ta dùng cái gì ngăn địch? Chẳng lẽ Ngô công muốn vẫn canh giữ ở cái này Từ Châu thành hay sao? "

Đang ở nơi này lúc hậu, Vương Thủ Nhân chạy tới, la lớn: "Chư công cắt không thể ra khỏi thành, Tào Tháo giỏi về dụng binh, có thể không phải phái người đoạn hậu đạo lý? Chư công nếu như truy kích đi, tất trúng Tào quân mai phục. "

Điền Giai tâm có bất mãn, "Chẳng lẽ cái này phá Tào Tháo công lao đều ở đây chủ công nhà ngươi thân không lên được? Thiên ta không thể thắng Tào Tháo? Ta kèm theo dưới trướng binh mã đuổi theo, các ngươi liền trốn cái này Từ Châu trong thành đường lão a !! "

Điền Giai bị tức giận đi, Khổng Dung Điền Giai một mình mang binh đi, hướng về Đào Khiêm chấp tay một cái, "Điền thứ sử một mình vô duyên, dung mạng bộ phận đi tiếp ứng một cái, cáo từ trước. "

Ngô Lập Nhân biết lúc này nói cái gì bọn họ cũng sẽ không nghe, cũng liền không khuyên nữa, Tôn Càn, Mi Trúc đám người lúc này dẫn người bắt đầu tướng người bệnh mang đi cứu trị, quét tước chiến trường, thu thập một trận chiến này cục diện rối rắm.

"Chư công, về sau ngàn vạn lần không nên sẽ đi này nguy hiểm việc. " Vương Thủ Nhân quỳ trên mặt đất, hướng Ngô Lập Nhân thỉnh tội.

Ngô Lập Nhân đi tới nâng dậy Vương Thủ Nhân, chính yếu nói, bỗng nhiên lại dẫn phát rồi vết thương trên người, ho khan vài tiếng. Vương Thủ Nhân thấy thế, lập tức hô: "Người đến, mời Từ Châu tốt nhất chữa bệnh quan vội tới chủ công Thương; Nhị Hắc, Tam Cầu, đem chủ công mang trở về. "

Ngô Lập Nhân trong vòng một ngày đã trải qua nhiều như vậy sự tình, trong lòng hắn vẫn không có thể hoàn toàn tiêu hóa xong, sẽ bỏ mặc thủ hạ đem chính mình mang trở về.

Đến rồi dịch quán, chữa bệnh quan đã tới, đơn giản đáp hạ dây, chỉ nói là chịu đến mảnh liệt va chạm đưa tới khí huyết không phải thuận, cần nghỉ ngơi nhiều các loại, những thứ này Ngô Lập Nhân mình cũng biết, chữa bệnh quan mở thuốc sau đi trở về, Vương Thủ Nhân mệnh lệnh tất cả mọi chuyện đều không cho sẽ tìm chủ công, thẳng đến Ngô Lập Nhân tỉnh đường tốt.

Đã nhiều ngày, Ngô Lập Nhân suy nghĩ rất nhiều, cái này Tam Quốc thế giới, hắn vẫn trở thành một cái chân nhân bất chúc trò chơi thông thường, nhưng là trải qua rất nhiều tử vong, hắn mới phát hiện, cái này không còn là hắn chắc chắn phải vậy trò chơi. Nơi đây tất cả mọi người có thể có thể tử vong, bên người hắn mỗi người đều sẽ, bao quát làm cho hắn nhìn kỹ như trên bảo Điều Thuyền. Nếu là muốn bảo hộ người bên cạnh, phải đi nỗ lực làm cho thế giới này thuộc về mình, tranh giành, không còn là trò chơi nhiệm vụ; mà là trách nhiệm của hắn cùng nghĩa vụ.

Rất nhiều chuyện nghĩ thông suốt về sau, cảm giác mình thân thể cũng đã khá nhiều, cái này lúc hậu hệ thống bỗng nhiên nhắc nhở: "Tích! Chúc mừng túc chủ, đi qua sinh tử chi tế tử chiến cùng với đại nạn không chết sau tổng kết, linh ngộ được Hồ Nha Thương pháp thức thứ năm được nhân tinh túy, túc chủ vũ lực + 8. Túc chủ trước mặt trụ cột vũ lực đề thăng tới 83. Đi qua Từ Châu trận chiến tôi luyện, túc chủ chỉ huy + 5, đương nhiên chỉ huy giá trị thăng lên làm 40. "

P/s: Báo 10 chương cảm tạ mphpro tặng Nguyệt Phiếu (còn 2 lần báo của thanh niên này nữa)

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: hệ thống triệu ngũ tài, Ngô Minh tế nhị tướng

"Di? Hệ thống ngươi lại lừa phỉnh ta, ta làm sao nhớ kỹ Hồ Nha Thương pháp thức thứ năm tu luyện hoàn thành có thể tăng 16 điểm võ lực. "

"Túc chủ hiện tại cũng chỉ là đạt được được nhân tinh túy mà thôi, bây giờ thân thể và thực chiến, hoàn toàn theo không kịp. Cho nên, còn cần càng nhiều tôi luyện mới có thể đem được nhân chân chính nắm giữ. Bốn hệ thống nói qua, túc chủ tu luyện hoàn thành cần ba năm, hiện tại chỉ có bao lâu, tuy là tuy là túc chủ thiên phú dị bẩm, lại phục dụng Lục Thần Hoa Lộ canh. "

"Ah, thì ra như vậy, người khác đều là trước phải kỳ hình không được kỳ thần, ta đây là trái ngược, trước phải tinh túy, ngoại bộ điều kiện còn chưa đủ a! "

Bất quá 83 võ lực của, hơn nữa Hồ Nha Thương phụ gia 2 điểm võ lực, không đúng, vì nha hệ thống ngươi mình làm vũ khí có thể thêm 2 điểm võ lực? Ngô Lập Nhân vẫn không có chú ý vấn đề này, hiện tại vừa nghĩ mới phát hiện không thích hợp, người khác vũ khí đều là thêm 1 võ lực, thậm chí Diên Vi đôi thiết Kích cũng là chỉ thêm hơi có chút võ lực.

"Lê nào chưa nghe nói qua, hệ thống chế tạo, tất chúc tinh phẩm! " hệ thống tự hào giọng nói làm cho Ngô Lập Nhân có loại muốn đánh nhau mặt xung động.

"Xong rồi a !! Trước túc chủ bị hệ thống chế tạo sủng kíp đánh chết nói như thế nào? Đứng đắn một chút, có phải hay không có bí ẩn gì ở bên trong? "

"Nói đúng ra, Hồ Nha Thương là dùng siêu việt bình thường thời đại chế tạo công nghệ cùng tài liệu, cho nên mới phải có uy lực như vậy. "

Đó cũng không phải là, từ xa xôi < Cửu Châu > xuyên việt tới, là một loại là Hà Lạc tộc thần kỳ chủng tộc chế tạo thành hồn khí, thế nhưng hệ thống ngươi làm như vậy chẳng lẽ sẽ không gây nên không thăng bằng từ đó làm cho nên thời không tan vỡ?

"Vậy ta còn thu hồi được rồi, mời túc chủ chuẩn bị sẵn sàng! "

Ngô Lập Nhân ngay cả vội vàng nắm được đề ở một bên Hồ Nha Thương, "Đừng, đừng, hệ thống, cái này xuyên việt người hơi yếu, là cần nếu như vậy một thanh thần khí cân bằng một cái. "

"Cuối cùng cũng minh bạch bản hệ thống dụng tâm lương khổ rồi. "

"Hệ thống a, ta hiện tại có nhiều như vậy thân mật cùng cừu hận giá trị, là không phải có thể tiến hành một lần lớn gọi về! Chẳng qua là ta hiện tại cần triệu hoán võ tướng, là không phải có thể đem thân mật điểm chuyển thành cừu hận giá trị đâu? "

"Hồi túc chủ nói, là có thể. Nhất cấp hệ triệu hoán thống, chuyển hoán bị vì 2: 1, nói cách khác muốn chuyển hoán, cần tổn thất một nửa thân mật điểm hoặc là cừu hận giá trị. Nhị cấp hệ triệu hoán thống vì 3: 2, ba cấp hệ triệu hoán thống vì 4: 3, cứ thế mà suy ra. "

"Vậy hay là quên đi, vốn là có thể dùng cừu hận giá trị và thân mật điểm cùng nhau triệu hoán, ta cũng không cần phải lại chuyển đổi. Đến đây đi, dùng trước 84 điểm thân mật điểm cùng 1 điểm cừu hận giá trị triệu hoán một cái nội chính nhân tài, trợ giúp Vương Thủ Nhân xử lý dưới nội chính, bằng không thì nhà ta Dương Minh cần phải mệt suy sụp không thể. "

"Tích! Túc làm chủ dùng 84 điểm thân mật điểm cùng 1 điểm cừu hận giá trị, sẽ được ba gã ngẫu nhiên chủ thuộc tính vì chính trị lịch sử nhân tài. Mời túc chủ hơi hậu, hệ thống đang đang tùy cơ sảng chọn trung. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thu được ngẫu nhiên lịch sử nhân tài một Minh triều trứ danh thanh quan Hải Thụy, Hải Thụy tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 55, chỉ huy 60, trí lực 78, chính trị 83. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thu được ngẫu nhiên lịch sử nhân tài hai Thanh triều cấm hút thuốc vận động Lâm Tắc Từ, Lâm Tắc Từ tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 70, chỉ huy 76, trí lực 80, chính trị 86. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thu được ngẫu nhiên lịch sử nhân tài tu hành hướng về danh thanh quan Thi Thế Luân, Thi Thế Luân tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 75, chỉ huy 80, trí lực 82, chính trị 88. "

Một cái nhanh hơn một cái cường! Tốt, khởi đầu tốt đẹp, liền Thi Thế Luân rồi.

Ngô Lập Nhân cho là mình vận khí tới, vì vậy tiếp tục dùng 85 cừu hận giá trị triệu hoán một gã võ tướng.

"Tích! Túc làm chủ dùng 85 điểm cừu hận giá trị, sẽ được ba gã ngẫu nhiên chủ thuộc tính vì võ lực lịch sử nhân tài. Mời túc chủ hơi hậu, hệ thống đang đang tùy cơ sảng chọn trung. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thu được ngẫu nhiên lịch sử nhân tài một Minh triều trứ danh tướng lĩnh Tô Đại Thọ, Tô Đại Thọ tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 85, chỉ huy 80, trí lực 77, chính trị 60. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thu được ngẫu nhiên lịch sử nhân tài hai Lương Sơn hảo hán Trại Nhân Quý Quách Thịnh, Quách Thịnh tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 80, chỉ huy 63, trí lực 60, chính trị 66. "

"Keng! Chúc mừng túc chủ thu được ngẫu nhiên lịch sử nhân tài ba Lương Sơn hảo hán Lăng Lý Bạch Điều Trương Thuận, Trương Thuận tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 88, chỉ huy 70, trí lực 72, chính trị 50. "

Ba người này cũng tương đối khá chọn, Tô Đại Thọ mặc dù so sánh lại so với toàn diện, thế nhưng Trương Thuận có kỹ năng đặc biệt a! Ở trong nước vài cái! Còn như đầu bị Trại Nhân Quý, vẫn là quên đi, muốn là thật gọi ra tới Tiết Nhân Quý, người này không cần phải nói, một hiệp đã bị Tiết Nhân Quý cho nạo.

Ngô Lập Nhân nhìn ngày hôm nay vận may tốt như vậy, lại tiếp tục lái võ tướng rồi, song lần này cũng không có như này vận may, cuối cùng ở ba trong đó chọn lựa Trương Thuận huynh đệ -- Trương Hoành. Trương Hoành tứ duy thuộc tính bị Trương Thuận kém hơn nhiều, vũ lực 80, chỉ huy 68, trí lực 70, chính trị 50.

Ngô Lập Nhân tiếp lấy lại dùng 85 điểm thân mật điểm gọi về một gã mưu sĩ, lại dùng 84 điểm thân mật điểm cùng 1 điểm cừu hận giá trị gọi về một gã nội chính nhân tài. Ngô Lập Nhân vận khí tốt giống như dùng hết, không có rồi đến làm cho trước mắt mình sáng lên nhân vật. Cuối cùng phân biệt chọn lựa Nam Bắc triều Tạ Hối, tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 60, chỉ huy 70, trí lực 85, chính trị 80 cùng Minh triều nhà tư tưởng Hà Tâm Ân, tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 58, chỉ huy 63, trí lực 78, chính trị 83.

Một hơi thở gọi về năm lịch sử nhân tài, Ngô Lập Nhân cảm giác được chính mình phảng phất là một cái tiêu tiền như nước bại gia tử, nhiều như vậy cừu hận thân mật, làm sao cảm giác trong nháy mắt sẽ không có.

"Tích! Chúc mừng túc chủ gọi về năm tên lịch sử nhân tài, trước mặt thừa ra thân mật điểm 69, cừu hận giá trị 62, xin hỏi túc chủ có hay không tiếp tục chấp hành triệu hoán? "

"Hệ thống, trước chờ chút, ta chính là muốn biết, nếu như năm người này mỗi người đều giống như trước thu phục khó khăn như vậy, ta lúc nào hậu mới có thể đem bọn họ biến thành của mình a? "

"Hồi túc chủ nói, nếu như vậy, quả thật có chút trắc trở. Xét thấy túc chủ duy nhất triệu hoán năm, vì vậy hệ thống đem cái này ngũ thân phận của người toàn bộ trồng vào đến túc chủ cứu vớt hai nghìn khó dân trung, bọn họ có cảm giác với túc chủ ân đức, nhao nhao xin vào túc chủ, đồng thời độ trung thành tương đối cao, như vậy là được rồi. "

Hô! Như vậy tốt, đỡ phải lại bị bọn họ từng cái tức giận chết khiếp.

"Xin hỏi túc chủ có hay không tiếp tục chấp hành triệu hoán, mặt khác, còn có một cái lịch sử danh tướng triệu hoán thẻ còn chưa sử dụng. "

"Tạm thời không phải gọi về, trước tiêu hóa hết mấy cái này, chờ chút điểm số then chốt lúc hậu rồi hãy nói! Còn có, hiện tại vận may không tốt, lịch sử danh tướng triệu hoán thẻ hay là chờ về đến Hạ Bi sử dụng nữa. "

Ngô Lập Nhân mặc giày, đi ra ngoài, đã nhiều ngày ở trong phòng bị thực sự có chút kiềm nén. Mới vừa mở cửa một cái, liền phát hiện Vương Nhị Hắc cùng Trương Tam Câu trên đầu mang hiệu, hai người đến Ngô Lập Nhân đi ra, liền vội vàng xoay người hành lễ, "Tham kiến chủ công."

Ngô Lập Nhân đến hai người bọn họ vành mắt vẫn là hồng hồng, biết rõ bọn họ và Lý Đại Ngưu tình cảm thâm hậu, nhưng là cái này sinh tử, cũng là một đạo vĩnh viễn không vượt qua nổi chuyện khó.

"Ai, mang ta đi cúng tế dưới Đại Ngưu cùng Tần tướng quân a!!"

Hai người mang theo Ngô Lập Nhân đến rồi Tần Ngạn cùng Lý Đại Ngưu lĩnh đường, trong quân chư tướng đều tại nơi đó, Đào Khiêm cũng phái Mi Trúc qua đây, hướng chết vì tai nạn tướng sĩ biểu thị ai điều. Mọi người đến đến Ngô Lập Nhân tới, liền vội vàng đứng lên, hướng Ngô Lập Nhân làm một đại lễ, "Chư vị chớ đa lễ, ngày hôm nay bọn ta tới cũng là vì cúng tế Tần tướng quân cùng Lý tướng quân."

Nói xong đi tới lĩnh đường trước, thật sâu khom người chào, "Tần tướng quân, Lý tướng quân, các người hy sinh, vì Từ Châu bách tính, cũng vì ta Ngô Minh, thế nhưng ta sẽ không để cho các người hi sinh vô ích, Từ Châu bách tính biết vĩnh viễn nhớ kỹ người, ta, cũng sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ các người, biết đem các người tâm nguyện chưa dứt tiếp tục nữa."

Nói xong, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên từ một bên rút ra một thanh kiếm, nín lấy một nắm tóc, đâm rồi một cái liền cắt xuống, phía dưới mọi người lập tức đứng lên, cùng hô lên: "Chủ công!"

Ngô Lập Nhân đem một nắm tóc phóng tới trong chậu than, lập tức liền đốt thành rồi bụi, hắn nói tiếp: "Nhị vị tướng quân, không có các người e rằng hôm nay cái này linh vị người trên chính là ta, hiện tại các người đã dùng tánh mạng đổi lấy Minh tính mệnh, Minh không dám đơn giản tự thương hại. Ngày hôm nay hay dùng cái này một đồng tóc, đại biểu ta Ngô Minh, cùng chư vị tướng sĩ chết sống có nhau quyết tâm, đại biểu ta đối với công lao của các người, vĩnh viễn sẽ không quên quyết tâm. Mời nhị vị tướng quân hào hào lên đường!"

Ngô Lập Nhân vung vạt áo, quỳ ở lĩnh đường trước, còn lại mọi người theo cùng hô lên: "Mời nhị vị tướng quân hào hào lên đường!"

Ngô Lập Nhân lần nữa đứng dậy, lấy lĩnh đường trước tướng sĩ, Ngô Lập Nhân lớn tiếng nói: "Chuyện cũ đã qua! Bọn họ vẫn chưa xong tâm nguyện, còn muốn từ chúng ta tiếp tục, nếu như chúng ta vẫn như vậy bị thống xuống phía dưới, nhị vị tướng quân dưới cừu tuyền cũng khó nhắm mắt, cho nên, các tướng sĩ, lần nữa tỉnh lại đi, muốn cho khi dễ người của chúng ta trả giá sở hữu đại giới!"

"Thề giết Tào tặc, thề giết Tào tặc!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Lưu Quan Trương phản đầu Viên Thiệu, Đào Khiêm lần hai nhượng Từ Châu

Vương Thủ Nhân lúc này mới vừa từ bên ngoài đi vào, lấy các tướng sĩ sĩ khí trong lúc nhất thời nhanh chóng tăng lên, không khỏi phát ra từ nội tâm cảm thán: Thật vị vua có tài trí mưu lược kiệt xuất cũng!

Hắn đi nhanh đến rồi Ngô Lập Nhân bên người, có chút lo âu hỏi: "Chủ công, thân thể khôi phục như thế nào? Như là đã cúng tế hết, không bằng trở về lại tiếp tục nghỉ ngơi đi! Muôn ngàn lần không thể lưu lại tai họa ngầm."

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Quân sư, người ta đã gần như hoàn toàn khôi phục rồi, nơi này không phải chỗ nói chuyện, chúng ta đi ra ngoài trước, ta còn có việc muốn hỏi người."

Vương Thủ Nhân theo Ngô Lập Nhân lại đi ra ngoài, Ngô Lập Nhân có chút mạn bất kinh tâm hỏi: "Dương Minh, đã nhiều ngày không thấy có quân trong tình báo, chắc là người cô ý vì chi a!? Có cái gì trọng yếu tin tức sao? Tào Tháo hiện tại có động tĩnh gì?"

"Chủ công dung bảm! Y quan phân phó, muốn cho chủ công tĩnh dưỡng mấy ngày, cho nên để chủ công thân thể, ta để bộ hạ không cho phép quấy rối chủ công. Tào Tháo tự từ ngày đó công thành hay sao, liền rút lui; Điền Giai Không Dung chỉ tài trí bình thường mang binh truy kích, trúng Hứa Chử mai phục, đại bại mà quay về. Hai người hổ thẹn trong lòng liền mỗi người lĩnh bộ phận đi trở về. Sau lại lại nghe nói Tào Tháo phía sau truyền đến tin tức, đầu nhập vào Tào Tháo Lưu Bị mang theo huynh đệ Quan Vũ cùng Trương Phi cùng nhau phản, đầu phục Ký Châu Viên Thiệu; mà thừa này khoảng cách, Lữ Bố bất ngờ đánh chiếm rồi Sơn Đông sở quận, sau lại Tào Tháo mang đại quân trở về, chỉ có một lần hành động đánh bại Lữ Bố, song phương chột có thắng bại, bởi vì mùa đông đã tới, liền mỗi người thôi binh."

"Nói chuyện cũng tốt, còn có chuyện, ta muốn hỏi nhưng vẫn lại không dám hỏi, quân ta lần này tổn thất như thế nào? Dương Minh, người như thực chất báo tôi. "

"Chủ công, lần trước đại chiến, binh mã tổn thương hầu như không còn, chỉ có chủ công dưới sự hướng dẫn còn lại hơn ba ngàn người, Tàn tướng quân thủ hạ hai người người thao túng, Nhiệm tướng quân dưới trướng kỵ binh còn dư không đến ngàn người ngàn kỵ. " đây là Ngô Lập Nhân dụng binh tới nay, tổn thất thảm trọng nhất một lần, Vương Thủ Nhân có điểm đau lòng nói, hấn lại lấy Ngô Lập Nhân, mà Ngô Lập Nhân chỉ là lòng mi đầu động liễu dưới, không có trả lời.

Hai người lại đi một đoạn đường, Ngô Lập Nhân đột nhiên hỏi: "Dương Minh, người nói thật với ta, có phải hay không trong lòng một mực trách ta tự tiện chủ trương? "

Vương Thủ Nhân không nói gì, liền biểu thị thừa nhận, Ngô Lập Nhân thở dài một hơi, "Ta có nỗi khổ bất đắc dĩ, ta biết những binh mã này đều là người một ngày lại một ngày dốc hết tâm huyết thành quả, một lần tổn thất hầu như không còn, nhất định rất đau lòng. Dương Minh, tha thứ ta lần này a !! "

Nói xong, nghĩ Vương Thủ Nhân hành một cái lễ, điều này làm cho Vương Thủ Nhân thụ sủng nhược kinh, liền vội vàng nói: "Chủ công, như người vậy chiết sát ta! Không sai, những binh mã này là tâm huyết của ta, làm sao không phải là chủ công tâm huyết. Lòng ta đau binh mã, lo lắng hơn không thể giúp trợ chủ công thành tựu đại nghiệp, mong chủ công có thể thông cảm. "

"Minh tự nhiên đều biết. "

Vương Thủ Nhân đến Ngô Lập Nhân bộ dáng như thế, chợt nở nụ cười, điều này làm cho Ngô Lập Nhân có chút khó hiểu, "Quân sư có gì ? Cười? "

"Chủ công, nghĩ lúc đó, chủ công dẫn dắt dưới trướng hai trăm kỵ binh, từng bước một đi tới đã từng nắm giữ ba chục ngàn binh mã lúc hậu, hiện tại, có thể sánh bằng trước đây tốt hơn nhiều; hơn nữa chủ công ngoài có thần tướng Nhiệm Mẫn, lại được Tàn Chiêu cái này tiểu tướng, bên trong có Cận Nam bực này hiền chỉ có tương trợ; mà nay Từ Châu vẫn vô sớm đã lòng đang chủ công, đợi hấn ngày Từ Châu quy về chủ công thủ, Từ Châu chỉ dân dân tâm đều là ở chủ công, như vậy, Từ Châu chẳng phải là vững như bàn thạch? Ngô lúc này mới minh bạch, chủ công như vậy làm phép, lấy binh mã đổi lấy Từ Châu dân tâm, tuy là tổn thất nặng nề, thế nhưng dân tâm khó có được, Tự cô được dân Tâm giả thiên hạ, chủ công kiến thức trác tuyệt, có thể chịu nhóm người không thể nhẫn nhịn, có thể gặp người chỉ không thể thấy, thật là làm ngô bội phục vạn phần. "

Vương Thủ Nhân nói xong, Ngô Lập Nhân trong lòng không phải tự chủ "A " một cái tiếng, thì ra còn có thể có lần này đạo lý, cứ như vậy nói, một trận thật ra thì vẫn là lợi nhiều hơn hại rồi, khá lắm, ta thật không nghĩ đến nhiều như vậy, chỉ là hệ thống cường chế tính.

"Chỉ là binh thiếu thủy chung không phải biện pháp. " Ngô Lập Nhân vẫn còn có chút lo lắng.

"Chủ công chớ buồn! Hạ Bi thành bách tính hai trăm ngàn, nếu như chủ công yết bảng mộ binh, nhất định Tòng giả vô số. Huống hồ binh quý tinh chứ không phải vì nhiều, này một ý vào, còn dư lại đều là bách chiến chi tốt, đều có thể lấy lấy một chọi mười, lo gì binh lực không đủ? "

Ngô Lập Nhân rốt cục chuyển buồn làm vui, hết sức cao hứng nói: "Đa tạ quân sư vì ngô giải thích nghi hoặc, lời nói này mới để cho Minh sinh lòng thoải mái. "

"Chủ công, còn có một sự tình, Từ Châu đánh một trận sau, sợ là Đào phủ quân biết lần nữa đem Từ Châu tương nhượng, chủ công lần này vẫn như cũ không thể đơn giản ứng với chi. "

Ngô Lập Nhân luôn miệng nói: "Quân sư chi tâm ta đã biết, ba nhượng Từ Châu nha! "

Vương Thủ Nhân lần nữa không để ý tới giải khai Ngô Lập Nhân lời nói, "Chủ công ý gì biết Đào công biết ba nhượng Từ Châu? "

"Ha ha, cái này, cái này, ta cũng là đoán, tục ngữ nói, lần 1 lần 2 không hề ba, nếu là hấn nhượng lần thứ ba, ta liền ứng. "

Vương Thủ Nhân cũng theo cười ha ha một tiếng, "Chủ công là nói nói ầu nhưng cũng có lý, quả thực như vậy, đến lần thứ ba lại tương nhượng, chủ công lại không thể từ chối nữa, bằng không Từ Châu tất vì người khác đoạt được. "

"Quân sư nói, Minh không chỗ nào không theo. "

Đúng lúc này, trước mặt đi qua tới một người, vội và hướng Ngô vương hai người mà đến, "Chủ công, quân sư, các người đều ở đây, Đào công đặc biệt bày ra yến hội, đáp tạ chủ công cứu giúp Từ Châu chi ân. "

Người tới chính là Trần Đăng.

"Nguyên Long, chuyện gì vội và như thế? "

Đến Trần Đăng ở nơi này dạng khí trời, còn đầu đầy mồ hôi, Ngô Lập Nhân nhìn không được hỏi.

"Chủ công có chỗ không biết, lên nghe nói chủ công thân thể khôi phục, liền lần nữa cùng Đào công nhắc lên Từ Châu tương nhượng việc. Chủ công, lần này nhưng là cơ hội tốt, cắt không thể chối từ. " Trần Đăng cười nói,

Lời vừa nói ra, Ngô Lập Nhân cùng Vương Thủ Nhân không hẹn mà cùng cười ha ha, điều này làm cho Trần Đăng có chút không nghĩ ra được. "Có gì ?

Cười? Chớ không phải là ta nói sai cái gì? "

Vương Thủ Nhân kéo qua Trần Đăng, cười nói: "Nguyên Long có chỗ không biết, vừa mới ta còn cùng chủ công thương lượng với nhau lấy 'Ba nhượng Từ Châu' việc, người đã tới rồi. "

"Cái gì ba nhượng Từ Châu? Chẳng lẽ lần này chủ công còn có do dự? Cơ hội mất đi là không trở lại a! " Trần Đăng có chút không rõ Ngô Lập Nhân tâm tư.

"Nguyên Long không cần sốt ruột, Đào phủ quân ở Từ Châu thâm đắc nhân tâm, trận chiến này phương định, nếu là ta liên thủ nhi đại chi, Từ Châu người tất nhiên sẽ đã cho ta rập tâm bất lương. Chẳng phải người nổi tiếng nói đáng sợ? Đến lúc đó ngô tiếng danh chẳng phải hủy hoại chỉ trong chốc lát? " Ngô Lập Nhân chậm rãi cùng Trần Đăng giải thích.

"ba nhượng lại là chuyện gì xảy ra? Lên không dám hứa chắc, lại có thích hợp cơ hội lại Đào công trước mặt gián ngôn, bằng không tất bị hấn phát hiện. Như vậy cái này lần thứ ba đến cùng là dạng gì cơ hội đâu? Còn là nói đến khi Tào Tháo phát triển cường đại rồi, lần nữa đánh Từ Châu lúc? " Trần Đăng hỏi ngược lại.

Vương Thủ Nhân nghe được, bỗng nhiên cũng nghĩ tới vấn đề này, "Chủ công, nếu như Tào Tháo có đầy đủ thực lực phát triển cường đại, mà chủ công ở Hạ Bi khó có thể có so với đại phát triển, như vậy, sợ rằng rất khó lần nữa ngăn cản Tào quân tiến công. "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Ngô dạ quan thiên tượng, phát hiện sao Thái Bạch Lâm với Bành thành trên, chủ Từ Châu đứng đầu dữ nhiều lành ít, Đào phủ quân sợ rằng không có bao nhiêu thời gian rồi. "

Vương Thủ Nhân cùng Trần Đăng nghe xong Ngô Lập Nhân nói như vậy, đều hơi nghi hoặc một chút, nhưng là đến Ngô Lập Nhân đáng về tự tin, Vương Thủ Nhân bỗng nhiên liền tin, mặc kệ người khác có tin hay không, ngược lại hẳn là tin.

"Chủ công trên thông thiên văn dưới rành địa lý, quả thật thiên cổ khó gặp chi vị vua có tài trí mưu lược kiệt xuất! "

Trần Đăng thấy thế, không thể làm gì khác hơn là nói: "Đã như vậy, lên cứ tiếp tục các loại cơ hội, nếu là thật như chủ công nói, đến lúc đó hậu, chủ công nhất định phải sớm tính toán, chậm giả sinh biến. "

"Nguyên Long cực khó! "

"Chủ công, trước theo ta cùng đi gặp mặt Đào phủ quân, tất cả mặc cho chủ công làm chủ. "

Mấy người cùng đi đến tiệc rượu trên tiệc, Đào Khiêm cùng Từ Châu văn võ đã đến đủ, nhìn Ngô Minh tới, nhao nhao đứng dậy thăm hỏi.

Ngô Lập Nhân trực tiếp đi tới Đào Khiêm trước mặt, "Gặp qua Đào công! "

Đào Khiêm cuống quýt đứng lên, cười ha hả nói rằng: "Ngô công hà tất đa lễ như vậy! Nếu không phải Ngô công, Từ Châu thành lúc này sợ là đã hủy hoại chỉ trong chốc lát. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Đào Khiêm kỹ năng Nhượng Châu phát động, trí lực - 5, chính trị - 10, trước mặt trí lực giảm xuống vì 51, chính trị giảm xuống vì 71. "

"Trước đó vài ngày, lão phu liền từng đề cập qua, lấy Từ Châu việc giao phó với Ngô công, không biết Ngô công suy tính như thế nào? "

Ngô Lập Nhân liền vội vàng lắc đầu: "Không thể không thể, Minh ở Hạ Bi đất đai một quận còn không thể để ý, An có thể để ý cái này một châu việc, Đào phủ quân, chớ lo lắng Tào tặc, nếu bên ngoài trở lại, Minh tự nhiên tới cứu viện. "

Đào Khiêm thờ dài một tiếng tiếp tục nói: "Ngô công có chỗ không biết, Từ Châu nhất dịch, Ngô công ở trong dân chúng rất có uy vọng, bách tính cũng khoe Ngô công nhân nghĩa, lấy Từ Châu lẫn nhau nâng, không phải lão phu một người ý, mà là cái này Từ Châu bách tính dân tâm hướng. "

"Đào phủ quân không cần nhiều lời! Kể từ đó, Minh lấy khách thân tới đây chiếm Đào công nơi, điều này làm cho Từ Châu bách tính như thế nào ta? Chẳng phải là hư ta nhân nghĩa tên? Nếu như Đào phủ quân lại tiếp tục như vậy, thứ cho Minh hiện tại trở về Hạ Bi. "

Tôn Càn thấy thế, ngay cả vội vàng khuyên nhủ: "Đào công, Ngô công, không cần quá mức tranh chấp. Nơi đây có đầy đất danh viết tiểu bá, có thể làm cho Ngô công khiến một đại đem thủ chi, phụ cận chiêu mộ binh lính, cùng Từ Châu trở thành thế đối chọi, như vậy tức có thể bảo hiểm Từ Châu, lại có thể cự Viên Thuật, nhị công nghĩ như thế nào? "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Như vậy rất tốt. Trận chiến này ngô bộ binh mã tổn thất hầu như không còn, để Nhiệm Mẫn ở tiểu bá chiêu mộ binh lính, chăm chỉ huấn luyện, để bảo đảm Từ Châu. "

Chương 48: đồ Kinh Châu hai cái kiến thủy sư, niệm Điều Thuyền Ngô Minh thổ chân tình

Lại qua hai ngày, Ngô Lập Nhân triệu hoán năm tên lịch sử nhân tài cùng đi đến rồi Ngô Lập Nhân dịch trong quán, nhao nhao yêu cầu, muốn theo Ngô Lập Nhân. Ngô Lập Nhân tự nhiên không không đồng ý, hấn nhưng Tạ Hồi cùng Hà Tâm Ân cùng nhau ở lại Hạ Bi, phụ trợ Nhiễm Mẫn, cộng đồng thủ vệ tiểu bá; tiếp lấy lại để cho Trương Thuận Trương Hoành lưỡng huynh đệ cùng Thi Thế Luân cùng cùng với chính mình, phản hồi Hạ Bi.

Đồng thiên đã tới, Ngô Lập Nhân cùng Đào Khiêm chào từ biệt sau, trải qua mấy ngày nửa lộ trình, rốt cục mang theo dưới quyền bốn ngàn binh mã rốt cục quay trở về Hạ Bi.

Hạ Bi thành chiến đấu còn lâu mới có được Từ Châu kịch liệt, tuy là Viên Sùng Hoán mang theo năm chục ngàn binh sĩ tiến công, lại đối với Trần Cận Nam phòng thủ Hạ Bi không có biện pháp nào; tuy là sau cùng nước ngập Hạ Bi, bởi Ngô Lập Nhân trước đó chuẩn bị, nhưng Hạ Bi bách tính chỉ là tao thụ một ít nhỏ nhẹ tổn thất. Làm Trần Cận Nam dẫn người tới đón tiếp Ngô Lập Nhân trở về, Ngô Lập Nhân ta lấy Từ Châu trận chiến chiến tổn cùng Hạ Bi chỉ chiến chiến tổn so với, không khỏi cảm khái vạn phần. Ngô Lập Nhân đi nhanh tiến lên, bắt được Trần Cận Nam tay, "Cận Nam, Hạ Bi nhờ có ngươi! "

Trần Cận Nam đã biết Từ Châu trận chiến tàn khốc, cảm thán một tiếng, "Chủ công chó đau buồn! Hạ Bi vẫn như cũ yên lành, tuy là binh mã tổn thất rất nhiều, thế nhưng chủ công thanh danh ở Từ Châu, đã người người ca tụng; ngày khác đăng cao nhất hô, nhất định Tòng giả vô số. "

Ngô Lập Nhân cười cười, "Không có việc gì, trận chiến này tuy là tổn thất nặng nề, cũng không phải không hề thu hoạch, tới giới thiệu cho ngươi, vị này chính là Từ Châu mới chiêu mộ dũng tướng, Tàn Chiêu Tàn Thời Minh, Từ Châu đánh một trận, nếu là không có Tàn tướng quân, sợ là đỡ nhiều lành ít. "

Tàn Chiêu vừa nghe người trước mắt này dù cho lấy năm nghìn binh thủ Viên Sùng Hoán năm chục ngàn đại quân Trần Cận Nam, liền vội vàng hành lễ: "Gặp qua Trần tiên sinh! Đã sớm nghe chủ công nói: Vì người không biết Trần Cận Nam, liền xưng anh hùng cũng uống công! Hôm nay cuối cùng là nhìn thấy hình dáng. "

Một câu nói này vừa ra, nhưng Ngô Lập Nhân cùng Trần Cận Nam đều có chút mất tự nhiên, Trần Cận Nam không nghĩ tới Ngô Lập Nhân dĩ nhiên có thể như vậy giới thiệu chính mình, "Chủ công nâng đỡ, quá khen, ngô không kíp quân sư xa rồi! "

"Thời Minh, Trần chủ bộ không chỉ có riêng biết thống trị địa phương, còn có thể mang binh đánh giặc, thậm chí ngay cả võ nghệ đều không phải người bình thường có thể so sánh, cho nên, ý ta nhưng ngươi cùng Trần chủ bộ trước học tập một đoạn thời gian, ngươi có bằng lòng hay không? "

Tàn Chiêu vội vã quỳ xuống, vui vẻ nói rằng: "Đa tạ chủ công, Tàn Chiêu lần nữa bái kiến Trần tiên sinh. "

Ngô Lập Nhân cho Trần Cận Nam đeo cao như vậy mũ, Trần Cận Nam cũng không tiện chối từ, không thể làm gì khác hơn là đem Tàn Chiêu nổi lên, "Thời Minh, nếu chủ công nói, ngô cũng không tâng tưng, tận lực đem một thân sở học truyền thụ cho ngươi, hy vọng ngươi không nên phụ lòng chủ công tài bồi. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trần Vinh Hoa ấn dấu thuộc tính Lương Sư kích hoạt, Lương Sư -- Trần Cận Nam trọn đời chỉ lấy một đồ, dốc lòng giáo dục, kỳ đồ có rất lớn tỷ lệ đột phá tự thân thuộc tính cực hạn, đồng thời có rất lớn cơ hội thêm vào lĩnh ngộ kỹ năng. "

Mới vừa nghe xong cái này, Ngô Lập Nhân sững sờ rồi, "Đặc biệt sao Trần Cận Nam còn có cái nàybuff? Sớm biết ta bái Trần Cận Nam làm thầy, Vì Tiểu Bảo a Vì Tiểu Bảo, Trần Cận Nam trọn đời chỉ lấy một cái đồ đệ, đó chính là triệu hoán đi ra ngươi, cũng không còn người bảo kê ngươi nữa à! "

Ngô Lập Nhân trong lòng tự giễu dưới, tiếp tục giới thiệu mấy người còn lại, "Cái này một vị là Thi Thế Luân, tự Văn Hiến, bụng có cảm tử, ta ý nhưng Văn Hiến giúp ngươi cùng nhau xử lý Hạ Bi việc, cũng tốt thay ngươi chia sẻ một chút. "

Thi Thế Luân mới vừa bị Ngô Lập Nhân thu được dưới trướng còn không có vài ngày, thậm chí còn chưa kịp nhiều phẩm vài câu, lại bị Ngô Lập Nhân khen bụng có cảm tử, trong lòng không khỏi có loại được gặp minh chủ cảm giác, hấn vội vã quỳ xuống, cao giọng hô: "Chủ công, thế luân nguyện vì chủ công ra sức trâu ngựa! "

"Tích! Chúc mừng chủ thu được Thi Thế Luân thân mật điểm 8, trước mặt chủ sở hữu thân mật điểm 77, cừu hận giá trị 62. "

"Còn có hai vị, Trương Thuận cùng Trương Hoành, cũng là ta mới chiêu mộ. Võ nghệ thành thạo, đặc biệt công phu dưới nước rất cao, trước hết để cho hai vị Trương tướng quân trong quân đội đợi một thời gian ngắn, lại nhưng chính bọn nó chiêu mộ Hương dũng, tổ kiến một chi thủy sư như thế nào? "

Vương Thủ Nhân nhú nhú mày, "Chủ công, chó không phải là đối với Kinh Tương cừu Quận có mưu đồ? "

Ngô Lập Nhân chẳng qua là cảm thấy hai người kia chỉ có không thể lãng phí, nhưng lại thật không ngờ dùng tới làm gì, nếu Vương Thủ Nhân nói như vậy, hấn cũng liền thuận thế nói ra, "Kinh Tương cừu Quận, lợi cho dụng binh, hướng hồ Tôn Sách cùng Kinh Châu Lưu Biểu vì từ thù, nếu ta kết minh với nhau, ngày khác Kinh Châu có biến, không thủy sư thì mới dám con mắt lấy dò xét Kinh Châu? "

"Chủ công anh minh! " Trương Thuận cùng Trương Hoành hai người theo mọi người cùng nhau quỳ xuống, trong đầu đối với vị này cao chiêm viễn chúc chủ công bội phục đứng lên.

"Tích! Chúc mừng túc chủ thu được Trương Thuận Trương Hoành thân mật điểm 16 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 93, cừu hận giá trị 62."

Tất cả mọi người cao giọng hô: "Chủ công anh minh! "

Trần Cận Nam lại đến gần Ngô Lập Nhân nhỏ giọng nói rằng: "Chủ công, mấy tháng này, Điều Thuyền cô nương thường xuyên đến phái người hỏi chủ công tin tức. "

Ngô Lập Nhân đột nhiên có chút mặt đỏ, hẳn mình quả thật cũng là vô cùng tưởng niệm Điều Thuyền rồi, nhưng khi nhiều như vậy vẫn vô, cũng nghiêm chỉnh nói ra, hiện tại nếu Trần Cận Nam điểm phá, Ngô Lập Nhân cũng không có lại làm bộ làm tịch, "Trần chủ bộ, chuyện còn lại người và quân sự cùng nhau an bài trước dưới, ta trước trở về một chuyến. "

Điều Thuyền tuy là cũng nghe được Ngô Lập Nhân trở về tin tức, chỉ là lần này nàng cũng không có cùng Trần Cận Nam cùng đi nghênh tiếp -- nàng không phải muốn làm trễ nãi Ngô Lập Nhân cùng các vị văn võ thương nghị đại sự, hơn nữa nàng cũng biết, lần này Ngô Lập Nhân mang theo đại bộ phận phản hồi, nếu như vậy tùy tiện đi, có thể sẽ đối với Ngô Lập Nhân ở các tướng sĩ trước mặt hình tượng chịu ảnh hưởng.

Nàng chỉ là ở trước cửa phủ không ngừng mà nhìn quanh, chỉ là hy vọng Ngô Lập Nhân xử lý xong sự tình sau, có thể trước tiên nhìn thấy hắn. Điều Thuyền mặc một thân quần lụa mỏng màu tím, lại khoác nhất kiện màu vàng lợt áo choàng, tóc tùy ý phi trên vai, xuyên qua cổ, rơi ở trước ngực. Nàng chưa từng thi phấn trang điểm, tiểu xinh đẹp khuôn mặt có một tia sợi tiêu tụy, trên đầu ngoại trừ một cây trâm bạc, cũng không có còn lại cái gì quá nhiều đồ trang sức.

Lão Chu đến Điều Thuyền đứng ở cửa mắt ba ba chờ đợi, có chút không đành lòng, "Điều Thuyền cô nương, nếu không ta đi cùng thiếu gia báo cái tin, người ở đây đợi cả buổi rồi, thiếu gia không biết lúc nào hậu có thể trở về. "

"Chu bá ngàn vạn lần không nên, tiền sinh bây giờ là làm đại sự người, chúng ta không thể làm tiền sinh đại sự. " Điều Thuyền có chút ngượng ngùng nói.

Lão Chu cười cười, "Điều Thuyền cô nương, ngài đừng trách lão nhân gia ta lẩm miệng, nói đến đại sự, cái này hôn nhân cũng là đại sự, ngài và thiếu gia cũng không nhỏ, cũng có thể cân nhắc một chút cái này hôn nhân đại sự rồi. "

Điều Thuyền không nói gì, không biết suy nghĩ cái gì, lão Chu cũng thức thời không có lại tiếp tục hỏi tiếp.

Đúng lúc này, một hồi tiếng vó ngựa bỗng nhiên từ đằng xa truyền đến, Điều Thuyền tâm lập tức thót lên tới cổ họng.

Người đến dĩ nhiên chính là Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân cũng xa xa đến rồi Điều Thuyền đứng ở nơi đó các loại, không khỏi tâm hoa nộ phóng, từ nơi rất xa liên lớn tiếng hô: "Điều Thuyền, Điều Thuyền! Ta đã trở về! "

Điều Thuyền cùng Ngô Lập Nhân thông thường trong lòng vui mừng, nhưng là vừa có chút rụt rè, chỉ là mặt lộ vẻ mỉm cười, lấy xa xa Ngô Lập Nhân.

Trong vòng mấy cái hít thở, Ngô Lập Nhân đã phóng ngựa đi tới Điều Thuyền trước mặt, một cái xoay người, nhảy xuống lưng ngựa, lập tức muốn giang hai cánh tay muốn ôm một cái Điều Thuyền, nhưng là đến Điều Thuyền trong mắt có một tia kinh ngạc, Ngô Lập Nhân liền có chút ngượng ngùng thu hồi cánh tay, đến gần trước bắt lại Điều Thuyền Thiên Thiên ngọc thủ, "Người, người, có khỏe không? "

Nguyên bản Ngô Lập Nhân cảm thấy trong lòng có rất nhiều lời muốn cùng Điều Thuyền nói, đến rồi bên mép chỉ còn lại mấy chữ này, rất đơn giản vài, rất đơn giản một câu hỏi hậu.

Điều Thuyền lúc đầu bị Ngô Lập Nhân cử động khiến cho có chút không biết làm sao, Ngô Lập Nhân lôi kéo tay nàng, nàng cũng không có cự ra, các loại Ngô Lập Nhân nói xong câu nói kia, nàng bỗng nhiên nhẹ nhàng cự ra, hướng Ngô Lập Nhân chậm rãi thì một cái lễ, nhẹ nhàng nói câu, "Tiên sinh không cần lo lắng, thiếp tự nhiên vô sự, chỉ là nghe Trần chủ bộ nói tiên sinh ở Từ Châu suýt nữa suýt nữa, nhưng thiếp vô cùng quai niệm. "

Lúc này lão Chu lại ho khan một ho khan, Ngô Lập Nhân vừa nghĩ đến hai người còn ở đứng ở cửa, "Điều Thuyền, chúng ta đi vào nói. "

Tới đến phòng sau, Ngô Lập Nhân liền đem chính mình ở Từ Châu phát sinh hết thảy đều nhất ngữ nhất thập cùng Điều Thuyền nói, nhưng Điều Thuyền sắc mặt thình thoảng biến hóa, từ đại phá Tào nhân Bát Môn Kim Tỏa Trận, đến vì cứu bách tính huyết chiến Từ Châu thành; từ luận hiền thu Tàn Chiêu, đến lần thứ hai cự tuyệt Đào Khiêm nhưng Từ Châu thành, cũng làm cho Điều Thuyền tâm tình không ngừng pháp phòng.

Điều Thuyền bỗng nhiên đứng dậy, hướng Ngô Lập Nhân làm một đại lễ, trong miệng nói: "Tiên sinh nhân nghĩa, thiếp thay trời dưới thương sinh linh, bái Tạ tiên sinh. "

Ngô Lập Nhân ngay cả vội vàng nắm được Điều Thuyền tay, đưa nàng đỡ dậy, lấy Điều Thuyền như tiên vậy đáng đáp, kim lòng không đậu nói rằng: "Điều Thuyền, I Love U! "

"Cái gì? " chợt một câu nói nhưng Điều Thuyền trong mắt tràn đầy mê hoặc, không hiểu lấy Ngô Lập Nhân.

Ngô Lập Nhân cười hắc hắc, "Ta là nói Điều Thuyền, người thật xinh đẹp. "

Điều Thuyền bị Ngô Lập Nhân những lời này vừa thẹn được đầy mặt đỏ ửng, cúi đầu nói rằng: "Tiên sinh đừng có nói như thế, ngược chết thiếp rồi! "

Ngô Lập Nhân đến trên bàn bút, bỗng nhiên sinh lòng cảm thán, cầm lấy một khối mảnh lụa, chăm chú viết vài: Nguyên được một người tâm, đầu bạc răng long chung thủy. Đưa cho Điều Thuyền sau, liền rời đi.

Lúc này Ngô Lập Nhân trong lòng tràn đầy vui sướng, hẳn có thể cảm giác được Điều Thuyền đối với tình cảm của nàng, càng ngày càng đậm, hẳn nhin không được đem hệ thống triệu hoán đi ra, "Hệ thống, phía trước làm Trường Sa phụng nhiệm vụ lúc hậu không phải nói tăng Điều Thuyền độ hảo cảm sao? Bây giờ có thể hay không kiểm tra đo lường ra Điều Thuyền một vốn một lời tức chủ hảo cảm độ đạt đến tới trình độ nào? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điều Thuyền đối với tức chủ hảo cảm độ đã đạt đến độ cao nhất độ. "

Ngô Lập Nhân mừng rỡ nói: "Độ cao nhất độ là chỉ sinh tử không rời cái chủng loại kia sao? "

"Không phải, bốn hệ thống kiểm tra đo lường đến quan hệ nam nữ độ cao nhất độ chính là hữu đạt đến trên. "

Ngô Lập Nhân trong lòng hô lớn: "Đây là cái gì quý? Hữu đạt đến trên, đó chính là người yêu không? "

"Hồi tức chủ nói, lập lại một lần: Bốn hệ thống kiểm tra đo lường nam nữ độ thân mật quan hệ độ cao nhất độ chính là hữu đạt đến trên, còn như có hay không người yêu không, mời tức chủ tự hành thăm dò, những thứ này một câu vượt ra khỏi bản hệ thống kiểm tra đo lường phạm vi. "

Ngô Lập Nhân cái hiểu cái không gật gù đầu, "Người máy chữ này số hiệu làm thành cơ khí khẳng định không biết cảm tình là cái gì, đây cũng là có thể lý giải. "

"Ha ha ha. " hệ thống đáp lại một câu.

Ngô Lập Nhân không để ý đến hệ thống phản ứng, vẫn là tự mình nói: "Nếu ngày hôm nay vui vẻ như vậy, quyền kia tức chủ liền đem lịch sử danh tướng triệu hoán thẻ cho dùng, Điều Thuyền nữ thần nhất định sẽ mang đến cho ta hảo vận. "

"Xin hỏi tức chủ có hay không xác định sử dụng lịch sử danh tướng triệu hoán thẻ? "

Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, khẳng định gật đầu, "Xác định! "

"Tích! Chúc mừng tức chủ dùng lịch sử danh tướng triệu hoán thẻ thành công, hệ thống đang đang thi hành ngẫu nhiên triệu hoán trung, mời kiên trì hơi hật! "

"Tích! Triệu hoán thành công! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: hệ thống gọi ra đại soái Quách, Điều Thuyền gián biểu ngọc ngôn

"Chúc mừng tức chủ, thu được Nguyên triều danh tướng Quách Khản, Quách Khản tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 98, chỉ huy 100, trí lực 93, chính trị 92. "

Mới vừa nghe được Quách Khản, Ngô Lập Nhân trong lòng kinh hô: Đây coi như là xong, cái này là cái gì danh tướng, nhưng khi nghe được Quách Khản tứ duy thuộc tính lúc hậu, Ngô Lập Nhân phảng phất lần nữa chịu đến 10000 điểm thương tổn.

"Người này là ai? Có lợi hại như vậy? Làm sao chưa từng nghe qua a! "

"Quách Khản là Nguyên triều đại tướng, đã từng viễn chinh Tây Á, quét ngang trung á, công hãm Bát-đa, đại phá thập tự quân. "

Ngô Lập Nhân nhú nhú mày, "Nếu như lợi hại như vậy, ta không có khả năng đều chưa từng nghe qua a? Không phải khoa học! Có phải hay không phương diện này có chỗ vô ích a? "

"Có hay không thủy phân, không ở bốn hệ đề thi chung lo bên trong, tỷ như Trần Cận Nam, đây là một loại kết hợp nhân vật lịch sử Trần Vĩnh Hoa cùng

lộc đình ký nhân vật Trần Cận Nam tổng hợp thể, xin nói cho ta cái gì là thủy phân? Bồn hệ thống là dựa theo sử trong sách ghi chép sinh thành nhân vật, mỗi tấc chủ không cần quán quyết. Có hài lòng hay không? "

Phải thoả mãn a! Đây quả thực là đẹp trai không muốn không muốn. Điều Thuyền thật không hổ là nữ thần của ta, cùng nàng liền thân cận như vậy một cái vận khí liền tốt như vậy, ai, tiện sát người bên ngoài cũng!

Hệ thống tiếp tục hồi báo, "Quách Khản tròng vào thân phận vì Từ Châu hiền tài, mất to loạn tương khởi, lại không minh chủ; Từ Châu chi chiến sau, đối với tấc chủ tâm có hảo cảm; nếu như tấc chủ trong vòng ba tháng trở thành Từ Châu đứng đầu, hần sẽ gấp xin vào tấc chủ. "

"A? Nếu như trong vòng ba tháng cái này nếu như Đào Khiêm không chết, ta đây không thành được Từ Châu đứng đầu, Quách Khản sẽ như thế nào? " Ngô Lập Nhân có một loại nhàn nhạt ưu thương.

"Nếu như tấc chủ không đạt được điều kiện, Quách Khản đem sẽ du lịch thiên hạ, tìm cái khác minh chủ. "

Ngư nhân chính là khó mời chào, ta cũng là say, ta đại thiên vương lúc đó làm sao cũng không có lòng những thứ này yêu thiêu thân.

"Thiên vương chủ thuộc tính là vũ lực, tính cách cũng là trực lai trực khứ, tròng vào bối cảnh cũng là nghìn dặm báo ân người, đương nhiên sẽ không khó thu phục; còn như Quách Khản, bởi vì là một gã chỉ ở bốn phương, bình định thiên hạ suất tài, tự nhiên cần tổng hợp lại suy nghĩ tấc chủ có hay không phù hợp sự lựa chọn của hần mới có thể quyết định có hay không theo, dù sao năng lực càng lớn, trách nhiệm càng nhiều, lựa chọn độ khó cũng càng lớn. "

Hào hảo hảo, đều là hệ thống người nói coi là, ba tháng nha, nếu như lão Đào không nghèo, lẽ nào ta còn muốn đi phách thích khách đi không được? Không được, như vậy một phần vận bị người phát hiện, chẳng phải là tự hủy tương lai? Ngô Lập Nhân nơi đây quán quyết không gì sánh được. Vì sao không thể tới cái ba lần đến mời? Hoặc là để cho ta đem hần bối ra Từ Châu thành ta cũng nguyện ý a!

"Hệ thống, Quách đại soái kỹ năng không có kiểm tra đo lường đến sao? "

"Quách Khản tròng vào bối cảnh là một cái ẩn cư hiền tài, tạm thời không có kiểm tra đo lường đến kỹ năng. Quách Khản đã sinh thành thành công, bởi Quách Khản chỉ huy giá trị đạt được 100, tạo thành mạnh mẽ, mời tấc chủ chú ý nghe đài mạnh mẽ danh sách. "

"Đến đây đi! Có Nhiệm thiên vương, có Quách đại soái, có Vương Dương Minh, thấy Tào Tháo: Ta chớ sợ chớ sợ rồi. "

"Tích! Mạnh mẽ đệ nhất nhân, Đông Tấn danh tướng Tô Định, Tô Định tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 88, chỉ huy 94, trí lực 90, chính trị 78. Tròng vào thân phận vì Công Tôn Toàn mới chiêu mộ đại tướng. "

"Tích! Mạnh mẽ người thứ hai, Đường triều danh tướng Điều Sùng, Điều Sùng tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 80. Chỉ huy 86, trí lực 90, chính trị 97. Tròng vào thân phận vì tây lương Mã Đằng mới chiêu mộ tông quân. "

"Tích! Mạnh mẽ bên thứ ba, cuối nhà Minh danh kỹ Trần Viên Viên, Trần Viên Viên tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 30, chỉ huy 23, trí lực 60, chính trị 56. Tròng vào thân phận vì Lữ Bố mới nhập tiểu thiếp. "

Lần này mạnh mẽ cũng đều cố gắng ra sức, Lữ Phụng Tiên a Lữ Phụng Tiên, bởi vì ta đoạt Điều Thuyền, tiền người một cái Trần Viên Viên, người cũng nên tri túc, không muốn lại ghi hận ta mới tốt. Mã Đằng được Điều Sùng, cũng là thoải mái không muốn không muốn, có Tây Lương kỳ binh thêm dũng tướng Mã Siêu, Ung Lương nơi Mã Đằng muốn quật khởi? Còn có Công Tôn Toàn, có nghe thấy kẻ khởi vũ Tô Định, còn có gan góc phi thường Triệu Từ Long, sợ là đối phó bắc Di phi thường buông lỏng.

Được rồi, Triệu Từ Long, hần không phải nói muốn tới Hạ Bi tìm ta sao? Nếu tới rồi, được tìm cơ hội lưu lại mới được. Ngô Lập Nhân huyền tượng đến thu phục Triệu Văn lúc hậu, liền không nhịn được cười lên ha ha.

"Mạnh mẽ tin tức thông báo hoàn tất, mời tấc chủ hạ đạt tiến một bước chỉ lệnh. "

"Tạm thời không có chuyện làm rồi, lui ra đi! "

Qua mấy ngày, khí trời dữ dội phát hàn lạnh lên, một trận tuyết lớn, đúng hẹn tới. Ngô Lập Nhân phủ thêm nhất kiện áo khoác, liền tới hẹn Điều Thuyền cùng đi ra ngoài, hai người ở trong tuyết đồng người tuyết ném tuyết, đùa thật quá mức. Ngô Lập Nhân đã thật lâu hiếm có phần này chơi tâm tư, thậm chí ở kiếp trước, hần đều vẫn cho rằng chơi tuyết cái gì đều là trẻ nít chơi mảnh. Mà đối mặt với Điều Thuyền, lại một lần nữa khơi dậy hần thuần chân nhất một mặt. Chơi hồi lâu, tiếp lấy lại cùng nhau cỡi rồi Bạch Thố, phóng ngựa ở trong đồng tuyết chạy như điên.

Sắc trời dần dần tối xuống, Ngô Lập Nhân mang theo Điều Thuyền quay trở về Ngô phủ. Một lát sau, Điều Thuyền thay xong quần áo, chân thành hướng Ngô Lập Nhân đã đi tới, Ngô Lập Nhân đi ra, Điều Thuyền là có nói muốn nói, Vì vậy tĩnh yên tĩnh chờ.

"Tiên sinh, thiếp cho rằng, sa vào chơi đùa chơi trò chơi, không phải anh hùng gây nên, lần này tuyết rơi đúng lúc mới hàng, năm sau bách tính nhất định mùa thu hoạch có hi vọng, còn đây là thiên hữu tiên sinh. Thiếp nghe nói làm người chủ giả, cần thường gia ân Trạch với bên ngoài thần, thì thần nguyện hiệu bên ngoài Từ; lần này tuy lớn tuyết mấy ngày liền, muốn Vương quân sư Trần chủ bộ chưa chắc được khoảng khắc thanh nhân, tiên sinh làm phong vấn chỉ lấy kết thúc kỳ tâm, lấy rõ ràng tiên sinh ý. "

Lời nói này đem Ngô Lập Nhân triệt để Lôi đến rồi, hần nguyên tưởng rằng Điều Thuyền sẽ nói ra cái gì đồ ngon đồ ngọt, nào nghĩ tới dĩ nhiên là một phen khuyên can chỉ từ, điều này làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng đối với Điều Thuyền nhiều hết mức một phen kính yêu thương tiếc tình.

"Tích! Hệ thống kiểm tra đo lường đến Điều Thuyền ẩn dấu kỹ năng Kim Ngọc Lương Ngôn phát động -- trong khi đối với ngưỡng mộ trong lòng người khuyên can lúc, nếu là đối phương tiếp thu khuyên can, thì có cơ hội tăng đối phương ý một điểm thuộc tính điểm. Nên kỹ năng trong vòng một tháng chỉ có thể phát động một lần, nếu là bị khuyên can người tích lũy tăng mười lần thuộc tính điểm, thì sở hữu tư duy thuộc tính vĩnh cửu + 10, đồng thời đối với ngưỡng mộ trong lòng người độ thân mật không bao giờ rơi chậm lại. "

"Tích! Chúc mừng tức chủ, chịu điều Điều Thuyền Kim Ngọc Lương Ngôn kỹ năng ảnh hưởng, trí lực + 1, tức chủ trước mặt trụ cột trị số trí lực thăng lên làm 71. "

Điều Thuyền nữ thân thực sự là thân, kỹ năng này mặc dù không là nhất thân, nhưng là hướng ta, quả thực nhất thích hợp nhất, Ngô Lập Nhân trong lòng mừng như điên.

Điều Thuyền lấy Ngô Lập Nhân bỗng nhiên cùng với chính mình si mê mà cười rồi, không khỏi nhún mày lại, "Tiên sinh có gì ? Như vậy? "

Ngô Lập Nhân nhẹ nhàng nắm lên Điều Thuyền tay, thâm tình nói rằng: "Cuộc đời này nếu có vợ như khanh, còn cầu mong gì! "

Điều Thuyền bỗng nhiên thần sắc biến đổi, "Tiên sinh chớ trầm mê ở tư tình nhi nữ trong, chẳng phải nghe thấy nhi nữ tình trường anh hùng khí đoản? Nếu như tiên sinh lại như vậy, thiếp tình nguyện vừa chết Thành tiên sinh to lớn nghiệp! "

Điều Thuyền lời nói nhượng Ngô Lập Nhân lại càng hoảng sợ, Ngô Lập Nhân liền vội vàng lùi về phía sau một bước, hướng Điều Thuyền bái một cái, "Thiên hạ nữ tử sao mà nhiều, Điều Thuyền nữ trung hảo kiệt, trong khuê phòng trượng phu, thật là làm Minh thẹn thùng! "

Tuy là Điều Thuyền dùng vô cùng nghiêm nghị giọng nói cùng Ngô Lập Nhân nói, Ngô Lập Nhân nhưng không có một tia kiềm nén, hẳn biết Điều Thuyền đối với tâm tư của mình, nàng thật tình cân nhắc cho mình. Nói xong xoay người rồi đi, vừa đi vừa nói, "Ta đi tìm lão Chu đốt một bầu rượu, tới một người đêm tuyết phong vân lương thân! "

Điều Thuyền lấy Ngô Lập Nhân bóng lưng, bỗng nhiên cúi đầu, xấu hổ mà nở nụ cười.

Ngô Lập Nhân nhượng lão Chu nóng một bầu rượu, làm tiếp mấy món thức ăn, nhắc tới liền tới trước sát vách Vương Thủ Nhân quý phủ. Hắn đi tới Vương phủ trước đại môn, lấy vẫn như cũ lập ở trước cửa đại cổ, trong lòng không khỏi cảm khái: Năm đó ba cô Vương phủ, bốn luận thiên hạ đến nay rõ mòn một trước mặt, nhân rồi trong lúc đó, lại nhưng đã qua hai năm.

Hắn lần nữa cảm lấy dui trống, mà nay chính hắn khí lực sớm đã không phải là hai năm trước hắn, nhẹ khẽ gõ vài tiếng, liền kinh động ra rồi vương phủ gã sai vật.

Gã sai vật kia vừa mở cửa ra, dĩ nhiên phát hiện là Ngô Lập Nhân, vội vã quỳ xuống hành lễ, "Tiểu nhân bái kiến chủ công, không biết chủ công đến, tiểu nhân đáng chết. "

"Đứng dậy đáp lời, không cần giữ lễ tiết. Dương Minh có ở gia? Ngô tới tìm hắn uống xoàng một ly. "

"Bẩm chúa công lời nói, chủ nhân lúc này chắc còn ở Trần chủ bộ quý phủ nghị sự. " gã sai vật kia cẩn thận từng li từng tí trả lời.

Ngô Lập Nhân trong lòng cảm khái không thôi, "Đại tuyết khắp bầu trời, bách thú phục với Lâm, bách tính quy về gia, Dương Minh lại lo lắng hết lòng, mưu sự với bên ngoài. Dụng tâm như vậy, Minh dùng cái gì báo chí! Hiện tại, trung tại! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Ngô Minh đêm tuyết phong vân hiền, Phúc Yên trừ tịch nào tiệc đêm

Trần Cận Nam phủ đệ rồi Vương Thủ Nhân Phủ hẹn cũng không phải rất xa, hẹn bảy tám dặm, Ngô Lập Nhân phong Vương Thủ Nhân không gặp, ngay sau đó trực tiếp thẳng hướng Trần Cận Nam trong nhà đi tới. Ngô Thủ Nhân trong lòng máu nóng nhộn nhạo, không khỏi dưới chân tiến độ cũng tăng nhanh hơn rất nhiều, qua một hồi lâu, rốt cục đi tới Trần Cận Nam quý phủ.

Gõ phía sau cửa, gã sai vật kia nhìn thấy là Ngô Lập Nhân, có chút giật mình, cuống quýt nói muốn đi bẩm báo, Ngô Lập Nhân ngăn trở hắn, chỉ là nhượng gã sai vật kia mang cùng với chính mình đi tới Trần Cận Nam đang ở nghị sự trong phòng.

Căn phòng kia môn nửa che, Ngô Lập Nhân ở ngoài cửa đứng vững, nghe bên trong kịch liệt tiếng thảo luận.

"Ai cũng được giáo dục, Phàm ta bách tính giả, đều là làm từ giáo hóa; tuy là trường thái học quy chế đã toàn bộ, nhưng là hạn chế quá nhiều. Nếu lấy nhà nước học, khiến cho có ý định học văn giả đều có thể thụ giáo, thì thiên hạ nhất định hiền tài chỉ sẽ tất cả đều cho ta chủ sở dụng, thử quốc hữu hiền sĩ, bang bản tự cố, mà thế vận ngày càng hưng thịnh vậy. "

Nói chuyện chính là Trần Cận Nam, hẳn vốn là Từ Châu đại gia tộc, lại một lòng vì Ngô Lập Nhân suy nghĩ, thậm chí không có suy nghĩ gia tộc mình quyền lợi sẽ hay không chịu ảnh hưởng, Trần Cận Nam trung tâm, lúc này chỉ sợ cũng đã là gần với từ trung rồi.

"Cận Nam lời ấy đại thiện. Thế chi lấy nho học vì tôn, muốn chấn hưng giáo dục giáo, trước lập thánh miếu, lấy không mệnh nói như vậy giáo chi, lại tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, bấy con bách gia, mặc cho người chọn chi, tiến hành theo chất lượng, là làm căn bản. "

Lần này là Vương Thủ Nhân, nghe xong Trần Cận Nam lời nói, bổ sung một ít.

"Quân sư lời ấy, rất hợp ý ta. Trường học kia việc, ta tự chủ cầm, thánh miếu một chuyện, quân sư từ người vất vả như thế nào? "

"Cũng không phải, ngô sở học thật tạp, không mạnh nho học việc, không phải thi Văn Hiến không thể đảm nhiệm được cũng! "

Thi Thế Luân vốn chỉ là bàng thính, không ngờ tới Vương Thủ Nhân đem việc như thế trực tiếp giao cho mình, hẳn cùng Trần Cận Nam Vương Thủ Nhân tiếp xúc thời gian dài, cũng cảm giác được chính mình được ích lợi không nhỏ, lúc này bị Vương Thủ Nhân điểm danh, Thi Thế Luân nhất thời cảm thấy có chút sợ hãi, "Quân sư, việc này không phải chuyện đùa, mặc dù thế luân lại muốn vì quân sư phân ưu, sợ tài sở học thiên là hội ngộ chủ công đại sự. "

Đúng lúc này, Ngô Lập Nhân đẩy cửa mà vào, cười ha hả nói rằng: "Văn Hiến không cần khiêm nhượng, việc này liền từ người tới chủ trì! "

Lúc này, bên trong gian phòng mấy người mới đột nhiên ý thức được Ngô Lập Nhân đứng bên ngoài rồi thật lâu, mấy người liền vội vàng đứng lên, cùng nhau hướng Ngô Lập Nhân hành lễ: "Tham kiến chủ công! "

Lúc này, Ngô Lập Nhân mới phát hiện Tần Chiêu cũng ở nơi đây, vội vã hô: "Các vị đứng lên đi, chư vị như vậy lo lắng hết lòng, thật sự là Minh chi đại hạnh! Ta đặc biệt bị đi một tí rượu nhạt cùng ăn sáng, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện. "

Ngô Lập Nhân đem rượu đồ ăn xuất ra, mới phát hiện đều đã nguội, hẳn cười cười xấu hổ, đề hạ nhân cầm đi một lần nữa nóng.

Ngô Lập Nhân ngồi xuống, lại nhượng mấy người khác ngồi chung dưới, nói tiếp: "Chấn hưng giáo dục việc, thật sự là công ở lập tức lợi ở nghìn thu, nếu mấy vị nhắc tới, liền đem chuyện nào làm tốt. Văn Hiến, ta người đầy bụng thi thư, thánh miếu việc, người lại tới chủ trì; trước làm Quận học, chọn ưu tú mà chọn, đến lúc đó Văn Hiến người và Cận Nam cùng nhau chủ trì. Nếu hiệu quả không sai, lại hưng thịnh Huyện học, Hương học, như vậy có thể làm cho bách tính chẳng phân biệt được nghèo phú tôn ti, đều có sở học. "

"Chủ công anh minh! " mấy người nghe xong nhao nhao than thở.

Vương Thủ Nhân đột nhiên hỏi, "Chủ công này tới có thể có cái gì chuyện khẩn yếu? Cái này trời đông giá rét lúc, nếu có chuyện quan trọng, có thể làm cho người triệu chúng ta là được. "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Hôm nay, lúc đầu tâm tình thật tốt, cùng Điều Thuyền đạp tuyết du ngoạn một phen, lúc tới chạng vạng, Điều Thuyền lấy 'Nghệp tinh vu chuyên cần Hoang vôi đùa, đi thành râu rậm bị hủy bởi theo' khuyên bảo, ngộ cảm giác sâu sắc kỳ ý, tiện huê rượu và thức ăn một mình tới đây tìm quân sư các loại, thứ nhất cảm niệm Chư công chi vất vả cực nhọc, thứ hai cũng có thể cùng Chư công nhiều học tập nhiều trị quốc an bang chi đạo. "

Mọi người nghe vậy, không khỏi phát ra traten traten cảm thán, Trần Cận Nam càng là nhin không được khen lên tiếng: "Tốt một câu nghiệp tinh vu chuyên cần Hoang vôi đùa, đi thành râu rậm bị hủy bởi theo, vốn tưởng rằng Điều Thuyền cô nương chỉ là tư sắc tuyệt hảo, không ngờ tới kiến thức cũng như vậy sáng suốt trông xa, chủ công có Điều Thuyền, đúng như Tề Tuyên Vương được Chung Vô Diễm. "

"Khái khái, Trần chủ bộ, Chung Vô Diễm há có thể cùng chủ mẫu đánh đồng. " Tần Chiêu nhẹ nhàng nhắc nhở một cái Trần Cận Nam, Trần Cận Nam lúc này cũng cảm giác mình tí dụ có chút không phải thỏa đáng, chỉ có thể hướng về phía Ngô Lập Nhân cười xấu hổ cười.

Ngô Lập Nhân cũng không ngại, "Điều Thuyền được Chung Vô Diễm chi hiền cũng Tây Thi phong thái. Ngoài có Chư công tận tâm tận lực, bên trong có Điều Thuyền hữu nghị thêm khuyên can, Minh sao mà hạnh tai! Như vậy, đại sự há có thể hay sao? "

"Có thể được mình chủ, là chúng ta may mắn, chúng ta nguyện vì chủ công quên mình phục vụ lực! "

Ngô Lập Nhân một phen Trần từ nhượng mọi người tại chỗ thật sâu cảm động, nhao nhao đứng dậy, lần nữa quỳ xuống, cùng hô lên.

"Chư công nhanh đứng dậy nhanh, ngày hôm nay ở chỗ này vô chủ từ chi tranh, chúng ta liền tới cùng nhau chỉ điểm giang sơn. "

Lúc này, rượu và thức ăn cũng vừa nóng quá tốt, hạ nhân bưng lên sau, Ngô Lập Nhân liền bắt chuyện mọi người cùng nhau ngồi xuống, cùng ăn cộng ẩm. Ban đầu tất cả mọi người còn có chút câu thúc, uống vài chén rượu, lấy Ngô Lập Nhân quả thực không có một chút cái giá, mọi người cũng đều thả, vừa ăn, một bên bàn luận nhận xét của riêng mình.

Một lát sau, Vương Thủ Nhân lấy Ngô Lập Nhân, "Có một việc, còn chưa kịp cùng chủ công hội báo. Ngày hôm nay Thọ Xuân truyền đến tin tức, Viên Sùng Hoán với mấy ngày trước đây bị Viên Thuật lấy tội phản quốc chém. "

Ngô Lập Nhân tuy là đã sớm biết là loại kết cục này, biểu hiện ra cũng không có một tia sóng lớn, thế nhưng trong lòng vẫn là thờ dài một cái, "Đáng kính đáng ca ngợi một cái đối thủ! Đáng tiếc không được kỳ chủ! "

Mới tới Thi Thế Luân cùng Tần Chiêu còn không biết toàn bộ câu chuyện trong đó, Trần Cận Nam liền nhất ngữ nhất thập, từ Kế Huyền dưới thành Ngô Lập Nhân cất bào tuyệt nghĩa, đến trộm truyện mật thư; lại đảo tử thủ Hạ Bì, Viên Sùng Hoán vô công nhi phản, vì Viên Thuật giết chết. Hai người nghe được có chút nhập thần, sau khi nghe xong, nhin không được than thở: "Quân sư thực sự là thần cơ diệu toán, nhượng thuộc hạ bội phục vạn phần! "

Vương Thủ Nhân cười khoát khoát tay, "Ngô nhiều lần lệnh chủ công hăm vào hiểm địa, kẻ này cũng là duyên với lúc đó binh vi tương quả, không làm sao được việc, mà nay chủ công dưới tướng hiền tài lương tướng càng ngày càng nhiều, sau đó tuyệt đối không thể sẽ đi kể này. "

"Dương Minh bày mưu nghĩ kế trong, là được phá địch chém tướng, thật sự là ngô con phòng. "

Vương Thủ Nhân liên tục khiêm nhượng, nói tiếp, "Chủ công, lần trước người làm ta thăm tra Lư Huyền Đức ba người bói Tào đầu Viên việc, đã có tin tức. Nghe nói Lư Huyền Đức từng khuyên Tào Tháo không cần nhiều đi giết chóc, ra đại quân lấy phạt Đào Khiêm; Tào Tháo không nghe kỳ ngôn, thậm chí có người lòng nghi ngờ Lư Huyền Đức cùng Đào Cung Tổ có tư. Lư Bị vì vậy trong lòng bất an, liền thừa dịp Tào Tháo phạt Từ chi khe, đầu Ký Châu Viên Thiệu. Như vậy, Lữ Bố cũng thừa dịp Tào quân không đại tướng có thể dùng, liền một lần hành động công phá Sơn Đông sở quận. Nếu không phải Tuân Úc tử thủ, sợ Tào Tháo lúc này đã thành tang gia chi khuyến. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, gật đầu, "Lư Bị, anh hùng cũng! Há lại bằng lòng ở lâu dưới người? Huống hồ Quan Vũ Trương Phi lại là tuyệt thế dũng tướng, không biết Viên Thiệu có hay không có thể cho phép dưới hân. "

Đêm trừ tịch - đêm 30, Ký Châu, Nghiệp thành.

Viên Thiệu lúc này chính đại tiệc rượu quần thần, quan văn lấy Điền Phong, Thẩm Phối, Phùng Kỷ, Tự Thụ, Hứa Du đám người ở bên trái, võ tướng lấy Nhan Lương, Văn Sưu, Trương Hợp, Cao Lãm, Thuần Vu Quỳnh ở bên phải, kế tiếp chính là Lư Bị Quan Vũ Trương Phi, cuối cùng mới là Phúc Yên Phúc Nhĩ Khang.

"Chư công, lần này trừ tịch, vốn là cùng người nhà đoàn tụ lúc hậu, ngô triệu Chư công tới đây gặp nhau, thật sự là muốn cùng Chư công cùng nhau chén một phen, tới, Chư công đây uống này ly! "

Viên Thiệu nói xong, ngồi xuống vỗ cùng hô lên: "Chủ công mời! "

Mới vừa uống xong, Viên Thiệu chợt nghe một tiếng rượu Tước ném mạnh bàn thanh âm, tất cả mọi người có chút kinh nghi, theo thanh âm đi, chính là Phúc Yên.

"Nhĩ Khang, không biết người có gì bất mãn, nói cùng ngô nghe, ngô nhất định vì người làm chủ! " Viên Thiệu lòng có không vui, chậm rãi nói.

Phúc Nhĩ Khang lập tức đứng lên, lớn tiếng nói: "Chủ công! Phúc Yên không phục! Lư lỗ tai to là ngô bại tướng dưới tay, há có thể ở ngô trên? An đánh hạ Bình Nguyên, chủ công không phải thưởng, phản lấy cái này tướng bên thua vì thượng khách, là đạo lý gì? "

Câu này vừa mới dứt lời, Viên Thiệu còn chưa nghĩ ra trả lời thế nào, cũng đã chọc giận bên cạnh hân Trương Phi, hân lập tức đứng lên, chỉ vào Phúc Nhĩ Khang mũi mũi, "Người cái này thẳng nương tặc! Lần trước lừa gạt ta đây ca ca Bình Nguyên, liền cho rằng có công lao hay sao? Nếu không phải đại ca ngăn ta, cũng sớm đã đánh giết người, còn dung ở nơi này làm càn? "

P/s: Hoán ca người... haiz... tại sao không phản mà lại ra đi như vậy :(((

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 51: tiệc đêm Nhĩ Khang chịu nhục, Đông Bình Công Tôn hưng binh

Phúc Nhĩ Khang cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém, "Người cái này hoàn nhẫn tặc, ta phá Bình Nguyên dễ như trở bàn tay, các người tướng bên thua còn dám ở chỗ này kêu gào? Thực sự không biết cảm thấy thẹn! "

Trương Phi nghe nói, càng thêm giận dữ, lập tức xoa tay, hướng về Phúc Nhĩ Khang đi tới, trong miệng không ngừng hô, "Đến tới, người có dám cùng người Trương gia gia đại chiến ba trăm hiệp? Ai thắng người đó liền ở trước, người nào thua thủy liền quỳ xuống dập đầu kêu gia gia. "

Viên Thiệu bởi Phúc Nhĩ Khang xuất thân, cho nên vẫn không có trọng dụng cho hắn, đối mặt Phúc Nhĩ Khang cất ván, Viên Thiệu nguyên bản không biết đáp lại như thế nào tài có thể để cho Phúc Nhĩ Khang tâm phục khẩu phục, nghe được Trương Phi vừa nói như vậy, hắn liền không nói gì, e rằng dùng vũ lực phương thức giải quyết có thể tốt hơn hai người tranh chấp, cũng có thể ngăn chặn Phúc Nhĩ Khang miệng. Hồ Lao quan trước, hắn đã sâu biết Trương Phi năng lực, cho nên hắn cũng không phải chú ý hai người bi thảm, Phúc Nhĩ Khang tất nhiên sẽ thua; nếu như Phúc Nhĩ Khang có thể thắng, Viên Thiệu cũng không phải chú ý làm cho hắn tọa ở phía trước thậm chí nâng ở vô quan thủ tọa.

Phúc Nhĩ Khang lúc này lấy Viên Thiệu, muốn đợi hắn phát một lời, không muốn ở nơi này tiệc đêm trên dùng như vậy thô lỗ phương thức quyết định số ghế. Nhưng khi hắn đến Viên Thiệu trực câu câu lấy hai người, không nói được một lời lúc, trong lòng đã rõ ràng Viên Thiệu tâm tư, không khỏi trong bụng thở dài. Mà Trương Phi thấy hắn không có trả lời, cho rằng tỏ ra yếu kém, tiếp tục gào thét: "Người nếu không dám, liền chớ có tiếng huyền não, bằng không đừng trách Trương gia gia nắm tay không nhận người. "

Phúc Nhĩ Khang vốn là giận không chỗ phát tiết, lại bị Trương Phi một kích, lửa giận nhất thời chiến thắng lý trí, "Tôi thì tôi, ai sợ ai! "

Hai người đem tay áo một gỡ, liền bắt đầu ở tiệc rượu trong sảnh khiến đấu.

Phúc Nhĩ Khang tuy là võ nghệ không kém, nhưng hắn há là Trương Phi đối thủ, chiến đấu không phải mấy hợp, Phúc Nhĩ Khang cũng đã cực kỳ nguy hiểm, một hồi người phát Trương Phi rống to một tiếng "Đi ", chỉ thấy hắn nhấc tới Phúc Nhĩ Khang, mạnh nữa nhưng nhét vào một bên trên cây cột, mọi người sắc mặt không khỏi đại biến, nhao nhao ghé mắt. Phúc Nhĩ Khang tuy là bị hung hăng va vào một phát, nhưng là vẫn như cũ cố nén lửa giận trong lòng cùng cố hòng khi huyết, ương ngạnh lại đứng lên.

Trương Phi thấy thế, cũng không tiếp lời, lại một lần nữa tiến lên, quơ nắm tay, như gió bão mưa rào công kích tới. Phúc Nhĩ Khang miễn cưỡng ứng phó, nhưng nơi nào không đỡ được Trương Phi như lời đình thế tiến công, chỉ chốc lát đã bị Trương Phi đánh mặt mũi bầm dập.

Lúc này, Điền Phong lấy Viên Thiệu tâm hỷ lấy hai người bác kích, trong lòng không đành lòng, đứng dậy thở dài một tiếng, hướng Viên Thiệu lớn tiếng nói: "Được rồi được rồi! Chủ công, lấy cái dũng của thất phu làm nhục quốc chi đại tướng, điều này làm cho chúng ta có mặt mũi nào đứng ở nơi đây, chủ công, nhanh làm bọn hắn dừng tay, kết thúc cuộc nháo kịch này a !! "

Viên Thiệu sắc mặt trầm xuống, nhẹ ho nhẹ một cái, cao giọng hô: "Dục Đức, Nhĩ Khang, nhị vị tướng quân nhanh mau dừng tay, điểm đến đó thì ngừng, đừng có tổn thương hòa khí! Lần này bi thảm luận bản, mong rằng hai vị tướng quân nghĩ ghen ghét lẫn nhau mới tốt. "

Trương Phi nghe được, liền thu quyền cước, lạnh rên một tiếng, hồi được vị trí trên. Mà Phúc Nhĩ Khang lúc này, cả người là thương, gãy dựa nửa ngày tài miễn cưỡng đứng lên, hắn ngăm nhìn bốn phía, lấy mọi người đại đồ dùng nhìn có chút hả hê nhân thân cùng với chính mình, không khỏi bị thương từ đó tới, rống to: "Hà Bắc hiền tài vô số, cũng chỉ có một người bằng lòng dăm dăm nói cứu ngô? Chủ công làm cho một mạng phu công nhiên làm nhục đại tướng, chẳng phải làm cho đủ loại quan lại trái tim băng giá? Chuyện hôm nay thực sự làm cho An đau lòng không thôi, đau lòng không thôi a! "

Phúc Nhĩ Khang thê lương giọng nói, để ở tọa tất cả mọi người có chút xúc động, Viên Thiệu cũng đang suy tư chính mình nên như thế nào vấn hồi loại cục diện này.

"Nhĩ Khang nghĩ nào! Nhĩ Khang người có công, Vũ há có thể không biết? Người đến, chúc phúc An hoàng kim trăm lượng, kim châu mười học, tỏ vẻ ngợi khen! "

Phúc Nhĩ Khang cũng không có tạ ân, vẫn như cũ lạnh lùng lấy Viên Thiệu.

Lúc này, Lưu Bị bùng rượu lên, bỗng nhiên đứng dậy, đi hướng Phúc Nhĩ Khang, hắn dùng lấy vô cùng tự trách giọng nói hướng về phía Phúc Nhĩ Khang nói rằng: "Phúc tướng quân, bị chưa kịp lúc khuyên nhủ tam đệ, có thể dùng tướng quân gặp này khó, là bị không phải, chén rượu này là ta thay tam đệ mời người, chờ đợi Phúc tướng quân đại nhân có đại lượng, khoan thứ cho hắn. " nói xong, uống một hơi cạn sạch.

"Ha ha ha! Thực sự là nực cười! " Phúc Nhĩ Khang ngửa mặt lên trời cười to, điều này làm cho Trương Phi hai mắt Mãnh trợn, lại lại muốn đứng dậy, may mắn được Quan Vũ nắm chặt.

Tiếp lấy Lưu Bị lại đẩy một ly, "Phúc tướng quân, lần trước thừa dịp bị không ở, xảo thủ Bình Nguyên, thật sự là trí mưu hơn người, bị lấy tướng bên thua, An dám ở tướng quân trên, mời Phúc tướng quân cùng bị trao đổi số ghế, bị không một câu oán hận. "

Lưu Bị những lời này nói xong cẩn thận, ý tứ của hắn, nếu như ta nếu như ở Bình Nguyên, sợ rằng Phúc Nhĩ Khang liền không thể đánh hạ Bình Nguyên, người chi là nương ta không có ở đây lúc hậu, tài có thể đánh hạ, cũng không phải là ta không bằng người; huống hồ người bây giờ thua ở Trương Phi thủ, cũng là tướng bên thua, còn dám nói số ghế sự tình?

Lưu Bị nói xong, Viên Thiệu liền "Hanh " một cái tiếng, đối với Phúc Nhĩ Khang cách làm càng thêm không hài lòng, "Nhĩ Khang, người Huyền Đức có nhiều quân tử phong thái, muốn học một chút, kể công mà không tự ngạo, thất bại cũng không che giấu chút nào, tài là đại tướng bản sắc. Hôm nay người nếu đã bại vào Dục Đức thủ, nguyện thua cuộc, chỗ ngồi này lần cứ như vậy. Nhĩ Khang hiện tại thụ thương rất nặng, vẫn là nhanh đi tìm Y quan trị liệu quan trọng hơn, bằng không lưu lại bệnh căn, ta ở trên trận đều khó khăn. "

Phúc Nhĩ Khang lại một lần nữa cười lớn một tiếng, không còn có để ý tới mọi người tại chỗ, khắp khênh ly khai yến hội phòng khách.

Viên Thiệu lấy Phúc Nhĩ Khang rồi đi thân ảnh, không có lại đi quản hắn, hắn lần nữa bùng rượu lên Tước, nụ cười khả cục dò xét mọi người, kể mà nói rằng: "Phúc tướng quân thân thể không khỏe, để hắn đi về trước đi, Chư công, chúng ta còn tiếp tục chè chén a !! "

Phúc Nhĩ Khang cứ như vậy khắp khênh trở lại mình quý phủ, sớm có người nhà đón lấy, muốn đi đưa hắn. Phúc Nhĩ Khang hướng về phía hạ nhân hét

lớn một tiếng. Cút! Một tay lấy hạ nhân đẩy sang một bên, ngã trên mặt đất.

Phúc Nhĩ Khang đi tới phòng khách, càng nghĩ càng giận, tiện tay bung lên một con bát trà, uống một ngụm, nước trà vừa lúc đọng phải ngoài miệng miệng vết thương, cái này tựa như lại để cho hắn cảm thụ được vô cùng khuất nhục, thoáng chốc chợt đem bát trà té hương trên mặt đất, "Phanh " một tiếng, bát trà liền bể vô số mảnh nhỏ.

Cái này một tiếng vang thật lớn, sớm đã kinh động nội thất nữ chủ nhân, chỉ chốc lát sau, một người mặc toái hoa lục nhật tiểu áo khuôn mặt đáng đẹp nữ tử từ trong thất đi ra, lấy cả người là thương Phúc Nhĩ Khang, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó, vọt tới, "Nhĩ Khang, ngươi làm sao vậy? Vì sao dự tiệc biết chậ vật như vậy trở về? Là người phương nào dám ở chủ công trên yến tiệc đã thương người? Mời Y quan sao? "

Phúc Nhĩ Khang bị nàng kia liên tiếp vấn đề hỏi càng thêm phiền táo, "Từ Vi, ngươi chớ nói nữa! Ta cái gì cũng không muốn nói! "

Từ Vi chỉ là sừng sốt một chút, tiếp lấy bước nhanh ra ngoài, chỉ chốc lát sau, bung một chậu nước nóng tiến đến, cầm một cái khăn lông, "Nhĩ Khang, ta trước rửa cho ngươi dưới vết thương, người làm tướng bị chút Thương là không thể tránh được. "

Nghe Từ Vi ôn nhu ngôn ngữ, trong ánh mắt thố lộ thân thiết, Phúc Nhĩ Khang lửa giận lập tức thấp xuống rất nhiều, hắn đi tới, tùy ý Từ Vi giúp hắn lau chùi vết thương trên người.

"Từ Vi, ta thật hận! Ta hận Lưu lỗ tai to, ta hận hắn mặt từ lòng dạ ác độc, hận hắn có tốt xuất thân; ta hận cái này Hà Bắc hết thầy văn võ, hận bọn hắn không phân biệt trung Gian, không biết chuyện; ta hận chủ công, hận hắn hoa mắt ù tai vô năng, hận cả nhân hắn yêu thích người hầu; ta càng hận ta chính mình, hận tự ta ánh mắt không rõ, không nhìn được mình chủ, cho nên hôm nay chịu này nhục lớn! Ta phát thệ, nhất định phải đem cái này Ký Châu nơi tất cả đều phạt với tay người khác, tài có thể rửa sạch cái nhục ngày hôm nay! "

"Nhĩ Khang, ngươi nói cái gì làm cái gì ta đều ủng hộ ngươi, chúng ta đã từng nói, núi không cạnh, nước sông vì kiệt, Đông sét đánh dao động, hạ vũ tuyết, thiên địa hợp, là dám cùng quân tuyệt. Ta hạ Từ Vi, biết vĩnh viễn theo ngươi, vô luận ngươi làm sự tình là sai hay là đối với. " Từ Vi nhẹ nhàng nói, giọng bình thản trung, có loại kiên định, Phúc Nhĩ Khang nhin không được lập tức đem hạ Từ Vi kéo, "Từ Vi, may mắn có ngươi. "

Ban đầu bình năm xuân, công nguyên 194 năm, Viên Thiệu nhận được tin tức, Công Tôn Toàn bộ hạ đại tướng Triệu Vân suất binh ồ ạt xâm chiếm Ký Châu, đông bình Quận báo nguy.

Viên Thiệu vội vàng sốt ruột văn võ nghị sự, thương nghị ứng phó như thế nào.

Nhan Lương lập tức xin đánh: "Chủ công, ngô nguyên làm tiên phong, ngay hôm đó đi đông bình, định giáo Triệu Vân thất phu chém đầu! "

Viên Thiệu vuốt vuốt râu mép, gật đầu cười, "Có Nhan tướng quân, ngô có thể không buồn cũng! "

Lúc này, Phúc Nhĩ Khang bỗng nhiên ra khỏi hàng, hướng về Viên Thiệu cùng Nhan Lương thi lễ, "Chủ công! Giết gà lại dùng đao mổ trâu, làm cho mặt tướng trước đi giải quyết Triệu Vân thất phu, Nhan tướng quân suất đại quân sau đó, trực đảo kế Kinh, bắt sống Công Tôn Toàn. "

Viên Thiệu do dự lại dưới quyền mưu sĩ, lúc này, Hứa Du lần nữa đứng dậy, "Chủ công! Phúc tướng quân lần trước lấy mấy nghìn binh mã đánh hạ Bình Nguyên, có thể thấy được kỷ dụng binh khá có tâm đắc, trận chiến này nếu là lấy Phúc tướng quân làm tiên phong, định có thể không phụ kỳ vọng. "

Viên Thiệu vẫn là có chút không yên lòng, lại hướng Điền Phong hỏi: "Nguyên Hạo nghĩ như thế nào? "

Điền Phong chấp tay, "Chủ công, Phúc tướng quân hữu dũng hữu mưu, có thể làm tiên phong, nếu bên ngoài bằng lòng quên mình phục vụ lực, thì Công Tôn Toàn không đủ gây sợ! "

Điền Phong trong lòng vẫn đối với lần trước Phúc Nhĩ Khang bị nhục việc canh cánh trong lòng, luôn cảm thấy Phúc Nhĩ Khang có chút thua thiệt, cho nên Phúc Nhĩ Khang xin đánh, trong lòng hắn thầm nghĩ làm cho Phúc Nhĩ Khang có thể sử dụng chiến công chứng minh chính mình, có thể cải biến ở chủ công trong lòng địa vị.

Viên Thiệu hài lòng gật đầu, "Phúc Yên, vậy mệnh ngươi làm tiên phong, suất tiền quân một vạn, thẳng đến đông bình, lấy cự Triệu Vân. Còn lại văn võ, theo ta cùng nhau sau đó lĩnh đại quân xuất binh, lần này nhất định phải đem Công Tôn Toàn thất phu kia bắt sống. "

Mọi người nhao nhao lĩnh mệnh ra trước, chỉ có Thẩm Phối để lại, Viên Thiệu liền hỏi: "Chính Nam có lời gì không? "

"Chủ công! Phúc Yên từng bị đương chúng nhục nhã, lúc này nó là làm tiên phong, cần phòng bị một ... hai ... Mới có thể. "

Viên Thiệu phảng phất lập tức nghĩ đến sự kiện kia rồi, chỉ là hắn không tin Phúc Nhĩ Khang có nhị tâm, "Chính Nam, ngươi có phải hay không đa tâm liễu? Trước đây hai người luận bàn, nguyên là người tập võ chuyện thường, sao có thể coi là nhục nhã? Huống hồ Từ Viễn cùng Nguyên Hạo đều nói có thể. "

"Hứa Du tham tài, Điền Phong thi ý mượn hơi Phúc Yên, kỳ ngôn chưa chắc có thể tin. "

"Dùng người thì không nghi ngờ người nghi người thì không dùng người, Chính Nam không cần nhiều lời, nếu như hắn dám phản bội với ta, định dạy hắn chết không có chỗ chôn. " Viên Thiệu nói nghiêm túc, Thẩm Phối liền dứt đoạn tiếp theo vướng víu vấn đề này.

"Chủ công cho rằng Lưu Bị người này như thế nào? "

"Chính Nam có gì ? Có câu hỏi này? Luru Bị là để thất chi trụ, lại có Quan Vũ, Trương Phi lưỡng viên tuyệt thế đứng tướng, có bên ngoài tương trợ, ngô đại sự sẽ thành. " Viên Thiệu đắc ý vô cùng mà lấy Thẩm Phối.

"Luru Bị, anh hùng cũng! Anh hùng há lại bằng lòng lâu ở dưới người? Huống hồ Luru Bị cùng Công Tôn Toàn từng có cùng học chi nghị, nếu muốn lưu bên ngoài cho mình sử dụng, cần tuyệt Luru Bị với Công Tôn Toàn quan hệ mới có thể. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Nhĩ Khang trình diễn miễn phí thành phản Viên Thiệu, Trương Phi đánh nghi binh chiến đấu Tử Long

"Chính Nam lo lắng rất đúng! Nhưng không biết Chính Nam nhưng có thượng sách? " Viên Thiệu hỏi.

"Luru Bị ý lại giả, Quan Vũ, Trương Phi tai! Chủ công cần thường tiến hành on trạch, lấy kết thúc kỳ tâm. Ngày sau cùng Công Tôn Toàn giao phong ngày, lấy đóng cửa vì đại tướng, nhất định có thể chém tướng giết địch, nếu Công Tôn Toàn biết, tất không thể chứa Luru Bị, thì Luru Bị không có hân muốn, có thể một lòng vì chủ công sở dụng. "

Thẩm Phối nói xong, Viên Thiệu gật đầu, thâm dĩ vi nhiên.

"Chính Nam lời ấy, chánh hợp ý ta! Thừa mông thâm tiên sinh chỉ giáo! "

Phúc Nhĩ Khang suất lĩnh mười ngàn đại quân gia tốc chạy tới Đông Bình Quận, vừa xong Đông Bình, liền đến Công Tôn Toàn tiên phong đại tướng Triệu Vân đang ở công thành, Phúc Nhĩ Khang lệnh kỳ chỉ một cái, đại quân liền hướng về Triệu Vân đại quân vọt tới. Triệu Vân tiếp lấy Phúc Yên, hai người chiến mười mấy lần hợp bất phân thắng phụ, lúc này Đông Bình quân coi giữ cũng cùng nhau từ bên trong thành tuôn ra, Triệu Vân thấy tình thế không ổn, tựu hạ lệnh rút quân.

Phúc Nhĩ Khang suất bộ sau khi vào thành, Đông Bình Thủ tướng liền xếp đặt buổi tiệc, vì Phúc Nhĩ Khang đón gió.

Là ngày đêm, Đông Bình Quận một mảnh tường hòa, trên tường thành thủ thành tướng sĩ cùng thủ vệ Thủ tốt lại một điểm không dám qua loa. Lúc này, Phúc Nhĩ Khang mang theo thân binh, dẫn theo rượu thịt, tới ủy lạo thủ thành tướng sĩ.

thủ thành tướng sĩ bắt đầu đến lúc đó Phúc Nhĩ Khang, trong lòng không khỏi có chút câu nệ, sau lại dần dần buông ra. Đang khi bọn hân buông ra ăn uống lúc hậu, Phúc Nhĩ Khang cầm trong tay ly rượu bỗng nhiên trịch đầy đất, Phúc Nhĩ Khang thân binh bỗng nhiên rút đao ra kiếm, tướng thủ thành tướng sĩ từng cái cách giết. Ngay sau đó liền ra lệnh người mở ra Đông Bình quận thành đại môn. Lúc này, Đông Bình trong thành mấy chỗ giận lên, thỉnh thoảng có người hô: "Viên quân giết vào được, đại gia chạy mau a! " ngoài thành tiếng kêu chột nổi lên, Triệu Vân đã mang binh từ bốn phương tám hướng nhắm phía Đông Bình.

Lúc này, bên trong thành đại loạn, cửa thành mở rộng ra, hơn nữa Phúc Nhĩ Khang bỗng nhiên phản chiến, làm cho Đông Bình Quận nhanh chóng rơi vào Triệu Vân thủ.

Qua mấy ngày, biết được Phúc Nhĩ Khang phản chiến đi theo địch tin tức, làm cho Viên Thiệu tức giận không thôi, lập tức hạ lệnh, tướng Phúc Nhĩ Khang vợ con câu giết, nhưng khi binh sĩ bao vây Phúc Nhĩ Khang phủ đệ sau đó, tài phát hiện, Phúc Phủ đã sớm không có một bóng người.

Viên Thiệu lại nghĩ đến lúc đó tiến cử hiền tài Phúc Nhĩ Khang Hứa Du cùng Điền Phong, không khỏi nộ từ đó tới, "Hứa Du, Điền Phong, người hai người cũng biết tội? Phúc Yên phản chiến đi theo địch, người hai người nhất định là đồng mưu, người đến, tướng hai cái này bồi chủ đồ mang xuống chém! "

Lúc này, Luru Bị bỗng nhiên đứng ra, cao giọng tấu đến: "Minh công chậm đã! Đại chiến sắp tới, trước hết giết mưu sĩ, với quân bất tường! Huống hồ Phúc Yên nguyên là dị tộc, tục ngữ nói tri nhân tri diện bất tri tâm, Điền cho phép hai vị tiên sinh, sao lại thế ngờ tới hân có như thế dị tâm? Phúc Yên định là bởi vì lần trước tiệc rượu trên tiệc bị Dục Đức sở bại, ghi hận trong lòng, như vậy. Nếu Phúc Yên đi theo địch, Minh công vừa lúc nhân cơ hội này đem tru diệt, lấy chương hiền quân ta quân uy. Bị nguyện làm đi đầu, trăm Phúc Yên dâng cho Minh công. Còn như Điền cho phép hai vị tiên sinh, bị Phúc Yên nghịch tặc sở lừa gạt, chỉ là thần thờ tội, mời Minh công bớt giận! "

Nghe xong Luru Bị những lời này, Viên Thiệu sắc mặt chuyển biến tốt đẹp một ít, "Nếu Huyền Đức công vì người hai người cầu xin tha thứ, vậy tạm thời tha các người một mạng, còn không mau lui. "

Điền Phong Hứa Du đồng thời dùng đẩy cỡi lòng ánh mắt cảm kích rồi Luru Bị, hướng Viên Thiệu thi lễ lui ra ngoài.

Viên Thiệu đi tới Lưu Bị bên cạnh, hướng về phía Lưu Bị nói: "Huỳnh Đức, ngày mai đại quân ta bình lâm Đông Bình quận thành phía dưới, ngươi có thể nhường cho Dục Đức xuất trận khiêu chiến, nếu Phúc Yên người kia dám xuất chiến, cần phải đem trăm ở dưới ngựa, lấy tiêu tan Ngô mới hận trong lòng."

Lưu Bị gật đầu.

Ngày hôm sau, Viên Thiệu suất lĩnh mười vạn đại quân, bình lâm Đông Bình dưới thành, Lưu Bị gọi ra Trương Phi, âm thầm dặn dò: "Tam đệ, nếu như Phúc Yên ngênh chiến, tam đệ cần phải nỗ lực chém giết người kia; nếu như Triệu Vân ngênh chiến, tam đệ chớ dây dưa với hắn quá mức."

"Cái này là vì sao?" Trương Phi khó hiểu hỏi.

"Dục Đức, Từ Long là thế chi anh hùng, Ngô trong lòng thực sự thích, ngày khác nếu có thể biến thành của mình, có thể giúp vi huynh thành đại sự."

Trương Phi gật đầu, tiếp lấy phóng ngựa nhằm phía đi vào.

"Phản tặc Phúc Yên, mau mau ra khỏi thành nhận lấy cái chết! Yên Nhân Trương Phi ở chỗ này!" Trương Phi cầm trong tay trượng tám xà mâu, hét lớn một tiếng, Đông Bình trong thành Công Tôn Toàn quân không khỏi tâm thần chấn động.

Lúc này Phúc Nhĩ Khang đang cùng Triệu Vân ở trong đại trường nghị sự, nghe tới Trương Phi điểm Phúc Nhĩ Khang khiêu chiến la lên, liền hướng về phía Phúc Nhĩ Khang nói rằng: "Phúc tướng quân, nếu tướng địch đã điểm danh khiêu chiến, Phúc tướng quân liền khò cực dưới, ra khỏi thành ngênh chiến, Vân, tự sẽ vì ngươi lược trận."

Phúc Nhĩ Khang lúng túng rồi Triệu Vân, ôm quyền thỉnh tội nói: "Triệu tướng quân có chỗ không biết, Trương Phi hắc tư, thật sự là thế lực kinh người, võ nghệ xuất chúng, trước đây chính là bởi vì bị người kia trước mặt mọi người sở nhục, cái này tài khác đầu mình chủ. An, thực sự không phải là đối thủ của hắn."

Triệu Vân cười lạnh một tiếng, hắn đối với Phúc Yên loại này bồi chủ lòng người vùng Trung Nguyên không có hảo cảm, lúc này nghe được hắn dĩ nhiên khiêu chiến, càng là vô cùng không vui, "Phúc tướng quân há có thể trường người khác chí khí diệt uy phong mình? Giống như Phúc tướng quân như vậy, chiến đấu cũng không dám chiến đấu, quân ta trực tiếp bỏ thành mà chạy là được, thủ chí ích lợi gì?"

"Tướng ở mưu mà không ở dũng! Mời tướng quân mình xét!" Phúc Yên lần nữa khẩn cầu.

"Bản tướng còn cần phải ngươi tới giáo? Ta là nói, nếu như Phúc tướng quân không xuất chiến, tất phải ảnh hưởng sĩ khí quân ta, Phúc tướng quân không thể từ chối."

Nhân Triệu Vân đối với mình tràn đầy ý kiến, Phúc Yên cũng không muốn cùng hắn huyên quá căng, không thể làm gì khác hơn là kiên trì nói rằng, "Nếu Triệu tướng quân có lệnh, An không dám bất chiến, chỉ mong Triệu tướng quân ở đồng liêu phân thượng, vì An lược trận."

Triệu Vân sắc mặt hơi tỉnh lại, cũng lập tức đứng dậy, "Đây là tự nhiên, mời!"

Triệu Vân cùng Phúc Yên đi ra thành, nhân Trương Phi chính ở chỗ này điểm danh chửi bậy, Phúc Yên lửa giận trong lòng trung đốt, hướng về phía Trương Phi mắng: "Oanh! Ngươi quý đen này, lần trước làm nhục với ta, lần này nhất định để cho ngươi nhìn một cái ngươi Phúc đại gia lợi hại!" nói xong, thúc mã đi về phía trước, mấy hơi thở đã đến Trương Phi trước mặt.

Hai người vừa mới tiếp xúc, khí giới liền quán quýt lấy nhau, chiến đấu. Phúc Yên biết rõ mình không phải là đối thủ, vẫn công ít thủ nhiều, thế nhưng dù vậy, vẫn như cũ đỡ trái hở phải, không đến mười hiệp, đã bị Trương Phi đánh rơi vũ khí, Phúc Nhĩ Khang thấy không ổn, lập tức thúc mã hồi trận, Trương Phi nơi nào chịu bỏ, đuổi theo.

Tuy là trong lòng vô cùng không thích Phúc Yên, nhưng là nếu như tùy ý Trương Phi đem chém giết, Công Tôn Toàn nhất định sẽ trách tội chính mình, Triệu Vân nghĩ đến đây, trong tay Long Đám Lược Ngăn Thương vỗ ngựa mộng, đón lấy Trương Phi đi.

"Tướng địch chớ có cậy mạnh, Thương Sơn Triệu Từ Long ở chỗ này!"

Trương Phi ghim ngựa dừng lại, trường mâu chỉ một cái, "Ngươi tới nhưng là Triệu Vân Triệu Từ Long?"

Tự nhiên, Triệu Vân cũng nhận biết Lưu Quan Trương ba người, chỉ bắt quá, hiện tại ai vì chủ này, cũng không thể ôn chuyện.

"Nào đó chính là."

"Ta chỉ muốn cùng bồi chủ hạ người đánh một trận, đại ca cùng ta nói rồi, ngươi là anh hùng, để cho ta không thể cùng ngươi tranh chấp. Ngươi mau mau lui, kêu người kia Phúc Yên đi ra đánh một trận!" Trương Phi la lớn.

Giữa hai người tiếp lời, cũng không có đánh nhau, Viên Thiệu xa xa lấy, trong lòng do dự, liền hỏi Lưu Bị: "Dục Đức vì sao bắt chiến? tướng địch là người phương nào?"

Lưu Bị vội vã đáp: "Minh công, tướng địch chính là Thương Sơn Triệu Từ Long, võ nghệ không ở Dục Đức phía dưới."

"Ah? Làm sao mà biết? Huyền Đức cùng tướng địch rất thuộc? " Viên Thiệu tràn đầy do dự, lấy Lư Bì

Lư Bì cuống quýt thì lễ, "Hồi bẩm Minh công, mười tám đường chư hầu phạt Đông lúc, từng cùng hấn có duyên gặp mặt một lần. "

"Nếu gặp mặt một lần, để Dục Đức mau mau cùng hấn tranh đấu một phen, ta tốt Dục Đức. "

Lư Bì lúc này cũng có vẻ hơi lo lắng, Trương Phi Triệu Vân không cho, trong lòng cũng có chút tức giận, "Đến tới, muốn đánh thì đánh. " nói xong trường mâu một cái, hướng Triệu Vân đâm tới.

Triệu Vân biết rõ Lư Quan Trương ba người nghĩa khí thâm hậu, hấn đối với Lư Bì cũng rất có hảo cảm, lúc này tranh chấp, cũng không dám toàn lực tranh chấp; Trương Phi đã ở Lư Bì phản phó dưới, chỉ là sử xuất năm phần lực.

Hai người cứ như vậy chiến năm mươi hiệp, bất phân thắng phụ, Viên Thiệu tự hạ lệnh đánh chuông, sắc mặt khó mà dẫn dắt chúng tướng hồi trường.

Vừa về tới lều lớn, Viên Thiệu cầm trong tay mã tiên vút xuống đất, hướng về phía Lư Bì hô to: "Lư Bì, ngươi có biết tội của ngươi không! "

Một câu nói cả kinh Lư Bì cuống quýt xuống, trong miệng hô to oan uổng: "Minh công, bị thật không biết tội từ đâu tới! "

"Ngươi còn dám nói sáo! Dục Đức võ nghệ, ta sớm biết hiểu, lần này trận trên nhưng vẫn không chịu dùng toàn lực, ngươi cho rằng có thể giấu giếm được ngô? Ngô đại Huyền Đức, thật tình tai! Thế nhưng Huyền Đức như thế chẳng bằng lòng tận tâm! " Viên Thiệu đau lòng nhức óc mà ngồi xuống.

"Bị có nội tình, Minh công dung bầm! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 53: Viên Thiệu tính toán ra khó Lư Bì, Công Tôn ái mộ trách Triệu Vân

Viên Thiệu nhẹ nhàng "Ah " một cái tiếng, lấy Lư Bì, "Huyền Đức có gì ẩn tình, mau mau nói tới. "

Lư Bì thở dài một tiếng, "Minh công có chỗ không biết, Triệu Vân võ nghệ không ở Vân Trường Dục Đức phía dưới, thật là anh hùng. Bị lấy Minh công đại nghiệp sở tính toán, muốn Thu chi vì Minh công sở dụng, cố đi này kế ly gián. Công Tôn Toàn nếu biết việc này, nhất định không cho Triệu Vân. Đến lúc đó hậu, bị lại lấy Nhất Thư tương chiêu, chủ công chẳng phải là lại được một đại tướng? "

Viên Thiệu nửa tin nửa ngờ lấy Lư Bì, tiếp tục thét hỏi nói: "Ngươi cho rằng ngô ba tuổi tiểu nhi? Ngươi cùng Công Tôn Toàn có cùng trường chi nghị, trước đây rất có giao tình, lần này nhất định là kết giao Triệu Vân, cho rằng tiền thân chi tư, có phải thế không? "

"Minh công như vậy hoài nghi bị, mời trăm bị ba người đứng đầu, bị nguyện vừa chết lấy rõ ràng lòng này! " Lư Bì trong mắt tràn đầy quyết tuyệt, làm cho Viên Thiệu sững sốt một chút. Tiễn đà lại nổi lên thân đi tới Lư Bì trước mặt, nâng dậy Lư Bì, "Huyền Đức xin chớ nói phen này nói lấy! Nếu như Huyền Đức thật tình trợ ngô, ngô quyết không phụ Huyền Đức! Không bằng, Huyền Đức hiện tại liền viết thư giao cho Triệu Vân thủ, khuyên bên ngoài quy hàng, cũng tốt không phụ Huyền Đức ý tốt. "

Lư Bì không nghĩ tới sự tình biết phát triển tình trạng này, nhưng là người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, bất đắc dĩ hấn không thể làm gì khác hơn là cử bút viết một phong chiêu hàng tin, khiến người ta bắn tới Đông Bình trong thành.

Sớm có thù thành tướng sĩ tướng tin kia giao đến Triệu Vân trong tay, Triệu Vân mở ra một, chính là Lư Bì tự viết. Kỳ thư vì:

Triệu tướng quân Vân hôn khai:

Bị cùng Từ Long, quen biết với Hồ Lao quan dưới, nhất kiến như cố, hận không thể trưởng bạn tả hữu. Bị phiêu bạt mấy năm, thiên hạ to lớn, muốn hưng thịnh Hán thất, thế đơn lực bạc, tự lực khó chống. Nay ký thân Viên Bản Sơ chỗ, ý ta anh hùng thiên hạ, không qua Bản Sơ già. Công Tôn Toàn tầm nhìn hạn hẹp, khó thành đại sự. Tướng quân dùng cái gì người tài giỏi không được trọng dụng, khó triển khai hoài bão. Nay Viên công đại quân đã, tướng quân sao không hiển thành lấy đầu Viên công, cộng thành đại sự! Như vậy, thì Hán thất hi vọng, thiên hạ hi vọng, bách tính hi vọng, bị cũng hi vọng! Bị hù tịch mà đợi, lấy hậu Từ Long tin lành.

Bị lại bái khấu đầu.

Hết Lưu Bị thơ đích thân viết, Triệu Vân không khỏi nộ từ đó tới, lập tức tướng vải vóc đập vỡ vụn ném xuống đất, quát lớn: "Ngô cho rằng Lưu Huyền Đức là anh hùng thiên hạ, hôm nay gặp mặt, như vậy mà thôi! "

Phúc Nhĩ Khang không biết vì sao Triệu Vân bỗng nhiên liền phát lớn như vậy hóa, ngay cả vội vàng khuyên nhủ: "Triệu tướng quân bớt giận, không biết quân địch trong thơ nói gì đó, lại làm cho tướng quân như thế đại động nóng tính? "

Triệu Vân dư chưa nguôi giận, thờ dãi, "Lưu Bị khuyên ta hiến thành đi theo địch, ai, bất trung như thế bất nghĩa việc, há là ta Triệu Vân làm được? "

Phúc Yên nghe lời nói này, lại nghĩ tới chính mình, trong lòng cười nhạt: Trách không được người như thế chẳng đãi kiến ta, thì ra là bởi vì ta làm bồi chủ việc. Nếu Lưu Bị chiêu hàng cùng người, chỉ sợ người cùng Lưu Bị cũng chắc chắn quan hệ cá nhân.

Phúc Nhĩ Khang giả vờ kinh ngạc, đứng ngồi không yên, bỗng nhiên quỳ xuống, "Tướng quân, nếu muốn hiến thành, mời trước trăm An thủ, bằng không đến lúc đó tất bị Viên Thiệu sở nhục. "

Triệu Vân cuồng quát tướng Phúc Yên nâng dậy, luôn miệng nói: "Nhĩ Khang chớ cần như vậy, Vân há là cái loại này bồi chủ cầu vinh người? "

Phúc Nhĩ Khang đứng dậy, trong lòng lần nữa lật ra sóng lớn: Người không phải, thiên ta chính là?

Triệu Vân tự nhiên không biết Phúc Nhĩ Khang lúc này tâm tư, đúng lúc này, bỗng nhiên có binh sĩ báo lại, ngoài thành tiếng kêu bắt đầu, mời Triệu Vân ra khỏi thành xem.

"Nhất định là chủ công mang binh tới cứu viện, Phúc tướng quân, ta ra khỏi thành tiếp ứng chủ công, người ở trong thành khẩn thủ! "

Phúc Nhĩ Khang lập tức đáp: "Là! "

Triệu Vân dẫn dắt bộ đội sở thuộc liền xông ra ngoài, chỉ nghe được đều nhịp tiếng la phóng lên cao, "Nghĩa chỗ tới, sống chết có nhau! Trời xanh chứng giám, bạch mã làm chứng! "

"Là chủ công bạch mã nghĩa từ đến rồi, đệ huynh nhóm, xông lên a! Phá địch đang ở hôm nay! "

Triệu Vân một tiếng hò hét, tướng sĩ giống như nước thủy triều tuôn hướng đi vào, Triệu Vân thân trước sĩ tốt, xông lên phía trước nhất.

Một phen xung phong liều chết, Viên Thiệu vội vàng không kịp chuẩn bị, đại bại mà quay về, Công Tôn Toàn mang binh vào thành, triệu tập chúng văn võ thăng trường nghị sự.

"Lần này xảo thủ Đông Bình Quận, đại bại Viên quân, Phúc tướng quân không thể bỏ qua công lao, tới, ta cho chư vị giới thiệu một chút, " nói xong, đi tới Phúc Nhĩ Khang trước mặt, "Vị này chính là Phúc tướng quân, Phúc Yên Phúc Nhĩ Khang. "

Tiếp lấy, Công Tôn Toàn lại đi tới một vị khác tướng quân trước mặt, hướng về phía đại gia nói, "Cho thêm đại gia giới thiệu một chút, vị này chính là ngô mới cất nhắc thiên tướng, họ Tổ tên Dịch, tự Sĩ Trĩ, võ nghệ kinh người, lại rất có mưu lược, lần này nội ứng ngoại hợp, ít nhiều Tổ tướng quân dũng mãnh chiến đấu hăng hái. "

Tổ Dịch tư lịch nhất cạn, tuy là Công Tôn Toàn vô cùng thích hắn, hắn vẫn vô cùng khiêm tốn hướng về phía dưới trường chư tướng một thi lễ một cái.

"Viên Thiệu đại quân vẫn nhìn chăm chăm, chư tướng không bị đồng tâm hiệp lực, cộng phá Viên Thiệu. "

Vào lúc ban đêm, Triệu Vân một mình ở trong màn khổ sở suy nghĩ chuyện ban ngày, tuy là cùng Lưu Bị tiếp xúc không nhiều lắm, có thể trong ấn tượng của hắn, Lưu Bị cũng không phải là như vậy khuyên người bồi chủ người, lần này chiến trường gặp nhau, tuy là ai vì chủ này, chém giết dù cho, chiêu hàng tin tức cuộc là cùng ý đồ? Chẳng lẽ hắn cũng có nỗi khổ bất đắc dĩ.

Nghĩ đến này, Triệu Vân bỗng nhiên tỉnh ngộ lại: Định là như thế, Lưu Huyền Đức bị quản chế với Viên Thiệu, bất đắc dĩ mà làm này chiêu hàng chỉ thư, suýt nữa hiểu lầm Huyền Đức công; huống hồ Huyền Đức công cùng chủ công vốn là cùng trường, nếu là có thể làm cho Huyền Đức công xin vào chủ công, chẳng phải là vẹn toàn đôi bên? Triệu Vân nghĩ vậy, rốt cục đảo qua khó chịu trong lòng, dường như ré mảy nhìn thấy mặt trời thông thường, giữa lúc mừng rỡ vạn phần, nghĩ như thế nào cùng Công Tôn Toàn hội báo lúc, ngoài cửa bỗng nhiên có người hô: Triệu tướng quân, chủ công cho mời!

Triệu Vân đi tới Công Tôn Toàn chỗ, lúc này tài phát hiện Phúc Nhĩ Khang, Tổ Dịch bọn người ở, Triệu Vân hướng Công Tôn Toàn hành lễ sau đó, đứng tại chỗ.

"Tử Long, người theo ta cũng có mấy năm, mấy năm nay mặc dù đối với người không có có rất lớn lên chức, thế nhưng một nhìn thẳng Tử Long là tâm phúc. " Công Tôn Toàn yếu ớt nói, làm cho Triệu Vân có chút mặt danh kỳ diệu.

"Chủ công đại ân ân dày, không cần báo đáp, không biết chủ công có lời gì muốn nói? "

Công Tôn Toàn đi tới lui mấy bước, "Không biết Tử Long cũng biết, Lưu Bị đang ở Viên Thiệu trong quân? "

Triệu Vân nghe thế, cũng rất là hưng phấn, hắn đang chuẩn bị khuyên bảo Công Tôn Toàn chiêu hàng Lưu Bị, nói liên tu: "Chủ công, Vân đang chuẩn bị nói, hôm nay chiến trường, từng cùng Trương Phi Trương Dực Đức đối chiến, chúng ta đều không nhận xuống từ thủ, Vân cho rằng. . . "

"Được rồi! Trên chiến trường, cái nào sợ các ngươi là Thân huynh đệ, chỉ cần ai vì chủ này, cũng cần dùng sức chém giết, há có thể cho phép có tư tình! " Công Tôn Toàn bỗng nhiên giọng nói vừa chuyển, vô cùng nghiêm nghị cắt đứt Triệu Vân lời nói.

Triệu Vân lập tức không nghĩ ra, cuống quýt quỳ xuống, "Chủ công! Là Vân chi tội, chỉ là Vân cho rằng Lưu Bị cùng chủ công có cùng trường chí nghị, có thể có thể chiêu chi vì chủ công tác dụng. "

"Từ Long a Từ Long, ngô thực sự là đối với ngươi thất vọng! Lưu Bị cùng ta, có nhiều tình xưa, từ trước đến nay đối với hán có dẫn nghĩa; hán bất niệm cựu tình, thế Cô bước nhỏ đầu Tào Tháo, sau chạy Viên Thiệu, chính là từ chưa từng nghĩ xin vào Toàn, nói vậy ở Huyền Đức trong lòng, ngô thực sự là một cái tâm nhìn hạn hẹp người. " Công Tôn Toàn thở dài một tiếng, nhắm hai mắt lại.

"Chủ công thế nào nói ra lời này? Lưu Huyền Đức muốn đầu chủ công, trước phải trải qua Ký Châu, Viên Bán Sơn há lại bằng lòng đơn giản cho đi? " Triệu Vân vội vàng vì Lưu Bị giải thích.

"Từ Long theo ta đã có hơn ba năm, cùng Lưu Bị quen biết nhiều bất quá mấy tháng, thật không ngờ dốc lòng vì đó suy nghĩ, thật là không dễ. Từ Long, ngươi muốn theo Lưu lỗi tai to, liền tự đi thôi! Nhiều năm tình nghĩa, ngô không đành lòng làm khó dễ Từ Long. "

"Chủ công! Đến cùng vì sao như thế hoài nghi Triệu Vân? Vân trong lòng thực sự không phục! Lưu Huyền Đức nhân nghĩa người, nhưng cũng không phải bối tình vong nghĩa hạng người. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Nhĩ Khang lời gièm pha đi Triệu Vân, Huyền Đức tiến thư hướng Lưu Biểu

Lúc này, Phúc Nhĩ Khang cười lạnh một tiếng, hướng về phía Triệu Vân nói rằng: "Triệu tướng quân, hôm nay Lưu Bị gọi thư khiêu nại chiêu hàng cùng ngươi việc, ta đã báo cho biết chủ công, thư ta cũng một lần nữa bính hảo sau giao cho chủ công, không phải do ngươi nói sáo. "

Triệu Vân vừa nghe, tức giận ngất trời, hán không nghĩ tới, dĩ nhiên là Phúc Nhĩ Khang đem chính mình tố giác, "Tiểu nhân An dám ở chủ công trước mặt chửi bới trung lương! " nói xong lập tức đứng dậy, rút kiếm muốn giết Phúc Nhĩ Khang, Phúc Nhĩ Khang không có sợ hãi đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích.

Công Tôn Toàn sắc mặt âm lãnh, nhìn chăm chăm Triệu Vân, "Từ Long, lá thư này, ta đều rồi, tin bản thân cũng không vấn đề gì, chỉ là hoàn hậu, vốn tưởng rằng Từ Long sẽ cùng một dạng, muốn giết Lưu Bị cho thống khoái, không ngờ, ngươi lấy Lưu Bị là anh hùng, Toàn dù cho tầm nhìn hạn hẹp chỉ thất phu! Công sao không giết nào đó lấy hiến Lưu Bị? "

Một phen phát ra từ sâu trong nội tâm gào thét, làm cho Triệu Vân vô lực lần nữa quỳ xuống, lúc này hán có loại nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch cảm giác, "Lúc đầu Vân lấy chủ công vì đương đại anh hùng, rong ruổi u cũng trong lúc đó, bạch mã nghĩa từ kinh sợ bắc Di đồ, cổ xạ Hàn phúc mà đầu chủ công. Lần này dùng cái này sự tình kiến nghị, nếu chủ công không chịu tin mặc cho, Vân lại không diện mục theo. "

Triệu Vân vô lực nói rằng, Tổ Định tuy là mới đầu Công Tôn Toàn, rất nhiều tình huống không là rất biết, thế nhưng đến Triệu Vân tình cảnh, lại cũng không khỏi có chút tiếc hận, hán đối với Công Tôn Toàn nói rằng: "Chủ công, Triệu tướng quân có thể thực sự là một lòng vì Minh công suy nghĩ, cũng chưa biết chừng. Lần này mặc dù không có thể giải thích khó hiểu, cũng không nghi tướng Triệu tướng quân lúc đó trực xuất, không bằng ở lại dưới trướng, để xem hiệu quả về sau. "

Phúc Nhĩ Khang lúc này ngược lại Triệu chỉ tâm càng thêm kiên định, nếu như Triệu Vân lưu lại, vậy mình sợ là không sống yên lành được, nghĩ vậy, Phúc Nhĩ Khang theo Tổ Định lại nói: "Tổ tướng quân nói có lý! Hoặc là liền lưu lại, hoặc là liền giết rồi, bằng không hán ngày nêu phản đầu Viên Thiệu, lại biết quân ta hư thực, phải là một cái đại họa tâm phúc. Mời chủ công nghĩ lại! "

Triệu Vân lúc này trong lòng hận thấu Phúc Nhĩ Khang, nếu không phải cố kỵ Công Tôn Toàn, sớm đã giết chết cho thống khoái, "Phúc tướng quân, Vân không biết nơi nào đắc tội với ngươi, thật không ngờ dồn ép không tha. Chủ công, nếu không chịu tin tưởng, Vân ở chỗ này ở lâu vô ích. Chủ công ân trọng, Vân không cần báo đáp, kiếp này không bao giờ đầu Lưu Bị, lấy Minh Văn cùng chủ công quân thần nghĩa. "

Công Tôn Toàn lắc đầu, đưa lưng về phía Triệu Vân, thở dài nói: "Từ Long tự đi thôi! Từ Long đi theo mấy năm, thực sự không đành lòng gia hại. Mặc dù ngày khác chiến trường gặp lại, ngươi ta quân thần tình cảm đã tuyệt, mỗi người dùng sức là được. "

Triệu Vân rơi lệ hướng về Công Tôn Toàn lạy tam bái, đứng dậy dứt khoát đi.

Tổ Dịch hít một tiếng. "Chủ công, dễ dàng như vậy thả bên ngoài rồi đi, quá mức phụ nhân chi nhân. Ngày khác Triệu Vân nếu như vì Viên Thiệu đoạt được, thật sự là nhất cá kinh địch. "

Công Tôn Toàn bỗng nhiên rút kiếm ra, bỗng nhiên bỏ về phía bàn, bàn một góc lên tiếng trả lời rơi xuống đất, "Có nữa dám nói Từ Long già, dường như ăn này! "

Chúng người thần sắc đều là thay đổi, đều không nói nữa.

Triệu Vân đan thương thất mã ly khai Đông Bình thành, sớm có Viên quân thám tử báo cùng Viên Thiệu. Viên Thiệu nghe xong đại hi, cho rằng Lư Bị tự viết có tác dụng, lập tức tự mình mang theo Lư Bị đi vào mời chào.

Cầm trong tay Long Đàm Lượm Ngân Thương, ngồi xuống Chiếu Dạ Ngọc Sư Tử, ngân Khôi ngân giáp, thiếu niên khí phách, tư thế hào hùng anh phát, Triệu Vân đoan đích thị uy phong lẫm lẫm. Hắn cười ở trên lưng ngựa, lung tung không có mục đích mà ở ngoài thành đi lấy, không biết hắn là đi nơi nào. Đúng lúc này, rất nhiều binh mã từ xa phương xông tới mặt, Triệu Vân không biết sao, chỉ phải dừng lại, xa xa lấy.

"Từ Long, Từ Long! Bị ở chỗ này cung hậu đã lâu! "

Chỉ thấy ba người tam kỵ hướng Triệu Vân vội vã đi, Triệu Vân nhìn chăm chú một, chính là Lư Quan Trương ba người, Triệu Vân lập tức lặn xuống ngựa, hướng Lư Bị mà bái, "Huyền Đức công! "

"Từ Long vì sao một mình đến đó? Chớ không phải là Công Tôn Bá khuê không thể tương dung? " Lư Bị thập phần vui vẻ, vội vàng hỏi.

Một nói đến đây, Triệu Vân không khỏi tình thần chán nản, nghĩ đến tất cả đều là Lư Bị thư khuyên hàng trêu ra mồm tai vạ, không khỏi sinh lòng thờ dài, hắn nhưng không có quái Lư Bị ý tứ, liền nhất ngữ nhất thập tướng sự tình chân tướng nói mình bạch.

Lư Bị nghe xong, thờ dài một tiếng, nước mắt bất tri bất giác cũng đã chảy ra: "Bị rơi vào đường cùng, bị ép làm thư chiêu hàng, nguyên tưởng rằng Từ Long rồi biết lúc này đốt hủy, chưa từng ngờ tới lại làm hại Từ Long tự đứng bị tiểu nhân hãm hại, hạ xuống loại này tình cảnh, Bị như vậy tuyệt Từ Long chủ thần nghĩa, thật sự là Bị tội cũng! Từ Long muốn trách thì trách ta đi, muốn đánh muốn giết, Bị không một câu oán hận! "

Trương Phi lúc này lại một lần nữa nổi trận lôi đình, "Phúc Yên người kia, dĩ nhiên đi này tiểu nhân việc, sớm biết lúc đó đánh liền khoanh khắc tước, đỡ phải lưu lại rất nhiều phiền não. "

Lấy Lư Bị khóc rống rống, Triệu Vân trong lòng càng là không đành lòng, ngay cả vội vàng khuyên nhủ: "Huyền Đức công không cần thương cảm, có chủ kiến nghị, không thể tương dung, là Vân chỉ qua, cùng Huyền Đức công không quan hệ. "

Lư Bị một tay lau đi nước mắt, một nắm tay Triệu Vân tay, "Nếu Từ Long hiện tại không chỗ an thân, không bằng cùng Bị cùng nhau đi thuộc về Viên Thiệu, tạm thời làm chỗ an thân, ngày khác lại tính toán? "

Triệu Vân lắc đầu, "Huyền Đức công on tri ngộ, Vân thật khó báo đáp; nhưng Vân lấy Huyền Đức công chí tin kiến nghị cự chủ, Vân sao dám lại đầu Huyền Đức công dưới trướng? Bất trung như thế bất nghĩa việc, Vân thật không dám từ, cuộc đời này chỉ có thể có vác Huyền Đức công ý tốt. Ai, thiên hạ to lớn, mình chủ khó cầu cùng! "

Lư Bị ngăn người tại đó, hắn không nghĩ tới cuối cùng biết là như thế này kết cục, "Từ Long thật anh hùng cũng! Ai, Bị tâm thật đau nhức, kiếp này không thể cùng Từ Long kẻ vai chiến đấu, sao mà tiếc cũng! "

"Chi hận không thể sớm thương thức anh hùng, sống uống mấy năm này. " Triệu Vân cũng cảm thán một tiếng.

Lư Bị lại hít một tiếng, suy nghĩ một chút, hỏi: "Không biết Từ Long muốn hướng nơi nào? "

"Vân thật không biết. Không bằng nhân văn đã hạc, lưu lạc thiên nhai, bót đi rất nhiều phiền não. "

"Không vác một thân kỹ năng, đồ có một bầu máu nóng, như vậy há là đại trượng phu gây nên! " Quan Vũ quát lớn.

"Từ Long, có một người, tên gọi Bát Tuấn, uy chấn Cửu Châu, Kinh Châu Lư Cảnh Thắng, lại là Hán thất sau đó, Từ Long nếu không có chỗ hắn có thể, ta liền viết một phong thư, Từ Long có thể hướng Kinh Châu đầu Lư Cảnh Thắng, tất sẽ không bôi nhọ Từ Long một thân kỹ năng. "

Nghe xong Lư Bị lời nói, Triệu Vân lại một lần nữa sinh lòng cảm kích, bái tạ nói: "Huyền Đức công đợi Vân thực sự ân sâu nghĩa trọng, Vân kiếp này không cần báo đáp, chỉ đợi kiếp sau lại vì Huyền Đức công hàm cớ kết thúc hoàn. "

Viên Thiệu xa xa lấy mấy người lại nói tiếp, lại Triệu Vân quy tạ ơn Lư Bị, đã cho là thu phục Triệu Vân, mừng rỡ trong lòng, thúc mã về phía trước, lớn tiếng nói: "Từ Long! Ngó lần này mừng đến Từ Long, thật sự là nhân sinh một vui thú lớn! "

Lư Bị cùng Triệu Vân đều lúng túng lấy Viên Thiệu, Viên Thiệu khó hiểu, "Chư công ý gì? "

"Vân tạ Viên công ý tốt, chỉ bất quá cự chủ cùng Viên công là cừu nhân quốc gia, Vân sao dám trước bỏ cự chủ, lại đi theo địch quốc, đi này bất trung bất nghĩa việc? Cầu Viên công thứ lỗi. "

Viên Thiệu nghe xong, nhất thời sắc mặt kéo xuống, "Nếu như thế, tà hữu, vậy còn nhanh lên không đem tướng địch bắt? "

Lời vừa nói ra, Triệu Vân nắm chặt lưỡng ngân thương, mắt nhìn chăm chăm Viên Thiệu; mà Lưu Bị vội vã quỳ xuống, "Mình công! Triệu Vân không chịu nổi sự chủ mà cầu phú quý, thật sự là trung nghĩa hạng người, bằng không cùng Phúc Yên cái loại này chịu chủ cầu vinh đồ có gì khác biệt? Mình công nếu như gia hại hắn, định phải gánh một cái hại hiển tên, mời Minh công nghĩ lại! "

Viên Thiệu nghe xong, không khỏi gật đầu, tiếp lấy cười ha ha một tiếng, "Huyền Đức xin đứng lên, ta cũng biết rõ Từ Long là người trung nghĩa, vừa mới lời nói đùa thử nghiệm tai! Nếu Từ Long không thể đi theo, vậy liền khiến người dâng vàng bạc, cho rằng đường chi phí. Từ Long, ngày khác nếu như không chỗ có thể, từ trước đến nay Ký Châu! Dù sao Từ Long cố hương đang ở Ký Châu. "

Triệu Vân ôm quyền nói cảm ơn: "Đa tạ Viên công! Vân trước du lịch một phen, ngày khác nếu có cơ duyên, hôn lại hướng Nghiệp thành, bái tạ Viên công! "

P/s: Ok đầu vào Lưu Biểu thì có mà ăn cảm :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Đào Cung Tổ tam nhượng Từ Châu, Cổ Văn Hòa nghị hỗ tương tranh

Đồng đi xuân lai, vạn vật sống lại, giữa sông băng tuyết bắt đầu hòa tan, cây cỏ nhao nhao phun ra chồi, một năm mới bắt đầu là mùa xuân, Hạ Bi trong thành trải qua Đông tuyết thanh tẩy, bắt đầu từ lười biếng trở nên bận rộn.

Từ Trần Cận Nam làm chủ Quận học, trải qua một phen tuyên truyền, Hạ Bi trong thành Tông giả tập hợp, người ghi danh vô số, thậm chí những châu khác Huyện nhân nghe nói sau, cũng nhao nhao tới đến Hạ Bi, nghĩ đến tìm một chút hư thực. Mà Gia Cát Lượng ở Ngô Lập Nhân dẫn dưới, cũng bị đưa đến Quận học trong -- hắn là tuổi tác ít nhất một vị, nhao nhao bị mọi người đầu lấy ánh mắt hỏi thăm, nhao nhao suy đoán lai lịch của hắn.

Thi Thế Luân phụ trách thánh miếu, trải qua chuẩn bị mờ, rốt cục cũng muốn bắt đầu khởi công. Ngô Lập Nhân tự mình đi trước thi công hiện trường, trải qua một phen đồng dạng diễn thuyết, thánh miếu bắt đầu phá thổ động công.

Mà chiều mộ binh lính lệnh động viên, cũng bắt đầu ở toàn bộ Hạ Bi dán ra, tổng số người định ở một vạn bên trong, muốn đem cái này một vạn tân binh huấn luyện thành hình, cũng muốn chỉ ít thời gian nửa năm. Trương Thuận cùng Trương Hoàn, phân biệt bị sai khiến đến lính mới trong, mỗi người huấn luyện.

Ngô Lập Nhân mình cũng bình thường đang luyện binh giữa sân xuất nhập, không những mình luyện tập thương pháp, có lúc hậu vẫn cùng tướng sĩ cùng nhau luyện tập, tâm sự, mới chiều mộ tới tướng sĩ, tự nhiên đều đối với bọn họ vị chúa công này lòng mang hảo cảm.

Trong khoảng thời gian này, Ngô Lập Nhân chú ý nhất sự tình, liền là đến từ Từ Châu tin tức, Trần Đăng tin tức, Đào Khiêm tin tức, nhưng là lần lượt nhượng hẳn thất vọng; từ triệu hồi ra Quách Khản đến bây giờ đã lưỡng tháng trời qua, Ngô Lập Nhân nóng nảy trong lòng là không có bất kỳ người nào có thể hiểu.

Đến rồi ba tháng kỳ hạn còn có mười ngày đích lúc hậu, Ngô Lập Nhân rốt cục nhận được tin tức: Đào Khiêm chỉ con trai thứ hai Đào Ứng bởi vì ở đầu đường lầm làm hại nhân mạng, bị tại chỗ bắt giữ. Đào Khiêm gửi vào, khí huyết công tâm, ngất trên mặt đất. Sau khi được Y quan cứu trị, tuy là cứu đi qua, lại đã không có vài ngày thọ mệnh. Vì vậy Đào Khiêm hỏi hậu sự lúc, Trần Đăng liền nhân cơ hội lần nữa nhắc tới, nhượng Ngô Minh tới đề ý Từ Châu việc, thứ nhất bảo toàn Từ Châu; thứ hai có thể đảm bảo Đào gia tông miếu. Đào Khiêm tự nhiên cũng lập tức đồng ý, sai người khoái mã truyền tin với Ngô Minh.

Sau khi nhận được tin tức, Ngô Lập Nhân cũng không có lập tức xuất phát, mà là tìm được Vương Thủ Nhân, hỏi Vương Thủ Nhân ý kiến, hiện tại nên như thế nào hành sự. Loại này lúc hậu, rất nhiều tình huống đều không phải là mình có thể suy tính rõ ràng.

"Chủ công, nếu Đào công không ngoài sở liệu, mệnh rốt cục này, đây cũng là trời xanh cho chủ công cơ hội. Chuyện cho tới bây giờ, chủ công hẳn là nhẹ xe khoái mã, cấp tốc lên đường, mau sớm chạy tới Từ Châu, đề ngừa có biến. Đồng thời, thông tri Nhiệm Mẫn tướng quân từ nhỏ bái mang binh lấy hội báo quân tình chủ công vì danh cùng vào Từ Châu, binh mã đồn với ngoài thành. Đến lúc đó, Đào Khiêm nếu khiến Từ Châu, chủ công ứng với chỉ là được. Chủ công ở Từ Châu, vốn có nhân nghĩa tên, chuyển này không lo. "

Vương Thủ Nhân mấy câu nói, nhượng Ngô Lập Nhân yên tâm lại, Vì vậy liền chỉ dẫn theo Trần Cận Nam một người, mã bắt đình đề chạy tới Từ Châu.

Mới vừa đến Từ Châu, Trần Đăng sớm ở cửa thành các loại hậu, mấy người không có hàn huyên, Trần Đăng liền dẫn Ngô Lập Nhân đi tới Đào Khiêm

trong phủ.

Lúc này, Đào Khiêm nằm trên giường bệnh, Từ Châu một ít quan viên trọng yếu đều ở đây, bao quát Trần Khuê, Tôn Càn, Mi Trúc đám người, còn có Đào Khiêm đích trưởng tử Đào Thương, Ngô Lập Nhân vừa vào cửa, đến rồi Đào Khiêm giường bệnh trước, liền giả vờ bị thương, "Đào công! Năm ngoái từ biệt, bất quá mấy tháng, sao lại thể như vậy? "

Ngô Lập Nhân nói xong, mọi người nét mặt có nhiều thương cảm về, mà Đào Khiêm giùng giàng nói rằng: "Chư. . . Công, chớ có, chớ có. . . Bị thương, nếu Lập Nhân đã, lại, lại nghe ta một lời: Hạ Bi Thái Thú Ngô Minh, trung nghĩa làm đầu, nhân Đức yêu dân, trí dũng song toàn. Mà nay Từ Châu kết thù kết oán với Tào Tháo, không phải Lập Nhân không đủ để thù Từ Châu, đảm bảo bách tính. Nay ngô đem Từ Châu, nhượng cho Lập Nhân, trên có thể gìn giữ đất đai An dân, dưới có thể bảo hiểm toàn tông Miếu, Lập Nhân chớ từ chối nữa, bằng không Khiêm chết không nhắm mắt! "

Nói xong lời nói này, Đào Khiêm lại hợp với họ khan rất nhiều dưới, Ngô Lập Nhân rồi Từ Châu mọi người, lại Đào Khiêm, Đào Khiêm giùng giàng nói lần nữa: "Cầu Ngô công thương cảm Từ Châu bách tính, cắt chớ từ chối a! "

Lúc này, Trần Khuê, Mi Trúc các loại, thậm chí Đào Thương cũng cùng nhau nhao nhao khom lưng hành lễ, cùng hô lên: "Mời Ngô công cắt chớ từ chối! "

"Đào công, nếu như thế, Minh cũng không chối từ nữa, tạm thay mặt Đào công đi châu mục việc, mời Đào công hảo hảo dưỡng bệnh! "

"Ngô tự biết thời gian không nhiều lắm, Từ Trọng, Công Hữu, các người nhất định phải việc thiện Ngô công: Nguyên Long, người cũng có kỳ tài, ngày khác đường làm quan rộng mở lúc, mời ở ngày cũ về mặt tình cảm, trông nom dưới ta Đào thị. "

Những lời này nói xong, Trần Đăng trong lòng nhất thời đánh một cái dấu chấm hỏi: Chẳng lẽ Đào Khiêm đã phát hiện vấn đề gì? Bằng không những lời này hẳn chỉ cần đối với mình nói. Người sắp chết kỳ ngôn cũng hữu nghị, Đào Khiêm mặc dù phát hiện vấn đề, hay là muốn đem Từ Châu giao cho Ngô Lập Nhân, đây là lựa chọn tốt nhất. Mà Ngô Lập Nhân trong lòng cũng đang đánh trống, nhờ vào lần này Nhượng Châu không có được hệ thống hội báo Đào Khiêm Nhượng Châu kỹ năng phát động nhắc nhở, nói cách khác, cuối cùng cái này nhượng một cái, là Đào Khiêm cố ý gây nên.

Đang ở trong lòng hai người theo đuổi tâm sự riêng lúc hậu, trên giường bệnh Đào Khiêm liền ngoe đầu, lúc đó khí tuyệt. Nhất thời, trong phòng một mảnh kêu rên tiếng.

Mọi người đem Từ Châu bài ấn tất cả đều giao cho Ngô Minh, Ngô Minh một bên lo liệu bắt đầu Đào Khiêm hậu sự, một bên viết đơn đem Từ Châu việc báo danh Trường An.

Trường An trong, Lý Giác đến Ngô Minh tấu đơn, nhất thời tức giận nổi trận lôi đình: "Ngô Minh tiểu nhi tội không thể tha, lần trước cho hắn Hạ Bi Thái Thú, vu khống biết đủ, lần này lại chiếm toàn bộ Từ Châu, thật sự là ghê tởm, nếu không phải núi cao sông dài, ngô tất tự mình dẫn đại quân đòi lại! "

Lúc này, Cổ Hủ lúc này lại phảng phất cái gì cũng không nghe được, không nói được một lời, Lý Giác đang chờ Cổ Hủ kiến nghị, Cổ Hủ nhưng thật giống như không biết chút nào. Lý Giác Cổ Hủ biểu hiện cũng thường ngày khác biệt rất lớn, trong lòng hiếu kỳ không ngớt, liền vội vàng hỏi: "Văn Hòa có gì? Như vậy? Mời Văn Hòa dạy ta nên như thế nào! "

"Đại tướng quân! Muốn ngoại trừ Ngô Minh, không cần đại tướng quân tự mình động thủ? Đương kim thiên hạ đại loạn, quần hùng tịnh khởi, Hoài Nam Viên Thuật xưng đế đến nay, không thể diệt ngoại trừ, quả thật đại tướng quân đệ nhất muốn ngoại trừ người, bằng không bách tính đều biết thiên hạ có hai cái thiên tử, Đại Hán thiên tử chẳng phải là phân lượng nhẹ đi nhiều? Lần này Ngô Minh chiếm giữ Từ Châu, đại tướng quân sao không thuận thể phong ấn đó vì Từ Châu mục, lại mệnh bên ngoài khỏi binh lấy công Viên Thuật, thì lưỡng hổ tranh chấp, đại tướng quân có ở Trường An, tọa thu ngư ông thủ lợi, chẳng phải đẹp thay? "

Lý Giác nghe xong, cười ha ha một tiếng, liền tục khen: "Văn Hòa diệu kế, diệu kế a! Ta đây liền tiến cung, nhượng bệ hạ nghĩ chỉ, phong ấn Ngô Minh vì Từ Châu mục, lại thêm phong ấn đó vì chấn uy tướng quân, khiến cho ngay hôm đó bắt đầu chinh phạt Viên Thuật. "

Cổ Hủ nghe xong, gật đầu, hài lòng cười một cái.

Duyễn Châu Tào Tháo, nghe được tin tức này, càng là tức giận không thôi, "Ngô Minh tiểu nhi, lần trước hư ngô đại sự, hiện tại lại không uống một bình một tốt, lại được Từ Châu nơi, ngô nhất định phải lại phạt Từ Châu, rửa nhục trước! "

"Chủ công không thể! " Quách Gia liền vội vàng nói, "Lần trước phạt Từ bất lợi, hao binh tổn tướng, mà nay Ngô Minh vì Từ Châu đứng đầu, khí thế chính thịnh, phạt chỉ vô ích; huống hồ Lữ Bố chưa trừ diệt, phía sau bất ổn, làm sao có thể dùng toàn lực lấy phạt Từ? Đã khó dùng toàn lực, phạt Từ tất khó thành công. Không bằng tu thư với Ngô Minh, giả ý kết thúc tốt, dẹp an kỳ tâm; trước phạt Lữ Bố, Lữ Bố nếu vong, thì có thể chinh hợp Sơn Đông chi binh, cùng đánh Từ Châu, thì một cổ sẽ thành chuyện lạ. "

Tào Tháo suy nghĩ một chút, gật đầu, "Phụng Hiếu nói cực phải, vậy chờ khí trời chuyển biến tốt đẹp, liền trước công Lữ Bố, lại đồ Từ Châu. "

Chương 56: châu mục Ngô Lập luận phong thưởng, khát cái Quách Khản nghị tranh hùng

Thu được Trường An triều đình nghị định bổ nhiệm sau, Ngô Lập Nhân có chút hưng phấn, tất lại có triều đình nhận mệnh, hần tài coi là là chân chính trên ý nghĩa một châu đứng đầu, như vậy về sau vô luận là đi Châu sự tình vẫn là chinh phạt, đều là danh chính ngôn thuận, đồng thời cũng càng thêm dễ dàng mời chào sĩ tộc hiền tài. Còn như gia phong chân uy tướng quân chức, chỉ có thể coi là dệt hoa trên gấm, tuy là đây là Trường An triều đình nhượng hần chinh phạt Viên Thuật ngay trang.

Thu được triều đình gia phong sau, Ngô Lập Nhân đang ở Bành thành chính thức nhậm chức làm Từ Châu mục, gia phong Vương Thủ Nhân Hạ Bi Thái Thú, bái Trần Khuê Bành thành Thái Thú; Trần Đăng làm Nghiễm Lăng Thái Thú, Tôn Càn làm trưởng sử, Mi Trúc làm tham quân, bái Nhiễm Mẫn làm ty lệ giáo úy, Trần Cận Nam làm biệt giá tổng sự, Thi Thế Luân làm trị trung tổng sự, Tạ Hối vi bình tào tổng sự, Hà Tâm An làm Điện học tổng sự; trao tặng Tân Chiêu ung dương tướng quân, Vu Tuân Đạt hoành dã tướng quân, Trương Thuận cùng Trương Hoành phong làm hộ tống quân.

Ngô Lập Nhân có lòng đem Từ Châu trị sở dời đến Hạ Bi Quận, cho nên lệnh Trần Khuê lĩnh Bành thành Thái Thú, Trần Đăng cũng tiếp tục lưu lại Bành thành, tiếp lấy Ngô Lập Nhân lại lệnh Nhiễm Mẫn đem bộ đội sở thuộc rút về đến Bành thành, tiếp tục mộ binh, thu mua chiến mã, để ngựa Tào Tháo. Mà Mi Trúc càng là hiền thuế ruộng rất nhiều, điều này làm cho Ngô Lập Nhân rất là hài lòng, không khỏi đối với Mi gia mắt khác lần nhau.

Giữa lúc Ngô Lập Nhân tọa ở trong phủ nghĩ đại soái Quách Quách Khản làm sao còn chưa tới tìm nơi nương tựa lúc, liền nghe phía ngoài nói nhao nhao ồn ào, Ngô Lập Nhân truyền đến hạ nhân hỏi: "Bên ngoài chuyện gì huyền ảo?"

Hạ nhân vội vã vào tới đáp: "Bẩm báo chủ công, bên ngoài có một tên khát cái, tới đây ăn xin, cho hần cái ăn, hần ném xuống đất, cho hần tiền tiền, hần cũng ném xuống đất. Điều này làm cho chúng tiểu nhân hết sức tức giận, liền muốn đưa hần đánh đuổi, nhưng là mấy người chạy nửa ngày, dĩ nhiên cũng không thành công, đang ở bên ngoài huyền ảo, âm ỉ đến rồi chủ công, mời chủ công thử tội."

Ngô Lập Nhân nhíu nhíu mày, nghĩ thầm: Chẳng lẽ đại soái Quách phần thành tên khát cái tới tìm ta hài lòng hay sao? Ngô Lập Nhân vung tay lên, "Mang ta đi."

Đến rồi ngoài cửa lớn, đang đến một người quần áo lam lũ tên khát cái cùng mấy cái hạ nhân quần quýt lấy nhau, Ngô Lập Nhân lập tức triệu hồi ra hệ thống, "Kiểm tra đo lường cái này tên ăn mày."

"Tích! Hệ thống kiểm tra đo lường đến nên nhân vật Quách Khản, tứ duy thuộc tính vũ lực 98, chỉ huy 100, trí lực 93, chính trị 92, kiểm tra đo lường đến Quách Khản sở hữu kỹ năng: Phạt Dị -- trong khi đối với dị tộc lúc tác chiến, tăng 2 điểm toàn quân đoàn tứ duy thuộc tính, tự thân chỉ huy thêm vào thêm 2."

Quả nhiên là Quách Khản, tới đây thực sự cổ đại thành biết chơi a -- có thể người thành đại sự đều rất biết chơi nha!

Ngô Lập Nhân hướng vừa đứng, quát lớn: "Tất cả dừng tay! Ban ngày ban mặt, cùng một cái Khất nhi tranh chấp, thành bộ dáng gì nữa, còn không mau đều lui xuống cho ta."

Bọn hạ nhân vội vàng buông tay, lui xuống, Ngô Lập Nhân đi tới cái kia "Tên khát cái" bên cạnh, nụ cười khả cục hỏi: "Vị đại ca này, ngươi là muốn thảo điểm cái gì đâu? Cái ăn, vẫn là tiền tài? Hoặc là quần áo, nơi ở?"

Tên khát cái kia lấy tay phát liễu phát ống tay áo, sau đó cười ha ha một tiếng, "Ta nói Ngô công, ta muốn thảo, có thể nói là không tiền khoáng hậu gì đó, không biết Ngô công có nguyện ý hay không cho?"

Ngô Lập Nhân tự nhiên không hiểu hần đến cùng bán cái gì cái nút, chỉ có thể theo lời của hần, "Chỉ cần Minh có, có thể cùng huynh đài chia xè, có thể cho."

"Nếu như là Ngô công không có đâu?" tên khát cái kia khoe miệng nhẹ nhàng một phát, thâm ý sâu sắc lấy Ngô Lập Nhân.

"Không có, làm sao có thể hứa cho ngươi ni? Chớ bắt ta làm trò cười."

Đây là cái gì sáo lộ, Ngô Lập Nhân hoàn toàn sờ không tới gât đầu một cái.

"Ngô công, ta muốn thảo chính là cái này vạn dặm giang sơn, thiên cổ một Đế, uy thêm tứ hải, danh chấn hoàn vũ, Ngô công bằng lòng bỏ thí hay không?"

Những lời này nói Ngô Lập Nhân lập tức ngây tại chỗ, đây quả thực không có người nào, tên khát cái kia đến Ngô Lập Nhân sững sờ, bỗng nhiên cười lớn một tiếng, xoay người rồi đi.

Ngô Lập Nhân làm sao bằng lòng thả hần đi, ở trong mắt người khác có thể lời của hần là lời nói điên cuồng, thế nhưng làm một có phần mềm hack đây hứa hẹn thanh niên, Ngô Lập Nhân tuyệt đối tin tưởng, cái này Quách Khản có cái chừng này hoài bão, thậm chí có loại năng lực này.

"Ăn sĩ đi thông thả! " Ngô Lập Nhân ba chân bốn cẳng, đi tới tên khất cái kia trước mặt cửa, chấp tay bái một cái, "Mình không biết ăn sĩ giá lâm, không có từ xa tiếp đón, vạn mong ăn sĩ thứ tội. "

Tên khất cái kia lại cười ha ha một tiếng, "Ngô công, người nào biết ta là ăn sĩ mà không phải cuồng đồ? Nếu như người sau, chẳng phải là thua thiệt Ngô công một lễ này? "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, cười mà đáp viết: "Thánh nhân nói: Người thành đại sự không câu nệ tiểu tiết! Nếu gặp ăn sĩ mà không biết, bởi vì chậm đợi mà mất hiền tài, tài là chân chính thua thiệt; bằng không, mặc dù gặp mấy người là một cuồng đồ, thì lễ mà thôi, cũng là vì muôn đời cơ nghiệp tích một nửa bước. Cần gì phải thua thiệt chi có? "

Tên khất cái kia nghe xong, không khỏi liên tục cảm khái, "Thế nhân đều là nói: Ngô công yêu dân như con, nhân nghĩa vô song, mà nay xem chi, Ngô công khí độ phi phạm, ngực có chí lớn, càng thêm cầu tài chi tâm, tư làm thịnh vậy! Thảo dân Quách Khản, nguyện vì chủ công muôn đời cơ nghiệp ra sức trâu ngựa! "

"Tích! Chúc mừng túc chủ quá Quách Khản độ thân mật 10 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 103, cừu hạn giá trị 62. "

Hắc hắc, tôi muốn thu hàng loại này cao thuộc tính nhân tài, vẫn còn cần Vương Bá khí độ a! Vương Bá khí độ vẫn là tương đối hữu dụng, cổ nhân không gạt ta ta! Cuối cùng cũng thu phục Quách Khản, Ngô Lập Nhân rốt cục thở phào nhẹ nhõm. Hắn nâng dậy Quách Khản, về mặt cười nói rằng: "Quách đại soái, nhanh đứng dậy nhanh! "

Quách Khản "A " một cái tiếng, "Chủ công, thuộc hạ tự Trọng Hòa, cũng không phải đại soái. "

Ngô Lập Nhân kích động một cái liền không che đậy miệng, hắn không thể làm gì khác hơn là nói rằng: "Đại soái ý tứ chính là ta quê hương phương ngôn, là khích lệ có tài cán nhân. "

Quách Khản nửa ngờ nửa tin lấy Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân vội vã kéo Quách Khản tay, "Trước tắm rửa thay y phục, ta lại dẫn người gặp một cái này Từ Châu anh tài tuần sĩ. "

Quách Khản tắm xong tãt, hai người trải qua một phen đơn giản vấn đáp, rốt cục nhượng Ngô Lập Nhân biết, cái này Quách Khản mang binh phương diện là biết bao có tâm đắc, không khỏi cảm thán liên tục vận khí của mình tốt. Ngay sau đó, Ngô Lập Nhân liền triệu tập Từ Châu văn võ, đem Quách Khản đẩy tới trước mặt mọi người.

"Chư công, lần này có cao hiền xin vào, ngô lòng rất an ủi! Vị này chính là Quách Khản Quách Trọng Hòa, thực sự có kinh thiên vĩ địa chi tài, có thể bị Cổ chi diễn tấu nhạc khí. "

Ngô Lập Nhân giới thiệu Quách Khản dùng loại này ngôn từ, trong lòng của hắn đối với Gia Cát Lượng có chút áy náy: Tha thứ ta lấy trộm rồi người lời kịch. Những lời này vừa ra tới, sẽ không ra Ngô Lập Nhân đoán, nhượng tọa hạ văn võ nhất thời nghị luận âm ỉ.

Nhiễm Mẫn đứng dậy, "Chủ công, Mẫn vẫn đối với chủ công nói tin tưởng không nghi ngờ, chỉ là lần này nói có hay không có chút nói ngoa? Quân Từ phụ tá Tề Hoàn công thành rước đánh đâm chỉ nghiệp, nhạc nghị phụ yếu ốt chi Yên dưới đủ hơn bảy mươi thành, hai người này giá, là kinh thiên vĩ địa chi tài, chủ công đem vị này Quách tiên sinh như vậy lẫn nhau bị, khó tránh khỏi có chút làm cho lòng người nghi. "

Quách Khản cũng không ngờ tới Ngô Lập Nhân có thể như vậy khen mình, không khỏi trong lòng cảm kích vạn phần, hướng Ngô Lập Nhân xá một cái, kể mà nói rằng: "Chủ công nặng như thế Khản, Khản may mắn cũng! " tiếp lấy hắn xoa người, hướng Từ Châu văn võ, thẳng thắn nói, "Hiện nay chủ công bắt nguồn từ không quan trọng, mới theo Từ Châu, đã có Hoài Nam Viên Thuật chi túc địch, lại thêm Sơn Đông Tào Tháo là thù mới, kỳ thế lâm nguy! Lần trước Từ Châu chi chiến, Viên Thuật chưa từng tận lực, Tào Tháo lại có buồn phiền ở nhà, cho nên Từ Châu được đảm bảo. Thẳng đợi một thời gian, núi Đông Bình phục, Hoài Nam chuyên tâm, cái này Từ Châu làm sao có thể bảo toàn? Muốn đảm bảo Từ Châu, tất liên tiếp Viên Thiệu lấy địch Tào Tháo, sẽ kết lại Tôn Sách để ngừa Viên Thuật, như vậy, lấy thiên tử chi mệnh trước phạt Viên Thuật, thì không có gì bất lợi. Nếu được Hoài Nam, thì có thể không lo lắng về sau, vào có thể hướng Sơn Đông, cạnh tranh Hà Bắc, lui có thể theo Hoài Nam, thủ Giang Đông, này thành chủ công căn bản. "

Tiếp lấy lại nói tường tận rất nhiều phương án cụ thể, những lời này nhượng Nhiễm Mẫn, Trần Đăng đám người kính phục không ngớt, Ngô Lập Nhân cũng rất hài lòng gật đầu.

"Chư công cho rằng Quách tiên sinh chi tài như thế nào? "

"Chúc mừng chủ công, lại được đại hiền! " mọi người cùng kêu lên hướng Ngô Lập Nhân chúc.

Quách Khản cũng theo đó quỳ xuống, lớn tiếng nói: "Khản mặc dù không phải tài, nguyện vì chủ công thành thiên Thu đại nghiệp! "

P/s: Khản ca, là tướng lĩnh người dân tộc Hán, từng tham gia cuộc tây chinh thứ ba của Đế quốc Mông Cổ. Vô địch thủ, chết già, khổ không ai giết được :)))

Chương 57: Quách Khản luận bỏ châu, Trần Khuê giải khai ý mới

"Trọng Hòa, kẻ trước mắt, trước lấy như thế nào chứ? Viên Thuật ủng binh hai trăm ngàn, hùng cứ Hoài Nam, ta Từ Châu kinh nghiệm chiến loạn, dân sinh khó khăn, không thể cùng với địch. "

Quách Khản nói: "Từ Châu chỉ mắc ở Tào mà không ở Viên; Viên Thuật mặc dù binh nhiều tướng mạnh, nhưng dững mà không đoạn, kiêu xa thành tính, không được ưa chuộng, mặc dù binh tinh lương đủ, như mộ trung xương khô, chỉ cần mấy vạn nhân mã, chậm rãi mưu tính, lo gì đại sự bất thành? "

Ngô Lập Nhân thầm nghĩ: Ta cũng biết Tào Tháo bị Viên Thuật cường, thế nhưng Viên Thuật yếu hơn nữa, binh tướng tại nơi bầy, ít nói muốn mấy năm tài có thể làm được; trong khoảng thời gian này, Tào Tháo khẳng định giải quyết Lữ Bố, Từ Châu làm sao ngăn cản Tào Tháo.

"Tào Tháo ai có thể kháng cự? "

"Từ Châu tứ chiến chi địa, vô hiểm khả thủ, nếu Tào Tháo toàn lực tiến công, thì Từ Châu tuyệt khó bảo toàn. Cổ Khản cho rằng, nếu Tào Tháo đột kích, thì ứng với trước bỏ Lang Gia, Đông Hải, Đông Hoàn, Bành Thành bốn Quận. "

Mới nói được cái này, Từ Châu văn võ nhất thời lẫn lộn nghĩ luận âm ỉ, thậm chí lắc đầu thờ dài, Ngô Lập Nhân trong lòng cũng hoàn toàn không cách nào tiếp thu.

Trần Cận Nam hướng Quách Khản thi lễ một cái, cao giọng hỏi: "Quách tiên sinh, người cũng biết Từ Châu gần có sáu Quận, nếu theo như tiên sinh nói như vậy trước xả thứ tư, Nghiễm Lăng Quận cũng không ở trong khống chế, lấy một quận lực tranh hùng thiên hạ, có hay không quá mức mạo hiểm? Cổ chỉ diễn tấu nhạc khí há lại là như thế? "

Ngô Lập Nhân không nói gì, hắn cũng muốn chờ Quách Khản cho hắn giải thích khó hiểu.

"Từ Châu sáu Quận tuy quốc phú dân phong, nhưng mà cũng không phải đất dụng võ. Nếu toàn tuyến phòng thủ, thì khắp nơi vô hiểm, khắp nơi khó thủ. Hạ Bi quận chúa công đã tí mĩ kinh doanh mấy năm, đem Từ Châu trị sở dời đi Hạ Bi, bách tính lấy kỳ ý nguyện dời với Hạ Bi, lại xuôi nam đánh chiếm Nghiễm Lăng, vào Dương Châu. Lại liên hợp Tôn Sách, cộng phạt Viên Thuật, Viên Thuật diệt, thì Dương Châu mỗi bên Quận quy về chủ công thủ. Như vậy, lại lấy Dương Châu lực lại đồ Thanh Từ, hoặc đồ Kinh Tương, chủ công có thể đứng ở thế bất bại. "

Mi Trúc lúc này cũng chất nghi vấn hỏi: "Quách tiên sinh chẳng lẽ lý luận suông? Viên Thuật binh tinh đem quảng, há lại có thể đơn giản mưu tính? Nếu Dương Châu chưa lấy mà Từ Châu đã mất, chủ công dùng cái gì đặt chân? "

"Vậy theo Mi Từ Trọng ý, làm dùng cái gì thủ Từ Châu? "

Mi Trúc trong chốc lát không biết nên trả lời như thế nào, Nhiễm Mẫn tiện đà nói tiếp: "Tự nhiên là nước đến thành chặn! Nếu như Tào tặc trở lại, ta nhất định nhượng hắn có đến mà không có về. "

Quách Khản cười cười, "Nhiễm tướng quân chỉ dừng, Khản đã biết hết. Nhưng Từ Châu nơi sao mà quảng, Nhiễm tướng quân lực một người, làm sao có thể thủ toàn bộ? Thủ Bành Thành, thì Lang Gia, Đông Hải câu mất; thủ Lang Gia, thì Bành Thành, Đông Hoàn, thậm chí Hạ Bi cũng sẽ có nguy hiểm. "

Ngô Lập Nhân sắc mặt khó, hắn cho là mình được Từ Châu, cũng đã đi về phía trước một bước dài, bây giờ nghe Quách Khản vừa nói như vậy, tài ý thức được ý nghĩ của chính mình cỡ nào đơn giản. Trong lịch sử Từ Châu chính là các loại chiến loạn không ngừng, Lư Bị với Lữ Bố cạnh tranh, sẽ cùng Viên Thuật, Tào Tháo, Từ Châu có thể nói sẽ không có an bình qua. Tự mình nghĩ ở Từ Châu chậm rãi phát triển, đơn giản là người si nói mộng.

Nhưng là hắn vẫn không thể quyết định, vừa mới đến nhất thị bèo, còn không có ăn một miếng, rốt cuộc lại muốn hắn nhỏ ra, Ngô Lập Nhân đau lòng không nói.

"Quách tiên sinh, chuyện này sự tình quan trọng, ta còn cần cùng quân sư thương lượng lại dưới. Như vậy, Trọng Hòa, Cận Nam, chúng ta về trước Hạ Bi, đến lúc đó hậu dưới quân sự ý tứ, còn như Từ Châu trị sở, dời đến Hạ Bi Quận ngược lại là rất tốt, dù sao Bành Thành rời Tào Tháo gần quá, tùy thời đều có thể gặp công kích. Nguyên Long, chuyện này, người tự mình lo liệu. "

Trần Đăng trả lời một câu, tiếp lấy Ngô Lập Nhân lại hỏi Nhiễm Mẫn, "Vĩnh Tăng, hiện tại Bành Thành có bao nhiêu binh mã? "

"Bẩm báo chủ công! Thuộc hạ dưới trướng binh mã đã số mới chính nhập ngũ, ước chừng một vạn người; Bành Thành Quận ước chừng sĩ tốt hai vạn người, các huyện Huyện binh đóng lại ước chừng vạn người. " Nhiễm Mẫn từng cái nói tới.

Ngô Lập Nhân nghe xong, lại hướng Quách Khản, "Trọng Hòa cho rằng, cái này bốn chục ngàn binh mã nên phân phối như thế nào, Hạ Bi thành hiện tại ước chừng một vạn binh mã, hơn nữa mới chiêu mộ còn có hơn vạn nhân. "

Quách Khản chấp tay, "Chủ công, Bành Thành là Hạ Bì một đạo phòng tuyến cuối cùng, cho nên Bành Thành cần đại tướng trấn thủ, Nhiệm tướng quân có thể lĩnh hai vạn lão tốt đóng ở; lĩnh mới cùng Huyện binh, điều đến Hạ Bì, thêm chút huấn luyện, chinh phạt Nghiễm Lăng Chư Huyện thêm chút tội luyện là được. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, trầm giọng nói rằng: "Vĩnh Tăng, làm người lĩnh hai vạn đại quân trấn thủ Bành Thành, nếu có quân địch xâm phạm, cắt không thể khinh địch liễu lĩnh. Nguyên Long, người cũng ở lại này, trợ Vĩnh Tăng thủ thành; Vĩnh Tăng, Nguyên Long trí mưu hơn người, người mọi việc nghe nhiều Nguyên Long ý kiến, ghi nhớ kỹ ghi nhớ kỹ! " Nhiệm Mẫn cùng Trần Đăng đồng thời nhận lệnh.

"Tư Trọng, Công Hữu, các người ở tại dư bốn Quận làm nhiều tuyên truyền, tuyên bố Tào Tháo muốn công Từ Châu, nhượng bách tính có nguyên ý dời đi Hạ Bì, một đường hộ tống bọn họ đến Hạ Bì. Mi Phuong tướng quân, trước từ Từ Châu các huyện Huyện binh điều đi nhân thủ, hội hợp Nhiệm tướng quân mới chinh nhân mã, sau đó chạy tới Hạ Bì để nghe lệnh điều động. "

Nghiễm Lăng bây giờ là ở Trách Dung trong tay, mà ở trải qua sử ghi chép trung, Trách Dung hoàn toàn là cái không hơn không kém đồ vô si. Hắn trước sau đến nhờ cậy Triệu Dục, Tiết Lễ (nay Tiết Lễ không phải kia Tiết Lễ), Chu Hạo, sau lại đưa bọn họ đều giết hết tất cả, chiếm đoạt bọn họ sĩ tốt, Curu chiếm Thước sào. Cuối cùng bị Dương Châu thứ sử truy sát, tài kết thúc tánh mạng của hắn.

Nghiễm Lăng không đại tướng, chủ tướng vẫn là Trách Dung nhân vật như vậy, tục ngữ nói, binh hùng hùng một cái, tướng hùng hùng một tổ. Trách Dung thủ hạ tướng sĩ cũng như sơn tặc Khẩu Phi thông thường.

Quách Khản Trần Cận Nam theo Ngô Lập Nhân cùng nhau chạy về Hạ Bì, gặp được Vương Thủ Nhân, nói rõ ràng tí mĩ rồi Quách Khản kiến nghị.

Vương Thủ Nhân lúc này cũng có vẻ hơi do dự, Quách Khản kiến nghị không thể nghi ngờ lớn mật lại cấp tiến. Nhưng mà hắn nói rồi lại rất có đạo lý.

"Chủ công, chuyện trọng đại này, lại Tào Tháo chắc chắn trước diệt Lữ Bố, lại đồ Từ Châu. Chủ công trước nhân cơ hội này bắt Nghiễm Lăng, đến lúc đó nếu Tào Tháo cử Sơn Đông chi binh xâm phạm, thì liền theo như Quách tiên sinh nói như vậy: Trước trấn thủ Bành Thành, nếu thủ không được, liền bỏ thành lui Hạ Bì. " Vương Thủ Nhân chậm rãi nói rằng.

Quách Khản lại lắc đầu nói rằng: "Chủ công, Tào Tháo tất đồ Từ Châu, cho nên cần sớm tính toán. Từ Châu bốn Quận thuế ruộng sớm dời đi, bách tính chủ công đã làm an bài, Hạ Bì tăng mạnh phòng ngự đến từ Tào Tháo tiến công. "

"Mời chủ công định đoạt! "

Ngô Lập Nhân thở dài một tiếng: "Đã như vậy, vậy theo như Trọng Hòa nói như vậy! Người thành đại sự, không nên tính toán một thành một quận được mất. "

"Chủ công anh minh! "

Quách Khản cùng Vương Thủ Nhân cùng nhau quỳ xuống, dưới Ngô Lập Nhân hành lễ, Ngô Lập Nhân liền vội vàng nói: "Hai vị đây là ý gì? "

Vương Thủ Nhân cười mà đáp viết: "Chủ công, Trọng Hòa ý, cùng ngô không mưu mà hợp, chỉ là còn chưa kịp cùng chủ công nói, càng sợ chủ công khó có thể tiếp thu. Cổ mới vừa rồi không có trực tiếp Ứng Hoà Quách Trọng Hòa, nhượng chủ công một mình phán đoán lấy hay bỏ được mất, chủ công như vậy quyết đoán, định có thể thành đại sự. "

Thì ra không nghĩ qua là lại bị gia tăng rồi một phen lâm thời khảo nghiệm! Ngô Lập Nhân bắt mắt trong lòng lắm bả.

"Đã như vậy, ý ta đem Từ Châu triệu hồi hai vạn nhân mã giao cho hắn làm Trọng Hòa, huấn luyện mấy tháng, trước dưới Nghiễm Lăng, có thể tử? "

"Chủ công, thời gian không đợi ta! Không nên mấy tháng, một tháng là được, huấn luyện một tháng, lấy Nghiễm Lăng chỉ cần một tháng, mời chủ công chờ đây tin tức tốt! " Quách Khản từ nói một chút nói, toàn thân tán ra tự tin, nhượng Ngô Lập Nhân trong lòng máu nóng xao động.

"Tốt, liền theo như Trọng Hòa nói như vậy. "

Bành Thành, Trần Phú.

Trần Đăng đem Quách Khản nói như vậy từng cái nói cho kỳ phụ Trần Khuê, Trần Khuê híp mắt, lắc cái đầu, dường như không có nghe được Trần Đăng đang nói cái gì.

"Phụ thân cho rằng cái này Quách Khản như thế nào? Nếu như bỏ quên Từ Châu bốn Quận, ta Trần gia cơ nghiệp sợ là sẽ phải chịu ảnh hưởng rất lớn. "

Trần Khuê chậm rãi mở mắt ra, cười cười, "Cái này Quách Khản thực sự có bên ngoài chỗ hơn người, hành động này không những có thể nhượng Từ Châu ngưng làm một thể, đối kháng Tào Tháo, càng là đem Từ Châu mấy đại sĩ tộc Mĩ gia, Trần gia, Đào gia còn có Tào gia hết thấy dời đi, một lần nữa tẩy trừ một phen. Trần gia hoàn hảo, cơ nghiệp rất nhiều ở Hạ Bì, chính thế mà nói, Trần gia xem như là chịu đến tổn thất nhỏ nhất. Nếu không phải dời đi, sợ là các loại Tào quân công tới, lại phải đối mặt một hồi tình phong huyết vũ. "

Chương 58: Trần Đăng Đông Hải nói Tang Bá, Tào Tháo Bộc Dương đánh Phụng Tiên

"Phụ thân ý của đại nhân, Quách Khản là cố ý vi chi? Người chúa công kia có biết hay không tăng này hàm nghĩa?" Trần Đăng khó hiểu hỏi.

Trần Khuê vuốt vuốt râu mép, cười ha hả nói rằng: "Nếu như Ngô công sáng suốt, Quách Khản không ngu, liền sẽ không biết. Có chút lúc hậu, tức thì biết rõ cũng phải cần làm bộ hồ đồ tốt. Ngô công luôn luôn lấy nhân nghĩa hiện người, loại chuyện như vậy, Quách Khản làm vừa lúc, bất hiện son bất lộ thủy. Tới Ngô công thực sự lại được một hiền tài, tuy là Quách Khản tên không hiện, về sau thiên hạ này nhất định ai ai cũng biết. "

"Hài nhi ngu dốt, dĩ nhiên chưa lo điểm. Bất quá phụ thân cũng tin tưởng chủ công lấy diễn tấu nhạc khí bi chi thực sự thích hợp?"

"Ngô công tuy là tài trí không hiện, thế nhưng từ trước đến nay có thức nhân khả năng, như bắt đầu Nhiệm Mẫn bắt nguồn từ thứ dân, lại bái Vĩnh Hoa làm chủ bộ, lần trước nghe nói lại từ khó dân trung bắt đầu dùng sáu người, đều có dũng có tài chi nhân, như thế ánh mắt, quả thật trời ban kỳ thành đại sự. Lần này nếu khoe khoang khoeác lác, lấy diễn tấu nhạc khí lẫn nhau bi, thì Quách Khản tất có bên ngoài chỗ hơn người. Con ta lại việc thiện Ngô công, ngày khác cũng có thể ánh sáng cạnh cửa. "

"Cần tuân phụ thân giáo huấn! Nếu phụ thân tốt như vậy Ngô công, mời phụ thân xuất thủ thư một phong, Nhượng nhi lập một phen công lao sự nghiệp phía trước, cũng tốt để cho dư văn võ không dám khinh thường với ta Trần gia. " Trần Đăng nói xong, Trần Khuê cười dài nói rằng: "Đăng nhi chẳng lẽ muốn đồ Thái Sơn Tang Bá Tang Tuyên Cao từ?"

"Hết thầy đều không thể gạt được phụ thân con mắt. "

"Nếu như thế, ngươi có thể đi trước cảm vi phụ chi thư đi trước thăm viếng Trịnh quân, Trịnh quân từ trước đến nay không khả quan quý nhiều, ngươi cần lấy an nguy của bách tính muốn nhờ, Trịnh quân tất biết đáp ứng, như vậy có thể vậy! "

"Phụ thân đại nhân dạy dỗ cực kỳ! Nhi ly khai một đoạn thời gian, cái này Bành Thành bên trong, còn cần phụ thân nhiều hơn lo liệu. "

Trịnh Huyền, Đông Hán thời kì cuối đại nho, trọn đời tận sức với kinh học nghiên cứu, sáng lập kinh học, đệ tử khắp thiên hạ, trong đó trứ danh thì có Hà Nội Triệu Thương, Thanh Hà Thôi Diễm, Thanh Hà Vương Kinh, Nhạc An Quốc Uyên, Nhạc An Nhậm Hổ, Bắc Hải Trương Dật, Lỗ Quốc Lưu Diễm, Nhữ Nam Trình Bình, Bắc Hải Tôn Càn, Sơn Dương Hi Lự, Nam Dương Hứa Từ. Ở Hoàng Cân chỉ loạn thời kì, có lần Trịnh Huyền trở về Cao Mật trên đường từng gặp phải rất nhiều khăn vàng quân, nhưng bọn hắn lại đối với Trịnh Huyền vô cùng tôn trọng: "Thấy Huyền đều là bái, hẹn nhau không dám vào Huyền kỳ ". Trịnh Huyền uy danh có thể thấy được chi quá mức.

Trần Đăng chính là xuất phát từ loại này suy nghĩ, nếu để cho Trịnh Huyền làm một thư, đem ở Đông hải Tang Bá Tôn xem đám người chiêu hàng, có thể thật to phong phú Bành Thành phòng ngự, bằng không một ngày Tào Tháo chinh phạt Từ Châu, Tang Bá rất có thể đầu nhập vào Tào Tháo.

Bất được Trịnh Huyền tự tay viết thư, Trần Đăng một thân một mình đi Đông Hải Quận. Tang Bá nghe nói có người từ Bành Thành quốc truyền tin, cười ha ha một tiếng, hướng về phía tả hữu nói: "Chắc là Từ Châu mới châu mục phái người tới du thuyết bọn ta. Các người theo ta cùng đi gặp trên vừa thấy, Tân Châu mục sẽ có căn gì phải lí do thoái thác. "

Trần Đăng bị mạng theo đại điện, Tang Bá Tôn xem đám người ngồi công đường, mắt nhìn chăm chăm Trần Đăng.

"Đường dưới đứng người phương nào, tới đây có gì muốn làm?" Tang Bá lớn tiếng hỏi.

Trần Đăng không nhanh không chậm, "Trần Đăng chuyên tới để cứu công này tính mạng. "

Tang Bá vừa nghe, trong lòng giận dữ, vỗ án, rút bội kiếm ra, "Bằng vào ta góc nhìn, ngươi phải là làm Ngô Minh làm thuyết khách, có phải thế không? Còn dám nói khoeác mà không biết ngưng, chứ không phải là đã cho ta bảo kiếm bắt lợi từ?"

"Kiểm tra đo lường đến Trần Đăng kỹ năng Đảm Chí phát động, tăng tự thân trí lực 2 điểm, Trần Đăng trước mặt trí lực thăng lên làm 95, rồi chậm lại Tang Bá trí lực 1 điểm, Tang Bá trí lực giảm xuống làm 68. "

Tại phía xa Hạ Bi Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghe được tin tức này, trong lòng không khỏi vui vẻ: Trần Đăng đây là muốn làm sao làm Tang Bá? Tang Bá nói như thế nào cũng coi như nhất phương hào kiệt, chính mình đảm nhiệm châu mục lúc, Tang Bá đều không nể mặt mình, chưa có tới thăm viếng, Trần Đăng là là muốn cường công còn là nói phục? Hệ thống, trước kiểm tra đo lường dưới Tang Bá tứ duy thuộc tính, ta có phải hay không có thể dùng chi tài. Hiện tại cũng có thể kiểm tra đo lường a !?

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tang Bá tứ duy thuộc tính làm: Vũ lực 90, chỉ huy 83, trí lực 69, chính trị 60. Kiểm tra đo lường đến Tang Bá sở hữu kỹ năng Hiếu Liệt -- Tang Bá ít có Hiếu Liệt danh xưng là. Bên ngoài thống binh lúc, chỉ huy + 2, một mình đầu lúc, vũ lực + 2. "

"Dì? Tang Bá còn lợi hại như vậy? Không phải là một kẻ chạy cò sao? "

Ngô Lập Nhân đã biết Trần Đăng đang làm cái gì, thế nhưng Trần Đăng vẫn còn đang đối mặt cái này kiếm bộn tiền Trương Tang Bá.

Trần Đăng không sợ chút nào, vẫn như cũ dường như không có việc ấy hỏi, "Xin hỏi tướng quân bị Tào Tháo như thế nào? "

Tang Bá do dự một chút, dựa vào sự thực đáp: "Ngô không bằng Tào Tháo. "

"Ngày xưa Từ Châu chi chiến, Ngô công phá tám trận, giết Tào Thuận, bại Tào Nhân, trăm Hạ Hầu, Tào Tháo lấy mười vạn đại quân tiến công Từ Châu, đại bại mà về, này đều là Ngô công khả năng. Tướng quân nếu không bằng Tào Tháo, làm sao có thể lấy mấy vạn tiểu tốt lấy cự thượng tướng? "

Tang Bá không nói gì, Trần Đăng nói tiếp: "Tướng quân mặc dù chiếm giữ Đông Hải, há lại không nghe tên bất chính tất ngôn không thuận, ngôn bất thuận thì lệnh không theo. Đào công ở lúc, tướng quân lại lấy Đào công vì tôn, lần này châu mục Ngô công Minh, nhân nghĩa vô song, trí mưu hơn người, triều đình cho rằng trung lương, bách tính nhìn tới dựa vào, tướng quân lúc này không theo Ngô công, còn đợi khi nào? "

Tang Bá lấy Trần Đăng, bội kiếm một lần nữa vào vỏ, đi xuống, lấy vẻ mặt phong khinh vân đạm đáp, hỏi tiếp: "Ta nếu không phải đâu? "

"Tướng quân cũng biết, Nhiệm tướng quân đang ở Bành Thành? " Trần Đăng không trả lời, chỉ là lại hỏi ngược một câu.

Tang Bá nhất thời biến sắc, có chút giật mình nói rằng: "Chớ không phải là đem Tào Tháo thượng tướng Hạ Hầu Uyên một Mâu đóng đinh ở trên thành tường thiên vương tướng quân Nhiệm Mẫn? "

"Chính là! "

Tang Bá chợt khôi phục bình tĩnh, cười lạnh một tiếng, "Nguyên Long đừng có lừa ta, mặc dù hấn dũng mãnh vô song, nhưng cũng phân thân thiếu phương pháp. Hấn cần đề phòng Tào quân, nào có ở không rồi rảnh để ý tới bọn ta. "

"Tướng quân chỉ biết một, không biết thứ hai. Tào Tháo hiện tại đang ở đánh chiếm Lữ Bố, căn bản không thể quản hết được, Nhiệm tướng quân nếu lấy chính nghĩa chỉ sư đến đòi phạt, tướng quân có thể kiên trì mấy ngày? "

"Nguyên Long, chỉ bằng vào ngươi một tấm mồm miệng khéo léo, thật là làm đánh đấm khó có thể tin phục. Nhiệm tướng quân nếu tới, đánh thắng được đánh liền, đánh không lại cùng lắm thì đầu hàng Tào Tháo, có gì khác biệt! "

"Tướng quân! Lên trên tay có Trịnh công tự viết một phong, mời tướng quân sau đó mới làm quyết đoán. " Trần Đăng từ trong lòng ngực móc ra Trịnh Huyền thơ đích thân viết.

"Người nào Trịnh công? " Tang Bá có chút khó hiểu lấy Trần Đăng, tiếp nhận thư, thần sắc biến đổi, "Chớ không phải là Trịnh Huyền Trịnh Khang Thành? "

Trần Đăng gật đầu.

Tang Bá mở ra thư, nhanh chóng qua một lần, cảm thán nói: "Trịnh công dĩ nhiên biết thiên hạ có ta Tang Bá! Thật sự là ngô chi vinh hạnh, nếu Trịnh công cũng cho rằng Ngô công là thế gian minh chủ, ngô tự nhiên quy thuận! Mong rằng Nguyên Long làm chúng ta dẫn tiến. "

Trần Đăng cười, "Tướng quân, ta đây liền tu thư cho Ngô công, lấy tuyên Cao tướng quân chi dũng, định có thể thành tựu một phen công danh! Không bằng tướng quân trước thống binh vào Bành Thành, trước bái kiến ty lệ giáo úy Nhiệm tướng quân, đợi lát nữa chủ công chi mệnh. "

"Liên theo như tiên sinh nói như vậy! " Tang Bá cao hứng hưởng về Trần Đăng thi lễ một cái.

Mà lúc này, Tào Tháo cùng Lữ Bố tranh đoạt chiến cũng chính thức bắt đầu rồi.

Tào Tháo tập hợp đại quân mười vạn, trong đó Thanh Châu binh năm chục ngàn, Hồ Báo Kỳ hai vạn, còn lại binh mã ba chục ngàn, chính thức muốn Bộc Dương xuất phát. Lữ Bố nghe nói tin tức sau, hối hận không ngớt, trước đây bởi vì dục tin Trần Cung lời nói tập kích Tào Tháo địa bàn, lần này đưa tới Tào quân đại quân vây công, trong lòng đối với Trần Cung rất có oán giận.

Trần Cung nghe nói Tào quân ồ ạt xâm phạm, vội vã cầu kiến Lữ Bố.

"Chủ công, lần này Tào Tháo đại quân xâm phạm, mời chủ công tốc độ hạ mệnh lệnh. " Trần Cung sốt ruột vạn phần, hướng về phía Lữ Bố nói rằng.

"Công đài, lần trước ngươi để cho ta tập kích Tào Tháo, hiện tại Tào tặc xâm phạm, công đài nhưng có diệu kế lui địch? "

"Mời chủ công viết thư cầu cứu với Từ Châu Ngô Minh, Ký Châu Viên Thiệu, Thanh Châu Điền Giai, mặc dù không có viện binh, cũng có thể khiến cho làm nghi binh kế sách, mời chủ công tốc độ dưới quyết đoán! "

Lữ Bố nghe xong giận tím mặt, đứng lên, "Công đài, ngô nhìn kỹ ngươi là tâm phúc, ngươi có hay không thường có lòng phản loạn? "

Chương 59: Trần Cung tư tin cầu Từ Châu, Nhiễm Mẫn phát binh tập kích Thái An

"Chủ công thế nào nói ra lời này? " Trần Cung chỉ cảm thấy Lữ Bố hỏi mặc danh kỳ diệu.

Lữ Bố ánh mắt hoài nghi nhìn chăm chăm Trần Cung rồi lại, muốn từ ánh mắt của hắn tìm được một chút kẻ hở, nhưng là hắn nhất cuối cùng vẫn bỏ qua. "Công Đài chẳng lẽ không biết, Bố cùng Ngô Minh thất phu có thù không đội trời chung sao? "

Trần Cung cuối cùng cũng minh bạch Lữ Bố ý tứ, chỉ bất quá hắn không nghĩ tới, Lữ Bố biết bởi vì làm một nữ nhân, mà cùng Ngô Minh không chết không ngót. "Chủ công, này đều là quá khứ chuyện, trước khác nay khác! Bây giờ Tào tặc thế lớn, chủ công nếu không hướng Ngô Minh cầu viện, dùng cái gì ngăn cản hồ lang chi Tào? Lần trước chủ công bất ngờ đánh chiếm Sơn Đông Chư Quận, cũng coi như hiểu Ngô Minh Từ Châu chi vậy. Ngô Minh cũng không phải đồ ngu, nhất định minh bạch môi hở răng lạnh đạo lý, định sẽ không ngồi yên không lý đến, mong rằng chủ công nghĩ lại. "

Vừa nghe đến Trần Cung nhắc tới Ngô Minh, Lữ Bố thì có không đề ép được lửa giận xông lên đầu, "Công Đài không cần nói nữa, ta cùng với Ngô Minh, không chết không ngót, để cho ta đi cầu hắn, không có khả năng! Một ngày kia, ta nhất định để hắn chết ở ta Kịch dưới, mới có thể tiêu tan mối hận trong lòng của ta. "

"Chủ công! Ngày khác nếu tại chiến trường gặp nhau, chủ công tự nhiên có thể tự mình trảm Ngô Minh đầu, cái này bây giờ cần phải mượn Ngô Minh lực, lấy Ngự Tào Tháo, cũng không mâu thuẫn. "

Lữ Bố sắc mặt có chút dữ tợn, "Cầu cứu với Ngô Minh, lại chém kỳ thủ, thật là bất nghĩa. Thế người đều là lấy làm ngô là bất nghĩa đồ, có thể việc này Bố tuyệt đối không thể trở nên, mời Công Đài không cần nói nữa, còn như Viên Thiệu cùng Điền Giai chỗ, ta tự học thư cầu viện, hai người này từ trước đến nay không thích ngô, có hay không bằng lòng xuất binh tương trợ, thật khó đoán trước. Cố Bộc Dương vẫn còn cần người ta cộng đồng dùng sức, mong rằng Công Đài giúp ta lấy Ngự Tào tặc. "

Trần Cung thở dài một tiếng, đi ra ngoài. Tuy là Lữ Bố không muốn cầu cứu với Ngô Minh, Trần Cung lại lén lút viết một phong thư, khiến người ta đầu đến Từ Châu Nhiễm Mẫn chỗ.

Nhiễm Mẫn thu được tin tức, triệu tập Mi Trúc, Tôn Càn, Tạ Hối, Trần Khuê, Mi Phương các loại văn võ cộng đồng thảo luận chính sự, thương nghị đối sách.

Nhiễm Mẫn mở miệng nói: "Tào Tháo đại quân ồ ạt tiến công Bộc Dương Lữ Bố, nay Trần Cung viết thư cầu viện với Từ Châu, chư vị nghĩ như thế nào? "

"Lữ Bố thay đổi thất thường tiểu nhân, cất không thể cứu. Cứu chi chi với chủ công thanh danh bị hư hỏng, mời tướng quân nghĩ lại. " Tôn Càn người thứ nhất biểu đạt ý kiến.

"Công Hữu nói như vậy cực kỳ! Từ Châu kinh nghiệm chiến loạn, lúc này thừa dịp Tào tặc cùng Lữ Bố thất phu đánh nhau lúc, Từ Châu đang dễ dàng tình dưỡng một phen, nếu lần nữa xuất binh, thắng bại đều không lợi có thể đồ. " Mi Trúc theo sát mà đồng ý Tôn Càn ý kiến.

Nhiễm Mẫn lại Tạ Hối, hỏi: "Tuyên Minh, người ý như thế nào? "

Tạ Hối đứng dậy, chấp tay, nói tiếp: "Lần trước Tào Tháo phạm Từ, Lữ Bố tập kích Tào Tháo phía sau, biến tướng bang Từ Châu giải khổ. Lần này nếu là để cho từ Lữ Bố làm Tào Tháo tiêu diệt, ngày khác Tào quân binh qua lại chỉ hướng Từ Châu, người phương nào có thể lại tương trợ? Hối cho rằng làm xuất binh cứu giúp. "

Nhiễm Mẫn đứng dậy, nhìn chung quanh tả hữu, "Tuyên Minh nói như vậy, cùng ý ta rất hợp, Chư công chẳng phải nghe thấy gần bó như môi với răng, môi vong thì run rẩy? Nếu mặc cho Tào Tháo trước diệt Lữ Bố, thì Từ Châu lâm nguy! "

Tôn Càn như trước vẫn là không yên lòng Nhiễm Mẫn quyết định, thử đề nghị: "Tướng quân, chủ công trước khi đi phân phó tướng quân vạn sự nhiều cùng Trần Nguyên Long thương lượng, lần này tuy là Nguyên Long không ở, không bằng hỏi thăm Trần công Trần Hán Du ý tứ như thế nào? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trần Khuê Tam Gián kỹ năng trong gián phát động. "

Nghe được Tôn Càn nhắc tới chính mình, Trần Khuê lúc này đứng lên, khom người một chút, hướng Nhiễm Mẫn nói: "Chư vị nói đều là có đạo lý, cứu Lữ có thể cứu chữa Lữ chỗ tốt, không phải cứu không hề cứu chỗ tốt, chủ công hiện nay xuôi nam chinh Nghiêm Lăng, bọn ta cần tận lực cho chủ công

kéo dài Tào Tháo phạm Từ thời gian. Có mặc dù không phải cứu Lữ Bố, cũng có thể dùng kì binh cướp Sơn Đông nơi, khiến cho không được toàn lực phạt Lữ. Đây là thượng sách! "

Trần Khuê nói xong, người ở tại trảng nhao nhao gật đầu, Nhiễm Mẫn cũng phi thường tán thành, "Trần công quả nhiên có kiến thức, vậy lấy Trần công nói như vậy. Chỉ bất quá nếu là ta suất binh xuất chinh, giả sử Từ Châu có người tới xâm phạm, người phương nào ngăn cản chi? "

"Nhiệm tướng quân không cần lo lắng, có Tào Báo tướng quân ở, lại lưu mấy nghìn tiểu tốt, Bành Thành có thể đảm bảo không lo! " Trần Khuê tự tin cười một cái.

Nhiễm Mẫn "Di " một cái tiếng, Tào Báo nguyên là Đào Khiêm bộ hạ cũ, cho tới nay không có gì xuất sắc biểu hiện, càng là ở các loại trong chiến đấu tìm không được tồn tại cảm giác, nếu không phải Trần Khuê nhắc tới, Nhiễm Mẫn thậm chí đều nghĩ không ra, còn có người như vậy.

"Tào Báo ở đâu? " Nhiễm Mẫn lớn tiếng một kêu,

Tào Báo không nghĩ tới Trần Khuê nhắc tới chính mình, nghe được Nhiễm Mẫn điểm danh, vội vã ra tiểu đội tuân lệnh, "Có mặt tướng! "

"Nếu như người khản thủ Bành Thành, người có bằng lòng hay không? "

"Tướng quân có lệnh, mặt tướng tự nhiên vâng theo. Chỉ bất quá nếu muốn mặt tướng tới thủ cũng không thể siêu qua nửa năm, mời tướng quân minh xét! " Tào Báo lo nghĩ, cho ra một tuần lễ giới hạn.

Trần Khuê tự tin bắt nguồn ở hẳn đối với Tào Báo lý giải, Tào gia ở Từ Châu cũng là một cái đại tộc, Tào Báo nguyên do Đào Khiêm thủ hạ đại tướng, gia tộc của chính mình trung có một chi hện 5000 người tư binh. Hẳn tư binh cùng Mi gia Từ gia bất đồng, Tào gia tư binh là đại danh鼎鼎 Đan Dương binh. Đào Khiêm đối với Tào Báo coi trọng cũng là bởi vì Tào Báo nắm giữ như vậy một chi trọng binh; Tam Quốc Diễn Nghĩa trung, Lữ Bố càng là cưới vợ rồi Tào Báo con gái, cũng là nguyên do này. Mà Đào Khiêm nguyên vốn cũng có gần mười ngàn Đan Dương binh, sau lại trong chiến tranh tổn thương rất nhiều, hiện tại ước chừng năm nghìn, nắm giữ ở Đào Khiêm con Đào Thương trong tay. Những binh lực này không phải một phần của châu mục, không bị Nhiễm Mẫn quản thúc. Hơn nữa, rất nhiều sĩ tộc đại gia nuôi tư binh đã trở thành một loại bầu không khí, tư binh cơ bản cũng là vì đại gia tộc phục vụ, cũng không có thông thường binh sĩ cái loại này tinh thần. Cho nên Nhiễm Mẫn cũng vẫn không có tướng sĩ Tộc nhà tư binh suy nghĩ ở bên trong, hẳn cũng không biết Trần Khuê tự tin đến cùng từ đâu tới.

Nếu Tào Báo cũng đã cam đoan có thể bảo vệ nửa năm, Nhiễm Mẫn thì càng thêm không có áp lực chút nào, "Đã như vậy, ta đây liền đem binh một vạn, binh phát Thái Sơn Quận, Tạ Hối theo quân xuất chinh, còn lại vẫn vỗ ứng với đồng lòng phòng thủ, không được sai lầm. "

"Tuân mệnh! "

"Nhiệm tướng quân, lão phu còn có một nói. " Trần Khuê còn nói thêm,

Nhiễm Mẫn đến Trần Khuê lại có chuyện nói, "Trần công không cần khách khí, mời dặn dò gì mời vui lòng chỉ giáo! "

"Tướng quân lấy một mình vào núi đông, cắt không thể tham công liều lĩnh, chỉ cần quấy rầy làm chủ, lệnh Tào quân có chỗ có kỵ là được. Bằng không một ngày một mình thâm nhập, bị Tào quân vây quanh, thì đại quân lâm nguy! "

Nhiễm Mẫn gật đầu, hẳn đi ra, Trần Khuê là thật tâm đề Ngô Lập Nhân suy nghĩ, Nhiễm Mẫn đi tới Trần Khuê bên người, hướng về Trần Khuê bái một cái, "Trần công giáo huấn, Mẫn tất vâng theo! "

Nhiễm Mẫn chọn lựa một vạn Từ Châu bộ hạ cũ, mượn đường Lang Gia Quận, tiến công Hoa Huyện. Hoa Huyện Thủ tướng nghe nói là thiên vương thần tướng Nhiễm Mẫn tự mình đến công, sớm đã sợ đến không biết làm sao, dưới tình thế cấp bách, liền thu thập đồ tể nhuyển chạy trốn. Tiếp lấy Nhiễm Mẫn lại không đánh mà thắng mà bắt lại Phí Huyện, công phá lương Huyện sau, Nhiễm Mẫn yết bảng An dân, lệnh cường chế tướng sĩ không được quấy nhiễu dân, tiếp lấy, làm sơ nghĩ ngơi và hồi phục sau, tiếp tục hướng đánh Thái Sơn Quận trị sở phụng cao Huyện.

Thái Sơn Thái Thú Ứng Thiệu nghe nói Nhiễm Mẫn liên phá lương thành, trong bụng kinh hãi, sốt ruột Thái Sơn bộ đội sở thuộc thương nghị, "Nhiễm Mẫn khí thế hung hung, bọn ta nên làm thế nào cho phải? "

Có một quan văn nói rằng: "Thái Thú đại nhân, tướng địch dũng mãnh, thế không thể đỡ. Bọn ta ứng với khoái mã cầu viện với chủ công, khản thủ thành trì tài là chính đạo. "

Lúc này, một cái khác võ tướng đứng dậy nói rằng: "Nhiễm Mẫn liền xuống lương thành, binh khôn tướng thiếu, mà quân ta dĩ dật đãi lao, sĩ khí chính thịnh, mặt tướng cho rằng cần phải thừa dịp bên ngoài đặt chân chưa ổn, suất quân xông trận, một lần hành động phá đi. Nếu như thế việc nhỏ liền làm phiền chủ công, chủ công tất nhiên sẽ trách tội bọn ta. Mời Thái Thú đại nhân minh giám! "

Chương 60: vây Phụng Cao Ứng Thiệu lên bỏ thành, được Diêu Sùng Mã Đằng muốn phù Hán

Ứng Thiệu gật đầu, hài lòng nói: "Công nói chánh hợp ý ta! Nếu không phải chiến đấu liên cầu viện, quả thực có vẻ chúng ta quá mức vô năng. "

"Tuyệt đối không thể! Thái Thú đại nhân, tướng địch dừng mãnh vô song, Từ Châu đánh một trận, Nhiễm Mẫn một người trăm Tào Thuần, Nhạc Tiến, Hạ Hầu Uyên chờ thêm đem ba người, nếu như đơn giản xuất chiến, chắc chắn - thất bại! " mưu sĩ vội vã khuyên can.

"Chủ công tự mình dẫn đại quân chinh phạt Lữ Bố, lúc này đang ở giữ lẫn nhau, nếu là ta các loại bởi vì tướng địch tùy ý quấy rầy liên muốn cầu viện, chẳng phải là phá hủy chủ công đại sự? Nếu như Tào công trách tội, ai dám đương nổi? Huống hồ đem ở nào đó mà không ở dừng, Nhiễm Mẫn chính là lợi hại hơn nữa có thể giết được hết một ngàn người một vạn người sao? Tối nay thừa dịp hấn đại quân đặt chân chưa ổn, ra khỏi thành tập kích doanh trại địch. " Ứng Thiệu lớn tiếng răn dạy, mưu sĩ lắc đầu không nói thêm gì nữa.

"Mặt tướng cái này điểm đủ đại quân chuẩn bị sẵn sàng, đêm nay nhất định giết Nhiễm Mẫn thất phu trở tay không kịp. "

Là ngày đêm, dạ hắc phong cao, Thái Sơn Thủ tướng lặng lẽ mang theo đại quân ra khỏi thành, mệnh lệnh quân sĩ nhân ngâm tẩm, mã trích chuông, hướng về Nhiễm Mẫn đại quân bước đi. Bóng đêm đen thui, nhượng đại quân thuận lợi tiếp cận Nhiễm Mẫn đại doanh, tiếp lấy Thủ tướng hô to một tiếng: "Các tướng sĩ, xông lên a! "

Nhất thời, Thái Sơn tướng sĩ thả bên ngoài nanh vuốt dữ tợn, như thủy triều xông về Nhiễm Mẫn doanh trại.

"Bẩm báo tướng quân, doanh trại không có một bóng người, chỉ có chút thảo nhân hàng mã. "

Nghe nói này, Thủ tướng sắc mặt khó, quát to một tiếng: "Không tốt, trúng kế! Mau bỏ đi! "

Đúng lúc này, bốn phía bỗng nhiên tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, vô số cây đuốc giờ lên, hỏa tên dường như mưa to vậy bắn về phía Thái Sơn tướng sĩ, trong lúc nhất thời trận hình đại loạn, lẫn nhau chạy trốn. Nhiễm Mẫn một con trước, rống to: "Nhiễm Mẫn ở chỗ này! Người đầu hàng không giết! "

Một tiếng rống to, đem Thái Sơn chạy trốn binh lính chạy trốn nhất thời kinh trụ, thứ nhất Nhiễm Mẫn "Hung danh " đã truyền đi, thứ hai hay bởi vì bị mai phục, chỉ chớp lát sau cũng đã tử thương thảm trọng, rất nhiều rời Nhiễm Mẫn gần nhân nhao nhao quỳ xuống, hai chân run rẩy lại tựa như run rẩy. rống to truyền tới Thái Sơn Thủ tướng trong tai, chỉ cảm thấy hai lỗ tai ồ ồ hưởng, hô hấp dồn dập, trái tim bỗng nhiên truyền đến một hồi quặn đau, tiện đà một ngụm máu tươi điên cuồng bắn ra, ngã nhào một cái ngã xuống ở dưới ngựa. Tả hữu vội vã đi đỡ, thử một lần hơi thở, đã khí tuyệt. Tả hữu tướng sĩ nhao nhao bỏ vũ khí xuống, cao giọng hô: "Chúng ta nguyện hàng, thiên vương tướng quân tha mạng! "

Nhiễm Mẫn cười ha ha một tiếng, sai người đem bắt được hơn ba ngàn người đặt giải, quét sạch chiến trường sau, Nhiễm Mẫn đi tới trong màn, đối với Tạ Hối cười nói: "Tuyên Minh, quả nhiên như ngươi sở liệu, tướng địch tới tập kích doanh trại địch, một trận sau, nói vậy Ứng Thiệu không bao giờ dám khinh xuất, làm sao có thể phá cái này Phụng Cao thành? "

Tạ Hối chấp tay, "Tướng quân, còn nhớ rõ Trần công trước khi đi phân phó hay không? Ngộ quân trận chiến này thật là quấy rầy, vẫn chưa mang cái gì công thành khí cụ. Nếu như tướng địch khản thủ, quân ta tất khó công thành, không bằng lượn quanh bên ngoài Lâm Huyện, lấy loạn kỳ tâm. "

Nhiễm Mẫn gật đầu, muốn chỉ chớp lát, "Bất quá, cho dù bất công, ngày mai vẫn còn cần mang đại quân vây quanh, nhanh như tên bắn hàng thư vào thành, hiệu dụ trong thành quân dân, nếu không phải đầu hàng, các loại phá thành ngày, nhất định ngọc thạch câu phân. Như vậy cho dù không thể đánh hạ, cũng muốn nhượng trong thành quân dân lo sợ bất an, mới có thể chương hiền quân ta oai. "

Tạ Hối vừa nghe, liên tục thờ dài nói: "Tướng quân anh minh, còn đây là thượng sách! "

Ngày thứ hai, làm Ứng Thiệu nghe nói tập kích doanh trại địch bị mai phục sau đó, lòng có bất an; làm Nhiễm Mẫn suất đại quân đi tới Phụng Cao dưới thành lúc, trong lòng nhất thời tuyệt vọng đứng lên: Thành này tất nhiên không thủ được, nếu như Tào công biết ta tùy tiện ra khỏi thành tài có thất bại này, tất không chịu tha thứ. Không bằng bỏ thành mà chạy, tìm nơi nương tựa người khác mới là thượng sách.

Ứng Thiệu liền lặng lẽ gạt mọi người, thu thập đồ tể nhuyễn, cải trang, dĩ nhiên thẳng đến Ký Châu đầu Viên Thiệu đi.

Đến khi trong thành quân coi giữ phát hiện Thái Thú đã bỏ thành mà chạy, nhất thời quân tâm đại loạn, không quá hai ngày, đã có người len lén mở cửa thành ra, hướng Nhiễm Mẫn hiến thành.

Nhiễm Mẫn đối với cái này hết ý kinh hi, vẫn là rất vui vẻ. Tiến vào trong thành, vẫn như cũ cùng trước đây thông thường, ngay tại chỗ nghỉ ngơi và hồi phục tiếp tế tiếp viện, nghiên cứu lại mục tiêu kế tiếp.

Tào Tháo đại quân, đang cùng Lữ Bố chi quân giữ lẫn nhau. Tào Tháo ồ ạt tấn công rất nhiều lần, Lữ Bố tử thủ phía dưới, dĩ nhiên khó có thể công phá. Nghe tới Nhiễm Mẫn suất quân quấy nhiễu Thái An Quận, Tào Tháo sắc mặt càng là khó tột cùng.

"Chư công, Nhiễm Mẫn đại quân hiện tại đã xâm cướp Thái An, ý ta muốn lui quân liền, trước tiêu diệt Nhiễm Mẫn thất phu, chư vị nghĩ như thế nào? "

"Chủ công không thể! " Trình Dục lập tức giận nói, "Lữ Bố mới là đại họa tâm phúc, Nhiễm Mẫn lấy chính là vạn người, xâm cướp châu quận, chính là vậy Ngụy cứu Triệu kẻ sách. Chủ công nếu hồi viên, đang là trúng Nhiễm Mẫn kẻ sách; đến lúc đó, chủ công nếu hồi, thì Nhiễm Mẫn tất nhiên nghe tiếng mà chạy. Lữ Bố chưa diệt, Nhiễm Mẫn cũng không thể giết, đại quân hao tài tốn của, chẳng phải là không thu hoạch được gì. Mời chủ công nghĩ lại! "

"Ta cũng biết được đây là Nhiễm Mẫn kẻ sách, nhưng là nếu không hồi viên, Nhiễm Mẫn vào sâu hơn, liền uy hiếp được Quyên Thành; Quyên Thành nhược thất, chúng ta chẳng phải là không nhà để về? "

Quách Gia đứng dậy, "Chủ công chớ buồn! Quyên Thành có Văn Nhượng tiên sinh coi chừng, nhất định vạn vô nhất thất. Huống hồ ta vừa mới hỏi thăm qua thám tử, Nhiễm Mẫn bộ đội sở thuộc đều là quần áo nhẹ đi về phía trước, căn bản không quá mức công thành khí cụ, chỉ cần khản thủ thành trì, Nhiễm Mẫn mặc dù có hạng Tịch chi dũng cũng khó phá Quyên Thành. Chỉ cần lại khôn Lữ Bố mấy tháng, nhất định có thể khiến đánh một trận mà bắt. Đến lúc đó, lại vung đại quân hồi viên, trực đảo Từ Châu, lượng Nhiễm Mẫn cũng vô kế khả thi. "

Tào Tháo cười ha ha một tiếng, "Phụng Hiếu nói như vậy, rất hợp ý ta, chúng nghe lệnh, gia tăng đánh Bộc Dương, muốn cho Lữ Bố thất phu không đường có thể trốn. "

Đúng lúc này, Lưu Diệp từ Quyên Thành tới rồi, Tào Tháo đến Lưu Diệp hôn đến, lấy làm kinh hãi, "Từ Dương tiên sinh, chẳng lẽ Quyên Thành có biến? "

Lưu Diệp vội vã đáp: "Chủ công, Văn Nhượng tiên sinh khiến ta đặt vận lương thảo mà đến, hơn nữa ta còn mang tới một tin tức: Ngô Minh từ Từ Châu mới chiêu mộ một cái hiền tài Quách Khản, lấy quân nhạc tương tử, lúc này lần nhân đang suất quân đánh Nghiễm Lăng. "

Nghe xong, Tào Tháo không khỏi có chút thất thần nói rằng: "Từ Châu thật đúng là nhân tài đồng đúc! "

"Chủ công không cần lo ngại, Cổ Chi Quân Nhạc há là Ngô Minh loại này tiểu nhân có thể gặp được. Nay nhất định là Ngô Minh quý kẻ! " Vu Cầm đứng dậy, hướng Tào Tháo nói.

Tào Tháo gật đầu, không ngừng đi tới, suy tính, tiếp lấy lại hỏi hướng Quách Gia: "Phụng Hiếu, Ngô Minh hiện tại ngược nam công là vì sao ý? "

"Chủ công, Gia cho rằng, Ngô Minh hành động này có thể vì tiến công Dương Châu thảo phạt Viên Thuật. "

"Ngô Minh chính là Từ Châu, dám hai mặt chiến đấu? Huống hồ Viên Thuật binh tinh lương đủ, mặc dù toàn lực chinh phạt, cũng không khác nào lấy trứng chọi đá, hấn bức này hành vi chẳng phải là tự tìm đường chết? Đây chính là Quân Nhạc chỉ Quách mưu lược sao? " Tào Tháo có chút khó hiểu.

"Chủ công, theo như Diệp góc nhìn, hoặc là Ngô Minh chính là chỗ này chúng dự định. Từ Châu chỉ là ván cầu, tứ chiến chi địa, thủ chi vô ích, cố Ngô Minh chỉ tâm thực sự Dương Châu. Từ Châu định sẽ không từ thủ, chủ công mau sớm công hãm Bộc Dương, tiêu diệt Lữ Bố, thì Từ Châu không khó được tại! "

Tào Tháo cười cười, "Nhược quả nhưng như con Dương tiên sinh nói như vậy, ta đây để Ngô Minh tiểu nhi cái gì cũng không được! Viên Thuật lại người ngu ngốc, Ngô Minh cũng cần thời gian. "

Liền tại trung nguyên các lộ Chiến Hòa không ngừng lúc, tây lương Mã Đằng, khi lấy được Diêu Sùng trước, trong lòng liền vẫn muốn Trường An trung bị khi dễ Đại Hán thiên tử, mưu đồ tru diệt lũng đoạn triều chính Lý Giác Quách Tỷ các loại; có Diêu Sùng, Mã Đằng nội tâm loại ý nghĩ này càng thêm mãnh liệt. ,

Mã Đằng triệu tập dưới trướng chúng tướng, mở miệng hỏi: "Ngô muốn ra binh thảo phạt Lý Giác Quách Tỷ, Chư công cho rằng có thể ư? "

P/s: Báo 10 chương cảm tạ Nguyệt Phiếu :)

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Diêu Sùng gián ngôn xảo Ứng Biến, Trương Ngọc thủ quan khen trác tuyệt

"Phụ thân, gian tặc Lý Giác Quách Tỷ khi dễ thiên tử, chiếm lấy cung đình, chuyên quyền độc đoán, tàn sát công khanh, thực sự nhân thần cộng phẫn. Phụ thân muốn phạt Lý Quách, hải nhi nguyện làm tiên phong. " người thứ nhất đứng ra là một vị thiếu niên tướng quân, hấn anh khí bừng bừng phấn chấn, mặt như ngọc, mắt như lưu tinh, hồ thể tay vượn, hồ văn bụng lang thất lưng, hai mắt hữu thần, ngăm nhìn bốn phía, trong nháy mắt có loại nhìn thiên hạ

bằng nửa con mắt cảm giác.

Mã Đằng gật đầu, hài lòng rồi Mã Siêu, chính yếu nói, bỗng nhiên một thanh âm vang lên, "Chủ công tuyệt đối không thể!" Mã Đằng nhìn chăm chú một, chính là mây thẳng trước đầu dựa vào chính mình Diêu Sùng, Mã Đằng trong lòng hơi có không vui, "Nguyên Chi, có quá mức không thể, ngươi lại nói tới."

"Tuy là Lý Quách làm hại đã lâu, bách tính oán giận, cả triều công khanh muốn mưu tính lâu rồi. Nhưng trong thành Trường An đều là Lý Quách móng vuốt nha, lại có Phàn Trù Trương Tề tương trợ, quân ta nếu lao sư viễn chinh, thứ nhất lương thảo vận chuyển không thay đổi, thứ hai tây lương quân phần nhiều là kỵ binh, không khí giới công thành, nếu quân địch khản thủ, không nên bao lâu, quân ta lương thảo không đủ, liền bắt chiến tự loạn. Đến lúc đó quân địch nếu truy tập ra, tất nhiên đại bại, nguyên chủ công nghĩ lại!" Diêu Sùng tận tình khuyên bảo phân tích nói, nhưng mà những lời này đến rồi Mã Đằng trong tai, chỉ còn một chữ "Bại!"

Mã Đằng tức giận không ngớt, lớn tiếng trách cứ, "Nguyên Chi, ngô cho rằng ngươi có thể giúp ta thành sự, không ngờ, thật không ngờ nói năng lỗ mồm, đại quân không nhúc nhích, ngươi chỉ biết nói bại, lại là có gì?!"

Diêu Sùng lắc đầu, "Ngô chỉ là nói thật, mời chủ công nghĩ chi thận trọng!"

Mã Đằng đang muốn phát tác, Bàng Đức đứng dậy, chấp tay, "Chủ công chớ buồn! Nguyên Chi thư sinh góc nhìn, không đủ vì tin. Ta tây lương đại quân thiết kỵ vô song, định có thể đập phá Trường An, bắt sống Lý Giác Quách Tỷ."

Nghe xong Bàng Đức lời nói, Mã Đằng sắc mặt hơi có chút chuyển biến tốt đẹp, "Lệnh Minh nói như vậy rất tốt! Nguyên Chi, ngô không trách ngươi, ngươi lại lưu thủ Lương châu, ta tự mình dẫn đại quân đi trước, đến lúc đó đại thắng mà về, định làm cho ngươi không mặt mũi nào lấy đối với."

Tuy là Mã Đằng lời nói vô cùng vô lễ, Diêu Sùng cũng không tức náo, hấn cau mày, lại nói tiếp: "Chủ công nếu muốn công Trường An, cần hẹn một vài nội ứng, đến lúc đó mới có thể thế như chẻ tre."

"Ha ha, Nguyên Chi lời ấy quả thực không uổng, bất quá nội ứng sớm đã hẹn xong, chỉ là chưa đối với Chư công nói rõ, để ngừa tiết lộ phong thanh, mặt khác, trấn tây tướng quân Hàn Toại đã đáp ứng cùng ta cùng công Trường An, Nguyên Chi cho rằng, trận chiến này có thể thắng hay không." Mã Đằng cười hắc hắc, nhìn có chút trù trừ Diêu Sùng, trong lòng không khỏi có chút đắc ý.

"Chủ công anh minh, sùng tự nhiên cố thủ Lương châu, trù bị lương thảo, mà đợi chủ công đại thắng mà về!" Diêu Sùng bỗng nhiên lớn tiếng nói.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Diêu Sùng kỹ năng Ứng Biến phát động. Ứng Biến -- Diêu, Tổng lần lượt làm tướng, sùng hữu nghị Ứng Biến thành ất, trong khi đối mặt phức tạp cục diện lúc, trí lực + 3, chính trị + 2, trước mặt Diêu Sùng trí lực thăng lên làm 93, chính trị thăng lên làm 99."

Hệ thống thanh âm nhắc nhở, làm cho Ngô Lập Nhân mở hồ nghĩ lấy, Diêu Sùng đến cùng ở nơi nào, "Hệ thống, Diêu Sùng không phải ở tây lương sao? Lẽ nào bên kia hiện tại muốn xảy ra chuyện gì hay sao?"

"Không thể trả lời. Diêu Sùng bây giờ làm Mã Đằng thủ hạ tham quân."

"Cũng được, là vàng tổng yếu phát quang, mặc dù giống như Viên Đốc sư thông thường, chỉ là lóe sáng rồi không có vài ngày, cũng coi như sáng lên một cái, kỳ đối đãi các người ở loạn thế biểu hiện. Bất quá, bây giờ không phải trung hưng đại Đường, Khai Nguyên thịnh thế là không tới." Ngô Lập Nhân lẩm bầm.

Cong nguyên 194 năm, Mã Đằng cùng Hàn Toại cùng nhau hẹn nhau tiến công Trường An.

Sớm có thám tử báo cùng Lý Giác Quách Tỷ, "Khởi bẩm đại tướng quân, bây giờ có Mã Đằng, Hàn Toại suất tây lương thiết kỵ tám vạn, xâm chiếm Trường An, mời đại tướng quân định đoạt."

Lý Giác vừa nghe, sắc mặt đột biến, chửi bới không ngớt, "Cái này Mã Đằng, Hàn Toại hai cái ăn không no hung ác độc địa, làm sao nói trở mặt liên trở mặt. Nhanh lên một chút đi mời đại Tư Mã cùng Trương, phiên nhị tướng đến đây nghị sự."

Không lâu sau, chúng tướng tới đông đủ, Lý Giác liền đem Mã Đằng Hàn Toại đại quân xâm phạm việc nói cùng mọi người nghe, hỏi phá địch cách.

Mới vừa nói xong, chỉ thấy lập tức ra hai tướng, "Mạt tướng nguyện ra khỏi thành nghênh địch, trăm Mã Đằng Hàn Toại hai người thủ cấp, dâng cho đại tướng quân!" Lý Giác một, chính là thuộc cấp Lý Mông Vương Phương.

Lý Giác mừng rỡ trong lòng, nói rằng: "Nhị vị tướng quân, nếu như quả nhiên có thể thắng, trở về nhất định trùng điệp có thưởng!"

Lúc này, bỗng nhiên có người nói: "Đại tướng quân không thể! Quân địch khí thế hung hung, không bằng khản thủ, dĩ dật đãi lao, mới là thượng sách."

Lý Giác men theo thanh âm nhìn chăm chú một, một người từ Trương Tề phía sau đứng dậy, hướng Lý Giác nói rằng.

Lý Giác không biết người này là ai, không thể làm gì khác hơn là hỏi Trương Tề, "Phiêu Kị tướng quân, này là người phương nào? Chưa từng thấy qua."

Trương Tề vội vàng đối với Lý Giác nói, "Đại tướng quân dung bầm! Người này là tể chi Tộc đệ Trương Ngọc, tự Thế Mỹ, nay ở mạt tướng thủ hạ nghe lệnh, đối với hành quân việc khá có tâm đắc, ngô mọi việc dựa vào Thế Mỹ."

"Đã như vậy, vậy không bằng khăn phủ. " Lý Giác trong lòng không có chủ ý, nghe được Trương Tế như vậy khen Trương Ngọc, liền liền ứng đề nghị của hắn.

Nhưng mà Lý Mông Vương Phương nhị tướng lại lòng có không vui, "Đại tướng quân, chúng ta nguyện lập quân lệnh trạng, nếu như không thắng, tình nguyện nhận lấy cái chết! Nếu như đại thắng mà về, không cầu phong thưởng, chỉ nguyện chém Trương Ngọc thủ cấp, mời đại tướng quân ân chuẩn! "

Lời vừa nói ra, nhất thời làm cho Trương Tế sắc mặt đại biến, lớn tiếng trách mắng: "Các ngươi người nào dám ra này cuồng ngôn? "

Lý Giác nghe xong không khỏi cười ha ha, "Phiêu Kị tướng quân chớ nộ! Nếu nhị tướng dám ra này cuồng ngôn, ngô nếu không cho bọn hắn cơ hội, cũng có vẻ không có có khí phách. Nếu ngươi đối với Thế Mỹ như vậy tín nhiệm, không ngại thử một lần. "

Trương Ngọc không có chút rung động nào tiếp tục nói: "Đại tướng quân, nếu Lý Vương nhị tướng bại lui, thì quân địch nhất định thừa cơ đánh tới, mặt tướng nguyện lĩnh một binh, với thành Trường An bên ngoài hai trăm dặm ra Chu Chấn núi đóng quân, Chu Chấn thể núi hiểm trở tuần, thích hợp khăn phủ, quân địch tất nhiên khó công. "

Lý Mông Vương Phương trong lòng tức giận không thôi, chỉ bất quá ngại vì Trương Tế quyền thế, chỉ là hừ một tiếng.

Lý Giác trong lòng có chút do dự, một cái nói chưa phát Cổ Hủ, trong lòng hắn tín nhiệm nhất vẫn là Cổ Hủ.

"Văn Hòa, ngươi ý là sao? "

Cổ Hủ gật đầu, "Đại tướng quân, quân địch lao sư viễn chinh, nhất định lương thảo khó kè, thủ chi không khó; hướng hồ quân địch đa số kỵ binh, không giỏi về tấn công thành, đại tướng kỳ cổ như vậy mà đến, cần phòng trong thành nội ứng. "

Lý Giác sắc mặt đại biến, một cái đứng lên, "Nếu không phải Văn Hòa đề cập, ngô hiển nhiên đã quên. Nếu như quân địch có nội ứng, chúng ta đều không đường có thể trốn. Lý Mông Vương Phương, các ngươi suất tinh binh hai vạn, tự đi nghênh địch; Trương Ngọc, ngươi liền suất bản bộ binh mã, tự đi Chu Chấn núi xây dựng cơ sở tạm thời. Lý Biệt, ngươi mang binh sĩ ở trong thành tinh tế điều tra nghe ngóng, nhất định phải đem nội ứng bắt tới. "

Mọi người cùng kêu lên lĩnh mệnh, tất cả đều lui. Lý Giác lưu Cổ Hủ ở bên trong, sắc mặt hơi tỉnh lại, hỏi: "Văn Hòa, ngươi cho rằng Trương Ngọc người này như thế nào? "

Cổ Hủ cười ha ha, "Trương Ngọc kiến thức trác tuyệt, lỗi lạc lão thành, là vì người tài. "

Lấy Cổ Hủ phong khí vẫn đậm vừa nói, Lý Giác vẫn còn có chút hoài nghi, "Văn Hòa chỉ là nghe bên ngoài vài câu là có thể kết luận, có hay không có chút qua loa? Trước trận chiến này như thế nào, làm định luận lại. "

Lý Mông Vương Phương mỗi bên lĩnh tinh binh một vạn, trùng trùng điệp điệp ra thành Trường An, rồi Trường An ba trăm dặm bên ngoài đóng quân đứng lên. Đợi tây lương quân đến, Lý Vương nhị tướng cùng tiến lên mã, lĩnh quân nghênh chiến. Lương quân đối với tròn, Lý Mông dẫn đầu xuất trận, hướng về Mã Đằng đại quân mắng: "Các ngươi thâm thù hoàng ân, vì sao phản loạn? Ta không bằng sớm hàng, miễn cho cứu tộc Di diệt, đến lúc đó hối hận thì đã muộn! "

Mã Đằng cười ha ha một tiếng, "Phản quốc chi tặc, bọn ta phụng bệ hạ mặt chiếu khởi binh cần vương, các ngươi không biết hắc bạch, ai dám cùng ngươi ta bất này nghịch tặc! "

Vừa dứt lời, một tướng đã đỉnh thương bay ra, chỉ thấy hắn sư khôi thú áo, áo bào trắng ngân giáp, ngồi xuống tuấn mã trong cát phi, tay cầm long kỵ tiêm, uy phong lẫm lẫm, xông về Lý Mông, mọi người nhìn chăm chú một, chính là tiểu tướng quân Mã Siêu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Mã Mạnh Khởi thương thiêu nhị tướng, Trương Thế Mỹ lực kháng Tây Lương

Mã Siêu xông về Lý Mông, Lý Mông tới đứng là cái hậu sinh, trong lòng dù cho tràn đầy khinh thường, cao giọng hô: "Tiểu oa nhi, ngươi phụ là ai? Vì sao ngoan tâm như vậy phải ngươi trước đi tìm cái chết? " nói xong, mình trong phương trận tướng sĩ cùng nhau cười lên ha ha.

"Ngươi chỉ cần biết rằng, ngày hôm nay lấy ngươi mạng chó chính là Mã Siêu gia gia là được rồi! " nói xong, Long Kỵ Tiêm đã đâm về phía Lý Mông, Lý Mông Mã Siêu thương tới nhanh, trong lòng cũng đã không có mối vừa khinh địch tự tin, cảm thương phải đi ngăn cản, "Keng " một tiếng, hai người vũ khí

vừa đựng, Lý Mông trong lòng lấy làm kinh hãi: Cái này hậu sinh tại sao có thể có lớn như vậy khí lực. Có thể là mới vừa nói qua mạnh miệng chính hân lúc này không phải chịu thua, chỉ có thể toàn lực tiếp chiêu. Mã Siêu thương hoa run lên, mũi thương dường như sinh ra rất nhiều huyền ảnh thông thường, làm cho Lý Mông triệt để hôn mê, không phân rõ đến cùng người nào tài là chân chánh mũi thương. Chỉ nghe được "Đâm rồi" một tiếng, Long Kỵ Tiêm đã đâm vào Lý Mông hung giáp, Mã Siêu một cánh tay dùng sức, trực tiếp đem Lý Mông chọn được không trung, dùng thêm sức nữa, quăng mạnh xuống đất, lại Lý Mông, sớm đã khí tuyệt mà chết.

Trường An tướng sĩ một tướng địch 2 hiệp đã đem phe mình chủ tướng trận trăm, không khỏi lạnh cả tim, sinh lòng thối ý. Mã Siêu đến đối diện tướng sĩ đều có ý sợ hãi, không khỏi cười ha ha một tiếng, lắc chuyển đầu ngựa, hướng mình trong phương trận mà quay về. Vương Phươg thấy thế, trong lòng sanh hận, cũng không nói chuyện. Liền thúc ngựa đuổi tới. Mã Siêu nghe phía sau có người đuổi theo, trong lòng cười nhạt, lỗ tai nghe thanh âm kia gần, liền cũng không quay đầu lại, đem Long Kỵ Tiêm bỗng nhiên quẹo thật nhanh, dùng sức về phía sau ném ra ngoài. Vương Phươg không nghĩ tới Mã Siêu đi nhiên biết dùng ra loại thủ đoạn này, chỉ là hân tốc độ ngựa cực nhanh, tới không kịp trốn tránh, trong tay phác đao còn ở giữa không trung, không đợi hân gọi ra, Long Kỵ Tiêm cũng đã xuyên phá hung giáp, đem cả người ám sát ở dưới ngựa.

Mã Đằng thấy Mã Siêu chém liên tục hai tướng, mừng rỡ trong lòng, vung tay lên, toàn quân xung phong đi. Trường An binh sĩ lúc này nơi nào còn dám chống lại, nhao nhao chạy tán loạn, Mã Đằng suất quân nhân cơ hội đánh lên, đuổi tới Chu Chất Sơn, lại không thể không hạ lệnh toàn quân đình chỉ đi về phía trước.

Phía trước chỉ có một cái lối đi hẹp, hơn nửa mặt đất gồ ghề khó đi, đại đội kỵ binh chỉ có thể hai ba kỵ cùng nhau đi qua. Mã Trương Ngọc đã tại đường này cửa hai bên an bài rất nhiều cung tiễn thủ, trên đường càng là đặt sừng hươu các loại cản trở, nếu như Mã Đằng muốn muốn mạnh mẽ đột phá, nhất định sẽ tử thương thảm trọng.

Mã Đằng sau đó hạ lệnh toàn quân lui lại ba mươi dặm, trước xây dựng cơ sở tạm thời, nhóm lửa, tập hợp chư tướng, thương lượng tiến quân cách.

"Phía trước quân địch đã làm tốt chuẩn bị, lộ khẩu nhỏ hẹp khó đi, tả hữu lại có cường cung kinh nỏ, chúng ta nên như thế nào đi về phía trước, chư vị có gì cao kiến?" Mã Đằng hỏi.

Mã Siêu chém nhị tướng sau đó, hăng hái, đến Mã Đằng vì loại chuyện như vậy do dự, không khỏi cao giọng hô: "Phụ thân không cần lo lắng! Hài nhi mang ba nghìn binh mã xung phong, đột giết đi qua, quấy rầy địch nhân trận hình, phụ thân sau đó đại quân đánh lên tới, như vậy là được."

Hàn Toại cùng Mã Đằng ngồi chung một chỗ, nghe được Mã Siêu tự tin như vậy, trong lòng không khỏi cảm thán, đứng dậy khen: "Mạnh Khởi thực sự là thiếu niên anh hùng! Thọ Thành có con như thế, lo gì đại sự bất thành!"

Mã Đằng lắc đầu, ngữ trọng tâm trường đối với Mã Siêu nói rằng: "Mạnh Khởi đừng có khinh địch! Ta hiện lần xem trận địa địch thế, thương Mâu san sát, lạnh lạnh có thứ tự, tướng địch phải là mang binh có cách, không thể khinh thường."

"Nhi đã sai người hỏi thăm, Thủ tướng họ Trương tên Ngọc, chính là Trương Tế Tộc đệ, gần nhất mới phong làm thiên tướng quân, lượng này hạng người vô danh, phải là nương Trương Tế quyền thế tài có ngày hôm nay. Cái nào còn biết cái gì hành quân chiến tranh, mời phụ thân cho phép hài nhi xuất chiến, định trăm Trương Ngọc đầu, dâng cho dưới trướng."

Mã Đằng vẫn còn có chút do dự, Hàn Toại vỗ vỗ Mã Đằng, "Thọ Thành huynh hà tất lo lắng! Mạnh Khởi võ nghệ phi phàm, can đảm mưu hơn người, lần này xông trận, không phải Mạnh Khởi không thể! Bằng không, chúng ta chỉ có thể ở đây khó đợi, cũng không phải biện pháp, đại quân trùng trùng điệp điệp tới đây, cũng không thể lúc đó liên hồi, chẳng phải là vì thiên hạ sở chế nhạo."

Nghe Hàn Toại lời nói, Mã Đằng cũng gật đầu, lúc này, hân không có biện pháp tốt hơn, không thể làm gì khác hơn là nhận lời.

Mã Siêu tinh khiêu té tuyến dưới trướng ba nghìn tây lương tinh kỵ, hướng về Chu Chất Sơn cửa ải, Mã Siêu rống to: "Tây lương các dũng sĩ, đường phía trước, trải rộng bụi gai, nhưng là chúng ta có tốt nhất chiến mã, có tốt nhất cưỡi ngựa, còn có dũng mãnh nhất các người, chúng ta có sợ không?"

"Không sợ, không sợ, không sợ!" tiếng hô phóng lên cao, ở toàn bộ hẹp dài sơn đạo quanh quẩn, kéo dài không dứt.

Mã Siêu thúc mã liền xông lên phía trước nhất, đến sừng hươu, Long Kỵ Tiêm dùng sức khươi một cái, toàn bộ đều bay lên. Còn lại kỵ binh cũng học Mã Siêu bộ dạng, thế nhưng ngại vì khí lực không đồng đều, rất nhiều đều mã thất tiền đề, té trên mặt đất, có người thậm chí trực tiếp bị mộc sừng xuyên thấu lồng ngực, kêu rên không ngớt, kỵ binh phía sau theo sát mà, lần lượt gục.

Trương Ngọc thấy thế, trong lòng cười nhạt không ngớt: Ý vào dũng mãnh, thật không ngờ thiếu thân lao đầu vào lửa, thực sự không biết tốt xấu. "Cung tiễn thủ, bắn cung, đem địch quân toàn bộ bắn chết!"

May mắn xông tới tây lương binh tướng nhất thời nghênh đón từng đợt tên, như tạt phong sâu vũ vậy đập vào Tây Lương kỵ binh trên người, ngoại trừ số ít thân thủ khỏe mạnh đẩy ra cây tên, đại đa số đều ngã xuống này chật hẹp trên đường.

Mã Siêu lúc này sắc mặt khó, vừa mới hứa hào hùng ngôn ngữ Choang bị cái này nhao nhao mà đến vũ tiễn đánh trúng nát bấy, trong lòng hân nín một khí, còn muốn về phía trước tiếp tục xông, lúc này, có vài tên may mắn còn sống người hầu cận cao giọng hô: "Tướng quân lui lại a!! Các huynh đệ đều ngã xuống, tướng quân cất không vừa ý nghĩa nắm quyền. Núi xanh còn đó!"

Mã Siêu rơi vào đường cùng, thở dài một tiếng, "Nơi đây dễ thủ khó công, đại quân công Trường An, khó vậy!" không thể làm gì khác hơn là thúc ngựa rút về, ba nghìn thiết kỵ thừa ra không đủ Bách phu.

Lúc này, Trương Ngọc mệnh lệnh dưới trướng tướng sĩ cùng hô lên: "Mã Siêu tiểu nhi, hữu dũng vô mưu! Hao binh tổn tướng, khổ sở cửa ải!"

Mã Siêu trong lòng ngực trong con giận dữ, ngẫu nhiên lại muốn hỏi mã lại xông, lúc này, Mã Đằng hạ lệnh đánh chuông, Mã Siêu ở tùy tùng lực khuyên phía dưới, tài cuối cùng bỏ đi xoay người lại tái chiến ý niệm trong đầu.

Trở lại trong màn, Mã Siêu "Phịch " một cái quỳ rạp xuống đất, hướng về Mã Đằng xá một cái, "Phụ thân, nhi hỏ thẹn phụ thân kỳ vọng cao, không thể công phá quân địch của ả, hao binh tổn tướng, mất hết mặt mũi, mời phụ thân xử phạt! "

Mã Đằng phát phát tay, "Đứng lên mà nói a !! Nơi đây quả thực dễ thủ khó công, không phải ngại chi qua! Nếu không thể phá này cửa ả, như thế nào gần gũi Trường An? ả! "

Tây lương đại quân ở Chu Chát Sơn đồn trú một tháng, bắt phân thắng bại, nhân binh cấp lương cho không đủ, Mã Đằng nghĩ đến Điều Sùng trước khi đi lần gián ngôn, trong lòng lại không phải chịu thua, vẫn không có hạ lệnh rút quân. Mã Đằng tại chính mình trong đại trường, đang đang phiền não lấy, uống rượu, bỗng nhiên một thanh âm ở bên ngoài hô: "Chủ công, Bàng Đức cầu kiến! "

Mã Đằng buông trong tay xuống rượu, vô cùng không có tinh thần mà hô: "Lệnh Minh, có việc vào nói. "

Mấy ngày kể tiếp, tây lương đại quân lương thảo càng ngày càng ít, Mã Đằng hạ lệnh bắt đầu giết chiến mã, lấy sung quân cấp lương cho. Lại qua mấy ngày, Mã Đằng lại lặng lẽ hạ lệnh, đại quân từng nhóm lui lại, mà hết thấy này sớm đã bị Trương Ngọc mật thám báo cáo Trương Ngọc.

Các loại có thiên ban đêm Mã Đằng đại quân cuối cùng một nhóm đang muốn rút lui lúc hậu, bỗng nhiên bốn phía kêu tiếng nổ lớn, Trương Ngọc đã tự mình dẫn đại quân theo đuổi, lấy hoang mang thất sắc tây lương đại quân, Trương Ngọc trong lòng không khỏi một hồi hưng phấn, la lớn: "Quân phản loạn đã vô binh cấp lương cho, còn muốn lui lại! Các người còn không mau thúc thủ chịu trời, còn đợi khi nào! "

Lúc này, nghe nói bị bao vây, tây lương đại quân nhao nhao vứt bỏ đồ quân nhu, hướng về phía sau rất nhanh triệt hồi.

"Các tướng sĩ, kiến công lập nghiệp, đang ở hôm nay, giết a! " Trương Ngọc rống to một tiếng, dưới trướng tướng sĩ cùng nhau gào thét lớn hướng tây lạnh tĩnh bình bỏ chạy phương hướng truy sát tới.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: hiển túi gấm Trương Ngọc trúng kế, vây Trường An Mã Đằng thưởng thức hiển

Trương Ngọc suất đại quân liền truy hướng Mã Đằng tan tác chi binh, đuổi tới hơn hai mươi dặm, Trương Ngọc trong lòng có chút bất an: Tây Lương binh mã tuy là chạy tán loạn như trước, lại rút lui không có tán loạn hình dáng. Phe mình quân mã truy kích một hồi lâu lại vẫn không có lấy rất lớn chiến quả. Đột nhiên một cái ý niệm trong đầu ở Trương Ngọc trong lòng nổi lên: Chớ không phải là đây là địch quân kế dụ địch?

Trương Ngọc vội vã hạ lệnh triệt binh, nhưng là cái này lúc hậu, oanh ừng ừng tiếng vó ngựa từ sau phương truyền đến, phía trước giải tán Tây Lương cũng bỗng nhiên trong lúc đó thay đổi khí thế, nhao nhao quay đầu hướng về Trương Ngọc đánh tới.

Trương Ngọc mệnh lệnh Trường An binh thối lui về phía sau, đang gặp Tây Lương thiết kỵ, người cầm đầu chính là Mã Siêu. Mã Siêu lấy Trương Ngọc kinh hoàng đáng đáp, cười lớn một tiếng: "Không mưu Trương Ngọc, trúng ngô phụ kế dụ địch, còn không mau xuống ngựa đầu hàng! "

"Các huynh đệ, kế sách hiện nay, chỉ có chết chiến đấu, vọt tới trước a! Chỉ cần đột phá vòng vây đi ra ngoài, liền có thể có Triều Đình đại quân tiếp ứng, xông lên a! "

Trương Ngọc mặc dù biết trúng kế, thế nhưng kế trước mắt chỉ có thể đột phá vòng vây, liền nói đối phía sau có triều đình viện quân, khích lệ sĩ khí.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Ngọc kỹ năng Thiện Mưu phát động, Thiện Mưu -- Trương Ngọc Thiện Mưu, bên ngoài thống binh lúc tác chiến, đối mặt cục diện bất lợi, chỉ huy + 3, lực + 2, trước mặt Trương Ngọc chỉ huy đề thăng tới 93, trí lực thăng lên làm 95. "

Nghe được hệ thống nêu lên, Ngô Lập Nhân xem như là hiểu: Cảm tình là Điều Sùng cùng Trương Ngọc giang lên! Đó chính là nói Mã Đằng muốn công Trường An nhíp điệu. Không biết một trận đến cùng ai thắng ai thua, Lý Giác có đọc sĩ Cổ Văn Hòa, nói vậy Điều Sùng cái này chính trị gia không sẽ là đối thủ.

Trương Ngọc hướng Trường An phương hướng đột phá vòng vây, Mã Siêu Tây Lương thiết kỵ lúc này đang nín một tinh thần, lưỡng quân giao phong, Trường An quân nơi nào là Tây Lương kỵ binh đối thủ, Trương Ngọc lúc này mặc dù trong lòng hồi tiếc không thôi, tuy nhiên lại cũng không thể tránh

được. Giữa lúc bị giết nổi dậy, Mã Siêu không biết từ nơi này phát hiện Trương Ngọc, trực tiếp hướng hấn vọt tới.

"Trương Ngọc thất phu nhận lấy cái chết! "

Long Kỳ Tiềm mang theo một trận gió, hướng về Trương Ngọc kéo tới, Trương Ngọc nhất thời cảm thấy áp lực vĩ đại, vội vã cảm thương chống đỡ, hai người chiến mười hợp, Trương Ngọc đã lực hư. Mã Siêu cười lớn một tiếng, thương hoa vừa chuyển, đem Trương Ngọc thiết thương thiêu bay. Trương Ngọc trong lòng hoảng hốt, giục ngựa liền hướng trong đám người phóng đi. Mã Siêu lần đó bị Trương Ngọc hết sức châm chọc, lúc này nơi nào chịu bỏ gấu gao cùng ở, trong lòng quyết ý muốn chém Trương Ngọc thủ cấp.

Nhưng mà Trường An bình lúc này cũng đã nhao nhao dâng lên, Mã Siêu bên trái thiêu bên phải ám sát, chỉ chốc lát sẽ không đến Trương Ngọc thân ảnh, trong lòng tiếc hận nói: Lần sau gặp được, tuyệt không để cho ngươi trốn nữa.

Không đến hai canh giờ, Trương Ngọc dưới trướng hai vạn binh mã Tử tử thương Thương chạy đã chạy. Mã Đằng suất đại quân nhân cơ hội trực tiếp đột phá coi là nơi hiểm yếu Chu Chất Sơn cửa ải, Tây Lương thiết kỵ đến rồi ngày thứ hai buổi trưa đã trực tiếp Bôn Tập đến thành Trường An dưới.

Mã Đằng đại quân đóng quân hoàn tất, thăng trướng nghị sự, lúc này Tây Lương chúng tướng cuối cùng cũng dương mi thổ khí một phen.

"Lần này có thể bình lâm Trường An, Chư công nghĩ như thế nào? " Mã Đằng đường làm quan rộng mở lấy trong màn chúng tướng.

"Chẳng lẽ không đúng bởi vì cha thần cơ diệu toán, gạt xung không có lương thực, quyết giết rất nhiều chiến mã tài làm cho Trương Ngọc ra cửa ải truy kích, vì vậy mới có thể đại bại Trương Ngọc, bình lâm Trường An sao? "

Mã Siêu có chút không hiểu Mã Đằng ý tứ, kể này từ trước đến sau, đều là Mã Đằng một người điều binh khiển tướng, an bài xong xuôi, Mã Siêu đã bị Mã Đằng thật sâu chiết phục.

"Không phải vậy! Kể này là Bàng Lệnh Minh sở hiển, Chư công nhất định không nghĩ tới sao! "

Chúng tướng không hẹn mà cùng hướng về phía Bàng Đức, điều này làm cho Bàng Đức bỗng nhiên trong lúc đó có loại cảm giác thụ sủng nhược kinh. Mọi người ánh mắt có hoài nghi, có kinh ngạc, có bội phục, Bàng Đức bỗng nhiên quý xuống, la lớn: "Mời chủ công thứ tội! "

Mã Đằng kinh ngạc "Di " một cái tiếng, đuổi liền đi tới, "Lệnh Minh thế nào nói ra lời này! Ngươi kể này giúp ta đánh vỡ Trương Ngọc, công lao to lớn, khó có thể bị nghi, có tội gì? "

"Chủ công, Đức có việc lừa dối chủ công! Lần này chủ công nếu muốn luận Công ban Thương, Đức không thể không dựa vào sự thực vì " Bàng Đức sắc mặt ngượng ngùng, có chút không dám trực diện Mã Đằng ánh mắt.

"Lệnh Minh ngươi lại nói tới. "

"kể dụ địch trước đây Đức nói dối là mình nghĩ đến, trên thực tế, đó là Nguyên Chi tiên sinh trước khi đi giao cho mặt tướng một cái túi gấm, làm cho Đức nguy cấp lúc mở ra. Lúc đầu Đức cũng không tin, nhìn không được Nguyên Chi tiên sinh đau khổ cầu xin, liền đón lấy. Không ngờ, thực sự phát huy được tác dụng rồi. Nguyên Chi tiên sinh lần nữa dặn, nếu là có thể dùng đến kể này, muôn ngàn lần không thể dùng Nguyên Chi tiên sinh danh nghĩa dâng ra đi, cho nên Đức liền nói dối là mình nghĩ tới. "

Mã Đằng sắc mặt khó, lúc này trong lòng của hắn ngũ vị tạp Trần: Diêu Sùng tại phía xa Tây Lương, lại có thể dùng một phong túi gấm hóa giải khổng lồ như vậy nguy cơ, đồng thời vì cho mình lưu mặt mũi, mà cố ý không để cho mình biết kế tòng tại sao. Cái này là bực nào trung thần hiền sĩ tài có thể làm được!

Mã Đằng thờ dài một tiếng: "Nguyên Chi cao tài, ngô trách làm hắn! Trận chiến này vô luận thắng bại, ngô sẽ làm mặt cho Nguyên Chi tiên sinh thỉnh tội! "

Sự tình phát triển làm cho tất cả mọi người có chút xuất hồ ý liệu, đợi Mã Đằng nói xong, chúng tướng tài nhao nhao hướng Mã Đằng hành lễ, cùng hô lên: "Chủ công anh minh, chúc mừng chủ công được này cao tài tương trợ! "

"Nguyên Chi tiên sinh từng nói qua, nếu muốn phá Trường An, nhất định phải có nội ứng tương trợ mới có thể thành sự, lần này, sẽ chờ nội ứng trộm mở cửa thành, Trường An liền sắp tới có thể phá! Chư tướng cần phải dùng sức, đến rồi Trường An, cứu ra bệ hạ, phong Hầu báitướng, làm rạng rỡ tổ tông, đang ở trước mắt! "

Trường An, phủ Đại tướng quân.

Trương Ngọc bị Trương Tề trời gô, giải đến rồi phủ Đại tướng quân. Lý Giác sắc mặt khó, hắn mặc dù nhưng đã ngờ tới Lý Mông Vương Phụng sẽ không thủ thắng, cũng không nghĩ tới hai người biết bị bại nhanh như vậy, hắn cho rằng bị Cổ Hủ tán dương Trương Ngọc biết ngăn con sóng dữ, cự địch với Trường An ở ngoài, nhưng là không nghĩ tới, đợi đến cuối cùng, vẫn là toàn quân bị diệt, làm cho Tây Lương thiết kỵ bình lâm thành Trường An dưới.

Lấy Trương Ngọc quý trên mặt đất, Trương Tề thờ dài một tiếng, hướng Lý Giác chấp tay nói: "Mời đại tướng quân xử phạt Trương Ngọc tham công liều lĩnh tội! "

Lý Giác cả giận nói, "Xử phạt xử phạt! Ngươi phải như thế nào xử phạt? Tội ác tày trời! Chính là giết hắn ngàn hồi vạn hồi, cũng khó tiêu tan mối hận trong lòng của ta! Trực tiếp đẩy ra ngoài, trảm! "

Trương Tế nghe xong, bỗng nhiên quỳ xuống, "Mời đại tướng quân tha cho hần một mạng! Tuy là tể biết rõ này tội khó xá, nể tình Trương Ngọc ngăn cản quân địch một tháng có thừa, hơn nữa là một cái khó được người tài, mời đại tướng quân tha cho hần một mạng, tha cho hần lập công chuộc tội. Tế nguyện giáng chức mấy cấp, chỉ cầu đại tướng quân có thể tha hần một mạng. "

Lúc này hậu, Phan Trù cũng quỳ xuống, hướng về Lý Giác nói rằng: "Đại tướng quân! Nghìn quân dễ được, Trương Ngọc đúng là lương tài, chỉ bất quá trúng địch nhân gian kế, tài có thất bại này, cầu đại tướng quân có thể cho hần một cái cơ hội. "

Lý Giác rồi Quách Tỹ, Quách Tỹ gật đầu, Lý Giác hừ một tiếng, "Ta đây là ở ngày cũ tình cảm, tha Trương Ngọc, còn không mau làm cho hần lui, rồi liền để cho lòng người phiền não. "

Trương Tế liền vội vàng đem Trương Ngọc kéo lên, buông ra ràng buộc, làm cho hần lui ra ngoài.

Quách Tỹ nói: "Chư công, hiện tại đại quân đã, chúng ta ứng với trước nghĩ biện pháp phá địch, ai dám ra khỏi thành giết địch, ra sức vì nước? "

Trương Tế cùng Phan Trù đều là mặt lộ vẻ khó khăn, tất cả mọi người đã biết Tây Lương Mã Siêu anh dũng, lần này Tây Lương quân khí khí thế chính thịnh, ra khỏi thành ứng chiến không khác nào lấy trứng chọi đá.

"Ai! " Lý Giác lắc đầu, rồi Cổ Hủ, "Văn Hòa, trước đó vài ngày, người từng nói Trương Ngọc kiến thức trác tuyệt, có thể chịu được trọng trách, ta tài yên tâm làm cho hần ngênh địch. Lần này Trương Ngọc đại bại, Văn Hòa cũng có người quen không rõ chỉ trách. Hôm nay quân địch vây thành, Trường An ngàn cân treo sợi tóc, Văn Hòa vì sao không nói được lời nào? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: loại trừ nội ứng Tam gia đền tội, Bỏ nghi binh Phan Trù thả Hàn

"Đại tướng quân có gì ? Như vậy kiện quên? Hủ sớm đã nói trước, bên trong bất gian tể, cự thành lấy thủ, thành Trường An tường cao đại, thành phòng đủ Bị, quân địch mặc dù Mãnh, cũng là thiếu khuyết công thành chỉ giới, lượng hần thiên quân vạn mã, cũng khó mà tổn thương thành Trường An mấy ngày! " Cổ Hủ mỉm cười, vô cùng khó hiểu lấy Lý Giác.

Lý Giác càng là vô cùng không hiểu, "Cứ như vậy? Văn Hòa chẳng lẽ đùa giỡn ta? Nếu quân địch vây khốn mấy tháng, chẳng phải là bọn ta mấy tháng không được an bình? Ngày đêm lo lắng không ngừng, Văn Hòa Hữu Vô nhất lao vĩnh dật kế sách? "

Cổ Hủ lại là cười, "Đại tướng quân đừng có lời nói đùa! Tây Lương chi binh tuy nhiều, lương thảo quả thực khó có thể kéo dài. Lần trước dùng giết chiến mã kế sách dụ Trương Thế Mỹ truy kích, mặc dù là tính toán, nhưng cũng là không làm sao được kế sách. Lấy ngô xem chi, không ra mấy ngày, nếu như quân địch không cách nào phá thành, nhất định tự lui. Mời đại tướng quân đợi lát nữa vài ngày, liền thấy rõ. Nếu muốn nhất lao vĩnh dật, Hủ cũng vô kế khả thi. "

"Nếu như thế, vậy lại tin tưởng Văn Hòa một hồi. Lý Biệt, để cho người tra trong thành nội ứng việc như thế nào? "

Lý Biệt là Lý Giác cháu trai, lúc đầu nghe xong Cổ Hủ lời nói, Lý Giác liền tâm buồn trong thành Trường An có người vì nội ứng, còn kém Lý Biệt ngày đêm điều tra nghe ngóng, khiến cho trong thành Trường An lòng người bàng hoàng, vẫn không được an bình. Thẳng đến mấy ngày trước đây, có người tố cáo, gián nghị đại phu Chung Thiệu cầu kết Mã Đằng, cho rằng nội ứng. Lý Biệt liền dẫn người đem Chung Thiệu Phủ xét nhà, thăm vấn đồng mưu người.

Lý Biệt ra tiểu đội tấu nói, "Hồi Đại tướng quân nói, mặt tướng đang muốn tấu: Vừa mới nhận được tin tức, ở Chung Thiệu bên trong phủ lục ra được một phong mật thư, bên trong nhắc tới đồng mưu người còn có thị trung Mã Vũ cùng Tả trung lang tướng Lưu Phạm. "

"Tốt, làm tốt lắm! Đám này nghịch tặc, người tốc độ mang binh đem Mã Vũ cùng Lưu Phạm một nhà già trẻ tất cả đều bắt giữ, sẽ cùng Chung Thiệu một nhà già trẻ cùng nhau, ngày mai tất cả đều trảm với thành Trường An trên, muốn cho cái này tâm tồn tạo phản người, tạo phản là kết quả gì! Cũng muốn làm cho Tây Lương quân biết, nội ứng của bọn hần, là kết quả gì, ha ha! "

"Tuân mệnh! "

Lý Giác rút cục sắc mặt chuyển Tĩnh, hướng Quách Tỹ, Trương Tế, Phan Trù đám người, cười nói: "Ngô có Văn Hòa, có thể không lo vậy! "

Làm từng tiếng kêu thảm thiết từ trong thành Trường An truyền ra, sớm có người báo cùng Mã Đằng biết được. Mã Đằng kinh hãi, đem người sắp xuất hiện trường xem, trên thành tường, mấy trăm người xếp thành một hàng, mỗi người đứng phía sau một tên đao phủ, chỉ còn chờ mệnh lệnh.

Lý Biệt đến Mã Đằng xuất hiện, ở trên thành tường rống to: "Mã Đằng nghịch tặc, ngươi cầu kết Chung Thiệu, Mã Vũ cùng Lưu Phạm muốn đồ Trường An, hiện tại đã bị nhìn thấu, ngựa giống Lưu (cái này đại gia không nên cười) Tam gia già trẻ đều bị bắt giữ, lần này cùng nhau trăm thủ, làm cho các ngươi biết phản quốc chỉ tặc ra sao hạ tràng! Hành hình! "

Theo Lý Biệt ra lệnh một tiếng, mấy trăm đao phủ cùng nhau hạ đao, trong nháy mắt mấy trăm cái đầu từ thành tường cao cao nhao nhao lẫn xuống, dường như hạ một hồi huyết vũ thông thường. Tráng diện này làm cho Trường An bách tính cùng Tây Lương đại quân tất cả đều trái tim băng giá. Mã Đằng đến sau, càng là quát to một tiếng: "Trời không giúp ta! Chỉ là thương cảm hại Tam gia già trẻ, ngộ tội cũng! " Mã Đằng tâm thần ngẩn ngơ, suýt nữa từ trên ngựa rơi xuống, Hàn Toại lắc đầu thở dài: "Thọ Thành, chớ bi thương, lần này lấy thành An hay sao, bọn ta vẫn là nghĩ như thế nào rút về Tây Lương mới tốt. "

Mã Đằng vô lực phát phát tay, "Chỉ có thể rút lui! "

Hàn Toại bất an nói rằng: "Thọ Thành, quân ta thiếu cấp lương cho, nếu như trực tiếp lui lại, quân địch tất truy. Nhưng có thượng sách, lấy Ngự truy binh? "

"Văn Ước, chớ hoảng sợ, Nguyên Chi có lời, nếu công Trường An không thể, thừa dịp lúc ban đêm mau trở về, trong doanh trướng, nhiều một chút ngọn đèn dầu, trắng đêm trướng rõ ràng, ghim chút thảo nhân hàng mã, mê hoặc quân địch. Quân địch lần trước trúng kế dụ địch, lúc này không bao giờ dám khinh xuất. Các loại quân địch phát hiện, quân ta đã lui xa rồi! "

"Nguyên Chi thật lương tài cũng! Chúng ta liền y kế hành sự, mau trở về Tây Lương, ngày khác lại đồ Trường An! "

Là ngày đêm, Mã Đằng suất quân lạng lẽ lui lại, lưu lại rất nhiều không trướng, thảo nhân hàng mã ở đèn đuốc chiếu rọi, chiếu ra rất nhiều cái bóng. Nhưng mà Mã Đằng trong quân an tĩnh như thế, làm cho Trường An thủ thành quân sĩ sinh lòng cảnh giác, báo cùng Lý Giác biết được. Lúc này phủ Đại tướng quân trên chur trướng còn đang thương nghị chiến sự, nghe nói này báo, Phan Trù lúc này chờ lệnh: "Đại tướng quân, quân địch tất nhiên thấy tình thế không ổn, thừa dịp lúc ban đêm lui lại, cố tình bày nghi binh. Ta nguyện suất bộ tóm lại! "

Lý Giác cười ha ha một tiếng, "Lần trước gạt xung không có lương thực lui lại, đại bại Trương Ngọc, hại ta tổn thất mọi người mã, lần này lại đi kế này, Phiên tướng quân chớ không phải là lại muốn noi theo Trương Ngọc hay sao? "

Phan Trù lập tức không nói, trong lòng đối với Lý Giác khắc nghiệt ngôn ngữ có chút bất mãn.

Cổ Hủ về phía trước thăm dò thân thể, chấp tay nói: "Đại tướng quân, lần trước quân địch này đẩy lui binh lẫn nhau gạt, lần này lại là sự thật. Nếu như đại quân truy kích, tất có thể thắng lợi. "

"Văn Hòa cũng là để vì có thể truy kích? Mã Đằng chẳng lẽ sẽ không khiến người đoạn hậu hay sao? " Lý Giác không tin lấy Cổ Hủ.

"Lần trước sử dụng tính toán, công dân người tranh tiên; lần này nhân phá thành vô vọng, binh cấp lương cho không nhiều, nhất định tâm tư người phản hồi. Vì vậy thiết này nghi binh kế sách, cho dù có đoạn hậu người, cũng sẽ bình không chiến đấu tâm, vì vậy chiến đấu tất thắng. "

Lý Giác suy nghĩ một chút, "Đã như vậy, vậy làm phiên Trương phiên nhị vị tướng quân suất binh truy kích, ghi nhớ kỹ không thể xâm nhập quá sâu. "

Trương Tể Phan Trù lập tức xuất trận tuân mệnh, "Thuộc hạ lĩnh mệnh, định không phụ đại tướng quân kỳ vọng! "

Hàn Toại Mã Đằng đem bộ đội sở thuộc lui về, ở trước đây đại chiến Lý Mông Vương Phương, lực có thể Trương Ngọc lúc, Mã Đằng dưới trướng tướng sĩ có nhiều tử thương; Hàn Toại còn có tư tâm, thuộc hạ có nhiều bảo toàn. Mã Đằng trong lòng rất có phê bình kín đáo, lui lại lúc, Mã Đằng liền đối với Hàn Toại nói rằng: "Văn Ước, lần này lui lại, vẫn là cần cẩn thận một chút. Dưới trướng của ta tướng sĩ tử thương rất nhiều, đồng thời chiến mã đã giết rất nhiều, liền tạm thời trước tiên lui; ngươi lại suất bộ vì đại quân đi đoạn hậu, chẳng biết có được không? "

Hàn Toại tự biết lần trước đại chiến, chưa từng dùng sức, lại kiềm đối với Diêu Sùng kế sách vui lòng phục tùng, chỉ là hơi chút do dự một chút, liền đáp ứng. Hàn Toại suất bộ làm sau, đang đụng phải Phan Trù suất quân đuổi theo. Hàn Toại trong lòng hoảng hốt, trong lòng nghĩ: "Mã Đằng thất phu chẳng lẽ ngay cả ta cũng đã tính toán rồi? Không phải nói Lý Quách không dám khiến người đuổi kịp, vì sao lần này thật không ngờ nhiều quân địch? "

Tây Lương đại quân lúc này đang đang rút lui, nghe nói tiếng kêu bắt đầu, không khỏi quân tâm hỗn loạn, mỗi người chạy trốn. Hàn Toại ước thúc không được, không khỏi thở dài một tiếng: Mạng ta xong rồi! Đúng lúc này, Hàn Toại đến quân địch chủ trướng vọt tới, tí mị một, chính là Phan Trù. Hàn Toại trong lòng vui vẻ, giục ngựa tiến lên hỏi: "Người tới chẳng lẽ là phiên công trù tử? "

Phan Trù chưa nghĩ đến lúc này gặp phải chính là Hàn Toại, thì ra Phan Trù cùng Hàn Toại nguyên là đồng hương, khi còn bé bạn thân, lần này ở chỗ này gặp lại, Phan Trù cũng chưa từng nghĩ tới như thế nào đối mặt.

"Văn Ước, hồi lâu tìm không thấy, không ngờ tới ngày hôm nay có thể như vậy gặp lại! Ngươi vạn chớ nên cùng Mã Đằng cùng nhau tác loạn, rơi vào kết quả như thế này! " Phan Trù nói rằng.

"Công chẳng lẽ muốn chém sau đó thủ dâng cho Lý Giác tử? Ngươi bản đồng hương, có gì? Tương bức quá gấp! " Hàn Toại đau khổ cầu xin.

Phan Trù nói: "Ngươi đã biết đồng hương, vì sao hưng binh tạo phản, xâm phạm Trường An? Bây giờ ngộ vì quốc gia ngoại trừ tặc, không dám có tư! "

Hàn Toại vừa nghe, không khỏi nộ từ đó tới, "Ngươi vì quốc gia, sau đó chẳng lẽ là vì lợi ích một người sao? Bây giờ Hán thất suy vi, Lý Quách hai tặc

khi dễ quân thượng, công chẳng lẽ không biết? Phiên tướng quân là Hán thất chi tướng quân, mà không phải là Lý Quách hai người chi tướng quân! Công từ Hán tộc, mà đánh Hán thất trung lương, chẳng phải quý hô? "

Phản Trù nghe xong, chưa phát giác ra xấu hổ vạn phần, thờ dài một tiếng, dẫn binh mà quay về. Hàn Toại Vì vậy có thể phản hồi Tây Lương, trải qua lần này tìm được đường sống trong chỗ chết, Hàn Toại trong lòng đối với Mã Đằng âm thầm ghi hận đứng lên.

Lý Giác từ trước đến nay đối với Phản Trù ở uy vọng của quân trung có chút kiêng kỵ, vì vậy âm thầm ở Phản Trù thủ hạ xếp vào thân tín của mình. Lần này Phản Trù thả Hàn Toại ly khai, Lý Giác sau khi nghe được, giận dữ không ngớt, "Phản Trù tiểu nhi, lại dám cùng tướng địch có tư! Ta phải giết hán, lấy tiêu tan Ngô hận! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Quách Khả nguyệt phá Nghiễm Lăng Quận, Tàn Chiêu tân lĩnh Vô Song Quân

"Đại tướng quân chớ nổi giận! " Cô Hủ nhanh lên khuyên nhủ, "Trường An mới vừa từng trải một trận đại chiến, nếu như tái khởi nội loạn, sợ là Tây Lương quân đi mà quay lại, như vậy, Trường An lâm nguy! "

Lý Giác hỏi: "Thất phu kia lại dám cùng tướng địch cấu kết, sớm muộn gì là kẻ gây họa, nay nếu không ngoại trừ, sớm muộn gì vì đó làm hại! "

"Đại tướng quân nếu muốn tru diệt Phản Trù, cũng không khó. Chỉ cần mượn cơ hội vì Trương Phán nhị tướng khinh công, mở tiệc chiêu đãi hai người, trong bữa tiệc lấy đao phủ thủ mai phục, đến lúc đó có thể một lần hành động mà giết chết, cần gì phải mắc chi có? "

"Văn Hòa kế này rất hay! " Lý Giác liên tục tán thưởng.

Lý Giác theo như tính toán mở tiệc chiêu đãi Trương Tề Phán Trù dự tiệc, trong bữa tiệc chém giết Phán Trù; Trương Tề trong lòng khủng hoảng, tự xin mạng binh đồn với Hoàng Nông. Trên triều đình, chỉ có Lý Giác cùng Quách Tỷ hai người tác uy tác phúc, Tây Lương Mã Đằng cùng Hàn Toại cũng cùng tiến lên đồng hô thỉnh tội, đến tận đây Lý Giác ngày càng ngang ngược kiêu ngạo, không nghe người ta nói, ngay cả Cô Hủ cũng dần dần xa lánh.

Trường An chi chiến qua mấy tháng, Ngô Lập Nhân tài biết tình huống cụ thể, trong lòng không khỏi cảm thán: Tới ta xuyên việt tới, rất nhiều chuyện vẫn không thể cải biến, Trường An vẫn là loạn đến cùng a! Chỉ là không biết, Tào A Man có thể hay không còn có thể mang thiên tử lấy lệnh chư hầu.

Mà Quách Khả lúc này sớm đã Nam chinh Nghiễm Lăng mà quay về, một tháng bên trong, liền xuống mười hai thành, đem Nghiễm Lăng, Giang Đô, Dư Quốc, Đường Ấp, Hải Lăng, Cao Bưu, Bình An, Đông Dương, Lăng Huyện, Xạ Dương, Hối Tây, Diêm Độc Chư Huyện nhao nhao nhét vào Ngô Lập Nhân trị hạ, Trách Dung cũng bị Quách Khả bắt giữ, đặt đưa đến Hạ Bì, các loại Ngô Lập Nhân xử lý.

Để cho Ngô Lập Nhân vui mừng chính là, Trách Dung thủ hạ thu giảm ước chừng năm nghìn Đan Dương binh, lúc này, Ngô Lập Nhân mới nghĩ đến, cái này Trách Dung bản thân liền là Đan Dương người, thủ hạ có Đan Dương binh cũng không kỳ quái, kỳ quái là, Trách Dung rõ ràng đem nổi tiếng thiên hạ Đan Dương binh dùng thành thông thường sơn tộc. Đại khái là là bằng vào lấy chút của cải, Trách Dung mới có thể ở quần hùng tịnh khởi hán mặt để lại một khoản.

Đối với Trách Dung bản thân, hán là vô cùng phản cảm, một cái mười phần tiểu nhân, Ngô Lập Nhân dùng hệ thống kiểm soát dưới Trách Dung tứ duy thuộc tính, càng là thấp thương cảm-- Trách Dung, vũ lực 75, chỉ huy 53, trí lực 60, chính trị 30. Tuy là Trách Dung thống khổ cầu xin, tình nguyện đầu hàng, nhưng mà Ngô Lập Nhân trực tiếp hạ lệnh đem Trách Dung điều phổ thị chúng sau ba ngày xử trảm.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Trách Dung cừ hận giá trị 7 điểm, trước mặt túc túc chủ sở hữu thân mật điểm 103, cừ hận giá trị 69. "

Thu hoạch Trách Dung cừ hận giá trị sau, Quách Khả, Vương Thủ Nhân, Trần Cận Nam các loại liền cùng Ngô Lập Nhân thương lượng với nhau chỉnh biên đội ngũ việc.

"Ý ta làm cho Đan Dương binh đơn độc trở thành một đội, một lần nữa thao luyện. Đan Dương tinh binh nổi danh khắp thiên hạ, lúc này luân lạc tới này, chỉ là bởi vì ngô lương tướng suất lĩnh, hôm nay đã được như vậy tinh binh, định phải thật tốt sử dụng. "

Ngô Lập Nhân đối với Đan Dương binh danh tiếng mặc dù hơi có nghe thấy, thế nhưng làm cho hán quyết định đơn độc đem Đan Dương binh độc lập thành đội nguyên nhân hay là bởi vì hệ thống nêu lên: Kiểm tra đo lường đến túc chủ thủ hạ sở hữu đặc thù binh chủng Đan Dương binh, Đan Dương binh sở hữu binh chủng kỹ năng Đồng Cừ -- làm bộ đội vì thuần khiết Đan Dương binh lúc, bộ đội hết thấy sĩ tốt vũ lực + 2.

Ngô Lập Nhân không biết binh chủng ưu khuyết đến cùng ở nơi nào, hẳn chỉ có thể từ loại kỹ năng này trên để phán đoán, có thể cho toàn thể đội ngũ tăng 2 võ lực quang hoàn, quả thực tương đương uy vũ.

"Chủ công nói như vậy quá mức thiện! " Quách Khản gật đầu, khẳng định Ngô Lập Nhân ý kiến, "Đan Dương tinh binh nổi danh khắp thiên hạ, lúc này bởi vì Trách Dung cái này thất phụ, làm cho Đan Dương binh hồ thẹn, nếu là có thể thiện thêm huấn luyện, nhất định có thể trở thành là một chi công kiên phá thành dũng cảm chi sư. "

"Nếu là như vậy, chủ công có thể cho mới Đan Dương binh mang theo mới danh, càng có thể làm cho thu hàng chi binh giống như chủ công thân binh thông thường, như vậy mới có thể phát huy lực chiến đấu càng mạnh mẽ. " Vương Thủ Nhân nói tiếp.

Ngô Lập Nhân cười cười, quả nhiên là một người kẻ đoán, hai người tính toán trưởng. Rất nhiều phương diện chính mình căn bản chưa từng suy nghĩ đến, nếu như nói cho mới bộ đội lấy mới danh, chắc là phi thường có hiệu quả, chẳng những phân biệt tính cao, càng biết để cho bọn họ sản sinh mãnh liệt lòng trung thành cùng vinh dự cảm giác, như vậy, binh chủng sức chiến đấu nếu không phải cao cũng kỳ quái rồi. Cũng tỷ như trong lịch sử các loại nổi danh một ít binh chủng, Tào Tháo Hồ Báo Kỳ, Công Tôn Toàn Bạch Mã Nghĩa Tông, Cao Thuận Hãm Trận Doanh, thậm chí Đồng Trác Phi Hùng Quân.

"Chư công có đề nghị gì không ngại nói thẳng. "

Trần Cận Nam chấp tay, "Chủ công, ý muốn chế tạo thiên hạ cường binh, nhất định phải lấy trác tuyệt tên mệnh chi, thuộc hạ cho rằng, Vô Song Quân có thể vậy! "

Vô Song Quân? Ngô Lập Nhân nói thầm trong lòng: Tên này có thể hay không quá trang bức? Vô song tinh binh, thiên hạ vô song.

Ngô Lập Nhân không có phát biểu ý kiến, hẳn muốn dưới Quách Khản cùng Vương Thủ Nhân sẽ có hay không có cái gì cái khác ý kiến, nhưng mà hai người đều là gật đầu, dường như cảm giác rất tốt đáng về.

"Quách tướng quân, cũng cho rằng Vô Song Quân tên này rất thích hợp sao? " Ngô Lập Nhân điểm Quách Khản trả lời.

"Chính là. "

Lúc này Trần Cận Nam đến Ngô Lập Nhân có chút không quá khẳng định, liền vội vàng nói: "Chủ công, Cận Nam đã đem Vô Song Quân thống lĩnh nghĩ xong. "

"Là ai? "

"Chính là thuộc hạ đồ, Tàn Chiêu. "

Trần Cận Nam rồi sau lưng Tàn Chiêu, gật đầu cười.

Ngô Lập Nhân giờ mới hiểu được, thì ra Trần Cận Nam như vậy tích cực, là đã sớm đối với Vô Song Quân thống lĩnh có chọn người. Chỉ bất quá Trần Cận Nam cái này tài dạy Tàn Chiêu hơn nửa năm, cũng không biết có tăng lên hay không cái gì thuộc tính.

"Hệ thống, kiểm tra đo lường dưới Tàn Chiêu tứ duy thuộc tính. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tàn Chiêu thoả đáng tiền tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 90(+ 2), chỉ huy 82+ 2, trí lực 78+ 3, chính trị 76+ 3, chịu Trần Cận Nam Lương Sư kỹ năng ảnh hưởng, Tàn Chiêu đỉnh phong thuộc tính tăng lên làm vũ lực 96+ 2, chỉ huy 90+ 2, trí lực 82+ 3, chính trị 80+ 3. Chịu Vương Thủ Nhân Tâm Học kỹ năng ảnh hưởng, Tàn Chiêu đỉnh phong thuộc tính chỉ huy + 1, trí lực + 1, chính trị thêm 2. Có cuối cùng Tàn Chiêu đỉnh phong thuộc tính vì vũ lực 98, chỉ huy 93, trí lực 86, chính trị 85. Hiện nay chưa lĩnh ngộ bất luận cái gì kỹ năng, mới tức chủ biết. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, không khỏi có chút sững sờ, thuộc tính này làm sao trâu như vậy đâu! Nhân vũ lực muốn phá bách, chỉ huy cũng không thấp, lại lĩnh ngộ kỹ năng gì gì đó, quả thực lại là một cái thần tướng.

"Hệ thống, Trần Cận Nam Lương Sư kỹ năng có hay không còn có thể tiếp tục ảnh hưởng Tàn Chiêu thuộc tính? "

"Hồi bẩm túc chủ, Trần Cận Nam Lương Sư kỹ năng và Vương Thủ Nhân Tâm Học cùng loại, thuộc tính càng cao càng khó đề thăng, nếu như cơ hội thoả đáng, không phải bài trừ còn có thể tiếp tục tăng lên khả năng. "

Ngô Lập Nhân trong lòng minh bạch, cái này Tàn Chiêu thuộc tính đề thăng tới cực hạn, sợ rằng thực sự rất khủng bố. Trên lý thuyết Vương Thủ Nhân Tâm Học kỹ năng còn có thể đem Tàn Chiêu tứ duy tăng thêm nữa một ít, có thể là bởi vì Tàn Chiêu thuộc tính đã rất cao, ước đoán muốn đề thăng liên quá khó khăn, đặc biệt vũ lực.

Trần Cận Nam đến Ngô Lập Nhân trầm mặc, không có biểu thị, liền cho rằng hẳn là đối với mình dùng người không khách quan biểu thị bất mãn, liền vội vàng đứng lên, "Chủ công, không phải là bởi vì Thời Minh là thuộc hạ đồ, Thời Minh quả thực rất có tài hoa. Hẳn dùng mãnh chủ công cũng đã đã biết, đối với lĩnh binh cũng có một phen tâm đắc, tướng môn hồ tử, thật sự là khó được người tài. "

Trần Cận Nam còn muốn nói tiếp, Ngô Lập Nhân vội vã cười cười, phát tay ngăn cản, "Nói thêm gì đi nữa, Thời Minh đều bị người khen suốt ngày trên có trên mặt đất không rồi. Thời Minh chi tài, ngô đã biết hết, đem Vô Song Quân dạy cho Thời Minh, ta rất yên tâm. "

Một câu nói Trần Cận Nam cùng Tàn Chiêu đều có chút ngượng ngùng. Nghe tới Ngô Lập Nhân đồng ý đem Vô Song Quân giao cho Tàn Chiêu lúc,

Tần Chiêu vội vã quỳ xuống, "Mặt tướng tất nhiên không phụ chủ công chi mong, đem Vô Song Quân huấn luyện thành chân chính thiên hạ vô song thường thắng chi sư! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Ngô Lập Nhân nghị lập tam quân, Gia Cát Lượng rời rảnh du binh doanh

Tần Chiêu năng lực, Ngô Lập Nhân bị bất luận kẻ nào đều biết, bởi vì hắn có hệ thống, có thể đem các hạng năng lực đều định lượng đi ra, tự nhiên đối với Tần Chiêu thống binh năng lực vô cùng khẳng định, huống hồ lại có siêu cao võ lực của cùng không thấp trí lực, thật không nghĩ tới, gọi tới Tần Ngạn không có mở ra thân thủ, lại mang ra ngoài như vậy một cái thần tướng.

"Thời Minh, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể không phụ trọng thác, bất quá ngươi còn cần cùng Trần chủ bộ cùng quân sư học tập nhiều một cái; nếu như xuất chinh lúc, cũng phải cùng Quách tướng quân nhiều học tập nhiều, làm Tướng chỉ đạo ở mưu mà không ở dũng. Từ viết: Nhóm ba người tất có thầy ta, chỉ cần Thời Minh nguyện ý học, ta tin tưởng Thời Minh thành tựu tương lai nhất định sẽ vượt lên trước cổ kim rất nhiều danh tướng. " Ngô Lập Nhân ngữ trọng tâm trường cùng Tần Chiêu nói, nhưng mà Tần Chiêu nhãn thần nhưng có chút lóe lên hướng Trần Cận Nam, điều này làm cho Ngô Lập Nhân có chút không hiểu.

Quách Khản không để ý giữa bọn họ nhỏ bé thần thái, chỉ là còn suy nghĩ lấy chuyện gì, lúc này, hắn Ngô Lập Nhân nói: "Chủ công, nếu muốn đem Đan Dương binh đơn độc thành quân, mang theo Vô Song Quân xưng hào, Từ Châu bản thổ binh sĩ cũng cần một lần nữa chinh chiến, khác lập số quân, nếu không thì có nặng bên này nhẹ bên kia cảm giác. "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, quả thực như vậy, mới vừa chiêu hàng quân địch lại có đãi ngộ như thế, từ vừa mới bắt đầu theo Ngô Lập Nhân tướng sĩ nên nghĩ ra sao? Lúc này Ngô Lập Nhân trong lòng đã có ý tưởng: Từ Từ Châu phản hồi mà đến năm nghìn binh mã, đã trải qua thảo phạt Viên Thuật chi chiến, đại phá Tào Nhân, cuối cùng lại đứng vững Tào Tháo Hồ Báo Kỵ trùng kích, còn dư lại không thể nghĩ ngờ không phải tinh nhuệ, lúc này mặc dù không thể nói là bách chiến chi binh, nhưng cũng là trong trăm có một, một chi đội ngũ như vậy, nếu như đơn độc thành quân, một lần nữa phân phối hoàn mỹ chiến giáp, tiến hành dốc lòng huấn luyện, nhất định cũng là một chi cường đại tinh binh. Từ bắt đầu Ngô Lập Nhân vẫn rất nặng, cho nên Quách Khản xuất chinh Nghiễm Lăng lúc, cũng chỉ là mang theo Từ Châu tới một vạn lính mới cùng một vạn Huyện quân, chi này cùng mình vào sanh ra tử đội ngũ hắn không bỏ được lần nữa vui đầu vào trong chiến trường. Mà Hạ Bi còn thừa lại bộ đội chính là Hạ Bi Quân năm nay mới chiêu mộ một vạn tân binh, trải qua chưa tới nửa năm huấn luyện, đến lúc đó có thể chọn ưu tú lại chọn lựa ra một bộ phận, cùng Quách Khản thủ hạ chính là Từ Châu quân xác nhập, làm một nhánh chủ chiến quân, còn lại làm quân giữ thành là được.

"Trọng Hòa nói như vậy thật là hữu lý. Ý ta đưa tay dưới từ Từ Châu chi chiến may mắn còn sống sót năm nghìn tướng sĩ đơn độc thành quân, hào viết Thần Uy Quân, Chư công nghĩ như thế nào? " Ngô Lập Nhân nói ra ý nghĩ của chính mình, không biết sẽ có hay không có người phản đối, hắn đối với thủ hạ mình bản tính quả thực không quá hiểu.

Vương Thủ Nhân gật đầu, kim lòng không đầu nói rằng: "Thần uy thần uy, chủ công ở Từ Châu chi dịch trung, là địch quân sở ám sát lại không phát hiện chút tổn hao nào, từ đó tướng sĩ đều là lấy vì chủ công thiên thần hạ phạm, thần uy tên, quả thực thích hợp, Thần Uy Quân liền làm vì chủ công thân vệ quân, bảo hộ chủ công. "

Vương Thủ Nhân không hổ là hiểu rõ nhất Ngô Lập Nhân nhân, hắn một phen thuyết từ, quả thực nói đến Ngô Lập Nhân trong lòng, chi đội ngũ này, là mình vẫn mang tới, bao quát Lý Vương Trương Triệu bốn người, đương nhiên hiện tại chỉ có Vương Trương Triệu ba người rồi, Ngô đối với bọn họ đều có khó có thể dứt bỏ cảm tình hoặc là nghĩa khí.

Nghe được Vương Thủ Nhân khen ngợi, Ngô Lập Nhân hứng thú nhất thời tới, tiếp tục nói: "Trọng Hòa trải qua Nghiễm Lăng chi chiến, bộ đội sở thuộc cũng đã trải qua Chiến Hòa, lại từ Hạ Bi lính mới trung chọn mấy nghìn, đủ hai vạn số, xưng là Thiết Huyết Quân, ý là cứng như sắt thép ý chí và máu tươi thanh tẩy. Chư vị nghĩ như thế nào? "

Lúc này, ngồi xuống chư tướng tất cả đều là dùng vẻ mặt viết kếp mộng buộc Ngô Lập Nhân, điều này làm cho Ngô Lập Nhân có chút không nghĩ ra. Quách Khản thấy thế, không thể làm gì khác hơn là hỏi: "Xin hỏi chủ công, sắt thép là ý gì? Thanh tẩy lại là có ý gì? "

Ngô Lập Nhân lúc này mới ý thức được, tự những thứ này từ ở tam quốc lúc căn bản không áp dụng, thiết có thể có, thế nhưng sắt thép lại làm cho người khó hiểu. Thanh tẩy càng là làm cho không người nào có thể lý giải.

Ngô Lập Nhân không thể không lần nữa nói sáo, "Cái kia sắt thép là trong truyền thuyết một loại thiên ngoại vẫn thạch, phi thường cứng rắn, nói đúng là quân ta tướng sĩ đều là có cái chủng này cứng cỏi ý chí bất khuất cùng thấy chết không sờn khí phách. Thanh tẩy, chính là trải qua chiến đấu tôi luyện ý tứ. "

May mà hần là chủ công, bằng không nhất định sẽ bị phá vỡ sa oa hời đến tột cùng.

Mọi người cũng không còn quá nhiều truy vấn quân đội danh xưng lại lịch, Quách Khản tiếp tục nói: "Nếu chủ công trong lòng đã có tính toán, ngày gần đây liền đem chấp hành. Tào Tháo bây giờ còn đang tiến công Lữ Bố, quân ta cũng nhanh tốc độ bắt tay vào làm công lược Dương Châu, lại từng bước chiếm đoạt Viên Thuật, vô cùng khẩn cấp. "

Đã là cuối xuân lúc, lúc này khí trời chính là dạo chơi ngoại thành du xuân tốt tiết, rất nhiều bách tính đều rời rít xuất môn, ngay cả trường thái học bên trong học sinh đều được phép nghỉ ngơi một ngày, tự nhiên Gia Cát Lượng cũng không có buông tha cơ hội lần này, một thân một mình đi ra khỏi thành. Người khác ra khỏi thành quân tam tỵ ngũ, tìm một ít non xanh nước biếc nơi, giải sầu tán phiếm, mà Gia Cát Lượng lại một mình đi ngoài thành bình doanh.

Gia Cát Lượng vừa mới đến gần, đã bị đóng ở sĩ tốt cản dưới, "Đi đi đi, nơi này quân doanh trọng địa, người rảnh rồi không được đến gần. "

Gia Cát Lượng cũng không nóng nảy, móc trong ngực ra một tấm lệnh bài, đưa cho trong kia sĩ tốt, đóng ở sĩ tốt tiếp nhận một, nhất thời cảm giác có chút mạc danh kỳ diệu, "Lệnh bài kia chẳng lẽ là người từ đâu trộm được? Người cái này còn tuổi nhỏ, làm sao có thể có chủ công tự mình ban cho lệnh bài? "

"Ha ha ha, đại thúc, chẳng phải nghe thấy có chí không ở lớn tuổi? Tần triều cam la mười hai liền có thể xưng lẫn nhau, đại thúc nghĩ như thế nào? " Gia Cát Lượng mỉm cười, làm cho sĩ tốt không biết như thế nào trả lời.

Do dự khoảng khắc, rốt cục đưa lệnh bài trả về rồi Gia Cát Lượng, "Người đã có chủ công lệnh bài, vậy vào đi thôi! Thế nhưng ta còn là muốn nhắc nhở người, quân doanh trọng địa, chúng ta quân đều ở huấn luyện, người muốn vào cẩn thận, chớ bị đập đầu lấy đựng, đến lúc đó hậu nhưng không cho khóc. "

Gia Cát Lượng hướng tốt lắm tâm sĩ tốt hành lễ cảm tạ, tiếp lấy chậm rãi đi vào.

Đi tới quân doanh, người thứ nhất làm cho hần cảm giác hứng thú dù cho cách đó không xa trong diễn võ trường một vị thiếu niên tướng quân, thật cao đứng ở chính giữa, trường thương trong tay lập trên mặt đất, toàn thân cao thấp ăn mặc khô giáp thật dày, tuần tú trên khuôn mặt, khí khái anh hùng hùng hực. Gia Cát Lượng không khỏi cảm thán nói: Tốt một vị thiếu niên tướng quân!

Gia Cát Lượng đến gần, thiếu niên kia tướng quân bỗng nhiên lớn tiếng vừa hô: "Các tướng sĩ! Chủ công nói cho ta biết, hần có một chi thiên hạ thiên hạ vô song đội ngũ, để cho ta tới mang. Mà ta hôm nay đứng ở chỗ này, tìm thật lâu, sao lại không tìm được đâu? Cái này thiên hạ vô song đội ngũ đến cùng ở chỗ nào? "

Nói xong, dưới trận tướng sĩ nhao nhao nở nụ cười.

Thiếu niên kia tướng quân tiếp tục nói: "Trong lòng ta liền nói thầm: Chẳng lẽ cái này thiên hạ vô song đội ngũ, là một chi thiên hạ vô song không kỷ luật không dừng khi không chiến lược ba không quân đội sao? Vậy dạng này ta liền tìm được! "

Nói đến đây, dưới trận tướng sĩ nhao nhao cổ vũ, bắt mắt hết sức, hứa hứa đa đa thanh âm truyền ra, "Làm sao chúng ta là ba không quân đội? ", "Người là ai a, nói mạnh mẽ a? " "Nếu không phải là xuất thân tốt, ta đã sớm làm tướng quân. "

"Đừng nói ta không phải cho các người cơ hội, tùy tiện trên mười người, chỉ cần cùng nhau hợp lực có thể đánh bại ta, ta đây Ứng Dương tướng quân phong hào để cho các người. "

Lời này vừa nói ra, dưới đây tướng sĩ thanh âm yếu rất nhiều, chỉ có rất ít người còn chưa đầy tướng lĩnh thuyết pháp. Một lát sau, từ Đan Dương hàng binh trung đi ra mười cái tự cho là vô nghệ bất phạm người, đi lên trung ương diễn võ trường. Mười người này đều là tay không, tướng quân kia cũng sắp trường thương lui về phía sau ném một cái, lớn tiếng nói: "Đến đây đi! "

Mười người đồng thời vọt tới, thiếu niên kia tướng quân chẳng những thân thủ nấn tiếp, còn có cùng thân hình hần không tương xứng khí lực, chỉ chớp lát sau, mười người kia nhao nhao bị hần lực ngã xuống đất, điều này làm cho dưới trận chúng tướng sĩ cũng không dám nữa phát ra tiếng.

Tướng quân kia lần nữa kêu gọi, "Kỳ thực ta sai rồi, chủ công quả thực không có gạt ta! Vừa mới lên tới mười người, bọn họ dám đi lên, nói rõ bọn họ có dũng khí, bọn họ cùng tiến lên tới, nói rõ bọn họ vẫn có kỷ luật; bọn họ liên thủ lẫn nhau công, cho bản tướng mang đến rất nhiều phiền phức, bọn họ cũng là có chiến lược. Ta từng nghe nói, Đan Dương binh đã từng nổi danh khắp thiên hạ, lệnh chư hầu nghe tin đã sợ mất mật. Mà nay lại các người, chỉ là bởi vì theo sai người, Trách Dung cái kia gian nguy hạng người, không dừng không mưu, vô tài vô đức, vô pháp vô thiên. Không phải là bởi vì các người là ba không tướng sĩ, mà là bởi vì có cái này sáu không tướng lĩnh, nguyên bản ở chủ công trong mắt vô song đội ngũ, mang thành trong mắt ta ba không bộ đội, các người lẽ nào cam tâm sao? "

Những lời này, có khen bị hư hỏng, khơi dậy Đan Dương hàng binh trong nội tâm huyết khí, bọn họ cùng kêu lên hô to: "Không cam lòng! "

"Nhưng mà các người là may mắn, một, bởi vì các người có một anh minh chủ công, hần nói các người biết thành vì thiên hạ vô song thường thắng chi sư, liền để cho ta tới, cho các người một cái mới xưng hào, từ hôm nay trở đi, các người cũng bị mang theo Vô Song Quân xưng hào, vô song chi quân, thiên hạ vô song! " bỗng nhiên thanh âm cao vút, làm cho Đan Dương binh nhao nhao trở nên tức mịch, đi theo hần kêu: "Vô song chi quân, thiên hạ vô song! Vô song chi quân, thiên hạ vô song! "

Thiếu niên kia tướng quân phát phát tay, lần nữa lớn tiếng nói: "Ta vừa mới nói các người là may mắn, còn một nguyên nhân khác, là các người tức đem nắm giữ một cái tốt nhất thống suất, vậy chính là ta -- Tần Chiêu Tần Thời Minh! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Tàn Thời Minh huấn lệnh vô song, Gia Cát Lượng hiến kế phạt Viên

Lời vừa nói ra, vừa mới căng thẳng dây Đạn Dương bình lại tập thể ầm ầm cười ha hả, nhưng mà Tàn Chiêu lại một chút cũng không có cười, nếu thần sắc nghiêm túc, tiếp tục nói: "Chư vị lại không nên gấp gáp cười. Ta từ theo chủ công, sở suất binh tốt đều là hiểu ta, quân pháp nghiêm minh, làm ra phải làm, các ngươi thiếu khuyết kỷ luật, ta cho; các ngươi thiếu khuyết dũng khí, ta cầm đầu xông trận, các ngươi thiếu khuyết chiến lược, ta tới huấn luyện! Chỉ là, ta muốn cường điệu một điểm, các ngươi, có lòng tin sao? Có lòng tin trở thành thiên hạ vô song chỉ quân sao? "

"Có! Có! Có! " tiếng hô vang lên lần nữa.

"Vậy các ngươi sợ chịu khổ sao?

"Không sợ! Không sợ! Không sợ! "

Tàn Chiêu hài lòng gật đầu, "Tốt, ta đây liền chính thức tuyên bố, ngày hôm nay, các ngươi sắp có được cái này duy nhất một chi cờ hiệu, Vô Song Quân quân kỳ! Từ đó về sau, ta, đem cùng các ngươi, cùng nhau, chế tạo thiên hạ này vô song chi sư! "

Nói xong, quan tiếp liệu đem cờ xí mới lấy ra, vô song hai chữ to, ở trên trời bay lượn, làm cho Đạn Dương bình khí thế trong nháy mắt tăng lên vài cái trình tự.

Gia Cát Lượng ở bên ngoài được mục trừng khẩu ngọc, kim lòng không đậu vỗ tay khen: "Tráng tai! Tàn Thời Minh! "

Gia Cát Lượng thanh âm mặc dù không lớn, Tàn Chiêu lại thanh thanh sở sở nghe được, không khỏi đảo mắt một, đúng là một cái mười ba bốn tuổi thiếu niên, đứng ở bên ngoài, kinh ngạc cùng với chính mình. Tàn Chiêu trong lòng hơi giận, "Người đến, đem thiếu niên kia đem ra! "

Thủ hạ tướng sĩ tức thì tiến lên, đem đáng thương Gia Cát Lượng nhắc lên, vứt xuống Tàn Chiêu trước mặt.

Tàn Chiêu lớn tiếng hỏi: "Ngươi là người phương nào? Làm sao lên vào trong trại lính, nhìn trộm quân ta hư thực? Nếu không từ thực chiêu tới, định giáo ngươi sống không bằng chết! "

Gia Cát Lượng cuống quýt đứng lên, hướng Tàn Chiêu hành lễ, "Hậu sinh Gia Cát Lượng, gặp qua Tàn tướng quân! "

Dù sao cũng là Ngô Lập Nhân vô cùng trọng người tài, Tàn Chiêu quả thực nghe Ngô Lập Nhân mấy lần đề cập tới Gia Cát Lượng, hần vẫn chỉ nghe nói Gia Cát Lượng tên, lại chưa từng thấy qua bản thân. Ngày hôm nay đến Gia Cát Lượng bị chính mình đe dọa phía dưới, lại một điểm không có hoảng loạn, trên mặt cũng có cùng tuổi tác không tương xứng ôn trọng, bất tri bất giác Tàn Chiêu trong lòng đối với Gia Cát Lượng ấn tượng tốt hơn nhiều. "Ngươi dù cho Gia Cát Lượng? Ngươi từ nhỏ, vì sao ở tới đây trong trại lính? Chẳng phải biết quân doanh trọng địa, những người không có nhiệm vụ không được đơn giản đi vào. "

"Tướng quân nếu biết, Lượng vào cái này việc quân cơ trọng địa, nói rõ Lượng đã không phải những người không có nhiệm vụ, tướng quân nói có đúng hay không? " Gia Cát Lượng lần này cũng không có trực tiếp xuất ra lệnh bài, dùng một câu như vậy phản vấn, làm cho Tàn Chiêu ngắc ra một lúc.

"Chớ không phải là chủ công giấy phép đặc biệt? Tới chủ công đối với ngươi nhưng là tương đương coi trọng, chính là không biết ngươi là có hay không có thực học. Nếu đi tới nơi này luyện binh tráng, chúng ta đây liền tới đi hai chiêu, đừng nói ta khi dễ ngươi, ta một tay, chỉ thủ chứ không tấn công, như thế nào? "

Gia Cát Lượng vừa nghe, vội vã đáp: "Tần tướng quân chi dũng, thích tài Lượng đã biết hết, Lượng chưa từng tập võ, tự vẫn không phải là đối thủ, cũng xin Tần tướng quân thứ lỗi. "

Tàn Chiêu sang sảng cười, " Gia Cát tiên sinh bắt đầu từ văn, không biết Gia Cát tiên sinh nghiên cứu binh pháp mưu lược vẫn là đạo trị quốc hoặc là chỉ là nghiên cứu chút kinh, sử, tử, tập? "

Gia Cát Lượng không chút nào khiêm tốn nói một câu: "Lượng mặc dù không phải tài, đều có đọc lướt qua. "

Tàn Chiêu liền hỏi, "Đã như vậy, ta xin hỏi ngươi, chủ công muốn phạt Viên Thuật, Gia Cát tiên sinh có thể trình diễn miễn phí một Sách tử? "

"Phu công cường, tất nuôi dưỡng sử dụng cường, ích chi sử dụng Trương. Quá mạnh mẽ tất gãy, đại trương tất thiếu. Mà nay Viên Thuật thế lớn, cần khoe kỳ thế, ngang ngược kiêu ngạo kỳ tâm, nếu này, lấy kì binh đánh chi, tất có thể thắng cũng! "

Gia Cát Lượng ý tứ nói đúng là, nếu muốn công kích địch nhân cường đại, trước phải để cho trước tự cao tự đại đứng lên, một ngày như vậy, thì biết phòng bị lòng, lộ ra kẽ hở. Tần Chiêu nghe xong, gật đầu không ngừng, "Gia Cát tiên sinh nói như vậy, quả thực không có người thường chi luận, Chiêu thụ giáo. "

Nói xong, Tần Chiêu chấp tay khom lưng hướng Gia Cát Lượng thi lễ một cái, Gia Cát Lượng không ngờ biết chịu Tần Chiêu chi lễ, ngay cả vội vươn tay giúp đỡ Tần Chiêu thủ, "Tần tướng quân không cần đa lễ như vậy! "

Tần Chiêu thấy Gia Cát Lượng tự tay phù chính mình, lập tức đưa tay rút về, vòng vo hạ thân nói: "Gia Cát tiên sinh mời chung quanh, Chiêu muốn luyện binh. "

Gia Cát Lượng trong lòng thầm nghĩ: Tần tướng quân tính cách hơi quái dị, nhân rồi trong lúc đó, hoàn toàn biến thành một người khác. Hắn không thể làm gì khác hơn là chấp tay cáo từ, rồi đến cái khác các nơi doanh trại phân biệt quan sát tại chỗ một phen.

Sau đó Tần Chiêu lại đem Gia Cát Lượng mấy câu nói nói cho Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân đang cùng Quách Khản Vương Thủ Nhân các loại nghị sự, nghe Tần Chiêu nói như thế, mấy người đều gật đầu, Vương Thủ Nhân cười hướng Ngô Lập Nhân, "Gia Cát Lượng tuy là tài mười ba bốn tuổi, nhưng là thấy thường thức quả thực không giống thường nhân, thật sự là tiền đồ bất khả hạn lượng, chúc mừng chủ công lại được một hiền tài. "

Ngô Lập Nhân cũng không biết bây giờ Gia Cát Lượng trưởng thành đến trình độ nào, chỉ là cười cười, lập tức gọi ra hệ thống, "Kiểm tra đo lường dưới Gia Cát Lượng tứ duy thuộc tính. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Gia Cát Lượng hiện tại tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 20, chỉ huy 70, trí lực 90, chính trị 88. Gia Cát Lượng đỉnh phong thuộc tính vì vũ lực 35, chỉ huy 90, trí lực 100, chính trị 96. Chịu đến Vương Thủ Nhân Tâm Học kỹ năng ảnh hưởng, Gia Cát Lượng đỉnh phong thuộc tính vũ lực + 1, chỉ huy + 1, trí lực + 1, chính trị + 2, cố Gia Cát Lượng cuối cùng đỉnh phong thuộc tính vì vũ lực 36, chỉ huy 91, trí lực 101, chính trị 98. "

Sau khi nghe xong, Ngô Lập Nhân nhưng lại không có gì kinh ngạc, chỉ là như vậy một thiếu niên sở hữu như vậy thuộc tính quả thật làm cho chính mình hâm mộ và ghen ghét. May mà mình là hiện tại đã đem Gia Cát Lượng nhận lấy làm cho Vương Thủ Nhân giáo dục, nếu không... Các loại tới đỉnh phong Gia Cát Lượng, Tâm Học kỹ năng có thể gia tăng thuộc tính ước đoán chỉ có đáng thương một điểm vũ lực rồi.

"Trọng Hòa, kẻ trước mắt, hẳn là trước đánh nơi nào? "

Hôm nay Ngô Lập Nhân triệu tập Vương Thủ Nhân Quách Khản các loại chính là đang nghiên cứu sau này phương hướng chiến lược, gặp phải loại đại sự này, Ngô Lập Nhân cũng có chút đầu óc không đủ dùng rồi.

"Chủ công, Viên Thuật chiếm giữ Nam Dương, Nhữ Nam, Hoài Nam sở quận, nhân khẩu rất nhiều, binh nhiều tướng mạnh; tuy là quân ta chiếm Nghiễm Lăng, cùng Viên Thuật trực tiếp gần kề; thế nhưng cấp thiết lẫn nhau công, nhất định khó có thể thủ thắng. Nay cần phải trước viết thư với Kinh Châu Lưu Biểu, hẹn kỳ công Nam Dương, lại viết thư với Lư Giang Lục Khang, hẹn bên ngoài từ Tiềm Huyện xuất binh, uy hiếp sau đó; lại viết thư Dương Châu thủ sử Lưu Diêu, tiến quân Mật Lăng; mà chủ công tự mình dẫn đại quân tiến quân Hoài Nam, như vậy, Viên Thuật sẽ tứ diện thụ địch, nếu bên ngoài chia mà thủ, thì quân ta nhất định có thể phá đi. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, tiếp tục hỏi, "Lúc này lấy người phương nào vì sử dụng hẹn nhau thảo Viên? "

Vương Thủ Nhân đứng dậy, chậm rãi nói: "Lư Giang Thái Thú Lục Khang từ trước đến nay trung nghĩa, chủ công lấy đại nghĩa nói chi là được; Kinh Châu Lưu Biểu, dù chưa Hán thất dòng họ, đã có lòng không thần phục, làm khiến cự thần lấy lợi hại nói chi, chủ công năm ngoái tiếp Gia Cát Huyền hỏi Hạ Bì, chính là vì hôm nay; còn như Lưu Diêu, mặc dù cũng là Hán thất dòng họ, cũng là tham tài tốt lợi người, chủ công cho phép lấy lãi nặng, hẹn kỳ xuất binh là được. Mấy trong nhà, duy Kinh Châu Lưu Biểu thế lớn, thuộc hạ lo lắng Gia Cát Huyền lần này đi chưa chắc có thể nói được di chuyển Lưu Biểu. "

"Quân sự hay không còn có người chọn tốt hơn? " Ngô Lập Nhân vội hỏi.

Vương Thủ Nhân lắc đầu, "Gia Cát Huyền nguyên là Lưu Biểu thuộc hạ, hẳn đi chánh hợp thích. "

Ngô Lập Nhân trong lòng tính toán dưới: "Lưu Biểu dù sao cũng là Hán thất dòng họ, Viên Thuật loại này nghịch tặc, hẳn mặc dù trong lòng không sao cả, chỉ cần lấy Hoàng mệnh thị chi, hẳn luôn sẽ có điểm biểu thị a !. "

"Đã như vậy, vậy trước tiên thêm phong Gia Cát Huyền vì học quan duyệt sử, khiến cho đi sứ Kinh Châu, liên kết Lưu Biểu. Chư vị nhưng cần gia tăng thao luyện binh mã, chuẩn bị lương thảo, chuẩn bị phạt Viên! " Ngô Lập Nhân hạ lệnh.

Tần Chiêu bỗng nhiên nhắc nhở: "Chủ công còn đã quên một việc. "

"Ah? Chuyện gì? " Ngô Lập Nhân không có phản ứng kịp Tần Chiêu theo như lời việc.

"Gia Cát tiên sinh từng đề nghị, cần trước kỳ địch lấy yếu, kiêu căng kỳ tâm, chủ công quên mất! "

"Ah? Ha ha, đúng là! Kia, quân sự, làm như thế nào đi kế này? "

Vương Thủ Nhân rời Tàn Chiêu, cười nói: "Tự nhiên muốn lại khiến một sứ giả, Bị vàng mười châu tiền tài, viết thư với Viên Thuật, thiện nói cầu hoà hưu chiến tài đi, nếu bên ngoài có yêu cầu gì, tất cả đều bằng lòng, trước kỳ địch lấy yếu, lại lấy đại quân công chi. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Ngô Lập Nhân mượn bài hát thụ tam quân, Gia Cát Lượng tự tiến cử nói Lưu Biểu

Tất cả tính toán thoả đáng, Ngô Lập Nhân nghĩ đến chính mình lại lại muốn lần xuất chinh, lại chẳng biết lúc nào mới có thể trở về, tái kiến Điều Thuyền, trong lòng không khỏi có chút mất mát. Hắn tin chạy bộ hời, ở Điều Thuyền căn phòng bên ngoài, bỗng nhiên nghĩ đến một bài bài hát cũ, không tự chủ hạnh lên:

Tối nay ta lại đi tới ngơng ngoài cửa sổ

Rèm cửa sổ trên cái bóng của ngơng cỡ nào khả ái

Lặng lẽ có yêu ngơng nhiều năm như vậy

Ngày mai ta sẽ phải rời khỏi

Cái này một hát, đã sớm kinh động trong phòng Điều Thuyền, nàng mở cửa, đến Ngô Lập Nhân đứng ở đó, động tình hát bài hát, trong lòng không khỏi có một tia cảm xúc, chậm rãi đã đi tới, dùng nhẹ nhàng thanh âm hỏi: "Tiên sinh có gì ? Như vậy? "

"Chỉ là gần nhất lại phải xuất chinh, nghĩ đến lại chẳng biết lúc nào mới có thể trở về tái kiến Điều Thuyền, trong lòng không khỏi hơi xúc động. Bài hát này ngơng thích không? Còn lại còn có, ta tiếp tục hát cho ngơng nghe! "

Ngô Lập Nhân hưng phấn vạn phần, đang phải tiếp tục hát, bỗng nhiên Điều Thuyền thở dài một tiếng, "Tiên sinh ngày hôm trước nói như vậy có hay không lại đã quên mất? Tiên sinh nếu có thể làm bài hát, sao không làm Quân Ca cổ vũ sĩ khí, ở chỗ này vì Điều Thuyền một người nghe, thật là làm thiếp sợ hãi. "

Điều Thuyền lời nói nhất thời lại để cho Ngô Lập Nhân hứng thú hoàn toàn không có, bất quá cũng là rất có đạo lý, hắn vô lực phản bác. Nghĩ thầm: Không phải là Quân Ca nha, năm đó Lưu Bang đều có thể làm Đại Phong ca, ta làm một người đôi kiếp, vậy cổ mà làm sao một cái.

"Điều Thuyền nói, quả nhiên như Kim Ngọc Lương Ngôn, Minh nguyên ý nghe theo. Chỉ bất quá mấy ngày nữa, liền muốn lần nữa xuất chinh, trong lòng khó tránh khỏi có chút không nở. Đương nhiên lớn trọng phụ chí ở bốn phương, không thể lâu vì nhi nữ tình ràng buộc, Minh cáo từ trước. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điều Thuyền Kim Ngọc Lương Ngôn kỹ năng phát động thành công, tăng tốc cơ sở chính sở vũ lực giá trị 1 điểm, tức chủ trước mặt vũ lực giá trị tăng lên tới 84. "

Hệ thống một tiếng thanh thúy nêu lên, làm cho Ngô Lập Nhân hận không thể trở về nữa đem Điều Thuyền ôm vào trong ngực, Điều Thuyền Kim Ngọc Lương Ngôn, không giống Vương Thủ Nhân Tâm Học kỹ năng vậy bị hạn chế, chỉ cần vận khí tốt, thành công phát động, là có thể ngẫu nhiên tăng các loại thuộc tính điểm, Giản trực sáng không muốn không muốn.

Ngô Lập Nhân hưng phấn hơn, cũng đã nghĩ xong một ca khúc, dù cho tàn sát Hồng Cương < tinh trung báo quốc >, nhưng là hắn đang suy nghĩ, ở chỗ này đến cùng ai tới phổ nhạc, ai tới giáo thụ, chẳng lẽ đích thân ra trận?

Khói lửa bốc lên, giang sơn bắc mong

Long bắt đầu quyền mã hí dài kiếm khí như sương

Tâm lại tựa như Hoàng Hà thủy mịt mờ

Hai mươi năm giữa ngang dọc ai có thể chống đỡ

Bài hát này quả thực không thể lại thích hợp, hắn vội vã trở lại thư phòng, viết xong ca từ, liền nhanh đi tìm Vương Thủ Nhân nghĩ biện pháp.

Một hồi đi tới Vương Thủ Nhân Phủ, đơn giản nói rõ ý đồ của mình sau, Ngô Lập Nhân đem chính mình thuộc lòng < tinh trung báo quốc > ca từ đưa

cho Vương Thủ Nhân, Vương Thủ Nhân hoàn hậu liên tục tán thán không ngớt, "Chủ công chi mới, làm cho thuộc hạ thực sự bội phục vạn phần! "

"Quân sư, chỉ bất quá bài hát này ai tới giáo thụ, vẫn là vấn đề. " Ngô Lập Nhân nói mình khó xử.

"Chủ công nếu chính mình làm ra từ tới, sao không tự mình dạy cho, trước truyền các bộ binh mã giáo úy tập hợp một chỗ, chủ công tự mình dạy cho sau, lại khiến cho trở về mỗi người truyền xướng là được. " Vương Thủ Nhân chăm chú nói rằng.

Ngô Lập Nhân lại một nghìn cái một vạn cái không vui, làm cho hắn ở Điều Thuyền trước mặt hát ra tiếng lòng, hắn hoàn toàn không thành vấn đề, nhưng là làm cho hắn ngay trước một đám đại binh trước mặt hát loại này bài hát, hắn luôn cảm giác mình giống như một đứa ngốc tựa như.

"Đương Minh, ở nhiều như vậy tướng sĩ trước mặt, ta sợ rằng rất khó mở miệng. "

Vương Thủ Nhân chấp tay nói rằng: "Chủ công! Cất chớ cho rằng Quân Ca dường như bình thường gia đình ca vũ ăn uống tiệc rượu thông thường, Quân Ca cần dựa vào trong quân cổ nhạc, hát là quân hồn, bài hát chính là quân tâm. Chủ công sáng lập tam quân, lúc này đang phải có này Quân Ca tương trợ, nhất định sử dụng tam quân quân tâm đại chấn. Ngày xưa Cao Tổ hôn hát gió to chỉ bài hát, tam quân tướng sĩ không không kêu gọi, thành trong chốc lát kinh điển, cũng xin chủ công nghĩ lại! "

Ngô Lập Nhân lúc này mới nghĩ thông suốt, trong quân sở bài hát không phải kiếp trước ở KTV hoặc là công chúng biểu diễn tính chất, nơi đây hát là trái tim tất cả mọi người nghĩ, chờ mong, vinh dự cùng tín niệm. Hắn không hề dùng một loại giải trí tâm tính mà đối đãi bài hát này, mà là đem trở thành tam quân linh hồn.

Run rẩy a !! Linh hồn ca sĩ, Ngô Lập Nhân!

Ngày thứ hai, Ngô Lập Nhân tựa như Vương Thủ Nhân theo như lời, triệu tập giáo úy ở trên tướng lĩnh, nói rõ yêu cầu của mình sau, liền đem < tinh trung báo quốc > hoàn chỉnh hát mấy lần cùng các tướng lĩnh nghe. Nói cũng kỳ quái, nguyên bản hắn không trông mong giáo mấy lần là có thể học không sai biệt lắm, nhưng là trên thực tế, những tướng lĩnh này tốc độ học tập lại làm cho Ngô Lập Nhân có chút giật mình, mấy lần liền hát hữu mô hữu dạng, Ngô Lập Nhân lại chỉ đạo khoảng khắc, liền hát có bảy tám phần giống, Ngô Lập Nhân trong lòng bỗng nhiên chờ mong bắt đầu vạn người đồng ca dừng cảm tình hình.

Ngô Lập Nhân làm cho những tướng lĩnh này sau khi trở về, mới vừa uống một hớp, đã có người tới báo, Gia Cát Huyền đến đây cầu kiến.

"Gia Cát tiên sinh lúc này tới gặp, định là vì hướng Kinh Châu vì khiến cho sự tình, chủ công vẫn là nhanh truyền hắn tiến đến. " Vương Thủ Nhân bị Ngô Lập Nhân càng là sốt ruột, lập tức nói rằng.

Gia Cát Huyền vào được, còn mang theo tiểu Gia Cát -- Gia Cát Lượng. Ngô Lập Nhân liền vội vàng đứng lên, cười đối với Gia Cát Huyền nói: "Không biết Gia Cát tiên sinh này tới vì chuyện gì? Có phải hay không đi sứ Kinh Châu có chuyện gì khó xử, có thể cứ việc nói ra. "

Gia Cát Huyền sắc mặt khó, tựa hồ có cái gì khó nói chỉ Ân, lúc này, Gia Cát Lượng hướng Ngô Lập Nhân chấp tay nói rằng: "Chủ công, thúc phụ cũng không thật khó chỗ, chỉ bất quá, Lượng cho rằng, nếu muốn thuyết phục Lưu Biểu xuất binh, không phải Lượng cùng đi thúc phụ cùng đi không thể. "

Ngô Lập Nhân chưa từng xem thường đứng lên tuổi không lớn lắm Gia Cát Lượng ý tứ, chỉ bất quá hắn hiện tại nếu như đi sứ, có thể hay không bị Lưu Biểu trực tiếp giam ở Kinh Châu? Đây chẳng phải là cái mất nhiều hơn cái được?

"Tiểu Gia Cát tiên sinh, kỳ thực người nên biết, ta đối với người dậy sớm lòng yêu tài, lúc này nếu là người cũng đi Kinh Châu, Lưu Biểu nếu như đưa người khấu lưu, có thể như thế nào cho phải? "

Gia Cát Lượng nguyên tưởng rằng Ngô Lập Nhân là không tín nhiệm mình, không nghĩ tới Ngô Lập Nhân dĩ nhiên lo lắng lại là mình sẽ bị Lưu Biểu giam, điều này làm cho Gia Cát Lượng trong lòng hơi động, liền vội vàng nói: "Chủ công chi ân, Lượng không cần báo đáp, bất quá chủ công không cần quá mức lo lắng, Lưu Biểu danh liệt Kinh Tương Bát tuần, lại cùng thúc phụ chính là bạn cũ, sẽ không đi này bất nghĩa việc. "

Ngô Lập Nhân còn không quá yên tâm, lại Gia Cát Huyền, "Gia Cát tiên sinh, lấy người đối với Lưu Cảnh Thăng lý giải, hắn có thể hay không ép ở lại người thúc cháu ở Kinh Châu? "

Gia Cát Huyền lúc này sắc mặt bị tới lúc hậu càng thêm khó, hắn hít sâu một hơi, dường như làm rất lớn gãy dựa, "Ngô tới đây là vì làm cho chủ công khuyên bảo ta đây cháu không nên đi Kinh Châu, sợ hắn tuổi còn quá nhỏ, phá hủy chủ công đại sự; mà không phải là đi Kinh Châu có thể hay không trở về vấn đề. "

Gia Cát Huyền nói xong, Ngô Lập Nhân mới ý thức qua đây, hiện tại tất cả mọi người đối với Gia Cát Lượng có thể nỗ lực thị hoà nghị, dù sao niên kỷ bày ở nơi đó, từng trải cũng không có, vô căn cứ làm cho hắn đi làm như vậy một chuyện trọng yếu tình, là ai đều sẽ không để tâm

"Ta tin tưởng tiểu Gia Cát tiên sinh. " Ngô Lập Nhân rời Gia Cát Lượng, gật đầu.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tức chủ thu được Gia Cát Lượng thân mật điểm 9 điểm, hiện nay tức chủ sở hữu thân mật điểm 112, cừu hận giá trị 69. "

Ngô Lập Nhân khoe miệng nhất thời lộ ra tiểu ý, rốt cục thu hoạch Gia Cát Lượng thân mật điểm, như vậy Gia Cát Lượng liền cũng sẽ không lại tìm cái khác mình chủ rồi. May mà Gia Cát Lượng vẫn là tiểu, nếu như chờ đến Gia Cát Lượng 20 tuổi, thuộc tính đạt đến tới đỉnh phong sau đó, muốn thu được hắn thân mật điểm, chỉ sợ cũng sẽ không dễ dàng như vậy rồi, Lưu Bị ba lần đến mời sẽ biết.

Gia Cát Lượng nhất thời thần sắc tung bay, hướng về phía Gia Cát Huyền vui vẻ nói rằng: "Thức phụ! Ta đã nói chủ công nhất định sẽ bằng lòng ta đi sứ Kinh Châu, thức phụ cũng không thể đẩy nữa cớ! "

"Các loại, Gia Cát tiên sinh vẫn không trả lời ta, Lưu Cảnh Thăng đến cùng có thể hay không đem người hai người mạnh mẽ giam? " Ngô Lập Nhân vội vàng hỏi.

"Bầm chúa công, Lưu Cảnh Thăng người này thật là nhân nghĩa đứng đầu, tuyệt sẽ không đi này bị ỏi việc, chủ công lại buông lỏng tinh thần. " Gia Cát Huyền thở dài một hơi, bắt đầu đi đáp.

"Nếu như thế, Kinh Châu hành trình, vậy làm phiền hai vị Gia Cát tiên sinh. "

Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng xin cáo lui sau, Vương Thủ Nhân ở bên cạnh tâm có chút suy nghĩ, không nói được lời nào. Ngô Lập Nhân trong lòng kỳ quái, đi tới hỏi: "Đương Minh vì chuyện gì sở buồn? Chẳng lẽ cũng là không tin Gia Cát Lượng? "

Vương Thủ Nhân lắc đầu: "Chủ công coi trọng Gia Cát Lượng, lại đơn giản thả rời Hạ Bi; bây giờ Lưu Biểu thế lớn, nếu như Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng chuyên tâm đầu nhập vào Lưu Biểu, chủ công không thể không phòng. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Hoàng Thừa Ngạn tiếc tài truyền binh thư, Khoái Tử Nhu cơ nói khó Gia Cát

Ngô Lập Nhân thầm nghĩ: May mà ta có hệ thống, vừa mới nếu không phải là thu được Gia Cát Lượng thân mật điểm, hắn còn không dám khẳng định như vậy trả lời Vương Thủ Nhân; mà bây giờ hắn rất khẳng định cùng Vương Thủ Nhân nói: "Gia Cát Lượng tuyệt sẽ không phụ ta! "

"Nếu chủ công khẳng định như vậy, vậy hãy để cho Gia Cát Huyền thúc cháu cùng nhau cùng đi Giang Đông, nguyên bản Gia Cát Huyền một người đi, còn chưa hắn có thể nói được di chuyển Lưu Biểu; có Gia Cát Lượng, đại sự sẽ thành vậy! "

Ngô Lập Nhân kinh ngạc hỏi, "Quân sư dùng cái gì khẳng định như vậy? Gia Cát Lượng thông minh đi nữa cũng bắt quá mười ba bốn tuổi, có thể gánh này nhiệm vụ lớn? "

"Gia Cát Lượng khá có thể nghĩ biện, mồm miệng thông minh, vì thường nhân chỗ không kịp. Không muốn nhẹ tiểu hài tử, chẳng phải nghe thấy Không Bắc Hải mười tuổi lúc phải đi Lý ung gia nhận thân, lại đem quá trung đại phụ Trần Vĩ phản bác mà không lời chống đỡ cổ sự sao? "

Lấy Gia Cát Lượng hiện nay 90 trí lực, Ngô Lập Nhân nguyên tới vẫn là rất yên tâm, nghe được Vương Thủ Nhân vừa nói như vậy, hắn hoàn toàn mất hết lo lắng. "Đã như vậy, Kinh Châu hành trình nhất định sẽ thành công. "

Gia Cát Huyền mang theo Gia Cát Lượng còn có hai gã thân thủ nhanh nhẹn tướng sĩ, trải qua qua hơn một tháng thủy bộ xóc nảy, rốt cục đi tới Tương Dương. Làm Lưu Biểu nghe nói Gia Cát Huyền đến lúc hậu, trong lòng có chút kinh hi, bọn họ có đã nhiều năm chưa từng thấy mặt. Nghe tới Tào Tháo khởi binh công Từ Châu lúc hậu, trong lòng hắn còn đang là Gia Cát Huyền an nguy lo lắng, không có nghĩ đến lúc này, Gia Cát Huyền rốt cuộc lại hỏi Tương Dương tới. Lưu Biểu cầm trong tay thư từ bụng, luôn miệng nói: "Người đến, chuẩn bị xa mã, theo ta cùng đi nghênh dưới. "

"Khái khái. Anh rề, Gia Cát Huyền lần này tới này đây Từ Châu sứ giả thân phận, mà không phải cố nhân lẫn nhau phỏng vấn. " Thái Mạo nhắc nhở một câu.

Một câu nói làm cho Lưu Biểu sắc mặt trầm xuống, hắn chậm rãi ngồi xuống tới, lấy án thư ngăn một hơi, "Nếu như thế, vậy trước tiên làm cho hắn ở dịch quán nghỉ tạm, tùy ý lại triệu kiến a !! "

Gia Cát Huyền ở dịch quán ở ba ngày, nhiều lần cầu kiến Lưu Biểu, đều bị hạ nhân lấy thân thể không khỏe cần đi ra ngoài, Gia Cát Huyền khổ nỗi vô kế khả thi, ở dịch quán thờ dài thờ ngắn.

"Thức phụ! Lưu Cảnh Thăng phải là lấy thức phụ vì Từ Châu thuyết khách, cố ý tránh không gặp, như vậy chờ đợi, chẳng phải làm Ngô công đại sự? "

Gia Cát Huyền rồi trước mặt cháu trai, lắc đầu, "Ngô sao lại không biết? Nguyên muốn Lưu Cảnh Thăng nể tình cố nhân tình nghĩa, tiếp kiến bọn ta, không ngờ, hay là đem ta cự với ngoài cửa, ai! "

"Thức phụ, nếu như chỉ ở chỗ này đợi không, chỉ sợ nửa năm chưa chắc thấy rõ đến Lưu Cảnh Thăng mặt. "

Gia Cát Lượng mỉm cười, một bộ tính trước kỹ càng bộ dạng, làm cho Gia Cát Huyền có chút vô cùng kinh ngạc, vội vàng hỏi: "Chớ không phải là người có diệu kế có thể thấy được Lưu Kinh Châu?"

"Làm người mưu giả, tự nhiên cần có diệu kế với ngực. Tổ văn Lưu Kinh Châu nạp Thái thị là phu nhân, mà Thái thị bên ngoài tỷ gả cho Trương Dương danh sĩ Hoàng Thử Ngạn làm vợ. Hoàng công từ trước đến nay chân thực nhiệt tình, lại cùng thúc phụ từng là bạn cũ, sao không cầu ở Hoàng công gặp Lưu Kinh Châu?"

Gia Cát Huyền nghe thế, hưng phấn vạn phần, cảm khái nói: "Ngô làm sao quên mất người này! Hiền chất cao kiến, cao kiến a!"

Hai người thu thập sẵn sàng, liền chung quanh hỏi thăm Hoàng Thử Ngạn nơi ở, theo Hương dân chỉ dẫn, hai người rớt cuộc đã tới Hoàng Thử Ngạn trong nhà.

Hoàng Thử Ngạn rất xa liền nghe được có cỗ nhân tới thăm, trước giờ tới cửa nghênh tiếp, nhìn thấy là Gia Cát Huyền, vội vã đi tới, "Gia Cát huynh, thật lâu tìm không thấy, từng nghe nói Gia Cát huynh dời đi Hạ Bì, hôm nay sao rảnh rồi tới đây?"

Gia Cát Huyền cười đi tới, "Hoàng công trời sinh tính đậm bạc, nơi đây như vậy u tĩnh, làm cho Huyền tốt một phen tìm a!"

Đang khi nói chuyện, mấy người liền cùng nhau đi đến rồi Hoàng Thử Ngạn trong phòng, phân chia khách ngồi sau, Hoàng Thử Ngạn rồi Gia Cát Lượng, không được gật đầu, "Không biết vị thiếu niên này là?"

"Ha ha, đã quên giới thiệu, vị này chính là cố huynh Gia Cát khuê thứ hai từ Gia Cát Lượng, Lượng nhi, còn không mau bái kiến Hoàng công!"

Gia Cát Lượng không nhanh không chậm cùng khởi hai tay, hướng về phía Hoàng Thử Ngạn xá một cái, "Gia Cát Lượng bái kiến Hoàng công!"

Hoàng Thử Ngạn vuốt vuốt râu mép, gật đầu cười, "Lệnh diệt tuy là còn trẻ, nhưng cũng nho nhã lễ độ, khí độ bất phàm, ngày khác tất thành đại khí."

"Hoàng công quá khen. Kỳ thực, hôm nay Huyền tới đây, là có cái yêu cầu quá đáng." Gia Cát Huyền do dự một chút, vẫn là nói thẳng ra.

"Gia Cát huynh không cần nhiều lời, từ người tới này, ngô liền biết Hiếu. Nghe nói Ngô công mới vì triều đình sách phong Từ Châu mục, thêm chân uy tướng quân; Viên thị oán nghịch, Ngô công là vì Hán thất đòi lại, Lưu Cảnh Thăng chớ nên bắt cận nhân tình như thế. Ngô cái này liền đi gặp Lưu Cảnh Thăng, khuyên hấn thấy Gia Cát huynh. Đến lúc đó, được hay không được, còn muốn Gia Cát huynh chỉ đánh vỗ mồm lợi hại hay không!"

Nghe được Hoàng Thử Ngạn trực tiếp đáp ứng, Gia Cát Huyền mừng rỡ, "Đa tạ Hoàng huynh như vậy trọng nghĩa, Huyền trước lần nữa bái tạ!"

"Đâu có đâu có, bất quá may mà Gia Cát huynh còn nhớ rõ tới tìm ta, bằng không ở nơi này Trương Dương chính là ngay người mấy tháng chưa chắc có thể nhìn thấy Lưu Kinh Châu."

Gia Cát Huyền cười xấu hổ dưới, "Thật không dám đầu điểm, Lưu Kinh Châu không chịu gặp lại, Huyền tâm trung cấp thiết vạn phần, trong chốc lát không ngờ tới Hoàng công, chỉ là bị ta đẩy cháu nhắc nhở, ta tài đến đó tìm kiếm Hoàng công tương trợ."

"Ah?" Hoàng Thử Ngạn có chút ngạc nhiên rồi Gia Cát Lượng, "Lệnh diệt tuổi còn trẻ liền có này vậy kiến thức, thật là khiến người khó có thể tin. Theo như ta lệnh diệt tuyệt không phải vật trong ao, ngày khác nhất định có thể lưu danh sử xanh."

Mới vừa nói xong, Gia Cát Lượng trên mặt vẫn như cũ không có chút rung động nào, vì vi khom người một chút, "Hoàng công, Lượng bình sinh chỉ nguyện dù cho được gặp minh chủ, mở ra trong lòng ngực hoài bão, như Quân Tử chí tướng đủ, Nhạc Nghị lấy đem Yên, thái công chi lập tuần, bầu nhụy chi hưng thịnh hán, thành làm nhân sinh cực nhanh sự tình!"

Nghe xong Gia Cát Lượng lời nói này, làm cho Hoàng Thử Ngạn vỗ án, "Tốt, tốt, tốt! Nghe thấy Gia Cát hiền chất lần này nói hùng hồn, Hoàng mỗ chưa phát giác ra xấu hổ, lần này không thể tương trợ, chỉ có tổ tiên lưu lại < thái công binh pháp >, tặng cho Gia Cát hiền chất."

Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng đều là cả kinh, hơi biến sắc mặt, Gia Cát Lượng lập tức hỏi: "Chớ không phải là trong đồn đãi Khương thái công sở trữ binh thư, sau khi được vàng thạch công truyền cho triều ta Trương Từ Phòng quyền < thái công binh pháp >?"

Hoàng Thử Ngạn cười ha ha, "Chính là! Chỉ là lão phu vô tâm hơn thế nói, nhưng lại tiểu nữ thường xuyên đọc. Tổ tiên từng nói: Tất được đương thời kỳ tài mới có thể tặng sách này. Lần này gặp được Gia Cát hiền chất, thật sự là lớn an ủi binh sinh."

Hoàng Thử Ngạn đi vào nội đường, đến một nữ nhân đang đang ngo ngắc ngồi yên, Hoàng Thử Ngạn vô cùng khó hiểu, hỏi: "Nguyệt Anh chuyện gì như vậy trầm tư? Mau đem < thái công binh pháp > lấy ra."

"Vừa mới bên ngoài cái kia gọi Gia Cát Lượng thật sự có phụ thân nói vậy phi phạm?"

"Nguyệt Anh, Gia Cát Lượng chi tài, quả thực hiếm thấy trên đời, vi phụ người không kém, ngày khác Gia Cát Lượng nhất định có thể lưu danh sử xanh, lưu danh thiên cổ."

Hoàng Thử Ngạn lấy binh thư, giao cho Gia Cát Lượng, lại theo Gia Cát thúc cháu hai người cùng nhau đi tới thành Trương Dương. Trải qua Hoàng Thử Ngạn hoạt động, Lưu Biểu cuối cùng rốt cục bằng lòng triệu kiến Từ Châu đối xử Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng.

Kinh Châu tuần tãi tề tụ, vẫn có Khoái Việt, Khoái Lương, Vương Xán, Tổng Trung các loại, võ có Thái Mạo, Vương Uy, Văn Sinh, Ngụy Diên các loại. Văn võ chia nhóm hai bên, lẳng lẳng chậm rãi đi tới Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng.

Hai người đi vào, cùng nhau hướng Lưu Biểu hành lễ, Gia Cát Huyền tiếp lấy cao giọng nói rằng: "Từ Châu mục dưới trướng học quan duệ sử Gia Cát Huyền bái kiến Lưu sứ quân! "

Lưu Biểu sắc mặt bình tĩnh, không tình cảm chút nào hỏi một câu: "Ngô cùng Ngô công cũng không quen biết, không biết Ngô do nhà nước cử người tới đây có chuyện gì quan trọng? "

Gia Cát Huyền tin miệng nói nói: "Trong thiên hạ mạc phi vương thổ, suất thổ chi tân mạc phi vương thân. Lưu sứ quân cùng ta chủ đều là Đại Hán chi châu mục, đều vì Hán thất tận trung, thực cùng không quen thì thế nào? "

Lúc này, một người đi ra, cười lạnh một tiếng hỏi, "Nếu đều là hán thân, Gia Cát tiên sinh vì sao bỏ Lưu Kinh Châu mà từ Ngô công? "

Gia Cát Huyền theo tiếng kêu nhìn lại, nguyên lai là Khoái Lương, Gia Cát Huyền nhận biết người này, đã nói nói: "Lúc đầu gia huynh qua đời, Huyền vì gia huynh lo việc tang ma hỏi Từ Châu, bất đắc dĩ thiên hạ đại loạn, Tào Tháo xua quân công Từ, Ngô công nhân nghĩa, liền trước giờ tiếp Huyền một nhà đến Hạ Bi tị nạn, Huyền không phải tài, không cần báo đáp, chỉ có thể hơi tần chút sức mọn. "

Khoái Lương tiếp tục hỏi, "Không biết Gia Cát tiên sinh này tới là vì chuyện gì? "

Gia Cát Huyền nói: "Ta chủ chịu bệ hạ chi chiếu, phụng mệnh chinh phạt Viên Thuật; lần này tới đây, dù cho hẹn nhau Lưu sứ quân cộng đồng phạt Viên."

Khoái Lương chậm rãi đi tới Gia Cát Huyền trước mặt, "Nếu là Ngô công phụng chiếu, tự nhiên tận tâm tận lực; ta chủ không chiếu có thể phụng, nếu tự ý hưng binh, thứ nhất vô cơ xuất binh, thứ hai hao tài tổn của, như vậy tôi, thể tiểu nhi cũng biết kỳ lợi hại, Gia Cát tiên sinh nào dám lẫn nhau nói từ? Chớ không phải là lẫn ta Kinh Châu không người? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Gia Cát Lượng Thần Biện phục chúng, Khoái Dĩ Độ mưu đồ bí mật lưu hiền

Gia Cát Huyền bị Khoái Lương bỗng nhiên vừa hỏi, ấp úng, trong chốc lát không biết đáp lại như thế nào, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi như mưa rơi. Giữa lúc Khoái Lương cười ha ha một tiếng, lắc lắc ống tay áo, xoay người muốn chạy lúc, bỗng nhiên một thanh âm từ phía sau lưng truyền đến.

"Kinh Châu có nhiều hư danh chi sĩ, cũng không trung nghĩa người. "

Khoái Lương trong lòng không khỏi hơi giận, quay đầu một, dĩ nhiên là Gia Cát Huyền bên cạnh người thiếu niên kia, "Gia Cát tiên sinh, cái này xuất khẩu cuồng ngôn thiếu niên là người phương nào? "

"Văn sinh Gia Cát Lượng, là Gia Cát Huyền chi chất. "

Lúc này, một vị tướng quân từ một bên đứng dậy, tức giận trách mắng: "Tiểu nhi, dám ở nơi này đại đình bên trong khẩu xuất cuồng ngôn, chớ không phải là ngại mệnh quá dài! "

Gia Cát Lượng lại lơ đãng, "Xin hỏi tướng quân là? "

"Văn Sinh! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Gia Cát Lượng ẩn dấu kỹ năng Thần Biện phát động, Thần Biện -- bên ngoài cùng người khẩu chiến biện luận lúc, tự thân trí lực lâm thời + 5, đối thủ trí lực lâm thời rơi chậm lại X điểm, X vì tham dự biện luận đối thủ cái đo đếm. Trước mặt tham dự biện luận già 2 người, rơi chậm lại Văn Sinh cùng Khoái Lương trí lực 2 điểm, Văn Sinh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 92, chỉ huy 85, trí lực 78, chính trị 60, trước mặt trí lực hạ thấp thành 76; Khoái Lương tứ duy thuộc tính vì vũ lực 45, chỉ huy 70, trí lực 90, chính trị 80, trước mặt trí lực hạ thấp thành 88, Gia Cát Lượng trí lực thăng lên làm 95. "

Ngô Lập Nhân nghe được hệ thống nêu lên, rốt cục triệt để bái phục Gia Cát Lượng khẩu chiến chi tài, kỹ năng này phối hợp mình cao trí lực, thật là sự tồn tại vô địch. Đại khái Gia Cát Lượng thiên ngoại miệng có thể thay đổi thành -- không phục tới biện!

"Văn tướng quân, chẳng phải nghe thấy ban ngày không có hai mặt trời dân vô nhị chủ! Lần này Viên Thuật tiếm vị, xưng đế với Hoài Nam, ta chủ một lòng vì nước, lo lắng nghịch tặc chưa trừ diệt, hán tộc khó tồn. Nhiều lần hưng binh thảo Viên Thuật, là vì quốc gia. Vì nước ngoại trừ này đại tặc, giúp đỡ Hán thất. Viên Thuật gian tặc, người người phải trừ diệt! Cái gì gọi là vô cơ xuất binh? Kinh Châu cả sảnh đường văn võ đều là thực hán Lộc, lại không một người nguyện làm quốc phân ưu, thảo phạt Viên tặc, chẳng phải là không một trung nghĩa đồ tử? "

Văn Sính không nói gì, sắc mặt ngưng ngưng vạn phần, lui về.

Khoái Lương nhưng vẫn là đánh đấy lòng không có đem Gia Cát Lượng coi là chuyện đáng kể, chỉ là đối Gia Cát Huyền nói, "Lệnh diệt còn tuổi nhỏ như vậy đầu răng răng lợi, năm đó Viên tặc ban đầu xưng đế lúc, ta chủ tự mình dẫn đại quân đi trước chinh phạt, há lại viết Kinh Châu không trung chí chí sĩ? Hưởng lúc vị này tiểu Gia Cát tiên sinh đại khái tuổi nhỏ, không hiểu thế sự, thế nhưng Gia Cát tiên sinh há có thể không biết? "

"Thiên hạ hưng vong, chẳng phân biệt được già trẻ; Từ Nhu tiên sinh lần Lượng tuổi nhỏ, nhưng lời trẻ con Tĩ nhi lo lắng quốc gia, Kinh Châu hàng vạn hàng nghìn tướng sĩ lại dừng lại không tiến lên, cùng Tôn Văn Đài giữ lẫn nhau với Giang hạ, cũng không một binh một tốt tương gia Hoài Nam, chẳng phải vì thiên hạ sở cười? Còn dám chuyện xưa nhắc lại, nói khoác mà không biết ngưng, không đủ cùng bộc lộ quan điểm luận. "

Khoái Lương nhất thời cũng sắc mặt khó, không biết dùng cùng ngôn ngữ đáp lại, phần nộ lui.

"Tiểu Gia Cát tiên sinh đã biết ta chủ cùng Tôn thị có cừ oán, nào dám kết minh với Tôn thị lại hẹn minh với Kinh Tương, như vậy thay đổi thất thường, chẳng phải là bọn chuột nhất chỉ vì, còn dám ở chỗ này phát này cuồng ngôn, thật sự là khiến người ta khinh thường! "

Lại một người đứng dậy, Gia Cát Lượng xoay người một, võ tướng trong một thành viên, Gia Cát Lượng cũng không nhận ra, chỉ phải hỏi: "Xin hỏi tướng quân là? "

"Ngụy Diên Ngụy Văn Trường! "

"Tích! Gia Cát Lượng Thần Biến kỹ năng phát động, roi chậm lại Ngụy Diên trí lực 3 điểm, Ngụy Diên tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 94, chỉ huy 88, trí lực 85, chính trị 58, trước mặt trí lực hạ thấp thành 82. "

"Văn Trường tướng quân! Tôn Kiên thảo nghịch phạt Đông, nhân ngôn Giang Đông mãnh hổ, với đất nước nhiều có công lớn, người này sở cộng thấy. Ta chủ đích thân tới cúng tế, bái chính là với đất nước tận trung người, khóc là quốc loạn chưa định mà trung nghĩa chết sớm. Đương kim thiên hạ, nguyện trung tâm phủ hán giả, lác đác có thể đếm được. Lần này Viên tặc chưa diệt, thiên hạ trung nghĩa hạng người đều có thể vì mình; Lưu sử quân cùng Tôn thị là tư oán, cùng Viên tặc chính là quốc thù, há có thể nhân tư phế công, đưa Hán thất hưng vong với không để ý? Tướng quân nói như vậy, thật không phải đại trượng phu chi luận, Lượng chẳng đáng lại bàn về. "

"Người! " Ngụy Diên nhất thời im lặng, tức giận đỏ bừng cả khuôn mặt.

Lúc này, lại một người đi ra, lần này ánh mắt của hắn chỉ là đặt ở Gia Cát Lượng trên người, mà Gia Cát Huyền ở bên cạnh đã cả kinh mục trừng khẩu ngốc, cũng không ở ý đến cùng ngày hôm nay ai mới là đang sừng.

"Hưởng nghe thấy Ngô công nguyên do Viên Công Lộ trưởng dưới mưu sĩ, cổ ngôn: Một nữ nhân không lấy chồng hai phu, một thần không phải sự tình hai chủ, nay Ngô công trước từ Viên Thuật, lại hưng binh phạt chi, đi này bất trung việc, lại vẫn ở chỗ này lấy trung nghĩa tên nói với ta chủ, chẳng phải là trọt thiên hạ to lớn kẻ? "

Gia Cát Lượng chậm rãi đi vào, "Công chứ không phải là Khoái Dị Độ? "

Khoái Việt không nghĩ tới Gia Cát Lượng nhận ra chữ, gật đầu đáp: "Chính là, mời tiểu Gia Cát tiên sinh chỉ giáo.

"Tích! Gia Cát Lượng Thần Biến kỹ năng phát động, roi chậm lại Khoái Việt trí lực 4 điểm, Khoái Việt tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 60, chỉ huy 80, trí lực 94, chính trị 70, trước mặt trí lực hạ thấp thành 90. "

"Công lấy vì thiên hạ đứng đầu là người nào? "

Khoái Việt do dự một chút, vẫn là nói: "Tự nhiên là Đại Hán thiên tử. "

"Ta chủ trước từ Viên Thuật, cho là lúc Viên Thuật còn vì Đại Hán Tả tướng quân, trung vẫn là nhà Hán xã tắc; mà nay bên ngoài đi quá giới hạn xưng đế, thật là đại nghịch bất đạo, nếu Ngô công lại lấy cựu chủ sự tình chi, chẳng phải là bồi quân thần đại nghĩa? Tiền triều Vương mẫn, soán vị tiền nhân xưng Chu công tái thế, Tông giả tập hợp, mà soán vị sau đó, cùng mà phản chi, còn đây là đại trung việc, Dị Độ tiên sinh nghĩ như thế nào? "

Khoái Việt yên lặng không nói, hướng Gia Cát Lượng chấp tay, thối lui đến vị trí của mình.

Lại một võ tướng đi ra, còn chưa lên tiếng. Gia Cát Lượng cũng đã chú ý tới, hướng hắn chấp tay ý bảo. võ tướng cũng gật đầu thăm hỏi, tiếp lấy hướng Lưu Biểu hành lễ, cao giọng nói rằng: "Chủ công! Mặt tướng cho rằng, Viên Thuật nghịch tặc, người người phải trừ diệt, nguyện chủ công sớm phát đại quân đánh dẹp, uy nguyện làm đi đầu. "

Lưu Biểu vung tay một cái, đem liền xoay người lại lui, Gia Cát Lượng đối với hắn thi lễ một cái, tán thán một tiếng: Vương Uy tướng quân thật trung nghĩa người cũng!

Lưu Biểu lấy Gia Cát Lượng không dùng được gậy đầu, mặt sắc thái vui mừng. "Gia Cát huynh, lệnh diệt miệng lưỡi lưu loát, tài nghĩ mẫn tiếp, thật là khiến người yêu thích, không bằng hai vị ở lại Tương Dương, Biểu sẽ làm trọng dụng lệnh diệt. "

Gia Cát Huyền nghe được Lưu Biểu lời ấy, liền vội vàng hành lễ, "Đa tạ Lưu sứ quân quá yêu, chỉ bắt quá hiện nay bọn ta vì Ngô công chi sử dụng, nếu chỉ này lưu ở nơi đây, tất vì thiên hạ người sở cười, Huyền mặc dù ngu dốt, cũng không dám đi này việc, mong Lưu sứ quân thứ tội. "

Lưu Biểu mặt không hề duyệt, lấy hai người, "Đã như vậy, Biểu cũng không miễn cưỡng, người đến, trước đưa hai vị Gia Cát tiên sinh hồi dịch quán, xuất binh việc, tha cho ta cùng Chư công thương nghị một phen lại tính toán sau. "

Đưa đi Gia Cát Huyền thúc cháu sau, Lưu Biểu lấy trưởng đoạn dưới võ, không nói được một lời. Lúc này Khoái Việt đi lên trước, mở miệng hỏi: "Chủ công là đang đáng tiếc Gia Cát Lượng không phải có thể cho mình sử dụng mà phiền não sao? "

"Dị Độ có thể có biện pháp? Gia Cát Lượng thông minh hơn người, thực sự nhận người yêu thích. "

"Không bằng phái hơn mười sĩ tốt đem giam giữ quân, khiến cho không được tùy ý hành động, các loại một lúc sau, nói vậy hai người lại cũng không nghĩ phản hồi Từ. " Khoái Việt đề nghị.

"Dị Độ kẻ này không thể, lưu nhóm người sử dụng mà cho mình sử dụng, bất nghĩa cũng! Nếu như thế, tất vì anh hùng thiên hạ sở cười. Huống hồ Ngô đã bằng lòng mặc cho rồi, há có thể nói không giữ lời. Mà thôi, hôm nay tới đây thôi. "

Nói xong, Lưu Biểu trực tiếp trở lại bên trong trường trung, lưu lại rất nhiều văn võ nghị luận âm ỉ.

Khoái Việt đem Thái Mạo kéo đến một bên, nhỏ giọng nói rằng: "Thái tướng quân! Chủ công nội tâm yêu thích Gia Cát Lượng, nhưng là ngại vì danh tiếng bất tiện ép ở lại. Thái tướng quân có thể làm cho người tâm phúc ở nửa đường đem bắt cóc mà quay về, như vậy đương nhiên sẽ không có người lại nói xấu, Thái tướng quân ở chủ công trước mặt lại có thể lập một đại công, chẳng phải đẹp thay? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: tướng quân trăm kỵ bắt Gia Cát, ngư ông một cây câu Thái Mạo

Thái Mạo vừa nghe, nhất thời hai mắt sáng lên, vội vàng hướng Khoái Việt nói cảm ơn: "Đa tạ Dị Độ một lời đánh thức, Mạo cái này đi triệu tập nhân thủ, bắt Gia Cát Lượng. "

"Thái tướng quân nhanh đi, chậm thì sinh biến. " Khoái Việt nhắc nhở đến.

Thái Mạo lập tức xuất môn, triệu tập hai trăm tướng sĩ, chính hấn trước chạy tới dịch quán, dịch thừa nhìn thấy hấn sau, liền vội vàng hành lễ, trong miệng hô: "Tham kiến Thái tướng quân! "

"Nhanh đi báo cáo Từ Châu đối xử Gia Cát tiên sinh, đã nói Thái Mạo tới hộ tống Gia Cát tiên sinh phản hồi Từ Châu. "

Dịch thừa nghe xong, vội vàng nói: "Thái tướng quân xin thứ tội, Từ Châu đối xử từ sáng sớm xuất môn, đến nay không thấy phản hồi. "

Thái Mạo nghe xong, trầm nghĩ: Chẳng lẽ bọn họ thúc cháu hai người ở trong thành Tương Dương đi dạo? Ta lại ở nơi này thủ hậu khoảng khắc.

Một lát sau, bỗng nhiên có thủ thành sĩ tốt báo lại: Gia Cát Huyền thúc cháu hai người chưa từng trở lại dịch quán, liền trực tiếp ra khỏi thành phản hồi Từ Châu rồi. Thái Mạo biến sắc, lập tức xoay người, vung tay lên, mệnh lệnh thủ hạ tướng sĩ nói: "Nhanh, theo ta ra khỏi thành bắt người! "

Một chiếc xe ngựa rất nhanh ở trên quan đạo chạy, Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng hiện tại đang ở ra khỏi thành trở về trên đường, Gia Cát Huyền không ngừng oán giận nói: "Hà tất vội và như thế, dịch quán còn có thật nhiều vật phẩm tùy thân chưa từng thu thập. "

"Thúc phụ! Ta xem Lưu Kinh Châu tựa hồ có lưu nhóm người ý, nếu không đi nhanh, sợ là khó có thể Bình An hồi Từ. "

Gia Cát Huyền lắc đầu, "Lưu Cảnh Thăng làm người ta vẫn còn tin được, hấn nếu bằng lòng thả chúng ta rồi đi, đương nhiên sẽ không làm khó dễ chúng ta. Người chớ lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử. "

"Thúc phụ chỉ biết một mà không biết hai. Lưu Kinh Châu có thể ngại vì bộ mặt sẽ không ép ở lại ta hai người; thế nhưng dưới tay hấn người nếu như lên

lén đem ta hai người giam giữ, bọn ta có thể thế nhưng? Vẫn là mau trở về cho thỏa đáng, chậm thì sinh biến! " Gia Cát Lượng nghiêm túc nói.

"Đi, lần này nghe lời người. " Gia Cát Huyền nhẹ nhàng vuốt râu một cái, ha hả nở nụ cười một tiếng.

Đúng lúc này, Gia Cát Lượng bỗng nhiên biến sắc, "Thức phụ không tốt, người nghe, phía sau có tiếng vó ngựa, nhất định là Kinh Châu truy binh tới. "

"A, phải làm sao mới ổn đây? " Gia Cát Huyền một cái liền không có chủ ý.

Gia Cát Lượng mở xe ra sương màn, chung quanh rồi, lắc đầu, tiếp lấy nhẹ nhàng hô: "Xa phu đại ca, phiền phức trước dừng một chút. "

Thái Mạo đem người theo vết bánh xe một đường đuổi tới, đuổi trăm dặm có thừa, rốt cục đến phía trước chiếc xe ngựa kia cái bóng, trong lòng không khỏi vui vẻ: Rốt cục vẫn phải để cho ta đuổi kịp, Vì vậy trong tay roi da dùng sức lôi một cái, ngồi xuống tuấn mã liền càng thêm bán mạng chạy.

Không đến một chút thời gian, Thái Mạo liền đuổi tới chiếc xe ngựa kia phía trước, kêu ngừng xa phu sau đó, Thái Mạo xuống ngựa, vừa cười vừa nói: "Gia Cát tiên sinh có gì ? Vợ và như thế rồi đi? Ta chủ muốn mời Gia Cát tiên sinh thúc cháu hai người trở về một tự, mời hai vị tiên sinh theo ta phản hồi Tương Dương. "

Thái Mạo nói xong, tìm không thấy có người đáp lại, chỉ thấy phu xe kia vợ và quý xuống nói: "Hồi bẩm tướng quân, Gia Cát tiên sinh giữa đường xuống xe, để cho ta ở phía trước đình đài chờ bọn hắn. "

Nghe xong làm phu xe nói, Thái Mạo giận dữ không ngớt, rút bội kiếm ra, một cái chém tới trên mã xa, oán hận nói rằng: "Gia Cát tiểu nhi như vậy gian trá, nếu rơi vào ta thủ, tất nhiên để cho người chịu nhiều đau khổ! "

Ngay sau đó, Thái Mạo đem đội ngũ chia làm hai đội, theo lúc tới đường, một đường đi phía trái đuổi theo, một đường hướng bên phải đuổi theo.

Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng giữa đường sau khi xuống xe, một đường theo đường nhỏ, hướng về bờ sông chạy đi, hai người hai bước cũng làm một bước, chạy chậm đi về phía trước lấy, bất đắc dĩ thân thể hai người cũng là vẫn nhược, không có chạy một hồi cũng đã thở hồng hộc, Gia Cát Huyền người đã trung niên, càng là ăn không tiêu, ngừng lại, thượng khí bất tiếp hạ khí nói rằng: "Ta chạy, chạy hết nổi rồi, trước nghỉ tạm dưới. "

Gia Cát Lượng cũng là có chút bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là theo Gia Cát Huyền cùng nhau nghỉ tạm, hai người mới vừa nghỉ ngơi một hồi, bỗng nhiên tiếng vó ngựa liền từ xa đến gần, truyền tới, Gia Cát Lượng vợ và kéo Gia Cát Huyền, "Nhanh, lại đuổi tới! "

Gia Cát Huyền rơi vào đường cùng cũng chỉ đành chạy theo đứng lên, nhưng mà hai người như thế nào chạy qua ngựa, không có chạy mấy bước, cũng đã bị Thái Mạo kỵ binh bao vây.

Thái Mạo lấy hai người, đã cảm thấy giận không chỗ phát tiết, cười lạnh nói: "Gia Cát tiên sinh thật biết chạy a! Làm hại bản tướng đuổi khổ cực như thế! Nhưng là còn chưa phải là rơi vào bản cầm trong tay, hà tất gạt một vòng tròn lớn từ, đối với người đối với ta chưa từng chỗ tốt! " nói xong, hung tợn lấy hai người.

Gia Cát Huyền bình phục lại hô hấp, hướng về Thái Mạo chào một cái, "Thái tướng quân, ta hai người có việc gấp muốn phản hồi Từ Châu, Lưu sứ quân đã nhận lời rồi, vì sao Thái tướng quân còn muốn mang binh đuổi kịp? "

Thái Mạo bỗng nhiên trên mặt chất đầy nụ cười, đối với Gia Cát Huyền nói rằng: "Gia Cát tiên sinh chớ trách, chỉ là Lưu sứ quân bỗng nhiên có xuất binh việc muốn cùng Gia Cát tiên sinh thương lượng, cho nên lại phái bản tướng đem hai vị đoạt về, không vì cái gì khác sự tình, xin chớ ngờ vực vô căn cứ! "

Gia Cát Lượng ha hả nở nụ cười một tiếng, "Thái tướng quân, nếu là mời ta hai người trở về, vì sao phải mang nhiều như vậy binh mã? "

Thái Mạo biến sắc, mắt lé rồi Gia Cát Lượng, "Bản tướng là vì hai vị tiên sinh an toàn suy nghĩ. "

"Thái tướng quân! Người đến cùng ý muốn như thế nào? Chẳng lẽ không sợ bại hoại Lưu Kinh Châu thanh danh sao? " Gia Cát Huyền lớn tiếng nói rằng.

"Không có hấn, chính là muốn mang bọn người biết Tương Dương! Ta khuyên hai vị cũng không cần phản kháng, nếu không... Nếu như động thủ, ta có thể không dám hứa chắc hai vị không có tổn thương gì. "

Gia Cát Lượng thở dài một tiếng, lớn tiếng nói: "Đáng tiếc đáng tiếc! Lại hạ xuống thất phu thủ! "

"Người đến, cho ta cột lên! " Thái Mạo lúc này liền vạch mặt, hạ lệnh đem hai người trói hồi Tương Dương.

Đúng lúc này, bỗng nhiên một thanh âm từ nơi không xa truyền đến: "Lấy hổ lang tư thế khi dễ hai vị tiên sinh, Kinh Tương chi sĩ chi có thể như vậy nha? "

Trong lòng mọi người hiếu kỳ, đều quay đầu một, chỉ thấy một cái đầu đội nón lá, người khoác áo to, trong tay dẫn theo một cây cần câu người đánh cá, từ xa đến gần, chậm rãi đi hướng Thái Mạo.

Thái Mạo trong lòng đang nổi giận trong bụng, đến một cái người đánh cá dĩ nhiên còn đối với mình khoa tay múa chân, nhất thời nổi trận lôi đình, "Giết cho ta rồi cái này không biết trời cao đất rộng ngư dân! "

Thu được mệnh lệnh, liền có mười mấy kỵ binh hô nhau mà lên, tranh tiên khùng hậu xông về người đánh cá.

Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng đều là trong lòng thờ dài, không đành lòng đến người vô tội bị hại thảm trọng, chỉ liền quay đầu không hề. Nhưng mà qua mấy hơi thở, liền nghe được rất nhiều tiếng rên rỉ truyền tới, hai người trở lại từ đầu một, người đánh cá dĩ nhiên dùng cần câu đem mười mấy kỵ binh nhao nhao đánh rơi trên mặt đất.

Thái Mạo trong lòng bỗng nhiên có loại sợ hãi, trong chốc lát không biết nên làm thế nào cho phải, người đánh cá lại đi hướng Thái Mạo, Thái Mạo vội vã lớn tiếng kêu: "Cùng tiến lên! "

Chỉ thấy còn thừa lại không đến 100 Trương Dương binh sĩ đánh trống reo hò mà hướng người đánh cá vọt tới, người đánh cá nhú nhú mày, cầm trong tay cần câu hướng về phía Thái Mạo dùng sức vung, dây câu cuốn lấy Thái Mạo, Thái Mạo giãy dụa một cái, dĩ nhiên giãy dụa không ra, người đánh cá dùng sức một chút, la lớn: "Tới đây cho ta! "

Chỉ thấy Thái Mạo cả người từ trên ngựa bay, lập tức rơi vào người đánh cá trước mặt, người đánh cá thuận thế đem Thái Mạo bên hông bội kiếm rút ra, cái đến rồi Thái Mạo trên cổ của, sợ đến Thái Mạo liên thanh hô: "Tráng sĩ tha mạng, tha mạng a! "

"Làm cho người của ngươi đem hai vị tiên sinh lưu lại, toàn bộ rút về Trương Dương! "

Thái Mạo liên thanh bằng lòng: "Hảo hảo, ta tất cả đều bằng lòng! "

Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng đi tới người đánh cá trước mặt, hướng về người đánh cá được rồi đại lễ, "Đa tạ tráng sĩ cứu! "

người đánh cá cười ha ha một tiếng, "Hai vị tiên sinh chớ có khách khí! Cái này Thái Mạo gian tặc xử trí như thế nào, có muốn hay không giết hắn đi? "

Thái Mạo vừa nghe sợ đến hai chân run, trong miệng không được hô: "Hai vị tiên sinh, vạn mong khoan thứ nhỏ. "

Gia Cát Lượng liền vội vàng nói, "Tráng sĩ chớ động thủ! Ta chủ Ngô sứ quân mới cùng Kinh Châu kết minh, cùng thế hệ Viên Thuật, nếu như giết Thái Mạo, cái này minh không có kết thành phần thành kết thành hận thù, chẳng phải là phá hủy chủ công đại sự? "

người đánh cá nghe xong, lập tức đem Thái Mạo đẩy ra, gỡ xuống đầu lạp, đối với Gia Cát Lượng nói rằng: "Tiên sinh trong miệng Ngô sứ quân chớ không phải là tân nhậm Từ Châu mục Ngô Minh Ngô sứ quân? "

P/s: Cao nhân phương nào? Đỉnh như vậy @@

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: tiểu Gia Cát xảo ngữ kiếm lương tướng, Ngô Lập Nhân đại quân phạt Hoài Nam

Thái Mạo đến người đánh cá buông tay ra, vội vã té, xoay người sẽ lên ngựa; người đánh cá cần câu vung lên, lần nữa đem Thái Mạo đánh ở dưới ngựa, lớn tiếng quát lên: "Người có thể đi, mã lưu lại! "

Thái Mạo sắc mặt khó, rất là khổ sở nói, "Tráng sĩ, cái này rồi thành Trương Dương một hai trăm dặm, nếu như không mã, ta sợ là sẽ phải mệt chết ở trên đường. "

Người đánh cá đem trường kiếm trong tay một lần hành động, hướng về phía Thái Mạo nói rằng: "ta tiễn ngươi một đoạn đường như thế nào? "

Thái Mạo vừa nghe, không nói nữa, dốc hết khí lực hướng thành Trương Dương chạy như điên.

"Ta đây vị Gia Cát tiên sinh không có khí lực sẽ đi đi, hay là trước lên ngựa. Phía trước cách đó không xa chính là nào đó chỗ an thân, ta cũng có ngồi xuống kỵ, đến lúc đó ta tiễn hai vị tiên sinh lên thuyền. "

Gia Cát Lượng ngay cả cửa nói cảm ơn: "Đa tạ tráng sĩ cứu, tráng sĩ có thể hay không báo cho biết đại danh? "

người đánh cá sang sảng cười, "Tiện mặt người, không đáng nhắc đến, không nhắc cũng được, không nhắc cũng được! "

"tráng sĩ có hay không nhận biết chủ công nhà ta? Vừa mới nghe tráng sĩ nói như vậy, tựa hồ cùng chủ công nhà ta quen biết. " Gia Cát Lượng tiếp tục hỏi.

"Ngô sứ quân nhân nghĩa tên thiên hạ đều biết, ai không biết, chẳng có gì lạ. "

"Nếu tráng sĩ cho rằng Ngô công nhân nghĩa, sao không cùng ta cùng nhau hồi Hạ Bi, cộng đầu minh chủ, cũng không uổng cái này một thân kỹ năng! "

người đánh cá một lát không nói, không có khẳng định cũng không có phủ định, chỉ là đi về phía trước lấy.

"Tráng sĩ như thế thân thù, nếu như chỉ làm một cái thả câu bờ sông nhân văn dã hạc, thật là đáng tiếc. " Gia Cát Lượng còn đang không ngừng nói.

người đánh cá ngừng lại, "Vị này tiểu giáo viên tuổi còn trẻ liền có như thế cửa tài, tiền đồ thực sự bất khả hạn lượng. Ngô công hữu hạnh, nên tiên sinh chỉ tài. "

Gia Cát Lượng cười ha ha một tiếng, lấy người đánh cá có chút do dự, nghĩ thầm: Lần này nếu như vì chủ công thu phục một viên Đại tướng, chắc chắn làm cho thảo Viên chi chiến càng có thêm phần chắc chắn.

"Tráng sĩ, trong lòng tựa hồ còn có nghi ngờ, là cảm thấy Ngô công không thể dùng người vẫn cảm thấy Ngô công hiện tại thế lực yếu ớt, tiền đồ chưa biết? "

người đánh cá lắc đầu liên tục, "Không phải vậy! Nào đó há lại là như thế thế lực tiểu nhân, chỉ bắt quá đương sơ gặp lại, Ngô công vẫn là một cái hai bàn tay trắng mưu sĩ, mà nào đó đã vì đại tướng: bây giờ, Ngô công tọa ững một châu, quát tháo thiên hạ, mà nào đó lại lạc được trình độ như vậy, nghĩ đến không làm thôn thức, chỉ cảm thấy không mặt mũi nào đi gặp Ngô công. "

"Lượng cho rằng tráng sĩ mặc dù dừng mãi có thừa, thiếu không rõ thời thế. Ngô công tuy là mới được Từ Châu, nhưng nam có quốc _ tặc Viên Thuật, bắc có thù mới Tào Tháo, đều là binh nhiều tướng mạnh. Từ Châu tứ chiến chi địa, tất nhiên khó có thể lâu thủ. Lần này Ngô công phụng chiếu thảo tặc, lại Phi tiêu đại tướng, nếu tráng sĩ lúc này đi đầu, đối với Ngô công mà nói, nhất định như hạn hán đã lâu được trời hạn gặp mưa. "

Gia Cát Lượng thẳng thắn nói, làm cho người đánh cá khoe mắt khê động, thờ dài một tiếng: "Đáng tiếc không nhỏ công! "

"Tráng sĩ, đại công đang ở trước mắt, có gì ? Nói không nhỏ công? "

"Mời tiên sinh chỉ giáo! "

"Bọn ta người mang trọng trách đi sứ Kinh Châu, liên hợp phạt Viên; nếu ta các loại không trở về, này mình tất phá. Tướng quân nếu có thể bảo hộ bọn ta phản hồi, này liên minh một thành, phạt Viên tất thắng, vì vậy làm một đại công, tráng sĩ nguyện lập hay không? "

người đánh cá thân thể chấn động, dùng ánh mắt kinh ngạc lên trước mắt chính là cái kia tràn đầy khao khát con mắt. Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, cái này tài mười ba bốn tuổi thiếu niên, dĩ nhiên đối với mình sẽ như thế tận tâm tận lực.

"Gia Cát tiên sinh, thật không dám đầu điểm, nào đó là Thường Sơn Triệu Vân Triệu Tử Long. Từng sự tình cựu chủ Công Tôn Toàn, bởi vì sự tình kiến nghị, cố lưu lạc đến tận đây. Lưu Huyền Đức từng viết thư cho Kinh Châu Lưu Cảnh Thắng, làm cho Vân xin vào chạy. Chỉ là thứ nhất, bởi vì chuyện cũ Vân có chút chán nản; thứ hai, Vân cho rằng Lưu Cảnh Thắng hư danh quá mức, cũng không phải mình chủ, cố vẫn không có đi vào gặp lại, một mực cái này bờ sông thả câu, giết thời gian. Lần này gặp phải hai vị Gia Cát tiên sinh, cũng là vừa khớp. "

"Nguyên lai là tráng sĩ chính là Tử Long tướng quân a! "

"Gia Cát tiên sinh lẽ nào nghe qua Vân? " Triệu Vân lại hơi kinh ngạc.

Gia Cát Lượng mỉm cười, "Lượng từng nghe nói chủ công nói: Tử Long là thế chi vô song dũng tướng, nếu có được Tử Long, cuộc đời này hi vọng! "

Nghe thế, Triệu Vân cùng ở trên ngựa Gia Cát Huyền không hẹn mà cùng hỏi, "Quả thế? "

Gia Cát Lượng khẳng định gật gật đầu, "Ngày ấy Lượng ở trường tràng lúc, nói tới đại tướng chỉ tài, chủ công liền nói Triệu Tử Long tướng quân. Không ngờ, dĩ nhiên tại này gặp nhau, tới Tử Long tướng quân cùng ta chủ quả thật có duyên! "

Triệu Vân nhú nhú mày, dùng ánh mắt hoài nghi lấy Gia Cát Lượng, "Vân cùng Ngô sứ quân chỉ có duyên gặp mặt một lần, Ngô sứ quân thật không ngờ nặng như Vân? Gia Cát tiên sinh lời ấy nhất định là có bẫy! "

Gia Cát Lượng hơi có chút thất thần, tiện đà còn nói thêm: "Tướng quân có hay không lý giải Ngô công? "

"Ngô công nhân nghĩa đứng đầu, có nhiều trí mưu, càng có đảm lược, là một một Thời Minh chủ. "

Triệu Vân phảng phất bối sách giáo khoa thông thường nói xong, ai biết Gia Cát Lượng lại lắc đầu, lộ ra một cái khá có thâm ý nụ cười, "Tử Long nói như vậy, mặc dù không tệ, lại bỏ quên trong đó một điểm rất trọng yếu, đó chính là Ngô công người quen chỉ rõ ràng: bắt đầu Nhiễm Mân với thứ dân, được Quách Khản nhón nhịp thành phố, thậm chí còn từ Từ Châu đem Lượng cố ý tiếp đến Hạ Bi. Chủ công nói, cũng không lời ca tụng, mời Tử Long chớ nghi, là cùng không phải, đến Từ Châu liền biết. "

Triệu Vân lúc này rốt cục hạ quyết tâm, hướng Gia Cát Lượng ôm quyền hành lễ nói: "Đa tạ Gia Cát tiên sinh chỉ điểm sai lầm, lệnh nào đó ré mây nhìn thấy mặt trời, đoạn đường này liền do Vân hộ tống, nhất định đảm bảo hai vị tiên sinh không lừa bịp. "

Gia Cát Lượng thở thật dài nhẹ nhõm một cái: Một nói liên tục nhiều như vậy lời nói dối, không phải là muốn đem Triệu Vân trước mang về Hạ Bì, chỉ hy vọng chủ công có thể đem Triệu Vân mời chào, tài có thể không vác chính mình một phen ý tốt.

Mấy người không bao lâu sẽ đến bờ sông mình một gian phòng nhỏ, đơn giản thu thập một chút, Triệu Vân khiên bắt đầu vật mình cười, cảm vũ khí lên, liền cùng Gia Cát Lượng ngồi chung một con ngựa, chạy tới gần nhất độ khẩu, lên thuyền rồi rời đi Tương Dương.

Từ Gia Cát Lượng đi sứ Kinh Châu sau đó, Ngô Lập Nhân luôn là lo lắng Gia Cát Lượng không thể Bình An phản hồi, ở nơi này thông nhau cùng thư từ qua lại ở vào nhất trạng thái nguyên thủy xã hội, Ngô Lập Nhân chỉ có thể nghĩ xuyên qua trước điện thoại của, chim cánh cụt, vì tín các loại âm thầm chờ dài. Lúc này Ngô Lập Nhân đã bình phát Hoài Nam, cùng Kỳ Linh thống lĩnh Viên Thuật đại quân giữ lẫn nhau ở trừ Huyện.

Trừ Huyện chỗ Trường Giang hạ du bắc ngạn,, giáp giới Kim Lăng tây bắc, vì lực triều kinh đô và vùng lân cận nơi, Tự cổ có "Kim Lăng chia khoá, Giang Hoài bảo đảm" danh xưng là, vì Kim Lăng Giang Bắc môn hộ. Viên Thuật sau đó khiến đại tướng Kỳ Linh lĩnh binh mười vạn, lấy cự Ngô Lập Nhân. Ngô Lập Nhân lấy Quách Khản làm chủ soái, Tần Chiêu làm tiên phong, Vương Thủ Nhân vì quân sư, cộng suất đại quân ba chục ngàn chinh phạt Viên Thuật, bao quát Tần Chiêu thống lĩnh Vô Song Quân năm nghìn, thân vệ Thần Uy Quân năm nghìn, còn có Quách Khản tự mình suất lĩnh Thiết Huyết Quân hai vạn.

Kỳ Linh đại quân đóng quân cùng thị trấn bên ngoài, mệnh quân sĩ xây rồi thổ núi, dùng để ngăn cản Ngô Lập Nhân đại quân. Quách Khản liền mệnh Vu Tuân Đạt xuất trận khiêu chiến, Vu Tuân Đạt tuân mệnh ra, thúc mã đi tới, cao giọng hô: "Tướng địch ai dám cùng người ta Vu Thông đánh một trận! "

Sớm có sĩ tốt vào trường bẩm báo Kỳ Linh: "Báo đại tướng quân, tướng địch Vu Thông khiêu chiến! "

Nghe được có người khiêu chiến, Kỳ Linh xong nợ dưới chư vị quan tướng, hỏi: "Tướng địch khiêu chiến, ai dám xuất trận giết địch, lấy trướng quân ta thanh uy! "

Lúc này, một tướng đứng lên, "Mạt tướng Lôi Bạc xin đánh, lấy trướng tướng địch đầu, dâng cho dưới trướng. "

Kỳ Linh suy nghĩ một chút, lắc đầu, "Quân ta binh lực mấy lần với địch, không bằng dốc toàn bộ lực lượng, cùng với quyết chiến. "

"Đại tướng quân, quân địch lúc này sĩ khí chính thịnh, mạt tướng nguyện trước trăm tướng địch, lại suất bộ xung phong liều chết, định có thể đại hoạch toàn thắng. Huống hồ tướng địch trong, chỉ có Nhiệm Mẫn dũng mãnh vô địch, Vu Thông nguyên là khản vàng dư nghiệt, lần này đầu hàng Ngô Lập Nhân, cũng dám ở trước trận kêu gào, mạt tướng nguyện lập quân lệnh trạng. " Lôi Bạc tiếp tục chờ lệnh nói.

Kỳ Linh suy nghĩ một chút, gật đầu. "Lôi tướng quân trận chiến này cần phải dùng sức, nếu có thể trước trăm tướng địch, nhớ người một đại công. Quân lệnh trạng cũng không cần lập, lần này phá địch, còn cần chúng tướng dùng sức. "

"Mạt tướng Trần Lan nguyện ý xuất trận, vì Lôi tướng quân lược trận! "

P/s: Cái đệt là Tử Long à? :)) Thanh niên Gia Cát chém tý méo mồm :))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 73: Tần Vu lực trăm Lôi Nhân tướng, Ngô Minh cuối cùng thu Triệu Tử Long

Kỳ Linh đi tới, vỗ vỗ Lôi Bạc Trần Lan bả vai, lời nói thâm thía nói rằng: "Nhị vị tướng quân, trận chiến này vô luận như thế nào cũng cần cẩn thận, Ngô Minh dụng binh luôn luôn có cách, nếu dám đề cho Vu Thông khiêu chiến, thì một định không thể coi thường. "

"Mạt tướng nhất định không có nhục sứ mệnh! "

Hai người xoay người ra trướng, Kỳ Linh cũng cùng đi theo ra lều lớn, đứng ở đài cao, tự mình quan chiến.

Lôi Bạc thúc ngựa về phía trước, Vu Tuân Đạt hô nửa ngày rốt cục đã có người xuất chiến, trong lòng vui vẻ, không khỏi cười ha ha một tiếng, "Tôi tướng người phương nào, hãy xưng tên ra! Vu Thông gia gia không giết vô danh đồ. "

Nghe được Vu Tuân Đạt lời nói, Lôi Bạc trong tay đại chùy chỉ một cái, giậm dữ hét: "Người là chính là sơn tặc, còn dám nói khoác mà không biết ngưng, ngày hôm nay để người biết thượng tướng Lôi Bạc lợi hại. "

Nói xong, cầm trong tay đại chùy giơ lên thật cao, hướng Vưu Tuấn Đạt ném tới.

Ngô Lập Nhân đứng ở đằng xa, lấy hai người tranh đấu, liền lập tức tương hệ thống triệu hoán đi ra, "Kiểm tra đo lường Lôi Bạc thuộc tính! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lôi Bạc tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 81. Chỉ huy 75, trí lực 45, chính trị 39. "

Hồ! Tôi không có gì áp lực, Vưu Tuấn Đạt 83 vũ lực của chỉ ít vừng vàng áp chế Lôi Bạc, bắt quá 2 điểm vũ lực chênh lệch, cảm giác muốn tranh đấu năm mươi hiệp đều khó khăn phân ra thắng bại.

Lôi Bạc tuy là vũ lực thấp hơn Vưu Tuấn Đạt, nhưng là hấn dùng một đôi đại chùy cũng là cho Vưu Tuấn Đạt mang đến rất lớn áp lực, Vưu Tuấn Đạt đại đao mỗi lần cùng cặp kia thiết chùy vừa đụng, liền chỉ cảm thấy một lần đã kích cường liệt. Vưu Tuấn Đạt thấy liều mạng không được, chỉ có thể không ngừng tương đại đao chém xéo sườn chặt các loại xảo quyết góc độ công kích tới Lôi Bạc.

Hai người đấu 60 hiệp, Lôi Bạc trong lòng áp lực lớn hơn nữa, hấn vẫn bị Vưu Tuấn Đạt áp chế, trong lòng không khỏi chậm rãi lo lắng. Lúc này Trần Lan đến Lôi Bạc khó có thể thủ thắng, liền thúc mã về phía trước, trường thương trong tay vung lên, cao giọng hô: "Lôi tướng quân, Trần Lan tới cũng! "

Trần Lan một già nhập vào vòng chiến, Vưu Tuấn Đạt chỉ cảm thấy áp lực bỗng nhiên đột nhiên tăng, hấn không chỉ có muốn né tránh Lôi Bạc đại chùy, còn muốn đập đầu Khai Trần Lan trường thương.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lôi Bạc Trần Lan tổ hợp kỹ năng Lôi Nhân phát động. Lôi Nhân -- làm Lôi Bạc Trần Lan hai người cộng đồng xuất chiến lúc, vũ lực phân biệt thêm + 2, đồng thời trong quá trình chiến đấu ngẫu nhiên rơi chậm lại địch nhân 1- 2 điểm vũ lực. Trước mặt Lôi Bạc vũ lực tăng lên tới 83, Trần Lan vũ lực tăng lên tới 81, Vưu Tuấn Đạt vũ lực rơi chậm lại tới 82. "

Nghe được hệ thống nêu lên, Ngô Lập Nhân suýt chút nữa nhịn không được cười ra tiếng, Lôi Nhân, thực sự là Lôi Nhân. Hấn đang nghĩ ngại phái này người phương nào trợ trận, lại Tần Chiêu đã thúc mã về phía trước, trường thương thẳng đến Trần Lan đi, trong miệng hô lớn: "Vưu tướng quân nghỉ hoảng sợ, Tần Chiêu tới cứu viện! "

Trần Lan đến trẻ tuổi Tần Chiêu xuất trận, cho rằng chỉ là một thành viên tiểu tướng, mừng thầm trong lòng: Tôi lão Thiên nguyện để cho ta trước lập đầu công, liền buông tha Vưu Tuấn Đạt, ngênh liêu thượng khứ. Tần Chiêu trường thương vung, ném ra mấy đóa thương hoa, tiếp lấy lại là nhắc tới, như tấn lôi vậy đâm về phía Trần Lan. Trần Lan đến Tần Chiêu dĩ nhiên thương pháp như vậy tinh diệu, không khỏi tâm hoảng hốt, trường thương trong tay liền đã yếu thêm vài phần. Muốn ngăn trở Tần Chiêu trường thương, lại phát hiện có lòng không đủ lực. Tần Chiêu một thương đâm tới Trần Lan ngực, tiếp lấy lại là khươi một cái, tướng Trần Lan trực tiếp thiêu xuống dưới ngựa.

"Tích! Tần Chiêu trận trăm Trần Lan, Trần Lan tứ duy thuộc tính vì vũ lực 79+ 2, chỉ huy 78, trí lực 55, chính trị 50, chúc mừng túc chủ thu được một viên tướng hồn mảnh nhỏ, hiện nay túc chủ cộng sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 7. Bởi Trần Lan chết, Lôi Bạc vũ lực hạ xuống tới 81, Vưu Thông vũ lực tăng trở lại tới 83. "

Trần Lan vừa chết, Lôi Bạc trong lòng cả kinh, Tần Chiêu thấy thế trường thương lại đâm một cái, Lôi Bạc song chùy trong tay một đỡ, lúc này Vưu Tuấn Đạt từ phía sau lưng một đao nữa đem phách xuống dưới ngựa.

"Tích! Vưu Thông trận trăm Lôi Bạc, Lôi Bạc tứ duy thuộc tính vì vũ lực 81, chỉ huy 75, trí lực 45, chính trị 39, chúc mừng túc chủ thu được một viên tướng hồn mảnh nhỏ, hiện nay túc chủ cộng sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 8. "

Kỷ Linh nhân Tần Chiêu cùng Vưu Thông phân biệt đứng Lôi Bạc cùng Trần Lan, trong lòng kinh hãi, vội vàng đánh chuông thu binh. Vưu Tuấn Đạt cùng Tần Chiêu ý muốn xua binh xuất kích, ai biết Quách Khản cũng xuống lệnh đánh chuông thu binh.

Tần Chiêu cùng Vưu Tuấn Đạt song song chạy về quân trường, Vưu Tuấn Đạt vô cùng không cao hứng, hướng về phía Quách Khản nói rằng: "Đồ độc, ta cùng với Tần tướng quân chém giết tướng địch, vừa lúc xua binh xuất kích, vì sao đồ độc muốn đánh chuông thu binh? "

Quách Khản cười cười, "Vưu tướng quân, quân địch mặc dù tổn thất lưỡng viên Đại tướng, nhưng là binh mã mấy lần với ta quân, lại chiếm giữ thủ thành ưu thế, không thích hợp cường công, bằng không nhất định tổn thất nặng nề. Trước chờ Gia Cát tiên sinh trở về, đến lúc đó Kinh Châu nếu có thể xuất binh, quân địch tất nhiên muốn chia cứu viện, đến lúc đó hậu quy mô lớn đến đâu tiến công, mới có thể một cỗ mà thắng. "

Vưu Tuấn Đạt cùng Tần Chiêu mỗi người lui qua một bên, Ngô Lập Nhân đã đi tới, hướng về phía Tần Vưu nhị tướng nói: "Tần tướng quân, Vưu tướng quân, hôm nay sa trường lập công, mỗi người chém giết một gã tướng địch, lệnh sĩ khí quân ta đại thịnh, thực sự thật đáng mừng. "

"Toàn do chủ công hồng phúc! " hai người cùng kêu lên đáp.

Ngô Lập Nhân lại hướng Quách Khản, "Quách đồ độc, không biết Gia Cát tiên sinh có hay không có thể Bình An trở về, cũng không biết bao lâu mới có thể trở về tới! Nếu như Lưu Biểu vẫn không chịu phát binh, quân ta chẳng lẽ muốn ở chỗ này vẫn giữ lẫn nhau xuống phía dưới? "

Đúng lúc này, bên ngoài trường bỗng nhiên có sĩ tốt báo lại: "Chủ công, bên ngoài trường hai vị Gia Cát tiên sinh cầu kiến! "

Ngô Lập Nhân không khỏi mừng rỡ trong lòng, "A, ha ha ha! Thực sự là nói Gia Cát Gia Cát liền đến! Mau mau mời đến trong màn. "

Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng cùng nhau đi đến, Ngô Lập Nhân vội vã ngênh đón, Ngô Lập Nhân bắt lại Gia Cát Lượng tay, "Có thể cuối cùng cũng đã trở về, Gia Cát tiên sinh nhưng là làm cho Minh ngày đêm lo lắng. "

Gia Cát Lượng vội vã quỳ xuống, cảm khái nói: "Nhận được chủ công quải niệm, Lượng cùng thúc phụ may mắn không làm nhục mệnh, Lưu Cảnh Thăng đã quyết định xuất binh. "

Ngô Lập Nhân liền thanh hô: "Tốt, tốt, tốt! "

"Chủ công, còn có một việc tình, chủ công sau khi biết nhất định sẽ càng cao hứng hơn. " Gia Cát Lượng giả vờ thần bí cười cười, tiếp lấy xoay người đi ra bên ngoài trường, tướng Triệu Vân lĩnh vào.

Ngô Lập Nhân vừa đến Triệu Tử Long, không khỏi mục trừng khẩu ngọc, thanh âm đều có chút run rẩy, "Tử, tử, Tử Long tướng quân? "

Triệu Vân đến Ngô Lập Nhân phản ứng, trong lòng hơi động, vội vã một gối quỳ xuống thi lễ: "Thảo dân Triệu Vân tham kiến Ngô công! "

Ngô Lập Nhân vội vàng nâng dậy Triệu Vân, luôn miệng nói: "Thực sự là Tử Long, thực sự là Tử Long, ta không phải đang nằm mơ chứ? "

Triệu Vân có chút thụ sủng nhược kinh, tuy là Gia Cát Lượng nói ba hoa chích choè, nhưng là ở sâu trong nội tâm hấn, còn không quá tin tưởng, vèn vèn gặp mặt một lần, Ngô Lập Nhân sẽ đối với mình như vậy tôn sùng, lúc này chân chính nhìn thấy Ngô Lập Nhân, trong lúc giật mình hấn mới mình bạch, Gia Cát Lượng lời nói một điểm cũng không có vấn đề gì, nhưng là đây là vì cái gì đâu? Triệu Vân không rõ.

"Ngô công, có gì ? Như vậy? Năm đó gặp mặt một lần, Ngô công thật không ngờ đợi Vân, chứ không phải là, chứ không phải là, Ngô công còn nhớ trước đây cấp cho Vân mười kim hay sao? " Triệu Vân một câu nói, làm cho tại chỗ mọi người nhao nhao cười ha ha, Ngô Lập Nhân cũng cười ha ha, tướng Triệu Vân dẫn tới trong đại trường.

"Chư công nhất định không biết này là người nào, ta tới trước giới thiệu một chút. Vị này chính là đại tướng Triệu Vân, Ký Châu Thường Sơn người, ở U Châu Công Tôn Toàn dưới trướng hiệu lực, ngô năm đó từng nghe họ Công Tôn Bá Khuê nhắc tới, Tử Long có vạn phu không lo chi dững, ngày ấy ngẫu nhiên tương phùng, Minh trong lòng thực sự cảm niệm Tử Long chi tư thế oai hùng, không nghĩ tới hôm nay, dĩ nhiên tại này gặp gỡ, thật là khiến người hưng phấn không thôi. "

Triệu Vân nghe xong, thần sắc có chút xấu hổ, tiếp lấy thở dài một tiếng nói rằng: "Mong Ngô công thứ tội! Vân bởi vì sự tình kiến nghị với cự chủ, dễ dàng cho nửa năm trước ly khai U Châu, hiện tại lưu lạc tứ xứ. Tháng trước ở Tương Dương lúc, trùng hợp đụng tới Thái Mạo suất quân đuổi kịp hai vị Gia Cát tiên sinh, Vân trong chốc lát không cam lòng, ra tay liền đem Thái Mạo đánh đuổi. Sau lại vị này tiểu Gia Cát tiên sinh liền lực khuyên Vân đầu minh chủ. Trước kia Vân còn có hoài nghi Gia Cát tiên sinh ngôn ngữ có bấy, lần này thấy tận mắt, Vân mới kiến thức, Ngô công đối với Vân chi tình nghĩa. Ngô công ân trọng, Vân không cần báo đáp, chỉ nguyện làm Ngô công dưới trướng một tiểu tốt, vì Ngô công on tri ngộ! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 74: Vưu Thông hợp chịu nhị liên bại, Triệu Vân phân lĩnh Thần Uy Quân

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tức chủ thu được Triệu Vân thân mật điểm 10 điểm, tức chủ trước mặt sở hữu thân mật điểm 122, cừu hận giá trị 69 điểm. "

Ngô Lập Nhân lúc này đã tâm tình đã hưng phấn mà không thể bỉ nghĩ. Sau khi xuyên việt không bao lâu, Ngô Lập Nhân liền gặp cái này tam quốc siêu nhân khí dũng tướng; đáng tiếc lúc đó lần đầu tiên gặp nhau, cũng không phải là vô cùng mỹ hảo, hơn nữa hai người căn bản không có nói mấy câu, Triệu Vân liền vội vã rời đi. Mà nay, trải qua mấy năm thế sự biến thiên, Ngô Lập Nhân đã cảm thấy thu phục Triệu Vân tựa như cùng trắng trong gương hoa trong nước thông thường; hấn liền nằm mộng đều không nghĩ tới, Gia Cát Lượng đi sứ Kinh Châu dĩ nhiên có thể đem Triệu Vân mang về.

Không đúng, tuy là bởi vì mình tham gia, Triệu Vân không có bị Lưu Bị bắt cóc; có thể là làm sao có thể sẽ bị Công Tôn Toàn hoài nghi mà trực xuất không cần, trong lúc này chuyện gì xảy ra?

Ngô Lập Nhân đem nghi vấn của mình đổ cho Triệu Vân, Triệu Vân thở dài một tiếng, liền đem Phúc Nhĩ Khang như thế nào đầu Công Tôn Toàn, tiếp lấy Lưu Bị viết thư khuyên hàng, Phúc Nhĩ Khang như thế nào vu hãm chuyện của mình nói một lần, trong màn chư tướng nhao nhao thở dài không ngớt, mà Ngô Lập Nhân nhưng trong lòng cảm giác mình dường như nhận được thiên trên rót xuống bánh. Từ Nhiễm Mẫn thiên vương mạnh mẽ tuôn ra Phúc Nhĩ Khang, Ngô Lập Nhân liền chưa từng có đem Phúc Nhĩ Khang để ở trong lòng; không nghĩ tới, cũng là bởi vì Phúc Nhĩ Khang lần này công lao, mới thành công đem Triệu Vân từ Công Tôn Toàn trong tay khiêu đi.

"Nhĩ Khang a Nhĩ Khang, tuy là người chưa có tới đầu ta, lại như cũ cho ta lập này đại công, ta quyết định, sau này sẽ là chiến trường gặp nhau, cũng muốn tha cho người một mạng. " Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm hứa cho rồi Phúc Nhĩ Khang một cái mạng.

Ngô Lập Nhân nhẹ ho nhẹ một tiếng, "Chư công, lần này Tần Chiêu, Vuơ Thông nhĩ vị tướng quân chém giết lưỡng viên tướng địch, lại nghênh đón Gia Cát tiên sinh phân hồi, cùng Kinh Châu liên minh thành công; đồng thời lại nghênh đón Từ Long tướng quân xin vào, thật có thể nói là ba vui làm một! Đêm nay, xếp đặt buổi tiệc, cho hai vị Gia Cát tiên sinh cùng Từ Long tướng quân đón gió tẩy trần. "

Tiếp lấy, Ngô Lập Nhân lại nhất nhất giới thiệu dưới trướng văn võ cho Triệu Vân nhận thức, khi đi tới Vuơ Tuấn Đạt bên người lúc hậu, Ngô Lập Nhân chỉ vào Vuơ Tuấn Đạt nói rằng: "Vị này chính là hoàng dã tướng quân Vuơ Thông, tự Tuấn Đạt, hôm nay trên chiến trường lực trảm tướng địch Lôi Bạc, lập một phen công lao. "

Triệu Vân chấp tay nói: "Gặp qua Vuơ tướng quân! "

Vuơ Tuấn Đạt nhưng trong lòng có một vạ cái không vui, hán đến Ngô Lập Nhân đối với Triệu Vân thái độ, ngấm lại chính mình, luôn cảm thấy có chút bức bối. Ngày hôm nay vốn là chính mình lần đầu tiên chém tướng, danh tiếng nhiều lắm là cùng Tần Chiêu chia đều, không nghĩ tới Triệu Vân xuất hiện, tức thì làm cho ánh mắt của mọi người đều chuyển tới Triệu Vân trên người.

"Từ Long, vừa mới nghe chủ công ý tứ, chỉ là nghe nói Từ Long dũng mãnh vô song, lại chưa thấy tận mắt. Ta muốn, ở đây Chư công cũng chưa chắc tâm phục, không bằng như vậy, Thông không biết tự lượng sức mình, hướng Từ Long lãnh giáo một ít, cũng tốt làm cho Từ Long chứng minh thực lực của chính mình, cũng tốt ngăn chặn lo lắng miệng mồm mọi người. "

Vuơ Tuấn Đạt vừa mở miệng chính là tì thí, điều này làm cho Triệu Vân đứng lên có chút làm khó dễ, hán Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân lại gật đầu, "Nếu Vuơ tướng quân có như thế hứng thú, hai vị không ngại đến thao trường luận bàn một phen; thế nhưng ghi nhớ kỷ điểm đến thì ngưng, không thể tổn thương hòa khí. "

Ngô Lập Nhân đang nghĩ ngợi như thế nào cho Triệu Vân chứng minh, Vuơ Thông liền lao ra ngoài, Ngô Lập Nhân đương nhiên cam tâm tình nguyện hai người tì thí. Chỉ cần Triệu Vân có thể ung dung đem Vuơ Thông chế phục, như vậy thì sẽ không có người hoài nghi mình đem Triệu Vân thắng chức căn cứ.

Triệu Vân cùng Vuơ Tuấn Đạt cùng nhau đáp trả: "Là! "

Mọi người cùng đi đến thao trường, vì để tránh cho ngoài ý, Vuơ Thông cùng Triệu Vân một người cầm một cây côn nhỏ, đi lên thao trường sàn diễn võ.

Lúc này, Ngô Lập Nhân rút cuộc ra không rảnh, đem hệ thống gọi ra, "Kiểm tra đo lường Triệu Vân tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 100, chỉ huy 90, trí lực 88, chính trị 75. Sở hữu kỹ năng Liệt Đám -- Văn vì hán trào sĩ, thành tích chí can đảm. Bên ngoài lúc xung phong hăm trận, vũ lực + 3, chỉ huy + 2; đầu đem lúc, vũ lực + 4. "

"Chỉ những thứ này? "

"Hồi túc chủ, kiểm tra đo lường hoàn tất. "

"Thuộc tính này có thể ở Tào doanh giết cái thất tiến thất xuất? Hệ thống ngươi có phải hay không kiểm tra sai rồi? "

"Hồi túc chủ, kiểm tra đo lường không có lầm, có còn lại thuộc tính đặc biệt cùng kỹ năng cần ở riêng dưới điều kiện kích hoạt, tạm thời chưa kiểm tra đo lường ra. "

Ngô Lập Nhân bắt mắt rời khỏi hệ thống, lấy trên đài Triệu Vân cùng Vuơ Thông đã chiến mười hiệp, còn chưa phân ra thắng bại. Ngô Lập Nhân cười cười, Triệu Vân nhất định là muốn cho Vuơ Thông lưu chút mặt mũi, nếu không... Ba hiệp bên trong, khẳng định đem Vuơ Thông bắt.

Quả nhiên, lần kế tới hợp, Triệu Vân trong tay trường côn bỗng nhiên trở nên lảng lẽ, tin vung tay lên, trực tiếp đem Vuơ Tuấn Đạt trong tay trường côn đập bay, tiếp lấy lại thuận thế đem trường côn tìm được Vuơ Tuấn Đạt trên cổ.

Vuơ Tuấn Đạt vẻ mặt kinh ngạc lấy bỗng nhiên phát lực Triệu Vân, phảng phất lấy quái vật thông thường, Triệu Vân ném xuống trường côn, ôm quyền hướng về Vuơ Tuấn Đạt nói rằng: "Đa tạ Vuơ tướng quân đa tạ. "

Vuơ Tuấn Đạt lúc này phảng phất bị rất lớn ủy khuất, cả người cũng không tốt, hán rất muốn cao giọng đại nhất câu: Vì sao? Vì sao chủ công thù hạ đều là lợi hại như vậy. Nhưng là cuối cùng chỉ là môi phiết liểu phiết, "Triệu tướng quân quả nhiên bất phạm, có thể bị Nhiễm Mẫn tướng quân, ta thua tâm phục khẩu phục. "

Đến Vuơ Tuấn Đạt phản ứng, Ngô Lập Nhân lúc này trong lòng không biết là nên khóc hay nên cười: Theo lý thuyết Vuơ Tuấn Đạt 83 vũ lực của, nói như thế nào cũng là một viên kiêu tướng. Lần trước một người thư sinh bộ dáng Trần Cận Nam mấy chiêu đưa hán đánh ngã xuống đất, lần này lại nữa rồi một cái, một côn đánh hán hoài nghi nhân sinh.

Đáng thương Vuơ Tuấn Đạt!

Triệu Vân đi xuống sàn diễn võ, đi tới Ngô Lập Nhân bên cạnh, mọi người tại chỗ nhao nhao giao đầu tán thưởng, Ngô Lập Nhân vừa cười vừa nói: "Từ Long thực sự là uy phong lẫm lẫm! Chư công cho rằng Từ Long vô nghệ như thế nào? "

"Từ Long tướng quân quả nhiên là thế chi hổ tướng, chúc mừng chủ công, mừng đến lương tướng! " Vương Thủ Nhân thoả mãn gật đầu, tràn đầy yêu thích mà tán dương.

"Ý ta đem Từ Long trước trao tặng giáo úy chức vụ, kiêm lĩnh Thần Uy Quân, Chư công nghĩ như thế nào?"

Những lời này nói xong, mọi người có chút chần chờ, Triệu Vân không biết Thần Uy Quân ra sao, cũng không nói gì.

"Chủ công, Thần Uy Quân là chủ công thân vệ quân, can hệ chủ công an nguy chức trách lớn, vẫn là từ chủ công hôn lĩnh mới tốt."

Triệu Vân lúc này mới minh bạch chúng bởi vì sao làm này phản ứng, cái này tương đương với Ngô Lập Nhân đem chính mình thân gia tính mệnh giao cho một cái mới thấy hai lần mặt trong tay của người. Ngô Lập Nhân đối với Triệu Vân tín nhiệm, làm cho trong lòng hắn không khỏi cảm động vạn phần, "Chủ công như vậy tín nhiệm Triệu Vân, Triệu Vân sẽ làm máu chảy đầu rơi, vì chủ công."

Ngô Lập Nhân đối với Triệu Vân tín nhiệm cùng yêu thích, đặt vu ngôn biểu, "Chư công, Minh từ trước đến nay dùng người thì không nghi ngờ người nghi người thì không dùng người. Từ Long chỉ trung nghĩa, ngộ trong lòng đã sớm biết, Chư công chớ ngại; huống hồ Thần Uy Quân cũng không phải là chỉ là vì Minh chi cá nhân an nguy. Thần Uy Quân càng là muốn giết địch lập công, trở thành nổi danh khắp thiên hạ chi quân."

Quách Khản vẫn là có chút không yên lòng, muốn nói điểm cái gì cũng không biết từ đâu mở miệng. Ngô Lập Nhân minh bạch cái này là lòng trung thành của hắn sở trí, "Như vậy, tạm thời đem Thần Uy Quân chia làm tả hữu lưỡng quân, ngộ tự lĩnh quân bên trái, Từ Long lĩnh bên phải quân, một trận đánh xong bàn lại."

"Chủ công anh minh!" rốt cục nghĩ tới một cái điều hòa phương án, làm cho tất cả mọi người có thể tiếp thu.

"Từ Long, ngươi có thể nguyện thống lĩnh Thần Uy Quân, để cho ta Thần Uy Quân dương danh thiên hạ?"

Triệu Vân kích động gật gật đầu, "Triệu Vân nhất định không phụ chủ công lẫn nhau nâng!"

Đúng lúc này, bỗng nhiên hệ thống một cái thanh âm nhắc nhở, làm cho Ngô Lập Nhân tâm lẫn nửa kinh hoàng không ngớt.

"Tích! Hệ thống kiểm tra đo lường đến, Lưu Biểu đã từ Tương Dương xuất binh, tiến công Nam Dương. Gia Cát Lượng hoàn thành khẩu chiến đàn Nho, kết thành Ngô Lưu liên minh, Gia Cát Lượng tự thân thu được trụ cột tứ duy thuộc tính vĩnh cửu tăng 1 điểm thường cho, Gia Cát Lượng đỉnh phong tứ duy thuộc tính thêm tăng đến vũ lực 37, chỉ huy 92, trí lực 102, chính trị 99. Đồng thời, bởi tức chủ phương cùng tam quốc bản thổ thế lực lớn kết thành chiến lược đồng minh, phát động quân hùng tranh phách điều kiện, hệ thống đem tiến hành đổi mới thăng cấp."

74, Vụ Thông hợp chịu nhĩ liên bại Triệu Vân phản lĩnh Thần Uy Quân

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tức chủ thu được Triệu Vân thân mật điểm 10 điểm, tức chủ trước mặt sở hữu thân mật điểm 122, cừu hận giá trị 69 điểm."

Ngô Lập Nhân lúc này đã tâm tình đã hưng phấn mà không thể bĩ nghĩ. Sau khi xuyên việt không bao lâu, Ngô Lập Nhân liền gặp cái này tam quốc siêu nhân khí dũng tướng; đáng tiếc lúc đó lần đầu tiên gặp nhau, cũng không phải là vô cùng mỹ hảo, hơn nữa hai người căn bản không có nói mấy câu, Triệu Vân liền vội vã rời đi. Mà nay, trải qua mấy năm thế sự biến thiên, Ngô Lập Nhân đã cảm thấy thu phục Triệu Vân tựa như cùng trăng trong gương hoa trong nước thông thường; hắn liền năm mộng đều không nghĩ tới, Gia Cát Lượng đi sứ Kinh Châu dĩ nhiên có thể đem Triệu Vân mang về.

Không đúng, tuy là bởi vì mình tham gia, Triệu Vân không có bị Lưu Bị bắt cóc; có thể là làm sao có thể sẽ bị Công Tôn Toàn hoài nghi mà trực xuất không cần, trong lúc này chuyện gì xảy ra?

Ngô Lập Nhân đem nghi vấn của mình đổ cho Triệu Vân, Triệu Vân thở dài một tiếng, liền đem Phúc Nhĩ Khang như thế nào đầu Công Tôn Toàn, tiếp lấy Lưu Bị viết thư khuyên hàng, Phúc Nhĩ Khang như thế nào vu hãm chuyện của mình nói một lần, trong màn chư tướng nhao nhao thở dài không ngớt, mà Ngô Lập Nhân nhưng trong lòng cảm giác mình dường như nhận được thiên trên rót xuống bánh. Từ Nhiệm Mẫn thiên vương mạnh mẽ tuôn ra Phúc Nhĩ Khang, Ngô Lập Nhân liền chưa từng có đem Phúc Nhĩ Khang để ở trong lòng; không nghĩ tới, cũng là bởi vì Phúc Nhĩ Khang lần này công lao, mới thành công đem Triệu Vân từ Công Tôn Toàn trong tay khiêu đi.

"Nhĩ Khang a Nhĩ Khang, tuy là ngươi chưa có tới đầu ta, lại như cũ cho ta lập này đại công, ta quyết định, sau này sẽ là chiến trường gặp nhau, cũng muốn tha cho ngươi một mạng." Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm hứa cho rồi Phúc Nhĩ Khang một cái mạng.

Ngô Lập Nhân nhẹ ho nhẹ một tiếng, "Chư công, lần này Tàn Chiêu, Vụ Thông nhĩ vị tướng quân chém giết lưỡng viên tướng địch, lại nghênh đón Gia Cát tiên sinh phản hồi, cùng Kinh Châu liên minh thành công; đồng thời lại nghênh đón Từ Long tướng quân xin vào, thật có thể nói là ba vui lâm môn! Đêm nay, xếp đặt buổi tiệc, cho hai vị Gia Cát tiên sinh cùng Từ Long tướng quân đón gió tẩy trần."

Tiếp lấy, Ngô Lập Nhân lại nhất nhất giới thiệu dưới trường văn võ cho Triệu Vân nhận thức, khi đi tới Vụ Tuấn Đạt bên người lúc hậu, Ngô Lập Nhân chỉ vào Vụ Tuấn Đạt nói rằng: "Vị này chính là hoành dã tướng quân Vụ Thông, tự Tuấn Đạt, hôm nay trên chiến trường lực trảm tướng địch Lôi Bạc, lập một phen công lao."

Triệu Vân chấp tay nói: "Gặp qua Vụ tướng quân!"

Vụ Tuấn Đạt nhưng trong lòng có một vụn cái không vui, hắn đến Ngô Lập Nhân đối với Triệu Vân thái độ, ngắm lại chính mình, luôn cảm thấy có chút bức bối. Ngày hôm nay vốn là chính mình lần đầu tiên chém tướng, danh tiếng nhiều lắm là cùng Tàn Chiêu chia đều, không nghĩ tới Triệu Vân xuất hiện, tức thì làm cho ánh mắt của mọi người đều chuyển tới Triệu Vân trên người.

"Từ Long, vừa mới nghe chủ công ý tứ, chỉ là nghe nói Từ Long dũng mãnh vô song, lại chưa thấy tận mắt. Ta muốn, ở đây Chư công cũng chưa chắc

tâm phục, không bằng như vậy, Thông không biết tự lượng sức mình, hướng Tử Long lãnh giáo một ít, cũng tốt làm cho Tử Long chứng minh thực lực của chính mình, cũng tốt ngăn chặn lo lắng miệng mồm mọi người. "

Vưu Tuấn Đạt vừa mở miệng chính là tí thí, điều này làm cho Triệu Vân đứng lên có chút làm khó dễ, hán Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân lại gạt đầu, "Nếu Vưu tướng quân có như thế hứng thú, hai vị không ngại đến thảo trường luận bàn một phen; thế nhưng ghi nhớ kỹ điểm đến thì ngưng, không thể tổn thương hòa khí. "

Ngô Lập Nhân đang nghĩ ngợi như thế nào cho Triệu Vân chứng minh, Vưu Thông liền lao ra ngoài, Ngô Lập Nhân đương nhiên cam tâm tình nguyện hai người tí thí. Chỉ cần Triệu Vân có thể ủng hộ đem Vưu Thông chế phục, như vậy thì sẽ không có người hoài nghi mình đem Triệu Vân thăng chức căn cứ.

Triệu Vân cùng Vưu Tuấn Đạt cùng nhau đáp trả: "Là! "

Mọi người cùng đi đến thảo trường, vì để tránh cho ngoài ý, Vưu Thông cùng Triệu Vân một người cầm một cây côn nhỏ, đi lên thảo trường sàn diễn võ.

Lúc này, Ngô Lập Nhân rút cuộc ra không rảnh, đem hệ thống gọi ra, "Kiểm tra đo lường Triệu Vân tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 100, chỉ huy 90, trí lực 88, chính trị 75. Sở hữu kỹ năng Liệt Đả -- Vân vì hán thảo sĩ, thành tích chí can đảm. Bên ngoài lúc xung phong hăm trận, vũ lực + 3, chỉ huy + 2; đầu đem lúc, vũ lực + 4. "

"Chỉ những thứ này? "

"Hồi túc chủ, kiểm tra đo lường hoàn tất. "

"Thuộc tính này có thể ở Tào doanh giết cái thất tiến thất xuất? Hệ thống người có phải hay không kiểm tra sai rồi? "

"Hồi túc chủ, kiểm tra đo lường không có lầm, có còn lại thuộc tính đặc biệt cùng kỹ năng cần ở riêng dưới điều kiện kích hoạt, tạm thời chưa kiểm tra đo lường ra. "

Ngô Lập Nhân bắt mắt rời khỏi hệ thống, lấy trên đài Triệu Vân cùng Vưu Thông đã chiến mười hiệp, còn chưa phân ra thắng bại. Ngô Lập Nhân cười cười, Triệu Vân nhất định là muốn cho Vưu Thông lưu chút mặt mũi, nếu không... Ba hiệp bên trong, khẳng định đem Vưu Thông bắt.

Quả nhiên, lần kế tới hợp, Triệu Vân trong tay trường côn bỗng nhiên trở nên lảng lẽ, tin vung tay lên, trực tiếp đem Vưu Tuấn Đạt trong tay trường côn đập bay, tiếp lấy lại thuận thế đem trường côn tìm được Vưu Tuấn Đạt trên cỏ.

Vưu Tuấn Đạt vẻ mặt kinh ngạc lấy bỗng nhiên phát lực Triệu Vân, phảng phất lấy quái vật thông thường, Triệu Vân ném xuống trường côn, ôm quyền hướng về Vưu Tuấn Đạt nói rằng: "Đa tạ Vưu tướng quân đa tạ. "

Vưu Tuấn Đạt lúc này phảng phất bị rất lớn ủy khuất, cả người cũng không tốt, hán rất muốn cao giọng đại nhất câu: Vì sao? Vì sao chủ công thủ hạ đều là lợi hại như vậy. Nhưng là cuối cùng chỉ là môi phiết liểu phiết, "Triệu tướng quân quả nhiên bất phạm, có thể bị Nhiễm Mẫn tướng quân, ta thua tâm phục khẩu phục. "

Đến Vưu Tuấn Đạt phản ứng, Ngô Lập Nhân lúc này trong lòng không biết là nên khóc hay nên cười: Theo lý thuyết Vưu Tuấn Đạt 83 vũ lực của, nói như thế nào cũng là một viên kiều tướng. Lần trước một người thư sinh bộ đáng Trần Cận Nam mấy chiêu đưa hán đánh ngã xuống đất, lần này lại nữa rồi một cái, một côn đánh hán hoài nghi nhân sinh.

Đáng thương Vưu Tuấn Đạt!

Triệu Vân đi xuống sàn diễn võ, đi tới Ngô Lập Nhân bên cạnh, mọi người tại chỗ nhao nhao giao đầu tán thưởng, Ngô Lập Nhân vừa cười vừa nói: "Tử Long thực sự là uy phong lẫm lẫm! Chư công cho rằng Tử Long võ nghệ như thế nào? "

"Tử Long tướng quân quả nhiên là thế chi hổ tướng, chúc mừng chủ công, mừng đến lương tướng! " Vương Thủ Nhân thoải mái gạt đầu, tràn đầy yêu thích mà tán dương.

"Ý ta đem Tử Long trước trao tặng giáo úy chức vụ, kiêm lĩnh Thần Uy Quân, Chư công nghĩ như thế nào? "

Những lời này nói xong, mọi người có chút chần chờ, Triệu Vân không biết Thần Uy Quân ra sao, cũng không nói gì.

"Chủ công, Thần Uy Quân là chủ công thân vệ quân, can hệ chủ công an nguy chức trách lớn, vẫn là từ chủ công hôn lĩnh mới tốt. "

Triệu Vân lúc này mới minh bạch chứng bởi vì sao làm này phản ứng, cái này tương đương với Ngô Lập Nhân đem chính mình thân gia tính mệnh giao cho một cái mới thấy hai lần mặt trong tay của người. Ngô Lập Nhân đối với Triệu Vân tín nhiệm, làm cho trong lòng hán không khỏi cảm động vạn phần, "Chủ công như vậy tín nhiệm Triệu Vân, Triệu Vân sẽ làm máu chảy đầu rơi, vì chủ công. "

Ngô Lập Nhân đối với Triệu Vân tín nhiệm cùng yêu thích, đặt vu ngôn biểu, "Chư công, Minh từ trước đến nay dùng người thì không nghi ngờ người nghi người thì không dùng người. Tử Long chi trung nghĩa, ngô trong lòng đã sớm biết, Chư công chớ nghi; huống hồ Thần Uy Quân cũng không phải là chỉ là vì Minh chi cá nhân an nguy. Thần Uy Quân càng là muốn giết địch lập công, trở thành nổi danh khắp thiên hạ chi quân. "

Quách Khản vẫn là có chút không yên lòng, muốn nói điểm cái gì cũng không biết từ đâu mở miệng, Ngô Lập Nhân minh bạch cái này là lòng trung thành

của hấn sở trí, "Nhu vậy, tạm thời đem Thần Uy Quân chia làm tả hữu lưỡng quân, ngô tự lĩnh quân bên trái, Tử Long lĩnh bên phải quân, một trận đánh xong bàn lại. "

"Chủ công anh minh! " rốt cục nghĩ tới một cái điều hòa phương án, làm cho tất cả mọi người có thể tiếp thu.

"Tử Long, ngươi có thể nguyện thống lĩnh Thần Uy Quân, để cho ta Thần Uy Quân dương danh thiên hạ? "

Triệu Vân kích động gật gật đầu, "Triệu Vân nhất định không phụ chủ công lẫn nhau nâng! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên hệ thống một cái thanh âm nhắc nhở, làm cho Ngô Lập Nhân tâm lẫn nữa kinh hoàng không ngớt.

"Tích! Hệ thống kiểm tra đo lường đến, Lưu Biểu đã từ Tương Dương xuất binh, tiến công Nam Dương. Gia Cát Lượng hoàn thành khẩu chiến đàn Nho, kết thành Ngô Lưu liên minh, Gia Cát Lượng tự thân thu được trụ cột tứ duy thuộc tính vĩnh cửu tăng 1 điểm thưởng cho, Gia Cát Lượng đỉnh phong tứ duy thuộc tính thêm tăng đến vũ lực 37, chỉ huy 92, trí lực 102, chính trị 99. Đồng thời, bởi tức chủ phương cùng tam quốc bản thổ thể lực lớn kết thành chiến lược đồng minh, phát động quân hùng tranh phách điều kiện, hệ thống đem tiến hành đổi mới thăng cấp. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Gia Cát Lượng tham quân vô song, Vương Thử Nhân sẽ đi dụ địch

"Lần này đổi mới thăng cấp đem duy trì liên tục bảy ngày, mời tức chủ chuẩn bị sẵn sàng. "

"Đổi mới thăng cấp? Tình huống gì? Hệ thống, hệ thống, ngươi cũng chết máy a! "

Ngô Lập Nhân trong lòng kêu rất nhiều lần, hệ thống đã không có đáp lại, "Ngược lại cũng liên bảy ngày, nửa phút đã vượt qua. "

Là ngày đêm, Viên Thuật đại quân quân doanh.

"Đại tướng quân, hôm nay chiết Lôi Bạc Trần Lan nhị vị tướng quân, thật sự là sĩ khí giảm đi, quân địch nhất định sinh lòng ngang ngược kiêu ngạo. Tôi nay không bằng đi tập kích doanh trại địch, mặt tướng cho rằng nhất định có thể đại thắng. "

Kỷ Linh rồi, chính là thủ hạ đại tướng Lương Cương.

"Lương tướng quân, quân địch quân sư Vương Thử Nhân rất có mưu kế, đơn giản đi tập kích doanh trại địch, nhất định sẽ đại bại mà quay về. " Kỷ Linh tức thì liền bác bỏ rồi Lương Cương kiến nghị.

"Đại tướng quân, kẻ trí nghĩ đến nghìn điều! Coi như hấn Vương Thử Nhân thông minh đi nữa, cũng sẽ có sơ sót lúc hậu, huống hồ hiện tại quân địch vừa mới đại thắng một hồi, nhất định sẽ phòng bị thư giãn. Đêm nay đêm không trăng không ánh sáng, là tập kích doanh trại địch thời cơ tốt. "

"Ngô chịu sự phò thác của bệ hạ, lấy cự Ngô Minh, tuyệt không có thể lại ra cái gì cạm bẫy. Lần này đơn giản xuất chiến đã chiết Lôi Bạc Trần Lan nhị tướng, làm sao có thể lần nữa đơn giản xuất binh? Chỉ cần bọn ta ở chỗ này thủ vững, Ngô Minh cũng vô kế khả thi, đến lúc đó chỉ cần Tào Tháo thu thập Lữ Bố, tất nhiên xâm cướp Từ Châu, Ngô Minh thì sẽ không đánh mà lui. "

"Đại tướng quân! Mặt tướng nguyện lập quân lệnh trạng! " Lương Cương quyết giữ ý mình, tiếp tục chờ lệnh.

Kỷ Linh đứng lên, đi tới Lương Cương bên cạnh, nhân thần tán phát ra trận trận cảm giác mát. Tiếp lấy hấn bỗng nhiên rút bội kiếm ra, sọ đến Lương Cương vội vã quỳ xuống, "Đại tướng quân tha mạng! "

"Ngô chịu bệ hạ chi mệnh, trong quân dám có không tuân mệnh lệnh già, chém thẳng không tha! Mà nay, ngô lệnh toàn quân cố thù, có nữa dám xin đánh già, trảm! "

Viên Thuật trong quân chur tướng hai mặt nhìn nhau, tiếp lấy đồng thời đáp: "Cần tuân đại tướng quân quân lệnh! "

Ngô Lập Nhân lúc này đang trong quân đội thiết yến, Ngô Lập Nhân cao hứng trong lòng, từng cái mời rượu kính tới. Đi tới Tàn Chiêu trước mặt, Tàn Chiêu liền vội vàng đứng lên, Ngô Lập Nhân bụng rượu lên Tước, hướng Tàn Chiêu nói: "Tần tướng quân, hôm nay trước trận sát tướng, tráng quân ta uy, ngô lòng rất an ủi, mời đây uống này ly, để bày tỏ Minh chí tâm ý. "

Tần Chiêu nhú nhú mày, từ chối nói: "Mời chủ công thứ tội, mặt tướng tửu lượng khó coi, này ly không dám lại uống. Nếu như lại uống, tất say không thể nghỉ ngơi. Lần này tuy tiểu thắng một hồi, khó bảo toàn quân địch sẽ không thừa dịp lúc ban đêm tập kích doanh trại địch, mặt tướng cần phải cẩn thận phòng bị. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, không phải nhin ở trong lòng cho Tần Chiêu dựng lên một ngón tay cái, "Tần tướng quân quả nhiên có đại tướng chi mới! Thắng không Kiêu mà lo có thừa, có Tần tướng quân, Minh may mắn cũng! "

"Chủ công quá khen! Mặt tướng muốn đi tuần phòng, đi đâu lui. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, tiếp lấy lại đi tới Gia Cát Lượng trước mặt, bắt quả hán nhưng không có khuyên Gia Cát Lượng uống rượu, "Gia Cát tiên sinh, lần này liên minh, người lập công quá nhiều, muốn cái gì phong thưởng, mặc dù nói tới. "

"Lượng không có hán cầu, chỉ cầu có thể ở Tần tướng quân dưới trướng làm vừa đầu quân. "

Ngô Lập Nhân có điểm khó hiểu, thứ nhất hán cảm thấy Gia Cát Lượng niên kỷ còn nhỏ, còn muốn làm cho hán theo Vương Thủ Nhân chờ học tập nhiều một cái, thứ hai, tại sao là Tần Chiêu đầu?

"Gia Cát tiên sinh vì sao có yêu cầu này? Tham mưu quân sự ngược lại là có thể, vì sao cô đơn tuyển trạch Thời Minh? "

Gia Cát Lượng cười ha ha, "Chủ công tam quân trong, Thần Uy Quân tự không cần phải nói, có quân sự vì chủ công bày mưu tính kế; Quách đồ đốc mới trí vô song, tự lĩnh thiết huyết đại quân, Lượng không làm hán muốn; duy chỉ có Vô Song Quân, Tần tướng quân tuy là vũ dũng hơn người, lại vừa lúc thiếu một cái bày mưu tính kế người, cố Lượng tự tiến cử lấy trợ Tần tướng quân, mời chủ công ân chuẩn. "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, "Thì ra Gia Cát tiên sinh sợ ở quân sự cùng đồ đốc trước mặt không có cơ hội biểu hiện, chỉ bắt quả ta vẫn lo lắng, Gia Cát tiên sinh tuổi còn quá nhỏ, có chút không yên lòng. "

"Chủ công làm sao cũng có thể có như thế thể tục góc nhìn? Lượng độc thân hướng Kinh Châu còn không sợ, huống ở Tần tướng quân Vô Song Quân trung? " Gia Cát Lượng hơi có chút không cam lòng, hán lúc này nhất không muốn người khác bởi vì tuổi tác nguyên nhân coi khinh chính mình.

"Hào hảo hảo! Nếu Gia Cát tiên sinh có như thế chí lớn, vậy liền như người mong muốn! "

Ngô Minh trong lòng cảm khái, Gia Cát Lượng còn tuổi nhỏ lại có như vậy kiến thức, đúng là thiếu niên anh mới.

"Đa tạ chủ công! Ta đây phải đi tìm Tần tướng quân đưa tin. "

Lấy Gia Cát Lượng hào hứng hướng bên ngoài trướng chạy đi, trong màn chúng tướng tất cả đều nở nụ cười.

Ngô Minh cũng cười theo, tiếp lấy lại tới Gia Cát Huyền trước mặt, hán hướng Gia Cát Huyền chấp tay thăm hỏi, "Gia Cát tiên sinh, lệnh diệt thật sự là mới trí hơn người, sau này tất có một phen thành tựu, phong Hầu bá tướng cũng chưa biết chừng. Ta còn nghe nói, lệnh huynh Gia Cát Khuê còn có lương tử, cũng là nhân trung chi long, ngày mai Gia Cát tiên sinh tạm thời phản hồi Hạ Bì, rất giáo dục lương vị công tử, sau này cũng tất nhiên có một phen thành tựu. "

Gia Cát Huyền nghe xong, trong lòng cảm động vạn phần, cho Ngô Lập Nhân bái một cái: "Đa tạ chủ công ân điển! "

Mọi người ăn uống xong, nhao nhao thối lui, Ngô Minh chỉ để lại Vương Thủ Nhân cùng Quách Khản.

"Quân sự, đồ đốc, lần này Lưu Biểu xuất binh Nam Dương, quân ta phải làm thế nào hành động? "

Quách Khản trong bữa tiệc cũng chỉ uống mấy chén, sắc mặt có chút ửng đỏ, hán Vương Thủ Nhân, Vương Thủ Nhân gật đầu cười, tiếp lấy hướng Ngô Lập Nhân nói rằng "Chủ công, Lưu Biểu đại quân tiến công Nam Dương kỳ hạn chưa định, sợ rằng còn muốn ở chỗ này giữ lẫn nhau một đoạn thời gian. "

Ngô Lập Nhân nhất thời có chút thất vọng, "Còn phải chờ? Chỉ sợ Tào Tháo sẽ không chờ rồi, nếu như Lữ Bố lúc đó bại vong, bọn ta sợ là không đất dung thân. "

Wương Thủ Nhân cười nói: "Chủ công nếu muốn tốc độ phá địch quân, nào đó có nhất kế, không biết chủ công nguyện đi hay không? "

Ngô Lập Nhân trong lòng vui vẻ, "Quân sự nói mau! "

"Quân địch lũy cao hào sâu, cấp thiết khó công, cần sử dụng kế dụ địch. Nếu như chủ công tự mình ra trận khiêu chiến, quân địch tất có lập công sót ruột hạng người tất nhiên xuất trận ứng chiến, nếu là như vậy, chủ công tiếp chiến, cho phép bại không cho phép thắng, quân địch chắc chắn xua quân đánh lên, đến lúc đó hậu, Tần tướng quân bên trái, Triệu tướng quân bên phải, nhất định có thể là quân địch có đến mà không có về. "

Nói hồi lâu hãy để cho chính mình làm mờ? Ngô Lập Nhân lấy Vương Thủ Nhân, ba lần bốn lượt để cho mình mạo hiểm, đây là chân ái sao?

Lấy Ngô Lập Nhân có chút do dự, Quách Khản liền vội vàng nói: "Chủ công nếu như do dự, vậy chờ lâu mấy ngày, quân địch tất sẽ có thay đổi, đến lúc đó lại chém giết không muộn. "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, "Quân sư, đồ đốc, người hai người không cần như vậy, Minh đã trải qua cao thấp trận rất nhiều lần, sẽ không sợ cái gì. Huống hồ, tam quân mới lập, ta cũng muốn làm cái làm gương mẫu, mới có thể ngưng tụ lòng người, cứ định như vậy. "

"Chủ công anh minh! " hai người cùng hô lên.

Ngày thứ hai, Ngô Minh quả nhiên suất dưới trướng Thần Uy Quân đi trước Kỳ Linh đại quân khiêu chiến, hấn làm cho dưới trướng tướng sĩ cùng kêu lên nống: Kỳ Linh bọn chuột nhất, rùa đen rút đầu, không dám ra chiến đấu, đánh một trận hấn phải chết.

Nói nhao nhao âm ý thanh âm sớm truyền đến Kỳ Linh trong đại trướng. Kỳ Linh xanh mặt, hỏi: "Quân địch là ai xuất trận khiêu chiến? Vuur Thông vẫn là Tần Chiêu? "

"Báo đại tướng quân, là Ngô Minh! "

Cái này làm cho Kỳ Linh thủ hạ chư tướng nhất thời tức giận không thôi, nhao nhao chờ lệnh xuất chiến.

"Đại tướng quân, Ngô Minh thực sự là quá không coi ai ra gì, dám tự mình xuất chiến, mặt tướng cho rằng lúc này vừa lúc nhân cơ hội đánh lén, nếu như giết Ngô Minh, sẽ nhất lao vĩnh dật. "

"Không thể không thể, nếu như đại quân đều xuất hiện, Ngô Minh tất trốn, như vậy, nơi nào có thể đuổi theo kịp. Không bằng từ mặt tướng xuất chiến, chỉ cần làm cho Ngô Minh ứng chiến, nếu bên ngoài không dám ra, nhất định trở thành trò cười; nếu bên ngoài dám ra, mặt tướng mười hiệp bên trong, chắc chắn Ngô Minh trầm ở dưới ngựa, dâng cho trước trướng. "

Kỳ Linh phiền não trong lòng không bì, hấn làm sao không muốn sớm ngày phá địch, ngày hôm nay Ngô Minh tự mình xuất trận, đúng là một cơ hội tốt, nếu như có thể trực tiếp chém giết, vậy không thể tốt hơn; nhưng là, có thể sao? Hấn đang suy tư vấn đề này, nếu như địch quân kể dụ địch, phải nên làm như thế nào?

"Đại tướng quân, mời mau mau hạ lệnh a !! " chúng tướng cùng hô lên.

Kỳ Linh phảng phất hạ quyết tâm rất lớn: "Tốt! Thành bại nhất cử ở chỗ này! Lương Cương, người lại ra khỏi thành, chỉ cần làm cho Ngô Minh xuất chiến, nếu như Ngô Minh suất quân bỏ chạy, cắt không thể truy; Nhạc Tự, người vì Lương tướng quân áp trận, có cơ hội liền đã đem bản tên trộm hấn bắn chết. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Triệu Vân Tần Chiêu đôi chém tướng, vô song thần uy sơ hiển danh

Lương Cương cùng Nhạc Tự phân biệt suất năm nghìn binh mã xuất trận, Lương Cương ra đến trước trận, quát lớn: "Ngô Minh bọn chuột nhất, có thể dám cùng ta thượng trướng Lương Cương đánh một trận? "

Ngô Minh chợt nghe có người tự xưng thượng trướng xuất chiến, vội vã hệ triệu hoán thống, "Hệ thống, kiểm tra đo lường Lương Cương thuộc tính. "

Nửa ngày không có trả lời. Ngô Lập Nhân lúc này mới nhớ tới, hệ thống đã chết máy móc, muốn một tuần mới có thể tốt, không khỏi nói một cái tiếng "Xui ", bất quá hấn vẫn biết, cái này gọi Lương Cương, tự xưng thượng trướng, nhất định không phải là cái gì nhân vật lợi hại.

Ngô Minh giục ngựa tiến lên, trong tay Hồ Nha Thương chỉ một cái, "Lương Cương tiểu nhi, ngô người là yết giả bán công khai, không bằng nhanh lên xuống ngựa sớm hàng, miễn cho đến lúc đó chết oan chết uổng. "

Quan nhị gia lời nói, dùng để tráng tăng thanh thế.

"Ha ha, nói khoác mà không biết ngượng, ăn gia gia một đao! "

Lương Cương quơ đại đao liền vọt tới, Ngô Lập Nhân vội vã cầm lấy Hồ Nha Thương chống đỡ, lưỡng người đi rồi mấy hiệp, Ngô Lập Nhân đối với Lương Cương võ nghệ có chút hiểu, hấn là vũ lực giá trị ở 80 trên dưới. Ngô Lập Nhân trong lòng biết người này không phải là đối thủ, cố ý đem thương pháp đùa bỡn không có chương pháp gì, khắp nơi là kẻ hở, chỉ thủ chứ không tấn công, làm cho Lương Cương có loại khắp nơi áp chế Ngô Lập Nhân ảo giác.

Hai người đầu hai mươi hiệp, Ngô Lập Nhân tìm đúng cơ hội, đập đầu Khai Lương Cương đại đao, tiếp lấy thúc ngựa liền hướng mình trong phương trận mà quay về, cái này vừa chạy, Ngô Lập Nhân dưới trướng quân sĩ tự nhiên cũng theo cùng nhau về phía sau rút lui khỏi. Lương Cương nhân như vậy, nơi nào chịu bỏ, thúc ngựa liền truy. Nhạc Tụ ở một bên đến Ngô Lập Nhân rút đi, nắm lấy Cung cái tên, suu một tiếng, liền bắn tới.

Ngô Lập Nhân nghe được phía sau dây cung động tĩnh, trong lòng thất kinh: Né người sang một bên, khó khăn lắm vọt tới, không khỏi mạo chày mồ hôi lạnh ướt sũng cả người. Nhạc Tụ thấy thế, vung tay lên, thủ hạ tướng sĩ nhao nhao hô to xông tới giết.

Kỷ Linh đến Ngô Lập Nhân bại lui, lúc đầu trong lòng còn âm thầm kinh hãi, sau lại bỗng nhiên trong lòng có một loại rất cảm giác bất an, vội vã hạ lệnh đánh chuông thu binh, nhưng là Lương Cương phía trước, Nhạc Tụ ở phía sau, đều sắp tới tay đại công thóa thủ được, căn bản không cam lòng cho vứt bỏ.

Đuổi hơn mười dặm, bỗng nhiên tả hữu hai bên sát sinh nhất thời, bên trái Tần Chiêu mang theo Vô Song Quân, bên phải Triệu Vân mang theo Thần Uy Quân cùng nhau lao ra, Ngô Lập Nhân đến sau, lớn tiếng ngừng quân sĩ, la to một tiếng: "Các huynh đệ, quân địch đã bị bao vây, giết địch lập công đứng vào lúc này. Thần uy thần uy, vô kiên bất tời! Giết a! "

Ngô Lập Nhân dưới quyền Thần Uy Quân nhất thời sĩ khí như hồng, cùng kêu lên hô to: Thần uy thần uy, vô kiên bất tời, ở Ngô Lập Nhân dưới sự hướng dẫn hướng về Lương Cương giết ngược.

Tần Chiêu lúc này, hô to một tiếng: "Vô Song Quân các huynh đệ, xông lên a! Chúng ta muốn hướng về thiên hạ nhân chứng rõ ràng, chúng ta Vô Song Quân là chân chánh thiên hạ vô song chi quân, vô song vô song, thiên hạ vô song, xông lên a! "

Vô Song Quân vốn là Đan Dương binh huấn luyện mà đến, gọi ý của hệ thống sau, Ngô Lập Nhân mới biết đặc thù binh chủng Đan Dương binh còn có quân thể chiến đấu quang hoàn, sức chiến đấu tự nhiên là bị Ngô Lập Nhân bây giờ Thần Uy Quân tốt hơn nhiều. Ở Tần Chiêu cổ vũ dưới, vô song đại quân giờ cao vũ khí, ở "Vô song vô song, thiên hạ vô song " tiếng reo hò trung, như thủy triều tràn hướng Viên quân.

Lương Cương cùng Nhạc Tụ lúc này trong lòng hồi hận không ngớt, bắt đầu dĩ đã hăm sâu khổ cảnh, chỉ phải cho tướng sĩ nổi giận, "Các tướng sĩ không nên hốt hoảng, chỉ cần giết Ngô Minh, quân địch liền tất bại không thể nghi ngờ, giết Ngô Minh! "

Có thể là ở vào bị bao vây Viên quân nhưng không có Lương Nhạc tốt như vậy trong lòng tổ chất, đến dừng mảnh vô song Triệu Vân cùng Tần Chiêu, khí thế bùng bùng Vô Song Quân cùng Thần Uy Quân, Viên quân đã sinh lòng khiếp ý. Lưỡng quân vừa giao phong, Viên quân liền quân lính tan rã, nhao nhao chạy tứ tán.

"Lương tướng quân, kẻ trước mắt, chỉ có thể trước hết giết Ngô Minh, bắt giặc phải bắt vua trước. " Nhạc Tụ đuổi tới Lương Cương, lo lắng nói rằng.

"Tốt, ta Ngô Minh đang ở phía trước, cùng nhau giết đi qua. "

Ngô Lập Nhân lúc này cũng đến rồi Lương Cương vọt tới, hấn lãnh hiệu một tiếng: Lão hồ không phát uy, khi ta là mèo bệnh. Giục ngựa đón lấy Lương Cương, "Không mưu bọ chuột nhất, lần này trúng kế, còn không mau mau đầu hàng! "

Lương Cương Nhạc Tụ không đáp lời, cùng nhau giờ vũ khí hướng về Ngô Minh đánh tới.

Ngô Minh Hồ Nha Thương pháp vũ động dựng lên, Chiết Mai, Thí Hổ, Vụ Kinh, Họa Cốt bốn thức thương pháp không ngừng biến hóa, dĩ nhiên dùng lực nhị tướng, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào. Ngô Lập Nhân cảm giác lúc này chính mình chỉ cần có thể đem thức thứ năm lĩnh ngộ, tất nhiên là có thể chém hai người, nhưng là hấn được nhân chi chiêu thức, lại một chút cũng không sử dụng ra được.

Đang ở Ngô Lập Nhân cùng Lương Cương Nhạc Tụ hai người đau khổ tranh chấp lúc, Triệu Vân cùng Tần Chiêu chia trái phải tới rồi, rống to "Nghỉ làm tôn thương ta chủ! " chỉ thấy hai người một người một thương, Triệu Vân đâm Lương Cương ở dưới ngựa, Tần Chiêu đâm Nhạc Tụ cùng dưới ngựa.

Đến hai tướng ung dung chém giết hai tướng, Ngô Lập Nhân trong lòng không khỏi sinh ra một loại không cam lòng!

"Ta cũng phải trở nên mạnh! ! " trong lòng hấn rống giận, Ngô Lập Nhân nhần thần bỗng nhiên trở nên lăng lệ, không để ý tần Triệu hai vị tướng quân khuyên can, giờ thương hướng Viên quân lần nữa lướt đi. Ngô Lập Nhân thương pháp dùng càng ngày càng quen thuộc, mỗi lần Hồ Nha Thương lộ ra, đều có thể nghe được địch nhân kêu rên, làm cho hấn cảm giác được hàng loạt bắt đầu dĩ. Tần Triệu hai người e sợ cho Ngô Lập Nhân có thất, liền theo sát Ngô Lập Nhân, đại sát tứ phương.

Lương Cương cùng Nhạc Tụ vừa chết, vốn là gần như tan tác Viên quân, ở Ngô Lập Nhân Tần Chiêu Triệu Vân ba người điên cuồng thu gặt dưới, mất đi hết thấy sức chống cự, nhao nhao quý xuống xin hàng.

Kỷ Linh vốn là muốn phái đại quân tiếp ứng, cứu trợ về Lương Nhạc nhị tướng, nhưng là đến Vô Song Quân cùng Thần Uy Quân khí thế còn có nhanh chóng tan tác Viên quân, hấn không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh thu binh hồi doanh.

Trận chiến này Ngô Lập Nhân đại thắng mà quay về, Viên quân một vạn người tử thương năm, sáu ngàn, thu giảm ước chừng ba ngàn người, còn lại tán loạn chạy trốn. Ngô Lập Nhân đều nhớ không rõ mình giết bao nhiêu sĩ tốt, chiến trường quả nhiên là có thể làm người trở nên tàn khốc.

Quách Khản cùng Vương Thủ Nhân đón lấy Ngô Lập Nhân hồi doanh, Quách Khản nhìn thấy liền bái: "Chủ công dừng mãnh phi thường, đại phá Viên quân, thật đáng mừng! "

Ngô Lập Nhân xuống ngựa, cười cười, "Ai, không nhắc cũng được! " tiếp lấy từ bỏ trên người áo giáp, hỏi hướng tàn Triệu hai người: "Không biết trận chiến này quân ta thương vong như thế nào? "

"Hỏi bẩm chủ công, Vô Song Quân 5000 người thương vong hèn năm trăm người. " Tần Chiêu đáp.

"Hỏi bẩm chủ công, mặt tướng dưới trướng Thần Uy Quân, 2,500 người, thương vong cũng gần 300 người, chủ công dưới trướng thương vong hèn, ước chừng bảy trăm người. "

Triệu Vân trả lời, làm cho Ngô Lập Nhân càng là có chút không hồ thẹn, đều là mang 2500, chính mình lãnh đạo tướng sĩ tổn thất dĩ nhiên là Triệu Vân còn hơn gấp hai lần, thật là làm cho hắn có chút mất mặt.

Quách Khản nói rằng: "Chủ công, lấy bản thân thân dụ địch, quân địch tự nhiên đem trong công kích đều đặt ở chủ công trên người, cổ chủ công dưới trướng tướng sĩ tổn thất khá nhiều. "

Ngô Lập Nhân không nói chuyện, thờ dài một tiếng, đến gần chính mình trong doanh trướng. Hắn vẫn không bỏ được đem Vô Song Quân cùng Thần Uy Quân đưa vào sử dụng, chính là sợ xuất hiện loại tình huống này, vốn là người không nhiều, nếu như võ loại này chiến tổn bị, đánh không bao lâu, Thần Uy Quân cùng Vô Song Quân tất nhiên không thể thành quân. Nhưng là nếu như vẫn không phải tham chiến, như vậy hai chi đội ngũ cũng một điểm ý nghĩa cũng không có.

Chiến tranh là tàn khốc, vô luận khá hơn nửa nguồn mộ lính, đều cần ở trên chiến trường không ngừng ma luyện, mới có thể trở thành là chân chính thường thắng chỉ sư.

"Hệ thống a hệ thống, ta khi nào mới có thể tu luyện thành Hổ Nha Thương pháp một thức sau cùng a! "

Ngô Lập Nhân trong lòng yên lặng thì thầm

Đang ở Ngô Lập Nhân trong đại doanh nghỉ ngơi lúc, bỗng nhiên bên ngoài doanh trướng truyền đến đều nhịp cao vút tiếng ca:

Khói lửa bốc lên, giang sơn bắc mong

Long bắt đầu quyền mã hí dài kiếm khí như sương

Tâm lại tựa như Hoàng Hà thủy mịt mờ

Hai mươi năm giữa ngang dọc ai có thể chống đỡ

Thanh âm hùng hồn thâm hậu, khí thế tận trời, làm cho cả trại lính người không phải tự chủ theo hát lên. thu xuống ba nghìn Viên binh, nghe thế tiếng ca, cũng nhao nhao ghé mắt, trong mắt lộ ra rất nhiều hâm mộ và sùng bái.

Ngô Lập Nhân đứng dậy đi ra bên ngoài doanh trướng, một cái doanh một cái doanh đi tới, đi theo đám bọn hắn cùng nhau hát, đi theo đám bọn hắn cùng nhau kêu, đi theo đám bọn hắn cùng nhau vui cười. Điều này làm cho mỗi bên doanh tướng sĩ hát càng thêm nhiệt liệt đứng lên, Ngô Lập Nhân phảng phất đưa thân vào một hồi tác phẩm vĩ đại trong điện ảnh, làm cho trong cơ thể hắn máu nóng theo cùng nhau thiêu đốt. Đây cũng là có linh hồn quân đội.

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên cảm giác có dũng khí, chính mình muốn múa thương mà phát động, cùng tiếng ca.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Quách Khản giả dụ địch, Kỳ Linh thật trúng kế

Ngày thứ hai, Quách Khản hạ lệnh Vuơ Tuấn Đạt tiếp tục mang binh đi vào mắng trận, chỉ bất quá lần này vô luận như thế nào mắng, Kỳ Linh treo cao miên chiến bài, đóng cửa không ra. Cứ như vậy liên tiếp mấy ngày, vẫn mắng. Kỳ Linh rốt cục không nhịn được, suất đại quân đốc toàn bộ lực lượng, nhưng mà Vuơ Tuấn Đạt thấy tình thế không ổn, lập tức phi ngựa hồi trận, Kỳ Linh thấy thế, đánh chuông thu binh, không dám đuổi nữa.

Qua mấy ngày, Kỳ Linh đang ở lầu lớn cùng người khác đem nghị sự, bỗng nhiên có thám tử báo lại: "Bảo đại tướng quân, Ngô Minh đại quân có rút lui dấu hiệu. "

Nghe thế, dưới trướng chư tướng nghị luận ầm ỉ, "Nhất định là Tào Tháo tập kích rồi Từ Châu phía sau, Ngô Minh mới biết rút quân, đại tướng quân, chính là truy kích lúc hậu, đại tướng quân chớ do dự, thác thất trong cơ. "

Kỷ Linh nghe xong, cười ha ha một tiếng, "Chư vị tướng quân, Ngô Minh tiểu nhi lần trước trước trận chửi bậy dụ địch việc còn nhớ rõ hay không? Lần này lần nữa mắng trận, ta làm cho đại quân đóng cửa không ra, lần này lại dùng phương pháp này dụ ta truy kích, chư tướng đừng có lại trung Ngô Minh gian kế mới là. "

"Đại tướng quân anh minh! "

Lại qua mấy ngày, Vưu Thông dưới trướng tướng sĩ mắng tiệp tiệp bớt đi, Kỷ Linh nghe không được Ngô quân mắng chiến đấu, trong lòng cuối cùng cũng thoải mái rất nhiều. Hần triệu tập chúng tướng, mở ra dạy học hình thức, đối với mình dưới trướng chư tướng nói: "Chư tướng mời, từ bọn ta thủ vững không ra, quân địch cũng đã không thể có bất cứ cơ hội nào. Cho nên ta thường cùng đại gia nói người làm tướng cần nhẫn nhịn người không thể nhẫn nhịn, chẳng phải nghe thấy ngày xưa Cao Tổ lúc hoài âm Hầu Hàn Tín đều có thể nhẫn trong quần nhục, hướng bọn ta? Lôi Bạc cùng Trần Lan, Lương Cương cùng Nhạc Tụ, ta nhiều lần khuyên bảo, chính là không rõ đạo lý này, vì nước mà chết, thật đáng tiếc. "

Viên quân chư tướng nhao nhao ôm quyền nói rằng: "Đại tướng quân anh minh, bọn ta nguyện ý nghe theo đại tướng quân phân phó, phó thác đạo hòa, không chối từ! "

Kỷ Linh "Hiệu trưởng " thoải mái gật gật đầu, đang muốn tiếp tục dạy học, bỗng nhiên lại thám mã báo lại, "Khởi bẩm đại tướng quân, có quân tình khẩn cấp! "

Kỷ Linh một bộ bảo bào không phải đáng vẻ cao hứng, hừ một tiếng, "Có gì việc gấp, mau mau báo tới! "

"Đông Thành Thái Thú cấp báo! Quách Khản suất quân một vạn, vây công Đông Thành, Đông Thành cầu viện! "

Đông Thành ở Trừ Huyện tây bắc hai trăm dặm chỗ, bởi vì Ngô Minh đại quân đều ở Trừ Huyện, cho nên Kỷ Linh cũng không có không quá để ý Đông Thành phòng thủ. Mấy ngày trước đây Quách Khản suất đại quân ly khai, ngày đêm kiêm đi, không đến hai ngày liền bao vây Đông Thành Quận. Kỷ Linh lại cho rằng Ngô Minh đại quân chỉ là ở sử dụng kế dụ địch, cũng không có để ở trong lòng.

Kỷ Linh nghe xong, lại càng hoảng sợ, lập tức từ chỗ ngồi nhảy dựng lên, "Cái gì? Người lập lại lần nữa? "

"Bẩm báo đại tướng quân, Đông Thành bị Quách Khản vây công, Thái Thú khẩn cấp cầu viện đại tướng quân! "

Kỷ Linh mắt mở thật to, hần phảng phất không thể tin được quy tắc này quân tình, vô lực lần nữa tọa đến vị trí rồi trên.

"Đại tướng quân! Đông Thành không thể sai sót, bằng không Trừ Huyện hai mặt thụ địch, tất không thể thủ! "

"Đại tướng quân, mặt tướng nguyên suất quân hai vạn, ngày đêm kiêm đi, cứu viện Đông Thành. "

Kỷ Linh phát tay một cái, "Chư vị, nếu như đơn giản suất quân cứu viện, sợ rằng sẽ bị Quách Khản tiêu diệt từng bộ phận; nếu không phải cứu viện, lại chỉ hai mặt thụ địch, thật sự là lưỡng nan. "

Lúc này, lại một người nói: "Đại tướng quân, Quách Khản suất đại quân mà đi, mà Ngô Minh đang ở Trừ Huyện ngoài thành, không bằng nhân cơ hội đánh Ngô Minh, nếu như đánh bại Ngô Minh, Quách Khản lại có thể có coi như thế nào, còn đây là vây Ngụy cứu Triệu kế sách! "

"Đại tướng quân không thể! Vây Ngụy cứu Triệu, thành là thành, mà nay Ngô Minh chỉ là xây dựng cơ sở tạm thời, nếu như đại quân ồ ạt tiến công. Ngô Minh chỉ biết chạy trốn, nếu như sẽ đi đuổi kịp, Trừ Huyện tất mất, bọn ta liền không đường có thể lui. Mời đại tướng quân nghĩ lại a! "

Kỷ Linh lần nữa đứng dậy, vung ống tay áo, "Cái này cũng không được, vậy cũng không được, đến cùng nên như thế nào mới tốt! "

"Đại tướng quân, không bằng như vậy, mặt tướng mang hai vạn quân mã trước đi cứu viện Đông Thành, Quách Khản chỉ có một vạn nhân mã, cho dù bình tĩnh, ta cũng không sợ. Trừ Huyện lưu hai vạn binh mã phòng thủ, đại tướng quân để thân tự suất năm chục ngàn đại quân đi vào vây công Ngô Minh, đôi đường tề hạ, mới là vẹn toàn kế sách. "

Kỷ Linh một, chính là đại tướng Kiều Nhụy, Kỷ Linh gật đầu, "Kiều tướng quân lần này đi định phải cẩn thận, trên đường có hiểm yếu chỗ cần phải cẩn thận phòng bị. "

"Mặt tướng tuân mệnh! "

Kỷ Linh phân phó đã định, liền làm cho Kiều Nhụy suất hai vạn binh mã cứu viện Đông Thành, chính mình liền suất năm chục ngàn đại quân, thừa dịp lúc ban đêm lặng lẽ tới gần Ngô Minh doanh trại.

Tuy là thừa dịp lúc ban đêm tập kích doanh, mang theo năm chục ngàn đại quân, Kỷ Linh vẫn là hết sức cẩn thận, trước hết để cho quân mã ba mặt bao vây, lại phái tiền quân 5000 người, dò xét tình mà đi đầu vọt vào, nhưng mà, Viên quân xung phong liều chết mà vào, lại phát hiện Ngô Minh doanh trại trung không có một bóng người, Kỷ Linh chuẩn bị đầy đủ, lại nhào công dã tràng, điều này làm cho hần không khỏi có chút phần nộ.

"Đại tướng quân, quân địch tất nhiên vừa mới bỏ chạy, không bằng lúc đó truy kích, tất có thể toàn thắng. "

Kỷ Linh lắc đầu, "Lúc này đêm đen, nếu như sẽ đi truy kích, e rằng có mai phục. Huống hồ Trừ Huyện chỉ có hai vạn binh mã, ta không quá yên tâm, không bằng lui về Trừ Huyện khẩn thủ mới tốt. "

Đúng lúc này hậu, lại có một con thám mã báo lại "Đại tướng quân, Đông Thành Thái Thú lần nữa cầu viện, vây thành binh mã có ít nhất hai vạn người. "

Kỷ Linh nghe xong, hô to một tiếng: "Không tốt, lại trúng kế! Kiều tướng quân lần này đi tất nhiên dữ nhiều lành ít. Người đến, truyền cho ta quân lệnh, đem Kiều tướng quân triệu hồi! "

Mấy ngày nay, Kỷ Linh phảng phất đã kinh biến đến mức thần kinh thông thường, hắn không biết những thứ này thám mã báo tin hơi thờ trung có bao nhiêu là thật, có bao nhiêu là giả, có bao nhiêu là thật trung cất giấu giả, có bao nhiêu là giả trung cất giấu thật. Hắn lần đầu tiên hoài nghi mình, hoài nghi mình có phải là không có làm Đại tướng mới có thể. Binh pháp trong hư hư thật thật, hắn dĩ nhiên phảng phất hoàn toàn không hiểu.

"Suất quân trở về thành! Nếu như ngày mai Kiều tướng quân có thể trở về tới, ta liền suất đại quân đốc toàn bộ lực lượng, cùng quân địch quyết nhất tử chiến! "

Kỷ Linh bị đùa bốn phần nộ rồi, hắn không phải lo lắng nữa chân giả, hắn thậm nghĩ cùng Ngô Minh đại quân quyết chiến, quang minh chính đại đánh một trận.

Ngày thứ hai, lại có thám mã báo lại, Kỷ Linh vừa nghe đến thám mã báo tin, trong lòng cũng không khỏi được một treo. "Báo đại tướng quân, Đông Thành đã thất thủ! "

Phảng phất tin tức này là ở dự liệu của mình trong, Kỷ Linh cũng không có biểu hiện rất uể oải, chỉ là hỏi: "Kiều tướng quân vì sao còn không có tin tức, nhanh lên lại phái thám mã mau mau liên lạc với Kiều tướng quân, làm cho hắn chóng tất nhanh lên phản hồi Trừ Huyện. "

Kỷ Linh ở Trừ Huyện lo lắng cùng đội, còn cũng không lâu lắm, lại một thám mã báo lại: "Kiều tướng quân cách Đông Thành tám mươi dặm bên ngoài sơn cốc bị Quách Khản đại quân phục kích, mời đại tướng quân mau mau phái binh cứu viện. "

Nghe được tin tức này, Kỷ Linh rốt cục hồng mắt, trong miệng hắn rống giận: "Quách Khản tiểu nhi, lần ta quá mức! Người đến, theo ta suất đại quân cứu viện Kiều tướng quân, cùng Quách Khản quyết nhất tử chiến! "

Chúng tướng nhao nhao đứng dậy hô: "Cần tuân quân lệnh! "

Kỷ Linh chinh đốn chiến giáp, rút bội kiếm ra, hướng thiên chỉ một cái, "Thề giết Quách Khản! Bắt sống Ngô Minh! "

"Thề giết Quách Khản, bắt sống Ngô Minh! "

Giữa lúc Kỷ Linh triệu tập đại quân, chuẩn bị xuất phát Đông Thành, cứu viện Kiều Nhụy lúc, chỉ nghe thám mã lần nữa báo lại: Kiều Nhụy đã trở về.

Kỷ Linh vội vã ra khỏi thành đón chào, quả nhiên là Kiều Nhụy mang theo tàn binh bại tướng hướng Trừ Huyện mà đến.

Kiều Nhụy đầy bụi đất, lấy Kỷ Linh ra khỏi thành đón chào, lăn xuống ngựa, hướng Kỷ Linh liền bái: "Đại tướng quân, mặt tướng tử tội, lại bị Quách Khản mai phục, tử thương thảm trọng! May mà liều mạng tuôn ra, mới có thể tái kiến đại tướng quân một mặt, mời đại tướng quân trị tội! "

Kỷ Linh thờ dài một tiếng: "Kiều tướng quân nhanh mau đứng lên, là ta suy nghĩ không chu toàn, làm hại tướng quân như vậy, Quách Khản quỷ kế đa đoan, người ta không phải là đối thủ, lần này ta muốn suất quân đốc toàn bộ lực lượng, cùng Quách Khản Ngô Minh quyết nhất tử chiến! Định cùng Kiều tướng quân báo thù! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: hệ thống đổi mới quân hùng chiến đấu, Ngô Minh triệu hoán lục tài hiện

Trải qua mấy ngày nữa liên tục điều binh đi nhanh, Ngô Lập Nhân coi là là hiểu rõ rồi Quách Khản chiến đấu tư duy, đây chính là hậu thế nói vận động chiến -- tránh địch chủ lực, dụ địch thâm nhập, tập trung ưu thế binh lực, tiêu diệt từng bộ phận. Ở tam quốc loại tin tức này truyền cơ bản dựa vào nhân lực dưới tình huống, Quách Khản không ngừng cho địch nhân thật thật giả giả tin tức, để cho địch nhân phán đoán dựa theo chính mình thiết tưởng tới, nắm địch nhân mũi đi xuống. Dem Kỷ Linh đại quân không ngừng phân chia ra tới, đều là lấy không ngừng tiêu diệt. Kỷ Linh nếu như ra khỏi thành quyết chiến, Quách Khản rồi lại không chịu cùng với chính diện chống đỡ, địch tiến ta lui, địch lui ta vào.

Ngô Lập Nhân đang cảm thán Quách Khản dụng binh đồng thời, rốt cục nghênh đón hệ thống đổi mới hoàn tất.

"Tích! Lần này đổi mới hoàn tất, đem đổi mới hệ thống nội dung. Đổi mới nội dung như sau: Một, hệ thống tăng mới hồi đoái nội dung, tình hình cụ thể và tỉ mỉ như sau: Nhất cấp hệ triệu hoán thống có thể sử dụng thân mật điểm / cừu hận giá trị hồi đoái nhân khẩu, mỗi lần có thể sử dụng 100 điểm hồi đoái 1000 nhân khẩu, trồng vào thân phận sẽ là các nơi tới lưu dân, đi trước túc chủ sở hạt châu quận đầu nhập vào, mỗi ngày hạn chế sử dụng một lần. Nhị cấp hệ triệu hoán thống, có thể hồi đoái phổ thông binh tốt, mỗi lần có thể sử dụng 100 điểm hồi đoái 500 phổ thông binh tốt, trồng vào thân phận sẽ là các nơi sơn tặc tới hàng, mỗi tháng hạn chế năm lần; ba cấp hệ triệu hoán thống, có thể hồi đoái đặc thù binh chủng, mỗi lần có thể sử dụng 100 điểm hồi đoái 200 ngẫu nhiên đặc thù binh chủng, mỗi tháng hạn chế lần thứ hai. "

Tình huống gì, hồi đoái nhân khẩu? Ta có rất nhiều thân mật điểm cùng cừu hận đáng giá sao? Hệ thống người nhất định là đùa ta à!? Chẳng qua nếu như thực sự có đầy đủ điểm số, một năm có thể hồi đoái 36 vạn nhân khẩu cũng là giỏi lắm thành tựu à! Còn như đặc thù binh chủng, nhất định cũng là ngẫu nhiên, căn bản không có ích gì. Thủ hạ mình Đan Dương binh chính là đặc thù binh chủng, đến khi chính mình đánh hạ Đan Dương Quận, còn không là muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

"Đổi mới nội dung hai: Tăng tài phú bảo vật hồi đoái. Nhất cấp hệ triệu hoán thống có thể sử dụng thân mật điểm / cừu hận giá trị hồi đoái vàng bạc đồng tiền, mỗi lần có thể sử dụng 100 điểm số hồi đoái thiên kim; nhị cấp hệ triệu hoán thống có thể sử dụng thân mật điểm / cừu hận giá trị hồi đoái bảo vật đồ cổ, mỗi lần có thể sử dụng 100 điểm số ngẫu nhiên thu được năm cái châu báu đồ cổ loại vật phẩm; ba cấp hệ triệu hoán thống có thể hồi đoái hi hữu khí giới, tọa kỵ cùng áo giáp chờ, mỗi lần có thể sử dụng 100 điểm số ngẫu nhiên rút ra một món bảo vật. "

"Điểm số cũng không phải rau cải trắng! Một người cũng liền cung cấp 7- 10 điểm thân mật điểm hoặc là cừu hận giá trị, ta triệu hoán võ tướng cũng không đủ, làm những thứ này là không phải để cho người đồ mất? "

"Túc chủ chó kích động. Những nội dung này chỉ là cho túc chủ nhiều hạng nhất tuyển trạch. Mặt khác đổi mới sau, hệ triệu hoán thống sẽ tiến vào quần hùng tranh phách hình thức. Quần hùng tranh phách hình thức dưới, tam quốc bản thổ trung mỗi tiêu vong một cái giữ lấy một quận trở lên độc lập thế lực, hệ thống đem ngẫu nhiên ba gã lịch sử nhân tài, trồng vào thân phận mới. Mời túc chủ biết. "

Tăng trách trở? Hệ thống, ba người này có thể hay không tìm nơi nương tựa bản túc chủ? Ngô Lập Nhân chỉ cảm thấy hệ thống đổi mới sau, là tìm phiền toái cho mình tới.

"Trồng vào lịch sử nhân tài có việc trải qua của mình cùng ký ức, những thứ này đều là ngẫu nhiên, cho nên là có thể tìm nơi nương tựa túc chủ. Mặt khác, nếu như túc chủ mỗi tiêu diệt một lần tam quốc bản thổ giữ lấy một quận trở lên độc lập thế lực, sẽ thu được hệ thống khen thưởng thêm, thưởng cho nội dung vì thân mật điểm cùng cừu hận giá trị. "

"Hệ thống thật biết chơi! Lần này đổi mới có cái gì không gói quà các loại thưởng cho đâu? "

"Hồi túc chủ, lần này đổi mới sau, túc chủ sẽ được hệ thống mới tăng thêm hồi đoái tuyển hạng mỗi bên một lần thể nghiệm đặc quyền, đồng thời bởi túc chủ tiêu diệt Từ Châu Đào Khiêm thế lực, túc chủ sẽ được 200 điểm thân mật điểm cùng 200 điểm cừu hận giá trị, đồng thời hệ thống đem sản sinh ba gã ngẫu nhiên lịch sử nhân tài, trồng vào thân phận mới, xin hỏi túc chủ có hay không cần tuần tra nên ba người tín tức. "

Nghe được trước mặt Ngô Lập Nhân còn ở cười toe toét, đến một câu cuối cùng, hần xem như là hiểu một câu nói: Hữu nghị thuyền nhỏ nói lật tiền lật!

"Hệ thống, hiện tại đang đang tấn công Viên Thuật then chốt lúc hậu, làm sao có thể hiện tại bạo nỏ nhân mới đi ra, tăng độ khó sao? Ài, nhanh lên báo ra đi, ngàn vạn lần chớ lộng quá đi ra quá trâu nhân.

"Keng! Hệ thống bắt đầu tiến nhập ngẫu nhiên sàng chọn trung. Mời túc chủ hơi hậu. Tích! Ngẫu nhiên đệ nhất nhân, nam triều phủ Kỳ Tăng Chân, tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 75, chỉ huy 70, trí lực 88, chính trị 90, trồng vào thân phận vì Kỳ Linh Tộc đệ, theo quân tham tán quân sự. "

"Ha ha, biết là, tuy là thuộc tính này không tính là bug, thế nhưng hệ thống người cái này quá rõ ràng trợ giúp Viên Thuật đi! "

"Tích! Ngẫu nhiên người thứ hai, Minh triều danh thần Vu Khiêm, tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 60, chỉ huy 88, trí lực 95, chính trị 93. "

Cái này cũng không thể cho Viên Thuật rồi! Ngô Lập Nhân trong lòng reo hò!

"Trồng vào thân phận vì Vu Cẩm tộc nhân. "

Cho Tào Tháo còn không bằng cho Viên Thuật rồi! Ngô Lập Nhân bỗng nhiên hồi hận mới vừa hò hét.

"Bởi vì bất mãn Tào Tháo tàn sát bình dân hung ác, cố cự tuyệt Tào gia phong quan, hiện nay ở du lịch khắp nơi trung. "

Ha ha ha! Cái này tốt, như vậy mới phù hợp Vu Khiêm tư duy nha! Vu Khiêm tâm tư hẳn là là như vậy: Ngô ái ngô hoàng, ngô càng yêu bách tính!

"Tích! Ngẫu nhiên bên thứ ba, Thủy hử Lương Sơn hảo hán Báo Tử Đầu Lâm Xung, tứ duy thuộc tính vì vũ lực 91, chỉ huy 83, trí lực 78, chính trị 60. Trồng vào thân phận vì Viên Thuật cầm quân giáo úy. "

Tám trăm ngàn cầm quân giáo đầu Lâm Xung lại chạy đến hoàng cung làm cầm quân đầu lĩnh, đây cũng là số mạng vận sao? Cũng không biết Lâm Xung hay không còn là có cái xinh đẹp như hoa phu nhân.

"Ngẫu nhiên nhân vật hoàn tất, tức chủ có một lần rút ra đặc thù binh chủng cùng ngẫu nhiên bảo vật đặc quyền số lần, hiện nay sở hữu 322 thân mật điểm cùng 269 cừu hận giá trị. Kiểm tra đo lường đến hệ thống đối mới trong lúc, Lương Cương cùng Nhạc Tự phân biệt đối với tức chủ sinh ra cừu hận, Lương Cương tứ duy thuộc tính vì vũ lực 79, chỉ huy 70, trí lực 45, chính trị 32, Nhạc Tự tứ duy thuộc tính vì vũ lực 78, chỉ huy 72, trí lực 46, chính trị 33. Cổ tức chủ cộng thu được cừu hận giá trị 14 điểm, hiện nay ủng có cừu hận giá trị 283 điểm. Xin hỏi tức chủ có hay không tiếp tục sử dụng đặc quyền số lần cùng triệu hoán công năng? "

"Có đặc quyền đương nhiên phải dùng, bày đặt cũng sẽ không phòng lợi tức. Chính là dụng binh lúc, trước quát một đội đặc thù binh chủng đi thử một chút. "

"Tích! Chúc mừng tức chủ dùng ngẫu nhiên hồi đoái đặc thù binh chủng, thu được ngẫu nhiên đặc thù binh chủng Hồ Báo Kỳ 200 nhân, hiện nay nên đội Hồ Báo Kỳ trông vào thân phận vì Tào Tháo Hồ Báo Kỳ trung đối với Tào Tháo người bất mãn, tìm nơi nương tựa với Nhiệm Mẫn dưới trướng. "

Ngạch! Dĩ nhiên là Hồ Báo Kỳ? Cái này 200 nhân có thể làm gì!

"Tiếp tục sử dụng bảo vật hồi đoái đặc quyền. "

"Tích! Chúc mừng tức chủ thu được quý hiếm vũ khí Tiêu Dao Đẳng Thần Thương, có thể sử dụng người sử dụng vũ lực + 1. "

Ngô Lập Nhân thở dài: Vũ khí ta đã có, cái này món vũ khí là không dùng được. Bất quá Triệu Vân có Long Đản Lương Ngân Thương, Tần Chiêu còn chưa lãnh khí giới, cái chuỗi này vừa lúc cho hắn dùng.

"Hệ triệu hoán thống còn chưa tới ba cấp, hiện tại ta còn thiếu bao nhiêu có thể thăng lên ba cấp. "

"Hỏi tức chủ nói, đến nay mới thôi, tức chủ cộng triệu hoán, mạnh mẽ các loại lịch sử nhân tài 24 danh, nếu thăng lên 3 cấp hệ triệu hoán thống, còn cần triệu hoán lịch sử nhân tài 6 danh. "

"Tôi hôm nay là muốn đem hết thầy thuộc tính điểm dùng xong, trùng kích ba cấp hệ triệu hoán chỉ huy, ha ha ha! Một lần nữa đại triệu hoán! Dùng trước 320 điểm thân mật điểm cùng 20 điểm cừu hận giá trị cho ta triệu hoán 4 danh chính trị hình nhân mới. Lại dùng 170 điểm cừu hận giá trị triệu hoán 2 danh vũ lực hình nhân mới. "

Trải qua một phen tuyển chọn, Ngô Lập Nhân lựa chọn sau đây vài cái:

Minh triều trứ danh thanh quan Hải Thụy, Hải Thụy tứ duy thuộc tính: Vũ lực 55, chỉ huy 60, trí lực 78, chính trị 83-- lên bảng lý do, ngẫu nhiên xuất hiện ba lần, có chấp như vậy, thu!

Triều Tấn Thứ Sử Tạ Dịch, Tạ Dịch tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 60, chỉ huy 75, trí lực 83, chính trị 85-- lên bảng lý do, Tạ gia xuất hiện rất nhiều nhân vật, bao quát Tạ Văn, Tạ Thượng, Tạ Linh Văn, Tạ Trang.

Thanh triều thanh quan Vu Thành Long, Vu Thành Long tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 62, chỉ huy 80, trí lực 83, chính trị 85-- lên bảng lý do: Họ Vu, nói không chừng cùng Vu Khiêm có quan hệ đầu.

Thanh triều đại thần Ngô Tương, Ngô Tương tư duy thuộc tính vì: Vũ lực 35, chỉ huy 50, trí lực 80, chính trị 84-- lên bảng lý do: Họ Ngô, chỉ lần này một cái.

Minh triều đại tướng Từ Húc Tổ, Từ Húc Tổ tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 87, chỉ huy 83, trí lực 75, chính trị 63.

Lương Sơn hảo hán Kim Thương Thủ Từ Ninh, tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 88, chỉ huy 78, trí lực 70, chính trị 68.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: hệ thống cấp 3 tặng Hoa Vinh, Kỹ thị song hùng thủ toàn tiêu

"Hệ thống, lập tức triệu hoán nhiều như vậy nhân tài, có phải hay không cũng cùng nhau đóng gói nhanh đưa qua, không cần phải nữa từng cái đi thu a !? " Ngô Lập Nhân vừa nghĩ tới trước đây thu Trần Cận Nam cùng Quách Khản lúc hậu các loại kỳ quái từng trải, liền có một loại nhàn nhạt ưu thương.

"Trông vào thân phận sinh thành trung, tích! Hải Thụy, Tạ Dịch, Vu Thành Long cùng Ngô Tương trông vào thân phận theo thứ tự là chịu đến Hạ Bi Quận

học hấp dẫn mà đến sĩ tử, tức chủ có thể đi trước mời chào; Từ Hủy Tổ cùng Từ Ninh tức là tức chủ gọi tới Hồ Báo Kỳ, tiểu đội thủ lĩnh, tên là Từ Tổ cùng Từ Ninh, đang ở Nhiệm Mẫn thủ hạ hiệu lực. Tức chủ nếu có nhu cầu, có thể thông tri Nhiệm Mẫn đem hai người triệu hồi. "

Cái này mới tốt, nhiều như vậy nhân, nếu như từng cái đi mời chào, chuyện gì đều không cần làm

"Tích! Bởi tức chủ tích lũy triệu hoán nhân tài đạt được 30 cái, hệ triệu hoán thống thăng cấp đến 3 cấp, hệ thống thưởng cho tức chủ trước mặt triệu hoán đẳng cấp hạ nhiệm ý triệu hoán lịch sử nhân tài một lần, trước mặt triệu hoán đẳng cấp dưới, tức chủ có thể sử dụng 90 điểm thân mật điểm hoặc cừu hận giá trị triệu hoán chủ thuộc tính xen vào 85- 95 giữa nhân vật lịch sử, có thể sử dụng 100 điểm thân mật điểm hoặc là cừu hận giá trị hồi đoái ngẫu nhiên đặc thù bình chủng, hồi đoái quý hiếm vũ khí, tọa kỵ, áo giáp chờ; thăng cấp đến 4 cấp hệ triệu hoán thống cần tích lũy triệu hoán nhân tài đạt đến 80 cái, 4 cấp hệ triệu hoán thống dưới, tức chủ có thể sử dụng 95 điểm thân mật điểm hoặc là cừu hận giá trị triệu hoán chủ thuộc tính xen vào 92- 98 lịch sử nhân tài, có thể sử dụng 100 điểm thân mật điểm hoặc là cừu hận giá trị hồi đoái không phải ngẫu nhiên đặc thù bình chủng, có thể hồi đoái riêng chủng loại bảo vật. Tức chủ hiện nay thừa ra thân mật điểm 2 điểm, cừu hận giá trị 93, trước mặt triệu hoán đẳng cấp dưới triệu hoán đặc quyền một lần, xin hỏi tức chủ có hay không tiếp tục triệu hoán. "

"Không đến 100 điểm, trước hết giữ lại điểm số, triệu hoán đặc quyền cho sử dụng. "

"Keng! Tức chủ dùng thăng cấp đưa tặng triệu hoán đặc quyền một lần, hệ thống đem từ lịch sử nhân tài trong kho sàng chọn chủ thuộc tính xen vào 85- 95 ngẫu nhiên lịch sử nhân tài một cái, mời tức chủ hơi hậu! "

Hoàng thiên phù hộ, ngày hôm nay triệu hoán nhân phẩm của vẫn tốt, cấp ba hẳn là đến cái khởi đầu tốt đẹp mới đối với, còn không có từ hệ thống trực tiếp triệu hồi ra 90+ thuộc tính nhân tài, lần này cần ra sức a!

"Tích! Chúc mừng tức chủ, thu được Tiểu Lý Quảng Hoa Vinh, Hoa Vinh tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 90, chỉ huy 80, trí lực 75, chính trị 68, thuộc tính đặc biệt Tiễn Thuật -- sử dụng cung tiễn lúc, tỷ số trúng mục tiêu gia tăng thật lớn, vũ lực giá trị + 5. Trồng vào thân phận vì Kim Lăng du hiệp, nghe nói tức chủ thảo phạt Viên Thuật, chuyên tới để hợp nhau. "

Ôi! Lại là Lương Sơn hảo hán! Bất quá tuy là vũ lực giá trị vừa mới đạt được 90, bất quá Hoa Vinh nhất nghệ tinh vẫn là rất tốt, cơ bản hài lòng.

Ngô Lập Nhân thôi lui ra khỏi hệ thống, triệu hoán liền tốn hao đã hơn nửa ngày thời gian, bất quá cơ bản phi thường hài lòng. Ngô Lập Nhân thu hoạch Tiểu Lý Quảng Hoa Vinh, cho Viên Thuật một cái Kỷ Tăng Chân cùng Lâm Xung, cũng không có gì.

Đúng lúc này, có người tới báo cáo: "Chủ công, đô đốc cho mời! "

Ngô Lập Nhân biết, tuy là vừa mới đánh xong một ý vào, Quách Khản phương thức tác chiến ước đoán lại phải đại quy mô điều binh. Đi tới đại quân nghị sự trong đại trướng, Quách Khản, Vương Thủ Nhân, Triệu Vân, Tần Chiêu chờ đều đang đợi hậu chính mình. Ngô Lập Nhân đi tới ở giữa ngồi xuống, lấy Quách Khản nói: "Đô đốc dụng binh như thần, bây giờ đã thu được Đông Bình, bước tiếp theo nên như thế nào hành động, cũng xin đô đốc toàn quyền điều phối, Minh cũng nên chịu đô đốc chỉ tướng lệnh. "

"Chủ công, vừa mới thám mã báo lại, Kỳ Linh đại quân đã dốc toàn bộ lực lượng, hướng về Đông Bình mà đến, chắc là muốn cùng quân ta quyết nhất tử chiến. Quân ta trải qua một phen đánh trận, đại quân cũng có thật nhiều tử thương. Trận chiến này tất không thể đón đánh, Khản cho rằng, cái này Đông Bình vẫn là bỏ quên cho thỏa đáng. "

Ngô Lập Nhân rời Vương Thủ Nhân, "Quân sư nghĩ như thế nào? "

Wương Thủ Nhân suy nghĩ một chút, "Không biết Kinh Châu Lưu Biểu có hay không xuất binh, nếu như xuất binh, thì Kỳ Linh đại quân tất sẽ phải chịu kiềm chế. Cho nên ta cho rằng đô đốc suất đại quân tiếp tục đường vòng chuyển công Trừ Huyện, lại lưu một chi binh mã khản thủ Đông Bình, nếu như dò quân địch đại cử lai công, thì bỏ thành đi; nếu như tướng địch không đến, thì Đông Bình có thể thủ. Bằng không Đông Bình không ngừng thay chủ, dân tâm khó tụ! "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Quân sư lo lắng không kém, nếu như đơn giản bỏ thành, bách tính tất nhiên sẽ sinh lòng oán giận. Trọng Hòa, nghĩ như thế nào? "

Quách Khản gật đầu cười, "Quân sư nói như vậy rất tốt, giống như này. Còn như Đông Bình, để Tần tướng quân bộ đội sở thuộc Vô Song Quân tạm thủ. Ta suất còn lại đại quân đi đầu, chủ công, quân sư cùng Triệu tướng quân theo sát. "

"Cần tuân đô đốc hiệu lệnh! "

Ngô Lập Nhân trước khi đi, đem Tiêu Dao Đẳng Thần Thương giao cho Tần Chiêu trong tay, ngữ trọng tâm trường dặn dò: "Thời Minh! Lần này ở Đông Bình, có thể thủ liên thủ, nếu như quân địch gấp ba với ta, mau mau lui binh, cắt không thể ham chiến. Thương này danh viết Tiêu Dao Đẳng Thần Thương, mấy ngày trước đây có dị nhân đưa tặng, quân ta trung, chỉ có Thời Minh thích hợp dùng, liền tặng cho ngươi. "

Tần Chiêu đến cây thương, đầu thương ngân lóng lánh, vô căn cứ sinh ra rung cả mình, cán thương tính chất cứng cỏi, mặt trên điêu có tinh mỹ hoa văn, đầu tiên mắt cũng đã thích vô cùng rồi, nghe tới Ngô Lập Nhân món vũ khí tiền cho mình lúc hậu, Tần Chiêu vội vã quý xuống nói cảm ơn: "Chủ công, Chiêu nhất định không có nhục sứ mệnh! "

"Gia Cát tham quân, ngươi phải cực kỳ cùng Tần tướng quân thủ thành, ghi nhớ kỹ không thể cậy mạnh hiếu thắng. " Ngô Lập Nhân lại dặn dò Gia Cát Lượng một câu, Tần Chiêu cùng Gia Cát Lượng là hẳn vô cùng trọng hai người, đều có cao vô cùng trưởng thành tiền cảnh. Ngô Lập Nhân trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cái ý niệm kỳ quái: Nếu như hai người là một đôi thì tốt rồi, cực kỳ tuyệt vờiCP.

"Chủ công liền xin yên tâm, có Lượng cùng Tần tướng quân ở, Đông Bình tuyệt sẽ không ném." Gia Cát Lượng tràn đầy tự tin nói rằng.

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Đông Bình có thể mất, thế nhưng người hai người không cho sơ thất."

Kỷ Linh suất bảy chục ngàn đại quân đằng đằng sát khí hướng về Đông Bình tới rồi, Trừ Huyền chỉ chưa có ba nghìn sĩ tốt coi chừng, đại quân đi được khoảng cách Đông Bình năm mươi dặm chỗ, bỗng nhiên có Thọ Xuân thánh chỉ truyền tới.

Viên Thuật phái ra Kỷ Linh ngăn cản Ngô Lập Nhân không lâu sau, liền truyền đến Lưu Biểu phái đại tướng Văn Sính, Thái Mạo mang binh năm chục ngàn, tiến công Nam Dương Quận. Bắt đầu Viên Thuật lo lắng, cho rằng Lưu Biểu không dám cùng chính mình công nhiên đối nghịch, nhưng khi Văn Sính liền xuống Đặng Huyền, Thái Dương, Chương Lăng ba Huyện sau, Viên Thuật không thể không cho Kỷ Linh hạ chỉ, mệnh bên ngoài cơ rút nhanh phòng tuyến, đại quân rút về ba chục ngàn, để ngửa Lưu Biểu.

Kỷ Linh thở dài một tiếng: "Bây giờ bề hạ bốn bề thọ địch, đương nhiên sai tin Ngô Minh tiểu nhi, sót ruột xung đột, mới rơi vào như sau trăng, hết thấy đều là Ngô Minh bọn chuột nhắt âm mưu, lần này vô luận như thế nào, cũng muốn cùng Ngô Minh quyết nhất tử chiến!"

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Kỷ Linh đối với túc chủ sản sinh cừ hận, Kỷ Linh tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 93, chí huy 80, trí lực 75, chính trị 60, túc chủ thu được cừ hận giá trị 9 điểm, túc chủ trước mặt sở hữu thân mật điểm 2 điểm, cừ hận giá trị 102."

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên chiếm được tin tức này, liền có chút mặc danh kỳ diệu, cái này Kỷ Linh cùng mình giao chiến hồi lâu, vì sao thiên thiên lúc này sản sinh cừ hận? Bất quá Ngô Lập Nhân đối với Kỷ Linh hoàn toàn không có đề ở trong lòng, đưa cừ hận giá trị càng nhiều càng tốt.

Kỷ Linh mới vừa nói xong, chỉ thấy một người hướng về Kỷ Linh thì lễ: "Đại tướng quân cất không thể hành động theo cảm tình! Bây giờ đại quân chỉ có bảy chục ngàn, lại điều ba chục ngàn hồi viên, thì chỉ còn bốn chục ngàn binh mã, mặc dù cùng Ngô Minh quyết chiến cũng khó mà thủ thắng. Huống hồ Quách Khản dụng binh như thần, đại tướng quân không bằng tạm lui, buông tha Trừ Huyền, lui tới toàn bộ tiêu, tính toán tiếp."

Kỷ Linh một, nguyên lai là Tộc đệ Kỷ Thân Kỷ Tăng Chân, "Tăng Chân a, ta mười vạn đại quân cùng Ngô Minh giữ lẫn nhau hồi lâu, lại hao binh tổn tướng, nếu như lúc đó trở về, bề hạ nhất định trách tội, có thể làm gì?"

"Đại tướng quân! Thắng bại là chuyện thường binh gia, thì thế nào? Bề hạ nhất định cũng sẽ lý giải. Lần này chung quanh Chiến Hỏa tràn ngập, nếu là ở này kéo dài lâu ngày, càng là bất lợi cho quân ta. Toàn bộ tiêu có trừ sông, Ngô quân không quá mức chiến thuyền, nếu như dám vượt sông bằng sức mạnh, cái này trừ sông chính là Ngô Minh nơi táng thân."

"Tốt, tựu lấy Tăng Chân nói như vậy. Ta tự mình dẫn đại quân bốn chục ngàn hồi Thọ Xuân, cái này toàn bộ tiêu cứ giao cho người cùng người đệ tăng Mạnh tới phòng thủ."

Kỷ Linh đề ở Trừ Huyền Kiều Nhụy binh mã cũng tận đều là bỏ chạy, làm cho Kỷ Tăng Chân cùng Kỷ tăng mạnh mẽ bắt đầu theo sông mà thủ, chính mình dẫn dắt bốn chục ngàn đại quân phản hồi Thọ Xuân, nghe hậu điều khiển.

Nhìn chậm rãi chảy xuôi sông, Kỷ Tăng Chân hai hàng lông mày cơ rút nhanh, dường như muốn đem sông nước này ra không cùng một dạng đồ đặc đi ra. Bên bờ binh sĩ, cái bóng ở trong sông, Kỷ Tăng Chân phảng phất đến rồi một hồi chiến đấu kịch liệt ở trong sông tiến hành. Tiếng reo hò, tiếng kêu rên, tiếng ồn ào bên tai không dứt, tiền huyết phảng phất đã nhiễm đỏ nước sông, Kỷ Tăng Chân thống khổ hai mắt nhắm nghiền, cùng đội trận này hết sức căng thẳng chiến tranh.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 80: Hoa Vinh thần tiên bắn Nhạn Sí, Nhiễm Mẫn thiên uy sợ Tào Bào

Quách Khản không đánh mà thắng bắt lại Trừ Huyền, đang chuẩn bị kế hoạch tiến công toàn bộ tiêu lúc, Sơn Đông tin tức truyền đến: Lữ Bố trải qua trải qua giãy dụa, cuối cùng Bộc Dương thành phá, Lữ Bố bị bắt, bao quát thủ hạ chính là mấy viên Đại tướng Trương Liêu, Cao Thuận chờ, đương nhiên còn bao gồm Lữ Bố vợ con, còn có mới vừa nạp không bao lâu Trần Viên Viên.

Lữ Bố cuối cùng đầu hàng Tào Tháo, mà Tào Tháo thấy được Nhiễm Mẫn uy lực sau đó, nhiều lần cân nhắc phía dưới, vẫn là tiếp nhận rồi Lữ Bố đầu hàng. Mà Trần Cung vẫn là cự không đầu hàng, bị Tào Tháo xử trảm.

Thu phục Lữ Bố sau đó, Tào Tháo rốt cục thờ phào nhẹ nhõm, lại không lo lắng về sau, rốt cục có thể mang ánh mắt phóng tới Từ Châu cả vùng đất.

"Phụng Hiếu cho rằng, ta nên như thế nào dùng Lữ Bố cùng dưới tay hán chư tướng?"

Tào Tháo đem Quách Gia một người lưu lại, thương lượng như thế nào đối đãi Lữ Bố còn có thủ hạ chính là tướng sĩ.

"Lữ Bố có vạn phu không lo chi dùng, nếu như chủ công có thể dùng, thì có thể làm cho địch Nhiễm Mẫn; còn như thủ hạ chư tướng, Cao Thuận thủ hạ Hâm Trần Doanh từ sĩ khá có thể tử chiến, có thể từ bên ngoài tiếp tục thống lĩnh, cho rằng đi đâu; Trương Văn Viễn trung nghĩa, khá giỏi dùng binh, chủ công cần hữu nghị thêm ưu đãi, nếu có thể thật tình thu hàng, phải là một thành viên lương tướng; còn lại chư tướng, chủ công ân trọng mà đội chi, lung lạc kỳ tâm, khiến cho cùng Lữ Bố cắt đứt liên hệ là được."

"Phụng Hiếu nói như vậy cực kỳ! Lữ Bố chư tướng, độc Văn Viễn sâu ngộ tâm! Ngộ tự có tính toán Thu chi! Ban ngày ngộ dò xét thấy Lữ Bố tiểu thiếp Trần thị, tư sắc tuyệt hảo, thật là khiến người tâm động không ngừng. Thế nhưng mới hàng Lữ Bố, không thể đoạt vợ, Phụng Hiếu nhưng có lương tính toán lấy trợ làm?"

Quách Gia nghe xong, liền vội vàng nói: "Chủ công không được không được! Lữ Bố từ trước đến nay háo sắc, đương nhiên Ngộ Minh dù cho dùng mỹ nhân kế sử dụng Lữ Bố Đồng Trác tàn sát lẫn nhau. Chủ công nếu như đoạt vợ, nhất định sẽ khiến cho phản bội, Đồng Trác việc chủ công há có thể không biết?"

"Ai! Làm cũng biết được, chỉ bất quá hôm nay gấp mặt, thật khó quên, phải làm sao mới ổn đây!"

Tào Tháo cho tới bây giờ đều đem Quách Gia trở thành người thân cận nhất của mình, loại chuyện như vậy, hẳn sẽ không cái khác văn võ nói.

"Chủ công tạm thời nhẫn nại một đoạn thời gian! Chờ đem Lữ Bố thủ hạ tất cả đều thu phục, lại chọn đẹp ban tặng Lữ Bố, lúc đó Trần thị tất sẽ bị sự lạnh nhạt. Đến lúc đó, chủ công chỉ cần như vậy, có thể hưởng mỹ nhân chi ân rồi."

Quách Gia ở Tào Tháo bên tai nhỏ giọng nói rằng, Tào Tháo sau khi nghe xong, không khỏi cười ha ha một tiếng: "Phụng Hiếu quả nhiên diệu kế!"

"Chủ công, lúc này càng cần lấy đại sự làm trọng, Lữ Bố mới hàng, lòng người chưa ổn, Nhiễm Mẫn tàn sát bữa bãi cùng Sơn Đông, Gia cho rằng, binh quý thần tốc, lấy tốc thắng chi sư, nhanh chóng tập kết, nếu là có thể vây quanh Nhiễm Mẫn, không khác nào từ bỏ Ngộ Minh một phụ tá đắc lực. Mong chủ công tốc độ làm quyết đoán!"

Tào Tháo gật đầu, lại lắc đầu, "Phụng Hiếu, Nhiễm Mẫn cũng không phải là lùn cỏ thất phu, nghe nói quân ta đại thắng, nhất định nghe tiếng mà chạy. Chỉ cần phái một chi quân đội, phô trương thanh thế, kỳ quân tất lui. Quân ta chiến nửa năm, sư lão lại bị, hay là trước nghĩ ngơi và hồi phục một tháng, chỉnh hợp quân mã, lại xua quân phạt Từ."

Nhiễm Mẫn ở Sơn Đông Chư Quận cướp bóc một phen, nghe nói Tào Tháo thu Lữ Bố, chinh quân muốn tới bao vây tiểu trừ, liền nghe theo Tạ Hối kiến nghị, rút quân phản hồi Bành Thành, hợp phái nhân truyền tin cho Ngộ Lập Nhân.

Ngộ Lập Nhân quyết định cuối cùng, làm cho Quách Khản lưu lại một vạn Thiết Huyết Quân cùng chừng năm ngàn Viên quân hàng binh ở Trừ Huyện đóng quân, tiếp tục cho Viên Thuật làm áp lực, mà chính mình mang theo thừa ra bốn ngàn Thần Uy Quân, 4500 Vô Song Quân cùng thừa ra bảy ngàn tá hữu Thiết Huyết Quân phản hồi Hạ Bì, trừ mưu chống đỡ Tào Tháo phản công.

Đại quân đang chuẩn bị xuất phát, chỉ thấy một con đốn lấy đại quân chạy như bay đến, trong miệng cao giọng hô: "Ngộ công đi thông thả, Ngộ công đi thông thả!"

Ngộ Lập Nhân đoán được chắc là Hoa Vinh sắp tới, phát tay một cái khiến người ta đem người tới mang đi qua.

"Thảo dân Hoa Vinh, bái kiến Ngộ công!"

Ngộ Lập Nhân một, Hoa Vinh lúc này khoảng chừng tuổi tác vừa qua khỏi hai mươi tuổi, sanh có chút tuấn tú, răng trắng môi Hồng, lông mi bay vào mắt, mặc thanh sam, tay trái một cây ngân thương, trên vai đeo một cây Thiết Thai Cung, trong thân sắc trần đầy hưng phấn, đầy cồi lòng kỳ vọng mà lấy Ngộ Lập Nhân.

"Hoa tráng sĩ xin đứng lên, không biết Hoa tráng sĩ này tới vì sao?" Ngộ Lập Nhân giả vờ không biết mà hỏi thăm.

"Ngộ công trung nghĩa, Vinh vẫn nghe nói, tâm thật mộ chi, chỉ hận vô duyên nhìn thấy. Lần này nghe nói Ngộ công chinh thảo nghịch tặc, liền muốn đến đây hợp nhau, vì Ngộ công đi theo làm tùy tùng, lấy cung khu sử."

Ngộ Lập Nhân gật đầu, thế nhưng hẳn vẫn muốn cho Hoa Vinh ở trước mặt mọi người biểu diễn một phen, liền hỏi: "Hoa tráng sĩ không biết có gì tuyệt kỹ? Có ở chúng tướng trước mặt biểu diễn một phen, cũng tốt số lượng mới mà dùng."

Hoa Vinh gật đầu, từ trên lưng lấy ra Thiết Thai Cung, dựng lấp tên nhánh, lúc này trùng hợp thấy bầu trời bay tới một đám chim nhạn, Hoa Vinh dùng sức kéo ra Thiết Thai Cung, tay phải như nâng núi, tay trái như kéo nguyệt, đích thực cắt, mạnh mẽ buông tay, mũi tên như giống như sao băng vượt qua chim nhạn, chỉ thấy một con chim nhạn nhanh chóng từ trên bầu trời hạ xuống.

Sớm có binh sĩ đi đem chim nhạn nhặt về, mọi người nhìn chăm chú một, mũi tên kia nhánh đang cắm ở chim nhạn một cây trên cánh, tuy là bắn bị thương một cánh, chim nhạn lại thượng năng ục mà phát động. Hoa Vinh thấy thế, vội vã quỳ xuống, "Thảo dân cho rằng Ngộ công lấy nhân nghĩa nổi tiếng, tất không đành lòng sát hại này Nhạn, cố chỉ bắn một Sí, mũi tên gỡ xuống, bọc lại một cái, nhưng có thể phục bay liệng với không."

Ngô Lập Nhân nghe thế giải thích, mới minh bạch Hoa Vinh Tiễn Thuật là kinh khủng bậc nào, lúc đầu chim nhận ở trên trời đang không ngừng bay lượn, phương hướng không ngừng cải biến, mà cánh vẫn vỗ, càng là khó có thể nắm chặt. Hoa Vinh dĩ nhiên một mũi tên bắn thủng cánh, quả thực như thần kỹ thông thường. "Hoa tráng sĩ như vậy Tiễn Thuật, thực sự làm người ta nhìn mà than thở, đúng như Lý Quảng tái thế! "

"Ngô công khen nhầm! Vinh không dám nhận! " Hoa Vinh vội vã khiêm tốn nói rằng.

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Nếu Hoa tráng sĩ xin vào, lại giống như này Tiễn Thuật, liền trước phong Hoa tráng sĩ vì Cung binh giáo úy, nếu là sau này lập công, lại cái khác phong thường. "

"Đa tạ chủ công, Vinh nhất định ra sức trâu ngựa! "

"Tích! Kiểm tra đo lường túc chủ thu được Hoa Vinh thân mật điểm 9 điểm, trước mặt túc chủ cộng sở hữu thân mật điểm 11 điểm, cừu hận giá trị 102. "

Vẫn là võ tướng sáng khoái, sinh tử chi giao một chén rượu a!

"Hoa giáo úy theo ta tạm thời phản hồi Hạ Bì, thương nghị kháng Tào kẻ sách. "

Từ Châu, Bành Thành.

Nhiệm Mẫn ngồi trong đại tướng, hai bên phân tọa văn võ, văn có Trần Đăng, Tôn Càn, Mi Trúc, Trần Khuê, Tạ Hối, Đào Thương, Hà Tâm Ân chờ, võ có Tang Bá, Tôn Quan, Tào Báo, Mi Phurong, mới chiêu hàng Từ Hỷ Tổ cùng Từ Ninh đám người.

"Chủ công đều là Từ Châu anh kiệt, lần này Tào Tháo mới chiêu hàng Lữ Bố, ồ ạt xâm phạm, chủ công nghĩ như thế nào ứng đối? "

Nhiệm Mẫn hai mắt đảo qua, ngồi xuống võ tướng nhao nhao nghị luận, mà quan văn đã ở trầm tư suy nghĩ, chỉ là không ai lên tiếng.

"Nguyên Long, chủ công trước khi đi làm cho Mẫn gặp chuyện nhiều trưng cầu người ý thấy, lần này Tào quân đột kích, công vì sao không nói được lời nào? "

Nhiệm Mẫn điểm danh Trần Đăng, Trần Đăng cười ha ha một tiếng, "Tướng quân, chủ công trước khi đi đã đem đại kế định ra, có gì phiền não? Dân chúng trong thành đã di chuyển hơn phân nửa, đến lúc đó Tào quân nếu tới, trước đóng cửa khẩn thủ, nếu thủ chi không được, lại bỏ thành mà đi, thì có khó khăn gì? "

Mi Trúc lắc đầu, "Quân ta vốn có hai vạn vạn, tuyên cao cùng Tôn Quan bộ hạ có năm nghìn, ba chục ngàn đại quân, khó có thể ngăn cản Tào Tháo mười vạn hồ lang chi sư. Huống hồ Tào Tháo tân thu Lữ Bố, có vạn phu không lo chi dừng, thuộc hạ cho rằng, vẫn là nhanh chóng làm xong rút lui khỏi chuẩn bị cho thỏa đáng. "

"Ha ha, Từ Trọng thiếu coi là đi một tí, nghe nói Bành Thành bên trong Tào Báo tướng quân thủ hạ còn có năm nghìn đại quân, Đào Thương trong nhà cũng có năm nghìn tư quân, bây giờ đại chiến sắp tới, các người có bằng lòng hay không cộng đồng ngăn địch? " Nhiệm Mẫn bỗng nhiên đưa mắt về phía Nhiệm Mẫn cùng Đào Thương.

Nhiệm Mẫn lời nói làm cho Đào Thương cùng Tào Báo đều hết sức giật mình, hai người đều không có biểu thị là hoặc hay không. Nhiệm Mẫn vào thiên thần vậy ánh mắt đem Tào Báo trừng, "Tào tướng quân, Tào quân đại quân đảo mắt đã tới, tổ chim bị phá có thể hết trứng, công chẳng lẽ còn có tư tâm, hoặc là ý muốn tư thông Tào tặc tử? "

Buổi nói chuyện làm cho Tào Báo mồ hôi lạnh chảy ròng, hoảng sợ vội vàng đứng dậy quỳ xuống, "Tướng quân, Tào Báo oan uổng! Tuy là ta cùng với Tào tặc đều là họ Tào, Báo là Từ Châu Tào thị, Tào tặc là tiểu Quận Tào thị, không một tia sâu xa. Thì mới biết đi theo địch? Mời tướng quân mình giám, mời tướng quân mình giám! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Nhiệm Mẫn điều binh mưu phá Tào, Dương Minh lĩnh quân kế đốt thành

Nhiệm Mẫn cười ha ha một tiếng, đi tới Tào Báo trước mặt, bắt lại Tào báo tay, đưa hấn đồ dậy, "Tào tướng quân đừng muốn sốt sắng! Ta cũng tin tưởng Tào tướng quân cùng Tào tặc không có tư tình, lần này Tào quân đột kích, Từ Châu lâm nguy! Tào tướng quân chính là chương hiền trung tâm lúc,

bộ hạ tư khước để Mẫn thay điều khiển, lấy bảo vệ xung quanh Bành Thành, Tào tướng quân cho rằng có thể tử? "

Tào Báo về mặt sầu khổ, lấy Nhiệm Mẫn, "Tướng quân, chẳng qua là ta Tào gia to như vậy gia nghiệp, còn cần tư khước thay cố, như vậy, Báo không biết như thế nào cùng già trẻ trong nhà khai báo. "

Nhiệm Mẫn sắc mặt nhất thời biến đổi, hất tay một cái tướng Tào Báo đẩy tới trên mặt đất, "Hanh, nếu như Tào tướng quân không biết như thế nào khai báo, vậy liền làm cho ta tự mình đi quý phủ khai báo, chủ công làm cho các đại trong nhà cơ nghiệp dời đi Hạ Bi, độc người Tào gia ra sức khước tử, ta ngược lại muốn người gia nghiệp có quá mức cổ chỗ! "

Tào Báo vừa nghe, sắc mặt càng thêm khó, hấn trong lòng biết hôm nay là người người là đao thớt, ta là cá thịt, nếu không phải đồng ý, nếu thật là Nhiệm Mẫn mang binh vây quanh chính mình một đại gia, lại treo một cái mưu phản tội danh, sợ rằng Từ Châu liền không còn có đất dung thân.

Tào Báo bỗng nhiên thần sắc biến đổi, "Tướng quân bớt giận, tặc ngữ nói: Da còn da lông mọc, còn chồi đâm cây! Mạt tướng cho rằng, cố tiểu gia không bằng đảm bảo quận thành, mạt tướng tình nguyện tướng tư khước giao cho tướng quân điều khiển! "

Tào Báo nói xong, lui ở một bên.

Đào Thương nhân trong quân có chức vị Tào Báo đều lọt vào loại đãi ngộ này, vội vã đứng ra, "Thương cũng tình nguyện tướng bộ hạ tư khước giao cho tướng quân, vì đảm bảo Từ Châu, nghĩa bất dung tử! "

Nhiệm Mẫn gật đầu, "Đào công tử thực sự là người biết thời thế! Đào gia cùng Tào tộc có huyết hải thâm cừu, nếu như Tào Tháo phá thành, người khác hoàn hảo, có thể Tào tộc có thể tha qua một mạng, Đào gia một nhà già trẻ sợ rằng đều không có thể may mắn tránh khỏi. "

"Nhiệm tướng quân nói cực phải! Đào gia nguyện ý lại giúp đỡ thuế ruộng, lấy trợ tướng quân thủ thành. "

Nhiệm Mẫn đi trở về, lấy ngồi xuống mọi người, "Lần này Tào tộc thế lớn, chúng ta cần làm đồng tâm hiệp lực, cộng thủ Bành Thành. Tuy là chủ công để cho ta các loại không thủ được liền rút về Hạ Bi, thế nhưng ở ta Nhiệm Mẫn trong sinh mệnh, không có đơn giản lui lại chuyện này. Nếu là có người dám can đảm bịa đặt, loạn quân ta Tâm giả, định trăm không tha! "

Trong màn văn võ cùng đi ra khỏi, "Cần tuân tướng quân quân lệnh! "

"Tang Bá, Tôn Quan! "

Hai người nhất tề đứng ra, "Có mạt tướng! "

"Mệnh người hai người suất bản bộ binh mã, khải thủ tứ môn, nếu có địch nhân, trước tiên báo lại! "

Hai người cùng đi đến Nhiệm Mẫn trước người, tiếp nhận quân lệnh, "Là! " tiếp lấy xoay người đi ra cửa.

"Từ Ninh, Từ Húc Tô! "

Từ Ninh cùng Từ Húc Tô liếc nhau, ngẩng đầu đi ra, "Có mạt tướng! Lệnh người hai người phân biệt tiếp quản Tào Báo cùng Đào Thương bộ khước, chăm chỉ huấn luyện, lại chuẩn bị thủ thành vật, mà đội quân địch. "

Hai người không nghĩ tới Nhiệm Mẫn sẽ như thế tin tưởng mình, đi tới trước tiếp nhận quân lệnh, đầy cõi lòng cảm kích lấy Nhiệm Mẫn, cao giọng hô: "Là! "

"Tướng quân chậm đã! " lúc này, Tôn Càn đi ra, "Không phải Càn hoài nghi tướng quân quyết nghị, chỉ là hai vị Từ tướng quân nguyên do Tào tướng, lần này mới hàng, tướng quân há có thể lấy nặng như thế mặc cho trả chi, mời tướng quân nghĩ lại! "

Tôn Càn vừa dứt lời, Từ Ninh cùng Từ Húc Tô thần sắc âm trầm xuống, bọn họ cũng đều biết Tôn Càn lời nói không phải không có lý, nếu như đặt mình vào hoàn cảnh người khác, đứng ở Tôn Càn góc độ, bọn họ cũng sẽ hoài nghi.

"Tôn tiên sinh, Mẫn cũng biết, chỉ là chủ công hôm qua gọi thư, làm cho Mẫn trọng dụng hai vị Từ tướng quân, Mẫn tin tưởng chủ công phán đoán. "

Từ Ninh cùng Từ Húc Tô nghe xong, không khỏi giật mình lấy Nhiệm Mẫn, Tôn Càn cũng biểu hiện vô cùng khó hiểu, "Chủ công tại phía xa Hoài Nam, làm sao biết hai vị tướng quân việc? Nhiệm tướng quân chẳng lẽ lừa ta? "

"Tôn tiên sinh chớ lo! Chủ công nói hai vị Từ tướng quân rất có trung nghĩa chí tâm, nếu như tới hàng, cần trọng dụng chi. Còn như chủ công làm thế nào biết, Mẫn cũng không biết Hiếu. "

Nhiệm Mẫn nói xong, trong lòng của hắn cùng mọi người còn lại thông thường, vẫn như cũ cũng là một loại bất khả tư nghị đáng vẻ, Từ Ninh cùng Từ Húc Tô càng là cảm động không thôi, song song quý xuống, "Chúng ta nguyện vì chủ công quên mình phục vụ lực! "

"Tích! Chúc mừng túc chủ thu được Từ Ninh cùng Từ Húc Tô thân mật điểm 16 điểm, túc chủ trước mặt sở hữu thân mật điểm 27, cừu hận giá trị 102. "

Hai người lui sau, Nhiệm Mẫn tiếp tục hạ lệnh, "Mi Phụng, Tào Báo! "

"Có mặt tướng! " hai người cũng đi ra.

"Lệnh nguoi hai người tiểu tâm tuần thành, để phòng gian tế lẫn vào! "

Tuy là Tào Báo tràn đầy tức giận, lại không thể không tiếp nhận quân lệnh, "Mặt tướng lĩnh mệnh! "

"Tôn Càn, Mi Trúc! "

"Có thuộc hạ! "

"Lệnh nguoi hai người trừ bị lương thảo, tứ môn thư từ qua lại phối hợp tác chiến! "

"Thuộc hạ lĩnh mệnh! " hai người lĩnh mệnh ra.

Nhiệm Mẫn thở phào nhẹ nhõm, tướng Trần Đăng, Trần Khuê cùng Tạ Hối giữ lại.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trần Đăng Đàm Chí kỹ năng phát động, tự thân trí lực tăng 3 điểm, roi chậm lại Tào Tháo trí lực 2 điểm, trước mặt Trần Đăng trí lực thăng lên làm 96. Tào Tháo trí lực roi chậm lại tới 91 điểm. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trần Khuê Tam Giác kỹ năng trong gián phát động, tự thân trí lực tăng 3 điểm, trước mặt trí lực đề thăng tới 93. "

Đã đang ở Hạ Bi Ngô Lập Nhân nghe được gọi ý của hệ thống tin tức, không khỏi hiểu ý cười, "Trần Khuê phụ tử vẫn là rất ra sức, bất tri bất giác liền cho Tào Tháo giảm trí lực, nếu như Trần Khuê ở Tào Tháo bên người, đang cho hắn đến cái Hạ Giác liền hoàn mỹ. "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, lại lắc đầu, "Bất quá Tào Tháo bên người có Quách Gia, trí lực thấp điểm ảnh hưởng cũng không phải rất lớn. "

Lúc này, Vương Thủ Nhân nói rằng: "Chủ công, thám tử báo lại, Tào quân đã Thái Sơn Quận, mời chủ công định đoạt! "

Ngô Lập Nhân cười lấy Vương Thủ Nhân, "Dương Minh, không nên bán cái nút, có gì diệu kế, mau nói đi. Minh làm lắng nghe lời dạy dỗ! "

Vương Thủ Nhân lại một điểm không có buông lỏng đáng vẻ, "Chủ công, Tào Tháo đất Lữ Bố đại quân xâm chiếm Từ Châu, một không lo lắng về sau, thứ hai nghe nói năm nay Sơn Đông Chư Quận lương thực mùa thu hoạch, có thể nói binh tinh lương đủ, thực sự không thể địch lại được. "

Ngô Lập Nhân cũng thu hồi chọc cười chi tâm, "Quân sư nói như vậy, chỉ có bỏ thành cố thủ Hạ Bi? "

"Chủ công, Bành Thành như là đã đi hơn phân nửa, không bằng tướng bách tính tất cả đều dời đi, đến lúc đó lưu cho Tào Tháo một tòa thành trống không, lại phóng hỏa đốt chỉ, mặc dù bỏ quên, cũng phải cấp Tào Tháo lưu một tòa cảnh hoàng tàn khắp nơi thành. " Vương Thủ Nhân mỗi chữ mỗi câu nói rằng.

Vương Thủ Nhân cái ý nghĩ này cùng năm đó Gia Cát Lượng hỏa thiêu Tân Dã cùng loại, Ngô Lập Nhân nhưng lại vô cùng đồng ý kế hoạch của hắn, "Liên theo như quân sư nói như vậy. "

Vương Thủ Nhân lại gật đầu một cái, "Chỉ là kế này chỉ nhưng đối với ta sử dụng, chủ công cắt không dễ thân vì, bằng không tung binh đốt thành, e rằng có tổn hại chủ công nhân Đức tên. "

Không thể nào? Hỏa thiêu Bành Thành, cùng hỏa thiêu Tân Dã không khác nhau gì cả, làm sao không nghe nói còn sẽ ảnh hưởng danh tiếng, "Quân sư có hay không quá lo? Hành quân chiến tranh, từ thương là khó tránh khỏi, Chiến Hỏa đến mức, phá hư cũng là bình thường. "

"Chủ công có chỗ không biết, Từ Châu mấy đại sĩ tộc ở Bành Thành đều là có không ít cơ nghiệp, tuy là đã đại bộ phận dời đến Hạ Bi, nhưng là trong lòng bọn họ nhất định là còn có may mắn tâm lý. Nếu như đốt quách cho rồi, khó bảo toàn bọn họ không có ý tưởng khác. "

"Theo như quân sư ý, ai tới đi kế này? " Ngô Lập Nhân hỏi.

"Không phải Trần Nguyên Long không thể! Trần gia ở Bành Thành cũng có cơ nghiệp, nếu kỳ hành kế, nhất vinh câu vinh nhất tổn câu tổn, người khác cũng không có thể nhiều lời. "

Nghe xong Vương Thủ Nhân lời nói, Ngô Lập Nhân mới cảm thấy cái gì là hiểu ra, hắn chưa bao giờ từng suy tính như vậy cận kề, Vương Thủ Nhân làm việc chính là kháo phổ, bất quá từ bên cạnh mình nhân tài ngày càng nhiều lên, cũng chưa có cấp Vương Thủ Nhân đơn độc dẫn quân cơ hội, cho nên Vương Thủ Nhân đệ nhất kỹ năng vẫn không có phát động, chỉ đem hắn trở thành xuất thuộc tính công cụ thông thường, Ngô Lập Nhân trong lòng đối với hắn càng là vô cùng hồ thẹn, luôn muốn làm gì đó bồi thường một cái Vương Thủ Nhân.

"Dương Minh, nhờ có có nguoi! "

Vương Thủ Nhân đến Ngô Lập Nhân lại tiến nhập phiền tình hình thức, không khỏi cười ha ha, "Chủ công, nguoi ta từ trước chí hướng đang đang từ từ thực hiện, thật sự là ngộ may mắn cũng! "

"Dương Minh, lần này lại nguoi mang binh cứu viện Bành Thành, ta ở Hạ Bi phối hợp tác chiến quay vòng, Hạ Bi thành hết thầy binh mã đều do nguoi tới điều động. "

"Nếu chủ công như vậy tín nhiệm, ta tự nhiên tận tâm tận lực. Binh không cần nhiều, chỉ cần Tàn tướng quân Vô Song Quân, mượn nữa Tử Long tướng quân là được. "

"Vậy còn mong quân sư mau mau điều binh, Bành Thành có thể mất, Bành Thành tướng sĩ tuyệt không cho phép mất! " Ngô Lập Nhân hết sức nghiêm túc mà kiên định nói.

Vương Thủ Nhân gật đầu, "Chủ công, Hạ Bi các huyện mới dời đi rất nhiều bách tính, hy vọng chủ công từ Quận học trung, tìm vài cái hiền tài, quản lý các huyện, bằng không sợ là sẽ phải sinh nhiều loạn. "

Vương Thủ Nhân lời nói, làm cho Ngô Lập Nhân không khỏi lần nữa thổn thức: Vương Thủ Nhân bắt luận cái gì lúc hậu đều ở cân nhắc cho mình, đây mới là chân ái a !!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Ngô Minh Quận học cử ngũ tài, Tào Tháo tiên phong đảm nhiệm nhị tướng

Nói đến quản lý chính vụ, Ngô Lập Nhân tài nghĩ đến chính mình triệu hoán mấy cái nội chính nhân tài, liền vội vàng đem Trần Cận Nam cùng Thi Thế Luân triệu qua đây câu hỏi.

"Hạ Bi Quận học đã nửa năm có thừa, người nhị vị cực khổ! " Ngô Lập Nhân đi lên trước hàn huyên một câu.

"Vì chủ công hiệu lực, chúng ta sao dám không hết sức! " hai người cùng kêu lên đáp.

Phát lạnh huyên, Ngô Lập Nhân liền phát giác chính mình sai rồi, hoàn toàn lại là như thể tiêu chuẩn đáp án, chút nào không có mới mẻ, cho nên hần quyết định vẫn là đi thẳng vào vấn đề.

"Không biết Trần tiên sinh cùng Thi tiên sinh có thể ở trong đó phát hiện một ít hiền tài? Bây giờ Hạ Bi, Nghiễm Lăng các huyện dời đi rất nhiều bách tính, nhu cầu cấp bách hiền tài quản lý địa phương, hai vị tiên sinh có thể đề cử một ít. "

Trần Cận Nam nói rằng: "Chủ công, nào đó tiến cử một người, tham quân Gia Cát Lượng chi huynh Gia Cát Cẩn, rất có kiến thức, một huyện nơi, dễ như trở bàn tay. "

Ngô Lập Nhân trong lòng sững sốt: Có Gia Cát Lượng, liền hoàn toàn quên mất Gia Cát Cẩn, tuy là lúc này Gia Cát Cẩn niên kỷ cũng không phải rất lớn, thế nhưng vậy cũng có nhất định trình độ.

"Hệ thống kiểm tra đo lường Gia Cát Cẩn tứ duy thuộc tính. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Gia Cát Cẩn tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 55, chỉ huy 78, trí lực 83, chính trị 85. Gia Cát Cẩn đỉnh phong thuộc tính vì: Vũ lực 70, chỉ huy 85, trí lực 87, chính trị 90. "

Quả nhiên vẫn là rất tốt, dù sao làm qua nam Quận Thái Thú, lĩnh qua châu mục, làm qua nước Ngô đại tướng quân, há là hạng người tầm thường?

"Trần chủ bộ không nói, ta suýt nữa quên Tử Du rồi! Tử Du chi tài, ta cũng nghe nói, có thể làm được việc lớn. Còn nữa không? "

Thi Thế Luân chấp tay, "Chủ công, gần nhất có một chút bên ngoài Quận người tới Quận học bàng thính, thuộc hạ cùng với nói chuyện với nhau, đều là rất có học thức, thuộc hạ cho rằng, đều có thể tùy thác trọng trách. "

"Đều là người phương nào, từng cái báo lên! "

"Hải Thụy Hải Nhữ Hiền, Tạ Dịch Tạ Vô Dịch, Vu Thành Long Vu Bắc Minh, Ngô Tương Ngô Thát Văn. "

Quả nhiên đều là mình triệu đi ra!

Bất quá mấy người này chữ làm sao đều như vậy không thể tầm thường so sánh đâu? Ngô Lập Nhân nhất thời có chút lằng lộn, gọi tới lúc hậu, hần còn không biết những chữ này, bây giờ nghe sau, thấy được mình chọn đều là kỳ lạ, chẳng lẽ mình cũng là một cái kỳ lạ?

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Tướng năm người này đều nhất nhất gọi qua, ta cùng bọn họ phân biệt đơn độc nói chuyện. "

Gia Cát Cẩn tới trước, Ngô Lập Nhân cũng không nói gì, chỉ là miễn cưỡng hắt vài câu, làm cho hắt đi Khúc Dương Huyện làm Huyện thừa, Gia Cát Cẩn khi nghe nói Gia Cát Lượng đi Kinh Châu khẩu chiến đàn Nho, thành công liên minh Lưu Biểu lúc, trong lòng thờ dài, cho là mình rất khó có ngày nổi danh. Không nghĩ tới, Ngô Lập Nhân nhanh như vậy liền tới tìm được chính mình, cũng để cho mình từ cơ sở làm lên, trong lòng chỉ hướng lại bắt đầu dấy lên.

"Đa tạ chủ công, cần nhất định không phụ chủ công phó thác! "

"Tích! Chúc mừng túc chủ thu được Gia Cát Cẩn thân mật điểm 8 điểm, túc chủ trước mặt sở hữu thân mật điểm 35, cừu hận giá trị 102. "

Ngay sau đó lại triệu kiến Hải Thụy, Hải Thụy hiện tại đứng lên chỉ cần hơn ba mươi tuổi, nhưng mà tỷ khí quả thực vẫn như cũ như trong lịch sử vậy nóng nảy, vừa tiến đến chút nào không khách khí mà đưa ra rất nhiều kiến nghị, lại phê bình rất nhiều hấn nghe thấy, bao quát trong sĩ tộc người ở trong thành ý thể hiếp người, lừa gạt, xâm chiếm thổ địa bất động sản việc.

Nghe Hải Thụy pháo liên châu giống như tấu, Ngô Lập Nhân đã rất lâu hậu muốn nói chuyện lại không biết đánh như thế nào đoạn Hải Thụy lên tiếng, chỉ phải nhu liệu nhu đầu, tiếp tục nghe tiếp.

"Ngô công, lấy thảo dân thiên kiến, những thứ này cùng Ngô công dung túng là không phân ra, tuy là Ngô công nhân nghĩa, lại không thể tùy ý những người này làm như thế, ảnh hưởng Ngô công danh tiếng, mời Ngô công định phải nghĩ lại, mau sớm giải quyết loại này vấn đề, bằng không dân tâm tư thay đổi, đại thể lâm nguy! "

"Nhữ Hiền như vậy tâm buồn bách tính, thật sự là bách tính chi Phúc, lệnh người trước lĩnh Hoài Lăng Huyện thừa, quản lý địa phương, vì bách tính tiếng nói, vì quốc gia chờ lệnh, người có bằng lòng hay không. "

Hải Thụy cũng không có biểu hiện vô cùng kinh hi, phảng phất hết thảy đều là hấn chuyện trong dự liệu, "Thụy nhất định kiệt tâm tận lực, đa tạ Ngô công! "

Hồ! Cùng Hải Thụy nói chuyện tổng cảm giác mình chờ đợi lo lắng, tình huống gì! Hoàn hảo đuổi đi, mặc dù không có thu được thân mật điểm, Ngô Lập Nhân đã tương đương hài lòng -- cái này nhưng là dám hoàng đế mắng mắng té tát chủ.

Tiếp lấy lại phân biệt thấy Tạ Dịch cùng Ngô Tương, tốt nói cố gắng một phen, để cho bọn họ phân biệt làm những huyện khác Huyện thừa, hai người cũng nhao nhao đưa tới mình thân mật điểm, đến tận đây Ngô Lập Nhân thân mật điểm đạt tới 51.

Hải Thụy trên đường trở về, suy đi nghĩ lại, "Chủ công có thể tha cho ta chi vô lễ, có thể lấy trọng trách lẫn nhau nâng, thật là mình chủ cũng! Ngô sẽ làm Từ Gián lấy đổi thời sự chi tệ đoan, làm cho chủ công được tứ hải chi mong, được không thể to lớn nghiệp! "

"Tích! Chúc mừng túc chủ thu được Hải Thụy thân mật điểm 8 điểm, túc chủ trước mặt sở hữu thân mật điểm 59, cừu hận giá trị 102. Hệ thống kiểm tra đo lường đến Hải Thụy kỹ năng Từ Gián phát động, Từ Gián -- Hải Thụy gián ngôn lúc nếu nghĩ ngờ quyết chí chết, như bị gián ngôn đối tượng tiếp thu, thì Hải Thụy tự thân cùng bị gián ngôn đối tượng đều là tăng chính trị 1 điểm, tối cao thượng hạn là 5. "

"Tê! Đây là tình huống gì? Làm sao đột nhiên Hải Thụy sẽ đưa thân mật điểm? Khiến người ta đột nhiên nghĩ đến mười hai cảm tình nói chê cười, chẳng lẽ cái này Hải Thụy phản ứng như vậy chậm chạp? Từ Gián kỹ năng này chỉ có thể cho chủ công thêm chính trị, hay là đang làm cho chủ công sản sinh sát tâm dưới tình huống, đứng lên muốn lấy được cũng không dễ dàng, có chút ít còn hơn không a !! "

Tào quân đại doanh.

"Cách này hai trăm dặm chỗ, tức là Bành Thành, Bành Thành đóng ở đại tướng Nhiễm Mẫn có vạn phu không lo chi dùng, vị tướng quân nào dám làm tiên phong, giảm một chút hấn nhuệ khí. "

Từ Nhiễm Mẫn một Mâu tướng Hạ Hầu Uyên đình đến trên thành tường lúc, Tào Tháo trong lòng liền đối với Nhiễm Mẫn có bóng ma trong lòng, thù hạ mình vô tướng tuy là dũng mãnh, nhưng thủy chung không phải Nhiễm Mẫn loại này không phải nhân loại bình thường đối thủ. Đây cũng là hấn mạo hiểm tiếp thu Lữ Bố đầu hàng nguyện nhân.

"Chủ công, mặt tướng nguyện ý xuất chiến! "

Lập tức đứng ra bốn người, Tào Tháo một, theo thứ tự là Hạ Hầu Đôn, Vu Cấm, Hứa Chử cùng Điền Vi. Tào Tháo lắc đầu, "Chư vị chi dũng, làm tuy biết chi, nhưng còn chưa phải là Nhiễm Mẫn thất phu địch, không thể hành động theo cảm tình, tăng thêm thương vong. "

"Chủ công, bọn ta nguyện ý tử chiến! " mấy trong lòng người vẫn là hết sức không phục, tuy là bọn họ biết đơn đã độc đấu, không một người là Nhiễm Mẫn đối thủ, nhưng là bọn hấn đã sớm thương lượng một phen, muốn bốn người chiến đấu Nhiễm Mẫn một người.

"Chư tướng chớ hành động theo cảm tình, tướng ở mưu mà không ở dũng. Há lại có thể nường cho Nhiễm Mẫn thất phu lại tổn hại ta đại tướng? "

Tào Tháo nói xong, không khỏi đưa mắt định ở tại Lữ Bố trên người, Lữ Bố đã hội ý, lập tức xuất trận, "Mặt tướng nguyện ý suất bản bộ binh mã vì đi đầu, định trảm Nhiễm Mẫn thất phu đầu, dâng cho Tào công trước tướng, vì Tào công! "

Tào Tháo cười ha ha một tiếng, đi tới Lữ Bố bên cạnh, gật đầu, "Ngô được Phụng Tiên, sợ gì Nhiễm Mẫn! Bất quá Phụng Tiên, Nhiễm Mẫn không thể khinh thị, như vậy, ngươi lại suất năm nghìn Hồ Báo Kỳ làm tiên phong, đại quân ở phía sau tiếp ứng, Phụng Tiên, trận chiến này cực kỳ trọng yếu, cần làm dùng sức! "

"Bố mặc dù không đoán, trong thiên hạ, cũng không sợ người phương nào, trận chiến này định không phụ Tào công phó thác! "

Lúc này, Cao Thuận bỗng nhiên xuất trận, hướng Tào Tháo thi lễ một cái, "Tào công, Lữ tướng quân làm Chủ Tướng, thuận nguyện lấy thủ hạ Hãm Trận Doanh phó chỉ! "

Tào Tháo không nghĩ tới Cao Thuận dĩ nhiên sẽ ra tới xin đánh, hấn bản muốn có ý xa lánh Lữ Bố cùng hấn cự tướng liên hệ, thế nhưng Cao Thuận lại đối với Lữ Bố trung tâm không phải dòi, lần này Cao Thuận xin đánh, hấn nếu như đáp ứng, lại sợ Cao Thuận cùng Lữ Bố quá mức thân cận; nếu không phải chuẩn, chắc chắn lạnh Lữ Bố cùng Cao Thuận chi tâm, trong lúc nhất thời Tào Tháo thể khó xử.

"Chủ công, Lữ tướng quân cùng Ngô Minh Tổ có thù cũ, trận chiến này chắc chắn đem hết toàn lực, Cao tướng quân phó chỉ, phản thắng định có thể nhiều hơn vài phần. "

Tào Tháo một, chính là Quách Gia, Tào Tháo không khỏi hiểu ý cười: "Phụng Hiếu nói như vậy, rất tốt, rất tốt! Liền theo như Cao tướng quân ý, trận chiến này nếu có thể đại thắng, chắc chắn trọng thưởng! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Cao Thuận trận trăm Từ Húy Tổ, Nhiễm Mẫn đại chiến Lữ Phụng Tiên

Lữ Bố lần nữa tự mình lĩnh binh, không cảm thấy lại có chút hăng hái, hoàn toàn quên mất dĩ vãng tất cả không vui. Hấn cười Xích Thổ mã, xung trận ngựa lên trước, ở phía trước đi nhanh, Hồ Báo Kỳ đại quân theo sát, đều nhịp tiếng vó ngựa, ở trên không đang phía trên vùng bình nguyên, phảng phất kích không dậy nổi cái gì ba động, lại làm cho người nhiệt huyết sôi trào.

Cao Thuận ánh mắt lạnh lùng, lấy phía trước chạy như bay Lữ Bố, trong lòng không khỏi hơi có chút thất lạc. Gió thu tiệp khởi, lá rụng đầy đất, Cao Thuận trong lòng bỗng nhiên một hồi thể lương, hấn ra sức rút dưới roi ngựa trong tay, tọa kỵ hí dài một tiếng, móng ngựa vung lên, càng thêm ra sức chạy vội.

Lữ Bố đại quân tới đánh tin tức, sớm có thám tử báo lại, Nhiễm Mẫn tự mình đứng ở trên thành tường, xem nhìn phương xa nâng lên bụi khói, sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, không nói được một lời.

Chỉ chớp lát sau, Lữ Bố liền đã đi tới Bành Thành phía dưới, lấy trận địa sẵn sàng đón quân địch Bành Thành quân coi giữ, Lữ Bố bỗng nhiên cười ha ha một tiếng, "Nhiễm Mẫn thất phu ở đâu, có thể dám cùng ta Lữ Bố quyết nhất tử chiến! "

Cao Thuận nghe xong, hướng về phía Lữ Bố nói rằng: "Ôn Hầu thân làm Chủ Tướng, không thể trước chiến đấu, không bằng làm cho thuận trước chiến đấu địch ý trận, thuận nếu không địch, ôn Hầu dễ thân tự nghênh địch. "

Lữ Bố biết rõ Cao Thuận chi trung tâm, gật đầu.

Mà trên thành tường, Nhiễm Mẫn đang phải xuất chiến, bên cạnh Tạ Hối vội vã gián nói: "Tướng quân vì tam quân đứng đầu, không thể khinh xuất! "

Nhiễm Mẫn mới vừa phải nói, bên cạnh lại lờ ra một viên Đại tướng, chính là Từ Húy Tổ, "Ta tiên sinh lời ấy đều là tình hình thực tế, mặt tướng nguyện xuất trận, để bày tỏ trung tâm. "

Từ Ninh cùng Từ Húy Tổ đầu hàng sau bị ủy thác trọng trách, Bành Thành Thủ tướng trên dưới đều là lòng mạng nghi ngờ, lúc này, Từ Húy Tổ vì chứng minh mình, liền vội vàng khiêu chiến.

"Nếu Từ tướng quân có lòng này, vậy như ngươi mong muốn. Mẫn tự mình làm Từ tướng quân áp trận! "

Nhiễm Mẫn cùng Từ Húy Tổ cùng đi xuống tường thành, suất lĩnh năm nghìn binh mã, mở cửa thành ra, nổi trống tiếng bắt đầu "Đồng đồng đồng " vang lên.

Từ Húy Tổ một bả trước mặt, vội tới trước trận, ghim chặt ngựa thủ, trường thương trong tay vung lên, quát lớn: "Đại tướng Từ Húy Tổ ở chỗ này, Lữ Bố

còn không ra chịu chết, còn đợi khi nào! "

Cao Thuận đã sớm cảm thương tiến lên đón, cười lạnh một tiếng, "Bọn chuột nhắt vô danh, há lại lao ôn Hầu tự mình động thủ, Cao Thuận tới lấy người đầu! "

Hai người đều thúc ngựa về phía trước, trường thương đánh nhau.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Thuận kỹ năng Hãm Trận phát động, Hãm Trận -- bên ngoài chỉ huy Hãm Trận Doanh lúc, chỉ huy + 2, tự thân cùng Hãm Trận Doanh toàn thể tướng sĩ vũ lực + 2; Cao Thuận tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 92, chỉ huy 85, trí lực 80, chính trị 50. Cao Thuận vũ khí Ô Kim Thấu Cốt Thương vũ lực + 1, trước mặt vũ lực đề thăng tới 95, chỉ huy đề thăng tới 87. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Từ Hủy Tổ kỹ năng Trung Dững phát động, Trung Dững -- giao tranh lúc, vũ lực + 2, trí lực + 3. Trước mặt Từ Hủy Tổ vũ lực đề thăng tới 89, trí lực đề thăng tới 78. "

Ngô Lập Nhân nghe được hệ thống nêu lên, ngược lại hít một hơi khí lạnh, "Cao Thuận cùng Từ Hủy Tổ đánh nhau, Lữ Bố tới cũng đến rồi, cái này kinh thiên đánh một trận chung quy muốn diễn ra! "

Cao Thuận trong tay là tấn sát chế tạo Ô Kim Thấu Cốt Thương, trầm trọng mạnh mẽ, mà Từ Hủy Tổ trong tay chỉ là bình thường vũ khí, hai nhà vũ khí vừa đụng, chỉ nghe "Keng " được một tiếng, Từ Hủy Tổ đã cảm giác được đối thủ mình. Cao Thuận toàn thân cao thấp tản ra lạnh như băng sát ý, Thấu Cốt Thương hướng về Từ Hủy Tổ đâm một cái, Từ Hủy Tổ né người như chớp, khó khăn lắm hiện lên. Hắn cũng không yếu thế chút nào, trường thương trong tay thuận thể máy động, thẳng đến Cao Thuận trước ngực. Cao Thuận Thấu Cốt Thương gấp gấp hồi, trước ngực nhấc tới, tướng Từ Hủy Tổ vũ khí khoi nào, dùng sức một chút, Từ Hủy Tổ chỉ cảm thấy vũ khí đã không nắm vững, tuột tay bay ra.

Nhiễm Mẫn một, thấy không tốt, Chu Long mã đã như gió vậy bay ra, "Từ tướng quân nghi hoảng sợ! Nhiễm Mẫn tới cũng! "

Cao Thuận lại không chút phật lòng, thừa dịp Từ Hủy Tổ lảng trong nháy mắt, Thấu Cốt Thương báng súng một đập đầu, trực tiếp tướng Từ Hủy Tổ đánh rơi xuống mã, lại dùng lực đâm một cái, Thấu Cốt Thương liền đâm thủng ngực mà qua, Từ Hủy Tổ hai mắt nộ tỉnh: Ta chỉ hận không thể giết địch báo quốc! Tiếp lấy liền thổ huyết mà chết.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ dưới tướng Từ Hủy Tổ bị Cao Thuận trận trảm, túc chủ thu được tướng hồn mảnh nhỏ 1, hiện nay túc chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 9. "

Ngô Lập Nhân sắc mặt cực đoan khó, "Trước gây một viên Đại tướng! Từ Hủy Tổ a Từ Hủy Tổ, người chính là tráng niên mất sớm a, lại cùng ta đáng thương Tàn Ngạn thông thường, mới vừa đi ra đánh một trận, liền lĩnh cấp lòng đựng com rồi, ta cũng là chỉ có thể biểu thị mặc niệm! "

Nhiễm Mẫn tức giận nảy sanh, "Cao Thuận thất phu, dám trảm ta đại tướng, nhanh lên nhận lấy cái chết! "

Cao Thuận đến Nhiễm Mẫn liều chết xông tới, chợt cảm thấy áp lực đột nhiên tăng, Nhiễm Mẫn Kỳ Phong Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích giờ lên thật cao, chia trái phải, hướng Cao Thuận công tới.

"Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn kỹ năng Tuyệt Dững phát động, vũ lực + 3, Kỳ Phong Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích phân biệt vũ lực + 1, Chu Long mã vũ lực + 1, trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực giá trị đề thăng tới 109. "

Cao Thuận hai tay nắm chặt Thấu Cốt Thương, dùng sức hướng Liên Câu Kích trên va chạm, Song Nhận Mâu đâm vào không khí, Liên Câu Kích truyền lên tới một hồi lực lượng khổng lồ, làm cho Cao Thuận sản sinh một loại có lòng cảm giác vô lực. Hai tay hắn tê dại, khí huyết cuộn cuộn, lúc này, Nhiễm Mẫn Song Nhận Mâu lần nữa tấn công về phía Cao Thuận, Cao Thuận thấy vô lực chống đỡ. Thuận thể lảo đảo xuống mã.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Thuận ấn dấu thuộc tính Từ Chí phát động: Từ Chí -- trong khi sinh lòng từ ý lúc, vũ lực tạm thời + 3, duy trì liên tục mười hiệp, trong khi Cao Thuận vũ lực tăng lên tới 98. "

"Đại trượng phu Từ thì chết vậy, có gì sợ! " Cao Thuận một cái xoay người, từ dưới đất nhảy lên, Thấu Cốt Thương từ dưới lên trên mãnh liệt Nhiễm Mẫn.

Nhiễm Mẫn cười lạnh một tiếng, đơn tay nắm lấy Song Nhận Mâu đón lấy Cao Thuận Thấu Cốt Thương, lại một giáp nhau, Cao Thuận lần nữa bị đẩy lùi ngoài trường.

Lữ Bố thấy thế, sớm đã cỡi Xích Thố mã, xông về Nhiễm Mẫn, trong miệng hô to: "Nhiễm Mẫn thất phu, nghi làm tổn thương ta đại tướng, có thể dám đánh với ta một trận! "

Nhiễm Mẫn thấy Lữ Bố tới nhanh, không thể làm gì khác hơn là bỏ quên Cao Thuận, chuyển dịch Lữ Bố.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bố trụ cột vũ lực 103, Nhiễm Mẫn trụ cột vũ lực 103, Lữ Bố Tướng Thần kỹ năng phát động, tăng Lữ Bố 2 điểm võ lực, rồi chậm lại Nhiễm Mẫn 2 điểm võ lực; kiểm tra đo lường đến Lữ Bố Tung Hoành kỹ năng phát động, Lữ Bố vũ lực + 3, chỉ huy + 3, trí lực + 3, kiểm tra đo lường đến Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích vũ lực + 1, Xích Thố mã vũ lực + 1, trước mặt Lữ Bố vũ lực đề thăng tới 110, chỉ huy đề thăng tới 85, trí lực đề thăng tới 58. Trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực rơi chậm lại tới 107. "

Nghe được hệ thống này nêu lên, Ngô Lập Nhân sắc mặt trở nên có chút khó, không nghĩ tới báo thù thiên vương, vẫn bị Lữ Bố áp chế, tuy là chỉ có 3 điểm võ lực khác biệt, nhưng là, đánh lâu phía dưới, thiên vương phải thua. Ngô Lập Nhân trong lòng hối hận vạn phần: Sớm biết đem Triệu Tử Hi lưu

cho Nhiễm thiên vương làm phó tướng rồi, Ngô Lập Nhân thiên toán vạn toán, không nghĩ tới Tào Tháo dĩ nhiên biết thu hàng Lữ Bố. Hắn cho rằng Tào Tháo nhất định cùng trong lịch sử giống nhau, chắc chắn chém hắn như vậy một cái thay đổi thất thường tiểu nhân. Nhưng là, chính là bởi vì Ngô Lập Nhân tướng Nhiễm Mẫn gọi tới nguyên nhân, tài sử dụng Tào Tháo ngoan hạ quyết tâm, lưu lại Lữ Bố.

Lữ Bố hai tay cầm Phương Thiên Họa Kích, lấy thế lôi đình đâm về phía Nhiễm Mẫn, Nhiễm Mẫn Liên Câu Kích hướng về phía trước giương lên, Liên Câu Kích đâm vào Phương Thiên Họa Kích tiêu chỉ trong lỗ, Lữ Bố hai cánh tay Mãnh áp, Nhiễm Mẫn một cánh tay nơi nào chống đỡ được, chỉ cảm thấy cánh tay phải tê dại một hồi; nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Nhiễm Mẫn tay trái Song Nhận Mâu đã nhanh chóng từ một bên kia đâm về phía Lữ Bố mặt, Lữ Bố trong lòng cả kinh, vội vã né người sang một bên, đồng thời nhanh chóng rút về tay phải, bỗng nhiên chụp vào Nhiễm Mẫn Song Nhận Mâu. Nhiễm Mẫn trong tay Song Nhận Mâu thuận thế đi phía trước Mãnh đẩy, không đợi Lữ Bố phản ứng kịp, bỗng nhiên về phía sau lôi kéo, Lữ Bố bắt đắc dĩ lại buông tay, chỉ thấy Lữ Bố họa kích lại hướng trên giương lên, từ hai dây dưa Kích trung quất ra, mạnh nữa mà đảo qua, hướng Nhiễm Mẫn trên người chặn ngang chém tới.

Nhiễm Mẫn lúc này hai tay khí giới cùng nhau ngăn cản đi, họa kích đụng Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích cộng đồng ngăn cản, không thể đi tới mấy, Lữ Bố lần nữa rút về Phương Thiên Họa Kích, cười ha ha một tiếng. "Thống khoái thống khoái! Cuộc đời chưa bao giờ có thống khoái như vậy đánh một trận! "

"Nhân ngôn: Nhân trung Lữ Bố mã trung Xích Thố, trận chiến ngày hôm nay, quả nhiên không giống người thường, ngày hôm nay liền để cho chúng ta sáng khoái một trận chiến! "

Nói xong, Nhiễm Mẫn thôi động Chu Long mã, hướng Lữ Bố lần nữa tiến lên. Nhiễm Mẫn tay phải Liên Câu Kích trực câu câu hướng về Lữ Bố vai trái đi, Lữ Bố quát: "Tới tốt lắm! " trong tay lại chưa nhả rồi, họa kích như giống như du long, mũi kích như đầu rồng cắn Liên Câu Kích không thả. Nhiễm Mẫn Song Nhận Mâu đã đánh tới, Lữ Bố họa kích báng kích lui về phía sau lôi kéo, bỗng nhiên lại khươi một cái, họa kích vỹ còn như du long chỉ vỹ, bỗng nhiên một cái thần long bá vĩ một dạng đập đầu mở Nhiễm Mẫn Song Nhận Mâu.

Không bao lâu hai người đánh nhau đã có ba mươi hợp, lưỡng quân tướng sĩ đều là tự tình hội thần lấy, không ai nguyện ý bỏ qua cái này một tuyệt thế chi chiến. Trên thành tường, Tang Bá tự mình tiếp nhận dùi trống, ra sức đập bắt đầu trống trận, vì Nhiễm Mẫn hò hét trợ uy.

Nhiễm Mẫn hai tay vũ khí cộng đồng chém giết, thay đổi liên tục, góc độ công kích thường xuyên lệnh Lữ Bố vội vàng không kịp chuẩn bị, Lữ Bố chẳng bao giờ cùng hai tay vũ khí dùng như vậy tinh tuyệt người, rất nhiều lần suýt nữa bị Nhiễm Mẫn đâm trúng. Theo đánh nhau hiệp cân nhắc không ngừng tăng lên, Lữ Bố đã càng ngày càng thích ứng Nhiễm Mẫn công kích kỹ xảo, ngăn cản Lữ Bố lại một lần nữa đập đầu Khai Nhiễm Mẫn hai vũ khí sau, không khỏi lần nữa cười ha ha một tiếng.

"Nhiễm tướng quân, hôm nay ngươi tất bại không thể nghi ngờ! "

P/s: Hệ thống cấp thấp triệu mấy con hàng yếu vãi chưởng :))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Nhiễm Mẫn bị thương bại lui, Tào Báo làm thư hiển thành

Hai người đại chiến 100 hiệp, Nhiễm Mẫn lúc này đã xuất mồ hôi trán, một trận chiến này, bị lúc đầu độc chiếm Hứa Chử, Điền Vi hai người càng hao tổn thể lực, bắt đầu Nhiễm Mẫn bằng vào hai thanh vũ khí cùng Lữ Bố chiến thể lực ngang nhau, nhưng là càng về sau, Nhiễm Mẫn lại càng thấy được cật lực, chưa phát giác ra gian bị Lữ Bố vững vàng áp chế, vì vậy Lữ Bố có này tự tin cười.

Vậy mà mặc dù như thế, Nhiễm Mẫn lại cũng không có một tia sợ hãi, hắn cười lạnh một tiếng. "Ba họ gia nô, có mặt mũi nào ở trước mặt ta điều vô dương oai! "

Lữ Bố nghe thấy lời ấy, không khỏi nổi giận đùng đùng, lại cũng mất mới vừa hào tình vạn trượng, Phương Thiên Họa Kích hướng thiên chỉ một cái, "Thất phu An dám như thế! Nhận lấy cái chết! "

Lữ Bố kiên kỳ nhất không thể nghi ngờ liền là bị người kêu làm ba họ gia nô, lúc này bị Nhiễm Mẫn như thế một kích, làm cho Lữ Bố đem vừa mới nhìn kỹ là anh hùng đối thủ Nhiễm Mẫn coi là lớn nhất cừu nhân, ý muốn giết chết cho thống khoái.

Phương Thiên Họa Kích mỗi lần xuất thủ đều dùng hết toàn lực, tốc độ xuất thủ, thậm chí bị ban đầu cò nhanh hơn hai phần. Nhiễm Mẫn trong lòng rung mình, đã khởi hoàn toàn tinh thần, miễn cưỡng ứng phó, tuy là hai tay vũ khí vẫn ngăn cản Phương Thiên Họa Kích thế tiến công, Nhiễm Mẫn vẫn như cũ khổ không thể tả, cực kỳ nguy hiểm.

Đúng lúc này, Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích bỗng nhiên biến đổi, đi phía trước tìm tòi, như ngân xà thông thường thẳng đến Nhiễm Mẫn mặt, Nhiễm Mẫn Liên Câu Kích đón lấy đi, ai biết Lữ Bố cổ tay bỗng nhiên lại một chuyển, họa kích đi phía trái sườn vừa lộn, Nhiễm Mẫn né tránh không kịp, họa kích tiểu chi "Đâm rồi " một tiếng quẹt làm bị thương Nhiễm Mẫn cánh tay phải, Nhiễm Mẫn bị đau, không lùi mà tiến tới, tay trái Song Nhận Mâu, ra sức về phía trước đưa một cái, đâm về Lữ Bố. Trong điện quang hỏa thạch, Lữ Bố vô ý thức một bên thân, Song Nhận Mâu mũi thương dĩ nhiên cũng lau sạch Lữ Bố trên cánh tay phải mấy khối thiết tuyết mảnh nhỏ.

Trần Đăng đến Nhiễm Mẫn thụ thương, vội vã sai người đánh chuông. Nhiễm Mẫn trong lòng biết không thể lại liều mạng đánh tiếp, lập tức hư hoảng một thương, đánh ngựa về phía sau triệt hồi. Lữ Bố thịnh chưa nguôi giận, thôi động Xích Thổ mã đuổi theo, "Nhiễm Mẫn thất phu chạy đâu! Có thể dám cùng ta tái chiến ba trăm hiệp! "

Từ trong đào sinh Cao Thuận đến Lữ Bố truy chạy tới, vội vàng hô: "Ôn Hầu chớ truy, cẩn thận có bấy! "

Truy không bao xa, Trần Đăng liền lệnh trên thành tường cung tiến thủ nhao nhao bắn về phía Lữ Bố, Lữ Bố không thể làm gì khác hơn là tả hữu ngăn cản, đẩy ra cây tên, quay đầu ngựa lại, lui về phía sau vài chục bước, tiếp lấy lại xoay người, họa kích hướng trên thành tường xa xa chỉ một cái, "Nhiễm Mẫn thất phu, vô lễ như thế, ngày sau tái chiến, ta tất lấy ngươi đầu! "

Nhiễm Mẫn suất quân vào thành, sớm có sĩ tốt tướng Từ Húc Tổ thi thể đánh đi qua. Từ Húc Tổ vừa mới quy hàng liền đã bỏ mạng, điều này làm cho Nhiễm Mẫn đau thương không ngớt, Ngô Lập Nhân làm cho hắn trọng dụng nhai tướng, không muốn trận chiến đầu tiên liền chết Từ Húc Tổ, Nhiễm Mẫn trong lòng chỉ cảm thấy có vác Ngô Lập Nhân phó thác, tự trách không ngớt.

Mà Từ Húc Tổ Từ càng làm cho Bành Thành trên dưới quan viên cảm khái vạn phần, nguyên bản bị hoài nghi hàng tướng lần này chết trận, cái này để cho bọn họ bội phục Ngô Lập Nhân người quen chi rõ ràng đồng thời, càng là cảm thấy xin lỗi Từ Húc Tổ, Tôn Càn càng là trực tiếp hướng Nhiễm Mẫn thỉnh tội nói: "Trận chiến ngày hôm nay tài biết hai vị Từ tướng quân chí chí, lần trước hoài nghi, thực sự xấu hổ không ngớt. "

Nói xong, hướng về phía Từ Húc Tổ di thể vài cái.

Nhiễm Mẫn lắc đầu, "Chiến trường chinh chiến khó dân tử thương, ngày hôm nay Từ tướng quân bất hạnh gặp nạn, chuyện cũ đã qua, Mẫn có thể làm, chính là nhất định sẽ vì Từ tướng quân báo thù. "

"Tiêu diệt Lữ Bố, vì Từ tướng quân báo thù! "

Chúng tướng cùng nhau hô.

Là ngày đêm, có một bóng đen lặng lẽ lặn ra Bành Thành, thừa dịp bóng đêm yểm hộ, đi về phía Lữ Bố quân doanh. Chỉ chốc lát sau, đã bị Lữ Bố tuần doanh quân sĩ bắt giữ, giải đến Lữ Bố trong màn.

"Nơi nào tới mật thám, lại dám lớn mật như thế! "

Lữ Bố nộ quát một tiếng, làm cho người nọ không khỏi có chút run, nơm nớp lo sợ từ trong lòng móc ra một phong thơ: "Ôn, Ôn Hầu, nhờ có Bành Thành Thủ tướng Tào báo thư đích thân viết món giao cho Ôn Hầu, mời, mời Ôn Hầu vừa xem liền biết. "

Lữ Bố một nháy mắt, sớm có thù hạ tướng sĩ tướng thư tín nhận lấy, đưa tới Lữ Bố trong tay. Lữ Bố mở ra một, bên trong viết:

Bành Thành tội tướng Tào Báo bá với Ôn Hầu Lữ tướng quân dưới trướng: Báo nghe thấy Ôn Hầu thiên hạ vô song, lần này trước trận đánh một trận, lực khác Nhiễm Mẫn, ôn Hầu chi dũng, thiên hạ không hai, thật là thiên tướng! Bành thành chủ tướng Nhiễm Mẫn, bởi vì Ngô Minh cự thần, kiêu hoành bạt hổ, hành sự quái đản, lữ lãn cố chủ Đào sứ quân trướng dưới cự thần. Ngày hôm trước lại lấy thủ thành làm lý do, cường chinh Báo số ngàn tư binh lấy cho mình sử dụng, cướp đoạt tài vật vô số. Bành Thành trong, người người hận chi. Lần này Ôn Hầu lấy sấm sét oai, nguy cấp, Tào công đại quân ở phía sau, Bành Thành trên dưới không có có thể tướng địch quân giả. Báo nghe thấy kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt, nay nghĩ thứ hai ba, nguyện bỏ gian tà theo chính nghĩa, cho rằng nội ứng, rõ ràng đêm châm lửa làm hiệu, Báo suất từ sĩ mở lớn cửa thành, nghênh tướng quân vào thành.

Báo cũng biết trung tín, nhưng Nhiễm Mẫn thất phu, khi dễ không ngớt, bạo ngược vô độ. Chỉ mong tướng quân sớm làm quyết đoán, ứng thiên thuận người, thì Báo chắc chắn cảm kích chảy nước mắt nước mũi, vì tướng quân. Báo có một nữ nhân, tư sắc tuyệt luân, lâu Mộ tướng quân đại danh, nếu đắc tướng quân giải cứu, nguyện nắm ki trĩu, phụng dưỡng tướng quân tả hữu.

Báo lại bá khẩu đầu, phán tướng quân hồi âm, lòng này thiên địa chứng giám, mong tướng quân minh xét!

Lữ Bố đọc xong, lại đem thư đưa tới Cao Thuận trong tay, Cao Thuận nhú nhú mày, "Ôn Hầu, thư này khó phân biệt thật giả, không bằng các loại Tào công tới sau tính toán tiếp! "

đưa thư người vội vã dập đầu nói: "Tướng quân có chỗ không biết, cửa thành Thủ tướng bây giờ làm gia chủ bộ hạ cũ, nếu kéo dài lâu ngày, định sẽ bị người phát hiện, đến lúc đó ngọc thạch câu phân, mời tướng quân tốc độ dưới quyết đoán. "

Lữ Bố đến gần gọi thư khiếu nại người, nhìn chăm chú vào hắn, "Người nói Tào Báo bội thụ chịu Nhiễm Mẫn khi dễ, có chứng cứ không? "

"Tướng quân minh xét, Tào tướng quân dưới trướng vốn có Đan Dương tinh binh hơn năm ngàn người, bị Nhiễm Mẫn cường chinh đi, đồng thời chinh đi còn có đã qua đời đào Thứ Sứ con Đào Thương thủ hạ chính là năm nghìn Đan Dương tinh binh, giao cho hàng tướng Từ Húc Tổ cùng Từ Ninh thống lĩnh. Lần này Từ Húc Tổ bị Cao tướng quân trăm sau, cái này binh mã tất cả đều giao cho Từ Ninh trong tay. Việc này Bành Thành chư tướng không có

không biết, mời tướng quân tốc độ làm quyết đoán. "

Lữ Bố rời Cao Thuận, Cao Thuận đáp: "Ôn Hầu hành sự cần phải thận trọng suy nghĩ, nghĩ lại mà đi! "

Lấy tướng dưới gởi thư khiêu nại người lo lắng nhân thân, không hề giống nói sáo, lại nghĩ đến Tào Báo trong thư cái kia tư sắc tuyệt luân Tào gia nữ nhi, lại một trận lòng ngứa ngáy.

"Tào thị nữ nhân quả nhiên tuyệt sắc tử? " Lữ Bố bỗng nhiên ngẩng đầu hỏi.

gởi thư khiêu nại người kích động vạn phần, liền vội vàng gạt đầu, "Quả nhiên! Từng bị người khen Từ Châu đệ nhất mỹ nữ, theo như ngô xem chi, thiên hạ không có mấy người có thể lẫn nhau bì. Vì vậy cô gái này muốn xứng thật anh hùng, nay nghe thấy Ôn Hầu tới, liền muốn lẫn nhau nâng. Nếu như tướng quân có thể theo kế hoạch mà làm, một có thể tốc độ phá Bành Thành, lập uy danh khắp thiên hạ, hai có thể ôm mỹ nhân về, chẳng phải đẹp thay! "

Lữ Bố vỗ án, "Nếu như quả thế, Bố ồn thỏa Biểu tấu Tào công, lấy người gia chủ làm một Quận chi thủ! Người cái này liền trở về, đêm mai châm lửa làm hiệu, ta nhất định mang giết vào trong thành! "

Hiển thư người phương đi, Cao Thuận liền lần nữa gián nói: "Ôn Hầu, nếu như Tào Báo trá hàng, ngô quân mất rồi! Ôn Hầu không thể không phòng! "

"Nào đó cũng từng dùng cái này kế đại phá Tào công, làm sao có thể không biết? Chỉ bất quá lần này Tào Báo nói không giống hư tình. Từ Châu Đào Khiêm, từ trước đến nay lấy Đan Dương tinh binh lộ về khắp thiên hạ, Ngô Minh tiểu nhi mới được Từ Châu, tất biết mơ ước. Lần này cường đoạt nhóm người tư khúc, đâu có không phải phân chi để ý? Lần này Cao tướng quân sở trăm chỉ tướng, dưới tướng quả thật Đan Dương tinh binh, ngô chẳng phải biết? Nếu như Đan Dương binh phân, Bành Thành trong còn có người nào mà khi ta hổ báo thiết kỵ cùng Cao tướng quân Hãm Trận tinh binh. Lần này nhất định là trời giúp ta phá thành lập công! "

Cao Thuận không nói nữa, lạnh lùng khuôn mặt nhìn chăm chú vào tướng bên ngoài, không biết suy nghĩ cái gì.

Ngày thứ hai, Lữ Bố đi tới dưới thành tiếp tục khiêu chiến, rống to: "Nhiễm Mẫn thất phu, còn dám đánh với ta một trận hay không? "

Trên thành tường, cũng không nhân lý thái, Lữ Bố liền đem thủ hạ tướng sĩ cùng nhau mắng lên. Trên tường thành tướng sĩ cũng bắt vì sợ động.

Đến buổi tối, Lữ Bố liền lệnh tướng sĩ trước giờ nấu cơm, tiếp lấy lên lút tới gần Bành Thành, yên tĩnh chờ trên thành tường tín hiệu.

Trong thành Tào Báo kỳ mã mang theo một đội binh sĩ đi tới cửa thành bên cạnh, thủ thành tướng sĩ đã đổi thành Nhiễm Mẫn bộ hạ. Đến lúc đó Tào Báo, liền vội vàng hành lễ, "Gặp qua Tào tướng quân! "

"Nhiễm tướng quân mệnh ta tiếp nhận các người thủ cửa này, hiện tại các người có thể rút về nghỉ ngơi. "

Thủ thành quan tướng nghe xong, trong lòng hiểu kỳ: "Tào tướng quân nhưng có Nhiễm tướng quân quân lệnh? "

Tào Báo cười cười, "Đương nhiên là có quân lệnh, nếu không sao dám lỗ mãng. Làm phiền huynh đệ tới đón dưới. "

Tào Báo là Từ Châu vọng tộc, lại là trong quân tướng lĩnh, từng sâu Đào Khiêm tín nhiệm, quan tướng không nghi ngờ gì, đi thẳng đi qua, "Mời Tào tướng quân đưa ra quân lệnh! "

Tào Báo cười lạnh một tiếng, bỗng rút bội kiếm ra, hướng quan tướng mãnh liệt đi qua, "Đây chính là quân lệnh! Đừng trách Tào mỗ vô tình, muốn trách thì trách Nhiễm Mẫn thất phu vô lễ! "

Tào Báo thủ hạ nhất thời nhao nhao trào lên đi, đem còn dư lại binh sĩ từng cái cách giết, tiện đà mở cửa thành ra, một tiếng hô lên, trên thành tường, giờ lên thật cao rồi cây đuốc, quơ mấy vung.

P/s: Thôi đen như chó mực rồi :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Lữ Ôn Hầu trúng kế hãm Bành Thành, Cao tướng quân Tử Chí đầu Nhiễm Mẫn

Ngoài thành cùng đội Lữ Bồ, đến Bành Thành trên tường thành hỏa quang chợt nổi lên, trong lòng vui vẻ, đang muốn đứng dậy lên ngựa, Cao Thuận lại kéo lại Lữ Bồ, tiện đà quỳ xuống nói: "Ôn Hầu là đại quân chủ tướng, không dễ thân hướng, không bằng làm cho Thuận vì tiền bộ, Ôn Hầu ở ngoài thành phối hợp tác chiến, còn đây là sách lược vẹn toàn! "

Lữ Bồ lắc đầu, tướng Cao Thuận nâng dậy, "Cao tướng quân, Bồ biết người chi trung tâm, chỉ là Nhiễm Mẫn chi dũng, không ai có thể ngăn cản, không phải Bồ không thể địch chi. Cao tướng quân chớ cần lại nghi, ta đoán Tào Báo nhất định là thật tình xin vào, nhiều như vậy tâm, sao có thể thành đại sự! "

Nói xong, phóng người lên ngựa, một tay nắm lên Phương Thiên Họa Kích, một tay chỉ về phía trước, la lớn: "Các huynh đệ, trong thành có ta nội ứng, mà nay nội ứng đắc thủ, cửa thành đã mở, phá thành đang ở hôm nay, xông lên a! "

Lữ Bồ xung trận ngựa lên trước, Xích Thố mã chạy trước tiên, phía sau Hồ Báo Kỳ nhao nhao theo sát Lữ Bồ hướng trong thành phóng đi. Cao Thuận thở dài một tiếng, ruổi ngựa cũng theo sát mà đi, đi theo phía sau hai nghìn Hãm Trận Doanh tướng sĩ.

Đại quân đi vào cửa thành, chỉ thấy Tào Báo đã ở cửa thành nghênh tiếp, "Lữ tướng quân! Báo cung hậu đã lâu, vì biểu mặt tướng thật tình, đã đem tiểu nữ mang đến, mời Ôn Hầu xem qua! "

Theo Tào Báo chỉ, Lữ Bồ đến Tào Báo bên cạnh tọa kỵ trên ngồi một cái đầu mang áo choàng người, Lữ Bồ tướng họa kích vừa nhắc, áo choàng nhất thời bị hất bay, lộ ra một cái hoa dung thất sắc tiểu nữ nhi, Lữ Bồ cười ha ha một tiếng, "Quả nhiên sinh đích mỹ lệ, có thể nói quốc sắc thiên hương, Tào tướng quân, có lòng. Trước đem bên ngoài dẫn vào ta trong quân doanh, đợi ta phá địch sau đó mới tới cùng giải nhân gặp gỡ, Tào tướng quân phía trước dẫn đường, đợi ta trước bắt Nhiễm Mẫn thất phụ lại nói! "

Nói xong, nhân thần vô tình hay cố ý định rồi Cao Thuận liếc mắt, Cao Thuận thấy Lữ Bồ đang hướng về mình cho thấy phán đoán của hắn không có lầm mà chính mình cẩn thận quá mức, vẫn không có lộ ra bất kỳ biểu lộ gì, Tào Báo quay đầu ngựa lại, "Mời Ôn Hầu đi theo ta! "

Tào Báo thúc giục mã, vọt vào trong thành, hướng về Nhiễm Mẫn phủ đệ phóng đi. Chỉ chốc lát sau đại quân tất cả đều vào thành, liều chết xung phong một hồi, Cao Thuận chỉ cảm thấy hơi khác thường, "Tướng quân, vào thành nửa ngày, dĩ nhiên vô bình một tốt xuất hiện, thực sự khả nghi! Không bằng tạm thời lui về. "

Đúng lúc này, bỗng nhiên tiếng kêu nổi lên bốn phía, trên thành tường nhao nhao dựng thẳng lên cây đuốc, nhiều đội cung tiễn thủ mở cung nỏ, nhắm ngay Lữ Bồ đại quân.

"Không tốt, vẫn là trúng kế! " Cao Thuận kinh hãi, ghìm ngựa nhìn chung quanh.

Trần Đăng đứng ở trên thành tường, lấy thất kinh Tào quân, cười ha ha một tiếng: "Không mưu thất phu, trung ta kế sách vậy! " nói xong vung tay lên, vô số hỏa tên như Lưu Tinh Hóa Vũ vậy bắn về phía Hồ Báo Kỳ binh.

"Ôn Hầu, Tào Báo thất phụ hại bọn ta! Không bằng trước hết giết Tào Báo, sau đó nhanh lên đột phá vòng vây! " Cao Thuận lo lắng rốt cục thành hiện thực, điều này làm cho Lữ Bồ trong lúc nhất thời không thể phản ứng kịp.

"Ôn Hầu thứ tội, Báo cũng không rõ, bằng không cũng sẽ không tướng Báo con gái dâng cho Ôn Hầu a! " Tào Báo nghe nói Cao Thuận muốn giết mình, vội vã biện bạch.

Lữ Bồ lắc đầu, "Ta tin tưởng Tào tướng quân cũng nhất định là bị lợi dụng rồi! Đã trúng kế, không thể làm gì khác hơn là liều mạng đột phá vòng vây, ta không tin ai có thể ngăn được ta! "

Vậy mà lúc này, Lữ Bồ năm nghìn Hồ Báo Kỳ binh tọa kỵ bị hỏa tên đốt một cái, nhất thời không khống chế được đứng lên, kỵ binh chạy khắp nơi lẫn nhau trúng tên, lại bị bắn chết rất nhiều, trong lúc nhất thời, tiếng kêu thảm thiết, tiếng ngựa hí, tiếng reo hò hỗn cùng một chỗ, toàn bộ Bành Thành biến thành luyện ngục hỏa hải.

Cao Thuận thủ hạ hai nghìn Hãm Trận Doanh tướng sĩ lại như cũ đội hình chỉnh tề, không có Cao Thuận mệnh lệnh, bọn họ không nhúc nhích, dù cho bị tên lạc bắn chết mấy trăm người, bọn họ y nguyên. Cao Thuận hô to một tiếng: "Hãm Trận Doanh các huynh đệ, tình thế nguy cấp, theo ta cùng nhau mở một đường máu! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Thuận kỹ năng Hãm Trận phát động, Cao Thuận tự thân chỉ huy + 2, vũ lực + 2, Hãm Trận Doanh hết thấy tướng sĩ vũ lực + 2. Ô Kim Thấu Cốt Thương vũ lực + 1, trước mặt Cao Thuận vũ lực đề thăng tới 95, chỉ huy đề thăng tới 87. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hãm Trận Doanh binh chủng kỹ năng Kích Ngang phát động, toàn thể Hãm Trận Doanh tướng sĩ vũ lực + 1, sĩ khí vang dội, chịu Kích Ngang ảnh hưởng, trước mặt Cao Thuận vũ lực đề thăng tới 96. "

Đang nghi ngại Ngô Lập Nhân chợt nghe hệ thống nêu lên, chợt nghe hệ thống nêu lên, không khỏi lập tức ngồi dậy, "Bành Thành lại khai chiến? Cao Thuận bỗng nhiên bạo nổ kỹ năng là vì sao? Chẳng lẽ thừa dịp lúc ban đêm đánh lên Bành Thành? "

Lúc này Ngô Lập Nhân chút nào không buồn ngủ, ngồi yên lặng, chờ đợi hệ thống kiểm tra đo lường đến tin tức.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bồ Tung Hoành kỹ năng phát động, vũ lực + 3, chỉ huy + 3, trí lực + 3, Phương Thiên Họa Kích vũ lực + 1, Xích Thố mã vũ lực + 1, trước mặt Lữ Bồ vũ lực đề thăng tới 108, chỉ huy đề thăng tới 85, trí lực đề thăng tới 58. "

Lữ Bồ họa kích chỉ một cái, hét lớn một tiếng: "Các huynh đệ, xông ra, Hồ Báo Kỳ uy vũ, không người có thể ngăn! "

Xích Thố mã quay đầu nhảy, hướng cửa thành vọt tới.

Cao Thuận lĩnh binh đang gặp Tang Bá suất bộ ngăn cản, cũng không đáp lời, trực tiếp Ô Kim Thấu Cốt Thương hướng về Tang Bá đâm tới!

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tang Bá kỹ năng Hiếu Liệt phát động, chỉ huy + 2, vũ lực + 2, trước mặt vũ lực đề thăng tới 92, chỉ huy đề thăng tới 85. "

Tang Bá tiếp nhận Cao Thuận, Cao Thuận tự nhiên không biết Tang Bá, mà Tang Bá lại nhận biết Cao Thuận. Hôm qua ở trên thành tường, đến Cao Thuận mấy hiệp dĩ nhiên tướng Từ Húy Tổ chém giết, mặc dù là nương binh khí uy lực, thế nhưng thực lực quả thực không thể khinh thường.

Trong hỗn loạn, Cao Thuận không muốn vương vãi, hai người chiến mấy hiệp, Tang Bá đối kháng không được, bị Cao Thuận trốn bán sống bán chết, lại gặp phải Từ Ninh cùng Tôn Quan ngăn lại, hai người tề chiến Cao Thuận, chiến đấu không phải mười hợp, lại bị Cao Thuận chạy thoát, Từ Ninh cùng Tôn Quan theo đuổi không bỏ, Cao Thuận thủ hạ Hãm Trận Doanh đã đem nhị tướng vây quanh, lúc này Từ Ninh dưới trướng Đan Dương binh lại cùng nhau liều chết xông tới, lưỡng quân rơi vào một hồi trong hỗn chiến.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Đan Dương binh binh chủng kỹ năng Đồng Cừu phát động, hết thầy Đan Dương binh sĩ tốt vũ lực + 2. "

Một vạn sở hữu vũ lực + 2 hào quang Đan Dương binh đối mặt với vũ lực + 3 quang hoàn lại sĩ khí ngẩng cao hơn một ngàn Hãm Trận binh lúc, cơ hồ là tám chín cái đánh một cái, nhưng vẫn là làm cho cường hãn Hãm Trận binh tướng Đan Dương binh chém giết hơn ngàn người, điều này làm cho Từ Ninh cùng Tôn Quan các loại tướng khiếp sợ không thôi, Hãm Trận binh đến chết đều không có một đầu hàng, tất cả đều chết trận, thậm chí có chút dừng mảnh giả lực kiệt mà chết.

Lữ Bố chạy trốn tới cửa thành, lại đến Nhiễm Mẫn đang đương đầu mình, không khỏi tức giận lại nổi lên, "Bại tướng dưới tay, còn dám phục tới! "

Nhiễm Mẫn cười ha ha một tiếng, "Không mưu hại người, lần này trùng kếp, còn không thúc thủ chịu trói, hà tất vì Tào tặc bán mạng! "

Lữ Bố Phụng Thiên Họa Kích hướng Nhiễm Mẫn đâm tới, Nhiễm Mẫn tuy là hôm qua cánh tay phải thụ thương, vậy mà lúc này Lữ Bố chặt vật như vậy, căn bản vô tâm chém giết, Nhiễm Mẫn thật cũng không sợ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn kỹ năng Tuyệt Dừng phát động, vũ lực + 3, Kỳ Phong Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích phân biệt vũ lực + 1, Chu Long mã vũ lực + 1, trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực giá trị đề thăng tới 109. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bố kỹ năng Tướng Thần phát động, tự thân vũ lực + 2, Nhiễm Mẫn vũ lực - 2, trước mặt Lữ Bố vũ lực đề thăng tới 110, Nhiễm Mẫn vũ lực rơi chậm lại tới 107. "

Hai người chưa phát giác ra gian lại chiến mười mấy lần hợp, Lữ Bố biết mình khó có thể rất nhanh thủ thắng, lại đã dưới trướng tướng sĩ không ngừng thương vong, trong lòng lo lắng vạn phần, căn bản vô tâm ham chiến, vừa đánh vừa lui, nhưng là Nhiễm Mẫn nhưng nơi nào chịu bỏ. Đúng lúc này, Cao Thuận từ nơi không xa phóng ngựa mà đến, la lớn: "Ôn Hầu nghi hoảng sợ, Cao Thuận tới cũng! "

Nói xong Ô Kim Thấu Cốt Thương một cái đâm về phía Nhiễm Mẫn, Nhiễm Mẫn Liên Câu Kích thuận tay một đỡ, liền cách mở Cao Thuận khí giới, Cao Thuận lúc này lớn tiếng nói: "Ôn Hầu, ta tới địch lại Nhiễm Mẫn, Ôn Hầu đi mau! "

Lữ Bố đến Cao Thuận như vậy Trung Dững, lòng mi không khỏi khê động, thở dài một hơi thở, thôi động Xích Thố mã, hướng cửa thành phóng đi.

Nhiễm Mẫn sẽ đuổi kịp, Cao Thuận khí giới cũng đã đâm tới, Nhiễm Mẫn trong lòng buồn bực, hét lớn một tiếng, "Muốn chết! "

Nói xong, hai thanh vũ khí cùng nhau công về phía Cao Thuận.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Thuận kỹ năng Từ Chí phát động, vũ lực + 3, duy trì liên tục mười hiệp, trước mặt Cao Thuận vũ lực đề thăng tới 99. "

"Tích! Bối Lữ Bố Tướng Thần kỹ năng mất đi hiệu lực, Nhiễm Mẫn vũ lực tăng trở lại tới 109. "

Cao Thuận nguyên bản khí lực liền kém xa Nhiễm Mẫn, lúc này hoàn toàn bằng vào sự tàn nhẫn đang cùng Nhiễm Mẫn đối với khiêng. Mười hiệp thoáng qua liền qua, làm Cao Thuận võ lực của Từ Chí kỹ năng hiệu quả sau khi mất đi, Cao Thuận rồi Lữ Bố, chính nhất Kích một cái, đánh chết giữ cửa Bành Thành sĩ tốt, mở ra cửa thành, hướng ngoài thành phóng đi.

Nhiễm Mẫn lại gấp, hắn không nghĩ tới Cao Thuận dĩ nhiên kiên trì lâu như vậy, cùng lúc hắn là bị Cao Thuận trung tâm lấy, không nhìn xuống tử thủ; về phương diện khác, Cao Thuận cái loại này lối đánh liều mạng, làm cho Nhiễm Mẫn có chỗ cố kỵ.

Nhiễm Mẫn đến Lữ Bố đã bỏ chạy, liền không còn nữa lại còn có bắt được Lữ Bố chi niệm, lấy vết thương khắp người Cao Thuận, Nhiễm Mẫn hét lớn một tiếng: "Cao Thuận! Còn không đầu hàng còn đợi khi nào! "

P/s: Trần Đăng ghê ghê :)))

Chương 86: Cao Thuận tử tiết vì trung nghĩa, Lữ Bố còn sống được giai nhân

Cao Thuận lạnh lùng trên mặt không có có một tia sóng lớn, không nói được lời nào, chỉ là trong tay nắm chặt Ô Kim Thấu Cốt Thương bỗng nhiên đâm về phía Nhiễm Mẫn.

"Gian ngoan không thay đổi! " Nhiễm Mẫn nổi giận gầm lên một tiếng.

Nguyên bản Cao Thuận giết Từ Hủy Tô, Nhiễm Mẫn đã đem Cao Thuận xếp vào phải giết trong danh sách, có thể là mới vừa Cao Thuận trung tâm hộ chủ cử động cùng không sợ chết khí thể làm cho Nhiễm Mẫn chợt phát sinh lòng yêu người tài, cho nên có lòng mời chào. Nhưng là không nghĩ tới Cao Thuận dĩ nhiên không biết tốt xấu như thế, trực tiếp dùng công kích "Báo đáp " hảo tâm của mình. Nhiễm Mẫn chưa từng bị đãi ngộ như thế, trong cơn giận dữ, không còn có mới vừa nhân từ nương tay, từng chiêu đều giống như có thể đoạt Cao Thuận tính mệnh.

Chỉ ba hợp, Nhiễm Mẫn liền đem Cao Thuận đánh xuống dưới ngựa, Song Nhận Mâu ngay sau đó chỉ ở tại Cao Thuận trước ngực.

"Người có phục hay không! " Nhiễm Mẫn thấp giọng quát.

Cao Thuận cười ha ha một tiếng, "Chỉ chết mà thôi! "

Nói xong, hoàn toàn không để ý bộ ngực Song Nhận Mâu, nắm lên Ô Kim Thấu Cốt Thương, ý muốn dùng sức hướng Nhiễm Mẫn ném đi. Nhiễm Mẫn thờ dài một tiếng, chợt đem Song Nhận Mâu đẩy, mũi thương liền lập tức không vào Cao Thuận lòng ngực. Cao Thuận trong tay Thấu Cốt Thương vô lực rũ xuống, nhưng là hấn huy nhất ý thức lại vẫn đem Thấu Cốt Thương hướng về Nhiễm Mẫn phương hướng dờn hai thốn, tiếp lấy liền hai mắt nhắm nghiền.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn chém giết Cao Thuận, chúc mừng túc chủ thu được đem hồn mảnh nhỏ 1, hiện nay túc chủ sở hữu đem hồn mảnh nhỏ 10. "

Đại Cao Thuận treo! Ngô Lập Nhân phản ứng đầu tiên, liền là phi thường đáng tiếc.

Nhiễm Mẫn tung người xuống ngựa, lấy Cao Thuận vẫn băng bó lạnh lùng nghiêm nghị khuôn mặt trước khi chết lộ ra mỉm cười, hấn hiểu được rồi: Cao Thuận làm đây hết thảy, chỉ là một lòng muốn chết, phảng phát sinh mệnh trong mắt hấn chỉ là chứng minh hấn trung thành nhất kiện đạo cụ.

Nhiễm Mẫn khoe miệng đầu động liễu một phen, tiếp lấy khom lưng hướng về Cao Thuận thi thể bái một cái, "Nhiễm Mẫn bình sinh sở kính giả không nhiều lắm, Cao tướng quân coi là một cái! Mẫn mời người trung nghĩa! Xứng nhận ta cúi đầu! "

Tiếp lấy, Nhiễm Mẫn thủ hạ tướng sĩ không ngừng vây quanh, Nhiễm Mẫn lớn tiếng ra lệnh: "Cao Thuận trung nghĩa, dầu có chết không phải hàng, đem hậu táng, lấy chương hiền trung nghĩa! "

Một lát sau, Từ Ninh qua đây, đem Hãm Trận Doanh tất cả đều trận vong, không một người đầu hàng sự tình báo cáo rồi Nhiễm Mẫn. Nhiễm Mẫn cảm thán một tiếng, "Quả nhiên Tướng già, binh chi hồn cùng! Có Cao Thuận như vậy trung nghĩa tướng quân, thì có Hãm Trận Doanh như vậy bất khuất chí sư! Đáng tiếc đáng tiếc, chính là theo sai chủ công! Các loại quét dọn xong chiến trường, đem Hãm Trận Doanh tướng sĩ cùng Cao tướng quân chôn cất cùng một chỗ! "

Lại một lát sau, Tào Bá áp trứ Tào Báo qua đây, lập tức đem đầy tới trên mặt đất, hét lớn một tiếng, "Quỳ xuống! "

Tào Báo lúc này đã sợ đến nom nớp lo sợ, quỳ rạp xuống Nhiễm Mẫn trước mặt, đầy bụi đất, không ngừng dập đầu, trong miệng nói rằng: "Cầu tướng quân tha mạng, cầu tướng quân tha mạng a! "

"Hanh, liền loại người như ngươi mại chủ cầu vinh người, còn dám xin khoan dung? Coi như thiên đạo vạn quả đều không đủ để tiết ngộ mỗi hận trong lòng! "

Tào Báo mặt xám như tro tàn, "Tại sao sẽ như vậy, vì sao? Ta ngày hôm qua tài viết thư, tướng quân sao lại thế biết được, lại bố trí được như vậy thiên y vô phùng, ta hoàn toàn không có ra một ít dị dạng, đến cùng vì sao? Rốt cuộc là người nào bán đứng ta? "

"Bành Thành nguy hiểm, độc người Tào gia không muốn di chuyển gia nghiệp, người đánh tâm tư gì, Trần Nguyên Long sớm đã cùng ta nói rõ. Ta đưa người Tào gia tư khúc biến thành của mình lúc, liền phái người mật thiết giám thị người Tào gia nhất cử nhất động, đêm qua phát hiện có người lạng lẽ lặn ra thành sau, ta liền gạt người lạng lẽ bố trí đây hết thảy, chỉ chờ Lữ Bố mắc câu. "

Tào Báo nghe xong, mục trừng khẩu ngọc, một lát không nói chuyện, bỗng nhiên chỉ thấy hấn lần nữa hướng trên mặt đất Mãnh dập đầu, "Tướng quân,

tuy là Báo phản bội Ngô công, thế nhưng nể tình Báo thành công đem Lữ Bố lừa gạt vào thành trung, có thể dùng tướng quân đại hoạch toàn thắng mặt trên, miễn trừ ta Tào gia còn lại tộc nhân chi mệnh. "

"Hanh, ngươi bây giờ muốn bắt đầu tộc nhân của mình rồi? Nếu như Lữ Bố phá thành, hẳn biết bỏ qua cho những gia tộc khác người sao? Người đến, đem Tào Báo đặt xuống phía dưới, lại đem Tào gia già trẻ tất cả đều bắt, ngày mai trên thành tường cùng nhau trầm thủ! "

Tào Báo nghe xong, bỗng nhiên điên cuồng cười, "Trần Đăng, ngươi không vì Sĩ gia quyền lợi tính toán, chỉ biết là lấy lòng Ngô Minh, sớm muộn gì Trần gia cũng sẽ cùng ta Tào gia thông thường hạ tràng! "

Tiếp lấy Tào Báo chỉ cảm thấy lòng buồn bức dị thường, bỗng nhiên phun ra một ngụm tiên huyết, tiếp lấy bất tỉnh đi.

Lữ Bố dưới trướng binh tướng gần được hơn ngàn Hồ Báo Kỵ chạy thoát, hấn thu thập tàn binh bại tướng sau đó, hồi đến đại doanh, đang đến Tào thị nữ nhân đang nhìn lăm lét lấy, đến Lữ Bố trở về, nàng ngay cả vội vàng hành đại lễ: "Tướng quân trở về, không biết thiếp phụ thân có thể vẫn mạnh khỏe? "

Lữ Bố lấy kinh hồn bất định mà Tào thị nữ nhân, thờ dài một tiếng, lúc này, bỗng nhiên một gã Hồ Báo Kỵ, cảm thương phóng ngựa hướng về Tào thị nữ nhi đi, "Ngươi cái này tặc phụ, đáng chết! "

Tào thị nữ nhân hoảng sợ lấy chạy như bay đến Hồ Báo Kỵ binh, hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, dưới tình thế cấp bách cũng đã quên tránh né, đang ở thế ngàn cân treo sợi tóc, Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích vung lên, đem kỵ binh kia đánh rớt xuống ngựa.

"Tướng quân! Cô gái này dùng kế, hại đại quân ta tổn thất nặng nề, thực sự đáng chết! Tướng quân cắt không thể có phụ nhân chi nhân! "

Kỵ binh kia đến Lữ Bố đem chính mình ngăn cản, vội vã quỳ rạp xuống Lữ Bố trước mặt cầu xin tổ khổ.

"Này đều là Nhiễm Mẫn quỷ kế, cùng Tào gia không quan hệ! Lần này Tào Báo nhất định là bị Nhiễm Mẫn bắt giữ, sợ rằng đã dữ nhiều lành ít, Tào thị nữ nhân vô tội! "

Tào thị nữ nhân sau khi nghe xong, không khỏi nước mắt rơi như mưa, la lớn: "Phụ thân! "

Lữ Bố một tay lấy bên ngoài vót lên, đặt ở Xích Thổ lập tức, "Từ nay về sau, liền đi theo ta! "

Lữ Bố suất lĩnh tàn binh bại tướng trở về mà chạy, đang gặp gỡ Tào Tháo đại bộ phận, Lữ Bố xuống ngựa tới gặp Tào Tháo.

"Tào công! Bồ ngô trúng Trần Đăng gian kế, đại quân tổn thất nặng nề, chiết Cao tướng quân cùng Hãm Trận Doanh, mời Tào công trách phạt! " Lữ Bố quỳ gối Tào Tháo trước mặt, vô cùng sợ hãi nói rằng.

Tào Tháo nguyên bản nghe được Lữ Bố truyền về một mình đấu thắng Nhiễm Mẫn tin tức, trong lòng hết sức cao hứng, vì mình lưu lại Lữ Bố mà đắc chí. Vì vậy thúc giục đại quân đi đường suốt đêm; nhưng là không đợi hấn chạy tới, liền đến Lữ Bố như vậy hao binh tổn tướng, điều này làm cho tim của hấn bỗng nhiên nhói một cái, nếu không phải là cố kỵ chủ công mình hình tượng, hẳn thật nghĩ tiếp cho Lữ Bố một cái tát, hỏi một chút hấn làm sao lại như vậy ngu xuẩn!

Giết, nhất định là luyện tiếc, thật vất vả có thể có một có thể thắng được rồi Nhiễm Mẫn đại tướng; nhưng là hấn biết đáng về hay là muốn làm một chút.

"Lữ Bố khinh địch liều lĩnh, hại đại quân ta hao binh tổn tướng, tội khác nên trầm! Người đến, đem Lữ Bố kéo xuống trăm cật báo tới! "

Lữ Bố biến sắc, không được hô: "Mời Tào công tha mạng! Mời Tào công tha mạng! "

Lúc này, bỗng nhiên một người lặn xuống ngựa, quỳ gối Tào Tháo trước mặt, "Mời Tào công khai ân! Lữ tướng quân tuy là mới bại, thế nhưng đang dùng nhóm người lúc, mời Tào công để cho lập công chuộc tội! "

Tào Tháo một, chính là Lữ Bố phía trước thuộc cấp Trương Liêu, không khỏi trong lòng lại một trận không cao hứng, "Văn Viễn lúc này cầu tình. Chẳng lẽ nhớ tình bạn cũ Nhật chi tình từ? "

Trương Liêu sắc mặt không thay đổi, tiếp tục nói: "Về tư, Lữ tướng quân nguyên do Liêu chi cự chủ, ngày cũ tình ý, há có thể quên sạch sành sinh? Về công, Liêu cùng Lữ tướng quân đều là Tào công chi tướng, Liêu vì Lữ tướng quân cầu tình, là là vì Tào công to lớn sự tình lo lắng. Kẻ bề tôi, chính là kỳ chủ mưu sự, mặc dù vì vậy bị chỉ trích với Tào công, Liêu cũng không câu oán hận. Chỉ là đối đầu kẻ địch mạnh, về công về tư, mời Tào công khoan thứ Lữ tướng quân. "

Nghe xong Trương Liêu nói như vậy, Tào Tháo sắc mặt hơi chút chuyển biến tốt đẹp một ít, "Văn Viễn thật sự là người trung nghĩa! "

Chỉ là Tào Tháo vẫn là không có rõ ràng nói cho cùng có hay không bỏ qua cho Lữ Bố.

Quách Gia thấy thế, ở một bên nói rằng: "Chủ công, trước trận chém tướng, với quân bất lợi! Không bằng lấy Văn Viễn tướng quân nói như vậy, làm cho Ôn Hầu lập công chuộc tội, thứ nhất chương hiền chủ công khí độ; thứ hai cũng có thể sử dụng sở hàng binh hàng tướng cảm niệm chủ công ân đức! "

Tào Tháo gật đầu, hướng về phía Lữ Bố nói rằng: "Phụng Tiên! Lần này nhờ có Văn Viễn cùng Phụng Hiếu vì người cầu tình, tạm thời gửi dưới người đầu này! Ngày khác xung phong Hãm Trận, cần phải dùng sức, sớm lập đại công, mới có thể không phụ Văn Viễn chi trung nghĩa, Phụng Hiếu ý tốt! "

"Bố đa tạ Tào công ân không giết, nguyện lại lĩnh một quân, giết tới Bành Thành, rửa nhục trước! "

Lữ Bố nghe được Tào Tháo rút cục nhả ra, vui mừng, lần nữa chờ lệnh!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Nhiễm Mẫn minh tru Tào, Tào Tháo ám đồ Nhiễm

Tào Tháo lắc đầu, "Phụng Tiên! Ngươi hãy lui ra sau, trận chiến này không cần lại lĩnh binh, ngày mai ngươi chỉ cần xuất trận khiêu chiến, đem Nhiễm Mẫn dẫn, đến lúc đó hậu một lần hành động đem đánh tan, bọn ta lại vung đại quân yểm giết đi qua, mặc dù không thể phá thành, cũng muốn để cho địch nhân sợ. "

Lữ Bố lên tiếng, có vẻ trở ra.

Tào Tháo bên cạnh Hứa Chử lấy Tào Tháo, có chút khó hiểu hỏi: "Chủ công, nếu như Nhiễm Mẫn đóng cửa không ra phải nên làm như thế nào? "

"Ha ha ha! " Tào Tháo vuốt râu một cái cười nói, "Ngày hôm trước Phụng Tiên thắng Nhiễm Mẫn, mà đêm nay Nhiễm Mẫn đại hoạch toàn thắng, lòng có ngạo khí chỉ Nhiễm Mẫn tất sinh một loại khinh địch ý, nếu khiến Phụng Tiên kích chí, tất xảy ra thành đánh một trận. "

"Chủ công nói như vậy, quá mức có đạo lý. Ngày mai nếu như Nhiễm Mẫn ra khỏi thành nghênh chiến, không bằng làm cho Hứa tướng quân cùng Điển tướng quân cùng nhau cộng chiến đầu chi, nếu là có thể một lần hành động chém giết, có thể ngoại trừ này đại họa tâm phúc, không biết chủ công ý như thế nào? "

Lữ Bố nghe xong, không khỏi sinh lòng không vui. Thứ nhất tới nay thảm bại, làm cho hắn đối với Nhiễm Mẫn hận ý càng thêm mãnh liệt, liền muốn một mình báo thù -- thay Cao Thuận báo thù, cũng báo thù cho chính mình; thứ hai, nếu như ngày mai trước trận chém giết Nhiễm Mẫn, định là một kiện đại công, cũng tốt trung hoà hôm nay binh bại tội, nói không chừng Tào Tháo tâm tình một vui vẻ, còn có thể cho mình thăng quan tiến chức cơ hội, nếu như ba người cộng phân, liền không coi là cái gì. Nghĩ đến đây, Lữ Bố liền bước lên trước nói: "Tào công minh giám! Lượng Nhiễm Mẫn thất phu, Bố một người là đủ giết chết, sao làm phiền Hứa tướng quân cùng Điển tướng quân cộng đồng xuất thủ! "

Tào Tháo mỉm cười, hướng về phía Phụng Hiếu gật đầu, tiếp lấy hướng Lữ Bố, tốt nói nói rằng: "Phụng Tiên chỉ dừng, bọn ta biết rõ! Chỉ bất quá hành quân chiến tranh không phải vì ý vào một người chỉ dừng. Ngày mai nếu như Phụng Tiên có thể đem Nhiễm Mẫn dẫn, trước đầu năm mười hiệp; nếu không phải có thể bắt, lại để cho cho phép, Điển nhậm vị tướng quân cùng nhau trợ trận, cộng đồng đánh chết Nhiễm Mẫn, phòng ngừa trốn thoát. Nếu có thể thành, ba người đều là có công lớn! "

Lữ Bố lại suy nghĩ một chút ngày hôm trước hai người chiến đấu, đánh hơn một trăm hiệp, cũng chỉ có thể hơi chiếm thượng phong, muốn giữ hắn lại, quả thực khó khăn điểm. Nếu muốn bắt Nhiễm Mẫn đầu người, cần phải có người trợ trận không thể.

Ngày thứ hai, Lữ Bố sáng sớm liền lần nữa đi tới Bành Thành phía dưới khiêu chiến, phía sau dù cho Tào Tháo tự lĩnh đại quân, Hứa Chử cùng Điển Vi sớm đã vỗ phản phó chuẩn bị xong.

"Nhiễm Mẫn thất phu! Có thể dám cùng ta quyết nhất tử chiến! Ngươi tên chết nhất này, sẽ sử dụng gian kế hại ta! Có dám hay không ra khỏi thành đánh một trận! "

Lữ Bố lớn tiếng mắng.

Một lát sau, trên thành tường, nối liền không dứt áp lên tới rất nhiều người, chính là Tào Báo già trẻ trong nhà, mỗi người đứng phía sau một gã đao phủ. Lữ Bố nhận được Tào Báo, nguyên bản Tào Báo với hắn mà nói cũng không tính được cái gì. Thế nhưng hắn đem Tào thị thu sau đó, Tào Báo liền tương đương với hắn nhạc phụ rồi.

Lữ Bố không khỏi bắt đầu giận sôi lên, nghe rằng trọn mắt, hận không thể đem Nhiễm Mẫn ăn sống nuốt tươi, "Nhiễm Mẫn! Ngươi thật không ngờ ác độc, uổng ta nhìn kỹ ngươi là anh hùng! "

Nhiễm Mẫn lấy ở dưới thành nổi trận lôi đình Lữ Bố, cười ha ha một tiếng, "Lữ Bố thất phu! Tào Báo lại dám cùng địch tư thông, phản bội ta chủ, ngày hôm nay sẽ đem mại chủ cầu vinh Tào gia già trẻ tất cả đều xử tử, làm cho các ngươi biết, bắt trung bắt nghĩa hạ người hạ tràng. "

"Trước trăm Tào Báo! "

Nhiễm Mẫn ra lệnh một tiếng, chỉ thấy đao phủ giơ tay chém xuống, đầu một người liền từ thành tường cao cao trên lăn xuống, Lữ Bố nổi trận lôi đình, rống to: "Nhiễm Mẫn, ta với ngươi thế không lưỡng lập! "

"Lại chém Tào phụ! "

Nhiễm Mẫn lần nữa hạ lệnh.

"Trảm Tào mẫu! "

"Trảm Tào huynh! "

"Trảm Tào đệ! "

...

...

Theo từng tiếng ra lệnh, không chỉ có làm cho Lữ Bố tức đến cơ hồ thổ huyết, ngay cả cách đó không xa Tào Tháo đều bị tức trong mắt bốc hỏa, hân cũng họ Tào, tuy là cùng Từ Châu Tào thị cũng không sâu xa, nhưng mà cái này tam quân đều đang nghe -- Tào gia già trẻ tất cả đều bị giết.

"Chủ công bớt giận, cái này nhất định là Trần Đăng tiểu nhi quỷ kế! Dụng ý dù cho kinh sợ quân ta, làm tức giận chủ công. "

Ở Tào Tháo bên người Quách Gia, đến Tào Tháo biến hóa, biết rõ Tào Tháo tâm tình, liền ngay cả vội vàng khuyên giải an ủi.

Tào Tháo thở ra một hơi thật sâu, bình phục lại phập phồng nổi lòng, "Phụng Hiếu, không biết nhưng có kế sách tương trợ? "

"Chủ công có thể khiến mấy trăm người ở dưới thành cùng kêu lên nhục mạ Nhiễm Mẫn, bức ép xuất chiến; thứ nhất roi chậm lại trảm thủ mạng đến ảnh hưởng, thứ hai dễ dàng hơn làm tức giận Nhiễm Mẫn. "

Theo trên thành tường không ngừng lăn xuống đầu người, Lữ Bố không có biện pháp nào, trong lòng chỉ có ngất trời tức giận, cũng không chỗ có thể tát. Lúc này, mấy trăm Tào binh cùng đi đến dưới thành, cùng hô lên: "Nhiễm Mẫn bọn chuột nhất, vô liêm sỉ! Chuyên giết vô tội, ra khỏi thành nhận lấy cái chết! Nhận lấy cái chết! Nhận lấy cái chết! "

Như vậy hô mấy lần, Nhiễm Mẫn sớm bị làm tức giận, Trần Đăng tuy là vẫn tốt nói khuyên giải an ủi, Nhiễm Mẫn cuối cùng vẫn không có để ở ngoài thành nhục mạ, liền suất bộ năm nghìn, theo một tiếng trống vang, cửa thành mở rộng ra, đại quân theo Nhiễm Mẫn liền ra khỏi thành bày trận.

mấy trăm Tào binh, đến Nhiễm Mẫn ra khỏi thành, liền bị Tào Tháo hạ lệnh rút lui trở về. Nhiễm Mẫn ruổi ngựa về phía trước, Liên Câu Kích chỉ một cái Lữ Bố, quát lớn: "Không mưu thất phu, ba họ gia nô, có mặt mũi nào ở chỗ này kêu gào, nói khoác mà không biết ngượng, thật giả Cao tướng quân không đáng giá! "

Lữ Bố đến Nhiễm Mẫn rút cục xuất trận, lại mắng ra như vậy khó nghe nói như vậy, hận đến hàm răng cắn loạn, hú lên quái dị, nhắm phía Nhiễm Mẫn.

Nhiễm Mẫn tự nhiên không phải dám khinh thị, cẩn thận nhận lấy Lữ Bố.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn Tuyệt Dững kỹ năng phát động, vũ lực + 3, Chu Long mã vũ lực + 1, Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích phân biệt + 1, Nhiễm Mẫn trước mặt vũ lực giá trị đề thăng tới 109. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bố Tướng Thần kỹ năng phát động, Lữ Bố vũ lực + 2, Xích Thố mã vũ lực + 1, Phương Thiên Họa Kích vũ lực + 1, trước mặt Lữ Bố vũ lực giá trị đề thăng tới 107, roi chậm lại Nhiễm Mẫn vũ lực 2 điểm, trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực giá trị giảm xuống tới 107. "

Ngô Lập Nhân sau khi nghe xong, lo lắng chỉ tâm lần nữa nhắc tới, "Lữ Bố cùng thiên vương PK tại lại nữa rồi, bất quá hôm nay làm sao Lữ Bố Tung Hoành kỹ năng không có phát động? "

"Hồi bẩm túc chủ, Lữ Bố hiện nay không phải đơn độc dẫn quân chủ tướng, vì vậy Tung Hoành kỹ năng không có phát động. "

"Oa ha ha, chẳng lẽ Tào Tháo vẫn là chưa tin Lữ Bố? Đêm qua chi chiến còn có thể lĩnh binh, ngày hôm nay liền không có, muốn nhất định là hôm qua Nhiễm Mẫn cùng Trần Đăng đại bại Lữ Bố. "

Lữ Bố cùng Nhiễm Mẫn giao phong hai mươi hiệp, hai người ngày hôm nay chiến thế lực ngang nhau, Lữ Bố trong lòng không muốn được phiên nào, đêm qua vẫn còn ở Tào Tháo trước mặt khoe khoang khoáng lác, có thể đơn giết Nhiễm Mẫn, nhưng là trận chiến ngày hôm nay không lớn bằng lúc trước, dĩ nhiên không có chút nào có thể áp chế đến Nhiễm Mẫn. Nhiễm Mẫn dựa vào hai thanh vũ khí, liên tiếp cho Lữ Bố tạo thành phiền phức, Lữ Bố sinh lòng ngoan kính, cũng không ngừng cho Nhiễm Mẫn mang đến uy hiếp, hai tướng càng đấu khó phân thắng bại.

Tào Tháo ở phía xa lấy, sắc mặt trở nên có chút khó, hỏi hướng Hứa Chử, "Trọng Khang cho rằng, Phụng Tiên có thể hay không thắng được Nhiễm Mẫn? "

Hứa Chử lắc đầu, "Lữ tướng quân cùng Nhiễm tướng quân đều có vạn phu không lo chi dũng, lấy mặt tướng tới, 100 hiệp bên trong, khó phân thắng bại. "

"Ái! Đã như vậy, người hai người liền đi trợ Phụng Tiên giúp một tay a !! "

Hứa Chử cùng Điền Vi liếc nhau, cùng nhau thúc ngựa đi, xông về Nhiễm Mẫn.

"Lữ tướng quân, Hứa Chử tới cùng! "

"Điền Vi tới cùng! "

Theo hai người cùng nhau gia nhập chiến đoàn, Lữ Bố trong lòng hơi có chút thoải mái, mà Nhiễm Mẫn, trên người chiến ý càng thêm mãnh liệt.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bố Tướng Thần kỹ năng mất đi hiệu lực, Lữ Bố trước mặt vũ lực giá trị hạ xuống tới 105, Nhiễm Mẫn kỹ năng có thể tăng trở lại tới 109. "

Di, tình huống gì? Kỹ năng mất đi hiệu lực? Ngô Lập Nhân trong lòng mặc dù không hiểu, lại mừng thầm.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Vi Hiến Thần phát động, Điền Vi vũ lực + 4, đôi thiết Kích + 1, trước mặt Điền Vi vũ lực giá trị tăng lên tới 105. "

Nguyên lai là Tào Tháo phái Điền Vi trợ trận rồi!

Đại thiên vương hùng khởi! Đến cái song sát, Tào Tháo liền triệt để phê đi, Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầmYY nói.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: tái đấu tướng tam anh chiến thiên vương, kế phá thành Tuân Úc hiển diệu sách

Điền Vi cùng Hứa Chử cùng nhau gia nhập, hai người cũng đã cảm giác được Nhiễm Mẫn khí thế trên người cùng trước đây lần đầu tiên ở Bành Thành chỉ chiến lúc vậy. Bất quá lần này ba người cộng chiến đấu Nhiễm Mẫn, có thể dùng Điền Vi áp lực nhỏ rất nhiều; đối với Hứa Chử mà nói, lại luôn cảm thấy Nhiễm Mẫn không phải là mình có khả năng ngăn cản, Nhiễm Mẫn mỗi lần xuất thủ, Hứa Chử cũng không dám đón đỡ, chỉ có thể hư hoàng nhất hạ mau tránh ra. Mà Lữ Bố, tuy là lại tựa như Hứa Điền hai người gia nhập vào, sử dụng chính mình giảm nhẹ đi nhiều áp lực, nhưng đã rất lâu sau, chính mình phản lại cảm thấy có chút bó tay bó chân, căn bản không có thể tùy ý phát huy mình võ nghệ.

Chỉ thấy Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích vung lên, Nhiễm Mẫn Liên Câu Kích lần nữa nghênh đón, Lữ Bố cười lạnh một tiếng, cổ kỹ trọng thi, bỗng nhiên vừa chuyển, hướng bên phải dưới đi, đang nghĩ ngợi lần này lại nếu lần đem Nhiễm Mẫn đâm bị thương lúc, lại đến mình họa kích tiêu chi dụng phải Điền Vi thiết Kích trên. Lữ Bố nhất thời cảm thấy thiên hôn địa ám, rống to: "Điền tướng quân, người điem! "

Điền Vi xanh mặt, không rảnh giải thích cái gì, chỉ là trong lòng phúc phi một câu: Ta làm sao biết người muốn như vậy biến chiêu!

Giữa lúc Nhiễm Mẫn Song Nhận Mâu chống đỡ Điền Vi, Liên Câu Kích để lấy Lữ Bố lúc, Hứa Chử mừng rỡ trong lòng: Rốt cục đến khi cơ hội! Đại đao trong tay bỗng nhiên vừa nhấc, hướng Nhiễm Mẫn chém tới.

Nhiễm Mẫn vẫn mật thiết lưu ý mấy người, nhãn tình hướng khẩn cấp, hét lớn một tiếng, dùng sức cách mở Điền Vi đôi thiết Kích, Song Nhận Mâu thuận thế về phía sau đẩy, một bên kia mũi thương trực tiếp đụng phải Hứa Chử trên đại đao, Hứa Chử chỉ là muốn thu hồi cũng đã không kịp, chỉ nghe được một hồi "Keng. . .", Song Nhận Mâu mang theo lực lượng khổng lồ dĩ nhiên trực tiếp nganh sinh sinh đem Hứa Chử đại đao đánh cho lủng đoạn, Hứa Chử bị cái này lực mạnh chấn động, chỉ cảm thấy hồ khẩu một hồi đau như xé, cả đôi cánh tay không ngừng run rẩy. Một đoạn lưỡi đao càn là bay về phía một bên Lữ Bố.

Cái này đoạn đao tới cực nhanh, Lữ Bố dưới tình thế cấp bách, vội vã rút về họa kích, đem đoạn nhận lần nữa đánh bay, điều này làm cho Lữ Bố trong lòng càng là oán khí không ngừng, "Hứa tướng quân, nếu khí giới đã đứt, không bằng lui về trong trận, đỡ phải vướng bận! "

Hứa Chử lúc đầu đã bị Nhiễm Mẫn lực mạnh chấn động, lại bị Lữ Bố ngôn ngữ một kích, không khỏi hai mắt tròn, cần phải nhận lại cũng không biết nói như thế nào, chỉ có thể ở một bên "A a a " rống giận ba tiếng, phát tiết tức giận trong lòng.

"Ha ha, người ba người cùng lên, ta lại có sợ gì! "

Nhiễm Mẫn hào khí can vân, cười to vài tiếng, hai tay vũ khí bất định, lấy Lữ, Điền, Hứa tam tướng, không sợ hãi chút nào, trong ánh mắt tràn đầy chẳng

đáng.

Nhiệm Mẫn những lời này vừa ra, làm cho Hứa Chử trở nên phẫn nộ, một năm chế mắt đi lý trí: "Nhiệm Mẫn thất phu, ta thề cùng ngươi quyết nhất tử chiến! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử ấn dấu kỹ năng Công Liệt phát động. Công Liệt -- Chử chi Công Liệt từng có Điền Vi. Trong khi ba lần thua ở cùng một người vật thủ lúc, thì có thể ở trong chiến đấu phát động kỹ năng Công Liệt, vũ lực lâm thời tăng 2 điểm, bại vào không cùng người vật có thể chống hiệu quả, tối cao tăng 6 điểm vũ lực, trong khi Hứa Chử Công Liệt tăng vũ lực 2 điểm, Hứa Chử trước mặt vũ lực giá trị đề thăng tới 101. "

Ngô Lập Nhân sau khi nghe xong, thiếu chút nữa không khống chế được muốn chửi mả nó xung động: Lại tăng cường cái này Hồ Sĩ rồi! Hệ thống, đây là tình huống gì?

"Rất nhiều người mới đều có không cùng một dạng ấn dấu thuộc tính cùng kỹ năng có thể hay không trong chốc lát bày ra, cần đặc định điều kiện kích hoạt, cũng tỷ như Trần Cận Nam ấn dấu kỹ năng Lương Sư giống nhau, mỗi tức chủ động muốn ngạc nhiên. "

"Tào lão bản bây giờ không phải là chẳng phải là có ba cái vũ lực phá bách nhân vật rồi! Bản tức chủ chỉ có thiên vương cùng Triệu Văn hai cái, còn không ra sức a! Bất quá Tần Chiêu bình thường phát triển tiếp, khẳng định cũng sẽ phá bách, chỉ ít hiện nay còn không có lĩnh ngộ kỹ năng, hy vọng một trận chiến này có thể đột phá một cái mình! Hệ thống, Tần Chiêu ở Trừ Huyền Đông Thành trải qua mấy trận đại chiến, là có nên hay không lại có đề thăng? Giúp ta kiểm tra đo lường dưới Tần Chiêu hiện nay thuộc tính. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tần Chiêu trước mắt tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 94, chỉ huy 88, trí lực 84, chính trị 80. Chịu Vương Thủ Nhân Tân Học kỹ năng ảnh hưởng, Tần Chiêu đỉnh phong tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 98, chỉ huy 93+ 1, trí lực 86, chính trị 85. "

"Không sai biệt lắm là cùng Hạ Hầu Đôn một cái cấp bậc rồi, nếu như lần này gặp phải Hạ Hầu Đôn, không biết Tần Chiêu có hay không có thể báo thù cha? "

Ngô Lập Nhân ở Hạ Bi lo lắng Nhiệm Mẫn an nguy, nhưng mà Nhiệm Mẫn lại đối với Hứa Chử lừa gạt một điểm không để bụng, lấy Hứa Chử cầm đoạn đao vọt tới, Liên Câu Kích lần nữa bỗng nhiên đẩy ra, lại một lần nữa đem Hứa Chử đoạn đao đập bay. Điền Vi thấy thế, phóng ngựa giết hướng Nhiệm Mẫn, hô to một tiếng: "Trọng Khang đừng có cậy mạnh, ta tới giúp ngươi! " nói xong, cầm đôi Kích lần nữa gia nhập vào chiến đoàn.

Lữ Bố bắt đặc đi lác đầu, không thể làm gì khác hơn là lần nữa ăn Kích xông về Nhiệm Mẫn.

Trên thành tường, Trần Đăng không tự chủ được nói một câu xúc động: "Tráng tai, Nhiệm tướng quân! Từng nghe thấy Hồ Lao quan trước, Lưu Bị, Quan Vũ, Trương Phi tam anh chiến đấu Lữ Bố, đánh một trận mà thiên hạ kinh sợ; lần này Hứa Chử, Điền Vi lại không giám Lữ Bố chi dũng, mà thiên vương một người độc chiến ba người mà không thấy bại! Nhiệm tướng quân thật là thiên thần chi tướng cũng!

Từ Ninh cùng Tang Bá nghe xong, nhao nhao xin đánh: "Tướng địch lấy nhiều khi ít, mặt tướng nguyện ý xin đánh, lấy trợ Nhiệm tướng quân! "

Trần Đăng lác đầu, "Chủ công làm cho bọn ta khản thủ thành trì, không phải vạn bất đắc dĩ, chớ đơn giản xuất chiến, Nhiệm tướng quân trận chiến này, đã lệnh sĩ khí quân ta đại chấn, tái chiến tất nhiên bất lợi, truyền lệnh đánh chuông thu binh! "

"Đình đình đình keng! "

Nhiệm Mẫn nguyên bản đang ở hết sức chăm chú cùng Lữ, Điền, Hứa tam tướng đánh nhau, bỗng nhiên đánh chuông chi tiếng vang lên, Nhiệm Mẫn nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay vũ khí tả hữu nở hoa, đem mấy người ngăn cản ở một bên, giục ngựa liền hướng trong trận đi, mấy người nghĩ đến Tào Tháo ra lệnh, muốn bắt Nhiệm Mẫn, liền muốn đuổi sát theo. Lúc này, Tào Tháo nhìn thấy tam tướng cùng nhau đuổi theo, vội vã đánh chuông thu binh, hạ lệnh tam tướng rút về.

"Cái này Nhiệm Mẫn vì sao như thế dũng mãnh? Trước đây Phụng Tiên một người chiến đấu hãn, là có thể đứng ở thế bất bại, thậm chí mấy ngày trước đây còn nhỏ thắng một hồi, vì sao hôm nay tam tướng đều xuất hiện, ngược lại không kịp ngày hôm trước chi chiến? " Tào Tháo thờ dãi một tiếng, hỏi hướng chu vi chư tướng.

"Tào công, lấy Liêu trong lúc đó, Ôn Hầu Kích pháp có chút tình diệu, nhưng là lại là đại khai đại hợp phương pháp. Hứa tướng quân cùng Điền tướng quân tuy là dũng mãnh, ba người tề chiến, ngược lại ảnh hưởng Ôn Hầu phát huy, làm cho Ôn Hầu bó tay bó chân, khắp nơi bị quân chế. Hơn nữa Hứa tướng quân khí giới bị Nhiệm Mẫn một Mâu cắt đứt, mặc dù nói Nhiệm Mẫn khí lực vĩ đại, thế nhưng cũng có khí giới hoàn mỹ nguyên có. Công đức thiện kỳ sự! Lời ấy không uổng! "

Tào Tháo gật đầu, "Văn Viễn nói như vậy, khá có đạo lý! Trở về nhất định phải tìm người giỏi tay nghề cho Trọng Khang khác làm một thanh chiến đao mới có thể. Bất quá trận chiến này quân ta nhụt khí mất hết, thật là khiến người thờ dãi không ngừng! Nhiệm Mẫn võ nghệ quả thực rất cao, trận chiến này đủ để sánh ngang Hồ Lao quan chi tam anh chiến đấu, làm người ta nhìn mà than thở! Có Nhiệm Mẫn ở Từ Châu quả thật đánh chiếm! "

Tuân Úc mỉm cười, hướng Tào Tháo khom người một chút, "Chủ công lời ấy sai lớn! Dem ở mưu mà không ở dũng! Tuy là Nhiệm Mẫn võ nghệ rất cao, ức chỉ cần lực thi tiểu kế, liền có thể làm cho Nhiệm Mẫn thúc thủ chịu trôi! "

Tào Tháo vừa nghe hai mắt sáng ngời, mừng rỡ trong lòng quá đổi, liền vội vàng hỏi: "Văn Nhục có gì diệu kế có thể giúp ta phá tặc, mau mau nói tới! "

"Lần này đại quân ta thảo Từ, Từ Châu Ngô Minh địa bàn quản lý chỉ có Bành Thành, Hạ Bi, Nghiễm Lăng ba Quận. Bành Thành bị vây, tứ cố vô thân, nếu như tứ môn vây khốn, trong thành người nhất định hợp lực cố thủ, cấp thiết không thể mưu tính. Binh pháp có nói: Vây sư di khuyết, không bằng vây

tam môn mà lưu một môn, nếu như tình huống trong thành khẩn cấp, nhất định từ một môn đột phá vòng vây ra; đến lúc đó sau, lại phải mấy vị tướng quân phân biệt ở lui hướng Hạ Bi trên đường nhất hiểm yếu chỗ mai phục, trải qua xung phong liều chết, nhất định khiến cho hao binh tổn tướng. Đến cuối cùng người kiệt sức, ngựa hết hơi lúc, lại phải một đại đem tuôn ra, nhất định một cổ mà tóm lại! Đây cái gọi là vây tam khuyết một kế sách. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 89: vây ba lưu một Tào Tháo điều đem, tương kế tựu kế Trần Đăng trừ mưu

"Ha ha ha! " Tào Tháo nghe xong không khỏi cười ha hả, "Văn Nhượng kế này rất hay! Liên này kế mà đi! "

Quách Gia cũng gật đầu, "Đã như vậy, cần vây quanh đông tây bắc tam môn, chỉ chờ cửa nam, cửa nam đi Hạ Bi hơi gần, Nhiệm Mẫn tất lấy đạo này mà quay về, lấy lợi cho quân ta bố trí mai phục. "

"Phụng Hiếu nói như vậy, rất hợp ý ta! Trương Liêu Lữ Bố, lệnh người hai người, lĩnh binh năm nghìn, ở Bành Thành cửa nam hai mươi dặm chỗ mai phục đứng lên, đến khi Nhiệm Mẫn đại quân đột phá vòng vây ra khỏi thành, trải qua lúc, đại quân đều xuất hiện, xung phong liều chết một hồi, trận chiến này chỉ cần giết nhiều sĩ tốt, loạn kỳ quân tâm là được. "

Trương Liêu xuất trận, lớn tiếng đáp, "Mặt tướng lĩnh mệnh! " mà Lữ Bố lại có chút không tình nguyện, để cho mình bỏ hạ cũ làm Chủ Tướng, mà chính mình vì phó tướng. Lữ Bố trong lòng có không nói ra được không được tự nhiên cùng biệt khuất, nhưng là vẫn không thể làm gì khác hơn lên tiếng, "Lữ Bố lĩnh mệnh! "

Tào Tháo không để ý tới Lữ Bố tâm thái, Lữ Bố biểu hiện hôm nay xa xa thấp với mình mong muốn, điều này làm cho Tào Tháo rất là bất mãn.

"Vu Cấm, Hứa Chử, lệnh người hai người lĩnh năm nghìn binh mã, rời Bành Thành cửa nam tám mươi dặm chỗ mai phục đứng lên, đến khi Nhiệm Mẫn đại quân trải qua, lại xung phong liều chết một hồi, cùng Trương Lữ nhị tướng thông thường, giết nhiều sĩ tốt, không nên triển đấu Nhiệm Mẫn. "

Vu Cấm cùng Hứa Chử cùng kêu lên đáp: "Mặt tướng lĩnh mệnh! "

"Hạ Hầu Đôn, Điền Vi, Nhiệm Mẫn nếu như tránh được trước mặt mai phục, tất biết chọn tuyến đường đi rời từ 120 dặm bên ngoài Độc Long Sơn, lệnh người hai người lĩnh năm nghìn binh mã ở Độc Long Sơn mai phục, nhiều Bị bấy rập bán mã tác, Nhiệm Mẫn nếu từ nay về sau qua, cần phải bắt giữ chi! "

Hạ Hầu Đôn cùng Điền Vi cùng hô lên: "Mặt tướng lĩnh mệnh! "

Tào Tháo điểm tướng hoàn tất, nói tiếp: "Chư vị nhưng còn có muốn bổ sung? "

Tuân Úc còn nói thêm: "Chủ công, lần này nếu như phá thành, cần hiểu dụ quân sĩ, không được quấy nhiễu dân. Muốn thành đại sự, trước phải được dân tâm. "

Tào Tháo gật đầu, lại đưa mắt quét mắt một lần chúng tướng, "Văn Nhượng nói như vậy, cùng Phụng Hiếu không mưu mà hợp, chư tướng cần làm ước thúc quân sĩ, người vi phạm định trăm không tha! "

"Chủ công, quấy nhiễu dân tuy không thể! Thế nhưng Mi gia, Trần gia cùng Đào gia, rất có thuế ruộng, nếu được Tam gia từ chi phí, cần tắc vô ưu cũng! Nếu như thành phá có thể hưởng Tam gia thu thập thuế ruộng, nếu như không tuân, lợi dụng cấu kết Ngô Minh tội luận xử, chủ công nghĩ như thế nào? "

Tào Tháo một, chính là Trình Dục, cười gật đầu, "Trọng Đức nói như vậy quá mức hữu nghị! "

Bành Thành, phủ Thái Thú.

Nhiệm Mẫn trở về thành sau, vội vã triệu tập chúng văn võ cùng nhau nghị sự.

Chúng văn võ nhao nhao khen Nhiệm Mẫn, "Tướng quân dũng mãnh phi thường! Bành Thành hết thấy tướng sĩ đến tướng quân độc chiến tam tướng sau đó, sĩ khí vang dội, tuy là Tào Tháo đại quân gấp ba với ta, lại người người đều có chiến đấu tâm. "

Nhiệm Mẫn lại không nói gì thêm, hẳn thật sâu biết trừ mình ra, không người nào có thể ngăn trở Lữ, Điền, Hứa tam tướng, huống hồ Tào quân Hồ Báo Kỳ, Thanh Châu binh đều là bách chiến chi tốt, chính mình dưới trướng tướng sĩ lại có nhiều tân binh, thao luyện không tinh lắm thực, Tào Tháo đại quân

vây thành lâu ngày, hốt hoảng ứng chiến, tất nhiên không địch lại, hay là muốn sớm tính toán mới tốt.

Trần Đăng hướng Nhiễm Mẫn chấp tay một cái, nói tiếp: "Tướng quân, bọn ta chỉ cần đóng cửa tử thủ, mà đợi kỳ biến, quân địch gấp ba với ta, Chiến giả bất lợi! "

"Nguyên Long nói như vậy, rất tốt. Chư tướng cần vỗ các ty kỳ chức, không được tự tiện xuất chiến, người vi phạm tất trăm! "

Tang Bá xin vào Ngô Minh tới nay, vẫn không có cơ hội lập công; lần trước đánh với Cao Thuận, bị hấn chạy trốn, hôm nay cũng không có cơ hội làm trận giết địch, trong lòng hấn hơi có chút vội vàng xao động, bỗng nhiên có chủ ý, liền lập tức chờ lệnh nói: "Tướng quân, lần này sĩ khí chính thịnh, Bá nguyện lĩnh bộ đội sở thuộc thừa dịp lúc ban đêm tập kích doanh trại địch, như vậy tất có thu hoạch! "

"Tuyên Cao, Tào Tháo gọi về dụng binh càng thêm Quách Gia Tuân Úc Thiện Mưu, làm sao không đề phòng tập kích doanh trại địch, bọn ta cần phải dựa theo chủ công ý, tử thủ Bành Thành, đợi viện quân, lại đồ đột phá vòng vây kế sách. "

Tang Bá không phục, lại giải thích: "Chủ công tại phía xa Hạ Bi, làm sao có thể biết rõ Bành Thành tình hình, nếu lấy chủ công chi mệnh mà làm lỡ thời cơ, há là làm Tướng chi đạo? Nhân ngôn: Tướng ở bên ngoài quân mệnh có thể không nhận, tướng quân ứng với phải biết đạo lý này, có gì ? Chỉ là nghe theo chủ công ý? "

Nhiễm Mẫn nghe xong, không khỏi vỗ án, "Làm càn! Ngươi là người phương nào, dám ở này vọng luận chủ công? Chủ công nói, chưa từng có bỏ qua? "

Tang Bá nhân Nhiễm Mẫn tức giận, vội vả quỳ xuống thỉnh tội.

"Tuyên Cao, ngươi lại đứng dậy. Khả năng ngươi không quá hiểu chủ công. Từ chủ công thoát ly Viên Thuật, từ Hạ Bi dụng thân đến bây giờ, người quen đều là chuẩn, ngôn ngữ không không ứng nghiệm, cao thấp chiến đấu hơn mười lần, ít khi bị bại. Ngô từng bởi vì tự phụ dũng lực, không nghe chủ công nói như vậy, kết quả thảm bại với Tào Nhân thủ, bây giờ nghĩ đến, chủ công định là người phi thường, không phải bọn ta có khả năng biết chi. Không phải Mẫn chỉ tin chủ công nói như vậy, chủ công cũng nhiều nghe theo quân sư kế sách, cho nên mới có thể trăm lý phong, ngoại trừ Viên Tổ, bại Tào Nhân, lui Tào Tháo. Đây vì chủ công khí độ độ, kiến thức cùng ý chí chỗ thành cũng! "

Tang Bá đến chính mình coi là "Thiên vương " vậy Nhiễm Mẫn thật không ngờ tôn sùng Ngô Lập Nhân, trong lòng không khỏi cảm thán nói: Chủ công thật là minh chủ cũng!

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tức chủ thu được Tang Bá thân mật điểm 9 điểm, trước mặt tức chủ sở hữu thân mật điểm 68, cừu hận giá trị 102. "

Ngô Lập Nhân không giải thích được thu được thân mật giá trị, khả năng hấn vĩnh viễn sẽ không biết, cũng là bởi vì hấn tử trung phản Nhiễm Mẫn buổi nói chuyện, làm cho Tang Bá đưa tới thân mật điểm.

"Chư vị còn có gì muốn nói không? Nếu là không có, tất cả lui ra, các ty kỳ chức, đi trước không nên xuất hiện bất luận cái gì cạm bẫy. "

Mọi người nhao nhao xin cáo lui, chỉ có Trần Đăng một người không có đi, Nhiễm Mẫn biết, hấn có lời.

"Nguyên Long, có chuyện mời nói! "

Trần Đăng cười cười, "Tướng quân, Bành Thành đại đa số lương thảo đồ quân nhu đều đã chờ đi, còn dư lại khá lớn quân hai mươi ngày tác dụng. Đến cho nên mời tướng quân trước giờ làm xong đột phá vòng vây chuẩn bị. "

"Cái này ta biết. Ta còn đang chờ chủ công cùng quân sư tin tức, Tào Tháo đại quân đột kích, chủ công hấn biết, chỉ là không biết biết an bài như thế nào. "

Trần Đăng tại chỗ muốn chỉ chốc lát, "Nghe nói chủ công ở Trừ Huyện đại bại Viên Thuật đại tướng quân Kỳ Linh, nếu như biết Tào quân đột kích, sợ là sẽ phải điều quân trở về tới cứu, tạm thời đợi mấy ngày, tự có kết quả. "

Nhiễm Mẫn ở Bành Thành đóng cửa khấn thủ, Tào Tháo liền chia đánh đông tây bắc tam môn, Nhiễm Mẫn không thể làm gì khác hơn là chia gần nhau. May mà Bành Thành bên trong sớm có chuẩn bị, lần cây lõi thạch có nhiều dự bị, ba ngày chi chiến, Tào quân thương vong hơn vạn, thế nhưng thủ thành vật đã đem cần tấn.

Là ngày đêm, Trần Đăng vội vội vàng vàng tới gặp Nhiễm Mẫn.

Nhiễm Mẫn đến Trần Đăng đêm khuya tới chơi, biết tất muốn chuyện trọng yếu, một bên bắt chuyện hấn ngồi xuống, vừa nói: "Nguyên Long có hay không có rất trọng yếu quân tình? "

"Nhiễm tướng quân, có tin tức! Quân sư phái người truyền tin, quân sư hiện tại suất quân năm nghìn tới tiếp ứng quân ta đột phá vòng vây. Bây giờ Tào Tháo ba mặt vây thành, chỉ có cửa nam có thể chạy ra. Chỉ bất quá cửa nam sở trải qua đường, tất có mai phục, quân ta đột phá vòng vây đi, tất bị tổn thương. Quân sư suất quân từ sở hành chi lộ thượng tiếp ứng bọn ta. "

Nhiễm Mẫn nghe nói, thờ phào nhẹ nhõm, "Như vậy liền tốt, ta đây quân liền tới nay đột phá vòng vây vừa vạn? "

Trần Đăng lắc đầu, "Tối nay đột phá vòng vây thực sự quá vội vàng, tối nay còn cần chuẩn bị rất nhiều thứ, mặc dù Tào Tháo vào Bành Thành, cũng muốn làm cho hấn mũi dỉnh đây tro. "

"Nguyên Long có gì diệu kế? "

Nhiễm Mẫn nghe xong, không khỏi biến sắc, "Nguyên Long, quả muốn đi kế này Sách? "

Trần Đăng than thở: "Tào quân nếu như đánh chiếm Bành Thành, thì Từ Châu ngũ Quận thì có ba Quận ở Tào Tháo thủ, nếu bên ngoài dất dắc thẳng chỉ sư, ồ ạt tiến công Hạ Bì, Hạ Bì lâm nguy! "

"Nguyên Long kế này rất tốt, sợ là sẽ phải đắc tội không ít người. "

Trần Đăng cười ha ha một tiếng, "Nếu như phụ trợ chủ công thành tựu đại sự, ngày khác danh thùy xanh sử, lên lại có sợ gì! "

"Nguyên Long quả nhiên anh hào chí sĩ! Ngày mai liền tập hợp tướng sĩ, thừa dịp lúc ban đêm đột phá vòng vây, quân ta còn có ba chục ngàn đại quân, mặc dù bị mai phục, ngô lại có sợ gì! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Thẩm Kế mưu Trương Liêu cứu Lữ Bố, đánh hậu đội Hồ Si trăm Tôn Quan

Ngày thứ hai, Tào Tháo triệu tập chư tướng, "Trận đánh hôm qua, Bành Thành bên trong thủ thành vật càng ngày càng ít, hôm nay công thành, chư tướng cần phải dùng sức, tin tưởng không được bao lâu liền có thể đi vào Bành Thành trong. "

Mới vừa nói xong, Quách Gia chiến đi ra, "Chủ công! Hôm nay không thích hợp công thành! "

Tào Tháo do dự rồi Quách Gia, khó hiểu hỏi: "Phụng Hiếu thế nào nói ra lời này? "

"Chủ công là muốn một cái hoàn chỉnh không hao tổn Bành Thành hay là muốn một cái tàn phá không chịu nổi Bành Thành? " Quách Gia hỏi.

Tào Tháo rồi những người còn lại, ha ha cười vài tiếng nói: "Phụng Hiếu chớ nói chuyện cười! Tự nhiên muốn hoàn chỉnh không hao tổn Bành Thành rồi! "

"Đã như vậy, nếu như chủ công tiếp tục tăng mạnh tiến công, sợ rằng Bành Thành Thủ tướng vì phòng thủ, biết phá hủy phòng lấy lấy được lẫn cây đá lăn, đến lúc đó mặc dù công phá, cái này Bành Thành cũng trở nên thiên sang bách khổng, thật là không đáng giá. Không kém trước hoàn lại một chút, tướng địch thấy có cơ hội để lợi dụng được, tất biết lấy cửa nam mà chạy, nếu vậy thì có thể trung Văn Nhượng tiên sinh kế sách! "

Tào Tháo nghe xong, vỗ tay tán thưởng, "Nếu không phải Phụng Hiếu nói như vậy, ngô suýt nữa làm đại sự! Lấy Phụng Hiếu ý, quân địch khi nào biết đột phá vòng vây? "

"Hôm nay chủ công nếu như bắt đầu tạm hoãn công thành, sợ là liền sẽ ở đây mấy ngày, vì vậy cần phải cẩn thận cẩn dạn mấy vị tướng quân, mà đội quân địch. "

Công thành Tào quân phảng phất cùng bên trong thành quân coi giữ ước định xong thông thường, đều ở tạm thời an tĩnh trạng thái, nhưng là tất cả mọi người biết, đây là bão tố đã tới trước tình mệnh.

Nhiễm Mẫn tọa ở chính giữa, vẫn vô phân biệt ngồi trên hai bên, Nhiễm Mẫn mở miệng hỏi: "Nguyên Long, các tướng sĩ đều chuẩn bị xong chưa? "

Trần Đăng gật đầu, tiện đà đáp: "Các tướng sĩ đều tập kết hoàn tất, lên đường gong gông, chưa mang bất luận cái gì đồ quân nhu. Chỉ chờ tướng quân lệnh dưới, hướng viện quân tới phương hướng đột phá vòng vây, cùng quân sư hội hợp. Bên trong thành cũng đã bố trí xong. Đột phá vòng vây thời gian cũng đã phái người truyền cái quân sư, tới nay quân sư sẽ phái quân tiếp ứng. "

"Đã như vậy, truyền lệnh tướng sĩ, đêm nay canh hai nấu cơm, canh ba chuẩn bị đột phá vòng vây, tất cả dựa theo nguyên kế hoạch mà đi. "

Trời tối người yên.

Bành Thành hết thấy tướng sĩ đều đã chờ xuất phát, đám người lặng lẽ mở ra cổng thành phía nam lúc, Bành Thành hơn ba vạn quân sĩ liền đều đầu vào đẩy từ trong thành đi ra ngoài. Ngoài cửa Nam ước chừng Tào quân một ngàn nhân mã, Nhiễm Mẫn phía trước, dẫn theo dưới tướng tướng sĩ, chỉ một phen xung phong liền chết, liền hầu như tiêu diệt hầu như không còn.

"Nguyên Long, cái này có một cái đại lộ cùng một con đường mòn, địch tương hội tại nơi nào mai phục? "

"Bình pháp hư thực giao nhau, không thể đều. Đường nhỏ dễ mai phục, đại lộ dễ dàng đi. Ta nếu đi đại lộ, sợ rằng càng biết trúng mai phục, ta tất phương pháp trái ngược, không bằng đi đường nhỏ tốt hơn! "

"Vây theo như Nguyên Long nói như vậy! "

Nhiễm Mẫn suất bộ phía trước, lệnh Từ Ninh Tang Bá ở giữa bảo vệ quan văn, Tồn Quan suất bộ năm nghìn đoạn hậu.

Đại đi nhanh rồi hai mươi dặm, bỗng nhiên chu vi cây đuốc nổi lên bốn phía, tiếng reo hò bên tai không dứt, hỏa tên cũng nhao nhao bắn ra, trong lúc nhất thời lòng người bàng hoàng, quân tâm đại loạn.

"Nhiễm Mẫn thất phu, trung nhà của ta quân sư kế sách, còn không mau đầu hàng! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Liêu kỹ năng Thẩm Kế phát động. Thẩm Kế -- Trương Liêu Thẩm Kế, lập bắt giặc thủ. Bên ngoài lĩnh quân mai phục đánh lên lúc, vũ lực + 3, chỉ huy + 3. Kiểm tra đo lường đến Trương Liêu tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 93, chỉ huy 94, trí lực 85, chính trị 70. Trước mặt Trương Liêu vũ lực đề thăng tới 96, chỉ huy đề thăng tới 97. "

Vương Thủ Nhân đã đem kế hoạch tối nay báo cho biết Ngô Lập Nhân, cho nên Ngô Lập Nhân một mực chờ đợi đợi hệ thống kiểm tra đo lường tin tức, lo lắng lần hành động này mang đến các loại thương vong.

Nhiễm Mẫn một, một người cầm đầu, chính là Trương Liêu, hẳn không biết được Trương Liêu là người nào, trong lòng ngoại trừ Lữ Bố, tất cả đều không để ở trong lòng. Nhiễm Mẫn cười lạnh một tiếng, "Trúng mai phục thì như thế nào, các tướng sĩ, theo ta đánh ra! "

Nói xong liền người thứ nhất xông về Trương Liêu, sau lưng tướng sĩ cũng nhao nhao theo, nghĩ Trương Liêu phóng đi.

Trương Liêu bên người Lữ Bố, mặc dù đối với thân phận có chút bất mãn, nhưng là vẫn như cũ chủ động xuất kích, nghênh hướng Nhiễm Mẫn.

"Nhiễm Mẫn thất phu, Lữ Bố ở chỗ này! Nạp mạng đi! "

Làm Nhiễm Mẫn giết Tào Báo một nhà sau đó, trở lại doanh trại, Tào thị nữ nhân sau khi nghe xong, khóc tuyệt ở mà, càng là bằng mọi cách khẩn cầu Lữ Bố vì đó một nhà báo thù, từ đó Lữ Bố đối với Nhiễm Mẫn hận ý muốn tới càng sâu, thâm nghĩ giết chết cho thống khoái.

Trương Liêu lấy Lữ Bố lại xông về Nhiễm Mẫn, không khỏi lắc đầu, la lớn: "Ôn Hầu cẩn thận, không thể ham chiến! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn Tuyệt Dừng kỹ năng phát động, vũ lực + 3, Chu Long mã vũ lực + 1, Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích phân biệt + 1, Nhiễm Mẫn trước mặt vũ lực giá trị đề thăng tới 109. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bố Tướng Thần kỹ năng phát động, Lữ Bố vũ lực + 2, Xích Thố mã vũ lực + 1, Phương Thiên Họa Kích vũ lực + 1, trước mặt Lữ Bố vũ lực giá trị đề thăng tới 107, roi chậm lại Nhiễm Mẫn vũ lực 2 điểm, trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực giá trị giảm xuống tới 107. "

Hai người giáp nhau, Nhiễm Mẫn cùng Lữ Bố chiến mười mấy lần hợp bất phân thắng phụ, nhưng là chỉ chớp lát đã bị Nhiễm Mẫn đại quân vây ở trung tâm, Trương Liêu mang binh ra sức chém giết, cứu ra Lữ Bố.

"Ôn Hầu không thể hành động theo cảm tình, trận chiến này chỉ vì quá nhiều quân địch, không thể địch lại được! Lần này xung phong liều chết một hồi, trăm địch rất nhiều, Liêu ôn thỏa đáng báo Tào công, để bày tỏ Ôn Hầu công. "

Lữ Bố "Hanh " một cái tiếng, "Công đã cho ta là người phương nào, làm cho người tới khoe thành tích! " tuyệt không lĩnh Trương Liêu tình, một mình điều khiển mã đi.

Nhiễm Mẫn đại quân xông qua Trương Liêu vây quanh, sớm có quân sĩ báo ra thương vong, tổn thất hên ba nghìn quân mã, cái này lĩnh Nhiễm Mẫn ai thần không ngớt, Trần Đăng càng là lắc đầu bất đắc dĩ, "Tướng quân, quân địch liệu địch tính toán trước, sử dụng lên quyết sách có sai lầm! Lần này hao binh tổn tướng, đều là lên tội cũng, mời tướng quân xử lý! "

Nhiễm Mẫn cười cười, "Nguyên Long, người chỉ là nêu ý kiến, đại quân đều là ta chỉ huy. Nếu muốn xử phạt, Mẫn mới là đệ nhất muốn phạt người. Mời chớ nhiều lời, nơi này hiện tại chỉ có một cái đại lộ, Nguyên Long cho rằng quân địch còn sẽ có mai phục hay không? "

"Tướng quân, quân địch tất nhiên có mai phục. Bất quá nơi này chỉ có một con đường, có thể chọn hơn mười kiện tốt phía trước dò đường, nếu như phát hiện dị thường, có thể rất nhanh báo lại, để ngừa quân địch đánh lên. "

Nhiễm Mẫn gật đầu.

Đại quân lại đi hơn mười dặm, bỗng nhiên có người báo lại, phía trước cách đó không xa có đại lượng cây cối loạn thạch ngăn trở lối đi, Nhiễm Mẫn biết đây là Tào quân cố ý thiết trí, cũng chỉ đành phải quân sĩ đi trước thanh trừ.

"Tướng quân, lúc này cần phải phòng bị quân địch đột kích! " Trần Đăng cẩn thận nhắc nhở.

Nhiệm Mẫn lệnh quân sĩ bốn phía tìm hiểu, vẫn chưa phát hiện có địch quân thân ảnh, cũng liền thôi.

Qua nửa canh giờ, dọn dẹp xong sau, Nhiệm Mẫn hạ lệnh đại quân tiếp tục tiến lên. Được rồi không bao lâu, chợt nghe phía sau tiếng kêu bắt đầu, thì ra quân địch bỏ qua Nhiệm Mẫn tiền bộ, lại tập kích đại quân phần sau.

Tôn Quan suất bộ đi đoạn hậu, bị Tào quân công kích sau, vội vã lệnh cường chế sĩ tốt, vững chắc trận hình, dừng ngựa mà, trong quân địch lờ ra một viên Đại tướng, "Vu Cẩm ở chỗ này! Các ngươi còn không thúc thủ chịu trôi! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vu Cẩm kỹ năng Nghị Trọng phát động, vũ lực + 1, chỉ huy + 2, trí lực + 3, trước mặt Vu Cẩm vũ lực đề thăng tới 93, chỉ huy đề thăng tới 89, trí lực đề thăng tới 86. "

"Gia gia là đại tướng Tôn Quan, không nhận biết ngươi cái gì Vu Cẩm, các huynh đệ, tiến lên, tướng quân thì ở phía trước! "

Tôn Quan đại đao trong tay vung lên, thủ hạ tướng sĩ bắt đầu xung phong liều chết đi.

Vu Cẩm vung tay lên, Tào quân cũng từ bốn phương tám hướng bắt đầu liều chết xung phong.

Tôn Quan tiếp được Vu Cẩm, hai người chiến hơn mười hợp, Tôn Quan không địch lại, thúc ngựa liền đi, đi không bao xa, đang đụng vào Hứa Chử. Hứa Chử hét lớn một tiếng, đại đao hướng về Tôn Quan chém tới. Tôn Quan thấy thế, cũng dùng đao đón lấy, nhất thời chỉ cảm thấy hai lỗ tai ông hưởng, khí huyết cuộn cuộn, đại đao trong tay đã bắt không được, rút xuống đất. Hứa Chử cười ha ha một tiếng, trở tay một đao nữa, đem Tôn Quan trực tiếp bêu đầu.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử Hồ Sĩ kỹ năng phát động, vũ lực + 4, kiểm tra đo lường đến Hứa Chử Công Liệt kỹ năng phát động, vũ lực + 2, trước mặt Hứa Chử vũ lực giá trị tăng lên tới 105. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử trận trăm Tôn Quan, Tôn Quan tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 83, chỉ huy 78, trí lực 50, chính trị 55. Chúc mừng túc chủ thu được đem hồn mảnh nhỏ 1, hiện nay túc chủ sở hữu đem hồn mảnh nhỏ 11. "

Liên tiếp hai cái nêu lên, làm cho Ngô Lập Nhân có cảm giác không phản ứng kịp, "Cái này Tôn Quan là cùng Tang Bá cùng nhau quy hàng, ta còn không thấy một mặt, lại cùng Từ Hủy Tổ giống nhau bị kịch? Trước sau mới mấy giây, cái này thật là xem như là giết trong nháy mắt! Ai, đáng tiếc a, còn không có bắt được thân mật điểm đi ngay! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Vương Dương Minh Trần bình Độc Long Sơn, Trần Nguyên Long hỏa thiêu Bành Thành Huyện

Khi Tang Bá nghe nói hậu đội bị tập kích lúc, không nói lời gì lập tức suất bộ đi trước cứu viện. Từ Ninh không thể làm gì khác hơn là từ hẩn đi, mình thì phái người khoái mã báo cùng Nhiệm Mẫn.

Tang Bá suất bộ chạy tới về sau, chỉ thấy lưỡng quân còn đang chém giết lẫn nhau, mà Tôn Quan đã tìm không thấy ở đâu. Tang Bá lo lắng dị thường, bắt qua một cái trốn chạy sĩ tốt liền hỏi: "Tôn tướng quân ở đâu? "

Sĩ tốt một là Tang Bá, vội vã quỳ xuống, giống như khóc thông thường nói rằng: "Tang tướng quân, Tôn tướng quân, Tôn tướng quân bị tướng địch Hứa Chử cho chém! "

Tang Bá nghe xong, hướng thiên bi hống một tiếng: "Huynh đệ! Vì huynh đã tới chậm! "

"Giết Tào quân, báo huyết cừ! "

"Giết Tào quân, báo huyết cừ! "

"Giết Tào quân, báo huyết cừ! "

Tang Bá dưới quyền tướng sĩ đều là hẩn cùng Tôn Quan tự tay mang ra ngoài, bỗng nhiên nghe nói Tôn Quan chết, tình cảm quân chúng xúc động, tất cả đều muốn vì Tôn Quan báo thù.

"Các huynh đệ, giết sạch Tào quân, cho ta huynh đệ báo thù rửa hận! Xông lên a! "

Nói xong đại quân liền cùng nhau reo hò hướng Tào quân xung phong liều chết đi.

Vu Cấm đã có viện quân tới cứu, vội vã hạ lệnh thu binh lui lại, Tang Bá còn muốn đuổi kịp, bị thủ hạ tướng sĩ kéo: "Tướng quân không thể đuổi nữa, e rằng có phục binh! Huống hồ quân ta đã rời xa Nhiễm tướng quân đại bộ phận, mời tướng quân nghỉ lại! "

Tang Bá thở dài một tiếng, "Ai, ta chẳng phải biết, chỉ là Tôn Quan chết, lệnh ngô sinh lòng bi phẫn, liền không còn cách nào tự giữ. Đã như vậy, truyền lệnh gia tốc đuổi lên trước bộ phận, lần này Tôn tướng quân chết trận, ngô tự nhiên suất bộ cho rằng hậu quân, để ngựa Tào quân. Người đến, cùng ta khoai mã báo biết với Nhiễm tướng quân. "

Nhiễm Mẫn nghe nói hậu đội bị tập kích, sinh lòng lo nghĩ, ý muốn rút quân về cứu viện, bị Trần Đăng lại khuyên xuống dưới. Một lát sau, Từ Ninh phái người báo lại, Tang Bá trước đi cứu viện, Nhiễm Mẫn trong lòng an tâm một ít. Lại một lát sau, Tang Bá phái người báo lại, Tôn Quan binh mã tử thương hầu như không còn, Tang Bá lại suất dưới quyền mình binh mã tự lĩnh hậu đội, lấy Ngự Tào quân.

"Tang Tuyên Cao chân nghĩa sĩ cũng! " Nhiễm Mẫn không khỏi thở dài, liền tiếp bị Tào quân mai phục, Nhiễm Mẫn đại quân dường như chìm sợ cảnh cong, đều đang lặng lẽ nghị luận. Nhiễm Mẫn không thể làm gì khác hơn là hiểu dụ tam quân, phía trước không xa, liền có viện quân tới tiếp ứng, mới thoát binh phục lại sĩ khí, cầm tiếp lấy tiếp tục thúc giục đại quân về phía trước đi.

Vương Thủ Nhân nhận được Trần Đăng tin tức truyền đến sau, cũng ở buổi tối canh hai bắt đầu nấu cơm, tiếp lấy liền mệnh lệnh Tần Chiêu cùng Triệu Văn cùng nhau dẫn dắt Vô Song Quân, hướng về Bành Thành phương hướng Khai đạt.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vương Thủ Nhân kỹ năng Xảo Biến phát động Ứng Biến phát động, chỉ huy + 3, trí lực + 2. Trước mặt Vương Thủ Nhân chỉ huy tăng lên tới 93, trí lực tăng lên tới 100. "

Vương Thủ Nhân cũng xuất binh, tối nay nhất định là một hồi đêm không ngủ, Ngô Lập Nhân còn đang chờ tin tức, không dám vào ngủ.

"Quân sư, phía trước hai mươi dặm có nhất sơn, danh viết Độc Long Sơn, địa thế hiểm yếu, thích hợp mai phục, không biết đúng hay không sẽ có Tào quân tướng sĩ tại nơi mai phục. "

Tần Chiêu đi tới Vương Thủ Nhân bên cạnh, hướng về cách đó không xa chỉ chỉ một cái.

Vương Thủ Nhân mỉm cười, gật đầu, "Thời Minh nói không sai, nơi đây đúng là chạy tới Hạ Bi nhất một nơi tuyệt vời mai phục nơi, cho nên Tào quân sẽ không bỏ rơi nơi này. Vì vậy, Tần tướng quân, Triệu tướng quân, mệnh người hai người mỗi bên mang hai nghìn binh sĩ phân biệt từ trái phải lặng lẽ tiềm tập kích đi qua, nghìn vạn lần nhớ kỹ không phải muốn bị người phát hiện. Nếu thấy hòa khởi, liền lập tức xông tới giết, đem Tào quân chạy tới chân núi, cùng Nhiễm tướng quân đại quân hội hợp, Tào quân tất bại không thể nghi ngờ. "

Tần Chiêu cùng Triệu Văn cùng nhau đáp: "Tuân quân lệnh! Chỉ là quân sư bên người chỉ có mấy trăm nhân mã, có hay không không thích hợp? "

Vương Thủ Nhân khoát khoát tay, "Ta chỉ ở chỗ này chặn giết chạy tán loạn Tào binh, không nên xung phong, đã đủ rồi. Huống hồ vô song tinh binh, mặc dù lấy một địch mười, lấy một chọi hai cũng vui! "

Mà ở Bành Thành bên ngoài, Tào Tháo đã ở bất an chờ đợi kết quả, tuy là đây hết thảy lại tựa như vô cùng thỏa đáng, luôn cảm thấy biết có gì ngoài ý muốn phát sinh.

"Báo! Chủ công, Trương tướng quân cùng Lữ tướng quân đã trở về, giết địch bốn ngàn! "

Lúc này, rốt cục Tào Tháo rốt cục nghênh đón người thứ nhất để cho mình hưng phấn tin tức. Sắc mặt của hắn rốt cục nhiều mây chuyển Tinh, cười rồi Quách Gia cùng Tuân Úc, "Tới đây tính toán đã thành, Văn Nhục, Phụng Hiếu, người hai người không thể bỏ qua công lao! "

Hai người cùng kêu lên nói rằng: "Thật kém chủ công anh minh, chư tướng dùng sức! "

Sau một lúc lâu, Trương Liêu cùng Lữ Bố trở về nộp quân lệnh, Trương Liêu hướng về Tào Tháo tấu nói: "Trận chiến này nhờ có Ôn Hầu dũng mãnh, giết địch vô số, tinh Tào công hậu thưởng Lữ tướng quân! "

Tào Tháo cười đem hai người nâng dậy, "Nhị vị tướng quân cực khổ, tạm hãy lui ra sau nghỉ ngơi, nếu như Phụng Tiên có công, tự nhiên sẽ thưởng! "

Lại qua một canh giờ, Vu Cấm cùng Hứa Chử cũng trở về, hai người cùng đi báo, "Chủ công, bọn ta tiêu diệt hết Tôn Quan bộ đội sở thuộc hơn năm ngàn người, Hứa tướng quân càng là một hiệp trận chém tướng địch Tôn Quan, thực sự đại khoai nhân tâm. "

Tào Tháo cười ha ha một tiếng, không được khen: "Trọng Khang thật dũng tướng cũng! Hai vị tạm hãy lui ra sau nghỉ ngơi khoảng khắc, hơi sau đại quân vào thành. "

Quách Gia hỏi: "Chủ công cùng không đợi Hạ Hầu tướng quân cùng Điển tướng quân trở về lại cùng nhau vào thành? "

"Phụng Hiếu, mai phục ba chỗ, hai nơi đều là thành đại công! Nhiễm Mẫn đại quân đã thành chìm sợ cảnh cong, Hạ Hầu tướng quân cùng Điển tướng quân đã chuẩn bị tốt bấy rập, chỉ đợi Nhiễm Mẫn tự chui đầu vào lưới. Bọn ta trước vào thành, tìm bách tính lò bếp, nhóm lửa làm cơm, chuẩn bị vì Hạ Hầu tướng quân cùng Điển tướng quân khinh công, chẳng phải đẹp thay? "

Tào Tháo đắc ý vô cùng, chỉ cảm thấy thắng lợi liền trước mắt, hạ lệnh đại quân tất cả đều vào thành.

Nhưng mà Tào Tháo vào thành sau đó, dĩ nhiên phát hiện trong thành lại không một người, trong lòng không khỏi lửa giận trọng sinh, "Nhiệm Mẫn thất phu dĩ nhiên đem bách tính tất cả đều dời đi, ta muốn lấy thành trống không thì có ích lợi gì! "

Trình Dục tiến lên, "Chủ công, từng nghe nói Ngô Minh trước đây công phạt Lữ Bố lúc, hạ lệnh thành, đem dân chúng trong thành tất cả đều dời đi, lần này, sợ rằng lại là như thế. Đông Hải quốc cùng Lang Gia quận bách tính cũng dời đi không ít, tới Ngô Minh là sớm có chuẩn bị, buông tha cái này mấy chỗ. "

"Đã như vậy, ngô nhất định phải thừa thắng truy kích, đánh hạ Hạ Bì, ta hẳn còn hướng nơi nào trốn nữa, bách tính đi vào trong lại dời! "

Tào Tháo rút bội kiếm ra, liền hướng một cây cột chém tới, phát tiết lúc này lửa giận trong lòng.

"Chủ công, đã đến nơi này, thì cam tâm đi! Ở trong thành tổng bị ở bên ngoài doanh trường nhiều. "

Tào Tháo Vì vậy hạ lệnh mỗi bên quân tự tìm dân ở nhóm lửa, hẳn mang theo văn võ đi trước Bành Thành phủ Thái Thú để đi, chuẩn bị ở chỗ này vì Hạ Hầu Đôn cùng Điền Vi ăn mừng.

Giữa lúc Tào Tháo đang cùng chúng văn võ thương nghị lúc, bỗng nhiên có người báo, Đông Môn hỏa khởi. Tào Tháo bỗng nhiên cả kinh, đứng lên, tiếp lấy lại nghĩ một chút, "Nhất định là quân sĩ nấu cơm lúc vô ý bốc cháy, chớ vị đừng Kinh! "

Lại một lát sau, lại có người báo, Bắc Môn, Tây Môn đều có hỏa khởi.

"Chủ công, không tốt, sợ là trúng kế! Nhất định là bên trong thành sớm đã bị quân địch đặt lưu hoàng tiêu thạch cây trẩu các loại vật dẫn hỏa, chỉ cần ngoài thành bắn vào một ít hỏa tên, tới nay lại có gió nổi lên, nhất định cả thành đều sẽ bị rơi vào trong biển lửa. Chủ công, không đi nữa, bọn ta sợ là muốn chôn thầy ở đây rồi. "

Quách Gia buổi nói chuyện, làm cho Tào Tháo xuất mồ hôi trán, vội vã hạ lệnh: "Mau mau truyền lệnh, đại quân tập hợp, từ cửa nam ra! "

Đúng lúc này, lại người đến báo, cửa nam cũng hỏa khởi, Tào Tháo thất thần lấy chúng văn võ, tiếp lấy phảng phất hướng một đầu tóc giận sự tử thông thường, cắn răng nghiêng lợi nói: "Ngô Minh tiểu nhi, ta sẽ phải giết ngươi! "

Lúc này toàn bộ Bành Thành bỗng nhiên trong lúc đó, phảng phất bị hỏa hoạn tràn ngập, khắp nơi hỏa quang nổi lên bốn phía, hết thầy binh sĩ cũng bắt đầu nhao nhao hoảng loạn không thôi, hướng về cửa thành bỏ chạy, trong lúc nhất thời, kỵ binh bộ binh lẫn nhau chen chúc tự tương trúng tên, tử thương vô số.

Hứa Chử cùng Tào Hồng đã tới rồi, bảo vệ Tào Tháo, hướng về hỏa thế yếu nhất cửa nam đi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Tháo kỹ năng Gian Hùng phát động, vũ lực + 2, chỉ huy + 3, trí lực + 4, đồng thời mang vào nhân vật chính quang hoàn, trước mặt Tào Tháo vũ lực đề thăng tới 84, chỉ huy đề thăng tới 102, trí lực đề thăng tới 97. "

Chợt nghe Tào Tháo đại chiêu lái ra, Ngô Lập Nhân có điểm mộng, cái này Gian Hùng kỹ năng, có thể nói là hệ thống kiểm tra đo lường đến hết thầy nhân vật lịch sử trung trầu nhất kỹ năng, chỉ cần một nhân vật chính quang hoàn, liền lần át tất cả kỹ năng. Bất quá, Tào Tháo kỹ năng này là ở tình huống nguy cấp lúc sau mới biết phát động, nói như vậy, nhất định là Tào Tháo trúng kế, bị Trần Đăng một cây đuốc đốt ở tại Bành Thành!

Mặc dù đốt bắt tử Tào Tháo, thì tính sao, một cây đuốc đốt không chết được người cũng phải rơi lớp da! Phiên bản Gia Cát Lượng hỏa thiêu Tân Dã, chỉ là không biết kỹ năng này cùng Gia Cát Lượng có phải hay không có quan hệ đâu?

Bất quá Ngô Lập Nhân không có lòng thanh thân suy nghĩ, rốt cuộc là người nào nhất nói ra trước kế sách này, Ngô Lập Nhân lúc này trong lòng chỉ có hài lòng, hẳn đã không nhịn được cười ha ha vài tiếng, tiếp lấy trong miệng nhớ lại một chữ,

"Thoải mái! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Gia Cát trá ngôn bại Hạ Hầu, Triệu Vân Liệt Đảm

chiến Điện Vi

Tào Tháo đại quân từ hỏa hoạn tràn ngập Bành Thành rút lui ra khỏi, kiểm lại nhân số, thương vong ước chừng gần hai vạn người, Tào Tháo bản thân cũng là đầy bụi đất, nếu không phải Hứa Chử liều mạng cứu giúp, Tào Tháo hầu như muốn táng thân hỏa hải.

"Chủ công! "

Chỉ chốc lát còn lại mưu sĩ vô tướng nhao nhao tụ tập đến Tào Tháo bên cạnh, lấy Tào Tháo lúc này dửng dưng, nhao nhao trong lòng có chút thương cảm. Tào Tháo không nói một lời lấy viên phượng, tất cả mọi người cho rằng Tào Tháo chịu đã kích quá lớn, trong lúc nhất thời vẫn không thể tiếp thu.

Tuân Úc đi tới, hướng về Tào Tháo hành lễ, "Chủ công, đừng có như vậy chú ý! Thắng bại là chuyện thường binh gia! "

Tào Tháo bỗng nhiên cười ha ha một tiếng, "Văn Nhượng lời ấy sai biệt! Trận này hỏa với ta mà nói cũng không coi vào đâu, nói gì thất bại? Hạ Hầu tướng quân cùng Điện tướng quân nếu như bắt Nhiễm Mẫn mà quay về, làm, vẫn là người thắng cuối cùng, Chư công nghĩ có đúng không? "

"Chủ công anh minh! " mọi người nhao nhao Ứng Hoà nói.

Quách Gia đi theo qua đây, trên mặt bụi chưa từng lo lắng lau đi, hướng về Tào Tháo bái nói: "Chủ công, không ngờ tới Ngô Minh lấy nhân nghĩa xưng khắp thiên hạ, dám đốt cô thành này, là Gia các loại sở liệu chưa kịp, mời chủ công giáng tội! "

Tào Tháo lắc đầu, hần tuy là gặp thất bại này, trong lòng có chút ảo não, nhưng là lại một chút cũng không có biểu hiện ra ngoài, "Phụng Hiếu, này không phải các ngươi nguyên cố! Trần Đăng hành sự quả quyết không câu nệ một cách, thật sự là khiến người ta khó lòng phòng bị. Bành Thành đốt một cái, được mất đều không coi vào đâu, chỉ cần bắt được Nhiễm Mẫn, đại quân là được nhân cơ hội đánh vào Hạ Bi, thắng bại vẫn còn ở không biết trong lúc đó. "

Tào Tháo tích cực thái độ cũng lấy thủ hạ chính là văn võ, nhao nhao xoa tay, ý muốn cùng Từ Châu quân lại quyết nhất tử chiến.

Quách Gia không có biểu hiện ra Tào Tháo vậy tự tin, lòng mảy của hần nhủ chặt lấy, "Chủ công, Gia cho rằng, nếu như Nhiễm Mẫn sớm đã chuẩn bị bỏ thành, sợ là quân địch sẽ có tiếp ứng, không bằng lại phải trước người hướng Độc Long Sơn trợ giúp Hạ Hầu tướng quân, để phòng bất trắc. "

Tào Tháo trầm tư khoảng khắc, mới vừa nụ cười chậm rãi động lại ở trên mặt, tiếp lấy gật đầu, sắc mặt nghiêm túc mà lấy Tào Chư tướng, tiếp lấy lập tức ra lệnh: "Tào Nhân, Tào Hồng, lệnh người hai người suất Hồ Báo Kỳ năm nghìn, đi đại lộ nhanh chóng chạy tới Độc Long Sơn. Nếu như trong quân địch rồi Hạ Hầu tướng quân mai phục, người hai người từ phía sau giáp công, cộng đánh Nhiễm Mẫn; nếu như, nếu như Hạ Hầu tướng quân cùng Điện tướng quân không địch lại, các ngươi chớ chắc chắn hai vị tướng quân cứu trở về, chớ có sai lầm! "

Tào Nhân cùng Tào Hồng đi lên trước, tiếp nhận quân lệnh, dùng sức gật đầu.

Độc Long Sơn.

Hạ Hầu Đôn suất dưới trướng Thanh Châu binh mai phục tại trên sườn núi, vẫn không nhúc nhích lắng lắng cùng đội Nhiễm Mẫn đại quân trải qua chính mình thiết trí rơi vào trung.

"Tướng quân, chúng ta khi nào xuất kích? " thủ hạ có giáo úy nhẹ nhàng hỏi.

"Truyền lệnh xuống, đến khi đến chân núi có hỏa quang, có nhân mã hí lúc, liền làm cho người bắn nỏ bắn một lượt hỏa tên, lại đem chuẩn bị xong cự thạch đây xuống, tiếp lấy liền xông đánh tiếp. Đối diện Điện tướng quân sẽ cùng ta hành động chung, trận chiến này nhất định phải làm cho Nhiễm Mẫn chết không có chỗ chôn! "

Hạ Hầu Đôn trong thanh âm tràn đầy lửa giận, Hạ Hầu Uyên Tử làm cho hần vẫn ký hận trừ Nhiễm Mẫn, trong lòng hần âm thầm thề: Ngày hôm nay nhất định phải đem Nhiễm Mẫn chém giết ở chỗ này. Độc Long Sơn, Độc Long Sơn, người ta trong lúc đó, chỉ có một người có thể sống sót!

Nghĩ vậy, Hạ Hầu Đôn trong lòng không khỏi có chút chờ mong, cũng cảm giác thời gian trôi qua có chút chậm, Nhiễm Mẫn đại quân còn không có trải qua.

"Chẳng lẽ bị với tướng quân cùng Hứa tướng quân bắt lại rồi? "

Đúng lúc này, chợt nghe cách đó không xa từng đợt tiếng vỗ ngựa truyền đến, liếc nhìn lại, loáng thoáng có trận trận hỏa quang từ xa đến gần, hướng Độc Long Sơn mà đến.

"Tới, làm cho đại gia chuẩn bị sẵn sàng! " Hạ Hầu Đôn nhỏ giọng ra lệnh.

Chỉ chốc lát sau, liền nghe được chân núi tiếng ngựa hí kêu thảm thiết bên tai không dứt. Hạ Hầu Đôn quả đoán đứng dậy, la lớn: "Người bắn nỏ hỏa tiễn chuẩn bị! Cự thạch, thả! "

Trong lúc nhất thời rất nhiều hỏa tên xen lẫn cự thạch hướng chân núi cuộn trào mãnh liệt đi.

"Sao không thấy có tiếng người? "

Hạ Hầu Đôn bỗng nhiên nghĩ đến hơi khác thường, khi đại quân tất cả đều giờ lên cây đuốc, reo hò lao xuống sau đó, đến gần rất nhiều, lúc này Hạ Hầu Đôn mới phát hiện, dĩ nhiên thực sự một người không có, chỉ có thật nhiều ngựa ngổn ngang rớt tại trong bấy. Hạ Hầu Đôn trong lòng cả kinh: Không tốt, trúng kế! Nghĩ vậy, Hạ Hầu Đôn vội vã hạ lệnh lui về, đường vòng phản hồi.

Nhưng mà đúng lúc này, từ Tào quân phía sau lần nữa truyền đến một hồi hò hét: Xông lên a! Giết Tào quân! Tào quân tất cả đều xoay người một, đâm đầu vào là rất nhiều tên. Đối mặt với trong bóng tối khí thế hung hung địch nhân, Tào quân bản năng lựa chọn lui lại, xông về chân núi.

"Đều không cho lui! Lui hẳn phải chết! " Hạ Hầu Đôn đại tiếng rống giận lấy.

Nhưng là đối mặt với ảm số lượng địch nhân, Tào quân đã không để ý tới Hạ Hầu Đôn mệnh lệnh, thậm chí mau trốn rồi. Hạ Hầu Đôn nhân mình đã không thể lệnh cưỡng chế thủ hạ, liền rút bội kiếm ra, một kiếm chém bay một cái đang ở chạy xuống núi Tào binh, la lớn: "Ngươi xuẩn mới! Người nào nếu như lui nữa, người này chính là hạ trảng! "

Hạ Hầu Đôn một câu nói chấn nhiếp chạy tán loạn Tào binh, đại đa số dừng lại chạy tán loạn bước chân của, đình tại chỗ xem chừng.

Hạ Hầu Đôn trường thương chỉ một cái, "Giết a! " tiếp lấy dẫn đầu liền xông ra ngoài.

Lưỡng quân giao đánh nhau, chém giết tiếng reo hò bên tai không dứt.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vô Song Quân kỹ năng Đồng Cừu phát động, sở có Vô Song Quân sĩ tốt vũ lực + 2. "

Vô Song Quân không hổ là tinh anh chi tốt, đối mặt với cường hãn Thanh Châu binh, cho thấy tuyệt cao sức chiến đấu, trong lúc nhất thời Thanh Châu quân bị giết quân lính tan rã, Hạ Hầu Đôn cũng đang liều mạng chém chung quanh Vô Song Quân.

"Hạ Hầu Đôn! Nạp mạng đi! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên gầm lên giận dữ, tiếp lấy Hạ Hầu Đôn cảm giác được phía sau một trận gió di chuyển, hắn theo bản năng tránh sang bên, mới khó khăn lắm tránh thoát một kích trí mạng.

Hạ Hầu Đôn nhìn chăm chú một, thì ra chính là ban đầu ở Bành Thành phía dưới lực chiến Tần Chiêu, hắn không khỏi cười lạnh một tiếng, "Ta tưởng là ai! Nguyên lai là bại tướng dưới tay! Làm sao, gấp như vậy xuống phía dưới bồi người phụ hay sao? "

Tần Chiêu nghiêng răng nghiêng lợi, "Ta hôm nay phải giết ngươi! "

Hạ Hầu Đôn nơi nào đem Tần Chiêu để vào mắt, trong lòng hắn Tần Chiêu vẫn là một năm trước cái kia, nhưng mà hai người giao thủ một cái, Hạ Hầu Đôn mới biết mình sai rồi.

Lúc này Tần Chiêu trong lòng chỉ muốn đem toàn bộ cừu nhân giết cha cho chém, mỗi một thương sắc bén không bì, thậm chí không để ý nguy hiểm của mình, lấy mạng đổi mạng vậy đầu pháp. Hạ Hầu Đôn không nghĩ tới Tần Chiêu trong một năm võ nghệ tinh tiến như trong cái này, trong lòng có chút bất an, trên tay đã yếu thêm vài phần. Hơn nữa Tần Chiêu trong tay Tiêu Dao Đẳng Thần Thương là một bả quý hiếm khi giới, càng làm cho Tần Chiêu thương pháp như hổ thêm cánh.

Nếu như Ngô Lập Nhân ở đây, liền sẽ biết, hai người thực lực trước mắt hầu như không khác biệt, Hạ Hầu Đôn 95 trụ cột vũ lực, kỹ năng không có mở ra, Tần Chiêu 94 trụ cột vũ lực, Tiêu Dao Đẳng Thần Thương vũ lực + 1, cũng là 95.

Tần Chiêu võ nghệ tuy là hơi kém Hạ Hầu Đôn một bậc, thế nhưng đẳng thần thương sắc bén, đền bù nhỏ nhỏ chênh lệch, hai người chiến hai mươi hiệp, vẫn là cân sức ngang tài, Hạ Hầu Đôn trong khoảng thời gian ngắn không thể đẩy lui Tần Chiêu, Tần Chiêu cũng giống vậy đối với Hạ Hầu Đôn không làm sao được, trong lòng lo lắng vạn phần. Đúng lúc này, chợt nghe có người hô to: "Hạ Hầu Đôn chết! Hạ Hầu Đôn chết! "

Tần Chiêu nghe được thanh âm, không khỏi hiểu ý cười: Đúng là hắn tiểu tham quân Gia Cát Lượng.

Hạ Hầu Đôn mặc danh kỳ diệu, không phải biết chuyện gì xảy ra, nhưng mà Vô Song Quân trung rất nhiều người cùng nhau hò hét: Hạ Hầu Đôn chết, làm cho bất minh sở dĩ Tào quân nhất thời mất đi năng lực chống cự, nhao nhao lần nữa hướng chân núi chạy tán loạn.

"Cũng không muốn chạy! Bản tướng không chết, đây là địch quân gian kế! "

Nhưng là khắp nơi Vô Song Quân mang tới cường đại dưới áp lực, Hạ Hầu Đôn lời nói cũng đã không thể khởi đến bất cứ tác dụng gì, Hạ Hầu Đôn rơi vào đường cùng, cũng chỉ đánh cách Khai Tần Chiêu đẳng thần thương, cũng hướng về chân núi triệt hồi.

"Hạ Hầu thất phu, chạy đâu! "

Tần Chiêu mang theo Vô Song Quân liền thừa cơ hướng về Tào quân phát khởi lại một lần nữa xung phong. Hoảng hốt chạy bừa Tào quân, trong lúc nhất thời đều quên chân núi trên đường lớn rất nhiều bẫy rập, vốn là vì Nhiệm Mẫn chuẩn bị bẫy rập, làm cho con ruồi không đầu vậy Tào quân lần nữa tào tộ đã kích không lỏ.

Mà ở một bên kia, Diên Vi cùng Hạ Hầu Đôn thông thương, đầu tiên là mang binh xung phong, muốn rơi vào hỗn loạn Nhiệm Mẫn đại quân một lưới bắt hết; khi phát hiện dĩ nhiên một người không có lúc sau, Triệu Vân suất lĩnh Vô Song Quân lần nữa từ sau đánh tới.

Điền Vi đón nhận Triệu Vân, hai người lại không nhận thức, chỉ là giao thủ một cái, liền đều cảm thấy đối phương là kinh địch.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đàm phát động, vũ lực + 4, Long Đàm Lượng Ngân Thương vũ lực + 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 105. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Vi kỹ năng Hiên Thần phát động, vũ lực + 4, đôi thiết Kích + 1, trước mặt Điền Vi vũ lực giá trị đề thăng tới 105. "

Nghe thế, Ngô Lập Nhân mới minh bạch, cái gì gọi là kỳ phùng địch thủ, gặp lương tài. "Thuộc tính này cùng kỹ năng hoàn toàn tương tự nha! Nếu như không nên bị một cái, đó chính là Triệu Vân đẹp trai một điểm, lại là một hồi ác chiến! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Điền Vi nhờ tên ăn con người, Tuân Úc đàm thế luận đạo

Triệu Vân Long Đàm Lượng Ngân Thương giống như một chỉ ngân long, không ngừng bay lượn, thiêu, ám sát, quấn, đánh, điểm, dạt, không đồng nhất mà nói; Điền Vi lực lớn, một đôi thiết Kích tả hữu không ngừng cuốn, dường như hai to lớn cái kìm, đem Triệu Vân Lượng ngân thương kiềm chế gắt gao. Hai người chiến bốn mươi hiệp, bất phân thắng phụ. Nhưng mà Vô Song Quân lại như cũ bộc phát không có gì sánh kịp sức chiến đấu, Điền Vi thủ hạ Thanh Châu binh không ngừng bị thu gặt lấy.

Đúng lúc này, chợt nghe có người kêu: "Điền tướng quân! Bên kia truyền đến tin tức, Hạ Hầu tướng quân tử trận, không biết thật hay giả! "

Điền Vi vừa nghe, trong lòng cả kinh, Triệu Vân nhất thời bất lại kẻ hở, tay run một cái, vô số thương hoa nở rộ ra, Lượng ngân thương rốt cục phá vỡ đôi thiết Kích kiềm chế, đâm thẳng Điền Vi trước ngực. Trong điện quang hỏa thạch, Điền Vi cảm trong tay thiết Kích hướng trước mặt vung lên, khó khăn lắm đem Triệu Vân ngân thương ngăn cản ở một bên.

"Điền tướng quân, chúng ta mau bỏ đi a !! Các huynh đệ không chịu nổi! "

Điền Vi hét lớn một tiếng, "Rút lui! "

Ra lệnh một tiếng, làm cho đau khổ phản chiến Tào binh phảng phất trong nháy mắt giải thoát rồi thông thường, nhao nhao phóng xuống núi. "Chết tiệt! Chân núi có bấy rập! Không nên chạy loạn! "

Đến rồi chân núi trên đường, Điền Vi mới phát hiện Hạ Hầu Đôn còn đang khổ cực chiến đấu hăng hái, trong lòng vui vẻ: Hạ Hầu tướng quân, trong chúng ta tính toán rồi, mau bỏ đi!

Nói xong, hai người hợp binh một chỗ, lúc này thủ hạ binh lực bất quá hai ngàn người, cùng nhau hướng về Bành Thành phương hướng lướt đi.

Còn đi không bao xa, liền phát hiện xông tới mặt chính là Nhiệm Mẫn suất lĩnh đại quân ngăn lại lối đi, "Tướng địch chạy đâu! Lần này trung nhà của ta quân sư kế sách, còn không xuống ngựa tiếp nhận đầu hàng! "

Hạ Hầu Đôn cùng Điền Vi nhân tình thế không ổn, trường thương chỉ một cái, rống to: "Lần này hãm sâu tử địa, các huynh đệ chỉ có tử chiến, mới có thể sống! Xông lên a! "

Tào quân nghe xong, đến Điền Vi cùng Hạ Hầu Đôn xông lên phía trước nhất, Vi vậy nhao nhao reo hò theo vọt tới.

"Bắn cung! "

Nhiệm Mẫn ra lệnh một tiếng, nhất thời tiền như mưa rơi, Hạ Hầu Đôn cùng Điền Vi nhao nhao đẩy ra tên, nhưng mà thủ hạ chính là sĩ tốt cũng rất nhiều chết ở tên lạc trong. Hạ Hầu Đôn trong lòng phiền muộn dị thường, Điền Vi lớn tiếng nói: "Hạ Hầu tướng quân, chuyện gấp vậy! Không bằng bỏ qua bộ hạ, Vi bảo hộ tướng quân từ sơn đạo mà đi, lại lượn quanh đường phản hồi Bành Thành! "

Hạ Hầu Đôn suy nghĩ một chút, thở dài một hơi, "Liên theo như Điền tướng quân nói như vậy! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên chỉ nghe đến một tràng tiếng xé gió vang lên, Điền Vi theo bản năng dùng tay vỗ một cái, nhưng mà vũ tiễn đã thẳng tắp bắn vào Điền Vi trong mắt trái. Điền Vi bị đau, hét lớn một tiếng "A! ! ! "

"Diễn tướng quân! " Hạ Hầu Đôn một, trong lòng cả kinh, "Diễn tướng quân đi trước, ta tới giúp ngươi đoạn hậu! "

Diễn Vi bưng con mắt trái, bấp thịt trên mặt thống khổ vụn vụn, chỉ thấy hắc nắm chặt vũ tiễn, tiếp lấy dùng sức rút ra một cái, vũ tiễn dĩ nhiên đem con mắt trái trực tiếp con ngươi trực tiếp mang ra ngoài, Diễn Vi lấy máu đầm dề con ngươi, thống khổ hú lên quái dị, "Thân thể lỏng da, chịu cha mẩu, không thể bỏ cũng! " nói xong, dĩ nhiên đem con ngươi thả ở trong miệng nuốt nuốt vào.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Diễn Vi với Độc Long Sơn hoàn thành nhờ tên ăn con ngươi kịch tình, trụ cột vũ lực giá trị vĩnh cửu + 1, trước mặt Diễn Vi trụ cột vũ lực giá trị đề thăng tới 101. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, "Di " một cái tiếng, hắc không nghĩ tới, dĩ nhiên Diễn Vi cũng có thể hoàn thành nhờ tên ăn con ngươi kịch tình, lẽ nào Tào Tháo dưới trướng đại tướng đều là nặng như vậy khẩu vị sao? Minh xuyên qua, làm cho nguyên bản hắc là hoàn thành nhờ tên ăn con ngươi kịch tình Hạ Hầu Đôn, đổi thành Diễn Vi, cũng không biết Hạ Hầu Đôn là nên cảm tạ ta đâu hay là hận ta đâu?

Diễn Vi lần nữa nắm lên đôi thiết kích, hét lớn một tiếng, "Hạ Hầu tướng quân, đi! "

Diễn Vi không để ý chảy máu con mắt, cùng Hạ Hầu Đôn cùng nhau phục hướng Độc Long Sơn trên giết đi. Mà hai người dưới quyền Tào bình lúc này đã không đủ ngăn người, nhân chủ tướng đã trốn, nhao nhao quỵ xuống đầu hàng.

Nhiễm Mẫn đến Hạ Hầu Đôn cùng Diễn Vi hướng về trên núi bỏ chạy, thở dài một tiếng, "Chưa chém giết tướng địch, thật là đáng tiếc! "

Trần Đăng khuyên nhủ, "Nhiễm tướng quân, nơi đây không thích hợp ở lâu, không bằng mau mau lui hướng Hạ Bi. "

"Trời đã sáng choang, lệnh đầu hàng Tào bình thanh lý hạ bộ chương cùng bấy rập, đại quân hơi sự tình nghĩ ngơi và hồi phục, liền toàn lực đi đến Hạ Bi. "

Trải qua cả đêm hành quân cùng đại chiến, Nhiễm Mẫn bộ hạ tướng sĩ đều đã mệt mỏi bất kham, Triệu Vân cùng Tần Chiêu cũng đã tụ lại dưới trướng tướng sĩ tới gặp Nhiễm Mẫn.

"Mặt tướng Triệu Vân, Tần Chiêu, gặp qua Nhiễm tướng quân! "

Nhiễm Mẫn mặt nở nụ cười, "Nhị vị tướng quân cực khổ! Không biết quân sư hiện tại ở nơi nào? "

Tần Chiêu đáp: "Quân sư liền ở phía trước ngoài mười dặm các loại sau Nhiễm tướng quân. "

Nhiễm Mẫn rồi tần Triệu nhị tướng dưới quyền Vô Song Quân, trải qua một hồi ác chiến, vẫn quân dung chỉnh tề, khí thế như hồng, không khỏi thở dài nói: "Nhị vị tướng quân trị quân có cách, này quân chớ không phải là chủ công mới xây Vô Song Quân? "

Tần Chiêu nghe được Nhiễm Mẫn khích lệ, không khỏi cũng sinh lòng vui sướng, ôm quyền đáp: "Chính là! Không phải bọn ta công, cái này Vô Song Quân đời trước chính là Đan Dương tinh binh, chủ công phân phó ta trọng mới biên chế huấn luyện, xưng là Vô Song Quân. "

"Ha ha, Tần tướng quân không được khiêm tốn, nếu chủ công đem như vậy tinh binh giao cho hắc làm ngươi, nói rõ Tần tướng quân thật có như thế bản lĩnh. Ta từ Bành Thành, cũng mang về sắp si 9000 Đan Dương tinh binh, nói vậy Tần tướng quân biết hảo hảo cảm tạ ta một phen! "

Tần Chiêu nghe xong, vui mừng quá đổi, "Nói như thế, ta Vô Song Quân có thể hơn vạn rồi! Nhiễm tướng quân, mời lại chịu Chiêu cúi đầu! "

Nhiễm Mẫn nhanh lên đỡ lấy Tần Chiêu, "Thời Minh không cần đa lễ như vậy, bọn ta đều là vì chủ công hiệu lực, nên tận tâm. Được rồi, vị này Triệu tướng quân là người phương nào? Ta trước đây không từng nghe qua. "

Tần Chiêu cùng Nhiễm Mẫn từ a nói một lượt hưng phấn, trong lúc nhất thời dĩ nhiên quên mất giới thiệu Triệu Vân, Tần Chiêu không khỏi xấu hổ cười cười, "Chỉ lo nói, đã quên cho tướng quân giới thiệu. Vị này chính là Triệu Vân, tự Tử Long, xem như là chủ công bạn cũ. Nguyên ở Công Tôn Toàn dưới trướng hiệu lực, sau lại bởi vì sự tình bị truất, ẩn cư Tương Dương. Lần trước Gia Cát Lượng du thuyết Lưu Biểu lúc, Triệu tướng quân hộ tống Gia Cát tiên sinh trở về, chủ công vui mừng quá đổi, đối với Triệu tướng quân thừa nhận có thừa, mệnh bên ngoài thống lĩnh chủ công thân vệ Thần Uy Quân. "

Nhiễm Mẫn nghe được Tần Chiêu phen này cận kề giới thiệu, không khỏi nhú nhú mày, nghĩ lại, liền lại bình thường trở lại.

"Chủ công thật không ngờ tin nhiệm Triệu tướng quân, nói vậy Triệu tướng quân là đáng giá phó thác người! " Nhiễm Mẫn cũng dùng vô cùng ánh mắt trân trọng rồi Triệu Vân.

"Nhận được chủ công ưu ái, Vân tự nhiên tận tâm tận lực, vì chủ công đại ân. "

Lúc này, Trần Đăng đã đi tới, lấy mấy người trò chuyện với nhau thật vui, cười nói: "Chư vị tướng quân, đường đã dọn dẹp xong, chúng ta vẫn là đến Hạ Bi thành sẽ đi tự thoải a !! Nói vậy chủ công lúc này đã đội vô cùng nóng này. "

Ngô Lập Nhân quả thực vô cùng sốt ruột, hắc chỉ có thể từ hệ thống bên trong nêu lên tin tức đoán được một chút tình huống, hắc muốn biết hiện tại tình hình chiến đấu như thế nào, thắng bại như thế nào, thương vong như thế nào. Khi chiến đấu kết thúc sau, Vương Thủ Nhân liền lập tức phái khoái mã, chạy tới Hạ Bi, hướng Ngô Lập Nhân báo cáo tình huống chiến đấu.

Hạ Hầu Đôn cùng Diễn Vi ở Độc Long Sơn trên khó khăn đi rồi một canh giờ, rốt cuộc tìm được một cái lối nhỏ, muốn lượn quanh hồi Bành Thành. Mới

vừa lên đại lộ, liền nghe được một hồi tiếng vỗ ngựa từ xa đến gần, rất nhanh chạy tới.

"Mạng ta mất rồi! "

Trong lòng hai người đều chỉ có như vậy một cái ý nghĩ, nhưng mà các loại đại bộ phận kỵ binh xuất hiện ở tầm mắt lúc sau, Hạ Hầu Đôn cùng Diên Vi mới cao hứng: "Là Hồ Báo Kỳ! Chủ công phái người tới cứu ta đội! "

"Chớ không phải là Hạ Hầu tướng quân cùng Diên tướng quân tử? " Tào Nhân xa xa đến nhị tướng, lớn tiếng hô.

"Từ Hiếu, chính là ta các loại! Diên tướng quân thụ thương, nhu cầu cấp bách trở về trị liệu! " Hạ Hầu Đôn lớn tiếng đáp lại.

Đang khi nói chuyện, Tào Nhân khoái mã đã chạy tới, tung người xuống ngựa, đem Diên Vi đỡ đến trên lưng ngựa.

Tào Tháo nghe được Hạ Hầu Đôn hội báo, sắc mặt tái nhợt, không nói được lời nào, chỉ là đem trên bàn dài thề tre té đầy đất.

"Chủ công bớt giận! Thuộc hạ vô năng! "

Thủ hạ vẫn vỗ nhao nhao cúi đầu chấp tay thỉnh tội, Tào Tháo rồi trưởng dưới mọi người, lắc đầu nói rằng: "Chư công chớ sợ! Chỉ ở làm một người tội tai! Ngô khinh thường Ngô Minh rồi! Ngô Minh ngăn ngại mấy năm, dĩ nhiên hội tụ nhiều như vậy vẫn vỗ, thật là khiến người không thể không bội phục! "

Tuân Úc tiến lên phía trước nói: "Chủ công, Đào Khiêm đã chết, Ngô Minh lại vốn có nhân nghĩa tên, bây giờ chủ công nếu lại muốn phạt chi, vô cớ xuất binh. "

"Văn Nhượng nói như vậy, làm cũng biết chi. Ngô hưng sư động chúng, lại không đoạt được, lại vì thiên hạ sở cười tai! "

"Cũng không phải! Ngô Minh châu mục là thiên tử hôn phong, lại khiến cho thảo Viên, chủ công nếu lấy thiên hạ tính toán, thì có thể thư sửa xong. Huống hồ, ngày nay thiên hạ, Hán thất sụp đổ, nếu lấy nói thắng, cần nạp thiên tử, chủ công chẳng phải nghe thấy Trường An thay đổi từ? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Trương Ngọc quý ngôn thiêu tranh chấp, Lý Giác trường kiếm lần thiên tử

"Văn Nhượng nói như vậy ý gì? "

"Đương kim thiên hạ, Hán thất sụp đổ, thiên tử ám nhược, Lý Giác Quách Tỹ chỉ lưu lũng đoạn triều chính, khi dễ thiên tử. Mấy tháng trước, Trường An đại loạn, Lý Quách tự xưng công phạt, thiên tử công khanh gặp nạn, Lý Giác bắt cóc thiên tử, Quách Tỹ bắt cóc công khanh, lẫn nhau công phạt không ngớt. Thiên tử hiện tại đang muốn đông thuộc về. Lạc Dương phế tích, không thể là đều, nếu chủ công nghênh thiên tử cùng Sơn Đông, chọn thành định đô, lấy thiên tử chỉ mệnh chinh phạt chư hầu, nhất định sử dụng thiên hạ chư hầu canh chừng mà hàng, hành động này có thể có thể hưng thịnh Hán thất, bình thiên hạ, được không thể công! "

Tào Tháo nghe xong, không khỏi cười ha ha một tiếng, "Văn Nhượng nói như vậy, lệnh Tào hiểu ra, thật là ngô chi tử phòng! Người đến, hạ lệnh chinh đồn tam quân, rút về Sơn Đông, nghênh tiếp thiên tử. "

Tuân Úc tiếp tục nói: "Chủ công, cần trước viết thư một phong cùng Ngô Minh, lấy thiên hạ đại nghĩa nói chi, khiến cho cùng Viên Thuật lẫn nhau tranh đấu, không thể quản hết được. Chủ công ở Duyên Châu nghỉ ngơi lấy lại sức, trừ hàng lực lượng, mà đợi thiên hạ thay đổi. "

"Liên theo như Văn Nhượng ý. "

Lý Giác Quách Tỹ tranh, vẫn như cũ dựa theo trong lịch sử bước chân của tiếp tục tiến hành, cái này lại làm cho Tào Tháo cùng Ngô Minh giữa mâu thuẫn tạm thời chiếm được giảm bớt.

Hoảng Nông, Trần Đông phủ tướng quân.

Trương Tể lúc này trong lòng vô cùng phiền táo, Lý Giác cùng Quách Tỹ tranh chấp, hai người phân biệt đều cho Trương Tể đi thư, ý đồ mượn hơi Trương Tể, công kích bên kia.

"Hai vị cho rằng, ta nên như thế nào? Rốt cuộc là tương trợ Lý Giác lấy công Quách Tỳ vẫn là tương trợ Quách Tỳ lấy công Lý Giác? "

Trong phủ ngoại trừ Trương Tế, còn có hần cháu Trương Tú cùng Tộc đệ Trương Ngọc. Lúc này bị hỏi, hai người đều có chút do dự. Trương Tú suy nghĩ một chút, liền nói: "Lấy tiểu chất thiên kiến, không bằng hai bên không giúp bên nào, để cho bọn họ cạnh tranh cái lưỡng bại câu thương, thúc phụ là được tọa thu ngư ông thủ lợi, chẳng phải đẹp thay? "

"Người cho rằng cũng từng nghĩ qua, chỉ sợ đến lúc đó đắc tội hai người, vì hai người sở hận, ngược lại không đẹp. " Trương Tế lo lắng nói rằng.

Trương Ngọc cười ha ha: "Đại ca, nếu sợ hai người ghi hận, không bằng đi trước cho hai người hoà giải, liền lưỡng không đắc tội, có gì không thể? "

Trương Tế lắc đầu, "Nếu là như vậy, chẳng phải là lại sẽ cùng trước thông thường, vì huynh vẫn là chỉ có thể ở chỗ này Hoàng Nông, khi nào mới có ngày nổi danh? "

"Ha ha, đại ca thực sự là quá mức chính trực. Đại ca rõ ràng vì khuyên giải, lại âm thầm gây xích mích. Sẽ cùng thiên tử âm thầm tương thông, nghênh thiên tử cùng Hoàng Nông, thì thiên tử là được ở đại ca trong lòng bàn tay, như vậy hiệu lệnh thiên hạ, không có cái nào không có vừa gặp gió đã đổ gục. "

Trương Ngọc những lời này nói xong, Trương Tế cái này mới vui vẻ ra mặt, "Thế Mỹ nói như vậy, thực sự hay lắm rồi! "

Trương Tế suất quân, tuyên thành vì lưỡng quân khuyên giải, Trương Tế liền tới trước đến Lý Giác trong màn. Lý Giác biết Trương Tế không có ý theo chính mình trong thơ nói như vậy tương trợ, trong lòng không vui.

"Trần Đông tướng quân, người nguyện trợ ta trợ giúp Quách A Đa? " Lý Giác sắc mặt âm trầm hỏi.

"Đại tướng quân, Tế chỉ ý đồ đến, vốn là khuyên giải. Ta mấy người đều vì Lương châu bộ hạ cũ, như vậy chém giết, chẳng phải khiến người khác tọa thu ngư ông thủ lợi? Không bằng lúc đó thôi binh giảng hòa, Tế ở giữa điều đình, người nào nếu còn dám không theo, Tế chắc chắn binh đánh chi. Đại tướng quân ý như thế nào? "

Lý Giác lạnh rên một tiếng, "Trương Tế! Người nói như vậy đường hoàng, người cũng biết Quách A Đa sớm đã không được phép ta? Bây giờ không phải hần chết chính là ta vong. "

Trương Tế thở dài một tiếng, "Đại tướng quân, xin nghe Tế một lời. Bây giờ tình thế, thế lực ngang nhau, tranh chấp không dưới, không bằng hư lấy giảng hòa, lại tìm cơ hội, thừa dịp bất ngờ công chi, chẳng phải làm ít công to? "

Lý Giác vừa nghe, không khỏi vui vô cùng, "Trương huynh nguyện ý tương trợ? "

"Nguyện ý nghe đại tướng quân sai phái! "

Lý Giác thoả mãn gật gật đầu, "Nếu như thế, Trương tướng quân cho rằng hiện tại phải làm thế nào? "

"Tế nguyện tiên kiến thiên tử, lấy thiên tử tên đi gặp Quách Tỳ, nói bên ngoài cùng đại tướng quân giảng hòa. Đại tướng quân giao ra thiên tử, Quách Tỳ giao ra công khanh. Tế lấy ở giữa điều đình tên làm ông chủ, vì đại tướng quân cùng Quách Tỳ bày ra yến hội. Trong bữa tiệc đại tướng quân có lẽ trung lấy sự tình, trước hết giết Quách Tỳ, lại thu bên ngoài bộ phận, thì đại sự nhất định cũng! "

Nghe xong Trương Tế lời nói, Lý Giác trong lòng rốt cục định xuống dưới, "Người đến, mang Trương tướng quân đi gặp thiên tử. "

Trương Tế đi rồi, Cổ Hủ lắc đầu, "Đại tướng quân, Trương Tế chuyện này sợ là không có hảo ý! "

"Văn Hòa ý gì? Cùng Quách A Đa tranh chấp hồi lâu, người cũng không vài câu tương trợ, lần này có người tới trợ, người liền như thế đa nghi, chớ không phải là sợ hần lập công mà không có thể tương dung? Hạnh! "

"Đại tướng quân bớt giận. Nếu như quả nhiên ứng Trương Tế nói như vậy, thì Trương Tế được thiên tử công khanh, mà đại tướng quân tiếp tục cùng Quách Tư Mã tranh chấp, cuối cùng chẳng phải là làm cho Trương Tế ngư ông đắc lợi. Theo như Hủ góc nhìn, không bằng tạm chuẩn hần hoà giải, thiên tử hay là đang đại tướng quân trong tay mình mới có thể. " Cổ Hủ giận nói.

"Nếu là như vậy lẫn nhau nghi, há lại không lạnh người khác chi tâm? " Lý Giác trong lòng vẫn là hết sức nguyện ý tin tưởng Cổ Hủ, nhưng là trong khoảng thời gian này, Cổ Hủ lại không thể giúp mình chiến thắng Quách Tỳ, điều này làm hần trong lòng vô cùng tức giận.

"Nếu như Trương tướng quân quả nhiên trung tâm vì đại tướng quân suy nghĩ, nói vậy biết lý giải đại tướng quân lòng, bằng không tất có hần đồ. "

Lý Giác gật đầu.

Trương Tế từ thiên tử Lưu Hiệp sau khi trở về, từ biệt Lý Giác liền ngựa không ngừng vó câu đi tới Quách Tỳ doanh trung, sẽ cùng Lý Giác nói thông thường cùng Quách Tỳ nói một phen.

"Trương tướng quân quả nhiên bằng lòng tương trợ với ta? Cái này là vì sao? "

Quách Tỳ tự nhiên cũng không quá tin tưởng Trương Tế ý đồ đến, vèn vèn là vì trợ giúp chính mình.

"Đại Tư Mã chẳng lẽ đã quên, trước đây ta đệ Trương Ngọc, chỉ là bởi vì khinh địch, suýt nữa bị bên ngoài trăm thủ. Lý Giác không tốt thiếu tình cảm, đối xử với mọi người đối trá, nhỏ như vậy người, ngộ hận lâu vậy! Chỉ hận không thể ngoại trừ chỉ cho thống khoái, lần này nếu đại Tư Mã theo như nào đó kể sách, định có thể vì nước trừ gian, vì bách tính trừ hại. Lớn như vậy Tư Mã uy danh tất biết truyện khắp thiên hạ, danh thùy xanh sử cũng chưa biết chừng. "

Trương Tề những lời này, đều là Trương Ngọc dạy hắn nói, mà Quách Tỳ sau khi nghe xong, quả nhiên ý động. Hắn hướng về Trương Tề ôm quyền nói cảm ơn: "Nếu như quả có thể thành sự, Trương huynh sẽ làm đứng hàng tam công! "

Trương Tề cười cười, "Tề không phải vì công danh mà đến, chỉ nói đến lúc đó sau đại Tư Mã cần phải phòng bị Lý Giác tiên hạ thủ vi cường, vì đó làm hại. "

Quách Tỳ gật đầu, "Trương tướng quân chân nghĩa sĩ cũng! "

Trương Tề hai bên khuyên bảo sau, Quách Tỳ cùng Lý Giác nhao nhao biểu thị nguyện ý hoà giải.

Lý Giác sáng sớm, đi gặp thiên tử Lưu Hiệp, chưa thông truyền, liền trường kiếm xông vào thiên tử tâm cung. Lúc này cung nữ thái giám đều ở đây mang mang lục lục thu dọn đồ đạc, đến Lý Giác tiến đến, nhao nhao sợ đến vội vàng quỳ xuống.

"Tham kiến đại tướng quân! "

Lý Giác đến tất cả mọi người ở thu dọn đồ đạc, nghi ngờ trong lòng, liền hỏi: "Các người vì sao thu thập quần áo và đồ dùng hàng ngày? Chớ không phải là muốn chạy trốn? "

Lúc này, có một quân sự thái giám nói rằng: "Đại tướng quân bớt giận! Chúng tiểu nhân không dám. Chỉ là bệ hạ có lời, lần này muốn cùng mọi người cùng nhau đi tìm nơi nương tựa Trần Đông tướng quân, liền để cho ta các loại sớm đi thu thập, để ngừa đến lúc đó hoảng loạn. "

Lý Giác nghe xong, mới nhớ tới Cổ Hủ nói như vậy, tức giận giận sôi lên, bỗng nhiên rút bội kiếm ra, một đao chém thái giám thủ cấp, trong miệng không ngừng mắng: "Trương Tề thất phu An dám như thế lấn ta! Ta tất phải giết! "

Nghe phía bên ngoài tiếng kêu sợ hãi, thiên tử Lưu Hiệp xuất môn một, Lý Giác đang cầm một bả máu tươi dầm dề kiếm, tàn bạo cùng với chính mình, Lưu Hiệp không khỏi sợ đến chân mềm nhũn, hầu như ngã xuống.

"Đại tướng quân trường kiếm thẳng vào trẫm, trẫm tằm cung, chẳng lẽ, chẳng lẽ là muốn tạo phản sao? "

Lưu Hiệp si si sách sách nói xong, Lý Giác nhưng cũng không thi lễ quỳ lạy, đem bội kiếm đưa vào vỏ đao, "Muru phản người là Trương Tề, là Quách Tỳ, thần, mới là bệ hạ đại trung thần. Bệ hạ nếu như lại tồn có dị tâm, đừng trách thần mạo phạm! "

Lưu Hiệp xoa xoa mồ hôi trán, trên mặt đất tên thái giám thi thể, không khỏi bị thương từ đó tới, "Ta đường đường thiên tử, thật không ngờ bị người lừa dối, lẽ nào thiên hạ này sẽ không một cái trung thần hay sao? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Quách A Đa tọa sơn quan hổ đấu, Cổ Văn Hòa chịu chiêu phản Lý Giác

Trương Tề phản hồi sau, vội vã tập hợp nhân mã, đúng hẹn đi Lý Giác cùng Quách Tỳ chỗ đem thiên tử cùng công khanh đón về Hoàng Nông, còn như Lý Giác cùng Quách Tỳ âm thầm lẫn nhau hạ thủ, hắn sẽ ở hai người cang đầu lưỡng bại câu thương lúc sau, đem hai nhà binh mã cùng nhau chiếm đoạt.

Ngày thứ hai, Trương Tề mang theo Trương Ngọc, Trương Tú cùng nhau, Tam gia nhân mã Trần binh một chỗ, Trương Tề, Lý Giác cùng Quách Tỳ phân đường đi ra trả lời.

Trương Tề giục ngựa đi tới Lý Giác cùng Quách Tỳ trước mặt, "Đại tướng quân, đại Tư Mã, hôm nay tới đây, vì thôi đầu, nếu đều đồng ý Tề làm người trung gian, mời đại tướng quân cùng đại Tư Mã đem thiên tử cùng công khanh đều giao cho nào đó, các loại đem thiên tử công khanh đón về sau, lại tính toán. "

Lý Giác cười lạnh một tiếng, "Mời đại Tư Mã trước đem công khanh giao ra đây, thiên tử mới chơi được ra. "

Quách Tỳ nghe được Lý Giác lời ấy, nhân thần có chút chẳng đáng, "Ngô nghe thấy thiên tử làm đầu, sao có thể trước hiến khanh? "

"Nếu thiên tử vì tôn, có thể nào khinh xuất? Đại Tư Mã chớ không phải là lần ta hay sao? "

Nhân hai người lại muốn cãi vạ, Trương Tề liền vội vàng nói: "Đại tướng quân, đại Tư Mã, đã như vậy, không bằng đem thiên tử cùng công khanh cùng nhau giao ra đây, như vậy vừa vặn? Nếu không như vậy tranh luận tiếp, khi nào mới là một đầu? "

Lý Giác bỗng nhiên xoay người, nhân thần âm lãnh lấy Trương Tề, "Trương Tề thất phu! Ngươi còn tưởng rằng ta không biết ngươi đánh tâm tư gì? Ngươi mưu toan đón về thiên tử công khanh, lại gây xích mích hai ta người tranh đấu, trai cò tranh nhau, ngươi đắc lợi, thiên hạ nào có chuyện dễ dàng như vậy? "

Trương Tề nghe được hần bỗng nhiên vừa nói như vậy, sắc mặt chợt biến đổi, áp ứng nói rằng: "Đại, đại, đại tướng quân, ngàn vạn lần không nên nghe tiểu nhân khích bác ly gián, ta, ta tới đây, tự nhiên là vì cho hai vị đại ca hoà giải. Tại sao có thể có nhị tâm? "

Quách Tỳ lấy hai người bọn họ bỗng nhiên phản bội, trong lòng do dự, cẩn thận quan sát đến hai người nhất cử nhất động, nhưng không có lên tiếng.

"Ha ha, thiên tử đều đã cùng ta nói rõ, ngươi sờ dĩ mà nói cùng, chỉ là vì thiên tử mà thôi, thất phu, kiếm! "

Lý Giác đang nói, bỗng nhiên rút bội kiếm ra, Trương Tề nơi nào nghĩ đến Lý Giác bỗng nhiên làm khó dễ, chỉ cảm thấy hần quang lóe lên, trường kiếm trực tiếp gạt về rồi Trương Tề cổ, Trương Tề thậm chí cũng không kịp rên một tiếng, liền bùng cái cổ té ngựa mà chết.

Quách Tỳ cũng không nghĩ tới Lý Giác thật không ngờ quyết tuyệt, một lời không hợp, đã đem Trương Tề tru diệt, hần rút bội kiếm ra, chỉ vào Lý Giác mắng: "Lý Giác! Ngươi dĩ nhiên ngay mặt ta sát nhân, lẽ nào đã cho ta biết sợ ngươi sao? "

Lý Giác dùng dính máu tươi bội kiếm đem Quách Tỳ kiếm khâu một cái, "Quách A Đa a Quách A Đa, ta hôm nay cứu ngươi một mạng, còn không biết cảm tạ, ha ha! "

Quách Tỳ hừ một tiếng, lúc nào cũng đề phòng, "Nếu ngươi vô tâm cầu hoà, chúng ta đây trên chiến trường thấy. " nói xong, thúc ngựa phản hồi trong trận.

Trương Ngọc cùng Trương Tú trình diện trung tình thế chợt thay đổi, Trương Tề lại bị Lý Giác bỗng nhiên giết chết, cực kỳ bi thương, la lớn: "Thúc phụ! ", "Đại ca! "

Hai người lại không thể không tiếp thu trước mắt hiện thực, Trương Tú dưới sự tức giận, trường thương chỉ một cái, "Giết Lý Giác, báo huyết cừu! "

Trương Ngọc muốn ra tay ngăn cản, vui chết khi hần đến Trương Tú thần sắc, hần biết đã không còn cách nào ngăn trở. Lý Giác sớm liền nghĩ đến Trương Tề chết chắc sẽ làm Trương Tề chi quân thẹn quá thành giận, sớm đã hạ lệnh dưới trướng đại quân, trận địa sẵn sàng đón quân địch, nghênh chiến Trương Tú bộ đội.

Quách Tỳ lúc này lại lệnh cường chế lui binh, hần tự nhiên là có tọa sơn quan hổ đấu dự định, nguyên bản hẹn Trương Tề cộng đồng thảo phạt Lý Giác, hần liền có này dự định; mà nay Lý Giác bỗng nhiên giết Trương Tề, càng làm cho hần mừng thâm trong lòng.

Lý Giác dưới trướng có Phi Hùng Quân hai vạn, đây cũng là Lý Giác có thể vẫn bao trùm ở Quách Tỳ, Trương Tề đám người trên tư bản. Trương Tú mặc dù dũng mãnh, mang theo tướng sĩ ra sức chém giết, bất đắc dĩ vẫn như cũ khó có thể ngăn cản Lý Giác, một phen đại chiến hao binh tổn tướng vô số, cuối cùng cùng Trương Ngọc cùng nhau suất tàn quân, bại hồi Hoàng Nông đi.

Không có mấy ngày nữa, Trương Tú đang ở trong phủ cùng Trương Ngọc các loại nghị sự, bỗng nhiên có người báo lại: Có cố nhân tới thăm.

Trương Tú không biết là người nào, vội vã làm cho hạ nhân đem người tới mời vào, các loại người nọ vừa tiến đến, Trương Tú ngẩng đầu một, nhất thời vui vẻ ra mặt, liền vội vàng đứng lên nghênh đón.

"Văn Hòa tiên sinh! Thật không nghĩ tới là Văn Hòa tiên sinh tới! "

Thì ra người tới chính là Cố Hủ Cố Văn Hòa. Ngày ấy Lý Giác đại thắng Trương Tú sau đó, đắc ý vô cùng, liền giống như trước thừa cơ đánh Quách Tỳ. Cố Hủ lấy "Tướng sĩ một mối không thể đánh lâu " nói như vậy khuyên nhủ, nhưng là Lý Giác lấy Cố Hủ loạn kỳ quân tâm tên muốn trăm Cố Hủ. May mà chúng tướng cùng nhau đau khổ cầu xin, Cố Hủ mới miễn cho vừa chết.

"Cố Văn Hòa, ta đợi ngươi là tâm phúc, ngươi lại âm thầm làm cái gì, ngươi cho rằng ngô không biết từ? Lần này ở ngươi trước công lao cùng chúng tướng muốn nhờ phân thưởng tha cho ngươi một mạng, nếu như còn dám có mang nhị tâm, định trăm không buông tha! "

Cố Hủ đến Lý Giác đối với mình cũng tuyệt tình như thế, tiện lợi mượn thừa dịp lúc ban đêm thoát đi Lý Giác đại quân, một mình xin vào Trương Tú.

Nghe xong Cố Hủ mấy câu nói, Trương Tú trong lòng có chút khó hiểu, "Lý Giác ý muốn giết tiên sinh, tiên sinh kia hần là đi đầu càng cường đại hơn Quách Tỳ mới là lựa chọn tốt nhất, vì sao phản xin vào ta? Tú lần trước đánh một trận, hao binh tổn tướng, hiện tại chỉ có không đến hai vạn nhân mã, nếu như Lý Giác đại quân xâm phạm, sợ rằng tiên sinh cũng phải tao ương. "

Cố Hủ cười ha ha một tiếng, phát tay một cái nói: "Nếu như Hủ liên khu khu Lý Giác cũng không thể ứng phó, nào dám ở chỗ này cao đàm khoát luận.

Lý Giác không nghe người ta nói, lại rất tốt vu thuật, tướng sĩ có công mà không biết thưởng, tất cả đều tưởng Vu thần thuật tương trợ. Tướng sĩ có nhiều câu oán hận, lâu như thế tất sinh biến. Huống hồ Quách Tỹ hạng người, bảo thù, không chịu nạp trung ngôn; lại kiềm Hủ nguyên ở Lý Giác dưới trướng, mặc dù Quách Tỹ bằng lòng tương dung, tất sẽ không trọng dụng, như vậy có gì ích tại! Hủ cùng tướng quân, từng là quen biết cũ, khá biết tướng quân làm người, hữu dụng nhóm người số lượng, chịu nghe gián ngôn, lần này mới bại, Hủ nếu xin vào, nhất định phải trọng dụng, tướng quân nghĩ như thế nào? "

Trương Tú nghe xong, đứng dậy hướng Cổ Hủ thi lễ một cái, "Tú trước tiên cần phải sinh, tất lấy sự vụ lớn nhỏ ủy thác tiên sinh. Chỉ nguyện tiên sinh dạy ta phá địch cách, Tú thăm nghĩ Vì thúc phụ báo thù, rửa sạch ngộ hận. "

Hai người nói rất nhiều, một bên Trương Ngọc có chút không phục, đến Trương Tú như vậy cầu hãn, Trương Ngọc không khỏi cười lạnh một tiếng: "Văn Hòa tiên sinh tới đây chẳng lẽ vì Lý Giác gian tặc kiềm bạn ta hay sao? "

Trương Tú nghe đến mấy cái này, không khỏi sùng sốt, trong lòng hãn nguyên vô chủ thấy, Trương Ngọc vừa nói, hãn liền dùng một loại ánh mắt hoài nghi rồi Trương Ngọc, lại Cổ Hủ.

"Thế nhân đều biết, Văn Hòa tiên sinh chính là Lý Giác tâm phúc, lần này bỗng nhiên xin vào, tất nhiên có bấy. Đừng có lần ta thúc cháu hai người, nếu như không tuân nói thật tới, đừng trách ta báo kiếm vô tình! "

Nói xong, Trương Ngọc đem bên hông bảo kiếm một cái rút ra, sáng lấp lánh, khiến người ta không khỏi tâm sinh sợ hãi.

"Thế Mỹ tướng quân nói không ngoa, nhưng tướng quân lại không biết Hủ chỗ đề. Ngày nay thiên hạ, chư hầu đều nổi dậy, đại tranh chi thế, Hủ khuất thân với Lý Giác dưới trướng không phải làm vinh Lộc, thật là Hãn thất thiên hạ. Mấy ngày trước đây thiên tử truyền chiếu với ta, để cho ta giúp đỡ thoát khỏi Lý Quách chi lưu, bắt đắc dĩ sự tình bại lộ, vì Lý Giác biết, mới có hôm nay chi đầu. Thế Mỹ tướng quân như nếu không tin, mời thiên tử mật chiếu. "

Cổ Hủ nói xong, từ trong lòng ngực móc ra một phong thư, Trương Ngọc cùng Trương Tú nhận lấy rồi, quả nhiên là Lưu Hiệp bút tích, trong lòng hai người mới tin tưởng Cổ Hủ nói như vậy.

Trương Tú lần nữa cầu xin Cổ Hủ nói: "Văn Hòa tiên sinh, bây giờ ta đến cùng nên như thế nào hành sự, mời tiên sinh dạy ta! "

"Lý Quách tranh, không lâu sau tất vì những thứ khác chư hầu thừa lúc, Lý Quách hai tặc tranh chấp, tự giết lẫn nhau, cái khác chư hầu thừa cơ đánh chi, lúc đó tất chạy về Ung Lương. Nếu đem quân lấy đại quân đi đặt đãi lao, mai phục với đường phải đi qua, thì tất có thể bắt mà giết chết, công lớn như vậy sẽ thành cũng! "

Trương Tú nghe xong, không khỏi tán thán liên tục, "Tiên sinh Kim Ngọc nói như vậy, làm cho Tú hiểu ra. Mời lại chịu Trương Tú cúi đầu! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Dương Đồng phản Lý cướp thiên tử, Lý Quách truy khiến chiến Hạ Hầu

Lý Giác chi quân, quả nhiên như Cổ Hủ nói như vậy, theo Lý Giác Quách Tỹ không ngừng tranh đấu, Lý Giác bộ hạ Dương Phụng, Đồng Thừa phản loạn, suất bộ tập kích Lý Giác, cũng cướp đi thiên tử, kiếm đi công khanh, hướng về Sơn Đông đi, Lý Giác Quách Tỹ tạm thời giảng hòa, đồng thời truy kích thiên tử.

Trên đường thiên tử Lưu Hiệp lần nữa dưới mật chiếu triệu chư hầu Tần vương, Bạch Ba Soái Hàn Xiêm, Hà Nội Thái Thú Trương Dương, Hà Nội Thái Thú Vương Ấp cùng đi trợ, đều không địch lại Lý Quách. Lưu Hiệp dặt vãn võ, một đường đi được Lạc Dương, đến tàn phá không chịu nổi Lạc Dương, không bách tính người dân, càng không phòng ốc đất dung thân, muốn lại sửa, ít khả năng. Lưu Hiệp trong lòng bi thương không ngớt, không khỏi che mặt mà khóc, chúng vãn võ đều là cùng nhau đau thương không ngớt.

Lúc này, Hàn Xiêm tiến lên tấu nói: "Bệ hạ, Lý Quách truy binh buông xuống, sao không ra Lạc Dương lấy trốn? Ở chỗ này kéo dài xuống phía dưới, sợ rằng không còn sống lâu nữa! "

Đồng Thừa không quen khăn vàng xuất thân Hàn Xiêm, nghe được hãn nói lời này càng là nộ từ đó tới, "Hàn Xiêm! Dám đối với bệ hạ vô lễ như thế, chớ không phải là nguoi cũng muốn tạo phản sao? "

"Vô lễ? Đồng quốc cữu, nguoi cũng không bệ hạ tình cảnh hiện tại! Chúng ta đều là người biết, ai tới cái này không đều là vui làm từ Long chi thần, lập cái công cứu giá. Nếu như không đi nữa, các loại bệ hạ lại bị Lý Giác Quách Tỹ đoạt đi, chỉ sợ bọn ta chết không có chỗ chôn. Còn muốn cái gì cấp bậc lễ

nghĩa. Bệ hạ nếu lưu luyến nữa nơi đây, Hàn Xiêm xin bái biệt từ đây. "

Lưu Hiệp đến hai người khác nhau, vội vã mở miệng khuyên bảo, "Hàn tướng quân nói có lý, lần này Lý Quách lại muốn đuổi theo, bọn ta vẫn là mau mau rời đi mới là. Chỉ là không biết thiên hạ to lớn, nơi nào mới là chốn nơi an thân? "

Lúc này, Thái úy Dương Bưu đi ra tâu nói: "Nơi này cách Sơn Đông Tào Tháo không xa, Tào Tháo tổ tiên rất chịu quốc ân, không bằng tạm đầu Tào Tháo, đích truyền hịch thiên hạ cần vương, bệ hạ cho rằng có thể từ? "

Lưu Hiệp trong lòng không có chủ ý, nghe được Dương Bưu đề nghị, liên tục tán thưởng. Hàn Xiêm Dương Phụng tuy là không hài lòng lắm đem thiên tử đưa đến cái khác chứ hầu thủ, nhưng là bây giờ Lý Giác Quách Tỹ thế lớn, bọn họ đề đánh không lại, chỉ có thể nghe theo Dương Bưu kiến nghị, tạm đầu Sơn Đông Tào Tháo.

Ra Lạc Dương, không có có xa lắm không, bỗng nhiên có khoái mã báo lại, Lý Giác Quách Tỹ đã đuổi kịp mà đến, đang ở ngoài trăm dặm. Hàn Xiêm Dương Phụng dưới tình thế cấp bách, thúc giục thiên tử công khanh nhanh đi, nhưng mà tất cả mọi người đều không được, chạy đi đâu qua Lý Quách đại quân. Chưa tới một canh giờ, Lý Quách đại quân đã chạy tới ngoài mười dặm, thiên tử gấp gấp triệu chư tướng thảo luận phá địch cách.

"Đồng quốc cữu có thể hộ tống bệ hạ đi trước, bọn ta nguyện ý đi đoạn hậu, lấy Ngự Lý Quách hai tặc. " Dương Phụng cùng Hàn Xiêm ra tâu nói.

Dương Phụng Hàn Xiêm mỗi bên dẫn dắt dưới trướng mấy ngàn nhân mã, ứng chiến Lý Giác Quách Tỹ.

Lưỡng quân đối với tròn, Lý Giác đơn gọi Dương Phụng xuất trận; Dương Phụng giục ngựa ra, Lý Giác mở miệng mắng: "Vô sỉ bồi chủ hạ người, có mặt mũi nào ở trước mặt ta điều vô dương oai, còn không mau thúc thủ chịu trời, ta còn có thể ở ngày xưa về mặt tình cảm tha người bắt từ. Bằng không, định làm cho các ngươi chết không toàn thây. "

Dương Phụng cười ha ha một tiếng, đại đao trong tay chỉ một cái, "Ngô là vì Đại Hán chi tướng quân, tự nhiên một ngày từ làm chủ, há có thể nhận thức các ngươi gian tặc làm chủ? Ngươi không nghe người ta nói, chuyên tin vu thuật, thật là khiến người trái tim băng giá, ngày hôm nay từ phong ta vì xe kỵ tướng quân, mệnh ngộ thảo tặc, nếu như các ngươi biết tốt xấu, nhanh lên thoái lui, bằng không, trong khoảnh khắc làm cho các ngươi hóa thành bột mịn. "

Lý Giác trong cơn giận dữ, thúc ngựa phải đi lấy Dương Phụng, Dương Phụng cũng không sợ, đón lấy Lý Giác đi. Hai người chiến đến hai mươi hiệp, Dương Phụng đề đánh không lại, la lớn: "Công Minh giúp ta! " chỉ thấy Dương Phụng trong trận lờ ra một viên Đại tướng, cầm trong tay một thanh đại phủ, hướng về Lý Giác lướt đi. Lý Giác người đến khí thế bất phàm, trong lòng có chút nghi hoặc, ghìm ngựa hỏi: "Tôi đem Thông dưới tính danh. "

"Hà Đông Từ Công Minh! "

Đại phủ vung lên, Lý Giác binh khí trong tay chỉ một đỡ, chỉ cảm thấy tất không thể địch, hai người chiến không phải mười hợp, đánh ngựa liền hướng trong trận đi, Từ Hoàng theo đuổi không bỏ, Lý Giác trong trận lưỡng kỵ đều xuất hiện, cao giọng hô: "Gian tặc nghĩ Thương chủ ta! " đón lấy Từ Hoàng đi.

Lý Giác một, đúng là mình hai cái cháu Lý Xiêm cùng Lý Biệt, trong lòng hơi định, xoay người lại quan chiến.

Chỉ thấy Lý Xiêm cùng Lý Biệt đôi chiến Từ Hoàng, Từ Hoàng lại thành thạo, không sợ chút nào. Đại phủ không trung tung bay, đem Lý Xiêm cùng Lý Biệt áp chế gắt gao. Lý Giác trong lòng biết Từ Hoàng chỉ dùng, vung tay lên, toàn quân hướng về Dương Phụng trong trận xung phong liền chết đi.

Từ Hoàng thấy thế, hét lớn một tiếng, đại phủ một cái đánh bay rồi Lý Biệt khí giới, tiện đà lại một búa, đem Lý Biệt trăm ở dưới ngựa. Lý Xiêm hoảng hốt phía dưới, liền hướng trong trận mà đi. Dương Phụng đến Lý Giác ở ạt tiến công, cũng vung tay lên, lưỡng quân nhất thời đánh nhau.

Từ Hoàng tuy là dũng mãnh, nhưng là Dương Phụng cùng Hàn Xiêm dưới trướng sĩ tốt lại cộng lại chỉ có hơn vạn, nơi nào là Lý Giác Quách Tỹ mấy vạn đối thủ của người, cần nửa canh giờ, liền ở Từ Hoàng dưới sự bảo vệ, mang theo huy nhất bốn, năm ngàn nhân mã đào tẩu.

Thiên tử phía trước đang đi tới, bỗng nhiên lại đến phía trước lại một nhánh đại quân mà đến, Lưu Hiệp chỉ cảm thấy toàn thân nom nớp lo sợ, không biết nên hướng nơi nào mà đi.

Đúng lúc này, phía trước đại quân dừng lại, có một người một ngựa xông tới mặt, đến thiên tử công khanh thông thả bộ hành, người nọ xuống ngựa hỏi: "Chẳng lẽ thiên tử từ? "

Lúc này Đồng Thừa lớn tiếng trách mắng: "Thiên tử ở chỗ này, người là người phương nào, dĩ nhiên thấy thiên tử mà không bái? "

Tôi đem vội vã quỳ xuống, trong miệng xưng tội nói: "Ngô là Duyệt Châu Tào công dưới trướng đại tướng Hạ Hầu Đôn, nghe nói thiên tử gặp khó, Tào công đặc mệnh ta trước dẫn đầu phong đại quân đến đây hộ giá! "

Lưu Hiệp nghe xong, thờ dài một hơi, liền vội vàng đem Hạ Hầu Đôn nâng dậy, "Tướng quân nếu tới hộ giá, mau mau khiến đại quân đối phó với địch, Lý Quách hai tặc không lâu sau buông xuống. "

"Bệ hạ nghĩ hoảng sợ, Đôn cái này dẫn quân đánh tặc, cũng xin thiên tử tiếp tục tiến lên, Tào công suất đại quân buông xuống, đến lúc đó, bệ hạ có thể không buồn cũng! "

Hạ Hầu Đôn nói xong, liền dẫn quân đi. Đến Hạ Hầu Đôn dưới trướng quân dung chỉnh tề, kỷ luật nghiêm minh, khí thế như hồng, Lưu Hiệp lúc này cuối cùng với hoàn toàn yên tâm: Có Tào Tháo hộ giá, trăm rớt cuộc không cần lo lắng bị Lý Giác Quách Tỹ hai tặc ức hiếp rồi.

Hạ Hầu Đôn đại quân đi một chút xa, liền gặp phải chạy tán loạn mà quay về Dương Phụng cùng Hàn Xiêm. Dương Phụng, Hàn Xiêm không biết Hạ Hầu Đôn ra sao chỗ binh mã, vừa hỏi mới biết, cũng là hộ giá mà đến, liền ngay cả vội vàng chỉ hướng hùng hổ đánh tới Lý Quách đại quân, "Lý Quách hai tặc đại quân buông xuống, ý đồ cướp bóc bệ hạ, mời Hạ Hầu tướng quân ngăn cản chi! "

Hạ Hầu Đôn lấy đánh toi bởi Dương Phụng cùng Hàn Xiêm, không khỏi cười lạnh một tiếng, "Nhị vị tướng quân khoan đã, ta như thế nào giết lui lưỡng tặc. "

Lý Giác đến bỗng nhiên tuôn ra một chi quân đầy đủ sức lực, không khỏi có chút do dự, ngừng đại quân, giục ngựa về phía trước đi, "Không biết tướng quân là người phương nào dưới trướng binh mã? Là tới giúp ta phá tặc tử? "

"Ngô là Duyên Châu Tào công dưới trướng tiên phong Hạ Hầu Đôn, tới đây là thiên tử hộ giá, các ngươi gian tặc, sao dám tổn hại quốc ân, cật thế ức hiếp thiên tử. " Hạ Hầu Đôn trường súng chia về phía Lý Giác chỉ một cái, quát lớn.

Lý Giác mới biết, nguyên lai là Tào Tháo binh mã đến rồi, hẳn biết rõ Tào Tháo thực lực khó có thể dùng lực, cả cười cười, nói tiếp: "Hạ Hầu tướng quân hiểu lầm! Ngô triều đại đình đại tướng quân, một người khác là đại Tư Mã, làm sao có thể ức hiếp thiên tử. Thật sự là thuộc cấp Dương Phụng, Đồng Thừa cầu kết Hàn Xiêm, bắt cóc thiên tử, chúng ta là vì cứu giá mà đến. "

"Chớ có lừa ta! Ta đã thấy hôm khác tử, các ngươi nếu như thức thời, nhanh lên thôi lui! "

Lý Giác đến Hạ Hầu Đôn chọc thủng mình lời nói dối, không khỏi giận dữ, lớn tiếng nói: "Hạ Hầu Đôn! Ngươi chủ Tào Tháo, nếu không phải ta lúc đầu cắt nhắc hần, Tào A Man đâu có hôm nay. Nếu như lại không biết điều, định làm cho các ngươi chết không có chỗ chôn. "

Hạ Hầu Đôn nghe xong, không khỏi giận dữ: "Nghịch tặc nghĩ tranh đua miệng lưỡi! Thương! "

Nói xong, cảm thương thúc mã giết hướng Lý Giác. Lý Giác đang muốn nghênh chiến, chỉ thấy từ sau mà đến một tướng, đã sớm sợ mã nghênh hướng Hạ Hầu Đôn, Lý Giác một, đang là cháu của mình Lý Xiêm. Đến Lý Xiêm xuất trận, nghĩ đến vừa mới gây Lý Biệt, Lý Giác vội vã lớn tiếng dặn dò: "Cẩn thận ứng chiến! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Mạnh Đức mang thiên tử lệnh chư hầu, Lập Nhân điểm yên ương xứng Dương Minh

Lý Xiêm cũng không có đem Hạ Hầu Đôn để ở trong lòng, vừa mới đánh với Từ Hoảng lúc, Lý Xiêm cùng Lý Biệt đôi chiến, lại bị Từ Hoảng bỏ Lý Biệt, Lý Xiêm trong lòng nín một khí. Nhân một vô danh chi tướng lại kiêu ngạo không ngớt, Lý Xiêm át không chế trụ được nội tâm tức giận, điều khiển mã hướng về Hạ Hầu Đôn vọt tới.

Hạ Hầu Đôn lấy đem rất nhanh đánh tới chớp nhoáng, vẫn không nhúc nhích, đợi Lý Xiêm vọt tới trước mặt, lấy Lý Xiêm đại đao trong tay tự mình hướng về chặt đi qua, Hạ Hầu Đôn bỗng nhiên thân thể lóe lên, nhường cho qua Lý Xiêm đại đao, Lý Xiêm không kịp thu tay lại, hướng về Hạ Hầu Đôn phía sau đi. Chỉ thấy Hạ Hầu Đôn bỗng nhiên quay người lại, trường thương liền nghiêm khắc đâm về Lý Xiêm phía sau lưng, mũi thương xuyên thấu qua phía sau lưng cắm thẳng vào đến Lý Xiêm trước ngực. Lý Xiêm cúi đầu một, máu dầm dề đầu thương đang ở trước ngực mình từng điểm từng điểm nhỏ tiên huyết, quát to một tiếng, Hạ Hầu Đôn bỗng nhiên đem trường thương quát ra, Lý Xiêm thân thể bị trực tiếp ngã trên mặt đất. Lại nhìn sang, Lý Xiêm đã khí tuyệt.

Hạ Hầu Đôn dùng khiêu khích nhân thân lấy trọn mắt hốc mồm Lý Giác, nói tiếp: "Lý Giác nghịch tặc, còn không thúc thủ chịu trói! "

"Hạ Hầu thất phu, ta với ngươi thế không lưỡng lập! " Lý Giác dưới sự tức giận, vung tay lên, đại quân liền nhắm phía Hạ Hầu Đôn bộ đội sở thuộc binh mã.

Lý Giác dưới trướng Phi Hùng Quân trải qua cùng Quách Tỹ thời gian dài tranh đấu chỉ còn lại hơn một vạn người, còn lại binh mã hơn một vạn người, Quách Tỹ dưới trướng cũng chỉ có hơn ba vạn người. Đối mặt với Hạ Hầu Đôn ước chừng năm chục ngàn số Thanh Châu binh cùng Hồ Báo Kỵ, chiến lực ngang nhau. Lý Giác Quách Tỹ tuy là nội đấu thật lâu, nhưng là đối mặt cái này cùng chung địch nhân, hai người lại lần nữa liên thủ, đồng tâm hiệp lực, phối hợp ngược lại cũng thuận buồm xuôi gió, một tả một hữu công kích tới Hạ Hầu Đôn đại quân.

Đang ở lưỡng quân giao chiến kịch liệt lúc, bỗng nhiên từ một bên lại giết tiến đến một chi quân đầy đủ sức lực, Hạ Hầu Đôn một, chính là Vu Cẩm Hứa Chử suất lĩnh ba chục ngàn đại quân chạy tới.

Lý Giác Quách Tỳ trước kia chỉ có thể cùng Hạ Hầu Đôn đánh ngang tay, theo Vu Cấm cùng Hứa Chử gia nhập vào, nhất thời Bình bại như núi đổ, nếu không phải Phi Hùng Quân liều mạng chém giết, Lý Giác Quách Tỳ sẽ chết ở loạn quân trong. Mặc dù như vậy, trải qua một trận chiến này, Lý Giác Quách Tỳ dưới trướng tất cả đều không đủ vạn người.

Hai người bị Tào Tháo đại quân giết thất bại sau, dẫn tàn binh bại tướng, liền muốn lại về Lương châu, tích sức thực lực, quyền thổ trở lại.

Lý Giác Quách Tỳ dọc theo đường đi bởi thiếu khuyết binh cấp lương cho, liền dung túng sĩ tốt cướp đốt giết hiếp, Quan Trung bách tính người người cảm thấy bất an, mỗi người thoát đi cố thổ, hướng tây xuyên, Sơn Đông, Kinh Tương to như vậy bỏ chạy, trong lúc nhất thời, Quan Trung Chư Quận dân sinh khó khăn, mười thất cửu không.

Lý Quách lo lắng, rốt cục đi ngang qua Hoàng Nông Quận Tân An Huyện lúc, bị đã sớm đợi địch nhân mệt mỏi rồi tấn công Trương Tú phục kích, Lý Giác Quách Tỳ đánh một trận tất cả đều chạy trốn tìm không thấy, Trương Tú tấn hàng bên ngoài chúng ước chừng vạn người.

Tào Tháo đón về thiên tử Lưu Hiệp sau, tiếp nhận rồi Đồng Chiêu kiến nghị, mang theo thiên tử dời đô Hứa Xương, lúc năm công nguyên 195 năm, ở Tào Tháo theo đề nghị, cải nguyên Kiến An, bị trong lịch sử Kiến An niên hiệu tới sớm một năm.

Tào Tháo lấy cường đại binh mã, đã khống chế thiên tử, Dương Phụng Hàn Xiêm sợ rằng không thể chứa với Tào Tháo, dĩ nhiên nhao nhao mang binh ly khai, đầu Lưu Biểu đi.

Từ đó, thiên tử ở Hứa Xương an thân, Tào Tháo giả tá thiên tử tên, phong Ngô Minh vi Dương Châu mục, khiến cho mau sớm thảo phạt Viên Thuật.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Tháo hoàn thành mang thiên tử lấy khiến chư hầu, trí lực cùng chính trị vĩnh cửu + 1, trước mặt Tào Tháo trụ cột trí lực thăng lên làm 94, trụ cột chính trị thăng lên làm 98. "

Hồi lâu không có Tào Tháo tin tức, bỗng nhiên hệ thống nêu lên, làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng cả kinh.

"Tào Tháo quả nhiên không hổ là sở hữu nhân vật chính hào quang ngưu nhân, ta xuyên việt tới, tương đương với cho hắn gia tăng rồi độ khó khăn, không nghĩ tới hãy để cho hắn đem thiên tử cho đoạt vào tay, còn tăng thuộc tính điểm, cái này nhất định là ta tranh phách trên đường sau cùng đạiboss rồi. "

Bành Thành đánh một trận sau, Nhiễm Mẫn suất lĩnh ba chục ngàn đại quân tử thương hơn vạn, bắt quả Đan Dương tinh binh đại thể còn lại, Ngô Lập Nhân liền làm chủ, đem 9000 Đan Dương binh dưới hết thảy nhập vào rồi Tàn Chiêu Vô Song Quân trung, từ đó, Vô Song Quân thực lực đại tăng, sắp si mười ba ngàn người. Thừa ra hơn một vạn người, nhập vào Thiết Huyết Quân, tiếp tục từ Nhiễm Mẫn thống lĩnh.

Mà Từ Châu Trần gia bởi Trần Đăng, Trần Khuê đám người tận tâm phụ tá Ngô Lập Nhân, chịu đến Ngô Lập Nhân cực đại chống đỡ, mơ hồ trở thành Từ Châu đệ nhất đại gia tộc khí thế. Mà Mi gia, bởi vì Bành Thành đại chiến, Mi Phương dẫn dắt hai nghìn người bắn nỏ, hỏa thiêu Bành Thành về sau, lập công lớn, bị Ngô Lập Nhân thăng lên làm ngũ phẩm đánh và thắng địch tướng quân. Còn như Đào gia, Đào Thương chào từ giả sau, nhân rồi tại gia, chỉ là xử lý trong gia tộc sự tình, Ngô Lập Nhân cũng không muốn lại can thiệp cái gì.

Một ngày, chợt có người đến báo, Mi Trúc tới chơi. Ngô Lập Nhân đối với Mi Trúc ấn tượng có hai cái, một là có tiền, hai là đã từng ra một cái Mi phu nhân. Chẳng lẽ Mi Trúc này tới là vì cho Mi Trình làm mai mối hay sao? Ngô Lập Nhân trong lòng suy đoán.

Mi Trúc mang theo hạ nhân, tất cả đều mang theo lễ vật, đến Ngô Lập Nhân, vội vã bái nói: "Bái kiến chủ công! "

Ngô Lập Nhân vẻ mặt tươi cười đem Mi Trúc kéo được vị trí ngồi xuống, mở miệng hỏi: "Từ Trọng hôm nay vì sao mang đa lễ như vậy vật mà đến? Chớ không phải là có cái gì chuyện khẩn yếu? "

Mi Trúc chấp tay đáp: "Chủ Công Minh giám! Cổ nhân nói, tề gia trị quốc bình thiên hạ, muốn bình thiên hạ, chớ không phải là trước thành bên ngoài gia. Nay quan chủ công, tuổi gần ba cửu, còn không thể thất cho rằng tề gia, nghe nói chủ công độc yêu Điều Thuyền, sao không chọn lương thân cát nhật lấy nạp chi? Mời chủ công nghĩ lại! "

"Cảm tình đây là tới thúc dục cưới? Chớ không phải là bị Vương Thủ Nhân hoặc là lão Chu lẫn nhau nâng? " Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm thăm thì, trong miệng nhưng vẫn là muốn đáp: "Từ Trọng nói như vậy, không phải không có lý. Chỉ là ngô cùng Điều Thuyền ước hẹn lúc chưa tới, không thể nạp chi. "

Mi Trúc dường như sớm đoán được Ngô Lập Nhân biết trả lời như vậy, hắn không chút nghĩ ngợi nói rằng: "Đã như vậy, chủ công không bằng trước nạp một cô tiểu thiếp, khai chi tán diệp, cũng tốt không phải phụ hy vọng của con người. Ngô có một muội, tên gọi Mi Trình, sanh tuy không khuynh quốc khuynh thành đáng về, nhưng cũng điềm tĩnh hiền thực, có tri thức hiểu lễ nghĩa, nếu như chủ công bất khí, có thể trước nạp làm tiểu thiếp, trúc nguyện trình diễn miễn phí thuế ruộng cho rằng gà chi phí. "

Nghe thế, Ngô Lập Nhân vội vã lắc đầu, "Việc này quyết định không thể. Từ Trọng, không phải Minh không biết điều, Điều Thuyền với ta, thành làm trọng yếu. Nếu trước nạp cơ thiếp, thì đem đưa ở chỗ nào? "

Ngô Lập Nhân kiên quyết nói, làm cho Mi Trúc trong mơ hồ có trung thất lạc, nhưng mà hắn cũng biết hôn nhân đại sự không thể miễn cưỡng, huống chi Ngô Lập Nhân còn là như thế một cái người si tình.

Đến Mi Trúc thất lạc thần sắc, Ngô Lập Nhân mỉm cười nói rằng: "Từ Trọng ý tốt, Minh mặc dù không thể chịu, nhưng là Minh lại nguyện làm lệnh muội làm mai. "

"Ah, không biết chủ công nói người phương nào? "

Ngô Lập Nhân hắng giọng một cái, suy nghĩ một chút vài câu rất có phạm nhĩ lời kịch: "Người này có kinh thiên vĩ địa chi tài, té thể khuông thời chi lược, trí bí Trương Lương, tài như Quán Nhạc. Mặc dù không thể trường kiếm giết địch, đàm tiếu tà tà lại khiến địch nhân hồi phi yên diệt. Từ Trọng nghĩ như thế nào? "

Mi Trúc nhân thần tỏa ánh sáng lấy Ngô Lập Nhân nói: "Chủ công nói chứ không phải là quân sư Vương Dương Minh? "

"Nhưng cũng! Quân sư với ta, thân như huynh đệ. Tuy là Dương Minh tuổi tác ngắn với ta, lại sớm đã đến cưới vợ chi niên. Từ ngô khởi binh ngày, Dương Minh vẫn vì ngô trừ mưu, vô hạ cố cấp chung thân đại sự. Nay Từ Trọng nói như vậy, vừa may để cho ta nghĩ đến quân sư. Không biết Từ Trọng đối với Minh đề nghị này có hài lòng hay không? "

Mi Trúc cười cười, "Chủ công nếu mở miệng, trúc tự nhiên không không hài lòng. Quân sư tên, ngô muội mặc dù ở khuê phòng, cũng nể có tai nghe thấy. Thường xuyên đối kỳ tán thán có thừa, nay nếu dùng cái này sự tình hỏi ra, sợ chắc là sẽ không có quá mức ý kiến. Chỉ bất quá quân sư có hay không có ý định, mong rằng chủ công nhiều hơn hao tâm. "

Thành! Ngô Lập Nhân trong lòng vui vẻ, Vương Thủ Nhân cũng đã hai mươi bốn hai mươi lăm, theo lý quả thực phải đến kết hôn sinh con lúc, chỉ bất quá mấy năm này vì mình hồi hải ngược xuôi, lại không ngừng giúp mình giáo dục người tài, quả thực khổ cực vạn phần.

Khi Ngô Lập Nhân đem Mi Trinh việc nói cùng Vương Thủ Nhân lúc, Vương Thủ Nhân không dùng được lặc đầu, trong thần sắc vẫn còn có một chút ngưng ngưng, điều này làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng cười thầm không ngớt.

"Chủ công còn chưa thành gia, ta không dám trở nên! "

Vương Thủ Nhân lý do làm cho Ngô Lập Nhân cảm giác được cực kỳ yếu ớt, đây nếu là tới một câu thiên hạ chưa định, dùng cái gì vì gia, Ngô Lập Nhân liền không lời nào để nói. "Dương Minh lời ấy sai rồi! Thiên hành có thưởng, Tự cổ nam đại đương hôn nữ đại đương giá, Dương Minh nếu không thành gia, chẳng lẽ không phải nghịch thiên làm? Huống hồ ta dù chưa thành gia, thế nhưng Điều Thuyền liền ở trong nhà, ngày sau chờ hẹn nhau lúc đến rồi, là được thành gia. Ngô một phen ý tốt, Dương Minh chứ có phụ! "

Vương Thủ Nhân mặc dù không có thể nói biện tài vô song, nhưng là phải là thật biện luận đứng lên, hẳn tuyệt đối có thể để cho là một Ngô Lập Nhân không lời nào để nói, nhưng mà nói đến hẳn chung thân đại sự lúc, lại có vẻ như vậy câu nệ, từ không phải diễn ý, Ngô Lập Nhân biết, Vương Thủ Nhân nhất định cũng là động tâm.

"Huống hồ, ta đã ở Mi Từ Trọng trước mặt đánh hạ cam đoan, nếu như Dương Minh không đồng ý, sợ là sẽ phải lạnh Mi gia chi tâm a! "

Vương Thủ Nhân lúc này rốt cục quyết định, chấp tay nói cảm ơn: "Đa tạ chủ công ý tốt, thuộc hạ đáp ứng dù cho! "

Nghe được Vương Thủ Nhân nhả ra, Ngô Lập Nhân cuối cùng cũng thở dài một hơi, Vương Thủ Nhân cuối cùng cũng có thể thành gia, nghĩ vậy, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên có một loại nhân nhật ưu thương.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Mi phu nhân Trinh Liệt dao động Ngô Minh, Quách đô đốc tuần trăng mật luận Tào Tháo

Vương Thủ Nhân đồng ý sau đó, song phương liền trải qua sáu lễ -- Nạp Thái, Ván Danh, Nạp Cát, Nạp Chính, Thỉnh Kỳ cùng Thân Nghênh, đại hôn cuối cùng cũng đứng hạn cử hành.

Ngô Lập Nhân làm bà mối cùng chủ công, Vương Thủ Nhân cùng Mi Trinh cộng đồng kính Ngô Lập Nhân một chén rượu. Mi Trinh mặc dù không coi là giai nhân tuyệt sắc, tuyệt đối cũng có thể được xưng là ngàn dặm mới tìm được một mỹ nữ, mà Vương Thủ Nhân càng là mấy trăm năm vừa thấy người mới, hai người có thể nói là trai tài gái sắc, giai ngẫu thiên thành.

"Mong người hai người từ nay về sau nâng đỡ lẫn nhau, vĩnh kết đồng tâm, bạch đầu giai lão! "

Ngô Lập Nhân nói xong lời chúc phúc, vội vã làm cho hệ thống kiểm tra đo lường Mi Trinh thuộc tính, sẽ có hay không có cái gì kinh hi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Mi Trinh tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 25, chỉ huy 23, trí lực 68, chính trị 80. Sở hữu kỹ năng Trinh Liệt: Mi Trinh một ngày lập gia đình, đối kỳ phu quân trung tâm một lòng. Bên ngoài mỗi sinh hạ một gã nhi nữ, thì biết đem chính mình ngẫu nhiên 1 điểm thuộc tính tăng đến bên ngoài phu quân trên người, tăng trụ cột thuộc tính giá trị không cao với 100. "

Nghe thế, Ngô Lập Nhân trong miệng rượu suýt nữa phun tới: Vẫn còn có loại kỹ năng này, rồi chậm lại tự thân thuộc tính thêm phu quân thuộc tính có thể lý giải, cái này có thể vẫn sinh hạ đi, vẫn thêm thuộc tính sao? đại quân ta sư cũng phải cần nghịch thiên sao?

"Túc chủ, sinh một đứa bé mới có thể tăng thêm một chút thuộc tính, tam quốc thời kì, nhân loại bình thường tối đa cũng liền sinh hai ba cái. "

"Vậy nếu là một lần sinh cái song bào thai, tam bào thai không phải kiếm lợi lớn? "

Ngô Lập Nhân trong lòngYY lấy Vương Thủ Nhân thuộc tính tăng trưởng chuyện tốt không phải tự chủ nở nụ cười, lúc này hắn bỗng nhiên nghĩ đến một việc: Năm đó Lưu Bị cưới Mi Trinh sau đó, nhiều năm không có con nối dòng, rốt cuộc là Lưu Bị vấn đề vẫn là Mi Trinh vấn đề? Nếu như Mi Trinh vấn đề, đây chẳng phải là kỹ năng này liền phế đi.

"Hệ thống, có thể hay không kiểm tra đo lường Mi Trinh có hay không ừng có năng lực sinh sản? "

"Hồi bẩm túc chủ, bốn hệ thống chưa cài đặt phụ khoa kiểm tra tử hệ thống, mời túc chủ tự hành thăm dò. "

Khái khái, cái này vẫn là lưu cho quân sư thăm dò a !! Ngô Lập Nhân một hồi mồ hôi lạnh.

Quân sư Vương Thủ Nhân hôn lễ, Ngô Lập Nhân thủ hạ chính là cao thấp vẫn võ, đều rối rít tới rồi chúc mừng, liền tại Trừ Huyền Quách Khản cùng Vu Tuấn Đạt cũng lên lên ngồi nhanh lập tức chạy về. Đồng thời năm ngoài mới vừa nhâm mệnh bên ngoài mấy huyện khiến Gia Cát Cẩn, Hải Thụy, Tạ Dịch, Vu Thành Long, Ngô Tương cũng cùng nhau về tới Hạ Bi thành. Mấy người đều cho Vương Thủ Nhân mang quà tặng đến, cô đơn Hải Thụy tay không mà đến.

"Nhữ Hiền vì sao tay không mà đến, đây chính là quân sư đại hôn, há có thể trò đùa? Nếu như vì vậy bị quân sư ghi hận, sợ rằng về sau lại không ngày nổi danh. "

Thân là đồng liêu Tạ Dịch, lấy Hải Thụy thật không ngờ keo kiệt mà đến, liền nhịn không được khuyên nhủ.

"Ngô có thể nào lấy bách tính màu mỡ tới phụng quân sư? Thân là địa phương phụ mẫu chỉ quan, trách nhiệm chỉ có tạo phúc bách tính, tuyệt không có nịnh hót thù trưởng. "

Hải Thụy sắc mặt trầm xuống, bắt đầu rồi kiểu giáo dục, làm cho Tạ Dịch mồ hôi lạnh chảy ròng, lắc đầu đi ra ngoài.

Những đồng liêu khác nghe nói sau, đều cảm thấy Hải Thụy tỷ khí quật cường, cũng không biết biến báo, liền không hề cùng hắn lại nói loại này trọng tâm câu chuyện. Thậm chí có chuyện tốt chỉ người trong lòng suy nghĩ Hải Thụy ứng phó như thế nào Vương Thủ Nhân lựa chọn.

Yến hội sau, Vương Thủ Nhân đi vào tân phòng, sự cầy bên đang ngồi mỹ kiều nương, lại thừa dịp cảm giác say vì huân chí tế, gò lên can đảm, đi tới, bắt lại Mi Trinh mềm mại hoạt nộn tay nhỏ bé.

Mi Trinh bả vai vì vi đã run một cái, cúi đầu không nói được một lời.

"Phu nhân! "

Vương Thủ Nhân khẽ gọi một tiếng, Mi Trinh nhẹ nhàng nâng ngẩng đầu, một cái nhãn Vương Thủ Nhân, bỗng nhiên lại đem cúi đầu xuống, nhẹ nhẹ nói một tiếng: "Phu quân! "

Đêm động phòng hoa chúc thâm trầm, xuân tiêu nhất khắc thiên kim. Công tử nhà họ Vương Mi gia nữ nhân, từ đó kết thành một đôi người.

Ngày thứ hai, Ngô Lập Nhân tiếp kiến rồi năm vị Huyện lệnh, đi dưới hình thức hỏi một phen các nơi chính sự, miễn cưỡng một phen, để cho bọn họ lập tức trở về rồi.

Cuối cùng, Ngô Lập Nhân đem Quách Khản mời vào, bởi Tào Tháo đại quy mô công kích Từ Châu, khiến phạt Viên việc lần nữa có một kết thúc, lần này Tào Tháo binh lui Sơn Đông sau đó, đón về rồi thiên tử, đồng thời mượn thiên tử danh nghĩa lần nữa nhắc nhở Ngô Lập Nhân thảo phạt Viên Thuật, làm cho Ngô Lập Nhân tâm tư lần nữa hoạt động.

Quách Khản sau khi đi vào, hướng Ngô Lập Nhân sau khi thi lễ, liền bị Ngô Lập Nhân dẫn tới ngồi xuống một bên.

"Chủ công, là vì thảo Viên việc từ? "

Không đợi Ngô Lập Nhân mở miệng, Quách Khản cũng đã nói ra Ngô Lập Nhân tâm tư.

"Đồ đốc quả nhiên khoái nhân khoái ngữ! Bây giờ Tào Tháo mang thiên tử lấy khiến chư hầu, làm ta thảo Viên, không biết đồ đốc ý như thế nào? "

Ngô Lập Nhân trong lòng bây giờ không quyết định chắc chắn được, hiện tại Vương Thủ Nhân đại hôn, hắn nghĩ kỹ làm cho Vương Thủ Nhân nghỉ ngơi một chút, không muốn lại đi quấy rối hắn cùng với Mi Trinh thời kỳ trăng mật, liền không biết cùng người nào thương lượng mới tốt, vừa lúc thừa dịp

Quách Khản trở về, liền muốn trung cầu dưới Quách Khản ý kiến.

"Ha ha, chủ công hà tất biết rõ còn hỏi, Khản ở Trừ Huyện đã có nửa năm, các loại chính là cái cơ hội này, phạt Viên bắt buộc phải làm."

"Chỉ là, chỉ là, nếu là ta nếu cử đại quân phạt Viên, lại sợ Tào Tháo lại tập kích ta phía sau, thực sự khó có thể quyết đoán, vì vậy mời đô đốc giải thích cho ta."

Quách Khản gật đầu, lo nghĩ, bỗng nhiên nói rằng: "Không bằng đem quân sư mời tới cộng đồng nghị sự như thế nào?"

Ngô Lập Nhân nghe xong, liền vội vàng lắc đầu, "Đô đốc lời ấy sai rồi! Quân sư mệt nhọc mấy năm, thật vất vả có cơ hội hảo hảo buông lỏng một chút, ta sao nỡ đi quấy rối. Huống hồ, quân sư tiệc tân hôn người, cùng phu nhân chính là như keo như sơn lúc, mặc dù tới đây, sợ là tâm tư cũng không thể toàn bộ thả với những chuyện này."

Không đợi Ngô Lập Nhân nói xong, Quách Khản liền miệng hơi cười như có thâm ý lấy Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân không hiểu, "Đô đốc ý gì?"

"Nếu chủ công biết quân sư tiệc tân hôn người, tâm tư đều ở đây mỹ kiều nương trên người, Tào Tháo làm sao không phải là? Nay Tào Tháo mới được thiên tử, đúng như quân sư mới cưới giai nhân, trong triều công khanh sợ là có nhiều không phục bên ngoài giả, Tào Tháo muốn mau sớm chóng không thiên tử đủ loại quan lại, đem cần một đoạn thời gian rất dài cùng 'Thiên tử đủ loại quan lại' qua một đoạn như keo như sơn tân hôn ngày cưới. Bằng không mặc dù có tâm chinh phạt với bên ngoài, sợ là cũng khó mà đem hết toàn lực. Huống hồ Tào Tháo nơi, tây có Trương Tú mới được Lý Quách bộ hạ cũ, nhìn chăm chăm, bắc có Viên Thiệu, bốn đời tam công. Nếu không phải có thể vững chắc căn cơ, đại quân sao dám khinh động?"

Nghe xong Quách Khản buổi nói chuyện, Ngô Lập Nhân chỉ muốn nói một câu: Đại soái Quách, xin nhận lấy đầu gối của ta! Có thể đem làm cho Ngô Lập Nhân cảm thấy như vậy chuyện phức tạp nói rõ ràng dễ hiểu, Ngô Lập Nhân không thể không phục sát đất.

"Đô đốc nói như vậy, làm ta dường như gật mây thấy sương mù, hiểu ra, xin nhận Minh cúi đầu!"

Ngô Lập Nhân chưa bao giờ tiếc rẻ chính mình đối với ngu nhân sùng bái, hần là đánh đấm lòng bội phục Quách Khản lần này ngôn luận.

Quách Khản ngay cả vội hoàn lễ, trong miệng có chút hết sức lo sợ nói rằng: "Chủ công không cần như vậy, đây là Khản ứng tấn bản phận! Chỉ là, mặc dù không cần tập trung tinh lực phòng thủ Tào Tháo, còn cần lưu một chi binh mã lấy phòng ngừa vạn nhất."

Ngô Lập Nhân thầm nghĩ: Sẽ không cần lưu Nhiễm Mẫn a!! Ta còn trông cậy vào Nhiễm Mẫn nhanh lên xoát điểm binh đem, thắng cấp kỷ năng đâu! Huống hồ Nhiễm Mẫn nếu như tham chiến, sợ rằng Viên Thuật trưởng dưới tới một người giết một người, tới hai cái giết một đôi.

"Đô đốc, chẳng lẽ muốn lưu Vĩnh Tăng hay sao?" Ngô Lập Nhân hỏi.

Quách Khản lắc đầu, "Chủ công, lần trước Lưu Diêu xuất binh hưởng ứng, không lăm dụng tâm, vô công nhi phản, lại hướng quân ta đòi tiền tài, như vậy lòng tham không đáy tiểu nhân, chủ công sao không mưu tính?"

"Lưu Diêu vốn là Hán thất dòng họ, không từng có tội, vô cớ xuất binh, mưu tính chỉ vì người khác lên án, huống hồ, bây giờ chung quanh đại địch san sát, lại chia binh thảo phạt Lưu Diêu, có hay không có chút mạo hiểm?" Ngô Lập Nhân luôn cảm thấy Quách Khản làm việc có chút mạo hiểm, cái này cùng hần mang binh phương thức giống nhau, phảng phất đại khai đại hợp, rồi lại luôn là ánh mắt độc đáo, xuất kỳ bất ý dành cho địch nhân một kích trí mạng.

"Chủ công, ngày nay thiên hạ, đại loạn nổi lên bốn phía, há có thể bởi vì trong chốc lát nhân từ mà thác thất lương cơ. Khản có nhất kế, có thể làm cho chủ công không nên nhiều lăm binh mã là được khiến Lưu Diêu cúi đầu."

Tự nhiên, Ngô Lập Nhân cũng không phải là bởi vì nhân từ, hần là lo lắng thụ địch quá nhiều, giả như sẽ cùng Lưu Diêu rơi vào khổ chiến, tình huống hôm nay sợ rằng không cần lạc quan. Tranh phách tuy là phiêu lưu rất lớn, Ngô Lập Nhân tình nguyện tuyến trách ôn trát ôn đã đường.

Nghe được Quách Khản nói có diệu kế, Ngô Lập Nhân liền vội vàng hỏi: "Đô đốc kế sách tốt mạng ra? Mau mau nói tới! Minh chăm chú lắng nghe!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Lâm Xung Quả Soái đánh Tàn Chiêu, Viên Chân xông Phủ làm trò Trương thị

Kiến An nguyên niên, công nguyên 195 năm hạ, Ngô Lập Nhân ở Hạ Bi, lần nữa triệu tập tam quân, điều binh điểm tướng, tiến hành lần thứ ba phạt Viên.

Quách Khản mang đi một vạn Thiết Huyết Quân, chuẩn bị ồ ạt tiến công từ Kỳ Tăng Chân cùng Kỳ tăng Mãnh phòng thủ toàn bộ tiêu; Tần Chiêu cùng Gia Cát Lượng suất lĩnh dưới trướng Vô Song Quân đi Đông Thành đóng quân, để ngừa Viên Thuật đại quân trợ giúp; mà Ngô Lập Nhân thì suất lĩnh Thần Uy Quân cùng Nhiệm Mẫn, Tang Bá suất lĩnh năm nghìn Thiết Huyết Quân, từ Nghiễm Lăng xuất phát, phái sứ giả đưa tin cho Lưu Diêu, ý đồ mượn đường Đan Dương Quận, tiến công Kiến Nghiệp. Trần Cận Nam, Triệu Văn cùng Từ Ninh các loại đem lưu thủ Hạ Bi.

Trừ Huyền đại quy mô binh mã điều động, sớm có thám tử báo cáo tại phía xa Thọ Xuân Viên Thuật, Viên Thuật nghe nói sau lại một lần nữa nổi trận lôi đình, cũng ở lâm triều trên, triệu tập quần thần, cùng bàn ứng đối phương pháp.

"Ngô Minh tiểu nhi ba phen mấy bận phạm ta châu quận, ta muốn ngự giá thân chinh, chúng ái khanh nghĩ như thế nào?" Viên Thuật tại Triều Đình trên vừa nói, nhất thời dường như một viên tảng đá ném vào mặt hồ bình tĩnh trong, khơi dậy sóng to gió lớn.

Trương Huân ra tiểu đội tâu nói: "Bệ hạ ngồi cửu ngũ, há có thể khinh xuất? Không bằng từ đại tướng quân Kỳ Linh tiếp tục mang binh chống đỡ Ngô Minh."

Nghe được Trương Huân nói như vậy, Viên Thuật sắc mặt trở nên có chút khó, "Đại tướng quân lần trước đánh một trận, đã hao binh tổn tướng, há là Quách Khản tiểu nhi địch thủ?"

Lúc này Viên Dận không nhanh không chậm đứng dậy nói rằng: "Thần tiến cử hiền tài một người, có thể cùng đại tướng quân cộng đồng phá địch. Người này binh mã thành thạo, đọc thuộc binh pháp, võ nghệ tinh thâm, nếu lấy người này vì phó tướng, cộng đồng xuất chinh, nhất định có thể chiến thắng trở về mà về."

Viên Thuật "Ah" một cái tiếng, suy nghĩ hồi lâu, cũng không nghĩ tới là ai, liền khó hiểu hỏi: "Ái khanh nói, rốt cuộc là người phương nào? Mời mau mau nói tới."

"Người này chính là cầm quân Phó thống lĩnh, Lâm Xung."

Viên Dận vừa mới dứt lời, đồng dạng ở trong triều đình đưa tới nghị luận ầm ỉ, "Một cái cầm quân Phó thống lĩnh, có thể lên rồi đại mặt bàn sao?", "Chớ không phải là Lâm Xung sử dụng tài vật hối lộ rồi Viên Dận?", "Lâm Xung là ai?"

Lâm Xung rốt cuộc là người nào? Tất cả mọi người không có ấn tượng gì. Viên Thuật trình diện mặt nhất thời có chút hỗn loạn, liền ho khan một tiếng, "Tuyên cầm quân Phó thống lĩnh kiến giá!"

Chỉ chốc lát sau, một cái toàn thân mặc giáp trụ trung niên tướng quân đi đến, hướng Viên Thuật sau khi thi lễ đứng dậy hỏi: "Thần Lâm Xung phụng chiếu mà đến, không biết bệ hạ có gì phân phó?"

"Lâm tướng quân, mới vừa đại Tư Mã tiến cử người văn thao vũ lược không gì không giỏi, trầm ý để cho người thống lĩnh đại quân, ngăn cản Ngô Minh, Lâm tướng quân nghĩ như thế nào?"

Viên Thuật trong miệng đại Tư Mã, chính là Viên Dận. Lâm Xung cùng Viên Dận bản không đồng thời xuất hiện, lại không có giao tình gì, nghe nói dĩ nhiên là Viên Dận tiến cử chính mình, không hiểu rồi Viên Dận, Viên Dận chỉ là cười với hắn một chút đầu thăm hỏi.

Mặc dù không biết Viên Dận đến cùng vì sao phải giúp mình, thế nhưng có như vậy cơ hội vươn lên, Lâm Xung tự nhiên sẽ không cự tuyệt, hắn thần tình trang nghiêm, lần nữa hướng về phía Viên Thuật xá một cái đáp: "Khởi bẩm bệ hạ, thần tự nhiên tận tâm tận lực, vì bệ hạ đại ân!"

Nghe được Lâm Xung cam đoan, Viên Thuật không khỏi tâm hoa nộ phóng, luôn miệng nói: "Hảo hảo hảo! Lâm tướng quân, trầm hiện tại thăng chức người vì tứ phẩm Kiến Uy tướng quân, khiến người cùng đại tướng quân mang binh tám vạn, tiếp viện toàn bộ tiêu, chống đỡ Quách Khản."

Lâm Xung tạ ân, "Thần muôn lần chết không đủ để báo bệ hạ đại ân, chuyện này sẽ làm bất cứ Quách Khản, bất sống Ngô Minh."

Bỗng nhiên mà đến hạnh phúc làm cho Lâm Xung lập tức trở nên nhiệt huyết sôi trào, trong triều đình buông lời nói hùng hồn. Tuy là còn lại văn võ cũng không phải là quá rõ Lâm Xung thực lực đến cùng như thế nào, thế nhưng hắn như vậy buổi nói chuyện làm cho chúng quan lòng tin tràn đầy, trong lòng đã đem Ngô Minh, Quách Khản cho rằng vật trong bàn tay.

Lâm Xung vừa đến gia, liền la lớn: "Phu nhân, phu nhân, mau mau cùng ta thu thập hành trang, ta ngày mai sẽ suất đại quân xuất chinh!"

Lúc này từ trong phòng đi ra một cô gái, cước bộ mềm mại, khuôn mặt đáng đẹp, sanh đoan đích thị đoan trang tú lệ dịu ngoan động lòng người. Cô gái này chính là Lâm Xung vợ Trương thị, Thọ Xuân thành một đại nhà Trương gia con gái, hai năm trước trúng Lâm Xung võ nghệ cùng hoà hảo, gả cho Lâm Xung.

Trương thị đến Lâm Xung mặt mũi hớn hở Về đến nhà, nhẹ nhàng một cười hỏi: "Phu quân vội và như thế, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

Lâm Xung bắt lại Trương thị tay nhỏ bé, hưng phấn nói rằng: "Phu nhân có chỗ không biết, hôm nay trong triều đình, bệ hạ tự mình đề thăng ta vì tứ phẩm Kiến Uy tướng quân, làm ta cùng đại tướng quân thống binh tám vạn, cộng đồng ngăn địch. Ta trọn đời phiêu bạt, không thể được gặp mình chủ, thực hiện trong lòng ngực sở học, thật là tiếc nuối. Lần này bệ hạ như vậy tín nhiệm với ta, há có thể không phải làm người ta mừng rỡ?"

Đến Lâm Xung như vậy tâm hoa nộ phóng đáng đáp, Trương thị trong thần sắc không khỏi nhiều hơn một vẻ lo âu, "Phu quân, sa trường chinh chiến, đao thương không có mất, phu quân nhất thiết phải cẩn thận cho thỏa đáng, không nên để cho thấp lo lắng."

Lâm Xung một tay lấy Trương thị ôm vào trong ngực, giọng nói thiếu một sợi máu nóng, nhiều hơn một phần nhu tình, "Phu nhân đừng có lo lắng. Đại trượng phu sống ở trong thiên địa, tự nhiên phải có một phen thành tựu, mới có thể không vác cái này một thân bản lĩnh. Ta chỉ là có chút không yên lòng phu nhân ở nhà một mình, không người chiếu, ta sẽ thông báo đại ca, làm cho hắn nhiều hơn trông nom một phen. "

Trương thị khỏe mắt có chút ửng đỏ, muốn nói điểm cái gì, lại không cách nào mở miệng, chỉ là tựa ở Lâm Xung trong lòng, hưởng thụ Lâm Xung ấm áp ôm ấp.

Ngày thứ hai, Lâm Xung liền đến điểm tướng đài đưa tin, cùng Kiều Nhụy cùng nhau, lần nữa theo Kỳ Linh, cùng nhau hướng toàn bộ tiêu xuất phát. Ra Thọ Xuân sau, Lâm Xung liền xuống ngựa hướng Kỳ Linh chờ lệnh, "Mặt tướng nguyên suất lĩnh ba chục ngàn đại quân tiến công Đông Thành. "

Kỳ Linh nghe được Lâm Xung lời ấy, trong lòng cả kinh, vội vả trả lời: "Lâm tướng quân, không phải ta không tin nhiệm ngươi, chỉ là nếu như ngươi muốn tiến quân Đông Thành, Quách Khản đại quân rời Đông Thành không đến hai trăm dặm, nếu như Quách Khản đại quân trợ giúp, Lâm tướng quân cũng sẽ bị Đông Thành Tần Chiêu cùng Quách Khản nội ngoại giáp công, đến lúc đó sau chỉ sợ cũng không thể cứu vãn rồi. "

Lâm Xung lắc đầu, cười một cái, "Đại tướng quân nói cực phải! Nhưng mà nếu là Quách Khản tiếp viện Đông Thành, đại tướng quân suất đại quân cùng toàn bộ tiêu tướng sĩ hợp binh một chỗ, cộng đồng thu phục Trừ Huyện. Lại đem đại quân cùng nhau cùng hướng Đông Thành, Quách Khản tất bại không thể nghi ngờ! "

Kỳ Linh từ cân nhắc tỉ mỉ một cái lần Lâm Xung kể sách, trong lòng hắn cũng hiểu được có chút đạo lý. Từ bị Quách Khản đánh một trận đánh mười vạn đại quân sau đó, hắn phảng phất bị đã kích nặng nề, luôn cảm thấy cùng Quách Khản đối địch, không có gì thắng lợi trông cậy vào. Lần này Viên Thuật khiến khởi xuất chinh, hắn cũng không nghĩ ra cái gì diệu kế lui địch. Mà nghe được Lâm Xung mấy câu nói, phảng phất lại lần nữa châm lửa trong lòng hắn ngọn lửa hừng hực.

"Đã như vậy, ta đây liền dạt bốn chục ngàn quân mã cùng ngươi, ta và Kiều tướng quân suất bốn chục ngàn đại quân, cùng giải quyết toàn bộ tiêu Kỳ Tăng Chân năm chục ngàn đại quân, trận chiến này nhất định phải làm cho Quách Khản có đến mà không có về. Hồi triều sau, lĩnh tất định là Lâm tướng quân thành công! "

Lâm Xung trọng trọng gật đầu, hướng Kỳ Linh xá một cái, lĩnh quân đi.

Mà Lâm Xung vợ Trương thị ở trong nhà xa lấy Lâm Xung sau khi rời đi, trong lòng không khỏi một hồi tinh thần chán nản, nàng mệnh lệnh nha hoàn Tiểu Thúy đem đại môn đóng kỹ, liền đi vào bên trong viện.

Đúng lúc này, bỗng nhiên từ bên ngoài truyền đến một hồi gấp tiếng đập cửa, Tiểu Thúy vội vã đi tới, cẩn thận từng li từng tí mở cửa một, chỉ thấy cả người hoa phục màu da trắng nõn thiếu niên, phía sau mang theo vài cái người hầu, đang cười cùng với chính mình.

Tiểu Thúy khó hiểu hỏi: "Công tử có chuyện gì? Chủ nhân nhà ta đã xuất chinh tại ngoại, công tử này tới tìm không được rồi. "

công tử áo gấm lắc đầu, "Tiểu nha đầu, ta tới này tự nhiên không phải là vì chủ nhân nhà ngươi, thật sự là vì ngươi gia chủ mẫu Trương thị. "

"Công tử là người phương nào, ta đi trước thông truyền một tiếng. " Tiểu Thúy cho rằng người đến phải là Trương thị bạn cũ, là tốt rồi tâm đáp.

Ai biết công tử áo gấm đẩy ra môn, sắc mặt âm trầm Tiểu Thúy, chỉ là hết sức bất mãn nói một câu "Không cần ", trực tiếp đi nhanh đi vào trong viện.

công tử áo gấm khí thế nhất thời sợ đến Tiểu Thúy không biết như thế nào cho phải, phát ngẩn ra, liền ngay cả vội vàng la lớn: "Chủ mẫu, có người xông vào! "

công tử áo gấm phía sau vài cái người hầu nghe được Tiểu Thúy loạn kêu, một cái liền đem nàng đẩy tới trên mặt đất, sau đó quyền đâm cước đá, một bên đánh, vừa nói: "Để cho ngươi loạn kêu, dám phá hồng công tử nhà ta chuyện tốt! Không muốn sống! "

Trương thị ở trong viện nghe được có người tìm đến mình, lại nghe được Tiểu Thúy như vậy một kêu, tận lực bồi tiếp Tiểu Thúy thống khổ xin khoan dung tiếng. Trương thị trong lòng giật mình không thôi, vội vàng đứng dậy, đang đụng vào công tử áo gấm xông vào, Trương thị ngẩn đầu một, quá sợ hãi nói: "Tại sao là ngươi? "

công tử áo gấm không khỏi cười ha ha một tiếng, trên dưới không dùng được đánh giá Trương thị, cười hi hi nói: "Lâm phu nhân còn nhớ rõ ta à! "

Trương thị thần sắc biến đổi, lấy hết dũng khí, quát lớn: "Viên công tử, ngươi phụ chính là triều đại đương thời đại Tư Mã, phu quân ta chính là đường đường Kiến Uy tướng quân, cùng điện vị thần, ngươi chớ có làm càn! Bằng không đợi phu quân ta trở về, nhất định phải đề cho ngươi tốt! "

Thì ra cái này công tử áo gấm chính là đại Tư Mã Viên Dận con trai thứ ba Viên Chân, người này không học vấn không nghề nghiệp, chỉ vui tầm hoa vấn liễu. Mấy tháng trước ngẫu nhiên ở phố xá trên gặp phải Trương thị sau đó, liền lên Trương thị, mở miệng đùa giỡn, sau lại bởi vì nghe người ta nói, Trương thị phu quân là cầm quân Phó thống lĩnh, lòng có có chút sợ, liền không có dây dưa tiếp nữa. Mà Trương thị nguyên bản định cùng Lâm Xung nói đến đây sự tình, sau lại nghe nói người này là đại Tư Mã công tử, trong lòng lo lắng Lâm Xung biết bởi vì mình bị hủy tốt tiền đồ, liền cũng không có cùng Lâm Xung nói toạc.

Viên Chân cười khinh miệt một tiếng, "Hanh, Lâm phu nhân, hắn Lâm Xung uy phong như thế nào đi nữa, cũng chỉ là ta Viên gia tướng quân. Ở ta Viên gia trên địa bàn, hắn còn có thể nhảy ra cái gì bọt sóng hay sao? "

Nói xong, một bên hiệp cười, một vừa đưa tay về phía trước, sẽ xoa Trương thị khuôn mặt nhỏ nhắn, Trương thị kinh hãi, sau lùi một bước, quát lớn: "Viên Chân! Ban ngày ban mặt, người lại dám như thế cả gan làm loạn! Phu quân ta vì bệ hạ vừa mới sách phong triều đình tứ phẩm Kiến Uy tướng quân, người chẳng lẽ không sợ hấn trở mặt sao? Đến lúc đó sau sợ rằng đại Tư Mã nét mặt cũng sẽ không tốt, mời Viên công tử tự trọng! "

Nghe được Trương thị lời ấy, Viên Chân sầm mặt lại, nụ cười trên mặt không thấy, tay cũng thu hồi lại, cười lạnh một tiếng: "Tứ phẩm tướng quân? Rất uy phong a? Ha ha! Phu nhân cũng biết, hấn cái này tứ phẩm tướng quân là thế nào lên làm? "

Trương thị lặng lẽ không nói, chỉ là cẩn thận từng li từng tí nhìn chăm chăm Viên Chân nhất cử nhất động.

"Tin rằng người các loại cũng sẽ không biết toàn bộ câu chuyện trong đó. Nếu như ta nói ra, người biết là bản công tử thủ đoạn. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Viên Chân tìm đường chết Phong Lưu, Trương Lỗ Đạt quyền đả Kính Lao Viên

Trương thị vẫn không nhúc nhích lấy Viên Chân, rất nghiêm túc nghe hấn nói, thâm nghĩ kéo thêm chút thời gian, Tiểu Thúy có thể đuổi kịp lúc đi kêu người qua đây giúp mình thoát ly khốn cảnh.

Viên Chân cười nói, "Nghĩ lúc đó lần đầu tiên nhìn thấy phu nhân, phu nhân phong thái liền làm ta trà không nhớ cơm không nghĩ. Chỉ hận có Lâm Xung ở, ta không được bên ngoài liền. Mấy ngày trước đây nghe nói Từ Châu Ngô Minh lại quy mô lớn xâm phạm, liền muốn đến một cái diệu kế. Ta liền cùng ta phụ nói, Lâm Thống lĩnh như thế nào được, vẫn vô song toàn, cầu hấn có thể ở trước mặt bệ hạ đề cử Lâm Xung làm cái tiên phong tướng quân. Như vậy, liền có thể đem Lâm Thống lĩnh đẩy ra, như vậy, bản công tử có thể tùy tâm sở dục rồi. Đại Tư Mã tự nhiên đã cho ta chỉ là thu Lâm Thống lĩnh chỗ tốt, mới mở miệng cầu hấn, hấn nào biết, kỳ thực đây hết thảy đều là ta nghĩ ra được diệu kế. "

Trương thị tuy là trong lòng vẫn nhắc nhở chính mình, vô luận nghe được cái gì, đều phải làm bộ không nhúc nhích đáng vẻ, nhưng mà, khi nàng nghe nói Lâm Xung bị đề bạt toàn bộ là bởi vì cái này đăng ký lã từ Viên Chân vì có thể khinh bạc chính mình sở bày độc kế lúc, Trương thị vẫn là không nhịn được tức giận tràn đầy, hướng về Viên Chân gắt một cái nước bọt: "Phi! Người cái này bất học vô thuật tiểu nhân hèn hạ, dĩ nhiên vì mình bản thân tư dục, nhìn kỹ quốc gia đại sự như trò đùa, ta chỉ hận phu quân ta hữu nhãn vô châu, làm đem một bầu máu nóng giao phó ở chỗ này tầm thường không thể hạng người trong tay. "

Viên Chân đem trên mặt nước bọt xoa xoa, cũng không tức giận, vẫn như cũ cười hi hi lấy Trương thị: "Phu nhân, vì đạt được người, ta hao hết lời lẽ, thiên tâm vạn khổ mới đem Lâm Xung thất phu đẩy ra, hiện tại không người nào có thể ngăn cản chuyện tốt của chúng ta, phu nhân liền theo ta đi! "

Viên Chân chậm rãi tới gần, Trương thị sợ đến hoa dung thất sắc, la lớn: "Người, người đừng tới đây, tới nữa ta liền kêu người! "

"Ha ha, chung quanh đây còn có ai dám quản chuyện tốt của ta? Người chính là gọi rách cổ họng cũng sẽ không có người tới cứu người. "

Viên Chân cười đậm một tiếng, bỗng nhiên lập tức đánh móc sau gáy, một cái giữ chặt Trương thị, Trương thị nhất thời quát to lên: "Người cứu mạng, người cứu mạng a! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên môn ngoài truyền tới vài tiếng tiếng đánh nhau, tiếp lấy vài tiếng tiếng rên rỉ thống khổ, Viên Chân chỉ cảm thấy vô cùng mất hứng, đi tới cửa, nộ hô: "Người nào không có mắt hư bản công tử tốt sự tình? "

Chỉ thấy trong viện lung tung nằm cùng với chính mình vài cái người hầu, trên mặt đất kêu thảm, Viên Chân trong lòng nghi ngờ, bỗng nhiên quay người lại, chỉ thấy một cái to lớn nắm tay hướng mình đập tới. Viên Chân hoảng sợ, muốn tránh cái nào còn kịp, chỉ cảm thấy rất lo lắng đau đớn truyền khắp toàn thân, trên mặt đau rát, trong lúc nhất thời cả thân thể không bị khống chế hướng về cách đó không xa trên tường bay đi.

"Người, người rốt cuộc là người nào? Người có biết ta là ai không, lại dám đánh ta? Ta nhưng là đại Tư Mã chi tử, Viên Chân Viên Kính Lao. "

Viên Chân hầu như dùng khóc nức nở nói, người nọ ba chân bốn cẳng đến rồi Viên Chân trước mặt, một bả núu Viên Chân cổ áo của, "Người Lỗ Đạt gia gia chẳng cần biết người là ai, dám khi dễ đệ muội, gia liền đánh, đéo cần biết người là ai, Thiên Vương lão tử ta cũng không sợ. "

Viên Chân vừa nghe, biết mình gặp một cái tên lỗ mãng, ngẩng đầu một, một cái mặt đầy râu gốc Đại Hán, đang hung tợn cùng với chính mình, trong mắt lửa giận làm cho Viên Chân trong lòng sản sinh thấy lạnh cả người, hấn ngay cả vội xin tha nói: "Đại gia, là tiểu nhân đã sai, có mắt không nhìn được Thái Sơn, đại gia tha mạng a! "

"Người cái này tặc tử, bây giờ biết cầu xin tha thứ, sớm một chút để làm chi đi? Ta nhỏ vào! "

Nói xong, Lỗ Đạt đem Viên Chân nói lên, lại là một quyền trực tiếp đánh tới Viên Chân trên bụng. Viên Chân chỉ thấy được ngũ tạng của mình Miếu hoàn toàn điên đảo, trong bụng thất điên bát đảo lập tức đều muốn chạy ra tới, bởi vì đau đớn, Viên Chân mặt của đều nhanh muốn vặn vẹo mà biến hình, hân nôn một tiếng, phun ra búng máu tươi lớn, miến cường chống đất, đứng lên, lấy Lỗ Đạt, oán hận nói rằng: "Ta là đại Tư Mã Viên Dận chi tử, hôm nay ngươi nếu không phải đánh chết ta, ta nhất định muốn tiêu diệt ngươi Lỗ Đạt, còn có Lâm Xung cừu tộc! "

Viên Chân thống khổ nói xong, Lỗ Đạt cười ha ha một tiếng, lần nữa đi tới, hai tay đem Viên Chân lần nữa nắm lên, "Đã như vậy, gia gia ngày hôm nay ngày hôm nay liền trừ ngươi ra cái này Họa quốc hại dân đồ, đỡ phải lại tai họa bách tính. "

Nói xong Lỗ Đạt bỗng nhiên hai tay dùng sức, chợt đem Viên Chân ném về phía không trung, cảm thụ được Lỗ Đạt tàn sát ý, Viên Chân lúc này trong đầu trống rỗng, chỉ biết là nói: "Không muốn! " Lỗ Đạt một quyền nện ở Viên Chân trước ngực, mới vừa rơi xuống Viên Chân lần nữa bị đánh bay, hướng về kia chút trên mặt đất kêu rên người hầu đập tới.

Chúng người hầu một, vội vã bỏ qua, nâng dậy Viên Chân, chỉ thấy Viên Chân máu me khắp người, trong miệng nặn ra hai chữ: "Giết ta! " tiếp lấy nghẹn đầu, lúc đó khí tuyệt.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lỗ Đạt hoàn thành kịch tình: Quyền đã Kính Lao Viên, ba quyền đã Từ Viên Chân Viên Kính Lao, thu được vũ lực vĩnh cửu + 1 thưởng cho. "

"Quyền đã viện đường lão? Hệ thống đại thần, có thể hay không còn có chân đá Bắc Hải nhà trẻ? Được rồi cái này Lỗ Đạt là ai, làm sao đi ra? Kiểm thử xem. "

"Kiểm tra đo lường đến Lỗ Đạt là Lâm Xung mang theo nhân vật xuất thế, đồng thời còn mang theo Lâm Xung vợ Trương thị. Lỗ Đạt nguyên tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 90, chỉ huy 75, trí lực 53, chính trị 28. Hiện tại trụ cột vũ lực giá trị đề thăng tới 91. Kiểm tra đo lường đến Lỗ Đạt sở hữu kỹ năng Bạt Liễu: Trời sinh cây mạnh, sử dụng vũ khí hạng nặng lúc, vũ lực + 2. "

Liên đoán được là Lâm Xung mang ra ngoài, đây đối với tốt bạn gay, gọi về còn cùng đi ra ngoài. Bất quá mang ra ngoài Trương thị, sợ rằng Trí Thâm trưởng lão vẫn là chỉ có thể một bên uống gió đi.

"Hệ thống có thể hay không kiểm tra đo lường Viên Chân nhân vật quan hệ thuộc tính? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Viên Chân vì Viên Dận chi tử, tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 55, chỉ huy 11, trí lực 55, chính trị 11. Kiểm tra đo lường đến Viên Chân sở hữu kỹ năng Phong Lưu: Tầm hoa vấn liễu lúc, trí lực + 3. "

Cái này Viên Kính Lao thật đúng là tìm đường chết thuộc tính a! Cái này Phong Lưu kỹ năng, trách không được bị Lỗ Đạt theo dõi. Nhất định là ý thể hiếp người, Lỗ Đạt tỳ khí bốc lửa như vậy, không nghĩ qua là đánh chết cũng bình thường.

Bất quá Viên Chân vừa chết, sợ rằng Lỗ Trí Thâm chắc chắn sẽ không sống khá giả, nếu như chạy trốn tới Từ Châu, bản tước chủ lại sẽ được một viên Đại tướng a! Còn có Lâm Xung! Ngộ Lập Nhân nghĩ tới đây, nhin không được cười lên ha hả.

Nhân vật chính quang hoàn là đồ tốt.

Lỗ Đạt ba quyền đã Từ Viên Chân sau đó, những người hầu kia lại cũng không muốn vừa mới vậy trên mặt đất rên rỉ không ngớt, từng cái lập tức bò dậy, chạy ra bên ngoài, vừa chạy vừa kêu: "Giết người, giết người! "

Trương thị nghe phía bên ngoài động tĩnh, cũng theo đi ra, đến Lỗ Đạt quyền thứ ba đánh đi ra, nhin không được kinh hô một tiếng: "Đại ca! Lưu tính mạng hân! "

Nhưng mà Lỗ Đạt sát tâm đã lên, cái nào lo lắng Trương thị la lên. Đánh chết Viên Chân sau, Lỗ Đạt hướng Trương thị, thân thiết hỏi: "Đệ muội bị sợ hãi! Súc sinh này, giết liền tốt, hay không lại lưu lại lại không đáng giá tai họa bao nhiêu hạng người lương thiện. "

Trương thị thở dài một tiếng: "Đại ca nói như vậy, thiếp há có thể không biết. Chi là bây giờ đánh chết đại Tư Mã thương con, mời đại ca mau mau rời đi Thọ Xuân, bằng không đại họa buông xuống! "

Lỗ Đạt lắc đầu, "Đệ muội, Lâm huynh đệ trước khi đi, để cho ta rất trông nom đệ muội, lần này ta nếu như một người ly khai, sợ là sẽ phải liên lụy đến đệ muội. Không bằng ngươi lại cùng ta cùng nhau chạy thoát, tìm được Lâm huynh đệ, chúng ta cùng nhau nữa khác tìm một chỗ địa điểm an thân mới tốt. "

"Đại ca, việc này tuyệt đối không thể! Nếu là ta cũng chạy trốn, phu quân ở tiền tuyến tất nhiên sẽ bị liên lụy vẫn tội. "

Lỗ Đạt thờ dài một tiếng, "Mà thôi mà thôi, ai làm nấy chịu, ta giết thẳng nhai này, cùng hân đền mạng dù cho, đầu rớt, là cái bát sứt. "

Nói xong, Lỗ Đạt trùn xuống thân, hai chân một quyền, ngồi trên chiếu, một bộ chờ đấy người đến bắt được tư thế.

Trương thị cười khổ một tiếng, "Nếu là bởi vì việc này hại đại ca tính mệnh, phu quân chắc chắn trách tội thiếp. Ai, chúng ta đây liền cùng nhau trốn a!, chậm sợ là liền không có cơ hội. "

P/s: Trương Lỗ là Lỗ Trí Thâm nhá :))) Viện đường lão :)))) cười chết ta :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Thái Sứ Từ Tam Giác chịu trách, Ngô Lập Nhân đơn đao đi gặp

Lưu Diêu nhận được Ngô Minh tin sau, trong lòng do dự, liền triệu tập chúng tướng dưới trướng thương nghị rốt cuộc là có nên hay không sự chấp thuận Ngô Minh mượn đường Kiến Nghiệp. Lưu Diêu dưới trướng có bốn viên Đại tướng, Trương Anh, Phàn Năng, Vu Mi, Trần Hoàn hệt tụ dưới trướng, còn lại thiên đem phân loại sau đó.

"Chủ công, Ngô Minh mặc dù có triều đình chiếu thư, dụ lệnh thảo Viên. Thế nhưng hấn lòng muốn dạ thú không thể không phòng. Bắt đầu dựa vào Viên Thuật, sau lại chuyển sang công chi; tiếp lấy dựa vào Từ Châu Đào Khiêm, bây giờ lại Cừu chiếm Thước sào, đem Từ Châu làm của riêng. Lần này mượn đường phạt Viên, khó tránh khỏi khiến người ta già bộ nói diệt Quốc chỉ lo, chủ công không thể không phòng. "

Làm Lưu Diêu đem Ngô Lập Nhân trong tín thư dung niệm xong sau, đứng ở vị trí đầu não Trương Anh liền ngay cả vôi vàng biểu đạt quan điểm của mình.

Lưu Diêu gật đầu, "Ta cũng là bản khoản như thế, cho nên mới do dự bất quyết. Cái này trong loạn thế, người người vì bản thân. Mặc dù Ngô Minh vốn có nhân Đức tên, ngô cũng khó mà yên tâm hấn đại quân vào ta Đan Dương Quận. Chỉ là Ngô Minh chiếm cứ đại nghĩa, ta nếu không chuẩn, chỉ bên ngoài nộ mà lẫn nhau công, phải làm sao mới ổn đây? "

Lưu Diêu vừa dứt lời, đứng ở đội ngũ phía cuối cùng một thành viên tiểu tướng đứng dậy, "Chủ công, nước đến thành chặn, sợ gì chính là Ngô Minh hăng người vậy? "

Chúng tướng tất cả đều nhìn lại, thì ra chính là gần đây đến đây đầu nhập vào Lưu Diêu Thái Sứ Từ. Chúng tướng đều cho rằng Thái Sứ Từ bởi vì là Lưu Diêu đồng hương, không có gì kỹ năng, cho nên mới bị Lưu Diêu tùy ý mặc cho một cái hộ tống trưởng quân đội Ủy chức vụ. Lúc này Thái Sứ Từ bỗng nhiên ra tiểu đội nói, làm cho còn lại tướng quân đều bất mãn hết sức, nhao nhao đầu lấy trách tội ánh mắt. Nếu không phải là bởi vì hấn là Lưu Diêu đồng hương, sợ là sớm có người mở miệng giáo huấn.

Lưu Diêu đến Thái Sứ Từ nói, có chút hơi thất vọng nói rằng: "Từ Nghĩa mới tới, sợ là có chút không biết Ngô Minh hư thực. Ngô Minh từng lực chiến Tào Tháo mà không bại, thủ hạ có một đại tướng Nhiệm Mẫn, có vạn phu không lo chi dũng, như Hạng Tịch tái thế, được người gọi là thiên vương tướng quân, đã từng lấy lực một người, chiến Lữ Bố, Hứa Chử, Điền Vi tam tướng mà không bại. Không nói đến Lữ Bố bức nào dũng mãnh, Hứa Chử, Điền Vi người nào không phải tuyệt thế dũng tướng. Nhiệm Mẫn có thể lấy một địch ba, nhân vật bậc này, há là người tầm thường có thể so sánh với? Từ Nghĩa đừng vội sinh trong chốc lát chi dũng, hại ta hao binh tổn tướng. "

Thái Sứ Từ nơi nào bằng lòng chịu phục, vô cùng chăm chú nói rằng: "Chủ công hà tất trướng người khác chí khí diệt uy phong mình! Nhiệm Mẫn chi dũng, sợ là nghe nhầm đồn bậy, bị người nói ngoa, nói quá sự thật. Từ nguyện tự mình cùng hấn đại chiến ba trăm hiệp, thử một lần Nhiệm Mẫn đến cùng có vài phần kỹ năng. "

Lưu Diêu sắc mặt khó, lấy Thái Sứ Từ nhao nhao muốn thử đáng đáp, trong lòng bất mãn hết sức, lớn tiếng trách mắng: "Từ Nghĩa lui! "

Thái Sứ Từ trên người ý chí chiến đấu dày đặc phảng phất lập tức bị tưới tắt, hấn không thể làm gì khác hơn là có vẻ lui, trở lại vị trí của mình.

"Chư công cho rằng, ta đến cùng phải làm thế nào từ chối Ngô Minh mới tốt, đã không thể để cho bên ngoài chiếm ta quận huyện, lại không cho hấn có mượn có công phạt với ta, thực sự khiến người ta làm khó dễ. "

Vu Mi đáp: "Ngô Minh mượn đường, toàn bộ là bởi vì ta các loại không chấp nhận hấn cùng nhau thảo phạt Viên Thuật, tiến công toàn bộ tiêu đề nghị, không bằng chủ công liền đáp ứng hấn như thế nào? "

Lưu Diêu vẫn lắc đầu một cái, "Lần trước phạt Viên, đã kinh phí rất nhiều tiền cấp lương cho, lại gây rất nhiều binh mã, cuối cùng vẫn là bỏ vớ nửa chừng, một chút chỗ tốt đều không được. Mặc dù công thành, chỗ tốt cũng tận ở Ngô Minh thủ, với ta ích lợi gì, vì vậy lần này chối từ. Không nghĩ tới, hấn dĩ nhiên nghĩ tới mượn đường phương pháp, ai, chư tướng còn có cần gì phải đề nghị? "

Trương Anh suy nghĩ một chút, nói tiếp: "Chủ công nếu như thực sự lo lắng, không bằng như vậy, chủ công mang đại quân tiến vào chiếm giữ đan đồ, hẹn Ngô Minh đến đan đồ tụ họp một chút, cùng bản phạt Viên đại kế. Kia nếu không dám tới, thì chủ công liền có lý do cự tuyệt đề nghị của hấn. Nếu đã tới, trước đó mai phục 500 đao phủ thủ, chỉ cần đến lúc đó chủ công quát ly làm hiệu, đao phủ thủ cùng nhau tuôn ra, đem Ngô Minh chặt làm thịt nát, chấm dứt hậu họa. "

Trương Anh mới vừa nói xong, bỗng nhiên một thanh âm vang lên, "Chủ công tuyệt đối không thể! "

Mọi người đi qua, rốt cuộc lại là Thái Sử Từ, Lưu Diêu ý bảo hắn nói tiếp, Thái Sử Từ nói tiếp: "Ngô Minh vốn có nhân Đức tên, lại là triều đình sách phong Từ Châu mục cùng Chấn Uy tướng quân, nếu như bỗng nhiên như thế chẳng có tín nghĩa gia hại, chủ công tất nhiên hoạch tội với tứ phương, đến lúc đó hối hận thì đã muộn! "

Trương Anh nghe được Thái Sử Từ như vậy ngôn ngữ, trong lòng vô cùng hận hắn, kéo dài nghiêm mặt hướng Thái Sử Từ, "Thái Sử tướng quân, đại tranh chi thế, nếu như chỉ lo tín nghĩa, làm sao có đất dung thân? Như vậy cổ hủ góc nhìn, cũng dám nói cùng chủ công trước mặt? "

Thái Sử Từ không yếu thế chút nào, nghĩa chánh ngôn từ nói rằng: "Trương tướng quân lời ấy sai rồi, nhân vô tín bất lập. Nếu không phải có tín nghĩa, tứ hải có thức chi sĩ, người nào còn biết được đâu, không hiểu mới làm sao có thể thành đại sự? Người lẫn này ngôn luận, chặt đứt chủ công đường lui, há là nhân thân gây nên? "

Lưu Diêu nhìn hai người khác khẩu không ngớt, thở dài một tiếng, phát tay một cái, cắt đứt hai người, "Từ Nghĩa người tạm hãy lui ra sau! Trương tướng quân, nếu như Ngô Minh mang bộ hạ binh mã vào thành, ta lại nên làm như thế nào ứng đối? "

Trương Anh nghe nói Lưu Diêu hỏi hắn, biết Lưu Diêu vẫn là đối với đề nghị của mình thấy hứng thú, không khỏi vui vẻ vạn phần, liền thanh đáp: "Chủ công, có thể bên trong thành không đồn binh việc làm từ, đem Ngô Minh đại quân an trí ở ngoài thành, đến lúc đó nếu như Ngô Minh bỏ mình, đại quân rần mất đầu, mặc dù là nếu muốn báo thù, chủ công có thể hạ lệnh đóng chặt cửa thành, Ngô Minh đại quân khó có thể đánh hạ, tất nhiên tự lui, như vậy, lại có sợ gì? "

Lưu Diêu thoả mãn gật gật đầu, "Trương tướng quân nói vô cùng tốt, trước hết dùng cái này tính toán đi chi. "

Lúc này, Thái Sử Từ lại đứng ra, hướng về phía Lưu Diêu xá một cái, "Chủ nếu như công muốn đi kế này, xin cho Từ hộ vệ chủ công tả hữu, Nhiệm Mẫn anh dũng hơn người, đến lúc đó nếu là đúng chủ công làm khó dễ, Từ thì sẽ ngăn cản chi. "

Lưu Diêu chính yếu nói, liền nghe được Trương Anh lớn tiếng mắng: "Thái Sử Từ! Người dám nhìn kỹ bọn ta như không? Chủ công an nguy, tự có ta và Phiên tướng quân, với tướng quân, Trần tướng quân cộng đồng gánh chịu. Người một nhỏ nhỏ giáo úy, thật không ngờ nói năng lỗ mãng, chớ không phải là để hoà hợp chủ công đồng hương, liền có thể năm lần bảy lượt mở miệng vô lễ tội cùng? Nếu muốn lại nói năng vô lễ, đừng trách bản tướng xử theo quân pháp! "

Thái Sử Từ muốn phải phản bác, nhưng là hắn phẩm cấp quả thực rất thấp, Trương Anh là Lưu Diêu dưới trướng phẩm cấp cao nhất tướng quân, Trương Anh phải lấy chức quan đề người, Thái Sử Từ không thể làm gì khác hơn là trong miệng xưng tội, có vẻ trở ra.

"Từ Nghĩa không muốn ảo não, Trương tướng quân cũng là đối tốt với người! Như vậy, đến lúc đó sau Từ Nghĩa canh giữ ở bên ngoài trướng, để phòng bất trắc. " Lưu Diêu mở miệng khuyên giải an ủi một phen sau, mọi người bắt đầu bắt tay chuẩn bị.

Đan Dương Huyện, dù cho hôm nay Trấn Giang thành phố, là Ngô Quận mười ba Huyện một trong, tiếp giáp khúc A Quảng Lăng lương Huyện. Ngô Lập Nhân nếu là muốn mang từ Nghiễm Lăng mượn đường Đan Dương quận Kiến Nghiệp, cần trước trải qua đan đồ, vì vậy Lưu Diêu tuyển trách nơi đây cùng Ngô Lập Nhân gặp. Ngô Lập Nhân nhận được Lưu Diêu hồi âm sau đó, không khỏi cười ha ha một tiếng, "Quả nhiên cùng Quách đô đốc dự đoán thông thường. Vĩnh Tăng, ngày mai, người liền theo ta cùng nhau dự tiệc. "

"Là! " Nhiệm Mẫn lĩnh mệnh.

"Chủ công, Nhiệm tướng quân tuy có vạn phụ không lo chi dừng, thế nhưng Lưu Diêu này tiệc rượu rõ ràng lòng có ác ý, nếu là muốn gia hại chủ công, chỉ sợ cũng Nhiệm tướng quân một người, còn lấy hộ chủ công chu toàn. Không bằng làm cho mặt tướng mang một vạn binh mã đi cùng vào thành, để ngừa có biến. "

Tang Bá nghe nói Ngô Lập Nhân muốn một mình đi đan đồ dự tiệc, trong lòng có chút lo lắng, ra khỏi hàng hướng Ngô Lập Nhân chờ lệnh.

"Tuyên Cao không cần khẩn trương! Nếu như Lưu Diêu không có ác ý hoàn hảo, nếu là có ác ý, ngô tất nhiên muốn hắn lại không nơi an thân. "

Ngô Lập Nhân tự tin cười cười, Tang Bá còn muốn tiếp tục khuyên bảo, Ngô Lập Nhân phát phát tay, "Ngày mai ta Vĩnh Tăng cùng nhau dự tiệc, mà Tang tướng quân, người ngày mai liền cùng Hoa tướng quân suất lĩnh đại quân trú đóng ở ngoài thành, đến lúc đó sau nếu như được chuyện, muốn ở cửa thành bên ngoài tiếp ứng bọn ta rút về. "

"Mặt tướng lĩnh mệnh! "

Tang Bá cùng Hoa Vinh cùng nhau đáp.

Ngô Lập Nhân từ xuyên việt tới, đã có qua mấy lần cùng loại đơn đao đi gặp tình cảnh, lần này, trong lòng hắn một điểm cảm giác khẩn trương cũng không có, ngược lại thì đối với ngày mai "Hong Môn Yến " mơ hồ có một loại mong đợi cảm giác.

"Hệ thống, như ta vậy có thể hay không hoàn thành đơn đao đi gặp kịch tình đâu? "

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến Gia Cát Lượng, Điền Vi, Tào Tháo cùng Lỗ Đát đều hoàn thành riêng kịch tình, lấy được được thưởng, đầy cõi lòng mong đợi hồi.

"Tích! Bấm báo tức chủ, đơn đao đi gặp, cần tức chủ một thân một mình mới có thể hoàn thành, nếu như tức chủ không mang theo Nhiễm Mẫn, thì có cơ hội hoàn thành đơn đao đi gặp kịch tình. "

"Đây là có cơ hội a? Chẳng lẽ hoàn thành kịch tình còn muốn nhân phẩm nha? "

"Tự nhiên cần, nếu như tức chủ lại đi gặp trong quá trình nhân phẩm không đạt được giá trị cao nhất, tất nhiên là hữu khứ vô hồi, làm sao có thể hoàn thành kịch tình? "

Nói cho cùng có đạo lý, ta lại không lời chống đỡ!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Ngô Minh cười đi Hồng Môn Yến, Nhiễm Mẫn nộ xích Thứ Sử Lưu

Ngày thứ hai, Ngô Lập Nhân mang theo dưới trướng mười ngàn đại quân đi tới Đan Đồ ngoài thành, bao quát năm nghìn Thân Uy Quân cùng năm nghìn Thiết Huyết Quân. Mà Lưu Diêu sớm đem người ở cửa thành nghênh tiếp Ngô Lập Nhân một nhóm đến.

Ngô Minh bên trái Nhiễm Mẫn, bên phải Hoa Vinh, phía sau cách đó không xa, Tang Bá suất lĩnh đại quân mắt nhìn chăm chăm Lưu Diêu. Lưu Diêu suất lĩnh Trương Anh, Phần Năng, Vu Mi, Trần Hoành tứ tướng giục ngựa đi tới Ngô Lập Nhân trước mặt, ôm quyền thi lễ nói: "Gặp qua Ngô sứ quân! "

Ngô Minh cũng đồng dạng hoàn lễ, "Gặp qua Lưu Thứ Sử! "

Lưu Diêu cười cười, lại tiếp tục nói: "Trong thành đã vì Ngô sứ quân bày tiệc rượu, mời Ngô sứ quân vào thành nghị sự! "

Ngô Lập Nhân cũng không chối từ, gật đầu, lúc này, Tang Bá từ phía sau giục ngựa chạy vội tới, "Chủ công, mặt tướng nguyên ý mang ba nghìn binh mã theo chủ công tả hữu, bảo hộ chủ công an nguy. "

Nói đến đây, Lưu Diêu phía sau Trương Anh nói rằng: "Mời Ngô sứ quân thứ lỗi, Đan Đồ thành nhỏ, không thể chứa dưới rất nhiều binh mã, hay là mời các vị tướng quân suất đại quân ở ngoài thành đóng quân! "

Tang Bá cảm tức Trương Anh, lớn tiếng nói: "Chủ công! Một phần vạn Lưu Diêu nổi lên ý đồ xấu, liền như thế nào cho phải? Mời chủ công sự chấp thuận mặt tướng mang đại quân hộ vệ tả hữu. "

Nghe xong Tang Bá lời nói, Lưu Diêu cùng dưới trướng hán mấy viên Đại tướng đều có chút chột dạ lấy Ngô Lập Nhân, sau đó Vu Mi quát lớn: "Làm càn! Người là người phương nào, dám gọi thẳng chủ công nhà ta đại danh? "

Ngô Lập Nhân giả vờ không vui nói rằng: "Tuyên Cao lui! Lưu Thứ Sử là người phương nào? Hán thất dòng họ! Lần này Viên Thuật nghịch tặc ở Hoài Nam tác uy tác phúc, ta tận tâm tận lực vì Hán thất ngoại trừ này nghịch tặc, Lưu Thứ Sử tại sao có thể có nhị tâm, lần này chính là ta cùng Lưu Thứ Sử cộng thảo Viên tặc lúc, Tuyên Cao nghĩ nên nói nữa, còn không lui ra cho ta! "

Ngô Lập Nhân nói xong, Lưu Diêu có chút chột dạ, vô vị cười Ngô Lập Nhân, có vẻ vô cùng mất tự nhiên.

Tang Bá lên tiếng trả lời trở ra, đương nhiên những thứ này kịch tình tự nhiên là Ngô Lập Nhân hôm qua thương lượng xong thêm tiến vào. Ngô Lập Nhân đến Lưu Diêu phản ứng, trong lòng tự nhưng đã có phán đoán.

"Hệ thống, kiểm tra đo lường Lưu Diêu tứ duy thuộc tính. "

Triệu hồi ra hệ thống, trước kiểm tra đo lường dưới Lưu Diêu lại nói, tri kỷ tri bỉ mới có thể bách chiến bách thắng nha! Ngô Minh chưa bao giờ biết bởi vì đối thủ lái rất yếu liền khinh thị đối phương, sự tử vô thò đạo lý hán vẫn hiểu được.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lưu Diêu tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 65, chỉ huy 66, trí lực 71, chính trị 73. "

Sau khi nghe xong, Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, hướng về phía Lưu Diêu nói rằng: "Ta chỉ mang Vĩnh Tăng một người vào thành dự tiệc, Lưu Thứ Sử, xin dẫn đường! "

Lưu Diêu phản ứng kịp, vội vã quay đầu ngựa lại, hướng bên trong thành đi.

Ngô Lập Nhân đại quân trú đóng ở Đan Đồ ngoài thành, sớm đã kinh động Đan Đồ thành bách tính. Bách tính nghị luận âm ỉ, nghe nói là Ngô Lập Nhân suất đại quân tới đây cùng Lưu Diêu gặp gỡ, cùng bàn phạt Viên việc, nhao nhao đối với Ngô Lập Nhân báo đi tiếng hoan hô. Ngô Lập Nhân tên, kỳ thực sớm đã truyền đến Giang Đông sở quận, chỉ là hần còn không biết.

Đại Ngô Lập Nhân cùng Lưu Diêu dần dần đi xa sau, dân chúng vây xem trong có một người bỗng nhiên nói rằng: "Ngô Minh cũng là nhất phương chư hầu, vì sao như thế liều lĩnh, độc thân mà vào hiểm địa, thực sự không phải trí giả gây nên, nếu như vì vậy mệnh tang hơn thế, há không đáng tiếc? Công nghĩ như thế nào? "

Người kia nói hết, hướng bên cạnh một thiếu niên, thiếu niên kia đáng đáp ra sao, rõ ràng lông mi hạo nhản, mặt như ngọc, phong lưu phóng khoáng, đoàn đích thị khí vũ hiên ngang, một Biểu người mới. Lấy Lưu Diêu dẫn Ngô Lập Nhân cùng Nhiễm Mẫn vào thành, dần dần đi xa, hần không khỏi cười ha ha một tiếng, hướng về phía vừa mới câu hỏi chỉ người nói: "Không phải vậy! Vô tri Lưu Diêu, sợ là cũng bị Ngô Minh bắt! "

Người nọ vừa nghe, có chút khó hiểu, tiếp tục nói: "Ngô Minh chỉ là mang một người dự tiệc, mặc dù hần có vạn phu không lo chi dừng, lại có thể thế nào? Nếu như Lưu Diêu có lòng hại hần, Ngô Minh chẳng phải là chắc chắn phải chết, công có gì? Sẽ nói Lưu Diêu ngược lại bị hại? Thật là khiến người khó hiểu, công sao không nói tí mĩ một phen? "

Thiếu niên kia lắc đầu, "Thiên cơ bất khả lậu, muốn không bao lâu, gặp mặt sẽ hiểu, huynh không cần sốt ruột. Nơi đây sợ là không thể thái bình, ngộ đi trước cũng! "

Nói xong, liền sai bước hướng cửa thành đi tới.

Ngô Lập Nhân mang theo Nhiễm Mẫn cùng đi đến rồi thiết yến chỗ, Lưu Diêu ngồi chủ vị, Ngô Lập Nhân ngồi đầu dưới, Nhiễm Mẫn theo sát Ngô Lập Nhân ngồi xuống, còn lại Lưu Diêu vẫn vỗ cũng nhao nhao ngồi xong không nhắc tới. Lưu Diêu giờ ly rượu lên, hướng về phía Ngô Lập Nhân nói: "Tổ văn Ngô sứ quân nhân nghĩa tên, hôm nay gặp mặt quả nhiên không giống bình thường. Ngô sứ quân vì Hán thất hối hà ngược xuôi, ngoại trừ loạn phạt nghịch, thật là khiến người kính ngưỡng. Chư công, tới, cùng nhau kính Ngô sứ quân! "

Mọi người cùng nhau bung rượu lên Tước, hướng về Ngô Lập Nhân, cùng kêu lên nói rằng: "Kính Ngô sứ quân! "

Tiếp lấy Lưu Diêu lại nghĩ đến Nhiễm Mẫn, ở trong lòng hần, đối với Nhiễm Mẫn vẫn có mang lòng sợ hãi, lúc này Nhiễm Mẫn ngồi Ngô Lập Nhân bên người, Lưu Diêu liếc nhìn lại, chỉ tới Nhiễm Mẫn thân sắc trang nghiêm mà ngồi xuống, vẫn không nhúc nhích, toàn thân tản mát ra một loại khí thế cường đại, làm cho Lưu Diêu tâm thần rung mình, hần duỗi tay ra, hướng về Nhiễm Mẫn phương hướng hỏi: "Vẫn nghe nói Ngô sứ quân dưới trướng có một viên mãnh tướng, đã từng một Mâu đem Hạ Hầu Uyên đóng đinh ở trên thành tường, lại lấy lực một người độc đấu Lữ Bố, Hứa Chử, Điền Vi ba viên Đại tướng mà không bại, được xưng thiên vương tướng quân, không biết có phải hay không vị tướng quân này? "

"Nào đó chính là Nhiễm Mẫn! " Nhiễm Mẫn lên tiếng trả lời đáp.

Lưu Diêu gật đầu, bung rượu lên Tước, "Nhiễm tướng quân quả nhiên uy phong凛凛, khí thế phi phàm, tới, ta lại kính Nhiễm tướng quân một ly! "

Nhiễm Mẫn không nói được lời nào, lần nữa bung rượu lên Tước, uống một hơi cạn sạch.

Ngô Lập Nhân đến hai người uống xong, mở miệng nói: "Lưu Thứ Sử, lần này thiên tử hạ chiếu, làm cho bọn ta mau sớm tru diệt phản bội Viên Thuật, ta tới đây chính là vì quốc sự mà đến. Thứ Sử đại nhân nên biết, dưới trướng của ta Quách Khản Tàn Chiêu đám người đang ở tiền tuyến, cùng Viên Thuật đại quân giao phong. Tới đây, liền muốn có thể mượn đường Kiến Nghiệp, từ toàn bộ tiêu lung bụng tiến công, cùng Quách Khản tiền hậu giáp kích, định có thể đại hoạch toàn thắng. Không biết Lưu Thứ Sử suy tính như thế nào? "

Ngô Lập Nhân cũng không lời nói nhảm, đi thẳng vào vấn đề, mà Lưu Diêu nhẹ nhàng để chén rượu xuống, có vẻ có chút khó xử nói rằng: "Ngô sứ quân dưới trướng đều là năng chinh thiện chiến hạng người, Ngô sứ quân nhân nghĩa tên truyền bá với tứ hải, sứ quân tinh kỳ đến mức, không chỗ nào không phá, không cần đi đường vòng, phiền toái như vậy. "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Thứ Sử đại nhân lời ấy sai rồi! Viên Thuật binh nhiều tướng mạnh, dưới trướng của ta chính là mấy vạn nhân mã, há có thể một mình phạt Viên, mong rằng Thứ Sử đại nhân nể tình đều là Hán thất hiệu lực mặt trên, chuẩn đại quân ta mượn đường, ngày khác công thành ngày, ta sẽ làm tầu lên thiên tử, Biểu tầu Thứ Sử đại nhân công lao, như vậy cũng không phí một binh một tốt, có thể thành này đại công, Lưu Thứ Sử có sao mà không làm đâu? "

Những lời này, làm cho Lưu Diêu thực sự không biết nên như thế nào cự tuyệt, hần cau mày, lại thủ hạ mình mấy vị tướng lĩnh, Trương Anh hội ý, đứng dậy đáp: "Ngô sứ quân vì sao như thế dồn ép không tha! Tục ngữ nói: Không nên có tâm hại người, nhưng nên có tâm phòng bị người. Nếu là ta chủ sự chấp thuận sứ quân mượn đường, Ngô sứ quân tới vừa ra qua diệt Quách, ta chủ làm dùng cái gì tự xử? Ta chủ nể tình sứ quân trung tâm vì nước, liền không có nói rõ, bất đắc dĩ sứ quân thật là không thức thời, như vậy tương bức, chẳng lẽ thực sự có mang lòng này? "

Trương Anh mới vừa nói xong, chỉ nghe Nhiễm Mẫn vỗ bàn một cái, bỗng nhiên đứng lên, cảm tức nhìn Lưu Diêu cùng Trương Anh, quát lớn: "Ta chủ từ trước đến nay lấy tín nghĩa trừ khắp thiên hạ, há có thể đi này tiểu nhân việc! Lần này phụng thiên tử chi chiếu, suất đại quân thảo phạt nghịch tặc Viên Thuật, các người không chịu tận lực cũng không sao, còn như vậy lòng nghi ngờ trùng điệp, Mẫn mặc dù ngu dốt, cũng biết trong thiên hạ mạc phi vương giả đạo lý, các người chớ không phải là cho rằng cái này Giang Đông Chư Quận là các người nơi hay sao? Các người như vậy thôi ừ, không chịu phối hợp. Chẳng lẽ cũng muốn bắt chước Viên Thuật nghịch tặc, cắt cứ nhất phương tự lập làm Vương? "

Nhiễm Mẫn bỗng nhiên bạo khởi, lệnh Lưu Diêu cùng Trương Anh trong lòng sợ hãi, hần lại một lần hùng dũng ngôn luận, càng làm cho Chư công không lời chống đỡ. Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm vì Nhiễm Mẫn kỹ xảo điểm khen, tiếp lấy bỗng nhiên ho khan một tiếng nói rằng: "Vĩnh Tăng, không thể

vô lễ! Ta tin tưởng, Thứ Sử đại nhân cũng là trung tâm vì nước, hẳn có nghĩ ngờ này cũng là nhân chi thường tình. Người cái này tỳ khí, cũng muốn thu liễm một phen, như vậy như vậy, hù dọa Thứ Sử đại nhân cùng các vị tướng quân, biết để cho người ta cho là ta dùng vũ lực bức bách Thứ Sử đại nhân đi vào khuôn khổ, cái này há chẳng phải là hư thanh danh của ta? Người làm tự mình làm Lư Thứ Sử rót rượu nhận, không được thôi ừ! "

Mọi người đều đến Nhiễm Mẫn trên mặt một cái viết kếp không tình nguyện, mà Ngô Lập Nhân hết sức nghiêm túc lấy hấn, Lư Diêu thấy thế, ngay cả vội mở miệng nói: "Nhiễm tướng quân khoái nhân khoái ngữ, thực sự vô tội, không cần phải như vậy, không cần phải như vậy! "

Ngô Lập Nhân không để ý đến Lư Diêu, chỉ là vẫn không nhúc nhích lấy Nhiễm Mẫn, Nhiễm Mẫn bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đứng dậy, bùng rượu lên ầm, hướng Lư Diêu đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Nhiễm Mẫn minh đao nắm Lư Diêu, Thái Sử ám tiễn xạ Ngô Minh

Lư Diêu lấy Nhiễm Mẫn từng bước đi hướng mình, trong lòng bàn tay cùng trên trán bất tri bất giác tràn đầy mồ hôi, chính hắn cũng không biết vì sao đối với Nhiễm Mẫn sợ hãi như thế. Hắn đưa mắt hướng dưới quyền mình từ đại tướng, từ tướng liền lập tức đưa tay đặt ở bên hông vũ khí trên, tùy thời chuẩn bị ứng đối đột phát tình huống.

Nhiễm Mẫn đem rượu ầm bùng lên, hướng về phía Lư Diêu chén rượu ngược lại lên, Nhiễm Mẫn hai mắt lại nhìn chăm chăm vào Lư Diêu, Lư Diêu một cử động cũng không dám, giống như người gỗ thông thường. Lúc này, Ngô Lập Nhân bùng ly rượu lên, bỗng nhiên đứng dậy nói rằng: "Thứ Sử đại nhân, lần này mời ta dự tiệc, vì sao ta lấy chu vi loáng thoáng có rất nhiều bóng người, chớ không phải là mai phục rất nhiều đao phủ thủ, muốn đem ta ngay tại chỗ tru diệt hay sao? "

Ngô Lập Nhân tùy ý vừa nói, lại đem Lư Diêu cùng chư tướng sợ đến cả kinh, Lư Diêu muốn nói, nhưng là Nhiễm Mẫn ánh mắt làm cho hắn không dám thở mạnh một cái, nhân rượu đã ngã tràn ra tới, Lư Diêu cũng không dám mở miệng nhắc nhở. Trương Anh thấy thế, không thể làm gì khác hơn là đứng dậy cười theo nói: "Ngô công đa nghi, hôm nay gặp gỡ, thật là thảo phạt Viên tặc, làm sao bằng lòng tàn sát lẫn nhau. Tới, mặt tướng kính Ngô công một ly! "

Nói xong, bùng ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Ngô Lập Nhân nhưng không có uống nữa, chén rượu ở trong tay vòng vo mấy vòng, tựa như nghiền ngẫm thông thường, tiếp lấy lại rất tùy ý hô một câu: "Trương tướng quân ", tiếp lấy ngẩng đầu Trương Anh, Trương Anh thấy Ngô Lập Nhân vẻ mặt hiền lành, trong lòng hơi định, song khi hắn lại nhìn lần thứ hai, phát hiện Ngô Lập Nhân trong nháy mắt đổi một cái người, sắc mặt bỗng nhiên tràn đầy phẫn nộ, trong mắt càng là lộ ra hung ác quang mang. Chỉ thấy Ngô Lập Nhân tay bỗng nhiên căng thẳng, đem chén rượu hướng trong tay một nắm chặt, tiện đà chọt vút xuống đất: "Đều đi ra cho ta a !! "

Chỉ nghe "Thình thịch " một tiếng, chén rượu nghiêm khắc đập xuống đất, Trương Anh, Phàn Năng, Vu Mi cùng Trần Hoàn nhao nhao từ bên hông rút bội kiếm ra, mà Nhiễm Mẫn thì trực tiếp bắt lại Lư Diêu ngực vạt áo, tiếp theo từ Lư Diêu phía sau bỗng nhiên rút ra một bả phác đao, một cái gác ở Lư Diêu trên cổ của. Nhiễm Mẫn đem Lư Diêu kéo đi qua, đi tới Ngô Lập Nhân bên cạnh.

Nghe được quảng ly tiếng, mai phục tại bốn phía đao phủ nhao nhao từ sau tấm bình phong một loạt ra, nhưng mà đến Nhiễm Mẫn bắt giữ Lư Diêu, Trương, Phàn, Vu, Trần tứ tướng cũng là hai mặt nhìn nhau, không biết như thế nào cho phải.

"Các người muốn làm gì, nhanh, nhanh, nhanh lên một chút lui ra phía sau! "

Lư Diêu hầu như dùng nhanh muốn khóc lên thanh âm ra lệnh, Nhiễm Mẫn đem Lư Diêu nắm trong tay phảng phất là dẫn đo lấy nhất kiện món đồ chơi thông thường ung dung, điều này làm cho một đám võ tướng cùng đao phủ nhao nhao không dám lên trước, sợ sẽ làm bị thương đến Lư Diêu.

Đúng lúc này, bỗng nhiên một cái võ tướng từ bên ngoài đi vào, đến Nhiễm Mẫn bắt giữ Lư Diêu, quá sợ hãi, vội vã hô: "Chớ thương tổn chủ công nhà ta! Ngô sứ quân luôn luôn lấy tín nghĩa trừ khắp thiên hạ, há lại có thể tổn thương Hán thất dòng họ? "

Ngô Lập Nhân nhìn không được cười lạnh một tiếng, "Lư Diêu mời ta tới đây, dĩ nhiên mai phục nhiều như vậy đao phủ thủ ở bên ngoài, rốt cuộc là người nào rắp tâm bất lương, là ai thất tín với người? "

Nhiễm Mẫn lười nhiều lời, đem đao đặt ở Lư Diêu trên cổ của, lấy chúng người la lớn: "Mau mau tránh ra, bằng không đừng trách ta đại đao Vô Nhân! "

Lư Diêu vừa nghe vô cùng lo lắng hô: "Từ Nghĩa, mau tránh ra! Thả bọn họ đi! "

Nghe được Lưu Diêu một kêu, Ngô Lập Nhân nhất thời cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn: Hắn là vẫn muốn phái người hỏi thăm Thái Sứ Từ hạ lạc, vẫn không có nghe được, thật không nghĩ tới ở gặp ở nơi này rồi Thái Sứ Từ.

"Hệ thống, kiểm tra đo lường người này. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sứ Từ tứ duy thuộc tính vì vũ lực 96, chỉ huy 83, trí lực 78, chính trị 76. Kiểm tra đo lường đến Thái Sứ Từ sở hữu kỹ năng Đốc Liệt -- Thái Sứ Từ tín nghĩa Đốc Liệt, có cổ nhân làn gió, bên ngoài vì trong lòng mình tín niệm sở chiến lúc, vũ lực ngẫu nhiên tăng 1- 4 điểm, tăng vũ lực giá trị theo lấy tín niệm mình mạnh yếu mà biến hóa. "

Quả nhiên là Thái Sứ Từ.

"Tướng quân chẳng lẽ là Thái Sứ Từ Thái Sứ Từ Nghĩa tướng quân? " Ngô Lập Nhân "Biết rõ còn hỏi " .

Thái Sứ Từ vừa nghe, có chút mặc danh kỳ diệu, hắn dùng lấy khó có thể tin nhãn thần lấy Ngô Lập Nhân: "Ngô sứ quân nhận biết ta? "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, "Ban đầu ở Từ Châu cứu viện Đào công lúc, từng cùng Khổng Bắc Hải có duyên gặp mặt một lần, Khổng Bắc Hải đối với Từ Nghĩa tướng quân tôn sùng có thừa, sau lại ta đã từng phái người đi tìm qua Từ Nghĩa tướng quân, vẫn vô duyên nhìn thấy, lần này như vậy gặp lại, thực sự có chút lúng túng. "

Hai người phảng phất ở ôn chuyện thông thường, làm cho bị kèm hai bên Lưu Diêu hận đến hàm răng ngứa, "Từ Nghĩa, còn không mau cứu ta! "

Thái Sứ Từ vừa nghe, mới nghĩ tới hôm nay mình là chuẩn bị tru diệt Ngô Minh, mà Ngô Minh trên tay lại bắt giữ Lưu Diêu, Thái Sứ Từ vội vã tránh ra một con đường, "Tổ nghe thấy Ngô công nhân nghĩa, mới không nên làm khó chủ công nhà ta! Ta đây cũng làm người ta cho Ngô công nhường đường, tiền Ngô công ly khai Đan Đồ Huyền. "

Ngô Lập Nhân chưa có trở về hắn, Nhiệm Mẫn áp trứ Lưu Diêu, làm cho Đan Dương thành Lưu Diêu tướng sĩ sợ ném chuột vỡ đồ, không dám đơn giản động thủ. Cứ như vậy, Trương, Phần, Vu, Trần tứ tướng mang theo mấy vạn tướng sĩ, theo sát Nhiệm Mẫn cùng Ngô Lập Nhân, thẳng đến đi ra khỏi cửa thành. Tang Bá cùng Hoa Vinh suất đại quân sớm ở cửa tiếp ứng, đến Ngô Lập Nhân đi ra, liền ngay cả vội vàng giục ngựa nghênh đón.

Nhưng mà Ngô Lập Nhân cũng không có hạ lệnh thả lại Lưu Diêu, Thái Sứ Từ vô cùng lo lắng la lớn: "Ngô công! Nếu đã xuất thành đi, sao không đem ta chủ thả lại! "

Ngô Lập Nhân quay đầu, lấy Thái Sứ Từ, lại Lưu Diêu, "Từ Nghĩa tướng quân, ta biết ngươi chính là tín nghĩa hạng người, không đành lòng lừa dối, vừa mới ta liền không có bằng lòng nếu như ra thành đi, liền muốn đem Lưu Diêu thả lại điều kiện. "

Thái Sứ Từ lo nghĩ, vừa mới chỉ là mình một phía tình nguyện nói điều kiện, Ngô Lập Nhân đúng là vị trí có thể hay không, nhưng mà, Ngô Lập Nhân nói cái gì, hắn vẫn muốn đem Lưu Diêu cứu trở về, Vì vậy lần nữa hô: "Ngô sứ quân! Nếu đã xuất thành đi, cần gì phải lại gây khó khăn cho ta chủ, phá hủy mình hữu tình nghĩa! "

"Từ Nghĩa, không phải ta muốn làm khó dễ Lưu Diêu. Ngày hôm nay việc, ai đúng ai sai, Từ Nghĩa há có thể không biết? Lưu Diêu không phải nhân, cũng đừng trách ta bất nghĩa. Hắn muốn gia hại ta, ta há có thể tha cho hắn? Đại trượng phu có cừ oán không báo, không phải quân tử cũng! "

Lưu Diêu nghe xong, cho rằng Ngô Lập Nhân hiện tại liền muốn giết mình, vội vã cầu khẩn nói: "Ngô sứ quân, đều là điều tội, mời Ngô sứ quân khoan thứ, chỉ cần Ngô sứ quân tha ta lần này, ta cam đoan về sau cũng sẽ không bao giờ làm chuyện như vậy? "

Nhiệm Mẫn một bên nghe, trên tay căng thẳng, đao đã phá vỡ Lưu Diêu trên cổ da thịt, đau hắn oa oa kêu to lên, "Ngô sứ quân tha mạng! Ta nguyện ý làm cho sứ quân đại quân mượn đường Kiến Nghiệp, đồng thời gánh chịu đồ quân nhu lương thảo cung cấp, chỉ cầu Ngô sứ quân có thể đại nhân đại lượng, lượn quanh ta một mạng. "

"Thứ Sứ đại nhân, lần này nếu như ngươi không có ác ý, cùng ta rất thương lượng cũng ngược lại không có sao. Chỉ là ngươi muốn hại ta, ta há có thể cho phép ngươi? "

Thái Sứ Từ nhìn Lưu Diêu càng ngày càng nguy hiểm, quyết tâm liều mạng, lớn tiếng nói: "Ngô sứ quân nếu như nếu không tha ta chủ trở về, đừng trách Từ mạo phạm! "

Ngô Lập Nhân không để ý đến Thái Sứ Từ, chỉ thấy hắn xuất ra ngạnh cung, dựng lấp tên nhánh, nhất ngoan tâm hướng về Ngô Lập Nhân liền bắn tới.

"Chủ công cẩn thận! "

Mũi tên kia nhánh giống như dài quá con mắt thông thường hướng về Ngô Lập Nhân bắn tới, Ngô Lập Nhân trong lòng cả kinh, nhìn Thái Sứ Từ tên bắn ra tên sẽ bắn tới Ngô Lập Nhân lúc, bỗng nhiên từ bên kia lại đồng dạng bắn ra một chi vũ tiễn, trực tiếp cùng Thái Sứ Từ mũi tên đụng vào nhau, đồng thời rơi vào Ngô Lập Nhân phía sau không đến một thước trên mặt đất.

Ngô Lập Nhân hướng trong trận một, thì ra chính là Tiểu Lý Quảng Hoa Vinh đồng thời bắn ra một mũi tên, mới đem Thái Sứ Từ mũi tên bắn rơi trên mặt đất, Ngô Lập Nhân nghĩ đến mới vừa nguy hiểm, không khỏi sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, hắn hướng về phía Hoa Vinh gật đầu, thầm nghĩ: Đến cái thần tiên thủ vẫn rất có cần phải. Tiếp lấy xoay người, trong lòng đối với Thái Sứ Từ không khỏi có chút tức giận, "Từ Nghĩa tướng quân làm sao ám tiễn đã thương người! Đây cũng không đại trượng phu gây nên. "

"Đại trượng phu có cái nên làm có việc không nên làm! Âm tiển đã thương người, là Từ chỉ bất nghĩa, nhưng là làm người thần mà sử dụng chủ hãm Vu tay người khác lại không thể cứu, phải không trung cũng! Nguyên Ngô sứ quân thông cảm ta khó khăn chỗ, trả lại ta chủ, tự nguyện thay chủ làm vật thể chấp. "

Âm tiển đã thương người, bị người mắng làm bất nghĩa đồ, Thái Sứ Từ trong lòng cũng vô cùng bất an, nhưng khi trước tình cảnh, hẳn lại không có lựa chọn khác.

Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, hẳn đối với Thái Sứ Từ bản tính vẫn là hết sức thích, tuy là vừa mới Thái Sứ Từ suýt nữa bắn tới chính mình, thế nhưng ai vì chủ này, cũng có thể lý giải.

"Ta biết Từ Nghĩa nhất định lòng có không phục, ta cho ngươi một cái cơ hội, để cho ngươi cùng Nhiễm tướng quân chiến một hồi, nếu như ngươi nếu như thắng, ta liền đem Lưu Diêu thả lại, liền làm chuyện gì cũng không có phát sinh; nếu như ngươi thất bại, Từ Nghĩa tướng quân sẽ quy thuận với ta, như thế nào? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Độc Liệt tướng quân muốn chết tiết, nhu nhược Thứ Sứ nguyện sống tạm bợ

Ngô Lập Nhân rút cục ném ra mình cảnh ô-liu, như vậy một cái trung nghĩa người, Ngô Lập Nhân đã sớm muốn nhận đến dưới quyền mình, lần này lại có duyên gặp phải, hẳn làm sao sẽ chịu buông tha. Đến cùng nên như thế nào mới có thể đem Thái Sứ Từ thu phục đâu? Ngô Lập Nhân trong lòng suy tư về: Thái Sứ Từ có anh hùng khí khái, vậy chỉ có ở vũ lực trên thuyết phục hẳn, mới có thể để cho hẳn cam tâm tình nguyện quy thuận, mình cũng không có tiểu bá vương Tôn Sách vậy kỹ năng, chỉ có thể làm cho Nhiễm Mẫn đại lao.

Nhưng mà Ngô Lập Nhân lời nói lại phảng phất làm cho Thái Sứ Từ đến rồi hy vọng, hẳn ở trên ngựa hướng về phía Ngô Lập Nhân thi lễ một cái, "Đa tạ sứ quân thành toàn! "

Nhiễm Mẫn đem Lưu Diêu giao cho Tang Bá trong tay, đi tới Ngô Lập Nhân trước mặt, Ngô Lập Nhân nhỏ giọng nói rằng: "Không nên để cho hẳn thua quá khó khăn, hai mươi hiệp sau đó mới định thắng thua, lại càng không muốn đã thương tính mạng hẳn! "

"Mặt tướng tuân mệnh. " Nhiễm Mẫn nghe được Ngô Lập Nhân phân phó hơi kinh ngạc, bất quá hẳn vẫn rất nhanh gật gật đầu.

Loại này phân phó, đối một người sợ rằng đều không thể nào hiểu được, bất quá Ngô Lập Nhân biết Nhiễm Mẫn cùng Thái Sứ Từ chênh lệch, Nhiễm Mẫn càng là đối với mình vô nghệ có lớn vô cùng tự tin. Hẳn có thể sẽ không tin tưởng mỗi người đều biết hướng Lữ Bố lợi hại như vậy.

Nhiễm Mẫn thôi động Chu Long mã, hướng về Thái Sứ Từ vọt tới, Thái Sứ Từ đến Nhiễm Mẫn qua đây, tinh thần phấn chấn, Sách thương nơi tay, đón lấy Nhiễm Mẫn đi.

"Thái Sứ tướng quân, mời! "

"Nhiễm tướng quân, xin chỉ giáo! "

Hai người một người nói một câu, liền lưỡng mã giao thoa chiến với nhau.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sứ Từ Độc Liệt kỹ năng phát động, vũ lực + 3, trước mặt Thái Sứ Từ vũ lực đề thăng tới 99. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn kỹ năng Tuyệt Dừng phát động, vũ lực + 3, Kỳ Phong Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích phân biệt + 1, Chu Long mã + 1, trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực đề thăng tới 109. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, hài lòng gật đầu, Thái Sứ Từ vũ lực của giá trị vẫn là tương đối ra sức, nếu như hợp với một cây hảo thương cùng một danh mã, vũ lực cũng có thể phá bách. Nhưng là Ngô Lập Nhân không nghĩ tới chính là, hẳn trước đó phân phó Nhiễm Mẫn muốn cho lấy Thái Sứ Từ việc, làm cho Nhiễm Mẫn vừa vào sân liền có điểm lòng rối như tơ vò, Nhiễm Mẫn cũng không biết Thái Sứ Từ võ thuật sâu cạn, bắt đầu cố ý thả dưới nước, lại bị Thái Sứ Từ áp chế gắt gao, cái này Trương Anh, Phàn Năng các loại đem trong lòng cười trộm không ngớt, cho rằng Nhiễm Mẫn không gì hơn cái này, mà Lưu Diêu càng là mừng rỡ -- chỉ cần Thái Sứ Từ thắng, hẳn liền được cứu rồi. Chỉ cần mình có thể còn sống trở về, nhất định phải hảo hảo trọng dụng Thái Sứ Từ, bởi vì hẳn có thể đánh bại Nhiễm Mẫn, đây chẳng phải là đệ nhất thiên hạ dũng tướng?

Ngoại nhân mặc dù không đi công tác đường, nhưng là Thái Sử Từ lại có thể rõ ràng cảm giác được Nhiệm Mẫn thực lực và hấn cố ý tương nhượng tâm tư, không khỏi trong lòng giận dữ, rống to: "Ta nguyên tưởng rằng nổi tiếng thiên hạ Nhiệm thiên vương như thế nào anh hùng, không ngờ thật không ngờ coi khinh với ta! Thực sự không phải đại trượng phu gây nên! "

Nhiệm Mẫn vừa nghe, biết mình cố ý tương nhượng bị Thái Sử Từ phát hiện, hai người cũng đã chiến mười hiệp, hấn đối với Thái Sử Từ thực lực cũng có nhất định giải khai, liền cười ha ha một tiếng, một lần nữa tinh thần phấn chấn, "Thái Sử tướng quân thật anh hùng cũng! Mâu! "

Nhiệm Mẫn toàn lực làm, Thái Sử Từ nhất thời cảm giác được áp lực đột nhiên tăng, Nhiệm Mẫn hai thanh vũ khí trên dưới tung bay, Thái Sử Từ nơi nào còn có thể ung dung tiếp chiêu, hai người lại chiến sấp xỉ hai mươi hiệp, nếu không phải Nhiệm Mẫn có lòng lưu tình, lúc này Thái Sử Từ mặc dù không chết cũng đem cả người là Thương. Nhưng là Thái Sử Từ bằng vào một cỗ nhiệt huyết cũng không chịu thua tính thần, cùng Nhiệm Mẫn càng chiến càng mạnh. Trường thương trong tay đỡ trái hờ phải, nhiều lần thấy hiểm, chu vi chur tướng đều kêu sợ hãi liên tục. Mà Lưu Diêu lúc này lòng muốn chết đều có, vừa mới còn đầy cõi lòng hy vọng mà lấy Thái Sử Từ, tướng tượng hấn là đệ nhất thiên hạ dũng tướng; nhưng là trong nháy mắt đã bị đùng đùng đùng về mặt rồi, Thái Sử Từ tuy là lúc này còn không có bại, có thể là tất cả mọi người có thể đi ra Thái Sử Từ đã hoàn toàn không phải Nhiệm Mẫn đối thủ. Biến chuyển này chỉ là bởi vì ở giữa Thái Sử Từ cùng Nhiệm Mẫn nói một câu nói?

Chẳng lẽ Thái Sử Từ có lòng đi theo địch cho nên mới phải như vậy? Lưu Diêu bỗng nhiên nghĩ đến một cái rất đáng sợ ý niệm trong đầu.

Nhiệm Mẫn đến Thái Sử Từ liều mạng như vậy, rất sợ phía sau khó khống chế bị thương hấn, khó có thể hướng Ngô Lập Nhân khai báo, liền hai tay vũ khí đều xuất hiện, tay trái Song Nhận Mâu để ở Thái Sử Từ vũ khí, tay phải Liên Câu Kích lại đâm một cái ra, trực tiếp đem Thái Sử Từ thiết thương đánh bay. Thái Sử Từ nóng ruột, liền muốn từ sau bối quát ra một đôi tay Kích, Nhiệm Mẫn nơi nào sẽ cho hấn cơ hội như vậy, đưa tay khẽ động, Song Nhận Mâu vỗ, đem Thái Sử Từ đánh rớt xuống ngựa, ngay sau đó Liên Câu Kích liền đưa đến Thái Sử Từ trước ngực.

"Người thất bại! Nhưng là ta vẫn như cũ kính người là anh hùng! "

Nhiệm Mẫn nhẹ nhàng nói một câu, Thái Sử Từ hướng về Lưu Diêu phương hướng quỳ xuống cúi đầu, ngửa mặt lên trời thở dài: "Chủ công, mặt tướng vô năng! Không thể cứu chủ công thoát ly khốn cảnh, có mặt mũi nào đứng ở giữa thiên địa! "

Mới vừa nói xong, Thái Sử Từ liền từ phía sau rút tay ra Kích, hướng về trước ngực liền muốn đâm tới, Nhiệm Mẫn tay mất lạnh lẽ, Liên Câu Kích khẽ động, liền đem Thái Sử Từ trong tay tay Kích đánh bay.

Ngô Lập Nhân nào nghĩ tới cái này Thái Sử Từ thật không ngờ cực đoan, không khỏi oán thầm nói: Đánh không lại liền đánh không lại, tại sao phải tự sát? Ta đây tìm đại công phu, cũng không phải là chỉ là muốn đạt được thân thể của người!

Tuy là hấn trong lòng nghĩ như vậy, người nhưng vẫn là vội vã giục ngựa hướng về Thái Sử Từ đi, một bên kỵ mã, một bên hô: "Từ Nghĩa, chớ có đi này bất trung bất nghĩa không phải nhân bất hiếu việc! "

Thái Sử Từ nghe được này, mê man mà lấy chạy như bay đến Ngô Lập Nhân, trịnh trọng nói rằng: "Mời Ngô công chỉ giáo! "

Ngô Lập Nhân xuống ngựa, nâng dậy Thái Sử Từ, thở dài nói rằng: "Từ Nghĩa có gì ? Như vậy ngu dốt! Kê bề tôi, chủ công còn ở mà chính mình chết trước, phải không trung cũng! Cùng ta hẹn nhau, thua thì lại không thể hết lòng tuân thủ ước định, phải không nghĩa cũng! Đại trượng phu sống ở giữa thiên địa, không thể là quốc giết tặc, vì dân giúp đỡ thiên hạ, không vác một thân tốt kỹ năng, phải không nhân cũng. Minh nghe nói Từ Nghĩa chỉ mẩu còn ở, mà Từ Nghĩa lại muốn bỏ năng đi, khiến mẹ già không người nuôi, phải không hiếu cũng. Bất trung như thế bất nghĩa không phải nhân bất hiếu việc, Từ Nghĩa còn phải vì thế mà, mặc dù chết cũng đều vì người trong thiên hạ sở chế nhạo. "

Nghe xong Ngô Lập Nhân lời nói, Thái Sử Từ vô lực đưa tay Kích vớt trên mặt đất, cười khổ một tiếng, "Cố chủ còn ở, ngô An bằng lòng bối chi? Thực sự lưỡng nan vậy! Cầu Minh công dạy ta. "

"Việc này không khó, mời Từ Nghĩa đi theo ta. "

Ngô Lập Nhân đem Thái Sử Từ dẫn tới Lưu Diêu trước mặt, Lưu Diêu tuy là bị Tang Bá bá đao gác ở trên cổ, nhưng là đến Thái Sử Từ vẫn là không nhìn được mắng: "Thái Sử Từ! Người một cái mại chủ cầu vinh tiểu nhân, ta chưa từng có bạc đãi ta qua người? Người vì sao phải phản bội ta? Vừa mới rõ ràng có thể thắng được Nhiệm Mẫn, vì sao bỗng nhiên liền thua? "

Thái Sử Từ nghe được Lưu Diêu như vậy trách mắng mình, lắc đầu liên tục, giải thích: "Chủ công, không phải Từ không dùng sức, Nhiệm tướng quân mới đầu là có lòng muốn làm cho, vì vậy nào đó mới có thể thoát khỏi chiếm chiếm thượng phong. Nhiệm tướng quân chỉ vũ dũng, thật không có người thường có thể so, nào đó thua tâm phục khẩu phục. "

Ngô Lập Nhân còn không có ý thức được, thì ra hấn làm cho Nhiệm Mẫn giả ý giấu, thật ra khiến Lưu Diêu suy nghĩ nhiều, không khỏi cười ha ha một tiếng, dùng có chút hài hước giọng nói hỏi: "Lưu Thứ Sử, theo người tới, Từ Nghĩa võ nghệ như thế nào? So người tứ tướng thì như thế nào? "

Lưu Diêu rồi Trương, Phần, Vu, Trần tứ tướng, chỉ thấy bọn họ mang theo binh mã cách thật xa, cẩn thận từng li từng tí lấy bên này tình thế biến hóa, không khỏi lắc đầu, "Ài, tứ tướng võ nghệ quả thực so không được Từ Nghĩa. "

Ngô Lập Nhân tiếp tục ép hỏi: "Lưu công vì sao không đúng Từ Nghĩa ủy thác trọng trách? Ngược lại làm cho bốn cái hạng người bình thường ở trên đó? "

"Từ Nghĩa mới tới đầu ta, bất tiện tiến hành dây phong, bằng không định sẽ khiến chur tướng khác nghị luận, ngược lại không đẹp. " Lưu Diêu do dự một chút, cúi đầu nói rằng.

"Ha ha, công có gì ? Lừa dối với ta! Nếu như công có thể thật nói cho biết, ta liền tha cho ngươi một mạng, bằng không, hừ hừ, đừng trách ta vô tình! "

Ngô Lập Nhân ánh mắt biến đổi, Tang Bá trên tay đao cũng giật giật, làm cho Lư Diêu phảng phất cảm nhận được một cổ sát ý, nhin không được sợ run cả người.

"Minh công! " Thái Sử Từ ở một bên hô.

Ngô Lập Nhân phát tay một cái ý bảo hắn không cần nói, tiếp tục Lư Diêu, Lư Diêu thở dài một tiếng, yếu ớt nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Lư Chính Lễ tứ tướng hàng Ngô Minh, Thái Sử Từ đan kỵ trảm Trần Hoàn

Lư Diêu yếu ớt nói rằng: "Điều cùng Từ Nghĩa bản là đồng hương, hướng lúc Nhữ Nam danh sĩ Hứa Thiệu Hứa Từ tướng từng hướng ta nói: Thái Sử Từ chỉ mới có thể làm được việc lớn. Ngô không cho là đúng, không thể Dừng chỉ. "

Hứa Thiệu Hứa Từ tướng, là tam quốc thời kì trứ danh nhân vật nhà bình luận, nổi tiếng nhất sự tình, dù cho Tào Tháo đã từng hỏi Hứa Thiệu như thế nào bình luận chính mình, Hứa Thiệu nói ra "Từ trị thế năng thần, loạn thế chi Gian Hùng " một câu như vậy truyền lại đời sau danh ngôn.

Dừng lại một chút, Lư Diêu tiếp tục nói: "Năm ngoái Thái Sử Từ tìm nơi nương tựa với ta, ta thấy hắn Cung mã thành thạo, võ nghệ tinh xảo, trong lòng vui lắm, nhưng là lại có kỵ đến Hứa Từ tướng lúc đó nói như vậy, nếu là ta trọng dụng Thái Sử Từ, tất bị Hứa Từ đem cười nhạo, vì vậy vẫn không có thăng chức Từ Nghĩa. "

Lư Diêu nói xong, trùng điệp thở ra một hơi, e rằng ở trong lòng hắn, cũng có đối với Thái Sử Từ một loại hồ thẹn, chẳng qua là khi hắn làm một phương chư hầu lúc, không thể hiển lộ ra; mà nay vì Ngô Lập Nhân giai hạ chi tử, bị Ngô Lập Nhân lấy tính mệnh uy hiếp, nhưng lại mở rộng lòng dạ, nói ra.

Ở một bên Thái Sử Từ, nghe được Lư Diêu lời nói, chỉ cảm thấy ngực dường như bị cái gì ngăn chặn phân nửa, chỉ là hô một câu "Chù công! " lại đem bên đầu qua một bên, không đi Lư Diêu.

Lư Diêu tự nhiên biết Thái Sử Từ tâm tình lúc này, nhưng là hắn đã không nghĩ ngợi nhiều được rồi, "Từ Nghĩa, là Điều có lỗi với ngươi. Bây giờ, nếu Ngô sứ quân đối với ngươi nặng như thế, lương thần trạch chủ mà sự tình, ngươi liền đi theo Ngô sứ quân, ngày khác có thể thực sự có thể thành tựu một phen công lao sự nghiệp. "

Thái Sử Từ không trả lời hắn, Ngô Lập Nhân tiếp lời tới, "Ngươi bản Hán thất dòng họ, ta tận tâm tận lực vì Hán thất thảo tặc phạt nghịch, ngươi không phải nên như vậy hại ta. Nay cho ta bắt, vì bách tính thiếu chịu Chiến Hòa, chỉ cần ngươi chịu đầu hàng với ta, ta liền tha ngươi chi mệnh, dời tới Hạ Bi, vui hưởng thái bình, ngươi có bằng lòng hay không? "

Lư Diêu cười khổ một tiếng, "Sứ quân, nếu là ta không muốn hàng, lại nên làm như thế nào? "

"Vì không để Từ Nghĩa gánh vác bất trung tên, ta tự nhiên tha tính mệnh của ngươi. Mặc dù không phải hàng, ta cũng sẽ không làm khó ngươi, vẫn sẽ đem ngươi đặt đến Hạ Bi, giam cầm. Nhưng mà, làm đại quân ta công hãm Đan Dương, ngươi một trong gia lão tiểu, cũng là khó có thể bảo toàn. "

Lư Diêu nhắm mắt lại, trầm tư khoảng khắc, cuối cùng vẫn hướng về phía Ngô Lập Nhân nói rằng: "Điều nguyện ý quy hàng, mong rằng Ngô công có thể đối xử tử tế ta một nhà già trẻ. "

Ngô Lập Nhân vội vã ý bảo Tang Bá buông ra Lư Diêu, cười ha ha một tiếng, "Công là Hán thất dòng họ, chỉ cần công bằng lòng tận tâm giúp ta, ta đương nhiên sẽ không làm khó dễ Lư, càng sẽ không làm khó công nhà tiểu. "

Ngay sau đó Ngô Lập Nhân tướng Thái Sử Từ kéo đi qua, "Từ Nghĩa, bây giờ Lư Thứ Sử quy hàng trước đây, ngươi đương nhiên sẽ không có nữa bất trung tên, có nguyện ý hay không tuân thủ ước định? "

Thái Sử Từ thở dài một tiếng: "Lư Thứ Sử cùng nào đó đồng hương, quen biết hơn mười năm, còn không dám đơn giản dùng nào đó; Minh công chỉ bằng Không Bắc Hải một lời liền như thế ái mộ đội nào đó, nào đó nếu không hàng, chẳng phải thật suốt ngày dưới chi chê cười tai! Từ nguyện hàng Minh công, lấy trợ Minh công thành tựu đại nghiệp! Thái Sử Từ bái kiến chủ công! "

Thái Sứ Từ khom lưng thật sâu bái một cái, Ngô Lập Nhân liền vội vàng đem bên ngoài nâng dậy, thoải mái cười to nói: "Nay được Từ Nghĩa, quả thật nhân sinh một quá nhanh sự tình! "

Lưu Diêu thấy thế, cũng hướng Ngô Lập Nhân xá một cái, "Lưu Diêu bái kiến chủ công! "

"Chính Lễ (Lưu Diêu tự) không cần đa lễ! Bây giờ yếu vụ, tướng Trương, Phàn, Vu, Trần các loại tướng dưới trướng tướng sĩ tất cả đều chiêu hàng mới có thể. "

Chỉ chốc lát sau, thì có một tiểu tốt dắt hai con ngựa qua đây, Ngô Lập Nhân cùng Lưu Diêu cùng nhau phóng người lên ngựa, Ngô Lập Nhân phía trước, Lưu Diêu ở bên, Nhiễm Mẫn cùng Thái Sứ Từ cưỡi ngựa theo sát phía sau.

"Trương tướng quân, Phiên tướng quân, Vu tướng quân, Trần tướng quân, ta trải qua thận trọng suy nghĩ, quyết định dẫn thân vào Vu Ngô sứ quân dưới trướng, chư tướng nếu như vẫn nhìn kỹ ta làm chủ, mời mỗi người dẫn dắt dưới trướng tướng sĩ, cùng nhau xin vào Ngô sứ quân. "

Trương, Phàn, Vu, Trần tứ tướng hai mặt nhìn nhau, không biết như thế nào cho phải.

"Chư tướng đừng có do dự, Ngô sứ quân người có tín nghĩa, nhất định sẽ không làm khó các ngươi, ta còn có thể thấy dung Vu sứ quân, hướng các ngươi?" "

Trương, Phàn, Vu, Trần lần nữa lẫn nhau rồi, cùng nhau tung người xuống ngựa, cúi người chào, cùng kêu lên đáp: "Chúng ta nguyện hàng! Bái kiến chủ công! "

Ngô Lập Nhân mừng rỡ trong lòng, như vậy thì có thể lập tức sinh ra đất đai một quận, còn có Lưu Diêu thủ hạ rất nhiều binh mã, lúc này Ngô Lập Nhân không thể không bội phục bắt đầu Quách Khản quyết đoán tới.

"Chư tướng nhanh đứng dậy nhanh! Đêm nay liền ở ngoài thành khao thưởng tam quân, chư tướng người người có thưởng. Các ngươi có thể đem doanh trướng phân biệt đâm vào đại quân ta hai bên là được. Ngày mai đại quân đồng tiến Đan Dương! "

Là ngày đêm, vào lúc canh ba, Ngô Lập Nhân đại quân một mảnh im ắng, chỉ có tuần tra sĩ tốt vẫn còn ở chăm chú nhìn chăm chăm bốn phía.

Đúng lúc này, bỗng nhiên một chi vũ tiễn trực tiếp hướng về lĩnh gác bay tới, người lính gác kia vội còn không có cùng hô một tiếng, vũ tiễn liền trực tiếp xuyên thủng cổ họng của hắn. Hắn bụng hàu, trực tiếp từ trên tháp canh ngã xuống.

Một đại đội binh mã thừa dịp bóng đêm hướng về Ngô Lập Nhân trung quân đại trướng lặng lẽ tới gần.

"Chủ công, định là buổi tối Lưu Diêu đại quân tất cả đều uống rượu, vì vậy phòng vệ thư giãn, đáng hắn nhận lấy cái chết! "

Mặt trước cái kia một tướng chính là Lưu Diêu trướng loại kém nhất đại tướng Trương Anh, theo sát phía sau chính là Phàn Năng cùng Lưu Diêu.

"Nhị vị tướng quân nhất thiết phải, ngô một trong gia lão tráng thiếu đều là giao cho nhị vị tướng quân trên tay. "

Trương Anh gật đầu, "Chủ công yên tâm, ta đã liên lạc với Vu Mi, Trần Hoành hai vị tướng quân, bọn họ lúc này định nhưng đã đánh lên Ngô Lập Nhân Thiết Huyết Quân đại doanh. Đến lúc đó, hai mặt giáp công, Ngô Minh tất nhiên không còn đường sống! "

Trương Anh bỗng nhiên rút bội kiếm ra, hét lớn một tiếng: "Các huynh đệ, giết a! Bắt sống Ngô Minh! "

Trong lúc nhất thời, Lưu Diêu dưới trướng Đan Dương binh nhao nhao kêu gào, đánh tới Ngô Lập Nhân Thần Uy Quân đại doanh.

Cùng lúc đó, Thiết Huyết Quân đại doanh bên cạnh, Thái Sứ Từ mang lấy dưới quyền mình người hầu cận kỵ binh mấy trăm người, tiểu tâm dục dục dò xét, hẳn chẳng qua là cảm thấy có chút bất an, luôn cảm thấy biết có chuyện gì phát sinh.

Đúng lúc này, bỗng nhiên tiếng kêu nổi lên bốn phía, trong lúc nhất thời chu vi vô số tiếng reo hò, gầm lên: Bắt sống Ngô Minh, tru diệt Nhiễm Mẫn!

Thái Sứ Từ dưới sự kinh hãi, quát to một tiếng: Không tốt! Nhất định là Vu Mi, Trần Hoành nhị tướng mưu phản! Mọi người mau theo ta cùng nhau tru diệt phản tặc!

Nhưng mà Thái Sứ Từ vội nói cũng không có gây nên dưới trướng hắn tướng sĩ hưởng ứng, có người nhỏ giọng nói rằng: "Vu Mi cùng Trần Hoành hai tướng thủ hạ chỉ ít đều có mấy ngàn người mã, đánh như thế nào?" "

Thái Sứ Từ biết bọn họ nói đều là tình hình thực tế, thở dài một tiếng, "Ngô công đại ân, ngô muôn lần chết khó báo! Lần này chuyện gấp, tung mười triệu người, ta tới rồi! "

Lúc này, từ phía sau đi ra một thành viên tiểu tướng, lớn tiếng khen: "Tướng quân thật anh hùng cũng! Ta nguyện trợ chi! "

Thái Sứ Từ gật đầu, hai người cùng nhau điều khiển mã hướng về loạn quân vội tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sứ Từ kỹ năng Đốc Liệt phát động, vũ lực + 3, trước mặt Thái Sứ Từ vũ lực tăng lên tới 99. "

Ngô Lập Nhân thu được cái này một cái tin tức sau, chỉ là nhủu nhủu mầy, cũng không có một chút vô cùng kinh ngạc.

Thái Sứ Từ ở loạn quân trong chung quanh xung phong liều chết, chánh hành lấy, Thái Sứ Từ xa xa đến một tướng, đang đem người đánh tới, Thái Sứ Từ nhận được đó chính là Trần Hoành, liền ngăn trở lối đi, hét lớn một tiếng: "Các ngươi vì sao phản loạn? "

Trần Hoành cười lạnh một tiếng đáp: "Ngươi cái này bồi chủ cầu vinh hạng người, dám ở chỗ này nói khoác mà không biết ngưng, đao! "

Thái Sứ Từ giận dữ, thúc ngựa nghênh hướng Trần Hoành, trong tay thiết thương hướng về Trần Hoành ra sức một kích, Trần Hoành đại đao trong tay lên tiếng trả lời bay ra, Thái Sứ Từ lại một thương, tướng Trần Hoành ám sát ở dưới ngựa.

Thái Sứ Từ từ dưới đất nhặt lên một cây đại đao, chọt tướng Trần Hoành thủ cấp cắt lấy, lại chống lên, quán đến trên mũi thương, giờ lên thật cao, rống to: "Trần Hoành đã chết! Người đầu hàng miễn tử! "

P/s: Một phát chết luôn :))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Hoa Vinh song liên xạ Lưu Diêu lại bị bắt

Trần Hoành thủ hạ tướng sĩ bỗng nhiên đến Trần Hoành thủ cấp ở trong trời đêm phiêu đảng, tất cả đều hoảng sợ, bị Thái Sứ Từ khí thế hù được, nhao nhao buống binh khí xuống, cao giọng hô: "Chúng ta nguyện hàng! "

Đúng lúc này, Vu Mi từ một bên kia đánh tới, đến Thái Sứ Từ chọn Trần Hoành đầu người điều võ dương oai, trong lòng giận dữ, xiết trong tay trường mâu liền từ phía sau lưng lên lên hướng Thái Sứ Từ đánh tới. Thái Sứ Từ lúc này đang nghĩ ngơi thu hàng Trần Hoành dưới tướng sĩ tốt, không thể phát hiện Vu Mi đánh lên, nhưng là bên cạnh hắn viên tiểu tướng cũng đã đến, la lớn: "Thái Sứ tướng quân cẩn thận! "

Tiểu tướng kia cầm trong tay ba tiêm lưỡn nhận đao, liền đón lấy Vu Mi vọt tới. Vu Mi nơi nào tướng cái này tiểu tướng để ở trong lòng, thiết mâu vừa chuyển, hướng về kia tiểu tướng trực tiếp đâm tới, hét lớn một tiếng: "Chết cho ta! " tiếp lấy, liền dọn xong tư thế, hài lòng chờ đợi tiểu tướng kia kêu thảm thiết.

Nhưng mà Vu Mi trong tướng tượng sự tình cũng không có phát sinh, chỉ là bỗng nhiên cảm giác mình tay có chút run, lập tức nắm chặt không buông tay bên trong thiết mâu, mạnh mẽ buông tay, thiết mâu liền bay lên, Vu Mi không dám tin tưởng ngẩng đầu một, chỉ thấy một hồi hàn quang lóe lên, hắn cũng cảm giác được trên cổ của mình có một cảm giác mát. Vu Mi muốn nói chuyện, chỉ là trương liễu trương chủy, cuối cùng cũng không có thể nói ra tới một người tự, ngay sau đó liền một đầu ngã xuống ở dưới ngựa.

Thái Sứ Từ lúc này mới chú ý tới sau lưng tình hình, đến tiểu tướng kia chỉ hợp lại liền chém Vu Mi, không khỏi đối với hắn gật đầu, trong lòng âm thầm lấy làm kỳ. Tiểu tướng kia cũng bất chước lấy Thái Sứ Từ, một đao tướng Vu Mi thủ cấp chặt bỏ, treo tại chính mình mũi đao trên, giờ lên thật cao, "Vu Mi phản loạn đã chết, người đầu hàng miễn tử! "

Mà lúc này, Tang Bá lúc này cũng thu cả Thiết Huyết Quân hướng bên này đánh tới, đến Thái Sứ Từ cùng tiểu tướng kia một người chọn một cái tướng địch thủ cấp, không khỏi cười ha ha một tiếng, giục ngựa chạy tới, "Nhị vị tướng quân thật trượng phu cũng! "

Hai người đến Tang Bá suất đại quân mà đến, cùng nhau hành lễ nói: "Gặp qua Tang tướng quân! "

Tang Bá lấy hai người, nhân thần tràn đầy tôn kính, nói tiếp: "Nơi này từ đại quân ta tiếp quản, nhị vị tướng quân, nhanh đi trung quân đại tướng, bảo hộ chủ công. "

Lúc này Trương Anh cùng Phan Năng mang theo đại quân reo hò nhằm phía Ngô Lập Nhân Thần Uy Quân đại doanh, từng bước từng bước doanh trường đánh tới, lại phát hiện doanh trường đều là trống không, Trương Anh bỗng nhiên ý thức được sự tình có chút vượt lên trước tướng tượng của mình, nhin không được hô to một tiếng không tốt: "Chẳng lẽ Ngô Minh đã tính tới ta sẽ chờ là trá hàng hay sao? "

Đúng lúc này, cây dù tiếng kêu tái khởi, Trương Anh cùng Phan Năng bất an lấy bốn phía. Đúng lúc này Ngô Lập Nhân đi theo phía sau Nhiệm Mẫn cùng Hoa Vinh, dẫn bộ phận Thần Uy Quân, từ nơi không xa đã đi tới, Thần Uy Quân trong miệng cao giọng hô số quân: Thần uy thần uy, vô kiên bất tồ! Thanh thể rung trời, mọi người không khỏi nghiêng ngả.

Ngô Lập Nhân đánh ngựa về phía trước, trong tay Hồ Nha Thương hướng về Lưu Diêu chỉ một cái, "Lưu Diêu thất phu, ta không xử bạc với ngươi, vì sao phản loạn với ta? "

Lưu Diêu không đáp, Trương Anh thấy Lưu Diêu ngẹn lời, lại tiếp lời tới, "Ngô Minh tiểu nhi, người ý mạnh hiệp yếu, kèm hai bên chủ ta, bọn ta tên là trả hàng, thật là cứu trở về ta chủ, tại sao phản loạn nói đến! Hôm nay nếu bị người phát hiện, chỉ có tử chiến mà thôi! Các huynh đệ, giết a! "

Nói xong Trương Anh hô to một tiếng, dẫn đầu nhằm phía Ngô Lập Nhân.

Ngô Lập Nhân nhận thấy được Lưu Diêu, Trương Anh đám người âm mưu, cũng không phải là bởi vì Ngô Lập Nhân thông minh, cũng không phải người nào nhắc nhở qua hân. Chuyện này, Quách Khản đều chưa từng ngờ tới.

Ngô Lập Nhân lúc đầu sau dạ tiệc năm trưởng nghi xả hơi, bỗng nhiên hệ thống một tiếng nêu lên, cái này nêu lên không biết ngược lại vẫn tốt, vừa nghe đến trong nháy mắt hù dọa Ngô Lập Nhân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lưu Diêu đối với túc chủ sản sinh cừu hận, túc chủ thu được cừu hận giá trị 7 điểm, kiểm tra đo lường đến Trương Anh, Phan Năng, Vu Mi cùng Trần Hoàn cùng nhau đối với túc chủ sản sinh cừu hận, túc chủ thu được cừu hận giá trị 28 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 59, cừu hận giá trị 137. Kiểm tra đo lường đến Trương Anh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 75, chỉ huy 60, trí lực 50, chính trị 35. Phan Năng tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 73, chỉ huy 58, trí lực 48, chính trị 36. Vu Mi tứ duy thuộc tính vì vũ lực 70, chỉ huy 55. Trí lực 59, chính trị 40. Trần Hoàn tứ duy thuộc tính vì vũ lực 72, chỉ huy 61, trí lực 53, chính trị 40. "

Chính là bởi vì nghe được lần này nêu lên, Ngô Lập Nhân mới ý thức được Lưu Diêu cùng dưới tay hân tứ tướng có chuyện, vội vã gấp gáp triệu Nhiễm Mẫn cùng Hoa Vinh, thương lượng như thế nào phòng bị Lưu Diêu đám người, cái này mới có tình hình bây giờ.

Ngô Lập Nhân đến Trương Anh vọt tới, trong lòng không khỏi mừng thầm, cuối cùng cũng có thể lần nữa lên sân khấu sát tướng, chủ yếu nhất hân rõ ràng biết, cái này Trương Anh thực lực như thế nào. Chính mình 83 võ lực của giá trị cộng thêm Hồ Nha Thương 2 điểm, chính là 85 võ lực của, chống lại Trương Anh 75 võ lực của, mặc dù không thể nháy mắt giết, cũng muốn không phải mấy hiệp, là có thể chém hân.

Giữa lúc Ngô Lập Nhân nghĩ dùng Hồ Nha Thương cái nào một thức ra tay trước lúc sau, sau lưng Nhiễm Mẫn hét lớn một tiếng: "Nghĩ làm tổn thương ta chủ! "

Chu Long mã liền nhanh như điện chớp thông thường vọt tới Ngô Lập Nhân trước người, Liên Câu Kích vừa ra tay, trực tiếp tướng Trương Anh đâm lạnh thấu tim. Ngô Lập Nhân thở dài một tiếng, thầm nghĩ: Làm sao lại không thể cấp ta cái cơ hội biểu hiện. Thật vất vả gặp phải như vậy không có uy hiếp đối thủ.

Nhiễm Mẫn một cái nháy mắt giết Trương Anh sau, Lưu Diêu sắc mặt đại biến, dưới quyền Đan Dương binh cũng nhao nhao lộ ra ý sợ hãi, Phan Năng nhãn quân tâm đã loạn, quát to một tiếng: "Địch quá ta chúng, cùng nhau tiến lên, giết sạch bọn họ! "

Ngô Lập Nhân cười đối với Nhiễm Mẫn nói: "Vinh Tề, cái này gọi Phan Năng lưu cho ta! "

Mỗi khi gặp phải Ngô Lập Nhân nhắc tới yêu cầu như vậy, Nhiễm Mẫn liền tổng là không thể thống khoái bằng lòng. May mà Nhiễm Mẫn không phải cái loại này "Trung thân liệt sĩ", hận không thể lấy cái chết can gián, hân chỉ là có chút lo lắng nói rằng: "Chủ công cắt không thể đặt mình vào nguy hiểm, hay không thì nếu có cái gì sơ xuất, Mẫn muốn lần chết khó Từ kỳ cứu. "

"Sẽ không có vấn đề, tin tưởng ta. "

Nhiễm Mẫn gật đầu, đúng lúc này, bỗng nhiên từ phía sau truyền đến một chi vũ tiễn, như giống như sao băng bắn về phía đang ở cổ vũ tinh thần Phan Năng. Ngô Lập Nhân trong lòng bỗng nhiên có một loại nhận nhận ưu thương: Tiểu đệ quá trâu bò, cái này làm lão đại căn bản một điểm cơ hội biểu hiện cũng không có.

Không cần phải nói, cái này vũ tiễn nhất định là Hoa Vinh bắn, trong đêm tối, Phan Năng theo tiếng ngã xuống đất, rớt ở dưới ngựa.

Lưu Diêu nhàn nhàn rồi trong lúc đó, chính mình dưới trường lương viên Đại tướng tất cả đều chết, sớm đã sợ đến tam hồn mất tích bảy Phách, đánh ngựa liền muốn trở về chạy. Hoa Vinh nắm lấy Cung cái tên, lại muốn bắn xuyên qua, Ngô Lập Nhân dưới tình thế cấp bách hô lớn: "Lưu tính mạng hân! "

Hoa Vinh hội ý, bỗng nhiên tướng mũi tên bẻ gãy, dùng một chi không đầu mũi tên bắn về phía Lưu Diêu, Lưu Diêu theo tiếng từ trên ngựa rớt xuống. Rắn không đầu không được, làm phản Đan Dương binh trong lúc nhất thời không biết đi con đường nào, Nhiễm Mẫn thừa cơ quát: Người đầu hàng miễn tử! Lưu Diêu thủ hạ Đan Dương binh nhao nhao bỏ vũ khí xuống quỳ xuống đầu hàng.

Không bao lâu, thì có sĩ tốt tướng Lưu Diêu giải đến rồi trong đại trường, lúc này Lưu Diêu đã đứng thẳng bất ổn, than ngồi dưới đất, nom nớp lo sợ hướng Ngô Lập Nhân.

"Lưu Diêu! Người có gì? Giảm lại phản bội, là đã cho ta không dám giết người hay sao! " Ngô Lập Nhân nổi giận gầm lên một tiếng, lấy Lưu Diêu.

Lưu Diêu áp ứng, lời đã nói không lan lẹ, một chữ một cái đáp: "Ngô công, không phải, không phải ta muốn phản loạn, chỉ là, chỉ là thuộc cấp Trương Anh Phan Năng đám người, thừa dịp lúc ban đêm tới tìm ta, bức, bức bách cùng ta, thật không phải Diêu chi bản ý. "

Đúng lúc này, có người báo Thái Sử Từ cầu kiến Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân khiến người ta tướng Thái Sử Từ mời vào, cùng nhau tiến vào còn có viên tiểu tướng.

Hai người cùng nhau hành lễ, "Tham kiến chủ công! Bọn ta đã đem phản tướng Vu Mi Trần Hoàn chém giết, hai người bỏ hạ tất cả đầu đầu hàng, mời chủ công xử lý. "

"Hai vị tướng quân miễn lễ. Việc này đều là bởi vì Lưu Diêu cùng Trương Phần Vu Trần tứ tướng nguyên có, còn lại hàng chúng, rất quân trấn an. "

Lúc này, Nhiễm Mẫn hướng Lưu Diêu, vô cùng chán ghét nói rằng: "Chủ công, như vậy thay đổi thất thường tiểu nhân, không bằng trực tiếp chém, có gì ? Lưu bên ngoài tính mệnh! Sau này tất bị bên ngoài làm hại! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Ngô Minh nhân nghĩa Thích Lưu Diêu, Điền Phục Cuồng Dao chiến cầm tinh

Ngô Lập Nhân rời Thái Sứ Từ, Thái Sứ Từ lúc này thở dài một tiếng, quay đầu, không nói lời nào, hẳn tuy là lòng có không đành lòng, lại căn bản là không có cách mở miệng lần nữa vì Lưu Diêu cầu tình, trên thực tế nếu không phải là bởi vì Lưu Diêu là hắn cự chủ, hắn đã sớm muốn lên đi một đao chém Lưu Diêu.

Ngô Lập Nhân lại lắc đầu, bình tĩnh nói rằng: "Ta nói rồi, vì không để Từ Nghĩa gánh vác bất trung tên, ta sẽ không giết Lưu Diêu. "

Ngô Lập Nhân lời nói, làm cho tất cả mọi người tại chỗ đều lấy làm kinh hãi, ngay cả Lưu Diêu đều cho là mình chắc chắn phải chết. Làm Lưu Diêu nghe được Ngô Lập Nhân lại muốn buông tha chính mình, không khỏi có chút mừng rỡ, trong miệng vẫn cảm ơn không ngớt. Thái Sứ Từ càng là lập tức quý rạ xuống đất, trong thanh âm tràn ngập cảm kích lại có chút run rẩy, đối với Ngô Lập Nhân hô một câu: "Chủ công! "

"Từ Nghĩa tướng quân xin đứng lên! "

Ngô Lập Nhân chậm rãi đi xuống, nâng dậy Thái Sứ Từ, lại Lưu Diêu, "Chính Lễ, tuy là ta biết ngươi không cam lòng, thế nhưng cái này trong loạn thế, nhược nhục cường thực (cá lớn nuốt cá bé), cũng hy vọng ngươi không nên quá chú ý. Ngươi huynh Lưu Đại, nguyên do Duyên Châu Thứ Sứ, cũng giống vậy hạ xuống Tào Tháo. "

Lưu Diêu gật đầu, e rằng đã trải qua hai lần sinh tử, lúc này Lưu Diêu trong ánh mắt không còn có mãnh liệt oán cùng không cam lòng. Ngô Lập Nhân lời nói, quả thực rất có đạo lý, cái này đại tranh chi thế, nếu vì nhất phương chư hầu, sau khi thất bại bất tử đã vạn hạnh, còn có thể làm tiếp hà cầu!

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Thái Sứ Từ thân mật giá trị 9 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 68, cừu hận giá trị 137. "

Ngô Lập Nhân nghe xong gợi ý của hệ thống, trong lòng nhưng lại không có quá nhiều phập phồng, có thể được Thái Sứ Từ, so một điểm thân mật điểm mạnh hơn nhiều.

Một lát sau, Tang Bá cũng tới hồi báo, trải qua tối nay đánh một trận, Thiết Huyết Quân không có có thể được đứng lúc bố trí, tổn thất gần ngàn người.

"May mà có Thái Sứ tướng quân một mình mang một tùy tùng tiểu tướng ra sức chém giết, Vu vạn quân trong chém giết Trần Hoàn cùng Vu Mi nhị tướng, chấn nhiếp phản quân, bằng không thương vong biết lớn hơn nữa. "

Tang Bá tỉnh tể nói xong, Ngô Lập Nhân mới minh bạch lúc đó Thái Sứ Từ là cỡ nào dũng mãnh, lực một người, xông phản quân, chém giết quân địch chủ tướng, cũng lấy một người oai bách hàng mấy nghìn quân địch. Đây mới thật là vạn quân trong lấy thượng tướng thủ cấp, mặc dù không có vạn quân, Trần Hoàn cũng không phải là cái gì thượng tướng, thế nhưng trận chiến này cũng đủ để cho kỳ uy tên lan xa.

"Từ Nghĩa thật hổ tướng cũng! " Ngô Lập Nhân tự đáy lòng khen.

"Chủ công đại ân, nào đó muôn lần chết khó báo! May mà chủ công trí mưu hơn người, trước giờ nhìn thấu gian kế, bằng không nếu như chủ công sở có một chút sơ xuất, nào đó có mặt mũi nào đứng ở giữa thiên địa. " Thái Sứ Từ trong giọng nói thôn thức không ngớt.

Ngô Lập Nhân tự nhiên biết Thái Sứ Từ lời nói này là phát ra từ phẫn phẫn, không khỏi cũng có chút cảm xúc, "Từ Nghĩa thật tín nghĩa chi sĩ! Được rồi, cùng ngươi cùng nhau sát nhập trận của địch tiểu tướng chính là người phía sau vị này sao? "

Ngô Lập Nhân hướng về kia tiểu tướng tới, chỉ thấy hắn cùng Thái Sứ Từ thông thường đầy mặt vết máu, trên người áo giáp cũng là dính đầy tiên huyết, tuổi tác trên dưới hai mươi tuổi, thân cao bảy thước có thừa, cái trán phóng khoáng, mũi cao thẳng, hai mắt lấp lánh hữu thần, đón lấy Ngô Lập Nhân ánh mắt dò xét.

"Chính là. Hắn họ Điền tên Phục, tự Hoài Cổ, Thanh Châu nhân sĩ, thiện sử một bả Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao. "

Tiểu tướng kia vội vàng hướng Ngô Lập Nhân hành lễ nói, "Mặt tướng Điền Phục bái kiến chủ công. "

Điền Phục? Ngô Lập Nhân một chút ấn tượng cũng không có, chẳng lẽ cái này chính là dân gian đoán tam quốc đệ nhất dũng tướng, lực một người độc đầu Tôn Sách dưới trướng mười hai kỵ tướng khúc a tiểu tướng?

"Hệ thống, kiểm tra đo lường Điền Phục tứ duy. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Phục tứ duy thuộc tính vì vũ lực 94, chỉ huy 80, trí lực 75, chính trị 60. "

Đúng là một viên mãnh tướng, hơn nữa vô cùng có khả năng chính là trong truyền thuyết khúc a tiểu tướng.

Đến Ngô Lập Nhân ngẩng ra một lúc, Thái Sử Từ nói tiếp: "Chủ công, Điền tướng quân dũng khí võ nghệ không chút nào ở nào đó phía dưới, cũng là một thành viên khó được dũng tướng. Lần này nếu không phải là có Điền tướng quân tương trợ, ta sợ cũng khó mà thuận lợi tru diệt phản bội. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, xấu hổ cười một cái, nói tiếp: "Điền tướng quân miễn lễ, ta chỉ là không nghĩ tới trong vòng một ngày, ngay cả được lưỡng viên Đại tướng, thực sự có chút quá mức hưng phấn. "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, tiếp tục nói: "Hai vị tướng quân trận chiến này lập được đại công, ta tự có phong thưởng. Thái Sử Từ, phong ngườì vì Dương Liệt tướng quân, thống lĩnh Trương Anh, Phần Năng sở hàng bộ phận tốt; phong Điền Phục vì Trung Dũng giáo úy, tạm thời đảm nhiệm Từ Nghĩa phó tướng. "

Hai người cùng nhau hướng về phía Ngô Lập Nhân xá một cái, cùng hô lên: "Đa tạ chủ công! "

Mà một bên Lưu Diêu, khề thở dài một hơi, Ngô Lập Nhân tự nhiên nghe được, hần đi tới, lấy Lưu Diêu nói rằng: "Chính Lễ quy hàng có công, phong Lưu Diêu vì Đan Dương Thái Thú, bất quá hiện nay Đan Dương chiến loạn không ngớt, công vẫn là tạm thời dời hồi Hạ Bì, về sau tính toán tiếp. "

Lưu Diêu tự nhiên biết Ngô Lập Nhân ý tứ, cho mình một cái chức suông lại không để cho mình chương không thực quyền, bất quá lúc này Lưu Diêu đã mừng rỡ, hần vội vàng hướng Ngô Lập Nhân làm một đại lễ, "Diêu thân là tù nhân, lại từng muốn mưu hại chủ công, chủ công còn có thể lấy ơn báo oán, đối đãi với ta như thế, chủ công thật là nhân Đức đứng đầu! "

Ngô Lập Nhân cười cười, lấy mọi người, lớn tiếng nói: "Được rồi, đêm nay mọi người đều khổ cực, Nhiệm tướng quân, Tang tướng quân, ngườì hai người trước mang bộ hạ quét sạch chiến trường, rất ở hàng tốt, đừng có ra lại loạn gì. Sáng mai đại quân tiến vào chiếm giữ Đan Đồ, sẽ đi nghỉ sự. "

Hai người cùng hô lên: "Là, chủ công! "

Đợi mọi người cùng nhau thối lui, Ngô Lập Nhân nhu liệu nhu đầu, hần còn đang suy nghĩ cái này khúc a tiểu tướng thực lực.

"Hệ thống, không có kiểm tra đo lường đến Điền Phục kỹ năng sao? Có thể hay không lại kiểm tra đo lường một phen? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Phục sở hữu kỹ năng Cuồng Đao: Một đao đoạn hồng trần, điên cuồng dũng dao động thiên quân. Địa chỉ mười hai tuổi, hàng tháng nói vì tôn. Đầu tướng lúc, trong khi sử dụng trường đao loại vũ khí lúc, mỗi tầng một cái bất đồng cảm tính võ tướng (bao quát tự thân), bên ngoài vũ lực + 1, tối cao có thể chồng 12 điểm. "

Nghe xong hệ thống tin tức sau, Ngô Lập Nhân mắt mở thật to. Lúc này trong lòng của hần quả thực như nghìn vạn lần cái hài hòa mã lao nhanh qua.

Mượn nữa dùng một câu kinh điển: Ta và ta tiểu đồng bọn nhóm đều sợ ngây ngườì!

Kỹ năng này lẽ nào chính là vì khúc a tiểu tướng độc đầu mười hai kỵ mà đặc biệt thiết định sao? lúc đó Tôn Sách thủ hạ mười hai kỵ đều là thuộc gì gì đó? Mười hai cảm tính lần lượt đứng hàng xuống phía dưới sao?

Ngô Lập Nhân bình phục lại khiếp sợ trong lòng, lại về vị một cái kỹ năng này, mới đột nhiên cảm giác được, kỹ năng này thực dụng tính cũng không cao lắm. Thông thường một mình đầu lúc cũng chính là có thể tăng 2 điểm vũ lực, gặp phải quân ẩu lúc, mới có thể bạo phát, thế nhưng cái này quân ẩu điều kiện, làm cho hần loáng thoáng có loại muốn cười xung động.

Lên sân khấu trước, hần trước muốn hệ thống kiểm tra đo lường dưới đối phương võ tướng cảm tính.

Tướng địchA thuộc heo, tướng địchB chúc hần, tướng địchC thuộc mã. Tướng địchD thuộc xà. . . .

Kiểm tra đo lường hoàn hậu, ần, Điền đại tướng quân có thể lên tràng, khươi một cái bốn không thành vấn đề.

Nếu như vận khí kém, tướng địch tất cả đều là cùng Điền Phục đồng nhất cảm tính, vậy hay là đừng lên.

Về sau Ngô Lập Nhân trong đầu nghĩ đến nào đó một cái đại tướng lúc, đệ vừa phù hiện không phải võ nghệ như thế nào, mà là hần rốt cuộc là thuộc gì gì đó.

"Cũng coi như hiểu cái này tam quốc một đại bí ẩn chưa có lời đáp rồi, thế nhưng luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng, hệ thống, ngườì không sẽ là cố ý hư cấu như vậy một cái kỹ năng lừa phỉnh ta a !? "

"Túc chủ xin chó đa nghi, hệ thống tất cả số liệu bắt nguồn ở lịch sử nhân tài kho. "

Ngô Lập Nhân cũng lười lại đi cùng hệ thống nói thêm gì nữa, đêm nay một hồi bình loạn, Ngô Lập Nhân cũng đã tương đương một mối, nếu không có hệ thống, sợ rằng lúc này hắn cũng sẽ không dễ dàng như thế. Đại khái bởi vì thu Thái Sử Từ cùng truyền thuyết võ tướng Điền Phục, hắn có vẻ hơi hưng phấn, Ngô Lập Nhân nằm thật lâu đều không có ngủ, cũng không lâu lắm trời đã sáng choang.

Ngô Lập Nhân từ trên giường nhảy lên một cái, lẩm bẩm: "Là lúc sau vào thành! "

Ở Lưu Diêu dưới sự phối hợp, Trương, Phần, Vu, Trần tứ tướng thủ hạ chính là Đan Dương binh thu nạp và tổ chức cũng có chút thuận lợi, khoảng chừng có một vạn người, Ngô Lập Nhân lệnh Nhiệm Mẫn lĩnh năm nghìn, Thái Sử Từ lĩnh năm nghìn.

"Lưu Diêu có như thế tinh binh cũng không một lương tướng thống lĩnh, có thể dùng Đan Dương binh dễ dàng như vậy bị phá, thậm chí ngay cả binh chủng kỹ năng cũng không có phát động, tới quả nhiên là nghìn quân dễ được a! Nếu để cho ta tới mang, giống nhau không đi chuyển được a không đi chuyển được! "

Ngô Lập Nhân lấy bị Thái Sử Từ cùng Nhiệm Mẫn một lần nữa chinh đồn Đan Dương binh, quân dung chỉnh tề, hiệu lệnh nghiêm minh, cùng hôm qua chỉ Đan Dương binh đã không giống nhau lắm, không khỏi cảm khái vạn phần!

P/s: Giờ lại còn phải đi soi cảm tình :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Ngô Minh chiếm Đan Dương, Lâm Xung công Đông Thành

Đại quân tiến vào chiếm giữ Đan Đồ sau, Đan Đồ bách tính đều có chút sợ, đêm qua chiến đấu, Đan Đồ trong thành người người đều đã biết. Ngô Lập Nhân chỉ có thể phái người phát sinh băng cáo thị An dân, may mắn Ngô Lập Nhân từ trước đến nay có nhân Đức tên, làm Đan Đồ dân chúng trong thành đến Ngô Lập Nhân băng cáo thị miễn trừ Đan Đồ thành một năm cường bức lao động thuế má lúc, đều rớt rít nhảy căng hoan hô, lẫn nhau bồn tẩu cho biết.

Đại quân ở Đan Đồ thành nghỉ dưỡng sức ba ngày sau, Nhiệm Mẫn cùng Thái Sử Từ cũng rốt cục hoàn thành Đan Dương binh chỉnh biên. Ngay sau đó Ngô Lập Nhân suất đại quân, mang nữa Lưu Diêu, chia ra mấy đường, trong một tháng, đem Đan Dương Quận mười sáu Huyện nhao nhao nhét vào trì hạ, lại đang Đan Dương Huyện hợp nhất Đan Dương binh hơn bốn ngàn người, kỵ binh hơn ba ngàn người, người bắn nỏ bốn ngàn người. Ngô Lập Nhân lại tốn nửa tháng đem những binh mã này hết thảy nhập vào nguyên Từ Châu đại quân trong. Từ đó, Ngô Lập Nhân cái này một đạo đại quân binh mã lại đạt đến ba vạn người. Ngô Lập Nhân từ Đan Dương binh từ chọn tinh nhuệ 5000 người, nhập vào Thần Uy Quân, lệnh Nhiệm Mẫn suất lĩnh năm nghìn kỵ binh, Hoa Vinh lĩnh năm nghìn người bắn nỏ, Thái Sử Từ cùng Điền Phục phân biệt lĩnh năm nghìn Đan Dương binh.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ tướng Lưu Diêu hết thảy quận huyện tất cả đều chiếm lĩnh, một mình tiêu diệt tam quốc bản thổ chỉ Lưu Diêu thế lực, lấy được được thưởng thân mật điểm 50, cừu hận giá trị 50, hiện nay túc chủ sở hữu thân mật điểm 118, cừu hận giá trị 187. Hệ thống phán đoán tam quốc bản thổ Lưu Diêu thế lực chính thức tiêu vong, vì vậy hệ thống đem ngẫu nhiên sinh thành ba gã lịch sử nhân tài, mời túc chủ chú ý nghe. "

Làm Ngô Lập Nhân chỉnh biên hết quân đội sau đó, chợt nghe hệ thống nêu lên, Ngô Lập Nhân chỉ cảm thấy cây hoa cúc căng thẳng.

"Ta mới 100 điểm số, chỉ có thể triệu hoán một cái nhân tài, sẽ ngẫu nhiên ba gã lịch sử nhân tài, thực sự là được rồi! "

"Hệ thống ngẫu nhiên lịch sử nhân tài, cũng không phải là nhất định là cho thế lực khác; chính là cho rồi thế lực khác, cũng không nhất định là chuyện xấu. "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, cũng đúng là như thật, một phần vạn vận khí tốt, đều bị ta biến thành của mình, vậy cảm tạ trời đất; nếu như ngẫu nhiên cho địch nhân, vậy cho hắn ngẫu nhiên một ít loạn thần tặc tử đi ra, sau đó tới cái tự giết lẫn nhau, ta lại trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi.

Nghĩ tới đây, Ngô Lập Nhân không khỏi cười lên ha ha.

"Hệ thống ngẫu nhiên ba gã lịch sử nhân tài như sau, mời túc chủ chú ý nghe. Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài một: * kiên -- vũ lực **, chỉ huy **, trí lực **, chính trị 100. Thân phận không rõ. "

Các loại, cái này cái tình huống gì? Không có hữu danh tự? Thuộc tính cũng không có?

"Tích! Kiểm tra đo lường đến ngẫu nhiên nhân vật lịch sử chủ thuộc tính không thua kém 100, hệ thống đem tạm thời không thể thu được được tin tức. "

Đây là bá vương điều ước sao? Ta liền chiếm một Đan Dương Quận, hệ thống liền bỗng nhiên ngẫu nhiên đi ra cái chính trị tên cướp? Tên cướp liền tên cướp a !, người trả lại cho ta tới khoảng cách sản sinh mỹ? Kiểm tra đo lường không đến tên. Tên kiểm tra đo lường không đến còn chưa tính, liền kết tính đã kiểm tra đo lường không đến? Thuộc tính không có còn chưa tính, thân phận cũng không nói cho ta? Hệ thống, người nói cho ta biết người có phải hay không ba vô sản phẩm! Ngô Lập Nhân trong lòng tan vỡ nói.

"Hết thấy đều là ngẫu nhiên, mới tức chủ không cần kích động. Trước không có ngẫu nhiên ra chủ thuộc tính vượt lên trước 100 lịch sử nhân tài, cố mà không có sản sinh tương ứng hiện tượng. "

Ngô Lập Nhân thở dài, "Quy tắc chính là Thiên Đạo, người nói phải thì phải. Ngược lại có bàn tay vàng, không có gì phải sợ. Bất quá hệ thống, những nhân vật này có phải hay không còn muốn mạnh mẽ? "

"Đúng vậy. "

Ha ha.

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài hai: Tông Trạch -- vũ lực 85, chỉ huy 99, trí lực 90, chính trị 75. Trồng vào thân phận vì giang hồ du lịch nhân sĩ, địa điểm không biết. "

Tông Trạch? Tông triều danh tướng, chiến tích sắc sỡ, tuy là cuối cùng không thể nhận Phục mất đất, buồn giận mà chết, thế nhưng thực lực đây tuyệt đối là gạch thẳng đánh dấu. Chỉ tiếc không biết rơi vào nhà nào.

"Mới ra tới một người chính trị chén lớn, lại tới một người lịch sử danh tướng, hệ thống lần này là bạo phát sao? " Ngô Lập Nhân nhin xuống ngược lại hít một hơi khí lạnh.

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài ba: Cao *-- vũ lực 100, chỉ huy **, trí lực **, chính trị **. Trồng vào thân phận không biết. "

Ha ha, ba nhân vật, lường vì sao, hệ thống người thật lợi hại! Không phải đùa chơi chết ta không cam lòng a? Trụ cột vũ lực 100 ta đây cũng liền 2 cái đại tướng a!

"Túc chủ hẳn là lạc quan điểm, so như vạn một Chủ kí sinh may mắn thu phục, hay hoặc là gọi tới là minh hữu của mình. " hệ thống rất bình tĩnh trả lời.

Chiếm lĩnh Đan Dương quận vui sướng hoàn toàn bị hệ thống lần này triệu hoán cho đá kích rớt. Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, lại vừa nghĩ, "Ta sợ cái gì? Mưu sĩ ta có trí lực hơn trăm Gia Cát Lượng, dũng tướng ta có vũ lực hơn trăm Nhiễm Mẫn Triệu Vân, soái tài ta có chỉ huy hơn trăm Quách Khản. Đường như cũng chỉ những thứ này, hệ thống, người xác định như vậy thực sự thích hợp sao? Vừa mới thêm quy tắc chẳng lẽ không xem như là lỗ thủng sao? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến bốn hệ thống lần trước đôi mới chưa đem nên quy tắc nói rõ, hệ thống đem bồi thường ngẫu nhiên trong ba người một người tìm nơi nương tựa tức chủ. "

Ha ha, Ngô Lập Nhân rốt cục đổi giận thành vui, "Rồi mới hướng! Bất quá rốt cuộc là người nào? Có thể hay không không muốn chính trị hình? "

"Xin lỗi, không thể tuyển trạch, hoàn toàn ngẫu nhiên, đến khi nên lịch sử nhân tài tìm nơi nương tựa sau, túc chủ lại vừa tiến hành kiểm tra đo lường. "

Bất kể nói thế nào, Ngô Lập Nhân đã vô cùng thỏa mãn, một phần vạn tìm nơi nương tựa một cái, lại thu phục một cái, vậy thì thật là kiếm lợi lớn!

Đang ở Ngô Lập Nhân đại quân chinh phạt Đan Dương quận lúc sau, Lâm Xung suất bốn chục ngàn đại quân một đường đi nhanh, chạy tới Đông Thành Huyện, ở cách Đông Thành Huyện một trăm năm mươi dặm bên ngoài, xây dựng cơ sở tạm thời, các loại sau đại tướng quân Kỷ Linh tin tức. Qua mấy ngày, Kỷ Linh đến rồi toàn bộ tiêu, cùng Kỷ Tăng Chân đại quân hội hợp sau, Lâm Xung sau khi nhận được tin tức, liền đại quân Khai dật, được xưng sáu chục ngàn đại quân, ồ ạt tiến công Đông Thành Huyện.

Lâm Xung đại quân xâm phạm tin tức, sớm có thám tử báo cùng Đông Thành Thủ tướng Tần Chiêu, Tần Chiêu vội vã khiến người ta đem Gia Cát Lượng mời đi qua.

"Tham quân, tặc tướng Lâm Xung lĩnh bốn chục ngàn đại quân tới công Đông Thành, lúc này khoảng cách Đông Thành không đủ năm mươi dặm, Gia Cát tham quân có thể phá địch thượng sách? " Tần Chiêu cùng Gia Cát Lượng đã phối hợp gần một năm, lẫn nhau cũng lẫn nhau có chút hiểu, đến Gia Cát Lượng sau khi đến, Tần Chiêu liền vội vàng hỏi.

Lúc này Gia Cát Lượng đã qua tuổi mười lăm, trải qua trong khoảng thời gian này ở trại lính tôi luyện, Gia Cát Lượng non nớt trên mặt dần dần nhiều hơn một sợi thành thực khí tức. Tần Chiêu lời nói cũng không có làm cho hắn có lo nghĩ hoặc là cau mày trối chặt, phảng phất đã tính trước kỹ càng.

"Tướng quân chớ lo! Nước đến thành chặn, bây giờ quân địch khí thế hung hung, binh lực gấp ba với ta, không thể địch lại được. "

Gia Cát Lượng hướng Tần Chiêu thi lễ một cái đáp.

"Tham quân không cần đa lễ như vậy, ta cũng biết không thể địch lại được. Chỉ là Đông Thành thị trấn nhỏ, tường thành không cao, sửa chữa bất tiện, không thể lâu phòng, mà ta Vô Song Quân cũng không tính thông phòng thủ, như thế nào dùng trí, mời Gia Cát tiên sinh dạy ta! " Tần Chiêu trong lòng có chút gấp gáp, lần đầu tiên đọc lập đối mặt mấy lần Vu mấy quân địch, chưa phát giác ra vẫn còn có chút hoảng loạn.

Gia Cát Lượng "Tướng quân chớ buồn! Quân địch thế lớn, cấp thiết không thể lui chi, lâu vây phía dưới, bên trong thành tất nhiên lòng người bàng hoàng, thành nhỏ tường thấp, cũng không phải lâu thủ nơi. Cổ tướng quân có thể tốc độ phải sử giả, cầu viện Vu Quách đồ đốc, lại thừa dịp Lâm Xung đại quân đặt chân chưa ổn, suất quân đánh chi, thắng nhỏ một hồi là được trở về thành. Thứ nhất có thể giảm một chút quân địch nhuệ khí, thứ hai có thể cổ vũ sĩ khí quân ta. Từng nghe thấy Lâm Xung là Viên Thuật cầm quân Phó thống lĩnh, chưa từng thống binh xuất chiến qua, lúc này Viên Thuật phản công người này là, sợ là đã không người nào có thể dùng, không đủ gây sợ. "

"Tham quân đừng có khinh địch! Quân địch đường xa mà đến, há có thể không đề phòng? Nếu như đại quân ra khỏi thành, thắng chi thượng khả, nếu không phải thắng, chẳng phải sẽ đem Đông Thành chấp tay nhường cho Lâm Xung? "

Cũng không phải là Tần Chiêu không tin Gia Cát Lượng, mà là xuất phát từ cẩn thận suy nghĩ, hẳn cảm thấy làm như vậy biết có nguy hiểm tương đối.

"Tướng quân, quân địch đường xa mà đến, doanh trại chưa lập, quân tâm chưa định, quân ta dĩ dật đãi lao, nếu như một cổ mà đánh chi, tất nhiên đại thắng. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Báo Tử Đầu đại bại Tần Chiêu, Hoa hòa thượng bí hội Lâm Xung

Tuy là Gia Cát Lượng tuổi không lớn lắm, thế nhưng từ trước ở mưu kế phương diện biểu hiện, hãy để cho Tần Chiêu tự thẹn không đủ, nhiều lần tự định giá, quyết định cuối cùng, tự mình dẫn mười ngàn đại quân đánh bất ngờ Lâm Xung đại quân; đề phòng bất trắc, Tần Chiêu đem còn dư lại binh mã giao cho Gia Cát Lượng canh giữ ở Đông Thành, tiếp ứng Tần Chiêu.

Lâm Xung an bài đại quân ở Đông Bình ngoài thành ba mươi dặm đóng quân đại doanh, giữa lúc Lâm Xung đại quân đang ở xây dựng cơ sở tạm thời lúc, bỗng nhiên có thám mã báo lại, Đông Bình phương hướng có đại quân đánh tới. Lâm Xung nghe xong, không nói hai lời, nắm lên vũ khí phóng người lên ngựa, la lớn: "Ha ha, Tần Chiêu tiểu nhi, dám ra khỏi thành, thực sự là trời giúp ta thành bên ngoài công cũng! Các huynh đệ, tập hợp! Bày trận nghênh địch! "

Không bao lâu, bày trận hoàn thành, kỵ binh phía trước, bộ binh ở phía sau. Lúc này chỉ tới Tần Chiêu dẫn đại quân xung phong liều chết tới, Lâm Xung trường thương vung lên, đại quân giống như là thủy triều tràn hướng Tần Chiêu vô song đại quân. Lâm Xung dẫn năm nghìn kỵ binh phía trước, Lâm Xung trường thương như một cái ngân xà thông thường, ở trong chiến trường không ngừng quơ.

Vô Song Quân đều là bộ chiến chi quân, nơi nào ngăn cản rồi Lâm Xung dẫn kỵ binh xung phong, nhân đội ngũ sẽ bị tách ra, Tần Chiêu biết lúc này đánh bất ngờ quân doanh trại, sợ là đã bị đối phương phòng bị, không phải có thể thành công, chỉ có mau sớm đột phá vòng vây mới có thể tận lực giảm bớt tổn thất. Tần Chiêu đang thần thương một lần hành động, la lớn: "Các huynh đệ! Còn nhớ rõ khẩu hiệu của chúng ta sao? Vô song vô song, thiên hạ vô song! Vô song tên, muốn cho thiên hạ đều biết, chúng ta là chân chánh vô địch chi sư, xông lên a! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vô Song Quân kỹ năng Đồng Cừu phát động, Vô Song Quân hết thấy bộ phận tốt vũ lực + 2. "

Vô song đại quân ngừng tan tác, cùng kêu lên quát: Vô song vô song, thiên hạ vô song!

Tuy là Lâm Xung kỵ binh xung phong tư thế làm cho Vô Song Quân trận hình đại loạn, nhưng là trải qua Tần Chiêu phen này khích lệ sau, Vô Song Quân nhanh chóng điều chỉnh trận hình, Tần Chiêu tự mình giục ngựa phía trước, Tiêu Dao Đẳng Thần Thương như một con mãnh hổ thông thường, ở Viên quân kỵ binh trung không ngừng thu cắt đầu người. Tần Chiêu phía trước mở một đường máu, không ai có thể ngăn cản, đại quân theo Tần Chiêu không ngừng xung phong liều chết lấy Viên Quân chủ lực.

Lúc này, Lâm Xung giục ngựa đón nhận, trường thương chỉ một cái, "Người đã bị vây, tướng địch còn không sớm hàng, còn đợi khi nào! "

"Lâm Xung thất phu, chớ có cậy mạnh! Thương! "

Tần Chiêu gào thét lớn, nhắm phía Lâm Xung, Lâm Xung thúc ngựa đón nhận, lưỡng mã giao thoa, đánh nhau.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lâm Xung kỹ năng Thiên Hùng Tinh phát động -- một mình đấu đầu tướng lúc, đối thủ vì thương Máu loại vũ khí lúc, chính

mình vũ lực + 1, đối thủ vũ lực - 1; đối thủ vì không phải thương Mâu loại vũ khí lúc, đối thủ vũ lực - 3. Trước mặt Lâm Xung vũ lực giá trị đề thăng tới 92, Tần Chiêu vũ lực rơi chậm lại tới 93, Tiêu Dao Đẳng Thần Thương vũ lực + 1, Tần Chiêu trước mặt vũ lực giá trị hồi tới 94. "

Hai người giao thủ một cái, nhao nhao đều trong lòng bội phục bên ngoài đối phương thương pháp, Lâm Xung thương pháp biến hóa hàng vạn hàng nghìn, khiến người ta hoa cả mắt; Tần Chiêu thương pháp lại rất nhanh ngắn gọn, chiêu thức không nhiều lắm, chung quy lại là có thể lấy tốc độ nhanh nhất ngăn trở Lâm Xung các loại biến hóa. Hai người chiến hai mươi hiệp, Tần Chiêu tuy là có thể thành thạo, nhưng cũng trong thời gian ngắn khó phân thắng bại. Hắn dùng lực ngăn Lâm Xung thiết thương, đến dưới quyền mình Vô Song Quân khí thế vang dội, đang cùng trong quân địch quân đánh nhau, mà quân địch bị Vô Song Quân khí thế kinh trụ, ngược lại có chút trận hình hỗn loạn, điều này làm cho Tần Chiêu không khỏi trong lòng vui vẻ, la lớn: "Các huynh đệ, trở về thành! Ta tới đi đoạn hậu! "

Nói xong, Tần Chiêu suất lĩnh đại quân vừa đánh vừa lui, quân địch ngược lại có chút không dám đuổi, Gia Cát Lượng sớm đã mệnh lệnh còn lại binh sĩ ở trên tường thành chuẩn bị tốt cung nỏ, tiếp ứng Tần Chiêu đại quân trở về thành.

Lâm Xung đến quân địch bại lui, cũng sẽ không truy, đánh chuông thu binh, tiếp tục xây dựng cơ sở tạm thời.

Tần Chiêu vào thành, thăng trưởng nghị sự, Gia Cát Lượng chủ động quỳ xuống thỉnh tội nói: "Tần tướng quân, trận chiến này chi bại, là Lượng thần thờ, vì vậy hiền kế đánh bất ngờ, quả thật Lượng một người tội, hại đại quân ta tử thương ba nghìn có thừa, mời tướng quân trách phạt! "

Gia Cát Lượng quỳ trên mặt đất, đầu sâu đậm rũ xuống, điều này làm cho Tần Chiêu cũng hơi có chút thờ dãi, dù sao Vô Song Quân lập quân tới nay, trận chiến này vẫn là lần đầu tiên tổn thất thảm trọng như vậy. Hắn đi tới, đem Gia Cát Lượng nâng dậy, "Gia Cát tiên sinh nhanh đứng dậy nhanh! Thắng bại là chuyện thường binh gia, huống ta mới là chủ tướng, nếu muốn bần về tội, há có thể không phải tội chủ tướng mà tội mưu sĩ? Ta cùng với Gia Cát tiên sinh đều là kinh nghiệm không đủ, vì vậy mới có thất bại này, may mắn đại quân ra sức chém giết, mới có thể phản hồi Đông Thành bên trong, chúng ta hay là chờ Quách đô đốc viện quân a !! "

Gia Cát Lượng thở dài một tiếng, "Là Lượng quá mức khinh địch! Lâm Xung mặc dù chỉ là cầm quân thống lĩnh, ngày hôm nay coi quân dung, có chút chinh tề, doanh trại An ghim cũng sâu hợp binh pháp. Lại tăng thêm quân ta đều là bộ chiến, không thích hợp đánh bất ngờ, nếu là có năm nghìn kỵ binh, đoạn không đến mức bị động như vậy. "

"Tham quân đừng có tự trách nữa, Lâm Xung võ nghệ binh pháp đều là có chỗ hơn người, không phải kẻ đầu đường xó chợ, nếu không phải Chiêu tham công, lòng cầu thắng cắt, cũng sẽ không mạo muội xuất kích. Tuy là trận chiến này thất lợi, thế nhưng Đông Thành hay là muốn nhiều hơn dựa vào tham quân, chớ bởi vì trong chốc lát thất lợi mà sinh lòng buông lỏng tinh. "

Gia Cát Lượng gật đầu, nói tiếp, "Đô đốc đại quân hơn hai vạn người trú đóng ở Trừ Huyện, nếu như phải viện quân cứu viện, toàn bộ tiêu Kỳ Tăng Chân biết được sau, nhất định phải quân đánh lên Trừ Huyện, nếu Trừ Huyện có thất, thì Đông Thành là được Cô thành, càng khó thủ chi. Sợ rằng đây mới là Lâm Xung binh phát Đông Thành mục đích thực sự. "

Nghe Gia Cát Lượng phân tích, Tần Chiêu cũng gật đầu, "Như tham quân nói như vậy, sợ rằng thực sự sẽ như thế. Giả sử đô đốc không phải phát viện quân, lâu chi Đông Thành cũng sẽ thất lạc, Trừ Huyện giống nhau khó thủ, như vậy là tiền thoĩ lưỡng nan, cái này nên làm thế nào cho phải? "

Giữa lúc Gia Cát Lượng cùng Tần Chiêu lại thương nghị như thế nào phá địch lúc, Lâm Xung doanh trại đã thành, mới vừa ngồi xuống, liền nghe được có người báo lại, có cố nhân tới thăm.

Lâm Xung trong lòng kỳ quái: Nơi này đến cùng có cái gì cố nhân? Thế nhưng hắn vẫn khiến người ta đem cầu kiến người lĩnh vào.

Người đến tiếp mang đầu lạp, đều là tiểu phu Thôn dân trang phục, một người thể hình cường tráng, một người thể hình gầy yếu, hai người đều cúi đầu, đi tới, hướng Lâm Xung khom lưng thi lễ một cái.

"Hai vị là người phương nào? Vì sao dám xưng cố nhân? " Lâm Xung hỏi.

cường tráng người, đề nặng tiếng nói nói rằng: "Lâm tướng quân, tiểu nhân có chuyện cơ mật bẩm báo, mời bình lui tá hữu. "

Tuy là thanh âm kia ép tới cực thấp, nhưng là Lâm Xung vẫn còn có chút cảm giác quen thuộc, hần nhú nhú mảy, làm cho tả hữu tướng sĩ nhao nhao rời khỏi doanh trướng, đây là hần hướng lưỡng người đi tới, nhẹ giọng hỏi: "Sao không lấy chân diện mục hiện người? "

Hai người nhao nhao lấy xuống đầu lạp, Lâm Xung đến cường tráng người, không phải Lỗ Đạt thì là người nào, trong lòng đang kinh ngạc, lại hướng một cái khác gầy yếu người, không phải Trương thị thì là người nào. Lâm Xung liền nhin không được hỏi: "Đại ca, phu nhân, người hai người có gì? Tới đây? Còn muốn lần này trang phục? Xảy ra chuyện gì? "

Trương thị lúc này sớm đã nhin không được trong lòng ủy khuất, khóc hô câu: "Phu quân! "

Lâm Xung tiến lên kéo Trương thị tay, ôn nhu nói: "Phu nhân bị cần gì phải ủy khuất, đừng có bi thương, vì phu định sẽ vì ngươi làm chủ. "

Lỗ Đạt đứng ở một bên, không nói được một lời, Trương thị rồi Lỗ Đạt, liền bắt đầu đem sự tình từ đầu đến cuối nhất ngữ nhất thập nói cho Lâm Xung nghe.

Nghe tới Viên Chân thừa dịp Lâm Xung đi xa, cường vào Lâm phủ, đùa giỡn Trương thị lúc, Lâm Xung sắc mặt đã kinh biến đến mức vô cùng khó, hần cố nén tức giận, tiếp tục nghe, Trương thị thấy thế, không biết còn tiếp tục hay không nói xong, Lâm Xung thở dài, tay vẫn như cũ cầm lấy Trương thị, nhẹ nhàng nói: "Nói tiếp. "

Lâm Trương thị nói rằng Viên Chân thiết kế làm cho Viên Dận tiến cử Lâm Xung làm tiên phong đại tướng, chỉ là vì tìm cơ hội khinh bạc phi lễ Trương thị lúc, Lâm Xung rốt cục nhện không được lừa giận trong lòng. Mãnh hất tay một cái, la lớn: "Viên Chân thất phu An dám như thế! "

Trương thị nơi nào thấy qua Lâm Xung phát qua lớn như vậy lừa giận, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào nói, chỉ là nức nở khóc khóc.

Lỗ Đạt thấy thế, không thể làm gì khác hơn là tiến lên nói tiếp: "Huynh đệ, may mà là ta đúng lúc chạy tới, mới làm cho vô sỉ thất phu không thể thực hiện được, nếu không... Hậu quả khó mà lường được. "

Lâm Xung nhắm mắt lại, lắc đầu, tiếp lấy hướng Lỗ Đạt thi một cái đại lễ: "Đa tạ đại ca trượng nghĩa xuất thủ, có hay không đem gian tặc rất giáo huấn một phen, làm cho hần về sau cũng không dám nữa tồn này niệm tưởng? "

Lỗ Đạt cười ha ha một tiếng, "Huynh đệ, cái này là tự nhiên, ta làm cho hần về sau lại cũng không khả năng sinh ra như vậy niệm tưởng. "

P/s: Hay lắm thanh niên (Ngô Minh vỗ đùi bồm bộp khen hay) :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Lỗ Đạt khổ khuyên Lâm giáo đầu, Từ Ninh đánh toàn Tiêu thành

Nghe được Lỗ Đạt lời nói, Lâm Xung không khỏi có chút ngạc nhiên, hỏi: "Đại ca thế nào nói ra lời này? Dừng loại thủ đoạn nào? "

Lỗ Đạt tiến tới, nhỏ giọng nói rằng: "Ta ba quyền liền đem người kia cho giết. "

Lâm Xung nghe xong, không khỏi trợn to hai mắt, lui lại mấy bước, dùng cực kỳ ánh mắt phức tạp lấy Lỗ Đạt, tiếp lấy thất thần nói rằng: "Đại ca! Sát nhân muốn đền mạng người nhưng có biết? Sao có thể như vậy lỗ măng, sao có thể như vậy lỗ năng? "

Lâm Xung hoặc như là ở chất vấn Lỗ Đạt, hoặc như là ở tự lảm bảm, Lỗ Đạt không khỏi trong lòng giận, bất mãn nói: "Huynh đệ có ý tứ là muốn đưa ta thấy quan? Giao cho Viên Dận người kia cho con của hần đền mạng hay sao? "

Trương thị dừng lại nức nở, lấy Lâm Xung đáng vẻ thất thần, vội vã ôn nhu hô: "Phu quân, phu quân! "

Lâm Xung một cái giật mình, từ trạng thái thất thần trung đi ra, lấy Lỗ Đạt nhỏ bé nhỏ bé có chút tức giận đáng vẻ, Lâm Xung còn nói thêm: "Đại ca vì cứu vợ tôi, cam mạo mất đầu tội, xông làm sao dám làm này bất nghĩa việc. Chỉ bất quá, ta bây giờ còn là triều đình đại tướng, các người là triều đình tội phạm quan trọng, không bằng mau mau rời đi nơi đây, để tránh khỏi bị người khác phát giác, đến lúc đó sau ta cũng khó mà hộ tống huynh chu toàn! "

"Ta nói huynh đệ, người có phải hay không ngốc a! Tuy là người là vì huynh giết chết, thế nhưng cũng là bởi vì đệ muội dựng lên, Viên Dận há có thể tha cho người? Mặc dù không thể vì vậy định tội, về sau sợ rằng huynh đệ sĩ đồ của người cũng không khả năng có cái gì tiền đồ, không bằng cùng ta cùng nhau ly khai, khác đầu mình chủ, mới là tốt nhất Sách. "

Lâm Xung bỗng nhiên xoay người, đưa lưng về phía Lỗ Đạt, "Ta nhìn kỹ người vì huynh đệ, mới tha người ly khai! Người há có thể khuyên ta mại chủ cầu vinh? Chủ không phụ thần, thần làm sao có thể bội chủ? Các người mau mau rời đi, nếu có lưỡng lự, ta nhất định đem bọn người cùng nhau bắt, đuổi về Thọ Xuân vấn tội. "

Trương thị đầy bụng ủy khuất lấy Lâm Xung, Lỗ Đạt càng là muốn lên trước đánh Lâm Xung một trận, Lâm Xung từ từ nhắm hai mắt, khắp khuôn mặt là vẻ mặt thống khổ. Lấy Lâm Xung vẫn không nhúc nhích đứng ở đó, Lỗ Đạt đội đầu lạp, hừ một tiếng, "Lâm Xung, đến lúc đó sau chờ người bị hiếp người làm hại lúc, đừng hối hận hôm nay sờ tác sờ vì! Ta biết tìm một chỗ, mời tên nha hoàn rất chiều cô đệ muội, người nếu như sớm cho kịp tình ngộ, liền nhanh lên từ cái này chim tướng quân, mới không phụ người ta kết bái nghĩa! "

Lâm Xung tự nhiên không trả lời, Trương thị hết sức không bỏ, lấy Lâm Xung, nhãn nước mắt lưng tròng, lại bao hàm thâm tình hô một tiếng, "Phu quân! "

"Đi nhanh lên! " Lâm Xung thống khổ nói rằng.

Hai người rơi vào đường cùng, ly khai Lâm Xung đại doanh, bọn họ mới vừa vừa ly khai, Lâm Xung rốt cục nhện không được trong lòng ngực phần uất, dưới cơn nóng giận, một quyền nện xuống bàn, đem trọn cái bàn đánh nát báy.

"Lão Thiên người vì sao như thế đối với ta! " Lâm Xung thống khổ quát.

Tự nhiên, những thứ này Lỗ Đạt cùng Trương thị tiếp không biết, hai người đi trên đường, Trương thị lấy Lỗ Đạt giận dỗi dỗi đáng về, nhìn không được nói rằng: "Đại ca đừng có sinh phu quân tức giận, hẳn chính là chỗ này chúng tỳ khí, việc đã quyết định tình, mười đầu Ngu cũng kéo không trở về."

Lỗ Đạt thở dài một tiếng, "Ta và hần huynh đệ nhiều năm, há có thể không biết? Chỉ sợ đến lúc đó sau ở Viên Thuật thủ hạ nhất định sẽ dùng đầu rơi máu chảy, nơi nào còn có ngày nổi danh a! Ai, ta là vì huynh đệ không đáng giá a! Một thân kỹ năng, thiên thiên làm đầu Viên Thuật, thật đáng tiếc! "

"Đại ca ý, chúng ta bây giờ hẳn là đi trước nơi nào? "

Lỗ Đạt muốn chỉ chốc lát, "Trước tiên ở phụ cận tìm một chỗ đặt chân, đến lúc đó sau nếu như Lâm huynh đệ có chuyện gì, ta còn có thể giúp đỡ một ít. Hần Lâm Xung ngu xuẩn, ta cũng không thể không có nghĩa khí. "

Quách Khản thu được Tần Chiêu cầu viện tin sau, cười một cái, đem thư tín vứt qua một bên, bắt chuyện sứ giả đi đầu dưới đi nghỉ ngơi.

Người sứ giả kia đến Quách Khản không có bất kỳ biểu thị, không khỏi trong lòng lo lắng, chờ lệnh nói: "Đô đốc! Tần tướng quân bị địch nhân sáu chục ngàn đại quân vây khốn, mời đô đốc tốc độ phát đại quân cứu viện. "

Quách Khản gật đầu, tiếp lấy cảm lấy một tấm vải vóc, ở phía trên viết mấy hàng chữ nhỏ, chứa một cái trong túi gấm, giao cho đối xử trong tay, ngừng trọng tâm trường nói rằng: "Trừ Huyện cũng chỉ có hơn hai vạn binh mã, lúc này không thể chia, làm cho hần thủ vững là được. Đem điều này túi gấm giao cho Tần tướng quân, hẳn đến sau biết là nên làm như thế nào rồi. "

Đối xử tuy là không cam lòng, tuy nhiên lại cũng không thể tránh được, không thể làm gì khác hơn là khoản chi phản hồi Đông Thành.

Lúc này, Vu Tuấn Đạt đứng dậy, chờ lệnh nói: "Đô đốc, Tần tướng quân gặp nạn, không bằng làm cho Thông mang năm nghìn binh mã trước đi cứu viện, đô đốc giữ lại cho mình đại quân ở chỗ này phòng thủ Trừ Huyện. "

Quách Khản lắc đầu, "Người còn nhớ rõ trước đây ta như thế nào đại phá Kiều Nhụy cứu viện Đông Thành một đạo đại quân hay không? Nếu khiến người mang năm nghìn quân mã đi, nhất định sẽ toàn quân bị diệt, vậy thành mà không công, kỳ ý ở ta Trừ Huyện đại quân. Không bằng nghĩ biện pháp toàn lực công phá toàn bộ tiêu mới là thượng sách. "

"Nhưng là Tần tướng quân nếu là có sơ xuất gì, chủ công tất nhiên sẽ trách cứ bọn ta. " Vu Thông tiếp tục nói.

"Không cần nói nữa, ta tự có tính toán. Vu Thông, Từ Ninh, lệnh người hai người mỗi bên lĩnh ba nghìn binh mã, thay phiên đến toàn bộ tiêu ngoài thành nắng trận, không được sai lầm. "

Từ Ninh cùng Vu Thông cùng nhau đứng dậy, cùng kêu lên đáp: "Cần tuân đô đốc quân lệnh! "

Hai người cùng đi hướng bên ngoài trường, điểm tề nhân mã, liền hướng toàn bộ tiêu đi.

Vu Thông cùng Từ Ninh chạy song song với, Vu Thông Từ Ninh dọc theo đường đi không phải từng nói, nhìn không được hỏi: "Từ tướng quân, người lẽ nào không nói lời nào sao? Đô đốc để cho ta các loại suất lĩnh sáu ngàn nhân mã đi gọi trận, toàn bộ tiêu có ít nhất tám, chín vạn nhân mã, bọn ta lần này đi, chẳng phải là chịu chết? "

Từ Ninh vẫn ánh mắt nhìn chằm chằm phía trước, trong giọng nói không có bất kỳ cảm tình nói: "Đô đốc quân lệnh, bọn ta vâng theo chính là. Vu tướng quân nếu là có cái khác ý kiến, sao không cùng đô đốc trước mặt nói ra. "

Vu Thông bị Từ Ninh một xem thường, không khỏi cười hắc hắc, "Tình huống lúc đó, người cũng không phải không biết, đô đốc sắc mặt khó, sợ là vì Đông Thành Lâm Xung việc phiền não, ta nếu như ra lại nói nghi vấn, sợ là tránh không được một trận đánh. Đô đốc võ nghệ mưu lược, tại phía xa người trên ta, ta Vu Thông tâm phục khẩu phục. "

"Nếu biết đô đốc văn thao vũ lược tinh thông mọi thứ, không cần nhiều lời? Đô đốc tự nhiên có tính toán của hần, bọn ta nếu không phải địch, lui lại dù cho. "

"Từ tướng quân nói cực kỳ có lý, Thông thụ giáo. Chúng ta đây một người một ngày trước đi gọi trận, ai đánh đầu một hồi? "

Từ Ninh vẫn một bộ sảng lảng vẻ không sợ hãi, từ tốn nói: "Từ mỗ nguyện ý đánh cái này trận thứ nhất. "

Hai người ở toàn bộ tiêu ngoài thành ngoài năm mươi dặm đâm xuống doanh trại, doanh trại một tả một hữu, góc cạnh tương hổ.

Từ Ninh dẫn đầu lĩnh ba nghìn thiết huyết đại quân đi tới toàn bộ tiêu ngoài thành, chính mình xung trận ngựa lên trước, hướng về trên tường thành thủ vệ la lớn: "Ngô là Từ Châu đô đốc Quách Khản dưới tướng đại tướng Từ Ninh, các người bọn nuốt nhất, nhưng có người dám đánh với ta một trận! "

Từ Ninh kêu gọi, sớm có cửa thành thủ vệ nhanh chóng báo cùng toàn bộ tiêu chủ tướng Kỷ Tăng Chân, lúc này Kỷ Linh đã ở toàn bộ tiêu, nghe nói Quách Khản đại quân lại tới đánh toàn bộ tiêu, không khỏi đứng dậy hỏi: " Từ Ninh dẫn theo bao nhiêu nhân mã? Quách Khản có hay không cũng tới? "

"Hồi đại tướng quân, chỉ tới Từ Ninh một người ngoài thành chửi bậy, binh mã đại khái chừng ba ngàn người, cũng chưa từng thấy đến Quách Khản cò

hiệu. "

Kỷ Linh vừa nghe, cảm thấy có chút khó tin, "Chỉ có ba nghìn binh mã tới đánh ta toàn bộ tiêu? Không khỏi quá trò đùa a !? "

Kỷ Linh vừa nói xong, lại cảm giác có chút khác thường, lẩm bẩm: "Không đúng, Quách Khản không phải sẽ như thế trò đùa, hẳn giới dùng kế dụ địch, nếu là ta đại quân ra khỏi thành, chắc chắn trúng kế, nhất định là như vậy. "

Kỷ Tăng Chân nghe được liền Kỷ Linh một cái người ở nơi nào lẩm bẩm nói, phảng phất bị Quách Khản sợ đến có chút thất kinh, không khỏi thay hân xấu hổ, nói tiếp: "Khải khái, đại tướng quân, trận chiến này nên ứng đối ra sao? "

Bởi vì Kỷ Linh mới là toàn bộ tiêu chủ tướng, cho nên Kỷ Linh nghe được Kỷ Tăng Chân hỏi, mới ý thức được sự thất thố của mình, vội vàng hướng Kỷ Tăng Chân nói rằng: "Tăng Chân, ngươi là chủ tướng, nhất cử ở chỗ này phòng thủ nửa năm có thừa, toàn bộ tiêu sự vụ lớn nhỏ so với lý giải, ngộ cũng không cần bao biện làm thay, tất cả hay là nghe Tăng Chân an bài. "

Kỷ Tăng Chân gật đầu, tiếp lấy hướng giữa sân chư tướng, đứng dậy hạ lệnh: "Kỷ Khương, làm người suất đại quân một vạn ra khỏi thành nghênh chiến, thăm dò một chút quân địch hư thực, nhớ kỹ, nếu như quân địch bại tẩu, cắt không thể truy kích. "

Kỷ Khương, dù cho Kỷ Tăng Chân chỉ Ruột thừa đệ, tự tăng Mạnh, chỉ thấy hân long hành hổ bộ ra tiểu đội nhận lệnh nói: "Tuân mệnh! "

"Đại tướng quân, chúng ta liền tạm thời ở trên thành tường quan chiến là được, Từ Ninh đến cùng tỏ ra cái trò gì. "

Kỷ Linh gật đầu, trong lòng đối với Kỷ Tăng Chân cẩn thận vẫn là hết sức khẳng định, hẳn cảm thấy, tự chọn hẳn làm toàn bộ tiêu Thủ tướng, xem như là đối kháng Quách Khản tới nay làm chính xác nhất một việc.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 111: Từ Ninh Kim Thương bại Kỷ Khương, Kỷ Linh Đồng Hách sợ Vu Thông

Nổi trống tiếng "Đồng đồng đồng " vang lên ba tiếng, chỉ thấy toàn bộ Tiêu thành môn mở rộng ra, Kỷ Tăng Mạnh mang theo một vạn nhân mã, từ trong thành nổi đuôi nhau ra, Kỷ Tăng Mạnh nhất kỳ đương thiên, đi tới trong trận, đại đao trong tay hướng về Từ Ninh chỉ một cái, rống to: "Từ Ninh thất phu chó càn càn rồ, ta là toàn bộ tiêu đại tướng Kỷ Khương, nếu là ngươi tự biết mình, nhanh lên xuống ngựa đầu hàng, bằng không, đừng trách ta đại đao vô tình! "

Từ Ninh cười lạnh một tiếng, cầm trong tay Ngũ Câu Thần Phi Lượng Ngân Thương, thúc mã tiến lên, thẳng đến Kỷ Tăng Mạnh. Kỷ Tăng Mạnh thấy hân không nói hai lời, đỉnh thương đâm thẳng, không khỏi giật dử, đại đao trong tay cũng hồ hồ sanh phong, hướng về Từ Ninh chém tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Từ Ninh kỹ năng Kim Thương phát động -- sử dụng thương loại vũ khí lúc, vũ lực + 2, Ngũ Câu Thần Phi Lượng Ngân Thương vũ lực + 1, trước mặt Từ Ninh vũ lực tăng lên tới 91. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Kỷ Khương Kỷ Tăng Mạnh kỹ năng Phi Thụ phát động -- cùng trụ cột vũ lực không cao về 5 điểm nhân vật đầu tướng lúc, tự thân vũ lực + 3. Kiểm tra đo lường đến Kỷ Khương vì Kỷ Tăng Chân mang theo xuất thế nhân vật, Kỷ Khương tứ duy thuộc tính vì vũ lực 85, chỉ huy 80, trí lực 73, chính trị 70. Trước mặt Kỷ Khương vũ lực đề thăng tới 88. "

Ngô Lập Nhân nghe được hệ thống kiểm tra đo lường tin tức sau, trong lòng đã đoán được một ít: Quách Khản bắt đầu công thành, Kim Thương Thủ Từ Ninh hẳn là vẫn là có thể.

Từ Ninh gia truyền thương pháp, đã làm cho hân sử dụng lô hỏa thuần thanh, Kỷ Tăng Mạnh đại đao mặc dù có lực, kỹ xảo cho dù hơn Từ Ninh, hai người chiến năm mươi hiệp, Kỷ Tăng Chân nhân mình bảo vệ ở hạ phong, thấy Kỷ Tăng Mạnh tất nhiên đối kháng không được, e sợ cho có thất, vội vã đánh chuông thu binh.

Từ Ninh cũng không đuổi kịp, chỉ là cười ha ha một tiếng, hướng về tường thành nhục mạ nói: "Kỷ gia Tam huynh đệ đều là rùa đen rút đầu sao? Ba con can đảm con rùa đen nhỏ cũng không dám lú đầu sao? "

Trên thành tường, Kỷ Tăng Chân cùng Kỷ Linh sắc mặt đều phi thường khó, Kỷ Linh Từ Ninh lớn lối như thế, nhịn không được cả giận nói: "Tăng Chân, để cho ta đi gặp lại tặc tướng! "

Kỷ Tăng Chân biết Kỷ Linh vô nghệ ở Kỷ Tăng Mãnh trên, mà Kỷ Tăng Chân ở Từ Ninh trên tay đi năm mươi hiệp, cũng không thấy hiện tượng thất bại, nghĩ thầm Kỷ Linh cũng có thể đánh bại Từ Ninh, Vì vậy liền gật đầu.

Thành môn lần nữa mở ra, Kỷ Linh suất đại quân ra khỏi thành, trong tay huy vũ Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao, giục ngựa về phía trước, hướng về phía Từ Ninh la lớn: "Vô tri bọn chuột nhất, nghĩ càn rỡ! Có thể dám cùng ta Kỷ Linh đánh một trận! "

Từ Ninh đến Kỷ Linh dĩ nhiên tự mình ra khỏi thành tiếp chiến, không khỏi trong lòng vui vẻ: Tới con cá lớn, nếu là có thể chém giết Kỷ Linh, nhất định là một cái công lớn, tìm nơi nương tựa chủ công một lúc lâu, hận không cơ hội lập công, trận chiến này cần phải đem Kỷ Linh bắt! Nghĩ đến đây, Từ Ninh lập tức khí thế dâng cao, Vì vậy tinh thần phấn chấn, cảm thương về phía trước, quát lớn: "Có gì không dám! Kỷ Linh tiểu nhi mau tới nhận lấy cái chết! "

Chỉ thấy Kỷ Linh quơ Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao, đón lấy Từ Ninh Lưỡng ngân thương, trong khoảnh khắc chiến đến cùng một chỗ.

"Hắc! Hắc! " Kỷ Linh găm to, hai người vũ khí quán cùng một chỗ, người tới ta đi đầu.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Từ Ninh kỹ năng Kim Thương phát động -- sử dụng thương loại vũ khí lúc, vũ lực + 2, Ngũ Câu Thần Phi Lưỡng Ngân Thương vũ lực + 1, trước mặt Từ Ninh vũ lực tăng lên tới 91. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Kỷ Linh kỹ năng Đồng Hách phát động -- đấu tướng lúc, nếu như tướng địch thanh âm đề-xi-ben không bằng mình đại, thì tự thân vũ lực + 3, đối thủ vũ lực - 2. Trước mặt Kỷ Linh vũ lực đề thăng tới 96, Từ Ninh vũ lực rơi chậm lại tới 89. "

Khoảng cách vừa mới hệ thống tin tức mới vừa canh giờ, Ngô Lập Nhân lần nữa bỏ vào hệ thống nêu lên, nghe được Kỷ Linh kỹ năng nhắc nhở, Ngô Lập Nhân nhìn không được miệng khê nhần một cái, kỹ năng này là cái gì quý? Cái này không phải là gọi Đồng Hách, phải gọi: Người là sợ lớn sao? Ngô Lập Nhân nhìn không được bỏ não một cái hình ảnh: Kỷ Linh lên sân khấu, la lớn, đến tới, chúng ta so so của người nào giọng lớn! Tiếp lấy từng đợt gào khóc thảm thiết vang lên, cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết tạp âm ô nhiễm, thanh âm đợt công kích?

Trách không được năm đó Quan nhị gia ba mươi hiệp bên trong không thể bắt Kỷ Linh, cảm tình Quan nhị gia không có gào qua Kỷ Linh, mặc dù Quan Vũ trụ cột vũ lực 100 điểm, trải qua Kỷ Linh cái này một gào, hai người vũ lực cũng chỉ là chênh lệch 2 điểm, ba mươi hiệp bắt không được, cũng là bình thường; đừng tới đừng tướng gọi thì thăm Trương Phi, Kỷ Linh mười hiệp bị giết cũng là bình thường.

Tam quốc bí ẩn chưa có lời đáp hai -- cáo phá.

Ngô Lập Nhân ở Đan Dương miễn man bất định, mà Kim Thương Thủ Từ Ninh cũng là nguy hiểm liên tục, Kỷ Linh đao mỗi lần tiến công đều cho Từ Ninh mang đến áp lực thực lớn, lúc này hắn mới biết mình lúc đầu muốn bắt Kỷ Linh ý tưởng là ngây thơ cỡ nào, Kỷ Linh có thể làm được Viên Thuật đại tướng quân, tự nhiên là có nhất định kỹ năng, Từ Ninh kiên trì không đến mười hiệp, liền hư hỏng một thương, hướng về trong trận bỏ chạy.

Kỷ Linh bị Từ Ninh nhục mạ nửa ngày, bỗng nhiên đến Từ Ninh đánh không lại liền chạy, liền muốn xông ra truy sát, nhưng là trên thành tường Kỷ Tăng Chân đã gõ chuông vàng, Kỷ Linh đại đao hướng về Từ Ninh phương hướng trốn chạy chỉ một cái mống: "Vô tri bọn chuột nhất, ngày hôm nay liền tha người một mạng! Lần sau nếu như sa trường tái kiến, định làm cho người đầu một nơi thân một nẻo! "

Kỷ Linh dưới tướng đại quân cùng kêu lên "Hồng hồng hồng " hô lên, Từ Ninh dẫn đại quân tự hồi doanh Trại không hề cập tới.

Trở lại toàn bộ tiêu, Kỷ Tăng Chân cùng Kỷ Tăng Mãnh cùng nhau đón lấy Kỷ Linh trở về, hai tay ôm quyền thi lễ nói: "Đại tướng quân quả nhiên uy vũ bất phạm, mười hiệp đã đem tướng địch đánh chạy trời chết. "

Kỷ Linh tự nhiên cũng thật cao hứng, có chút không phải khiêm tốn nói rằng: "Coi là Từ Ninh tiểu nhi chạy nhanh, nếu không phải Tăng Chân người đánh chuông thu binh, ta nhất định muốn chém Từ Ninh ở dưới ngựa. "

Kỷ Tăng Chân cùng cười, "Đại tướng quân, còn nhiều thời gian, ta cũng là lo lắng đại tướng quân nếu như một mình thâm nhập, vạn nhất có mất, lỗi liền lớn. Vì vậy tạm thời đánh chuông, nếu như ngày sau trở lại đánh một trận, đại tướng quân lại đi lấy hán mạng chó. "

Kỷ Linh gật đầu, cũng không nói nhiều, cùng nhau vào thành đi.

Từ Ninh trở lại doanh trướng, đừng ngay Vu Tuân Đạt đang chờ, liền vội vàng tiến lên hỏi tình huống. Từ Ninh Vì vậy liền đem chính mình như vậy làm sao năm mươi hiệp sau đánh bại Kỷ Tăng Mãnh, tiếp lấy lại đang mười hợp bên trong bại vào Kỷ Linh trong tay tình huống từng cái nói cho rồi Vu Tuân Đạt nghe, Vu Tuân Đạt nghe xong, không cảm thấy có chút phiền muộn.

Vu Tuân Đạt sắc mặt khó địa đối với Từ Ninh nói rằng: "Từ tướng quân, ngay cả người cũng không thể đỡ được Kỷ Linh mười chiêu, ta đây chẳng phải là cũng khó mà đối kháng? Ta tự nhận vô nghệ không bằng Từ tướng quân, phải làm sao mới ổn đây! "

Vu Tuân Đạt liên tiếp ung dung bị Trần Cận Nam cùng Triệu Vân đánh bại sau, đã tính tường biết thực lực của chính mình, hắn đã từng cùng Từ Ninh luận bàn qua, tự biết không bằng. Từ Ninh nếu không thể ở Kỷ Linh trong tay đi mười hiệp, sợ rằng chính mình tới đa cũng liền ba năm hiệp. Lên sân khấu mặc dù may mắn không chết, nếu như chỉ chịu đựng được ba năm hiệp, cũng quá mất mặt, vì vậy Vu Tuân Đạt mặt ủ mày chau, hướng Từ Ninh nhỏ nước bọt không ngớt.

"Vu tướng quân! Đây là đồ độc quân lệnh, không thể trái a! Nếu như thấy tình thế không tốt, thúc ngựa liền đi chính là, cắt không thể cùng hắn ham chiến. Được rồi, vô luận như thế nào, muôn ngàn lần không thể trước khí thế bại bởi đối thủ. " Từ Ninh biết Kỷ Linh lợi hại, nhưng là hắn lại cũng không thể tránh được.

Vưu Tuấn Đạt gật đầu, phảng phất sinh không thể yêu thông thường: "Không thể làm gì khác hơn là như thế! Ngày mai ta cần muốn tuyển chọn một hảo mã, chỉ cần chạy nhanh là được, sự chịu đựng không tốt cũng không sao cả, Từ huynh đệ, nhớ kỹ đến lúc đó sau tiếp ứng ta. "

Ngày thứ hai, Vưu Tuấn Đạt nói từ bản thân đại đao, phóng người lên ngựa, rất có lấy một loại "Dáng vẻ tiêu điều dịch thủy hàn, tráng sĩ vừa đi này không trở lại " khí thế, Từ Ninh tặng hấn đoạn đường sau, ôm quyền nói: "Vưu tướng quân, chúc người nhiều may mắn! "

Nói xong liền giục ngựa muốn hỏi, Vưu Tuấn Đạt có chút không thôi lấy Từ Ninh, "Từ tướng quân! Nhớ kỹ tiếp Ứng huynh đệ a! "

"Vưu tướng quân, đại trượng phu sống ở thế, oanh oanh liệt liệt một hồi là được, như vậy tham sanh sợ chết, chẳng phải bị người khác sớ cười? "

Vưu Tuấn Đạt nhìn tiền phương, không nói hai lời, hướng về toàn bộ Tiêu thành giục ngựa chạy như bay.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Vưu Thông hai đánh toàn Tiêu thành, Tần Chiêu tần cầu Quách đô đốc

Cũng không lâu lắm, Vưu Tuấn Đạt đã lĩnh đại quân đến rồi toàn bộ Tiêu thành bên ngoài, hấn giục ngựa tiến lên, hướng về trên thành tường hét lớn một tiếng, "Oanh! Ta là Từ Châu đô đốc Quách Khản dưới trướng đại tướng Vưu Thông là cũng, các ngươi bọn chuột nhắt người nào dám đánh với ta một trận hay không? "

Thành môn thủ vệ đến lại tới một tướng trước tới khiêu chiến, vội vã lần nữa cực nhanh báo tin cùng Kỷ Tăng Chân.

"Báo cáo tướng quân, ngoài thành lại nữa rồi một viên Đại tướng, tự xưng Quách Khản dưới trướng đại tướng Vưu Thông, đang ở ngoài thành khiêu chiến. "

Kỷ Linh vừa nghe, Quách Khản lại phái người tới khiêu chiến, nhìn không được lại nổi lên thân hỏi: "Địch đem tới bao nhiêu người mã? Quách Khản có hay không trong quân đội? "

Thủ vệ kia vội vã đưa tin: "Khởi bẩm đại tướng quân, Vưu Thông bộ hạ ước chừng ba ngàn nhân mã, cũng không từng đến Quách Khản cờ hiệu. "

Kỷ Linh không hiểu rồi Kỷ Tăng Chân, Kỷ Tăng Chân nấn vuốt chòm râu, suy nghĩ nửa ngày, nói tiếp: "Bất kể như thế nào, thỉnh cầu đại tướng quân lần nữa ra khỏi thành nghênh địch, trận chiến này chớ tất nhất kích tất sát, kinh sợ quân địch. Lượng hấn cũng đùa giỡn không ra âm mưu quỷ kế gì. "

Kỷ Linh gật đầu, "Mặc kệ hấn trong hồ lô muốn làm cái gì, lại mang ta ra khỏi thành, tính toán tiếp. "

Nổi trống "Đông đông đông " vang lên ba tiếng sau đó, toàn bộ Tiêu thành môn mở rộng ra, Kỷ Linh quơ Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao lần nữa giết đi ra.

Vưu Tuấn Đạt đến đêm, không biết có phải hay không là Kỷ Linh vẫn là Kỷ Tăng Chân, trong lòng có chút hư, đại đao vung lên, hướng về phía Kỷ Linh nói: "Tối đem ngừng, tạm thời trả lời. Ta dưới đao không giết hạng người vô danh, hãy xưng tên ra! "

Kỷ Linh ghì chặt tọa kỵ, cười lạnh một tiếng, "Lại nữa rồi một cái không biết trời cao đất rộng đồ ngu, bản tướng chính là Trọng thị hoàng đế dưới trướng đại tướng quân Kỷ Linh là cũng! Vưu Thông thất phu, nạp mạng đi! "

Vưu Tuấn Đạt trong lòng cả kinh, thầm nghĩ không tốt, nghĩ thầm: Từ Ninh đệ một trận chiến đấu thiên thiên giống như một người tên là Kỷ Khương chiến năm mươi hiệp, vì nha ta thứ nhất là phải đối phó cái này Kỷ Linh a! Vưu Tuấn Đạt tâm tư nhanh quay ngược trở lại, nhìn Kỷ Linh liền muốn xông lại, Vưu Tuấn Đạt hét lớn một tiếng: "Kỷ Linh dừng lại! Ta còn có lời nói! "

Kỷ Linh không rõ ý tưởng, không biết Vưu Tuấn Đạt trong hồ lô lại muốn làm cái gì, "Muốn đánh thì đánh, hà tất lời nói nhảm! "

Tuy là Kỷ Linh nói như thế, nhưng là hấn vẫn ngừng lại, nghĩ một hồi, Vưu Tuấn Đạt đến cùng còn có gì nói, còn muốn đùa giỡn cái trò gì.

Vưu Tuấn Đạt nhìn chằm chằm Kỷ Linh rồi, gật đầu, tiếp lấy bỗng nhiên quay đầu ngựa lại, hướng về trong trận chạy như điên, vừa chạy một bên kêu, "Hôm nay Vưu đại gia tạm thời tha cho người một mạng! Chúng ta tới ngày tái chiến! " còn lại Kỷ Linh một cái người ở trong gió mất trật tự, hoàn toàn không có phải biết chuyện gì xảy ra, càng không biết rốt cuộc là tiếp tục đuổi vẫn là phản hồi trong thành, thậm chí ngay cả trên thành tường xem cuộc chiến Kỷ Tăng Chân cũng không rõ ràng lắm đến cùng chuyện gì xảy ra, trong khoảng thời gian ngắn không biết có phải hay không là nên đánh chuông thu binh. Đại tướng quân cùng đại quân liền ra khỏi cửa thành thổi thối gió, địch nhân một lời không hợp liền chạy xong, cuộc chiến này muốn thế nào đánh?

Lâm Kỳ Linh không thể làm gì khác hơn trở lại trong thành, Kỳ Tăng Chân vẫn như cũ mặt mũi hớn hờ ngênh tiếp, đồng thời trong miệng hô lớn: "Đại tướng quân uy vũ! Tướng địch vừa nghe đến đại tướng quân tên liền sợ đến bỏ trốn mất dạng! Đây chính là gọi không đánh mà thắng chi binh! "

Kỳ Linh mặc dù biết Kỳ Tăng Chân là cố ý tăng bốc mình, có thể là trừ loại này giải thích, hẳn thực sự không nghĩ tới đến cùng bởi vì sao, liền cũng hài lòng bị Kỳ Tăng Chân lần này thổi phồng.

Kỳ gia Tam huynh đệ phản hồi toàn bộ Tiêu thành trong phủ thành chủ, mỗi người ngồi xong sau đó, Kỳ Tăng Chân lại thần sắc nghiêm túc nói rằng: "Tuy là quân địch bị đại tướng quân sợ chạy, nhưng là Quách Khản hành động này quả thực khả nghi, trong đó nhất định có bẫy! Có thể hay không Quách Khản chỉ là phái Từ Ninh cùng Vu Thuần hai người cho rằng nghỉ binh, chính mình mang đại quân đi cứu viện Đông Thành, nếu vậy thì Lâm tướng quân lâm nguy! Không biết Lâm tướng quân bên kia đến cùng thế nào? "

Kỳ Linh cũng gật đầu, "Như vậy như vậy quả thực kỳ quái, có thể thực sự như Tăng Chân nói. Chẳng qua nếu như Lâm tướng quân nhận thấy được Quách Khản đại quân điều động, nhất định sẽ phái người truyền tin cùng ta, bây giờ còn chưa có tin tức, sợ là Quách Khản đại quân không ở Đông Thành phụ cận, như vậy tới, hơn phân nửa hay là muốn đồ ta toàn bộ tiêu đại quân. "

"Binh pháp hư hư thật thật, thực sự khó có thể phân rõ, bọn ta hay là muốn cẩn thận là hơn. " Kỳ Tăng Chân chau mày, hẳn cũng không phân rõ đến cùng Quách Khản đại quân đến cùng ở đâu, lại không dám đơn giản dưới quyết đoán.

Kỳ Linh cũng có thể hiểu được Kỳ Tăng Chân do dự, lần trước bị Quách Khản nắm mũi dẫn đi lúc sau, Kỳ Linh liền có cái chùng này cảm giác bất đắc dĩ, hẳn hận không thể lập tức tìm được Quách Khản đại quân quyết chiến, bất luận hậu quả, thâm nghĩ thống thống khoái khoái đánh một trận, nhưng là cái này nghe đơn giản nguyện vọng đến cuối cùng cũng không có thực hiện. Kỳ Linh lấy khổ sở suy nghĩ Kỳ Tăng Chân, nhện không được hỏi: "Kể trước mất, phải làm thế nào? Rốt cuộc là thủ vẫn là công? Tăng Chân nhưng có thượng sách? "

"Không bằng lại quan sát hai ngày, tình huống, ngày mai nếu là bọn họ lại phái trước người tới gọi trận, đại tướng quân ghi nhớ kỹ, đừng có cùng bọn họ nhiều lời, tiến lên trực tiếp chém giết tặc tướng, như vậy lại nhiều lần trêu đùa, xác thực làm người ta buồn bực. Chỉ cần chém tướng địch, liền tương đương với chặt đứt Quách Khản nanh vuốt, về sau đối phó Quách Khản cũng sẽ dễ dàng điếm. "

"Tăng Chân nói có lý. Lại để cho ta đứng tới Vu Thuần người kia, nhất định một đao đưa hắn trăm dặm đường, thực sự rất đáng hận rồi. " Kỳ Linh cũng không nhịn được mắng.

Lâm Xung đại quân vây khốn Đông Thành năm sáu ngày, mỗi ngày chỉ là tượng trưng mà công kích một phen, cũng không có lệnh tướng sĩ toàn lực công thành, hẳn là đang đợi cơ hội, chờ đợi Quách Khản phái ra viện quân. Từ Trữ Huyện đến Đông Thành, hẳn đã phái hai vạn đại quân mai phục tại một chỗ đất hiểm yếu, chỉ cần Quách Khản dám tới cứu viện, nhất định trúng hãm mai phục.

Nhưng mà đại quân chờ đợi mấy ngày, lại chậm chạp tìm không thấy động tĩnh. Hẳn thậm chí hạ lệnh quân sĩ, thả lỏng đối với Đông Thành quân chế, nếu có người đột phá vòng vây cầu viện, cũng không nhất định ngăn cản. Chỉ thấy mỗi ngày Đông Bình trong thành đều có khoái mã chạy vội ra, Lâm Xung lại vẫn không có các loại đến bất kỳ tới cứu viện Đông Thành Từ Châu viện quân, điều này làm cho trong lòng hắn thật đang phiền não.

"Chẳng lẽ tướng địch đã xuyên kế hoạch của ta, vì vậy chậm chạp không phải phái đại quân cứu viện? Nếu là như vậy, ta đây liền đùa mà thành thật, công dưới Đông Thành, lại liên lạc đại tướng quân tiền hậu giáp kích, cộng đánh Trữ Huyện, tin rằng người Quách Khản có chấp cánh cũng không thể bay! "

Vu Tuấn Đạt đại quân sau khi quay về, Từ Ninh ngênh đón, khẩn cấp hỏi: "Vu tướng quân, chuyến này như thế nào? Có hay không cùng Kỳ Linh đánh một trận? Có bị thương không? "

Lấy Từ Ninh một hồi liên tiếp nhiều vấn đề như vậy, Vu Tuấn Đạt lắc đầu, "Kỳ Linh thất phu cũng không gì hơn cái này! "

Từ Ninh khó hiểu hỏi, "Chẳng lẽ Kỳ Linh thua ở Vu tướng quân thủ? "

Vu Tuấn Đạt vừa định nói là, nghĩ lại, lại cảm thấy không thích hợp, thay đổi một loại thuyết pháp, "Ta và Kỳ Linh cũng là đại chiến mười hiệp, mặc dù không có thể thắng hắn, hẳn không làm gì ta được. "

Từ Ninh nửa tin nửa ngờ lấy Vu Tuấn Đạt, "Vu tướng quân đừng có lừa ta! Hành quân chiến tranh, há có thể trò đùa? "

Vu Tuấn Đạt tự biết chính mình khó có thể lẫn nhau lừa gạt, không thể làm gì khác hơn là cười xấu hổ cười, "Được rồi, không dối gạt Từ tướng quân, ta chỉ cần Kỳ Linh ba hiệp, liền thúc ngựa mà quay về, người kia quả nhiên lợi hại. Ngày mai lại đến phiên Từ tướng quân đi vào khiêu chiến, vạn mong Từ tướng quân cẩn thận ứng chiến. "

Từ Ninh gật đầu, lắc đầu thờ dài, "Cũng được. Đô đốc đã như vậy tin tưởng ta các loại, bọn ta cũng không thể dọa mà lại Đốc uy danh. "

Vu Tuấn Đạt suy nghĩ một chút, thử hỏi dò một cái câu: "Muốn không ngày mai ta người hai người cùng nhau đi tới toàn bộ Tiêu thành bên ngoài khiêu chiến? Như vậy cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau. "

Từ Ninh suy nghĩ một chút, lại lắc đầu, "Đô đốc để cho ta các loại luân phiên khiêu chiến định có thâm ý, nếu như đi ra chiến, làm trái đô đốc quân lệnh, phá hủy đô đốc đại sự, đến lúc đó sau chắc chắn hối hận chi không kịp. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Từ Ninh ba đánh toàn Tiêu thành, Vưu Thông lưỡng đế Tuấn Đạt danh

Ngày thứ hai, Từ Ninh chỉnh đốn quân mã, lần nữa giục ngựa đi tới toàn Tiêu thành dưới, tuy là ngày hôm trước bị Kỷ Linh mười hiệp liền giết được đại bại mà quay về, nhưng là Quách Khản mệnh lệnh làm cho Từ Ninh không thể không lần nữa xuất trận khiêu chiến.

"Oanh! Toàn Tiêu thành rùa đen rút đầu nhóm, ta Từ Ninh lại nữa rồi, ai dám ra khỏi thành đánh với ta một trận! "

Trên tường thành thủ vệ đến Từ Ninh lần nữa khiêu chiến, cười ha ha một tiếng, chỉ vào Từ Ninh nói: "Ngươi cái này tướng địch, rất không hiểu đạo lý. Ngày hôm trước nhà của ta đại tướng quân mấy hiệp đã đem ngươi giết được đại bại mà quay về, ngày hôm nay Phục tó, chẳng lẽ là chịu chết kia mà. "

Từ Ninh da mặt mỏng, nghe được sĩ tốt ngôn ngữ, không khỏi phẫn nộ, "Các ngươi bọn chuột nhắt, mau mau cùng ta thông truyền, nếu như Kỷ Linh sợ chết không dám ra chiến, để hấn mau chạy ra đây đầu hàng! "

thủ tốt thấy Từ Ninh thẹn quá thành giận, càng là vỗ tay khen hay, chỉ bắt quả có người đã cực nhanh đi báo cáo Kỷ Linh cùng Kỷ Tăng Chân rồi.

Chỉ chốc lát sau, Kỷ Linh lần nữa xuất chiến, đến Từ Ninh, không nói hai lời, giục ngựa tiến lên, đón lấy Từ Ninh liền chiến vọt tới, Từ Ninh không yếu thế chút nào, trong nháy mắt hai người liền chiến với nhau.

"Hắc! Hắc! " Kỷ Linh gầm to, Kỷ Linh giọng oang oang của chân Từ Ninh tâm thần không yên.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Từ Ninh kỹ năng Kim Thương phát động, vũ lực + 2, Ngũ Câu Thần Phi Lượng Ngân Thương vũ lực + 1, trước mặt Từ Ninh vũ lực tăng lên tới 91. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Kỷ Linh kỹ năng Đồng Hách phát động, tự thân vũ lực + 3, đối thủ vũ lực - 2. Trước mặt Kỷ Linh vũ lực đề thăng tới 96, Từ Ninh vũ lực rơi chậm lại tới 89. "

May mà Từ Ninh đã có chuẩn bị tâm lý, trận chiến này hấn chỉ thủ chứ không tấn công, hai người lại là chiến bất mãn mười hiệp, Từ Ninh tìm đúng cơ hội, lần nữa hù hoàng một thương, đánh ngựa mà quay về. Kỷ Linh trong lòng tức giận, thúc mã về phía trước, đuổi theo Từ Ninh lướt đi, Từ Ninh trong lòng hoảng sợ, hấn không nghĩ tới Kỷ Linh dĩ nhiên đuổi tới, may mắn hấn lần này nghe theo Vưu Tuấn Đạt kiến nghị, thay đổi con khoái mã, Kỷ Linh tọa kỵ cũng là thông thường, vẫn không có thể đuổi theo, hấn càng đuổi càng xa, Kỷ Tăng Chân rốt cục vẫn phải đứng lúc mà đánh chuông thu binh.

Từ Ninh rút lui về sau này, Vưu Tuấn Đạt cũng không kịp chờ đợi hỏi hai người giao chiến tình trạng, làm Từ Ninh nói rằng Kỷ Linh dĩ nhiên không nói câu nào, đi lên liền chém giết lúc, Vưu Thông nhin không được "A " một cái tiếng, sắc mặt khó tốt cùng, hấn lấy Từ Ninh, nhin không được nói rằng: "Từ tướng quân, muốn không ngày mai hay là ta tất cả cùng đồng thời xuất chiến không! "

"Tuấn Đạt a, không phải Ninh không muốn giúp ngươi, chỉ là đồ đốc quân lệnh ở, ta cũng là thân bất do kỷ. Huynh đệ kiên trì một chút nữa, nói không chừng không quá mấy ngày, đồ đốc liền sẽ phái người đem ta các loại triệu hồi. "

Vưu Tuấn Đạt thở dài một tiếng, trong lòng chỉ là đang nghĩ nên như thế nào qua được rồi ngày mai cửa này: Nếu như đến lúc đó sau Kỷ Linh không cho mình nói cơ hội của ta, một xông lại, liền cùng mình đánh nhau, sợ rằng mình cái này cái mạng nhỏ phải đóng thay mất ở nơi này.

Trong nháy mắt, sắc trời đen vừa sáng, Vưu Tuấn Đạt lần nữa phóng người lên ngựa, suất quân giết hướng toàn tiêu. Đại quân vừa mới nguy cấp, Vưu Tuấn Đạt giục ngựa tiến lên, còn chưa kịp kêu gọi, liền nghe được trên thành tường thủ vệ cười lên ha ha, chỉ vào Vưu Tuấn Đạt vừa cười vừa nói: "Ngươi cái này tướng địch lại vẫn dám nữa tới? Ngày hôm trước đại tướng quân còn không có động thủ, ngươi liền sợ đến chạy trốn chết, hôm nay chẳng lẽ lại muốn đem chiều này ra? Cũng không sợ người chế nhạo! "

Vưu Tuấn Đạt bị đồ bùng cả khuôn mặt, đại đao chỉ lên trên một cái, la lớn: "Các ngươi đang cười cái gì! , Vưu Thông gia gia hôm qua bỗng nhiên tiêu chảy, bắt đắc dĩ chỉ có thể trước tìm địa phương giải quyết một phen. Ta là Vưu Thông chỉ đệ Vưu Tuấn, hôm nay ta tới tìm Kỷ Linh thất phu xui, thay huynh trưởng ta Vưu Thông báo thù. Nói cho Kỷ Linh, thức thời, làm cho hấn nhanh lên ra khỏi thành nhận lấy cái chết. Nếu như hấn sợ, để cái gì Kỷ Thân, Kỷ Khương xuất chiến cũng có thể. "

Đúng lúc này, trên thành tường bỗng nhiên xuất hiện một viên Đại tướng, bỗng nhiên rút bội kiếm ra, chỉ vào Vưu Tuấn Đạt, cười lạnh nói: "Ngươi cái này nhát gan bọn chuột nhắt! Nào đó là một quan văn, ngươi lại muốn đánh với ta một trận, không biết cảm thấy thẹn vì vật gì, thật thay ngươi cảm thấy bị ai. "

Đang khi nói chuyện, bỗng nhiên Vưu Tuấn Đạt đến thành môn mở rộng ra, hấn hô to một tiếng: "Không tốt! " thậm chí còn không có sạch tới đúng là người nào, liền lập tức giục ngựa hồi trận, hô to một tiếng "Triệt binh! "

Kỷ Linh mới từ thành môn đi ra, liền Vu Tuấn Đạt mang theo đại quân chạy như điên mà chạy, lại một lần nữa làm cho Kỷ Linh ở trong gió mất trật tự, hấn nổi giận đùng đùng, đem trường đao chỉ một cái lớn tiếng mắng: "Nhát gan đồ bậy bạ! Không muốn trở lại này mất mặt xấu hổ! Về sau cũng đừng tên gì Vu Thông, Vu Tuấn rồi, cứ gọi người vu trốn, tự chạy một chút. "

Vu Tuấn Đạt trong lòng âm thầm cả kinh nói: Hoàn hảo chạy nhanh, cái này Kỷ Linh quả nhiên không chút khách khí, dĩ nhiên bắt chuyện cũng không đánh, liền muốn xông ra tới chém giết, quả thực vô sỉ tới cùng. May mà ta đủ cơ linh, nếu không chết như thế nào cũng không biết. Ngày hôm nay cuối cùng là vượt đi qua rồi, ngày mai sẽ đến Từ Ninh rồi.

Vu Tuấn Đạt dọc theo đường đi vừa đi vừa suy tư về, bất tri bất giác đã đến đại doanh nơi dừng chân, Từ Ninh đến Vu Tuấn Đạt như vậy ung dung trở về, không khỏi có chút ngạc nhiên, "Vu tướng quân có hay không cùng Kỷ Linh giao chiến? "

Vu Tuấn Đạt gật đầu, "Bất quá lần trước thấy được Kỷ Linh lợi hại sau, ta lần này chỉ là vừa giao thủ một cái, liền thúc ngựa mà quay về, Từ tướng quân chớ báo cho biết đồ độc. "

Từ Ninh cười ha ha một tiếng, "Vu tướng quân, việc này đồ độc tất nhiên sẽ không trách tội, biết rõ không địch lại, còn phải đưa Từ, vậy cũng không có chút ý nghĩa nào. Hôm nay đã qua, ngày mai đến phiên Từ mổ, thật không biết đồ độc đến cùng tính toán điều gì. "

Vu Tuấn Đạt bỗng nhiên nghĩ đến: Cái này mấy **** cùng Từ Ninh thay phiên xuất chiến, Kỷ Linh nhất định đã biết quy luật, nếu như ngày mai Từ tướng quân xuất chiến, Kỷ Linh nhất định sẽ không làm sao ghim hấn; nếu như ngày mai ta đi trước khiêu chiến, Kỷ Linh nhất định sẽ thất kinh a !! Đây chính là binh pháp trong xuất kỳ bất ý đánh úp, cứ định như vậy.

Vu Tuấn Đạt hạ quyết tâm cho Kỷ Linh đến cái "Vui mừng ngoài ý muốn ", hấn gọi lại Từ Ninh, "Từ tướng quân, ngày mai không bằng để cho ta lại đi khiêu chiến một hồi! "

Từ Ninh có chút khó hiểu hỏi, "Vu tướng quân, mấy ngày trước đây cho người đi, người đã có chút tâm bất cam tình bất nguyện, hôm nay vì sao muốn tái chiến một hồi? "

Vu Tuấn Đạt cười hắc hắc, "Từ tướng quân có chỗ không biết, ta đã tìm được đứng ở thế bất bại phương pháp, hắc hắc! "

"Ah? Vu tướng quân, có thể hay không cho biết? "

"Cái này, cái này, thiên cơ không thể tiết lộ, nếu như nói cùng người, vậy liền mất linh rồi. " Vu Tuấn Đạt cười xấu hổ cười.

Từ Ninh tâm linh thần hội cười theo cười, không phải lại tiếp tục truy vấn.

Lại qua một ngày, Vu Thông lần nữa ruổi ngựa đi tới toàn Tiêu thành bên ngoài, lúc này toàn tiêu trên thành tường thủ vệ vừa đến Vu Thông, mà bắt đầu "A ha ha " ồn ào đứng lên, Vu Tuấn Đạt cũng không để ý bọn họ, hướng trên tường thành hô to một tiếng, "Này! Ta là Từ Châu đồ độc Quách Khán trưởng dưới đại tướng Vu Thông đại ca Vu Đạt, nhanh để cho các người cái gì Kỷ Linh đi ra nhận lấy cái chết! "

Lúc này toàn tiêu thủ vệ vừa mới ngừng tiếng cười, lúc này lại nhao nhao cười ha hả, nở nụ cười nửa ngày, có người thật vất vả bình tĩnh trở lại, chỉ vào Vu Tuấn Đạt nói: "Người cái này tướng địch, chớ không phải là bọn ta thù thành khổ cực, chỗ này đùa mọi người vui ah? "

Vu Tuấn Đạt hoàn toàn không thấy địch quân châm chọc khiêu khích, tự mình nói rằng: "Ta không hiểu các người đang nói cái gì, nếu như Kỷ Linh tiểu nhi không dám ra chiến, để hấn gọi ta là ba tiếng gia gia, ta liền tha cho hấn một cái mạng chó! "

Tuy là toàn tiêu thủ vệ đem Vu Tuấn Đạt cho rằng chê cười thông thường, nhưng là bọn họ vẫn là phái người đi bẩm báo Kỷ Tăng Chân cùng Kỷ Linh.

"Báo, ngoài thành có tướng địch đến đây khiêu chiến. "

"Hôm nay chắc là Từ Ninh tiểu nhi đi? " Kỷ Linh cười ha ha một tiếng, hấn đã nghĩ đến chủ ý như thế nào bắt Từ Ninh.

"Báo đại tướng quân, hôm nay tới đem tự xưng là Vu Thông đại ca tên gọi Vu Đạt. "

Kỷ gia Tam huynh đệ nghe xong, cùng nhau đứng lên, bỏ qua một cái, cũng không nhận được nhao nhao cười ha hả.

"Cái này Vu Thông, cũng thực sự là khó khăn hấn! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Quách Khản mai phục lui truy binh, Tần Chiêu tử thủ chờ cứu viện quân

Mấy người đồng thời cười, Kỳ Tăng Chân dẫn đầu binh tình trở lại, hần nhẹ ho nhẹ một tiếng, "Lần này hay là muốn khổ cực đại tướng quân xuất chiến, đem Vu Thông bọn chuột nhất hiệp bắt."

Kỳ Linh còn chưa kịp trả lời, chỉ thấy Kỳ Tăng Mạnh liền vội vàng nói: "Người này không nên đại tướng quân tự thân xuất mã, lấy đệ góc nhìn, Vu Thông nhất định là cái bao cỏ, như vậy lại nhiều lần không đánh mà chạy, đệ xuất chiến là được tóm lại."

Kỳ Linh suy nghĩ một chút, gật đầu, "Tăng Mạnh nói không phải không có lý, trận chiến này liền do Tăng Mạnh đi đầu xuất chiến, ta vì Tăng Mạnh lược trận."

Đang khi nói chuyện, mấy người đã điểm đủ binh mã, nổi trống tiếng lần nữa đông đông đông vang lên, Vu Tuấn Đạt đến thành cửa vừa mở ra, xấu xa cười hắc hắc, lập tức quay đầu ngựa lại, chạy như điên. Trên thành tường thủ vệ đến cái này hình ảnh quen thuộc, mặc dù Kỳ Tăng Chân ở nơi nào, bọn họ cũng cùng kêu lên cười lên ha ha. Kỳ Tăng Chân cũng không nhịn được tấp liểu tấp chửi, dờ khóc dờ cười lấy đi xa Vu Tuấn Đạt.

Kỳ Tăng Mạnh vừa ra thành liền đến Vu Tuấn Đạt đã chạy rồi, trong lòng không khỏi tức giận không ngớt, Kỳ Tăng Chân lần này nhưng không có làm cho Kỳ Tăng Mạnh trở về thành, mà là hạ mệnh lệnh truy kích. Hần vẫn cẩn thận một chút, lại nhiều lần bị Vu Thông như vậy trêu chọc, trong lòng cũng vô cùng nghi hoặc, liền muốn trước hết để cho Kỳ Tăng Mạnh suất lĩnh mười ngàn đại quân thăm dò truy kích một phen, lại để cho Kỳ Linh tự mình dẫn mười ngàn đại quân tiếp ứng.

Vu Tuấn Đạt lúc đầu cho rằng chỉ cần vừa chạy, quân địch sẽ trở về, chính mình có thể ung dung tiêu dao một phen, hần không nghĩ tới, phía sau Kỳ Tăng Mạnh lại suất đại quân trực tiếp đi theo qua, trong lòng không khỏi vội vàng xao động không ngớt, lúc này, vừa lúc đến rồi Từ Ninh đang ở phía trước chờ đợi, Vu Tuấn Đạt rống to: "Từ tướng quân, mau bỏ đi, quân địch đại quân đuổi tới rồi!"

Từ Ninh biến sắc, vội vã tập tề binh mã, vứt bỏ hết thảy doanh trại đồ quân nhu sở dụng vật, hướng về Trừ Huyện triệt hồi.

Đại quân đi nhanh năm mươi dặm, trải qua một dãy núi, chỉ thấy hai bên trên núi có vô số cờ xí mơ hồ giấu ở trong đó, Từ Ninh cùng Vu Tuấn Đạt trong lòng nhất tề hô: Không tốt! Trước có mai phục, phía sau có truy binh, không đường có thể trốn.

Đúng lúc này, từ trên núi có một nhanh lập tức chạy tới, trực tiếp đi hướng Từ Ninh cùng Vu Tuấn Đạt, "Từ tướng quân, Vu tướng quân, chúng ta là phụng đô đốc lệnh ở chỗ này mai phục, tiếp ứng nhị vị tướng quân, mặt tướng dẫn nhị vị tướng quân mau mau đi qua."

Chỉ chốc lát sau, Kỳ Tăng Mạnh cũng đi tới nơi này, hần cũng đồng dạng đến rồi hai bên trên núi mơ hồ qua lại các loại cờ xí, thậm chí ngay cả cờ hiệu đều mơ hồ đến "Quách" tự. Kỳ Tăng Mạnh trong lòng do dự không dám về phía trước, thế nhưng không tướng lệnh cũng không dám rút về. Đang do dự bất quyết lúc, Kỳ Linh đại quân cũng chạy tới, Kỳ Linh giục ngựa đi tới Kỳ Tăng Mạnh trước mặt, khó hiểu hỏi: "Tăng Mạnh vì sao không phải đuổi?"

Kỳ Tăng Mạnh ở trên ngựa hướng về Kỳ Linh khom người một chút, tiếp lấy tay hướng về trên núi chỉ một cái, "Hồi đại tướng quân, ta nơi này địa thế hiểm yếu, hơn nữa thỉnh thoảng có cờ xí ở trên núi như ẩn như hiện, lòng trước nơi đây tất có mai phục, vì vậy đệ không biết đúng hay không tiếp tục truy kích, mời đại tướng quân bảo cho biết."

Kỳ Linh gật đầu, "Tăng Mạnh cẩn thận, thực sự khó có được. Nói vậy đây chính là Quách Khản tiểu nhi kế sách, cố ý làm cho Từ Ninh cùng Vu Thông ngoài thành khiêu chiến, làm cho bọn ta truy kích, tốt ở chỗ này mai phục. Như là đã phá Quách Khản quỷ kế, không bằng lúc đó thôi binh trở về thành."

Từ Ninh cùng Vu Tuấn Đạt đi về phía trước một hồi, Vu Tuấn Đạt nhìn không được hỏi hướng dẫn đường tiểu tướng nói: "Quách đô đốc có hay không liền ở trên núi tự mình mai phục?"

"Chưa từng."

Vu Tuấn Đạt có chút bất mãn, nhìn không được hỏi lại, "Để cho ta cùng Từ tướng quân mạo hiểm lớn như vậy nguy hiểm dụ địch, đô đốc cũng không tới tự mình đồn đốc mai phục, thực sự có chút khiến người ta khó hiểu. Không biết trên núi mai phục có bao nhiêu nhân mã? Có hay không Trừ Huyện thừa ra binh mã đều ở đây?"

"Không phải."

"Chẳng lẽ Quách đô đốc chính mình để lại mấy ngàn nhân mã canh giữ ở Trừ Huyện?"

"Không biết."

Vu Tuấn Đạt suy nghĩ nửa cũng bị cái này tiểu tướng tức giận thổ huyết, "Người là trêu chọc ta hay sao?"

"Không dám."

Từ Ninh ở một bên nghe, cũng nhìn không được cười lên, "Được rồi, Vu tướng quân. Người lại đình chỉ, làm cho nào đó tới hỏi một câu. Tiểu tướng quân, đến cùng nơi này có bao nhiêu nhân mã mai phục?"

Tiểu tướng kia ngay lập tức đáp: "Tả hữu hai bên, có tinh binh hai, ba trăm người, cộng lại hơn năm trăm người. "

Từ Ninh cùng Vưu Tuấn Đạt cùng nhau hô: "Cái gì ! ! " "

"Phục binh gần hơn năm trăm người, đồ đốc làm cho bọn ta nhiều Bị cờ xí, ở hai bên trên núi phân cắm, cho rằng nghi binh. "

Vưu Tuấn Đạt nặng nề mà thở ra một hơi, "Hoàn hảo quân địch nhất gan, không có đuôi theo ra tới, bằng không bọn ta chẳng phải mất rồi! Chúng ta hãy nhanh lên một chút chạy về Trừ Huyện, không dám tiếp tục ở chỗ này ở lâu. "

Đúng lúc này, chỉ thấy mới vừa dẫn đường tiểu tướng ngăn lại lối đi, "Nhị vị tướng quân khoan đã, đồ đốc có lệnh, nhị vị tướng quân nếu là bị quân địch đuổi kịp sau, chớ tất họp binh một chỗ, cùng nhau lại đi toàn Tiêu thành bên ngoài khiêu chiến. "

"Không phải đâu? Lại đi khiêu chiến chẳng phải là đưa dê vào miệng cọp? Địch nhân như là đã biết là đồ đốc 'Dụ địch' kế sách, vậy bọn ta lại đi khiêu chiến đã không có chút ý nghĩa nào rồi. " Vưu Tuấn Đạt trải qua mấy ngày nay khiêu chiến, trong lòng đã tràn đầy hoảng sợ.

Từ Ninh trầm tư khoảng khắc, nói tiếp: "Tài dùng binh, hư hư thật thật, bọn ta lại đi khiêu chiến, có lẽ sẽ làm cho quân địch càng thêm mê hoặc, không dám đơn giản xuất binh, cho đồ đốc cứu viện Đông Thành tranh thủ thời gian. Nói vậy lúc này đồ đốc đã tại gấp rút tiếp viện Đông Thành đi? "

Đông Thành, phủ thành chủ.

Lúc này Đông Thành vừa mới bị Lâm Xung đại quân một hồi công kích mãnh liệt, suýt nữa sẽ đình trệ, may mà Tàn Chiêu Vô Song Quân ra sức tử chiến, mới bắt trí bị Lâm Xung công phá. Lường quân mỗi người hưu chiến, Tàn Chiêu mặc khôi giáp, đi tới phủ thành chủ, cùng Gia Cát Lượng cùng nhau nghị sự.

"Tham quân, thành này tuyệt khó khăn thủ, vì sao ta năm lần bảy lượt phái người cầu viện, đồ đốc cũng không phát một binh một tốt, là đạo lý gì? Chẳng lẽ đồ đốc có lòng đưa ta chẳng khác gì từ địa? " lúc này Tàn Chiêu vô cùng phẫn nộ, đối với Quách Khản vẫn không phải phát viện binh cứu trợ bất mãn hết sức.

"Tướng quân bình tĩnh chớ nóng! Bọn ta cùng đồ đốc Tổ vô tư oán, đồ đốc An bằng lòng gia hại? Nếu đồ đốc để cho ta các loại thủ vững, mỗi ngày phái người đột phá vòng vây cầu viện, tất nhiên có đạo lý của hắn. Đồ đốc dưới trướng cũng liên hơn hai vạn người, nếu như tùy tiện tới cứu viện, định sẽ trúng Lâm Xung mai phục, đồ đốc tất nhiên là ngờ tới điểm này, vì vậy mới vẫn không dám phái binh tới viện. " Gia Cát Lượng trầm giọng phân tích nói.

Tàn Chiêu ai một cái tiếng, "Đã như vậy, sao không để cho ta các loại sớm ngày bỏ thành đi, thiên thiên để cho ta các loại thủ vững, thành này khó thủ, không quá ba ngày sẽ bị Lâm Xung công phá, có thể làm gì a! " "

"Tướng quân cắt không thể như này lòng rồi như tơ vò, Tướng giả là quân tâm chổ, tướng quân nếu loạn, quân ta tất bại không thể nghi ngờ. Theo như Lượng góc nhìn, không ra hai ngày, đồ đốc tất nhiên sẽ phái đại quân tới cứu viện. " Gia Cát Lượng tuy là vô cùng khẳng định tự tin nói, nhưng là Tàn Chiêu từ trên mặt của hắn nhưng cũng ra nhè nhẹ lo nghĩ.

"Nhận được Gia Cát tiên sinh chỉ giáo, Chiêu biết nên làm như thế nào rồi. "

Ngày thứ hai, ngày mới sáng ngời, Lâm Xung liền có lần nữa đối với Đông Thành phát khởi công kích.

Tàn Chiêu ở trên thành tường tự mình đốc chiến, hấn đến như thủy triều tấn công Viên quân, hét lớn một tiếng: "Các huynh đệ! Chịu đựng, đồ đốc viện quân sắp đến, chỉ phải kiên trì hai ngày, thắng lợi chính là của chúng ta. "

Một câu nói này nhất thời làm cho Vô Song Quân quân tâm đại chấn, sĩ khí tăng vọt đứng lên, cùng hô lên: "Vô song vô song, thiên hạ vô song! " "

Tàn Chiêu đại hi, tiếp lấy hô: "Vô Song Quân các huynh đệ, chúng ta là chủ công tự mình sách phong thiên hạ vô song chỉ quân, chính là Viên tặc, chúng ta sợ sao? " "

"Không sợ! " "

"Không sợ! " "

"Không sợ! " "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Lâm Xung bại tẩu Âm Lăng, Quách Khản cười giải khai diệu kế

Lâm Xung thiết nghiêm mặt, chỉ huy Viên quân không ngừng hướng Đông Thành khởi xướng tiến công, làm cho hắn không có dự liệu đến là, Tần Chiêu dưới quyền Vô Song Quân lại có sức chiến đấu như vậy, hắn đem mai phục binh mã tất cả đều rút về, bốn chục ngàn đại quân, trải qua ban đầu nhất địch cùng hai ngày này công thành, tổn thất đã có vạn người, lấy Đông Thành thành môn gần bị công phá, hắn cuối cùng là nhẹ thở phào nhẹ nhõm -- chỉ cần công dưới Đông Thành, nhiều hơn nữa hi sinh đều có thể thừa nhận.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có thám mã báo lại, "Khởi bẩm tướng quân, từ Trừ Huyện phương hướng tới một đạo nhân mã, lúc này khoảng cách Đông Thành không đủ mười dặm."

Lâm Xung biến sắc, "Cái gì? Làm sao tới nhanh như vậy? Là ai lĩnh quân? Nhưng có Đại tướng quân tin tức?"

"Cờ hiệu trên là một cái Quách tự, hiện nay còn không có Đại tướng quân tin tức."

Lâm Xung thở thật dài một cái, nhiều hơn nữa cho nửa ngày, Đông Thành là được bị đánh hạ, nhưng là lão Thiên cũng không cho hắn cơ hội.

"Truyền cho ta quân lệnh, đánh chuông thu binh!"

Lúc này Đông Thành thành môn vừa mới công phá, Viên quân nhao nhao tràn vào trong thành, đang cùng Vô Song Quân tiến hành kịch liệt chém giết, bỗng nhiên mà đến triệt binh mệnh lệnh, làm cho Viên quân lập tức trở nên mê mang, mà Vô Song Quân thấy thế, khí thế càng kiêu ngạo hơn, trong tay đao thương nhao nhao hướng Viên quân chào hỏi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vô Song Quân binh chủng kỹ năng Đồng Cừu phát động, sở có Vô Song Quân sĩ tốt vũ lực + 2."

Tần Chiêu đến Lâm Xung bỗng nhiên hạ lệnh triệt binh, bắt mình sở dĩ nhưng, lúc này, Gia Cát Lượng chạy đến trên thành tường, lớn tiếng hô: "Tướng quân, Lâm Xung triệt binh rồi, phải là đồ độc viện binh đến rồi, thừa dịp máy móc xua quân đánh lên, cùng đồ độc nội ứng ngoại hợp, Lâm Xung tất bại không thể nghi ngờ!"

Tần Chiêu cười ha ha một tiếng, "Tham quân nói có lý, ta đang nghĩ ngợi cửa thành này mới vừa phá, Lâm Xung vì sao bỗng nhiên triệt binh, bây giờ nghĩ lại, phải là tham quân nói, đồ độc viện quân đã đến."

Gia Cát Lượng gật đầu cười, chỉ thấy Tần Chiêu lao xuống tường thành, phóng người lên ngựa, tập kết Vô Song Quân, lao ra ngoài thành, la lớn: "Các huynh đệ, đồ độc viện quân đã đến, phá địch giết tặc đang ở hôm nay, theo ta giết a!"

Vô song đại quân lúc này sĩ khí như hồng, theo Tần Chiêu xung trận ngựa lên trước, giết hướng đang đang rút lui Lâm Xung đại quân.

"Vô song vô song, thiên hạ vô song!"

Theo chân nhiếp nhân tâm số quân, Vô Song Quân lao thẳng tới Viên quân, cắn chặt đang đang rút lui đại quân, Lâm Xung thấy không ổn, bắt đầu dĩ, cũng chỉ có thể bỏ qua bị Tần Chiêu Vô Song Quân cuốn lấy mấy nghìn binh mã, chính mình suất dư bộ bỏ chạy, đúng lúc này, Quách Khản đại quân cũng rút cục xuất hiện ở Lâm Xung phía sau, Quách Khản xung trận ngựa lên trước, hô to "Giết a! Bắt sống Lâm Xung!"

Quách Khản dẫn dắt 15,000 thiết huyết đại quân, nghênh hướng Lâm Xung hơn hai vạn bại lui chi binh, Quách Khản quân đầy đủ sức lực lúc này phát huy mười phần sức chiến đấu. Mà Viên quân sĩ khí hạ, quân không chiến tâm, bị Thiết Huyết Quân vọt một cái, liền quân lính tan rã, chung quanh bại trốn.

Lâm Xung ngựa mặt lên trời thét dài, "Các huynh đệ, sự tình khẩn cấp, không bằng tuôn ra một con đường lùi, bằng không bọn ta đều không đường sống! Giết a!"

Nói xong trường thương vung lên, một mình nghênh hướng Quách Khản. Quách Khản đến Lâm Xung tới chiến chính mình, trong lòng không khỏi cười lạnh một tiếng: Không biết sống chết! Trường thương trong tay đã đi tới, nghênh ở Lâm Xung khi giới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lâm Xung kỹ năng Thiên Hùng Tinh phát động, tự thân vũ lực + 1, đối thủ vũ lực - 1. Trước mặt Lâm Xung vũ lực giá trị tăng lên tới 92, Quách Khản vũ lực hạ thấp thành 97."

Ngô Lập Nhân chợt nghe tin tức này, có chút động.

"Tình huống gì? Quách Khản cùng Lâm Xung một mình đấu? Tới là ta thật xin lỗi Quách đại soái a, trong tay võ tướng còn chưa đủ điều động."

Quách Khản thân làm chủ soái, rất ít tự mình đầu tướng, ngoại nhân đều cho rằng Quách Khản chỉ là giỏi về dụng binh, vũ lực bình thường. Nhưng mà lý giải Quách Khản như Từ Ninh, Vuơ Tuấn Đạt đều biết, Quách Khản thương pháp xuất thần nhập hóa, đã từng ngay cả Triệu Vân đều gọi khen qua Quách Khản thương pháp. Hai người một hồi liền đi mấy chiêu, Lâm Xung chỉ cảm giác mình khắp nơi bị áp chế. Quách Khản ở bề ngoài đi tới cũng không phải là cường tráng người, thể lực nhưng cũng kinh người. Lâm Xung tự biết không phải là đối thủ, liền dùng nhất chiêu dạt thẳng thức, đẩy ra rồi Quách Khản vũ khí, giục ngựa mà đi, suất tàn quân hướng Âm Lăng bỏ chạy.

Quách Khản cũng không đuổi theo, chỉ là hét lớn một tiếng, "Lâm Xung đã trốn, các ngươi còn không thúc thủ chịu trói, còn đợi khi nào! "

Lúc này, Tần Chiêu dẫn dắt Vô Song Quân cũng sắp còn dư lại Viên quân bao vây lại, Viên quân lúc này nơi nào còn có nửa điểm lòng phản kháng, nhao nhao bỏ vũ khí xuống, cùng hô lên: "Tướng quân tha mạng, bọn ta nguyện hàng! "

Quách Khản đem bại quân nhao nhao bắt giữ ở một chỗ, lệnh đại quân hộ tống, mình thì theo Tần Chiêu tạm thời đến Đông Thành nghỉ tạm nghỉ sự.

Lấy đồ nát thành môn cùng khắp nơi tràn ngập khói thuốc súng chiến hỏa Đông Thành, Quách Khản gật đầu, hướng về phía Tần Chiêu nói: "May mắn được Tần tướng quân giỏi về dụng binh, Vô Song Quân anh dũng, bằng không Đông Thành khó bảo toàn a! "

Tần Chiêu lắc đầu, "Nếu không có đô đốc đại quân tới cứu viện, Đông Thành tất mất không thể nghi ngờ, trận chiến này đô đốc tất cả đều Đốc công cũng! "

Gia Cát Lượng thấy hai người lẫn nhau tán thưởng, cười ha ha, lớn tiếng nói: "Quách đô đốc, Tần tướng quân, hai người không muốn lại như vậy lẫn nhau khen. Hai vị đều là chủ công ý lại lương tướng, tự nhiên đều không tầm thường người, trận chiến này toàn do hai công phối hợp. "

Ba người liếc nhau, cùng nhau cười ha ha, chỉ chốc lát, sẽ đến phủ thành chủ, mỗi người ngồi xuống.

"Chiêu có một chuyện không rõ, vì sao tìm không thấy Từ Ninh cùng Vu Thông hai vị tướng quân, chỉ là đô đốc tự mình dẫn đại quân hôn tới cứu viện, chứ không phải là nhị vị tướng quân cố thủ Trừ Huyện? "

Quách Khản lắc đầu, cười thần bí, "Tự nhiên không phải, Trừ Huyện lúc này đã mất quá mức binh mã, Vu Từ nhị tướng hiện tại đang đang tấn công Toàn Tiều. "

Tần Chiêu bỗng nhiên đứng dậy, thất thanh hô: "Cái gì? Hai đem trên tay binh mã cũng không đủ một vạn, làm sao có thể đi đánh Toàn Tiều? Chẳng lẽ chủ công có viện quân trợ trận? "

"Không phải vậy! Nhị tướng chỉ là mỗi người phân lĩnh ba nghìn binh mã. "

Lúc này, Gia Cát Lượng gật đầu, hiểu ý cười, "Tần tướng quân, hành động này sợ là đô đốc nghi binh kế sách, vì để cho cứu viện Đông Thành không lo lắng về sau, để nhị tướng suất mấy ngàn nhân mã tiến công Toàn Tiều, Toàn Tiều Thủ tướng nhất định nghi ngờ trong lòng, không dám khinh xuất. Như vậy đô đốc mới dám để cho đại quân ra hết, tới cứu viện Đông Thành. "

Tần Chiêu gật đầu, bưng tỉnh đại ngộ, tiếp lấy dường như lại nghĩ đến một việc, hần từ trong lòng ngực móc ra phong túi gấm, đưa tới Quách Khản trong tay, "Đô đốc, Chiêu còn có một sự tình không rõ. Đây là trước đây đô đốc làm cho sứ giả cho ta diệu kế cảm nang, chỉ là để cho ta thủ vững, mỗi ngày phái người ra khỏi thành cầu viện, nhưng là gần đây ngày trôi qua, bọn ta mỗi mất chờ mong, cũng không thấy đô đốc nửa viện quân, đến nay ta nhưng không rõ đô đốc trong đó thâm ý, bách tư bất đắc kỳ giải, thậm chí còn từng hoài nghi đô đốc có khác rắp tâm, mời đô đốc giải thích cho ta. "

Quách Khản tiếp nhận cái kia túi gấm, rồi Gia Cát Lượng, "Gia Cát tiên sinh cũng biết trong đó dụng ý? "

Gia Cát Lượng lắc đầu, hướng Quách Khản thi lễ một cái, mặt hồ thẹn sắc, "Lượng ngu dốt, đến nay cũng chưa từng ý hội. "

Quách Khản cười một cái, đứng lên, chậm rãi đi tới Tần Chiêu cùng Gia Cát Lượng ở giữa, "Lâm Xung vây khốn Đông Thành, vây mà không công, kỳ ý không ở Đông Thành, mà ở Trừ Huyện đại quân. Nếu là ta quân khinh xuất, cứu viện Đông Thành, trên đường tất trúng Lâm Xung mai phục, khi đó nói gì cứu viện? Lúc đó lại để cho Toàn Tiều Kỷ Linh tập kích ta phía sau, thì Trừ Huyện tất mất. Trừ Huyện mất, Đông Thành làm sao có thể quan tâm? Ta làm cho người mỗi ngày phái khoái mã đột phá vòng vây cầu viện, Lâm Xung lúc đó ý ở Trừ Huyện chi binh, tất sẽ không làm khó người mang tin tức, vì vậy tướng quân chỉ sử dụng có thể ung dung chạy ra. Ta biết Lâm Xung ý, làm sao có thể đơn giản xuất binh? Lâm Xung lâu tìm không thấy Trừ Huyện viện binh, tất nhiên biết mưu kế bại hoại, liền muốn toàn lực công dưới Đông Thành. Lúc này, đại quân tứ diện vây thành, tướng quân nếu lại phái người cầu viện, dù cho có chấp cánh cũng không thể bay ra. Mà ta một ngày không thu được tướng quân cầu viện chi tin, liền biết Lâm Xung tất nhiên toàn lực công thành, lúc này tới cứu, một đường thông suốt, mới có hôm nay trong ngoài giáp công công. "

Lúc này Tần Chiêu cùng Gia Cát Lượng kinh ngạc nói không ra lời, chỉ là hai tay vỗ tay hoan nghênh, tiện đà thở dài nói: "Đô đốc quả nhiên hữu thần quỹ bất trắc cơ hội! Bọn ta kính phục! "

Quách Khản lắc đầu, "Chút tài mọn không đáng nhắc đến, hành quân chiến tranh, binh thay đổi luôn thế, bất tất câu nệ một cách, muốn giời dùng tất cả người có thể xài được, vật, bao quát địch nhân, như vậy mới có thể liệu địch tính toán trước, bách chiến bách thắng. "

Hai người cùng nhau hướng về phía Quách Khản thi lễ một cái, "Nhận được đô đốc giáo huấn, bọn ta dám không tận tâm? "

Quách Khản cười ha ha một tiếng, một tay nắm lấy Tần Chiêu, một tay nắm lấy Gia Cát Lượng, "Tần tướng quân, Gia Cát tham quân, người hai người đều là chủ công sở tin người, chỉ là hai vị tuổi tác còn Ấu, kinh nghiệm còn thấp, chỉ có thật nhiều lịch lãm, mau sớm lớn lên, mới có thể không vắng chủ công kỳ vọng cao! Mong người hai người đồng tâm hiệp lực, trợ chủ công hoàn thành đại nghiệp! "

Tần Chiêu cùng Gia Cát Lượng liếc nhau, vẻ mặt nghiêm túc, hướng Quách Khản khom lưng cúi đầu, "Chúng ta sẽ làm cút cung tận tụy, không phụ chủ công kỳ vọng cao! "

Chương 116: Lỗ Đạt Lâm Xung uống biệt rượu, Viên Dận Trương Huân luận tội danh

Quách Khản chậm rãi đi ra ngoài, Tần Chiêu cùng Gia Cát Lượng đi theo ra ngoài, Quách Khản quay đầu lấy hai người, "Trừ Huyệt hiện tại không mấy một binh một tốt, ta còn nhanh chóng hơn chạy về, để ngựa có biến. Đông Thành còn muốn ý lại hai vị đóng ở, cái này bảy, tám ngàn hàng tốt có thể tạm thời để cho bọn họ hỗ trợ sửa chữa thành phòng, lại để cho Trần chủ bộ phái người đưa bọn họ thống nhất tiến đến Hạ Bi, chậm rãi thu phục chính biên. Hai vị, lúc đó biệt ly! "

"Cùng tiến đô đốc! "

Bình quý thần tộc! Quách Khản đại quân hơi sự tình nghi ngại và hồi phục sau, lại mã không ngừng chạy tới Trừ Huyệt, một trận chiến này chỉ giành cơ nửa ngày, đến khi Quách Khản phản hồi Trừ Huyệt sau, phảng phất đại quân chỉ là tiến hành rồi một lần thường quy huấn luyện thông thường.

Mà Lâm Xung xông ra trùng vây sau đó, thu nạp tàn binh bại tướng, chỉ có không đến vạn người, đại quân khí thế thấp mị, không hề chiến ý. Lâm Xung hạ lệnh xây dựng cơ sở tạm thời, đại quân ngay tại chỗ nghỉ ngơi và hồi phục. Đúng lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên tích tí tách cơn mưa nhỏ tí tách rơi, mấy trận sấm sét sau đó, mưa rơi càng lúc càng lớn, đại quân đều ở đây lâm thời xây dựng kiến nghị trong lều ẩn núp đợi mưa.

Lúc này, có một mắt to mây rậm, râu quai nón Đại Hán, tay trái cầm một cây cái xiên cá, bên phải tay mang theo một cái bình, trên vai công đỉnh đầu đầu lạp, hướng về quân doanh đi tới.

"Cùng ta thông truyền Lâm tướng quân, đã nói bạn thân đã khuất tới chơi. "

Người đến tự nhiên lại là Lỗ Đạt, hẳn đem Lâm Xung vợ Trương thị sắp xếp cẩn thận sau đó, sẽ đến Đông Thành phụ cận, mỗi ngày đều chú ý hai phe chiến sự, cho tới hôm nay Lâm Xung đại quân bị nhốt, bại trận đến tận đây, hẳn mới lại tới gặp Lâm Xung.

Hai người gặp lại, trong chốc lát không nói gì, Lâm Xung chỉ là trùng điệp thở dài một tiếng.

Cuối cùng Lỗ Đạt vẫn là phóng hạ giá tử, ngữ trọng tâm trường khuyên: "Huynh đệ, lần trước còn trông cậy vào lập được quân công để đền bù sát hại Viên Chân lỗi, bất đắc dĩ thiên không giúp đỡ, lần này đại bại, Viên Dận há có thể tha cho ngươi? Không bằng từ quan cùng ta cùng nhau khác đầu nơi khác a !! "

Lâm Xung lắc đầu, "Đại trượng phu sống ở thế, không cầu đỉnh thiên lập địa, chỉ cầu không thẹn với lòng. Bệ hạ chưa từng bạc đãi cùng ta, ta sao bằng lòng bỏ hân đi? Mọi người đều có chí khác nhau, đại ca xin chớ nói nữa! "

Lúc này Lỗ Đạt đã không lời nào để nói, Lâm Xung một câu nói làm cho hắn nghĩ kỹ rất nhiều thuyết từ hết thấy đều không thể nói ra miệng. Mặc dù Lâm Xung biết mình con đường phía trước là cỡ nào gian nguy, biết mình có thể gặp phải là tử vong, hẳn cũng sẽ không buông bỏ, là hân kiên trì của mình, nhiều lời ích lợi gì?

Lỗ Đạt gật đầu, đem trên tay bình mở ra, đưa tới Lâm Xung trước mặt, tiếp lấy trầm giọng nói rằng: "Huynh đệ, tới, chúng ta uống nữa một lần rượu, lần này uống xong, về sau không biết còn có cơ hội hay không. "

Lâm Xung thở dài một hơi, một bả tiếp nhận rượu hộp, hai tay ôm lấy, liền hướng bên mép đưa qua, "Ừng ực ừng ực ", ngay cả uống mấy hớp lớn, tiếp lấy đưa trả lại cho Lỗ Đạt, "Đại ca, mời! "

Lỗ Đạt cười ha ha một tiếng, lớn tiếng khen: "Hào sảng! " tiếp nhận rượu hộp, cũng "Ừng ực ừng ực " uống, Lỗ Đạt đem rượu còn dư lại uống sạch về sau, đem thùng rượu vứt xuống đất, hướng về phía Lâm Xung liền ôm quyền, "Huynh đệ, nhiều hơn bảo trọng! "

Lâm Xung đồng dạng ôm quyền hoàn lễ, ngữ khí trầm trọng, "Đại ca, bảo trọng! Còn có, xin giúp ta rất chiếu cố chuyết kính! "

Lỗ Đạt gật đầu, tiếp lấy xoay người, cũng không quay đầu lại trực tiếp ly khai.

Lâm Xung chiến bại tin tức cuối cùng truyền đến Thọ Xuân, trong lúc nhất thời Thọ Xuân trên dưới nghị luận ầm ĩ. Lâm Xung dẫn tàn binh bại tướng trở lại trong triều, hướng Viên Thuật thỉnh tội.

Lâm Xung đem như thế nào kiến nghị chia đánh Đông Thành, như thế nào dự định tới cứu viện, thì như thế nào bị Quách Khản cùng Tần Chiêu trong ngoài giáp công một nhất thuyết minh, Viên Thuật sau khi nghe xong giận dữ không ngớt, hướng về Lâm Xung quát: "Ngươi vì sao tự ý quyết định chia Đông Thành? Ta bốn chục ngàn đại quân dĩ nhiên để cho ngươi cho ta toàn bộ bại hoại, Lâm Xung a Lâm Xung, ngươi có biết tội của ngươi không! "

Lâm Xung quỳ trên mặt đất, thờ dài nói: "Tội đem chi cầu vừa chết! "

"Hào hào hảo tốt, người đến, đem Lâm Xung lôi ra trăm cột báo lại. "

Viên Thuật mới vừa nói xong, từ đại thần trung lờ ra một người, cao giọng hô: "Bệ hạ dưới đao lưu người! "

Mọi người một, chính là Viên Thuật sách phong Thái úy Trương Huân.

"Thái úy có lời gì nói? "

"Lâm tướng quân cũng không sai lầm, trận chiến mở màn liền chém giết Ngô Minh tới cường chi Vô Song Quân hơn ba ngàn người, đây là bệ hạ cùng Ngô Minh tranh chấp tới nay trận đầu thắng trận lớn. Huống hồ, nguyên bản đại tướng quân cùng Lâm tướng quân hẹn nhau cộng đánh Quách Khản, đại tướng quân lại không thể đúng lúc tiếp viện, trận chiến này đại tướng quân cũng có trách nhiệm, mời bệ hạ đem đại tướng quân triệu hồi, hỏi rõ ngọn nguồn, mới có thể để cho lòng người phục khẩu phục. "

Viên Thuật vừa mới bị tức bất tỉnh đầu, liền phải xử tử Lâm Xung, bây giờ nghe Trương Huân vừa nói như vậy, Viên Thuật cảm thấy lại vô cùng có đạo lý, không khỏi do dự.

Lúc này, bỗng nhiên lại một người đứng dậy, hướng về Viên Thuật tấu nói: "Bệ hạ! Lâm Xung khư khư cố chấp, chia thảo phạt, phạm vào binh gia sự kiêng kỵ, tội khác nên trăm! Vì thần trước đây người quen không rõ, tiến cử Lâm Xung, thần nguyện cùng với cùng tội, mời bệ hạ trị tội! "

Người này chính là trước đây tiến cử Lâm Xung làm tiên phong Đại tướng Viên Dận, bị Lỗ Đạt ba quyền đánh chết Viên Chân cha Viên Dận, thân cư đại Tư Mã, ở Viên Thuật Thọ Xuân trong triều đình khá có nhân mạch.

Viên Thuật vừa nghe, vội vã xua tay, "Đại Tư Mã đừng vội lời nói đùa! Mặc dù Lâm Xung có tội, đại Tư Mã người quen không rõ, cũng không nên cùng tội. Trước chờ đại tướng quân trở về, lại thương nghị như thế nào luận tội. "

"Thần cầu bệ hạ lập tức ban thưởng Lâm Xung vừa chết! "

Viên Dận lần nữa tấu nói, thái độ cường ngạnh, làm cho triều đình mọi người bất minh sở dĩ nhưng, Viên Thuật cũng là không nghĩ ra.

Trương Huân cười lạnh một tiếng, hỏi: "Đại Tư Mã đây là ý gì? "

"Lâm Xung chính là bệ hạ chấp nhận tiên phong đại tướng, bây giờ hao binh tổn tướng, tổn thất binh mã đại hơn ba vạn người, lấy quân pháp luận xử, tội ác tày trời! Không biết Thái úy có gì kiến giải? "

Trương Huân đi hướng Viên Dận, cười ha ha một tiếng, "Đại Tư Mã, bệ hạ đều đã nói, chờ đại tướng quân trở về, lại nhất tịnh luận tội, vì sao đại Tư Mã thật không ngờ tương bức quá gấp? Chẳng lẽ bệ hạ nói như vậy còn chưa đủ biết không? "

Viên Dận cũng không nhường chút nào, "Làm người quân giả, có công làm thưởng, có tội tất phạt, thưởng phạt chi đạo, phải có sát. Nay Lâm Xung tội, tội khác nên trăm, bệ hạ nhân Từ, nhưng bọn ta vì thần giả không thể tổng Thuận bệ hạ ý, làm một cái a dua nịnh hót tiểu người. "

"Ha ha, nói rất hay, Viên Tư Mã, người bây giờ muốn đẩy Lâm Xung vào chỗ chết, còn không phải là bởi vì người ấu tử Viên Chân tới cửa khinh bạc Lâm Xung tướng quân vợ hay sao, ngược lại bị du hiệp giết chết nguyên cơ. Người lòng có không cam lòng, đem tức giận hoàn toàn rơi tại Lâm tướng quân trên người, đây cũng là đạo lý gì? "

"Trương Huân, người dám ngăm máu phun người, người như vậy vì Lâm Xung biện giải, chớ không phải là thu Lâm Xung chỗ tốt gì hay sao? "

"Viên Dận, người quan báo tư thù, muốn hủy diệt hư quốc gia cột trụ, là có ý gì? "

Viên Thuật nghe hai người nói nhao nhao không ngớt, không khỏi trở nên đau đầu, hần bỗng nhiên vỗ bàn một cái, rống to: "Tất cả yên lặng cho ta xuống tới! "

Trong lúc nhất thời Viên Dận cùng Trương Huân đều không nói thêm gì nữa, lấy nỗi giận Viên Thuật, bọn họ đều tự giác lui trở về vị trí của mình.

"Không phải quân các người có cái gì ân oán, trước đem Lâm Xung bắt giữ Ở trên Thiên lao, chờ đại tướng quân trở về lại định đoạt sau. Có nữa dám nói giả, trăm giết hần trước. " Viên Thuật lược câu tiếp theo ngoan thoái sau, liền rời đi triều đình.

Viên Dận rời Trương Huân, lại quỳ dưới đất Lâm Xung, lạnh lùng nói rằng: "Ta ngược lại muốn ai có thể bảo vệ được người! " nói xong phẩy tay áo một cái cũng ly khai.

Trương Huân đã đi tới, đem Lâm Xung đỡ dậy, thờ dài một hơi, "Lâm tướng quân, nhân tình ấm lạnh lòng người dễ thay đổi, ngay tại lúc này như vậy. Có một số việc, bệ hạ cũng không thể nhận hắc bạch. Mấy ngày nay Lâm tướng quân nhớ lấy phải cẩn thận một chút, ta sợ Viên Dận sẽ ở trong thiên lao ra tay với người. "

Chương 117: Trương Huân trọng nghĩa hộ tống Lâm Xung, Ngô Minh may mắn triệu Tông Xác

Lúc này Lâm Xung, nguyên bản đã ít ôm mộng sống hy vọng. Trương Huân che chở làm cho Lâm Xung trong lòng tràn đầy cảm kích, dưới so sánh, Lâm Xung đối với Viên Dận trước sau tưởng như hai người biểu hiện, tràn đầy phần hận, mà hết thấy này chỉ là bởi vì, Viên Dận con trai Viên Chân, khi dễ phu nhân của mình chưa thành bị giết nguyên cố.

"Viên Dận a Viên Dận, thua thiệt ta lúc đó đưa người dẫn vì Bá Nhạc! Kết quả là dĩ nhiên thăm nghĩ quan báo tư thù, làm cho ta vào chỗ chết, thực sự nhục cười! Ta đây một thân kỹ năng, chẳng lẽ cứ như vậy hủy hay sao? Ta không cam lòng! " Lâm Xung trong lòng reo hò.

Trương Huân lấy Lâm Xung ở nơi nào kinh ngạc chờ ra, vỗ vai hắn một cái bâng, "Lâm tướng quân, cũng không nên suy nghĩ nhiều, trong thiên lao, gia tăng chú ý, ăn uống vật, đừng có đơn giản vào bên. Ta nếu như thuận tiện, sẽ đi dẫn thiên lao thù tốt lưu tâm một cái, tất cả cũng xin cẩn thận một chút. "

Nói xong, Trương Huân cũng ly khai triều đình, triều đình bên ngoài cấm quân cũng từ từ đi đến, Lâm Xung từng là bọn hắn Phó thống lĩnh, cấm quân trong thị nhiều qua Lâm Xung ân huệ, lúc này, đều có chút vì Lâm Xung tổn thương bởi bất công.

"Các vị huynh đệ, lần này Lâm mỗ ra quân bất lợi, hao binh tổn tướng, không làm người khác việc, mau mau đem ta giải vào thiên lao, để tránh khỏi người khác chuyện linh tinh giết thời gian, cùng chư vị huynh đệ tiền đồ bất lợi. "

Cấm quân đem Lâm Xung "Giải đến " trong thiên lao, giao cho thiên lao thù tốt, Lâm Xung bị nhốt ở một cái nhà một gian, tình yên tĩnh chờ vận mạng thăm lí và phán quyết.

Kỷ Linh nhận được Viên Thuật khẩn cấp triệu hồi tin tức sau, mới biết Lâm Xung bởi vì binh bại bị xuống đến thiên lao việc, Kỷ Linh thở dài một tiếng, hướng Kỷ Tăng Chân nói rằng: "Lâm Xung tướng quân bởi vì ta chờ trợ giúp bất lực, hao binh tổn tướng, bây giờ bệ hạ mặt rồng giận dữ, đem Lâm Xung giam giữ Ở trên Thiên lao, truyền cho ta trở về luận tội. "

Kỷ Tăng Chân quan tướng mũ gỡ xuống, chuyển ở Kỷ Linh thù, "Đại tướng quân, là Kỷ Thân xử trí không kịp, bị Quách Khản mấy ngàn nhân mã lừa xoay quanh, mời đại tướng quân dựa vào sự thực tấu lên, đuổi nguyên ý gánh chịu tất cả chịu tội. "

Kỷ Linh tay đẩy, đem Kỷ Tăng Chân tay đẩy ra, thần tình trang nghiêm mà lấy hắn, "Tăng Chân, thắng bại là chuyện thường binh gia, không đến một khắc cuối cùng, cũng không muốn xem thường buông tha. Toàn Tiêu phòng thủ, còn muốn dựa vào Tăng Chân cùng Tăng Mạnh. Ta đi theo bệ hạ nhiều năm, bệ hạ sẽ không làm khó ta, chỉ là thẹn với Lâm tướng quân, hồi triều sau đó, ta tự nhiên toàn lực quay vòng, bảo trụ Lâm tướng quân. "

Kỷ Tăng Mạnh lấy hai người như vậy chán ngán thất vọng, không khỏi trong lòng buồn bực, "Đều là Từ Ninh cùng Vuơ Thông tiểu nhi, ta đây liền mang đại quân đưa hắn hai người bắt về, lấy tiêu tan mối hận trong lòng của ta. "

Kỷ Tăng Chân ánh mắt sắc bén phui Kỷ Tăng Mạnh liếc mắt, lớn tiếng nói rằng: "Tăng Mạnh, đừng vội hồ đồ! Bây giờ Từ Vuơ nhị tướng định nhưng đã lui về Trừ Huyền, nơi nào còn có thể tìm được bọn họ. "

"Nhưng là nhưng là tiểu đệ ta khẩu khí này thực sự không nuốt trôi! " Kỷ Tăng Mạnh mười phần không cam lòng nói.

"Nuốt không trôi cũng muốn nuốt! Nhỏ không Nhịn sẽ loạn Mưu lớn, Quách Khản đại phá Lâm Xung sau, tất nhiên sẽ hợp binh một chỗ, xâm chiếm ta Toàn Tiêu, nghe nói Ngô Minh tân thu Đan Dương Lưu Diêu, hết bên ngoài binh mã, thanh thế đại chấn, nếu như kia từ Kiến Nghiệp xâm chiếm, Toàn Tiêu lâm nguy! "

Kỷ Linh gật đầu, "Tăng Chân nói có lý, lần này ta trở về, tự nhiên hồi bẩm bệ hạ, triều đình có hay không còn có thể rút ra binh lực tiếp viện, Toàn Tiêu cũng bỏ qua a !! "

Kỷ Tăng Chân khoe miệng giật giật, không nói gì.

"Ngô Minh tiểu nhi, nếu như ta gặp được hắn, định trước đem hắn nhất đao lưỡng đoạn! " Kỷ Tăng Mạnh oán hận nói rằng.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Kỷ Tăng Mạnh cừ hận giá trị 8 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 118, cừ hận giá trị 195. "

Ngô Lập Nhân nghe được hệ thống nêu lên, không khỏi hiểu ý cười, cừ hận như vậy giá trị, tới càng nhiều càng tốt. Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến đoạn thời gian trước, Quách Khản tự mình cùng Lâm Xung một mình đấu việc, Ngô Lập Nhân nhìn không được xoa xoa đôi bàn tay.

"Đứng lên bản túc chủ lại nên tới điểm triệu hoán rồi! Dừng tướng vẫn là quá ít, cho bản túc chủ dùng cừu hận giá trị triệu hoán hai lần dừng tướng a !! "

"Xin hỏi túc chủ có hay không sử dụng 180 điểm cừu hận giá trị tiến hành hai lần triệu hoán? "

"Là. "

"Lần đầu tiên ngẫu nhiên triệu hoán trong tiến hành, túc chủ sẽ được chủ thuộc tính vì võ lực lịch sử nhân tài, vũ lực phạm vi vì 85- 95, mời túc chủ kiên trì đợi. "

Bản túc chủ kiên trì lấy, chỉ cần cho ta triệu hồi ra vũ lực 92 trở lên, ta cũng liền hài lòng, Ngô Lập Nhân âm thầm cầu nguyện.

"Tích! Ngẫu nhiên triệu hoán trong tiến hành, túc chủ tướng từ sau đây ba gã lịch sử nhân tài trung chọn một gã. "

"Ngẫu nhiên lịch sử võ tướng nhân tài một: Bắc Tống khai quốc đại tướng Hô Diên Tán, Hô Diên Tán tứ duy thuộc tính vì vũ lực 95, chỉ huy 70, trí lực 40, chính trị 35. "

"Ngẫu nhiên lịch sử võ tướng nhân tài hai: Bắc Tống khai quốc đại tướng Thôi Hàn, Thôi Hàn tứ duy thuộc tính vì vũ lực 89, chỉ huy 82, trí lực 78, chính trị 65. "

Hôm nay là Bắc Tống khai quốc buổi biểu diễn dành riêng, ân, nhất định là như vậy.

"Ngẫu nhiên lịch sử võ tướng nhân tài ba: Nam Bắc triều nam triều Tống danh tướng Tông Xác, Tông Xác tứ duy thuộc tính vì vũ lực 94, chỉ huy 88, trí lực 75, chính trị 55. "

Ha ha, bị hệ thống dùng dùng dùng về mặt rồi, hệ thống ngẫu nhiên hệ thống nhất định là giả mạo.

"Bản túc chủ tuyển trạch Tông Xác. "

Không hề nghi ngờ, tuy là vũ lực thấp hơn Hô Diên Tán, thế nhưng còn lại thuộc tính đánh thắng Hô Diên Tán. Tông Xác phải không hai tuyển trạch, "Nguyên ngôi con gió mạnh vượt mười ngàn trong lãng ", có thể nói ra bức cách cao như vậy lời nói, há là kẻ đầu đường xó chợ? Huống chi, đây cũng là họ Tông, suy nghĩ một chút mấy ngày trước đây không cần thận bạo nổ đi ra Tông Trạch, đều là họ Tông, khó bảo toàn trong lúc đó không có quan hệ, đến lúc đó sau, tướng thu phục cũng thuận tiện một ít.

"Bây giờ tiến hành lần thứ hai triệu hoán, túc chủ tướng từ sau đây ba gã lịch sử võ tướng nhân tài trung chọn một gã. "

"Ngẫu nhiên lịch sử võ tướng nhân tài một: Bắc Tống Lương Sơn hảo hán tiểu ôn Hầu Lữ Phương, Lữ Phương tứ duy thuộc tính vì vũ lực 85, chỉ huy 50, trí lực 55, chính trị 45. "

"Ngẫu nhiên lịch sử võ tướng nhân tài hai: Bắc Tống Lương Sơn hảo hán Trại Nhân Quý Quách Thịnh, Quách Thịnh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 80, chỉ huy 63, trí lực 60, chính trị 66. "

Được, lại là Lương Sơn buổi biểu diễn dành riêng rồi, vẫn là cái này một đôi đầu bi, một cái tiểu ôn Hầu, một cái Trại Nhân Quý, tiểu ôn Hầu đi ra dùng tới đại Ôn Hầu, một đao liền KO; Trại Nhân Quý dùng tới Tiết Nhân Quý cũng kết cục giống nhau. Chờ mong hệ thống về mặt, cho ta một cái không cùng một dạng đại tướng.

"Ngẫu nhiên lịch sử võ tướng nhân tài ba: Bắc Tống Lương Sơn hảo hán Bệnh Quan Sách Dương Hùng, Dương Hùng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 88, chỉ huy 73, trí lực 65, chính trị 52. "

Ha ha, hệ thống, người tuyệt đối là nghe được ta nội tâm tiếng hô đi? Một lần ra ba Lương Sơn, vẫn là kém như vậy thuộc tính, chẳng lẽ vận khí tốt vừa mới dùng hết rồi? Hoặc là người liền không thể ngẫu nhiên ba cái cùng phía trước ba cái được tuyển chọn trao đổi một cái? Trên số liệu tốt nhất chính là Dương Hùng rồi, cũng chỉ có thể chọn hắn, nhưng là cái này Bệnh Quan Sách tên hiệu chỉ sợ là gọi không được a !? Quan Sách hiện tại mới bao lớn, lấy cái tước hiệu này Quan nhị gia sẽ tìm người liều mạng.

"Tích! Chúc mừng túc chủ dùng 180 điểm cừu hận giá trị, triệu hoán thu được Nam Bắc triều Tông Xác cùng Bắc Tống Lương Sơn hảo hán Dương Hùng. Tông Xác trồng vào thân phận vì Đan Dương thành thân sĩ, họ Tông, tên Xác, tự Nguyên Can, bởi vì ngưỡng mộ túc chủ, mấy ngày gần đây sẽ xin vào chạy túc chủ. Dương Hùng trồng vào thân phận vì Từ Ninh ngày cũ đồng bào, bởi vì Từ Ninh làm thư tương chiêu, đều là túc chủ hiệu lực, hiện nay đang chạy về Trừ Huyện trên đường, dự tính mấy ngày bên trong đem chạy tới Trừ Huyện. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, cũng so so với thỏa mãn, chỉ ít hiện tại chế phục người mới không có khó khăn như vậy rồi, "Hệ thống, vì sao hiện tại thu người mới không cần phức tạp như thế rồi? "

"Tích! Bởi túc chủ chiếm giữ châu quận, lại đem Tào Tháo giết đại bại, hiện tại nổi tiếng bên ngoài, đơn giản mà nói, là túc chủ danh vọng cao, nhân tài dĩ nhiên là sẽ tương đối dễ dàng xin vào, chẳng những là triệu hoán, tam quốc bản thổ nhân vật cũng có thể chủ động tới đầu túc chủ. "

"Ha ha, quả thế a! cho bản túc chủ kiểm tra đo lường dưới trước mặt tứ duy thuộc tính, hiện tại phải có gia tăng đi? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ trước mặt tứ duy thuộc tính vì vũ lực 83, chỉ huy 40+ 3, trí lực 70+ 2, chính trị 33+ 3. "

"Vũ lực sao lại thế một chút cũng không có thay đổi, cái này không khoa học! "

"Túc chủ kinh nghiệm thực chiến không đủ, vì vậy nắm giữ Hồ Nha Thương pháp thức thứ năm Đắc Nhân vẫn không có bất kỳ tiến bộ nào, mời túc chủ không ngừng cố gắng! "

Được rồi, tôi vẫn là phải nhiều đánh quái mới có thể thăng cấp a!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Ngô Minh ban lệnh chiêu hiền, Chu Du du lịch kéo tài

"Túc chủ trước mặt sở hữu thân mật điểm 118, cừu hận giá trị 15 điểm, xin hỏi có hay không tiếp tục triệu hoán? "

Không phải triệu hoán rồi, lưu cái 100 điểm đồ dự bị a !! Ngô Lập Nhân nói xong, thối lui ra khỏi hệ thống.

Ngô Lập Nhân suy tính bước tiếp theo nên như thế nào hành động, đã không có quân sư cùng đô đốc, hắn luôn cảm giác mình hoàn toàn không biết phương hướng lớn ở nơi nào, nhân Vương Thủ Nhân thành thân đã có hơn một tháng rồi, tuần trăng mật hắn là độ xong, là lúc sau kêu gọi ta Đại quân sư rồi.

Đúng lúc này, một bóng người quen thuộc từ bên ngoài đi đến, toàn thân áo trắng, mặt mày hớn hờ, không phải Vương Thủ Nhân thì là người nào!

"Gặp qua chủ công! "

Ngô Lập Nhân dụi dụi con mắt, xác nhận chính mình không có sai, hắn vội vã nghênh đón, thoải mái cười, "Ta vừa mới còn đang suy nghĩ quân sư có hay không đã độ hết tuần trăng mật, không nghĩ tới quân sư liền xuất hiện ở đây, thực sự là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến. "

"Cái gì, Tào Tháo tới? " Vương Thủ Nhân vẻ mặt khó hiểu,

Ngô Lập Nhân sững sốt một chút, cười xấu hổ cười, "Cũng không phải, cũng không phải, ta là nói một chút quân sư quân sư đã đến. "

Vương Thủ Nhân cũng không có tiếp tục miệt mài theo đuổi, "Chủ công đợi Thủ Nhân như vậy ân sâu, Thủ Nhân tự nhiên không thể vẫn hăm sâu ôn nhu chi Hương. Mấy ngày trước đây, Quách đô đốc phái người truyền đến tin tức, hắn đại phá Viên Thuật tiên phong Lâm Xung, đánh chết bắt tù binh Viên quân hơn ba vạn người, chỉ bắt quá Tần tướng quân Vô Song Quân trận chiến này tổn thất gần 5000 người. "

Vương Thủ Nhân đem Quách Khản như thế nào đại phá ra nghi binh, xảo cứu Đông Thành việc từng cái nói cùng Ngô Lập Nhân nghe, Ngô Lập Nhân đi qua hệ thống, hoàn toàn không thể hiểu được cuối cùng chuyện gì xảy ra, nghe được Vương Thủ Nhân như vậy cận kề vừa nói, không khỏi thở dài nói: "Trọng Hòa thật là đương đại danh tướng! "

"Chủ công, nếu Đan Dương đã định, sao không nhân cơ hội này tiến quân Toàn Tiều, cùng Quách đô đốc cùng nhau bắt Toàn Tiều? "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Ta đang có ý đó, chỉ là quân sư không ở, trong chốc lát không quyết định chắc chắn được, lại kiêm cùng đô đốc tin tức thông truyền bất tiện, cố mà không có hành động. "

"Chủ công, đô đốc mấy ngày gần đây biết có hành động, mời chủ công suất đại quân tiên tiến trú Mạt Lăng, đến lúc đó là được cộng đánh Toàn Tiều. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Dương Minh nói như vậy, chánh hợp ý ta. Bất quá có chuyện, cần Dương Minh làm thay. "

"Mời chủ công phân phó! "

"Hiện nay loạn thế, chư hầu đều nổi dậy, anh hùng xuất hiện lớp lớp, muốn được thiên hạ, trước phải nhân tài. Bây giờ mới được Đan Dương đất đai một quận cùng Ngô Quận cân nhắc Huyện, Giang Đông nơi, có nhiều nhân tài, ta ý phát nhất chiêu hiền lệnh, lệnh thiên hạ hiền tài chỉ sĩ người tài ba tấn bên ngoài tài, có thể từ? "

Vương Thủ Nhân vừa nghe, trong mắt tràn đầy tán thán, "Chủ công có thể có này lo, thật sự là hùng chủ chi vi! Muốn được thiên hạ, trước hết được nhân tài. Tuy là bây giờ chủ công dưới trướng văn thân võ tướng có rất nhiều, nhưng không đủ để cùng thiên hạ tranh chấp, thuộc hạ cái này đi viết một tờ chiêu hiền lệnh, hiểu dụ mỗi bên quận huyện. "

Ngô Lập Nhân đi ra Vương Thủ Nhân hưng phấn, nhiệt tình của hắn, so chính mình cao hơn phỏng. Ngô Lập Nhân ban phát chiếu hiền lệnh là muốn lấy mấy cái ngẫu nhiên xuất thế đầu sao người mạnh, tuy là hệ thống nói biết có một xin vào chính mình, thế nhưng cứ như vậy chờ cũng không phải biện pháp, đó không phải là lãng phí nhân tài sao? Nếu như phát chiếu hiền lệnh, nói không chừng còn có thể chiếu một cái tiền một cái, mỗi nghĩ vậy, Ngô Lập Nhân liền vô cùng hài lòng.

Ngô Lập Nhân ngồi xuống mới vừaYY một cái biết, chỉ thấy Vương Thủ Nhân liền đang cầm một tờ công văn đã đi tới, Ngô Lập Nhân có chút hoang mang: Lễ nào ta mới vừa ngủ? Vương Thủ Nhân sao lại thế nhanh như vậy liền hoàn thành?

"Đương Minh dùng cái gì như vậy thần tốc? "

Vương Thủ Nhân cười ha ha, "Chủ công chê cười, chiếu này hiền lệnh, ngô đã nghĩ chi nhiều lần, vừa gặp chủ công hỏi, liền viết xuống dưới. "

Ngô Lập Nhân thế mới biết, việc này kỳ thực Vương Thủ Nhân vẫn luôn là đang suy nghĩ, cùng mình đơn giản ý tưởng bất đồng, Vương Thủ Nhân có thể nói là không rõ chi tiết, đều bang tự cân nhắc xuống dưới, may mà mình có thể triệu hoán nhân tài, nếu không Vương Thủ Nhân nhất định sẽ thực sự dốc hết tâm huyết.

Ngô Lập Nhân cảm lấy Vương Thủ Nhân nghĩ tốt chiếu hiền lệnh, đọc: "Tích nghe thấy tằm có hiếu công, chiếu hiền thiên hạ, lấy được Vệ Ưởng, cố thành Thủy Hoàng chi Đế; hán có Cao Tổ, cầu hiền tứ hải, thủy có tam kiệt, hưng thịnh hán đến nay. Hiền nay thiên hạ, Hán thất sụp đổ, nghịch tặc không ngờ. Ngô trên thừa vua ra lệnh, liếc nghịch phạt loạn, người hầu lúc, đặc biệt cầu tứ phương. Sĩ lấy hiền luận, người lấy tài phân, hoặc cầu ở không quan trọng hoặc bắt nguồn từ ti tiện. . . "

"Nhưng có chút có thể, tằm khả vì dùng, đồng tâm lực lực, dẹp an thiên hạ. Không khỏi thương hải di châu chi tiếc, do đó bố cáo thiên hạ, mạn sử dụng nghĩ vào. "

Ở khúc a Huyện bên ngoài, một đám người vây quanh một tấm bố cáo, có người từ trước đến sau nói ra, tất cả mọi người nghị luận âm ỉ, có người cao hứng bưng bưng, có người chân mày nhíu chặt.

Trong đó có người tuổi trẻ, xong sau, gạt đầu, nhẹ nhàng cười nói: "Ngô công chí chí không nhỏ, thật là một Thời Minh chủ. "

Tên còn lại vỗ tay mà cười, "Công chẳng lẽ có ý định hợp nhau từ? "

"Đại tranh chi thế, ai khó đoán trước, nay bạn thân đã khuất tương chiếu, An bằng lòng bối chi? "

"Công Cần chi tài, có thể so Trương, Hàn, nếu ái mộ lấy trợ Bá Phù, đại sự tất thành! "

"Từ Kính đừng vội khen ta! Từ Kính chi tài cùng ta khó phân cao thấp, vì tránh loạn từ Đông Thành thoát đi, sao không đi đầu Ngô Minh? "

Hai người này chính là Chu Du cùng Lỗ Túc, Lỗ Túc nguyên do Đông Thành người, Quách Khản đại quân chiếm Đông Thành sau đó, Lỗ Túc liền cử gia dõ đi Ngô Quận, xin vào Chu Du, hai người cùng nhau ở Giang Đông mỗi bên Quận du lịch, nói thoải mái thiên hạ đại thế.

"Công Cần nói như vậy, chiết sát Túc cũng! Túc khôn vô cùng xin vào Công Cần, Công Cần nếu đi đầu Bá Phù, Túc An bằng lòng từ người khác, cùng Công Cần là địch, Túc nguyện đi theo, cùng Phụ Bá Phù, cộng thành đại nghiệp. "

Chu Du gạt đầu, nắm lên Lỗ Túc thủ, "Từ Kính thật trung hậu người cũng! Du còn cần đi phỏng vấn hai người, cùng trợ Công Cần! "

"Công Cần nói như vậy chẳng lẽ Lư Giang hai cái từ? "

Chu Du cười ha ha một tiếng, "Người hiểu ta Từ Kính cũng! "

Đan Dương Quận, hấp Huyện.

Có nhất trung niên Nông dân, tuổi tác hơn ba mươi tuổi, dường như mới từ trong đồng ruộng môn thủ công trở về, hắn người mặc bụi áo vải, chân mang một đôi giày rom, giày mặt trên còn có rất nhiều bùn ướt, trên mặt có một chút tang thương, lẳng lặng lấy trên tường thành dán chiếu hiền lệnh dò ra.

Một lát sau, hắn bỗng nhiên nhếch môi cười một cái, tiếp lấy trực tiếp đi hướng hấp Huyện Huyện thừa Phủ.

"Người kia dừng bước, nơi này là Huyện thừa Phủ, những người không có nhiệm vụ, vô sự không nên tới gần. "

Trước cửa phủ quân sĩ đưa hắn lan ở ngoài cửa, Nông dân nhìn thủ vệ quân sĩ, "Mời báo Vu Huyện thừa đại nhân, nào đó có một hiền tài tiến cử cho Huyện thừa đại nhân. "

"Người có hiền tài tiến cử? Hiền tài ở nơi nào? " quân sĩ tự nhiên cũng biết Ngô Lập Nhân ban bố chiếu hiền lệnh.

"Nhìn thấy Huyện thừa, nào đó tự nhiên nói cho hắn biết. "

quân sĩ nửa ngờ nửa tin, nhưng là vẫn đi vào báo cáo Huyện thừa, Huyện thừa nghe nói có người tiến cử hiền tài, vội vã tông phủ trong tiểu bào đi ra, dù sao Ngô Lập Nhân đã minh xác dụ lệnh, nếu như ở đâu có người đưa tới hiền tài, nên Huyện quan phụ mẫu biết có tương ứng tương thưởng.

"Hiện tài ở nơi nào, hiện tài ở nơi nào? "

Huyện thừa sau khi ra ngoài, hai mắt phẳng phát có thể phun ra lửa, khát cầu mà lấy một thân bần sinh Nông dân.

Nông dân cười một cái, "Huyện thừa đại nhân, hiện tài xa cuối chân trời, tần ở trước mắt, nào đó cũng được! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: theo gió vượt sóng văn kê khởi vũ

Huyện thừa lấy một thân lây lợi người, không khỏi nhú mảy, tiện đà biến sắc, hướng về phía dân phu quát lớn: "Từ đâu tới gian xảo dân, dám ở chỗ này trên chọc cùng ta! Nếu không phải là bản lão gia tỳ khí không sai, sớm dạy người đưa người loạn bồng dả ra, còn không mau lui xuống cho ta! "

dân phu nghe xong, thần sắc không thay đổi, tiếp tục nói: "Huyện thừa đại nhân, Ngô công ở bỏ cáo trên đã nói rõ, cầu hiện cử tài không hỏi ra thân, chẳng phân biệt được giá cả thế nào, toàn bằng thực học, duy tâm dùng. Nào đó mặc dù toàn thân lây lợi, lại đầy bụng thao lược, Huyện thừa đại người không thể tuệ nhân thưởng thức anh tài, nào đó liền Mao Toại tự đề cử mình. Ngô công hữu nói: Nếu như phát hiện hiện tài, các nơi quan viên cần làm chăm chú đề cử, không được sai lầm. Nay hiện tài đang ở trước mắt, đại nhân nếu như đem ta xua đuổi, tội khác đại yên! "

Huyện thừa nghe được người này nói đạo lý rõ ràng, không cảm thấy có chút hoài nghi mình lúc ban đầu pháp. Lại nghĩ đến Ngô Lập Nhân bỏ cáo trên quả thực như thế viết, mỗi bên phát hiện hiện tài cần từ các nơi quan viên tự mình đưa đến Từ Châu trị sở Hạ Bi, giao cho chủ bộ Trần Cận Nam khảo hạch. Nếu là có người phát hiện hiện tài mà không báo giá thậm chí cố ý làm khó dễ giả, hình cùng phân bộ.

Huyện thừa nhìn từ trên xuống dưới dân phu, tiện đà hỏi: "Người nói chính mình đầy bụng thao lược, có thể hay không trước tiên là nói về cùng ta nghe, ta người nói là thật hay không. "

dân phu cười ha ha một tiếng, "Huyện thừa đại nhân chẳng phải vấn: Hạ trùng không thể ngữ băng, giếng con ếch không thể ngữ Vu hải? Ta đầy bụng thao lược chỉ có thể nói cùng kiến thức trác tuyệt hạng người, há lại bằng lòng cùng các người tiểu lại nói phải hiểu? "

Huyện thừa nghe được dân phu lời ấy, chẳng những không có sức sống, ngược lại có chút vui vẻ, "Nghe công lời ấy, dường như quả thật có vài phần kỹ năng. Đã như vậy, ta đây liền đề cử tiên sinh đến Hạ Bi, nếu như tiên sinh quả có thể được chủ công thưởng thức, tiền đồ bất khả hạn lượng, về sau mong rằng có thể nhiều hơn dần. "

Tam quốc cái niên đại này, có vài người đối với cuồng ngạo hạng người lại cách bên ngoài tôn trọng, càng là nói trước không có người sau cũng không có người, càng là có thể được nhân tôn kính. Dù sao ai cũng không biết hẳn nói rốt cuộc là có phải hay không thật sự có như vậy tài có thể. Đương nhiên nếu như vẫn như vậy, cũng biết đưa tới họa sát thân, tựa như Di Hành, cuối cùng chết ở Hoàng Tổ thủ -- trang bức có nguy hiểm.

dân phu gật đầu thoáng thăm hỏi, "Làm phiền Huyện thừa đại nhân! "

Huyện thừa càng cao hứng hơn, "Không biết tiên sinh cao danh? Ta cũng tốt cụ Biểu tiến cùng chủ công. "

"Nào đó họ Tông tên Xác, tự Nguyên Can. "

"Thì ra tiên sinh chính là từng nói nguyện ngồi con gió mạnh vượt mười ngàn lý lăng Tông Nguyên Can Tông tiên sinh! Tiên sinh tên, sớm có nghe thấy, vẫn vô duyên nhìn thấy, hôm nay nhìn thấy Tôn mặt, thực sự phước đức ba đời! " Huyện thừa hướng Tông Xác thi lễ một cái, "Ta sẽ đi ngay bây giờ cụ bề ngoài tâu, mời Tông tiên sinh tiên tiến nội sảnh rửa mặt chải đầu một phen, tối nay phải vài tên kiện tốt hộ tống tiên sinh đi trước Hạ Bi. "

Tông Xác trong mắt tràn đầy ước ao, hẳn hy vọng Ngô Lập Nhân thật là một đời minh chủ, mình cũng có thể hiện ra hết có khả năng, thực hiện trong ngực hoài bão.

Thế gian nhân vật anh hùng vô số, cũng rất nhiều người Sinh không gặp thời, cố gắng cả đời cũng không thể như ý, tựa như lúc này Tô Dịch.

Tô Dịch nguyên là U Châu nhân sĩ, ở biên cảnh một người tên là Tăng Huyện địa phương. Tăng Huyện ở vào Tiên Ti cùng Ô Hoàn chờ dị tộc xâm lấn U Châu then chốt nơi, thì ra nhà Hán thiên tử phái đại quân ở chỗ này trấn thủ. Sau lại người Tiên Ti thừa dịp Hán thất thế nhỏ bé, thừa dịp nội loạn chỉ tế quấy nhiễu u cũng, tàn sát rất nhiều biên cảnh Hán nhân, trong đó Tăng Huyện bởi vì mãnh liệt chống đỡ dị tộc xâm lấn trở thành bị người Tiên Ti tàn sát số người nhiều nhất thị trấn. Lúc đó Tô Dịch du học tại ngoại tài may mắn tránh khỏi Vu nan, khi nghe nói cả thành già trẻ bị tất cả đều tàn sát, hẳn tức giận mất lý trí, thậm chí muốn một cái người muốn đi Phục Cửu, cuối cùng bị bạn bè khuyên can. Sau lại Tô Dịch rốt cục rút kinh nghiệm xương máu, cảm thấy muốn báo thù, phải tá trợ ở chư hầu lực. Công Tôn Toàn chiếm giữ U Châu, quanh năm cùng Ô Hoàn, Tiên Ti đẳng ngoại tộc chiến đấu, dưới

trưởng Bạch Mã Nghĩa Tông càng là nổi danh khắp thiên hạ. Tổ Dịch biết, Công Tôn Toàn liền là mình cao nhất chủ công chọn người.

Song khi Tổ Dịch đầu nhập vào cùng Công Tôn Toàn sau, Công Tôn Toàn lại cùng Viên Thiệu mâu thuẫn ngày càng gia tăng, lưỡng bại vì tranh đoạt Ký Châu địa bàn, tranh đấu vẫn chưa từng dừng lại. Tổ Dịch từng nhiều lần tấu lên Công Tôn Toàn, sự chấp thuận chính mình mang vẫn bình mã, trước thu phục Tàng Huyện, lại bắc đánh Ô Hoàn, Tiên Ti các tộc, Công Tôn Toàn chung quy lại này đây phải phòng bị Viên Thiệu tên khó có thể chia làm lý do, cự tuyệt Tổ Dịch thỉnh cầu.

Tổ Dịch chi tâm, Công Tôn Toàn ở trong mắt, nhưng trong lòng thì tương đương bất mãn, hẳn cảm thấy Tổ Dịch đầu dựa vào chính mình có khác rắp tâm, tuy là Tổ Dịch năng lực, hẳn vô cùng thường thức; nếu như không thể thật tình cho mình sử dụng, thì có ích lợi gì? Tương phản, từ Viên Thiệu trốn tránh Phúc Nhĩ Khang lại sâu được Công Tôn Toàn thích. Phúc Nhĩ Khang thống hận Viên Thiệu cùng Lưu Quan Trượng, cho nên mỗi khi cùng Viên Thiệu tranh chấp, Phúc Nhĩ Khang luôn là dụng hết toàn lực, cũng ít nhiều Phúc Nhĩ Khang, tài sử dụng Công Tôn Toàn đối với Viên Thiệu trong tranh đấu sẽ không vẫn rơi vào bị động. Công Tôn Toàn cuối cùng thậm chí đem chính mình Bạch Mã Nghĩa Tông giao ra một bộ phận cho Phúc Nhĩ Khang tự mình suất lĩnh, tỏ vẻ ân sủng. Nhưng mà, Tổ Dịch, nhưng vẫn phần diễn theo quân tham tán quân vụ chức vị, không còn cách nào đạt được Công Tôn Toàn một tia trọng dụng.

Thu sớm một ngày, màn đêm vẫn chưa có hoàn toàn tiêu tán, thì có dậy sớm gà trống gáy rộn ràng -- khanh khách ha, khanh khách ha! Một chỗ trong trại lính, bỗng nhiên có một người tay cầm bội kiếm, từ trong đại trường đi ra. Hắn hít sâu một hơi, nương trong doanh trường ngọn đèn dầu, ở ngoài - trưởng bắt đầu luyện bắt đầu kiếm tới, U Châu vốn là khổ hàn chi địa, tuy là thời gian vẫn là thu sớm, nhưng là cái này năm canh thiên cũng là có tương đương hàn ý.

"Hắc hắc! "

Người nọ bắt tri bắt giác luyện gần nửa canh giờ, hẳn mặc một bộ đơn bạc quần áo, lúc này đã mồ hôi đầy đầu thủy, hẳn không để ý tới đi lau, vẫn như cũ đang không ngừng quơ kiếm trong tay, phảng phất mỗi một chiêu đâm ra, đều ở đây giết địch thông thường, không có lười biếng chút nào.

Không biết có phải hay không là hẳn luyện kiếm thanh âm đánh thức người khác, từ một bên trong đại trường đi ra một cái khác người, hẳn không có phát ra âm thanh, chỉ là lẳng lặng, đến đặc sắc chỗ, hẳn rốt cục nhìn không được vỗ tay tán thưởng. Cái này lúc sau luyện kiếm chỉ nhân tài chú ý tới cách đó không xa "Khán giả ", hẳn vội vã thu hồi bội kiếm, hướng người nọ ôm quyền thi lễ một cái, trong miệng nói rằng: "Phúc tướng quân lễ độ! "

Quan chiến người chính là Công Tôn Toàn trọng dụng người Phúc Nhĩ Khang, mà múa kiếm người dĩ nhiên chính là Tổ Dịch, Phúc Nhĩ Khang đã đi tới, hướng Tổ Dịch đáp lễ lại, trong miệng nói rằng: "Tổ tướng quân dĩ nhiên bắt đầu sớm như vậy, không biết đúng hay không có quá mức tâm sự? "

Tổ Dịch lúc này tài lau mồ hôi trán một cái, thở dài một hơi, "Dịch bình sinh chỉ nguyện, chỉ là muốn thu hồi bị Tiên Ti Ô Hoàn chiếm cứ gia hương Tàng Huyện, nhưng mà chủ công nhưng vẫn không cho phép ta một điểm bình mã, thật sự là có chút trong lòng phiền muộn. Ta mỗi ngày vẫn kê khởi vũ, liền thì không muốn hoang phế một thân võ nghệ, bằng không đến lúc đó sau ta nếu có cơ hội, liền có thể một lần hành động thu hồi Tàng Huyện, truy kích Tiên Ti Ô Hoàn, lúc này mới có thể không phụ ta bình sinh chí chí. "

Phúc Nhĩ Khang lắc đầu, "Tổ tướng quân này chỉ có thể tăng, nhưng mà lại có chút không thức thời vụ. Đương kim thiên hạ, Ký Châu Viên Thiệu cùng chủ công tranh chấp đã lên, bây giờ càng là đến rồi sống còn lúc. Chủ công làm sao có thể xá Ký Châu giàu có chi Châu mà lấy biên tái đất cằn sỏi đá? "

Tổ Dịch nghe được Phúc Nhĩ Khang nói như vậy, không khỏi có chút kích động, hẳn cao giọng nói rằng: "Phúc tướng quân lời ấy sai rồi! Đại Hán mười ba Châu, nói như thế nào đều là ta Hán nhân thiên hạ, cạnh tranh cùng không phải cạnh tranh, tất cả đều ở ta Hán nhân thủ; mà u cũng biên cảnh, lại thường gặp dị tộc xâm lấn, chẳng phải vẫn không phải ta tộc loại kỳ tâm tất dị? Cùng với tranh phong với bên trong, không bằng khu cường đạo Vu bên ngoài, như vậy tài sẽ thành Quan Quân Hầu năm đó oai tên, danh thùy xanh sử. "

Tổ Dịch nói xong, chợt phát hiện Phúc Nhĩ Khang sắc mặt đại biến, vẻ mặt vẻ giận dữ mà lấy Tổ Dịch, "Tổ tướng quân! Ta hảo tâm cùng người trò chuyện với nhau, người An dám nhờ vào đó châm chọc với ta? Thật sự là không biết điều! " nói xong, phẩy tay áo một cái, liền xoay người rất nhanh trở lại doanh trường của mình trong, lưu lại thật lâu không thể bình tĩnh Tổ Dịch đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

Hắn đã quên một việc, Phúc Nhĩ Khang chính là dị tộc người.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Tổ Dịch ngàn người đánh dị tộc, Lưu Bị vạn chúng thảo hắc sơn

Tổ Dịch đến Phúc Nhĩ Khang bị tức giận rồi đi, trong lòng không khỏi có chút ảo não, muốn gọi lại hắn, há hốc mồm, cuối cùng không có gọi ra. Hắn

cùng Phúc Nhĩ Khang mặc dù là đồng僚, đối với Phúc Nhĩ Khang hành quân đánh giặc năng lực cũng có chút tán thưởng, nhưng là Phúc Nhĩ Khang phẩm tính nhưng vẫn không vì mình sở hỉ. Từ Phúc Nhĩ Khang phản loạn Viên Thiệu, bức đi Triệu Vân sau đó, ở Tô Định trong lòng đối với Phúc Nhĩ Khang liền có một loại khinh thường chi tâm.

Tô Định tuy là chưa bao giờ ở trong miệng nói qua, thế nhưng chỗ hấn sự tình luôn luôn quang minh lỗi lạc, sẽ không ngoài sáng một bộ ngăm một bộ, có mấy lời mặc dù không nói, liền có thể khiến người ta cảm thấy đến, đặc biệt Phúc Nhĩ Khang, hấn có thể tình huống cảm thụ được từ Tô Định bị khinh thị cảm giác. Ngày hôm nay đến Tô Định vẫn kê khởi vũ, trong lòng không khỏi nghĩ có thể tốt nói lẫn nhau nói, có thể hay không cải thiện quan hệ lẫn nhau. Ai biết mới vừa nói không có vài câu, Tô Định một câu "Không phải ta tộc loại kỳ tâm tất đị" làm cho Phúc Nhĩ Khang triệt để phần nộ rồi. Ngón giả vô ý người nghe có lòng, Phúc Nhĩ Khang cảm thấy Tô Định nhất định là dùng những lời này châm chọc chính mình.

Qua một hồi lâu Phúc Nhĩ Khang vẫn vẻ giận dữ chưa tán, cắn răng nghiêng lợi nói: "Ngươi đã nghĩ như vậy thu phục Tàng Huyện, ta đây liền tấu mình chủ công, cho ngươi cơ hội này, đến lúc đó sau nếu không phải thắng để cho ngươi tốt. "

Sáng sớm đã lớn Lượng, Phúc Nhĩ Khang cả bức khôi giáp, tiến hành theo thông lệ binh mã thao luyện. Luyện rồi một canh giờ, chỉ thấy Công Tôn Toàn một thân một mình cũng đến thao luyện tràng dò xét, Phúc Nhĩ Khang đến rồi, vội vã nghênh đón, cúi đầu hành lễ: "Tham kiến chủ công! "

Công Tôn Toàn gật đầu, nói: "Nhĩ Khang không cần đa lễ, theo ta cùng nhau dò xét một phen. "

Hai người cùng nhau đang thao luyện tràng thượng đi tới, lấy, Phúc Nhĩ Khang lấy Công Tôn Toàn nhú mảy, thỉnh thoảng có chút thờ dài, liền mở miệng hỏi: "Chủ công có gì chuyện phiền lòng, không ngại nói cùng mặt tướng, mặt tướng cũng tốt cùng chủ công phân ưu giải nạn. "

"Nhĩ Khang đối với Sĩ Trĩ (Tô Định tự) có từng lý giải? "

Phúc Nhĩ Khang suy nghĩ một chút, mở miệng nói: "Tổ tướng quân thường có chí lớn, mỗi ngày vẫn kê khởi vũ, làm người ta không thể không kính phục! "

Công Tôn Toàn nghe xong, không khỏi biến sắc, "Ra sao chí lớn? Nhĩ Khang không ngại nói rõ. "

"Tổ tướng quân thường xuyên có đơn độc lĩnh binh đánh Đông dẹp Bắc bình định tứ hải chi nguyện, đây là chí lớn. Chỉ là chủ công không cùng bên ngoài cơ hội, hấn liền thường không hề được mình chủ chi thán. "

Công Tôn Toàn nghe xong, lập tức cả giận nói: "Tô Định vô lễ! "

Nói xong lại thờ dài một tiếng, "Nếu như Sĩ Trĩ có thể an tâm nghe ta điều khiển, làm việc cho ta, ta há có thể không cùng hấn binh Mã Thống lĩnh? Chỉ là hấn chỉ là muốn tiến công tái bắc đất cần sỏi đá, có ích lợi gì? "

"Chủ công, nếu như nếu không cùng với mồi, mặt tướng sợ hấn biết phản đầu nơi khác, không bằng cho hấn năm nghìn binh mã, làm cho tự đi tùy cơ ứng biến, nếu không phải thắng, cũng rồi hấn niệm tướng, có thể tử? " Phúc Nhĩ Khang đề nghị.

"Năm nghìn? Nào có rất nhiều binh mã cùng hấn? Nếu như quả nhiên như Nhĩ Khang nói, trong lòng ta liền có tính toán. " Công Tôn Toàn bỗng nhiên nở nụ cười, "Đến lúc đó sau liền làm cho Sĩ Trĩ không lời nào để nói. "

Tô Định nhận được Công Tôn Toàn triệu kiến sau, liền hưng cao thái liệt mang binh đi trước biên cảnh, tuy là binh mã chỉ có hơn một ngàn người, hơn nữa đều là mới chiêu mộ chưa huấn luyện tân binh, thế nhưng chỉ cần có binh, Tô Định tin tưởng, mình nhất định có thể thực hiện suy nghĩ trong lòng.

Ký Châu, ngự Quận, Nghiệp thành.

Viên Thiệu ngồi trong phòng nghị sự gian, hấn ngày hôm nay sốt ruột Ký Châu vẫn võ thương lượng cũng không phải là như thế nào thảo phạt Công Tôn Toàn, mà là một người uy hiếp -- Hắc Sơn quân Trương Yên. Viên Thiệu cùng Trương Yên giữa tranh đấu chưa từng dừng lại nghỉ qua, trong lúc từng phái Cao Can, Trương Hợp cộng đồng chinh phạt qua, lẫn nhau có thắng bại. Lần này Trương Yên Phục có tới công, bởi vì Công Tôn Toàn phái người du thuyết Trương Yên, cho phép Trương Yên nửa Châu nơi. Trương Yên tự nhiên là mừng rỡ, suất đại quân toàn lực phối hợp Công Tôn Toàn hành động.

Chúng vẫn vô đều đã an vị, Lưu Bị bây giờ bị Viên Thiệu phong vì trung sơn Thái Thú, ngồi Viên Thiệu đang phía dưới, Viên Thiệu ánh mắt sắc bén quét mắt bốn phía, mở miệng nói: "Chư công, bây giờ Trương Yên tặc tử lại xâm lấn ta Ký Châu, Chư công nhưng có kế sách lui địch? "

Lưu Bị sắc mặt như nước, không có chút rung động nào, nghe được Viên Thiệu lời nói, hấn không có bất kỳ phản ứng, lúc này, nhưng lại Cao Can lần nữa đứng dậy chờ lệnh nói: "Chủ công! Can nguyện ý thống binh năm chục ngàn, bắt giữ Trương Yên. "

Viên Thiệu lắc đầu, "Nguyên Tài, Trương Yên hắc sơn đại quân được xưng mấy trăm ngàn, chí ít cũng có mấy trăm ngàn, ngươi tuy là từng cùng Trương Yên giao chiến nhiều lần, nhưng không quyết thắng cách. "

Cao Can cúi đầu, thờ dài, trở lại trong chỗ ngồi.

"Chủ công, kể trước mắt, đại quân cần để Công Tôn Toàn, không thể phái nhiều lắm binh mã, cần khiến vừa lên đêm, đem tinh binh mấy vạn, kinh sợ Trương Yên, như vậy mới có thể đảm bảo Ký Châu không lừa bịp. " lúc này một người đứng ra hướng Viên Thiệu gián ngôn nói.

Mọi người một, chính là mưu sĩ Quách Đồ, Quách Đồ nói như vậy, Viên Thiệu gật đầu, tiện đà hỏi: "Công Tắc nói như vậy khá có đạo lý, chỉ là không biết người phương nào mà khi trách nhiệm nặng nề này? "

Quách Đồ mỉm cười, vuốt râu một cái, "Không phải Nhan Lương tướng quân không thể! "

Nhan Lương nghe nói, lập tức đứng dậy, la lớn: "Mặt tướng thề trăm Trương Yên! "

Viên Thiệu mỉm cười, kể mà nói rằng: "Ngô có Nhan Lương, không lo vậy! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên lại một người đứng dậy, "Chủ công tuyệt đối không thể! Nhan tướng quân tuy là dũng Quan tam quân, lại gặp thời thiếu thay đổi, không chịu nổi nhiệm vụ lớn, mời chủ công nghĩ lại. "

Viên Thiệu sắc mặt lập tức trầm xuống, ngẩng đầu một, nguyên lai là mưu sĩ Điền Phong.

"Nguyên Hạo có gì kiến giải? "

Điền Phong đứng dậy, hướng Đường dưới người, "Chủ công, Hắc Sơn quân mặc dù là xuất thân thảo莽, thế nhưng mấy năm nay ở Trương Yên thống lĩnh dưới ngày càng cường mức, chủ công từng phải đại quân bao vây tiểu trù, cũng không lại toàn công. Lần này kia tới quấy ta Ký Châu, tất nhiên kịp chuẩn bị, tùy tiện xuất kích, tất nhiên khó có thể thủ thắng. Phong tiến cử một người, có thể phá Trương Yên. "

Viên Thiệu hỏi: "Nguyên Hạo không ngại nói thẳng! "

"Lư Bị Lư Huyền Đức. "

Điền Phong mới vừa nói xong, liền nghe được dưới trần chúng văn vỗ nhao nhao nghị luận, Quách Đồ cùng Nhan Lương càng là dùng có thể giết chết ánh mắt của người lấy Điền Phong.

Viên Thiệu cười ha ha một tiếng, "Ngô suýt nữa quên Huyền Đức đưa ra giải quyết chung. " tiếp lấy lại hướng Lư Bị, "Huyền Đức công có nguyện ý hay không lĩnh binh xuất chiến, giúp ta đại phá Trương Yên? "

Lư Bị cái này mới chậm rãi đứng dậy, hướng về Viên Thiệu thi lễ một cái, "Chủ công đã có lệnh, Bị nào dám không theo? "

"Không biết Huyền Đức công cần bao nhiêu nhân mã? Lại cần người phương nào tương trợ? " Viên Thiệu có hỏi.

"Bị không có cầu mong gì khác, chỉ cần một vạn tinh binh, Bị nhị đệ cùng tam đệ đi theo là được. " Lư Bị giọng nói bỗng nhiên vang dội đứng lên, nhất thời có một loại hào khí ngất trời dựng lên.

Viên Thiệu suy nghĩ một chút, có chút do dự nói rằng: "Huyền Đức đừng vội khinh địch, chỉ có một vạn nhân mã, có thể nào địch Trương Yên mười vạn chi chúng? "

"Quốc gia đại sự, Bị nào dám lời nói đùa? Bị nguyện ý lập được quân lệnh trạng, nếu như không thắng, cam tâm quân lệnh! "

Lư Bị nói xong, hướng Viên Thiệu cúi người chào, Viên Thiệu gật đầu, đi hướng Lư Bị, "Huyền Đức công nếu như quả nhiên có thể thành này đại công, Thiệu nhất định Biểu tấu thiên tử, vì Huyền Đức đòi một phong thưởng. "

"Đa tạ chủ công! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Thẩm Chính Nam lại luận anh hùng, Lư Huyền Đức trận chiến mở màn phá địch

Lư Quan Trương sau khi đi ra ngoài, còn lại Chư Văn võ cũng nhao nhao thối lui, Thẩm Phối cùng Điền Phong cùng nhau giữ lại.

"Nhị vị còn có cần gì phải nói chỉ giáo, cứ nói đừng ngại. " Viên Thiệu biết hai người lưu lại, nhất định là có chuyện muốn cùng mình nói.

Thẩm Phối rồi Điền Phong, trong mắt sinh ra một chút vẻ khinh bỉ, hướng Viên Thiệu nói: "Chủ Công Minh giám! Lư Huyền Đức, thiên hạ chi anh hùng tại, bây giờ Điền Nguyên Hạo dĩ nhiên khiến bên ngoài lĩnh binh tại ngoại, một ngày Lư Huyền Đức nghỉ ngơi có dị tâm, mang đại quân rồi đi phản bội chủ công, như vậy thế nhưng? "

Viên Thiệu nghe xong, không khỏi cười, "Chính Nam quá lo lắng! Lần trước ngươi từng gián ngôn, nếu dùng Lưu Bị, cần tuyệt bên ngoài cùng Công Tôn Toàn tình; mà nay tính toán thành, Lưu Huyền Đức cùng Công Tôn Toàn tình nghĩa đã tuyệt, hẳn cũng làm việc cho ta hồi lâu, nếu như không cần tiếp tục chi, Huyền Đức chắc chắn sinh có dị tâm. Ta nếu ái mộ đối đãi, bên ngoài nào bằng lòng công ta đi? "

"Chủ công cất không thể khinh thường Lưu Bị! Trận chiến này Lưu Huyền Đức lấy một vạn chi chúng muốn phá Trương Yên mấy trăm ngàn Hắc Sơn quân, há có thể thắng từ? Biết rõ không thắng mà dám chờ lệnh làm, kỳ ý tất không ở chinh phạt Trương Yên, ngu ý độ chi, sợ là sẽ phải suất quân ra, mời chủ Công Minh giám! "

Điền Phong cười ha ha một tiếng, "Thảm tiên sinh cẩn thận như vậy cẩn thận, Lưu Huyền Đức ích lợi gì, không bằng giết chết, chấm dứt hậu hoạn. Ai không nghe thấy dùng người thì không nghi ngờ người nghi người thì không dùng người? Hiện nay thiên hạ, anh hùng xuất hiện lớp lớp, nếu có được anh hùng thiên hạ đều là cho mình sử dụng, chủ công đại sự tất thành. Huyền Đức chỉ đệ Vân Trường, Dục Đức đều có vạn phu không lo chi dùng, bắt đắc đi bên ngoài chỉ nghe từ Huyền Đức điều khiển, sử dụng Huyền Đức thảo phạt Trương Yên, lệnh Quan Vũ Trương Phi cho là tướng, hắc sơn hại dân hại nước cần gì phải chân đáng kể, mặc dù mười vạn chi chúng không đủ gây sợ. Huyền Đức sở lĩnh tướng sĩ đều là chủ công thân tín, nếu như Lưu Huyền Đức có dị tâm, chúng quân thì mới bằng lòng tùy theo? Chủ công là một Thời Minh chủ, nếu không thể tẫn dùng văn võ chi mới, há có thể thành tựu đại sự? Mời chủ Công Minh giám! "

Viên Thiệu vỗ án, vui vẻ vạn phần, "Nhị vị tiên sinh đều là ta chi xương cánh tay chi thần, nói đều là có đạo lý, nếu ta yêu thích Huyền Đức anh hùng, tất nhiên trọng dụng chi, mới có thể khiến anh hùng thiên hạ tất cả đều quy phụ với ta. Huyền Đức chỉ cần một vạn binh mã, ta mới cho phép hắn; nếu như cùng Cao tướng quân thông thường muốn năm chục ngàn binh mã, ta há lại bằng lòng tướng năm chục ngàn quân mã đơn giản giao phó cho người khác? Trận chiến này Huyền Đức chỉ cần bắt bại là được, đợi đại quân ta đẩy lùi họ Công Tôn thất phu, trở lại hợp binh một chỗ cùng phá Trương Yên! "

Hai người nghe xong, liền không còn nữa nói nữa, cùng nhau hô: "Chủ công anh minh! "

Lưu Bị dẫn dắt Quan Vũ Trương Phi cùng nhau chạy tới Thường Sơn Quận, đại quân trú đóng ở Thường Sơn Quận tây nam một cái huyện thành -- Tinh Hình Huyện. Tinh Hình Huyện ở vào tỉnh Hà Bắc tây bộ biên thủy, Ký tấn kết hợp bộ, Thái Hành Sơn Đông chân núi, bắc lân Bình Sơn Huyện, phía Đông cùng đông nam bộ cùng Lộc Tuyền, Nguyên Thị, Tấn Hoàng tam Huyện liên tiếp, tây bộ cùng tây nam bộ cùng Sơn Tây Tinh Vu Huyện, Bình Định, Tích Dương tam Huyện giáp giới. Tinh Hình vốn có "Thái Hành tám hình chi đệ ngũ hình, thiên hạ cửu tắc chi thứ sáu bỏ vào " danh xưng là là Ký đường lớn chỗ xưng yếu, lịch đại binh gia vùng giao tranh.

Lưu Quan Trương ba người cùng nhau ở trong đại trường thảo luận như thế nào tiến binh việc, Lưu Bị mở miệng hỏi: "Nhị đệ tam đệ, Trương Yên đại quân hơn trăm ngàn, quân ta chỉ có một vạn người, trận chiến này như thế nào đánh? "

Trương Phi nghe xong lập tức lớn tiếng nói: "Đại ca, chính là Trương Yên, cần gì phải chân đáng kể! Ta đây ngày mai tự mình dẫn đại quân, đi trước khiêu chiến, nếu như Trương Yên thất phu dám xuất chiến, ta đây liền một Mâu đâm chết, kẻ cấp tuy nhiều, tất nhiên tan tác như chim muông, không đáng nhắc đến! "

Quan Vũ vuốt râu một cái, trầm tư khoảng khắc, "Đại ca, bắt giặc phải bắt vua trước, tam đệ nói cũng không phải không có lý a! Bằng không quân địch gấp mười lần so với ta, mặc dù quân ta anh dũng, lấy một chọi mười, cũng khó địch chi! "

Lưu Bị lắc đầu, giả vờ thần bí cười cười, "Nhị đệ tam đệ tuy là anh dũng, nhưng là lại bất tri binh pháp tối cao gây nên là không đánh mà thắng chi binh. "

Quan Vũ Trương Phi cùng kêu lên hỏi: "Đại ca có gì diệu kế có thể không đánh mà thắng chi binh? "

Lưu Bị đứng dậy, cao giọng nói: "Ta dám ở Viên Thiệu trước mặt ưng thuận mạnh miệng, lấy một vạn binh mã chinh phạt Trương Yên, thứ nhất là cần dựa vào nhị đệ tam đệ chi vũ dũng, thứ hai ta biết Trương Yên tuy là xuất thân cường đạo, lại chuyên tâm muốn ra sức vì nước, Bị là trung son Tinh vương sau đó, để thất chi trụ, nếu lúc đó nhị đệ tam đệ lấy dũng kinh sợ kỳ thế, ta lại lấy đại nghĩa hiểu dụ kỳ tâm, bên ngoài chẳng phải biết canh chừng mà hàng? "

Trương Phi cười ha ha một tiếng, "Ta đây đã nói vẫn là đại ca có mưu kế, ta chính là một thô nhân, đại ca làm cho ta đây để làm chi ta đây thì làm nha, hết thấy đều nghe đại ca nào đúng hàng! "

Quan Vũ cũng gật đầu, hướng Lưu Bị thi lễ nói: "Đại ca nói thành vì thượng sách! "

"Đại ca nhị ca, trận đầu xin cho tam đệ trước xuất trận, ta đây định làm cho quân địch sợ! "

Lưu Bị khoát khoát tay, "Tam đệ không nên gấp gấp! Bọn ta chỉ có thể dùng trí, không năng lực địch! Thám tử đã dò rõ, Trương Yên đại quân đã đến Thượng Ngải Huyện, trận đầu ta trước lĩnh năm nghìn quân mã khiêu chiến, nhị đệ tam đệ phân biệt lĩnh 2500 quân sĩ ở Tinh Hình cửa mai phục đứng lên, Tinh Hình cửa sơn khẩu nhỏ hẹp, chờ ta trá bại, dẫn quân địch đi tới trong vòng vây, nếu như quân địch dám đuổi tới, đến lúc đó nhị đệ tam đệ đồng thời tuôn ra, ta tái dẫn quân quay đầu đánh lên, quân địch tất bại. "

"Đại ca nói như vậy quá mức có đạo lý! " Quan Vũ Trương Phi cùng hô lên, "Ngày mai ta huynh đệ ba người cùng nhau phá tặc! "

Ngày thứ hai, Lưu Bị suất quân, đạt tới Thượng Ngải Huyện, cùng Trương Yên đại quân giằng co cùng ngoài thành. Lưu Bị xuất trận, lớn tiếng mắng: "Trương Yên thất phu, ngươi người bị quốc ân, vì sao bỗng nhiên phản loạn, phạm ta Châu giới? Như vậy không chừng mực, còn không mau đi ra nhận lấy cái chết! "

Lúc này, Trương Yên trong đại quân đi ra một viên Đại tướng, đại đao trong tay xa xa chỉ một cái, "Lưu Bị tiểu nhi, đại ngôn bất sàm, sao làm phiền chủ

công nhà ta hôn ra, ta Tôn Kinh trăm người ở dưới ngựa. "

Nói xong, Tôn Kinh điều khiển mã hướng Lưu Bị lướt đi. Lưu Bị không cam lòng tỏ ra yếu kém, cầm trong tay Song Cổ Kiếm, hướng Tôn Kinh đánh tới.

Hai người chém giết hai mươi hiệp, Lưu Bị thấy không địch lại, giục ngựa liền hồi, Tôn Kinh nơi nào chịu bỏ, hét lớn một tiếng, suất bộ hướng Lưu Bị đại quân lướt đi. Lưu Bị vội vã hạ lệnh toàn quân lui lại, nhao nhao hướng Tinh Hình cửa chạy tới.

Tôn Kinh đuổi khoảng chừng trăm dặm, đi vào rồi Tinh Hình cửa, đại quân vẫn chưa hoàn toàn đi qua, chỉ nghe được hai bên trên núi tiếng kêu cùng nhau vang lên, mà lúc này Lưu Bị cũng bỗng nhiên dừng lại chạy trốn tư thế, la lớn: "Quân địch đã trung quân ta mai phục, các huynh đệ, phá tặc đang ở hôm nay, giết a! "

Tôn Kinh một, trong lòng hô to: Không tốt, trúng kế! Vội vã truyền lệnh đại quân lui lại, nhưng mà trước có Lưu Bị, sau có Quan Vũ Trương Phi, Tôn Kinh không đường có thể trốn, chỉ phải mạnh mẽ đột phá vòng vây, đánh tới Quan Vũ. Quan Vũ nhân tướng địch đột kích, cười ha ha một tiếng, la lớn: "Gà đất chó sành, cũng dám cùng nhật nguyệt tranh huy! "

Nói xong, Thanh Long Yển Nguyệt Đao vung lên, Tôn Kinh thủ cấp liền bay, tiên huyết tiên đầy đất.

Tôn Kinh dưới trướng Hắc Sơn quân thấy chủ tướng vừa chết, xuống hàng chạy đã chạy, ba chục ngàn đại quân tử thương gần nửa, đem về hơn vạn, Lưu Bị thu giảm hơn năm ngàn người.

Trương Yên nghe nói chiết Tôn Kinh, đại quân chỉ bại đem về vạn người, không khỏi cả giận nói: "Lưu Bị tiểu nhi thật không ngờ gian trá! Truyền cho ta quân lệnh, đại quân tề tiến Tinh Hình Huyện! Ta muốn Lưu Bị chết không có chỗ chôn! "

Lưu Bị đánh một trận, đại bại Tôn Kinh, không khỏi đắc ý vô cùng, Lưu Quan Trương lần nữa tụ chung một chỗ, Lưu Bị bỗng nhiên hướng về phía Quan Vũ Trương Phi nói rằng: "Ta có nhị đệ tam đệ chi dũng, nếu có thể có mấy vạn binh mã, chiếm giữ một châu nơi, định có thể cùng anh hùng thiên hạ tranh chấp! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Lưu Huyền Đức tung luận anh hùng mộng, Ngô Lập Nhân hoành được cừu hận giá trị

Lưu Bị những lời này, nhất thời gọi lên Quan Vũ cùng Trương Phi tâm tư, Quan Vũ ôm quyền hướng Lưu Bị nói: "Bây giờ nếu Viên Thiệu lệnh đại ca lĩnh binh, sao không nhân cơ hội này, binh tướng đi chỗ hấn khác lập cơ nghiệp, cũng tốt hơn trường này ở chỗ này ăn nhờ ở đậu, phụ thuộc! Bằng không tiếp tục như vậy, khi nào tài có thể chấn hưng Hán thất, thành tựu đại nghiệp? "

Lưu Bị thở dài một tiếng, hướng Quan Vũ, khoát tay áo, "Nhị đệ, hành động này đoạn không thể làm! "

Trương Phi tự nhiên cũng minh bạch Quan Vũ ý tứ, nghe được Lưu Bị lập tức phủ định, hấn cũng vô cùng khó hiểu, "Đại ca, lại đang làm gì vậy? Không phải vẫn cảm khái không có cơ hội, nếu ngày hôm nay Viên Thiệu chịu cho đại ca cơ hội, đại ca sao không nhân cơ hội khởi sự? Thiên cùng đại ca, nếu không lấy chi, há không đáng tiếc? "

"Ai, nhị đệ tam đệ, các người thử nghĩ một hồi, ta nếu như thế làm, người trong thiên hạ này biết làm sao ta Lưu Bị? Tất nhiên bị người trong thiên hạ chế nhạo ta vì lấy oán trả ơn người, thấy lợi quên nghĩa tiểu nhân, đến lúc đó thiên hạ người phương nào bằng lòng tới hợp nhau, không người tài làm sao có thể thành tựu đại nghiệp, chấn hưng Hán thất? "

Quan Vũ cùng Trương Phi nhất thời hai mặt nhìn nhau, Quan Vũ cẩn thận hỏi: "Quả thực có hậu quả nghiêm trọng như vậy? Đại ca có phải hay không hơi quá lo lắng? "

Lưu Bị lắc đầu, nói lần nữa: "Cũng không phải! Thánh nhân Văn: Nhân vô tín bất lập. Bị lấy tín nghĩa tên nghe thấy Vu tứ hải, tứ hải anh hùng, tín nghĩa chi sĩ tài có thể tranh nhau xin vào, như vậy tài có thể thành đại sự. "

Quan Vũ nghe nói, vội vã gật đầu, đầy cõi lòng áy náy nói rằng: "Đại ca dạy dỗ cực kỳ! "

Trương Phi lúc này cũng gật đầu, hấn mặc dù không quá hiểu Lưu Bị nói đến cùng có đạo lý hay không, thế nhưng đến Lưu Bị nói trình trọng như vậy chuyện lạ, Quan Vũ nếu như này vui lòng phục tùng, Trương Phi lúc này trong lòng chỉ còn lại có một cái từ -- bất minh giác lẹ.

Lưu Bị thở mẫn gật gù đầu, "Đây chỉ là một. Thứ hai, tuy là Viên Thiệu cho ta một vạn binh mã, thế nhưng tất cả đều vì Viên Thiệu thân tín chi sĩ, ta nếu có hấn tâm, đại quân nào bằng lòng đi theo? Nay thứ hai cũng; thứ ba, mặc dù một vạn binh mã bằng lòng theo ta rồi đi, thiên hạ này to lớn, lại có thể đi đâu? U Châu Công Tôn Toàn ân nghĩa đã tuyệt; Ký Châu, hoạch tội cùng Viên Thiệu, Duyệt Châu Thanh Châu lại từng đắc tội Tào Tháo; Tịnh Châu tuy lớn, lại tình thế phức tạp, cùng Ký Châu U Châu liên nhau, Công Tôn Toàn cùng Viên Thiệu đâu chịu tương dung? Vì vậy ta nghĩ chi nhiều lần, vẫn là tạm thời công hiến Vu Viên Thiệu, mà đợi thiên hạ thay đổi. "

"Đại ca quả nhiên mưu tính sâu xa, bọn ta không bằng cũng! " Quan Vũ cùng Trương Phi liên tục thờ dài nói.

Lưu Bị hướng bên ngoài trường đi ra ngoài, nhìn chăm chăm đại quân, "Nghìn quân dễ được! Bỗng nhiên nghĩ đến Từ Long, thật không biết hấn bây giờ đang ở Lưu Cảnh Thăng như thế nào? Nếu là sau này ta nếu đắc thế, Từ Long còn có thể nguyện ý giúp ta hay không? "

Quan Vũ đi tới, muốn nói lại thôi, Lưu Bị thấy thế, liền vội vàng hỏi: "Vân Trường có lời gì nói? Không ngại nói thẳng. "

Quan Vũ thờ dài một hơi, lấy Lưu Bị, "Đại ca luôn luôn yêu thích Từ Long, bọn ta biết được, chỉ là trời không tốt, đại ca cùng Từ Long chỉ có thể mỗi người đi một ngã. Tuy là Từ Long đi Tương Dương, thế nhưng sau lại nghe Kinh Châu lại khách nói đến Từ Long, thì ra hấn cũng không có đầu nhập vào Lưu Cảnh Thăng. Sau lại bởi vì vì bảo vệ Từ Châu Ngô Minh dưới trướng Gia Cát Huyền cùng Gia Cát Lượng hai người, Từ Long liền theo Gia Cát thúc cháu đi Từ Châu, đặt ở Ngô Minh dưới trướng. Bọn ta sợ đại ca sẽ nhờ đó thương cảm, liền vẫn Ân mà chưa báo. "

Quan Vũ nói xong, chỉ thấy Lưu Bị nguyên bản bình hòa trên mặt, chẳng biết lúc nào tràn đầy tức giận, khiến người ta một cũng cảm giác sẽ bị lửa giận của hấn thiêu thân thông thường. Quan Vũ cùng Trương Phi khi nào gặp qua Lưu Bị như vậy nổi giận qua, vội vã cùng hô lên: "Đại ca xin bớt giận! "

"Ngô Minh! Ngô Minh! Ngô Minh! "

Lưu Bị cắn răng nghiêng lợi nói vài, tiếp lấy hai mắt nhắm lại, yếu ớt nói một câu: "Ngô chỉ hận về sau không thể cùng Từ Long kẻ vai chiến đấu rồi! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lưu Bị đối với túc chủ sản sinh cừ hận, kiểm tra đo lường đến Lưu Bị tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 77, chỉ huy 82, trí lực 83, chính trị 92. Thuộc tính đặc biệt Nhân Đức -- duy hiền duy Đức, có thể phục Vu người! Lưu Bị có một loại mị lực quang hoàn, năng chủ di chuyển đề thăng hết thấy cùng Lưu Bị sản sinh đồng thời xuất hiện người đối với mình độ thân mật. Túc chủ thu được cừ hận giá trị 9 điểm, túc chủ trước mặt sở hữu thân mật điểm 118, cừ hận giá trị 24 điểm. "

Tình huống gì? Làm sao bỗng nhiên trong lúc đó Lưu Bị liền hận tới mình? Ngô Lập Nhân mặc danh kỳ diệu, nhìn không được hỏi hệ thống.

"Kiểm tra đo lường đến Lưu Bị bởi vì thu phục Triệu Vân còn đối với túc chủ sinh ra cừ hận. "

Ngạch! Cái này gọi lý do gì? Bởi vì mình thu phục Triệu Vân liền đối với mình sinh ra cừ hận? Lẽ nào hấn cho là Từ Long là trong nhà hấn định hay sao? Hoặc có lẽ là, Lưu Bị cái này nha thực sự là thích rồi Triệu Vân? Nghĩ tới đây, Ngô Lập Nhân không cảm thấy một hồi tê cả da đầu. Lưu Bị mị hoặc quang hoàn cũng là tương đương ra sức, trách không được có nhiều như vậy người cam tâm tình nguyện vì hấn bán mạng.

Bất quá hoàn hảo chỉ là Lưu Bị một hành động của người ta, nếu là bị Quan Vũ cùng Trương Phi hận tới rồi, chính mình chẳng phải là muốn đắc tội cái này tam quốc hết thấy dừng tương rồi?

Ngô Lập Nhân vẫn muốn biết Lưu Bị ngũ hổ tướng năng lực, nếu Triệu Vân đều đã mạnh mẽ như vậy rồi, Quan Vũ cùng Trương Phi chắc chắn sẽ không kém, "Hệ thống, có thể hay không kiểm tra đo lường đến Quan Vũ cùng Trương Phi thuộc tính cùng kỹ năng? "

"Hỏi túc chủ, không còn cách nào kiểm tra đo lường. "

Ngô Lập Nhân cũng đã đoán được loại kết quả này, nếu muốn kiểm tra đo lường chính mình chưa từng gặp mặt nhân, trừ phi là đối với mình sản sinh thân mật điểm hoặc là cừ hận đáng giá người, hay hoặc là thù hạ của mình cùng đối diện có tiếp xúc sau. Lưu Bị lúc này tình cảnh, Triệu Từ Long nói việc trải qua của mình sau, Ngô Lập Nhân tự nhiên sẽ biết, trong thời gian ngắn, Lưu Bị là rất khó gạt khỏi, huống chi mình đã đào Lưu Bị vài cái góc nhà, dù cho hấn sở hữu mị hoặc quang hoàn, nghĩ tại Viên Thiệu, Tào Tháo cùng Công Tôn Toàn trong kẻ hồ phát triển, vậy cũng phi thường trắc trở.

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến đoạn thời gian trước triệu hoán Tông Xác, đến nay còn không có tìm nơi nương tựa chính mình, Ngô Lập Nhân hơi nghi hoặc một chút hỏi hệ thống, "Hệ thống, không phải nói Tông Xác biết trong vòng mấy ngày tìm nơi nương tựa bản túc chủ sao? Vì sao bây giờ còn chưa có tin tức đâu? "

"Tông Xác đã đi qua chiêu hiền lệnh, tìm nơi nương tựa túc chủ, đi trước Hạ Bì, Trần Cận Nam đã phát hiện Tông Xác tài Can, hiện tại đang ở phái người tướng Tông Xác đưa đến túc chủ dưới trướng nhậm chức, rồi Tông Xác đạt được còn có mười giấy đồng hồ. "

Cái gì? Mười giấy đồng hồ! Khái khái, ta hay là chuẩn bị nghênh tiếp xuống đi!

Đang nghĩ ngợi, đã nghe được ngoài cửa có sĩ tốt báo lại, từ Hạ Bì người đến.

Ngô Lập Nhân trong lòng vui vẻ, vui vẻ nói rằng: "Mau đi cho hấn tiến đến! "

Lúc này Tông Xác, thân mặc một bộ thanh sam, thân thể đứng lên cũng không phải là vô cùng cường tráng, phản mà lên như là một người thư sinh thông thường. Mặc dù nhưng đã hơn ba mươi tuổi, trên mặt không ra một điểm nếp nhăn, chỉ là ánh mắt lợi hại, khiến người ta có thể cảm nhận được thực lực của hấn.

Đến Ngô Lập Nhân đánh giá chính mình, Tông Xác không có trước tiên thi lễ, ngược lại cùng Ngô Lập Nhân đối diện đứng lên, Ngô Lập Nhân ngược lại cảm giác có chút xấu hổ, liền hỏi: "Xin hỏi các hạ là hay không là Tông Xác Tông Nguyên Can?"

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nói như vậy, Tông Xác ngược lại có chút ngoài ý muốn, hướng Ngô Lập Nhân thi lễ một cái, "Tông Xác gặp qua chủ công! Chỉ là không biết chủ công làm sao biết Xác tên hào?"

Ngô Lập Nhân cười ha ha, đi hướng Tông Xác, "Nguyên Can chỉ chỉ, nguyên ngòi con gió mạnh vượt mười ngàn trong làng, ai không biết ai không hiểu! Mấy ngày trước đây chủ bộ Trần Cận Nam từng phái người đưa tin cho ta, nói có một đại tướng họ Tông danh Xác, xin vào với ta. Lúc đó nghe được cái này cẩn thận, Minh trong lòng thực sự mừng rỡ vạn phần!"

"Xác chỉ lời nói đùa, không ngờ lại làm cho chủ công coi trọng như vậy, Xác nguyện vì chủ công ra sức trâu ngựa!"

Nói mấy câu để Tông Xác cảm động rồi tỉnh rồi mù, Tông Xác hướng Ngô Lập Nhân làm một đại lễ, Ngô Lập Nhân không khỏi hài lòng gật gật đầu, hệ thống còn không mau đưa lên thân mật điểm còn đợi khi nào!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: mỹ nam Cao Trường Cung, Kỳ Tài Thích Kế Quang

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tức chủ thu được Tông Xác thân mật điểm 9 điểm, tức chủ trước mặt sở hữu thân mật điểm 127, cừu hận giá trị 28."

Hắc hắc, quả nhiên cùng mình nghĩ giống nhau!

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến hơn một tháng trước, bởi vì tiêu diệt Lưu Diêu chiếm giữ Đan Dương Quận ngẫu nhiên xuất thế Tông Trạch, không nhận được nghĩ từ Tông Xác nơi đây đàm luận một cái ý.

"Nguyên Can, không biết ngươi là người nơi nào Thị?"

Ngô Lập Nhân vấn đề này, nghe nhảy có chút lớn, mặc dù có chút kỳ quái, bất quá Tông Xác lại không làm hắn muốn, chỉ là đáp: "Thuộc hạ là Hội Kê Quận ô đã thương người Thị."

"Nguyên Can có từng nhận được Tông Trạch sao?" Ngô Lập Nhân vội vàng hỏi.

Tông Xác càng thêm kỳ quái, hắn nhìn chăm chăm Ngô Lập Nhân, rồi một lát, cuối cùng lắc đầu, "Thứ cho tại hạ kiến thức nông cạn, cũng không nhận biết người này, không biết Tông Trạch là phương nào ẩn sĩ?"

Ngô Lập Nhân đến Tông Xác có chút ánh mắt hoài nghi, hắn biết mình có chút nóng nảy, đừng làm cho mới vừa có hảo cảm Tông Xác bỗng nhiên có loại bị vắng vẻ cảm giác, liền cái mặt nhiều hơn cái được.

"Chỉ là từng nghe có người đề cập tới có một người gọi là Tông Trạch ẩn sĩ, Nguyên Can nếu không phải biết, có thể chỉ là duyên phận chưa tới."

Tông Xác gật đầu, ôm quyền nói rằng: "Chủ công cầu hiền nhược khát, có thể duy tân cử, nếu như Tông Trạch thật là ẩn sĩ, chắc chắn xin vào chủ công."

Ngô Lập Nhân nghe xong Tông Xác nói như vậy, trong lòng hơi có chút trấn an, hắn đối với Tông Xác nói: "Ngày nay thiên hạ đại loạn chính là người hầu lúc, nếu như Nguyên Can còn biết có cái khác hiền mới, không ngại tiến cử một ít, cũng tốt sớm ngày tiêu diệt phản tặc."

Ngô Lập Nhân đang nói, bỗng nhiên Tông Xác tay phải vỗ mạnh bấp đùi một cái, phảng phất bùng tình đại ngộ thông thường, Ngô Lập Nhân kỳ quái lấy hắn, Tông Xác biết mình thi lễ, vội vã ôm quyền tạ lỗi, trong miệng nói rằng: "Chủ công chó trách, mới vừa nghe chủ công nói, bỗng nhiên nghĩ đến một người, võ nghệ thật tốt, Cung mã thành thạo, lại rất có mưu lược, chủ công nếu có được người này, lo gì đại sự bất thành?"

Ngô Lập Nhân vừa nghe, lập tức hưng phấn, liền thanh hỏi: "Người này so Nguyên Can như thế nào?"

Tông Xác vừa nghe, vội vã cười cười, "Chủ công chê cười! Xác mấy năm trước từng cùng hắn giao thủ qua một lần, mười hiệp liền thất bại!"

Ngô Lập Nhân trong lòng mừng như điên không ngớt, có thể ở mười hiệp đánh bại trụ cột vũ lực 95 Tông Xác, vũ lực giá trị nhất định vượt trăm, không cần phải nói, chính là cùng Tông Trạch đi ra đời cao *, thì ra thật là thượng đế vì người đóng cửa một cánh cửa, liền thay người mở ra một cánh cửa sổ, không có từ Tông Xác đạt được đến Tông Trạch tin tức, lại ngoài ý muốn chiếm được cao * tin tức.

"Người này tên họ là gì? Bây giờ đang ở cái nào? Ta đây liền tự mình đi mời! "

Ngô Lập Nhân ánh mắt cuồng nhiệt, làm cho Tông Xác lập tức có chút lúng túng, hắn có chút bất an đáp: "Chủ công có chỗ không biết, người này họ Cao danh Túc, chữ Trường Cung, nguyên là Ký Châu Bột Hải người, sau lại khăn vàng loạn bắt đầu, hắn liền du lịch thiên hạ, can thiệp chuyện bất bình, hiện tại không biết người ở phương nào. "

Nguyên lai là Lan Lăng Vương Cao Trường Cung! Ai, vừa mới còn đang suy nghĩ thượng đế vì mình mở một cánh cửa sổ, bây giờ suy nghĩ một chút, nơi nào là mở cửa sổ rồi, chỉ là đem rèm cửa sổ kéo lên, để cho ta sạch bên ngoài trần đây *** thế giới a.

Ngô Lập Nhân từ mới vừa hưng phấn vạn phần lập tức tâm tình hạ đứng lên, Tông Xác cũng cảm giác có chút xin lỗi Ngô Lập Nhân, đứng ở nơi đó có chút không biết như thế nào cho phải. Ngô Lập Nhân chú ý tới Tông Xác phản ứng. Vì vậy liền điều chỉnh tâm tình, hướng về phía Tông Xác nói rằng: "Ngô được Nguyên Can, đã đủ hài lòng, anh hùng thiên hạ quá nhiều, há có thể hết? Tông Xác, hiện tại phong người vì hộ tống quân tướng quân, phạt Viên đại kế, không thể bãi bỏ, còn nhiều hơn nhiều dựa vào Nguyên Can lực! "

Tông Xác nghe xong, hết sức cao hứng, hướng về Ngô Lập Nhân hành lễ nói cảm ơn: "Đa tạ chủ công, mặt tướng nhất định kiệt tâm tận lực, vì chủ công on tri ngộ! "

Tông Xác lui sau đó, Ngô Lập Nhân vội vã gọi ra hệ thống, "Hệ thống, hiện tại có được hay không kiểm tra đo lường Cao Túc rồi? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Túc tin tức, Cao Túc tứ duy thuộc tính vì vũ lực 100, chỉ huy 91, trí lực 82, chính trị 70. Kiểm tra đo lường đến Cao Túc sở hữu kỹ năng Âm Dung: Miện nhu tâm tráng, Âm Dung kiểm mỹ. Cao Túc ngoại hình tuấn mỹ, thích âm nhạc, đối với có âm nhạc thiên phú người sẽ sanh ra hảo cảm, Cao Túc đối mặt bề ngoài không bằng đối thủ của mình, tự thân vũ lực theo dung nhan trị kém lần lượt tăng 1- 5 điểm. Trông vào thân phận vì Bột Hải Quân du hiệp, hiện tại du lịch khắp nơi, cụ thể địa điểm không biết. "

Nghe xong Cao Túc kỹ năng, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến Kỷ Linh Đồng Hách, một cái dùng thanh âm áp đảo đối thủ, một cái dùng bề ngoài áp đảo đối thủ, thật không nghĩ tới Cao Túc vẫn là bề ngoài hiệp hội.

"Hệ thống, dung nhan trị thứ này, chắc là chủ quan, làm sao phán đoán a, cũng không thể muốn để người phán đoán đi? "

"Hồi túc chủ, dung nhan trị tự nhiên là chủ quan, cho nên trông vào là do kỹ năng sở hữu giả để phán đoán, cũng chính là ở Cao Túc phán đoán trong lòng. Cụ thể mà nói Cao Túc tướng bề ngoài chia làm ngũ đẳng: Không khác mình là mấy, đứng lên tạm được, xấu xí, siêu cấp xấu xí, xấu đến Hóa Tinh, đánh với cái này ngũ loại người lúc sau, Cao Túc vũ lực của lần lượt tăng 1- 5 điểm. "

Ngô Lập Nhân lại có một loại sâu đậm cảm giác vô lực, Cao Trường Cung chẳng những là bề ngoài hiệp hội, vẫn là tương đối tự luyện, ở trong lòng hắn thế gian nam tử, tốt nhất cũng chính là gần giống như hắn, còn lại đều là xấu xấu xấu a! Ngô Lập Nhân không khỏi nhớ lại một cái Cao Trường Cung đối trận hình ảnh -- Cao Trường Cung xuất chiến, đến địch nhân bề ngoài sau, bỗng nhiên kỹ năng bạo phát bạo phát, rống to: Hù chết bảo bảo, giống như người vậy người quái dị nhanh đi chết đi! Đây quả thực cho địch nhân tạo thành sinh lý cùng trong lòng gấp đôi thương tổn, có hay không?

Ngô Lập Nhân chính mình liền không cảm thấy bất cười, "Hiện tại chỉ cần không có đầu dựa vào người khác mới tốt, ta còn có cơ hội. Âm nhạc thiên phú, ta có sao? Đường như thật đúng là không có. "

Nghĩ vậy, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên biến sắc, "Suýt nữa quên một cái người, Chu Du, Chu Công Cẩn! Khúc có sai lầm Chu Lang có mỹ nam Chu Công Cẩn a! Suy nghĩ tí mi vô cùng chỉ, suy nghĩ tí mi vô cùng chỉ a, hệ thống, cái này Cao Trường Cung chẳng lẽ là chuyên môn cho Chu Lang chuẩn bị sao? "

"Hồi túc chủ, hệ thống trông vào bất kỳ một cái nào người, đều là ngẫu nhiên sinh thành, không có người nào có thể có đặc quyền, ngoại trừ túc chủ bản thân. "

Ha ha, hệ thống này có thể thật biết nói chuyện, nếu nói đến chỗ này phân thượng rồi, mình còn có thể nói cái gì. Chỉ là đáng tiếc, vẫn phái người tìm kiếm Chu Công Cẩn, nhưng vẫn tìm không được hành tung của hắn. Nếu không, chính mình chẳng phải là có thể ngay cả được lương viên Đại tướng?

Tướng tượng là tốt đẹp chính là, thực tế thì tàn khốc, đang ở Ngô Lập Nhân phân thần lúc, hệ thống lần nữa báo cáo: "Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Túc vũ lực đạt được 100, tương tạo thành hệ thống mạnh mẽ, mạnh mẽ tương ngẫu nhiên sản sinh ba gã lịch sử nhân tài, mời túc chủ chú ý nghe. "

"Ai, một lớp chưa chắc, một lớp lại nổi lên! Thượng đế vì người đóng cửa một cánh cửa, lại tiếp lấy đóng lại một cánh cửa, bây giờ còn nếu đóng cửa một cánh. Đến đây đi, ta đã chuẩn bị sẵn sàng. " Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, ngược lại Cao Trường Cung không phải của ta, mặt khác hai cái luôn sẽ có một cái, Tông Trạch cơ hội liền lớn rất nhiều, chớ đem chính trị gia cho ta là tốt rồi.

"Tích! Cao Túc mạnh mẽ sản sinh nhân vật lịch sử một: Minh triều kháng Uy danh tướng Thích Kế Quang, Thích Kế Quang tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 80, chỉ huy 96, trí lực 94, chính trị 85. Sở hữu kỹ năng Kỳ Tài -- Thích Kế Quang giỏi về cải tạo cùng phát minh các loại quân sự trang bị. "

Chương 124: Điền Hoài Cổ vâng mệnh tiếp quỹ tướng, Chu Công Cẩn hào ngôn thu nhĩ tài

"Thích Kế Quang trông vào thân phận vì Mặt Lãng địa phương hiền tài, bởi vì ngưỡng mộ túc chủ danh tiếng, chuẩn bị đầu nhập vào túc chủ, cùng thảo phạt Viên Thuật. "

Nghe đến đó, Ngô Lập Nhân cũng không nhịn được nữa vui sướng trong lòng, "Lẽ nào ta mới vừa tâm tư bị hệ thống nghe được, cho nên lần này cuối cùng cũng cho một cái mệnh nỗ nhân tài cho ta? "

Hệ thống không trả lời hắn, tiếp tục báo cáo: "Ngẫu nhiên mệnh nỗ lịch sử nhân tài nhĩ, cuối đời Đường danh tướng Lý Khắc Dụng, Lý Khắc Dụng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 99, chỉ huy 82, trí lực 70, chính trị 43. Kiểm tra đo lường đến Lý Khắc Dụng sở hữu kỹ năng Phi Hồ -- bên ngoài xung phong Hãm Trận lúc vũ lực + 2, chỉ huy + 3. Trồng vào thân phận vì Trương Yến mới chiêu mộ đại tướng. "

Gần nhất mệnh nỗ xuất thế đều là người mạnh, quả nhiên là quần hùng tranh phách, quần ma loạn vũ! Trương Yến đạt được Lý Khắc Dụng, nhưng cũng trúng a! Lực một người, khó có thể nghịch thiên!

"Ngẫu nhiên mệnh nỗ lịch sử nhân tài tam, Nam Bắc triều lương danh tướng Trần Khánh Chi, Trần Khánh Chi tứ duy thuộc tính vì vũ lực 21, chỉ huy 99, trí lực 96, chính trị 70. Trồng vào thân phận vì Ngô Quận phủ xuân Huyện sĩ tử, tứ phương học ở trường, gần nhất nghe được người đồn đãi: Vì người không biết Trần Cận Nam, là được anh hùng cũng uống công, đang ở đi đến Hạ Bi trên đường báỉ phòng Trần Cận Nam. "

Ha ha ha!

Ha ha ha!

Ha ha ha!

Hệ thống người không phải nói ta nói câu nói kia chính là gài bẫy Trần Cận Nam sao? Bây giờ nghĩ lại, còn có không tưởng được thu hoạch, ngược lại Trần Cận Nam rất ít cùng người ngay thẳng mặt a! Mặc dù hắn vũ lực rất tốt, nhưng là lại thật đã thật là một cái nhân vật chính trị. Bây giờ còn cho bản túc chủ hấp dẫn áo bào trắng quỹ tướng Trần Khánh Chi, chẳng phải là thật là khéo!

"Mệnh nỗ nhân vật cung cấp hoàn tất, túc chủ còn có cần gì phải chỉ lệnh? "

"Không có không có, Lan Lăng Vương tuy là khả năng không đến hợp nhau, thế nhưng một cái cho bản túc chủ bạo nỗ tới hai cái danh tướng, còn cầu mong gì! Thượng đế a thượng đế, vừa mới còn đang oán trách người, đóng một cánh cửa, chấm dứt rồi một cánh cửa, hiện tại ngẩng đầu một, thực sự mở ra cửa sổ, vẫn là hai miếng cửa sổ ở mái nhà a! "

Rời khỏi hệ thống sau, Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, bây giờ đã lại nửa rồi hai cái chỉ huy danh tướng, Thích Kế Quang bây giờ lập tức liền tới tìm nơi nương tựa, đang dễ dàng dùng, phía sau thì có thể làm cho hắn thống lĩnh từ Trương Thuận cùng Trương Hoành hai người xây dựng thủy quân. Trần Khánh Chi lời nói, vũ lực thấp như vậy, phải cẩn thận bảo hộ tài đi. Chỉ bất quá bây giờ thế đạo như vậy loạn, hắn bây giờ còn như vậy chạy khắp nơi, vẫn là quá nguy hiểm, phải nghĩ biện pháp làm cho hắn lưu lại. Bất quá Trần Cận Nam cùng hắn vừa tiếp xúc, nhất định có thể phát hiện Trần Khánh Chi bất phàm, nhất định sẽ lưu đứng lại cho ta tới, hiện tại chỉ cần trước phái cái đại tướng đi đón hắn có thể.

Phái người nào đi đâu? Nhiệm Mẫn là tiến công chủ lực, không thể phái đi ra ngoài; Thái Sử Từ còn cần trấn thủ Đan Dương, để ngửa Đan Dương còn có người lòng sanh dị tâm, còn còn lại mỗi bên Quận thế lực cũng cần hắn tới uy hiếp; Hoa Vinh tay súng bắn tỉa hay là muốn giữ ở bên người, một phần vạn mình bị người bắn tên trộm, còn phải dựa vào hắn, vậy tới cũng chỉ có thể phái khúc a tiểu tướng Điền Phục đi, nghĩ tới đây, Ngô Lập Nhân vội vàng hướng bên ngoài tướng hô: "Người đến, đem Điền Phục tướng quân mời đi theo! "

Không bao lâu, Điền Phục sẽ đến phòng nghị sự, thi lễ về sau, Điền Phục hỏi: "Không biết chủ công gọi mặt tướng tới, vì chuyện gì? "

Ngô Lập Nhân đối với cái này khúc a tiểu tướng vẫn là thật tán thưởng, chỉ bất quá hắn nhưng không có cùng Thái Sử Từ thông thường đưa lên mình thân mật điểm, Ngô Lập Nhân đối với hắn vẫn rất có lung lạc một phen, nhưng là đối với hắn bản tính lại một điểm không biết, không biết từ đâu hạ thủ. Lần này làm cho hắn đi nghênh đón bảo hộ Trần Khánh Chi, không biết trong lòng hắn sẽ có hay không có cái gì bất mãn.

"Ta có một chuyện trọng yếu, không biết hắn là giao cho ai tới làm, nghĩ tới muốn sau, liền muốn đến Hoài Cổ tướng quân, không biết người có bằng lòng hay không? " Ngô Lập Nhân không muốn quanh co lòng vòng, đi lên liền đi thẳng vào vấn đề.

Điền Phục sắc mặt nghiêm túc, ôm quyền nói rằng, "Mặt tướng là vì chủ công thuộc hạ, chủ công nhưng có phân phó, mặt tướng nào dám không theo? "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Ta hiện tại phòng người vì Thần Uy Quân Phó thống lĩnh, làm người mang một nghìn Thần Uy Quân, đi Hạ Bi hộ tống một người qua đây. "

Điền Phục có chút khó hiểu hỏi: "Chủ công có lệnh, phục hồi như cũ chứ nên nhiều lời, chỉ là còn có chút hoang mang, nếu như đón người, Phục một

người là được, không cần suất chủ công thân vệ quân? "

Ngô Lập Nhân cười ha ha, đối với Điền Phục nói: "Hoài Cổ tướng quân không cần đa nghi, người này đối với ta vô cùng trọng yếu, mang binh đi qua chỉ là lấy Sách hoàn toàn, Hoài Cổ ngay hôm đó khởi hành, ta còn có một phong tin, đến lúc đó giao cho Trần chủ bộ. "

Ngô Lập Nhân tâm tư là muốn cho Trần Khánh Chi biết mình coi trọng hắn, hắn lại không thể cùng Điền hồi phục thị lực nói, mặt khác, người nhiều một chút, Ngô Lập Nhân quả thực cũng yên tâm hơn một ít, tất lại còn có cơ hội ứng phó một ít đột phát tình trạng.

Lư Giang Quận, thư Huyện.

Một chỗ rất khác biệt tiểu viện tử, một gian u nhã gian phòng nhỏ, bên trong ngồi quỳ lấy mấy người, hữu thuyết hữu tiểu bàn luận.

"Sớm nghe nói hai vị tiên sinh đại tài, hôm nay nói chuyện, quả nhiên khiến Du mở rộng tầm mắt, không biết hai vị tiên sinh vì sao một mực ẩn cư này, trong lòng ngực trải qua thế chi tài há không đáng tiếc? "

Người nói chuyện chính là Chu Du, hắn mang theo Lỗ Túc tìm được Trương Chiêu cùng Trương Hoành hai người, mấy người cùng nhau tâm tình quốc sự, nghị luận thiên hạ, Chu Du một câu nói này làm cho Trương Chiêu Trương Hoành bỗng nhiên thờ dài một tiếng.

"Công Cẩn có chỗ không biết, thiên hạ này đại loạn, chư hầu phân tranh, hướng không lo tịch, đi nơi nào thực hiện cái này trong lòng hoài bão! Huống chi, mình chủ khó cầu a! "

Trương Chiêu nói xong, Chu Du cười ha ha một tiếng, "Tử Bô tiên sinh có gì ? Như vậy nghĩ một đằng nói một nẻo! Không nói đến cái này Lư Giang Lục Khang, dù cho Thọ Xuân Viên Thuật, nhiều lính lương đủ, đất rộng dân phong, trên tay lại có ngọc tỷ, có thể vì mình chủ hay không? "

Trương Chiêu nghe xong, biến sắc, đứng dậy trách mắng: "Công Cẩn chó lòi nói đùa! Viên Công Lộ soạn quốc nghịch tặc, người người phải trừ diệt, ta nếu đầu chi, chẳng phải là tự tìm đường chết? "

Chu Du lơ đãng, tiếp tục nói, "Hứa Xương Tào Tháo, bây giờ mang thiên tử lấy khiến chư hầu, thiên hạ chư hầu, đều là chịu bên ngoài tiết chế, đầu chi như thế nào? "

"Tào Mạnh Đức đa nghi dễ giết, thật không dám từ chi! " Trương Chiêu lần nữa lắc đầu, phủ nhận nói.

"Như vậy, Kinh Châu Lưu Biểu, nhân xưng Kinh Tương Bát tuần, chiếm giữ Kinh Tương cửu Quận, có thể hướng đầu chi hay không? "

Chu Du tiếp tục nói, Trương Chiêu vẫn lắc đầu một cái, "Lưu Cảnh Thăng tuy là chiếm Kinh Tương cửu Quận, lại hư danh không thật, không biết tiến thủ, thành vì thù nhà chi cầu, cũng không mình chủ. "

"Ha ha ha, Tử Bô tiên sinh sở kiến cùng Du không mưu mà hợp, cái gọi là anh hùng sở kiến hơi giống, nếu không muốn đầu Kinh Châu Lưu Biểu, sao không cùng ta cùng nhau đầu Trường Sa Tôn bá Phủ? "

Chu Du rốt cục đem con mắt của hắn được nói ra, Trương Chiêu Trương Hoành liếc nhau, cười một cái, Trương Hoành nói rằng: "Công Cẩn nơi nào lòi ấy? Lễ nào Tôn bá Phủ là vì mình chủ? "

"Tôn bá Phủ mặc dù thừa kế nghiệp cha, lại đa mưu giỏi dùng binh, dùng Quan một đời, có tuyển tài chí lớn, mưu mà thành công, sở quy không phải mảnh nhỏ, tính rộng đến nghe chịu, gọi về người hầu. Đây đây sĩ dân người gặp, đừng không tận tâm, vui vì chí tử, như vậy có thể là anh hùng? "

"Công Cẩn chí tài, bọn ta kính phục! Nếu Công Cẩn như vậy tôn sùng Tôn bá Phủ, bọn ta tình nguyện đầu chi, tận hiệu chút sức mọn, cùng Công Cẩn cùng nhau, trợ mình chủ thành tựu đại nghiệp! "

Trương Chiêu Trương Hoành cùng nhau đứng dậy, thần sắc trang nghiêm, bưng ly rượu lên, hướng Chu Du cùng Lỗ Túc ý bảo, uống một hơi cạn sạch.

"Hảo hảo hảo! Nhị vị tiên sinh như vậy thâm minh đại nghĩa, đồng tâm hiệp lực cộng tương mình chủ, lo gì đại sự bất thành! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Chu Công Cẩn lập tức đánh đàn, Cao Trường Cung quỹ diện giết tặc

Chu Du mang theo Lỗ Túc hai cái cùng với gia đình gia quyến, từ Thư Huyện xuất phát, dọc theo đường đi hướng về Trường Sa uốn lượn đi tới, vì để tránh cho ngoài ý, đoàn người không có tuyến trách từ Giang hạ hướng Trường Sa mà đi, mà là mượn đường Dự Chương, nhưng mà, Chu Du không nghĩ tới chính là, ngoài ý muốn vẫn là xuất hiện.

Đại loạn thế gian, son tặc hoành hành, nguyên bản cũng không phải là chuyện kỳ quái gì, chẳng qua là khi đối mặt với năm sáu trăm son tặc đem chính mình bao vây lúc sau, Chu Du tài ý thức được điểm này. Chu Du giục ngựa tiến lên, cao giọng hô: "Mời thủ lĩnh đi ra trả lời! "

Lúc này một mắt xanh về mặt hoành nhục hán tử trung niên, kỵ mã đi ra. Chu Du hướng người nọ ôm quyền thi lễ một cái, nói tiếp: "Các huynh đệ đi ra làm việc, bất quá vì một cái tiền chữ, chúng ta là qua đường lữ khách, trên người không nhiều lắm tiền tài, đều giao cho các người, mời thả chúng ta đi qua như thế nào? "

Thủ lĩnh kia cười hắc hắc, cũng theo ôm quyền hoàn lễ, "Đâu có đâu có, khách quan một chính là người nhà giàu xuất thân, chỉ phải đảng hoàng đem tiền trên người tiền đều giao ra đây, còn có xe cộ ngựa, bọn ta huynh đệ cũng sẽ không làm khó các người. "

Lỗ Túc nghe xong, không khỏi giận dữ, lớn tiếng quát lên: "Tiền tài có thể cho, thế nhưng xa mã há có thể cho các người, nếu là không có xa mã, bọn ta như thế nào đi được đường xa? "

Thủ lĩnh kia cũng không tức giận, vẫn như cũ hí hóp vui tươi hơn hờ nói rằng: "Sợ rằng ngày hôm nay tình cảnh này có thể không phải do các người! "

Chu Du ngay cả vội vàng khuyên nhủ: "Từ Kính, người thời nay người là đao thớt, ta là cá thịt, không thể hành động theo cảm tính. " tiếp lấy hán nhẹ nhàng khoát tay áo, ý bảo Lỗ Túc không cần nói, lại lặng lẽ dùng ngón tay trở hướng về phía phía sau, lại chỉ hướng cách đó không xa son tặc thủ lĩnh.

Lỗ Túc tự nhiên một cái hiểu Chu Du ý đồ, hán Vi vậy gật đầu, hai người cùng nhau tung người xuống ngựa, "Mời thủ lĩnh xin vui lòng nhận cho! Ta hiện tại đi thu thập tài vật, cùng nhau tiễn cho các vị hảo hán! "

Thủ lĩnh kia đến Chu Du kỳ quái động tác, bỗng nhiên tựa như bừng tỉnh đại ngộ, la lớn: "Các huynh đệ đi mau, phải có đại đội quan quân tới! "

Một tiếng la hét, đám kia son tặc nhao nhao theo son tặc thủ lĩnh tan tác như chim muông, hướng về xa xa bỏ chạy.

Chu Du đến son tặc chạy trốn, lại Lỗ Túc, hai người hiểu ý cười, "Công Cẩn phản ứng nhanh nhẹn như vậy, trong nháy mắt gian cũng đã lui mấy trăm son tặc, thật là làm Túc bội phục vạn phần! "

"Điều trùng tiểu kế, cần gì phải chân đáng kể! Chỉ bất quá, sợ rằng kế này cũng chỉ có thể có thể lừa gạt được trong chốc lát, bọn ta vẫn là bước nhanh hơn, nhanh lên một chút ly khai nơi đây, bằng không đợi thất son tặc đi mà quay lại, bọn ta lâm nguy! "

Chu Du đi nào phủ một cái lần trong xe ngựa Trương Chiêu Trương Hoành, tiếp lấy đốc xức mọi người rất nhanh đi tới.

Nhưng mà dù sao đều là nhà bình thường đình, lại không có xa mã thay đi bộ, đoàn người đi được có chút thông thả, hẹn đi năm mươi dặm, bỗng nhiên lại nghe được phía sau nhóm lớn tiếng người gào thét, hướng về Chu Du đoàn người vọt tới. Chu Du biến sắc, lớn tiếng nói: "Không tốt, đám son tặc này lại đã trở về! Từ Kính, người trước mang theo mọi người đi đầu, ta lưu lại đoạn hậu! "

"Công Cẩn! Người một người thế nào lại là nhiều như vậy son tặc đối thủ, không bằng người trước giục ngựa rời đi, đi phụ cận thị trấn tìm kiếm Huyện binh tương trợ. "

Chu Du lắc đầu, thờ dài một tiếng: "Ta nếu rời đi, các người nhất định tao son tặc độc thủ, Từ Kính nghĩ nên nói nữa, nhanh chóng rời đi! Ta tự có kế thoát thân! "

Lỗ Túc gật đầu, "Công Cẩn bảo trọng! "

Chu Du thúc ngựa về phía sau đi, lấy bên ngoài hai dặm son tặc, hán ghim chặt ngựa cương, từ phía sau trong bọc lấy ra một tờ cầm đi ra, đặt ở trên lưng ngựa, ngón tay nhẹ nhàng khều một cái, du dương tiếng đàn liên từ đầu ngón tay của hán lan ra, theo Chu Du tiếng đàn không ngừng, hán cao giọng ngâm xướng lên tới;

Tuổi trẻ khinh cuồng này chí tứ phương

Quốc gia thiên hạ này bình bát hoang

Ý chí cầm tù này hồi tri kỷ

Tiếng đàn lâu đời này hướng bao la

Bao la không nói gì này

Muru lược vô song

Mình chủ ở đâu này

Nghiêu Thuấn Vũ canh

Thủ lĩnh kia mang theo bọn sơn tặc đi tới Chu Du trước mặt, lấy Chu Du một người ở nơi nào lại đạn lại hát, không cảm thấy có chút không rõ, đám sơn tặc này cần gì phải từng nghe qua như vậy từ khúc cùng tiếng ca, tuy là nghe không hiểu từ khúc cùng ca từ đích tốt xấu, nhưng là lại cảm thụ được Chu Du cái loại này hào tình vạn tượng khí thế.

Thủ lĩnh cũng bất tri bất giác nghe tiếng đàn này hồi lâu, bỗng nhiên hắt một cái giắt mình giựt mình tỉnh lại, quay đầu một, thủ hạ người nhao nhao đối với Chu Du sinh ra một loại ngưỡng mộ cùng hâm mộ thần tình, không cảm thấy nộ từ đó tới, hét lớn một tiếng: "Người cái này bột mì tiểu nhi, dĩ nhiên dùng tiếng đàn này mê hoặc nhà của ta các huynh đệ, người đến, giết hắn cho ta! "

Chu Du nhìn cái này thủ lĩnh lại muốn đánh, không cảm thấy trong lòng cả kinh, tay tùy tâm di chuyển, ngón tay vừa dùng lực, đem cầm huyền đã đánh gãy một cây, tiếng đàn liền hơi ngừng.

"Chẳng lẽ ta Chu Du hôm nay bỏ mạng ở hơn thế? " Chu Du không khỏi lắc đầu, cầm trong tay cầm hướng cách đó không xa ném một cái, đem bên hông bội kiếm lập tức rút ra, la lớn: "Đại trượng phu há lại sợ tặc từ! "

Thủ lĩnh đến Chu Du rút bội kiếm ra, không khỏi trong mắt bắn ra một loại sát ý, mang theo bọn sơn tặc cùng nhau xông về Chu Du, chỉ chớp lát sau đã đem Chu Du bao vây lại. Chu Du tuy là đã từng tập võ, nhưng là nơi nào có thể đối phó được nhiều như vậy sơn tặc, bảo kiếm bên trái phách bên phải chặt, giết mười mấy nhưng thủy chung không xông ra được.

Chu Du hét lớn một tiếng: "Hôm nay chết bởi sơn tặc thủ, thật là cuộc đời này chi tiếc! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên một người một ngựa từ nơi không xa vọt tới, trường thương trong tay trên dưới tung bay, đem bọn sơn tặc giết kêu rên không ngớt, thủ lĩnh kia xoay người lại một, dĩ nhiên chỉ có một người, bất quá một thân hoá trang rất kỳ quái, bởi vì trên mặt mang một tấm đứ tợn Thanh Đồng quỹ diện mặt nạ, thủ lĩnh kia trong tay quỹ đầu đao hướng về người đến chỉ một cái: "Giả thần giả quý! Cùng ta so hung ác độc địa, ngươi còn non kém! "

Nói xong, thủ lĩnh đối người tới nhẹ răng trợn mắt, nét mặt đều là vẻ hung ác. Người đến thấy thế, không nói gì, trực tiếp điều khiển mã xông về thủ lĩnh. Sơn tặc thủ lĩnh quỹ đầu đao nghênh đón, trong lúc đó người đến trường thương run lên, trực tiếp đánh bay rồi thủ lĩnh quỹ đầu đao, thủ lĩnh chỉ thấy trước mắt hàn quang lóe lên, liền cảm giác được mũi thương kia đâm vào cổ họng của mình trong.

"Sao lại thế. . . "

Lời còn chưa nói hết, sơn tặc thủ lĩnh cũng đã khí tuyệt bỏ mình, trước sau bất quá mấy hơi thời gian.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Túc kỹ năng Âm Dung phát động, đối thủ dung nhan trị bị Cao Túc đánh giá là siêu cấp xấu, Cao Túc vũ lực + 4, trước mặt Cao Túc vũ lực đề thăng tới 104. "

Người tới chính là Cao Trường Cung, Ngô Lập Nhân tiếp thu được Cao Trường Cung kỹ năng phát động lúc, hắn đã đem sơn tặc thủ lĩnh nháy mắt giết, Ngô Lập Nhân lúc này không khỏi tưởng tượng, Cao Trường Cung trong mắt siêu cấp xấu là cái khái niệm gì, nếu như mình gặp Cao Trường Cung, sẽ bị đánh giá thành cái dạng gì đâu? Nhất định sẽ không để cho Cao Trường Cung bạo tạc a !?

Bọn sơn tặc nhìn người đến hợp lại liền đem thủ lĩnh của mình đâm chết, không khỏi sợ hãi kêu chạy tứ tán, Chu Du nguyên bản đã ôm quyết tâm liều chết, không ngờ tới, trời không tuyệt đường người, bỗng nhiên xuất hiện Cao Trường Cung dĩ nhiên cứu mình một mạng, hắn vội vã giục ngựa đi về phía Cao Trường Cung, tiếp lấy tung người xuống ngựa, hướng Cao Trường Cung khom lưng thi lễ một cái, "Đa tạ tráng sĩ cứu! "

Cao Trường Cung đồng dạng tung người xuống ngựa, cùng Chu Du thông thường, khom lưng cúi đầu, tiện đà hỏi: "Không biết vừa mới một bài nhã thanh âm, có hay không vì công chỗ tấu? "

Chu Du chưa phát giác ra có chút kỳ quái, người trước mặt, rõ ràng dùng mảnh vô song, lại mang một tấm quỹ diện mặt nạ, đi lên lại hỏi mình khảy đàn từ khúc, chẳng lẽ người này biết là của mình tri âm hay sao?

"Chính là nào đó sờ khảy đàn, không biết tráng sĩ có gì chỉ giáo? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Cao Trường Cung tâm hỉ mỹ Chu Lang, Tiểu Bá Vương khiêu khích Lan Lăng Vương

"Công thật là cao nhâ chi sĩ cũng! "

Nói xong, Cao Trường Cung lần nữa hướng Chu Du xá một cái.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Trường Cung kỹ năng Âm Dung phát động, Cao Trường Cung đối với Chu Du hảo cảm độ tăng lên rất nhiều. "

Được! Quả nhiên nói cái gì tới cái gì, biết là cái này kịch bản liền là viết như vậy, Ngô Lập Nhân nghe được hệ thống nêu lên, không khỏi thờ dài một hơi: Tôi nắm giữ nhất nghệ tinh tại cái gì lúc sau đều là vô cùng vô cùng trọng yếu.

"Hệ thống, kiểm tra đo lường Chu Du tứ duy thuộc tính tin tức. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Chu Du tứ duy thuộc tính vì vũ lực 72, chỉ huy 96, trí lực 93, chính trị 73, Chu Du đỉnh phong tứ duy thuộc tính vì vũ lực 75, chỉ huy 99, trí lực 96, chính trị 73. "

Tôi kỹ năng vẫn là kiểm tra đo lường không được, lúc này Chu Du cũng phải có 20 tuổi, cơ bản làm cho hấn lĩnh quân đánh mấy ý vào có thể đến đỉnh núi. Gia Cát Lượng trước mắt đỉnh phong chỉ huy cùng trí lực là 91 cùng 101, Chu Du trọng điểm chính là chỉ huy, Gia Cát Lượng trọng điểm chính là trí lực, hai người thật có thể nói là trong chốc lát Du Lượng. Rõ ràng có thể là tốt bạn gay góc bù, thiên thiên không phải ở một phe cánh.

Nếu là sau này có thể có cơ hội thu phục Chu Du thì tốt rồi! Ngô Lập Nhân không khỏi nghĩ, Chu Du hiện tại rõ ràng cho thấy muốn đi đầu Tôn Sách, mình và Tôn Sách hiện nay vẫn là trên danh nghĩa minh hữu, trong thời gian ngắn chắc là sẽ không có quá xung đột lớn, thế nhưng các loại diệt Viên Thuật, đến lúc đó sau tất nhiên sẽ tương đối châm phong.

Chu Du đến Cao Trường Cung phản ứng như thế, cũng không khỏi tâm hoa nộ phóng, "Tráng sĩ có thể giải tiếng đàn, sao biết được bài hát ý, thực sự Du chi tri âm a! Không biết tráng sĩ cao tính đại danh? "

"Nào đó họ Cao tên Túc, tự Trường Cung, Bột Hải Quận người. "

Chu Du cười ha ha một tiếng, "Cao huynh quả nhiên người hào sảng, nào đó họ Chu tên Du tự Công Cẩn, Lư Giang Quận người. "

Cao Trường Cung vừa nghe, kinh thanh hỏi: "Công chẳng lẽ là nhân xưng: Khúc có sai lầm Chu Lang cổ Chu Du Chu Công Cẩn? "

Chu Du thoáng sững sốt, "Ah? Trường Cung huynh cũng nghe qua Du tên hử? Ha ha! "

"Túc ngưỡng mộ Công Cẩn đại danh lâu rồi, chỉ là vẫn vô duyên nhìn thấy, không ngờ dĩ nhiên tại này gặp nhau, thật sự là phước đức ba đời. " Cao Trường Cung thôn thức không ngớt.

Chu Du tiến lên bắt lại Cao Trường Cung thủ, cảm khái nói: "Ta cùng với Trường Cung huynh nhất kiến như cố, thế nhưng Trường Cung huynh nhưng vẫn không chịu lấy chân diện mục hiện người, khiến người ta như ghen ở cổ họng, thực sự tốt không thoải mái! "

Cao Trường Cung lại là sang sảng cười, vừa đem quỹ diện mặt nạ lấy xuống, vừa nói: "Mặt nạ này đã đeo hồi lâu, quen. Công Cẩn không nói, Túc suýt nữa quên. "

Quỹ diện mặt nạ một lấy xuống, Chu Du liền đến Cao Trường Cung lộ son chân diện mục, tuy là Chu Du luôn luôn không phải trông mặt mà bắt hình dong, nhưng là đến Cao Trường Cung mặt mũi anh tuấn, ngũ quan xinh xắn, thanh tú nhân thần, không khỏi vẫn là tâm thần sững sốt, hấn vốn tưởng rằng cái này một thương đâm chết son tặc thủ lĩnh người tất nhiên là nhất cá diện dung hùng tráng uy vũ dũng mãnh người, làm sao tưởng tượng nổi dĩ nhiên là một cái như vậy anh tuấn đẹp trai công tử trẻ tuổi cao đáng đáp, điều này làm cho hấn vô luận như thế nào cùng vừa mới cái kia quát tháo son tặc người liên hệ với nhau đi.

"Công Cẩn huynh? "

Cao Trường Cung nhìn thấy Chu Du một lát không nói lời nào, liền hô hấn một tiếng, Chu Du rồi mới từ trong kinh ngạc tỉnh lại, "Trường Cung huynh quả nhiên một Biểu người mới, thật là làm Du tự thẹn phát như a! "

Cao Trường Cung cười ha ha, "Trông mặt mà bắt hình dong, không phải ản sĩ nói như vậy! Vừa mới nghe được Công Cẩn trong tiếng ca tràn đầy lý tưởng hào hùng, mình chủ khó cầu cảm giác, ta cũng tràn đầy đồng cảm. Không biết Công Cẩn vì sao một người ở chỗ này, trong loạn thế, không tìm nhất phương chư hầu, thực sự khó có thể tự bảo vệ mình. "

"Trường Cung nói cực phải! Du bây giờ trong lòng đã có một một nơi tốt đẹp đáng để đến, hiện tại chính thức đi tìm nơi nương tựa trên đường. "

Cao Trường Cung trong mắt chợt lóe sáng, vội vàng hỏi: "Công Cẩn nói mình chủ vì ai? "

"Trường Sa Tôn Bá Phù! "

Cao Trường Cung lập tức trầm mặc, hấn đối với Tôn Sách Tiểu Bá Vương tên cũng có nghe thấy, chỉ bất quá Giang Đông mãnh hổ Tôn Kiên tên càng sâu, cho nên chỉ là cho rằng Tôn Sách là bằng vào cha hấn danh tiếng mới có chút nhỏ tiểu cơ nghiệp. Bây giờ nghe tới Chu Du nói Tôn Sách là mình chủ lúc, hấn không khỏi có chút nghi ngờ.

"Trường Cung huynh chẳng lẽ không tin Du nói như vậy? "

Chu Du ra Cao Trường Cung do dự, cười ha ha, "Trường Cung huynh hiện tại bản không cái khác nơi đi, nếu không tin, có thể tạm hãy theo ta đến Trường Sa xem một chút, nếu như cảm thấy Du nói như vậy là giả, đến lúc đó có thể tự động rời đi, như thế nào? "

Chu Du đều như vậy nói, Cao Trường Cung tự nhiên không có bất kỳ đạo lý cự tuyệt, hướng chỉ hân còn muốn cùng Chu Du cùng nhau thảo luận một ít âm luật phương diện vấn đề, ở âm luật phương diện, Chu Du là quyền uy tuyệt đối cùng chuyên gia.

"Không dám mời mà thôi, có mong muốn vậy! "

Cao Trường Cung cùng Chu Du nhìn nhau cười, cùng nhau phóng người lên ngựa, đuổi theo Lỗ Túc cùng hai cái đám người đi.

Lại qua mười mấy ngày, ở Cao Trường Cung dưới hộ vệ, đoàn người rốt cục Bình An chạy tới Trường Sa Quận trị sở Lâm Tương thành, Tôn Sách sớm liền mang theo văn võ ở thành ngoài cửa nghênh tiếp.

Tôn Sách xa xa đến Chu Du đám người tới gặp, liền đi thẳng qua đi, cao giọng hô: "Công Cẩn làm cho Sách đợi lâu a! "

Chu Du xuống ngựa, hướng về phía Tôn Sách liền bái, "Bá Phủ huynh tương chiêu, Du không phải không dám đến, chỉ là trên đường lại gặp phải vài cái hiền mới, liền tự ý làm chủ, vì Bá Phủ huynh mời chào, cùng nhau tới gặp. "

Tôn Sách nghe nói, không khỏi cảm động vạn phần, "Công Cẩn thật là cao minh chỉ sĩ! Sách được Công Cẩn, đại sự tất thành! "

"Du nguyện vì chủ công hiệu cầu mã lực, cùng chủ công cùng cự đại sự! "

Lúc này, Lỗ Túc, Cao Trường Cung cùng Trương Chiêu Trương Hoành cũng nhao nhao xuống xe mã, tới gặp Tôn Sách. Chu Du vội vã nhất nhất giới thiệu, "Vị này chính là Du chỉ bạn cũ Lỗ Túc Lỗ Từ Kính, mưu lược hơn người, làm người trung nghĩa, có thể chịu được chức trách lớn. "

Tôn Sách hướng về Lỗ Túc thi lễ một cái, nói rằng: "Lỗ tiên sinh lễ độ rồi! "

Lỗ Túc hướng về Tôn Sách hành lễ nói: "Túc nguyện vì chủ công ra sức trâu ngựa! "

Chu Du lại dẫn Tôn Sách chỉ chỉ Trương Chiêu Trương Hoành, "Hai người này dù cho nhân xưng Giang Đông hai cái Trương Chiêu Trương Từ Bố cùng Trương Hoành Trương Từ Cương, hai người đều có kinh luân tế thế chỉ mới. "

Tôn Sách vừa nghe, nét mặt vui vẻ, liên tục gật đầu, lại ôm quyền thi lễ nói: "Hai vị Trương tiên sinh lễ độ rồi! "

Trương Chiêu Trương Hoành đã quyết định thuận phục Tôn Sách, hai người nhìn thấy Tôn Sách cho mình hành lễ, cùng nhau khom lưng bái nói: "Bọn ta nguyện vì chủ công ra sức trâu ngựa! "

Tôn Sách đem hai người nâng dậy sau, lại Chu Du bên cạnh Cao Trường Cung, không khỏi nhíu nhíu mày chân mày, hỏi hướng Chu Du: "Người này vì ai? Công Cẩn còn chưa từng giới thiệu. "

Chu Du cười ha ha một tiếng, "Chủ công, người này họ Cao tên Túc, tự Trường Cung, người này có vạn phu không lo chỉ dũng, thương pháp như thần, chuyển này dọc theo đường đi dựa vào Trường Cung một đường hộ tống, mới không đến mức thành sơn tặc giặc có làm hại. "

Cao Trường Cung lúc này nhưng mang quý diện mặt nạ, nghe được Chu Du giới thiệu chính mình, liền đi về phía trước, hướng về Tôn Sách thi lễ một cái nói: "Cao Túc gặp qua Tôn Thái Thú! "

Tôn Sách thấy hân vẫn mang mặt nạ, trong lòng không vui, nhìn không được lớn tiếng nói: "Đại trượng phu hành sự quang minh lỗi lạc, vì sao không dám lấy chân diện mục hiện người? Chẳng lẽ là một cái giấu đầu lòi đuôi tiểu nhân? "

Tôn Sách lời vừa nói ra, không khỏi làm Cao Trường Cung trong lòng tức giận không ngớt, lạnh rên một tiếng nói: "Có phải hay không đại trượng phu, không phải phải nói. Công Cẩn từng nói Tôn Bá Phủ dũng mãnh như bá vương tái thế, có thể dám cùng ta tranh tài trên dưới một trăm hiệp? "

Tôn Sách cười ha ha một tiếng, hào khí can vãn, cao giọng nói rằng: "Ta nếu sợ người, không phải Tôn Bá Phủ cũng! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Tôn Bá Phủ hàm đầu Cao Túc, Chu Công Cẩn nghị

lấy ba Quận

Cái này vừa nói nhất thời sẽ lo lắng Tôn Sách thủ hạ mỗi bên vẫn võ, nhất là vừa mới đầu nhập vào Tôn Sách Lỗ Túc cùng hai cái, Lỗ Túc biết không tốt khuyên Tôn Sách cùng Cao Trường Cung, liền lôi kéo Chu Du quần áo, "Công Căn, lưỡng hồ tranh chấp, tất có một người bị thương, công sao không gấp gấp ngăn chỉ? "

Chu Du cười ha ha, lắc đầu, "Từ Kính đừng có sốt ruột, lại vừa ra long hổ đấu, cơ hội như vậy cũng ít khi thấy! "

Lỗ Túc thờ dài không ngớt, "Công Căn a! Như vậy, Cao Túc há có thể lại quy về chủ công dưới trướng? "

Đang khi nói chuyện, Cao Trường Cung cùng Tôn Sách đều đã lên ngựa, mọi người liên tục vì hai người tránh ra nơi sân, chỉ thấy hai người đều cảm trường thương, chỉ hướng đối phương, hai người đều toàn thân tản ra một loại khí sát phạt, tràng diện lập tức trở nên yên tĩnh.

Cao Trường Cung đầu tiên hô: "Tôn Thái Thú, mời! "

Vì vậy đình thương giục ngựa xông về Tôn Sách, Tôn Sách cười ha ha một tiếng, trường thương thông thường ngênh hướng Cao Trường Cung.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Trường Cung kỹ năng Âm Dung phát động, trước mặt Cao Trường Cung đối với Tôn Sách dung nhan trị bình định vì cũng không tệ lắm, Cao Trường Cung vũ lực + 2, trước mặt Cao Trường Cung vũ lực giá trị tăng lên tới 102. "

Nghe thế một tiếng nêu lên, làm cho Ngô Lập Nhân lại càng hoảng sợ, "Không phải Cao Trường Cung là đầu nhập vào Tôn Sách sao? Làm saoPK bắt đi? Lẽ nào sự tình có biến? Nếu như Tôn Sách không thu, nhanh lên đến ta đây tới a! Nhà của ta đại môn thường mở ra, chỉ cần người nha bằng lòng tới! "

Không đợi Ngô Lập NhânYY hết, hệ thống lại một tiếng thanh âm nhắc nhở vang lên: "Tích! Kiểm tra đo lường đến Tôn Sách kỹ năng Bá Lược phát động -- Bá Lược người nào kham địch Bá Phù, một mình đấu đấu đem lúc, nếu đối phương trụ cột vũ lực cao hơn tự thân, thì tự thân vũ lực + 3, nếu đối thủ trụ cột vũ lực thấp hơn tự thân, thì đối phương vũ lực - 3, nếu song phương trụ cột vũ lực bằng nhau, thì tự thân vũ lực + 1, đối thủ vũ lực - 1. Kiểm tra đo lường đến Tôn Sách tứ duy thuộc tính vì vũ lực 99, chỉ huy 86, trí lực 82, chính trị 65. Cao Trường Cung trụ cột vũ lực lớn hơn Tôn Sách, Tôn Sách vũ lực + 3, trước mặt Tôn Sách vũ lực đề thăng tới 102. "

Ai u ta đi, Tiểu Bá Vương cũng bạo nổ kỹ năng! Hai người thật là đối lên? Hệ thống có thể hay không kiểm tra đo lường đến cụ thể tình hình chiến đấu a!

"Bầm báo tức chủ, hệ thống không có quyền tra. "

Tôn Sách cùng Cao Trường Cung hai người nguyên bản thực lực liền sần sần với nhau, hai người thương pháp đều là mãnh liệt vạn phần, mỗi một lần khi giới đụng nhau, đều sần sần nổ thật to tiếng, hai người đều nắm giữ thương pháp tinh túy, đem thương pháp của mình luyện đến lô hỏa thuần thanh hoàn cảnh, hai người chỉ chiến, làm cho đứng xem vẫn võ đều không kịp nhìn mà lấy. Tôn Sách lúc này trong mắt tràn đầy hưng phấn, quả nhiên là kỳ phùng địch thủ gặp lương tài, anh hùng trong lúc đó luôn sẽ có cùng chỉ hướng cảm giác, tuy là hẳn không phải đến lúc này Cao Trường Cung biểu tình, thế nhưng hẳn từ Cao Trường Cung mỗi một chiêu mỗi một thức trung đều có thể cảm thụ được: Cao Trường Cung cũng là cũng giống như mình tâm tình.

Hai người chút bất tri bất giác đấu 100 hiệp, vẫn không có người nào đứng lên chiếm giữ ưu thế, hai người thủ hạ cũng đều không có chút nào lưu tình, điều này làm cho rất nhiều người không khỏi có chút hết hồn, rất sợ bị thương Tôn Sách. Hai người đấu đến lúc này, toàn thân mồ hôi đầm đìa, lại còn không tự chủ. Lúc này, Cao Trường Cung trường thương bỗng nhiên đâm một cái, Tôn Sách sớm đã đến, thân hình lóe lên, dùng tay nắm lấy Cao Trường Cung trường thương, Tôn Sách thừa cơ lại đem trường thương trong tay của chính mình đâm ra, Cao Trường Cung thấy thế, cũng hơi chút nghiêng người, chột hiện ra, lại thuận thế bắt lại Tôn Sách khí giới. Hai người mỗi người đấu sức, đều không thể đem lẫn nhau vũ khí trong tay kéo qua, cuối cùng hai người đồng thời buông tay, thân hình tất cả đều bất ổn, tất cả đều từ trên ngựa hạ xuống, vũ khí cũng phi qua một bên.

Hai người sau khi xuống ngựa, lần nữa liều mạng bắt đầu quyền cước, dưới ngựa lại đánh mấy chục hiệp, cuối cùng hai người lẫn nhau ôm, cùng nhau tè ngã xuống đất.

Lúc này, Chu Du đến hai người đấu không sai biệt lắm, liền tới đến hai người trước mặt, la lớn: "Bá Phù huynh, Trường Cung huynh! Có thể dừng tay! Bằng không cứ như vậy đánh tiếp, sợ rằng phải đánh tới bầu trời tối đen, cũng không phân được thắng bại a! "

Tôn Sách dẫn đầu buông ra, tiếp lấy nhảy lên một cái, cười ha ha một tiếng, "Trường Cung chi dũng, Sách bội phục! Ban đầu nói mấy câu nói kia tự nhiên là lời nói đùa, vì chính là muốn cùng Trường Cung huynh phân cao thấp, mời Trường Cung huynh cắt không phải có thể để ở trong lòng! "

Cao Trường Cung lúc này cũng từ dưới đất đứng lên, đem Thanh Đồng quỹ diện mặt nạ hái xuống, hướng về phía Tôn Sách thi lễ một cái, "Công Căn không gạt ta ta, công quả nhiên là thật anh hùng cũng! Nếu như công không ngại Túc, Túc nguyện hiệu cầu mã lực! "

"Ha ha ha, khoái tai khoái tai! Trường Cung không cần đa lễ như vậy, ngày hôm nay ta ngay cả được chư vị thiên hạ anh tài, quả thật bình sinh một quá nhanh sự tình, người đến, đặt mua tiệc rượu, vì Chư công đón gió tẩy trần! "

Nào lập Chu Du, Lỗ Túc, Trương Chiêu, Trương Hoành cùng Cao Trường Cung trụ sở sau, mấy người rửa mặt chải đầu một phen sau, đi tới Lâm Tương phủ Thái Thú trên. Lúc này Trường Sa vẫn võ sớm đã tụ tập cùng một chỗ lâu ngày, Tôn Sách đã ngồi ở trung ương nhất. Bên trái là Khấu Chuẩn cầm đầu quan văn, Tôn Tịnh, Lữ Phạm các loại, phía bên phải còn lại là Trình Phổ, Hàn Đương, Hoàng Cái, Chu Trị các loại.

Chu Du đám người hướng Tôn Sách hành lễ sau đó, mỗi người an vị, Tôn Sách đem Chu Du gọi đến bên cạnh mình ngồi xuống, tiếp lấy giới ly rượu lên,

đứng lên, đem trảng thượng mọi người nhìn lướt qua, "Chư công, hôm nay là ta Tôn thị một cái ngày rất trọng yếu, Công Cẩn mang theo mấy vị hiền tài cùng đi tìm nơi nương tựa với ta, tới, ta mời Chư công một ly! "

Mọi người cùng nhau nâng chén, cùng hô lên: "Chúc mừng chủ công, mừng đến cao hiền lương tướng! "

Chu Du uống một hơi cạn sạch sau, lấy Tôn Sách nói: "Không biết chủ công sau này có tính toán gì không? "

Tôn Sách rồi Chu Du, nhỏ giọng nói rằng: "Tham quân Khẩu Bình Trọng tiên sinh đã từng kiến nghị ta trước chậm rãi phát triển, lại đồ chuyện báo thù, nhưng là trời ạ đêm tưởng niệm phụ thân thù, hận không thể sớm ngày tru diệt Lưu Biểu, vì phụ báo thù! Công Cẩn nhưng có thượng sách dạy ta? "

Chu Du rồi Khẩu Chuẩn, lại gật đầu một cái, đối với Tôn Sách vừa cười vừa nói: "Chủ công, Bình Trọng tiên sinh nói rất có đạo lý, sao không từ chi? "

"Bây giờ ta ở Trường Sa Quận đã đứng vững gót chân, có được hay không tìm Lưu Biểu nhất quyết sinh tử rồi? " Tôn Sách hưng phấn mà nói rằng.

"Kinh Tương nơi, phòng thủ kiên cố, há lại có thể nói toạc liền phá? Chủ công, nếu muốn phá Kinh Châu, bắt giữ Lưu Biểu, trước vững chắc sau mới có thể. Trường Sa Quận bên cạnh, còn có Quế Dương, Linh Lăng, Vũ Lăng ba Quận, chủ công trước tiên có thể lấy chi, tích lấy tiền cấp lương cho, lấy làm căn bản, lại chậm đồ Kinh Châu, Lưu Biểu không khó phá tai! "

Tôn Sách nghe xong mừng rỡ nói: "Công Cẩn nói như vậy, rất hợp lòng ta! Công Cẩn ý, ba Quận nơi nào trước lấy cho thỏa đáng? "

"Vậy muốn chủ công bây giờ có bao nhiêu binh mã? "

Tôn Sách có chút khó hiểu, "Lời ấy ý gì? Nhiều lính trước lấy chỗ nào? Binh thiếu trước lấy chỗ nào? "

"Nếu là có bốn chục ngàn binh mã, thì ta tự lĩnh một vạn binh mã, chủ công suất một vạn binh mã, Trình Phổ tướng quân suất một vạn binh mã, ba Quận có thể cùng nhau đánh, lại lưu một vạn binh mã phòng thủ Kinh Châu Lưu Biểu; nếu như chỉ có ba chục ngàn binh mã, thì ta cùng với chủ công mỗi bên lĩnh một vạn binh mã, phân biệt đánh chiếm Quế Dương cùng Linh Lăng hai Quận; nếu như chủ công chỉ có hai vạn binh mã, vậy trước tiên lấy Quế Dương, lại đồ cái khác lưỡng Quận. "

Tôn Sách không khỏi gật đầu, "Công Cẩn nói, thật là làm Sách hiểu ra! Tới, Sách lại kính Công Cẩn một ly! Ngày mai liền cùng Công Cẩn cùng nhau điều binh khiển tướng, ta công Quế Dương, Công Cẩn công Linh Lăng, như thế nào? "

Chu Du gật đầu, "Cần tuân chủ công chi mệnh! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Tôn Sách điểm tướng công hai Quận, Triệu Phạm chấn kinh hiến Quế Dương

Ngày thứ hai, trên giáo trường.

Tôn Sách đứng ở trên điểm tướng đài, dưới đài văn võ tề tụ, ba chục ngàn đại quân khí thế như hồng, tay cầm khí giới, đao thương kiếm kích, sáng lấp lánh.

Tôn Sách đem trường kiếm trong tay rút ra, chỉ về phía trước, cao giọng hô: "Chu Du tiến lên nghe phong. "

Chu Du sau khi nghe được, từ trong đội ngũ đi ra, ngẩng đầu mà bước đi tới Tôn Sách trước mặt, "Chu Du ở! "

"Phong ngươi vì thảo nghịch tướng quân, ban thưởng ngươi ta chỉ bội kiếm, lĩnh binh một vạn, đánh chiếm Quế Dương. Từ tướng quân giáo úy, cho tới tiểu lại sĩ tốt, nếu có nào dám không tòng mệnh giả, có thể tiên trăm hậu tấu! "

Chu Du thần sắc tung bay, tiến lên một bước, tiếp nhận bội kiếm, cao giọng hô: "Chu Du lĩnh mệnh! "

Chu Du sau khi về hàng, Tôn Sách tiếp tục nói "Trương Chiêu tiến lên nghe phong. "

Trương Chiêu đi hướng Tôn Sách, thi lễ đáp: "Trương Chiêu ở! "

"Phong Trương Chiêu vì trường sử, ta xuất chinh sau đó, từ ngòi tạm thời quản lý Trường Sa chính sự. "

"Trương Chiêu lĩnh mệnh! "

Tôn Sách tiếp lấy lại phong rồi Trương Hoành làm chủ bộ, Lỗ Túc vì phủ trong quân lang tướng.

Cuối cùng đến phiên Cao Trường Cung, "Cao Túc tiến lên nghe phong! "

Cao Túc long hành hổ bộ, đi tới Tôn Sách trước mặt, "Cao Túc ở! "

"Phong ngòi vì phá quân giáo úy, theo Công Cẩn cùng nhau đánh chiếm Quế Dương! "

"Cao Túc lĩnh mệnh! "

Cao Túc lui sau, Tôn Sách tiếp tục nói: "Khẩu Chuẩn, Hàn Đương, Hoàng Cái! "

Ba người đi ra liệt, cùng hô lên: "Mặt tướng (thuộc hạ) ở! "

"Người ba người cùng ta cùng nhau thống binh một vạn, đánh chiếm Linh Lăng! "

Ba người cùng nhau tiếp nhận quân lệnh, cùng kêu lên đáp: "Mặt tướng (thuộc hạ) lĩnh mệnh! "

"Trình Phổ Chu Trị Tôn Tịnh nghe lệnh! "

Ba người cũng cùng đi ra khỏi, đồng nói: "Có mặt tướng! "

"Lệnh người ba người lĩnh thừa ra một vạn binh mã khẩn thủ Trường Sa, không được sai lầm! "

Chu Trị Tôn Tịnh cùng đi về phía trước nhận lệnh, cô đơn Trình Phổ không nhúc nhích, Tôn Sách lấy Trình Phổ, hỏi: "Trình tướng quân có lời gì nói, sao không nói thẳng? "

Trình Phổ hướng về Tôn Sách xá một cái, trong thần sắc có vài phần bất mãn, "Chủ công, Trình Phổ không phục! Vì sao Chu Du mới tới là được lĩnh quân công thành chiếm đất, mà phỉ chỉ có thể ở lại Trường Sa thủ thành? Phỉ tình nguyện chỉ làm một con ngựa trước tốt, cũng muốn theo chủ công đại quân cùng nhau công phạt Linh Lăng. "

Tôn Sách nghe xong, cười ha ha một tiếng, liền nhảy xuống điểm tướng đài, đi tới Trình Phổ trước mặt.

Hắn lấy Trình Phổ, bỗng nhiên hướng Trình Phổ thi lễ một cái, chậm rãi nói rằng, "Trình tướng quân, Trường Sa là tiên phụ đánh xuống cơ nghiệp, người từ bắt đầu sẽ theo tiên phụ nam chinh bắc thảo, mới có một chút cơ nghiệp. Đại quân ta chinh phạt tại ngoại, Trường Sa trống rỗng, tất định là Lưu Biểu thừa lúc, đến lúc đó sau Lưu Biểu đại quân tới công, người nào có thể kháng cự chi? Ta làm cho người lưu thủ Trường Sa, là Sách chỉ tin tưởng Trình tướng quân có năng lực này đảm bảo ta Trường Sa không mất. Đánh chiếm Quế Dương cùng Linh Lăng, nếu không thể phá, lần sau lại lấy; nếu như Trường Sa có thất, bọn ta lại không nơi sống yên ổn, Sách còn có mặt mũi nào thấy ta dưới cừu tuyền phụ thân! "

Tôn Sách buổi nói chuyện, làm cho Trình Phổ nhất thời xấu hổ không mặt mũi nào lấy đối với, hắn cúi đầu, hướng về phía Tôn Sách xá một cái, "Mặt tướng xấu hổ, chủ công yên tâm xuất chinh, mặt tướng nhất định kiệt tâm tận lực, không có nhục sứ mệnh, đảm bảo Trường Sa không lừa bịp! "

Tôn Sách vừa lệnh đặt ở Trình Phổ trong tay, cười một cái, "Tất cả còn nhiều hơn nhiều dựa vào Trình tướng quân! "

Trình Phổ Chu Trị Tôn Tịnh ba người cùng nhau lui, Tôn Sách lại hô: "Lỗ Túc, Lữ Phạm, lệnh người hai người phụ trách đồ quân nhu lương thảo phối hợp tác chiến, không được sai lầm! "

Hai người đồng ý lĩnh mệnh sau, Tôn Sách đi tới Chu Du trước mặt, hăm hở nói rằng: "Công Cẩn, lần này người ta huynh đệ hai người đồng dạng lĩnh một vạn binh mã, cùng công đất đai một quận, chúng ta so một so, người nào dưới bắt, có thể hay không? "

Chu Du cười ha ha một tiếng, ôm quyền nói rằng: "Chủ công đã có này nhĩ hứng, Du sẽ làm phụng bồi! Chỉ là không biết, nếu như chủ công thua, lại nên làm như thế nào? "

Tôn Sách lại đi tới lui mấy bước, trầm tư khoảng khắc, xoay người hướng Chu Du nói rằng: "Nếu như Sách thua, ta lệnh kiểm liên không phải thu hồi lại, cái này Trường Sa ba chục ngàn đại quân về sau tất cả đều từ Công Cẩn điều khiển như thế nào? "

"Chủ công, quân quốc đại sự, há có thể trò đùa, việc này tuyệt đối không thể! " Chu Du liên tục chối từ.

Tôn Sách khoát khoát tay, "Công Cẩn, công thành chiếm đất cũng quân quốc đại sự, có thể trò đùa lời tuyên bố? Huống hồ, người thực sự liên nhất định có thể thắng ta sao? Ta chưa chắc! Ha ha ha, nếu như Công Cẩn thua, vậy liền mời Công Cẩn cho Sách đánh đàn một khúc. "

"Chủ công đã nói như vậy, vậy tốt như vậy rồi: Vô luận lần này so thử người nào thắng, Du đều sẽ chủ công đánh đàn một khúc, lấy tráng quân uy! "

Mới vừa nói xong, một bên Cao Trường Cung vội vã đứng dậy, hướng Tôn Sách cùng Chu Du nói rằng: "Không biết Túc có hay không may mắn bằng

thính? Công Cẩn cảm ý sâu thẳm, khiến người ta nhìn không được còn muốn nghe nhiều mấy khúc. "

"Ha ha, tự nhiên có thể, thể nhưng, phải các loại đại quân ta bắt Quế Dương cùng Linh Lăng hai Quận mới có thể. " Tôn Sách nói rằng,

"Bọn ta tự nhiên tận tâm tận lực! "

Chu Du cùng Cao Trường Cung suất lĩnh mười ngàn đại quân sau khi xuất phát, ven đường thị trấn tất cả đều canh chừng mà hàng, không đến hai ngày thời gian, đại quân liền đi tới Quế Dương Quận trị sở Sâm Huyện.

Quế Dương Quận quận trưởng chính là sau lại cùng Triệu Vân kết bái Triệu Phạm, sau lại bởi vì muốn đem mình ở goá tẩu tử Phàn thị gả cho Triệu Vân mà sử dụng hai người phản bội. Chỉ bất quá lúc này Triệu Phạm chỉ huynh còn tồn tại nhân thế, hắn còn không có cưới Phàn thị trở về.

Triệu Phạm chỉ huynh tên gọi Triệu Nghị, tự Đức Bưu, lúc này đang cùng Triệu Phạm cùng nhau thương nghị như thế nào lui địch.

"Đại ca, cái này Chu Du tuy là tuổi còn trẻ hậu bối, thể nhưng nghe nói dưới tay hắn đại tướng Cao Túc có vạn phu không lo chi dừng, Quế Dương binh vi tương quả, không bằng sớm đầu hàng đi? " Triệu Phạm vẫn như cũ một bộ nhát gan sợ phiền phức bộ dạng, tuy là hắn là Thái Thú, lại rất nhiều chuyện còn muốn nghe huynh trưởng của mình, bởi vì Triệu Nghị, cũng có một thân kinh người kỹ năng, ở Quế Dương Quận người người đều biết Triệu Nghị tên. Chỉ bất quá Triệu Nghị vô cùng thương yêu mình huynh đệ, không muốn xuất sĩ, một mực Quế Dương trợ giúp Triệu Phạm xử lý chính sự, thao luyện binh mã.

Lần này đến đây nghị sự còn có Quế Dương quận hai cái quận trưởng quân đội Ủy Trần Ứng cùng Bảo Long, Trần Ứng nghe nói Triệu Phạm muốn hàng, liền vội vàng tiến lên chờ lệnh nói: "Chủ công, đoán Cao Túc hạng người vô danh, có cái gì kỹ năng. Cái gì vạn phu không lo chi dừng, nhất định là Chu Du Tiểu nhi phô trương thanh thế, mặt tướng nguyện ý lĩnh quân ba nghìn ra khỏi thành nghênh chiến, nhất định phải bắt giữ Cao Túc, vì chủ công chi ân! "

Triệu Phạm nghe được hắn nói lời ấy, không khỏi sắc mặt biến thành nộ, lớn tiếng trách cứ: "Ta bây giờ đang ở hồi huynh trưởng ta, lại chưa từng hỏi các người ý kiến, các người không cho phép tóc rối bởi cuồng ngôn! "

Trần Ứng nghe được Triệu Phạm lời ấy, không khỏi mặt giận dữ, lại cũng không thể tránh được, có vẻ trở ra.

Triệu Nghị thấy thế, cười ha ha một tiếng, đối với Triệu Phạm nói rằng: "Thái Thú nghĩ nào! Trần tướng quân nói, cũng không phải là không hề có đạo lý. Tuy là Chu Du cùng Cao Túc có mười ngàn đại quân, thể nhưng hai người này luôn luôn thanh danh không hiển hách, chưa chắc có bao nhiêu bản lĩnh. Để Trần tướng quân trước đi dò xét một phen, nếu như quả nhiên nan địch, đến lúc đó sau lại rơi nữa cũng không trễ. "

Trần Ứng nghe được Triệu Nghị đồng ý mình pháp, không khỏi đôi giận thành vui, Triệu Phạm suy nghĩ một chút, cũng gật đầu, "Vậy như huynh trưởng nói! Trần Ứng, người nhất thiết phải nghênh chiến, không nên phụ lòng huynh trưởng ta dày mong! "

"Trần tướng quân tạm thời xuất trận, ta vì người lược trận. "

Triệu Nghị mới vừa nói xong, Triệu Phạm cũng có chút luống cuống, "Đại ca cắt không thể cạy mạnh, nếu như thực sự nan địch, chúng ta vẫn là giảm là tốt rồi, không cần liều mạng đánh nhau! "

Triệu Nghị đứng dậy nói rằng: "Thái Thú đại nhân, há lại có thể trưởng người khác chí khí diệt uy phong mình? Trận chiến này ỏn thỏa dùng sức, cũng quyết định không thể để cho Chu Du không nên xem nhẹ rồi ta Quế Dương anh tài! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Cao Trường Cung phi tiên bắn Trần Ứng, Triệu Thái Thú đánh chuông hộ Triệu Nghị

"Triệu tướng quân quả nhiên thật anh hùng! Để Chu Du tiểu nhi kiến thức một chút bọn ta bản lĩnh! " Trần Ứng cùng Bảo Long cùng nhau ôm quyền hướng Triệu Nghị hành lễ.

Trần Ứng cùng Bảo Long nguyên là thợ săn trong núi xuất thân, Trần Ứng thiện sử dụng phi tiên, Bảo Long đã từng đã bắn giết qua lưỡng con mãnh hổ, hai người mặc dù ở Quế Dương Quận Triệu Phạm dưới trướng hiệu lực mấy năm, chưa cùng người đương thời chính diện giao phong qua, nơi nào bằng lòng phục Chu Du cùng Cao Trường Cung hai cái vô danh đồ. Triệu Nghị cũng là như vậy ý tưởng, nếu như chiến chưa từng chiến liền muốn đầu hàng, định sẽ bị người không dạy nổi, huống hồ hắn đối với mình vô nghệ có mười phần lòng tin, mặc dù thủ hạ sĩ tốt không có trải qua nhiều lắm chiến trận, hắn cũng muốn cùng tướng địch đấu một trận.

Chu Du lúc này cũng đang cùng Cao Trường Cung thương lượng đánh chiếm Sâm Huyện việc, hai người cùng nhau ở trong màn, thảo luận tấn công tỉ mỉ.

"Trường Cung, ngày mai đại quân ta công thành, người xuất trận khiêu chiến, trận chiến này chỉ cần tiêu diệt một người, dù cho Quế Dương Thái Thú Triệu Phạm chi huynh Triệu Nghị, nghe nói người này cũng có vạn phu không lo chi dừng, người ghi nhớ kỹ không thể coi thường rồi hử. " Chu Du dặn dò.

Cao Trường Cung đối với Triệu Nghị mà nói là hạng người vô danh, Triệu Nghị đối với Cao Trường Cung mà nói làm sao cũng không phải đâu? Cao Trường Cung cười ha ha một tiếng, trong lòng hửn nơi nào sẽ nói Triệu Nghị loại này hạng người vô danh để ở trong lòng, "Công Cẩn chó buồn, chính là Triệu Phạm cần gì phải đủ nói đến! Ngày mai ta sẽ làm đem trăm ở dưới ngựa, dâng cho trước tướng! "

Chu Du nghe xong cười ha ha, lấy tay đánh bàn, nói tiếp: "Trường Cung đừng nản, ta tự biết Hiểu. Tất cả cẩn thận là hơn. Nếu như đem đánh bại, chó đơn giản Thương bên ngoài tính mệnh. Nghe nói Triệu Nghị cùng Triệu Phạm huynh đệ hai người quan hệ vô cùng tốt, nếu như giết Triệu Nghị, Triệu Phạm há lại bằng lòng từ bỏ ý đồ? Đến lúc đó nhất định là một cuộc ác chiến. Quân ta ban đầu ở đây, dân tâm chưa phục, không bằng công tâm là thượng sách, lệnh Triệu Phạm hiến thành, mới là thượng sách. "

"Công Cẩn ý, Túc hiểu, đã như vậy, ngày mai mặt tướng đem bắt giữ trở về là được. " Cao Trường Cung không chút phật lòng.

"Tất cả cẩn thận là hơn! Tới, Du kính Cao tướng quân một ly, mong ước Cao tướng quân ngày mai mã đáo thành công! "

Chu Du cùng Cao Trường Cung cùng nhau bùng ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Ngày thứ hai, nổi trống nhiều tiếng vang, Cao Trường Cung giục ngựa nhảy lên một cái, đi tới Sâm thị trấn ngoài cửa.

"Ta là thảo nghịch tướng quân Chu Du dưới tướng đại tướng Cao Túc, bây giờ đại quân áp thành, các người sao không sớm hàng, bằng không đại quân phá thành ngày, người cả đám hóa thành bột mịn, đến lúc đó hối hận thì đã muộn! "

Lúc này vẫn mang theo Thanh Đồng quý diện mặt nạ Cao Trường Cung, ở dưới tường thành cao giọng vừa hô, đã sớm kinh trụ trên tường thành thủ tốt. Chỉ chớp lát, Cao Trường Cung công thành tin tức liền truyền đến Triệu Phạm Triệu Nghị trong tai.

Triệu Nghị mang theo Trần Ứng Bảo Long đi ra thành, lưỡng quân đối với tròn chỗ, Cao Trường Cung cảm thương chỉ một cái rống to, "Người nào là Triệu Nghị? Có dám xuất trận đánh với ta một trận? "

Triệu Nghị không nghĩ tới người đến trực tiếp một chút tên muốn chính mình xuất chiến, đang muốn giục ngựa ra, chỉ thấy bên cạnh một con đã bay ra, Triệu Nghị nhìn chăm chú một, chính là quân trưởng quân đội Ủy Trần Ứng.

"Bọn chuột nhất vô danh, sao làm phiền Triệu tướng quân ra ngựa, để cho ta Trần Ứng tới gặp lại người! "

Cao Trường Cung đến Trần Ứng trong tay siết một chi phi tiên hướng mình đánh tới, không cảm thấy cười lạnh một tiếng, trường thương trong tay nhất thời hóa thành một con linh xà thông thường, hướng Trần Ứng đi.

"Trần Ứng tiểu nhi, để mạng lại! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Túc kỹ năng Âm Dung phát động, đối thủ Trần Ứng dụng nhan trị bị Cao Túc phán định là xấu, Cao Túc vũ lực + 3, trước mặt Cao Túc vũ lực đề thăng tới 103. Hệ thống tự động kiểm tra đo lường đến Trần Ứng tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 86, chỉ huy 56, trí lực 33, chính trị 45. "

Ngô Lập Nhân vừa nghe, cái này Cao Trường Cung bây giờ là trạng thái gì, mấy ngày trước đây cùng Tiểu Bá VươngPK, hiện tại lại đánh nhau, lẽ nào đã bị Tiểu Bá Vương thu phục, "Hệ thống có thể hay không kiểm tra đo lường đến Cao Trường Cung trận doanh thuộc sở hữu? "

"Bây giờ làm Tôn Sách dưới tướng phá quân giáo úy. "

Nguyên tới vẫn là bị Tôn Sách cắt a! Ngô Lập Nhân không khỏi thở dài một tiếng.

Lại nói trận trên giao chiến Trần Ứng chưa từng gặp qua như vậy tình điệu thương pháp, tay hửn cầm phi tiên bên trái đẩy bên phải ngăn cản, năm hiệp xuống tới, liền không kiên trì nổi, thúc ngựa giống như trong trận chạy đi. Cao Trường Cung nơi nào chịu bỏ, trực tiếp thẳng đuổi theo. Trần Ứng mừng thầm trong lòng, trong tay hửn phi tiên từng thương qua rất nhiều dã thú, thấy Cao Trường Cung đuổi tới, hửn bỗng nhiên quay đầu, dùng sức ném một cái, phi tiên tựa như cùng phi tên giống nhau bay về phía Cao Trường Cung. Một bên xem cuộc chiến Chu Du một, quát to một tiếng không tốt, nhưng mà Cao Trường Cung tay mắt lanh lẹ, trường thương tinh chuẩn tiếp nhận phi tiên, đầu thương chọn phi tiên trên không trung tha vài vòng, dùng thêm sức nữa, vừa quay đầu bắn về phía Trần Ứng. Trần Ứng lập tức mạo chày mồ hôi lạnh ướt sũng cả người: Mạng ta xong rồi! Triệu Nghị bên này, Bảo Long thấy thế, nắm lấy Cung liền bắn, vũ tiễn trực câu câu bắn ở đầu đĩa, cái này mới khó khăn lắm làm cho phi tiên hơi chút thay đổi một tác phương hướng, không có bắn trúng Trần Ứng thân thể.

Bảo Long vội vã tiếp ứng Trần Ứng phản hồi trong trận, Cao Trường Cung cái này mới ngừng, cười ha ha một tiếng, "Gà đất chó sành hạng người, không đủ để cùng ta luận cao thấp, Triệu Nghị ở đâu? Có thể dám đánh với ta một trận! "

Triệu Nghị từ mới vừa trong đối chiến đã thấy được Cao Trường Cung dừng ngựa bắt phạm, cái này lại càng thêm khơi dậy Triệu Nghị bởi vì trong lòng hùng hực Chiến Hòa, hửn cười lớn một tiếng, đỉnh thương xuất trận, "Triệu Nghị ở chỗ này, ta há sẽ sợ người! "

Cái này có thể sẽ lo lắng trên tường thành Triệu Phạm, hẳn cũng biết tướng địch dũng mãnh, đến Triệu Nghị còn phải xuất chiến, trong lòng không phải nào, liền lập tức hạ lệnh đánh chuông thu binh. Triệu Nghị vừa định xuất chiến, liền nghe được thu binh mệnh lệnh, thở dài một tiếng, ôm quyền hướng Cao Trường Cung nói rằng: "Ngày mai trở lại lãnh giáo! " nói xong, liền suất đại quân phản hồi trong thành.

Triệu Nghị vừa vào thành, Triệu Phạm liền đón, Triệu Nghị xuống ngựa, mặt có sắc mặt giận dữ, ôm quyền hướng Triệu Phạm nói rằng: "Thái Thú có gì ? Đánh chuông? Trước đó không phải nói được rồi, nếu là ta không phải tướng địch đối thủ, hàng chi cũng không sao! Nay trời còn chưa có đánh một trận, Thái Thú liền đánh chuông thu binh, đây cũng là có gì ?? "

Triệu Phạm thấy Triệu Nghị trong lòng buồn bực, không thể làm gì khác hơn là cười theo nói: "Đại ca không phải tức giận hơn, chỉ vì ta thấy nha Cao Túc xuất thủ hung ác, liền Trần giáo úy, nếu không phải Bảo Long cứu giúp, lúc này sợ là đã khó giữ được cái mạng nhỏ này rồi. Ta thực sự sợ đại ca có chút sơ xuất, vì vậy mới đánh chuông thu binh. "

Những lời này nói xong, Trần Ứng nhất thời xấu hổ xấu hổ vô cùng, ngày hôm qua chuyên tâm xin đánh nhân chính là mình, ngày hôm nay mấy hiệp liền bại lui nhân cũng là mình.

Triệu Nghị lại lắc đầu, "Thái Thú lời ấy sai rồi! Ta xem Cao Túc thủ hạ đã lưu tình, phi tiên nếu như tiếp được trước tiên ném, mặc dù là Bảo Long muốn cứu viện, cũng không kịp rồi. Tướng địch phải là ý định lưu tình, Trần giáo úy mới có thể giữ được tánh mạng. Cho nên ngày mai ta ra lại thành đánh một trận, là hàng vẫn là thủ, ngày mai tất có kết quả. "

Triệu Phạm thấy chính mình không lay chuyển được Triệu Nghị, chỉ tốt gạt đầu, "Ngày sau đánh một trận, đại ca chớ tất cẩn thận một chút, cắt không phải có thể gạch ngồi cùng tan. "

"Chiến trường chi thượng, há lại Khả nhi làm trò, ta tự nhiên dùng sức, Thái Thú không cần lo lắng! "

Triệu Phạm thở dài một hơi, trong lòng bất đắc dĩ tự giễu nói: Ta cũng chỉ là lo lắng đại ca nào nguy, vì sao đại ca bất cần nhân tình như thế!

Ngày thứ hai, không đợi Cao Trường Cung trước gọi trận, Triệu Nghị đã suất lĩnh Trần Ứng cùng Bảo Long đi tới dưới thành, Triệu Nghị cầm trong tay thiết thương, vọt tới trước trận, quát to một tiếng: "Hôm qua khiêu chiến chi Cao Túc ở đâu, Triệu Nghị tới cũng! "

Chu Du cùng Cao Trường Cung chính đang thương nghị, bỗng nhiên nghe thấy báo Triệu Nghị khiêu chiến, Chu Du không khỏi hiểu ý cười, "Tới đây Triệu Nghị cũng là một trung tín người, nếu như Trường Cung có thể bắt người này, Quế Dương nhất định dễ như trở bàn tay! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Triệu Nghị Hùng Khởi chiến Cao Túc, Triệu Phạm trước trận hiến Quế Dương

Cao Trường Cung cười một cái, xoay người đi ra bên ngoài trường, phóng người lên ngựa, điểm đủ binh tướng, giục ngựa đi tới trước trận, trường thương trong tay vung lên, cao giọng hô: "Cao Túc ở chỗ này! "

Triệu Nghị gạt đầu, ruổi ngựa về phía trước, cười ha ha một tiếng, "Vậy sáng khoái một trận chiến a !! "

Cao Trường Cung lúc này mới sạch Triệu Nghị dung mạo: Anh khí khuôn mặt, một đôi bèn nhọn con mắt, có chút khí thế cùng với chính mình. Cao Trường Cung cũng không lời nói nhảm, trường thương trong tay như điện chớp lộ ra, Triệu Nghị sắc mặt nghiêm túc trầm tĩnh mà tiếp được Cao Trường Cung khoái thương.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Trường Cung kỹ năng Âm Dung phát động, đối thủ Triệu Nghị dung nhan trị đánh giá vì cũng không tệ lắm, Cao Trường Cung vũ lực + 2, trước mặt Cao Trường Cung vũ lực tăng lên tới 102. Kiểm tra đo lường đến Triệu Nghị tử duy thuộc tính vì vũ lực 95, chỉ huy 70, trí lực 63, chính trị 39. "

Cao Trường Cung lại nữa rồi! Lần này cái này Triệu Nghị là ai? Ngô Lập Nhân tự nhiên không biết.

"Hồi túc chủ, Triệu Nghị, tự Đức Bưu, Quế Dương Thái Thú Triệu Phạm chi huynh. "

Lúc này Ngô Lập Nhân mới nhớ tới huynh diễn nghĩa trung quả thực có một người như vậy, chỉ bất quá khi đó Triệu Vân mặc dù Lưu Bị chinh phạt Quế Dương Quận lúc, cái này gọi Triệu Nghị đã treo ba năm rồi, mà bây giờ hắn còn sống, Ngô Lập Nhân không nghĩ tới, cái này Triệu Nghị dĩ nhiên biết là

như thế này một viên mãnh tướng. Tam quốc trung quả nhiên ngọa hổ tàng long, từ Tần Chiêu, Điền Phục, lại đã Triệu Nghị, toàn bộ trong lịch sử cùng diễn nghĩa trung chưa từng xuất hiện tên, mà bởi vì Ngô Lập Nhân đến, mới phát hiện rất nhiều trong lịch sử không từng có qua ghi lại ngưu nhân.

Bất quá Triệu Nghị thọ mệnh sẽ không quá trường, dựa theo Triệu Vân đánh hạ Quế Dương thời gian ước chừng là công nguyên 209 năm, như vậy Triệu Nghị qua đời thời gian ước chừng là công nguyên 206 năm, Triệu Nghị còn có mười một năm thọ mệnh. Ngô Lập Nhân thâm nghĩ trong lòng: Không biết lúc này Phàn thị có hay không đã gả làm Triệu Nghị vợ? Nếu là không có, Phàn thị khuynh quốc khuynh thành đáng về cùng bậc cân quốc không thua đáng may râu khí khái, bán phân phối Triệu Vân, cũng là 1 cộc chuyện đẹp. Dù sao diễn nghĩa trung Triệu Vân cự tuyệt nguyên nhân, cũng không phải là hán ghét bỏ Phàn thị sanh không tốt, mà chỉ là bởi vì vì Lưu Bị đại nghiệp, hoặc là bởi vì Phàn thị đã từng gả rồi nhân gia.

Giữa lúc Ngô Lập Nhân trong đầu loạn thất bát tao suy nghĩ rất nhiều lúc sau, bỗng nhiên hệ thống lại một lần nữa nêu lên: Kiểm tra đo lường đến Triệu Nghị kỹ năng Hùng Khởi phát động -- Hùng Khởi, một mình đấu đấu tướng lúc, tự thân tăng đối thủ kỹ năng gia tăng ngang hàng vũ lực giá trị. Trước mặt Cao Trường Cung vũ lực + 2, Triệu Nghị vũ lực đồng dạng + 2, Triệu Nghị vũ lực giá trị tăng lên tới 98.

Ngô Lập Nhân lại một lần nữa cảm khái, Triệu Nghị còn thực là không tồi võ tướng, bây giờ tới, hoặc là chết ở Cao Trường Cung trong tay, hoặc là liền vô cùng có khả năng quy thuận Tôn Sách rồi.

Triệu Nghị cùng Cao Trường Cung mất một lúc cũng đã giao thủ mười mấy lần hợp, Triệu Nghị tuy là thương pháp tinh diệu, nhưng khắp nơi bị Cao Trường Cung áp chế. Lúc này hán đã biết mình không phải là Cao Trường Cung đối thủ, thế nhưng hán lại càng không muốn đơn giản chịu thua. Thiết thương múa càng nhanh hơn, mà Cao Trường Cung lúc này cũng đang dụng hết toàn lực nghênh chiến Triệu Nghị, hán có thể cảm nhận được Triệu Nghị hùng lực chiến ý. Tuy là hán có thể tốt ngăn chặn Triệu Nghị, nhưng là lại không dám có một chút thư giãn.

Hai người lại đấu ước chừng năm mươi hiệp, chỉ nghe được trên thành tường lần nữa truyền đến Triệu Phạm đánh chuông thu binh tiếng. Mà lần này, Triệu Nghị đang đánh nổi dậy, cũng không có theo Triệu Phạm mệnh lệnh lui về trong thành.

Triệu Phạm đến Triệu Nghị dĩ nhiên không nghe mệnh lệnh của mình vẫn còn đang cùng Cao Trường Cung chém giết, Triệu Phạm vội vã từ trên thành tường chạy xuống dưới, khiến người ta mở rộng ra thành môn, Triệu Phạm kỵ mã đi tới Cao Trường Cung cùng Triệu Nghị bên cạnh, la lớn: "Bọn ta nguyện hàng, bọn ta nguyện hiến thành đầu hàng, mời Cao tướng quân thủ hạ lưu tình a! "

Triệu Phạm bỗng nhiên lần giải thích này, làm cho Cao Trường Cung cùng Triệu Nghị trong lúc nhất thời cũng không biết còn muốn hay không đầu nữa, hai người đều ngừng ở khí giới, cùng nhau nhìn Triệu Phạm.

"Đại ca, ta quan chiến nửa ngày, ngươi không phải Cao tướng quân đối thủ, không cần lại dùng lực binh giết! Quả thực thắng bất quá, nếu chiến cũng chiến, tám nguyện đã xong, không bằng nhanh lên hiến thành giảm, cũng tiết kiệm lại tổn thương gì, hối hận chỉ không kịp a! "

Triệu Nghị vừa tức vừa náo, đối với hán cái này Thái Thú đệ đệ thật sự là không làm sao được, hán nặng nề mà "Ai " một cái tiếng, cũng không quay đầu lại trở về thành đi. Chu Du mới đến bên này trong trận sự tình có biến, vội vã giục ngựa đi tới Cao Trường Cung cùng Triệu Phạm trước mặt, nghe được Cao Trường Cung sau khi giải thích, Chu Du nhìn không được cũng cười lên ha hả, tuy là đây là Chu Du trận đầu công thành thanh tú, hán vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra là kết cục như vậy.

Chu Du đến Triệu Phạm lưng tưng ở bên cạnh cười xòa, Chu Du cũng thu hồi tâm tình, lấy Triệu Phạm nói: "Triệu Thái Thú, ngươi hiến thành có công, ta nhất định tâu minh chủ công, tiến hành phong thưởng, hiện tại lệnh ngươi như trước vì Quế Dương quận trưởng. "

Triệu Phạm vừa nghe, lập tức tung người xuống ngựa, cười rạng rỡ, hướng Chu Du làm một đại lễ, "Đa tạ Chu tướng quân cất nhắc! "

Chu Du cùng Cao Trường Cung cũng cùng nhau xuống ngựa, Chu Du về phía trước nâng dậy Triệu Phạm cao giọng nói rằng: "Triệu Thái Thú, phía trước dẫn đường, chúng ta vào thành bàn lại! "

Triệu Phạm liền dẫn Chu Du cùng đại quân cùng nhau vào Sâm Huyện thị trấn, tiếp lấy thiết yến chiêu đãi Chu Du cùng Cao Trường Cung các tướng lãnh, Triệu Phạm, Triệu Nghị, Trần Ứng cùng Bảo Long các loại cũng nhất tề tham gia.

Trong bữa tiệc, Chu Du đầu tiên hướng Triệu Phạm mời một ly, nói: "Tục ngữ nói: Kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt! Triệu Thái Thú lần này hiến thành, sử dụng bách tính miễn cho Chiến Hóa, với đất nước Vu bách tính đều là có công lớn, thật sự là sáng suốt chọn, tới, Chu Du mời ngươi một chén nữa! "

Triệu Phạm có cười cười, bưng ly rượu lên nói: "Chu tướng quân, thiên hạ này phân tranh không ngừng, ngô không muốn dân chúng chịu khổ, vì vậy hiến thành, chỉ nguyện thiên hạ sớm ngày thái bình, thiếu những thứ này tranh đấu mới tốt! "

Nghe xong Triệu Phạm cái này buổi nói chuyện, Chu Du gật đầu, kể mà nói rằng: "Triệu Thái Thú tâm buồn bách tính, thật sự là Nhân Đức người. Muốn kết thúc thiên hạ này phân tranh, cần phải có một minh chủ kéo thiên hạ anh tài, bình định vũ nội, thì thiên hạ Bình Định không khó vậy! Nay ta chủ Tôn Thái Thú, thiếu niên anh hùng, lòng ôm chí lớn, nhất định có thể để cho Triệu Thái Thú nguyện vọng có thể thực hiện, ngày khác lưu danh sử xanh, cũng chưa biết chừng. "

"Đa tạ Chu tướng quân, bọn ta nhất định tận tâm tận lực, lấy trợ chủ công hoàn thành đại nghiệp! "

Chu Du đứng dậy, bưng ly rượu lên đi tới Triệu Nghị trước mặt, "Triệu tướng quân, lần này trận trên, đến Triệu tướng quân cùng Trường Cung đối chiến, cũng là dũng mãnh vạn phần, sao không theo ta cùng nhau gặp mặt chủ công, ngày khác chiến trường giết địch, cũng tốt Bác cái phong sau bái tướng, há lại không phải là nhân sinh một quá nhanh sự tình? "

Triệu Nghị vừa nghe, trong lòng tự nhiên là không so hưng phấn, vội vàng hướng Chu Du thi lễ, mở miệng nói: "Mặt tướng nguyện vì chủ công ra sức trâu

ngựa, phó thang đạo hòa, không chối từ! "

Lại vì chủ công thu một viên Đại tướng, Chu Du trong lòng tự nhiên cũng là hài lòng vạn phần, nhưng là cái này lại sẽ lo lắng một bên Triệu Phạm, Triệu Phạm liền vội vàng đứng lên đi tới Triệu Nghị cùng Chu Du bên cạnh, "Đại ca tuyệt đối không thể a! Ta chính là không muốn đại ca trở lên trận chém giết, mới hiến thành đầu hàng, lần này nếu như còn phải tiếp tục theo chủ công chinh chiến tứ phương, ta vạn nhất có tổn thương gì, điều này làm cho huynh đệ ta như thế nào tự xử? Bọn ta huynh đệ vẫn sống nương tựa lẫn nhau, đại ca há có thể bỏ ta đi? "

Triệu Nghị mảy mặt lại, nguyên bản nụ cười vui vẻ đọng lại ở trên mặt, trong mắt dường như muốn phun ra lửa thông thường, hấn hướng về phía Triệu Phạm quát lớn: "Triệu Thái Thú! Bây giờ như là đã quy thuận chủ công, tự nhiên tất cả nghe nói chủ công điều khiển, làm sao có thể bởi vì người bản thân chỉ nguyện hủy bỏ quốc gia đại sự? Huống chi, tốt nam nhi chí tại bốn phương, chinh chiến sa trường cho tới nay là của ta tâm nguyện, bây giờ được gặp minh chủ, kiến công lập nghiệp đúng vào lúc này. Triệu Thái Thú nếu như lại có ý lấy tình huynh đệ hạn chế Triệu Nghị, đừng trách nào đó nếu không niệm tình huynh đệ! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Triệu Nghị quyết chí thề cưới Phàn thị, Trình Phổ phi mâu thuẫn Kim Toàn

Triệu Nghị mấy câu nói nhất thời làm cho Triệu Phạm mặt xám như tro tàn, á khẩu không trả lời được, Chu Du đến hai người khác khẩu, trong lòng đã minh bạch một ít, Vì vậy ha ha nở nụ cười một tiếng, "Vẫn nghe nói Triệu Thái Thú cùng Triệu tướng quân anh em tình có chút thâm hậu, hôm nay gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền. Triệu tướng quân phải đi vẫn là lưu, Như huynh đệ hai người có thể tự hành thương nghị, mấy ngày nữa đến khi Quê Dương Chư Quận đều là bình, ta liền suất đại quân hồi Trường Sa. "

Triệu Nghị đến Triệu Phạm lúc này mất hết hồn vía đáng vẽ, lại có chút hối hận mới vừa giọng nói, hấn đi tới, nắm lên Triệu Phạm tay, thờ dài một tiếng nói rằng: "Huynh đệ, ta có một lời, người cần phải biết: Chớ mọi chuyện đều phải dựa vào vì huynh, vì huynh một ngày nào đó sẽ rời đi người. Thân thể ta từ trước đến nay có túc tật, vô luận như thế nào đi nữa cần thận một chút, cũng sẽ không làm quá lâu, còn không bằng để cho ta theo chủ công cùng nhau rong ruổi sa trường, kiến công lập nghiệp, cũng không uổng phí ta đây một thân bản lĩnh. "

Triệu Phạm thở ra một hơi, cũng không khẳng khẳng nữa, gật đầu, hấn ôm quyền hướng Triệu Nghị lạy bái, "Đại ca, là huynh đệ chi qua! Nếu như đại ca có ý đi xa, không bằng trước cưới Phàn gia nữ nhân sau đó lại tính toán sau. "

"Ha ha ha, huynh đệ nói đùa! Phàn Ngọc phượng cũng là một anh thư, nàng từng hứa nguyện: Không phải thiên hạ thật anh hùng không lấy chồng! Bây giờ ta tác công chưa lập, nàng thì mới bằng lòng đơn giản gả ta? Huống hồ bây giờ nàng còn chưa tới lấy chồng ngày, chờ ta theo chủ công kiến công lập nghiệp, thu được một chút danh tiếng, trở lại cầu hôn Phàn gia con gái, chẳng phải hay hơn? Phàn gia còn có một tiểu công tử, thời khắc hộ lấy tỷ tỷ của mình, người nếu dùng cường, sợ rằng khó có thể làm thỏa mãn tâm nguyện. "

Triệu Phạm lạnh rên một tiếng, "Một cái chỉ có nhiều lực hỗn tiểu tử có sợ gì tai! Hơi chút dùng chút thủ đoạn, tại sao phải sợ hấn không phải ngoan ngoãn nghe lời? Chỉ là đại ca nếu quyết định theo chủ công chinh phạt tứ phương, huynh đệ ta không thể làm gì khác hơn là cầu chúc đại ca sớm ngày công thành danh toại! Trần Ứng cùng Bảo Long, ta có ý để cho bọn họ theo đại ca cùng nhau; tuy là thân thủ thông thường, để cho bọn họ theo đại ca, ta cũng có thể yên tâm một ít. "

Triệu Nghị suy nghĩ một chút, gật đầu, "Nói vậy bọn họ cũng giống như ta, nghĩ kiến công lập nghiệp, tranh thủ công danh, như vậy cũng tốt! "

Ở Triệu Phạm dưới sự trợ giúp, Chu Du đại quân mấy ngày bên trong liền đem Quê Dương tất cả lớn nhỏ thị trấn tất cả đều nhét vào trì hạ, sau đó liền khiến người ta phải khoái mã phản hồi Trường Sa báo tiếp, tiếp lấy liền dẫn Triệu Nghị, Trần Ứng cùng Bảo Long cùng nhau cùng đại quân phản hồi Trường Sa.

Chu Du đại quân vừa xong Trường Sa, Tôn Sách cũng đã phái sứ giả hồi Trường Sa báo tin, Linh Lăng Quận hết thấy thị trấn cũng đã bị Tôn Sách toàn bộ đánh hạ. Bất quá, Chu Du vẫn là bằng vào Triệu Phạm trợ giúp không đánh mà thắng mà bắt Quê Dương mà thắng được cuộc tỷ thí này. Tôn Sách suất lĩnh đại quân trở về thành sau đó, nói tí mĩ rồi đánh chiếm Linh Lăng quận trưởng, trong lòng

Thì ra Linh Lăng Quận quận trưởng tên gọi Lưu Độ, kỳ từ Lưu Hiền, thủ hạ có một thượng tướng tên gọi Hình Đạo Vinh. Tôn Sách đại quân vừa xong lúc, Lưu Hiền tiện việc Hình Đạo Vinh thương nghị, cộng đồng nghênh địch. Tôn Sách phái Hàn Đương chiến Hình Đạo Vinh, năm mươi hiệp bắt phân thắng phụ. Tôn Sách làm cho Hàn Đương lui, chính mình hôn trước trận chiến hướng trợ chiến, Hình Đạo Vinh không địch lại, muốn rút quân hồi doanh, Hoàng Cái suất quân từ phía sau lưng đánh tới, Hình Đạo Vinh dưới tình thế cấp bách, hoảng hốt chạy bừa, cuối cùng bị Tôn Sách bắt giữ. Hình Đạo Vinh dùng trả hàng tính toán, lại bị Khấu Chuẩn xuyên, tương kế tựu kế, lại đem Lưu Hiền bắt lại, sau lại Lưu Hiền tự mình khuyên bảo kỳ phụ Lưu Độ quy hàng, từ đó, Linh Lăng Quận cũng Bình Định xuống tới. Tôn Sách vì nào dân tâm, như trước làm cho Lưu Độ vì Linh Lăng quận trưởng, trong lòng

yêu thích Hình Đạo Vinh võ nghệ, lại đem cùng Lưu Hiền mang về Trường Sa, lấy cung sai phái.

Tôn Sách ngay cả thu lưỡng Quận, hết sức cao hứng, hẳn kéo Chu Du thủ, cảm khái nói rằng: "Công Cẩn trước khi tới, ta gần có đất đai một quận; mà nay Công Cẩn xin vào bất quá hơn tháng, dĩ nhiên đã có ba Quận nơi, thật là làm Sách trong lòng mừng rỡ không thôi. Trước từng nói qua, nếu như Công Cẩn trước ta một bước thu được Quế Dương, như vậy Trường Sa Quận ba chục ngàn binh mã tất cả đều giao cho Công Cẩn chường khổng, Sách quyết không nuốt lời. Chỉ là, Công Cẩn nói, ba Quận trong, còn có Vũ Lăng chưa lấy, có thể hay không nhường cho ta khừ thủ tới? "

Chu Du nghe xong, Trầm suy tư một chút, vẫn lắc đầu một cái, "Chủ công thiên kim khu, há lại có thể bình thường hôn mạo tên đạn? Nguyên chủ công vì đại nghiệp kế, làm cho Du làm thay. "

Tôn Sách lắc đầu, nghĩa chánh ngôn từ nói: "Ta nếu không tự mình xuất chiến, tam quân tướng sĩ há lại bằng lòng dùng sức? Công Cẩn không cần khuyên ta, huống hồ cái này Vũ Lăng một quận, cũng không trí mưu chỉ sĩ cùng lương tướng, ta đại quân áp cảnh, đến mức không khỏi canh chừng mà hàng, Công Cẩn lại có gì lo? "

Tôn Sách kiên trì, làm cho Chu Du trong chốc lát không phải nên như thế nào khuyên bảo, nghĩ chi nhiều lần, rốt cục quyết định, "Đã như vậy, Du liền cùng chủ công cùng nhau đi tới, cộng phá Vũ Lăng! "

Tiếp lấy Tôn Sách vì Chu Du dẫn kiến Hình Đạo Vinh cùng Lưu Hiền, Chu Du vì Tôn Sách dẫn kiến Triệu Nghị, Trần Ứng cùng Báo Long, mà Hình lưu nhị nhân cùng Triệu Nghị đàm ba người đều là quen biết cũ, trong lúc nhất thời lời nói thật vui.

Qua mấy ngày, Tôn Sách một lần nữa điểm đủ binh mã, mang theo Chu Du, Trình Phổ, Cao Trường Cung, Triệu Nghị cùng Hình Đạo Vinh mấy người, cộng mười ngàn đại quân, lần nữa trùng trùng điệp điệp hướng về Vũ Lăng xuất phát.

Vũ Lăng Quận Thái Thú tên gọi Kim Toàn, thủ hạ đồng dạng có hai cái quản trường quân đội Úy Vệ Từ cùng Từ Táp. Khi nghe nói Tôn Sách đại quân ồ ạt xâm chiếm lúc, liền vội vàng triệu tập tham gia cùng chí cùng quản trường quân đội Úy Vệ Từ, Từ Táp cùng nhau thương nghị kháng địch cách.

"Thái Thú đại nhân, lần này quân địch thế tới hung mãnh, nghe nói Kinh Nam thượng tướng Triệu Nghị cùng Hình Đạo Vinh cũng không thể địch chi, Linh Lăng cùng Quế Dương hai Quận đã tất cả đều đầu hàng, chỉ sợ Tôn Sách đại quân, bọn ta thực sự vô lực ngăn cản. " Vệ Từ dẫn đầu nói.

Kim Toàn vừa nghe, lạnh rên một tiếng, "Tôn Sách thất phu, phải là ý vào vong phụ tên, có năng lực gì! Người khác sợ hắn, ta cũng không sợ hắn, lần này xâm phạm ta Vũ Lăng, ta nhất định làm cho hắn có đến mà không có về. "

Cùng chí lúc này cau mày, nghe xong Kim Toàn lời nói lắc đầu, đứng dậy đáp: "Thái Thú đại nhân, ta cả đảm chịu Lưu Kinh Châu đại ân, mà Tôn Sách luôn luôn cùng Lưu Kinh Châu có cừ oán, lần này Tôn Sách ồ ạt xâm phạm, chính là ta các loại liều mạng đánh một trận tử chiến lúc, Thái Thú chí khí, thuộc hạ bội phục. Chỉ là tướng địch dũng mãnh, Chu Du túc trí đa mưu, bọn ta cắt không thể khinh xuất, không bằng bẻ thành tử thủ, đợi viện quân. "

"Tướng địch dũng mãnh, chưa chắc có thể tin, ta cắt ra thành biết hắn một hồi, làm tiếp quyết đoán. " Kim Toàn tràn đầy tự tin nói rằng.

Cùng chí vừa nghe, ngay cả vội vàng khuyên nhủ: "Thái Thú đại nhân không thể khinh xuất a! "

"Cùng tham gia không cần nhiều lời, ý ta đã quyết! Ngày mai chi chiến nếu không thắng, liền theo như cùng tham gia ý, tử thủ chờ cứu viện. Vệ Từ, Từ Táp, ngày mai theo ta cùng nhau ra khỏi thành nghênh địch! "

Hai người liếc nhau, cùng nhau đáp: "Tuân mệnh! "

Ngày thứ hai, Tôn Sách đại quân nguy cấp, Hình Đạo Vinh người thứ nhất xin đánh, Tôn Sách gật đầu bằng lòng.

Hình Đạo Vinh vùng đại phủ, đi tới dưới thành, ngấn giọng rống to: "Trong thành tướng sĩ nghe, ta là Trường Sa Thái Thú dưới trướng đại tướng Hình Đạo Vinh, người nào dám đánh với ta một trận! "

Kim Toàn nghe nói Hình Đạo Vinh đến đây khiêu chiến, không khỏi nộ từ đó tới, lớn tiếng mắng: "Bối chủ cầu vinh người, dám ở trước mặt ta kêu gào! Ta ra khỏi thành chém tên tiểu nhân này! "

Nói xong, nắm lên đại đao, phóng người lên ngựa, dẫn dắt binh tướng, mở ra thành môn, dọn xong trận thế, múa đao hướng Hình Đạo Vinh lướt đi!

Hình Đạo Vinh đại phủ mạnh mẽ, Kim Toàn đại đao không bằng, hai người chiến ba mươi hiệp, Kim Toàn khí lực không thêm, nhãn liền muốn thua, Vệ Từ cùng Từ Táp cùng nhau thúc ngựa tiến lên trợ chiến. Tôn Sách trong trận Trình Phổ thấy thế, lập tức cầm trong tay thiết sông xà mâu nhắm phía chiến đoàn, la lớn: "Hình tướng quân chớ hoảng sợ, Trình Phổ tới cùng! "

Trình Phổ một gia nhập vào, Kim Toàn ba người nhất thời áp lực đột nhiên tăng, cảm giác lại không thủ thắng khả năng. Lúc này, Vệ Từ ở ở Hình Đạo Vinh, Từ Táp ở ở Trình Phổ, hai người cùng hô lên: "Thái Thú đi mau! "

Kim Toàn sừng sốt, thờ dài một tiếng, thúc ngựa liền hướng trong thành chạy đi, Trình Phổ nhãn Kim Toàn muốn chạy trốn, ra sức đẩy ra Từ Táp khí giới, trong tay thiết sông xà mâu dùng sức ném một cái, con rắn kia Mâu liền lập tức xuyên thủng Kim Toàn sau lưng của, Kim Toàn quát to một tiếng, rơi ở dưới ngựa, tức thì không có khí tức.

Chương 132: Tôn Bá Phù độc lĩnh 4 Quận, Thích Kế Quang nghĩa đầu Ngô Minh

Từ Táp nhận Trình Phổ một Máu giết Kim Toàn, trong cơn giận dữ, quơ đao chém liên hướng Trình Phổ, Trình Phổ lúc này không có vũ khí ngăn cản, liền trùn xuống thân, lăn xuống mã, mũ giáp của hắn lập tức bị Từ Táp đánh bay, trong trận Cao Trường Cung cùng Tôn Sách lưỡng kỵ đều xuất hiện, cứu Trình Phổ, Cao Trường Cung một thương đánh bay Từ Táp đại đao, đem bắt giữ; mà Hình Đạo Vinh nhận Trình Phổ dĩ nhiên đánh chết quân địch chủ tướng, trong lòng buồn bực, trên tay đại phù càng thêm mạnh mẽ, Vệ Từ nơi nào chống đỡ được, mấy hiệp liền bị Hình Đạo Vinh đánh xuống dưới ngựa, Hình Đạo Vinh đang muốn tiến lên một bữa đem bêu đầu, Tôn Sách la lớn: "Hình tướng quân thù hạ lưu tình! "

Hình Đạo Vinh thầm nghĩ đáng tiếc, nhưng là Tôn Sách mệnh lệnh hắn nào dám cãi lời, lúc này, Kim Toàn bỏ mình, Vệ Từ cùng Từ Táp tất cả đều bị bắt, trong thành cũng chỉ rơi vào đường cùng mở ra thành môn xin hàng. Tôn Sách vì nào chúng tâm, liền lệnh cùng chỉ vì Vũ Lăng Thái Thú, tiếp nhận Kim Toàn vị, mà Vệ Từ cùng Từ Táp vẫn vì quản trường quân đội Ủy, đóng ở Vũ Lăng. Đến tận đây, Kinh Nam bốn Quận tất cả đều quy về Tôn Sách trị hạ, trong lúc nhất thời, Tôn Sách danh tiếng đại chấn, Lưu Biểu khiếp sợ.

Tin tức truyền tới Tương Dương sau, Thái Mạo liền lập tức hướng Lưu Biểu nêu ý kiến: "Chủ công, Ngô Minh trên danh nghĩa cùng liên minh chúng ta cộng phạt Viên Thuật, kỳ thực lại âm thầm khiến Tôn Sách đánh chiếm ta Kinh Châu sở quận, thực sự đáng trách! Không bằng lập tức bỏ chạy phạt Viên binh mã, trước thảo phạt Tôn Sách, mới là thượng sách. "

Lưu Biểu trầm tư khoảng khắc, gật đầu, coi là là đồng ý rồi Thái Mạo pháp. Ngô Minh cùng Tôn Sách chuyện kết minh, thiên hạ đều biết, bây giờ Tôn Sách thừa dịp Lưu Biểu thảo Viên chi tế, liền phá ba Quận, điều này làm cho Lưu Biểu có chút phần nộ, Thái Mạo lại từ bên cạnh châm ngòi thổi gió vài câu, Lưu Biểu liền không do dự nữa, hạ lệnh Văn Sính cùng Ngụy Diên triệt binh trở về thành, một lần nữa chinh đồn binh mã, tiến vào chiếm giữ Giang hạ, chuẩn bị thảo phạt Tôn Sách.

Ngô Lập Nhân từ phái Điền Phục đi đón Trần Khánh Chi phía sau mấy ngày trung đều ở đây vẫn lo lắng đợi, chờ tới chờ lui cũng không có Trần Khánh Chi tin tức, mãi cho đến một ngày, ở Vương Thủ Nhân theo đề nghị, đại quân gần tiến công phụ Lăng Huyện, bỗng nhiên có lính liên lạc báo lại, Giang đi lên một chi đội tàu, ước chừng mấy chục con thuyền nhỏ, nhân số gần ngàn người, đang đến gần thủy bờ, đang muốn cùng đại quân giáp nhau, mời Ngô Lập Nhân quyết đoán.

"Ngàn người? Nhất định không phải là địch nhân phái tới đánh quân ta, bằng không cái này ngàn người có thể có cái gì làm? " Ngô Lập Nhân lấy Vương Thủ Nhân, nhìn không được nói rằng.

Vương Thủ Nhân đứng dậy đáp: "Chủ công mời được bên bờ xem một chút, rốt cuộc là tình huống gì, vừa hỏi liền biết rồi! "

Ngô Lập Nhân đứng dậy, mang theo Vương Thủ Nhân, lại kêu lên Hoa Vinh, mấy người cùng đi đến bờ sông, lúc này, đang đến một con thuyền thuyền nhỏ từ thuyền trong đội hướng về bên bờ hoa đi qua. Ngô Lập Nhân nghĩ thầm: "Chớ không phải là Thích Kế Quang tới? Nhưng là giả thế này, chẳng lẽ hệ thống còn làm cho Thích Kế Quang còn mang theo một chi đội tàu hay sao xuất thế? Ta đây không phải phát đạt! "

Một lát sau, từ trên thuyền đi tới một cái đầu đội nón lá, người xuyên áo tơi, bên hông treo một bả bội kiếm người, đi theo phía sau lưng người tùy tùng, hẳn chung quanh một cái, con mắt đến Ngô Lập Nhân vị trí đứng, trực tiếp thẳng hướng về Ngô Lập Nhân đã đi tới. Đi tới Ngô Lập Nhân ngoài hai trượng, sớm có binh sĩ trường thương đưa ngang một cái, đưa bọn họ ngăn trở, cao giọng nói rằng: "Mời mấy vị tháo xuống vũ khí! "

Người nọ đem đầu lập lấy roi, nhưng không có giao ra vũ khí ý tứ, phía sau lưng người tùy tùng cũng là thân hình hùng tráng, tròn tròn đôi mắt chờ đầy một bên binh sĩ.

"Chớ có vô lễ, làm cho bọn họ đi tới! " Ngô Lập Nhân lớn tiếng nói.

Dám mấy người tới chính mình đại quân trong, người đến nhất định có mưu đồ; cái này lúc sau, như vậy trạng thái người tới, nếu như mình đoán không lầm lời nói, nhất định chính là Thích Kế Quang rồi.

Ngăn trở binh sĩ đã bỏ vũ khí trong tay xuống, người đến hướng về Ngô Lập Nhân tiếp tục đi tới, Ngô Lập Nhân cũng rất tự nhiên bắt đầu chậm rãi hướng mấy người đi tới, Hoa Vinh cùng Vương Thủ Nhân theo sát.

người đi tới Ngô Lập Nhân trước mặt, hai tay ôm quyền, hướng Ngô Lập Nhân thăm hỏi nói: "Dân quê Thích Kế Quang, gặp qua Ngô sứ quân! "

Quả nhiên là ta kháng Uy đại tướng Thích Kế Quang! Mặc dù nhưng đã đoán được là hắn, nhưng là hắn nói ra tên mình lúc, Ngô Lập Nhân vẫn là không nhận được có chút hưng phấn không thôi.

Ngô Lập Nhân vội vã ôm quyền đáp lễ nói: "Nguyên lai là Thích Nguyên Kính! Cừu ngưỡng đại danh, cừu ngưỡng đại danh! "

Còn lại mọi người đều là có vẻ không hiểu -- cái này Thích Kế Quang Thích Nguyên Kính là ai? Chủ công dĩ nhiên ngưỡng mộ đã lâu, còn lớn hơn tên?

Thích Kế Quang cũng vẻ mặt khó hiểu, sau lại vừa nghĩ: Cái này Ngô Lập Nhân nhất định là có ý nói như vậy lời khách sáo, đòi sau người lời đồn đãi Ngô công giỏi dùng người quen người hầu không gì hơn cái này!

Thích Kế Quang sắc mặt một chút biến hóa, làm cho Ngô Lập Nhân khó hiểu, chỉ là tiến lên bắt lại Thích Kế Quang tay, cao hứng bưng bưng nói rằng: "Nguyên Kính, đi, chúng ta đi lều lớn ngồi xuống nói chuyện! "

Đến Ngô Lập Nhân như vậy biểu hiện, Thích Kế Quang lại đột nhiên cảm giác được, hắn cũng không phải là làm bộ nghe qua chính mình, thậm chí dường như cùng mình là quen biết cũ thông thường, lẽ nào đây chính là trong truyền thuyết không sợ lạ? Thích Kế Quang trong lòng là hồng hỉ, hắn không biết Ngô Lập Nhân rốt cuộc phát hiện ở phản ứng là có ý gì.

"Ngô sứ quân, chẳng lẽ thực sự nghe qua tại hạ tên? "

Thích Kế Quang tránh ra Ngô Lập Nhân tay, dùng có chút thần sắc hồ nghi hỏi. Ngô Lập Nhân lúc này mới cảm thấy biểu hiện của mình hơi quá Vu mãnh liệt, bị Thích Kế Quang cái này vừa hỏi, Ngô Lập Nhân cũng không biết trả lời như thế nào, chỉ phải âm thầm hỏi hệ thống: "Hệ thống, có thể hay không đem Thích Kế Quang lý lịch tin tức tuần tra một cái? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thích Kế Quang trông vào thân phận vì Mạt Lăng bản địa hiền tài, sống ở Kiến Ninh ba năm, công nguyên 170 năm, một tuổi lúc, phụ thân qua đời, mẫu thân một mình đem nhận nuôi lớn lên, sau hai năm, mẫu thân bởi vì bệnh mà chết, trong nhà không người khác. Nhiều lần năm, Thích Kế Quang liền bị địa phương. . . "

"Được rồi được rồi, có người hay không sinh đại sự kiện a hoặc là ký hiệu thành tựu các loại? " Ngô Lập Nhân suyết chút nữa bị hệ thống trả lời tức đến thổ huyết.

"Túc chủ chỉ nói là lý lịch tin tức, vẫn chưa cụ thể tiếng người sinh đại sự kiện các loại, hiện tại Khai kiểm tra đo lường Thích Kế Quang nhân sinh Dấu hiệu tính chuyện trọng yếu món: Kiểm tra đo lường đến Thích Kế Quang đã từng tổ chức bản thổ bách tính hợp thành Hương dũng, chống lại qua khăn vàng quân, sau lại hướng Đan Dương Thái Thú Ngô Cảnh đệ trình qua chính mình biên soạn < luyện binh kỷ thực >, lại không được đến trọng dụng. "

Ha ha, chính là cái này, Ngô Lập Nhân ngăn một hồi, lấy Thích Kế Quang ánh mắt phức tạp, Ngô Lập Nhân cười hắc hắc, "Thích Nguyên Kính tên, người khác không biết, Minh há có thể không nhìn được? Nguyên Kính là Mạt Lăng người, đã từng tổ chức Hương dũng đại bại khăn vàng, sau lại trút xuống tâm huyết viết một quyển < luyện binh kỷ thực >, đại đàm luận huấn luyện quân đội phương pháp, có phải thế không? "

Buổi nói chuyện nói xong, Thích Kế Quang đã cả kinh mục trừng khẩu ngốc, vô cùng bất khả tư nghị nhìn Ngô Lập Nhân, bỗng nhiên cúi người xuống, thật sâu xá một cái, "Thật không nghĩ tới, Ngô công dĩ nhiên biết được như vậy rõ ràng, thật là làm Thích mỗ bội phục! "

"Nguyên Kính nhanh đứng dậy nhanh, Nguyên Kính có như thể tài hoa, dĩ nhiên không thể được đến trọng dụng, thật là khiến người tiếc hận. Minh luôn luôn nghe nói Thích Nguyên Kính đại danh, nhưng vẫn vô duyên nhìn thấy, hôm nay đã có duyên có thể được vừa thấy, không bằng cùng nhau tiến vào nói chuyện! "

Thích Kế Quang bỗng nhiên có loại "Đẩy ra vân vụ thấy thanh thiên " cảm giác, mấy năm nay, hắn vẫn không thể bị người trọng dụng cảm giác đè nén rất cực triệt để phóng ra, hắn giữa hai lông mày thần sắc tung bay, lớn tiếng nói: "Cung kính không bằng tuân mệnh! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Thích Kế Quang độ thân mật 9 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 136, cừu hận giá trị 28. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Thích Kế Quang tiến đôi danh tướng, Vương Thủ Nhân tính toán 3 vây thành

Ngô Lập Nhân không nghĩ tới Thích Kế Quang nhanh như vậy liền đem thân mật điểm cho giao ra, hắn vội kéo Thích Kế Quang liền hướng trong đại trường đi, bên cạnh Hoa Vinh cùng sau đó chạy tới Nhiệm Mẫn, đều vẫn cẩn thận một chút nhìn chăm chăm Thích Kế Quang cùng theo hắn tới lưỡng người tùy tùng.

Mấy người đều đi theo Ngô Lập Nhân cùng Thích Kế Quang đi vào lều lớn, phân chủ yếu và thứ yếu ngồi xong sau, Ngô Lập Nhân hướng về phía Thích

Kể Quang nói rằng: "Nguyên Kính, ta giới thiệu cho người, vị này chính là đại quân ta quân sư Vương Thủ Nhân. "

Ngô Lập Nhân tay đưa về phía Vương Thủ Nhân phương hướng, Thích Kế Quang vội vàng hướng Vương Thủ Nhân ôm quyền thi lễ một cái, "Sớm nghe nói Vương quân sư đại danh, hôm nay gặp mặt, thực sự phước đức ba đời! " Vương Thủ Nhân cũng ha hả nở nụ cười một tiếng, hướng Thích Kế Quang đáp lễ lại.

Tiếp lấy Ngô Lập Nhân lại đem Nhiệm Mẫn cùng Hoa Vinh các loại giới thiệu cho Thích Kế Quang, giới thiệu xong sau đó, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên chú ý tới Thích Kế Quang sau lưng lưng người tùy tùng, lưỡng cuộc sống đồ sộ, sắc mặt nghiêm túc, không nói được một lời, đứng lên cũng không phải người tầm thường. Ngô Lập Nhân không khỏi sinh lòng nghi hoặc, liền vội vàng hỏi: "Nguyên Kính, không biết có thể hay không giới thiệu một chút phía sau người hai vị này trắng sì? "

Thích Kế Quang "Ah ha ha " nở nụ cười một tiếng, đứng dậy nói rằng, "Ngô sử quân, thứ cho ta sơ sẩy, hai vị này nguyên là cửu Giang người, bởi vì bắt nắn Viên Thuật oán nghịch hành trình, liền cùng nhau tụ lại ngàn người, ở vùng này bờ sông làm thủy Khẩu, bởi vì cơ duyên xảo hợp, hai người đem ta ép buộc, sau lại nói chuyện với nhau phía dưới, mới phát hiện hai vị đều là trung nghĩa hạng người, lại dũng lực hơn người, rất có hoài bão, ta liền khuyên bọn họ cùng đi đầu Ngô sử quân, cố mà hôm nay mới mạo muội đến đây. "

Cửu giang thủy khẩu? Chẳng lẽ hai người chính là. . .

Lúc này, hai người cùng đi đi ra, hướng về Ngô Lập Nhân thi lễ nói rằng: "Nào đó là Chu Thái, tự Ấu Bình! ", "Nào đó là Trương Khâm tự Công Dịch! "

Ngô Lập Nhân lúc này lại cũng kiềm nén không biết nội tâm hưng phấn, chợt đứng lên, "Cái gì? Các người thật đúng là Chu Thái Chu Ấu Bình cùng Trương Khâm Trương Công Dịch? "

Hai người hai mặt nhìn nhau, không biết vì sao Ngô Lập Nhân tại sao sẽ như vậy nói, phảng phất hẳn là rất sớm trước liền nghe nói qua chính mình thông thường. Hai người bọn họ biết rõ thân phận của mình, chỉ là nước thông thường Khẩu, cũng không có cái gì danh tiếng, hoàn toàn không hiểu vì sao Ngô Lập Nhân biết hưng phấn như thế. Hai người có chút chột dạ cùng kêu lên đáp: "Chính là! "

Ngô Lập Nhân lúc này phảng phất cảm giác mình trúng giải thưởng lớn thông thường, bước nhanh hướng lưỡng người đi tới, một tay nâng dậy một cái, "Nhị vị trắng sì, không cần đa lễ, người đến, tọa! "

Ở đang ngồi tất cả mọi người lần nữa phảng phất không biết Ngô Lập Nhân thông thường, kinh ngạc nhân thần, đồng loạt hướng Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân thấy chính mình lại một lần nữa biểu hiện quá không bình thường, suy nghĩ hồi lâu, rốt cục nghĩ tới một cái cứ điểm tử, hẳn trở lại chỗ ngồi của mình, cười ha hả lấy trà thượng mọi người, "Chư công nhất định thật tò mò, vì sao ta sẽ nhận biết Chu Ấu Bình cùng Trương Công Dịch hai người đứng vậy? "

Mọi người cùng nhau gật đầu, bao quát Chu Thái cùng Trương Khâm, hai người là muốn biết nhất.

Ngô Lập Nhân hắng giọng một cái,

Giả vờ thâm trầm nói rằng: "Kỳ thực đây hết thảy, đều là cơ duyên xảo hợp. Nhớ kỹ đã từng ta đi Trường Sa cùng tể Tôn Văn Đài lúc, cùng Tôn Sách dưới quyền Phương Tịch hàn huyên vài câu, hẳn cùng ta nói rồi, ở thủy chiến phương diện, bọn họ chỉ bội phục hai người, chính là Chu Thái Chu Ấu Bình cùng Trương Khâm Trương Công Dịch. Cho tới nay, ta đều muốn gặp Phương Tịch trong miệng Chu Thái cùng Trương Khâm, lại hận vô duyên. Hôm nay không ngờ, Nguyên Kính tới đây, còn mang đến Ấu Bình cùng Công Dịch, thật là làm Minh hưng phấn không thôi. "

Chu Thái cùng Trương Khâm tuy là cũng đã nghe nói qua Phương Tịch, dù sao đều là cận một cái nghề, nhưng là lại chẳng bao giờ giao thủ qua, Phương Tịch thực sự sẽ cùng Ngô Lập Nhân nói đây hết thảy sao? Lưỡng người không thể xác định, chỉ có thể tuyền trạch tin tưởng, bằng không thực sự khó mà giải thích Ngô Lập Nhân biểu hiện. Mà Nhiệm Mẫn, làm lúc mặc dù cùng Ngô Lập Nhân cùng nhau đến Trường Sa, làm thế nào cũng nhớ không nổi tới, chủ công của mình như vậy làm sao mình một tác cũng không rời đi theo dưới tìm cơ hội cùng cái kia gọi Phương Tịch hàn huyên. Mặc dù là đi ngoài, Nhiệm Mẫn đều một mực ngoài cửa chờ. Chẳng lẽ Ngô Lập Nhân là ở ngũ cốc luân hồi chỗ cùng hay là Phương Tịch làm một hồi thế kỷ "Hội ngộ " hay sao? Nhiệm Mẫn trong lòng nhện không được cảm thán nói: Chủ công thực sự là thần nhân vậy!

Mặc dù còn rất nhiều trong lòng người có thật nhiều sự nghi ngờ, nhưng là đại gia cũng đều cơ bản nhận rồi Ngô Lập Nhân thuyết pháp, Ngô Lập Nhân bưng một chén rượu lên, hướng về phía sở có người nói: "Chính trực lúc dùng người, Thích Nguyên Kính, Chu Ấu Bình cùng Trương Công Dịch đến, thực sự làm cho quân ta như hổ thêm cánh, tới mọi người làm một trận rồi một chén này, hoan nghênh ba vị anh hùng gia nhập vào. "

Tất cả mọi người đều bưng ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch, Thích Kế Quang, Chu Thái cùng Trương Khâm ba người để chén rượu xuống, cùng nhau hướng Ngô Lập Nhân xá một cái, cùng hô lên: "Bọn ta bá kiến chủ công! "

Ngô Lập Nhân để chén rượu xuống, chậm rãi bình phục chính mình hưng phấn tâm tình kích động, "Ba vị anh hùng nhanh đứng dậy nhanh! Nếu Nguyên Kính, Ấu Bình cùng Công Dịch tinh vu thủy chiến, vậy liền nhận mệnh Thích Kế Quang vì Lăng Giang tướng quân, Chu Thái cùng Trương Khâm là thủy trưởng quân đội Ủy, người tạm thời dẫn dắt bộ hạ cũ, hoặc từ trong quân đội chọn, hoặc phụ cận chiêu mộ, hợp thành một chi ba ngàn người thủy quân, phối hợp đại quân hành động. "

Ba người nghe được Ngô Lập Nhân nặng như thế dùng chính mình, ba người đều có vẻ cách bên ngoài hưng phấn, cùng hô lên: "Đa tạ chủ công, bọn ta nhất định phó thác đạo hòa không chối từ! "

Ngô Lập Nhân lần nữa hướng Vương Thủ Nhân, hỏi: "Quân sư ý, bây giờ đại quân ta nên như thế nào hành động? "

Vương Thủ Nhân đứng dậy, ánh mắt ở trên người mọi người đi một vòng, tiện đà đáp: "Chủ công, bây giờ đại quân ta tới gần phụ Lăng, phụ Lăng trong thành bình mã bất quá hơn vạn người, mấy ngày là được phá thành. Phụ Lăng phá, thì là được cùng Quách đồ đốc hai mặt vây kín Toàn Tiêu. Bây giờ có Thích Kế Quang tướng quân suất lĩnh thủy sư, có lẽ ở trừ sông trên dò xét, tiến thêm một bước giảm bớt địch nhân phạm vi hoạt động. Quân địch tuy có mười vạn chỉ chúng, mỗi ngày tiêu hao lương thảo số lượng nhất định kinh người, nếu như vây ngày lâu, bên trong thành nhất định lương thảo đứt đoạn. Như vậy, Toàn Tiêu là được tự sụp đổ. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Quân sư nói như vậy, quả thật có đạo lý. " nói xong, hần lại Thích Kế Quang, đột nhiên hỏi: "Không biết Nguyên Kính còn có hay không cái gì bổ sung? "

Thích Kế Quang đứng dậy, trước hướng Ngô Lập Nhân cùng Vương Thủ Nhân phân biệt thì lễ một cái, rồi mới lên tiếng: "Quân sư nói, mặc dù có đạo lý, thế nhưng cần phải phòng bị Viên Thuật lại phái đại quân cứu viện. Binh pháp có nói: Mười quy tắc vây chi, ngũ thì công chi, lần thì phản có. Quân ta tuy là bình tĩnh đem Mạnh, nhân số quả thực thấp hơn nhiều quân địch, làm sao có thể thành rồi? Một ngày địch nhân viện quân vừa đến, nội ứng ngoại hợp phía dưới, quân ta lâm nguy! Mặt tướng mới tới, có chút tình huống không hiểu nhiều lắm, nếu như trong lời nói có mạo phạm quân sư chỗ, mong rằng quân sư thứ lỗi! "

Vương Thủ Nhân nghe xong Thích Kế Quang lời nói, không khỏi mỉm cười, "Thích tướng quân không cần đa lễ như vậy, công phạt chính phạt việc, từ xưa đến nay chính là đại sự, bọn ta đều là vì chủ công cống hiến, đang nên như vậy, không phải một người sờ có thể vì đó. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, hần biết Thích Kế Quang nhất định là làm bài học mới tới gặp mình, biết song phương bình mã hư thực cùng, hần vô cùng lý giải Thích Kế Quang ý tưởng, liền hỏi: "Thích tướng quân lo lắng, khá có đạo lý, không biết quân sư có gì cách đối phó? "

"Chủ công, đầu tiên, Kinh Châu Lưu Biểu ở phương bắc kéo lại Viên Thuật gần mười vạn đại quân, Toàn Tiêu trong thành cũng có hơn chín vạn người, còn lại các lộ đều cần phòng thủ, mặc dù Viên Thuật còn muốn phái viện quân, cũng chỉ sợ là hữu tâm vô lực, sinh ra cũng liền một hai vạn số. Đến lúc đó, khiến một thượng tướng, lĩnh năm nghìn binh mã, chiếm đóng cửa ải, cho dù Viên Thuật có lòng cứu viện, ai có thể địch nổi ta tinh binh lương tướng? Huống hồ Toàn Tiêu trong thành Kỳ Thân mấy lần bị Quách đồ đốc diệu kế lừa bịp, bây giờ đã thành chim sợ cành cong, sao dám đơn giản ra khỏi thành? Quân ta nhân số tuy ít, nhưng có thể lệnh kia quân sợ, quân địch tuy nhiều, lại có gì làm? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Nhiệm Mẫn vâng mệnh theo Khúc Đình, Trương Huân Quả Soái cứu Toàn Tiêu

Vương Thủ Nhân mới vừa nói xong, Thích Kế Quang không khỏi động dung, biến sắc, hướng Vương Thủ Nhân nói rằng: "Quân sư nghĩ quá mức tường tận, là mặt tướng thất lễ! "

Thích Kế Quang còn chưa nói hết, Ngô Lập Nhân ngay cả vội vàng cắt đứt nói: "Nguyên Kính lời ấy sai rồi! Thánh nhân trăm mặt cũng khó tránh khỏi sẽ có một sơ, hành quân chiến tranh, còn cần tiếp thu ý kiến quân chúng, tra lậu bỏ khuyết, mới có thể biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng. Chư công nghĩ như thế nào? "

Tràng thượng văn vỗ cùng hô lên: "Chủ công anh minh! "

Quả nhiên không ra Vương Thủ Nhân sở liệu, phụ Lăng thành Huyện thừa gặp phải Ngô Lập Nhân đại quân mãnh liệt tiến công, không ra mấy ngày, liền biến thành đầu hàng. Ngay sau đó, Ngô Lập Nhân liền phái Nhiệm Mẫn suất lĩnh dưới trướng năm nghìn kỵ binh đi trước phụ Lăng lấy tây, khoảng cách Hợp Phi ngoài một trăm dặm Khúc Đình Sơn, ở sơn đạo cửa ải hạ trại, chuẩn bị chặn lại Viên Thuật cứu viện đại quân.

Khúc Đình Sơn, lại xưng Bắc tướng quân núi, ở phụ Lăng tây giao, là từ Hợp Phi đi thông phụ Lăng, cứu viện Toàn Tiêu phải qua mà. Nếu không phải tuyến trách đường này, thì cần muốn đi đường vòng Sáo Huyện, mượn nữa nói Đan Dương Quận mới có thể đến tới, không nói đến con đường này là gia tăng thật lớn hành quân lộ trình, Đan Dương Quận toàn Quận đều ở Ngô Lập Nhân chướng không phía dưới, Viên quân nếu muốn từ đường này không khác nào so còn khó hơn lên trời. Còn có một con đường, chính là cùng Lâm Xung trước đây lựa chọn thông thường, trước hết công dưới Đồng Thành, Trừ Huyện, bằng không, đứng mũi chịu sào liền cùng Quách Khản, Tàn Chiêu đại quân giao thủ lần nữa, cái này không thể nghĩ ngờ lại là một con đường chết. Vương Thủ Nhân phán đoán chính là căn cứ hơn thế, Viên Thuật nếu như phái viện quân, tất nhiên tuyến trách từ Hợp Phi xuất phát, từ Khúc Đình Sơn đến phụ Lăng con đường này.

Thọ Xuân trong thành, từ Kỳ Linh sau khi trở về, Viên Thuật triệu kiến hần, hỏi đến Lâm Xung tội lúc, Kỳ Linh tự nhiên toàn lực vì Lâm Xung biện giải, cũng đem sở có sai lầm quy kết đến trên đầu của mình. Viên Dận nguyên bản thống hận Lâm Xung, đến Kỳ Linh dĩ nhiên đem hết thầy tội danh kéo ở trên người mình, không khỏi lại đem oán giận chuyển tới Kỳ Linh trên người.

Viên Dận lúc này ra tiểu đội hướng Viên Thuật tấu nói: "Bệ hạ, nếu đại tướng quân nguyên ý vì Lâm Xung gánh vác hết thảy tội danh, Đông Thành chỉ bại phải có một câu trả lời hợp lý, ta muốn đại tướng quân đã làm xong gánh chịu hết thảy tội danh chuẩn bị, mời bệ hạ giảng tội đại tướng quân! Trận chiến này hại đại quân ta tổn thất nặng nề, thỉnh cầu bệ hạ đem đại tướng quân cách chức, lại tưởng thêm luận tội! "

Kỷ Linh nghe được Viên Dận những lời này, chỉ là lắc đầu, cũng không có biện giải cái gì, lúc này, đại Tư Mã Trương Huân lần nữa đứng dậy, hướng Viên Thuật nói rằng: "Bệ hạ! Đại tướng quân theo bệ hạ đánh trận nhiều năm, có nhiều công lao, há có thể bởi vì một lần thất bại liền muốn luận tội? Thắng bại là chuyện thường binh gia, đại tướng quân thực sự vô tội! Mời bệ hạ minh giám! "

Trương Huân lần lượt cùng Viên Dận đối nghịch, làm cho Viên Dận tức giận hầu như thổ huyết, không đợi Viên Thuật nói, Viên Dận cũng đã đi hướng Trương Huân, chất vấn đến: "Đại Tư Mã ý, ta ba chục ngàn đại quân cứ như vậy hy sinh một cách vô ích? Nếu không phải cho chúng tướng sĩ một cái công đạo, chẳng phải là lệnh tam quân tướng sĩ thất vọng đau khổ? "

Trương Huân không thối lui chút nào, trả lời lại một cách mỉa mai nói: "Nếu là như vậy liền chém giết có công đại tướng, mới biết càng làm cho các tướng sĩ trái tim băng giá! "

Kỷ Linh bỗng nhiên quỳ xuống, hướng về Viên Thuật nói rằng: "Bệ hạ, thần tự biết có tội, mời bệ hạ trách phạt! Là giết là quả, thần không một câu oán hận! "

Viên Thuật lấy Kỷ Linh, trong lòng không khỏi muốn vằn cảm khái, lại lấy Viên Dận cùng Trương Huân vẫn còn ở khắc khẩu, hét lớn một tiếng: "Tất cả yên lặng cho ta xuống tới! Việc này trăm tự có định luận. Lâm Xung tự ý chia, đưa tới hao binh tổn tướng, thực sự có tội, thế nhưng tội không đáng chết, đặc biệt miễn trừ bên ngoài hết thảy chức vị, xử ở thiên lao giam cầm nửa năm, hao hao tỉnh lại. Đại tướng quân Kỷ Linh, bởi vì không thể tới lúc nhìn thấu địch nhân quý kẻ, đưa tới Lâm Xung đại quân Đông Thành chỉ bại, việc này không thể chỉ trách đại tướng quân, cô cách chức đại tướng quân vì Xa Kỵ Tướng Quân, phạt bổng một năm, răn đe! "

Triều đình mọi người nghe xong Viên Thuật xử phạt, nhao nhao hướng Viên Thuật hành lễ nói: "Bệ hạ anh minh! "

Viên Thuật phát phát tay, vừa định nói một câu bãi triều, chỉ nghe một thanh âm từ bên ngoài rất nhanh truyền vào: Cấp báo, cấp báo! Toàn Tiêu thành bị Quách Khản cùng Ngô Minh hai đường đại quân vây khốn, mời bệ hạ tốc độ phát đại quân cứu viện! "

Viên Thuật nghe xong, vừa mới đứng lên thân thể lập tức lại than ngồi xuống, trong miệng tự lẩm bẩm: Lại nữa rồi, lại nữa rồi, Ngô Minh, người đến cùng muốn thế nào! Ta đời trước thiếu người cái gì hay sao, thật không ngờ dồn ép không tha!

Tin tức này, chẳng những làm cho Viên Thuật lập tức thất thần, cũng để cho Thọ Xuân cả triều văn võ gấp như kiến bò trên chảo nóng, Toàn Tiêu trong thành chín chục ngàn binh mã xem như là Viên Thuật một khối thịt lớn, nếu như cứ như vậy bị diệt diệt, không thể nghi ngờ sẽ sử dụng bấp bênh Trọng thị vương triều lại một lần nữa gặp đã kích nặng nề.

"Bệ hạ, thần nguyên ý lại lĩnh đại quân đi trước cứu viện! "

Kỷ Linh người thứ nhất đứng ra, chờ lệnh xuất chinh, lúc này, một bên Viên Dận nhìn không được cười lạnh một tiếng, "Xa Kỵ Tướng Quân lũ chiến lũ bại, vẫn còn muốn khi bại khi thắng, thật sự là dũng khí khả gia a! "

"Người! " Kỷ Linh nghe xong Viên Dận những lời này, nhất thời xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, lại không lời nào để nói, dù sao hấn quả thực một lần thắng lợi cũng không có thu được qua.

Trương Huân thấy thế, cười ha ha, "Xa Kỵ Tướng Quân không thể thắng, chỉ ít cũng có liều mình vì nước dũng khí, không biết Thái úy đại nhân có chịu hay không tự mình lĩnh binh xuất chinh, ngăn địch Vu bên ngoài, để báo đáp bệ hạ đối với Thái úy đại nhân Vinh cung chịu! "

Viên Dận nơi nào hiểu được chiến tranh, Trương Huân cái này vừa nói, hấn cũng không lời chống đỡ, chỉ là lớn tiếng hướng về Viên Thuật tấu nói: "Bệ hạ! Quân địch khí thế hung hung, không bằng thêm phong đại Tư Mã kiêm Nhâm đại tướng quân chức vụ, lĩnh đại quân đi trước cứu viện, không thể lại chần chờ, bằng không Toàn Tiêu đại quân sợ là không chờ được đã lâu như vậy! "

Viên Dận mới vừa nói xong, Viên Thuật dường như kịp phản ứng thông thường, liền vội vàng Kỷ Linh mở miệng hỏi: "Đại tướng quân, bây giờ Thọ Xuân còn có bao nhiêu binh mã có thể cung cấp điều khiển? "

Lúc này mọi người đều trở mắt nhìn nhau, Kỷ Linh cũng có chút xấu hổ, hấn đáp: "Thần Xa Kỵ Tướng Quân Kỷ Linh bẩm bệ hạ lời nói: Bây giờ Thọ Xuân trong thành thường trú binh mã ước chừng hơn năm vạn người, bao hàm bệ hạ cấm vệ quân ba vạn người cùng quân giữ thành hai vạn người, còn lại binh mã tất cả đều điều ở bên ngoài ngăn địch. "

Viên Thuật lắc đầu, mười phần thất vọng nói rằng: "Bây giờ binh vi tương quả, cái này nên làm thế nào cho phải, cái này nên làm thế nào cho phải! "

Lúc này Trương Huân tiến lên tấu nói: "Bệ hạ chớ buồn, hôm qua Nhữ Nam Lưu tích truyền đến tin tức, Kinh Châu Lưu Biểu không biết sao, đại quân trong một đêm tất cả đều rút lui khỏi, thần cho rằng, nhất định là Kinh Châu nội bộ gặp phải biến cố trọng đại, vì vậy mới biết bỗng nhiên triệt binh, như vậy, Nhữ Nam mười vạn đại quân là được tạm thời rút về sáu chục ngàn, lại từ Thọ Xuân thành điều tra một vạn quân giữ thành cùng một vạn cấm quân, cùng nhau đi trước cứu viện. "

Viên Thuật nghe xong Trương Huân lời nói, nhần thần bỗng nhiên sáng ngời, "Nếu quả như thật như đại Tư Mã nói, lần này cứu viện, người nào có thể làm soái? "

Trương Huân hướng Viên Thuật thi lễ một cái nói: "Bệ hạ, thần không phải mới, nguyện ý lĩnh binh xuất chinh, cùng Xa Kỳ Tướng Quân Kỳ Linh cùng nhau đi trước Toàn Tiêu cứu viện. "

Viên Thuật vỗ án, lớn tiếng nói: "Tốt! Đại Tư Mã không hổ là trăm phụ tá đắc lực, như vậy, trăm không lo cũng! "

"Bệ hạ, thần còn có một cái thỉnh cầu! Nguyên Kiến Uy tướng quân Lâm Xung, dũng mãnh hơn người, cầu bệ hạ sự chấp thuận bên ngoài lập công chuộc tội, theo thần cùng đi xuất chinh, vì nước thuần phục, thành lập công huân. "

Trương Huân tiếp tục thỉnh cầu, hẳn biết hiện tại chính thức lúc dùng người, thỉnh cầu Viên Thuật đặc xá Lâm Xung, chính là lúc sau.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Lâm Xung hiến kế đại Tư Mã, Viên Kỳ nhục nhã Báo Tử Đầu

Viên Dận một nghe được câu này, không khỏi làm cho trong lòng hắn càng thêm buồn bực, sắc mặt âm trầm hướng về phía Trương Huân nói rằng: "Đại Tư Mã, vừa mới bệ hạ kim khẩu đã mở, lệnh Lâm Xung giam cầm nửa năm, tình lại tình ngộ, người sao dám làm cho bệ hạ lặt lọng? Cái này há là vì thần chỉ đạo? "

"Thái úy đại nhân, bây giờ là lúc dùng người, há có thể như vậy cổ hủ, không biết biến báo? " Trương Huân hỏi ngược lại.

Viên Thuật sắc mặt khó mà lấy hai cái này vẫn khắc khẩu không nghĩ người, trong lòng vô cùng không vui, lại không thể làm gì, "Đại Tư Mã, hiện tại thêm phong người làm trấn quốc công, ngay hôm đó bắt đầu điều khiển đại quân cứu viện Toàn Tiêu, còn như Lâm Xung, ta đáp ứng đại Tư Mã không hề làm khó hắn, ngay hôm đó bắt đầu thả hắn về nhà, chỉ là không cho phép hắn ly khai Thọ Xuân nửa bước, cái khác chờ nói nữa, tan triều! "

Mọi người hướng Viên Thuật sau khi hành lễ, hô lớn: "Cung tiễn bệ hạ! ", tiếp lấy nhao nhao ly khai triều đình.

Trương Huân tự mình đi thiên lao trung tướng Lâm Xung lãnh ra, lấy Lâm Xung tiểu tụy khuôn mặt, không khỏi thở dài nói: "Lâm tướng quân, khổ người! Ngày hôm nay ta cầu bệ hạ đặc xá Lâm tướng quân tội, bệ hạ chỉ là đồng ý Lâm tướng quân tạm thời giam cầm tại gia, không được ra ngoài, các loại đại quân ta đặc xá sau đó, thì sẽ lại vì Lâm tướng quân cầu tình, đến lúc đó sau có thể quan phục nguyên chức cũng chưa biết chừng! Lâm tướng quân, chờ mất đi lòng tin, kiên trì đợi! "

Lâm Xung trước đã có chút nản lòng thoái chí, nguyên bản đã ôm lòng liều chết, không ngờ tới, Trương Huân dĩ nhiên có thể để cho hắn "Khởi tử hoàn sinh ", trong lòng của hắn bỗng nhiên lại sinh ra một loại ước ao. Hắn hướng về Trương Huân làm một đại lễ, cảm kích vạn phần nói rằng: "Đa tạ đại Tư Mã cứu! "

Trương Huân mỉm cười, "Ta ngay hôm đó sẽ suất tám vạn đại quân cứu viện Toàn Tiêu thành, Lâm tướng quân tất cả phải cẩn thận nhiều hơn, chúng ta lúc đó biệt ly! "

Lâm Xung nghe xong, bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Đại Tư Mã, thảo dân có một lời, mong rằng đại tướng quân biết được! "

Trương Huân nguyên bản đang phải ly khai, bỗng nhiên Lâm Xung một kêu, hẳn lại quay đầu hỏi: "Có chuyện xin nói thẳng, không sao cả! "

"Địch đại quân người vây thành, há có thể sẽ không phòng bị cứu viện, nếu là ở hiểm yếu lộ khẩu mai phục, đại quân ta chẳng phải lâm nguy? Lấy thảo dân góc nhìn, không bằng suất quân ra Chung Ly, trực tiếp tập kích Từ Châu Hạ Bi; Hạ Bi nếu là có nguy hiểm, quân địch tất nhiên rút quân về cứu viện, còn đây là vậy Ngụy cứu Triệu kẻ sách cũng! "

"Lâm tướng quân, Ngô Minh trị sở liền ở Hạ Bi, Hạ Bi há có thể không đại quân phòng thủ? Trước đây Viên Sùng Hoán chính là lấy bốn chục ngàn đại quân vây công 5000 người phòng thủ Hạ Bi, cũng vô công nhĩ phản, lúc này Hạ Bi thành chỉ ít cũng có một hai vạn người, tuyệt khó công phá! Ta biết Lâm tướng quân lập công sốt ruột, chỉ bắt quả Ngô Minh cùng Quách Khản lưỡng đạo nhân mã tội đa năm, sáu vạn người, Toàn Tiêu bên trong thành chín chục ngàn đại quân, ta lại lĩnh tám vạn nhân mã, quân địch mặc dù có mai phục, ta lại có sợ gì! Đến lúc đó nội ứng ngoại hợp, quân địch tất bại. "

"Nhưng là đại Tư Mã, tướng địch dũng mãnh, quân địch tinh nhuệ. . . "

"Lâm Xung, ta hảo tâm cứu người, nhưng người ở chỗ này nói ầu nói tả, tướng người khác chí khí diệt uy phong mình, là đạo lý gì? Chớ không phải là cũng là bởi vì bị Quách Khản đánh bại liền đánh mất ý chí chiến đấu hay sao? "

Nói xong, Trương Huân nổi giận đùng đùng ly khai, còn lại Lâm Xung một người, cô độc mà đứng tại chỗ, cười khổ không thôi. Hắn trừng điệt thờ dài một hơi, "Ta sao phải khổ vậy chứ! "

Lúc này, từ thiên lao đại môn đi tới một gã ngục tốt, lấy Lâm Xung ở nơi nào phiên muộn không ngớt, hướng về phía Lâm Xung xá một cái, "Sư phụ, vẫn là mau mau trở về, cái thiên lao này thực sự quá nguy hiểm, lần này nếu không phải ta né tránh ở bên trong, sợ rằng sư phụ đã tạo gian nhân làm hại rồi. "

Thì ra cái này ngục tốt chính là Lâm Xung đồ đệ Thao Dao Quỷ Tào Chính, lúc này chính là thiên lao ngục tốt đầu mục, vừa gặp Lâm Xung bị đánh vào thiên lao, Viên Dận ý tưởng nghĩ cách muốn gia hại Lâm Xung, may mà Tào Chính lần lượt mạo hiểm tương trợ, mới làm cho Lâm Xung lần lượt chuyển nguy thành an.

"Ài, cái này toàn bộ Thọ Xuân thành, nơi nào có thể trốn được Viên Dận, hắn nếu là muốn giết ta, sợ rằng cũng không giữ được ta. Tào Chính, người ba phen mấy bận cứu giúp, nhất định đã làm cho Viên Dận nổi lên sát tâm, ta khuyên người chính là sớm ngày bỏ quan, ly khai chỗ thị phi này, bằng không, nhất định sẽ tạo Viên Dận độc thủ. "

Tào Chính gật đầu, vừa cười vừa nói: "Sư phụ, bây giờ Viên Dận hận nhất cũng là người, nếu ở lại Thọ Xuân không an toàn, không bằng ta theo sư phụ cùng rời đi, cao chạy xa bay, trời đất bao la, chẳng lẽ còn không có người ta thấy trò đất dung thân hay sao, ta đây đồ bỏ ngục quan ta cũng làm được rồi! "

"Tào Chính! Không thể nói lung tung! Tuy là Viên Dận lúc nào cũng muốn thiết kế hãm hại ta, nhưng là bệ hạ lại đối ta ân trọng như núi, đại Tư Mã cùng đại tướng quân cũng đang toàn lực cứu, ta há có thể đơn giản ruộng bỏ bọn họ. Người có thể trước mau mau thoát đi, ngày khác người ta thấy trò tất nhiên còn có tam biệt ngày. "

Tào Chính biết Lâm Xung tách buồng binh lại tái phát, cũng không tiện tiếp tục khuyên bảo, không thể làm gì khác hơn là nói rằng: "Ta đây trước đưa sư phụ trở về, đến lúc đó sau nếu như Viên Dận thực sự bức thật chặt, mong sư phụ vẫn là sớm tính toán! "

Lâm Xung lần nữa trở về đến Lâm gia bên ngoài cửa chính, mới đến phòng của mình sinh lúc này đã bị quan phủ tra phong, Lâm Xung thở dài một tiếng, hít sâu một hơi, thân hình nhấc tới, nhảy lên một cái, nhảy vào sân.

Từng bước một đi vào gian phòng của mình, dọc theo đường đi đóng hõn độn đầy đất, lúc này trong phòng đã bị lật được loạn thất bát tao, quần áo và đồ dùng hàng ngày đồ đựng dụng cụ bị ném khắp nơi đều là, Lâm Xung từ dưới đất nhặt lên một khối gương đồng, chính là Lâm Xung vợ Trương thị sở dụng, hắn chợt nhớ tới mấy tháng trước, chính mình đang ở trong phòng này tràn đầy tự tin từ biệt Trương thị, mà bây giờ lại sớm đã cảnh còn người mất, không khỏi sinh lòng sầu não.

"Phu nhân, người bây giờ khỏe không? " Lâm Xung thì thảo nói rằng.

Đúng lúc này, bỗng nhiên từ phía bên ngoài viện truyền đến một hồi tiếng ồn ào, ngay sau đó, liền nghe được có người đem đại môn mở ra, Lâm Xung trong lòng kinh ngạc, vội vã ra khỏi phòng, chỉ thấy được trong viện có mười mấy quan sai, dẫn đầu chính là Viên Dận tâm phúc, thành môn giáo úy Viên Ký.

Viên Ký lấy kinh ngạc Lâm Xung, cười lạnh một tiếng: "Lớn mặt Lâm Xung, dám chưa sự chấp thuận, một mình tiến nhập bệ hạ tự mình hạ chỉ tra phong phủ đệ, ý đồ bất chính, người đến, đem Lâm Xung bắt lại cho ta! "

Lâm Xung vừa nghe, thấy sự tình không ổn, vội vàng giải thích: "Đại nhân chậm đã, bệ hạ tự mình hạ chỉ, đem Lâm mỗ thả ra, về nhà tỉnh lại sai lầm, nào đó cũng không phải chưa sự chấp thuận, một mình tiến nhập. "

Viên Ký vừa nghe, nhìn từ trên xuống dưới Lâm Xung, không có hảo ý con mắt quét mắt bốn phía, "Người đã nói người là bệ hạ tự mình hạ chỉ, dẫn người phản hồi Lâm phủ, vậy mời người đưa ra thánh chỉ, ta đây liền không làm khó dễ người, còn có thể phái binh ở chỗ này bảo vệ người nào toàn. "

Lâm Xung vừa nghe, sắc mặt trở nên có chút khó, hắn ở đâu có thánh chỉ gì thế, những lời này, là Viên Thuật ở trong triều đình hướng về phía đủ loại quan lại chính mồm nói, Lâm Xung lại đi đâu tìm thánh chỉ.

Dục gia chi tội! Lâm Xung lúc này khó lòng giải bày.

"Lâm Xung! Ta người là không cảm ra thánh chỉ gì thế rồi, người vốn chỉ là lên xông vào cấm trạch, bắt được đại lao đóng cửa một năm nửa năm cũng là được rồi, bây giờ dĩ nhiên giả truyền bệ hạ ý chỉ, như vậy đại nghịch bất đạo, tà hữu, còn không đem Lâm Xung bắt lại cho ta! "

Lâm Xung trong lòng rõ ràng, Viên Ký này tới, tất nhiên là bị Viên Dận giật dây, nếu là mình khuất phục, bị Viên Ký bắt lại, đến lúc đó sống hay chết tất cả đều ở Viên Dận một ý niệm, nếu là mình phản kháng, chính mình liền lại cũng không có quay đầu đường.

"Không phải, không phải như thế ", Lâm Xung thất thần hô, "Các người hãy nghe ta nói, đây hết thấy đều là bệ hạ chính mồm nói, ta muốn thấy bệ hạ, ta muốn thấy bệ hạ! "

Viên Ký bỗng nhiên một quyền trừng điệt đánh vào Lâm Xung trên ngực, Lâm Xung thất tha thất thểu lui về phía sau mấy bước, hắn tức giận nắm lại nắm tay, sẽ hoàn thủ, nhưng là chung quy do dự một chút, lại buông xuống.

"Người cho rằng người bây giờ là người nào? Vẫn là uy phong lẫm lẫm Chấn Uy tướng quân? Người bây giờ cái gì cũng không phải, chính là một cái không quan trọng gì bách tính, bệ hạ há là loại người như người nói thấy chỉ thấy? Ta bây giờ muốn giết chết người, là tốt rồi so bóp chết một con kiến đơn giản như vậy! "

Viên Ký âm lãnh nhân thần, khiêu khích ngôn ngữ, làm cho Lâm Xung sắc mặt đỏ bừng lên, trong đầu của hắn có một thanh âm một mực nói: Giết hắn đi, giết hắn đi! Giết hắn đi có thể phát tiết trong lòng tất cả oán khí!

Chỉ bất quá, trong đầu còn có một thanh âm khác đang nói: Nhịn xuống, nghìn vạn lần muốn nhịn xuống, nếu không hết thấy đều xong! Không quay đầu lại nữa đường!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Lỗ Đệ Hạo vô tình tàn sát Viên gia tốt, Lâm giáo đầu máu nóng lột xác chân anh hùng

Viên Ký đến Lâm Xung nổi giận đùng đùng nhưng lại không dám động thủ đáng về, nhịn không được ha ha phá lên cười, "Ta nói Lâm Thống lĩnh, Lâm tướng quân, ngươi không phải rất có thể đánh sao? Dừng Quan tam quân? Ta nhờ vào! Thứ hèn nhát! "

Tiếp lấy hắn lại quay người lại, xông lấy thủ hạ mười mấy người lớn tiếng mắng: "Các người đám này món lòng, cho các người động thủ bắt người, làm sao đều là người điếc sao? Mỗi một người đều Xử ở nơi nào để làm chi? "

Đang ở chung quân sĩ chuẩn bị lúc động thủ, bỗng nhiên một thân ảnh từ bên ngoài rất nhanh chợt hiện vào, trong tay một cây đại đao, hướng về Viên Ký lên can thủ hạ bỏ tới, thuần thực đem này quân sĩ chém bay bảy tám cái, những người còn lại đều sợ đến tránh ở một bên, lạnh run.

Viên Ký đến cái này bỗng nhiên giết đi ra một người trắng hán, không khỏi trong thanh âm có chút run rẩy, đối người tới nói: "Ngươi, ngươi rốt cuộc là người nào? Dám ban ngày ban mặt, sát hại quan sai, là muốn làm phản hay sao? "

Lâm Xung đến thân người hình, sớm đã đoán được thân phận của hắn, trắng hán này chính là Lỗ Đệ Lỗ Trí Thâm, Lỗ Trí Thâm lấy Viên Ký, hướng trên mặt đất gặt một cái nước bọt, "Ngươi cái này giết thiên đao cầu quan, lại dám làm nhục ta như vậy gia huynh đệ, thật sự là không biết sống chết! Ta hôm nay không lấy rồi mạng chó của ngươi! "

Lỗ Đệ tay nắm một thanh đại đao đang muốn bỏ về phía Viên Ký, Lâm Xung một bả kéo lại hắn, "Đại ca! Không thể lại Thương tánh mạng người! Ngươi bây giờ đi nhanh đi, ta chết không có gì đáng tiếc, không thể liên lụy ngươi. "

Viên Ký nhìn Lâm Xung kéo Lỗ Đệ cơ hội, vội vã nhanh như chớp chạy về phía ngoài cửa, Lỗ Đệ thấy thế, không khỏi thở dài một tiếng: "Ta nói huynh đệ a, hồ vô hại lòng người, người có thương tích hồ ý a! Hắn đều nghĩ như vậy đưa ngươi vào chỗ chết, ngươi còn dám cứ như vậy thả con chó kia quan ly khai, chỉ sợ đợi lát nữa chúng ta ai cũng không đi được. "

Lâm Xung lặng lẽ, hắn hiểu được Lỗ Đệ nói chính là tình hình thực tế, chỉ cần Viên Ký điều động đại quân đến đây vây bắt, bọn họ ai cũng trốn không thoát.

"Đại ca, ngươi đi mau, hôm nay Lâm mỗ liều mạng vừa chết, cũng phải bảo vệ ngươi ly khai! "

"Việc đã đến nước này, ngươi còn phải ở chỗ này không không chịu chết sao? " Lỗ Đệ kích động một cái, lập tức bắt lại Lâm Xung cánh tay.

Đúng lúc này, ngoài cửa đã truyền đến đại đội binh tiếng bước chân của ngựa, tiếp lấy một thanh âm la lớn: "Lâm Xung, ngươi dĩ nhiên cấu kết cường đạo, tự tiện giết quan sai, tội không thể tha, nếu như thúc thủ chịu trói, ta còn có thể lưu ngươi một cái toàn thân, bằng không nhất định khiến các ngươi đám này giặc cỏ chết không có chỗ chôn! "

Nghe phía bên ngoài người đầu kêu gọi, Lỗ Đệ không khỏi cảm khái nói: "Như vậy biệt khuất chết ở tiểu nhân thủ, lẽ nào huynh đệ liền sẽ không cảm thấy tiếc nuối sao? "

"Đại ca! " Lâm Xung không thể làm gì khác hơn kêu một tiếng.

Đúng lúc này, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến tiếng giầy cung vang, vô số mũi tên tên tức thì từ bên ngoài viện nhao nhao bắn vào, Lỗ Đệ liền vội vàng kéo Lâm Xung, tránh vào phòng trong, "Nhanh làm quyết định, trễ nữa liền thực sự không còn kịp rồi.

"

"Ai! " Lâm Xung lại thở dài một hơi, "Là ta hại đại ca, tình huống hiện tại, chúng ta làm sao chạy thoát được? "

Lỗ Đạt vừa nghe, không khỏi vui vẻ vạn phần, "Chúng ta hai huynh đệ cái muốn đi, ai cũng ngăn không được. Yên tâm, ta đã làm cho Tào Chính ở bên ngoài tiếp ứng, một ngày bên ngoài có rối loạn tiếng, chúng ta cùng nhau kẻ vai đánh ra, nơi này cách thành môn không xa, cỡi khoái mã, một hồi là có thể ly khai. "

Mới vừa nói xong, liền nghe phía ngoài truyền đến tiếng kêu, nguyên lai là Tào Chính không biết từ đâu lộng rất nhiều heo dê, bị Tào Chính xua đuổi xông về vây quanh Lâm Xung quân sĩ. Viên Ký bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh quân sĩ tạm thời xua đuổi những thứ này heo dê, bỗng nhiên, Lâm phủ đại môn lập tức mở rộng ra, Lỗ Đạt cùng Lâm Xung song song từ bên trong giết đi ra, Lỗ Đạt đại đao, như cùng người đầu thu gặt máy móc thông thường, đem Viên Ký thủ hạ chính là quân sĩ từng cái chém nhào. Tào Chính ở cách đó không xa, cầm trong tay một cây trường thương, dùng sức hướng Lâm Xung ném một cái, la lớn: "Sư phụ, tiếp lấy! "

Lâm Xung quay người lại, bắt lại trường thương của mình, cùng Lỗ Đạt cùng nhau, đại sát tứ phương.

Hai người vừa đánh vừa lui, sau đó liền cùng Tào Chính hội hợp một chỗ, ba người liền cùng nhau hợp lực liều mạng mở một đường máu. Lúc này, Tào Chính hướng về phía Lâm Xung nói, "Sư phụ, ngựa đã chuẩn bị xong, thì ở phía trước cách đó không xa, một ngày lên ngựa, trực tiếp xông thẳng hướng thành môn, chỉ muốn trốn khỏi Thọ Xuân, trời đất bao la, nơi nào đều có thể để cho ta các loại tung hoành ngang dọc. "

Viên Ký lúc đầu dẫn theo 500 quân sĩ, chỉ là nửa canh giờ, bị ba người giết tử thương gần trăm người, Viên Ký giận dữ, la lớn: "Nhất định không phải phải cho ta tha bỏ hân thoát! Giết chết một người trong đó, thưởng bách kim! Nếu như giết Lâm Xung, Thái úy đại nhân còn có trọng thưởng! Cùng tiến thủ, bắn cung! "

Theo Viên Ký ra lệnh một tiếng, tên như mưa, nhao nhao bắn về phía ba người, ba người bình khí trong tay rất nhanh kích thích, đem bắn tới tên nhao nhao đẩy ra. Bỗng nhiên, chỉ thấy trong đó một chi vũ tiễn, kính bắn thẳng về phía Tào Chính, Tào Chính trong chốc lát không bắt bẻ, dĩ nhiên không còn cách nào ngăn trở, tên lập tức không vào Tào Chính bắp đùi.

Tào Chính bị đau, hét lớn một tiếng, Lâm Xung cùng Lỗ Đạt thấy thế, cùng nhau đỡ Tào Chính, Tào Chính lại đẩy ra hai người, "Sư phụ, Lỗ đại ca, các người đi mau, nếu như mang ta lên, tất cả mọi người đi không xong. "

Tào Chính chân sau đứng thẳng, dựa lưng vào tường, lấy Lâm Xung cùng Lỗ Đạt. Lâm Xung vẻ mặt lo lắng, "Tào Chính, người nói mò gì, người như vậy liều tính mạng cứu ta, ta làm sao có thể bỏ người lại mặc kệ, nhanh, làm cho đại ca trên lưng người, ta một cái người đoạn hậu! "

Tào Chính một tay lấy đại đao hoành ở trên cổ của mình, vẻ mặt can đảm nói: "Sư phụ! Ngươi chột nghe đồ nhi một lần a !! Mang ta lên, tất cả mọi người đi không xong, ta cả đời này, tự hào nhất sự tình chính là gặp sư phụ như vậy một cái đình thiên lập địa đại anh hùng! Đi mau, ta tạm thời giúp các người đỡ một chút, nếu như sư phụ cố ý mang ta lên, Tào Chính tự đương trường tự vạ! "

Lỗ Đạt thanh âm có chút nghẹn ngào, cảm khái nói: "Tào huynh đệ, ta Lỗ Đạt mời người là tên hán tử! Huynh đệ, chúng ta không nên phụ lòng Tào huynh đệ lần này khổ tâm, đi nhanh lên đi! "

Viên Ký suất quân đã chạy tới, đến tình huống trước mắt không khỏi cười ha ha một tiếng, la lớn: "Các người ai cũng chạy không được! Trên! "

Nói xong, Viên Ký thủ hạ như thủy triều tràn hướng ba người, Tào Chính dưới tình thế cấp bách hô to: "Đi mau! "

Tào Chính tả hữu chém lung tung, chém bay mấy người quân sĩ, có thể là trên người mình lại dẫn theo mấy đạo Thương, Viên Ký ở một bên, lợi dụng đúng cơ hội, một Mâu đâm vào Tào Chính ngực, Tào Chính hô to một tiếng: "Sư phụ, đi mau a! " ngay sau đó miệng phun tiên huyết, khí tuyệt mà chết.

Lâm Xung mắt nhìn Tào Chính chết như vậy ở trước mặt mình, hân lúc này trong lòng triệt để mất đi sở có lý trí, không lùi mà tiến tới, trong mắt lửa giận dường như muốn đem Viên Ký đốt giống như chết. Hân nắm chặt trường thương, chuyên tâm muốn hướng lấy Viên Ký lướt đi, thế phải giết chết Viên Ký vì Tào Chính báo thù.

Lỗ Đạt thấy thế, lo lắng không ngớt, la lớn: "Huynh đệ! Không thể phụ Tào Chính huynh đệ khổ tâm, chúng ta đi mau! "

Lâm Xung lại phảng phất một điểm không nghe thấy, ánh mắt lạnh lùng, làm cho bốn phía tất cả mọi người cảm giác được một loại hàn ý, Viên Ký càng không dám nhìn thẳng, chỉ là bất chuyển thủ hạ tướng sĩ đem chính mình bảo vệ,

Lâm Xung một đường giết đi qua, phảng phất là một máy không có cảm tình cỗ máy giết chóc, Viên Ký thủ hạ quân sĩ tuy nhiều, thế nhưng tất cả đều sinh ra một loại ý sợ hãi, nhìn Lâm Xung sẽ tới gần mình, Viên Ký tâm sợ hãi, sợ đến trực tiếp lui về phía sau chạy, Lâm Xung trường thương đem vài cái cản đường quân sĩ thiêu phiến sau đó, nắm lên trường thương trong tay, hướng về Viên Ký dùng sức ném một cái, trường thương chuẩn xác không có lầm đâm vào Viên Ký sau lưng của, Viên Ký nơi nào sẽ nghĩ đến, ngày hôm nay dĩ nhiên là ngày giỗ của chính mình.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lâm Xung chính tay đâm phe mình trận doanh lục phẩm giáo úy Viên Ký, hoàn thành trong tính cách lột xác, trụ cột vũ lực 1, trước mặt Lâm Xung trụ cột vũ lực để thăng tới 92. "

Lúc này Lỗ Đạt cũng đánh tới, "Huynh đệ, nếu giết Viên Ký, mau mau rời đi, trễ chút nữa ước đoán Viên Dận liền sẽ phái người tới. "

Chương 137: Tướng Công Dịch có ý định tìm Tướng Tướng, Ngô Lập Nhân tú môn khuyên Thủ Nhân

Lúc này đang ở trên thuyền tuần tra Thích Kế Quang thủy quân Ngô Lập Nhân suất chút nữa đứng không vững, may mắn một bên Chu Thái cùng Tướng Khâm đem đỡ lấy, hai người cùng nhau thân thiết hỏi: "Chủ công, làm sao vậy? Có phải hay không trên thuyền này có rung xóc? "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, tìm được cái cớ nói rằng: "Ta chỉ là có chút say tàu, không có chuyện gì. "

Thích Kế Quang ở một bên sau khi nghe xong, vội vàng nói: "Chủ công, hôm nay nếu thân thể có chút khó chịu, vậy hay là đi về nghỉ trước dưới, bảo trọng thân thể vì nhiệm vụ thiết yếu. Mặt tướng cam đoan: Nhất định hảo hảo thao luyện thủy sư, vì chủ công chế tạo ra một chí tinh nhuệ chỉ sư đi ra, cho dù không thể cùng chủ công Thần Uy, Vô Song cùng Thiết Huyết Quân lẫn nhau so, cũng sẽ không kém đi nơi nào! "

Nghe Thích Kế Quang cam đoan, Ngô Lập Nhân không có chút nào hoài nghi hần lời nói hùng hồn, dù sao tiếng tăm lừng lẫy Thích gia quân, chính là Thích Kế Quang tự tay mang ra ngoài. Huống hồ Thích Kế Quang bản thân lại có thần kỹ năng "Kỳ Tài ", giỏi về phát minh cải tạo quân sự trang bị phương tiện, nếu như đại quân đều có thể xúng đầy trang bị, đó chính là trong trò chơi thô hào treo lên đánhD sọi nhíp điệu.

Ngô Lập Nhân gật đầu, tuy là hần cũng không phải thật say tàu, nhưng là hần lại đối với huấn luyện phương pháp dốt đặc cán mai, hần tới dò xét, cũng không phân được tốt xấu, hần Thích Kế Quang cùng Chu Thái Tướng Khâm ba người, cũng có chút tình chân ý thiết mà quan hoài nói: "Quân lữ sinh hoạt gian khổ, các người cũng phải cực kỳ chiều cổ mình. "

Ba người cùng nhau đáp: "Đa tạ chủ công quan tâm! "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, đột nhiên hỏi: "Chu giáo úy, Tướng giáo úy, các người trong nhà có thể còn có người nào sao? "

Chu Thái rồi Tướng Khâm, tiện đà đáp: "Hồi bẩm chủ công, Thái tử nhỏ lưu lạc tại ngoại, trong nhà không biết còn có người nào; mà Công Dịch, lại có một đệ đệ, tên gọi Tướng Tướng, giờ sau giống như hần tàu tán, nhưng bây giờ cũng không biết người ở nơi nào. Bọn ta tìm kiếm khắp nơi rất nhiều năm, nhưng cũng vẫn không có thu hoạch. "

Ngô Lập Nhân vừa nghe, không khỏi "Ah " một cái tiếng, hần khẽ cau mày, suy nghĩ một chút, "Nếu như biết tính danh, ta đây liền gọi một cái bố cáo, làm cho mỗi bên quận huyện cùng nhau tìm kiếm, như vậy, có thể tìm được cơ hội lớn hơn một chút. "

Chu Thái cùng Tướng Khâm vừa nghe, không khỏi trong ánh mắt tràn đầy lòng cảm kích, hai người cùng nhau quỳ xuống, hướng về phía Ngô Lập Nhân liên bái: "Chủ công đại ân, bọn ta muôn lần chết khó báo! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Chu Thái cùng Tướng Khâm thân mật điểm mỗi bên 9 điểm, trước mặt túc chủ cộng sở hữu thân mật điểm 154, cừu hận giá trị 28. "

Thân mật điểm lại đưa tới, gần nhất lão hưng phấn, suất chút nữa đều quên kiểm tra đo lường dưới Chu Thái cùng Tướng Khâm thuộc tính, hệ thống nhanh lên kiểm tra đo lường dưới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Chu Thái tứ duy thuộc tính vì vũ lực 97, chỉ huy 75, trí lực 63, chính trị 36, sở hữu kỹ năng Hùng Hổ -- khanh vì Cô huynh đệ chiến như Hùng Hổ, không tiếc thân thể mệnh. Bên ngoài xung phong Hãm Trận lúc, chiến ý hừng hực, vũ lực + 3, cảm giác đau đớn rơi chậm lại phân nửa, nếu bảo hộ chủ công lúc, nên kỹ năng hiệu quả gấp bội. "

Chu Thái cũng là thần tướng rồi! Trách không được khiến cho "Bị chế hơn mười da như khắc ", người bình thường chịu đến những vết thương này, đau nhức đều đau muốn chết rồi!

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tướng Khâm tứ duy thuộc tính vì vũ lực 90. Chỉ huy 81, trí lực 72, chính trị 43. Sở hữu kỹ năng Thượng Nghĩa -- phú quý Vinh lộc về, càng có thể lấy lễ hiếu học, đàm duyệt thư truyện, nhẹ ban thưởng Thượng Nghĩa; bên ngoài làm Chủ Tướng lúc, tự thân chỉ huy + 2, vũ lực + 1, dưới trướng hết thấy binh sĩ vũ lực + 1. "

Tướng Khâm là một soái tài, tuy là vũ lực không thể nào cao, nhưng cũng tương đối khá. Bất quá cái này Tướng Tướng là ai, trải qua sử diễn nghĩa trên đều không người này ghi lại, đoán chừng là cái tâm thường hạ người vô năng, đã bị lịch sử sông dài che mắt.

Ngô Lập Nhân không có suy nghĩ nhiều, hần đỡ dậy Chu Thái cùng Tướng Khâm, luôn miệng nói: "Ấu Bình, Công Dịch, nhanh đứng dậy nhanh. Về sau thủy quân xung phong, còn nhiều hơn kém nhị vị tướng quân lực. "

Ngô Lập Nhân bị Thích Kế Quang đưa về sau, về tới trú quân lầu lớn, hiện tại Ngô Lập Nhân thủ hạ đại quân ước chừng hai vạn người, đại tướng cũng chỉ có Hoa Vinh một người. Thái Sử Tử bị hần tạm thời ở lại Đan Dương. Điền Phục đi Hạ Bi vẫn không có trở về, Nhiệm Mẫn trú đóng ở Khúc Đình

Son, vừa mới thu xuống Chu Thái cùng Tường Khâm muốn ở thủy quân nghe sau Thích Kế Quang điều khiển.

Kỳ thực Ngô Lập Nhân trong lòng có cái khác dự định: Hãn Hồ Nha Thương pháp Đắc Nhân vẫn không thể thông hiểu đạo lý, thủy chung không còn cách nào để thắng, hệ thống nói hãn cần thực chiến tới rên đúc thương pháp, cũng chính là tìm một bước ngoặt đột phá. Trước đây bình thường bị rất nhiều dũng tướng bảo hộ, hãn vẫn không có tự mình cơ hội xuất thủ, lại không tốt cùng thủ hạ đoạt công lao.

Mà bây giờ Toàn Tiêu trong thành chỉ có Kiều Nhụy cùng Kỷ Tăng Mãnh lưỡng viên võ tướng, Kiều Nhụy tuy là hãn không biết như thế nào, thế nhưng ở trải qua sử cùng diễn nghĩa trong biểu hiện sẽ không vượt lên trước 85 võ lực của giả trị, mà Kỷ Tăng Mãnh kỹ năng khai hoàn cũng chỉ có 88, mình có thể yếu phía dưới, thì có hy vọng đạt được đột phá. Huống hồ có Hoa Vinh thần tiên phối hợp tác chiến, Ngô Lập Nhân tự nhận là không có quá lớn nguy hiểm. Bằng không muốn tìm cơ hội cơ hội đột phá liên quá khó khăn, về sau đối mặt địch nhân dũng tướng bị miếu sát cũng có thể. Đến cái kia lúc sau còn muốn đột phá thương pháp, liên không có cơ hội.

Làm Ngô Lập Nhân đưa ra tự mình ra khỏi thành khiêu chiến lúc, Vương Thủ Nhân kiên quyết không đồng ý, hãn tuy là trước vẫn làm cho Ngô Lập Nhân tự mình áp dụng rất nhiều lại tựa như chuyện nguy hiểm, thế nhưng hãn lại đối với ngay lúc đó tình thế có rất lớn lòng tin. Mà nay, đại quân vây quanh Toàn Tiêu sau đó, phá thành đang ở trong nháy mắt, căn bản không cần hãn toàn bộ chủ công tự mình xuất trận. Đặc biệt trải qua Từ Châu chi chiến, lúc đó Ngô Lập Nhân hầu như mệnh tang thích khách cùng Hạ Hầu Uyên thủ lúc sau, hãn càng thêm sẽ không sự chấp thuận Ngô Lập Nhân mạo một điểm phiêu lưu.

"Dương Minh, ta biết ngươi là vì ta suy nghĩ. Tuy là Dương Minh kế sách được không, thế nhưng dù sao Toàn Tiêu trong thành có chín chục ngàn đại quân, nếu muốn thắng lợi cũng vô cùng không dễ. Bây giờ địch đại quân người có đầu rút cổ không ra, quân ta muốn công chiếm Toàn Tiêu tất nhiên sẽ có vô cùng tổn thất thật lớn. Ta nếu ra khỏi thành khiêu chiến, tướng địch vô cùng có khả năng muốn gấp gấp muốn lập công người, đến lúc đó trước từng bước tiêu diệt bên ngoài cánh chim, quân sư kế sách dễ dàng hơn thành công."

Vương Thủ Nhân nhìn chằm chằm vào Ngô Lập Nhân lấy, điều này làm cho Ngô Lập Nhân thấp thỏm trong lòng không phải nào, hãn tuy là bình thường biết miệng đây lời nói dối, nhưng là Vương Thủ Nhân lại như là liếc mắt xuyên chính mình thông thường, điều này làm cho Ngô Lập Nhân không khỏi có chút chột dạ, bốn phía dưới, nói tiếp: "Dương Minh có chuyện không ngại nói thẳng!"

Vương Thủ Nhân lắc đầu, cười ha ha, "Chủ công, những lời này hãn là để ta làm nói! Chủ công không nên tìm loại lý do này tới lừa bịp cùng ta, chủ công trước đây đừng tới chuyện nguy hiểm, đều là thiên bách không muốn, bây giờ, lại là vì sao?"

Ngô Lập Nhân biết mình là ở không còn cách nào giấu diếm được Vương Thủ Nhân, chỉ phải nói rõ sự thật, "Cái kia, kỳ thực, là như vậy, trước đây Chu thúc cho gia truyền của ta Hồ Nha Thương pháp. Đến nay một thức sau cùng vẫn không thể thông hiểu đạo lý, ta muốn đại khái là bởi vì không có đầy đủ kinh nghiệm thực chiến, vì vậy muốn hôn tự xuất chiến, mới có thể đem thương pháp chân chính luyện tốt."

"Nhưng là chủ công, nếu như vậy luyện thương * có rất nhiều nguy hiểm, chiến trường tình thế thoáng qua liên biến, thuộc hạ bây giờ không có vẹn toàn kế sách tới bảo vệ chủ công."

"Dương Minh, giờ phút này trong không có chủ công cùng thuộc hạ, chỉ có chúng ta huynh đệ hai người. Ta có lời tâm huyết, không nhanh không chậm. Từ hưng binh đến nay, diệu kế ngoại trừ Đồng Trác, mấy lần phạt Viên Thuật, kết minh Tôn Bá Phù, lực khắc Tào Mạnh Đức, đều là bái Dương Minh công. Về sau, ta không có khả năng mọi chuyện ý lại Dương Minh, nếu là ta có thể luyện hảo thương pháp, thứ nhất có thể tốt hơn bảo vệ mình, thứ hai, nếu là có nguy hiểm, Minh cũng mới có thể bảo vệ được Dương Minh. Rong ruổi sa trường, Minh không muốn chỉ làm một người đứng xem, ta cần cho tam quân tướng sĩ một cái làm gương mẫu, mặc dù không thể mỗi chiến trước phải, cũng phải nhường bọn họ biết, ta, Ngô Minh, cũng là một cái nam nhi nhiệt huyết."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Toàn Tiêu 2 tướng cạnh tranh Ngô Minh, Chiết Mai 1 thức dao động Kiều Nhụy

Nghe xong Ngô Lập Nhân phen này hùng hồn hùng dũng Trần từ, Vương Thủ Nhân trong mắt phảng phất cũng lóe lên một chút ánh sáng. "Đã như vậy, ta đây cũng liền bởi Lập Nhân huynh điên cuồng một bả! Ngày mai làm cho Hoa tướng quân cùng đi theo bảo hộ chủ công nào toàn, ta kèm theo một đội nhân mã mai phục, nếu như chủ công thật có thể dụ dỗ quân địch ra khỏi thành, liền để cho bọn họ một cái cũng không thể chạy trở về!"

Ngày thứ hai, Ngô Lập Nhân lĩnh năm nghìn Thần Uy Quân đi tới Toàn Tiêu nam thành môn hạ, toàn thân hãn mặc giáp trụ chỉnh tề, cầm trong tay Mãnh Hồ Tiểu Nha Thương, một người một ngựa đi tới Toàn Tiêu ngoài thành. Trải qua mấy năm này lịch lãm cùng Dục Vương Tôn Tư Mạc Lục Thần Hoa Lộ cạnh điều dưỡng, lúc này Ngô Lập Nhân bề ngoài cùng trước đã không hề cùng dạng, hãn đã không còn là một cái văn nhược bộ dáng thư sinh, giữa hai lông mày tự nhiên có một khí thế, đó là trải qua cuộc chiến sinh tử mới có khí sát phạt.

"Các ngươi nghe cho kỹ, đại quân ta phụng chiếu đến đây thảo phạt nghịch tặc Viên Thuật, đến mức, các huyện không khỏi canh chừng đầu hàng. Lần này đại quân nguy cấp, các ngươi nếu như thức thời, nhanh lên hiến thành đầu hàng. Bằng không đợi đến thành phá ngày, định giáo ngươi cả đám hóa thành bột mịn. "

Ngô Lập Nhân hô xong nói, lại phát hiện trên thành tường, một chút động tĩnh cũng không có, Ngô Lập Nhân thầm nghĩ trong lòng: Nhất định là cái nào Kỳ Tăng Chân đã hạ từ mệnh lệnh, vô luận ngoài thành xảy ra chuyện gì, tất cả mọi người không được ra khỏi thành nghênh chiến. Nếu như vậy, kế hoạch của chính mình chẳng phải là muốn toàn bộ thất bại?

Ngô Lập Nhân không cam lòng tiếp tục hô: "Ta là Từ Châu mục Ngô Minh, các ngươi đám này bọn chuột nhất, ai dám cùng ngươi ta đại chiến ba trăm hiệp! Ai dám! "

Tuy là trên thành tường không có ai bằng lòng mở ra thành môn, thế nhưng nghe được dưới thành khiêu chiến người dĩ nhiên là Từ Châu châu mục Ngô Minh, đã có người len lén đem tin tức truyền tới Toàn Tiêu trong phủ thành chủ.

"Báo! Ngoài thành một người, tự xưng Từ Châu châu mục Ngô Minh, đến đây khiêu chiến! "

Lúc này Kỳ Tăng Chân, Kỳ Tăng Mãnh cùng Kiều Nhụy đang cùng một chỗ nghị sự, nghe được sĩ tốt hội báo, ba người đều thất kinh, nhất tề đứng dậy, "Cái gì? Ngươi xác định là Ngô Minh? Từ Châu châu mục Ngô Minh Ngô Lập Nhân? "

sĩ tốt không thể làm gì khác hơn là như thực chất đáp: "Người nọ nói như vậy. "

Kỳ Tăng Mãnh tính tình, đã không kềm chế được, hướng về Kỳ Tăng Chân lớn tiếng nói: "Đại ca! Cái này Ngô Minh tiểu nhi lần ta Toàn Tiêu đại quân không người, cũng dám tự mình ra khỏi thành khiêu chiến, Kỳ Khương xin đánh! "

Tuy là Kỳ Tăng Chân trong lòng biết lúc này tuyệt đối không thể ra khỏi thành nghênh chiến, thế nhưng nghe được Ngô Minh tự mình khiêu chiến, khoe miệng vẫn không khỏi giật mình: Nếu là có thể giết hoặc là bắt Ngô Minh, trận chiến này cũng không cần lại đánh rồi.

Hắn đang do dự lúc, còn chưa nghĩ ra như thế nào cự tuyệt Kỳ Tăng Mãnh lúc, một bên Kiều Nhụy cũng đứng lên, hai tay ôm quyền, cũng hướng về Kỳ Tăng Chân chờ lệnh nói: "Mặt tướng xin đánh, nhất định phải đem Ngô Minh tiểu nhi trăm Vu trước trận! Như không hề thắng, cam tâm quân lệnh! "

Kiều Nhụy tự nhiên biết đây là một cái công lao bằng trời, Ngô Minh thân là đại quân chủ tướng, mà ở Kiều Nhụy trong ấn tượng, Ngô Minh chỉ ít một cái thư sinh yếu đuối, thậm chí có thể nói là tay trái gà không chặt. Mặc dù hiện tại hắn bỏ văn theo võ, cũng không khả năng ngăn ngừa mấy năm gian, trở nên thật lợi hại. Nếu là thật có thể đem hắn trận trăm hoặc là bắt giữ, phải là một cái công lớn. Kỳ Tăng Mãnh xin đánh, hắn há có thể lạc hậu, làm cho công lao không công rơi vào trong tay người khác.

Kỳ Tăng Chân thờ dài một hơi, "Các ngươi không thể lỗ mãng! Lẽ nào quên ta trước xuống quân lệnh? Vô luận xảy ra chuyện gì, cũng không thể ra khỏi thành nghênh chiến. Cái này phải là Ngô Minh tiểu nhi kế dụ địch, các ngươi nếu như xuất chiến, tất vì sở bại! "

Kiều Nhụy vội vàng nói: "Ngô Minh tiểu nhi, tay trái gà không chặt, mặt tướng hợp lại là được đem bắt giữ, lại sợ kẻ gì? "

Kỳ Tăng Chân cười cười, "Ngay cả ngươi đều biết Ngô Minh không chịu được như thế, hắn lúc này có can đảm khiêu chiến, chẳng phải là tất có gian kế? "

Kiều Nhụy trong chốc lát không biết nên trả lời như thế nào, Kỳ Tăng Mãnh lại tiếp tục nói: "Đại ca, Ngô Minh nếu như ý định dụ bọn ta ra khỏi thành, tất nhiên bại trốn đi, nếu như thấy bên ngoài xa trốn, bọn ta không phải truy chính là, thì sợ gì bên ngoài kẻ dụ địch? "

Kỳ Tăng Mãnh lời nói, làm cho Kỳ Tăng Chân không khỏi nhíu mày một cái, nếu như Ngô Minh bại tẩu, bất kể là thực sự bại hoặc bại, chỉ cần mình đến lúc đó sau đúng lúc đánh chuông thu binh, Ngô Lập Nhân cho dù có mai phục, cũng không có một chút tác dụng. Huống chi, Ngô Lập Nhân như vậy một cái hấp dẫn cực lớn ở trước mắt, Kỳ Tăng Chân thực sự nhìn không được.

Hắn rốt cục quyết định, "Kỳ Khương, Kiều Nhụy, lệnh ngươi hai người cùng nhau xuất chiến, nếu là có cơ hội tự đương trường đem Ngô Minh chém giết. Bằng không, Ngô Minh nếu như chạy tán loạn, lập tức đánh chuông thu binh, lại không có thể truy kích. Chỉ chờ tới lúc triều đình đại quân tới cứu viện, đến lúc đó sau Ngô Minh tất bại! "

Kỳ Tăng Chân tuy là nói như thế, lại đều chỉ là vì cho hai người cổ hạ sĩ khí, dù sao hắn cũng biết Thọ Xuân lúc này tình trạng, mặc dù phái quân tới cứu viện, cũng sẽ không có nhiều lắm binh mã có thể phái ra. Cho nên, cái này càng thêm kiên định hắn mạo hiểm ra khỏi thành đánh một trận quyết tâm. Đánh một trận thành, thì đại công thành, Toàn Tiêu chỉ vậy tự giải, liền rốt cuộc không cần lo lắng cái gì.

Bỗng nhiên, Kỳ Tăng Chân nghĩ đến một vấn đề rất nghiêm trọng, "Trong các ngươi, người nào nhận được Ngô Minh không phải? "

Nếu như đều không nhận biết, dưới thành chi thân phận của người cũng không thể xác nhận, còn nói gì kiến công lập nghiệp?

"Ta cùng với Ngô Minh là quen biết cũ, năm đó hắn từng ở bộ hạ thủ hạ phục vụ mưu sĩ. "

Kỳ Tăng Chân cuối cùng cũng thờ dài một hơi, nếu không nếu là bị người khác dùng Ngô Minh danh nghĩa lừa, chẳng phải là làm cho thế nhân chế nhạo?

Kỳ Tăng Chân mang theo Kỳ Tăng Mãnh cùng Kiều Nhụy đi tới trên thành tường, Kiều Nhụy hướng về Ngô Lập Nhân phương hướng rồi đi qua, trong

lòng có chút bồn chồn, dù sao Ngô Lập Nhân bây giờ biến hóa hơi lớn, Kỳ Tăng Chân đến Kiều Nhụy đang do dự, không khỏi có chút không phải nào. "Kiều tướng quân, chẳng lẽ ngoài thành khiêu chiến người thật không phải là Ngô Minh bản thân?" "

Kiều Nhụy vừa cẩn thận hiểu rõ, cuối cùng đáp: "Tuy là dung mạo của hắn cùng trước có trọng đại sai biệt, thế nhưng mặt tướng dám khẳng định, người này chính là Ngô Minh! Trước hắn chỉ là phục vụ mưu sĩ. Một thân phong độ của người trí thức, mà nay sa trường chinh phạt một lúc lâu, không khỏi có chút uy thế, có biến hóa lớn như vậy, này mới khiến mặt tướng có chút chần chờ. "

Kỳ Tăng Chân gật đầu, "Như vậy mới đối với, nếu như cùng trước giống nhau không có biến hóa, mới sẽ cho người tâm nghi. Nếu Kiều tướng quân nhận ra, hai vị kia tướng quân trận chiến này cần phải dùng sức, nếu là có thể thành đại công, trước mặt bệ hạ, ta tự nhiên vì hai vị thỉnh công! "

Hai người nghe xong, hết sức cao hứng, cùng nhau hướng Kỳ Tăng Chân ôm quyền nói rằng: "Mặt tướng ổn thỏa không có nhục sứ mệnh! "

Nổi trống "Đồng đồng đồng " vang lên, Toàn Tiêu thành môn mở rộng ra, Kỳ Tăng Mạnh cùng Kiều Nhụy hạng nặng mặc giáp trụ, suất lĩnh mười ngàn đại quân, lao ra thành môn, đại quân liệt tốt trận thế, lưỡng quân đối với tròn chỗ, Kiều Nhụy dẫn đầu xuất trận, đỉnh thương thúc ngựa, rống to: "Ngô Minh tiểu nhi ở đâu! Ta thượng tướng Kiều Nhụy lấy mạng chó của ngươi! "

Ngô Lập Nhân cười lạnh một tiếng, cái này cái gì miêu cầu đều dám tự xưng thượng tướng. Kiều Nhụy hẳn tự nhiên nhận được, ở Ngô Lập Nhân trí nhớ trước kia trung. Tuy là trước không có hệ thống, hắn cũng biết, cái này Kiều Nhụy chỉ là thông thường võ tướng.

"Hệ thống, kiểm tra đo lường Kiều Nhụy tứ duy thuộc tính! "

Ngô Lập Nhân một bên giục ngựa về phía trước, một bên làm cho hệ thống kiểm tra đo lường Kiều Nhụy thuộc tính.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Kiều Nhụy tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 81, chỉ huy 71, trí lực 63, chính trị 52. "

Quả nhiên cùng chính mình tưởng tượng không có bao nhiêu khác biệt! Hôm nay mượn người tới luyện tập rồi, Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm vui mừng nói.

Kiều Nhụy đến Ngô Lập Nhân cầm lấy Hồ Nha Thương lao ra trận tới, trong lòng không khỏi đại hi: Thiên để cho ta Kiều Nhụy thành này đại công!

Kiều Nhụy quơ trường thương, hướng về Ngô Lập Nhân vọt tới, Ngô Lập Nhân dùng trước bắt đầu Hồ Nha Thương pháp thức thứ nhất Chiết Mai, Kiều Nhụy chỉ cảm thấy bốn phía khắp nơi đều có Ngô Lập Nhân thương hoa, như hoa mai bay xuống vậy, liên miên bất tuyệt.

Kiều Nhụy trong lòng hoảng hốt, "Ngô Minh khi nào tập luyện được như vậy tinh diệu thương pháp? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Kiều Kỷ 2 tướng chiến Ngô Minh, Hồ Nha 5 thức cuối Đắc Nhân

Kiều Nhụy tuy là trong lòng kinh ngạc không thôi, nhưng cũng bằng vào nhiều năm chiến trường kinh nghiệm đối chiến, có thể đem Ngô Lập Nhân thương pháp từng cái hóa giải, chiến thời gian càng dài, Kiều Nhụy càng hưng phấn, theo hắn đối với Ngô Lập Nhân thương pháp quen thuộc, tự đã cho là đem Ngô Lập Nhân thương pháp hiểu rõ, không còn có mới vừa tiếp xúc lúc chấn kinh rồi.

Mà Ngô Lập Nhân đem Hồ Nha Thương pháp thức thứ nhất mai trong mỗi một chiêu từ đầu tới đuôi đùa bốn ba lần, trong lòng đối với Kiều Nhụy cái này bồi luyện vẫn là vô cùng thỏa mãn, Vu là vì "Hồi báo " Kiều Nhụy, liền bắt đầu thi triển Hồ Nha Thương pháp thức thứ hai: Thí Hổ. Nếu như nói Chiết Mai là Hồ Nha Thương pháp sơ cấp nhập môn giải đoạn thương pháp, thể hiện một cái mềm mại mỹ quan, cuốn hút mà không thực dụng, thích hợp với biểu diễn tính chất mà không thích hợp ở chiến trường chém giết, như vậy Thí Hổ một thức này liền hoàn toàn tương phản, truy cứu chính là lực lượng cùng thương tổn, tuy là chiêu thức không phải xinh đẹp, thế nhưng mỗi đâm ra một thương đều sẽ hổ hổ sanh phong, địch nhân nếu như không nghĩ qua là, sẽ gặp bị thương.

Kiều Nhụy nhìn Ngô Lập Nhân thương pháp chợt thay đổi, không cảm thấy trong lòng lại lấy làm kinh hãi: Thì ra Ngô Minh vẫn còn có sát chiêu không có sử xuất, trước đây sau lưỡng chủng thương pháp nhất định là xuất từ hai cái luyện thương danh gia, bằng không sẽ không xuất hiện biến hóa như thế cực đoạn thương pháp. Bất quá Kiều Nhụy thương pháp mặc dù không bằng Ngô Lập Nhân kỹ xảo tính, thế nhưng Kiều Nhụy thể lực quả thực so Ngô Lập Nhân muốn khá hơn một chút, hắn không dễ bụng lực lượng như vậy va chạm, hai người khí giới chạm vào nhau lúc, Ngô Lập Nhân cảm giác có chút cật lực, nghĩ thầm: Tự thân lực lượng không bằng hắn, tới dùng một thức này đối với Kiều Nhụy vẫn còn có chút cực hạn tính, cho nên hắn đem Thí Hổ đi một vòng sau, liền lập tức chuyển hoá đến Hồ Nha Thương pháp đệ tam thức: Vụ Kinh.

Vụ Kinh, danh như ý nghĩa, làm cho vụ chìm đều sợ bay, vụ, đã phù cũng, một thức này chỉ có một trọng điểm, đó chính là tốc độ. Làm Ngô Lập Nhân sử dụng Vụ Kinh lúc, Kiều Nhụy triệt để sợ ngây người: Vì sao lại thay đổi? Không có một chút điểm phòng bị, không có một tia lo lắng, người cứ như vậy xuất hiện? Ở thế giới của ta trong, mang cho ta "Kinh hi" ?

Chiết Mai hoa lệ làm cho Kiều Nhụy giật mình, Thí Hồ lực lượng làm cho Kiều Nhụy hưng phấn, Vụ Kinh tốc độ để Kiều Nhụy triệt để mất đi cách thức, một mối ứng phó, trong nháy mắt Ngô Lập Nhân đưa ra gần mười thương, Kiều Nhụy nơi nào còn nhớ rõ ở, bị Ngô Lập Nhân đánh chặt vật không chịu nổi, hắn thấy mình không phải là đối thủ, đánh ngựa tựa như trong trận chạy đi.

Ở cách đó không xa xem cuộc chiến Hoa Vinh, trong tay tiễn đã thượng huyền, thời khắc chuẩn bị, hắn nghĩ tới Ngô Lập Nhân trước khi đi phân phó: Nếu không đến tình thế nguy cấp lúc, cắt không thể bắn cung! Lúc này đến Ngô Lập Nhân dĩ nhiên sử dụng ra tình diệu như vậy thượng pháp, tuy là ba thức trong lúc đó không có hàm tiếp, nhưng là lại có các loại các dạng biến hóa, vì vậy đem Kiều Nhụy đánh bại, cái này không khỏi làm cho Hoa Vinh sinh lòng cảm khái: Chủ công thật là hùng chủ cũng!

Trên thành tường Kỳ Tăng Chân đến Ngô Lập Nhân dĩ nhiên đem Kiều Nhụy đánh bại, không khỏi nhú nhú mày, lẩm bẩm: Tội đồn đãi chưa chắc có thể tin, cái này Ngô Minh thượng pháp tình diệu, võ nghệ không tầm thường, ở đâu có một điểm văn nhược mưu sĩ bộ dạng.

Kỳ Tăng Mãnh nhận Kiều Nhụy bị thua, lập tức ruồi ngựa tiến lên tiếp ứng, Ngô Lập Nhân đến đem, thấy chính là dùng tên giả Kỳ Khương Kỳ Tăng Mãnh, trong lòng không khỏi cẩn thận, Kỳ Tăng Mãnh bạo phát kỹ năng nhưng là sẽ đạt được 88 tiểu dừng tướng. Kỳ Tăng Mãnh quơ đại đao hướng về Ngô Lập Nhân đánh tới, Ngô Lập Nhân thâm nghĩ: Thiên hạ võ công, duy mau bất phá, vậy hay là tiếp tục dùng Vụ Kinh mới tốt.

Vừa nghĩ tới đây, Ngô Lập Nhân trong tay khoải thương như điện, bắt đầu hướng Kỳ Tăng Mãnh công tới. Kỳ Tăng Mãnh tuy là tốc độ không bằng Ngô Lập Nhân nhanh, nhưng là hắn chỉ cần không phải công kích trí mạng, Kỳ Tăng Mãnh dĩ nhiên không phải tuyển chọn ngăn cản, mà là dùng đại đao bỏ về phía Ngô Lập Nhân, dùng xấp xỉ liều mạng đầu pháp cùng Ngô Lập Nhân ngạnh hám.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Kỳ Tăng Mãnh kỹ năng Phi Thư phát động, túc cơ sở chính sở vũ lực 84, Kỳ Tăng Mãnh trụ cột vũ lực 85, Kỳ Tăng Mãnh vũ lực 3, trước mặt Kỳ Tăng Mãnh vũ lực đề thăng tới 88 "

Quả nhiên, Kỳ Tăng Mãnh thứ nhất là Khai kỹ năng! Bất quá Ngô Lập Nhân cũng không sợ Kỳ Tăng Mãnh 88 vũ lực của giá trị, hắn sợ nhất là Kỳ Tăng Mãnh cái loại này lối đánh liều mạng. Mỗi khi Kỳ Tăng Mãnh mãnh liệt một đao chém tới lúc sau, hắn không còn cách nào ngạnh hám, phải dùng hai ba thu biến hóa mới có thể miễn cưỡng hóa giải. Thiên hạ võ công, duy mau bất phá, bị độc hết toàn lực phá giải.

Ngô Lập Nhân lần nữa biến chiêu, dùng Hồ Nha Thương pháp thức thứ tư: Họa Cốt. Họa Cốt, chính là đem lực lượng toàn thân tập trung đến mũi thương một điểm, mỗi lần xuất thủ, tựa như cùng muốn bạo phát thông thương, tuy là chính thể lực lượng không bằng Kỳ Tăng Mãnh, nhưng là Họa Cốt một dùng, lại phẳng phát có chủng tử lạng bạt thiên cân cảm giác, không thể về mặt sức mạnh ngăn chặn Kỳ Tăng Mãnh, lại cũng không trở thành chịu thiệt. Hai người chút bất tri bất giác liều mạng hai mươi hiệp, Kỳ Tăng Mãnh trong lòng âm thầm lo lắng, hắn nào nghĩ tới Ngô Lập Nhân dĩ nhiên có thể cùng mình liều chết tương xứng, lập công sát ruột phía dưới, lại tìm không được một tia biện pháp, không khỏi gấp xuất mồ hôi trán.

Lúc này, Kiều Nhụy đến Kỳ Tăng Mãnh một người chiến không dưới Ngô Minh, liền lần nữa ruồi ngựa tiến lên, ý đồ ngay cả một người giúp công Ngô Lập Nhân. Ngô Lập Nhân đến Kiều Nhụy hướng mình chạy tới, trong lòng rung mình: Một cái Kỳ Tăng Mãnh đã đề cho mình một mối ứng phó, huống chi hai người cùng nhau giúp công? Nhưng mà Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, hắn cần chính là cái này cơ hội.

Hồ Nha Thương pháp thức thứ năm: Đắc Nhân. Đắc Nhân theo đuổi cùng phía trước bốn thức hoàn toàn bất đồng, Chiết Mai là mỹ cảm, Thí Hồ là lực lượng, Vụ Kinh là tốc độ, Họa Cốt còn lại là bùng nổ kỹ xảo, những thứ này đều là ngưng lại ở thượng pháp mặt ngoài đồ đạc. Thức thứ năm Đắc Nhân còn lại là truy cầu một loại khí thế, một loại không sợ hãi dũng cảm tiến tới dũng khí, chỉ cần có dũng khí như vậy cùng tín niệm, là có thể kích thích ra bên trong thân thể tiềm năng, bộc phát ra không có gì sánh kịp sức chiến đấu.

Đã từng Từ Châu chi chiến, Ngô Lập Nhân lĩnh ngộ được Đắc Nhân khí thế loại này, lại không tìm được cơ hội thích hợp lần nữa để cho mình quen thuộc cái loại cảm giác này, cho nên hắn mới tận lực tìm kiếm ngày hôm nay cơ hội như vậy tới đột phá.

Kỳ Tăng Mãnh cùng Kiều Nhụy đôi đem cùng nhau đánh tới, Ngô Lập Nhân trong tay Hồ Nha Thương sử xuất Họa Cốt, trước ngăn trở Kỳ Tăng Mãnh đại đao, Kiều Nhụy trường thương đã đưa ra, Ngô Lập Nhân hét lớn một tiếng, quát ra Hồ Nha, muốn xoay người lại lại đi ngăn cản Kiều Nhụy, tuy nhiên lại phát hiện động tác cùng tư tưởng vẫn có chênh lệch, còn chưa kịp tiếp được, Kiều Nhụy mũi thương đã đâm tới Ngô Lập Nhân sau lưng của.

Hoa Vinh lúc này cả kinh, trong lòng bàn tay đã đều là mồ hôi, loại tình huống này, Ngô Lập Nhân hãy để cho hắn không nên ra tay, bởi vì Ngô Lập Nhân có Kim Ti Nhuyễn Giáp hộ thể, sẽ không xuất hiện vết thương trí mệnh. Mặc dù như vậy, Hoa Vinh tâm đã nhắc đến cổ họng, ánh mắt hắn trát cũng không trát mà nhìn chăm chăm chiến trường tình huống.

Ngô Lập Nhân phía sau đã trúng một thương, chỉ cảm thấy một hồi nặng nề va chạm, Hồ Nha Thương lúc này đã đâm tới Kiều Nhụy trước mặt, Kiều Nhụy nào nghĩ tới chính mình một thương dĩ nhiên làm cho Ngô Lập Nhân huyết chưa từng chảy ra một giọt, vô cùng kinh ngạc phía dưới, Hồ Nha Thương đột kích, hắn vô ý thức dùng trường thương trong tay một đỡ, lại không chống cự nổi Ngô Lập Nhân lực đạo, trường thương trong tay suýt chút nữa tuột tay.

"Kiều tướng quân, trên người hắn nhất định là có bảo giáp hộ thân, đối địa phương còn lại công kích! "

Kỳ Tăng Mãnh hô to một tiếng, lần nữa hướng Ngô Lập Nhân đánh tới, Ngô Lập Nhân Hồ Nha Thương lần nữa nghiêng hướng Kỳ Tăng Mãnh. Kiều Nhụy trấn định tâm thần, liền ở Ngô Lập Nhân bên cạnh không ngừng bồi, trường thương hoặc là quấy rầy, hoặc là đánh lên, Ngô Lập Nhân có mấy lần suýt nữa bị Kiều Nhụy đâm tới yếu hại, dù vậy, Ngô Lập Nhân lúc này đã cánh tay trên vai có vài chỗ vết thương. Nhưng mà hắn thần kinh cao độ căng

thắng, không có có tâm tư đi quản những thứ này, hơi bất lưu thần, liền có thể vạn kiếp bất phục. Ngô Lập Nhân chẳng bao giờ nghĩ tới chính mình sẽ có một ngày như vậy: Trên người mình đang ở vết thương chảy máu, đều không cảm giác được đau đớn, phảng phất bị thuốc mê thông thường!

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tức chủ hoàn mỹ lĩnh ngộ Hồ Nha Thương pháp thức thứ năm Đắc Nhân, chúc mừng tức cơ sở chính sở vũ lực 8, trước mặt tức cơ sở chính sở vũ lực đề thăng tới 92. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Kỷ Thân cần thận không trúng kế, Trương Huân đại quân lộ vẻ phong mang

Hệ thống nêu lên mặc dù đang Ngô Lập Nhân bên tai vang, nhưng mà trải qua thời gian dài như vậy chém giết, lúc này Ngô Lập Nhân đã không có bao nhiêu khí lực lại tiếp tục chiến đấu xuống phía dưới, hiển hiện tại cho dù vũ lực đề thăng tới 92, cũng vô pháp phát huy được. Cách đó không xa vẫn ngấm nhìn Hoa Vinh sớm đã đến trong trận tình huống, hẳn thu hồi cung tiễn, đỉnh thương giục ngựa nhằm phía trong trận vẫn còn ở giao chiến ba người, hướng về phía Ngô Lập Nhân la lớn: "Chủ công nghi hoảng sợ, Hoa Vinh tới cũng! "

Đến Hoa Vinh lao ra trận tới, Ngô Lập Nhân không khỏi thở phào nhẹ nhõm, như là đã lĩnh ngộ một chiêu cuối cùng Đắc Nhân, mục đích của chính mình cũng đạt tới, lúc này không cần lại liều mạng. Vì vậy đẩy ra rồi Kỷ Tăng Mạnh đại đao sau đó, thúc ngựa liền hướng trong trận chạy đi.

Kiều Nhuy cùng Kỷ Tăng Mạnh nơi nào nguyên ý cứ như vậy làm Ngô Lập Nhân ly khai, nhãn tới tay đại công sẽ bay đi, trong lòng bọn họ nhất thời lo lắng vạn phần, thúc ngựa liền đuổi theo.

Trong nháy mắt Hoa Vinh đã chạy tới, một người tiếp được Kiều Nhuy cùng Kỷ Tăng Mạnh, "Chủ công đi mau, để ta chặn lại ở bọn họ! "

Ngô Lập Nhân đối với Hoa Vinh tự nhiên vẫn là có chút lòng tin, trụ cột 90 điểm võ lực của giá trị, cho dù không phải có thể thắng được Kiều Nhuy cùng Kỷ Tăng Mạnh cùng đánh, cũng có thể toàn thân trở ra. Hoa Vinh một lòng chỉ muốn cứu trở về Ngô Lập Nhân, cùng hai người giao thủ không đến mười hợp, liền đánh ngựa cũng hướng trong trận triệt hồi.

Kỷ Tăng Mạnh hú lên quái dị: "Tức chết ta cũng! Đại đao vung lên, liền hạ lệnh dưới trướng đại quân hướng Ngô Lập Nhân trong trận xông tới giết.

Trên thành tường Kỷ Tăng Chân một, thầm nghĩ không tốt, như vậy lại muốn trung địch nhân kế dụ địch, lập tức hạ lệnh đánh chuông thu binh, tuy là Kỷ Tăng Mạnh cùng Kiều Nhuy có lòng truy kích, nhưng là bọn họ cũng biết, không thể ở đầu trướng lúc bắt Ngô Minh, lúc này đuổi nữa đã chuyện vô bổ, nhãn tới tay đại công, cứ như vậy bay đi, trong lòng hai người mười phần không cam lòng.

Tuy nhiên lại chỉ có thể suất quân có về trở về thành, chứ không có cách nào khác, Kiều Nhuy lúc này trong lòng càng là đã hận chết rồi Ngô Lập Nhân: Ngô Minh a Ngô Minh, ngươi đến cùng luyện cái gì thương pháp, tại sao lại lợi hại như vậy! Vì sao không thể để cho ta bắt lại ngươi, tại sao không để cho ta giết ngươi, tại sao không để cho ta lập nhất kiện đại công! Ngô Minh, ta nhất định phải giết ngươi!

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Kiều Nhuy đối với tức chủ sản sinh cừ hận, tức chủ thu được cừ hận giá trị 8 điểm, trước mặt tức chủ sở hữu thân mật điểm 154, cừ hận giá trị 36 điểm. "

Ngô Lập Nhân mới vừa trở lại trong trận, mới vừa đem trên người khôi giáp cởi, còn chưa kịp thanh lý vết thương, bỗng nhiên truyền đến hệ thống nêu lên, làm cho Ngô Lập Nhân nghĩ chi nhiều lần, không thể hiểu được, "Vì sao cái này lúc sau sản sinh cừ hận? Hệ thống có thể kiểm tra đo lường sao? "

"Kiểm tra đo lường đến Kiều Nhuy bởi vì tức chủ võ nghệ cao hơn hẳn, không thể đem tức chủ đánh bại chém giết lập công, vì vậy đối với tức chủ sản sinh cừ hận. "

Nghe xong hệ thống giải thích, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên cảm giác vết thương đau nhức, nhện không được thoải mái cười to, thầm nghĩ: Cái này loại đàn độn Kiều Nhuy, chính mình tài nghệ không bằng người, điều này cũng tại ta lạc~!

Hoa Vinh trở lại trong trận, đến Ngô Lập Nhân trên người không ngừng vết thương chảy máu cùng Ngô Lập Nhân ở nơi nào không khỏi tức cười nộ cười, Hoa Vinh vội vã quỳ xuống thỉnh tội nói: "Là Hoa Vinh bảo hộ không chu toàn, mới làm cho chủ công thụ thương như vậy, mời chủ công trách phạt! "

Ngô Lập Nhân khoát tay áo, cười nói: "Hoa tướng quân lời ấy sai rồi! Trận chiến này mặc dù không có thể dụ dỗ quân địch ra khỏi thành, thế nhưng ta lại đem Hồ Nha Thương pháp lĩnh ngộ thấu triệt, chút thương nhỏ này tính là gì! "

Hoa Vinh nghe xong, nhin không được cảm thán nói: "Chủ công oai hùng bất phàm, Hoa Vinh bội phục! Bất quá vẫn là nhanh lên một chút mời Y quan vội tới chủ công trị liệu một cái, bằng không quân sư tới, chắc chắn mắng Hoa Vinh. "

Ngô Lập Nhân lại cười một cái nói: "Y quan lập tức tới ngay, chỉ bất quá quân sư mai phục hồi lâu, lại không thể đem địch nhân dụ dỗ ra khỏi thành, quả thật có chút đáng tiếc! "

Mới vừa nói xong không bao lâu, chỉ thấy Vương Thủ Nhân đã ba chân bốn cẳng về phía doanh trướng đi tới, trong miệng hô to "Chủ công ", đến Ngô Lập Nhân nằm ở nơi đó, Y quan đang ở vì hắn bôi thuốc băng bó, Vương Thủ Nhân lòi ra đến khoe miệng, nhin xuống không có nói ra.

Y quan chuẩn bị xong sau, tiếp lấy dặn dò: "Chủ công vết thương không sâu, đều là chút bị thương ngoài da, bất quá vì phòng ngừa lưu lại tai hoạ ngầm, gần nhất hay là muốn rất tình dưỡng mới đi. "

Ngô Thủ Nhân nằm, này khắc lên thuốc sau đó, vết thương bắt đầu đau rất đứng lên, nhưng mà nhiều như vậy người đang trảng, hắn không thể làm gì khác hơn là nhin xuống, không phải phát sinh một điểm thanh âm, trên trán bắt đầu chảy ra rất nhiều mồ hôi hột.

Đưa đi Y quan sau, Vương Thủ Nhân đi tới Ngô Lập Nhân trước mặt, lấy Ngô Lập Nhân thống khổ đáng về, hắn cũng không nhin được lắc đầu thờ dài nói: "Chủ công, hành động này thực sự nguy hiểm, mong rằng về sau có thể đa số lê dân dân xã tắc suy nghĩ, vì đại nghiệp suy nghĩ, không muốn lại sinh một người chỉ dừng rồi! "

"Đương Minh, trong lòng ta tự có tính toán. Thánh nhân nói: Quân tử không đứng dưới tường sắp đổ, ngô chẳng phải biết? Trận chiến này quả thực không quá mức phiêu lưu, chút thương nhỏ này, cùng Từ Châu chỉ chiến, không thể so sánh nổi, huống hồ ta đã đem Hồ Nha Thương pháp triệt để lĩnh ngộ, hiện tại, mặc dù là Hoa Vinh tướng quân, cùng ta chính diện giao phong, sợ là cũng không thể chiếm đến bất kỳ tiện nghi. "

Nói xong, cười một cái, hướng Hoa Vinh, Hoa Vinh lại hết sức lo sợ đáp: "Chủ công thương pháp tinh diệu, thực sự không có người thường có thể đạt được, nếu như lại nắm giữ thuần thực một ít, thật nhiều biến hóa, Vinh tự nhiên không phải chủ công đối thủ. "

Hoa Vinh ý tứ, hiện tại Ngô Lập Nhân thương pháp vẫn không thể thông hiểu đạo lý, muốn đánh nhau thắng hắn, vẫn có chút trắc trở.

Ngô Lập Nhân không muốn cùng hắn biện giải, hắn hoạt động một chút thân thể của chính mình, cảm giác đau đớn lại lần nữa kéo tới, "Quân sư, tới Kỳ Thân vẫn tương đối cẩn thận, không có bị dụ dỗ đi ra, làm cho quân sư trắng chờ lâu như vậy. "

"Kỳ Thân đã tại Quách đô đốc trên tay ăn thật nhiều thua thiệt, hiện tại dài quá điểm tâm nhân nhưng lại không có vấn đề gì, các loại vây thành lâu ngày, Toàn Tiêu đại quân nhất định quân tâm bất ổn, chủ công không cần phải lo lắng. Chỉ cần Nhiệm tướng quân có thể chống đỡ Thọ Xuân tới viện quân, Toàn Tiêu thành không đáng lo lắng. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, Nhiệm Mẫn suất năm nghìn tinh nhuệ, lại chiếm đóng yếu đạo, ngăn trở Viên Thuật hai ba chục ngàn binh mã dư dả.

Nhiệm Mẫn đại quân suất lĩnh đại quân ở Khúc Đình Sơn nào dưới doanh trại, hắn minh bạch nhiệm vụ của mình chính là chặn Viên Thuật cứu viện đại quân, Nhiệm Mẫn tiếp nhận rồi Tạ Hối kiến nghị, ở Khúc Đình Sơn sơn khẩu chỗ bày các loại chướng ngại vật, cũng ở trên sườn núi chuẩn bị các loại rom rạ, xếp gỗ, dầu hỏa các loại vật dẫn hỏa, chỉ chờ Viên Thuật đại quân tới.

Lại qua mấy ngày, Nhiệm Mẫn đang ở doanh trướng cùng Tạ Hối nghị sự, bỗng nhiên trướng ngoài truyền tới rồi cấp báo, một gã thám tử vọt vào lều lớn, thất kinh nói, "Báo, báo Nhiệm tướng quân! Khoảng cách Khúc Đình Sơn ngoài năm mươi dặm, phát hiện Viên Thuật tiên phong đại quân tung tích. "

Nhiệm Mẫn vừa nghe, vui vẻ không ngớt, đứng dậy hỏi: "Quân địch hẹn có bao nhiêu nhân mã? "

Thám tử kia lập tức đáp: "Hồi lời của tướng quân, quân địch trùng trùng điệp điệp, không biết nhân số, tiên phong đại quân thì có một vạn số, còn lại đại quân ước đoán ước chừng mười vạn chi chúng. "

"Cái gì? Ngươi nói có bao nhiêu nhân mã? "

Nhiệm Mẫn tốt giống như không có nghe rõ, hỏi lần nữa, thám tử kia vô cùng chột dạ đáp: "Ước chừng mười vạn chi chúng. "

Nhiệm Mẫn nghe xong, biến sắc, lớn tiếng trách mắng: "Lớn mật! Ngươi là ý định lừa dối ta hay sao? Quân sư từng nói: Quân địch tới đa phải ra ba vạn nhân mã, ngươi đừng không phải là không có tham tra rõ, liền tới chỗ của ta hư báo quân tình? Vội vàng từ thực chiêu tới, bằng không, xử theo quân pháp! "

Thám tử kia vừa nghe, sợ phải mau quỳ rạp xuống đất: "Tướng quân tha mạng, nhỏ nói như vậy thiên chân vạn xác, sao dám lừa gạt tướng quân, quân địch nhân mã rất nhiều, tuy là nhân số cụ thể nhỏ đánh giá không rõ, thế nhưng cũng sẽ không chênh lệch nhiều lắm. "

Tạ Hối ở một bên cau mày lấy, đến Nhiệm Mẫn bỗng nhiên giận dữ, liền vội vàng đứng lên khuyên nhủ: "Tướng quân tạm hơi thở lòi đình con giận, lại nghe thuộc hạ một lời. "

Chương 141: Nhiệm Mẫn phục binh bại Lưu Bích, Trương Huân thiết kế đồ Khúc Đình

Nhiệm Mẫn phát tay một cái, làm cho thám tử kia xuống phía dưới, xoay người hướng Tạ Hối, hỏi: "Tạ tiên sinh nghĩ như thế nào? Viên Thuật thực sự sẽ phải nhiều như vậy binh mã hay sao? "

"Tướng quân, nếu như thám tử nói thực sự là thật, chỉ sợ là Thọ Xuân tình thế có biến, quân sư thôi thúc sẽ xuất hiện cạm bẫy. " Tạ Hối cẩn thận đáp.

"Tạ tiên sinh ý, nếu như Thọ Xuân thực sự phải ra nhiều như vậy viện quân, bọn ta nên ứng đối ra sao? " Nhiệm Mẫn tiếp tục hỏi.

Tạ Hối khom lưng hướng Nhiệm Mẫn cúi đầu hành lễ nói: "Tướng quân, nếu như Viên quân quả nhiên có mười vạn chỉ chúng, thuộc hạ cho rằng, đại quân ta chỉ có thể lập tức trở về rút lui, bẩm báo chủ công nơi này tình thế, lại hợp tác quân sư thương lượng đối sách, đây mới là thượng sách! Bằng không, hậu quả khó mà lường được! "

Nhiệm Mẫn nghe xong, trầm mặc không nói, sắc mặt nghiêm túc mà lấy viên phượng, Tạ Hối ở một bên vô cùng sốt ruột, lại một lần nữa thúc giục: "Mời tướng quân sớm dưới quyết đoán, năm mươi dặm lộ trình, quân địch không lâu sau sẽ chạy tới Khúc Đình Sơn, đến lúc đó còn muốn rút lui khỏi, sợ là cũng khó. "

Nhiệm Mẫn đi hướng Tạ Hối, hướng về phía hán nhếch môi cười cười, tiếp lấy bỗng nhiên hướng bên ngoài trường la lớn: "Người đến! "

Từ bên ngoài trường lập tức đi tới lưỡng người lính gác, hướng Nhiệm Mẫn hành lễ đáp: "Có thuộc hạ, mời tướng quân phân phó! "

"Chuẩn bị xa mã, đem Tạ tiên sinh đưa về Phụ Lăng! "

Tạ Hối vừa nghe, sắc mặt đại biến, hướng về phía Nhiệm Mẫn nói rằng: "Tướng quân ý muốn như thế nào? Chẳng lẽ muốn phải lấy năm nghìn chỉ chúng, đi ngăn cản quân địch mười vạn đại quân? Cái này không khác nào lấy trứng chọi đá, đem chính mình đưa vào hiểm địa! Mời tướng quân nghĩ lại a! "

Nhiệm Mẫn khoát tay áo, giọng nói tràn đầy khẳng định, xong việc bên ngoài, đưa lưng về phía Tạ Hối nói rằng: "Tạ tiên sinh không cần nói nữa! Ta đã suy nghĩ kỹ càng, chủ công ủy ta lấy trọng trách, thủ ở chỗ này, ngăn cản Viên Thuật viện quân, chỉ có làm cho Viên Thuật viện quân không còn cách nào cùng Toàn Tiêu trong thành đại quân hội hợp, chủ công mới có thể đem Toàn Tiêu thành bắt. Một ngày Toàn Tiêu bắt, chủ công liền có thể dựa vào Phụ Lăng, tiến công Hợp Phi. Nếu như bắt Hợp Phi, thì Quách đồ đốc là được từ Đông Thành tiến công định xa, tiến sát Hoài Nam, chủ công có thể từ Hợp Phi vào Thành Đức. Lúc đó. Hai đường đại quân cùng nhau tiến công Thọ Xuân, thì Viên Thuật hủy diệt ngày không xa vậy. Bây giờ đang ở thời khắc mấu chốt này, nếu là ta rút lui khỏi nơi đây, lần này phạt Viên lại muốn sắp thành lại bại, như vậy chủ công sự thống trị khi nào sẽ thành? Thám tử nói, cũng là ước chừng số, không làm được chuẩn. Huống hồ quân địch nhân mã tuy nhiều, này chính là đường chật hẹp, lại lại không thể đồng thời thông hành quá nhiều nhân mã, chỉ cần bọn ta canh giữ ở cái này cửa ải, mặc hán nhân mã nhiều hơn nữa, cũng làm khó dễ một binh một tốt! "

Tạ Hối thở dài nói: "Tướng quân nếu cố ý như vậy, vậy thuộc hạ cũng muốn ở chỗ này cùng tướng quân kẻ vai chiến đấu! "

Nhiệm Mẫn nghe lời nói này, không khỏi động dung, trong mắt tràn đầy lòng cảm kích, "Tạ tiên sinh! Nhận được bất khí, Mẫn trong lòng cảm kích, xin nhận Nhiệm Mẫn cúi đầu! "

Tạ Hối ngay cả vội vờ tay kéo Nhiệm Mẫn, "Nhiệm tướng quân hà tất như vậy! Tướng quân lấy năm nghìn chỉ chúng ngăn cản địch nhân mười vạn đại quân, từ cổ chí kim cũng không nhiều thấy, như vậy anh hùng cử chỉ, Tạ mỗ có thể may mắn tự mình nhân chứng, cuộc đời này không tiếc cũng! "

Nhiệm Mẫn lập tức khoản chi, điểm tề nhân mã, ở cửa ải bấy rập ở ngoài, đợi Viên quân đến.

Trương Huân chín chục ngàn đại quân hạo hạo đặng đặng một đường đi về phía trước, hán lệnh từ Nhữ Nam điều trở về Lưu Bích làm tiên phong, suất lĩnh mười ngàn đại quân ở phía trước mở đường, mà mình và Kỳ Linh cùng nhau suất lĩnh đại quân ở phía sau. Không bao lâu, Lưu Bích suất lĩnh mười ngàn đại quân đã chạy tới Khúc Đình Sơn, lúc này hán bỗng nhiên nghĩ tới Trương Huân trước khi đi dặn: Nếu như gặp phải quân địch mai phục, nhanh chóng lui lại, không thể ham chiến.

Tuy là Lưu Bích trên đầu mỗi đáp ứng rồi Trương Huân, thế nhưng trong lòng hán đã có ý nghĩ của chính mình: Ngô Lập Nhân tổng cộng thì có ba chục ngàn đại quân, cùng lúc còn có vây công Toàn Tiêu, còn có bảo vệ Phụ Lăng, thậm chí còn có vừa mới chiếm lĩnh Đan Dương Quận, nơi nào còn có thể quát ra nhân mã mai phục. Mặc dù đến cái mấy ngàn người, chính mình mười ngàn đại quân cho dù trúng mai phục, cũng có thể cùng quân địch phân cao thấp; đến lúc đó sau các loại Trương Huân đại quân chạy tới, tình huống liền sẽ lập tức xoay ngược lại.

Lấy Khúc Đình Sơn địa thế cũng không phải là rất hiểm yếu, chỉ là phía trước sơn đạo có chút chật hẹp, Lưu Bích phân phó một tiểu đội mấy trăm người đội ngũ ở một cái giáo úy dưới sự hướng dẫn, Vu đại quân phía trước dò đường. Đi không bao lâu, một đội kia Viên quân liền xông qua Nhiệm Mẫn trước giờ bày trong bấy rập, trong lúc nhất thời người ngã ngựa đổ, tiếng kêu thảm thiết liên tục.

Lưu Bích cười lạnh một tiếng, "Chút tài mọn! Muốn dùng nhỏ nhỏ này bẫy rập ngăn cản đại quân ta, thực sự là quá ý nghĩ kỳ lạ! "

Nhiệm Mẫn bẫy rập cũng không có chuẩn bị nhiều lắm, Lưu Bích phát hiện sau, làm người ta cẩn thận thăm dò, tìm ra hết thảy bẫy rập, cuối cùng lấy rất nhỏ thương vong thông qua cái này vừa đứt son đạo. Lúc này Lưu Bích tâm tình thật tốt, cười nói: "Ta biết là Ngô Minh căn bản chia không rảnh, biết đại quân ta thứ nhất, toàn bộ rút lui. "

Đúng lúc này, bỗng nhiên Khúc Đình Sơn hai bên tiếng kêu sập rào, từng nhánh hóa tên dường như độc xà học xà tín, bay về phía đang ở thông hành Lưu Bích tiên phong đại quân, một đoàn đoàn đốt rom rạ cầu nhao nhao lẫn về phía trên son đạo thất kinh Viên quân. Lưu Bích thấy trúng mai phục, không thể làm gì khác hơn là nhanh lên ổn định quân tâm, la lớn: "Không nên hoảng! Định nhân binh mã rất ít, ổn định đầu trận tuyến, không nên hoảng loạn! "

Tuy là Lưu Bích cố gắng ổn định hỗn loạn đại quân, thế nhưng người đối với không biết sợ hãi, lại không thể chiến thắng. Hơn nữa chân núi không ngừng tăng cường hỏa thế, cũng không lâu lắm, Lưu Bích đại quân liền bắt đầu chung quanh chạy tán loạn. Nhiệm Mẫn lập tức hạ lệnh, dưới trướng năm nghìn tinh nhuệ tất cả đều lên ngựa, chung quanh truy sát Viên quân bộ tốt.

Lưu Bích thở dài một tiếng, biết đại thế đã mất, chỉ dễ thu dọn tàn quân, trở về bẩm báo Trương Huân đi.

Trương Huân lấy Lưu Bích mười ngàn đại quân lúc này chỉ còn ba, bốn ngàn người, sắc mặt âm trầm hỏi: "Quân địch bao nhiêu nhân mã mai phục? "

Lưu Bích nghĩ thầm, nếu như như thực chất bẩm báo, khó tránh khỏi sẽ bị trách phạt, Vì vậy hắn suy nghĩ một chút, đáp: "Khúc Đình Sơn hai bên đều có phục binh, ta cũng không chỉ cụ thể có bao nhiêu, có chừng khoảng một vạn người. "

"Hiện tại đang ở lúc dùng người, ta sẽ không trách phạt với ngươi, ngươi hãy lui ra sau, rất nghĩ ngợi và hồi phục một phen, ngày khác nhất định phải ra sức chém giết, bù đắp hôm nay tội! . "

Lưu Bích liên thanh cảm ơn xin cáo lui sau, Trương Huân rồi Kỷ Linh, hỏi: "Kỷ tướng quân có gì thượng sách? "

"Theo Lưu Bích nói, quân địch cũng không có quá nhiều nhân mã, nhất định không đủ vạn người, nhưng là địch nhân chiếm son đạo hiểm yếu chi cửa ải, bọn ta đại quân tuy nhiều. Cũng không dùng đất dụng võ. "

Nói xong, Kỷ Linh thở dài một tiếng, nhưng mà Trương Huân cười cười, "Kỷ tướng quân hà tất trướng người khác chí khí diệt uy phong mình? Mặc dù quân địch chiếm cứ yếu đạo, quân ta chỉ cần như vậy như vậy, mặc kệ quân địch như thế nào tinh nhuệ, tướng địch như thế nào dũng mãnh, là được lợi dụng nhân số ưu thế, một cổ đem địch quân tiêu diệt. "

Nói xong Trương Huân ở Kỷ Linh bên tai lặng lẽ nói nói mấy câu, Kỷ Linh nghe xong, gật đầu, "Nếu như thế, cái này Toàn Tiêu có hi vọng được cứu trợ vậy! Kỷ Linh thay hai vị Tộc đệ cùng Toàn Tiêu thành mấy vạn đại quân, cảm tạ đại Tư Mã rồi! "

"Đều là vì bộ hạ hiệu lực, Kỷ tướng quân hà tất như vậy! Trận chiến này còn cần đại tướng quân nỗ lực về phía trước, ta tất cả cùng đồng thời giết địch quân một trở tay không kịp! "

Tuy là Nhiệm Mẫn suất bộ đánh một trận đem Trương Huân tiên phong Lưu Bích giết cái người ngã ngựa đổ, thế nhưng, hắn biết, cái này căn bản không có lệnh Trương Huân đại quân thương căn động cốt, phía sau sẽ có càng tàn khốc hơn chiến đấu chờ đợi mình.

Trời tối người yên, mùa thu buổi tối, đã có một ít cảm giác mát, Nhiệm Mẫn lều lớn còn có hai bóng người đang lóe lên.

"Tạ tiên sinh, theo ý kiến của ngươi, quân địch khi nào biết ngóc đầu trở lại? "

Nhiệm Mẫn cúi đầu gật gật lò lừa, đột nhiên hỏi.

"Quân địch vì cứu viện Toàn Tiêu, nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào, cố gắng đột phá quân ta phòng tuyến, cho nên, nếu là ta là địch Quân chủ đem, chắc chắn đem đại quân chia làm rất nhiều đội, mỗi ngày không ngừng nghỉ mà tiến công, như vậy xuống tới không đến hai ngày, quân ta tất nhiên bắt chiến tự tan. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 142: Nhiệm Mẫn rống giận sợ Viên chúng, Tạ Hối khổ tâm gián thiên vương

Tạ Hối lời nói, làm cho Nhiễm Mẫn bỗng nhiên ngẩn ra, hần đem vật cầm trong tay cành cây lập tức vứt xuống trong lò lửa, hỏa thể lập tức vương rất nhiều, Nhiễm Mẫn đứng dậy hướng Tạ Hối, "Nếu như quả nhiên như tiên sinh nói, ta làm dùng cái gì phá đi? Mời tiên sinh dạy ta! "

Tạ Hối không nói gì, lẳng lặng suy tính, nhưng là một lát sau, Tạ Hối vẫn lắc đầu một cái, "Tướng quân, nếu là thật như vậy, thực sự vô kế khả thi! Trừ phi đem đại quân phân hai đội, luân phiên nghỉ ngơi, ngăn cản quân địch tiến công. Nhưng là, dù vậy, cũng không kiên trì được vài ngày. Huống lấy hơn hai ngàn nhân mã chống đỡ địch nhân vạn người tiến công, sao mà khó tại! "

Nhiễm Mẫn gật đầu, thò ra một hoi, "Khó hơn nữa, cũng phải kiên trì, nơi này sơn đạo chật hẹp, quân địch cho dù vạn người cũng vô dụng vũ chi địa! Đây là biện pháp duy nhất, cứ định như vậy! "

Vừa dứt lời, Nhiễm Mẫn chợt nghe bên ngoài tiếng kêu bắt đầu, vừa định kêu người hỏi thăm tình huống, chỉ thấy đã sĩ tốt xông vào, "Báo! Quân địch đại quân đến đây công kích cửa ải, mời tướng quân định đoạt! "

Nhiễm Mẫn nhanh như chớp lập tức đứng dậy, hai tay vung, nắm lên Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích, đi ra bên ngoài trường, hét lớn một tiếng: "Truyền lệnh! Theo ta nghênh địch! "

Nói xong, đã có thân binh đem Nhiễm Mẫn Chu Long mã khiên đi qua, Nhiễm Mẫn phóng người lên ngựa, xông về cửa ải.

Viên Thuật đại quân lúc này chính là Kỳ Linh dẫn đội, ồ ạt tiến công Khúc Đình Sơn cửa ải, Nhiễm Mẫn hoành đao lập mã, đứng ở trước mặt nhất, rống to: "Ta là Từ Châu châu mục dưới trướng đại tướng Nhiễm Mẫn, ai dám tới chiến! Ai dám tới chiến! Ai dám tới chiến! "

Ngay cả rống ba tiếng, Nhiễm Mẫn khí thế kinh người hợp với hần to thêm uy hiếp tiếng nói, cả kinh Kỳ Linh dưới trướng binh mã mỗi một người đều nghi chần không tiến lên, thậm chí ngay cả Kỳ Linh đều quên mình là vào vẫn là lui. Nhãn Kỳ Linh đại quân đều ngưng tại chỗ, Nhiễm Mẫn dưới trướng binh mã đều tựa như ăn thuốc kích thích thông thường, cùng hô lên: "Thiên vương tướng quân! Thiên vương tướng quân! Thiên vương tướng quân! "

Kỳ Linh đại quân ngưng tại chỗ có chừng thời gian nửa nén hương, Kỳ Linh không có mệnh lệnh không ai dám lui, nhưng là cũng không có ai dám tiến lên trước một bước, các loại Kỳ Linh một cái giạt mình, tình ngộ lại lúc, trong lòng áo não không thôi, làm sao có thể bị Nhiễm Mẫn một cái người sợ đến đại quân cũng không dám đi tới, hần nổi lên khí thế, la lớn: "Các huynh đệ, bọn họ chỉ có mấy ngàn người mã, không phải sợ, theo ta xông lên a! Tru diệt Nhiễm Mẫn giả, thưởng thiên kim, phong vạn hộ hầu! "

Rống to một tiếng phía dưới, rốt cục làm cho đại quân không chần chờ nữa, mặc dù có người nghe qua Nhiễm Mẫn uy danh, vẫn như cũ e ngại, nhưng là ở Kỳ Linh ra mệnh lệnh, ai cũng không dám lui lại, hướng chỉ, có trọng thưởng tất có người dũng cảm!

Kỳ Linh xung trận ngựa lên trước xông vào trước mặt nhất, Nhiễm Mẫn đến Kỳ Linh xung phong, khoe miệng hiện lên mỉm cười, bất giác phải bắt vua trước đứng vào lúc này. Chỉ thấy Nhiễm Mẫn khu động Chu Long mã, thẳng đến Kỳ Linh đi. Kỳ Linh không phải so này mới từ Như Nam điều trở về tướng sĩ, hần biết rõ Nhiễm Mẫn dũng mãnh, nơi nào bằng lòng cùng hần chính diện đối kháng, đến Nhiễm Mẫn vọt tới, Kỳ Linh la lớn: "Phía trước cầm trong tay đôi vũ khí giả chính là Nhiễm Mẫn! Giết hần đi, thưởng thiên kim, phong vạn hộ hầu! "

Một câu nói, làm cho Kỳ Linh thủ hạ sở có bắt mình sở dĩ tướng sĩ nhao nhao xông về Nhiễm Mẫn, Nhiễm Mẫn hai tay vũ khí tả hữu chém giết, đem Viên quân đường như giống như ăn cháo, mà trong đêm tối, lại có vô tận Viên quân tre già măng mọc, không ngừng tiếng huyền não lấy muốn bắt Nhiễm Mẫn đầu người.

Chỉ chớp lát sau, Nhiễm Mẫn liền triệt để không đến Kỳ Linh tung tích, trong lòng hần giận dữ nói: "Kỳ Linh bọn chuột nhắt, thua thiệt người còn dám xưng là thượng tướng, vì sao không dám cùng ta đại chiến một trận! "

Kỳ Linh mặc kệ Nhiễm Mẫn như thế nào nhục mạ, hần biết mình khẳng định không phải Nhiễm Mẫn đối thủ, cần gì phải đi vào tặng người đầu, hướng chỉ, nhiệm vụ của hần chỉ là khuấy rầy, cũng không phải là muốn một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm công phá Khúc Đình Sơn cửa ải. Nhãn dưới trướng đại quân bị khí thế bùng bùng Nhiễm Mẫn đại quân giết quân lính tan rã, Kỳ Linh vội vàng hạ rút quân mệnh lệnh.

Chiến hậu Nhiễm Mẫn kiểm kê phe mình thương vong nhân số, không khỏi hết sức cao hứng, trận chiến này phe mình dĩ nhiên tổn thất chỉ có hơn một trăm kỵ, mà chém giết Viên quân đã có ba nghìn chỉ chúng, đương nhiên cái này cùng Nhiễm Mẫn dũng mãnh cùng đối với dưới trướng tướng sĩ cổ vũ là không phân ra, Nhiễm Mẫn một người chém giết Viên binh thì có hơn ba trăm người.

Nhiễm Mẫn trở lại doanh trướng sau, còn chưa kịp nghỉ ngơi một chút, Tạ Hối đã đi vào lều lớn, "Tướng quân, lúc này không phải nghỉ ngơi và hồi phục lúc, theo ý kiến của thuộc hạ, không được bao lâu, quân địch sẽ lần nữa phát động tiến công, mời tướng quân trước chia, thay phiên bảo vệ cửa ải mới tốt. "

Nhiễm Mẫn gật đầu, hướng Tạ Hối nói: "Tiên sinh nói như vậy cực kỳ! Ta đây phải đi hạ mệnh lệnh! "

Đại quân vừa mới đại thắng quân địch, đang sĩ khí tăng vọt lúc, Nhiễm Mẫn lại hạ lệnh chúng quân tập kết, đem trước mặt tình huống cùng chúng tướng sĩ nói rõ một phen sau, đã đem đại quân chia làm ba bộ phận, hai đội hai nghìn kỵ, phân biệt thay phiên nghỉ ngơi, khẩn thủ cửa ải, còn thừa lại tùy thời nghe xong điều khiển, dùng cho xử lý các loại tình huống khẩn cấp.

Không đến hai canh giờ, lại một nhánh đại quân lặng lẽ ép tới gần Khúc Đình Sơn cửa ải, sớm có lính gác phát hiện, vội vã gọi tín hiệu, Nhiễm Mẫn lần nữa phóng người lên ngựa, đánh tới xâm chiếm Viên quân. Lúc này đây, xâm phạm binh mã là do Trương Huân tự mình dẫn dắt, Trương Huân không có bất kỳ lời nói nhảm, trực tiếp ra lệnh một tiếng, dưới trướng đại quân xông về Nhiễm Mẫn đại quân. Lần này, Trương Huân thẳng thắn trốn đại quân sau đó, chỉ huy binh mã xung phong cướp đoạt cửa ải, Nhiễm Mẫn lần nữa vọt vào Trương Huân đại quân trong, thủ hạ hai nghìn tinh nhuệ theo Nhiễm Mẫn cùng nhau tuôn ra, chiến đấu hên có một canh giờ, Trương Huân rốt cục hạ lệnh rút quân. Mà lần này Nhiễm Mẫn điểm nhẹ thương vong nhân số sau đó,

mới phát hiện, một trận chiến này phe mình tử thương ước chừng hai trăm kỵ, giết địch cũng chỉ có hơn hai ngàn.

Sau đó trong vòng một ngày, Viên quân hoặc là Lưu Bích dẫn đội, hoặc là Kỷ Linh dẫn đội, hoặc Trương Huân dẫn đội, đối với Khúc Đình Sơn triển khai bốn năm lần tiến công, cơ hồ khiến Nhiễm Mẫn tướng sĩ không có nghỉ ngơi lúc sau. Theo Nhiễm Mẫn dưới trướng tướng sĩ không ngừng thương vong, giết địch càng ngày càng ít mà phe mình thừa ra binh lực thì càng ngày càng ít, lúc này đã chỉ có ba nghìn kỵ.

Lại đến buổi tối, Nhiễm Mẫn kéo mệt mỏi thân thể lần nữa trở lại trong đại trướng, lúc này Tạ Hối lại tới gặp Nhiễm Mẫn, hần giọng nói có chút kích động nói rằng: "Tướng quân như vậy không ngủ không nghỉ đã một ngày một đêm, như vậy xuống phía dưới, như thế nào ngheh địch? Mời tướng quân nghỉ ngơi một đêm, ngày mai mới có tinh thần cùng thể lực đánh đuổi Viên quân tiến công! "

Nhiễm Mẫn thở dài, "Tạ tiên sinh, tình thế bây giờ người cũng đến rồi, quân địch như vậy bánh xe thúc tiến công, làm cho đại quân ta không có khoảng khắc thời gian nghỉ ngơi, nếu không phải là bởi vì ta, đại quân lúc này sợ rằng biết mất đi hết thấy tiếp tục chiến đấu đi xuống ý chí. Ta nếu nghỉ ngơi, Khúc Đình Sơn tất nhiên thất thủ! "

"Nhưng là tướng quân, như vậy xuống phía dưới, cũng không phải biện pháp. Tối đa qua một ngày nữa, quân ta tướng sĩ Nhiễm Mẫn tất nhiên không đủ để bảo vệ nơi đây, mong rằng tướng quân sớm ngày khiến sử dụng hồi bẩm chủ công, cũng tốt làm cho chủ công sớm tính toán. "

Nhiễm Mẫn biết Tạ Hối nói đều là tình hình thực tế, nếu như chờ đến hần thực sự đỡ không được Viên quân lúc, sợ là Ngô Lập Nhân căn bản không kịp làm ra phản ứng, đã bị Trương Huân cùng Toàn Tiêu trong thành Kỷ Thân trong ngoài giáp công.

"Ta đây hiện tại liền phái khoái mã báo cáo chủ công tình huống của bên này, làm cho chủ công chuẩn bị sớm. "

Đúng lúc này, chỉ nghe phía bên ngoài vang lên lần nữa Địch tập tín hiệu, Nhiễm Mẫn cười khỏ lấy Tạ Hối, "Trương Huân tiểu nhi là dự định đem ta một chết ở chỗ này! Ta nếu như nhìn thấy hần, tất nhiên trực tiếp chiêu kết liễu hần, mới có thể tiêu tan mối hận trong lòng của ta! "

Tạ Hối lắc đầu, ôm quyền muốn Nhiễm Mẫn thỉnh cầu nói: "Thiên vương tướng quân, cũng xin tất cả cẩn thận là hơn, chủ công đại nghiệp không thể rồi bỏ người! "

Nhiễm Mẫn không nói gì, lặng lẽ đi ra doanh trướng, phóng người lên ngựa, lại một lần nữa rống to: "Giết địch! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Trương Huân trộm qua Khúc Đình, Kỷ Linh trận trăm Tạ Hối

Nhiễm Mẫn lãnh khốc nghiêm mặt, lấy phía trước lần nữa xông tới Viên quân, lúc này lại là từ Trương Huân làm thống lĩnh, bất quá lúc này đây, hần không có trốn mặt sau cùng, mà là xung trận ngựa lên trước đi tới trước trận, hướng về Nhiễm Mẫn la lớn: "Nhiễm Mẫn, tặc ngữ nói: Kẻ thức thời mới là trạng tuấn kiệt! Tình thế bây giờ, người nên biết. Ta mời người là tên hần tử, không so đo dĩ vãng sở có ân oán, sao không sớm hàng, ta muốn bệ hạ nhất định có thể thêm phong người vì đại tướng quân, hà tất sẽ ở Ngô Minh thủ hạ làm một cái nhỏ nhỏ tướng quân, chẳng phải là mai một nhân tài! "

Trương Huân đã bị Nhiễm Mẫn dừng mãnh thật sâu thuyết phục, một ngày một đêm qua, không phải gian đoạn tại chiến trường xung phong liều chết, lại vẫn có thể như vậy thể lực, làm cho hần không thể không thở dài: Thiên vương tướng quân quả nhiên danh bất hư truyền!

Nhiễm Mẫn vừa nghe, ngửa mặt lên trời cười ha ha: "Viên Thuật nghịch tặc, người người phải trừ diệt! Người còn dám ở chỗ này nói khoác mà không biết ngượng? Người cái này ánh sáng đom đóm há có thể cùng ta chủ trắng sáng tranh nhau phát sáng? Các huynh đệ, giết a, bắt sống Trương Huân! "

Trương Huân tức giận sắc mặt tái nhợt, "Nhiễm Mẫn, đến lúc đó sau không nên hối hận! "

Nói xong vung tay lên, dưới trướng tướng sĩ lần nữa xông về Nhiễm Mẫn đại quân, chỉ chốc lát, lưỡng quân lần nữa giao phong đứng lên, Nhiễm Mẫn tuy là một ngày một đêm không có nghỉ ngơi, lúc này lại như cũ dường như cổ máy giết chóc tiếp tục vận chuyển, Trương Huân dưới trướng tướng sĩ hiện tại tất cả đều biết Nhiễm Mẫn oai, trong lòng không muốn trực diện Nhiễm Mẫn, nếu không phải là có Trương Huân hạ từ mệnh lệnh, ước đoán Nhiễm Mẫn đến mức liền sẽ tự động nhường ra một con đường tới.

Mới vừa chiến nửa canh giờ, bỗng nhiên từ phía sau truyền đến tiếng kêu, Nhiễm Mẫn trong lòng kinh nghi bất định, không biết xảy ra chuyện gì, vội vã quay đầu ngựa lại, mới vừa trở lại cửa ải, liền nghe được có người báo lại: Tướng quân, không xong! Kỷ Linh cùng Lưu Bích phân biệt lĩnh đại đội binh mã từ Khúc Đình Sơn hai bên liều chết xung phong xuống tới, tập kích quân ta đại doanh.

Nhiệm Mẫn quát to một tiếng "Không tốt, mau theo ta rút quân về cứu viện ", lập tức giục ngựa hướng đại doanh vọt tới.

Mà Tạ Hối lúc này cũng chưa từng ngủ, nghe tới tiếng kêu bắt đầu lúc sau, Tạ Hối lập tức sợ xuất mồ hôi lạnh cả người, biết tình thế có biến, nghe được từ Khúc Đình Sơn hai bên truyền đến hết hò, Tạ Hối bỗng nhiên Thôi Minh trắng Trương Huân mưu kế. Hắn dùng xa luân chiến không ngừng quấy rầy cửa ải, làm cho Nhiệm Mẫn cùng dưới trướng đại quân không phải phải nghỉ ngơi, lực chú ý toàn bộ tập trung ở thủ vệ cửa ải trên; đồng thời lại phái hai chi mấy nghìn nhân mã từ Khúc Đình Sơn lên hai bên sơn đạo len lén lượn quanh đi qua. Khúc Đình Sơn cũng không cao to lắm, nếu như bình thường, hẳn tất nhiên sẽ phái một đội nhân mã coi chừng, nhưng là hai ngày này không ngừng quấy rầy, làm cho Nhiệm Mẫn vốn là rất ít nhân mã càng thêm trống chọi đá. Trương Huân lại tuyển trạch đêm khuya, đại quân uể oải buồn ngủ lúc từ, chỉ để lại mấy người lính gác, như vậy mới làm cho Viên quân lạng lẽ ẩn núp qua đây.

Tạ Hối lúc này mới phát hiện mình đánh giá thấp Trương Huân, nhưng mà nhiều hơn nửa hồi hận cũng là chuyện vô bổ, tình huống lúc này, chỉ có thể nhanh lên tự lại tướng sĩ, nghênh chiến Viên quân. Hắn liền tiếp hạ đạt một loạt mệnh lệnh, tổ chức vừa mới còn đang nghỉ ngơi tướng sĩ lập tức nghênh địch, tiếp cùng với chính mình cũng phóng người lên ngựa, quát ra bội kiểm bên hông, la lớn: "Các huynh đệ, chuyện hôm nay gấp gáp, theo ta giết địch, làm dụng hết toàn lực, chịu đựng, thiên vương tướng quân sẽ trở về ngay thôi! "

Tạ Hối suất lĩnh mới vừa vừa mới dậy hơn ngàn tướng sĩ cùng nhau reo hò xông về phía bên phải đánh bắt ngờ tới được Viên quân. Lưỡng quân giáp nhau, Tạ Hối cái này mới rõ ràng, dẫn quân chính là Kỳ Linh.

Tạ Hối không sợ hãi chút nào, một bên khích lệ sĩ khí, một bên chỉ huy lấy thủ hạ tướng sĩ hướng Kỳ Linh đại quân lướt đi. Kỳ Linh đến Tạ Hối trong lúc hỗn loạn trấn định tự nhiên không hốt hoảng chút nào mà chỉ huy, trong lòng giận dữ, cầm trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao hướng về Tạ Hối đánh tới.

Tạ Hối bên cạnh vài cái kỵ binh thấy không ổn, biết Kỳ Linh muốn thăm sát Tạ Hối, la lớn: "Tiền sinh ngươi đi mau! Chúng ta trước chống đỡ! "

Tuy là thấy không phải là đối thủ, bọn họ vẫn là cùng nhau nghia vô phản cổ nghênh liễu thượng khứ.

Kỳ Linh bắt tiết nhất cổ nói rằng: "Thật là muốn chết! " nói xong thúc ngựa múa bắt đầu Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, một lần xung phong liều chết, mấy đao liền đem mấy người nhao nhao trầm xuống dưới ngựa.

Tạ Hối biết mình không phải là đối thủ, nhưng là chu vi nhưng cũng có thật nhiều Viên quân ngăn trở lối đi, hắn vừa mới chém nhào một cái Viên binh, liền nghe được một cái thanh âm to lớn rống giận: "Tặc tướng nhận lấy cái chết! "

Một tiếng này, kêu Tạ Hối ừ tai không ngớt, lúc này chỉ cảm thấy một trận gió thổi qua, hắn theo bản năng giờ bội kiểm lên, nghênh hướng trận gió kia, một lực lượng khổng lồ, lập tức truyền khắp toàn thân. Trong nháy mắt kiếm đoạn, về này gió lần nữa thổi hướng về phía Tạ Hối cổ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Kỳ Linh kỹ năng Đồng Hách phát động, tự thân vũ lực tăng 3, rơi chậm lại Tạ Hối vũ lực 2, trước mặt Kỳ Linh vũ lực đề thăng tới 96, Tạ Hối vũ lực rơi chậm lại tới 58. "

Đang đang ngủ Ngô Lập Nhân bị trong đầu hệ thống nêu lên sợ đến tỉnh lại, hắn dụi dụi mắt, vô cùng bất an hỏi: Hệ thống, ta vừa mới có phải là nằm mơ hay không rồi? Ta nhất định là quá lo lắng Nhiệm Mẫn nào nguy rồi, nếu không Tạ Hối làm sao có thể uống Kỳ Linh một mình đấu, cái này không thể nào!

Không đợi Ngô Lập Nhân hỏi xong, hệ thống lại một lần nữa nêu lên tin tức vang lên, "Tích! Kiểm tra đo lường đến Tạ Hối bị Kỳ Linh trận trảm, Tạ Hối tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 60, chỉ huy 70, trí lực 85, chính trị 80, tức chủ thu được Tạ Hối tướng hồn mảnh nhỏ 1, trước mặt tức chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 12. "

Cái gì? Tạ Hối bị Kỳ Linh trận trảm? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nhất định là Khúc Đình Sơn có biến, sự tình đã vượt ra khỏi Ngô Lập Nhân tưởng tượng.

Ngô Lập Nhân lúc này cũng đã không thể bình tĩnh xuống phía dưới, lập tức đứng dậy, đi tìm Vương Thủ Nhân thương nghị đi.

Nhiệm Mẫn mới vừa trở lại trong trận, vừa lúc đến Kỳ Linh một đao chém giết Tạ Hối tràng diện, Tạ Hối trước khi chết té xuống ngựa trong nháy mắt, vừa lúc đến Nhiệm Mẫn thân ảnh, trên mặt hắn cuối cùng nở một nụ cười, Nhiệm Mẫn nhất thời trong lòng tràn đầy căm hận, hắn bị thương hô một tiếng: "Tạ tiên sinh! "

Kỳ Linh lúc này đến Nhiệm Mẫn giết trở về, trong lòng kinh hãi, liền muốn quay đầu ngựa lại đi liền, Nhiệm Mẫn lúc này đã đối với Kỳ Linh sinh ra phải giết tâm tư, hắn thôi động Chu Long mã hướng về Kỳ Linh liền đuổi theo. Kỳ Linh tọa kỵ so không hơn Chu Long mã chân lực, chỉ chốc lát sau đã bị Nhiệm Mẫn đuổi theo.

"Ngươi, giết Tạ tiên sinh, ngày hôm nay người nào cũng không thể nào cứu được ngươi! " Nhiệm Mẫn bị thương thần sắc bỗng nhiên động lại, biến hóa thành một loại vô tình xơ xác tiêu điều, làm cho Kỳ Linh bỗng nhiên từ đáy lòng sinh ra một loại hàn ý.

Kỳ Linh nhàn chạy không thoát, liền muốn dứt khoát buông tay đánh một trận, hét lớn một tiếng, "A! Nhiệm Mẫn thất phu, ta liều mạng với ngươi! "

Nói xong Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao dẫn đầu xuất kích, xen lẫn cái kia đặc hữu rống lên một tiếng "Rống hắc! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Kỳ Linh kỹ năng Đồng Hách phát động, tự thân vũ lực + 3, rơi chậm lại Nhiệm Mẫn vũ lực 2 điểm, trước mặt Kỳ Linh vũ lực đề thăng tới 96. Kiểm tra đo lường đến Nhiệm Mẫn kỹ năng Tuyệt Dững phát động, vũ lực + 3, Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích phân biệt vũ

lực + 1, Chu Long mã vũ lực + 1, trước mặt Nhiệm Mẫn vũ lực đề thăng tới 107. "

Nhiệm Mẫn nhân Kỳ Linh Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao chặt đi qua, cũng không tránh né, bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn "Tử! ", tay phải Liên Câu Kích bỗng nhiên hướng về phía trước khui một cái, trực tiếp nghênh hướng Kỳ Linh Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao. Nhiệm Mẫn mang theo đầy ngập lửa giận một kích toàn lực, Kỳ Linh làm sao có thể ngăn trở, trong lúc nhất thời, Kỳ Linh chỉ cảm thấy một lực lượng khổng lồ đi qua khí giới truyền tới cánh tay, đích truyền đến toàn thân của mình. Kỳ Linh mặc dù biết Nhiệm Mẫn dũng mãnh, nhưng là không có giao thủ qua, nơi nào nghĩ đến Nhiệm Mẫn thể lực kinh người như vậy, hấn hồ khẩu đã bắt đầu rướm máu, cánh tay đã ở không dùng được run rẩy, tuy là hấn cực lực chống, trên mặt sợ hãi đã bán đứng hấn.

"Kỳ Linh, chịu chết đi! "

Nhiệm Mẫn đột nhiên từ trên ngựa nhảy lên, lấy lao xuống tư thế giết hướng Kỳ Linh, tay trái Song Nhận Mâu trực tiếp đâm về phía Kỳ Linh Kỳ Linh theo bản năng dùng trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao trên đầu một đỡ, nhưng là lần này chỉ nghe "Xoạt xoạt " một tiếng, Kỳ Linh đại đao đã đứt, Song Nhận Mâu tiếp tục đâm hướng về phía Kỳ Linh cổ. Lúc này Kỳ Linh không còn cách nào, chính diện lấy tay trực tiếp bắt lại đang ở đột tiến Song Nhận Mâu, nhưng là hấn nơi nào có thể đỡ nổi, Song Nhận Mâu mũi thương trong nháy mắt chuẩn xác không vào Kỳ Linh hầu, Kỳ Linh vẫn gắt gao bắt lại Song Nhận Mâu, con mắt trừng lớn lớn.

"Tha. . . Mệnh! Ta. . . "

Còn chưa nói hết, Nhiệm Mẫn tay phải Liên Câu Kích lại ra sức chém một cái, đem Kỳ Linh thủ cấp trực tiếp chém rụng trên mặt đất, đầu lâu kia trên không trung vẫn còn ở bay ra mây chữ cuối cùng.

"Nguyệt. . . Hàng. . . ! "

P/s: Hay!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: thiên vương quyết ý độc cự địch, quân sư lĩnh binh đêm chi viện

Nhiệm Mẫn một cước đem Kỳ Linh thân thể đá bay, chính mình lại trở lại Chu Long mã trên, hướng về Tạ Hối tử vong phương hướng, hô to một tiếng: "Tạ tiên sinh, Nhiệm Mẫn báo thù cho ngươi rồi! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiệm Mẫn trận trăm Kỳ Linh, Kỳ Linh trước khi chết tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 96, chỉ huy 80, trí lực 75, chính trị 60, chúc mừng túc chủ thu được Kỳ Linh tướng hồn mảnh nhỏ 1, trước mặt túc chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 13 "

Ngô Lập Nhân thở dài một cái, tuy là Nhiệm Mẫn chém Kỳ Linh hấn thật cao hứng, nhưng là Tạ Hối Tử lại làm cho hấn rất kiềm nén, từ triệu hồi ra Tạ Hối sau, liền làm cho hấn từ hồi đó cùng Nhiệm Mẫn hợp tác, mặc dù không có quá mức chói mắt chiến tích, nhưng là lại có thể để cho Nhiệm Mẫn vẫn không đến mức phạm cái gì quá sai lầm lớn. Bây giờ Tạ Hối cứ như vậy bị Kỳ Linh một đao chém, thật đáng đáng tiếc. Ngô Lập Nhân vẫn chưa nghĩ ra chọn người, có thể cho Nhiệm Mẫn làm tham quân mưu sĩ.

Kỳ Linh thê thảm như thế chết, nhất thời làm cho chung quanh Viên quân rung động tốt đỉnh, nhao nhao như nhìn thấy yêu ma quỷ quái thông thường, sợ đến lập tức chạy tứ phía. Nhiệm Mẫn cũng không tiếp tục truy sát, bởi vì một bên kia còn có một chi đội ngũ đánh tới.

Nhiệm Mẫn mới vừa muốn qua đi nghênh chiến, chỉ nghe được bên cạnh có một thân vệ lớn tiếng nói: "Tướng quân, Trương Huân đã suất đại quân đột phá cửa ải, chúng ta không ngăn được, không bằng triệt binh a !! "

Nghe xa xa liên tiếp hét hò, Nhiệm Mẫn lắc đầu, hấn lớn tiếng nói: "Phía sau trăm dặm dù cho Phụ Lăng, Phụ Lăng tiếp qua trăm dặm chính là Toàn Tiêu, chúng ta còn có thể hướng cái nào rút lui? Rút lui đến Phụ Lăng, Toàn Tiêu đại quân sẽ gặp cùng Trương Huân đại quân cùng nhau giáp công, bọn ta đã không đường thoái lui! Kế trước mắt, chỉ có ở chỗ này tử chiến, cho dù là Tử, cũng muốn để cho địch nhân trả giá gấp bội đại giới, nhớ kỹ, chúng ta là Thiết Huyết Quân, chúng ta là vĩnh viễn không nói bại máu nóng hảo nam nhi! Các ngươi sợ chết sao? "

Lúc này còn thừa lại Thiết Huyết Quân đoàn, phảng phất đều cảm nhận được Nhiệm Mẫn trên người tán phát ra vô cùng chiến ý, cùng kêu lên hô lớn nói: "Không sợ! Không sợ! Không sợ! "

"Như vậy tùy ta cùng nhau, giết địch! "

Nhiệm Mẫn rống to một tiếng, lần nữa kích thích rồi Thiết Huyết Quân khí thể kinh người, tuy là lúc này Thiết Huyết Quân chỉ có hơn hai ngàn người, đối mặt không biết bao nhiêu người đếm Trương Huân đại quân, dĩ nhiên không có có vẻ sợ hãi ý. Ở Nhiệm Mẫn dưới sự hướng dẫn, đại quân lần nữa khí thể như hồng mà nghênh hướng Trương Huân đại quân, Trương Huân thủ hạ chính là tướng sĩ bị Thiết Huyết Quân cái chủng loại kia không sợ chết chém giết cùng ngang cao sĩ khí chấn động ở, loại rung động này, so một cái tuyệt thể dũng tướng mang tới còn muốn rõ ràng. Hai ngàn người cùng nhau tản ra sát ý, làm cho xông lên phía trước nhất Viên quân thậm chí còn chưa kịp phản ứng, cũng đã bị Thiết Huyết Quân nhao nhao trăm thủ.

Cái này một lớp xung phong, làm cho vừa mới phá tan cửa ải Viên quân, nhất thời dường như tào thụ tai họa ngập đầu, nhao nhao chạy tán loạn. Lúc này, từ một bên kia bao vây Lưu Bích, bắt đầu từ cánh đối với Thiết Huyết Quân triển khai trùng kích, thiết huyết binh mã vốn lại ít, kể từ đó, nhất thời đem nguyên bản tên chính Thiết Huyết Quân lần nữa tách ra. Mà Trương Huân lúc này cũng từ sau đội chạy tới, dừng lại giải tán Viên quân, liên tiếp chém giết vài tên trốn chạy tướng sĩ, làm cho đại quân hợp quy tắc lên, lần nữa đem Nhiệm Mẫn cùng với dưới quyền Thiết Huyết Quân bao vây lại.

"Báo cáo đại Tư Mã, Nhiệm Mẫn một hiệp liền đem Kỳ Linh tướng quân chém giết! "

Trương Huân nguyên bản sắc ý sắc mặt trong nháy mắt trở nên dữ tợn,

Kỳ Linh cùng hán cùng nhau vì Viên Thuật thuận phục nhiều năm, hán biết rõ Kỳ Linh bản lĩnh, ở toàn bộ Viên Thuật dưới trướng đều là số một số hai đại tướng, bây giờ lại bị Nhiệm Mẫn hợp lại chém giết, làm cho hán không khỏi sản sinh một loại thổ tử hồ bị cảm giác.

"Đêm nay cần phải đem Nhiệm Mẫn tru diệt hơn thế, từ bỏ quân ta đại họa tâm phúc! "

Ngô Lập Nhân đang ở đang ngủ say Vương Thủ Nhân hô lên, Vương Thủ Nhân vô cùng khó hiểu, "Chủ công thân thể Thương còn chưa khỏi hẳn, chuyện gì vội và như thế? Chẳng lẽ gặp phải đại sự gì? "

Ngô Lập Nhân không biết nên như thế nào cùng Vương Thủ Nhân giải thích, hán do dự một chút nói rằng: "Dương Minh, chẳng biết tại sao, ta có một loại dự cảm xấu: Vĩnh Tăng ở Khúc Đình Sơn gặp nguy hiểm. "

Lần giải thích này tự nhiên không thể thuyết phục Vương Thủ Nhân, Vương Thủ Nhân cau mày, lấy Ngô Lập Nhân, "Chẳng lẽ chủ công là quá mức trọng niệm Nhiệm tướng quân mới biết có như thế dự cảm? Nhiệm tướng quân lấy tinh nhuệ chỉ sự chiếm giữ cửa ải, hai ba chục ngàn quân địch, đâu có thể đột phá thiên vương tướng quân phòng thủ? Lùi một bước nói, cho dù địch nhân có mười vạn đại quân, Nhiệm tướng quân cũng có đầy đủ thời gian phái người hồi tới báo tin Vu chủ công. "

Ngô Lập Nhân trong lòng vô cùng lo lắng, nhưng là lại không biết giải thích như thế nào, hán trong đầu suy luận lấy vô số loại có khả năng, nhưng là đều bị chính mình từng cái phủ quyết.

"Nếu như đại quân thật là có mười vạn đại quân, Vĩnh Tăng sẽ như thế nào làm? "

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ tới chỗ này, lại nghĩ tới Nhiệm Mẫn thường ngày tính cách, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên phảng phất hết thảy đều suy nghĩ mình bạch, hán la lớn: "Quân sư, ta biết rồi, ta biết rồi. Nhất định là như vậy, Vĩnh Tăng gặp địch nhân rất nhiều binh mã, thế nhưng hán nhất định không muốn cho đại quân ta mang đến áp lực, muốn bằng vào chiếm cứ có lợi địa hình một mình đối kháng, như vậy liền có thể giải thích Thông. Trên chiến trường, thay đổi trong nháy mắt, nếu như hán gặp phải không từng nghĩ đến tình huống, tự nhiên sẽ gặp nguy hiểm. "

Vương Thủ Nhân nghe được Ngô Lập Nhân như vậy một phen thôi thúc, không khỏi gật đầu, sắc mặt nghiêm túc mà lấy Ngô Lập Nhân, "Chủ công nói như vậy, không phải không có lý, nếu là thật là như thế, Nhiệm tướng quân tất nhiên gặp nguy hiểm. "

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một con đi nhanh đi tới Ngô Lập Nhân trú quân đại doanh, trong miệng hô to: "Cấp báo! Cấp báo! "

Ngô Lập Nhân cùng Vương Thủ Nhân nghe đến đó, sắc mặt của hai người đồng loạt thay đổi lên, sớm có người đem tin kia sử dụng dẫn tới Ngô Lập Nhân trước mặt, tin kia sử dụng lê thân thể mệt mỏi, hướng Ngô Lập Nhân nói rằng: "Chủ công! Thiên vương tướng quân ở Khúc Đình Sơn gặp phải Trương Huân mười vạn đại quân, Nhiệm tướng quân vốn là muốn bằng vào địa hình ưu thế, một mình đối kháng. Không ngờ tới địch nhân không dừng ngủ đêm tiến công, các huynh đệ không phải phải nghỉ ngơi, thương vong càng lúc càng lớn. Tướng quân mệnh ta truyền tin, lệnh chủ công sớm làm chuẩn bị! "

Sự tình dĩ nhiên cùng Ngô Lập Nhân phỏng đoán giống nhau như đúc, lúc này Vương Thủ Nhân sắc mặt vô cùng khó, dù sao trước đây hán nói Viên Thuật quát không ra nhiều lắm binh mã cứu viện Toàn Tiêu, mà nay bởi vì hán trong chốc lát phán đoán sai lầm, làm hại Nhiệm Mẫn lạc vào hiểm địa, Vương Thủ Nhân chợt hướng Ngô Lập Nhân thở sâu bái một cái, hít sâu một hơi, hướng về phía Ngô Lập Nhân thỉnh tội nói: "Là thuộc hạ trong chốc lát xem xét không chu đáo, mời chủ công trị tội! "

Ngô Lập Nhân lúc này sắc mặt nghiêm túc lên, UU thư [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) không biết sự tình đáng sợ nhất, hán không biết Nhiệm Mẫn đến cùng đối mặt là loại tình huống nào, bên người hán mưu sĩ Tạ Hối bị trăm, nói rõ nhất định là gặp Tạ Hối chưa từng ngờ tới sự tình.

"Lúc này không phải nói điều này lúc sau, mọi quân sư mau mau điều binh khiển tướng, lấy tốc độ nhanh nhất chỉ viện Vĩnh Tăng, Toàn Tiêu tạm thời bất không được không quan hệ, chỉ là không thể làm cho Vĩnh Tăng gặp chuyện không may. "

"Chủ công, nào đó đêm nay đem tự mình suất đại quân chỉ viện Khúc Đình Sơn, tất cả mọi người thừa dịp lúc ban đêm lên đường gong gong, chỉ đem một ngày khẩu phần lương thực, nếu như cứu được Nhiệm tướng quân trở về, đại quân rút khỏi Phụ Lăng, lui về Mạt Lăng, ngày khác lại đồ Toàn Tiêu. Vì để tránh cho Kỳ Thân phát hiện, chủ công dẫn dắt năm nghìn Thần Uy Quân, nhưng muốn đích thân đi trước Toàn Tiêu ngoài thành khiêu chiến, cho rằng nghi binh. Chỉ bất quá, nếu là địch nhân nhìn thấu, chủ công sợ là sẽ phải gặp nguy hiểm, ta làm cho Hoa Vinh tướng quân lưu lại, bảo hộ chủ công nào

toàn. "

Ngô Lập Nhân chậm rãi thở ra một hơi, hắn không nghĩ tới biết gặp phải hôm nay tình huống như vậy, tranh phách thiên hạ, một bước vô ý tiếp theo đây bàn đều thua! Đây là tàn nhẫn hiện thực. Hắn lấy Vương Thủ Nhân vẫn trọng sắc mặt, bỗng nhiên nhẹ nhàng cười, lại nhẹ nhẹ vỗ vai hắn một cái bâng, "Quân sư, thắng bại là chuyện thường bình gia, như thế đạo lý ba tuổi tiểu nhi cũng biết chi, quân sư không cần nổi giận! Huống hồ bây giờ, thắng bại chưa định, thế cục còn không công khai, quân sư chớ quá mức tự trách, tất cả quân vụ đại sự, còn cần nhiều hơn dựa vào quân sư! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Nhiệm Mẫn tử chiến lại chém tướng, Lưu Bích ám tiễn muốn lập công

Vương Thủ Nhân chấp tay, "Sự tình khẩn cấp, nào đó trước hết xuất phát, mong chủ công tất cả cẩn thận một chút, nếu như gặp phải địch nhân ra khỏi thành truy kích, ghi nhớ kỹ không thể cùng với liều mạng. "

Ngô Lập Nhân ha hả nở nụ cười, đem binh phù giao cho Vương Thủ Nhân trong tay, "Quân sư xin yên tâm, ta vừa không có thiên vương vậy dũng mãnh, tất nhiên sẽ không đặt mình vào nguy hiểm. "

Một lát sau, Vương Thủ Nhân đem binh mã tập hợp hoàn tất, rất nhanh ngón tay giữa lệnh truyền xuống tiếp, liền lặng lẽ hướng về Khúc Đình Sơn phương hướng trợ giúp đi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vương Thủ Nhân kỹ năng Xảo Biến phát động, chỉ huy 3, trí lực 2, trước mặt Vương Thủ Nhân chỉ huy đề thăng tới 91, trí lực đề thăng tới 100. "

Mong đợi gọi ý của hệ thống thanh âm tới, Ngô Lập Nhân lúc này chỉ có lẳng lặng cầu nguyện Nhiệm Mẫn có thể đợi được Vương Thủ Nhân đại quân, từ trú quân đại doanh đến Phụ Lăng đem gần một trăm trong. Phụ Lăng đến Khúc Đình Sơn cũng có trăm dặm, sắp si hai trăm dặm lộ trình, đại quân tất cả đều bộ hành dưới tình huống, tuy là dọc theo đường đi không có quá nhiều gồ ghề sơn đạo, chạy tới cũng ít nhất phải một ngày, Nhiệm thiên vương một điểm phải kiên trì lên, Ngô Lập Nhân trong lòng reo hò.

Viên quân tướng Nhiệm Mẫn cùng với dưới tướng Thiết Huyết Quân vây ở trung tâm, lúc này Nhiệm Mẫn trong lòng minh bạch: Trương Huân là hạ quyết tâm đem chính mình cái này một bộ toàn bộ tiêu diệt lại vào quân Toàn Tiêu. Như vậy hắn phản ngược lại không có bất kỳ áp lực, mặc dù không có thể nói muốn đi ai cũng ngăn không được, thế nhưng Viên Thuật dưới tướng tướng sĩ nhưng không ai chân chính dám trực diện chặn lại.

Nhiệm Mẫn quát to một tiếng: "Các huynh đệ, ta tới mở đường, cùng nhau xông ra! "

Nói xong, Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích lần nữa quát tháo, trong nháy mắt đã đem ngăn ở trước mặt nhất vài cái xui xẻo Viên gia binh sĩ kẻ hết chém giết, phía sau Viên binh nhất thời trong lòng ý sợ hãi tái khởi, nhìn không được lần nữa vì Nhiệm Mẫn nhường đường. Trương Huân biết Nhiệm Mẫn không thể địch lại được, chỉ phân phó thủ hạ tướng sĩ đem mục tiêu nhao nhao đặt ở Nhiệm Mẫn Thiết Huyết Quân trên.

Thiết Huyết Quân tuy dũng mãnh, nhưng là đối mặt với không biết bao nhiêu Viên quân, từng cái mấy ngày nay cường độ cao chiến đấu, làm cho tất cả mọi người đều có chùng thể xác và tinh thần đều mỗi một cảm giác, Nhiệm Mẫn tuy là có thể làm cho tinh thần của bọn họ vẫn phấn khởi, nhưng là dù sao thân thể không có Nhiệm Mẫn vậy cường hãn.

Nhiệm Mẫn mang theo hơn một ngàn tinh nhuệ Thiết Huyết Quân xung phong liều chết lấy, mặc dù không có người dám cùng hắn giao phong, nhưng là theo lấy dưới quyền mình chúng tướng sĩ từng cái rồi ngã xuống, Nhiệm Mẫn lòng đang rí máu -- những người này đều là hắn tự mình huấn luyện ra, năm đó Tào Tháo vây công Bành Thành lúc cũng không có như vậy thương vong, lúc này dĩ nhiên tại nho nhỏ này Khúc Đình Sơn thương vong hầu như không còn, mặc dù xông ra, lại có gì diện mục đi gặp chủ công.

Lúc này thiên đã vì vì sáng lên, Viên quân công kích cũng tiến nhập một cái tạm dừng giai đoạn, lúc này chỉ là theo sát, Nhiệm Mẫn quay đầu lại cách đó không xa, tìm được Trương Huân vị trí, đối với lấy thủ hạ còn sót lại mấy trăm người nói rằng: "Ta đã phái người đưa tin cho chủ công, nói vậy lúc này chủ công đại quân đã ở trên đường, các ngươi tạm thời đột phá vòng vây đi ra ngoài, ta sẽ giết Trương Huân! "

Mới vừa nói xong, hết thầy tướng sĩ cùng hô lên: "Bọn ta nguyện ý sẽ chết theo thiên vương tướng quân! "

Nhìn từng cái tràn đầy vết máu khuôn mặt, trên khô giáp cũng nhiều có hư hại Thiết Huyết Quân tướng sĩ, Nhiệm Mẫn cười ha ha một tiếng: "Không hổ là ta thiết huyết chi sư! Thế nhưng, Ngũ Tiểu Thắng, người người, hiện tại ngay cả khí giới đều cảm không vững, làm sao còn giết địch, cho người cái người bù nhìn người đều không chém nổi. Lại Mã Tiểu Lục, người cái này trên cánh tay huyết vẫn còn ở lưu đầu, không đợi địch nhân đến giết, người trước hết

đi gặp diêm vương rồi. Còn có cái kia cười vui mừng nhất tiểu Nhạc đúng vậy, người người bây giờ Thương, ngay cả hít hơi đều trầm trồ, người trả lại cho ta cười, cười xóa khí người nào đi bất kể người? Quách Cự, người năm nay mới cưới lão bà đang ở nhà chờ người đấy, lẽ nào sẽ không muốn con dâu? "

Nhiệm Mẫn dừng lại một chút, tiếp tục nói: "Ta biết các huynh đệ đều là thẳng thắn cương nghị hảo hán, thế nhưng không cần làm hy sinh vô vị. Đợi lát nữa ta suất còn dư lại huynh đệ cho các người không thể tiếp tục chiến đấu huynh đệ tuôn ra một con đường, các người mau sớm hướng Phụ Lăng chạy đi, trên đường nếu như gặp phải chủ công viện quân, muốn hội báo trước mặt tình huống, làm cho chủ công nhanh chóng làm ra phán đoán chính xác nhất, ta chờ ở chỗ này tận lực kéo dài thời gian. "

Nói xong, Nhiệm Mẫn chọn lựa 100 kỵ còn có nhất định thể lực Thiết Huyết Quân, nhao nhao quay đầu ngựa lại, Nhiệm Mẫn tay phải Liên Câu Kích hướng về phía sau Trương Huân phương hướng chỉ một cái, rống to: "Giết Trương Huân! " tiếp lấy hai chân thúc vào bụng ngựa, hướng về Trương Huân vọt tới.

Trương Huân không từng nghĩ đến loại tình huống này, Nhiệm Mẫn lại vẫn nghĩ tại vạn quân trong tới giết chính mình, không khỏi tức nhiên khỏi kính nói: "Nhiệm Mẫn thật anh hùng cũng! Truyền lệnh xuống, bắt sống Nhiệm Mẫn! Bắt được Nhiệm Mẫn giả, thưởng thiên kim, phong vạn hộ hầu, thế tập vĩnh thế! "

Nhiệm Mẫn tuy là cùng Trương Huân cách không xa, dọc theo đường đi đã có giết vô tận Viên quân tướng sĩ, mới vừa giết hết vài cái, lại có nhiều hơn tràn tới, Nhiệm Mẫn đã không biết giết bao nhiêu quân địch, ngay cả Chu Long mã trên người đều dính đầy tiền huyết.

Lúc này, Trương Huân dưới trướng hai cái thiên đem Lý Can cùng Ngũ Tiên, một tả một hữu vọt tới. Bên tay trái Lý Can cầm trong tay một đôi đại chùy, la lớn: "Nhiệm Mẫn là của ta! " mà bên tay phải Ngũ Tiên thì quơ một thanh đại đao, hướng "Nhiệm Mẫn là ta Ngũ Tiên! "

Nhiệm Mẫn chưa từng liếc mắt, nghe được đại đao tới trước, tay phải Liên Câu Kích bỗng nhiên vung lên, xoay cổ tay một cái, dùng sức chém một cái, Ngũ Tiên cả người lẫn đao cùng nhau chém thành lưỡng đoạn, thủ cấp cùng đoạn đao cùng nhau lăn xuống ngựa. Mà lúc này bên trái Lý Can đại chùy cũng đã đập tới, Nhiệm Mẫn tay trái Song Nhận Mâu đồng thời xuất kích, nghênh hướng Lý Can đại chùy. Tuy là đến Nhiệm Mẫn một hiệp đã đem Ngũ Tiên ngược sát, thế nhưng tục ngữ nói chùy còn chỉ tướng không năng lực địch, Nhiệm Mẫn dĩ nhiên một tay tới đón chính mình đại chùy, Lý Can cho là mình khẳng định chiếm tiện nghi rất lớn. Trong lòng không khỏi vui vẻ. Làm Lý Can song chùy đập phải Nhiệm Mẫn Song Nhận Mâu trên lúc sau, một hồi to lớn ông hưởng tiếng truyền đến, Lý Can chỉ cảm thấy toàn thân không bị khống chế. Nhiệm Mẫn trong nháy mắt lại rút về Song Nhận Mâu, lại đâm một cái, đã đem kinh ngạc Lý Can đâm lạnh thấu tim, tiếp lấy dùng sức khươi một cái, đem Lý Can thì thế thật cao cử trên không trung, lại dùng lực vung, đập về phía thành đoàn Viên quân trong, nhất thời đập ngã một cái mảnh nhỏ Viên binh.

"Thiên vương tướng quân! "

"Thiên vương tướng quân! "

"Thiên vương tướng quân! "

Còn dư lại năm mươi kỵ Thiết Huyết Quân cùng nhau quát. Tuy là năm mươi thanh âm của người cũng không phải là rất chấn động, lại làm cho tất cả mọi người cảm thụ được cái loại này thế không thể đỡ khí thế.

Lúc này trời đã sáng choang, Nhiệm Mẫn khoi mào Lý Can thì thế nhất cử nhất động, đều bị Viên binh thanh thanh sở sở, đối mặt với Nhiệm Mẫn như vậy phi nhân loại biểu hiện, Viên quân đích sĩ khí lần nữa hạ thấp băng điểm.

Trương Huân đến loại tình huống này, không khỏi giật dừ, hét lớn một tiếng: "Hắn lợi hại hơn nữa cũng là một cái người, thể lực cũng có hao hết lúc sau, nếu ai dám can đảm sợ địch không tiến lên, định trăm không tha! "

Viên binh lại Trương Huân quân lệnh dưới không thể không nỗ lực về phía trước, cùng nhau gào thét đem Nhiệm Mẫn cùng còn lại năm mươi kỵ lần nữa vây ở chính giữa. Nhiệm Mẫn bước lên trước, nhất định huyết tiên tam xích, lại vẫn không thể tới gần Trương Huân.

Lúc này, ở vòng ngoài Lưu Bích, len lén nắm lấy Cung cái tên, tuy là Trương Huân hạ lệnh phải bắt sống Nhiệm Mẫn, nhưng là chỉ cần không phải bán trúng chỗ yếu hại, Trương Huân nhất định sẽ không trách tội.

Nhiệm Mẫn ở chính giữa trái xông bên phải xông, Lưu Bích cười lạnh một tiếng, lặng lẽ nhắm vào, nghĩ thầm: Chỉ cần hắn bắn ra một mũi tên này, Nhiệm Mẫn tất nhiên thụ thương, tiếp lấy chỉ có thể ngoan ngoãn bị bắt! Sau đó chính mình là có thể thăng quan phát tài, ra Nhâm đại tướng quân, cưới vợ tiểu công chúa, đi lên nhân sinh đỉnh phong! Suy nghĩ một chút, nước miếng của hắn đều nhanh chảy ra, lúc này hắn lấy Nhiệm Mẫn không phải một cái tuyệt thế dũng tướng mà là tương lai của hắn. Mắt to công đang ở trước mắt, hắn điều chỉnh tâm tình, muốn lấy nhất tâm tính bình tĩnh nghênh tiếp cuộc sống bước ngoặt. Đúng lúc này, chợt nghe một tiếng giầy cung vang, Lưu Bích thầm kêu một tiếng không tốt!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146: Tướng Tướng xông trận cứu Nhiễm Mẫn, Dương Minh thi kế dụ Trương Huân

"Là ai muốn cướp đại gia công lao! "

Lưu Bích hô to một tiếng, bỗng nhiên quay đầu một, chỉ thấy một chi lang nha tiễn đã bay đến chính mình mặt trước cửa, hắn thậm chí đều không có thời gian a một tiếng, liền kêu lên một tiếng đau đớn ngã quỵ ở dưới ngựa, lúc này trong óc của hắn chỉ là hiện lên một bức tranh: Khi đó Lưu Bích ở dưới ánh tà dương khổ luyện võ nghệ, chẳng biết lúc nào từ bên cạnh đi qua một cái a na đa tư bóng hình xinh đẹp, theo đạo kia tịnh lệ thân ảnh chậm rãi đi qua, hắn từng chiều từng thức đều trở nên duy mỹ lên.

Đó là hắn chết đi thanh xuân!

Làm Lưu Bích rơi xuống thân thể nặng nề mà té xuống đất, tại hắn triệt để mất đi ý thức trước trong nháy mắt, chỉ cảm thấy một trận gió từ bên người thổi qua, phảng phất thể giới này cho hắn một lần cuối cùng cảm ứng. Lưu Bích Từ nhất thời ở dưới tướng lĩnh tướng sĩ trung đưa tới to lớn rối loạn, có chút trung tâm với Lưu Bích người thân tín, bỗng nhiên tức thì cùng nhau đánh tới cái này bắn chết Lưu Bích khách không mời mà đến.

Người nọ thân mặc một bộ Xích cảm bào màu đỏ, trong quần cưỡi một Thanh thông mã, nhãn Viên quân chánh muốn vây công chính mình, hắn bỗng nhiên dùng sức vung, bỏ quên cung tiễn, lại quất ra một bả hàn quang lăm lăm đại đao, thân đao ước chừng dài ba xích, chuôi đao ước chừng bốn năm thước, mặc dù không ra là cái gì tuyệt thế danh đao, lại như cũ làm cho Lưu Bích đại quân không hiểu sản sinh một loại hàn ý. Chỉ thấy hai tay hắn nắm chặt đại đao nơi tay, cổ tay phiến động, đại đao dùng phách, chặt, gọt, thiêu, phách, cắt các loại chiêu thức, ở Viên trong quân tùy ý bay tán loạn. Đại đao chỗ đi qua, không khỏi có người lên tiếng trả lời ngã xuống đất, không ai có thể ngăn cản, hắn ở Viên quân trong dĩ nhiên như vào chỗ không người.

Lưu Bích bộ đội sở thuộc phát sinh rối loạn nơi nào có thể tránh được Trương Huân mắt, hắn không khỏi nhíu nhíu mày, vô cùng không hiểu nói rằng: "Cái này từ đâu tới một viên mãnh tướng? Chẳng lẽ Ngô Minh viện quân đã đến? "

Chỉ chốc lát sau, người đến kia liền tới sát vây quanh Nhiễm Mẫn trong trận, từ bên ngoài hét lớn một tiếng, giết hướng trong trận, lấy ở giữa trận Nhiễm Mẫn đứng hàng đang ra sức chém giết lấy, la lớn: "Thiên vương tướng quân, ta tới giúp ngươi! "

Nhiễm Mẫn cũng đến rồi từ ngoại lai viên dũng tướng, trong lòng vô cùng nghi hoặc: Vì sao người này như vậy lạ mặt? Chẳng lẽ là chủ công mới thu đại tướng hay sao? Nhất định chính là như vậy.

Nhiễm Mẫn không nghi ngờ gì, hét lớn một tiếng: "Các huynh đệ nỗ lực lên! Chủ công viện quân đã đến, mau theo ta giết ra khỏi trùng vây, ngày khác lại báo đáp báo thù tặc! "

Nguyên bản là bị Nhiễm Mẫn giết kinh hồn táng đảm Viên gia tướng sĩ, lại bị bỗng nhiên mà đến quân đầy đủ sức lực như vậy một phen xung phong liều chết, nhất thời đề vòng vây xé ra một cái chỗ rách, Nhiễm Mẫn cùng người đến kia xông ở phía trước, trong lúc nhất thời không người có thể làm, ở Nhiễm Mẫn cùng mới gia nhập tới Tướng trước mặt, Viên quân phòng tuyến dường như gãy đổ thông thường.

Trương Huân sắc mặt tái xanh, phần nộ nói rằng: "Truyền lệnh xuống! Nếu không phải có thể bắt giữ, liền cách giết chó loạn! "

Vậy mà lúc này đã sợ mất mặt Viên quân nơi nào còn có dũng khí lại đi ngăn cản, lúc này Nhiễm Mẫn dẫn dắt còn lại năm mươi kỵ rất nhanh chạy trốn đi, Trương Huân tức giận đến giận dữ, lần nữa hạ lệnh, tổ chức đại quân tiếp tục truy kích.

Năm mươi hai cỡi mã chạy như điên, một lát sau, sau lưng Viên quân bị bỏ lại một cái đoạn, Nhiễm Mẫn mới làm cho mọi người nhất tề xuống ngựa, nghỉ ngơi khoảng khắc. Lúc này, lấy vừa mới tương trợ chính mình người, Nhiễm Mẫn nhìn không được mở miệng hỏi: "Không biết tướng quân đại danh? Một phần của vị tướng quân nào dưới trướng? "

Người nọ ở trên ngựa hướng Nhiễm Mẫn chấp tay nói rằng: "Thiên vương tướng quân dung bầm! Nào đó họ Trương danh Tướng, tự Công Thành, Thanh Châu đông lai nhân sĩ, khi còn bé cùng Thái Sư Từ cùng trường, cùng nhau đi học tập võ, luôn luôn nghe nói Từ Châu mục Ngô công nhân nghĩa tên, sớm có hợp nhau chi tâm. Vừa may Từ Nghĩa huynh Nhất Thư tương yêu, nào đó liền ngày đêm tới rồi Cửu Giang, không ngờ ở chỗ này gặp thể trong dân cư đồn đãi thiên vương tướng quân hơn mười kỵ cùng Trương Huân đại quân chiến đấu kịch liệt. Lúc đó đang đến tướng địch có người đang muốn bắn tên trộm, nào đó tâm trung khí phẫn, liền một mũi tên bắn chết người kia, xông trong sát trận, tới trợ tướng quân. "

Nhiễm Mẫn sau khi nghe xong, cười ha ha một tiếng, "Nguyên lai là Trương Công Thành tướng quân trượng nghĩa viện thủ! Nào đó còn tưởng rằng là chủ công phái tới viện quân, như vậy, nào đó liền trốn nữa, còn phải đi về tiếp tục tha tội Trương Huân đại quân, bằng không một ngày mười vạn binh mã tập kết, tiến sát Phụ Lăng, thì chủ công lâm nguy! "

Tướng Tướng trong mắt tràn đầy nghi ngờ lấy Nhiễm Mẫn, "Thiên vương tướng quân chi tuyệt thế chi dũng, nào đó há có thể không biết, chỉ bất quá nếu như Nhiễm tướng quân lại suất cái này năm mươi kỵ vọt vào, không khác nào khuê dê vào miệng cọp, còn có ý nghĩa gì? Nếu như vì vậy Nhiễm tướng quân gặp bất hạnh, thì Ngô công đại nghiệp lại làm dựa vào người phương nào? "

Nhiễm Mẫn lắc đầu, "Không phải nào đó không chừng mực, nếu như theo đuổi Trương Huân đại quân đi qua, thứ nhất biết hãm chủ công vào hiểm địa, thứ hai, Toàn Tiêu khó có thể đánh hạ, chủ công đại nghiệp ngày nào mới có thể thành tựu? "

"Như thế đại chiến, Ngô công há có thể không biết? Lại thường nghe nói Ngô Công quân sư Vương Thủ Nhân có quỷ thần bất trắc cơ hội, đến lúc đó tất

có diệu kế phá địch, tướng quân cần gì phải Tướng đây hết thấy kéo Vu tự thân? " Tướng Tướng hỏi ngược lại.

"Ta đã phái người hướng chủ công báo tin, chủ công nếu là có kế phá địch, tất sẽ phái người tới cứu viện, ta chỉ cần kiên trì đến chủ công đại quân lúc tới là được, bằng không ta chỉ có thể tận tâm tận lực, tranh thủ thời gian, dù cho liều mạng, cũng Tướng sẽ không tiếc, mới có thể không vác chủ công đại ân."

Tướng Tướng suy nghĩ một chút, không khỏi gật đầu, đúng lúc này, trước mặt lại tới một con khoái mã nhanh chóng tới rồi, la lớn: "Thiên vương tướng quân, thiên vương tướng quân! "

Nhiệm Mẫn ngẩng đầu một, đúng là hân hân qua phái trở về người mang tin tức, Nhiệm Mẫn trong lòng vui vẻ, giục ngựa nghênh đón.

Chỉ thấy tin kia sử dụng tung người xuống ngựa, hướng về phía Nhiệm Mẫn liền báo: "Tướng quân, ta chịu quân sự chi mệnh, trước nhanh lập tức chạy về, truyền quân sự bí mật tin, mời tướng quân xem qua! "

Nhiệm Mẫn mở ra thư tín, nhanh chóng hết, sắc mặt nhất thời trở nên tình lãng, cười lớn tiếng nói: "Quân sự kế sách rất hay, rất hay! "

Tướng Tướng nghe vậy, không khỏi đại hỉ, liền vội vàng hỏi: "Quân sự kế gì? Nếu như nào đó có cần dùng đến chỗ, mời Nhiệm tướng quân phân phó! "

Nhiệm Mẫn nghe xong, luôn miệng nói: "Nếu là có thể được Tướng nghĩa sĩ tương trợ, cảm kích khôn cùng! "

Vừa dứt lời, chỉ nghe được cách đó không xa Trương Huân đại quân lại truy chạy tới, Nhiệm Mẫn vội vã ra lệnh một tiếng, mọi người đang lần nữa phóng người lên ngựa, theo Khúc Đình Sơn phương hướng tây bắc một ngày đường nhỏ trốn tới.

Mới vừa chạy không bao lâu, Nhiệm Mẫn lần nữa hạ lệnh, mọi người dừng lại nghỉ ngơi, Tướng Tướng ngay cả vội vàng khuyên nhủ: "Tướng quân, Trương Huân đại quân cách nơi này không xa, sao không nhiều đi hơn mười dặm làm tiếp nghỉ ngơi và hồi phục? Như vậy, không cần thiết khoảng khắc, quân địch sẽ đuổi theo? "

Nhiệm Mẫn gật đầu, cười ha hả nói rằng: "Công Thành nói như vậy, quả thật không tệ, nhưng là ta liền sợ bọn họ không phải truy. "

Tướng Tướng lo nghĩ, bưng tỉnh đại ngộ nói: "Ta hiểu được! Tướng quân là muốn dụ dỗ quân địch truy kích, kiếm chế Trương Huân đại quân, như vậy, quân sự sẽ có cũng đủ thời gian bố trí phản công, cái này nhất định là quân sự diệu kế. "

Nhiệm Mẫn gật đầu, "Đúng là quân sự kế sách, chế tạo Trương Huân trúng kế, Trương Huân đại quân tất bại không thể nghi ngờ! "

Nhưng là, Trương Huân bị trúng kế sao?

Dưới con thịnh nộ Trương Huân mang theo bộ phận đại quân rất nhanh hành quân truy kích, ở Nhiệm Mẫn hai ba lần mà chạy một chút dừng một chút, truy kích vào trăm dặm, cái này mới ý thức nói vấn đề trong đó. Hân gốc tại chỗ, muốn chỉ chốc lát, hân mới cười lạnh một tiếng, chẳng đáng nói rằng: "Nhiệm Mẫn tiểu nhi thực sự là không biết tự lượng sức mình, dĩ nhiên muốn dùng chính là mấy chục người kiếm chế ta mấy vạn nhân mã? Chẳng lẽ đã cho ta là người ngu hay sao? "

Nghĩ vậy, Trương Huân lập tức đứng dậy, lớn tiếng hạ lệnh: "Người đến, truyền lệnh lui binh! "

Mệnh lệnh vừa mới dưới ra, bỗng nhiên từ đội ngũ phía sau đi tới một con, trong miệng la lớn: "Báo! Hậu quân phát hiện Ngô Minh đại quân tung tích, mời đại Tư Mã định đoạt! "

Trương Huân cười ha ha một tiếng, "Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta! Truyền cho ta quân lệnh, đại quân lập tức khởi hành, chỉ viện hậu quân! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Vương Thủ Nhân bại lui Phụ Lăng, Ngô Lập Nhân khiêu chiến Toàn Tiêu

Vương Thủ Nhân lúc này đại quân đã sắp đến Khúc Đình Sơn, hân nhận được cái kia người mang tin tức lần nữa hội báo sau, không khỏi thở phào nhẹ nhõm: Nhiệm Mẫn không có việc gì, ta an tâm. Cách đó không xa, Khúc Đình Sơn cửa ải chỗ đã bị Trương Huân bình mã chiếm lĩnh, lúc này đang mất hồ đầm đầm lấy Vương Thủ Nhân đại quân tới phương hướng.

Lần này Vương Thủ Nhân mang đến Hoa Vinh cùng tiến thủ, Ngô Lập Nhân Thần Uy Quân cùng Điền Phục Đan Dương binh mỗi bên 5000 người, Vương Thủ Nhân cũng không có gấp tiến công, cùng Viên quân giằng co sau nửa canh giờ, hán liền hạ lệnh, người bắn nỏ trước cùng tiến lên trước, mọi người giương cung kéo giây cung, phân mấy đội, từng cái hướng về Viên quân thả một đợt mưa tên. Viên quân thấy thế, cái khiên binh tất cả đều dựng thẳng lên đại khiên, đại quân nhao nhao núp ở cái khiên binh sau đó lên. Một lát sau, chiến trường bỗng nhiên truyền đến đại đội binh mã hét hò, Viên quân vốn cho là chỉ ít cung tiễn muốn thả cái ba luân ở trên mới biết đình chỉ, nào nghĩ tới kết thúc như vậy. Ngay sau đó Vương Thủ Nhân hạ lệnh bộ binh nhao nhao lao ra, đánh tới Viên quân. Vương Thủ Nhân dưới quyền bộ binh một phần là pha trộn rồi Đan Dương binh năm nghìn Thần Uy Quân, một phần khác là thuần chánh Đan Dương binh, trải qua Thái Sử Từ cùng Vương Thủ Nhân một lần nữa huấn luyện, lúc này năng lực chiến đấu đã có tăng lên rất nhiều.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Đan Dương binh binh chủng kỹ năng Đồng Cừu phát động, Vương Thủ Nhân dưới quyền hết thấy Đan Dương binh vũ lực + 2. "

Đan Dương binh hán là vững vàng áp chế Trương Huân đại quân a !? Ngô Lập Nhân trong lòng chỉ có lo nghĩ không phải nào, nếu là có hiện đại thông tin thủ đoạn, có thể thực sự lý giải chiến trường động thái. Hán cũng sẽ không như thế. Được rồi, Trương Huân tứ duy thuộc tính còn không có kiểm tra đo lường qua, Ngô Lập Nhân kêu to thất sách.

"Hệ thống, mau mau kiểm tra đo lường Trương Huân thuộc tính. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Huân tứ duy thuộc tính vì vũ lực 78, chỉ huy 85, trí lực 82, chính trị 68. Kiểm tra đo lường đến Trương Huân sở hữu kỹ năng Khi Lãng -- làm đối thủ trí lực không cao Vu tự thân 10 điểm lúc, tự thân trí lực làm thời đề thăng 4 điểm, làm đối thủ trí lực cao hơn tự thân 10 điểm lúc, tự thân trí lực làm thời rơi chậm lại 4 điểm. Kiểm tra đo lường đến Trương Huân chịu đến Vương Thủ Nhân trí lực ảnh hưởng, trước mặt trí lực giảm xuống tới 78. "

Nghe được hệ thống kiểm tra nội dung, Ngô Lập Nhân dường như hiểu một sự tình, dừng tướng xứng cái lợi hại mưu sĩ vẫn là vô cùng trọng yếu, hán đang suy nghĩ, có phải hay không muốn triệu hoán một cái thiên mưu sĩ phương hướng nhân tài, hay hoặc là đem Trần Đăng điều cho Nhiệm Mẫn là phụ trợ?

Viên quân đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, nhao nhao cầm vũ khí lên, cùng nhau lao ra, nghênh hướng Vương Thủ Nhân đại quân. Nhưng mà vốn là bị Nhiệm Mẫn cùng dưới trướng hán Thiết Huyết Quân đánh hoàn toàn mất đi lòng tin, sĩ khí cùng quân tâm đã hạ thấp bằng điểm chính bọn họ, vừa xong lại nữa rồi địch nhân, bất minh sở dĩ dưới tình huống, Viên quân còn muốn có thể tìm về một cái lòng tin, vừa tiếp xúc, mới phát hiện, thì ra thế giới vẫn là tàn khốc như vậy. Đan Dương binh cùng Thần Uy Quân sức chiến đấu không có chút nào so Thiết Huyết Quân kém, chỉ là hiện tại thiếu cái loại này thấy chết không sờn khí thế.

Viên quân nhất thời lần nữa đại loạn lên, Vương Thủ Nhân dẫn dắt mười ngàn đại quân dĩ nhiên đem Trương Huân hậu quân bốn vạn nhân mã xung phong liều chết chạy trốn tứ phía. Chiến đấu trải qua nửa canh giờ, Trương Huân hai vạn đại quân rút cục chạy tới, đến trên chiến trường tình huống, Trương Huân không chút do dự phát khởi xung phong mệnh lệnh.

Lúc này, chạy tán loạn Viên quân đến rồi Trương Huân, phảng phất tìm được chủ kiến, tìm được phải chiến đấu tiếp dũng khí, dù sao Trương Huân đã tự tay chém giết mười mấy chạy tán loạn tướng sĩ.

Mà Vương Thủ Nhân, đến Trương Huân suất đại quân phản hồi, không chút do dự hạ rút quân mệnh lệnh, tuy là trước mắt mới chỉ Thần Uy Quân cùng Đan Dương binh vẫn là vững vàng chiếm thượng phong, thế nhưng Vương Thủ Nhân nhưng không có ham chiến, đại quân nhanh chóng cùng nhau rút lui hướng Phụ Lăng phương hướng.

Đến Vương Thủ Nhân lập tức hạ lệnh rút quân, hán không khỏi cười ha ha một tiếng: Nhất định là Vương Thủ Nhân biết hán kế dụ địch bị ta nhìn thấu, mới hốt hoảng chạy trốn, ta há lại có thể cho người như nguyên! Truyền lệnh, đại quân tiếp tục truy kích, chớ chắc chắn Vương Thủ Nhân đại quân tiêu diệt.

Trương Huân biết chi đội ngũ này nhất định là Ngô Minh chủ lực, nếu như tiêu diệt Vương Thủ Nhân cái này hơn một vạn binh mã, Toàn Tiêu chi vậy tự giải, thậm chí còn có khả năng đoạt lại mất đi Trừ Huyện, Đông Thành, tiến tới xâm cướp Nghiễm Lăng, Đan Dương các loại Quận. Vương Thủ Nhân binh thiếu, chỉ có hơn một vạn người, mà Trương Huân tuy là trải qua mấy ngày liên đại chiến, bị Nhiệm Mẫn ngược sát, hơn nửa vừa mới Vương Thủ Nhân một phen xung phong liều chết, chín chục ngàn đại quân chỉ có sáu chục ngàn tả hữu, thế nhưng vẫn là Vương Thủ Nhân mấy lần, Vương Thủ Nhân dưới trướng vừa không có Nhiệm Mẫn như vậy nghịch thiên dũng tướng, hán tin tưởng vô cùng có thể đem Vương Thủ Nhân đại quân một lần hành động tiêu diệt.

Trương Huân đại quân tấn bắt đầu, hướng về Phụ Lăng Vương Thủ Nhân lui lại phương hướng đuổi theo.

Wương Thủ Nhân đại quân trải qua một đêm Bôn Tập, dường như thể lực cũng sắp không chống đỡ được nữa, chạy hơn mười dặm liền dừng lại nghỉ ngơi khoảng khắc, thám tử báo cáo Trương Huân đại quân lại muốn đuổi kịp lúc, Vương Thủ Nhân lần nữa hạ lệnh đại quân hướng Phụ Lăng phương hướng đi vội.

Mà Ngô Lập Nhân lần nữa mang theo Hoa Vinh, dẫn còn dư lại năm nghìn Thần Uy Quân, đi tới Toàn Tiêu dưới thành, lần này Ngô Lập Nhân không có trước tiên đi vào khiêu chiến, mà là tay hướng trên tường thành cột cờ chỉ một cái, lấy Hoa Vinh nói rằng: "Hoa tướng quân, người có thể một mũi tên bắn đoạn quân địch cột cờ hay không? "

Hoa Vinh gật đầu, vô cùng kính cẩn đáp: " mặt tướng liền bêu xấu! "

Nói xong, đem công ở sau lưng Cung gỡ xuống, dựng lấp tên tên, dùng sức mở, căng dây cung như trăng, buông lỏng tay, tên mang theo lực lượng khổng

lở xồng về trên thành tường Viên quân cột cờ. Trong nháy mắt, chỉ kia đón gió tung bay "Kỷ" tự đại kỷ lên tiếng trả lời mà đứt, lập tức liền từ trên cột cờ bay xuống. Ngô Lập Nhân không khỏi hướng Hoa Vinh tới, trong miệng khen: "Hoa tướng quân Tiễn Thuật Vô Song, thật là khiến người ước ao, cho dù Lý Quảng phục sinh, cũng không gì hơn cái này! "

Hoa Vinh nghe được Ngô Lập Nhân như vậy tán thưởng, không khỏi kinh sợ nói: "Chủ công khen trật rồi! Vinh thật không dám nhận, phi tương Lý Quảng đúng là mặt tướng kính phục người! "

Ngô Lập Nhân không có nói nữa, chỉ là dưới trường chúng quân sĩ nhất thời cùng hô lên: "Tốt! Tốt! Tốt! ", trong lúc nhất thời sĩ khí đại thịnh, mà trên tường thành thủ vệ nhao nhao sắc mặt đại biến, đã sớm chạy vội đi báo cáo Kỷ Tăng Chân đi.

"Báo! Ngoài thành quân địch lại tới khiêu chiến! "

Kỷ Tăng Chân vô cùng không nịnh được nói rằng: "Ta đã nói bao nhiêu lần rồi, phàm là có người tới khiêu chiến, coi như không nghe được, không muốn trở lại hội báo, chỉ cần không có công thành, liền làm cái gì cũng không nghe được. "

sĩ tốt liền thanh gươm đầu, nói tiếp: "Chỉ là có một tướng địch, Tiễn Thuật Vô Song, một mũi tên đã đem trên đầu tường soái kỳ cột cờ bắn đoạn, tiểu nhân không dám giấu giếm không báo. "

Nghe xong cái này, Kỷ Tăng Mãnh không khỏi giận dữ nói: "Đại ca, Ngô Minh tiểu nhi khinh người quá đáng! Kỷ Khương xin đánh! "

Kỷ Tăng Chân lắc đầu, "Tăng Mãnh, cổ của người cùng cột cờ người nào cứng hơn? Chớ không phải là người cho rằng người có thể trốn được tướng địch thần tiên thủ mũi tên sao? Lần trước Ngô Minh tự mình xuất chiến, nhưng vẫn không nhìn thấy như thể danh thần tiên thủ buông tha một chi tên bắn lên, tới là có ý dụ đại quân ta ra khỏi thành. Lần này lại tới, tất có mưu đồ, các người lui, nhưng có nói nữa xuất chiến giả, giết không tha! "

Tuy là Kỷ Tăng Chân không cho phép bất luận kẻ nào ra khỏi thành nghênh chiến, nhưng là hấn vẫn như cũ vẫn là mang theo Kỷ Tăng Mãnh cùng Kiều Nhụy cùng nhau leo lên tường thành, mảnh nhỏ quan sát kỹ lấy Ngô Lập Nhân đại quân.

Lúc này Ngô Lập Nhân đi lên trước, lớn tiếng nói: "Tướng địch nghe, lần trước chi chiến không có tận hứng, các người nếu là có chút đảm khí, nhanh lên ra khỏi thành sẽ cùng ta đại chiến ba trăm hiệp, không muốn vẫn tránh ở trong thành làm rùa đen rút đầu! "

Kỷ Tăng Mãnh lần nữa hướng Kỷ Tăng Chân, hấn ai một cái tiếng, lờ ra đến khoe miệng vẫn là không có nói ra, Kỷ Tăng Chân vẻ mặt ngưng trọng phương pháp tu từ Ngô Minh đại quân quan sát đến, lắc đầu, lần nữa cường điệu: "Bất luận kẻ nào không được ra khỏi thành nghênh chiến! Người trái lệnh trăm! "

Lúc này, Ngô Lập Nhân đến không có bất kỳ đáp lại, hấn chú ý tới trên tường thành Kỷ Tăng Chân đám người ở quan sát, lại không nói tiếng nào, không khỏi cười ha ha: "Các người chớ không phải là sợ Hoa Vinh tướng quân Vô Song thần kỹ năng? Yên tâm, ta nói rồi, ta muốn dựa vào bản lĩnh thật sự đánh thắng các người, Hoa tướng quân tuyệt sẽ không thả một chi tên bắn lên. "

Nói xong, quay đầu cho Hoa Vinh làm cái nháy mắt, Hoa Vinh cười cười, sẽ bị lên trường cung gỡ xuống, hai tay vừa dùng lực, chỉ nghe "Xoạt xoạt " một tiếng, trường cung lên tiếng trả lời mà đứt, tiếp lấy dùng sức hướng trên mặt đất ném một cái.

"Đến không có? Hoa Vinh tướng quân đã đem bảo Cung bẻ gãy, các người còn có cần gì phải cố kỵ? " Ngô Lập Nhân lần nữa la lớn.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Kỷ Tăng Mãnh khiêu chiến chịu Trượng trách, Kỷ Tăng Chân dạ tập trung hỏa kế

Lúc này, Hoa Vinh đi lên trước, hướng về phía Ngô Lập Nhân nói rằng: "Chủ công, theo như mặt tướng góc nhìn, cái này Toàn Tiêu trong thành đều là chút nhất gan Phi loại, ở đâu có người dám ra khỏi thành đánh một trận! Chớ nói bẻ gãy mặt tướng chi Cung, chính là chủ công tay không, bọn họ cũng không dám ra khỏi thành đánh một trận. "

Hoa Vinh cố ý nói rất lớn tiếng, trên thành tường, Kỷ Tăng Chân cùng Kỷ Tăng Mãnh nghe được thanh thanh sở sở, chân chân thiết thiết, Kỷ Tăng Mãnh lớn tiếng nói: "Đại ca! Kỷ Khương xin đánh, như không hề địch, cam tâm quân lệnh! "

Kỷ Tăng Chân đến ngoài thành Ngô Lập Nhân cùng Hoa Vinh tùy ý khiêu khích, càng thêm kiên định Ngô Lập Nhân là kẻ dụ địch ý tưởng. Hấn không để ý tí nào Kỷ Tăng Mãnh, trực tiếp đi xuống tường thành, lưu lại Kỷ Tăng Mãnh một người ở trên thành tường, đón gió mát trật tự.

Ngô Lập Nhân đến Kỳ Tăng Chân xoay người ly khai, trong lòng không khỏi đại hi: Đến chính mình đạo diễn tuồng vui này lại một lần thành công mà lừa gạt ở đối thủ!

Nhưng mà Ngô Lập Nhân biết lúc này còn chưa phải là cao hứng lúc sau, Vương Thủ Nhân cùng Nhiễm Mẫn một ngày chưa có trở về, hẳn một ngày không thể buông lỏng cảnh giác, một cái sơ sẩy, bị Kỳ Tăng Chân nhìn thấu, liền tiền công tấn khí. Cho nên hắn tiếp tục làm cho dưới trướng tướng sĩ nhọc mắng lên, mắng một hồi, lại để cho bọn họ ngón ngang nằm trên mặt đất nghỉ ngơi.

Kỳ Tăng Mãnh lần nữa đi tới Kỳ Tăng Chân trước mặt, chờ lệnh nói: "Quân địch hiện tại bỏ mặc phòng thủ, chính là một cơ phá địch lúc, mời tướng quân sự chấp thuận mặt tướng xuất chiến! "

Kỳ Tăng Chân nghe được Kỳ Tăng Mãnh nói như thế, không khỏi giật dừ nói: "Ta đã ba lệnh ngũ thân: Có nữa dám can đảm xin đánh giả, định trăm không tha! Người dám không nhìn ta chỉ tướng lệnh, trong mắt còn có ta người cầm đầu này sao? Không giết người ta dùng cái gì thống lĩnh Toàn Tiêu thành tam quân tướng sĩ? Người đến, đem Kỳ Tăng Mãnh đẩy ra bên ngoài trướng, trăm cật báo lại! "

Kỳ Tăng Chân lời nói xong, nhất thời làm cho Kiều Nhụy sợ được sắc mặt kịch biến, hắn vội vã quỳ xuống thỉnh cầu nói: "Mời tướng quân tạm hơi thở lùi đình con giận! Tăng Mãnh tướng quân khiêu chiến sốt ruột, chỉ là vì sớm ngày phá địch, mong rằng tướng quân tại hắn một lòng vì nước tận trung mặt trên, tha cho hắn một mạng! "

Kỳ Tăng Mãnh cũng sắc mặt khó mà quỳ trên mặt đất, hắn không biết như thế nào mở miệng cầu mình cùng bào đại ca, chỉ là cúi đầu không nói được một lời.

"Hanh! Nếu không phải Kiều tướng quân vì người cầu tình, người tiểu khó bảo toàn tánh mạng! Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha! Người đến, đem Kỳ Khương lôi ra bên ngoài trướng trọng đại năm mươi quân côn, rắn đe! Nếu như có nữa dám can đảm nói nữa xuất chiến giả, định trăm không buông tha! "

Kỳ Tăng Mãnh ngạnh sinh sinh đã trúng năm mươi quân côn, tuy là hành hình tướng sĩ thủ hạ lưu tình, vẫn là lưng khắp nơi là huyết. Hạ nhân đem đỡ đến trong đại trướng, lại gọi tới chữa bệnh quan vì đó bôi thuốc, Kỳ Tăng Mãnh dĩ nhiên một tiếng cũng không có kêu gọi ra.

Là ngày đêm, Kỳ Tăng Chân đi tới Kỳ Tăng Mãnh trong đại trướng, Kỳ Tăng Chân lấy nằm lý ở trên giường Kỳ Tăng Mãnh, thờ dài một tiếng, ngồi xuống Kỳ Tăng Mãnh mép giường. Kỳ Tăng Mãnh đến hắn tới, mặt không vẻ giận đem lác đầu một cái, không đi Kỳ Tăng Chân.

Kỳ Tăng Chân lác đầu, "Tăng Mãnh a! Người cũng đừng cùng vi huynh dỗi! Hôm nay Ngô Minh tại ngoại kêu gào như tư, lại lệnh quân sĩ như vậy hành vi, nhất định là kẻ dụ địch, ta há có thể không biết? Nếu như lệnh người xuất chiến, một là không là Ngô Minh đối thủ, thứ hai, Hoa Vinh Tiền Thuật như thần, làm sao có thể phòng? Vi huynh thực sự là vì tốt cho người, mới ra hạ sách này. "

Kỳ Tăng Mãnh vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, nằm lý ở trên giường vẫn không nhúc nhích.

"Đánh người, vi huynh trong lòng cũng vô cùng khó chịu! Thế nhưng nếu ngô chịu đại tướng quân chi tha, nhất định tận tâm tận lực! Người nếu như quá thì trách ta đi! Đánh người, thứ nhất có thể cứu người chi mệnh, thứ hai có thể ổn định quân tâm, vi huynh không hối hận. "

Kỳ Tăng Mãnh nghe thế bỗng nhiên quay đầu, lần này kéo theo trên lưng vết thương, đau hắn cau mày, nhưng mà hắn vẫn cắn răng không có gọi ra, hắn lấy Kỳ Tăng Chân, trong miệng gian nan nói rằng: "Đại ca, người một mực cẩn thận như vậy cẩn thận, nhưng là, bây giờ tình thế, nếu không phải xuất kỳ binh dùng cái gì phá địch? Huống hồ binh pháp hư thực khó dò, đại ca lẽ nào quên trước đây Từ Ninh cùng Vuur Thông nhị tướng dụ địch chi mưu từ? "

Những lời này nói xong, Kỳ Tăng Chân bỗng nhiên đứng lên, sắc mặt đại biến, hắn dùng lấy một loại ánh mắt không thể tin nhìn Kỳ Tăng Mãnh, tiếp lấy lại chợt lác đầu: "Không có khả năng, không thể! Bây giờ Ngô Minh cùng Quách Khản hai đường đại quân nguy cấp, tất nhiên không thể ra thành nghênh chiến! Thọ Xuân cũng sẽ không có nhiều lắm binh lực, sẽ không. "

Kỳ Tăng Mãnh giùng giàng nửa nằm, dùng cánh tay chống đỡ chính mình, hướng về phía Kỳ Tăng Chân nói rằng: "Đại ca! Trên chiến trường tình thế thay đổi trong nháy mắt, luôn luôn người không ngờ trước được tình huống! Theo như đệ góc nhìn, không bằng thừa dịp lúc ban đêm tập kích doanh trại địch, ban ngày quân địch đã cho ta quân sợ chiến, quân địch tất nhiên sẽ không phòng bị, nếu như tập kích doanh trại địch, nhất định có thể đại hoạch toàn thắng! "

Kỳ Tăng Chân nghĩ chi nhiều lần, vẫn là lác đầu, "Vương Thủ Nhân dụng binh như thần, há có thể sẽ không đề phòng có nhân kiếp doanh? Huống hồ quân ta tuy nhiều, cũng không có thể dùng chi tướng, ai, như vậy thế nhưng a! "

Kỳ Tăng Mãnh tiếp tục giãy giụa nói nói: "Đại ca, đệ hiện tại tại thân thể bất tiện, không thể là đại ca phân ưu, nhưng ta cử một người, có thể phá địch giết tặc! "

"Tăng Mãnh nói, chẳng lẽ là Toàn Tiêu thành tử lao trong một cái? " Kỳ Tăng Chân dường như bỗng nhiên nghĩ tới, liền vội vàng hỏi.

"Chính là người này! Người này võ nghệ không hề ta phía dưới, kiến thức đảm lược cũng không yếu Vu huynh trưởng, chỉ bất quá bởi vì từng giết Toàn Tiêu Huyện giáo úy, bị dưới vào tử lao, ta thấy hắn nghi biểu bất phàm, liền làm chủ không có giết hắn, không biết đại ca nghĩ như thế nào? "

Kỳ Tăng Chân ở trong màn đi mấy bước, khó dưới quyết đoán, Kỳ Tăng Mãnh hướng Kỳ Tăng Chân xá một cái: "Đại ca, không nên do dự nữa! Tận dụng thời cơ a! "

"Tăng Mạnh, người nọ tuy là đích xác là một nhân tài, tuy nhiên lại vẫn đối với bề hạ có rất sâu thành kiến, quyết định không chịu vì bọn ta cống hiến, bằng không ta làm sao có thể vẫn làm cho hắn nhốt tại trong lao! Nếu như tập kích doanh trại địch, ta đây liền tự mình ra khỏi thành, thành bại, nhất cử ở chỗ này! "

Kỷ Tăng Chân cuối cùng quyết định: Đã như vậy, ta đây liền liều mạng một hồi trước.

Kỷ Tăng Mạnh gật đầu, hướng về Kỷ Tăng Chân ôm quyền nói rằng: "Chúc huynh lớn lên bại Ngô Minh, chiến thắng trở về mà quay về! "

Buổi tối, yên tĩnh, chỉ có đầy trời đầy sao vẫn còn ở lóe lên lóe lên. Kỷ Tăng Chân cùng Kiều Nhụy phân biệt lĩnh mười ngàn đại quân từ Toàn Tiêu thành lặng lẽ đi ra, hướng về Ngô Lập Nhân đại doanh lao thẳng tới. Lúc này Ngô Lập Nhân trong đại doanh đèn đuốc sáng trưng, trong doanh trường, phảng phất có bóng người đang nhấp nháy.

Kỷ Tăng Chân ra lệnh một tiếng đại quân liền vào như thủy triều reo hò tràn hướng Ngô Lập Nhân đại doanh. Nhưng mà, Kỷ Tăng Chân lo lắng rốt cục xảy ra, trong doanh trường không có một bóng người, trong màn rất nhiều rơm rạ ghim thành thảo nhân, còn bày đặt tiêu thạch dầu hỏa lưu hoàng các loại vật dẫn hỏa. Kỷ Tăng Chân hô to một tiếng, "Mau bỏ đi! "

Lúc này, đại doanh bốn phía bỗng nhiên vang lên đại quân hét hò, tiếp lấy từng nhánh hỏa tiễn hướng về doanh trường bắn tới, hỏa tên gặp phải doanh trường, lập tức bắt đầu cháy rừng rực, tiếp lấy lại dẫn hỏa trong lầu vật dẫn hỏa, trong nháy mắt, đầy trời hỏa quang, xen lẫn kinh hoàng rên rĩ cùng kêu rên, tràn đầy toàn bộ buổi tối.

Ngô Lập Nhân đứng ở đằng xa, Hoa Vinh theo sát tả hữu, mắt nhìn Kỷ Tăng Chân đại quân lúc này đã không hề chiến ý, chỉ lo chạy trốn, hắn liền hô to một tiếng: "Xông lên a! " xung trận ngựa lên trước, xông về chạy trốn bốn phía Viên quân.

Chém giết nửa canh giờ, chạy thoát Viên quân bắt đầu may mắn, mà ước chừng sáu, bảy ngàn người thật bất hạnh chết ở trong biển lửa cùng Ngô Lập Nhân đại quân trong vì sát chi trung.

Khói thuốc súng tán đi, theo Ngô Lập Nhân bên cạnh thiếp thân bảo hộ hắc Hoa Vinh cảm thán nói: "Quân sư quả nhiên liệu sự như thần! Trận chiến này đại thắng sau đó, sợ rằng về sau Kỷ Thân cũng không dám nữa ra khỏi thành! "

Ngô Lập Nhân ngồi trên lưng ngựa, nhìn còn không có tắt hỏa hoạn, Ngô Lập Nhân cảm khái vạn phần, "Quân sư chỉ mưu, quả thực không phải bọn ta có thể thất cùng! Chỉ bất quá, doanh trường đồ quân nhu đều là hủy, bọn ta mau mau lui về Phụ Lăng, đợi quân sư tin tức, không biết quân sư có hay không có thể chiến thắng trở về mà về! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Vương Thủ Nhân kế đốt Táng Ô Phong, Nhiễm thiên vương quyết chiến Khúc Đình Sơn

Bóng đêm thật sâu, Vương Thủ Nhân suất đại quân dọc theo đường đi bên đi bên nghỉ ngơi, thẳng đến màn đêm buông xuống vẫn như cũ còn không có chạy tới Phụ Lăng. Đúng lúc này, một người cỡi ngựa từ Phụ Lăng thành phương hướng đi nhanh tới, nhìn thấy Vương Thủ Nhân sau, tung người xuống ngựa, lớn tiếng nói: "Bảo quân sư! Phát hiện chủ công trú quân đại doanh hỏa bắt đầu, thuộc hạ phụng mệnh lập tức báo lại! "

Wương Thủ Nhân gật đầu, chân mày vẫn còn đang khóa chặt, nhìn Trương Huân đại quân đuổi tới phương hướng.

"Chuẩn bị nghênh địch! "

Wương Thủ Nhân ra lệnh một tiếng, tam quân tướng sĩ lập tức dọn xong trận thế, Thần Uy Quân cùng Đan Dương binh phía trước, cung tiễn thủ ở phía sau, mắt hồ đầm đầm chờ đợi con mồi xuất hiện.

Theo Trương Huân đại quân tiến vào trong tầm mắt, Vương Thủ Nhân lần nữa hạ lệnh: "Cung tiễn thủ, chuẩn bị bắn cung! "

Mệnh lệnh từng tầng một nhấn nhá đến mỗi cái tướng sĩ trong tai, chỉ thấy Vương Thủ Nhân vung tay lên, cung nỏ tay vạn tên cùng bắn, bắn về phía vừa mới đuổi tới Viên quân tiên quân. Trương Huân nào nghĩ tới Vương Thủ Nhân bỗng nhiên dừng lại, trong hốt hoảng, hắn vội vàng hạ lệnh đại quân tạm thời triệt thoái phía sau, chỉnh đốn trận hình, làm cho cái khiên binh lần nữa ở mũi nhọn phía trước, cung tiễn thủ cũng điều tới, cẩn thận hướng Vương Thủ Nhân đại quân di động tới.

Đang ở Trương Huân cẩn thận điều binh lúc, Vương Thủ Nhân đã mệnh lệnh Thần Uy Quân lặng lẽ tới gần, làm Trương Huân đại quân cách các nàng còn

có mấy thập bộ lúc sau, Thần Uy Quân chợt bộc phát ra khí thế kinh người, cùng kêu lên hô "Thần Uy Thần Uy, vô kiên bất tòng!" xông về Viên quân. Mà phía sau Đan Dương tử cũng theo Vương Thủ Nhân ra lệnh một tiếng, cấp tốc hướng về Viên quân xung phong đi qua.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Đan Dương binh binh chủng kỹ năng Đồng Cừu phát động, Vương Thủ Nhân dưới trướng hết thấy Đan Dương binh vũ lực + 2."

Nghe được hệ thống nêu lên, Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm cầu khẩn: Hệ thống a hệ thống a, người nhất định phải phù hộ Vương Thủ Nhân cùng Nhiệm Mẫn! Dù sao cũng là người gọi tới.

"Xin lỗi tức chủ, bốn hệ thống triệu hoán qua vô số lần nhân vật lịch sử, cuối cùng vẫn trở về lịch sử nhân tài sở cư khô, một vốn một lời hệ thống mà nói, không có bất kỳ khác biệt."

Ngô Lập Nhân nhất thời cảm giác mình rất hai, cùng hệ thống nói những thứ này, đơn giản là đàn gảy tai trâu.

Theo Thần Uy Quân đánh bất ngờ, trong nháy mắt làm rối loạn Trương Huân đại quân trận hình, tiếp lấy hội hợp Đan Dương binh, hai chi tinh nhuệ chi sư cùng nhau xung phong liều chết, Trương Huân vừa mới tổ chức trận hình tấn công lần nữa bị đánh loạn.

Trương Huân nhất thời tức giận không ngớt, nơi này địa hình hắn không biết, Vương Thủ Nhân chiếm giữ đất này lợi, lần nữa để cho mình ăn người cầm thua thiệt. Trương Huân hạ lệnh hậu quân rất nhanh theo vào, quyết tâm các loại đại quân tập hợp, lấy tuyệt đối binh lực ưu thế sẽ đi quyết chiến.

Đúng lúc này, từ hậu quân chạy như bay tới lính liên lạc, lăn xuống ngựa, trong miệng hô to: "Đại Tư Mã, việc lớn không tốt rồi!"

Trương Huân lập tức xiết kiểm nơi tay, chỉ vào tên kia lính liên lạc, "Từ đâu tới thứ không biết chết sống, dám ở chỗ này tà thuyết mê hoặc người khác, loạn quân ta tâm!"

lính liên lạc vội vã quỵ xuống cầu xin, "Đại Tư Mã tha mạng, đại Tư Mã tha mạng! Tiểu nhân quả thật có việc gấp bảm báo, mới vừa từ hậu quân truyền đến tin tức, Khúc Đình Sơn cạnh Táng Ô Phong nổi lên hỏa hoạn, ánh lửa ngút trời dựng lên, hơn vài chục dặm đều có thể đến."

Nghe đến lời này, Trương Huân vội kiểm trong tay hầu như dẫn đo bất ổn, cả người suýt chút nữa cũng muốn té ngã xuống đất. Táng Ô Phong là Trương Huân gần mười vạn đại quân đồ quân nhu lương thảo tạm thả chỗ, bây giờ nấu cơm, tất là bị người đánh trộm sở trí. Tục ngữ nói, binh mã không nhích, lương thảo đi đâu, nếu là không có lương thảo, mười vạn đại quân cũng là trong nháy mắt gian liên sụp đổ.

"Mời đại Tư Mã mau mau lập kế hoạch, bằng không một ngày tin tức truyền ra, quân ta quân tâm tất loạn!" lính liên lạc vẻ mặt lo lắng lấy Trương Huân.

Trương Huân một tay nắm chặt nắm tay, tay kia bắt lại chuỗi kiếm, cuối cùng thở dài một hơi, bất đắc dĩ nói rằng: "Truyền cho ta quân lệnh, lệnh hậu quân thay đổi tiền quân, tốc độ lui lại, trung quân cũng phải cẩn thận lui lại, tiền quân đi đoạn hậu, tha trụ Vương Thủ Nhân đại quân, như không hề nghe quân lệnh giả, giết không tha!"

Trương Huân lặng lẽ bỏ chạy rồi trung quân cùng hậu quân, trước quân ở không biết chuyện dưới tình huống bị hạ tử mệnh lệnh, bọn họ rơi vào đường cùng, chỉ có thể gắt gao ngăn trở Vương Thủ Nhân Thần Uy Quân cùng Đan Dương binh xung phong. Vương Thủ Nhân lúc này rất cực chú ý tới Viên quân không thích hợp chỗ, hắn vội vã làm cho Thần Uy Quân cùng Đan Dương binh tạm hoãn tiến công, trong lòng một cân nhắc, liền nghĩ thông suốt: Nhất định là Nhiệm Mẫn đánh bất ngờ Táng Ô Phong thành công.

Giặc cùng đường chó truy, Vương Thủ Nhân cũng không có nghĩ qua muốn đem Trương Huân lưu lại, chỉ là trước mắt chỉ này bị cho rằng bỏ tốt Viên quân đi đoạn hậu bộ đội, Vương Thủ Nhân nổi lên tâm tư. Trải qua chém giết, còn thừa lại Viên quân sĩ binh ước chừng năm, sáu ngàn người, cấp thiết tiến công dưới, ngược lại biết đề cho bọn họ cùng chung mối thù, tạo thành thương vong không cần thiết. Vương Thủ Nhân làm cho Thần Uy Quân cùng Đan Dương binh phân biệt đi vòng qua hai bên, mà cung nỏ tay càng là đem tên đã trên dây, hướng ngay lòng vẫn còn sợ hãi Viên quân.

Vương Thủ Nhân tiến lên, làm người ta kêu gọi: "Các người nghe cho kỹ! Trương Huân tiểu nhi suất mười vạn đại quân xâm phạm, lương thảo đã bị nhà của ta quân sư dùng kế đốt. Trương Huân rơi vào đường cùng, suất quân hốt hoảng chạy trốn, chỉ để lại các người vì bọn họ chạy trốn tranh thủ thời gian, các người cam tâm sao? Theo như vậy một tên tướng quân, lại có cái gì tiền đồ? Chủ công nhà ta nhân nghĩa trải rộng tứ hải, có thể các người đều nghe qua, bây giờ các người đã không đường có thể trốn, hà tất vì như vậy người vô tình bán mạng? Chỉ cần các người bằng lòng bỏ vũ khí xuống đầu hàng, chủ công nhất định sẽ nhìn kỹ các người vì thân tín, vì huynh đệ!"

Mấy câu nói, nguyên bản vẫn là không có mấy người tin tưởng, thế nhưng lấy Trương Huân thực sự bỏ lại bọn họ mặc kệ, người càng ngày càng nhiều nguyên rửa máng lên, oán giận lên, loại tâm tình này một ngày lan tràn ra, liền trong nháy mắt ảnh hưởng mọi người.

"Chúng ta bây giờ không có cần phải vì Viên gia triều đình bán mạng, còn bồi tiêu cực với một nghịch tặc tội danh! Bọn họ vô tình, cũng không thể trách chúng ta bất trung, gièm! "

Có một người dẫn đầu hô lên, ngay sau đó người càng ngày càng nhiều bỏ vũ khí, la lớn: "Bọn ta nguyện hàng! Bọn ta nguyện hàng!"

Hơi chút có mấy người phản kháng phản tử, trong nháy mắt đã bị đầu hàng người ngay tại chỗ chém giết, cho rằng biểu thị trung thành bằng chứng.

Vương Thủ Nhân lúc này rất cực nhìn không được cười ha ha một tiếng, tất cả kiềm nén cùng tự trách lúc này quét một cái sạch, tuy là làm hại Nhiệm Mẫn đại quân hầu như toàn quân bị diệt, nhưng là cuối cùng vẫn đánh lui Trương Huân tiến công, hơn nữa ở Nhiệm Mẫn cùng Vương Thủ Nhân cộng đồng dưới sự cố gắng, tiêu diệt Trương Huân gần mười vạn người lương thảo, tiêu diệt Trương Huân hơn ba vạn người, thu giảm hơn năm ngàn người, hơn nữa, Ngô Lập Nhân ở Toàn Tiêu một cây đuốc, cũng sắp Kỳ Tăng Chân đốt thống khoái. Sợ là từ đó về sau một đoạn thời gian rất dài, Viên Thuật

lại cũng không thể lực lại phải đại quân trợ giúp Toàn Tiêu, Toàn Tiêu thành đã vật trong bàn tay.

Vương Thủ Nhân phái ra Đan Dương binh cùng cung nỏ tay áp giải hàng tốt chạy tới Phụ Lăng, cùng Ngô Lập Nhân hiệp, mình thì suất lĩnh Thần Uy Quân tiếp tục hướng Khúc Đình Sơn phương đi về phía trước, chuẩn bị nghênh tiếp Nhiệm Mẫn đám người trở về.

Mà lúc này, Nhiệm Mẫn cùng Trương Trương, còn có còn dư lại ước chừng bốn mươi kỵ Thiết Huyết Quân, đang ở một dòng sông nhỏ bên nghỉ ngơi.

Vừa mới Nhiệm Mẫn mang theo Trương Trương còn có năm mươi kỵ, cùng nhau thừa dịp lúc ban đêm xông về Táng Ô Phong đồn cấp lương cho nơi, thủ vệ Viên quân cái nào nghĩ tới cái này lúc sau sẽ có người tới tập kích doanh trại đốt cấp lương cho, chờ phản ứng lại, vừa mới tổ chức một ít chống lại, lại phát hiện Nhiệm Mẫn cùng Trương Trương thật không ngờ dũng không mà khi, điều này làm cho Táng Ô Phong một nghìn thủ vệ nhất thời mất đi hết thấy chống cự lòng tin, cuối cùng, ở chém giết gần năm trăm người dưới tình huống, mà phe mình vẹn vẹn tùy thời mười kỵ dưới tình huống, đem Táng Ô Phong lương thảo kẻ hết đốt rụi.

"Nhiệm tướng quân, trận chiến này thực sự là đại khoái nhân tâm! Cái này chẳng lẽ chính là quân sư kế sách? "

Trương Trương vẫn là vẻ mặt hưng phấn, vừa mới đánh một trận, làm cho hắn cảm nhận được một loại vô cùng cảm giác thỏa mãn.

Nhiệm Mẫn cười ha ha một tiếng, gật đầu, "Kế này thật là lớn hay! Đầu tiên là làm cho Trương Huân đã cho ta các loại là cố ý dụ địch kiềm chế, chờ hắn phát hiện quân sư chủ lực, tất nhiên sẽ chủ động tìm kiếm chính diện quyết chiến cơ hội, kỳ thực quân sư đại quân mới là chân chính kiềm chế Trương Huân. Lại trải qua này gấp ghềnh sơn đạo, trộm qua Khúc Đình Sơn, tập kích bất ngờ Táng Ô Phong, gây ông đập lưng ông, rốt cục ra lòng ta đây trong nhất khẩu ác khí! "

"Nhiệm tướng quân, như là đã đại thắng, sao không lập tức chạy về, cùng quân sư hội hợp? "

Nhiệm Mẫn thở dài, nhìn bên người chỉ còn lại bốn mươi kỵ, thở dài nói: "Chủ công đem Thiết Huyết Quân huy nhất năm nghìn kỵ binh tất cả đều giao cho ta thống lĩnh, một trận chiến này, dĩ nhiên hầu như toàn quân bị diệt, ta tuy có công, lại không thể bù đắp ta to lớn qua. Ta muốn ở chỗ này mai phục, đến khi Trương Huân đại quân chạy tán loạn đến đó, ta tất lần nữa nhảy vào trận địa địch, cho dù không thể tru diệt Trương Huân, cũng muốn làm cho hắn, để cho bọn họ, vĩnh viễn nhớ kỹ ta Nhiệm Mẫn! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Trương Công Thành phi mâu đoạn tai trái, Nhiệm thiên vương thiết huyết đúc Thần Kỵ (2 hợp 1)

Mấy câu nói, làm cho Trương Trương lần nữa nhiệt huyết sôi trào, "Trận chiến này nếu có thể vô luận thành công hay không, thiên vương tướng quân uy danh đều là hồi vang rền thiên hạ, có thể cùng thiên vương tướng quân kề vai chiến đấu, thật sự là Trương Trương chi phúc! "

"Có Trương Công Thành tương trợ, nhất định mã đến Công Thành! Chẳng lẽ đem Công Thành là ông trời phái cho chủ công phúc tướng hay sao? "

Nhiệm Mẫn vừa nói đùa vừa nói thật nói, ngược lại làm cho Trương Trương có chút ngượng ngùng, "Tướng quân quá khen! "

Nhiệm Mẫn không cần phải nhiều lời nữa, đứng dậy hô: "Các huynh đệ, lên ngựa, Trương Huân tiểu nhi lúc này đã bại lui, bọn ta mai phục lên, chỉ chờ hắn đi ngang qua, nhất định phải sau đó là giết hắn nhóm một trở tay không kịp, vì mất đi các huynh đệ báo thù, các người nguyện ý không? "

"Thề chết theo tướng quân! "

Mọi người cùng nhau phóng người lên ngựa, theo Nhiệm Mẫn, lần nữa đi tới Khúc Đình Sơn phụ cận, lặng lẽ khi tìm được một chỗ cánh rừng mai phục lên, chuyển các loại Trương Huân đại quân từ nơi này đi ngang qua.

Qua khoảng chừng một canh giờ, rốt cục đến Trương Huân đại quân tung tích, nhưng mà Trương Huân cũng không tại trong đó, Nhiệm Mẫn ý bảo mọi người buông tha, tiếp tục chờ đợi. Lại qua rồi hơn nửa canh giờ, rốt cục đến thất kinh, hốt hoảng chạy thực mạng Viên trong quân quân, Trương Huân chính là ở trong đại quân.

Lúc này trời đã mờ sáng, chạy trốn cả đêm Viên quân lúc này đã mệt thở hồng hộc, lúc này, chỉ nghe Nhiệm Mẫn ra lệnh một tiếng, bốn mươi hai kỵ đều xuất hiện, cùng nhau tiếng kêu giết lấy xông về Trương Huân. Nhiệm Mẫn anh dũng từ lúc Viên trong quân hình thành một loại sợ hãi, chỉ cần vừa đến Nhiệm Mẫn, Viên quân không tự chủ được sinh ra bản năng chạy trốn ý niệm trong đầu, Trương Huân đến Nhiệm Mẫn bỗng nhiên tuôn ra, càn là liên tục thở dài nói: "Tại sao lại gặp phải cái này sát thần rồi! "

Tuy là Nhiễm Mẫn chỉ có bốn mươi hai kỵ, nhưng là hấn nào dám tiếp tục dây dưa tiếp, phía sau Vương Thủ Nhân đại quân không biết truy tới chỗ nào, nếu là bị cuốn lấy, sợ rằng thực sự biết toàn quân bị diệt; huống hồ, Nhiễm Mẫn sức chiến đấu, không biết bao nhiêu người mới có thể có thể bắt được, hấn lúc này nơi nào còn dám có một tia ý nghĩ như vậy. Trương Huân lập tức hạ lệnh, lần nữa phân ra một cái ngàn người tiểu đội, chặn lại Nhiễm Mẫn, còn lại binh mã tiếp tục nhanh hơn độ hướng Thọ Xuân thoát đi.

Loạn quân trong, Trương Trương đến đang ở về phía trước trốn chạy Trương Huân, Trương Trương la lớn: "Trương Huân ở phía trước! "

Nhiễm Mẫn hét lớn một tiếng, ngăn đỡ ở trước người Viên quân tướng sĩ tất cả đều đánh bay, Trương Huân hoảng hốt, lớn tiếng hô, "Cho ta ngăn trở, ngăn trở! "

Lúc này lại có thật nhiều số khổ Viên quân lại bị chen đến rồi vận mạng cự luân phía dưới, chắn Nhiễm Mẫn trước mặt. Nhiễm Mẫn nhưng không có một tia nhân từ nương tay, đưa bọn họ vô tình nghiền ép ở vũ khí của mình phía dưới. Nhưng là bị giết mau nữa, lại cũng không có Trương Huân khoái mã chạy nhanh, mắt nhìn Trương Huân sẽ trốn ra tầm mắt của mình, Nhiễm Mẫn hướng thiên rống to một tiếng: "Trương Huân thất phu, ngày khác ta công phá Thọ Xuân ngày, nhất định phải trăm người cấp! "

Trương Trương đại đao trong tay vừa mới đánh bay một cái cầm trong tay trường mâu Viên binh, trong tay hấn trường mâu cũng theo bay lên, Trương Trương trong bụng khẽ động, đại đao khươi một cái, trường mâu kia vừa chuyển, Trương Trương nhân cơ hội nắm trong tay, ngay sau đó, hấn dùng lực ném một cái, trường mâu kia trực tiếp thẳng hướng về Trương Huân bay đi, Trương Huân nghe phía sau một tràng tiếng xé gió, trong bụng căng thẳng, vội vã một bên thân, thân thể mới khó khăn lắm tránh khỏi trường mâu, nhưng mà hấn tai trái nhưng bất hạnh cùng trường mâu làm một lần nhất tiếp xúc thân mật, độ cực nhanh phi mâu cạo sát một cái Trương Huân tai trái, Trương Huân chỉ cảm thấy một hồi bị đau, hét lớn một tiếng: "Đau nhức giết ta cũng! " lập tức lại dùng tay sờ một cái, hiện tại lỗ tai dĩ nhiên thiếu nửa đoạn.

Trong lòng của hấn thống khổ vạn phần: Ta đến cùng phạm cái gì sai, liều mạng như vậy muốn đuổi giết ta! Ta giết người một cái mưu sĩ, các người chém ta mấy viên Đại tướng, còn có một cái trước đại tướng quân! Ta giết các người mấy ngàn tướng sĩ, các người tiền hậu hậu không phải cũng giết mấy vạn nhân mã, vẫn không biết!

Ai! Hấn đã bắt chập nhiều lắm, hai chân thúc vào bụng ngựa, càng thêm dùng sức trốn lên.

Trương Trương mặc dù không có một Mâu đem Trương Huân bắn chết, thế nhưng đến hấn bụng bên cạnh lỗ tai chạy trốn chết đáng vẽ, không khỏi cười lên ha ha, Nhiễm Mẫn lúc này trong lòng cũng phảng phất xả được con giận, tâm tình cũng thư sướng rất nhiều, hấn lần nữa chém giết vài cái cản đường Viên binh, cùng Trương Trương hội hợp, hướng về phía Trương Trương cười ha ha một tiếng nói: "Người một chiều này phi mâu bắn tai quả nhiên không giống bình thường, lệnh nào đó mở rộng tầm mắt. Nếu muốn Trương Huân bên cạnh lỗ tai, vậy bọn ta là được lui lại, trở về phục mệnh, nếu không tái chiến tiếp, chỉ biết tăng thêm thương vong. "

Trương Trương gật đầu, "Nhiễm tướng quân nói cực phải! Chủ công cùng quân sư nhất định chờ đẩy tướng quân trở về, trận chiến này tướng quân công lao quá vĩ đại, chủ công tất nhiên sẽ không trách tội với người! "

Nhiễm Mẫn hét lớn một tiếng, sợ đến chung quanh có chút người nhát gan Viên binh binh khí trong tay đều cảm không vững, nhao nhao không dám tiến lên nữa. "Các huynh đệ, chúng ta rút lui! "

Một tiếng gào thét, bốn mươi hai kỵ mà đến, bốn mươi hai kỵ lại cùng nhau quay lại, dĩ nhiên chưa từng hao tổn một người. Viên binh lúc này đến Nhiễm Mẫn đám người giục ngựa chạy như điên, rút lui khỏi về sau, không khỏi nhao nhao thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng không cần toi mạng.

Nhiễm Mẫn đám người hướng về Phụ Lăng đi, đi được giữa đường, liền gặp Vương Thủ Nhân dẫn dắt Thần Uy Quân ở trên đường chạy như điên. Nhiễm Mẫn trong lòng mừng rỡ, xa xa liền tung người xuống ngựa, chạy hướng Vương Thủ Nhân đi. Hấn đi tới Vương Thủ Nhân trước mặt, khom lưng liền bái, làm một đại lễ, Vương Thủ Nhân không rõ ý tưởng, nào dám chịu, liền cũng hướng về Nhiễm Mẫn xá một cái.

"Quân sư ha tất như vậy, nếu không phải quân sư diệu kế, lần này Nhiễm Mẫn lại không còn mặt mũi thấy chủ công! Quân sư đại ân, Mẫn trong lòng cảm kích, vì vậy tương bái. "

Đến Vương Thủ Nhân cùng mình như vậy khách sáo, Nhiễm Mẫn không khỏi có chút khó hiểu, hấn không biết, Vương Thủ Nhân cũng là có tâm tư giống nhau.

"Ta bởi vì phán đoán sai lầm, làm cho thiên vương tướng quân lạc vào hiểm địa, suýt nữa tổn thất chủ công một thành viên tuyệt thế dũng tướng. Nếu không phải thiên vương tướng quân anh dũng Vô Song, sao lại thể đối mặt với gấp hai mươi địch nhân lúc, còn có thể thu được kinh người như vậy chiến tích. Nếu như tướng quân vì vậy mà có bất kỳ sơ thất nào, ta có mặt mũi nào đi gặp chủ công! "

Nhiễm Mẫn nghe xong Vương Thủ Nhân lời nói, hai người đối diện cười, "Trận chiến này đều là kém chủ công hồng phúc, chúng tướng sĩ dùng sức, mới có thể Vu trong nguy hiểm thủ thắng. Được rồi, ta còn muốn cho quân sư dẫn tiến một vị anh hùng, nếu không phải hấn, Mẫn khả năng sẽ lọt vào địch nhân âm mưu đánh lén. "

Vương Thủ Nhân nghe xong, không khỏi than thở: "Là vị nào anh hùng, xứng nhận ta cúi đầu! "

Lúc này, Trương Trương từ phía sau đã đi tới, hướng về phía Vương Thủ Nhân xá một cái, hơi có chút ngượng ngùng nói rằng: "Thảo dân Trương Trương, bái kiến Vương tiên sinh! Vương tiên sinh đại danh, như sấm bên tai, hôm nay nhìn thấy, thực sự phước đức ba đời! "

Vương Thủ Nhân đến hấn tư thế hiên ngang, khí độ bất phàm, liên tục thờ dài nói: "Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên! Trương tráng sĩ Vu vạn hiểm

trong trường hợp khẩn cấp, xin nhận một bài! "

Nhiệm Mẫn cười ha ha một tiếng, "Chúng ta như vậy bài tới bài đi, khi nào là một đầu! Tướng Tướng là Đông Lai nhân sĩ, cùng Thái Sử Từ Nghĩa tướng quân vốn là sư huynh đệ, lần này được mời xin vào chủ công, không ngờ, trùng hợp đụng tới ta cùng với Trương Huân đại chiến, lập được công lớn như vậy. "

Tướng Tướng, bắt đầu ban đầu nghe được cái tên này, Vương Thủ Nhân không làm hấn muốn, nhưng khi Nhiệm Mẫn lần nữa nhắc tới cái tên này lúc sau, Vương Thủ Nhân trong lòng hơi động, bỗng nhiên nghĩ đến đoạn thời gian trước, Ngô Lập Nhân hạ lệnh tìm kiếm Tướng Khâm chi đệ.

Chẳng lẽ chính là người này?

"Mạo muội hỏi một câu: Tướng anh hùng là thời đại nguyên quán Đông Lai hay là từ nơi khác chuyển nhà đi qua? "

Tướng Tướng có chút không hiểu lấy Vương Thủ Nhân, "Vương tiên sinh nơi nào lời ấy? Đem từ nhỏ là cô nhi, không biết phụ mẫu vì ai, chỉ nhớ rõ bị người ở Đông Lai thu dưỡng, lúc đó ký ức quả thực vô cùng mờ nhạt. "

"Như vậy tới, ta đây có thể sẽ có một việc vui muốn nói cho Tướng anh hùng! "

Tướng Tướng vừa nghe, mặt lộ vẻ vui mừng, liền vội vàng hỏi: "Không biết vui từ đâu tới? Chẳng lẽ là Vương tiên sinh biết ngộ cha mẹ tin tức? Mời tiên sinh chỉ giáo! "

"Tướng anh hùng đừng có sốt ruột! Chủ công gần nhất thu một đại tướng tên gọi Tướng Khâm, hấn từng cùng chủ công nói: Có một huynh đệ, khi còn bé thất tán, đến nay không thể tìm về, mà danh huynh đệ chính là tên gọi Tướng Tướng. "

Vương Thủ Nhân còn chưa nói hết, Tướng Tướng không khỏi hô hấp nhanh hơn, tâm tình kích động dạt vu ngôn biểu, "Quả thế? Nào đó quả thực nhớ kỹ, lúc đó có một đại ca, chỉ tuy nhiên làm sao đặc thù đều chưa từng nhớ kỹ, cho nên mấy năm nay, cũng không biết như thế nào tìm kiếm. Thật không nghĩ tới, biết bởi vì Ngô sư quân mà khiến cho ta huynh đệ hai người tương phùng, thật là khiến người thôn thức không ngớt. "

Nhiệm Mẫn nghe được tin tức này, cũng trong đầu vì Tướng Tướng cảm thấy vui vẻ, nhưng là bỗng nhiên nghĩ đến một việc, không khỏi lại có chút lo lắng nói: "Đã như vậy, chúng ta vẫn là nhanh lên chạy về Phụ Lăng, quân sư đem đại quân đều mang ra ngoài, ta sợ chủ công biết gặp nguy hiểm. "

"Nhiệm tướng quân yên tâm, tối hôm qua Toàn Tiêu Kỳ Thân đã trúng kế, chủ công đại thắng một hồi, hấn không bao giờ dám lại dễ dàng ra khỏi thành. Ta lại lệnh ngoại trừ cái này năm nghìn Thần Uy Quân trở ra hết thầy binh lập tức chạy về Phụ Lăng, chủ công không có việc gì. " Vương Thủ Nhân mỉm cười, tiếp tục nói, "Không phải qua đại quân lúc này đều đã mệt mỏi, quả thực hấn là sớm đi chạy về Phụ Lăng nghỉ ngơi. "

Vương Thủ Nhân hạ lệnh đại quân trở về thành, toàn bộ Thần Uy Quân cũng không khỏi tình cảm quân chúng Kích Ngang, dọc theo đường đi không biết người nào mới đầu, hát lên rồi Quân Ca.

"Khói lửa bốc lên, giang sơn bắc mong! "

Vừa mới đầu, liền tán làm cho bầu không khí hoạt động, tiếng ca tựa như cùng cuộn sóng thông thường, tản ở toàn bộ Thần Uy Quân trung lan tràn ra.

"Long bắt đầu quyền mã hí dài kiếm khí như sương! "

Ngồi trên lưng ngựa Nhiệm Mẫn cùng Vương Thủ Nhân cũng không tự chủ được khẽ hừ lên, điều này làm cho theo sau lưng Tướng Tướng không khỏi cũng có chút nhiệt huyết dâng trào, muốn cùng nhịp điệu cùng nhau hanh, nhưng là chỉ là hừ một câu, liền bị mình tiếng nói dọa cho không dám lên tiếng nữa.

Một khúc bài hát thôi, toàn bộ đại quân hứng thú vang dội, hành quân độ không khỏi cũng thêm nhanh thêm mấy phần. Nhiệm Mẫn rồi Tướng Tướng, cười ha ha, "Không biết Công Thành cho rằng bài hát như thế nào? "

Tướng Tướng có chút ngượng ngùng gật đầu, "Nào đó mặc dù không thông âm luật, thế nhưng bài hát hát lên làm người nhiệt huyết sôi trào, phảng phất toàn thân có không dùng hết khí lực, đứng là tốt, không biết xuất phát từ vị ấy âm luật tay mọi người? "

Nhiệm Mẫn lắc đầu, "Người tuyệt đối đoán không được! "

Tướng Tướng cười hắc hắc, "Nào đó không thông âm luật, đối với âm luật đại gia tự nhiên không lắm quan tâm, vì vậy quả thực khó có thể đoán được. "

"Kỳ thực, cái này Quân Ca là chủ công tự mình điền từ thay! "

Tướng Tướng nghe xong, cảm thấy nửa đều phải kinh diệu, "Cái gì? Là Ngô sư quân? Cái này thật là làm cho người ta khó có thể tin? Chỉ nghe nói Ngô sư quân nhân nghĩa lần Vu tứ hải, chưa từng nghe thấy, thì ra lại vẫn đối với điền từ soạn cũng có đọc lướt qua, thật là khiến người cảm khái! "

"Chủ công làm người ta giật mình địa phương, há chỉ những thứ này! Sau này thời gian lâu dài, người thì biết rõ rồi. "

Đại quân đến rồi chạng vạng, liền về tới Phụ Lăng, mà lúc này, sớm có thám tử báo cáo Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân mang theo Hoa Vinh, ở hơn mười dặm bên ngoài xa xa nghênh nhận.

Nhiễm Mẫn cùng Vương Thủ Nhân đến Ngô Lập Nhân dĩ nhiên ra đón, hai người cùng nhau tung người xuống ngựa, hướng Ngô Lập Nhân chạy tới, tiếp lấy cùng nhau lay xuống phía dưới: "Bọn ta không có nhục sứ mệnh, rút quân về phục mệnh! "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, đem hai người đỡ lên, "Đương Minh, Vĩnh Tăng, khổ cực các ngươi! Trận chiến này ta đã biết, có quân sư chỉ trí, thiên vương chi dũng, thiên hạ lo gì bất định! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên trong đầu truyền đến một tiếng hệ thống nêu lên: Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn dẫn dắt thiết huyết kỵ binh hoàn thành một lần binh lực khác xa đại thắng, lại dưới trướng thiết huyết kỵ binh thừa ra nhân số lớn hơn hai trăm người, thiết huyết kỵ quân lĩnh ngộ binh chủng kỹ năng Thần Kỵ -- thiết huyết kỵ binh lúc tác chiến, vũ lực + 2, lấy vạn người là hơn giới hạn, thiết huyết kỵ binh nhân số mỗi hạ thấp thành một phần mười, thì thiết huyết kỵ binh mọi người vũ lực + 2, thượng hạn là vũ lực + 8.

Nghe đến đó, Ngô Lập Nhân nhin không được "A " một cái tiếng, kỹ năng này nghe rất mạnh a! Mặc dù bây giờ kỵ binh đã rất ít, thế nhưng thiết huyết kỵ binh người càng thiếu càng lợi hại, có hay không?

Nhiễm Mẫn cùng Vương Thủ Nhân không biết Ngô Lập Nhân chuyện gì xảy ra, tất cả đều tràn đầy lo âu lấy Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân đến cái này, không khỏi có chút lúng túng nói: "Vừa vặn như bị muỗi cắn một cái! "

Tuy là lý do này nghe như vậy không chê vào đâu được, nhưng là Nhiễm Mẫn cùng Vương Thủ Nhân lại không một cái nhân tuyến trách tin tưởng. Bất quá lúc này bọn họ vẫn là không muốn tại loại này chi tiết nhiều lắm tính toán, Nhiễm Mẫn sau lưng Trương Trương cũng đi tới Ngô Lập Nhân trước mặt, hướng về phía Ngô Lập Nhân cúi đầu, cao giọng hô: "Thảo dân Trương Trương tham kiến Ngô sứ quân! "

Trương Trương? Chẳng lẽ chính là Trương Khâm chi đệ Trương Trương? Ngô Lập Nhân cùng Vương Thủ Nhân một dạng tâm tư.

Vương Thủ Nhân thấy Ngô Lập Nhân tất nhiên hoài nghi, liền vội vàng giải thích: "Chủ công đoán không sai, người này chính là thủy quân giáo úy Trương Khâm sở tìm chi Trương Trương, ta đã hỏi thăm qua hần, hiện tại chỉ cần triệu Trương Công Dịch tới xác định một phen là được. "

Ngô Lập Nhân cũng nhìn chằm chằm Trương Trương rồi lại, tuy là đại chiến phía sau chính hần trên áo bào tràn đầy vết máu, nhưng là giữa hai lông mày anh khí lại khó có thể che giấu.

"Hệ thống, kiểm tra đo lường Trương Trương tin tức. " Ngô Lập Nhân bắt đầu hệ triệu hoán thống kiểm tra đo lường lên, chỉ có kiểm tra đo lường đi ra số liệu mới có thể để cho Ngô Lập Nhân phán đoán một cá nhân năng lực có sở trường.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Trương, tự Công Thành, nguyên do Trương Khâm chi đệ, tuổi nhỏ thất tán, cùng Thái Sử Từ sư xuất đồng môn. Bởi vì ngưỡng mộ túc chủ danh tiếng, chuyên tới để hợp nhau. Trương Trương tứ duy thuộc tính và vũ lực 95, chỉ huy 89, trí lực 83, chính trị 65. Kiểm tra đo lường đến Trương Trương sở hữu kỹ năng Trương Tài -- đầu tướng là tự thân vũ lực + 3 lại không chịu skill của đối thủ ảnh hưởng; làm Chủ Tướng lúc chỉ huy + 3; mưu lược lúc trí lực + 3. "

Kỹ năng này tốt hồ a! Ngô Lập Nhân không khỏi cảm khái nói, không nghĩ tới không nghĩ qua là nhặt được một cái Trương Tài, thật đúng là người nếu như kỹ năng a!

Hỏi như vậy đề tới, nhân vật lợi hại như thế vì sao trong lịch sử không có ghi chép? Ngô Lập Nhân hướng hệ thống dò hỏi.

"Hồi túc chủ nói, Trương Trương trong lịch sử, đã từng bởi vì Đông Lai một lần thiên tai, mà gặp được bất hạnh, vì vậy chưa kịp lộ về danh hậu thế. Kiếp bởi túc chủ nguyên nhân, có thể dùng Trương Trương trước giờ ly khai Đông Lai, vì vậy còn không có gặp được lần này bất hạnh. "

Gi thiên tai? Không sẽ là bị sét đánh a !? Ngô Lập Nhân âm thầm nghĩ giống, trời ghen tỵ anh tài, trời ghen tỵ anh tài! Lão Thiên tuyệt đối là biết đồ kỵ.

Trương Trương đến Ngô Lập Nhân lại một lần nữa ngỡ ngàng cùng với chính mình, một lát không nói gì, trong lòng do dự, hỏi dò: "Ngô sứ quân có gì ? Như vậy? "

Ngô Lập Nhân cái này mới vội vã từ hệ thống trong kinh ngạc phản ứng kịp, mà Nhiễm Mẫn đến Ngô Lập Nhân chần chờ đáng vẽ, cho rằng Ngô Lập Nhân không biết Trương Trương bản lĩnh, liền nhất ngữ nhất thập đem Trương Trương như thế nào cứu mình, bắn chết Lưu Bích, bắn bị thương Trương Huân sự tình nói ra.

Ngô Lập Nhân lấy Trương Trương không khỏi càng càng vui vẻ, liền thanh than thở: "Công Thành, ngươi huynh Công Dịch ở dưới trướng của ta mặc cho nước trường quân đội Ủy, không biết ngươi nhưng có ý đi theo, theo ta lập một phen công lao sự nghiệp, cũng không trở thành mai một một thân bản lĩnh? "

Trương Trương tự nhiên nguyện ý, liền thanh nói cảm ơn: "Thảo dân nguyện ý vì chủ công cống hiến! "

"Ta người hầu duy tân cử! Nếu Công Thành lập được công lớn như vậy, liền tạm phong ngươi vì dũng sĩ giáo úy! "

"Mặt tướng đa tạ chủ công ân điển! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên lại một tiếng gọi ý của hệ thống, Ngô Lập Nhân còn không nghe được, liền đoán được, nhất định là Trương Trương độ thân mật tới.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Nhiễm Mẫn Thiết Huyết tế quân hồn, Ngô Minh thiện ngôn luận công qua

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn Khúc Đình Sơn đánh một trận, xác xuất thành công lĩnh Thiết Huyết Quân đại bại Viên quân gần mười vạn tiến công, kích hoạt rồi Thiết Huyết kỵ binh bình chủng kỹ năng Thần Kỵ, tự thân trải qua Chiến Hóa thanh tẩy, thành công lĩnh ngộ binh chủng kỹ năng Thiết Huyết Thần Hồn -- làm Nhiễm Mẫn suất lĩnh Thiết Huyết Quân lúc chiến đấu, tự thân chỉ huy + 2, hết thầy Thiết Huyết Quân thành viên vũ lực + 2, lại sẽ khí bảo trì vang dội; nếu bên ngoài suất lĩnh chỉ có Thiết Huyết Thần Kỵ lúc, dưới trướng Thiết Huyết Quân thành viên tăng vũ lực hiệu quả gấp bội. "

Cái gì? Đây là lại tăng mạnh ta đại Thiên vương nhíp điệu?

Hệ thống lại một lần nữa làm cho Ngô Lập Nhân ngoài ý muốn một lần, không có thu được Tướng Tướng hào cảm độ, ngược lại còn nhận được như vậy một loại kinh hi.

Bất quá Ngô Lập Nhân lúc này không thể lại tiếp tục cùng hệ thống thảo luận tiếp, dù sao làm cho mọi người đang cùng với chính mình sững sờ, khó tránh khỏi sẽ ảnh hưởng hấn người chúa công này "Quang huy " hình tượng.

Ngô Lập Nhân hắng giọng một cái, di hướng Thần Uy Quân trước, la lớn: "Chúng tướng sĩ cực khổ! Trận chiến này đại thắng, nghịch tặc Viên Thuật tái vũ lực lại chống lại ta chính nghĩa chi sư, ta đã hạ lệnh, chuẩn bị rượu thịt, đêm nay liền cho tam quân tướng sĩ ăn mừng! Ngày khác công phá Toàn Tiêu, sẽ đi luận Công ban Thưởng! "

"Tốt! "

"Tốt! "

"Tốt! "

Liên tiếp ba tiếng, Thần Uy Quân khí thế chinh thịnh, tiếng la như sấm nổ, vang tận mây xanh!

Trở lại Phụ Lăng, Vương Thủ Nhân cùng Nhiễm Mẫn đem Khúc Đình Sơn đánh một trận cận kề quá trình cùng Ngô Lập Nhân nói một lần, khi hấn nghe được Nhiễm Mẫn dĩ nhiên mấy lần suất lĩnh hơn mười trên trăm kỵ xung phong lúc sau, không khỏi cau mày.

"Vinh Tề a! Người luôn là liều mạng như thế, loại chuyện như vậy quá nguy hiểm, nghìn vạn lần nhớ kỹ muốn yêu quý tự thân mới tốt. "

Tuy là Ngô Lập Nhân đối với Nhiễm Mẫn loại dũng khí này cùng chiến tích kinh ngạc nói không ra lời, nhưng là hấn vẫn không hy vọng Nhiễm Mẫn có bất kỳ sơ thất nào, bây giờ Nhiễm Mẫn, là thù hạ mình vương bài. Lại lĩnh ngộ mới kỹ năng, càng là thù hạ mình Thiết Huyết Quân hạch tâm, chân chính Thiết Huyết lĩnh hồn nhân vật. Nghĩ đến hệ thống giới thiệu Thiết Huyết Thần Kỵ kỹ năng và Nhiễm Mẫn kỹ năng mới lúc sau, Ngô Lập Nhân mới ý thức được, ngay lúc đó bốn mươi một cuối sức chiến đấu lợi hại dường nào, mỗi cá nhân vũ lực tăng 10 điểm. Bỗng nhiên Ngô Lập Nhân sinh ra một cái nghi vấn, Nhiễm Mẫn lĩnh ngộ kỹ năng mới Thiết Huyết Thần Hồn giới thiệu, Thiết Huyết Thần Kỵ cái này binh chủng, đến cùng đại biểu có ý tứ?

Ngô Lập Nhân mượn cớ ly khai một cái, bắt đầu lần nữa hệ triệu hoán thống đi ra, hỏi hấn nghi ngờ trong lòng.

"Hệ thống, Thiết Huyết Thần Kỵ là có ý gì? Chẳng lẽ chỉ có hiện tại Nhiễm Mẫn thù hạ mấy trăm người? Đây chẳng phải là không có ích gì? Mỗi lần đều nguy hiểm như vậy, gặp phải điểm đối thủ cường hấn liền trò chơi kết thúc. "

"Hồi túc chủ, bởi Nhiễm Mẫn suất lĩnh Thiết Huyết kỵ binh lĩnh ngộ binh chủng kỹ năng, vì vậy nên kỵ binh bị hệ thống thu vào lịch sử đặc thù binh chủng sở cư khổ, tên là Thiết Huyết Thần Kỵ. Phạm là sở hữu Thần Kỵ kỹ năng Thiết Huyết kỵ binh mới có thể xưng là Thiết Huyết Thần Kỵ. "

"Ta đây làm sao lại thu được loại này kỵ binh? Chẳng lẽ chỉ phải giao cho Nhiễm Mẫn là được rồi? Đây chẳng phải là đạt! "

"Ba loại biện pháp có thể thu được. Một, đem Thiết Huyết Thần Kỵ cùng cái khác kỵ binh huấn luyện chung, mỗi ba tháng Nhiễm Mẫn có thể mang một nghìn kỵ huấn luyện thành Thiết Huyết Thần Kỵ; hai, cùng Khúc Đình Sơn đánh một trận giống nhau, đồng dạng tàn khốc trong chiến đấu, kích hoạt Thần Kỵ kỹ năng, là được trở thành Thiết Huyết Thần Kỵ; ba, bởi Thiết Huyết Thần Kỵ đã ghi vào đến hệ thống sở cư khổ, túc chủ có thể sử dụng thân mật điểm hoặc là cừu hận giá trị, đi qua hệ thống ngẫu nhiên hỏi đáp, có cơ hội triệu hồi ra Thiết Huyết Thần Kỵ. "

Loại phương pháp thứ nhất phương tiện nhất, thế nhưng cần thời gian, hơn nữa huấn luyện lúc sau, Nhiễm Mẫn Thiết Huyết Thần Kỵ ba tháng không thể ra chiến trường, có điểm quá gần gò, trừ phi bình thường đóng ở lúc, có thể cho hấn nhiều huấn luyện một ít đi ra; loại phương pháp thứ hai, trước không

nói như thế nào tàn khốc, lại là khuôn mặt tỷ lệ sản sinh, mặc dù là may mắn có người lĩnh ngộ Thần Kỵ, nhưng là cuối cùng có thể còn lại mấy người cũng khó nói, nếu là không có Nhiệm Mẫn thống lĩnh, ở dưới tình huống đó, nói không chừng một người cũng không thừa lại, đừng nói Thiết Huyết Thần Kỵ, Từ kỵ đều có thể đầu khớp xương không đến một cây.

Còn như loại thứ ba phương pháp, đứng lên cố gắng mê người, thế nhưng về mặt, hai còn cần rất đại lượng thân mật điểm hoặc là cừu hận giá trị. Nghìn quân dễ được, Ngô Lập Nhân ngắm lại, vẫn là quên đi, chờ cái gì lúc sau chính mình thực sự sở hữu đại lượng thân mật điểm cùng cừu hận đáng giá lúc sau rồi hãy nói.

Đúng lúc này, hệ thống lần nữa nêu lên đến: "Tích! Bởi ở Nhiệm Mẫn dưới sự lãnh đạo, sáng lập Thiết Huyết Thần Kỵ đặc thù binh chủng thành công, thưởng cho Nhiệm Mẫn trụ cột chỉ huy vĩnh cửu + 1, trước mặt Nhiệm Mẫn trụ cột chỉ huy giá trị đề thăng tới 84, đồng thời thưởng cho túc chủ Thiết Huyết Thần Kỵ 666, trông vào thân phận vì Mật Lăng trong thành tức chủ một mình lưu lại Thiết Huyết kỵ binh, hiện tại chịu tức chủ điều khiển, đến Nhiệm Mẫn dưới trường nghe dùng."

Ha ha, cái này không sai, hệ thống phần thưởng này ra sức! Chân chính 666 a!

Ngô Lập Nhân đã vô cùng đủ hài lòng, tuy là Khúc Đình Sơn đánh một trận mạo hiểm vạn phần, nhưng là sau cùng thu hoạch không thể bảo là không phải phong, tuy là tổn thất chủ lực kỵ binh, nhưng là Thiết Huyết Thần Kỵ cái này một đặc thù binh chủng, đặc biệt Nhiệm Mẫn thống lĩnh Thiết Huyết Thần Kỵ, tuyệt đối có thể bù đắp được bất luận cái gì một chi cường đại kỵ binh, đương nhiên số lượng là ngành thương.

"Được rồi hệ thống, Nhiệm Mẫn Phục Cừu tầng thứ hai mở ra còn cần gì điều kiện?"

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiệm Mẫn trước mặt Thủ Nhân quân địch số lượng đạt được một vạn linh 68, chém giết Hạ Hầu Uyên cùng Kỳ Linh hai gã vũ lực qua chín mươi võ tướng, tầng thứ hai Phục Cừu kỹ năng điều kiện chính tay đâm quân địch số lượng một vạn đạt thành, mở ra Phục Cừu kỹ năng tầng thứ hai còn cần chém giết một gã vũ lực qua chín mươi tướng địch."

Ngô Lập Nhân không nhịn cười được, "Chờ lại để cho Nhiệm Mẫn chém giết một viên mãnh tướng lúc sau, Lữ Bố tiểu nhi nếu không là Nhiệm Mẫn đối thủ! Ha ha!"

Thật vất vả chế trụ chính mình nội tâm tâm tình kích động, lần nữa trở lại trong phòng nghị sự, đến Ngô Lập Nhân trở về, Nhiệm Mẫn cùng Vương Thủ Nhân cùng nhau hướng Ngô Lập Nhân quỳ xuống cúi đầu: "Bọn ta hướng chủ công thỉnh tội!"

Ngô Lập Nhân bắt mình sở dĩ, liền vội vàng đem hai người nâng dậy, trong miệng liên thanh hiếu kỳ hỏi: "Hai vị trận chiến này lập được bất thể công, ở đâu có tội?"

Nhiệm Mẫn dẫn đầu nói: "Chủ công, Mẫn bởi vì khinh địch, mà sử dụng dưới trường kỵ binh hầu như toàn quân bị diệt, đây là chủ công duy nhất một chi kỵ binh, mặt tướng xấu hổ!"

Ngô Lập Nhân nghe xong, nhịn không được cười ha ha, đem hai người đỡ đến chỗ ngồi trên, nói tiếp: "Vĩnh Tăng, Khúc Đình Sơn đánh một trận, tuy là cuối cùng thảm liệt, thế nhưng giết địch mấy vạn, người càng là chém giết quân địch đại tướng quân Kỳ Linh, như thế chiến tích, xưa nay danh đem cũng không gì hơn cái này! Huống hồ, trên chiến trường, khó tránh khỏi có thương vong, đây đều là không thể tránh được, người không cần phải như vậy chú ý. Hơn nữa binh quý tại tinh mà không ở số nhiều, trải qua này nhất địch, ta tin tưởng còn dư lại mấy trăm thiết kỵ nhất định có thể lấy một chọi mười, thậm chí làm trăm. Những người này sẽ trở thành chân chính bách chiến chi sư, Thiết Huyết tinh anh, ta tin tưởng, bọn họ ở trên chiến trường nhất định có thể rực rỡ hào quang! Mặt khác, còn có một tin tức tốt nói cho người biết, thủ hạ ta còn có còn sót lại hơn sáu trăm Thiết Huyết kỵ binh, giao cho người, người cần không thể cô phụ ngô chi trọng thác!"

Nhiệm Mẫn lúc này trong lòng cảm động vạn phần, thiên ngôn vạn ngữ, lại chỉ có thể nói ra vài: "Mẫn tạ ơn chủ công tín nhiệm!"

"Còn như Dương Minh, người không cần nói nhiều ta đã biết. Một cây đuốc đốt Kỳ Thân gần vạn nhân mã, lệnh một cây đuốc đốt Trương Huân mười vạn đại quân lương thảo, làm cho Kỳ Thân cuộn mình Toàn Tiêu không dám tiếp tục xuất chiến, làm cho Trương Huân mười vạn đại quân hốt hoảng chạy trốn, bại tẩu Khúc Đình. Dương Minh chỉ mưu, toàn quân trên dưới, không người không kính phục. Lần này đại thắng, nếu không có Dương Minh kế sách, tất khó thủ thắng. Lấy một người cách mà cứu đại quân ta Vu chồng trứng sắp đổ chi tế, nếu như thế còn nói có tội, Minh chẳng phải là ngay cả ba tuổi tiểu nhi cũng không bằng?"

Vương Thủ Nhân cũng muốn nói điểm cái gì, nhưng là lấy Ngô Lập Nhân như vậy tín nhiệm cùng mừng rỡ ánh mắt, hẳn chỉ là chăm chú gật gật đầu.

"Toàn Tiêu đã dễ như trở bàn tay, thế nhưng chủ công có một chuyện không thể không phòng."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Vương Thủ Nhân luận Tiểu Bá Vương, Ngô Lập Nhân tham bạch bào tướng

Ngô Lập Nhân hỏi: "Dương Minh nói là chỉ? "

"Lần này Trương Huân suất mười vạn đại quân tới cứu Toàn Tiêu, ta nghĩ chỉ nhiều lần, sau lại rốt cục nghĩ thông suốt. Viên Thuật có thể điều mười vạn đại quân, phải là Nhữ Nam chiến trường nổi lên biến cố, cho nên Viên Thuật mới có thể từ Nhữ Nam quát ra binh lực, vì vậy Kinh Châu Lưu Cảnh Thăng trước đây phải là đã triệt binh. Mà ở đây chinh phạt then chốt lúc, Lưu Cảnh Thăng rút quân, sợ là Kinh Châu có biến. Trường Sa Tôn Bá Phù cùng Lưu Cảnh Thăng là vì tử thù, sở theo ý kiến của thuộc hạ, tất nhiên là Tôn Sách đối với Kinh Châu có hành động. "

Nghe Vương Thủ Nhân nói hồi lâu, Ngô Lập Nhân vẫn không để ý tới giải khai ý tứ của hắn, Ngô Lập Nhân vẻ mặt mê man mà lấy, Vương Thủ Nhân cười ha ha nói tiếp: "Tôn Sách một thân, lòng ôm chí lớn, gần nhất nghe nói lại được Chu Du, Lỗ Túc, hai cái chò hiển tài, lại thu một đại tướng tên gọi Cao Túc, bây giờ nhân tài đông đúc, nhất định không chịu lâu nào Vu Trường Sa đất đai một quận. Nếu thứ tư chỗ bành trướng, không lâu sau sẽ gặp mớ ước Dương Châu giàu có và đông đúc nơi. Đến lúc đó nếu bên ngoài lòng cánh đầy đủ, chẳng phải là thành vì chủ công một đại họa tâm phúc? "

Ngô Lập Nhân lúc này mới nghe hiểu, thì ra hắn là để cho mình phòng bị Tôn Sách, bất quá Ngô Lập Nhân đối với Tôn Sách vẫn là ôm lòng kiêng kỵ, Giang Đông Tiểu Bá Vương cũng không phải không phải hư danh hạng người.

Đến Ngô Lập Nhân dĩ nhiên không có có một loại đề ở trong lòng phản ứng, Vương Thủ Nhân chưa phát giác ra lại gấp gáp, "Chủ công có chỗ không biết, Tôn Sách chỉ cậu là vì Ngô Cảnh, ở Lưu Diêu trước mặt cho Đan Dương Thái Thú, sau lại bị Lưu Diêu chạy về huyện Ngô. Ngô gia ở Ngô Quận khá có nhân mạch, ta lo lắng sau này đối với chủ công thu phục Giang Đông mỗi bên Quận sẽ có trở ngại. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, hắn hiểu được Vương Thủ Nhân lo lắng là có lý vô cùng, thế nhưng hắn còn không có làm xong hiện tại sẽ cùng Tôn Sách tranh chấp chuẩn bị, hơn nữa lúc này hoàn toàn không có cần thiết cùng Tôn Sách bắt đầu tranh đấu. "Dương Minh, lúc đầu người khuyên ta cùng Tôn Sách liên minh, mà nay liên minh còn đang, nếu như bồi hiệp ước xưa, chẳng phải biết vì thiên hạ người sở lên án? "

Vương Thủ Nhân không khỏi lại là cười, hắn tính ra Ngô Lập Nhân đây là nghĩ một đằng nói một nẻo, "Chủ công nói như vậy sai rồi! Ta ý không phải làm cho chủ công trước khó, tuy là hiện nay ứng với lấy tiêu diệt Viên Thuật làm đầu, thế nhưng Giang Đông nơi, không thể tin chỉ không lấy, bằng không nếu như vì Tôn Sách hạ hạng người sở lấy, đến lúc đó chẳng phải hối hận thì đã muộn? "

Nhiệm Mẫn một mực một bên nghe, nghe tới ở đây lúc sau, hắn nhin không được hỏi: "Quân sư ý, là làm cho chủ công chia bất ngờ đánh chiếm Giang Đông Chư Quận? Nhưng là bây giờ chủ công nhất yếu chinh phạt Viên Thuật, hai phải phòng bị Tào Tháo, nếu như lại chia binh, chẳng phải biết vì người khác thừa lúc? Không thích hợp không thích hợp! "

Vương Thủ Nhân cũng không có đem Nhiệm Mẫn lo lắng coi là chuyện to tát, vẫn như cũ vẫn đậm phong khinh nói rằng: "Tướng quân chỉ biết một mà không biết hai! Bây giờ Đan Dương Quận nơi tay, Hội Kê Quận cùng Ngô Quận chia ra làm Vương Lăng cùng Nghiêm Bạch Hổ chiếm lĩnh. Nghiêm Bạch Hổ, đạo tặc xuất thân, không phải có chí lớn, này thành cầm tai! Mà Vương Lăng, luận nào nói tính toán, di chuyển dẫn thánh nhân, sách này Sinh chỉ hủ thấy, nếu khiến một thượng tướng, tá một mưu sĩ, nói tính nhuệ chỉ sư, này hai Quận không khó phá tai! "

Nói đến đây, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến một cái người, là tuyệt hảo chọn người, đó chính là mạnh nỏ đi ra Trần Khánh Chi, đến nay còn không biết có hay không bị Điền Phục nhận lấy. Nếu như làm hắn cùng Thái Sứ Từ hợp tác, nói vậy chính là Nghiêm Bạch Hổ cùng Vương Lăng, không sẽ là đối thủ của bọn họ.

"Chủ công, Nhiệm Mẫn xin đánh! Toàn Tiêu thành lúc này vậy mà không công, Mẫn chỉ cần 5000 nhân mã, là được đánh hạ lương Quận! Chỉ bất quá, ai, Tà tiên sinh đi trước, để cho trong lòng người thương cảm. "

Mưu sĩ tầm quan trọng, bất luận kẻ nào đều có thể thể hội đến, tục ngữ nói: Một người kẻ đoàn, hai người tính toán trưởng. Người lợi hại hơn nữa, cũng có sợ sẩy không nghĩ tới lúc sau, Nhiệm Mẫn cùng Tà Hối hợp tác hồi lâu, hắn cũng biết Tà Hối tác dụng, cho nên nghĩ tới cái này lúc sau, trong lòng hắn không khỏi có chút thương cảm.

"Vinh Tăng, thảo phạt Viên Thuật mới là việc cấp bách, người vẫn là lưu ở nơi đây, giúp ta phá Viên, còn như quân sư nói, trong lòng ta đã có chọn người. "

Vương Thủ Nhân gật đầu, hắn cũng tương tự có so hơi tốt một cái người.

"Chủ công ý, làm làm cho người phương nào thu hai Quận? "

Vương Thủ Nhân cười đáp: "Tự nhiên là không phải Thái Sứ Từ Nghĩa tướng quân không còn ai khác! "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Thái Sứ Từ vừa lúc dưới trướng có năm nghìn Đan Dương tinh binh, ta ý cũng là như vậy. "

"Chủ công, Từ Nghĩa tướng quân dừng thì dừng vậy, nhưng mà lâm trận thiếu thay đổi, cần kém một trí mưu chi sĩ tá chi, thuộc hạ trong lúc đó, đi Hạ Bi lấy Nguyên Long lấy trợ Từ Nghĩa tướng quân, chuyện lớn như vậy tất thành! "

Vương Thủ Nhân không biết Trần Khánh Chi, càng không biết Ngô Lập Nhân suy nghĩ trong lòng, cho nên đề nghị của hắn Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không nghe theo, "Quân sư có chỗ không biết, trí mưu chi sĩ, ta cũng có người có thể dùng, mời quân sư kiên trì chờ sau. "

Từ Vương Thủ Nhân thiết kế hòa thiêu Kỳ Tăng Chân, đại phá Trương Huân sau đó, Kỳ Tăng Chân quả nhiên một mực Toàn Tiêu trong thành đóng cửa không ra, Ngô Lập Nhân nghe theo Vương Thủ Nhân kiến nghị, vẫn không có áp dụng cường công cách, chỉ là vây nhưng không đánh, chỉ là không ngừng phái người kêu gọi, hướng bên trong thành bắn thư, tuyên dương Ngô Lập Nhân lời hứa: Chỉ cần mở rộng cửa đầu hàng, chuyện xưa tội, không truy cứu nữa.

Nhưng là Nhiệm Mẫn chém giết Kỳ Linh sự tình, làm cho Kỳ Tăng Chân cùng Kỳ Tăng Mạnh trong lòng chỉ có cừ hận, nơi nào chịu đầu hàng. Cho dù có người còn có ý nghĩ như vậy, chỉ có bị Kỳ Tăng Chân nhận thấy được, sẽ gặp bị trực tiếp xử tử, trong lúc nhất thời, Toàn Tiêu trong thành lòng người bàng hoàng.

Rốt cục có một ngày, Ngô Lập Nhân nhận được Điền Phục hồi tới phục mệnh tin tức, Ngô Lập Nhân hưng phấn không thôi, lập tức khiến người ta truyền lệnh, tuyên Điền Phục tới gặp.

Điền Phục sau khi đi vào, Ngô Lập Nhân lại gương mặt bất khả tư nghị, bởi vì tiến vào chỉ có hần một cái người, cũng không có mang đến hần chờ mong đã áo bào trắng quý tướng Trần Khánh Chi.

"Mặt tướng báỉ kiến chủ công! "

Ngô Lập Nhân vô cùng không vui lấy Điền Phục, "Hoài Cổ, vì sao chỉ có người một người, ta làm người tiếp người đâu? "

Điền mất kếp Ngô Lập Nhân trong lòng tức giận, vô cùng không vui, vội vả thỉnh tội nói: "Chủ công bớt giận, xin đưa mặt tướng bẩm báo! Mặt tướng đã đem Trần tiên sinh nhận được Phụ Lăng, chỉ bất quá Trần tiên sinh bởi vì dọc theo đường đi xóc nảy không ngớt, xa mã mệt nhọc, thân thể có chút nhỏ bé bệnh nhẹ, vì vậy không thể đến đây báỉ kiến chủ công, mời chủ công lượng giải. "

Trần Khánh Chi bởi vì xa mã mệt nhọc, dĩ nhiên không thể bước đi rồi? Chẳng lẽ hần say xe rồi, choáng váng vẫn là mã xa? Thân thể thật kém như vậy sao? Hệ thống, ta có nghe lầm hay không a, người có thể ngàn vạn lần chờ cùng ta nói đùa a! Thân thể nếu như giống như vậy, ta làm sao còn dùng hần a!

Hệ thống cũng không có Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân suy nghĩ hồi lâu không nghĩ chỗ cái nguyên cớ, bỗng nhiên hần đầu óc nhảy ra một cái ý nghĩ, phảng phất hết thấy đều đã đương nhiên, khốc miệng hần lộ ra mỉm cười, đi tới Điền Phục trước mặt, "Hoài Cổ tướng quân cực khổ! Nếu Trần tiên sinh thân thể khó chịu, tự nhiên không còn cách nào tới đây gặp lại, như vậy người phía trước dẫn đường, ta mang tự mình đi Trần tiên sinh ngủ lại chỗ nhìn một phen. "

Điền Phục tuân mệnh, Ngô Lập Nhân vội vả sai người đem trong thành chữa bệnh tượng mời tới, theo Ngô Lập Nhân cùng đi đến Trần Khánh Chi ngủ lại chỗ.

Ngô Lập Nhân đi tới Trần Khánh Chi căn phòng, liếc nhìn lại, đang đến Trần Khánh Chi về mặt mệt mỏi mà nằm ở trên giường, trên người còn đang đắp đệm chăn, con mắt lại tựa như trợn không phải trợn, nghe giảng Ngô Lập Nhân tới thăm tin tức sau, hần chỉ là nhẹ nhàng ho khan vài tiếng, tiếp lấy cổ hết sức nói: "Thảo dân Trần Húc, báỉ kiến Ngô công, bởi vì thân thể bất tiện, không thể cấp Ngô công hành lễ, mong rằng Ngô công không lấy làm phiền lòng! "

Ngô Lập Nhân về mặt lo âu đi tới, nhẹ giọng nói: "Trần tiên sinh, đều do Minh lỗi mẫn, đem tiên sinh từ Hạ Bi như vậy Viên nhận lấy, dọc theo đường đi đường xá mệt nhọc, làm hại Trần tiên sinh thân thể không khỏe, thật là làm Minh trong lòng không phải nào! " nói xong, hướng về Trần Khánh Chi thi lễ cúi đầu, Trần Khánh Chi lúc này cuống quýt nói: "Húc chỉ là nhất giới thảo dân, làm sao có thể chịu nổi Ngô công đại lễ như vậy, thực sự chiết sát ta cũng! "

Ngô Lập Nhân tiếp tục nói: "Ta đã mang đến Phụ Lăng trong thành tốt nhất chữa bệnh tượng, làm cho hần cho người một. "

Chữa bệnh tượng liền vội vàng tiến lên, bắt đầu vì Trần Khánh Chi bắt mạch, mà Ngô Lập Nhân nhân cơ hội lần nữa triệu hồi ra hệ thống, "Kiểm tra đo lường Trần Khánh Chi tin tức. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trần Khánh Chi bản thể trồng vào tên là Trần Húc, chỉ Khánh Chi, trước mặt tứ duy thuộc tính vì vũ lực 25, chỉ huy 99, trí lực 96, chính trị 70, sở hữu kỹ năng Tướng Lược. Tướng Lược -- Trần Khánh Chi có Tướng Lược, chiến thắng đánh chiếm, đắp khải, nuôi thả, Vệ, Hoắc chỉ á chẳng! Bên ngoài tham quân mưu lược lúc, trí lực + 3, chỉ huy + 2; bên ngoài làm Chủ Tướng lúc, chỉ huy + 3, trí lực + 3. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Cuồng Dao tướng kết nghĩa Trần Khánh Chi, bạch

bào tướng cờ gián Ngô Lập Nhân

Nghe xong hệ thống kiểm tra đo lường, Ngô Lập Nhân có điểm khó hiểu, "Ta làm sao nhớ kỹ lần đầu tiên kiểm tra lúc sau Trần Khánh Chi võ lực của là 21, sao bây giờ là 25? Lễ nào kiểm tra số liệu không phải đỉnh phong thuộc tính sao? "

"Hồi bẩm túc chủ, trước kiểm tra Trần Khánh Chi thân thể yếu kém, trong khoảng thời gian này, Trần Cận Nam mời Tôn Tư Mạc vì Trần Khánh Chi kiểm tra rồi một phen, trải qua Tôn Tư Mạc phương thuốc điều trị, có thể dùng Trần Khánh Chi thân thể tổ chất so trước kiểm tra đo lường lúc tốt hơn nhiều, vì vậy vũ lực tăng lên 4 điểm "

"Vậy dạng này nói, Trần Khánh Chi cũng uống Lục Thần Hoa Lộ canh rồi? "

"Chính xác ra, Lục Thần Hoa Lộ canh là Tôn Tư Mạc cho túc chủ một người điều dưỡng sở phối trí, đối với túc chủ một người có hiệu quả. Mà Tôn Tư Mạc cho Trần Khánh Chi phối trí lại là một loại khác thuốc nước, hiệu quả bất đồng, cuối cùng tăng lên vũ lực cũng kém xa túc chủ Lục Thần Hoa Lộ canh. "

Kỳ thực cao điểm thấp điểm võ lực cũng không có gì trọng yếu, dù sao hần chi là Thống soái hình nhân mới, nội tình kém như vậy. Nhiều một chút hai điểm ý nghĩa cũng không lớn, Ngô Lập Nhân nói thâm trong lòng lấy.

"Túc chủ không thể luôn là suy nghĩ Vu số liệu, chữa trị khỏi thân thể, là kéo dài tuổi thọ điều kiện căn bản. Nếu là không có tốt thân thể, cao hơn nữa số liệu cũng bằng không. Tựa như Chu Du, nếu như bình thường nhiều chú ý một ít, cũng sẽ không trắng niên mất sớm, chỉ làm thêm đau xót rồi. "

Bị hệ thống vừa nói như vậy, Ngô Lập Nhân dường như mới ý thức được chính mình lâm vào một cái rất lớn ngộ khu, nếu như vậy, vậy lần sau hồi Hạ Bi lúc sau, muốn cho Tôn Tư Mạc bang thủ hạ mình nhất ban văn võ đều tốt kiểm tra, vạn nhất có thân thể gì tai họa ngầm, cũng có thể sớm một chút hiện tại, nếu không thực sự đến khi không có thuốc nào cứu được lúc, vậy hối hận không kịp.

Lúc này, Ngô Lập Nhân thối lui ra khỏi hệ thống, lại đến Y tượng đang cau mày, trên mặt viết đầy do dự. Ngô Lập Nhân tiến lên hỏi: "Trần tiên sinh thân thể như thế nào? Có vấn đề gì không? "

Y tượng lúc này liền vội vàng đứng lên, hướng Ngô Lập Nhân xá một cái, tiếp lấy đáp: "Hồi bẩm chủ công! Xin thứ cho tiểu nhân học nghệ không tinh, Trần tiên sinh mạch tượng bình ổn, nhảy lên mạnh mẽ, không giống có vấn đề gì, khả năng thật là lữ đồ mệt nhọc, cần nghỉ ngơi thật nhiều. Hơn nữa tiểu nhân so so với Trần tiên sinh hiện nay đang đang phục dụng một loại thuốc nước, tiểu nhân cũng không dám loạn hốt thuốc, sợ là ảnh hưởng Trần tiên sinh dùng thuốc. "

Nói đến đây, Trần Khánh Chi cũng nói theo: "Y tượng nói không sai, nào đó thân thể cũng không có vấn đề quá lớn, chỉ là đoạn đường này mệt nhọc, nghỉ ngơi mấy ngày là khỏe. "

Ngô Lập Nhân làm cho Y tượng xuống phía dưới, "Đã như vậy, Trần tiên sinh liền nghỉ ngơi thật tốt, ta cho người phái mấy cái hạ nhân qua đây hầu hạ, nếu có bất kỳ cần, liền cùng bọn họ nói, ngày mai ta lại tới thăm, Minh cáo từ trước! . "

Điền Phục theo Ngô Lập Nhân cùng nhau từ Trần Khánh Chi căn phòng đi ra, Ngô Lập Nhân lấy hần một bộ muốn nói lại thôi đáng đáp, trong lòng hiểu kỳ lại hỏi: "Hoài Cô nhưng là có lời gì muốn nói? "

"Chủ công dung bẩm, mặt tướng cùng Trần tiên sinh nhất kiến như cố, Trần tiên sinh kiến thức trác tuyệt, tinh thông tài dùng binh, dọc theo đường đi có mặt tướng Trần tiên sinh trước mặt được lợi rất nhiều. Sau lại tể đàm phía dưới dĩ nhiên hiện tại, mặt tướng cùng Trần tiên sinh tổ tiên đều là thời kỳ Xuân Thu Trần quốc công Trần xong sau, cho nên ta liền cùng Khánh Chi tiên sinh kết làm khác họ huynh đệ, mời chủ công chớ trách. " Điền Phục có chút khẩn trương lấy Ngô Lập Nhân.

Ngô Lập Nhân sau khi nghe xong, có chút giật mình, tiện đà lại mừng rỡ vạn phần, bởi vì mạnh mẽ đi ra Trần Khánh Chi, hệ thống cũng không có nói hần muốn đầu Ngô Lập Nhân, cho nên Ngô Lập Nhân làm cho Điền Phục đưa hần nhận lấy, chỉ sợ ngày nào đó không nghĩ qua là, hần liền chạy mất, mà bây giờ dĩ nhiên cùng Điền Phục kết làm khác họ huynh đệ, chẳng phải là gia tăng làm việc cho ta lợi thế? Nhưng mà tuy là nội tâm mừng rỡ như điên, mặt ngoài lại không có gì qua phản ứng lớn, "Ta cũng có nghe thấy Khánh Chi tiên sinh chi mới, vì vậy làm người từ Hạ Bi đem tiếp ở đây. Các người đã ý hợp tâm đầu, kết làm huynh đệ cũng là chuyện đương nhiên. "

Liên tiếp ba ngày, Ngô Lập Nhân mỗi ngày mang chút lễ vật, đến đây mong Trần Khánh Chi, hần chi là đơn giản hỏi sau vài câu, cũng không có qua nhiều nói chuyện với nhau.

Ngày thứ tư, Ngô Lập Nhân lại đi Trần Khánh Chi lúc, Trần Khánh Chi đã từ trên giường đứng lên, đến Ngô Lập Nhân đi tới, hần vội vàng cấp Ngô Lập Nhân thi lễ một cái, "Làm cho Ngô công phí tâm! "

Lúc này Trần Khánh Chi dường như bỗng nhiên trong lúc đó đổi một cái người, thay quần áo áo bào trắng, cả người lập tức tinh thần rất nhiều, sắc mặt tái nhợt, hai mắt hữu thần, giữa hai lông mày tự có một anh khí. Ngô Lập Nhân cười nói: "Trần tiên sinh rốt cục bình phục, thực sự thật đáng mừng. Ta đây phải đi làm người ta chuẩn bị tiệc rượu, vì Trần tiên sinh đón gió tẩy trần. "

Trần Khánh Chi liền vội vàng nói: "Ngô công chậm đã! Húc có một yêu cầu quá đáng. "

"Tiên sinh có lời không ngại nói thẳng. "

"Húc cả gan, mời cùng Ngô công đánh cờ kể cục. "

Đánh cờ, chính là chơi cờ vậy, ở thời đại này, ngu nhạc hạng mục không nhiều lắm, chơi cờ trở thành người đọc sách bình thường nhất tiêu khiển. Trần Khánh Chi yêu cầu, làm cho Ngô Lập Nhân có chút xấu hổ, chính mình kiếp trước sẽ không dưới cờ, xuyên việt tới sau, mới cùng Vương Thủ Nhân học học, có thể là mình hoàn toàn không có đánh cờ trời cho, cho nên học được cuối cùng, cũng chỉ là hiểu chút da lông, cái này Trần Khánh Chi chính là một cao thủ, đó hoàn toàn là ngược sát mình nhíp điệu, then chốt ngược sát đã biết dạng Tiểu Bạch, nhất định sẽ không để cho Trần Khánh Chi có cái gì thoải mái điểm

Roi vào đường cùng, Ngô Lập Nhân không thể làm gì khác hơn là cứ nói thật nói: "Chỉ là Minh học nghệ thô thiên, sợ là quét tiên sinh nhũ húng. "

Trần Khánh Chi cũng không nghĩ tới Ngô Lập Nhân có thể như vậy nói, hấn cho rằng Ngô Lập Nhân chỉ là khiêm tốn thuyết pháp, cười một cái, "Dịch cờ chi đạo, ở chỗ dịch mà không ở chỗ cờ, tất cả đều là ở nhỏ nhỏ này trong bàn cờ. "

Ngô Lập Nhân không tốt chối từ, không thể làm gì khác hơn là làm người ta ở trong sân trong đình dọn xong bàn cờ, hai người ngồi đối diện nhau, Trần Khánh Chi liền làm cho Ngô Lập Nhân trước loại kém nhất tay.

Không ra Ngô Lập Nhân sở liệu, hai người chỉ hạ thời gian một nén nhang, Ngô Lập Nhân liền đã triệt để không biết như thế nào đi tiếp nữa, Trần Khánh Chi lúc này cũng có chút xấu hổ, hấn không biết Ngô Lập Nhân rốt cuộc là có ý tương nhượng hay là thật như vậy bất kham, không thể làm gì khác hơn là nói rằng: "Ngô công đừng có khiêm nhượng, ván này không tính là, trở lại một ván. "

Ván thứ hai ngay từ đầu, Trần Khánh Chi chậm rãi thấp xuống công kích lực độ, nhưng mà Ngô Lập Nhân vẫn không có kiên trì lâu lắm, đến Ngô Lập Nhân biểu hiện, cũng không phải là giả bộ sau, lúc này Trần Khánh Chi mới ý thức nói, Ngô Lập Nhân tài đánh cờ quả thực rất kém cỏi, hấn hít sâu một hơi, trách chặc lưỡi sừng, hướng về phía Ngô Lập Nhân nói: "Trở lại một ván. "

Ngô Lập Nhân cũng không biết Trần Khánh Chi đến cùng bán cái gì cái nút, rõ ràng biết mình như vậy đồ ăn, còn muốn cùng mình dưới, mà để cho Ngô Lập Nhân không hiểu là, rõ ràng Trần Khánh Chi cũng có chút đau gan, hấn vẫn phải kiên trì cùng mình hạ hạ đi. Mặc dù rất nhiều không hiểu, nhưng là ở thu phục Trần Khánh Chi thời khắc mấu chốt, hấn không thể làm gì khác hơn là tiếp tục bởi Trần Khánh Chi mở lại một ván.

Ván thứ ba, Trần Khánh Chi mỗi bước tiếp theo đều giống như nếu muốn thật lâu, hấn đang nhớ lại, Ngô Lập Nhân tay pháp, hấn không muốn thắng quá nhanh, nhưng là cái này với hấn mà nói, là khó khăn dường nào một việc. Hai người ván này hạ thật lâu, thắng đến cuối cùng, Trần Khánh Chi cầm lấy một cái, roi âm âm trên bàn cờ.

ko! Ngô Lập Nhân lần nữa hoàn bại.

Ngô Lập Nhân lắc đầu, đầy cõi lòng áy náy cùng Trần Khánh Chi nói rằng: "Làm cho tiên sinh chê cười, không bằng ta làm cho quân sư tới cùng người dưới, hấn ở đánh cờ thuật rất có một phen kiến giải. "

Trần Khánh Chi cũng lắc đầu, "Ngô công, đánh cờ là ngu nhạc, không thể lâu chơi. Thế nhưng đánh cờ lại như đồng hành quân chiến tranh thông thường, có thật nhiều học vấn. " tiếp lấy tay chỉ một cái, chỉ hướng vừa mới Ngô Lập Nhân hắc từ roi cờ chỗ, "Ngô cùng mời, vừa mới viên này hắc từ roi vào trước ý đồ tiến công, lại không có phòng bị phía sau mang tới tai họa ngầm, cho nên mới làm cho húc quân trắng thừa lúc vắng mà vào, phía sau bất ổn, phía trước tiến công liền cũng mất đi chống đỡ, vì vậy chủ công thất bại. Nhất trí bất thận, dù cho đạo lý này. "

Trần Khánh Chi muốn dạy ta chơi cờ? Đây là cái gì nhíp điệu? Ngô Lập Nhân lại bắt đầu lâm vào như lọt vào trong sương mù. Đạo lý này Ngô Lập Nhân hiểu, nhưng là đánh cờ lúc sau đều có thể suy nghĩ nhiều như vậy, hấn chính là cao thủ.

Đến Ngô Lập Nhân vẫn về mặt mộng bức bộ dạng, Trần Khánh Chi tiếp tục nói: "Chủ công không muốn chấp nhất Vu trên bàn cờ, chinh phạt thiên hạ, rong ruổi tứ hải, đều là dường như đánh cờ thông thường. Nay xem Ngô công chinh thảo nghịch tặc Viên Thuật quá gấp, phía sau cũng là bất ổn, nếu như một lấy vô ý, sợ là sẽ phải mang đến to lớn tai họa ngầm. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Trần Khánh Chi quan phong Phú Xuân Huyện, Cẩm Mao Thử hiệp đạo thành Trường An

Ngô Lập Nhân nghe xong, không khỏi sững sờ, ý không ở trong lời, Khánh Chi ý không ở cờ a, sáo lộ, đều là sáo lộ, tràn đầy đều là sáo lộ a!

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên dường như hiểu vừa mới Trần Khánh Chi mỗi bước tiếp theo đều suy tư rất lâu đau khổ, hấn muốn thế nào tính toán, mới có

thể làm cho mình như vậy một cái Tiểu Bạch kỳ thủ dựa theo hán thiết kế sáo lộ từng bước đi tốt, cuối cùng mới có thể dẫn như vậy một phen thuyết giáo đạo lý lớn, nghĩ đến đây, Ngô Lập Nhân liền cảm giác mình muốn biệt xuất nội thương.

Bất quá hán biết lúc này chính là hướng Trần Khánh Chi tung cánh ô-liu lúc sau, liền vội vàng đứng lên nói rằng: "Đa tạ Trần tiên sinh nhắc nhở! Chi là bây giờ chiến loạn nổi lên bốn phía, người thủ hạ mới thiếu thốn, khó có thể tìm được mà khi nhiệm vụ lớn người, không biết tiên sinh có nguyện ý hay không vì Minh làm một viên vững chắc hậu phương trấn cờ? "

Trần Khánh Chi dường như đã dự liệu đến những thứ này, mỉm cười, đứng dậy hướng Ngô Lập Nhân thi lễ một cái, "Nhận được chủ công nâng đỡ, Húc nguyện vì chủ công ra sức trâu ngựa!

Ngô Lập Nhân không nghĩ tới Trần Khánh Chi như vậy cũng đồng ý, không khỏi có chút ngoài ý muốn, kỳ thực từ Trần Khánh Chi đến Hạ Bi sau đó, Trần Cận Nam các loại khuyên bảo, hơn nữa Điền Phục cùng hán kết bái, rồi đến Trần Khánh Chi đến rồi Phụ Lăng sau, hán lại cố ý làm bộ sinh bệnh thăm dò Ngô Lập Nhân thành ý, cuối cùng Trần Khánh Chi mới biết tiếp thu Ngô Lập Nhân mời chào, đây hết thấy tuy là lại tựa như ngoài ý muốn, trên thực tế cũng là nước chảy thành sông.

"Được mừng Khánh Chi tiên sinh tương trợ, Minh vô cùng cảm kích! Ta đây hiện tại phong người vì Phú Xuân Huyện Huyện thừa, tham tán Đan Dương quân sự, cùng Thái Sử Từ tướng quân cùng nhau thu phục Giang Đông Chư Quận. "

Trần Khánh Chi là Phú Xuân Huyện người, Ngô Lập Nhân cũng không phải là triều đình hôn phong Dương Châu Thứ Sử, trên lý thuyết hán không có phong Trần Khánh Chi vì Phú Xuân Huyện Huyện thừa chỉ phí cách. Thế nhưng Lưu Diêu là triều đình hôn phong Dương Châu Thứ Sử, mà Lưu Diêu ở Ngô Lập Nhân trong tay, cho nên phong Trần Khánh Chi làm Ngô quận Huyện thừa cũng là có nhất định hợp lý tính. Mà phong Trần Khánh Chi cái này chức suông có hai cái suy nghĩ, thứ nhất Phú Xuân Huyện là Trần Khánh Chi quê hương, hán nếu như Huyện thừa, có thể cho hán có loại áo gấm về nhà cảm giác, làm cho hán có thể ở quê hương ra làm náo động; thứ hai Ngô Quận còn chưa tới tay, phải làm cái này Huyện thừa, hán tất cần cố gắng đi đánh Ngô Quận, bắt Phú Xuân Huyện mới đi.

Trần Khánh Chi là bực nào người, hán tự nhiên biết Ngô Lập Nhân cái này một chức vị ý nghĩa, thế nhưng vô luận như thế nào, chính hán cũng là rất hài lòng.

"Đa tạ chủ công! Thuộc hạ nhất định kiệt tâm tận lực, không có nhục sứ mệnh! Bất quá thuộc hạ còn có một thỉnh cầu, cũng xin chủ công sự chấp thuận. "

Ngô Lập Nhân đối với Trần Khánh Chi thỉnh cầu tự nhiên không không cho phép, mở miệng đáp: "Khánh Chi cứ việc nói, chi có ta có thể làm được, tận lực thỏa mãn. "

"Chủ công nên biết, thuộc hạ cùng Điền Phục Điền Hoài Cổ tướng quân kết nghĩa việc, vì vậy thỉnh cầu lệnh Điền Phục có thể cùng thuộc hạ cùng nhau, chinh phạt Giang Đông. "

Ngô Lập Nhân cười cười, "Việc này mặc dù Khánh Chi không nói, ta cũng sẽ an bài; Hoài Cổ anh dũng, là một thành viên hổ tướng, làm cho hán theo người ta hữu, ta cũng yên tâm. "

"Đa tạ chủ công ân điển! "

Trần Khánh Chi tuy là cao hứng trong lòng, bất quá vẫn không có kính dâng ra hán thân mật điểm.

"Ta lệnh Điền Phục nhưng vì Thần Uy Quân Phó thống lĩnh, một ngàn này Thần Uy Quân cứ giao cho người cùng Hoài Cổ cộng đồng chương quản, không bị Thái Sử Từ tiết chế. Đến lúc đó ta sẽ viết một phong thư, giao cho Thái Sử Từ tướng quân, người hai người nhất định phải đồng tâm hiệp lực, cộng đồng Bình Định Giang Đông. "

Trần Khánh Chi nghe thế, không khỏi hưng phấn vạn phần, dù sao, có một chi mình có thể tùy ý điều khiển bộ đội, vẫn là Ngô Lập Nhân thân vệ Thần Uy Quân, vô luận làm cái gì, cũng không quá quan tâm bị hạn chế.

"Đa tạ chủ công tín nhiệm, thuộc hạ nhất định không phụ chủ công kỳ vọng cao! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Trần Khánh Chi thân mật điểm 9 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 163, cừu hận giá trị 36. "

Ha ha, thì ra cấp cho Trần Khánh Chi độc chương một quân cơ hội, hán mới sẽ cho ra thân mật điểm, đến chính mình chó ngáp phải ruồi rồi.

Làm Điền Phục sau khi nghe được tin tức này, hán cùng Trần Khánh Chi giống nhau, cũng dâng hiến hán thân mật điểm, quả nhiên không hổ là kết nghĩa huynh đệ. Lúc này Ngô Lập Nhân thân mật điểm đạt tới 172.

Trần Khánh Chi cùng Điền Phục ngày thứ hai liền dẫn Thần Uy Quân đi Đan Dương quận cổ chương Huyện, cùng Thái Sử Từ hội hợp. Ở Đan Dương Quận, Thái Sử Từ tự lĩnh năm nghìn Đan Dương tinh binh trú đóng ở cổ chương, mà Tông Xác lúc này chỉ là từ Hạ Bi điều một nghìn Thiết Huyết Quân trú đóng ở Khúc A. Ngô Quận mười ba trong huyện, Đan Đồ cùng Khúc A hiện tại đã ở Ngô Lập Nhân chương không dưới, còn lại vẫn còn ở Nghiêm Bạch Hồ trì hạ.

Trần Khánh Chi đem Ngô Lập Nhân thư giao cho Thái Sử Từ, Thái Sử Từ hết về sau, sắc mặt không khỏi vui vẻ, hướng Trần Khánh Chi nói rằng: "Chủ công rốt cuộc phải thu phục Giang Đông Chư Quận rồi, thật sự là lớn nhanh lòng người! Nếu không vẫn để cho ta ở nơi này cổ chương đóng quân, đều nhanh chết ngột rồi. "

"Thái Sử tướng quân, chủ công để cho ta chờ cộng đồng thảo phạt Ngô Quận Nghiêm Bạch Hồ cùng Hội Kê Vương Lăng, không biết Thái Sử tướng quân trong lòng ngực có thể có cái gì kế sách?"

Trần Khánh Chi đối với Thái Sử Từ cũng không quen thuộc tất, chỉ là nghe Điền Phục nói qua Thái Sử Từ dũng mãnh vạn phần, thế nhưng hành quân chiến tranh, đã rất lâu sau lại dựa vào là mưu lược. Nhưng mà hắn lại không thể nói thẳng ra ý nghĩ của chính mình, dù sao Thái Sử Từ là chủ tướng, Trần Khánh Chi hay là muốn dành cho hắn cơ bản nhất tôn trọng.

Thái Sử Từ mặc dù không biết Trần Khánh Chi, thế nhưng Ngô Lập Nhân ở thư viết rất rõ ràng, làm cho hắn mọi việc nghe nhiều Trần Khánh Chi, hắn tự nhiên biết Ngô Lập Nhân ý tứ.

"Ha ha, ta nếu là có thượng sách, chủ công cũng sẽ không phải tham quân tới đây rồi! Tuy là chủ công bằng vào ta làm Chủ Tướng, lại ở trong thơ dặn đi dặn lại, để cho ta nghe nhiều đầu quân kiến nghị. Mong rằng tham quân vui lòng chỉ giáo, dạy ta như thế nào thu phục hai Quận!"

"Ngô Quận Nghiêm Bạch Hồ, vốn là đạo phi xuất thân, còn dám tự xưng Đông Ngô Đức Vương, thật sự là không biết sống chết. Nghe nói hộ tống quân tướng quân Tông Xác trú đóng ở Khúc A, có thể khiến cho công Tì Lăng, không tích Chư Huyện, thuộc hạ mang binh đánh chiếm dương tiện, mà tướng quân để thân tự suất quân đánh chiếm Ô Trình, ba đường đánh hội đồng, thì Nghiêm Bạch Hồ nhất định chia không rảnh. Chỉ bắt quả Ô Trình là Ngô Quận trọng trấn, Nghiêm Bạch Hồ đại quân tập kết hơn thế, tướng quân phải coi chừng mới đi."

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trần Khánh Chi kỹ năng Tướng Lược tiếp xúc, chỉ huy + 2, trí lực + 3, trước mặt Trần Khánh Chi chỉ huy đề thăng tới 101, trí lực đề thăng tới 99. Bởi Trần Khánh Chi chỉ huy qua 100, đem tạo thành hệ thống mạnh mẽ, loạn nhập ba gã nhân vật lịch sử, mời tức chủ chủ ý nghe."

Ngô Lập Nhân phải đi ra ngoài Trần Khánh Chi lúc sau, cũng đã đang chờ đợi cái ngày này, kỳ thực mạnh mẽ nói rõ chính mình chiếm được rất người ưu tú mới, bạo nổ liền nổ đi!

"Tích! Trần Khánh Chi mạnh mẽ ngẫu nhiên xuất thế nhân vật lịch sử đệ nhất nhân: Cuối đời Tùy du hiệp Cầu Nhiễm Khách Trương Trọng Kiên, Trương Trọng Kiên tứ duy thuộc tính vì vũ lực 90, chỉ huy 83, trí lực 75, chính trị 78, tròng vào thân phận vì Hội Kê Quận Vương Lăng mới chiêu mộ tướng lĩnh."

Cầu Nhiễm Khách? Cầu Nhiễm Khách không đáng sợ, đáng sợ là phong trần tam Hiệp trong Lý Tĩnh a! Ngô Lập Nhân trong lòng bỗng nhiên có điểm hự, bắt quả lại vừa nghĩ, Vương Lăng người như thế đã định trước không nổi lên được cái gì cuộn sóng, coi như cho Thái Sử Từ, Trần Khánh Chi thắng cấp dừng.

"Tích! Trần Khánh Chi mạnh mẽ ngẫu nhiên xuất thế nhân vật lịch sử người thứ hai: Cuối nhà Nguyên khởi nghĩa nông dân quân lĩnh Trương Sĩ Thành. Trương Sĩ Thành tứ duy thuộc tính vì vũ lực 92, chỉ huy 79, trí lực 71, chính trị 65. Tròng vào thân phận vì Nghiêm Bạch Hồ vì đạo phi lúc kết nghĩa huynh đệ, gần nhất xin vào Nghiêm Bạch Hồ."

Trương Sĩ Thành, không có gì đặc biệt, Ngô Lập Nhân phảng phất lại đến tướng hồn mảnh nhỏ.

"Tích! Trần Khánh Chi mạnh mẽ ngẫu nhiên xuất thế nhân vật lịch sử bên thứ ba: Bắc Tống tam Hiệp ngũ nghĩa chi Cẩm Mao Thử Bạch Ngọc Đường, tứ duy thuộc tính vì vũ lực 88, chỉ huy 58, trí lực 79, chính trị 46. Tròng vào thân phận vì Trường An hiệp đạo, họ Bạch tên Khuyết tự Ngọc Đường, bởi vì thiên hạ đại loạn, dân bất liêu sanh, Quan Trung địa khu trải qua Lý Quách chi loạn sau, hắn nhận định tức chủ vì đương đại minh chủ, liền muốn nghìn dặm xin vào, dự tính thời gian đến ba tháng. Kiểm tra đo lường đến Bạch Ngọc Đường sở hữu thuộc tính đặc biệt Đạo Thánh -- bên ngoài tiến hành trộm đạo, đánh lén, ám sát lúc vũ lực + 3, trí lực + 3."

Cẩm Mao Thử? Ha ha, cái này đứng lên không sai, chuyên nghiệp nhân tài là rất thiếu thốn, tuy là trộm đạo trước mắt mà nói, còn không biết bao lớn tác dụng, thế nhưng sớm muộn gì có cần dùng đến, so nếu như để cho hắn đi trộm Viên Thuật ngọc tỷ, trộm Tào Tháo Thanh Công Kiếm, giấu lại cũng rất xô ta nào. Mà ám sát, cũng là một cái kỹ thuật làm việc, nếu như hắn có thể đem Tào Tháo, Viên Thiệu chờ hết thầy giết chết, thế giới liền mỹ hảo rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 155: Nghiêm Dĩ Giác Lực thua Tử Nghĩa, Thái Sử liên châu xạ Nghiêm Trương

Lần này bạo biểu, Ngô Lập Nhân thực sự rất hài lòng.

Thái Sử Từ cũng rất hài lòng, hắn hài lòng là Trần Khánh Chi có thể cho hắn một cái cơ bản chỉ đạo phương hướng, tuy là đi tới không có đặc biệt gì, thế nhưng hắn tin tưởng Ngô Lập Nhân ánh mắt, tựa như Ngô Lập Nhân trước đây đối với chưa từng gặp mặt Thái Sử Từ một dạng tín nhiệm.

"Thái Sử tướng quân chỉ cần khiến chế trụ Nghiêm Bạch Hồ chủ lực, không cần phải gấp cùng với quyết chiến, mang ta cùng Tông Xác tướng quân tiến sát huyện Ngô sau, Nghiêm Bạch Hồ nhất định hoảng loạn, đến lúc đó ba đường đại quân đánh hội đồng, Nghiêm Bạch Hồ tựa như cùng cá trong chậu, không chỗ có thể trốn. "

Thái Sử Từ gật đầu, hỏi tiếp: "Không biết Trần tham quân cần bao nhiêu nhân mã? Ta xong đi chuẩn bị! "

"Thái Sử tướng quân đừng lo, ta có chủ công một nghìn Thần Uy Quân là đủ! Dương Tiễn, Tì Lăng, Vô Tích các huyện cũng chẳng có bao nhiêu nhân mã phòng thủ, huống hồ chủ công đại bại Lưu Diêu sau đó, Giang Đông rất nhiều quận huyện đều biết chủ công nhân nghĩa yêu dân tên, dân tâm hướng về chủ công. Nếu như nghe thấy đại quân ta chinh phạt, tất có thật nhiều canh chừng mà người đầu hàng. "

Nghe xong Trần Khánh Chi lời nói, Thái Sử Từ nhin không được luôn miệng khen hay, "Trần tiên sinh nói, lệnh Từ hiểu ra, vậy liền theo như Trần tiên sinh nói như vậy, chia ra ba đường, cộng đánh Nghiêm Bạch Hồ. "

Nghiêm Bạch Hồ ở Ngô Quận kinh doanh mấy năm, thủ hạ tụ lại tướng sĩ ước chừng hơn hai vạn người, trong đó Ô Trình Huyện là Nghiêm Bạch Hồ quê hương, binh lực tối đa, ước chừng vạn người, còn lại binh mã phân bố ở huyện Ngô, Gia Hưng chờ, còn lại các huyện chỉ có mấy trăm dây binh. Làm Thái Sử Từ đại quân binh lâm Ô Trình ngoài thành, lại làm người ta hô to nhục mạ khiêu chiến lúc, Nghiêm Bạch Hồ trong lòng không khỏi phần nộ dị thường, vội vã triệu tập đệ đệ Nghiêm Dư, kết nghĩa huynh đệ Trương Sĩ Thành đám người cùng nhau thương nghị đối sách.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Nghiêm Bạch Hồ cùng Nghiêm Dư cừ hận giá trị 16 điểm, Nghiêm Bạch Hồ tứ duy thuộc tính vì vũ lực 83, chỉ huy 68, trí lực 63, chính trị 49, Nghiêm Dư tứ duy thuộc tính vì vũ lực 87, chỉ huy 63, trí lực 56, chính trị 38. Trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 173, cừ hận giá trị 52. "

Nghiêm Bạch Hồ tuổi chừng bốn mươi, nồng đậm chòm râu dường như dính vào trên môi, hung ác trên mặt còn lưu có một vết sẹo, trong mắt thỉnh thoảng thoáng hiện bất thường về, hần những năm này dốc sức làm cũng là tương đương không dễ, bao nhiêu lần ở sát trường chiến đấu mới có như bây giờ cái này đất đai một quận. Hần đã đem Ngô Quận trở thành mình tài sản tư hữu, dù cho triều đình sai khiến Ngô Quận Thái Thủ hần cũng không có để ở trong lòng. Mấy tháng trước, làm Ngô Lập Nhân đại quân chinh phạt Lưu Diêu lúc, hần liền đang suy nghĩ, nếu như Lưu Diêu diệt vong, Ngô Lập Nhân có thể hay không tiếp lấy xâm chiếm Ngô Quận. Trước đây hần vốn là muốn muốn xuất binh trợ giúp Lưu Diêu cộng đồng chống lại Ngô Lập Nhân, nhưng là không nghĩ tới Lưu Diêu dĩ nhiên nhanh như vậy liền thất bại thảm hại, cuối cùng đành phải thôi. Sau lại Ngô Lập Nhân đại quân lái hướng Toàn Tiêu, trong lòng hần vui về Ngô Lập Nhân đối với Ngô Quận không có hứng thú, mình có thể tránh thoát một kiếp, nhưng là không nghĩ tới, Ngô Lập Nhân vẫn là phái đại quân tới. Chuyện cho tới bây giờ, hần biết không pháp trốn tránh, tuy là thể không bằng Ngô Lập Nhân cường, thể nhưng hần làm sao cũng không cam chịu tâm trực tiếp buông tha.

"Đại ca, Thái Sử Từ nguyên do Lưu Diêu bộ hạ cũ, Ngô Lập Nhân chiếm Lưu Diêu nơi, Thái Sử Từ lại vẫn dám vì hần bán mạng, như thế người bất nghĩa, để cho ta đi chém hần là tốt rồi, há cho hần ở ngoài thành kêu gào! "

Nghiêm Dư vừa mới dứt lời, một bên Trương Sĩ Thành liền vội vàng đứng lên nói rằng: "Đức Vương dung bầm! Thái Sử Từ dũng mãnh, Đan Dương binh tinh nhuệ, lúc này quân địch sĩ khí chính thịnh, quân ta lúc này tất nhiên không phải là đối thủ. Không bằng tạm thời cố thủ thành trì, nếu như Thái Sử Từ trong thảo đứt đoạn, nhuệ khí mất hết lúc, liền bắt chiến tự lui. Đến lúc đó lại khiến đại quân truy kích, định có thể phá chi! "

"Thái Sử Từ tên, đều là thể nhân tung tin vịt, người nào chính mắt thấy? Bọn ta há có thể vì vậy mà sợ chiến? Trương tướng quân nếu như sợ, liền ở trong thành hảo hảo ngây ngô, nào đó tự khừ thủ dưới Thái Sử Từ cấp, để cho người kiến thức một chút nào đó bản lĩnh! "

Nghiêm Dư nghe được Trương Sĩ Thành bảo thủ như vậy thuyết pháp, trong lòng đối với hần tràn đầy khinh thường, mà Nghiêm Bạch Hồ đối với mình cái này đệ đệ, cũng có lòng tin, Nghiêm Dư rất có dũng lực, một cây đại đao cũng có thể dùng xuất thần nhập hóa, Nghiêm Bạch Hồ Vì vậy hạ lệnh: "Nghiêm Dư, làm người lĩnh ba nghìn binh mã, ra khỏi thành nghênh chiến Thái Sử Từ, nếu không phải có thể đối đầu, nhớ kỹ ngàn vạn lần không nên cậy mạnh! "

"Mặt tướng lĩnh mệnh! "

Nghiêm Dư đem chính mình đại đao cầm trong tay, vô cùng khinh thường một cái nhìn Trương Sĩ Thành, tiếp lấy sai bước mã đi ra ngoài.

Lúc này Thái Sử Từ vẫn còn ở lệnh sĩ tốt ở ngoài thành la lớn: "Nghiêm Bạch Hồ, nghiêm chuột bạch, mau mau ra khỏi thành đầu hàng! " đang hô lúc, Ô Trình trong thành nổi trống tiếng bỗng nhiên vang lên, tiếp lấy thành môn mở rộng ra, Nghiêm Dư suất đại quân lao ra thành môn, lưỡng quân đối với tròn chỗ, Nghiêm Dư xung trận ngựa lên trước, hướng về Thái Sử Từ vọt tới.

Thái Sử Từ đã có người ra khỏi thành, vui mừng trong bụng, giục ngựa về phía trước, đón lấy Nghiêm Dư, la lớn: "Tôi đem mau mau Thông dưới tính danh, ta Thái Sử Từ thương hạ không giết vô danh chi tướng! "

Nghiêm Dư nghe xong giận dữ, đại đao trong tay chỉ một cái, cao giọng nói rằng: "Thái Sử Từ! Người cái này mại chủ cầu vinh đồ nghe cho kỹ, ta chính là Đông Ngô Đức Vương chi đệ Nghiêm Dư! Người nếu như biết đại danh của ta, liền nhanh lên thúc thủ chịu trói, bằng không, định làm cho các người hài cốt không còn! "

Thái Sử Từ không thích nhất nghe được có người nói hần là mại chủ cầu vinh hạng người, nghe được Nghiêm Dư nói như vậy, Thái Sử Từ giận dữ nói: "Nghiêm Dư thất phu, thương! "

Nghiêm Dư cũng không yếu thế chút nào, đem đại đao trong tay quơ múa, nghênh hướng Thái Sử Từ trường thương.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sử Từ Đốc Liệt kỹ năng tiếp xúc, Thái Sử Từ vũ lực +, trước mặt Thái Sử Từ vũ lực giá trị đề thăng tới. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nghiêm Dư kỹ năng Giác Lực tiếp xúc, nếu đối thủ lực lượng không bằng chính mình, thì tự thân vũ lực thêm 3, nếu đối thủ lực lượng qua chính mình, thì tự thân vũ lực - 3. Trước mặt Thái Sử Từ lực lượng cao hơn Nghiêm Dư, Nghiêm Dư vũ lực - 3. Trước mặt Nghiêm Dư vũ lực giá trị rơi chậm lại tới 84. "

Kỹ năng này quả nhiên đủ có thể! Trách không được tự phụ dùng sức Nghiêm Dư bị Tôn Sách gọi người vô dụng.

Nghiêm Dư giao một cái chiến, mới phát hiện mình thực sự đánh giá thấp Thái Sử Từ thực lực, trong lòng âm thầm kêu khổ, hắn muốn tìm một cơ hội thúc ngựa mà quay về, Thái Sử Từ lại không cho mình cơ hội như vậy. Trên thành tường xem cuộc chiến Nghiêm Bạch Hồ lúc này đã chú ý tới Nghiêm Dư tình huống nguy cấp, hắn biết Trương Sĩ Thành kỹ năng so Nghiêm Dư cao hơn vài phần, liền vội vàng xoay người hướng về bên cạnh Trương Sĩ Thành xá một cái nói rằng: "Trương huynh xin cứu một cứu ta tánh mạng của huynh đệ a !! "

Trương Sĩ Thành ra Thái Sử Từ võ nghệ trên mình, hắn vốn không muốn xuất chiến, bắt đắ dĩ Nghiêm Bạch Hồ đều như vậy khản cầu chính mình, nếu như không đi cứu Nghiêm Dư, sợ rằng tất định là Nghiêm Bạch Hồ sở hận. Hắn nghĩ chi nhiều lần, nhất cuối cùng vẫn là đáp ứng.

Trương Sĩ Thành mở rộng cửa ra khỏi thành, đồng dạng quơ một cây đại đao, giục ngựa trực tiếp xông về phía Thái Sử Từ cùng Nghiêm Dư. Trương Sĩ Thành một đao tiếp qua Thái Sử Từ trường thương, tiếp lấy hướng về phía Nghiêm Dư la lớn: "Đi mau! "

Đến Trương Sĩ Thành ra khỏi thành cứu giúp, Nghiêm Dư trong lòng vô cùng cảm kích, nghĩ đến trước đối với Trương Sĩ Thành nhiều lần, lại có chút xấu hổ. Bất quá hắn đến Trương Sĩ Thành liều mạng vì mình sáng tạo ra cơ hội chạy lấy mạng, liền cũng không nghĩ nhiều nữa, điều khiển mã hướng trong trận triệt hồi. Nghiêm Dư vừa chạy, Trương Sĩ Thành cũng tìm đúng sẽ hư hoàng một đao, cũng ruổi ngựa hồi trận. Thái Sử Từ cười lạnh một tiếng, từ một bên giáo úy trên tay tiếp nhận một Cung, lại từ hũ tên trung quát ra hai chi tên, cùng nhau đặt ở trên giây cung. Dùng sức lôi kéo, Cung đầy như trăng, lại buông lỏng tay, chỉ thấy hai chi tên cũng trong lúc đó bắn ra, lại một trước một sau phân biệt chạy Nghiêm Dư cùng Trương Sĩ Thành đi.

Trương Sĩ Thành dẫn đầu cảm thấy được, hắn một bên lớn tiếng hô: "Nghiêm Dư tướng quân, cẩn thận! " một bên Mãnh vừa cúi đầu, tên trực tiếp bắn tới hắn Khôi anh trên, Trương Sĩ Thành lúc này đã sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người; mà Nghiêm Dư nghe được Trương Sĩ Thành tiếng quát tháo sau, trong lòng càng căng thẳng hơn, liền vội vàng đem thân thể lệch một cái, tên lập tức bắn tới cánh tay trái của hắn trên, đau hắn hú lên quái dị, suýt nữa rớt xuống dưới ngựa.

Mà Thái Sử Từ bên này tướng sĩ, đến Thái Sử Từ thậm chí ngay cả châu tiền bắn một lượt, còn có thể phản trước sau bắn trúng hai người, tất cả đều cao giọng ủng hộ, liền ngay cả trên thành tường địch nhân, cũng có chút nhịn không được thốt ra: "tốt! "

Thái Sử Từ lại có chút không hài lòng nói: "Đáng tiếc! "

Nghiêm Bạch Hồ liền vội vàng đem hai người tiếp trở về thành, lại mời Y quan cho hai người kiểm tra thương thế, tiếp lấy đem hai người mỗi người đuổi về trong phủ tỉnh dưỡng, hạ lệnh đóng chặt thành môn đình chiến không để cập tới.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: thanh sam công gián Trương Sĩ Thành, Cầu Nhiêm Khách đồ Trần Khánh Chi

Nghiêm Dư cánh tay có thương tích, trở lại chính mình trong phủ, theo Y quan phân phó, nằm xuống rất tĩnh dưỡng. Nhưng là vừa nghĩ tới không thể lại tham chiến, trong lòng liền có thật nhiều lửa giận não không chỗ tiết, Nghiêm Bạch Hồ ở bên cạnh hắn khuyên lơn: "Huynh đệ ngươi lại dễ sanh nuôi Thương, không thể lại lỗ mắng xuất chiến, Thái Sử Từ đúng là có vạn phu không lo chi đứng, cái này Ngô Quận trên dưới không một người có thể kháng cự chi, hay là nghe từ Trương Sĩ Thành kiến nghị, hảo hảo thủ ở trong thành. "

Trương Sĩ Thành mặc dù không có thụ thương, thế nhưng trải qua mới vừa kinh hách, phảng phất ở trên quỹ môn quan đi một vòng. Mới vừa trở lại Phủ, thì có hai người cùng đi ra ngoài đón lấy hắn.

Một người trong đó phía trước, hắn đi nhanh đến rồi Trương Sĩ Thành bên cạnh, khản trương nói rằng: "Hôm nay trong trận thực sự hung hiểm dị thường, suýt nữa gặp Thái Sử Từ người kia độc thủ, đại ca cất không thể dễ dàng như vậy ra khỏi thành đầu đem, nếu là có chút sơ xuất, để cho ta chờ như thế nào cho phải! "

Trương Sĩ Thành cười ha ha một tiếng, lớn tiếng nói: "Sa trường chinh chiến, ai không đều là giống nhau nguy hiểm, đây không đáng gì, Sĩ Đức không cần phải lo lắng. "

Người này chính là Trương Sĩ Thành mang theo xuất thế huynh đệ Trương Sĩ Đức.

Mặt khác một thân thanh sam người chắt nói theo: "Chủ công, kể trước mắt, vẫn là sớm tính toán tốt, Nghiêm Bạch Hồ không ôm chí lớn, bụng không mưu lược, cũng không phải Ngô Minh đối thủ, Giang Đông Chư Quận sớm muộn cũng sẽ bị Ngô Minh đánh hạ, chủ công hay là trước nghĩ kỹ sau này đường, mới là trọng yếu nhất. "

Trương Sĩ Thành lắc đầu thờ dài nói: "Bạch hồ huynh cùng ta thân như huynh đệ, ta không đành lòng lúc đó bỏ hấn đi, như vậy thế nhưng, thực sự khó dưới quyết đoán! "

"Mong chủ công dưới quyết đoán, bằng không đợi thành phá ngày, ngọc thạch câu phần, đến lúc đó hối hận thì đã muộn! "

Trương Sĩ Thành hí mắt, nghiêng người áo xanh, tiếp lấy sắc mặt chột thay đổi, quát lớn: "Chẳng lẽ ngươi có ý định đi theo địch tử? "

Người nọ về mặt kinh ngạc, vội vã quỳ xuống đáp: "Con nào đó là vì chủ công tiền đồ suy nghĩ, nào dám còn có lòng này, mời chủ Công Minh giám! "

Trương Sĩ Thành lạnh rên một tiếng, không có lại để ý tới hấn, trực tiếp về đến phòng trung đi, người áo xanh thờ dài một tiếng, lắc đầu, trong lòng thờ dài nói: "Ai! Không ngày mai dưới đại thế, không chừng mực, sớm muộn gì tất bị Ngô Minh bắt, mà thôi mà thôi, suy nghĩ nhiều vô ích! Ngày mai buồn tới ngày mai buồn a !! "

Vây thành bán nguyệt có thừa, Thái Sứ Từ cũng không có khiến người ta cường công Ô Trình, chỉ là ở ngoài thành một mực kêu mắng khiêu chiến, thỉnh thoảng bày ra một cái hấn thuật bắn, làm cho Ô Trình Huyện thủ thành người mỗi ngày trong lòng run sợ, rất sợ ngày nào đó Thái Sứ Từ một cái không cao hứng, Tướng Thần nhanh như tên bắn đến trên người mình.

Một ngày này, Nghiêm Bạch Hồ bỗng nhiên bỏ vào Dương Tien cùng Vô Tích tin tức truyền đến: Trần Khánh Chi cùng Điền Phục dẹp xong Dương Tien, suất binh gần cùng Thái Sứ Từ vây kín Ô Trình, Tông Xác dẹp xong tiếp giáp, Vô Tích, trực bức Ngô Huyện. Nghiêm Bạch Hồ nghe xong kinh hãi, nếu như hấn vẫn như cũ coi chừng Ô Trình, sẽ gặp chung quanh thụ địch, khắp nơi không thể thủ. Rơi vào đường cùng, Nghiêm Bạch Hồ không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh đại quân rút khỏi Ô Trình, lui giữ Do Quyền cùng Ngô Huyện, co rút lại phòng tuyến, hợp binh một chỗ, chuẩn bị ngăn cản Thái Sứ Từ cuối cùng công kích.

Do Quyền, sau lại cải danh Gia Hưng; Ngô Huyện, cũng ngay tại lúc này Tô Châu, lưỡng Huyện nhất Nam nhất Bắc, Ngô Huyện tuy là Ngô quận trị sở chỗ, nhưng là lại không phải Nghiêm Bạch Hồ trọng binh phòng thủ chỗ. Ngô Huyện có Nghiêm Bạch Hồ binh mã 5000 người, mà Do Quyền hiện tại binh mã cộng lại ước chừng mười lăm ngàn người, ngăn cản Trần Khánh Chi cùng Thái Sứ Từ tiến công.

Nhưng là Trần Khánh Chi cũng không có dựa theo Nghiêm Bạch Hồ ý tưởng, tuyến trách cường công Do Quyền, mà là đem Ngô Quận những châu khác Huyện lần lượt đánh hạ, bao quát Dur Hàng, Tiền Đường, Phú Xuân tam Huyện, cũng làm cho Điền Phục suất Thần Uy Quân trú đóng ở Tiền Đường, phòng bị Vương Lăng. Từ đó Ngô Quận trong, chỉ có Do Quyền, Ngô Huyện, Hải Diêm cùng Lâu Huyện không có thu phục. Nghiêm Bạch Hồ đã bị vây khốn ở rồi Ngô Quận đông nam, ngồi chờ chết.

Chợt một ngày, thủ hạ tướng sĩ báo lại, có một dân bản xứ tên là Lăng Thao người cầu kiến, Trần Khánh Chi không biết sao, liền khiến người ta đem hấn mời tới.

Lăng Thao đi đến, Trần Khánh Chi giương mắt nhìn lên, chỉ tới một cái chừng ba mươi tuổi dừng kiên quyết hấn tử, người xuyên dân chúng tầm thường áo quần của người ta, đi tới cũng không có chỗ gì đặc biệt, thế nhưng nhân thần lại hết sức lợi hại, trong lúc giờ tay nhấc chân lộ ra một loại hiệp khí.

"Thảo dân Lăng Thao bái kiến Huyện thừa đại nhân! "

Trần Khánh Chi biết người này bất phàm, không biết hấn tới thấy mục đích của chính mình là cái gì, liền hỏi: "Lăng tráng sĩ không cần đa lễ, không biết này tới vì chuyện gì? "

Lăng Thao đứng dậy đáp: "Đại nhân dung bầm! Thảo dân là Dur Hàng Huyện người, bình thường thật tốt vũ đao lộng thương, tập luyện được một thân bản lĩnh, nhưng mà vẫn không được minh chủ thưởng thức. Nào đó đối với Ngô sứ quân đại danh sớm có nghe thấy, trước kia cũng từng qua Ngô sứ quân chiêu hiền lệnh, trong lòng ngưỡng mộ không ngớt, chỉ là gia quyền đều ở đây Dur Hàng, sợ rằng nếu đầu Ngô sứ quân, gia quyền sẽ bị Nghiêm Bạch Hồ làm hại, vì vậy vẫn chưa đi hợp nhau. Hôm nay Ngô sứ quân cử nhân nghĩa chi sư chinh phạt Nghiêm Bạch Hồ, nào đó chuyên tới để hợp nhau, lấy hiệu sức mọn. "

Trần Khánh Chi tự nhiên hết sức cao hứng, mặc dù không biết bản lĩnh như thế nào, thế nhưng đi tới chính là một thành viên tốt võ tướng, Trần Khánh Chi mặt lộ vẻ vui mừng, đứng dậy nói rằng: "Chủ công người hầu, không câu nệ một cách, duy tân cử, nay Lăng tráng sĩ xin vào, nhất định sẽ Lăng tráng sĩ cái này một thân bản lĩnh đạt được vung. Húc liền làm chủ, trước phong ngươi vì bách phu trưởng, nếu là sau này có thể lập quân công, ta tự nhiên bầm báo chủ công, sẽ đi phong thưởng. "

Lăng Thao nghe xong, tự nhiên thập phần vui vẻ, vội vã đáp: "Đa tạ Đại nhân! "

Hội Kê Quận trị sở thiết lập tại Sơn Âm, cũng chính là hôm nay Chiết Giang Thiệu hưng thịnh, trước Hội Kê Quận vẫn gió êm sóng lặng, ít có chiến loạn, Thái Thú Vương Lăng chưa từng có lo lắng qua cái gì, thẳng đến trong một tháng, Thái Sứ Từ, Trần Khánh Chi cùng Tông Xác đem Ngô Quận hơn phân nửa thị trấn đoạt được, cuối cùng Trần Khánh Chi tiến vào chiếm giữ Tiền Đường, Vương Lăng mới cảm giác được đại sự không ổn, Vì vậy sốt ruột dưới tướng văn võ thương nghị.

Vương Lăng vốn là một cái nghiên cứu Kinh sử đại gia, đối với chinh phạt việc hầu như hoàn toàn không biết gì cả, thẳng đến địch nhân sắp đánh tới cửa nhà, hắn mới bắt đầu gấp gáp, cái này mới triệu tập thủ hạ chính là văn võ Ngũ Phiên, Chu Hân cùng mới chiêu mộ giáo úy Trương Trọng Kiên chờ thương lượng với nhau.

Vương Lăng nét mặt lo nghĩ, lấy Đường dưới mọi người, vội vàng nói: "Bây giờ Ngô Minh phái Thái Sử Từ cùng Trần Khánh Chi ồ ạt xâm chiếm Ngô Quận, Nghiêm Bạch Hồ đã như đường như cá trong chậu, sớm tối có thể phá; mà Trần Khánh Chi đã Trần bình Tiên Đường, nhân sẽ bình Hội Kê, không biết Chư công nhưng có kế sách? "

Chu Hân là Hội Kê đại tướng, hắn người thứ nhất đứng lên đáp: "Chủ công! Nghiêm Bạch Hồ cùng ta gần bó như môi với răng, nay có khó, phải có cứu! Bằng không một ngày Nghiêm Bạch Hồ bị phá, Hội Kê tất nhiên khó bảo toàn! Mời chủ công bình Tiên Đường, trước phá Trần Khánh Chi, lại công Thái Sử Từ. "

Nghe được Chu Hân đề nghị, Vương Lăng không khỏi có chút do dự, trong lòng hắn đối với chiến tranh vẫn tồn tại lo lắng, Hội Kê Quận binh mã cũng không có đánh qua cái gì đáng đáp giống như ý vào, muốn cho hắn suất tấn công trước người khác, thực sự có chút bận tâm.

Đúng vào lúc này, Quận Lại Ngũ Phiên đứng dậy đáp: "Chủ công không thể! Ngô Lập Nhân bộ đội sở thuộc là nhân nghĩa chi sư, đương kim thiên tử hôn phong vì Từ Châu mục, khiến cho chinh phạt tứ phương, hướng hồ bên ngoài thường có Nhân Đức tên, chúng ta nếu như trợ Nghiêm Bạch Hồ mà công Ngô Minh, thì tất nhiên mất đi dân tâm; không bằng trợ Ngô công lấy phá Nghiêm Bạch Hồ, có công với cùng bách tính cùng xã tắc. "

Vương Lăng nghe được Ngũ Phiên kiến nghị, không khỏi giận dữ nói: "Người thật là thư sinh góc nhìn, há lại có thể trường người khác chí khí diệt uy phong mình! "

Ngũ Phiên không sợ chút nào, dựa vào lý lẽ biện luận nói: "Chủ công so Viên Thuật cùng Tào Tháo thì như thế nào? Ngô Minh trước phá Tào Tháo, lũ bại Viên Thuật, chủ công há có thể không biết? Nguyên chủ công có thể rõ ràng đại thế, thuận lòng trời ý, ứng với dân tâm, như vậy quốc gia hi vọng, bách tính hi vọng! "

Lời nói này nói xong, nhất thời làm cho Vương Lăng sắc mặt thuận thay đổi, hắn bỗng nhiên đứng dậy dùng tay chỉ Ngũ Phiên nói rằng: "Ngu trọng bay liệng! Lẽ nào người có lòng đi theo địch hay sao? Nếu không phải ở người còn có chút học thức, chắc chắn người trăm thị chúng. Lần này tha cho người một mạng, nếu còn dám nhiều lời, tất nhiên không buông tha, ta hứa cho ta loạn côn đánh ra! "

Vương Lăng tức giận không thôi, hắn cũng không cam chịu Vu đem Hội Kê giao ra, hắn biết không phải là Ngô Lập Nhân đối thủ, nhưng là hắn cũng biết Ngô Lập Nhân tình huống hiện tại, đã phải phòng bị Tào Tháo, còn muốn thảo phạt Viên Thuật, trong đoạn thời gian, Ngô Lập Nhân quát không ra nhiều lắm binh lực đi đối phó chính mình, cho nên hắn mới muốn đánh cuộc một phen.

Lúc này, vẫn không lên tiếng Trương Trọng Kiên bỗng nhiên cười ha ha một tiếng, tất cả mọi người tò mò lấy hắn, chỉ thấy Trương Trọng Kiên đứng dậy hướng Vương Lăng nói rằng: "Chủ công hà tất lo lắng! Muốn phá Trần Khánh Chi, lực một người là đủ! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: bạch bào tướng phát thốc thị nhân, lục y nữ nhân đưa nước vẩn tội

Vương Lăng nghe được Cầu Nhiệm Khách nói như thế, không khỏi trong lòng hiếu kỳ, liền vội vàng hỏi: "Trọng Kiên có gì diệu kế, nói tới! Nếu là thật có thể lui địch, làm cho Ngô Minh không dám lại nhìn thẳng vào ta Hội Kê, ta tất có trọng thưởng! "

Cầu Nhiệm Khách hai mắt lấp lánh hữu thần mà lấy Vương Lăng, cười hắc hắc, hướng Vương Lăng thì lễ đáp: "Kế này chỉ có thể nói cùng chủ công một người biết, mời chủ công tạm thời bình lui tá hữu, mặt tướng lại nói Vu chủ công nghe! "

Chu Hân trong lòng vô cùng không vui, Vương Lăng cũng nhú nhú mày, hắn lấy Cầu Nhiệm Khách nói rằng: "Nơi đây đều là ta người tâm phúc, Trọng Kiên có thể tin tưởng.

Cầu Nhiệm Khách vẫn lắc đầu một cái, cố chấp nói rằng: "Kế này chỉ có thể càng ít người biết càng tốt, bằng không chỉ sự tình không phải hài vậy! "

"Lớn mặt Trương liệt, người nếu như tâm hoài bất quỷ, đối với chủ công bất lợi, có thể làm gì? " Chu Hân nhin không được trách cứ Cầu Nhiệm Khách, dù sao hắn là Vương Lăng mới thu tướng lĩnh, có hay không trung tâm còn chưa biết được.

"Chủ công nếu không phải nguyên tin tưởng mặt tướng, vậy coi như mặt tướng cũng không nói gì. "

Cầu Nhiêm Khách lạnh rên một tiếng, một bộ buồng tay bắt kể tư thế.

Vương Lăng không thể làm gì khác hơn là làm cho tả hữu hết thấy thuộc hạ bao quát Chu Hân tất cả đều lui, Cầu Nhiêm Khách ở Vương Lăng bên tai lén lút nói nói mấy câu, Vương Lăng nghe xong, nhin không được có chút hoài nghi, "Như vậy thực sự có thể thành sự sao? "

"Chủ công cứ việc yên tâm! "

Trần Khánh Chi thu Lãng Thao sau đó, Lãng Thao liền chủ công xin đi giết giặc, từ các huyện chiêu mộ có ý định nhập ngũ hương nhân, lại cùng nguyên lai Huyện binh huấn luyện chung, lại được một nghìn binh mã, Trần Khánh Chi liền làm cho Lãng Thao tạm thời thống lĩnh chi đội ngũ này. Mà chính hắn thì bắt tay vào làm xử lý nhất kiện đột nhiên sự cố -- sông Tiền Đường triều dâng rồi. Triều dâng vốn là bình thường sự tình, có thể là năm nay thiên thiên gặp phải bão mùa, thủy triều liền ra khả năng không chế phạm vi, xông lên bờ sông, thủy triều đánh thẳng vào rất nhiều dân ở, tạo thành rất nhiều người gia bị yêm, tử thương hơn ngàn người, càng có thật nhiều không nhà để về người. Đến khi triều lui ra phía sau, huyện Tiền Đường phảng phất lọt vào tai họa ngập đầu, bách tính trời giạt khắp nơi, giang thượng xác chết trôi vô số.

Trần Khánh Chi cảm khái thiên đạo vô tình đồng thời, bắt đầu mệnh lệnh hết thấy tướng sĩ trợ giúp gấp tai họa bách tính một lần nữa nào gia ngụ lại, lại để cho Lãng Thao suất bộ dưới vớt trong sông xác chết trôi, đem mọi người rất nào chôn cất. Nhưng là còn có một cái vấn đề, chính là vấn đề lương thực. Lần này gặp tai họa bách tính gần mười ngàn người, bỗng nhiên nhiều hơn một vạn người không có có cái gì ăn, đây đối với Trần Khánh Chi mà nói, là một cái tai họa thật lớn.

Trần Khánh Chi suy tư khoảng khắc, liền mệnh lệnh Điền Phục từ Dư Hàng, Ô Trình, Dương Tien các huyện khẩn cấp điều động quan khoang tồn cấp lương cho, tới cứu viện huyện Tiền Đường bách tính. Điền Phục sau khi nghe được, lấy Trần Khánh Chi, vô cùng do dự nói rằng: "Khánh Chi, người nếu muốn điều mấy Huyện tồn cấp lương cho, có hay không cần trước trưng cầu chủ công ý kiến, bằng không khả năng kẻ khả nghi một mình tham ô lương thực nộp thuế, là muốn cấp cho người khác lưu lại thoải mái. Cho dù chủ công tin tưởng người, nhưng là miệng nhiều người xói chảy vàng, tích hủy tiêu xương! Khánh Chi không thể không đề phòng. "

Trần Khánh Chi làm sao không biết những thứ này, chi là hắn vẫn rất tự tin nói: "Hoài Cổ huynh chỉ biết một mà không biết hai. Bây giờ dân chúng chịu tai, nếu đi trước tin cho chủ công, thì trên đường kéo dài lâu ngày, chẳng biết lúc nào mới có thể thu về đến tin, nếu vậy thì bách tính tất nhiên có nhiều chết đói già, bách tính không thể sống, thì biết tất cả đều oán giận chủ công, này thứ nhất cũng; nay Ngô Quận Chư Huyện vừa mới thu phục, chính trực dân tâm chưa phục lúc, trời giáng tai nạn, chính là chương hiền chủ công nhân nghĩa yêu dân lúc, há có thể bởi vì một mình ta chi lo mà hại chủ công tên? Nếu như mở kho phóng lương, lệnh Cơ giả có thể ăn no, người nghèo có thể nào, thì Giang Đông bách tính đều sẽ bị cảm niệm chủ công ân đức, dân tâm hướng, mới có thể ngồi vững Giang Đông. Nghĩ tới chúng ta tổ tiên Mạnh Thường Quân, từng có Phùng Viện vì đó đốt khoản thành phố nghĩa, ta cũng nguyện học Phùng Viện phương pháp, vì chủ công phát thóc thành phố nhân. "

Trần Khánh Chi nói chính là Mạnh Thường Quân môn khách Phùng Viện trở nên sự tình, lúc đó Mạnh Thường Quân đang ở phong cảnh lúc, hắn làm cho Phùng Viện vì đó thu phong mà bách tính thiếu khoản nợ, trước khi đi lúc, Phùng Viện hỏi Mạnh Thường Quân, đẹp xong khoản nợ muốn mua chút vật gì trở về, Mạnh Thường Quân liền thuận miệng nói, người ta thiếu cái gì liền mua cái gì a !. Sau lại Phùng Viện đến rồi phong mà, đã đem hết thấy gạch phiếu công trái đều đốt, trở về lúc sau Mạnh Thường Quân hỏi hắn, mua cái gì trở về, hắn thì nói ta đem phiếu công trái đều đốt, bách tính đều trong lòng cảm kích người, ta đây là vì người mua nghĩa trở về.

Cái điển cố này, Điền Phục tự nhiên cũng biết, Trần Khánh Chi lời nói, hắn lại cũng không có dị nghị.

Ngay sau đó vài ngày, Trần Khánh Chi mỗi ngày đều dẫn người đi gặp tai họa trong dân chúng đi điều tra, đại gia có nhu cầu gì, có người cần điền đầy bụng, có người cần nào chôn cất thân nhân, có người cần khác lập nhà mới, có người cần tìm Y bệnh, nói chung, Trần Khánh Chi luôn là nỗ lực đưa hắn gặp phải hết thấy rắc rối đều nhất nhất giải quyết. Tại những khác các huyện lương thảo còn không có vận đến lúc, Trần Khánh Chi từ cái khác gia đình giàu có, lấy Ngô Lập Nhân danh nghĩa mượn bộ phận lương thực khẩn cấp, cho bọn hắn đánh giấy vay nợ, hứa hẹn trong vòng một năm trả, như vậy mới lệnh tai dân tạm thời vượt qua nguy cơ trước mắt.

Hôm nay, Trần Khánh Chi mới từ tuần phòng trung trở về, hắn đến rồi gian phòng của mình, còn chưa kịp nghỉ ngơi, đã đến Thái Sử Từ cho hắn viết quân tình văn kiện. Thái Sử Từ ở Ô Trình đã lại cùng Nghiêm Bạch Hồ giảng co một tháng có thừa, Trần Khánh Chi lại huyện Tiền Đường vẫn không thể quát ra binh lực, phối hợp Thái Sử Từ hành động, Thái Sử Từ liền hỏi Trần Khánh Chi ý kiến.

Giữa lúc hắn lấy thẻ tre nhập thần lúc sau, ngoài cửa phòng vang lên tiếng đập cửa, tiếp lấy một đứa nha hoàn thanh âm từ bên ngoài truyền vào: "Đại nhân, ngài một ngày một nhọc, ta chuẩn bị cho ngài một chậu nhiệt thủy phao phao chân, xin hỏi hiện tại muốn đưa đi vào sao? "

Trần Khánh Chi không chút nghĩ ngợi hô: "Vay đoan vào đi! "

Lúc này, cửa bị đẩy ra, một người mặc lục la quần lụa mỏng trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp nữ tử đi đến, trong tay nàng bưng một chậu vẫn còn ở bốc hơi nóng ngâm chân thủy, đi tới Trần Khánh Chi trước mặt, nhẹ nhẹ để dưới đất. Trần Khánh Chi cũng không thấy bên ngoài, cởi giày tất, đem chân bỏ vào, hắn hít sâu một hơi, con mắt bỗng nhiên nhắm một cái, phảng phất đang hưởng thụ cái loại này cảm giác thoải mái.

Lúc này, Trần Khánh Chi bỗng nhiên mở mắt ra, dùng một loại ánh mắt hoài nghi hướng về phía lục y nha hoàn đi qua, "Cô nương còn có chuyện gì? Ta xem cô nương cau mày, tựa hồ có cái gì khó nói việc? Có ta có thể giúp được, cứ mở miệng. "

lục y nha hoàn lông mi vừa nhấc, bỗng nhiên cười, "Đại nhân, dân nữ nhân trong lòng có một chuyện không rõ, mong rằng đại nhân tài cán vì dân nữ nhân giải thích nghi hoặc! "

"Cô nương mời nói! "

"Dân nữ nhân đại nhân mỗi ngày không chối từ vất vả cực nhọc, cứu hộ tai dân, kỳ ý nhất định là đang vì Từ Châu mục Ngô Minh kiểm chứng Nhân Đức tên. Không biết ngô châu mục đến cùng có chỗ đặc biệt gì, có thể cho đại nhân như vậy khẳng khẳng một mực vì đó bán mạng? Thiên hạ chư hầu nhiều như vậy, vì Hà đại nhân sẽ chọn Ngô Minh? "

Lục y nha hoàn cái này vừa hỏi, làm cho Trần Khánh Chi không khỏi ngẩn đầu, lại trước mắt cái này tên nha hoàn, hần lo nghĩ, lại lắc đầu, hướng về phía nha hoàn kia nói rằng: "Cô nương cũng không nhà người thường nha hoàn, ta không biết người rốt cuộc là người phương nào, tới đây lại là chuyện gì, thế nhưng ta chủ nhân nghĩa, cũng không phải là làm được. Nhớ năm đó Từ Châu đánh một trận, vì từ Tào Tháo Hồ Báo Kỳ trong tay cứu hai nghìn tai dân, hần hôn ra chiến trường, suýt nữa vì Tào Tháo giết chết; chủ công mới trí hơn người, đã từng viết qua một câu hay Từ, trong đó một câu: Hưng thịnh, bách tính khổ; vong, bách tính khổ, nói ra thiên hạ bao nhiêu dân chúng tiếng lòng. Nay không phải đại nhân đại nghĩa người không thể làm cùng! Chủ công là một đời minh chủ, nhất định có thể khai sáng từ cổ chí kim đệ nhất thịnh thế, ta có thể từ chi, là ta may mắn cùng! "

Lục y nha hoàn nghe xong lời của hần, không khỏi cười lạnh một tiếng, "Một tướng Công Thành vạn xương khô! Thiên hạ chư hầu, không có một cái có thể nói là chân chính vì bách tính người. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Trần Khánh Chi Tử không thay đổi chí, Ngô Lập Nhân vô tội nằm cũng trúng đạn

Trần Khánh Chi không biết người con gái trước mắt này tại sao lại đối với Ngô Lập Nhân tồn tại như vậy thiên thủy, thế nhưng trong lòng hần đã nhận định sự tình há có thể là như thế này một đứa nha hoàn sở có thể cải biến, hần tiếp tục khắc khẩu nói: "Cô nương lời ấy quá mức thiên kích. Ai ngờ, thiên hạ đại thế hợp lâu tất tới tập lâu tất hợp. Nếu như Tào Tháo Viên Thuật bạo ngược hạng người tứ hải nhất thống, không biết thiên hạ này bách tính còn có thể còn mấy cần gì phải! Thiên hạ chư hầu vô số, ai có thể lại tựa như chủ công như vậy lấy bách tính làm đầu! "

Lúc này lục y nha hoàn hướng Trần Khánh Chi đi hai, ba bước, hần cùng Trần Khánh Chi lúc này chỉ cách xa nhau gang tấc khoảng cách, nguyên bản hiền hòa thảo luận, theo sắc mặt của nàng vừa chuyển trở nên băng lạnh, "Nếu như ta để cho người phản bội Ngô Minh, khác đâu người khác, người sẽ như thế nào? "

Trần Khánh Chi cười ha ha, "Tuyệt đối không thể! Trừ phi chủ công làm cái gì người người oán trách việc, bằng không chủ công bất khí ta ta thì sẽ không phản bội chủ công! "

"Nếu như ta còn nói, chỉ cần người phản bội Ngô Minh, liền có mạng sống, bằng không sợ rằng Trần đại nhân sống không quá đêm nay! "

Trần Khánh Chi dường như đã đoán được đây hết thủy, trên mặt không có một chút kinh ngạc và ngoài ý muốn, chi là vẫn rất bình tĩnh nói: "Chân chính hảo nam nhi, danh lợi không thể di chuyển kỳ tâm, sinh tử không thể thay đổi ý chí, cô nương nếu muốn kiểm nghiệm Húc có phải là hay không hảo nam nhi, đại khả thử một lần! "

Trần Khánh Chi lời nói phảng phất phát phát cái lục y nha hoàn, nàng dùng sức dậm chân, trong tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một thanh sáng lấp lóa dao găm, chỉ vào Trần Khánh Chi, trong giọng nói tràn đầy ý uy hiếp, "Người chó không phải là đã cho ta là đùa với người? Ta hiện tại sẽ cho người một cơ hội, lựa chọn lần nữa đáp án, chỉ cần người bằng lòng phản bội Ngô Minh, tùy người đầu phục ai, ta đều có thể tha cho người một mạng! Bằng không, đừng có trách ta vô tình! "

Trần Khánh Chi lúc này lại một lần nữa nhìn chăm chăm tên nha hoàn tinh tế một cái biết, nha hoàn kia không biết Trần Khánh Chi ý gì, thúc giục hỏi: "Cái gì, chết đã đến nơi rồi còn không biết, người đến cùng quyết định xong sao? "

"Xin hỏi cô nương phương danh? " Trần Khánh Chi vẫn phong khinh vân đạm mà tùy ý hỏi một câu.

Lục y nha hoàn về mặt mờ mịt, hần không biết Trần Khánh Chi đến cùng đang suy nghĩ gì, hoàn toàn không phải ở một cái kênh giao lưu, điều này làm cho nàng càng thêm căm tức, "Người hỏi cái này làm gì? Bây giờ là để cho người tuyên trạch vấn đề sinh tử. "

Sinh, hoặc là, Tử, đối với có vài người là có thể tuyển chọn, đối với có vài người mà nói, đáp án chỉ có một.

"Ta đã vừa mới nhớ kỹ cô nương dung mạo, lại biết cô nương phương danh, sau khi chết mới có thể ở Diêm la điện trung trả lời ta rốt cuộc là bị một cái phong thái vô song người phương nào giết chết. "

Trần Khánh Chi lời nói, làm cho lục y nha hoàn phảng phất vô cùng phần nộ, chủy thủ trong tay khẽ động, trong điện quang hỏa thạch, dao găm đã để ở

tại Trần Khánh Chi trên cổ họng, Trần Khánh Chi chỉ cần nhúc nhích, hoặc là lục y nha hoàn tay nhúc nhích, chủy thủ kia sẽ gặp trong nháy mắt không có vào Trần Khánh Chi hầu.

"Chỉ cần ngươi đáp ứng ta phản bội Ngô Minh, dù cho ngươi giả ý bằng lòng một phen, chờ ta đi ngươi đại khái có thể đổi ý nữa, ta có thể tha cho ngươi một mạng, như vậy cũng có thể đi? "

Trần Khánh Chi vẫn như cũ lắc đầu, cho một cái câu trả lời phủ định, hần bình tĩnh nói một câu, "Ta không thích lừa gạt nữ tử! " ngay sau đó hai mắt nhắm nghiền, một bộ nghiền cổ liền lục dáng đáp.

"Trần Húc! Ngươi vì sao như thế không biết tốt xấu! Ta ở nơi này Tiên Đường dân chúng phân thượng, mới nguyện ý lưu ngươi một mạng, ngươi làm sao lại quật cường như vậy! "

Nói xong chủy thủ trong tay hướng bên cạnh ra sức vung, dao găm trực tiếp đánh vào trên cây cột, toàn bộ dao găm chỉ còn lại có tay cầm ở lại bên ngoài.

"Ta gọi Hồng Phát. "

Lưu dưới câu nói sau cùng, nàng rất nhanh chạy ra khỏi cửa phòng, nhanh như chớp liền vô ảnh vô tung biến mất.

Trần Khánh Chi nhẹ thở phào nhẹ nhõm, lúc này trán của hần cũng đã bắt đầu không ngừng thấm xuất mồ hôi, mới vừa hưng hứng, hần tự nhiên biết; hần chỉ là không biết cái này Hồng Phát rốt cuộc là lai lịch ra sao, là ai người sở phải, cuối cùng lại tại sao lại buông tha chính mình. Bỗng nhiên, Trần Khánh Chi nghĩ đến vừa mới Hồng Phát bị chính mình phát câu lúc sau, có loại kiểu sân biểu tình, hần không cảm thấy thất thanh cười, "Kia giai nhân này, thấy chi không quên! "

Hồng Phát tự nhiên là cùng Cầu Nhiễm Khách Trương Trọng Kiên đi ra thế người, đời này, thân phận của nàng là Cầu Nhiễm Khách sư muội, Cầu Nhiễm Khách vì có thể ở Vương Lăng thủ hạ lập được đại công, liền đề nghị ám sát giết chết tính toán. Hần làm cho Hồng Phát tìm cơ hội ra về huyện Tiên Đường Huyện thừa phủ nha hoàn, tìm cơ hội ám sát Trần Khánh Chi. Nhưng mà vừa gặp huyện Tiên Đường gặp tai họa, Hồng Phát đã từng đến Trần Khánh Chi mỗi ngày vì tai dân sự tình khổ cực bốn tâu vất vả, không khỏi trong lòng hoài nghi nhiệm vụ lần này hợp lý tính. Nhưng là Cầu Nhiễm Khách mệnh lệnh, nàng nhất định phải hoàn thành, chỉ có giết Trần Khánh Chi, mới có thể để cho Hội Kê bách tính khỏi bị Chiến Hóa nổi khổ.

Cuối cùng Hồng Phát rốt cục nghĩ tới một cái sách lược vẹn toàn, đã sẽ không để cho Hội Kê dân chúng chịu khổ, cũng có thể không cần giết Trần Khánh Chi. Chỉ cần Trần Khánh Chi ly khai Ngô Lập Nhân, nàng kia liền không còn có giết Trần Khánh Chi lý do. Lúc đầu Hồng Phát vì mình cái ý nghĩ này cảm giác phi thường hài lòng, nhưng là Trần Khánh Chi quật cường bản tính lại làm cho Hồng Phát tất cả huyền tường đều được vô ích. Có trong nháy mắt, nàng thậm chí muốn hai mắt nhắm lại, giết Trần Khánh Chi là được rồi. Nhưng là cuối cùng nàng không biết tại sao, vẫn là không có xuống phía dưới tay.

Nghĩ đến cái kia người mặc đồ trắng, tao nhã nho nhã nhân trung tuấn kiệt, Hồng Phát không khỏi lại một trận oán giận: Trần Húc, Trần Húc, như ngươi vậy để cho ta làm sao bây giờ? Ta làm như thế nào cùng sư huynh khai báo? Nếu là ta làm không được nhiệm vụ, hần nhất định còn có thể lại đi giết chính là ngươi, đến lúc đó sau ta nên thế nào giúp ngươi? Ai, đây hết thấy đều là Ngô Minh lỗi, đều là Ngô Minh, không biết hần cho Trần Húc rót cái gì mê hồn thuốc, dĩ nhiên làm cho hần ngay cả chết còn không sợ.

Ngô Minh, đều là ngươi, đều là ngươi, ta hận ngươi chết đi được!

Hồng Phát ở trong lòng cuồng hô, nhưng là đây hết thấy lại có ích lợi gì.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Hồng Phát nữ Trương Xuất Trần cừu hận giá trị 8 điểm, kiểm tra đo lường đến Trương Xuất Trần tứ duy thuộc tính vì vũ lực 85, chỉ huy 59, trí lực 78, chính trị 56, Trương Xuất Trần sở hữu thuộc tính đặc biệt Tuyệt Sát -- tiến hành đánh bắt ngờ ám sát lúc, trong nháy mắt vũ lực + 4, roi chậm lại đối phương vũ lực 3 điểm. "

Hệ thống cái này nhắc tới thị, chân chính đem Ngô Lập Nhân hù dọa, một là một cái hội giết tuyệt thích khách đối với mình sinh ra cừu hận; hai là cái này thích khách là Hồng Phát, đứng lên nhất định là Cầu Nhiễm Khách Trương Trọng Kiên mang theo xuất thế, phong trần tam Hiệp đi ra lưỡng Hiệp rồi, như vậy Lý Tinh Lý Dược Sư sẽ không cũng đi ra, nếu là thật đi ra, nhất định vẫn là cùng Hồng Phát là một đôi. Thật chẳng lẽ là tốt mất linh hư linh, sợ gì tới gì?

"Hệ thống, có thể hay không kiểm tra đo lường Trương Trọng Kiên mang theo cái khác xuất thế nhân vật a? "

Ngô Lập Nhân có điểm lo sợ không phải nào, hệ thống trả lời làm cho tim của hần càng là không thể nào quyết định, "Hồi bẩm túc chủ! Mang theo xuất thế nhân vật, nếu như túc chủ không thấy hoặc là nghe nói, hay hoặc là đối với túc chủ không có sản sinh thân mật hoặc là cừu hận, hoặc là không có phát động kỹ năng ảnh hưởng đến túc chủ dưới trường văn võ, túc chủ tướng không thể kiểm tra đo lường đến mang theo nhân vật tình huống. "

"Những thứ này ta đều biết, chính là muốn hệ thống có hay không gặp phải cái gibug, không đúng, là đối mới cái gì cắm vào, là có thể kiểm tra đo lường đến rồi. Nếu như cái này kiểm tra đo lường không đến, hệ thống kiểm tra đo lường dưới vì sao Hồng Phát nữ sẽ đối với bản túc chủ sản sinh cừu hận? Tục ngữ nói, không có vô duyên vô cớ yêu, cũng không có vô duyên vô cớ hận, Hồng Phát nữ dù thế nào cũng sẽ không phải vì ái sinh hận a !? Hệ thống, ngươi sẽ không cho nàng trồng vào thân phận là bản túc chủ tình nhân a !? Ngươi không thể như vậy hãm hại ta! "

"Túc chủ xin không cần quá tự lý luận. Bản hệ thống đã kiểm tra đo lường đến Trương Xuất Trần đối với túc chủ sản sinh cừu hận nguyên nhân là: Trương Xuất Trần nhận được nhiệm vụ ám sát Trần Khánh Chi, sau lại đối với Trần Khánh Chi có ấn tượng tốt không nhận xuống tay, muốn làm cho Trần Khánh Chi phản bội túc chủ, Trần Khánh Chi không chịu, vì vậy đem tất cả nguyên nhân đều quy tội túc chủ. "

Đây là cái gì lý do? Làm sao so ta mới vừa vừa nghĩ đến còn muốn không thể nào hiểu được! Ta đây là nằm cũng trúng đạn rồi? Này cũng có thể trách đến trên đầu ta? Hồng Phát nữ, người rớt cuộc là cái gì tư duy, cái gì ăn khóp? Ngô Lập Nhân mở ra điện cuồng nhỏ nước bọt hình thức.

"Hồi túc chủ, đây là nữ suy tư của người cùng ăn khóp. "

Ha ha ha! Hệ thống câu trả lời này quả thực thần hồi phục, nữ suy tư của người cùng ăn khóp, vô luận ở cái gì triều đại, đều là một loại sự tồn tại vô địch.

Suy nghĩ một chút, Ngô Lập Nhân lại cảm thấy bỏ quên điểm cái gì.

"Không đúng, không đúng, luôn cảm thấy không đúng chỗ nào, hệ thống người nói Hồng Phát nữ đối với Trần Khánh Chi sinh ra hảo cảm? Đây là tình huống gì? Lẽ nào Lý Tĩnh không có xuất thế, chỉ có Hồng Phát nữ đi ra, sau đó Hồng Phát nữ ngược lại đối bạch bào quý tướng vừa gặp đã thương? Cái này kịch bản không đúng, hệ thống, Trần Khánh Chi nếu như đem Hồng Phát nữ cắt, Lý Dục Sư chẳng phải là muốn thành độc thân chó? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Hồng Phát nữ đêm chạy tìm Trần Húc, Cầu Nhiễm Khách tùy cơ thích bạch bào

Ngô Lập Nhân nghĩ xong liền không nhịn được cười một tiếng chính mình, cái này nghĩ cũng quá nhiều quá xa, không nói đến Lý Tĩnh còn không có xuất thế, chính là triệu hoán đi ra, cái thời đại này mỹ nữ cũng không ít, bằng nhân vật như hắn, thế nào đều có thể thông đồng một cái hai cái, mỹ nữ mãi mãi cũng là yêu anh hùng. Lớn nhất nào an ủi chính là Hồng Phát nữ không có cùng Lý Tĩnh một đôi, Lý Tĩnh mặc dù xuất thế cũng sẽ không bởi vì Hồng Phát nữ nguyên nhân cùng mình thành làm đối thủ, như vậy là đủ rồi. Ngô Lập Nhân lúc này chỉ là hy vọng Trần Khánh Chi mau sớm đem Hồng Phát nữ cắt, tới vừa ra bản mới Hồng Phát đêm chạy vì áo bào trắng, Lý Tĩnh đừng khóc còi nón xanh.

Nghĩ đến bức tranh này, Ngô Lập Nhân cũng cảm giác rất có hài hước cảm, tâm tình thật tốt hẳn, bỗng nhiên lại nghe được một tiếng hệ thống nêu lên.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trần Khánh Chi hoàn thành kịch tình phát thóc Thị nhân, Trần Khánh Chi đem Ngô Quận kẻ quan huyện cấp lương cho miễn phí cấp cho cho huyện Tiền Đường gặp tai họa bách tính, có thể dùng túc chủ Nhân Đức tên quảng làm người biết, do đó thưởng cho Trần Khánh Chi trụ cột chính trị vĩnh cửu + 1, trước mặt Trần Khánh Chi trụ cột chính trị đề thăng tới 71. "

Di, Trần Khánh Chi như vậy ra sức, dĩ nhiên mở kho phóng lương, cho mình thêm danh vọng, chuyện này làm tốt lắm a! Lợi người lợi mình, chẳng những thu phục quận huyện, còn có thể thu được dân tâm. Là lúc sau phái một người vật đi quản lý Đan Dương cùng Ngô Quận rồi.

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, liền viết một tờ nghị định bổ nhiệm, điều nhiệm Trần Đăng vì Đan Dương Thái Thú, phối hợp phạt Viên đại quân hậu cần; Trần Khuê thay thế Trần Đăng vì Nghiễm Lăng Thái Thú, phối hợp Quách Khản cùng Tần Chiêu hành động; Gia Cát Cẩn mặc cho Ngô Quận Thái Thú, tự nhưng cái này Thái Thú hiện nay vẫn là giả, dù sao Ngô quận trị sở còn không có bắt, tạm thời làm cho hắn đến Khúc A Huyện hành sự.

Trần gia hiện tại có Trần Đăng, Trần Khuê cùng Trần Cận Nam ba người phân biệt chương quản Ngô Lập Nhân trị hạ ba cái quận lớn, như vậy vinh quang có thể nói ở Ngô Lập Nhân thủ hạ sẽ không còn có người thứ hai. Bất quá Ngô Lập Nhân đối với bọn họ yên tâm, cho nên nhưng lại không lo lắng gì. Huống hồ ba người chỉ là gánh nhận chức quan văn, trên tay cũng chẳng có bao nhiêu binh quyền.

Hồng Phát nữ Trương Xuất Trần chưa hoàn thành nhiệm vụ, trong lòng một mực nghĩ như thế nào cùng Cầu Nhiễm Khách khai báo, nhưng là nghĩ tới nghĩ lui, thẳng đến về tới Sơn Âm, nàng vẫn thật không ngờ một cái đầu có Từ. Hồi đến phủ, Cầu Nhiễm Khách đến Hồng Phát nữ từ bên ngoài mà đến, mừng rỡ trong lòng, nghênh đón, hưng cao thái liệt nói rằng: "Sư muội, nhiệm vụ có phải hay không đã hoàn thành? Thế nào? Có phải hay không rất dễ dàng? Có hay không gặp phải nguy hiểm? "

Hồng Phát nữ về mặt bất an lấy Cầu Nhiễm Khách, lắc đầu.

"Chẳng lẽ thất thủ? Trần Khánh Chi bên người có cao nhân bảo hộ? Không nên nha, tổng có một nhân lúc sau, lẽ nào Trần Khánh Chi võ nghệ cao cường, sư muội không phải là đối thủ của hắn? " Cầu Nhiễm Khách suy đoán mỗi bên loại khả năng thuyết pháp, nhưng mà Hồng Phát nữ lại như cũ chỉ là lắc đầu.

"Vậy rớt cuộc là chuyện gì xảy ra? Như thực chất nói cho ta biết. "

Cầu Nhiễm Khách mất kiên trì, lấy Hồng Phát nữ bộ dạng, hắn cũng có chút cảm giác bất an, đến cùng biết xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn? Cầu Nhiễm Khách thực sự không nghĩ tới.

Hồng Phát nữ quyết tâm, liền định tất cả như thực chất mà nói, mặc kệ đến cùng Cầu Nhiệm Khách nghĩ như thế nào,

Làm như thế nào, nàng cũng đều nhận. "Sur huynh! Trần Khánh Chi là một yêu dân vị quan tốt, huyện Tiền Đường bởi vì triều dâng gặp tai hoạ, ta đến Trần Khánh Chi mỗi ngày không ngừng bốn tầu cứu trợ tai dân, không ngại cực khổ, dù cho chính mình không ăn được ngủ ngon, cũng muốn làm cho hết thầy gặp tai hoạ bách tính yên lành. Như vậy yêu dân chi quan, Hồng Phát trong lòng thực sự không đành lòng giết chết! "

"Cứ như vậy? Quan tốt? Sur muội người thực sự là ngây thơ! Hắn là phát động chiến tranh người, nếu để cho Hội Kê Quận trải qua Chiến Hòa, bách tính từ thương chẳng phải biết càng nhiều? Người làm sao có thể vì vậy mà đối với hắn lòng mang nhân Từ, hắn không chết sẽ có nhiều người hơn chết oan chết uổng, điểm ấy sur huynh đã dạy người bao nhiêu lần, người làm sao vẫn như thế chẳng nghe lời! " Cầu Nhiệm Khách lớn tiếng a xịch Hồng Phát.

"Nhưng là ngày nay thiên hạ đại loạn, nơi nào sẽ không chết người, mặc dù giết Trần Khánh Chi, còn sẽ có cái khác người nhiều hơn phải qua đây, chúng ta giết được hết sao? Huống hồ, thiên hạ này tổng yếu lần nữa nhất thống, vô luận là người nào, một tướng Công Thành vạn xương khô, đây là chúng ta không còn cách nào thay đổi. " Hồng Phát nữ dựa vào lý lẽ biện luận, bất tri bất giác dùng đến Trần Khánh Chi từng nói với hắn lời nói, nghĩ đến Trần Khánh Chi lúc đó ở uy hiếp của mình dưới, cùng mình dựa vào lý lẽ biện luận lúc, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cảm giác là lạ.

Cầu Nhiệm Khách nơi nào sẽ quản Hồng Phát nữ ý nghĩ lúc này, trong mắt hắn, Hồng Phát nữ chẳng những chưa hoàn thành nhiệm vụ, bây giờ lại cùng mình tranh luận, đơn giản là lẽ nào có cái lý ấy!

Hắn nhất thời quay người lại, tiếp lấy lạnh như băng nói một câu: "Người nếu như không hạ thủ, ta liền tự thân xuất mã, người phải biết rằng, ta quyết định tổ sự tình, giết người, người nào đều không thể ngăn cản! "

"Sur huynh! " Hồng Phát nữ lần nữa hô một tiếng, nhưng là Cầu Nhiệm Khách nhưng không có lại để ý tới, trực tiếp trở lại gian phòng của mình đi.

Hồng Phát nữ lúc này có loại thất hồn lạc phách cảm giác, hắn biết Trần Khánh Chi bên người không cao thủ thủ hộ, Trương Trọng Kiên nếu như xuất thủ, Trần Khánh Chi chắc chắn phải chết. Nhưng là Cầu Nhiệm Khách quyết định, nàng không còn cách nào thay đổi. Thắng đến đến buổi tối nàng nằm ở trên giường, vẫn lật qua lật lại, không còn cách nào nào ngủ, tưởng tượng thấy Trần Khánh Chi bị Cầu Nhiệm Khách ám sát chết thảm đáng đáp, trong lòng của nàng thì dường như từng đợt đau đớn kéo tới.

"Ta không thể cứ như vậy không hề làm gì, bằng không ta nhất định sẽ hối hận cả đời! "

Hồng Phát nữ lập tức từ trên giường nhảy, mặc quần áo tử tế, lặng lẽ thu thập một chút bao vây, len lén đóng cửa phòng, thân thể như bay Yến thông thường, rón ra rón rén đi tới chuồng bên cạnh, khiến ra vật mình cười, liền đi ra Trương phủ, phóng người lên ngựa, thẳng đến huyện Tiền Đường đi.

Cầu Nhiệm Khách lúc này đã ở chạy tới Tiền Đường trên đường, hắn tức giận trong lòng là Hồng Phát nữ không thể nào hiểu được. Một là Hồng Phát nữ chưa hoàn thành nhiệm vụ, đây là hắn ở Vương Lăng trước mặt đã bảo đảm qua. Nếu như làm không được, cho dù Vương Lăng không phải tự trách mình, hắn cũng không có bộ mặt tiếp tục tại Hội Kê ở lại, huống đến lúc đó sau Hội Kê đại tướng Chu Hân nhất định sẽ cười nhạo mình; điểm thứ nhất kỳ thực với hắn mà nói không coi vào đâu, hắn tự tin, lấy bản lãnh của mình, vô luận như thế nào đều có thể xông ra một mảnh thiên địa, trong loạn thế, thắng bại số, Vu cũng chưa biết, chỉ cần không buông tha, sớm muộn cũng sẽ có vượt hẳn mọi người một ngày.

Điểm thứ hai, mới là làm cho hắn tức giận nhất, hắn từ Hồng Phát nữ về mặt đến rồi một tia thiếu nữ động tình khí tức, hắn cùng Hồng Phát nữ từ nhỏ cùng một chỗ học nghệ, có thể nói là thanh mai trúc mã, thế nhưng Hồng Phát nữ chưa từng có đối với mình biểu hiện qua cái loại này thần thái, nhưng là nói đến Trần Khánh Chi lúc sau, hắn dĩ nhiên biết biểu hiện như thế. Đây là Cầu Nhiệm Khách không thể chịu đựng.

Trần Khánh Chi phải chết, vô luận là vì trợ giúp Vương Lăng, vẫn là vì Hồng Phát nữ, trong lòng hắn đã vì Trần Khánh Chi hạ lệnh phải giết. Cho dù là Hồng Phát nữ hận chính mình, hắn cũng phải không tiếc bất cứ giá nào giết chết Trần Khánh Chi.

Cầu Nhiệm Khách so Hồng Phát nữ sớm đi mấy giờ, khi hắn đến rồi huyện Tiền Đường lúc sau, đã là hai ngày sau. Trải qua Hồng Phát nữ ám sát sau đó, Trần Khánh Chi đem chuyện nào nói cho Điền Phục, Điền Phục trong lòng sợ không thôi, liền mỗi ngày đều đi theo lấy Trần Khánh Chi, không dám rời đi bên cạnh hắn nửa bước. Vì vậy Cầu Nhiệm Khách tuy là đến sớm hơn, lại chậm chạp tìm không được cơ hội hạ thủ, hắn biết, Trần Khánh Chi bên người Điền Phục đứng lên cũng là một viên mãnh tướng, nếu muốn một kích thành công, phải đợi cơ hội thích hợp.

Hồ cũng có lúc ngủ gật lúc sau, huống là nhân. Trần Khánh Chi mỗi ngày đều sẽ đi mong tai dân, hắn biết cơ hội liền phải từ từ chờ tới.

Có một ngày, hắn đang cùng tai dân nói chuyện phiếm lúc, ngoài ý muốn đạt được một tin tức, điều này làm cho Cầu Nhiệm Khách hết sức cao hứng.

"Thành bại nhất cử ở chỗ này! Trần Húc, ta muốn làm cho người biết, trêu chọc Hồng Phát, là người đời này phạm được sai lầm lớn nhất! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 160: bách tính cảm ơn tiệc rượu thiện nhân, đầu bếp hiền ngư thứ Trần Húc

Cầu Nhiễm Khách giống như một thợ săn giống nhau, nhân cơ hội ẩn núp lên, chờ đợi con mồi thư giãn lúc sau sẽ xuất thủ.

Trải qua những ngày qua không ngừng mà dò xét, này gặp tai họa bách tính hầu hết đã biết Trần Khánh Chi, bọn họ ở trong đáy lòng, đều kêu Trần Khánh Chi vì Trần đại thiện nhân. Hôm nay, Trần Khánh Chi lại tới dò xét tai dân sinh hoạt, dưới bách tính còn có nhu cầu gì hoặc là trắc trở. Vừa mới đến này tai dân xây dựng lâm thời nơi ở lúc, thì có một đám bách tính lao tới, nghênh đón Trần Khánh Chi, bọn họ cùng hô lên: "Cho Trần đại thiện nhân mời nào! "

Trần Khánh Chi cười cười, phát tay một cái, lớn tiếng nói: "Những thứ này đều là Từ Châu mục Ngô sứ quân ân đức, Ngô sứ quân yêu dân như con, nghe nói huyện Tiền Đường dân chúng chịu tai, đặc biệt dặn ta, hết tất cả sở có thể bang trợ đại gia. Các vị hương thân, tin tưởng về sau ở Ngô sứ quân dưới sự hướng dẫn, mọi người sinh hoạt càng ngày sẽ càng tốt. "

Chúng bách tính lại cùng hô lên: "Cảm tạ Ngô sứ quân đại ân đại đức! "

Lúc này, từ trong đám người đi ra một người, hướng về Trần Khánh Chi thi lễ một cái, nói tiếp: "Trần đại thiện nhân, mấy ngày này may mà đạt được ngài không ngại cực khổ trợ giúp, mới để cho chúng ta ở nơi này hồng tai trước mặt giữ được tánh mạng, bọn ta đều là mang ơn. Cho nên chúng hương thân thương lượng một chút, mỗi gia quyên góp ít đồ, cùng nhau vì Trần đại thiện nhân làm một bàn tiệc rượu, cũng xin Trần đại thiện nhân hân diện quang lâm, bày tỏ một cái bọn ta tâm ý. "

Lúc này, cẩn thận Điền Phục ở một bên nhỏ giọng nói rằng: "Đại nhân không thể đáp ứng, tai dân trung người lắm mất nhiều, nếu là có người tâm tồn ý đồ xấu, ta không nhất định có thể bảo vệ chu toàn. "

Trần Khánh Chi nghe nói cười cười, "Hoài Cổ hà tất cẩn thận như vậy! Những thứ này đều là gặp tai họa Thôn dân, mấy ngày này ta đều biết bọn họ, nào có kẻ xấu! Bọn họ như vậy thịnh tình tương yêu, nếu là ta cự tuyệt, nhất định sẽ lạnh lòng dân. "

"Nhưng là, một phần vạn. . . "

"Không có thể nhưng, không có một phần vạn, nên tới thủy chung sẽ đến. "

Trần Khánh Chi trả lời rất quyết tuyệt, một là đương thời Hồng Phát nữ không có giết chính mình, nằng trở lại lần thứ hai ám sát có khả năng cũng không lớn, hai là, hấn đối với cái kia gọi Hồng Phát thích khách đến lần nữa tồn tại một loại bất khả tư nghị chờ mong.

Trận này tiệc rượu đang ở lộ thiên khai lên, rất nhiều bách tính đại biểu cùng Trần Khánh Chi làm thành một bàn, đồ ăn vẫn không ngừng trên lấy, cái kia mời Trần Khánh Chi tới bách tính đại biểu an vị ở Trần Khánh Chi bên người, lúc này chỉ thấy hấn bụng ly rượu lên, đứng lên, cao giọng nói rằng: "Ta là nhất giới thứ dân, không có đọc qua sách gì, cũng không quá có thể nói, thế nhưng thảo dân Lý Thăng hay là muốn đại biểu huyện Tiền Đường bách tính kính Trần đại thiện nhân một ly, không có ngại, hoặc là trong chúng ta rất nhiều người cũng đã không hề trên đời này, ngài chính là của chúng ta tái sinh phụ mẫu! Trần đại nhân, Trần đại thiện nhân, ta đại biểu hết thảy bách tính mời ngài một ly! "

Trần Khánh Chi đối mặt với bách tính chân thật nhất cảm tình, hấn không còn cách nào cự tuyệt, cũng không cần thiết cự tuyệt. Hấn cũng theo bụng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Lý Thăng đến Trần Khánh Chi cũng uống một hơi cạn sạch, không khỏi cao hứng trong lòng vạn phần. Hấn chỉ chỉ trên bàn mỗi một món ăn, cùng Trần Khánh Chi cận kề giới thiệu cái nào là ai cung cấp, cái nào là có ý nghĩa gì, cái nào là của ai tâm ý.

Trần Khánh Chi mỗi đạo đồ ăn đều nếm thử một chút, Lý Thăng lấy Trần Khánh Chi vừa ăn vừa gật đầu, trên mặt cũng nhạc khai liễu hoa.

"May mà chúng ta tìm được một cái tốt đầu bếp, mới có thể để cho Trần đại thiện nhân có này có lộc ăn, lập tức còn có cuối cùng một phần món chính đường thổ ngư, nghe nói là hấn tin tưởng thức ăn ngon, Trần đại thiện nhân có thể phải thật tốt nếm thử. "

Đúng lúc này, chỉ thấy một cái đầu bếp trang phục người từ phòng bếp phương hướng đi ra, trong tay hấn bụng một cái mâm lớn, trên mâm còn đang đắp một tấm chén lớn, thỉnh thoảng còn có nóng hơi hơi nước từ trong cái mâm nhô ra. Hấn bụng mâm đường thổ ngư, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên thả ở nơi nào, Lý Thăng vội vã vẫy tay, la lớn: "Bên này, phóng tới Trần đại thiện nhân trước mặt! "

Đầu bếp kia cười cười, từng bước từng bước đi tới Trần Khánh Chi bên cạnh, đem cái mâm kia đặt ở Trần Khánh Chi trước mặt, tiếp lấy hấn lại bắt lại chỉ che đầy đường thổ ngư chén lớn, chỉ thấy hấn dùng sức một chút, toàn bộ chén lớn lập tức bị nhấc tới, tức thì một nhan sắc kim hoàng đường thổ ngư liền xuất hiện ở trước mặt mọi người, tiếp lấy mùi thơm kia chung quanh toả khắp, tất cả mọi người mở miệng vỗ tay tán thưởng.

Chỉ thấy cái kia đầu bếp hướng về Trần Khánh Chi xá một cái, vừa cười vừa nói: "Trần đại nhân, phần này ngư còn có một trò, xin cho tiểu nhân vì Trần đại nhân chậm rãi kể lại! "

Trần Khánh Chi ồ một tiếng, "Con cá này còn có ý tứ gì hay sao? "

"Cái này tự nhiên! Con cá này bị chế biến thức ăn toàn thân vàng óng ánh, đại biểu cái này mong ước đại nhân nhậm hậu có thể một bước lên mây lên như

điều gặp gió! Mặt khác đại nhân mời, con cá này có một con đầu cùng một vỹ, đuôi cá hướng về phía mọi người, biểu thị mọi người nguyện ý duy đại nhân như Thiên Lôi sai đầu đánh đó; mà đầu cá hướng về phía đại nhân, biểu thị đối với đại nhân tôn trọng, ý là, ta hôm nay muốn đầu của người! "

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, chỉ thấy đầu bếp nguyên bản đang chỉ vào cá tay từ mâm lớn trong bỗng nhiên quất ra một chi dao găm, chủy thủ kia tay cầm dĩ nhiên làm cùng đuôi cá thông thường, nếu không phải tự mình kẹp một cái cần bản là không có cách nhận. Trần Khánh Chi đang chuyên tâm nghe đầu bếp kia giải thích món cá này chỗ đặc biệt lúc, làm sao tưởng tượng nổi đầu bếp dĩ nhiên biết đột thì sát chiêu, dĩ nhiên từ trong cái mâm rút ra một cây chủy thủ. Hai người lúc này chỉ cách rồi cũng chỉ có khoảng chừng chừng một thước khoảng cách, trong điện quang hỏa thạch đầu bếp kia dao găm đã giống như một chi độc xà, xông về Trần Khánh Chi.

Trần Khánh Chi phía sau cách đó không xa Điền Phục cũng thật không ngờ, cái này đầu bếp sẽ ở bỗng nhiên trong lúc đó làm khó dễ, trong lúc vội vã hấn dĩ nhiên cũng không có một điểm biện pháp nào, chỉ phải hô to một tiếng: "Cẩn thận! "

Đang ở dao găm sẽ đâm vào đến Trần Khánh Chi hầu lúc, không biết từ đâu bay ra mặt khác một chi dao găm chuẩn xác không có làm đánh vào đầu bếp kia dao găm trên, đầu bếp dao găm lệch một cái, không có đâm tới Trần Khánh Chi, Vì vậy Trần Khánh Chi thừa cơ hội này cũng thuận thế lệch một cái, té trên mặt đất. Mà chủy thủ kia đánh tới đầu bếp dao găm sau đó, liền rơi vào Trần Khánh Chi bên cạnh cách đó không xa. Đầu bếp kia tức giận không thôi, lần nữa bay lên, trực tiếp đánh về phía trên đất Trần Khánh Chi.

Mà Điền Phục lúc này cũng đã chạy tới, trường đao trong tay quơ hướng đầu bếp kia bỏ tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Phục kỹ năng Cường Đao phát động -- kiểm tra đo lường đến Điền Phục thuộc hồ, Cầu Nhiệm Khách Trương Trọng Kiên thuộc kê, trước mặt Điền Phục vũ lực + 2, Điền Phục vũ lực đề thăng tới 96. "

Đầu bếp kia chính là Cầu Nhiệm Khách Trương liệt cái trang, lúc đầu hấn nghe nói tai dân chuẩn bị vì Trần Khánh Chi làm một bàn tiệc rượu, hấn biết cơ hội tới, liền Mao Toại tự đề cử mình, vì tai dân làm một gã đầu bếp. Những người dân này làm sao suy nghĩ nhiều như vậy, Cầu Nhiệm Khách dùng tài nấu nướng của mình chinh phục những người dân này, hấn lấy vì lần này ám sát nhất định thiên y vô phùng, nào nghĩ tới sẽ phát sinh loại tình huống này. Hấn đã nhận ra, vừa mới cái kia đột nhiên bay ra ngoài dao găm chính là Hồng Phát nữ Trương Xuất Trần vật tùy thân, không nghĩ tới Hồng Phát nữ dĩ nhiên cũng theo tới rồi Tiền Đường, hơn nữa vẫn cũng đang âm thầm bảo vệ Trần Khánh Chi, liền tương mình như vậy kế hoạch phá hư. Nghĩ đến đây, Cầu Nhiệm Khách không khỏi trong lòng càng thêm phần nộ, nhưng mà hấn hiện tại ở trong tay chỉ có một cây chủy thủ, như thế nào chống đỡ được Điền Phục đại đao. Hai người chỉ chiến mười hợp, Điền Phục cũng đã đem đao đặt ở Cầu Nhiệm Khách trên cổ của, phản phó binh sĩ đem trời lại.

Điền Phục đi tới Trần Khánh Chi trước mặt, "Trần đại nhân, có không có thương tổn? Thích khách này đã bắt, đại nhân muốn xử lý như thế nào? "

Trần Khánh Chi lại một lần nữa ở bên bờ sinh tử đi một lượt, lúc này vẫn lòng còn sợ hãi, lúc này hấn đã nhặt lên thanh chủy thủ kia, cầm trong tay, khề mím cười nói: "Trước tiên đem hấn mang về, hảo hảo thẩm vấn một phen lại nói. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Hồng Phát nữ động tình, Cầu Nhiệm Khách Thương ròi

Lúc này tham gia mâm cỗ bách tính nhao nhao hoảng loạn không phải nào, cùng nhau quỳ trên mặt đất, trong miệng xưng tội không ngớt, Lý Thăng càng là trong miệng cầu khẩn nói: "Đại nhân tha mạng! Cái này đầu bếp là chúng ta mấy ngày hôm trước đang chuẩn bị bàn này đáp tạ yến hội lúc sau mới chiêu tới được, thật không biết hấn dĩ nhiên là thích khách, mời đại nhân tha mạng! "

Trương Trọng Kiên cười lạnh một tiếng, tuy là lúc này bị trói, thế nhưng vẫn có một thân ngạo khí, "Ai làm nấy chịu, việc này không có quan hệ gì với bọn họ, ta chỉ là lợi dụng bọn họ. "

Trần Khánh Chi cũng không có quản thích khách, chỉ là đến gần Lý Thăng, đưa hấn đỡ lên, cười nói: "Xin đứng lên xin đứng lên! Các vị hương thân đều mời đứng lên đi! Ta sớm biết thích khách này cùng đại gia không quan hệ, trở về thẩm vấn sau, tất cả tất nhiên tra ra manh mối, tất cả mọi người không cần lo lắng! Các vị hương thân thành khẩn ý, nào đó đã cảm nhận được, cảm ơn mọi người! " tiếp lấy hướng về hết thấy bách tính chấp tay, lại tiếp tục nói: "Bây giờ nào đó còn có việc trong người, về trước huyện nha, cáo từ! "

Điền Phục áp trứ Cầu Nhiệm Khách trở lại huyện nha trung, Trần Khánh Chi tọa ở trên đại sảnh, trong tay còn cầm cây chủy thủ kia, lấy Cầu Nhiệm Khách, phảng phất trong mắt của hấn còn đang không ngừng mà phun ra hừng hực lửa giận, muốn đem Trần Khánh Chi đốt thành tro bụi thông thường.

"Người rút cuộc là người nào, là ai phái người tới? "

Cầu Nhiêm Khách sang sảng cười, lớn tiếng nói: "Đại trượng phu đi không đổi danh ngồi không đổi họ, nào đó dù cho Trương Liệt Trương Trọng Kiên, chính là Hội Kê Vương Lăng thủ hạ giáo úy. "

Bên cạnh Điền Phục trong lòng đã đối với Cầu Nhiêm Khách hận thấu xương, nghe được Cầu Nhiêm Khách trả lời như vậy, hấn nhin không được phản trào phúng: "Chỉ người còn đại trượng phu? Đại trượng phu hành sự quang minh lỗi lạc, như vậy ám sát giết chết người, tiểu nhân gây nên! "

Cầu Nhiêm Khách cười lạnh một tiếng, "Cổ hủu Niếp Chính, Chuyên Chư, Yếu Ly, Kinh Kha tứ đại thích khách, vì báo chủ ân, không tiếc mình mệnh, ở nào đó trong mắt, đều là là hiện thời chi đại trượng phu. Bên ngoài đạo đức tốt, há là loại người như người phạm phu tục tử có thể hiểu được. "

Buổi nói chuyện nói Điền Phục ngậm miệng không, hấn vốn là không quen cái cọ, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là cắn răng nghiêng lợi nói rằng: "Vậy người liền chuẩn bị chịu chết đi! "

"Được làm vua thua làm giặc, Tự cớ cho phép! Chết một lần mà thôi, ngộ sợ cái gì! "

Trần Khánh Chi vẫn còn ở trong tay cây chủy thủ kia, phảng phất đang suy nghĩ gì, Điền Phục thấy Trần Khánh Chi còn không nói gì, liền vội vàng hỏi: "Trần đại nhân, bây giờ cái này bọn chuột nhắt đã nói rõ ràng rồi, mời đại nhân đưa hấn xử tử, lấy nào dân tâm! "

Trần Khánh Chi cũng không có dựa theo Điền Phục thỉnh cầu trả lời, hấn đi xuống Đường tới, đi tới Cầu Nhiêm Khách bên người, hấn nhẹ giọng hỏi: "Hong Phát cùng người là quan hệ như thế nào? "

Những lời này phảng phất chạm đến Cầu Nhiêm Khách nghịch lân, hấn tròn nhãn nộ trương, râu tóc rung động, sắc mặt bởi vì phần nộ đều đã thay đổi màu đỏ bừng.

"Hong Phát tên này cũng là người xứng gọi sao? Người cảm miệng! "

Trần Khánh Chi mặc kệ hấn như thế nào phần nộ, hấn đã biết, Hong Phát cùng người trước mắt này quan hệ không bình thường, lại nói tiếp: "Cây chủy thủ này chính là Hong Phát cô nương, hôm nay là nàng đã cứu ta. "

Cầu Nhiêm Khách làm sao không biết, nhưng là lúc này từ Trần Khánh Chi nói ra, ở Cầu Nhiêm Khách trong lòng phảng phất là Trần Khánh Chi đang cùng mình thị uy, "Trần Húc! Ta muốn giết người! A a a! "

"Người đã cùng Hong Phát cô nương quan hệ không bình thường, ta thì sẽ không giết người, ta tin tưởng nàng cũng nhất định sẽ tới ta đây thay người cầu tha thứ. Điền tướng quân, trước đem Trương Liệt nhốt vào trong phòng giam, mấy ngày nữa lại nói. "

Điền Phục trong lòng tuy là vô cùng không hiểu Trần Khánh Chi ý tứ, nhưng là hấn cũng chỉ có thể nghe theo, dọc theo đường đi đẩy đẩy ồn ào, đem Cầu Nhiêm Khách nhốt vào huyện nha trong phòng giam.

Lại đến lúc đêm khuya vắng người, bây giờ đã đến cuối thu bắt đầu vào mùa đông chỉ tẻ, Trần Khánh Chi trong thư phòng đã đốt lên chậu than, hấn ngồi ở chỗ kia, vẫn còn ở lấy thư từ.

"Chi " được một tiếng, cửa bị đẩy ra rồi, Trần Khánh Chi ngẩng đầu một, lông mi khẽ động cười cười, "Người đã đến rồi. "

Người đến dĩ nhiên chính là Hong Phát nữ, .

"Người biết ta muốn tới? "

Trần Khánh Chi đề sách xuống Giản, gạt đầu, tiếp lấy đứng dậy chấp tay nói rằng: "Đa tạ Hong Phát cô nương ân cứu mạng! "

Hong Phát nữ sắc mặt cũng không thể nào tốt, nàng hôm nay phá hủy Cầu Nhiêm Khách đại sự, lại làm hại Cầu Nhiêm Khách bị bắt, lúc này nàng đã tâm loạn như ma, không biết nên kết cuộc như thế nào.

"Nói vậy Trần đại nhân đã biết, Trương Liệt đang là sư huynh của ta, dân nữ họ Trương, tên Xuất Trần, thuở nhỏ cùng sư huynh cùng nhau bái sư học nghệ. Hôm nay tới cũng chỉ có một mục đích, mời Trần đại nhân thả sư huynh. "

Ngày hôm nay Hong Phát nữ mặc chính là một thân màu đỏ nhạt quần dài, Trần Khánh Chi dường như không có nghe được Hong Phát nữ lời nói, chỉ là tự nhiên nói rằng: "Xuất Trần giả, thoát tục cũng! Người cũng như tên! "

"Trần đại nhân sao có thể như vậy ra lỗ mắng? Ngày hôm nay người nếu không phải thả người, ta liền bắt người mệnh đi trao đổi! "

Hong Phát nữ nững nịu một tiếng, thân hình khẽ động, thoáng hiện đến rồi Trần Khánh Chi bên cạnh.

"Hong Phát cô nương chớ nổi giận hơn, người nếu là muốn giết ta, ngày hôm nay thì sẽ không cứu ta. Lệnh sư huynh đối với ta thành kiến thâm hậu, không bằng các người đi trước nói chuyện, nếu là có thể thuyết phục hấn buông tha ám sát chi niệm, đêm nay liền có thể thả hấn. "

Trần Khánh Chi theo như lời, Hong Phát nữ tự nhiên biết, nàng trước đây cũng cảm giác được Cầu Nhiêm Khách đối với mình có chút vượt lên trước sư huynh muội quan hệ tình nghĩa, nhưng là nàng nhưng vẫn đem Cầu Nhiêm Khách trở thành đại ca tới. Cho tới hôm nay hấn vì Trần Khánh Chi, xuất thủ phá hủy Cầu Nhiêm Khách kế hoạch, nàng mới phát hiện mình đã bất tri bất giác thích Trần Khánh Chi, gấp trong lòng mình người kia, dù cho hấn là quật cường như vậy, như vậy mà làm cho chính mình không vui, nhưng là hay là muốn nghĩa vô phản cố đi thích.

Hồng Phát nữ gật đầu, "Đã như vậy, ta đây sẽ đi ngay bây giờ cùng sư huynh nói chuyện, còn có, đem chủy thủ của ta trả lại cho ta đi! "

Trần Khánh Chi nhưng không có lấy ra ý tứ, chỉ nói: "Mang theo dao găm không có cách nào khác đi vào phòng giam, vẫn là tạm thời thả ở chỗ này của ta, để cho ta thay người tạm thời bảo quản. "

Nói xong, Trần Khánh Chi chỉ cảm thấy trên mặt có chút phát nhiệt, Hồng Phát nữ con mắt chuyển động, liền không nói thêm gì nữa, cầm Trần Khánh Chi tay lệnh đi nhà tù thăm tù đi.

Khoảng chừng qua rồi một canh giờ, Hồng Phát nữ lần nữa về tới Trần Khánh Chi thư phòng, Trần Khánh Chi lấy Hồng Phát nữ lúc này khỏe mắt đỏ bừng, nhất định là đã mới vừa khóc, không khỏi thở dài một tiếng: "Lệnh sư huynh còn không chịu buông tha ám sát chi niệm sao? "

Hồng Phát nữ lắc đầu, "Không phải, ta, ta và hần thừa nhận rồi một việc sau đó, hần lập tức trở nên lòng như tro nguội, liền không muốn ở lại cái này thương tâm, nghĩ ra hải đi tìm cái khác thiên địa, lại cũng không hỏi Đại Hán rồi. "

Hồng Phát nữ lời nói làm cho Trần Khánh Chi cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn, không nghĩ tới Cầu Nhiêm Khách thật không ngờ quyết tuyệt, càng làm cho hần bất an là, nếu như Cầu Nhiêm Khách đi, Hồng Phát nữ nên đi nơi nào?

"Hồng Phát cô nương là muốn đi theo lệnh sư huynh giống nhau rời xa Đại Hán sao? "

"Đại Hán đã sụp đổ, ly khai không ly khai lại có cùng phân biệt. Cùng sư huynh cùng nhau sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm như vậy, bây giờ sẽ vừa đi không thể tái kiến, trong lòng thực sự bi thương. "

Nghe được Hồng Phát nữ lời nói, Trần Khánh Chi mới thở dài một hơi, "Xuất Trần, đã như vậy, người không chỗ có thể, không bằng ở lại bên cạnh ta vừa vặn? "

Trần Khánh Chi lời nói làm cho Hồng Phát nữ sắc mặt kiêu nhất thời xấu hổ không ngớt, nàng quay đầu, không trả lời.

"Xuất Trần cô nương võ nghệ cao siêu, Húc khẩn cầu Xuất Trần cô nương lưu lại, bảo hộ an toàn của ta, làm cho Xuất Trần cô nương một ta theo chủ công cùng nhau cộng chế đại nghiệp! "

Hồng Phát nữ nghe xong, lần nữa xoay người, cười một tiếng, "Ta đây cũng phải chức quan mới đi. "

Trần Khánh Chi thấy nàng đồng ý, liền vội vàng nói: "Có thể có thể, chỉ cần Xuất Trần cô nương lưu lại, muốn cái gì chức quan ta đều tận lực cùng chủ công đi tranh thủ! "

Hai người ở nơi này ban đêm, hướng về phía ánh nến, thâm tình lấy lẫn nhau, phảng phất cả thế giới đều trở nên tình ý kéo dài.

Ngày thứ hai, Trần Khánh Chi liền hạ lệnh đem Cầu Nhiêm Khách để cho chạy, Cầu Nhiêm Khách cũng đúng hẹn ly khai, Hồng Phát nữ tự nhiên muốn theo đi cho Cầu Nhiêm Khách tiễn đưa.

Trần Khánh Chi tiễn Hồng Phát nữ ly khai, một bộ là lướt đáng về không bỏ, Hồng Phát cũng biết Trần Khánh Chi tâm ý, cạn cười một tiếng, "Đại trượng phu chí ở bốn phương, đừng có nhĩ nữ tình trường. Đợi ta đưa đi sư huynh, trở lại thỉnh cầu chức quan. "

Mà lúc này, Tiền Đường cứu tế công tác đã hoàn thành, Trần Khánh Chi không có có thời gian dư thừa tiếp tục tại Tiền Đường đợi nàng, tức sẽ tiến vào trời đông giá rét, chiến sự không thể tiếp tục nữa, trong lòng hần đã muốn kể sách hay cấp cho Do Quyền Nghiêm Bạch Hồ tới một lần vui mừng ngoài ý muốn.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Tông Xác trở tay phá Ngô Huyện, Trần Húc trị quân tập kích Hải Diêm

Trần Khánh Chi lệnh Lăng Thao khẩn thủ Tiền Đường, mà làm cho Điền Phục mang theo Thần Uy Quân chạy tới Do Quyền, cùng đang ở vậy khổn Do Quyền Thái Sử Từ hội hợp. Mà vào lúc này, bỗng nhiên truyền tới một cái tin tốt: Ngô Huyện trong, có một kỳ nhân Trần Võ, thừa dịp lúc ban đêm giết thủ vệ tướng sĩ, len lén mở ra thành môn, thả Tông Xác đại quân vào thành. Tông Xác sau khi vào thành, Ngô Huyện Thủ tướng hốt hoảng phía dưới nghênh chiến, bị Tông Xác một hiệp nháy mắt giết sau, Ngô Huyện quân coi giữ tất cả đều đầu hàng, Ngô Huyện không uống một bình một tốt liền bắt lại,

Tông Xác thì trước tiên viết thơ phi báo Ngô Lập Nhân cùng Thái Sứ Từ.

Thì ra Trần Võ nghe nói Trần Khánh Chi ở huyện Tiền Đường mở kho phóng lương cứu trợ bách tính việc, trong lòng đối với Ngô Lập Nhân hảo cảm độ liền gia tăng thật lớn, mà đồng thời Nghiêm Bạch Hồ đối đãi bách tính nhiều thì bạo Chính, không để ý bách tính chết sống. Không có đối với so, không có tổn hại, trước đây không có Ngô Lập Nhân lúc sau, bọn họ còn có thể chịu đựng, nhưng là nghe được Ngô Lập Nhân Nhân Đức tên, Ngô quận bách tính cùng tướng sĩ trong lòng nhao nhao có bất mãn. Đang gặp Tông Xác đại quân tiến công Ngô Huyện lúc, Trần Võ liền thừa dịp lúc ban đêm giết chết thành môn thủ vệ, tiếp ứng Tông Xác đại quân vào thành. Tông Xác hết sức cao hứng, bởi vì Trần Võ hiến thành có công, Tông Xác phong hấn vì Đô úy, tạm thời ở Ngô Huyện chinh biên thu xuống bộ đội.

Thái Sứ Từ sau khi nhận được tin tức, vội vã mời Trần Khánh Chi qua đây thương nghị. Trần Khánh Chi đến Thái Sứ Từ về mặt bộ dáng hưng phấn, không khỏi nổi hứng tò mò, hấn hướng Thái Sứ Từ chấp tay một cái, thì lễ một cái, tiện đà hỏi: "Không biết Thái Sứ tướng quân có gì việc vui?"

"Tham quân mời Tông Xác tướng quân gọi thư! "

Thái Sứ Từ đem Tông Xác thư giao cho Trần Khánh Chi trong tay, Trần Khánh Chi hết, mới minh bạch vì sao Thái Sứ Từ biết cao hứng như thế, vừa mới ngồi xuống chính hấn vỗ án, kích động nói rằng: "Thật tốt quá! Như vậy, có hi vọng cuối năm nay đem Ngô Quận triệt để bắt! "

Thái Sứ Từ liền vội vàng hỏi: "Tham quân có gì cao kiến?"

"Ngô Huyện vừa vỡ, thì Do Quyền Nghiêm Bạch Hồ nhất định càng thêm hoảng loạn, vây kín tư thế đã thành, bọn họ lúc này đã không có đường lui. Ta chỉ muốn mượn nói Dư Hàng, trước tập kích Hải Diêm, Hải Diêm trong thành cũng không quá mức bình mã, nhất định một kích có thể phá, Hải Diêm nếu phá, Do Quyền dù cho Cô thành, Nghiêm Bạch Hồ nếu muốn trốn, chỉ có thể chạy trốn tới trong biển rộng đi. "

"Tham quân kế này rất hay! Bất quá tham quân một đường bốn ba, không bằng từ ta đi Bốn Tập Hải Diêm, tham quân ở chỗ này đóng ở là được. "

Ngô Quận Chư Huyện, ngoại trừ Ô Trình là Thái Sứ Từ đánh xuống, còn lại các huyện đều là Trần Khánh Chi cùng Tông Xác bắt, làm cho Thái Sứ Từ người chủ tướng này nhan trên mặt có chút làm khó dễ. Nhưng mà Trần Khánh Chi vẫn lắc đầu một cái, "Thái Sứ tướng quân vẫn đóng tại này, nếu như đột nhiên rời đi, thì tất nhiên sẽ kinh động Nghiêm Bạch Hồ, đến lúc đó sau chỉ sợ sẽ làm cho hấn có chút phòng bị. "

Trần Khánh Chi quan điểm hấn không còn cách nào phản bác, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng, may mắn Thái Sứ Từ là một lòng dạ trống trải người, cũng sẽ không đối với chuyện như thế này quá mức tính toán.

"Thái Sứ tướng quân còn phải cho Tông tướng quân hồi âm, làm cho hấn mau sớm đem Lâu Huyện bắt, tiếp lấy đại quân cũng tiến sát Do Quyền, như vậy cái này Do Quyền trong thành nhất định lòng người bàng hoàng.

Quân tâm bất ổn, dân tâm không phải phụ, thì không cần nhiều ngày, trong thành nhất định có biến. " Trần Khánh Chi tiếp tục nói, "Chuyện hôm nay gấp gáp, ta đây đi chuẩn bị ngay đại quân Khai dật, Thái Sứ tướng quân, chúng ta đây mỗi người trân trọng, cáo từ! "

Nói xong, liền mạnh mẽ vang dội mà dẫn dắt Thần Uy Quân lần nữa ly khai, lao tới Hải Diêm.

Đã đầu mùa đông khí trời, mỗi ngày vội vã chạy đi, thời gian nghỉ ngơi quá ngắn, làm cho Thần Uy Quân tướng sĩ bắt đầu có người sản sinh oán, vốn chỉ là cái những người khác phát câu nhàu, nhưng là loại tâm tình này một ngày truyền ra, liền ảnh hưởng toàn bộ Thần Uy Quân khí thế.

Trần Khánh Chi nghe được Điền Phục báo cáo sau, sắc mặt ngưng trọng, hấn biết, quân tâm nếu không phải ổn, hết thấy đều tương biến thành nói suông, Trần Khánh Chi lúc này ngừng đại quân, hạ lệnh làm cho đại gia nghỉ ngơi tại chỗ một canh giờ.

Đang khi mọi người một bên nghỉ ngơi, vừa ăn lương khô, Trần Khánh Chi đi tới giữa đội ngũ.

"Các tướng sĩ cực khổ! "

Chúng tướng sĩ lúc này không hăng hái lắm, chỉ có vền vền vài cái hồi âm, Trần Khánh Chi thì tiếp tục nói: "Ngày hôm nay, ta có mấy vấn đề muốn hỏi các ngươi, người thứ nhất, các ngươi chỉ đội ngũ này tên là cái gì? "

Lúc này, có vài người nhin không được vừa cười một bên trả lời, "Đương nhiên là Thần Uy Quân rồi! "

"Tốt, Thần Uy Quân vậy là cái gì? " Trần Khánh Chi tiếp tục hỏi.

"Thần Uy Quân là chủ công thân vệ quân! " người càng ngày càng nhiều ứng với lên.

"Thần Uy Quân các tướng sĩ, vậy các ngươi là so Thiết Huyết Quân cùng Vô Song Quân kém sao? "

Những lời này hỏi xong, đại đa số người đều trầm mặc lại, bọn họ biết, Thiết Huyết Quân là vẫn xông tại chiến đấu tuyến đầu, Vô Song Quân là tình nguyện nhất bình chúng, cũng một mực trong chiến trường chém giết, mà Thần Uy Quân, đặc biệt chỉ này Thần Uy Quân, từ lập quân tới nay, tham dự chiến đấu cũng không nhiều, vì vậy, bọn họ trả lời vô cùng không tin rằng, chỉ có mấy người không cam lòng hồi đáp: "Không kém! "

"Vô Song Quân cùng Thiết Huyết Quân bình thường đạt được chủ công biểu dương cùng ngợi khen, bởi vì đó là bọn họ dùng tánh mạng liều mạng đi ra, các ngươi trước nhất định là muốn nói, chính mình không có cơ hội tham gia chiến đấu, cho nên liền không cam lòng; nhưng là, hiện tại ta từ chủ công thủ hạ đem bọn ngươi mang ra ngoài, cho các ngươi cơ hội biểu hiện. Hiện tại, chúng ta chỉ phải nhanh một chút đánh hạ Hải Diêm, liền có thể đem Do Quyền

Nghiêm Bạch Hồ vây quanh, như vậy, là có thể ở cuối năm triệt để chiếm lĩnh Ngô Quận, lần này công lao, chúng ta Thần Uy Quân chính là vị thứ nhất, đến lúc đó các người nhất định sẽ đạt được chủ công ngợi khen, cơ hội như vậy các người chẳng lẽ không nguyện ý bắt lại sao? Như vậy vinh quang các người không muốn có muốn không? "

Những lời này vừa ra, toàn bộ Thần Uy Quân lập tức tình cảm quần chúng Kích Ngang, cùng hô lên: "Nguyên ý! Nguyên ý! "

"Chỉ cần đánh hạ Ngô Quận, ta có thể hướng chủ công xin, cho các người ở tân niên có thể đi trở về cùng người nhà đoàn tụ, các người chẳng lẽ không muốn sao? "

"Muốn! Muốn! Muốn! "

"Các người đã đều đồng ý, vậy bây giờ đều lưu loát mà cho ta từ dưới đất bò dậy, muốn làm náo động, muốn lấy được ngợi khen, muốn cùng thân nhân đoàn tụ, các người sẽ phải bị ta bắt điểm khả năng thực sự đi ra, đừng đuổi cái đường khổ cực điểm liên oán giận, công lao, đều là liều mạng đi ra! Muốn nào dật, đều cút cho ta về nhà trồng ruộng đi. "

Trần Khánh Chi bỗng nhiên giọng nói vừa chuyển, làm cho tất cả mọi người đều ý thức được, mới vừa buông lỏng thực sự không nên, bọn họ lập tức từ dưới đất bò dậy, mỗi người về đơn vị, tiếp lấy lại cùng nhau hô: "Thần Uy Thần Uy, vô kiên bất tòng! "

"Tốt, đây mới là ta Thần Uy Quân hãn có khí thế! Vào ngày mai trước chạy tới Hải Diêm, ta xin mọi người ăn thật ngon một trận! "

Điền Phục lấy Trần Khánh Chi mấy câu nói làm cho nguyên vốn cả chút phân tán quân tâm trong nháy mắt ngưng tụ, không khỏi ở trong lòng đối với Trần Khánh Chi càng thêm bội phục vài phần. Mang binh đánh giặc, một cái dùng mảnh tướng lĩnh có thể mang cho quân đội lòng tin, có thể đè ép được thủ hạ chính là binh tướng; nhưng là Trần Khánh Chi chỉ là một thư sinh yếu đuối, dĩ nhiên cũng có thể đổi ba câu đem dưới trướng chỉ này Thần Uy Quân giáo huấn dễ bảo, Điền Phục đối với Trần Khánh Chi đánh giá lại cao rất nhiều.

"Trần tham quân thật là lớn tướng chi tài! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Trương Sĩ Thành mượn binh thủ Hải Diêm, Điền Hoài Cổ Cuồng Dao chiến 2 Trương

Ngô Huyện bị phá tin tức cũng truyền đến Nghiêm Bạch Hồ trong tai, tin tức này, làm cho hắn lập tức trở nên dường như ma quỷ thông thường, râu tóc tần Trương, con mắt đỏ bừng, dưới sự tức giận, một đao chém giết truyền tin binh sĩ. Trương Sĩ Thành nhận Nghiêm Bạch Hồ như vậy tức giận, trong lúc nhất thời không biết nên không nên nói điểm cái gì.

Chờ hắn về đến nhà, đem tin tức nói cho Trương Sĩ Đức, Trương Sĩ Đức lắc đầu, "Đại ca, tới Nghiêm Bạch Hồ liền phải thất bại, chúng ta vẫn là sớm làm rút lui nào đứng hàng a !! "

"Sĩ Đức có gì kế sách, có thể để cho ta thành công rút đi, cũng sẽ không rơi người lấy mượn có? "

"Đại ca có thể thỉnh cầu trú đóng ở Hải Diêm, lý do là phòng bị quân địch đánh lên Hải Diêm sau, đoạn rồi đường lui của chúng ta. Nghiêm Bạch Hồ tất nhiên sẽ không cho chủ công nhiều lắm binh lực, thế nhưng chỉ có có một mấy ngàn binh lực, vô luận quân địch có hay không đánh lên, chúng ta đều có thể cho chính mình lưu một cái đường lui. Giả thiết quân địch thực sự từ Hải Diêm tới đánh lên, chúng ta có thể thủ liên thủ, không thể thủ, bỏ chạy đến trong biển đi. "

Chờ qua hai ngày, Nghiêm Bạch Hồ bớt giận, Trương Sĩ Thành liền đi gặp rồi Nghiêm Bạch Hồ.

Trương Sĩ Thành tướng Trương Sĩ Đức nói cho hắn biết nói, nói cho rồi Nghiêm Bạch Hồ nghe, "Đức Vương, bây giờ tình thế nguy cấp, Ngô Huyện bị phá thì Ngô Quận chỉ có Do Quyền cùng Hải Diêm lương Huyện có thể thủ, nếu như quân địch lại đánh lên Hải Diêm, thì Do Quyền biến thành Cô thành. Mặt tướng cầu chia thủ Hải Diêm, cho rằng thế đối chọi, mặc dù Do Quyền thành không thủ được, chủ công còn có thể lui giữ Hải Diêm, chủ công nghĩ như thế nào? "

Nghiêm Bạch Hồ vừa nghe Trương Sĩ Thành nói cũng có đạo lý, không có nghĩ quá nhiều, liền gật đầu, "Sĩ Thành cần bao nhiêu nhân mã? "

Do Quyền bên trong thành có 15,000 binh mã, Nghiêm Bạch Hồ sẽ không cho Trương Sĩ Thành nhiều lắm, cho dù lại tín nhiệm hắn, hắn cũng muốn giữ lại chủ lực tới thủ Do Quyền, cho nên hắn có thể phân ra binh lực tối đa ba ngàn người, hai ngàn người tốt hơn. Mà Trương Sĩ Thành phảng phất lập tức

mặc Nghiêm Bạch Hồ tâm tư, hần cười cười, "Phòng bị Vu chưa xảy ra, không cần nhiều lắm binh lực, chủ công cho ta hai nghìn binh mã là được rồi. "

Nghiêm Bạch Hồ nghe xong lời của hần, gật đầu cười, "Vậy cứ như thế, cho người hai nghìn binh mã, Sĩ Thành chuẩn bị khi nào xuất phát? "

"Nếu như có thể mà nói, thuộc hạ cảm thấy càng sớm càng tốt, dù sao quân địch có thể sẽ không cho chúng ta lưu quá nhiều thời gian. "

Nghiêm Bạch Hồ suy nghĩ một chút, lấy Trương Sĩ Thành ánh mắt tha thiết, bỗng nhiên trong lòng hần có điểm lưỡng lự: Đến cùng Trương Sĩ Thành là tâm tư gì? Sẽ không ta gần cùng đồ mặt lộ, liền muốn mang đại quân ta trốn đi a !?

"Mời Đức Vương đừng vội hoài nghi, thuộc hạ tuyệt không hai lòng! Thuộc hạ nguyện ý thề với trời, nếu như tâm tồn nhị tâm, nhất định chết không yên lành! "

Hần mới vừa nói xong, Nghiêm Bạch Hồ vội vã cười ha ha một tiếng, đi tới Trương Sĩ Thành bên người, lời kéo tay hần nói: "Sĩ Thành không nên như vậy,

Ta cũng không phải là hoài nghi Sĩ Thành trung tâm, chỉ là muốn đại quân lúc nào sau có thể chuẩn bị xong. Như vậy, ta làm cho Nghiêm Dư đi giúp người chuẩn bị binh mã, ngày mai là có thể xuất phát. "

Trương Sĩ Thành cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, trong lòng hần đối với Nghiêm Bạch Hồ phòng bị trong lòng cũng sinh ra chán ghét, tuy là hần có cân nhắc cho mình dự định, thế nhưng chia Hải Diêm quả thực đối với Nghiêm Bạch Hồ có lợi việc, hần lại vẫn đối với mình hoài nghi, thật nói ánh mắt thiện cận người. Nếu không phải là mình cùng hần có giao tình, đã sớm bỏ hần đi, khác đâu người khác.

Ngày thứ hai, Nghiêm Dư cuối cùng cũng ngàn chọn vạn chọn, tướng hai nghìn binh sĩ thiêu tốt, cho Trương Sĩ Thành, nhưng là Trương Sĩ Thành xa xa nhìn sang, nhất thời có loại học máu xung động, mặc dù không có lão tàn người, thế nhưng đi tới đã có phân nửa đều là kém bệnh. Nhưng mà hần lại không có biện pháp nói cái gì, chỉ có người trong lòng tướng Nghiêm Bạch Hồ mắng thống khoái.

"Sĩ Thành a! Cái này hai nghìn tinh binh ta liền giao cho người, hy vọng người nhất định phải khần thủ Hải Diêm, nếu như có khó khăn gì hoặc là nguy hiểm, đừng lúc phải người cho ta biết, ta sẽ trước tiên phát binh cứu viện. "

Trước khi đi, Nghiêm Bạch Hồ vẫn không quên tới một phen ân cần giáo dục, Trương Sĩ Thành không để ý tới gương mặt cứng ngắt bấp thịt, miễn cưỡng nặn ra vẻ tươi cười, hướng Nghiêm Bạch Hồ đáp: "Đa tạ Đức Vương quan tâm, thuộc hạ ôn hòa không có nhục sứ mệnh, tận tâm tận lực! "

Trương Sĩ Thành mang theo hần nguyên lai bộ hạ cùng cái này hai nghìn "Tinh binh " cùng nhau chạy tới Hải Diêm. Do Quyền Huyện cùng Hải Diêm Huyện cách xa nhau hơn hai trăm dặm, đại quân chạy đi mỗi ngày không đến một trăm dặm, cứ như vậy, bọn họ chạy hai ngày đường, ở ngày thứ hai chàng vạng đi tới Hải Diêm Huyện bắc bộ hơn năm mươi dặm một chỗ bờ hồ nào doanh cắm trại, chuẩn bị nghỉ ngơi và hồi phục một đêm, các loại ngày thứ hai trời vừa sáng lại đuổi đường.

Hai nghìn binh mã nào doanh cắm trại hoàn tất, đầu mùa đông buổi tối, hết thấy tướng sĩ trên cơ bản đều thật sớm trốn trong lều nằm chung một chỗ nghỉ ngơi, chỉ có số ít vài cái xui xẻo bị Trương Sĩ Thành hạ lệnh canh gác dò xét, đề phòng bất trắc. Nhưng là trong lòng bọn họ đều cảm thấy, nơi đây đều là địa bàn của mình, nơi nào lại biết nguy hiểm gì. Vì vậy, đến khi tất cả mọi người ngủ say, bọn họ cũng len lén chen vào trong lều, lên ngủ gật.

Giữa lúc tất cả mọi người ở trong mơ cùng Chu công gặp gỡ lúc, bỗng nhiên, toàn bộ chung quanh doanh trại vang lên đinh tai nhức óc tiếng reo hò cùng tiếng kêu!

"Thần Uy Thần Uy, vô kiên bất tòi! "

Rất nhiều người trong mơ mơ màng màng còn không biết xảy ra chuyện gì, có chút còn tưởng rằng bây giờ là đang nằm mơ. Lâm Diên Phục dẫn Thần Uy Quân giết đến trước mặt bọn họ, bọn họ đây là mới nhớ tới phản kháng, nhưng là đã sớm không còn kịp rồi.

Trương Sĩ Thành cùng Trương Sĩ Đức nghe được tiếng kêu, trong lòng đều hết sức khiếp sợ, không rõ ràng lắm vì sao Hải Diêm Huyện phụ cận xuất hiện quân địch, lẽ nào Hải Diêm đã bị địch nhân chiếm lĩnh?

"Bảo chủ công! Quân địch đánh tới, Lữ Trần tướng quân đang ở tổ chức tướng sĩ phản kích, mời chủ công định đoạt! "

Trương Sĩ Đức lớn tiếng nói: "Đại ca! Bây giờ chuyện gấp, nếu như Hải Diêm là địch quân chiếm lĩnh, bọn ta đã không có đường lui, không bằng tử chiến, giết ra khỏi trùng vây lại nói! "

"Tốt, lần này người ta huynh đệ hai người sống vai kháng tặc! "

Bên ngoài trường sớm có người tướng hai người tọa kỵ cùng vũ khí chuẩn bị xong, hai người cùng nhau phóng người lên ngựa, đánh tới Thần Uy Quân.

Hai người giết giết, đã đến một thành viên tướng địch có thể dùng một bả Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao, đoạn đích thị uy phong lẫm lẫm, thủ hạ chính là này Nghiêm Bạch Hồ chỗ mượn tới tướng sĩ trong tay hần căn bản đi bắt quá hợp lại. Hai người liếc nhau, cùng nhau giết hướng tên kia đại đao tướng.

Cái này đại đao tướng chính là Diên Phục, thì ra Trần Khánh Chi suất lĩnh Thần Uy Quân một đường đi vội, rốt cục vào hôm nay ban ngày chạy tới Hải Diêm, Hải Diêm thị trấn cần gì phải từng trải qua như vậy chiến sự, ngay cả một điểm phản kháng cũng không có, Huyện thừa liền biến thành trì, đầu hàng Trần Khánh Chi. Trần Khánh Chi chiếm lĩnh Hải Diêm sau, phái thám tử tìm hiểu Do Quyền phương hướng tin tức, vừa lúc gặp phải người đi đường Trương Sĩ Thành đại quân. Trần Khánh Chi biết được tin tức sau, liền lệnh Diên Phục mang binh mai phục đứng lên, các loại Trương Sĩ Thành đại quân

nào doanh cấm trại lúc nghỉ ngơi, Thần Uy Quân cùng nhau tuôn ra, mới tướng Trương Sĩ Thành hai nghìn "Tinh binh " giết trở tay không kịp.

Điền Phục đến lưỡng viên chiến tướng cùng nhau dắt tay nhau công hướng mình, hấn một đao cách Khai hai người khí giới, la lớn: "Ta là Từ Châu mục dưới trướng Thần Uy Quân Phó thống lĩnh Điền Phục, tới tướng thông báo tính danh! "

"Trương Sĩ Thành! "

"Trương Sĩ Đức! "

Hai người một người cầm đao, một người cầm thương, lần nữa tấn công về phía Điền Phục.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Phục kỹ năng Cuồng Đao phát động, kiểm tra đo lường đến Trương Sĩ Thành thuộc kê, Trương Sĩ Đức thuộc cẩu, Điền Phục thuộc hổ! Điền Phục vũ lực + 3, trước mặt Điền Phục vũ lực đề thăng tới 97! "

"Tích! Hệ thống kiểm tra đo lường đến Trương Sĩ Đức là Trương Sĩ Thành mang theo xuất thế, Trương Sĩ Đức tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 87, chỉ huy 80, trí lực 82, chính trị 54. "

"Tích! Trương Sĩ Thành cùng Trương Sĩ Đức cộng chiến Điền Phục, phát động Huyết Thống kỹ năng, hai người vũ lực phân biệt + 2, trước mặt Trương Sĩ Thành vũ lực đề thăng tới 92, Trương Sĩ Đức vũ lực đề thăng tới 89. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Điền Hoài Cổ anh dũng trăm song tướng, Trần Khánh Chi cẩn thận thủ Hải Diêm

Liên tiếp nêu lên làm cho trong giấc mộng Ngô Lập Nhân lần nữa thức dậy, hấn nhin không được thờ dài nói: Có hệ thống là chuyện tốt, nhưng là của ta giấc ngủ chất lượng lại rất khó chiếm được bảo đảm. Cái này Điền Phục cùng Trương Sĩ Thành hai huynh đệ cái đánh nhau, tới là Trần Khánh Chi hướng Nghiêm Bạch Hổ phát động tấn công. Khúc A tiểu tướng đánh hai cái này nhị lưu võ tướng cũng không thành vấn đề, lại thêm một cái cũng không thành vấn đề a! Ngô Lập Nhân không nhin được cười một tiếng.

Đúng lúc này, hệ thống lại một tiếng nêu lên đi tới, "Tích! Bởi tướng địch Lữ Trân gia nhập vào đấu tướng, kiểm tra đo lường đến Điền Phục Cuồng Đao kỹ năng lần nữa xuất phát, Lữ Trân thuộc Ngưu, Điền Phục vũ lực + 4, trước mặt Điền Phục vũ lực đề thăng tới 98. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Trân cũng là Trương Sĩ Thành mang theo xuất thế, Lữ Trân tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 89, chỉ huy 72, trí lực 68, chính trị 46. Kiểm tra đo lường đến Lữ Trân sở hữu kỹ năng Kiêu Tướng: Nằm ở bất lợi tình thế lúc, vũ lực + 2, chỉ huy + 2; nằm ở có lợi tình thế lúc, vũ lực - 1, chỉ huy - 1. Trước mặt nằm ở bất lợi tình thế, Lữ Trân vũ lực + 2, chỉ huy + 2, trước mặt Lữ Trân vũ lực đề thăng tới 91, chỉ huy đề thăng tới 74. "

Ngô Lập Nhân không dám còn muốn rồi, tam tướng tuy là đều là nhị lưu võ tướng, nhưng là nhiều người sẽ tăng chuyện xấu, một phần vạn hệ thống tới một cái nữa vũ lực 90+, Điền Phục cũng không nhất định chiếm được rồi tốt.

Điền Phục nhưng trong lòng thập phần hưng phấn, một người độc đấu tam tướng, càng chiến càng hăng, tam tướng trong, Trương Sĩ Đức võ nghệ kém cõi nhất, hấn nào dám cùng Điền Phục cứng đối cứng, trường thương trong tay chỉ có thể không ngừng quấy rầy Điền Phục. Bốn người cùng nhau đấu ước chừng năm mươi hiệp, thế nhưng nhân lấy thủ hạ tướng sĩ chết Từ, thương Thương, rơi đến trong hồ, bị hỏa thiêu chết, đã không có thừa lại bao nhiêu, Trương Sĩ Đức nóng ruột, nhất cá bất lưu thần, không có phòng bị, Điền Phục trường đao trong tay dĩ nhiên trực tiếp đâm vào ngực của hấn.

Trương Sĩ Đức che ngực, bất khả tư nghị lấy Điền Phục, Điền Phục dùng thêm sức nữa, trường đao quất ra, Trương Sĩ Đức ngã xuống ở dưới ngựa, khí tuyệt bỏ mình.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Phục trận trăm Trương Sĩ Đức, Trương Sĩ Đức trước khi chết tứ duy thuộc tính vũ lực 89, chỉ huy 80, trí lực 82, chính trị 54, chúc mừng túc chủ thu được tướng hồn mảnh nhỏ 1, trước mặt túc chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 14. Bởi Trương Sĩ Đức tứ vong, trước mặt Điền Phục vũ lực hạ xuống tới 97, Trương Sĩ Thành vũ lực hạ xuống tới 90. "

Trương Sĩ Đức vừa chết, Trương Sĩ Thành cực kỳ tức giận, hấn liền không suy nghĩ nữa đào tẩu, quyết tâm muốn cùng Điền Phục liều mạng. Lữ Trân trong lòng lo lắng, hét lớn một tiếng: "Chú công đi mau! Đề ta chặn lại ở hấn! Lưu được núi xanh có ở đây không buồn không có củi đốt! "

Điền Phục giết nổi dậy, nơi nào sẽ chứa chấp có người chạy trốn, hấn hét lớn một tiếng: "Các ngươi ngày hôm nay người nào cũng đừng nghĩ chạy! "

Lữ Trần vũ khí mạnh mẽ tiếp nhận Điền Phục một đao, to lớn khí lực chấn hấn có chút run, thế nhưng hấn vẫn là cắn răng kiên trì, lần nữa hô: "Chú công đi mau! ! "

Trương Sĩ Thành đến Lữ Trần liều mạng như vậy, liền vì để cho mình có thể chạy trốn chết, rốt cục dừng lại hành động theo cảm tình, hấn cắn răng, quay đầu ngựa lại, hai chân thúc vào bụng ngựa, hướng về xa xa chạy đi, dọc theo đường đi có muốn chặn lại Thần Uy Quân tướng sĩ, đều không phải là đối thủ của hấn, chỉ chốc lát sau, Trương Sĩ Thành liền biến mất ở mặt mờ trong đêm tối.

Mà Điền Phục đến dĩ nhiên đi Trương Sĩ Thành, không khỏi giận dữ, trên tay đao múa nhanh hơn càng bén nhọn, nhưng là Lữ Trần lại dựa vào một tinh thần dĩ nhiên cắn răng kiên trì, hai người cứ như vậy lại chiến năm mươi hiệp, Lữ Trần đã vết thương chẳng chịt, rốt cục khí lực không thêm, bị Điền Phục một đao nửa trăm ở dưới ngựa.

"Cũng là tên hấn tử! " Điền Phục nhin không được cảm thán nói.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Phục trận chém Lữ Trần, Lữ Trần trước khi chết tứ duy thuộc tính vì vũ lực 91, chỉ huy 74, trí lực 68, chính trị 46, chúc mừng tức chủ thu được tướng hồn mảnh nhỏ 1 miếng, trước mặt tức chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 15 miếng. "

Ngô Lập Nhân rất vui vẻ, biết là Khúc A tiểu tướng vẫn là rất có lực, cả đêm chém 2 cái nhị lưu võ tướng, cũng có thể rất hài lòng.

Chém Lữ Trần sau, Điền Phục cũng đã hầu như một thoát lực, lúc này Trần Khánh Chi cũng ruổi ngựa chạy tới, đại quân bắt đầu kiểm kê tổn thất, trận chiến này Thần Uy Quân bởi chiếm giữ đánh bắt ngờ ưu thế, sức chiến đấu lại so Trương Sĩ Thành đại quân cao rất nhiều, cuối cùng từ vong không đến Bách phu, bị thương hơn ba trăm người, mà Trương Sĩ Thành hai nghìn đại quân từ thương hầu như không còn, cuối cùng chỉ có hơn ba trăm người đầu hàng, đồng thời, còn ở một cái trong lều chộp được một người mặc áo xanh mưu sĩ.

Lần này đại chiến, nếu không phải Trần Khánh Chi làm cho Thần Uy Quân một đường đi vội, nếu như lại chậm một ngày đến, như vậy tràng phục kích tương biến thành công thành chiến, đến lúc đó sau từ thương không biết phải có bao nhiêu, thậm chí có thể hay không bắt Hải Diêm cũng là chiến vấn đề.

Trần Khánh Chi mệnh lệnh tướng chết trận Thần Uy Quân tướng sĩ đều mai táng cùng một chỗ, lại đem Trương Sĩ Đức cùng Lữ Trần hai người hậu táng, quân địch chết trận, mai táng ở một chỗ khác, một đêm cứ như thế trôi qua. Đến ngày thứ hai, đại quân áp trứ bắt tù binh, chạy về Hải Diêm Huyện.

Đến rồi Hải Diêm, Trần Khánh Chi làm người ta tướng cái kia tù binh thanh sam mưu sĩ đặt vào huyện nha, Trần Khánh Chi dự định tự mình hỏi chút vấn đề, có phải là hay không hiền tài cung Ngô Lập Nhân sử dụng.

Trần Khánh Chi đến thanh sam mưu sĩ một chút cũng không có hoảng sợ e ngại ý, trong lòng cũng âm thầm đối với hấn có một tia khen ngợi, Trần Khánh Chi làm người ta coi ra mưu sĩ ràng buộc, đi tới trước mặt của hấn hỏi: "Không biết tiên sinh tôn tính đại danh? "

Người nọ hướng Trần Khánh Chi chấp tay thi lễ đáp: "Chỉ nguyện nhìn thấy Ngô sứ quân lại trả lời, mời đại nhân ân chuẩn. "

"Ah? " Trần Khánh Chi không nghĩ đến người này lại biết trả lời như vậy, hấn không biết người này muốn gặp Ngô Lập Nhân để làm chi, cũng không biết mình là không phải hấn là đưa hấn mạng tới chủ công bên cạnh, vạn nhất người này tâm hoài bất quỷ, dường như Cầu Nhiêm Khách thông thường ám sát, chính mình chẳng phải là hại chủ công?

Trần Khánh Chi nhử nhử mảy, nhìn chòng chọc lấy người trước mắt này, "Cho ta cái lý do. "

"Thiên hạ đại loạn, dân bất liêu sanh, cho nên ta mới theo cổ chủ cùng nhau khởi sự, nguyên muốn tài cán vì bách tính ra một phần lực, kết quả không như mong muốn. Mà nay nghe nói Ngô sứ quân Nhân Đức truyền bá Vu tứ hải, tín nghĩa trứ khắp thiên hạ, có muốn cầu vừa thấy, nếu là thật là như thế, thì nguyện trợ Ngô sứ quân cộng thành đại nghiệp; nếu không phải, Từ thì chết vậy, không chỗ nào tiếc cũng! "

Trần Khánh Chi gật đầu, thanh sam mưu sĩ lời nói làm cho hấn sinh ra cộng minh. Càng là có tài năng được người càng biết sản sinh mình chủ khó cầu cảm khái, ở gặp phải Ngô Lập Nhân trước, Trần Khánh Chi tứ phương du lịch, đơn giản vì tìm một minh chủ. Hấn không do dự nữa, Vì vậy phải hơn mười tên kiện tốt, lập tức áp giải thanh sam mưu sĩ đến Phụ Lăng thấy Ngô Lập Nhân.

Thần Uy Quân thắng một hồi xinh đẹp đại chiến, sĩ khí vang dội, Trần Khánh Chi ở Hải Diêm thành vì đại gia mở tiệc khinh công, lại mời trong thành chữa bệnh tượng vì bị thương tướng sĩ trị liệu. Đại quân ở Hải Diêm trong thành tạm thời nghỉ ngơi và hồi phục, Trần Khánh Chi tướng thu xuống mấy trăm binh sĩ một lần nữa biên đến Thần Uy Quân trung đi, lại thêm lấy huấn luyện. Đồng thời tổ chức Huyện dân tu kiến thành phòng, chuẩn bị thủ thành vật, lại chiêu mộ một ít Huyện dân phục vụ Huyện binh, duy trì cơ bản thành phòng.

Hôm nay, Trần Khánh Chi đang ở trên tường thành kiểm tra thành phòng xây dựng tiến độ, Điền Phục đi theo hấn, lấy Trần Khánh Chi đem ý nghĩ đều đặt ở tu kiến thành phòng trên, Điền Phục có chút khó hiểu, lại hỏi: "Đại nhân lẽ nào muốn ở chỗ này lâu trú hay sao? "

Trần Khánh Chi lấy dưới thành, lắc đầu, "Hoài Cô, bây giờ đại quân ta tướng Gia Hưng ba mặt vây định, Thái Sử Từ tướng quân có năm nghìn Thiết Huyết Quân, Tổng Xác tướng quân tuy là chỉ có một nghìn đại quân, thế nhưng ở Ngô Huyện thu biên 5000 nhân mã, mặc dù không có thể trong chốc lát đều là cho mình sử dụng, thế nhưng thực lực cũng so quân ta cường đại. Nếu như Nghiêm Bạch Hồ không đường có thể trốn lúc, định sẽ chọn hướng Hải Diêm đột phá vòng vây, đến lúc đó, Hải Diêm nếu như đỡ không được Nghiêm Bạch Hồ, quân ta tất cả nỗ lực liền uổng phí. "

Chương 165: tướng quân triệt binh hồi Ô Trình, tiểu binh gác đêm mắng Đức Vương

Hải Diêm bị công chiếm, Trương Sĩ Thành hai nghìn đại quân toàn quân bị diệt, Trương Sĩ Đức, Lữ Trần chết trận, Trương Sĩ Thành không biết tung tích, tin tức này cuối cùng truyền đến Do Quyền Huyện, Nghiêm Bạch Hồ lúc này tuyệt vọng lấy thế giới trước mắt, Nghiêm Dư ở một bên vẫn còn ở may mắn nói: "May mà chỉ cho Trương Sĩ Thành một nghìn tinh binh cùng một nghìn yếu binh, nếu không cho ít nhiều đều có đi không về. Thật là một trung không còn dùng được phế vật, nghe nói quân địch chỉ có một nghìn binh mã, dĩ nhiên đưa hán hai ngàn người tiêu diệt hầu như không còn, còn không có một cái không biết tên tướng địch cho chém hai tướng."

Nghiêm Bạch Hồ lần này nhưng lại không có đi tự đại mà đi khẳng định Nghiêm Dư lời nói, trong lòng hán rõ ràng: Giả như mình có thể cho Trương Sĩ Thành ba nghìn binh mã, hoặc là càng nhiều, năm nghìn binh mã, hay hoặc là tất cả đều là tinh binh, không phải kéo dài thời gian, làm cho hán trực tiếp lĩnh quân liền đi, e rằng tình huống liền hoàn toàn khác nhau, chiến trường tình thế thay đổi trong nháy mắt, cơ hội sao tưng tưng thế, nếu như Trương Sĩ Thành đại quân có thể trước giờ chạy tới Hải Diêm, Trần Khánh Chi lợi hại hơn nữa, cũng không khả năng dễ dàng như vậy bắt Hải Diêm.

Nhưng là, không có giả như, tất cả đều là mình phạm sai, chính hán không lời nào để nói.

Làm Hải Diêm bị chiếm lĩnh tin tức truyền đến Nghiêm Bạch Hồ trưởng xuống tướng sĩ cùng Do Quyền dân chúng trong thành trong tai, toàn bộ đại quân cũng bắt đầu nghị luận âm ỉ, tiền đồ chưa biết chính bọn họ, thấp thòm trong lòng không phải nào, mà bách tính càng là lo lắng Nghiêm Bạch Hồ biết cá chết lưới rách, làm cho bách tính tự mình thủ thành, sung mãn làm con cò thí.

Lúc này, Thái Sử Từ đại quân vẫn còn ở Do Quyền ngoài thành đóng quân, trong lúc lơ đãng, bầu trời bay lên hoa tuyết, xây nào nguyên niên, công nguyên 195 năm trận tuyết rơi đầu tiên đến rồi. Vốn chỉ là vài miếng thật nhỏ hoa tuyết lười biếng vậy bay xuống, nhưng là đến rồi nửa đêm, dĩ nhiên càng rơi xuống càng lớn, canh giữ ở Do Quyền trên tường thành Nghiêm Bạch Hồ thủ vệ đều rồi rít công đến kêu cha gọi mẹ. Thế nhưng mặt trên ra lệnh, cắt lượt thủ thành, mỗi hai canh giờ đổi nhất ban, tuyết không thể nói rồi.

Lường người lính gác, đứng chung một chỗ, vũ khí trong tay đã sớm vút sang một bên, bọn họ một bên dậm chân, một bên hắc bắt tay vào làm, tán gẫu với nhau.

"Tiểu Lục, người nói cái này đại lãnh thiên, quân địch đang làm gì thế đâu? Ta cũng theo chúng ta ngu như vậy còn ở đây trong băng thiên tuyết địa ai đóng a!?"

"A Lỗ, địch nhân khẳng định đều chui vào trong lều, nhét chung một chỗ, vây quanh chậu than, thậm chí a, có chút còn uống chút rượu, ôm nữ người chăn ấm đâu! Ha ha ha!"

Cái kia gọi Tiểu Lục vừa nói như vậy, A Lỗ mà bắt đầu hùng hùng hổ hổ không dừng lại được, mắng vài câu, hán tiếp tục nói: "Theo như ta, người nói là Đức Vương bọn họ a!?" Hiện tại ở nơi này lúc sau, bọn họ nhất định là sưởi ấm, nằm nữ người trên bụng ngủ đâu, làm cho các huynh đệ ở nơi này chịu tội. Quân địch cũng là người, trời lạnh như vậy, trong lều cũng lạnh, nói không chừng địch nhân hiện tại cũng đã bỏ chạy rồi. Cái gì chó má Đức Vương, cuộc chiến này căn bản không cần đánh, trực tiếp đầu hàng xong."

Tiểu Lục nghe xong, biến sắc, nhanh lên che A Lỗ miệng, cẩn thận từng li từng tí chung quanh rồi, "A Lỗ người ngàn vạn lần ** đừng nói nhảm, phải biết rằng họa là từ ở miệng mà ra, mấy ngày hôm trước liền có một người bởi vì nói cuộc chiến này đánh như thế nào, đã bị Đức Vương hiểu biết nghe được, kết quả trực tiếp chém."

A Lỗ thở dài một tiếng, "Nói cũng không để cho nói,

Ai, thực sự là nghiệp chướng a!"

Ngày thứ hai, tuyết ngừng rồi, trên mặt đất tuyết đọng ước chừng nửa thước dày, xa xa nhìn lại, cả thế giới đều là một mảnh trắng xóa.

Tiểu Lục nhu liễu nhu tràn đầy ủ rũ mất, rồi viễn phương, bỗng nhiên hán nhanh kêu một tiếng: "A! Nhanh, quân địch triệt binh rồi!"

A Lỗ có điểm không tin tưởng nói: "Người có phải là nằm mơ hay không còn không có tính a? Sao lại thế triệt binh?"

Nói xong, hán hướng viễn phương nguyên bản Thái Sử Từ đại doanh trú đóng phương hướng, quả nhiên, nơi nào còn có một đỉnh trường bông cùng một cá nhân cái bóng, tất cả đều là trắng xóa thế giới.

"Ta cứ nói đi, quân địch cũng là người, sao có thể chịu được thời tiết như vậy, mặc dù có trường bông cũng gánh không được,, đều bỏ chạy rồi, cái này rốt cục có thể trở về gia giấc ngủ!"

Lương người thật giống như phát hiện tân đại lục thông thường, cùng nhau chạy xuống tường thành, hô to: "Quân địch triệt binh rồi, quân địch triệt binh rồi!"

Trong lúc nhất thời toàn bộ Do Quyền Huyện dường như đều nghe được tin tức này, phảng phất là gặp nghìn năm nhất ngộ đại hỷ sự thông thường, chúng tướng sĩ càng là lẫn nhau nhảy cẫng hoan hô.

Nghiêm Bạch Hồ sau khi nghe được tin tức này, lúc đầu còn không quá tin tưởng, cho rằng cái này là địch nhân kế dụ địch, hần lập tức phái thám tử đi trước điều tra, thám tử ở bốn phía dò xét hơn một trăm dặm, vẫn như cũ tìm không thấy bóng dáng của địch nhân, trở về báo cáo Nghiêm Bạch Hồ, Nghiêm Bạch Hồ cuối cùng cũng thở dài một hơi, tuy là bại vong là sớm tối, nhưng là có thể qua một cái nào dật tân niên cũng không tệ. Trong lòng hần phỏng đoán lấy: Như vậy phong tuyết khí trời, thỉnh thoảng sẽ có, nếu như Thái Sử Từ muốn lần nữa tiến công, ít nhất cũng phải đến khi sang năm đầu xuân về sau, cuối cùng cũng có mấy tháng thư thái thời gian, không cần mỗi ngày chờ đợi lo lắng mà sinh sống.

Nhưng mà thủ thành tướng sĩ, Nghiêm Bạch Hồ vẫn là vẫn không có sự chấp thuận bọn họ nghỉ ngơi, mặc dù hần biết quân địch đã lui lại, nhưng là nếu là không có người phòng thủ, trong lòng hần luôn cảm thấy không thực tế, chỉ có thời khắc có người canh gác, hần có thể chân chính qua được nào ổn.

Cứ như vậy lại qua mười mấy ngày, lại một trận tuyết lớn đúng hẹn tới, mà trên tường thành thủ vệ lại đến phiên A Lỗ cùng Tiểu Lục.

"Người nói chúng ta là không phải không may? Một vòng đến chúng ta thủ thành, liền con mẹ nó rơi tuyết lớn! Dáng vẻ tuyết này ngày hôm nay lại là muốn dưới cả đêm đáng vẻ, không biết bắt đầu từ ngày mai tới sẽ là một cái gì trăng cảnh!" A Lỗ lần nữa nhin không được mắng.

"Ai, thật không biết Đức Vương nghĩ như thế nào, quân địch đều rút lui, còn muốn cho các huynh đệ chịu tội!"

Tiểu Lục lần này cũng nghĩ không thông rồi, lúc đầu quân địch vây thành lúc sau, ban ngày ban đêm coi chừng còn dễ nói, nhưng là bây giờ quân địch đều đã bỏ chạy rồi, Nghiêm Bạch Hồ vẫn là điều này làm cho đại gia ban ngày ban đêm đều coi chừng, không biết cuối cùng vì sao.

"Tiểu Lục, người lần này đừng can ta, đó là cái gì chó má Đức Vương! Cầu tử ngoạn ý, có đã cho ta nhóm một điểm ân đức sao? Chúng ta liều sống liều chết mà vì hần bán mạng, cái gì cũng không đổi lại. Đã nói lần này a!, khí trời lạnh như vậy, làm cho phát mẩn áo bông, hần khu so cái gì cũng biết, làm cho chúng ta tự nghĩ biện pháp. Nếu không có vợ con ở, thật muốn không làm!"

A Lỗ nhỏ nước bọt đứng lên, Tiểu Lục mặc cảm, thế nhưng lần này e rằng A Lỗ cũng nói đến Tiểu Lục trong tâm khảm đi, e rằng hần biết bốn phía sẽ không có người, Tiểu Lục không có ngăn hần, tùy ý hần nhỏ nước bọt.

"Ai mà không đâu! Nếu là không Can, vợ con khẳng định bị liên lụy, ai! Nói, ngày hôm nay thực sự là thật lạnh, ta cảm giác chân đều cóng đến chết lạnh, đừng chỉ nói, giậm chân một cái!"

Tiểu Lục phụ họa, lấy dưới bóng đêm hoa tuyết, là chĩa mà bay xuống lấy, phương xa tuyết địa, ở gió gọi lên dưới, dường như sóng biển thông thường bắt đầu khởi động.

"Nếu không, chúng ta học dưới người khác, nhân cơ hội len lén trở về ngủ một hồi, đến khi trời đã sáng, trở lại đứng một lúc? Người bây giờ ngoại trừ chúng ta, tất cả mọi người đã về ngủ rồi, ngay cả giữ cửa thành đều về ngủ rồi. Hiện tại mới canh hai, còn có thật lâu mới có thể hừng đông. Ngược lại cũng sẽ không bị phát hiện."

A Lỗ kiến nghị làm cho Tiểu Lục có chút tâm động, hần cũng từng nghĩ qua giống như bọn họ, nhưng là sanh tính cẩn thận chính hần, luôn là sợ bị phát hiện.

"Chớ do dự! Không có việc gì, loại khí trời này, chính là trong núi lão hổ, cũng đều ở trong ổ ngủ đâu, hướng chỉ người!"

Tiểu Lục gật đầu, hần cùng A Lỗ len lút leo xuống tường thành, lại len lén chạy về mỗi bên trong nhà mình, ngủ.

Đại tuyết vẫn còn ở không chút kiêng kỵ bay, cả thế giới đều yên tĩnh, phảng phất chìm vào trong giấc ngủ. Lúc này, bỗng nhiên một nhân ảnh dường như vô căn cứ từ trong tuyết xông ra.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 166: Thái Sử phi tập thứ Nghiêm Dữ, bạch bào đêm tuyết phá Do Quyền

Hắn đứng lên, khoác trên người một cái áo bào trắng, cầm trong tay một đôi đoản kích, nhẹ nhàng thổi một cái tiếng huyết sáo, tiếp lấy chỉ thấy hàng trăm hàng ngàn người khoác áo dài trắng tướng sĩ từ nơi không xa tất cả đều hướng về Do Quyên chạy tới, có một số người ở trong đồng tuyết tiểu tâm dục dục kéo một trận thật dài cây thang, cẩn thận một chút đi về phía trước vào. Qua một hồi lâu, rốt cục đem cây thang dựng tốt, cầm trong tay đoản kích đem, đem đoản kích dùng tại trên lưng, người thứ nhất leo lên thành tường.

Trên tường thành không có một bóng người, hắn mừng rỡ trong lòng, vội vã lao xuống, đi tới thành cửa, đang đến hai cái ngù gât tướng sĩ, hắn làm nhiều việc cùng lúc, một chỉ đoản kích thứ chết một người, tiếp lấy lại phối hợp còn lại tướng sĩ mở ra thành môn, mấy ngàn nhân mã cùng nhau tràn vào.

Trong lúc nhất thời, tiếng la đại chấn, rốt cục có người ý thức được tình huống không đúng rồi, khi có người từ trong quân doanh lao tới rồi cuộc xảy ra loạn gì lúc sau, mới phát hiện Do Quyên thành đã đến chỗ là bạch bào quân thân ảnh, cờ xí trên rõ ràng đánh "Thái Sứ " hai chữ. Lúc này sau, rốt cục có người minh bạch xảy ra chuyện gì, la lớn: "Không xong! Quân địch giết vào được! "

Khi có người đem tin tức báo cáo Nghiêm Bạch Hồ lúc, hắn còn trong phòng ngủ, sau khi nghe được tin tức này, có chút phẫn nộ: "Cái này bằng thiên tuyệt địa, tại sao có thể có quân địch? Là người nào tên gia hỏa có mắt không trông loạn truyền tin tức, điều tra ra, định trăm không tha! "

Nhưng mà cũng không lâu lắm, lại có người tới đưa tin, nói địch nhân đã giết đến nội thành, Nghiêm Bạch Hồ vẫn là một điểm không tin, "Có phải hay không trước đó vài ngày không có phát áo bông cho đám người kia liền làm cho ta không được tự nhiên? "

Lại qua một canh giờ, Nghiêm phủ bên ngoài bắt đầu nói nhao nhao ồn ào, lúc này sau, Nghiêm Dư dẫn người vọt vào, la lớn: "Đại ca! Thái Sứ Từ đã công vào! Nhanh lên một chút trốn a !! "

Lời của người khác, Nghiêm Bạch Hồ biết không tin, nhưng là Nghiêm Dư lời nói không có, hắn lại không thể không tin tưởng. Vậy mà lúc này chính hắn ngược lại một điểm tìm không thấy hoảng loạn, chỉ là rất bình tĩnh mà mặc quần áo, sự cạy trên đang dùng hoảng sợ nhân thần lấy tiểu thiếp của chính mình, hắn ánh mắt hung ác, quát ra một bên treo bội kiếm, bỗng nhiên một cái đâm vào lồng ngực của nàng. tiểu thiếp trong ánh mắt tràn đầy khó hiểu, nàng không rõ vì sao vừa mới còn như keo như sơn Nghiêm Bạch Hồ lúc này thật không ngờ quyết.

"Vì sao? ? ? " nàng không cam lòng nói xong mấy chữ cuối cùng, sẽ không có khí tức.

"Vì để tránh khỏi các ngươi bị người đập hư, ta không thể làm gì khác hơn là lần sau quyết, đừng có trách ta! "

Nghiêm Bạch Hồ đi tới, lấy Nghiêm Dư kinh hoảng nhân thần, hắn thở dài một tiếng: "Bây giờ thành phá, chúng ta đã không có đường lui! "

"Đại ca cắt không thể buông tha, Hải Diêm thành tối đa chỉ có hơn một ngàn binh lực, chúng ta thu nạp hạ bộ đội, nhanh lên hướng Hải Diêm đột phá vòng vây, trước tìm một nơi sống yên ổn, lại đồ Đông Sơn tái khởi ngày. "

"Bây giờ binh không chiến tâm, cho dù có thể thu long mấy nghìn tan tác chi binh, làm sao có thể công được dưới Hải Diêm? Cho dù dẹp xong, có thể thủ ở mấy ngày? " Nghiêm Bạch Hồ đã tuyệt vọng, hắn biết mình đại thế đã mất.

"Đại ca, chỉ có có một tia hi vọng liền không thể buông tha. Hiện tại thừa dịp loạn đào tẩu còn kịp! " Nghiêm Dư khổ tâm khuyên nhủ.

Lấy Nghiêm Dư đáng đáp, hắn nhất cuối cùng vẫn gật đầu một cái, "Tốt, vô luận như thế nào đều phải liều một cái, không thể ngồi chờ chết, đi, chúng ta cùng nhau trốn! "

Nghiêm Bạch Hồ đi ra hắn Vương phủ, lập tức chung quanh tụ lại tàn binh bại tướng, thu hẹp ước chừng ba ngàn người, cùng nhau giết hướng thành môn.

Đúng lúc này, bỗng nhiên đối diện một bạch bào đem xông tới mặt, rống to: "Tướng địch chạy đi đâu! Nhanh mau xuống ngựa tiếp nhận đầu hàng! "

Nghiêm Bạch Hồ huynh đệ hai người một, chính là Thái Sứ Từ, Nghiêm Dư từng tại Thái Sứ Từ trong tay bị thua thiệt nhiều, hắn ký ức càng khắc sâu. Nhưng là lúc này hắn đã bất chấp sợ, dùng một loại quyết tuyệt giọng: "Đại ca, ngươi trước đi, để ta chặn lại lấy! "

Nghiêm Bạch Hồ không đành lòng, nhưng là tình huống hôm nay, hai người cùng nhau đều không phải là Thái Sứ Từ đối thủ, cùng với hai người cùng chết, không bằng chính mình chạy trước, trong lòng hắn chủ ý đã định, hướng về Nghiêm Dư gật đầu. Nghiêm Dư cầm đao thúc ngựa nghênh hướng Thái Sứ Từ, mà Nghiêm Bạch Hồ nhân cơ hội xông tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sứ Từ kỹ năng Đốc Liệt phát động, vũ lực + 3, Thái Sứ Từ trước mặt vũ lực đề thăng tới 99. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nghiêm Dư kỹ năng Giác Lực phát động, trước mặt Thái Sứ Từ lực lượng cao hơn Nghiêm Dư, Nghiêm Dư vũ lực - 3, Nghiêm Dư trước mặt vũ lực giảm xuống tới 84. "

Lại là đêm khuya tin tức báo cáo, Ngô Lập Nhân nhu liễu nhu đầu, thờ dài, "Vì nha tổng là ưa thích nửa đêm chiến tranh đâu? Đương nhiên hệ thống ngươi không nên trả lời, ta biết đây đều là IQ cao người chơi chiến tranh, ta đây thuần túy là phát xuống bức tức. "

Nghiêm Dư thấy không phải Thái Sứ Từ đối thủ, hắn căn bản không có muốn ngăn trở Thái Sứ Từ bao lâu, vừa mới tiếp xúc, hắn vội vã bắt chuyện chung quanh tướng sĩ tới vây công Thái Sứ Từ. Nhưng mà Thái Sứ Từ anh dũng mọi người đều biết, dưới loại tình huống này, Nghiêm Dư mệnh lệnh dĩ nhiên không có mấy người nghe theo. Nghiêm Dư mắt thấy tình huống không đúng, đứng ba hiệp, liền buông tha Thái Sứ Từ đã nghĩ hướng thành cửa chạy, Thái Sứ Từ cái nào chứa chấp hắn lần nữa từ chính mình thụ thương chạy mất. Trong tay bắt lại một cây đoản kích, ra sức ném về phía Nghiêm Dư.

Thương cảm Nghiêm Dư, dĩ nhiên tránh cũng không kịp tránh, bị chi kia đoàn kích từ sau bồi mặc lạnh thấu tim, quát to một tiếng ngã xuống ở dưới ngựa.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sứ Từ trận trăm Nghiêm Dư, Nghiêm Dư trước khi chết từ duy thuộc tính vì: Vũ lực 87, chỉ huy 63, trí lực 56, chính trị 38, chúc mừng tức chủ thu được đem hồn mảnh nhỏ 1 miếng, trước mặt tức chủ sở hữu đem hồn mảnh nhỏ 15 miếng. "

Kết quả này, Ngô Lập Nhân sớm đã nghĩ đến, 15 điểm võ lực của chênh lệch, cũng chính là mấy hiệp sự tình, vận khí không tốt, bị miêu sát cũng có thể.

Nghiêm Dư vừa chết, kinh hãi còn tâm tồn huyền tường, đang đang chống cự quân địch tướng sĩ, Thái Sứ Từ hét lớn một tiếng, "Nghiêm Dư đã chết, người đầu hàng miễn tử! "

Đối mặt với loại thật lực này khác xa chiến đấu, nguyên bản đã thấp mị đích sĩ khí cùng tan rã quân tâm, Nghiêm Dư Từ, triệt để để cho bọn họ mất đi sau cùng một tia chống lại ý, tất cả đều bỏ vũ khí xuống, quỳ trên mặt đất: "Bọn ta nguyện hàng! Mời tướng quân tha mạng! "

Bên trong thành nguyên bản chỉ có mười ba ngàn binh mã, ngoại trừ Nghiêm Bạch Hồ đột phá vòng vây mang đi ba ngàn người, chết hơn hai ngàn người, thừa dịp loạn trốn hơn hai ngàn người, cuối cùng được hàng tốt ước chừng 5000 người. Nghiêm Bạch Hồ tuy là trốn, Thái Sứ Từ cũng không có lại đi truy, cùng lúc Do Quyền thành mới vừa phá, còn muốn đặt hàng tốt, yết bảng nào định dân tâm, về phương diện khác, Nghiêm Bạch Hồ lúc này đã như chó nhà có tang, không đường có thể trốn.

Chờ trong thành khói bụi tan hết, trời đã sáng choang, rất nhiều bách tính không biết xảy ra chuyện gì, tránh ở nhà không dám ra tới. Đến khi Thái Sứ Từ mệnh lệnh quân sĩ lại trong thành dán bỏ cáo, dự khiến cho mọi người không thể quấy nhiễu bách tính, đồng thời lấy Ngô Lập Nhân danh nghĩa giảm miễn Do Quyền Huyện hết thảy dân chúng một năm thuế má, lúc này sau bách tính mới biết, nguyên lai là Ngô Lập Nhân nhân nghĩa chỉ sư đánh bại Nghiêm Bạch Hồ. Chúng bách tính tất cả đều nhảy cẫng hoan hô, hoan nghênh Ngô Lập Nhân đại quân đến.

Chờ bên trong thành cao thấp công việc chỉnh đốn tốt, Thái Sứ Từ cùng Trần Khánh Chi trở lại huyện nha sau đó, Thái Sứ Từ lập tức hướng về phía Trần Khánh Chi làm một đại lễ, "Tham quân mưu kế hơn người, lần này bạch bào đêm tuyết phá Do Quyền, nhất định sẽ là danh thùy xanh sử, Từ mặc cảm. Nay nguyện viết thư một phong cho chủ công, đem người chủ tướng này vị nhường cho tham quân, con nào đó nguyện làm tiên phong xung phong Hãm Trận là đủ! "

Đây hết thảy tự nhiên đều là Trần Khánh Chi kế sách, làm Hải Diêm mới gấp gờ hiệu quả, Trần Khánh Chi liền lệnh Điền Phục khẩn thủ Do Quyền, mà chính mình lại đi suốt đêm đến Do Quyền Thái Sứ Từ trú quân đại doanh, lúc đó vừa vận tuyết rơi, Trần Khánh Chi liền lệnh đại quân tất cả đều rút về, tới trong thành làm người ta đi suốt đêm chế bạch bào hơn hai ngàn món. Tiếp theo từ Thái Sứ Từ dưới tướng chọn lựa ra hai nghìn tinh nhuệ, người người tẩn phi bạch bào, đi vội mấy ngày, đại quân đi tới Do Quyền ngoài thành ngoài năm mươi dặm. Đến lần thứ hai đại tuyết lúc, thừa dịp đêm tuyết lặng lẽ tới gần đến Do Quyền ngoài thành, bởi đại quân trên người bạch bào cùng tuyết tôn nhau lên một màu, làm người ta khó có thể phát hiện. Đến rồi buổi tối, Thái Sứ Từ tới trước đến ngoài thành, chuẩn bị bắn trước giết mấy người lính gác, không ngờ, dĩ nhiên một cái cũng không có. Hắn liền lệnh tướng sĩ đem chuẩn bị xong một trận thang mây dựng tốt, chính mình dẫn đầu bò lên trên, giết thủ vệ thủ vệ, mở rộng ra thành môn, đại quân liền được tiến quân thần tốc. Sau đó, Trần Khánh Chi suất lĩnh mặt khác ba ngàn người cũng cùng nhau sát tiến Do Quyền.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Thái Sứ Từ khiêm nhường chủ tướng, Trương Xuất Trần quan phong hữu sử

Trần Khánh Chi nghe xong Thái Sứ Từ lời nói, có chút ngoài ý muốn, tuy là hắn biết mình quả thực có năng lực này, nhưng là Thái Sứ Từ tự mình nói ra, hắn vẫn còn có chút vô cùng kinh ngạc.

"Thái Sứ tướng quân quá khen, Húc thực sự nhận lấy thì ngại! "

Tuy là Trần Khánh Chi trong lòng quả thực muốn làm người chủ tướng này vị, hắn vẫn muốn khiêm nhường một phen, Thái Sứ Từ không ăn hắn một bộ này, cười hắc hắc, "Tham quân đừng vội khiêm nhường! Chủ công dùng người, từ trước đến nay duy tân dùng, ta muốn chủ công tất nhiên cũng sẽ đồng ý. "

Trần Khánh Chi tự nhiên cũng biết, chỉ cần Thái Sứ Từ đem lần này đại chiến quá trình căn kể báo cáo Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân nhất định sẽ phong thưởng chính mình, nếu như Thái Sứ Từ đem chủ tướng vị làm cho về, chủ công có thể cũng sẽ đáp ứng. Chỉ bất quá đoạn thời gian trước, hắn đem Hồng Phát nữ việc báo cáo rồi Ngô Lập Nhân, làm cho Ngô Lập Nhân có thể phong Hồng Phát nữ một cái chức quan, có thể cho Hồng Phát nữ lưu ở bên cạnh mình sự tình, đến nay không có trả lời, vì vậy trong lòng hắn còn đang hoài nghi, có phải hay không chủ công không muốn phong Hồng Phát cái gì chức quan thậm chí đối với mình cũng biết sản sinh một ít pháp.

"Tham quân? Người suy nghĩ cái gì? Bây giờ Nghiêm Bạch Hồ hốt hoảng đào tẩu, không thông báo trốn tới chỗ nào? Nếu như chung quanh quá nhiều Hương dân, vậy phải làm thế nào cho phải? "

Trần Khánh Chi lắc đầu, "Nếu như không ngoài sở liệu của ta, Nghiêm Bạch Hồ lúc này nhất định chạy Hải Diêm đi, chỉ bất quá lúc này trời đông giá rét, Nghiêm Bạch Hồ mặc dù có mấy ngàn binh mã, nhưng không có làm đủ chuẩn bị, rất khó có cái gì làm, không nên tướng quân tự mình động thủ, kỳ quân tự phá. Huống hồ Hải Diêm còn có Điền Phục tướng quân, sẽ không có sai sót. "

Trần Khánh Chi bị thứ việc, Thái Sử Từ cũng có nghe thấy, thế nhưng hần nhưng không biết Trần Khánh Chi cùng cái kia nữ thích khách đã lẫn nhau sinh tình cảm, cho nên Trần Khánh Chi đương nhiên sẽ không nói hần nghĩ đến Hồng Phát việc. Lúc này nghĩ chuyện này ngoại trừ Trần Khánh Chi, một người chính là Ngô Lập Nhân rồi.

Trần Khánh Chi ở trong thơ đem Hồng Phát nữ cùng Cầu Nhiễm Khách hai người ám sát trải qua nói nhất thanh nhị sở, cuối cùng nói ra thỉnh cầu của mình, nhưng là Ngô Lập Nhân trong lòng nhưng ở quán quýt: Đến cùng nên cho Hồng Phát nữ phong cái gì quan?

Lúc đầu Hồng Phát nữ đối với Ngô Lập Nhân sinh ra cừ hận, hần không xác định hiện tại Hồng Phát nữ ôm dạng gì tâm tư, sẽ không muốn bắt cóc Trần Khánh Chi a !? Nếu như phong cái gì tạp hào tướng quân giáo úy gì gì đó, sẽ so Trần Khánh Chi quan hàm cao hơn lời nói, có điểm không thể nào nói nổi; nếu như phong quá thấp, Hồng Phát nữ sợ rằng càng thêm hận mình.

Ngô Lập Nhân nghĩ tới nghĩ lui, không thể quyết đoán, cuối cùng hần quyết định hay là hỏi dưới Vương Thủ Nhân, lấy Vương Thủ Nhân tài trí, loại vấn đề này hần là ung dung giải quyết.

Làm Vương Thủ Nhân rõ ràng Ngô Lập Nhân ý đồ đến sau, hần nhìn không được cười ha ha: "Chủ công chớ buồn, việc này cực dễ! Nếu Khánh Chi muốn lưu Trương Xuất Trần bên người bảo vệ mình, người chúa công kia sao không mới đưa chức vị, tên là bảo toàn sứ, phẩm cấp từ lục phẩm, trật so sáu trăm thạch. Như vậy, Trương cô nương nhất định không có cái gì bất mãn. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, liên tục gật đầu, trong miệng khen: "Hay a! Quả thực tốt, giải quyết rồi ta một đại phiền não. "

Vương Thủ Nhân nói chức quan ý tứ đại khái thì tương đương với hiện đại quốc trong nhà nào toàn cục các loại, lộ về nhưng cái này bảo toàn sứ chức trách hữu hạn, giới hạn Vu bảo hộ Trần Khánh Chi một người nào nguy. Đến lúc đó sau, nếu như Bạch Ngọc Đường cũng tới, có thể cho phong hai người chia ra làm bảo toàn tả sứ cùng bảo toàn hữu sứ, về sau nếu có cần lại từ trong quân đội chọn một ít tinh nhuệ chỉ sĩ, chân chính thành lập được một cái bảo toàn cục cũng không phải không thể.

Ngô Lập Nhân hồi âm đưa đến lúc, chính là Thái Sử Từ cùng Trần Khánh Chi đại phá Do Quyền thành hai ngày sau, Trần Khánh Chi nhận được Ngô Lập Nhân hồi âm cùng đối với Hồng Phát nữ nghị định bổ nhiệm, trong lòng không khỏi lần nữa đối với Ngô Lập Nhân cảm kích vạn phần. Nữ tử làm quan ít lại càng ít, mà Ngô Lập Nhân lại nguyện ý vì chính mình, đem Hồng Phát nữ trong chốc lát cao hứng nói nghiêm túc suy nghĩ một phen, cuối cùng còn vất óc tìm mưu kế mà nghĩ ra bảo toàn hữu sứ loại này tên chính thức, thật sự là làm cho hần rất cảm động.

"Nhưng là tại sao là bảo toàn hữu sứ đâu? Chẳng lẽ còn có bảo toàn tả sứ? " Trần Khánh Chi điểm này không nghĩ Thông, thế nhưng hần biết Ngô Lập Nhân nhất định là còn có sắp xếp, liền không hề ngắt nghĩ.

Mà lúc này, bị Ngô Lập Nhân phong làm bảo toàn hữu sứ Hồng Phát nữ Trương Xuất Trần lại chạy đi Hải Diêm, khi nàng đưa xong Cầu Nhiễm Khách rồi bên sau, hần liền về tới Tiền Đường; nhưng là khi đó Trần Khánh Chi đã đi Do Quyền Thái Sử Từ chỗ; khi nàng ngựa không ngừng vó câu chạy tới Do Quyền sau, lại lại nghe nói Trần Khánh Chi đã xuất phát đi Hải Diêm; khi nàng lần nữa đến rồi Hải Diêm; lại phát hiện Trần Khánh Chi đã ly khai Hải Diêm mười mấy ngày rồi, mà lúc này Hải Diêm Điền Phục cũng biết Hồng Phát nữ cùng Trần Khánh Chi quan hệ, hần liền kiến nghị Hồng Phát nữ đợi lát nữa vài ngày, bởi vì đã nhiều ngày phong tuyết rất lớn, hần lo lắng một phần vạn Hồng Phát nữ trên một người đường, xảy ra điều gì ngoài ý muốn, hần sẽ không tốt cùng Trần Khánh Chi khai báo.

Đúng lúc này, Nghiêm Bạch Hồ suất bộ rớt cục chạy tới Hải Diêm ngoài thành, nguyên bản ba ngàn người đội ngũ, dọc theo đường đi chết công, trốn sắp sỉ hai nghìn, đến rồi Hải Diêm, chỉ có hơn một ngàn người. Làm Nghiêm Bạch Hồ lấy Hải Diêm thành rục rờ hần lên thành phòng lúc, trong lòng không khỏi sinh ra một loại về tuyệt vọng, nhưng là hần đã không có đường đi, vẫn là dứt khoát quyết nhiên hạ công thành mệnh lệnh.

Điền Phục cùng Hồng Phát nữ lấy công đến run lấy bảy Nghiêm Bạch Hồ tướng sĩ còn muốn bị thúc giục công thành, không cảm thấy điều trong lòng không đành lòng, lúc này, Hồng Phát nữ hướng về phía Điền Phục nói rằng: "Bắt giặc phải bắt vua trước! Đợi ta ra khỏi thành trước hết giết Nghiêm Bạch Hồ, này tướng sĩ liền không cần lại nghe mệnh lệnh của hần chịu chết. "

Điền Phục nơi nào sẽ bằng lòng, hần liền vội vàng nói: "Đã đã sát sát, là nam nhi việc, Trương cô nương hay là đang cái này được rồi, ta đi một chút liền hồi! "

"Điền tướng quân, ta từng để cho Trần tiên sinh ở chủ công trước mặt cho ta cầu cái một quan nửa chức, thật giống như ta có thể lưu trong quân đội hiệu lực; bây giờ tác công chưa lập, nói vậy chủ công chưa chắc bằng lòng bằng lòng. Nghiêm Bạch Hồ đầu người, để cho tiêu nữ tử a !! Huống hồ, Điền tướng quân dũng mãnh, sợ rằng Nghiêm Bạch Hồ chưa chắc sẽ nguyện ý cùng người đánh nhau. Mà ta một nhu cô gái yếu đuối, hần tất nhiên sẽ không phòng bị, ngược lại càng dễ kiếm tay. "

Hồng Phát nữ mấy câu nói, làm cho Điền Phục không khỏi cảm giác sâu sắc bội phục, "Nếu Trương cô nương có như thế gan dạ sáng suốt, ta đây liền ra khỏi thành vì cô nương lược trận. "

Nghiêm Bạch Hồ vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, lúc này Hải Diêm bên trong thành thủ vệ dĩ nhiên buông tha thủ thành ưu thế mở rộng ra thành môn, mà càng làm hần không nghĩ tới lúc sau, từ trong trận địa địch đi tới một người cỡi ngựa, đến gần một, đúng là cái dung mạo xinh đẹp nữ tử.

"Chẳng lẽ lão Thiên thấy ta thương cảm, cho ta đổi vận? " Nghiêm Bạch Hồ trong lòng vui vẻ nói.

Hồng Phát nữ đi tới Nghiêm Bạch Hồ trước trận la lớn: "Người nào là Nghiêm Bạch Hồ, mời ra trận trả lời! "

Nghiêm Bạch Hồ cười một cái, ruổi ngựa đi tới, cùng Hồng Phát nữ cách xa nhau bất quá vài thước khoảng cách, hắn không biết Hồng Phát nữ đến cùng để làm gì ý, mở miệng hỏi, "Cô nương là nhà nào nữ tử? Không biết gọi ta là có quá mức chuyện quan trọng? "

Hồng Phát nữ cười lạnh một tiếng nói: "Ta và ngươi không quen biết, gọi ngươi tự nhiên là muốn mạng của ngươi rồi! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Hồng Phát nữ Tuyệt Sát Nghiêm Bạch Hồ, Phàn Lê Hoa xuất thế Quế Dương Quận

Nghe thế, Nghiêm Bạch Hồ sợ đến sắc mặt tức thì biến đổi, nhưng là tiếp lấy hắn đến Hồng Phát nữ cũng không có hành động gì sau đó, hắn lại bỗng nhiên nở nụ cười, "Cô nương hà tất đùa giỡn ta, dọa ta một thân mồ hôi lạnh! "

Giữa lúc Nghiêm Bạch Hồ mới vừa thở dài một hơi lúc, Hồng Phát nữ bỗng nhiên chân vừa dừng lực, cả thân thể bay bổng lên, trong tay thanh kia sáng lấp lánh dao găm, như điện chớp đâm về phía Nghiêm Bạch Hồ cổ. Nghiêm Bạch Hồ vừa mới buông lỏng tâm bỗng nhiên lại một lần nhắc đến cổ họng, hắn muốn tách rời khỏi, nhưng mà chẳng biết tại sao, thân thể nhưng có chút không bị khống chế, mắt mờ trùng trùng lấy dao găm không có vào đến rồi cổ họng của mình trung.

"Ta nói muốn mạng của ngươi chính là muốn mạng của ngươi! Nói cho ngươi biết còn không cẩn thận, chết chưa hết tội! " Hồng Phát nữ ghét bỏ mà một cái mất thấy.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Xuất Trần kỹ năng Tuyệt Sát phát động, xuất thủ trong nháy mắt vũ lực + 4, Nghiêm Bạch Hồ vũ lực - 3, trước mặt Trương Xuất Trần vũ lực đề thăng tới 89, Nghiêm Bạch Hồ vũ lực rơi chậm lại tới 80. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, cười ha ha một tiếng, đứng lên Nghiêm Bạch Hồ người đại nhân này đầu đưa cho Hồng Phát nữ rồi.

"Quả nhiên ta vẫn là không có đổi vận! Mới vừa giết hết nữ nhân của mình, cuối cùng lại chết ở nữ trong tay của người, quả nhiên chuyển vận báo ứng xác đáng! "

Cái này dĩ nhiên chỉ có thể là Nghiêm Bạch Hồ sau cùng trong lòng độc thoại, bởi vì hắn đã không còn cách nào mở miệng nói chuyện.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Xuất Trần đánh lên ám sát chết Nghiêm Bạch Hồ, bởi hiện nay Trương Xuất Trần thuộc về không có thể lực trạng thái, không phải một phần của túc chủ thể lực, vì vậy túc chủ không thể thu được đặc tướng hồn mảnh nhỏ. "

A? Có ý tứ? Làm sao lại không thuộc về rồi? Không phải mới vừa cho nàng phong một cái bảo toàn hữu sứ chức quan sao? Chẳng lẽ cái này không tính là?

"Hồi túc chủ, bởi phong quan công vẫn còn không có đưa đến Trương Xuất Trần trong tay, vì vậy không thể phán đoán Trương Xuất Trần có tiếp nhận hay không, vì vậy Trương Xuất Trần vẫn còn không có thể lực trạng thái, mời túc chủ biết! "

Nghe đến đó, Ngô Lập Nhân cảm giác khá là đáng tiếc rồi, tựa như chơi game làm cho Trương Xuất Trần đoạt cá nhân đầu, lại không bắt được đánh chết thưởng cho giống nhau.

Hồng Phát nữ đột nhiên tập kích, giết trong nháy mắt Nghiêm Bạch Hồ, làm cho Nghiêm Bạch Hồ thủ hạ đại quân nhất thời hoảng loạn vạn phần không biết làm sao, thậm chí có người muốn bắt đầu nghĩ chạy trốn.

Điền Phục vội vã giục ngựa về phía trước, la lớn: "Nghiêm Bạch Hồ đã đền tội, các người người đầu hàng, đã qua lỗi chuyện cũ sẽ bỏ qua! "

Những thứ này ở bên bờ sinh tử bởi hồi tưởng sẽ lúc này người nào không muốn đầu hàng, Điền Phục vừa nói như vậy, tất cả mọi người la lớn: "Bọn ta nguyện hàng, mời tướng quân tha mạng! "

Từ đó, Nghiêm Bạch Hồ ở Giang Đông thế lực tất cả đều tiêu diệt, Ngô Quận các huyện tất cả đều quy về Ngô Lập Nhân trị hạ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ tướng Nghiêm Bạch Hồ hết thấy quận huyện tất cả đều chiếm lĩnh, lại Nghiêm Bạch Hồ cũng đã bỏ mình, túc chủ tiêu diệt tam quốc bản thổ chỉ Nghiêm Bạch Hồ thể lực, lấy được được thưởng thân mật điểm 50, cừu hận giá trị 50, hiện nay túc chủ sở hữu thân mật điểm 223, cừu hận giá trị 110. Hệ thống phán đoán tam quốc bản thổ Nghiêm Bạch Hồ thể lực chính thức tiêu vong, vì vậy hệ thống đem ngẫu nhiên sinh thành ba gã lịch sử nhân tài, mời túc chủ chú ý nghe. "

Nên tới thủy chung muốn tới, diệt một cái cường đạo, sẽ theo máy móc ba gã nhân tài, cái này Nghiêm Bạch Hồ thật có thể nói là sanh lùm cò, chết anh hùng a! Ngô Lập Nhân thở dài một tiếng. Mỗi khi muốn ngẫu nhiên nhân tài đi ra lúc sau, trong lòng hắn sẽ điên cuồng mà phủ định, loại này không thể dự tính chuyện xấu, mới là làm cho hắn cảm giác đáng sợ nhất.

"Đến đây đi! Ngược lại một cái hai người trước mắt mà nói không ảnh hưởng được đại cục, chỉ cần đừng đi ra nghịch thiên nhân vật là được rồi, so như lần trước hai cái thuộc tính 100 trở lên, trước mắt mới chỉ còn không biết tên còn lại là ai. "

"Hệ thống ngẫu nhiên ba gã lịch sử nhân tài như sau, mời túc chủ chú ý nghe. Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài một: Bắc Tống Lương Sơn hảo hán Tiểu Ôn Hầu Lữ Phụng, Lữ Phụng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 85, chỉ huy 50, trí lực 55, chính trị 45. Trông vào thân phận vì Ích Châu Lưu Chương tiêu diệt sơn tặc lúc chiêu mộ một thành viên tướng lĩnh, Lưu Chương yêu thích bên ngoài dung mạo võ nghệ, bái làm giáo úy. "

Lại là Lữ Phụng, ha ha, người này bị bản túc chủ dùng điểm số lúc sau triệu hoán, thượng kính mấy lần, không có chọn hắn, hắn lại bị hệ thống cho ngẫu nhiên đi ra, thật là có nghị lực! Ngẫu nhiên cho Lưu Chương rồi, còn yêu thích bên ngoài dung mạo, hệ thống, cái này Lưu Chương có phải hay không thủ hướng có chuyện a?

"Hồi túc chủ, hệ thống kiểm tra đo lường không đến hạng này nội dung. Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài hai: Minh triều thái giám Ngụy Trung Hiền, Ngụy Trung Hiền tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 78, chỉ huy 43, trí lực 84, chính trị 75. Trông vào thân phận vì Hứa Xương Lưu Hiệp từ thái giám trung cất nhắc Nội thị. "

Nghe được người thứ hai, Ngô Lập Nhân không biết nên làm thế nào muốn, lần trước diệt Lưu Diêu ngẫu nhiên ba cái có hai cái không đến thuộc tính, mà lần này, hai cái đều là loại nhân vật này, Ngô Lập Nhân trong lòng vô cùng vui vẻ. Có Ngụy Trung Hiền cho Tào A Man sử bán từ, ít nhất có thể kiểm chế một chút đi, bất quá bây giờ thiên tử không có quyền thế, Ngụy Trung Hiền cũng lật không nổi bọt sóng.

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài ba: Đường triều nữ tướng Phần Lê Hoa, Phần Lê Hoa tứ duy thuộc tính vì vũ lực 95, chỉ huy 97, trí lực 90, chính trị 78. Trông vào thân phận vì Quế Dương Quận Phần gia trưởng nữ, thuở nhỏ theo sư phụ học tập binh pháp võ nghệ, gần nhất vừa mới về đến nhà. "

Tê! Rốt cục xuất hiện một cái trọng lượng cấp nhân vật, hay là đang Quế Dương Quận. Nếu như ta nhớ kỹ không sai, Quế Dương Quận hiện tại đã bị Tôn Kiên bắt, chẳng lẽ Lê Hoa muội tử trên Tôn Bá Phủ tiểu soái ca rồi? Hoặc là mang ra khỏi cái Tiết Đình Sơn các loại?

"Hệ thống ngẫu nhiên lịch sử nhân tài kết thúc, xin hỏi túc chủ có hay không cần sử dụng triệu hoán công năng? "

Ngô Lập Nhân liền vội vàng nói, "Đương nhiên nhu cầu! Tuy là địch nhân lần này không có ngẫu nhiên đến địch nhân cường đại, thế nhưng bản túc chủ điểm số cũng phải nhanh dùng, mang theo lại không thể phòng lợi tức! "

"Túc chủ hiện nay sở hữu thân mật điểm 223, cừu hận giá trị 110, xin hỏi túc chủ tuyển trách loại nào triệu hoán phương thức? "

"Sử dụng trước 90 điểm thân mật điểm triệu hoán một gã trí lực hình nhân mới a !! " Ngô Lập Nhân còn đang là Nhiễm Mẫn không có cái mới hợp tác mà nóng ruột, muốn nhanh lên triệu hoán một ra đến giúp giúp Nhiễm Mẫn.

"Ngẫu nhiên triệu hoán trong tiến hành, túc chủ sẽ được chủ thuộc tính vì trí khôn lịch sử nhân tài, trí lực phạm vi vì 85- 95, mời túc chủ kiên trì đợi. "

Như thế nào đi nữa, cũng sẽ không so Tạ Hối kém a !! Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm cầu nguyện.

"Tích! Ngẫu nhiên triệu hoán trong tiến hành, túc chủ tướng từ sau đây ba gã lịch sử nhân tài trung chọn một gã. "

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài một: Bắc Tống danh thần Bao Chửng, Bao Chửng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 55, chỉ huy 68, trí lực 88, chính trị 85. Kiểm tra đo lường đến Bao Chửng sở hữu thuộc tính đặc biệt: Thanh Thiên -- xử án lúc, trí lực + 5. "

Thiên, quả nhiên không phải so Tạ Hối kém, thế nhưng đây là thiên xử án trí lực, Bao Thanh Thiên a Bao Thanh Thiên, bây giờ còn chưa đến ngời biểu diễn uy lực lúc sau a! Phía trước ngẫu nhiên một cái Hải Thanh Thiên, hiện tại lại nữa rồi một cái Bao Thanh Thiên.

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài hai: Minh triều nghệ thuật gia, nhà quân sự Từ Vĩ, Từ Vĩ tứ duy thuộc tính vì vũ lực 62, chỉ huy 75, trí lực 92, chính trị 70. Kiểm tra đo lường đến Từ Vĩ sở hữu thuộc tính đặc biệt Kỳ Nghệ -- tham gia nghệ thuật sáng tác lúc, trí lực đại tăng, sáng tác thư pháp trí lực + 5, sáng tác thi từ lúc trí lực + 4, sáng tác văn phú lúc trí lực + 3, sáng tác họa tác lúc trí lực + 2, còn lại loại hình nghệ thuật tác phẩm lúc trí lực + 1. "

Hệ thống, người đây là chuyên môn cùng ta đối nghịch a !? Ta nói tìm một mưu sĩ giúp Nhiễm Mẫn, người người thứ nhất, cho ta cái Bao Thanh Thiên, tra án, phía chính phủ thuyết pháp, đoạn Hình ngục việc; người thứ hai, người tới cái Từ Văn Trường, làm nghệ thuật, phía chính phủ thuyết pháp, văn học gia, nghệ thuật gia; người thứ ba, người chớ không phải là phải cho ta đến cái làm nông nghiệp, hoặc là kiến trúc? Còn có thể hay không thể khoái trá triệu hoán rồi?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Du Đại Du trong thành thụ võ, La Quán Trung lập chí soạn sách

"Túc chủ mời nghe rõ, Từ Vĩ là nghệ thuật gia cùng nhà quân sự, hẳn đã từng tham dự đối với giặc Oa chiến tranh, dạy qua kháng Uy viện hướng danh tướng Lý Như Tùng binh pháp, nhân xưng đông nam đệ nhất quân sư. "

Lợi hại như vậy? Tới mình ban đầu tin via hề Từ Văn Trường có sự, đều là thấp xuống Từ Văn Trường thân phận, lại người thứ ba được tuyển chọn, nhất định so trước hai cái càng tốt!

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài ba: Minh triều Giang Nam tứ đại tài tử đầu Đường Dần, Đường Dần tứ duy thuộc tính là vũ lực 49, chỉ huy 45, trí lực 87, chính trị 55, kiểm tra đo lường đến Đường Dần sở hữu thuộc tính đặc biệt Họa Tượng -- tham gia thi họa sáng tác lúc, trí lực + 5. "

Đường Bá Hổ? Trí lực so Tạ Hối cao 2 điểm, thế nhưng, vậy làm sao cùng làm nghệ thuật kết duyên nữa nha? Ta nhớ được Đường Bá Hổ Đường gia bá vương thương ở bách hiệu sinh khí giới phổ xếp hạng thứ nhất, vũ lực không có khả năng thấp như vậy a!

"Túc chủ, đó là điện ảnh kiểu đoạn, hệ thống lựa chọn là lịch sử nguyên hình. "

Ha ha, kỳ thực Ngô Lập Nhân tự nhiên biết, bất quá là muốn hệ thống trả lời thế nào, như vậy tới, hệ thống tồn trữ cũng có ngôi sao gia bộ phim này tin tức, đảm bảo không cho phép ngày nào đó xuất hiện một cái đoạt mệnh thư sinh kiếm, đưa ta giặt rửa giúp giặt rửa giúp quyền.

Hiện tại tới không thể nào lựa chọn, còn chờ mong người cuối cùng người ngẫu nhiên ra tới một người trúng màu, không nghĩ tới còn là mình suy nghĩ nhiều. Tranh vẽ văn thơ song tuyệt phong lưu phóng khoáng Đường Bá Hổ nếu như đi ra, ắt sẽ tạo thành rất nhiều gia đình không hòa thuận, như vậy bất lợi cho xã hội ổn định cùng đoàn kết.

"Mời túc chủ chăm chú tuyển trạch. "

Căn bản không được chọn, đáng về chỉ có thể chọn Từ Văn Trường rồi, nếu Từ Văn Trường lợi hại như vậy, vậy triệu hoán hẳn.

"Ta tuyển trạch Từ Vĩ. "

"Tích! Chúc mừng túc làm chủ dùng 90 điểm thân mật điểm triệu hoán lịch sử mưu sĩ thành công, thu được Minh triều lịch sử nhân tài Từ Vĩ, trở vào thân phận là Từ Vĩ, tự Văn Trường, Hội Kê Quận Sơn Âm Huyện Cuồng Sĩ, bởi vì Vương Lăng không thể tương dung, liền có ý tìm nơi nương tựa túc chủ, mời túc chủ lưu ý. "

Cuồng Sĩ a? Tam quốc đường như chính là không bao giờ thiếu Cuồng Sĩ rồi, không có vài cái sẽ cho người thích, không phải qua tay mình hạ ngục người nhiều như vậy, chẳng lẽ còn không dọa được một cái Từ Văn Trường?

"Lại dùng 90 điểm cừu hận giá trị triệu hoán một gã lịch sử võ tướng đi ra. "

"Ngẫu nhiên triệu hoán trong tiến hành, túc làm chủ dùng 90 điểm cừu hận giá trị tiến hành triệu hoán, sẽ được chủ thuộc tính là võ lực lịch sử võ tướng nhân tài, vũ lực phạm vi là 85- 95, mời túc chủ kiên trì đợi. "

"Tích! Ngẫu nhiên triệu hoán trong tiến hành, túc chủ tướng từ sau đây ba gã lịch sử nhân tài trung chọn một gã. "

"Ngẫu nhiên lịch sử võ tướng nhân tài một: Bắc Tống Lương Sơn hảo hán Hắc Toàn Phong Lí Quý, Lí Quý tứ duy thuộc tính là: Vũ lực 90, chỉ huy 55, trí lực 30, chính trị 28. Kiểm tra đo lường đến Lí Quý sở hữu kỹ năng Cuồng Phủ: Xung phong Hãm Trận lúc, vũ lực + 4, trí lực - 2. "

Hắc Toàn Phong, tranh này gió không đúng, không thích, hơn nữa ngoại trừ vũ lực, cái khác thuộc tính chính là cận bả, không được, trở lại.

"Ngẫu nhiên lịch sử võ tướng nhân tài hai: Tùy Đường Ngõa Cương Trại anh hùng Sử Đại Nại, Sử Đại Nại tứ duy thuộc tính là: Vũ lực 85, chỉ huy 58, trí lực 62, chính trị 48. "

Thiên, lịch sử thấp nhất giá trị a, 85 điểm vũ lực của, nhanh lên đổi lại, cũng không tin ngày hôm nay vận khí kém như vậy.

"Ngẫu nhiên lịch sử võ tướng nhân tài ba: Minh triều kháng Uy danh tướng Du Đại Du, Du Đại Du tứ duy thuộc tính là vũ lực 95, chỉ huy 90, trí lực 85, chính trị 53. "

Ha ha ha, khổ tấn cam lai a, một cái thấp nhất, một cái cao nhất, khẳng định tuyển trạch Du Đại Du rồi.

"Tích! Chúc mừng túc làm chủ dùng 90 điểm cừu hận giá trị triệu hoán Minh triều kháng Uy danh tướng Du Đại Du thành công, Du Đại Du trông vào thân phận là Phụ Lăng trong thành giáo thụ võ nghệ vũ sư, họ Du tên Kiêu tự Đại Du, mời túc chủ tự hành đi trước thăm dò thu phục. "

Trước thu một cái kháng Uy mưu sĩ, lại tới một người kháng Uy danh tướng, lại thêm phía trước thu xuống kháng Uy danh tướng Thích Kế Quang, đây chẳng lẽ là muốn ra sức đánh tiểu quý tử nhíp điệu?

"Trước mặt túc chủ thừa ra thân mật điểm 133, cừu hận giá trị 20. Xin hỏi túc chủ có hay không tiếp tục triệu hoán? "

Triệu hoán hai cái hẳn là đều có thể đúng lúc dùng tới, Từ Vị quá xa, không biết lúc nào sau mới có thể tới, Du Đại Du cái này đi bãi phòng một cái, thế nhưng hệ thống, ta có một vấn đề, Tông Trạch ở nơi nào? Xuất thế đã lâu như vậy, không hề có một chút tin tức nào, trước đây không phải nói có một nhân vật biết tìm nơi nương tựa Bản túc chủ sao?

"Kiểm tra đo lường đến Tông Trạch đã tìm nơi nương tựa túc chủ, từng tại Hạ Bi chiêu mộ binh lính lúc sau nhập ngũ, bây giờ làm Hạ Bi Thiết Huyết Quân bách phu trưởng, một phần của Triệu Vân dưới trướng, mời túc chủ biết! "

Cái gì? Cái này Tông Trạch tình huống gì? Muốn từ cơ sở làm lên sao? Ta đi, cứ như vậy im hơi lặng tiếng mà làm bách phu trưởng rồi? Thực sự là cao tự tướng của người ta luôn là khiến người ta không đoán ra, ta nếu như trực tiếp đưa hắn đề thăng, chỉ sợ hắn ngược lại sẽ trách ta a !? Ngô Lập Nhân quyết định, tạm thời không thể cấp hắn đề thăng chức quan, hãy để cho hắn chậm rãi tích góp từng tí một công lao a !!

Đúng lúc này, bỗng nhiên có người báo lại, Trần Khánh Chi sai người áp giải một gã tù Trương Sĩ Thành nơi đó bắt tù binh đến rồi. Ngô Lập Nhân nghĩ thầm, rốt cuộc là cái gì bắt tù binh, còn muốn Trần Khánh Chi chuyên môn đặt đưa tới cho mình, chẳng lẽ là đại nhân vật gì? Nếu như đại nhân vật, hệ thống sẽ phải có điểm nêu lên a !! Bất kể như thế nào, là ngựa chết hay là lừa chết, làm cho hệ thống kiểm tra đo lường dưới số liệu là được rồi.

Ngô Lập Nhân khiến người ta đem Trần Khánh Chi tù binh cái kia thanh sam mưu sĩ dẫn vào, chỉ chốc lát sau, đã có người áp trứ nhất cá diện dung tiểu tụy chi người đi đến. Đến hẳn, Ngô Lập Nhân cảm giác đầu tiên, liền là có chút kỳ quái, hắn vừa tiến đến, cũng không hành lễ, cũng không nói chuyện, chỉ là nhìn chăm chăm Ngô Lập Nhân ở, cái loại này ánh mắt dò xét, làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng là lạ, thậm chí đều quên dùng hệ thống kiểm tra đo lường người trước mắt này.

Ngắn một lát, Ngô Lập Nhân mới phản ứng kịp, tiếp lấy vẫn là vẻ mặt ôn hòa hỏi: "Không biết tiên sinh tên họ, có thể hay không báo cho biết? "

Vừa nói vừa bắt đầu ở trong đầu gọi ra hệ thống, "Kiểm tra đo lường nên người tin tức. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến nên nhân tính La tên Bản, tự Quán Trung, hệ Trương Sĩ Thành mang theo mà xuất thế, tứ duy thuộc tính là vũ lực 55, chỉ huy 77, trí lực 88, chính trị 66. Kiểm tra đo lường đến La Bản sở hữu kỹ năng Thiện Sử -- bên ngoài sáng tác lịch sử loại luận án lúc trí lực + 5, sáng tác tam quốc thời kì lịch sử loại luận án trí lực + 10. "

Ngạch! Đây là cái gì nhíp điệu? Xuyên qua đến tam quốc, đem Tam Quốc Diễn Nghĩa tác giả cho triệu đi ra, có thể hay không dẫn phát hệ thống tan vỡ? Đây quả thực là một cái ăn núp a !!

"Hỏi túc chủ, hẳn chỉ là viết một bộ tiểu thuyết, cùng những tiểu thuyết khác tác giả thông thường, cũng không chỗ đặc biệt, cũng không phải là nên thời không người sáng tạo. "

Ngô Lập Nhân ha ha nở nụ cười một tiếng, cái này tự nhiên là rất có đạo lý. Nhưng là lại cái nàyoss, quả thật cóoss khí tràng, Ngô Lập Nhân hỏi qua một lần, La Quán Trung cũng không có trả lời, vẫn là vẫn như cũ lấy Ngô Lập Nhân.

Ta đều đã biết ngươi là ai, làm sao vẫn như vậy thần bí hề hề, một tù binh đây là bán cái gì cái nút?

"Không biết tiên sinh có gì chỉ giáo? " Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không làm khó hắn.

La Quán Trung mỉm cười, hướng Ngô Lập Nhân ôm quyền cúc cung, xá một cái, "Đa tạ Ngô sứ quân ân không giết, tội dân La Bản La Quán Trung, bái kiến Ngô sứ quân! "

Rốt cục bằng lòng nói chuyện, Ngô Lập Nhân đối với La Quán Trung ấn tượng tự nhiên chỉ tồn tại ở < Tam Quốc Diễn Nghĩa > bộ này tác phẩm lớn, thế nhưng hẳn cái này tứ duy thuộc tính rõ ràng cho thấy khai quái, lại là 66, lại là 88.

"Nguyên lai là La tiên sinh, thất kính thất kính! Nghe nói La tiên sinh từng theo phản tặc Trương Sĩ Thành, không biết về sau có tính toán gì không? "

"Nhận được Ngô sứ quân ân không giết, bản nguyên hẳn là là sứ quân tấn khuyến mã chi lao, vì chủ công. Chỉ là Bản biết, sứ quân dưới trướng mưu thần như mưa, thực sự không vốn đất dụng võ. Ngày nay thiên hạ đại loạn, anh hùng tịnh khởi, nhất định có thật nhiều làm người ta gõ nhíp cảm thán việc, nào đó nguyện tất cả đều ghi lại cái này anh hùng thiên hạ việc, lấy cung hậu nhân kính ngưỡng. "

Ngô Lập Nhân không khỏi gật đầu, cái này La Quán Trung hay là muốn roi xuống lão bản hành trung đi, "La tiên sinh chí hướng rộng lớn, làm người ta không khỏi tức nhiên kính, nếu như có gì cần Minh trợ giúp, cứ việc nói ra, Minh nhất định sẽ tận lực thỏa mãn tiên sinh nhu cầu. "

"Đa tạ chủ công đại ân, Bản muôn lần chết khó báo! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tấc chủ thu được La Bản thân mật điểm 8 điểm, trước mặt tấc chủ sở hữu thân mật điểm 141, cừu hận giá trị 20. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Phụ Lăng thành Ngô Minh tìm dũng tướng, thượng võ đường Du Kiêu chiến Ngô công

La Quán Trung nếu tuyển trạch thuần phục chính mình, như vậy sau này lịch sử hoặc là tiểu thuyết, có thể hay không lưu lại tên của mình? Trước đây nghe được "Nhân sinh tự cổ thùy vô tử, lưu lấy lòng son chiếu hân thanh " lúc sau, chỉ cảm thấy đó là truyền thuyết xa vời, mà nay, đây tuyệt đối là dễ như trở bàn tay, muốn dưới liền có chút tiểu kích động.

Ngô Lập Nhân đem La Quán Trung nào đưa tốt, phong cho hắn một cái nhân hạ văn chức, liền làm cho hắn trước dưới đi nghỉ ngơi. Mà hắn, tự nhiên muốn đi hỏi thăm Du Đại Du tin tức.

Đồng thiên đã đến, Ngô Lập Nhân lúc này cũng đã mặc vào dây quần áo dây, hắn không biết Du Đại Du đến cùng ở Phụ Lăng thành phương hướng nào, cũng không muốn kinh động quá nhiều người đi hỏi thăm, liền dẫn đi dạo một chút cái này Phụ Lăng thành tâm tư, một bên đi dạo một bên hỏi thăm Du Đại Du tin tức.

Hoàn hảo cái này Phụ Lăng thành không tính lớn, hắn mang theo lưỡng người tùy tùng, chung quanh nghe hai canh giờ, cuối cùng cũng tìm được Du Đại Du mở võ quán vị trí hiện thời.

Võ quán trước cửa chính treo một cái bảng hiệu, trên tấm bảng viết vài cái thật to chữ Kim: Thượng võ Đường. Hai bên trên cây cột có một bộ văn thơ đối ngẫu: Long tiềm vực sâu, cười mây đập gió cuối cùng cũng có lúc; hổ gầm sơn lâm, tê gió rống Vũ há lại không hẹn? Ngô Lập Nhân không khỏi gật đầu, khi hắn gõ đại môn lúc, có một người làm mở cửa, đến ba người, theo bản năng hỏi: "Ba vị là tới báo danh tập võ sao? Lão gia nhà ta phải đến đầu xuân mới biết lại thu Tân Học đồ, mời mấy vị đến lúc đó trở lại a !! "

Ngô Lập Nhân ngay cả vội khoát khoát tay, "Cũng không phải! Nào đó ngưỡng mộ Du đại gia uy danh, chuyên tới để thăm viếng, đây là ta danh thiếp, mong rằng tiểu ca thay thông truyền! "

Gã sai vặt kia rồi Ngô Lập Nhân không phải như một loại người ta tử đệ, liền ngay cả vội tiếp qua Ngô Lập Nhân danh thiếp, chạy vội chạy vào đi, giao cho Du Đại Du.

Không lâu lắm, chỉ thấy từ còn trong võ đường tiểu bào ra tới một người lưng hùng vai gấu Đại Hán, vừa chạy một bên lớn tiếng nói: "Không biết Ngô công giá lâm hàn xá, không có từ xa tiếp đón, không có từ xa tiếp đón! "

Ngô Lập Nhân thầm nghĩ: Nói vậy đây chính là Du Đại Du rồi! Hắn cũng không có đoan cái gì cái giá, hướng người tới chấp tay một cái thăm hỏi nói: "Xin hỏi các hạ nhưng là Du Kiêu Du Đại Du? "

Người nọ tuổi chừng hơn ba mươi tuổi, khắp khuôn mặt là tang thương, tứ chi phát triển mạnh mẽ, một cũng biết là một từng trải người không bình thường vật.

"Thảo dân chính là, không biết Ngô công đại giá quang lâm, thật là làm Kiêu có chút ngoài ý muốn, thất lễ thất lễ! Ngô công, mời bên trong nói! "

Ngô Lập Nhân cười cười, theo Du Đại Du chỉ dẫn, đi vào.

"Khí trời hàn lãnh, thảo dân là Ngô công nóng một bầu rượu nóng, chúng ta vừa uống vừa đàm luận! "

Du Đại Du quả thực thật không ngờ Ngô Lập Nhân ngày hôm nay biết tới nơi này bái phỏng, hắn thậm chí không biết hắn kỳ thực vừa mới đến trên đời này, tại hắn bị trồng vào trong trí nhớ, hắn ở Phụ Lăng trong thành vẫn giáo thụ võ nghệ, làm Ngô Lập Nhân đại quân công hàm Phụ Lăng sau, hắn cũng không có quá để ở trong lòng. Cái này trong loạn thế, thành trì đổi chủ là sẽ tìm thường bắt quá chuyện; song khi Ngô Lập Nhân Toàn Tiều ngoài thành khiêu chiến lúc, từng lực một người lực chiến Kiêu Nhụy cùng Kỷ Tăng Mãnh sự tình truyền tới hắn trong tai lúc, hắn không khỏi đối với Ngô Lập Nhân mất khác lần nhau. Chờ càng về sau, Ngô Lập Nhân đại quân đại bại Trương Huân sau, hắn liền có lòng muốn đầu nhập vào ở Ngô Lập Nhân dưới trướng, lập một phen công lao sự nghiệp, nhưng là hắn biết mình không có tiến thân công, không biết nên như thế nào mới có thể để cho Ngô Lập Nhân trọng chính mình, cho nên một mực gia, rầu rĩ không vui.

Hắn nơi nào sẽ nghĩ đến, Ngô Lập Nhân sẽ đích thân đăng môn bái phỏng chính mình, cái này với hắn mà nói là một loại vinh diệu lớn bậc nào.

Hai người bung ly rượu lên, uống chung một ly sau, Ngô Lập Nhân vừa cười vừa nói: "Du đại gia rất có nhân hạ thoải mái, dĩ nhiên tại này mở quán thu đồ đệ, thật là khiến người ước ao a! "

Du Đại Du lúc này có chút ngượng ngùng, hần cười hắc hắc một tiếng, "Làm cho Ngô công chê cười! Nào đó bình sinh sẽ không quá nhiều tài nghệ, chỉ học được chút vũ đạo lòng thương bản lĩnh, ở chỗ này thu đồ đệ, cũng chỉ là kiếm miếng cơm ăn. "

Ngô Lập Nhân biết Du Đại Du ở chỗ này truyền nghệ, nhất định không phải là của mình bán ý, dù sao năng lực càng lớn, trên người trách nhiệm cũng càng lớn. "Du đại gia có bản lĩnh như vậy, sao không nhập ngũ bảo quốc, mạnh hơn ở chỗ này mở quán thu đồ đệ, cũng không trở thành mai một cái này người bản lĩnh. "

"Ah? Ngô công thấy thi qua nào đó võ nghệ hay sao? "

Ngô Lập Nhân sớm làm xong trả lời loại này vấn đề chuẩn bị, "Ta ở trong thành đi lang thang lúc sau, nghe nói dân chúng trong thành nói, đều là khen Du đại gia võ nghệ cao siêu. "

Du Đại Du lắc đầu, hần đứng dậy hướng về Ngô Lập Nhân xá một cái nói: "Trăm nghe không bằng một thấy! Thảo dân cũng từng nghe nói Ngô công đã từng lấy một chọi hai, đại chiến Kiều Nhụy cùng Kỳ Khương, cổ thảo dân cả gan, mời cùng Ngô công luận bàn một phen, không biết Ngô công có thể hay không chỉ giáo một ít? "

Lúc này, Ngô Lập Nhân bên cạnh tùy tùng đứng dậy quát lớn: "Lớn mặt! Chủ công thân phận bực nào, làm sao có thể cùng người luận bàn? "

Ngô Lập Nhân nhưng lại không sao cả, một, lấy hần bây giờ thân thủ cùng võ nghệ, có thể cùng Du Đại Du đấu trên mấy chục hiệp không thành vấn đề; hai, hần biết Du Đại Du là mình triệu hoán đi ra trợ giúp mình, hần tính cách chính là như vậy trực lai trực khứ, cho nên cũng sẽ không hoài nghi Du Đại Du rắc tâm.

"Lui, hiem có cơ hội cùng Du đại gia luận bàn một phen, người chờ không được vô lễ!

Tùy tùng không thể làm gì khác hơn là lui, Ngô Lập Nhân cùng Du Đại Du cùng đi đến thượng võ Đường sân huấn luyện, hần từ bên sân xuất ra một cây trường thương, một mực cung kính đưa đến Ngô Lập Nhân trên tay, "Nghe nói Ngô sứ quân hữu nghị sử dụng một bả Hồ Nha Thương, thương pháp càng là thay đổi thất thường, thảo dân cái này lĩnh giáo một phen, mong rằng chủ công vui lòng chỉ giáo! "

Tiếp lấy Du Đại Du quát ra một thanh kiếm gỗ, hướng về phía Ngô Lập Nhân chấp tay nói: "Ngô công, mời! "

Du Đại Du 95 điểm trụ cột vũ lực, tự nhiên có thể mạnh lên Ngô Lập Nhân 92 trụ cột vũ lực, nhưng mà Ngô Lập Nhân cùng Du Đại Du chiến dĩ nhiên lực lượng ngang nhau, không chút nào một điểm áp lực, Ngô Lập Nhân thầm nghĩ: Chẳng lẽ là Du Đại Du có lòng tương nhượng hay sao?

"Du đại gia cần gì phải không phải dụng hết toàn lực đánh một trận, không cần có lòng tương nhượng. "

Nhưng mà Du Đại Du trả lời, làm cho Ngô Lập Nhân đã có chút muốn học máu xung động, "Nghe nói Ngô công Hồ Nha Thương pháp tinh diệu, thảo dân nghĩ xong cả một lần, cho nên không nên quá gấp. "

Cảm tình Du Đại Du là muốn chính mình biểu diễn? Chính mình trong lúc vô ý thành cho Du Đại Du uy chiêu người cho? Ngô Lập Nhân thờ dài: Du Đại Du quả nhiên là một cực độ yêu Võ chi người. Ngô Lập Nhân mặc dù có chút đau gan muốn ói huyết, lại một chút cũng không có tức giận, mà là trong lòng đối với Du Đại Du càng thêm kính trọng, hần đem ngũ thức Hồ Nha Thương pháp từ trước đến sau sử dụng một lần, thỏa mãn Du Đại Du điều tâm nguyện này.

Cuối cùng Du Đại Du trường kiếm ngăn Ngô Lập Nhân trường thương, lại đem kiếm gỗ hướng một bên ném một cái, tiếp lấy quỳ xuống, "Ngô công võ nghệ phi phạm, khí độ càng là kinh người, thảo dân bội phục vạn phần. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Du Đại Du thân mật điểm 9 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 150, cừu hận giá trị 20. "

Cái này thân mật điểm lấy xuống vẫn là rất dễ dàng, mời chào người này đứng vào lúc này. Ngô Lập Nhân cười cười, đem Du Đại Du đỡ lên, "Du đại gia võ nghệ, Minh thật yêu chi, chi là ở còn con này một cái võ quán thu đồ đệ truyền nghệ, thực sự có chút mai một anh tài, không biết Du đại gia có nguyện ý hay không theo Minh cùng nhau chinh phạt tứ hải, kiến công lập nghiệp, Bác một cái phong Hầu bá tửng, danh thùy xanh sử? "

"Đa tạ chủ công ưu ái, Kiều nguyện vì chủ công hiệu cầu mã lực, muôn lần chết không chối từ! "

Rốt cục thu phục Du Đại Du, Ngô Lập Nhân trong lòng thập phần vui vẻ, lại được một thành viên hồ tướng, xác thực là chuyện vui. "Đại Du không cần đa lễ, ta tạm thời trước phong người là thảo nghịch Đô úy, chờ phạt Viên lúc, vạn mong dùng sức, làm tiếp phong thưởng! "

Hiển nhiên Du Đại Du cũng thật không ngờ Ngô Lập Nhân biết một cái liền đem chính mình phong làm Đô úy, trong lòng thực sự có chút mừng rỡ, "Không có nhỏ công, liền được như vậy phong thưởng, mặt tướng đa tạ chủ công! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ trước sau phân biệt thu phục Thích Kế Quang cùng Du Đại Du, thành công giải tỏa rồi Du Long thích hồ thành tự, chúc mừng túc chủ thu được hệ thống thưởng cho. "

Chương 171: Du Kiêu tiến cử Trương Văn Thắng, Trương Phi xuất chiến Lý Tồn Úc

"Chúc mừng túc chủ thu được hệ thống thưởng cho lịch sử quý hiếm tọa kỵ thể một, lịch sử quý hiếm vũ khí thể một, xin hỏi túc chủ có hay không sử dụng?"

Ha ha, không nghĩ tới thu phục Thích Kế Quang cùng Du Đại Du vẫn còn có khen thưởng thêm, bất quá bây giờ không phải sử dụng lúc sau, nếu không lại nên làm cho Du Đại Du đứng ở nơi đó mất ba ba chờ đấy, liền quá thất lễ.

"Du tướng quân không cần đa lễ, chẳng biết lúc nào có thể hướng trong quân báo danh?"

Du Đại Du cung kính nói rằng, "Dung mặt tướng nào đưa tốt vợ con, thu thập một phen, ngày mai là được đến trong quân báo danh. Bất quá mặt tướng có nhất yếu sự tình bẩm báo: Toàn Tiều trong thành, từng có một vị thiếu niên anh tài, họ Trương tên Võ tự Văn Thắng, nguyên lai là Giang Đông gia tộc họ Trương bang chi. Sau lại kỳ sư từ Hoàng Thừa Ngạn, muốn học trị quốc nào bang thuật, học chưa thành, kinh văn Toàn Tiều Huyện thừa lại vì cướp đoạt Trương Vũ gia tiền mà nói xấu đó vì phản tặc, Trương Võ phụ mẫu huynh đệ vì vậy câu tào gian nhân độc thủ. Trương Võ lập chí học võ báo thù, sau có hạnh sư từ Lý Ngạn, tập luyện được một thân bản lĩnh, một mình xông vào huyện nha, ám sát Huyện thừa, sau lại bị nhốt vào tử lao, các loại thu được về hỏi trăm. Không ngờ, Kỳ Thân đến rồi Toàn Tiều sau, dĩ nhiên thắng đến không có giết Trương Võ, chắc là yêu thích bên ngoài mới. Các loại chủ công phá Toàn Tiều sau đó, quên rồi rồi cứu người này."

Nguyên lai là cho mình đề cử nhân tài, Du Đại Du vẫn là rất ra sức, cũng không biết cái này nhân loại đến cùng như thế nào, hệ thống tạm thời vẫn không thể kiểm tra đo lường đi ra. Bất quá nếu Du Đại Du lên hiền tài, này tất nhiên sẽ không quá kém, các loại đánh hạ Toàn Tiều lúc, muốn cho các vị tướng sĩ nhiều cố lưu ý người này mới tốt.

Ngày thứ hai, Du Đại Du đứng hẹn trước tới báo danh, lúc này đây vẫn như cũ lần nữa làm cho Ngô Lập Nhân dưới trường văn vô kinh ngạc không thôi, không biết Ngô Lập Nhân như vậy làm sao cái này Phụ Lăng trong thành bất tri bất giác phát hiện một thành viên hồ tướng. Bất quá việc này không giải thích được, Ngô Lập Nhân cũng sẽ không muốn giải thích. Đúng lúc này, lại một phần cấp báo từ Ngô Quận truyền đến, tự nhiên là Thái Sứ Từ cùng Trần Khánh Chi đem tuyệt phá Do Quyển quá trình.

Ngô Lập Nhân tuy là sớm biết kết quả, nhưng là chờ hấn cận kê hoàn hậu, trong lòng cảm khái không thôi, không khỏi đối với Trần Khánh Chi đại gia tán thưởng, hấn đem cái này phong tin chiến thắng lại truyền cho Vương Thủ Nhân, Vương Thủ Nhân hoàn hậu cũng không dừng được gật đầu, "Trần tham quân lại có như đảm thức này cùng trí mưu, thật là khiến người tán thán không ngớt!"

"Không biết quân sư cho rằng, Thái Sứ tướng quân mời, có đồng ý không?"

Vương Thủ Nhân cười ha ha, "Thái Sứ tướng quân kiêu dũng thiện chiến, có thể làm tiên phong, nếu làm Chủ Tướng, khó tránh khỏi sẽ có lo không rõ chỗ, Trần tham quân mưu kế hơn người, lại hữu nghị lĩnh quân, tự nhiên là đại tướng chỉ tài. Chỉ là thân thể thiên yếu, nếu làm Chủ Tướng, sẽ hay không khó kè dưới phục tùng?"

"Tuy là Khánh Chi không thể ra trận giết địch, nhưng là ta nghe nói hấn trị quân có cách, trong quân trên dưới, không không kính phục, cho nên điểm ấy Dương Minh không cần phải lo lắng. Khó có được Từ Nghĩa tướng quân có khí độ như thế, liền ban cho Từ Nghĩa tướng quân bách kim, lại phong Trần Húc vì Chiêu trong thơ lang tướng, khiến cho tổng nhiếp Giang Đông quân sự."

Vương Thủ Nhân đối với Ngô Lập Nhân thức nhân chi sáng mai đã phục sát đất, nếu Ngô Lập Nhân như vậy vững tin Trần Khánh Chi năng lực, hấn đương nhiên sẽ không phản đối cái gì.

Đã đến nông lịch tháng 11 lúc, Toàn Tiều trong thành thời gian càng ngày càng gian nan, Kỳ Tăng Chân hiện tại dưới tay còn có bảy chục ngàn đại quân, có thể là như vậy mùa đông giá rét, làm cho Kỳ Tăng Chân không khỏi nguyên rủa mắng lên, "Trời không giúp ta! Như vậy trời đông giá rét, cái nào tới nhiều như vậy áo lạnh!"

"Trời không giúp ta! Như vậy trời đông giá rét, cái nào tới nhiều như vậy áo lạnh!"

Nói câu nói này không ngừng Kỳ Tăng Chân một cái người, tại phía xa Tịnh Châu Lưu Bị cũng đang không ngừng mắng.

Từ trước đây Tinh Hình cửa đại phá Hắc Sơn quân, chém giết Hắc Sơn quân tướng lĩnh Tôn Kinh sau, vô luận Lưu Bị như thế nào phái người khiêu khích, Hắc Sơn quân Trương Yển nhưng vẫn không có đơn giản xuất chiến, điều này làm cho Lưu Bị vô cùng phiền muộn.

Trương Phi tính tình nóng nảy lần nữa không nén được, hấn lấy Lưu Bị mặt mày ừ dột đáng vẽ, lớn tiếng nói: "Đại ca! Việc này có gì làm khó dễ, chính là

Trương Yến, ta nguyện suốt năm nghìn binh mã, trực tiếp xông vào quân địch đại doanh, chém Trương Yến người kia đầu người! "

Lưu Bị lấy Trương Phi khi cấp bại phơi dáng vẻ không khỏi cười cười, vỗ vỗ Trương Phi bả vai, "Bị há có thể không biết tam đệ chi dũng? Vạn quân trong lấy thượng tướng thủ cấp, như lấy đồ trong túi tai! Chỉ bất quá hắc sơn phản loạn ước chừng mười vạn người, há có thể trò đùa? Một phần vạn tam đệ vô ý rơi vào trận địa địch không thể thoát thân, điều này làm cho đại ca ta như thế nào tự xử? Nghĩ lúc đó ta đám ba người lập được lời thề, không khỏi cùng năm cùng ngày cùng tháng sinh, chỉ cầu cùng năm cùng ngày cùng tháng tử, nếu như tam đệ có gì bất trắc, ta cùng với hai đệ làm sao có thể cầu hoạt vu thế! "

Nói xong, chỉ thấy Lưu Bị khỏe mắt khi nào đã chảy ra hai hàng thanh lệ, bên cạnh Quan Vũ cùng Trương Phi nhất thời nhin không được cùng nhau dựa vào hướng Lưu Bị, một người bắt lại Lưu Bị một tay, đây cõi lòng cảm động hô một tiếng: "Đại ca! "

"Từ ta khỏi binh đến nay, hai đệ tam đệ vẫn bất ly bất khí, đi theo hai bên, thế nhưng Bị vẫn không được lúc đó, hai vị hiền đệ như vậy đợi Bị, Bị lại có thể không lấy toàn tâm đối đãi. Chỉ là lúc này, nguyên tưởng rằng có thể tiêu diệt Trương Yến, tích lũy dưới thế lực của mình, nhưng là, gần nhất Trương Yến quân nhất định là có quá mức biến cố, mới biết vẫn không có động tĩnh gì, vô luận như thế nào khiêu khích, nhưng vẫn treo cao miễn chiến bài. "

Trương Yến tự nhiên bởi vì mới thu đại tướng Lý Khắc Dụng, Lý Khắc Dụng dũng mãnh, làm cho Trương Yến trong lòng sinh ra một loại tranh đoạt thiên hạ quyết tâm. Hắn tự mình cùng Lý Khắc Dụng so thử qua, lại không thể ở Lý Khắc Dụng trong tay đi năm hiệp, hơn nữa Lý Khắc Dụng thủ hạ còn có lưỡng viên hồ tướng, kỳ tử Lý Tồn Úc cùng dũng tướng Chu Đức Uy, đều là làm cho Trương Yến mặc cảm đại tướng chi tài.

"Chủ công, mặt tướng cho rằng, Ký Châu Viên Thiệu, bốn đời tam công, môn nhiều cố lại, lập tức bên ngoài cùng Công Tôn Toàn tranh chấp, vì vậy không rảnh cùng chủ công tranh chấp. Bây giờ chỉ phải Lưu Bị một người, lĩnh chính là một vạn binh mã, rõ ràng chỉ là muốn ngăn trở chủ công đại quân. Tranh hạ một quận một huyện, cũng không có thể lâu thủ, cạnh tranh chỉ vô ích, không bằng trước chiếm Tịnh Châu nơi, vững chắc phía sau, tranh cái nữa Ký Châu U Châu, mới là thượng sách. " Lý Khắc Dụng thẳng thắn nói, nói ra giải thích của mình.

Trương Yến nghe xong, không khỏi gật đầu, quyết định sau cùng, làm cho thân tín của mình Vương Đương làm Chủ Tướng, Lý Tồn Úc vì phó tướng, lĩnh ba chục ngàn đại quân, cùng nhau canh giữ ở Thượng Ngải, mà mình thì dẫn còn lại đại quân, cùng nhau công chiếm Tịnh Châu còn lại quận huyện.

Lưu Bị biết Trương Yến đại quân lui lại sau, tâm tình vô cùng tốt, liền tự mình dẫn mười ngàn đại quân, ồ ạt tiến công Thượng Ngải.

Vương Đương biết được Lưu Bị lần nữa xâm phạm, không khỏi cười lạnh một tiếng, "Chính là Lưu Bị thật không ngờ bừa bãi, ta đi chém hắn đầu chó! "

Lúc này, phó tướng Lý Tồn Úc liền vội vàng đứng lên, hướng về Vương Đương lớn tiếng nói: "Vương tướng quân! Giết gà lại dùng dao mổ trâu! Mặt tướng nguyên ý thay mặt tướng quân xuất chiến, chém giết Lưu Bị thất phu! "

Vương Đương nghe được Lý Tồn Úc những lời này, không khỏi trong lòng vô cùng hờn thù, hắn há có thể không biết Lý Tồn Úc bản lĩnh, hắn nói lời này tự nhiên là muốn Lý Tồn Úc xuất chiến, Lý Tồn Úc như vậy thức thời, hắn tự nhiên rất vui vẻ.

"Lý tướng quân muôn vàn cẩn thận! Lưu Bị không đủ gây sợ, chỉ là dưới tay hắn Quan Vũ Trương Phi đều có vạn phu không lo chi dũng, gặp phải lúc, cắt không thể khinh địch! "

Lý Tồn Úc gật đầu, nhưng trong lòng không khỏi cười lạnh một tiếng, hắn đối với mình võ nghệ khá có lòng tin, nơi nào sẽ đem Trương Phi, Quan Vũ để ở trong lòng, hắn hướng Vương Đương ôm dưới quyền, ngạo khí mười phần nói: "Vương tướng quân yên tâm! "

Lưu Bị đến Thượng Ngải dĩ nhiên mở ra thành môn, một thành viên trong đó đại tướng cầm trong tay một thanh thép rồng Kịch, khí thế hung hăng hướng về Lưu Bị trong trận đánh tới.

"Đại ca! Đề cho ta tới gặp lại tướng địch! "

Nguyên bản Quan Vũ chém Tôn Khinh, Trương Phi vẫn không có cơ hội biểu hiện, trong lòng có chút không vui, lần này rốt cục có cơ hội xuất chiến, hắn tự nhiên người thứ nhất chờ lệnh.

Lưu Bị gật đầu, trước khi đi không quên dặn dò: "Tam đệ vạn mong cẩn thận! "

Trương Phi cười ha ha một tiếng, cầm trong tay trượng Bát Xà Mâu, liền hướng Lý Tồn Úc vọt tới.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 172: Trương Dục Đức đại chiến Lý Tồn Úc, Thẩm Chính

Nam ám toán Lưu Huyền Đức

Đến Trương Phi phi ngựa vọt tới, Lý Tồn Úc la lớn: "Tối đúng là người nào, hãy xưng tên ra! Ta Lý Á thù hạ không giết hạng người vô danh! "

Lý Tồn Úc trông vào tính mệnh vì Lý Á, tự Tồn Úc.

Trương Phi chưa từng gặp qua có người như vậy nói chuyện với mình, trong lòng giận dữ nói: "Người cái này thất phu, khẩu khí thật là lớn, ta là Yến Nhân Trương Phi, đại gia ngày hôm nay lấy người mạng chó! "

Nói xong, Trương Bát Xà Mâu về phía trước một cái, trực tiếp đâm về phía Lý Tồn Úc, Lý Tồn Úc biết tới đúng là Trương Phi, lại một Mâu tới hung mãnh, liền thu hồi lòng khinh thị, đem Tấn Thiết Kích hồ hồ sanh phong mà múa. Trương Phi hét lớn một tiếng, "Phá! " Trương Bát Xà Mâu lập tức đánh tới Lý Tồn Úc Thiết Kích trên, Lý Tồn Úc không khỏi tâm thần chấn động: Cái này hắc tư khí lực dĩ nhiên lớn như vậy! Thật sự là tiểu hán!

Lý Tồn Úc Thiết Kích không ngừng biến ảo phương thức công kích, mà Trương Phi lại không chút phật lòng, đã từng cùng Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích chiến đấu qua hán, làm sao sợ Lý Tồn Úc chỉ này Thiết Kích. Lý Tồn Úc mỗi một lần xuất thủ, Trương Phi tổng có thể tìm tới phương thức thích hợp nhất phản kích, điều này làm cho Lý Tồn Úc áp lực càng lúc càng lớn.

Hai người chiến ba mươi hiệp, Trương Phi đến Lý Tồn Úc lực yếu, cười ha ha một tiếng, lần nữa hét lớn một tiếng: "Chịu chết đi! " tiếp lấy Trương Bát Xà Mâu tốc độ công kích bỗng nhiên nhanh hơn, Lý Tồn Úc trong lúc nhất thời liền càng thêm luống cuống tay chân, trong tay Thiết Kích không có chương pháp gì đáng nói, chỉ thấy Trương Phi xà mâu bỗng nhiên vừa chuyển, Lý Tồn Úc trong tay Tấn Thiết Kích tua tởm, xà mâu trùng điệp phách lại rồi Lý Tồn Úc sau lưng đeo. Lý Tồn Úc bị đau, thúc ngựa liền hướng trong trận chạy đi, Trương Phi liền muốn mau chóng đuổi, nhưng mà Lưu Bị nhưng lại làm kẻ khác đánh chuông thu binh.

Trở lại trong trận, Trương Phi một bộ mười phân đáng vẻ không vui, hướng về phía Lưu Bị lớn tiếng nói: "Đại ca! Mắt thấy ta sẽ đem người kia trảm ở dưới ngựa, đại ca vì sao ở nơi này lúc sau đánh chuông thu binh? "

Lưu Bị cười ha ha, rồi Quan Vũ liếc mắt, chỉ chỉ Trương Phi, "Tam đệ chính là cái này tính nôn nóng! "

Mà Quan Vũ cũng cười ha ha, vuốt vuốt hán râu dài, lấy Trương Phi có chút không được tự nhiên, "Đại ca, nhị ca, các người đây là có gì ?? Làm cho tiểu đệ trong lòng thật tức giận! "

"Tam đệ, đừng tức giận hơn! Tam đệ có chỗ không biết, tên kia gọi Lý Á tướng địch, cùng tam đệ đại chiến ba mươi hiệp, mới từng bước lộ ra hiện tượng thất bại, hiển nhiên cũng không phải kẻ đầu đường xó chợ. Nếu như tam đệ tiếp tục truy kích, khó tránh khỏi sẽ bị bên ngoài ám toán, vì Tam đệ nào nguy, vì vậy ta tạm thời đánh chuông thu binh, đây là một; còn như thứ hai, người này như vậy dũng mãnh, chính là đại tướng chi tài, về sau ta nếu muốn thành tựu đại sự, tất nhiên nhiều mời chào nhân tài, nếu như lưu bên ngoài tính mệnh, sau này có thể làm việc cho ta, há lại không mạnh hơn hại bên ngoài tính mệnh? "

Quan Vũ đang quan chiến lúc đã đến Lưu Bị ở một bên liền tiếp gạt đầu, hán tự nhiên biết Lưu Bị yêu thích Lý Tồn Úc võ nghệ, cho nên Lưu Bị tâm tư hán đã giải. Trương Phi nhưng không biết, nghe xong Lưu Bị giải thích, hán cuối cùng cũng hiểu, không khỏi đổi giận thành vui, cười ha ha một tiếng nói: "Vẫn là đại ca nghĩ sâu xa, là tiểu đệ lỗ mãng! "

Từ Lý Tồn Úc bại vào Trương Phi thủ sau, Vương Đương liền hạ lệnh đóng chặt thành môn, cự không xuất chiến, vô luận Lưu Bị làm người ta bằng mọi cách nhục mạ, Thượng Ngải thành không còn có người ra khỏi thành cùng Lưu Bị đại quân tranh đấu. Lưu Bị đại quân chưa từng nghĩ tới công thành, cũng không có mang cái gì khí giới công thành, rơi vào đường cùng, liền không thể làm gì khác hơn là lui binh Tinh Hình Huyện, mà đợi kỳ biến.

Cứ như vậy, Lưu Bị vừa khổ chờ rồi hơn một tháng, mắt thấy Đông Thiên đã đến, hán liền làm người ta hồi Nghiệp thành vì đại quân cầu lấy quần áo mùa đông.

Người mang tin tức đến Nghiệp thành sau đó, Viên Thiệu cũng không ở trong phủ, người mang tin tức lại ngược lại ở Viên Thiệu cửa phủ bên ngoài đến rồi Thảm Phối.

"Người tới người phương nào? Tôi đây chuyện gì? " Thảm Phối đến người mang tin tức, bản năng hỏi một chút.

"Hồi tiên sinh nói, tiểu nhân là phụng Trung Sơn Thái Thú Lưu Bị chi mệnh, hồi Nghiệp thành vì đại quân cầu lấy quần áo mùa đông. "

Thảm Phối tự nhiên biết, Lưu Bị lấy mười ngàn đại quân đối kháng Trương Yến mười vạn chi chúng, bất bại đã vạn hạnh, hán nhưng không có trông cậy vào Lưu Bị thật có thể đại phá Trương Yến. Thảm Phối nghĩ thầm: Lưu Bị như vậy anh hùng, nếu như giữ lại tất định là chủ công chi mấu; nhưng mà chủ công nhưng vẫn còn có nhân Từ chi niệm, không chịu đối với Lưu Bị động thủ, không bằng ta đẩy cái làm thần tử bang chủ công một bả.

Ý hán đã quyết, liền đối với tín sứ nói rằng: "Chủ công gần nhất không ở Nghiệp thành, người lại đem tin giao cho ta, chờ chủ công lúc trở lại, ta tự nhiên giao cho chủ công. "

Tín sứ nghe xong, trong lòng có chút do dự, ấp úng không biết nên nói cái gì, "Tiên sinh, cái này, cái này sợ rằng, không thích hợp a !? "

Thảm Phối nhất thời sắc mặt trở nên cực kỳ khó, thấp giọng trách mắng: "Lớn mặt! Chủ công trước khi đi, nhắc nhở ta ở Nghiệp thành xử lý chính sự, người dám bắt kính với ta, người đến cùng có mấy người đâu? "

Người mang tin tức nghe xong, vội vã quỳ xuống, hướng Thẩm Phối thỉnh tội nói: "Tiên sinh bớt giận, tiểu nhân biết sai, cái này đem lưu Thái Thú công văn giao cho tiên sinh, mong rằng tiên sinh có thể tốc độ phát quần áo mùa đông, lấy trợ đại quân chống đỡ giá lạnh. "

Thẩm Phối tiếp nhận công văn, gật đầu, "Nếu như tin trung nói tất cả đều là thật, ta tự nhiên bẩm báo chủ công! Người lại hỏi cáo Huyền Đức, đã nói chủ công biết mau sớm vì đó chuẩn bị quần áo mùa đông. "

Người mang tin tức lui sau, Thẩm Phối đương nhiên sẽ không thực sự vì Lưu Bị chuẩn bị quần áo mùa đông, cũng sẽ không đem công văn giao cho Viên Thiệu, hắn trở lại trong nhà mình, liền lập tức đem công văn bỏ vào trong chậu than thiêu hủy, lấy thiêu đốt công văn, Thẩm Phối cười lạnh một tiếng, lầm bầm: Lưu Huyền Đức a Lưu Huyền Đức, cho dù người anh hùng cái thế, người không có quần áo mùa đông, như thế nào làm cho đại quân vượt qua mùa đông này; một ngày đại quân hao tổn quá nhiều, chủ công nhất định duy người là hỏi, đến lúc đó sau người như thế nào vẫn còn ở chủ công trước mặt tranh công!

Lưu Bị tự nhiên không nghĩ tới Thẩm Phối sẽ ở đây cái lúc sau cho hắn sử bán từ, mắt thấy khí trời càng ngày càng lạnh, Nghiệp thành đưa tới quần áo mùa đông vẫn là xa xa khó vơi, Lưu Bị biết, sợ là trong đó sẽ có biến cố. Nhưng là hắn đã không có thời gian tiếp tục thúc giục Nghiệp thành quần áo mùa đông, chỉ phải tuyên bố cáo, hướng Tỉnh Hình Huyện cùng chu vi mấy Huyện bách tính thu thập quần áo mùa đông.

Lưu Bị tuy là mới vừa ở đây mấy tháng, thế nhưng hắn nhân nghĩa tên lại mọi người đều biết. Hắn bố cáo vừa ra tới, liền có rất nhiều bách tính chủ động Trương gia trung dư thừa chống lạnh quần áo và đồ dùng hàng ngày quỳn hiến đi ra, "Huyền Đức công vì bọn ta anh dũng giết tặc, nay Huyền Đức công hữu cầu, chính là ta chờ báo đáp Huyền Đức công đại ân lúc. " còn có người suốt đêm vì Lưu Bị dưới trướng tướng sĩ may quần áo và đồ dùng hàng ngày, tuy là cuối cùng vẫn không thể người người đều có ấm áp áo bông, thế nhưng cuối cùng cũng có thể giải quyết tình hình khẩn cấp. Đã từng là Trương Yên bộ hạ hắc sơn phản loạn, đầu hàng Lưu Bị sau đó, cuối cùng cũng bị Lưu Bị người cách mị lực cảm hóa.

Nhìn phiêu phiêu dương dương đại tuyết, Lưu Bị đứng ở trên thành tường, lấy phương xa Thượng Ngải thành, lần nữa thở dài không ngớt.

"Tới năm nay muốn phá hắc sơn tặc, là không thể nào! Hy vọng sang năm, có thể có một khởi đầu tốt đẹp. "

Viên Thiệu lúc này cùng Công Tôn Toàn cũng đã hưu chiến, đây trời đại tuyết nhưng đường đường sớm bị Băng Tuyết che đậy, Viên Thiệu lấy bay múa đây trời đại tuyết, không khỏi nghĩ đến Lưu Bị còn lĩnh binh tại ngoại, cảm khái vạn phần nói: "Không biết Huyền Đức giờ này khắc này có hay không đã đánh đuổi hắc sơn cường đạo! "

Lúc này Điền Phong tiến lên, đối với Viên Thiệu nói rằng: "Từng nghe thấy Lưu Huyền Đức ở Tỉnh Hình cửa đại bại Hắc Sơn quân, Quan Vân Trường chém giết hắc sơn đầu mục Tôn Khinh, sau lại đang Thượng Ngải, Trương Dực Đức đại bại tặc tướng Lý Á, sau lại tặc không dám ra, Lưu Huyền Đức không khí giới công thành, vì vậy bất phân thắng bại, khi thời gian trời đông giá rét, nói vậy tiền tuyến đại quân nhất định thiếu khuyết áo lạnh, mọi chủ công mau mau phái người, dắt áo lạnh để giải Lưu Huyền Đức chi khổn. "

Điền Phong mới vừa nói xong, Viên Thiệu dường như bỗng nhiên nghĩ đến, bỗng nhiên vỗ trán một cái, "Nếu không có Nguyên Hạo nói như vậy, ngô suýt nữa quên, thật không phải với Huyền Đức. "

Nhưng mà một bên Thẩm Phối lại cười ha ha một tiếng, điều này làm cho Viên Thiệu có điểm mê man.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 173: Vương Thử Nhân 2 lần thúc dục cưới, Ngô Lập Nhân lần thứ hai rút thưởng

Nghe được Thẩm Phối cười, Viên Thiệu sắc mặt nhất thời liền được vô cùng không vui, có chút vẻ mặt phẫn nộ mà hỏi thăm: "Chính Nam có gì ? Cười? Chớ không phải là cũng cười ngô chi sơ sẩy? "

Thẩm Phối đi tới, hướng Viên Thiệu chấp tay nói: "Không phải vậy! Chủ công, Lưu Huyền Đức cũng không phải hạng người vô năng, nếu như đại quân không có quần áo mùa đông, nhất định khiến sử ra cầu, sao làm phiền chủ công lo lắng? Chủ công nghĩ như vậy, chẳng phải là nhẹ Huyền Đức công? "

Nghe xong Thẩm Phối những lời này, Viên Thiệu suy nghĩ một chút, cũng gật đầu, " trước nhưng có Huyền Đức người mang tin tức tới? "

Thẩm Phối cười ha ha, đáp viết: "Bẩm chúa công, chưa từng thấy! Thuộc hạ thôi trách, Huyền Đức nhất định có diệu kế có thể gom góp áo lạnh, vì vậy chưa khiến sử ra cầu, vì vậy thuộc hạ vừa mới cười, là cười Điền Nguyên Hạo không có thức nhân chi rõ ràng, mọi chủ công thứ tội! "

Điền Phong cũng không biết trong đó duyên cớ, hắn nào biết đâu rằng Thẩm Phối ở trong đó động tay chân, cho nên Thẩm Phối lời nói, hắn quả thực

không thể nào biện giải. Viên Thiệu trưởng dưới mọi người đều cùng nhau vui lòng phục tùng gật gật đầu. Viên Thiệu càng là tán thưởng mà rồi Thẩm Phối, "Chính Nam nói như vậy, rất hợp ý ta, nói vậy Huyền Đức tất có chính mình gom góp quần áo mùa đông cách. "

Trước mắt gian sát si tâm niên, Ngô Lập Nhân đã mấy tháng không thấy Điều Thuyền mặt, trong lòng không khỏi vô cùng tưởng niệm, lại nghĩ đến năm ngoái tết âm lịch lúc, Điều Thuyền khuyên can chính mình đêm tuyết phỏng vấn quần hiền lúc, Ngô Lập Nhân liền lần nữa dẫn theo một bầu rượu nóng, bất tri bất giác lại đi tới Vương Thủ Nhân ở Phụ Lăng nơi ở.

"Chủ công hôm nay có chuyện gì quan trọng thương lượng? Chớ không phải là tới đây cùng muốn cùng thuộc hạ uống xoàng một ly? "

Đến Ngô Lập Nhân dẫn theo rượu lại nữa rồi, Vương Thủ Nhân không khỏi cười ha ha.

"Sắp si cửa ải cuối năm, Dương Minh cùng kiều thê phân biệt đã có mấy tháng, lẽ nào đã tại này thời quen Băng Tuyết mà, chưa từng tưởng niệm ôn nhu hương? "

Ngô Lập Nhân lời nói làm cho Vương Thủ Nhân sắc mặt trong nháy mắt ửng đỏ một mảnh, "Chủ công đừng có như vậy lời nói đùa, đại trượng phu há lại có thể lâu yêu ôn nhu chi Hương! "

"Nhưng là ta lại đối với Điều Thuyền tưởng niệm vạn phần, vì vậy muốn thừa dịp hiện tại không giao chiến lúc tạm thời hồi Hạ Bi một cái, Dương Minh có hay không có ý định đi theo? "

Wương Thủ Nhân nghe được câu này, thần sắc tức thì trở nên nghiêm túc, "Chủ công dung bầm! Tuy là lúc này không quá mức chiến sự, thế nhưng nếu như Kỷ Tăng Chân liều mạng một lần, thừa dịp quân ta bỏ mặc phòng bị lúc, nhân cơ hội đánh lên, chẳng phải là thất bại trong gang tấc? Chủ công có thể đi trở về cùng chủ. . . Điều Thuyền cô nương tạm thời đoàn tụ, thuộc hạ hay là muốn thủ vững nơi đây cho thỏa đáng. "

Ngô Lập Nhân nghe xong Vương Thủ Nhân lời nói, trên mặt không khỏi một hồi phát nhiệt, "Dương Minh nói như vậy, làm cho Minh vô cùng xấu hổ! "

"Chủ công nói như vậy sai rồi! Vì chủ công phân ưu, là chúng ta bán phận; thế nhưng chủ công, quả thực hẳn là suy nghĩ cưới vợ Điều Thuyền cô nương con gái đã xuất giá rồi, lần này trở về, đang dễ dàng cùng Điều Thuyền cô nương nói chuyện việc này. "

Lại một lần nữa bị buộc hôn, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến xuyên qua trước, cũng là bị người nhà bức hôn tình hình, không nghĩ tới, chuyển kiếp, vẫn là tránh không được số phận như vậy.

"Chẳng qua là ta cùng Điều Thuyền cô nương đã từng có hẹn, chỉ có chờ giết Lý Giác Quách Tỹ vì Vương Tư Đồ báo thù, mới có thể cưới vợ Điều Thuyền con gái đã xuất giá, đến nay Lý Giác Quách Tỹ lại không có tin tức, ai, thật là khiến người cảm khái. "

Ngô Lập Nhân nghĩ đến trước đây đào hầm, không khỏi buồn bực không thôi, nếu như Lý Giác Quách Tỹ chết bởi loạn quân trong, cũng cho qua, nhưng là cuối cùng thiên thiên là sống không thấy người, thế giới này to lớn, không biết muốn tới chỗ nào mới có thể tìm được hán hai người.

Wương Thủ Nhân nghe được Ngô Lập Nhân lần nữa nhắc tới ước định này, không khỏi mặt lộ vẻ ưu sầu về, "Chủ công! Lý Quách hai tặc sớm đã bình bại, nói không chừng sớm đã bỏ mình, nếu là bởi vì ước định này, chẳng phải là làm chủ công chung thân đại sự? Nếu như chủ công chấp niệm hơn thế, thiên hạ này đẹp không ít, không bằng làm cho thuộc hạ lại vì chủ công tìm một giai nhân, thế nào? "

"Dương Minh vì cần gì phải vội và như thế? Ta niên kỷ cũng không lớn lắm, thân thể kiện lẫm, việc này về sau bàn lại như thế nào? " Ngô Lập Nhân trong lòng không vui, tuy nhiên lại không có cách nào khác phản bác Vương Thủ Nhân lời nói.

Tuy là Ngô Lập Nhân có chút không vui, Vương Thủ Nhân không chút nào không có một tia nhượng bộ, "Chủ Công Minh giám! Nam đại đương hôn, vì tồn con nối dòng; tuy là chủ công xuân thu chính thịnh, thế nhưng nếu là không có con nối dòng, khó tránh khỏi biết khiến người khác sản sinh ý đồ không an phận, nếu như thế, thì vẫn vô không thể tận tâm, bách tính không thể tận trung, Vu chủ công nghìn thu đại nghiệp bất lợi a! "

Lời đã nói đến phân thượng này rồi, Ngô Lập Nhân chỉ có thể là ngại ngại nhìn trần trời không lời chống đỡ, thở dài một tiếng, quyết định sau cùng áp dụng "Tha " tự quyết, "Ta đây trở về thì cùng Điều Thuyền thương lượng một chút, tận lực mau sớm cưới vào cửa, như vậy có thể hay không? "

"Chủ công anh minh! "

Ngô Lập Nhân dự định một cái người lặng lẽ trở về, không đi kinh động thủ hạ chính là cái khác văn võ, nhưng là Vương Thủ Nhân nói cái gì cũng không đồng ý, cuối cùng thỏa hiệp phía dưới, cuối cùng vẫn quyết định mang theo Hoa Vinh cùng nhau.

Trước khi đi, Ngô Lập Nhân quyết định, đem chính mình tọa kỵ thế cùng khí giới thế cho sử dụng, chính hán dù sao vẫn không có tốt tọa kỵ, không xứng với chủ công mình thân phận. Mà cái kia ghét bỏ mình đại Bạch Thố từ đưa cho Điều Thuyền sau, liền cùng Điều Thuyền quan hệ thân mật không so, hán càng không thể nào lại đòi về.

"Túc chủ có hay không sử dụng lịch sử quý hiếm tọa kỵ thế? "

"Sử dụng, nhất định cho ta triệu hoán cái đẹp trai một chút, khốc điểm, đến cái bảo mã trong Rolls-Royce! "

"Ngẫu nhiên lịch sử quý hiếm tọa kỵ rút ra trung! Tích! Chúc mừng túc chủ lịch sử quý hiếm tọa kỵ thế sử dụng thành công, chúc mừng túc chủ thu được lịch sử danh mã: Bôn Tiếu, Bôn Tiếu trồng vào quá trình bắc địa thương nhân vào hiến cho túc chủ danh câu, mời túc chủ sau đó đi trước tiếp thu. "

"Có thể hay không tuần tra dưới Bôn Tiều tin tức, Bản túc chủ đối với danh mã đường như không quá quen thuộc. "

"Bôn Tiều, nghe đồn vì Chu Thiên Từ Mục Vương Bát Tuần chỉ tam, mắt xanh ô Tông, bạch mao hắc đề. Có thể đêm đi vạn dặm. Đương nhiên đây chỉ là truyền thuyết, đêm đi vạn dặm là không có khả năng, thế nhưng nghìn dặm, 800 đã có chuyện lạ, có thể làm cho ngồi cỡi giả lúc chiến đấu vũ lực + 1. "

"Chu Thiên Từ tọa kỳ a! Thực sự là bảo mã trong Rolls-Royce a! Nhân phẩm thật tốt, hệ thống, trở lại một bả quý hiếm vũ khí, tôi đem vũ khí trong Ý thiên kiếm đồ long đao! "

Ngô Lập Nhân không nghĩ tới chính mình hứa nguyện quả thực trở thành sự thật, vội vã nhân cơ hội lại tiếp tục hứa nguyện, mở ra quý hiếm vũ khí thế.

"Ngẫu nhiên lịch sử quý hiếm vũ khí rút ra trung! Tích! Chúc mừng túc chủ thu được lịch sử quý hiếm vũ khí Việt Nữ Kiếm, Việt Nữ Kiếm trông vào quá trình là Cẩm Mao Thử Bạch Ngọc Đường ngẫu nhiên gian thu được, đem vào hiến cho túc chủ, mời túc chủ chú ý tiếp thu. "

"Cái gì? Việt Nữ Kiếm? Đây là cái gì quý hiếm vũ khí? Chẳng lẽ là Kim lão gia tử trong tiểu thuyết Việt nữ kiếm pháp? Cái này không đúng a, hệ thống, tuần tra dưới Việt Nữ Kiếm tin tức. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Việt Nữ Kiếm vì xuân thu việt quốc đức kiếm đại sư Âu Dã Từ đặc ý làm, chỉ bất quá kiếm này là Âu Dã Từ chế tạo vì nữ tử sử dụng, vì vậy trong lịch sử không có nhiều lắm danh tiếng cùng ghi chép. Việt Nữ Kiếm có thể làm cho người sử dụng vũ lực + 1, nếu người sử dụng luyện tập Việt nữ kiếm pháp, thì vũ lực + 2. "

Giới hạn nữ tính sử dụng kiếm loại vũ khí, lẽ nào vừa mới hứa nguyện lần nữa mộng muốn thành công? Thế nhưng cái chuỗi này vũ khí không thích hợp sa trường sử dụng, nếu không, đưa cho Điều Thuyền làm tân niên lễ vật? Bất quá Bạch Ngọc Đường lúc nào sau mới có thể vừa trở về, bảo toàn tả sử chức quan đã đợi hẳn rất lâu rồi.

Đúng lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến hạ nhân thông báo: Bẩm báo chủ công, bên ngoài có một thương nhân cầu kiến, tự xưng có thiên lý mã dâng lên, mời chủ công bảo cho biết!

Nhanh như vậy đã đến, tới ngày hôm nay có thể cỡi Bôn Tiều hồi Hạ Bi rồi!

Đến thương nhân kia dâng lên Bôn Tiều, quả nhiên dường như hệ thống miêu tả thông thường, mắt xanh ô Tông, bạch mao hắc đề, Ngô Lập Nhân tâm tình thật tốt, cuối cùng ban thưởng thương nhân kia rất nhiều tài vật, mà chính mình dắt Bôn Tiều, lập tức lật trên người, chỉ thấy Bôn Tiều lập tức trở nên phần nộ, điên cuồng mà bỏ rơi chân, hí đứng lên.

"Ha ha ha! Ta hiện tại sớm đã không phải ban đầu Ngô Minh rồi! Bôn Tiều a Bôn Tiều, ta nếu không phải có thể phục tùng người, ta thì không phải là Ngô Minh! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Ngô Minh bách lý chạy Hạ Bi, Tông Trạch gần ngăn cản nhân chủ

Mặc dù như vậy, Bôn Tiều kiệt ngạo còn là vượt qua xa Ngô Lập Nhân tưởng tượng, tính tình của nó so ban đầu Bạch Thố còn muốn liệt hơn mấy phần, nếu như Ngô Lập Nhân bây giờ không có 92 trụ cột vũ lực, sợ là cuối cùng thật không nhất định có thể thuần phục rồi Bôn Tiều.

Làm Ngô Lập Nhân cuối cùng cười ở Bôn Tiều lập tức ý dong ruỗi lúc sau, hẳn rốt cục cảm nhận được cái loại này niềm vui tràn trề căng gió cảm giác, Bôn Tiều mã đến cùng có thể hay không dạ hành 800, hẳn không dám xác định, nhưng là thật cùng đã từng ngồi cỡi lương câu là khác nhau một trời một vực.

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, lớn tiếng nói: "Lần này nếu như sẽ cùng Điều Thuyền đưa ngựa, liền không cần phải nữa sử trá là có thể thắng năng. "

Đến khi Ngô Lập Nhân ở ngoài thành chạy vài vòng thử mã mà quay về, đến Hoa Vinh ở ngoài thành lo lắng chờ đợi, hẳn tính ra thót ngựa tính liệt, một phần vạn chủ công không chế không được, đến lúc đó sau xảy ra chút gì ngoài ý muốn, hẳn sẽ không biết nên như thế nào khai báo.

Đến Ngô Lập Nhân cười Bôn Tiều từ đằng xa trong khoảnh khắc đi tới trước mặt mình, Hoa Vinh không khỏi kinh ngạc mục trừng khẩu ngốc, "Ngựa này thật là thần câu cũng! "

"Hoa tướng quân, chúng ta cái này khởi hành, phản hồi Hạ Bi! "

Ngô Lập Nhân hăng hái, hào tình vạn trượng, ở Hoa Vinh trong mắt hình tượng bỗng nhiên trở nên quang mang vạn trượng, trong lúc nhất thời, dĩ nhiên không biết nói.

"Hoa tướng quân chẳng lẽ là lo lắng cho mình tọa kỵ theo không kịp Bôn Tiêu hay sao? "

Hoa Vinh gật đầu, cảm thán nói: "Như vậy thần câu, há là bình thường ngựa có thể với tới? "

"Ha ha, ta đẩy liền đi đầu một bước, Hoa tướng quân đi chậm! "

Nói xong, hắn tiếp nhận Hoa Vinh trong tay Hồ Nha Thương, lại đem bao quần áo một cái thiều đi qua, ở Hoa Vinh ánh mắt bất khả tư nghị trong, hướng về Hạ Bi gấp rút chạy tới.

"Chủ công! Đi thông thả a! Các loại mặt tướng! "

Hoa Vinh hô hô liền phát hiện Ngô Lập Nhân thân ảnh dần dần biến mất ở phương xa, hắn không thể làm gì khác hơn là hai chân thúc vào bụng ngựa, đuổi tới đằng trước, lắc đầu thở dài nói: "Chủ công thật không có người thường cũng! "

Ngô Lập Nhân tự nhiên là nghĩ kỹ tốt thể nghiệm một cái thần câu BMW uy lực, nếu để cho hắn cùng Hoa Vinh cùng nhau, liền như chính mình dùng xe buýt tốc độ đi mờ lấy đỉnh cấp xe thể thao thông thường, cảm giác kia nhất định vô cùng khó chịu.

Dọc theo đường đi tuy là gió lạnh lạnh thấu xương, thể nhưng không chống cự nổi Ngô Lập Nhân viên kia nóng bỏng tâm, không có mấy ngày nữa, liền chạy về Hạ Bi thành.

Hạ Bi trong thành, tự nhiên tất cả mọi người ở làm từng bước mà cuộc sống yên tĩnh lấy, không có chiến loạn Hạ Bi, phảng phất cái loạn thế này trong thế ngoại đào nguyên thông thường. Làm Ngô Lập Nhân tới đến Hạ Bi thành môn sau đó, hắn lại bị Hạ Bi thành thủ Vệ chặn thành ngoài cửa.

"Người tới dừng bước, mời thông báo trước tính danh đăng ký sau, phương có thể vào thành. "

Ngô Lập Nhân ngăn ra, không ngờ tới ngày hôm nay dĩ nhiên sẽ gặp phải loại đãi ngộ này, thành này môn thủ vệ không nhận biết mình ngược lại là tình hữu khả nguyên, hắn không biết phương pháp kia có phải hay không Trần Cận Nam nghĩ ra được, thể nhưng hắn cái này làm chủ công tự nhiên muốn toàn lực phối hợp.

"Hạ Bi, Ngô Minh. "

Thủ vệ kia vừa nghe, không khỏi giận dữ nói: "Ồ đâu ra cuồng đồ, dám loạn báo chủ công tục danh! Ta ngươi là chán sống! "

Cái này lúng túng, chính mình báo ra tới tên thật họ ngược lại thì không ai tin rồi, Ngô Lập Nhân không phải muốn làm trễ nãi quá nhiều thời gian, liền lập tức tung người xuống ngựa, hét lớn một tiếng: "Làm càn! Ta chính là Từ Châu mục Ngô Minh, các ngươi nếu không phải thường thức, nhanh lên hướng về phía trước bẩm báo, đừng có làm trễ nãi đại sự của ta! "

Ngô Lập Nhân tán phát khí thể nói với hắn ra thân phận, làm cho thành môn thủ vệ kinh ngạc nói không ra lời, có không yên lòng mà lấy Ngô Lập Nhân, tiếp lấy lập tức hướng bên trong thành chạy đi.

Qua một hồi lâu, từ trong thành đi tới một người vóc dáng khôi ngô, khí vũ hiên ngang ba bốn mươi tuổi trung niên quan tướng, hắn dùng dò xét nhãn thần đem Ngô Lập Nhân trên dưới quan sát một phen, tiếp lấy cũng có chút không tin hỏi: "Ngươi nói ngươi là Từ Châu đứng đầu? Có gì bằng chứng? "

Ngô Lập Nhân lập tức ngây dại, này cũng chuyện gì, làm cho một cái nhân chứng rõ ràng ta chính là ta, lại là thiên cổ nan đề. Ngô Lập Nhân muốn muốn phát tác, nhưng là muốn mình một chút thủ hạ chính là tướng sĩ trung thành như vậy phụ trách, chính mình lại đi trách phạt, chẳng phải là lạnh tướng sĩ chi tâm?

Ngô Lập Nhân đứng tại chỗ, hít sâu một hơi, tiếp lấy triệu hồi ra hệ thống, "Kiểm tra trước mắt tên này tướng lĩnh. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến người trước mắt họ Tông tên Trạch, tự Nhữ Lâm, tứ duy thuộc tính vì vũ lực 85, chỉ huy 99, trí lực 90, chính trị 75, trước mặt thân phận vì Thiết Huyết Quân bách phu trưởng, ngày hôm nay phụ trách Hạ Bi thành thành phòng chi ất. "

Dĩ nhiên gặp phải Tông Trạch rồi? May mà chính mình không có phát tác, nếu không để lại cho hắn ấn tượng xấu, đến lúc đó sau nếu không phải có thể thu phục hắn, chẳng phải là hối hận chi không kịp! Nếu biết rồi Tông Trạch thân phận, Ngô Lập Nhân liền có chủ ý.

"Không biết tướng quân thì là người nào? " Ngô Lập Nhân không nhanh không chậm mà hỏi thăm.

"Tông Trạch. "

"Nguyên lai là Tông Trạch Tông tướng quân, vậy xin hỏi Tông tướng quân chứng minh như thế nào mình chính là Tông Trạch? "

Tông Trạch vừa nghe, không khỏi cười ha ha một tiếng, mà bên cạnh Tông Trạch vài cái thuộc hạ cùng kêu lên nói rằng: "Bọn ta đều có thể vì Tông đại nhân làm chứng! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên đến một người cỡi ngựa từ trong thành chạy nhanh đến, Ngô Lập Nhân ngẩng đầu một, chính là Triệu Tử Long.

Ngô Lập Nhân không nói gì, chỉ thấy Triệu Tử Long sớm đã lăn xuống ngựa, trong miệng hô to: "Chủ công! "

Lúc này Tông Trạch thủ hạ chính là vài cái tướng sĩ tất cả đều hai mặt nhìn nhau, nhao nhao quỳ trên mặt đất, "Chủ công thứ tội! Bọn ta hữu nhân vô châu, không nhìn được chủ công đại giá, mạo phạm chủ công, mời chủ công tha mạng! "

Mà Tông Trạch, chỉ là cúi đầu hướng Ngô Lập Nhân thi lễ một cái, trong miệng nói rằng: "Thuộc hạ Tông Trạch tham kiến chủ công! "

Ngô Lập Nhân đưa bọn họ từng cái đỡ lên, cười đáp: ", Tử Long tướng quân có thể vì ta chứng minh thân phận, hiện tại ta có thể vào thành a !? "

"Chủ công, chiết sát ta chờ! "

Triệu Vân lúc này còn không biết xảy ra chuyện gì, vẻ mặt mờ mịt lấy mấy người, Ngô Lập Nhân phát tay một cái, bắt chuyện Triệu Vân cùng nhau hướng bên trong thành đi tới.

Hai người vừa mới đi, vài tên sĩ tốt nhất thời khắp khuôn mặt là vẻ lo âu, "Cái này chúng ta coi xong rồi! Đắc tội chủ công, chẳng phải là lại không ngày nổi danh! "

Một người khác càng là sắc mặt khó, "Người còn nghĩ trở nên nổi bật, chủ công dưới con thịnh nộ vẫn tội bọn ta, bọn ta cũng chỉ có thể bị. "

Lúc này, Tông Trạch lại cười cười, nói với mấy người: "Tôi phải chúc mừng mấy vị rồi! "

Mấy người lúc này đang cuống cuống, bỗng nhiên Tông Trạch vừa nói như vậy, mấy người mờ mịt hỏi: "Tông đại nhân chớ không phải là bị sợ choáng váng? Đắc tội chủ công, còn chúc mừng? Không biết cái này vui từ đâu tới? "

Tông Trạch vuốt râu một cái, cười ha hả hỏi: "Mấy vị lấy vì chủ công là có hay không là một lòng vì dân nhân nghĩa đứng đầu? "

"Chủ công yêu dân như con, Nhân Đức tên tứ hải đều biết, đương nhiên là chân chính nhân nghĩa đứng đầu! " mấy người vô cùng khẳng định đáp.

Tông Trạch tiếp tục nói: "Đã như vậy, mấy vị như vậy tấn trách, ta chủ nhân nghĩa, nhất định ngợi khen mấy vị trung tâm, nếu như ta đoán không kém, không bao lâu nữa, chủ công tướng thưởng tất quyết định. Đương nhiên, nếu như chủ công cũng không phải thực sự nhân nghĩa đứng đầu, tiết tư oán Vu chư vị, chư vị là được nhận rõ chủ công, cũng là 1 cộc hi sự to lớn! "

"Tông đại nhân chớ nói vậy, nếu là bị chủ công biết, nhất định sẽ không dễ tha người! "

Tuy là Tông Trạch nói nghe rất có đạo lý, nhưng là mấy nhân hay là bị hấn cuống ngôn hù được, nơi nào còn sẽ tin tưởng, trong lòng chỉ cầu không cần có nghiêm phạt chính là vạn hạnh.

Ngô Lập Nhân dọc theo đường đi liền đem chuyện mới vừa phát sinh nhất ngũ nhất thập cùng Triệu Vân nói một lần, Triệu Vân nghe xong, cũng cười ha ha một tiếng, "Đại khái chủ công chưa từng có một người đã trở lại, vì vậy trong thành không người biết, mới biết quần bách như vậy. Nếu không phải Nhữ Lâm vừa mới sai người đến báo với ta biết, sợ rằng chủ công còn muốn ở cửa thành tồn nhiều một phen lời lẽ! "

"Tử Long ý, vừa mới là Tông Trạch phái người mời, người mới có thể đuổi kịp lúc xuất hiện? "

Triệu Vân gật đầu, "Đúng là như vậy! "

Ngô Lập Nhân cười cười, gật đầu, "Tử Long cho rằng, Tông Trạch người này như thế nào? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175: Triệu Vân tiến cử Tông Nhữ Lâm, Điều Thuyền gián ngôn Ngô Lập Nhân

Triệu Vân nghe được Ngô Lập Nhân đối với Tông Trạch cảm thấy hứng thú, không khỏi bỗng nhiên hết sức cao hứng, "Chủ công, Tông Nhữ Lâm cương trực hào sảng, kiên nghị biết bình, là đại tướng chỉ tài! Vân từng cùng với nói chuyện với nhau qua một lần, được ích lợi không nhỏ! "

Ngô Lập Nhân gật đầu, nghĩ thầm: Là vàng đến chỗ nào đều có thể phát quang, tới Tông Trạch là muốn kiếm điểm công lao, lại đòi lên chức.

"Đã như vậy, Từ Long liền quan tâm hẳn một ít. Được rồi, vừa mới mấy cái thù hạ của người tướng sĩ, bao quát Tông Trạch, mỗi người ban cho mười kim, ngợi khen bọn họ tận trung cương vị công tác! "

Triệu Vân sừng sốt, có điểm không có phản ứng kịp, theo lý thuyết chủ công cầu hiền nhược khát, hẳn tiền cử Tông Trạch, Ngô Lập Nhân dĩ nhiên không có trực tiếp đề bạt, mà chỉ là dận dò chính mình một cái, chẳng lẽ chủ công trong lòng biết hận vừa mới Tông Trạch cử chỉ vô tâm? Sẽ không, chủ công như là đã khen thưởng bọn họ, liền tất nhiên trong lòng sẽ không trách bọn họ.

Triệu Vân không hiểu Tông Trạch tâm tư, lại càng không hiểu Ngô Lập Nhân tâm tư, đơn giản cũng không thêm nghĩ nữa.

Ngô Lập Nhân từ biệt Triệu Vân sau đó, liền một hơi thở chạy tới Ngô gia nơi ở cũ, lúc này Điều Thuyền cùng lão Chu còn cũng không biết Ngô Lập Nhân trở về, Ngô Lập Nhân thầm nghĩ lấy: Bỗng nhiên xuất hiện ở trong nhà nhất định sẽ cho bọn hắn một kinh hi.

Vừa xong rồi cửa, liền đến lão Chu cầm một cây chổi ở trước cửa quét tới quét lui, trong miệng còn không ngừng lầm bầm: Thiếu gia chẳng biết lúc nào mới sẽ trở về, nếu không cưới vợ Điều Thuyền cô nương, ta cũng không biết như thế nào đi gặp dưới cửa tuyền lão gia!

Ngô Lập Nhân ở cách đó không xa nghe lão Chu lải nhải, không khỏi cười cười, chậm rãi đi tới, lớn tiếng hô một câu: "Chu thúc! "

Lão Chu cái này mới ngẩng đầu, dụi dụi mắt, dùng khó tin ánh mắt lấy Ngô Lập Nhân, "Thiếu gia, thật là người! Người có thể tính đã trở về! "

"Ta chính là muốn trở về Chu thúc, Điều Thuyền. "

"Ta bộ xương già này có gì tốt, Điều Thuyền cô nương mỗi ngày tưởng niệm thiếu gia, vì thiếu gia cầu phúc cầu khải, lúc này đang trong phòng, thiếu gia mau đi đi! "

Ngô Lập Nhân cười hắc hắc, đem Bôn Tiêu giao cho lão Chu, mình thì rất nhanh hướng Điều Thuyền gian phòng sải bước đi qua.

"Đương đương đương! "

Ngô Lập Nhân nhẹ khẽ gõ dưới môn, lúc này phòng trong truyền tới một cái thanh âm quen thuộc, "Chu thúc, ta thực sự không đói bụng, không ăn! "

"Đương đương đương! " Ngô Lập Nhân lần nữa gõ một cái.

Lúc này, tiếng bước chân truyền đến, chỉ nghe "Chi " một tiếng, cửa mở ra, Điều Thuyền xuất hiện ở Ngô Lập Nhân trước mắt, dùng một loại vô cùng bên ngoài ánh mắt phức tạp lấy Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân giang hai cánh tay, một tay lấy Điều Thuyền ôm lấy,

"Điều Thuyền! Ta đã trở về! "

Điều Thuyền lúc này bị Ngô Lập Nhân kéo, một câu nói cũng không nói gì, nàng chỉ là lẳng lặng hưởng thụ Ngô Lập Nhân ấm áp ôm ấp, trong mắt chẳng biết lúc nào, trong suốt nước mắt đã rơi vào Ngô Lập Nhân trên vai, một giọt một giọt.

"Điều Thuyền, ta rất nhớ người! Một ngày không gặp như là ba năm, mấy tháng này tìm không thấy, giống như qua mấy trăm năm thông thường, ngày hôm nay rốt cục có thể nhìn thấy người, thực sự rất vui vẻ! "

Ngô Lập Nhân phảng phất là thâm tình thông báo, lại hình như là tự quyết định, Điều Thuyền lúc này cố nén nước mắt thanh âm nói rằng: "Thiếp cũng tưởng niệm, tưởng niệm tiên sinh. "

Điều Thuyền lời nói, làm cho Ngô Lập Nhân lúc này trong lòng tâm tình hưng phấn lại kích động, hẳn một bả ôm lấy Điều Thuyền, ở trong gian phòng nhỏ này vòng vo; Điều Thuyền thấy thế, nhìn không được nói rằng: "Tiên sinh, mau buông xuống thiếp, điên cuồng như vậy vô trạng, sẽ bị người chuyển tiểu lâm. "

Ngô Lập Nhân lúc này cùng Điều Thuyền tất cả đều có chút cảm giác mê man, hai người ngồi chung xuống tới, Điều Thuyền lúc này trên mặt sớm đã thẹn thùng vụn vặt, không dám nhìn thẳng Ngô Lập Nhân, mà Ngô Lập Nhân lại không chớp mắt nhìn chăm chăm Điều Thuyền lấy.

"Tiên sinh, đừng có lại rồi! Lần này trở về, có hay không có đại sự gì muốn cùng Hạ Bi văn vô thương nghị? "

Điều Thuyền cái này vừa hỏi lại để cho Ngô Lập Nhân có không yên lòng, "Không phải, chuyện này chỉ vì Điều Thuyền một người. "

"Tiên sinh ưu ái, thiếp không cần báo đáp, chỉ là tiên sinh như vậy, thiếp cũng không dám làm cho chủ công tham luyến hồng trần, chủ công chỉ ở tứ hải, nếu là bởi vì thiếp mà làm trễ nãi nghìn thu đại nghiệp, thiếp muốn lần chết khó Từ kỳ cứu! "

Ngô Lập Nhân mỉm cười, tới xoát thuộc tính lúc sau lại đến, Ngô Lập Nhân lấy Điều Thuyền, trịnh trọng nói rằng: "Điều Thuyền nói như vậy, Minh không dám không nghe theo! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điều Thuyền kỹ năng Kim Ngọc Lương Ngôn phát động, tức chủ tiếp thu Điều Thuyền gián ngôn, có cơ hội tăng ý thuộc tính điểm, lần này chưa tăng, mời tức chủ biết. "

Nghe xong hệ thống kiểm tra đo lường, Ngô Lập Nhân suýt chút nữa thổ huyết, thật vất vả một lần trở về, thừa nhận Điều Thuyền cho ngôn ngữ áp lực, dĩ nhiên không có tăng đến thuộc tính điểm, thực sự là nhân phẩm quá kém.

Điều Thuyền lấy Ngô Lập Nhân ngăn ra, trong lòng e sợ cho Ngô Lập Nhân vì vậy không vui, liền vội vàng nói: "Nếu như thiếp nói như vậy, quấy rối tiên sinh hứng thú, mời tiên sinh chớ trách! "

Ngô Lập Nhân cười ha ha, từ ngẩn ngui trạng thái thất thần tỉnh ngộ lại, hần nắm lên Điều Thuyền được tay nhỏ bé, thâm tình nhìn Điều Thuyền, "Điều Thuyền, kỳ thực lần này trở về, quả thực vì Điều Thuyền, chỉ bất quá cũng là vì Minh đại nghiệp. "

Ngô Lập Nhân tiếp lấy liền đem Vương Thủ Nhân khuyên bảo lời của hắn từng cái thuật lại cho Điều Thuyền nghe, Điều Thuyền nghe xong, không khỏi lại cúi đầu, "Quân sư nói như vậy thật là hữu lý, tiên sinh nếu như, nếu là có ý, thiếp sẽ không phản đối nữa. "

Điều Thuyền được thanh âm rất thấp, thế nhưng Ngô Lập Nhân lại nghe thanh thanh sở sở, hắn rất muốn lập tức nói một câu: Ta nguyện ý! Nhưng là, đại trượng phu một lời hứa ngàn vàng, làm sao có thể đối với người mình thích nuốt lời, nếu là như vậy, nhất định là nhân sinh một đại tiếc nuối, "Điều Thuyền, lúc đầu hứa một lời, rõ mồn một trước mắt, tuy là bây giờ Lý Quách không có tin tức, thế nhưng một ngày nào đó, ta sẽ phái người điều tra nghe ngóng đến hai người hạ lạc, sống hay chết, đều sẽ cho Vương Tư Đồ một cái công đạo. "

Điều Thuyền bỗng nhiên ngừng đầu, lấy Ngô Lập Nhân, trong mắt tràn ngập là cảm kích cùng kính phục, "Đa tạ tiên sinh! Nếu là như vậy, không bằng theo như quân sư nói như vậy, trước lấy vợ sinh con, cho rằng kẻ lâu dài. "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Việc này về sau bàn lại, thật vất vả một lần trở về, không bằng chúng ta lại đi đua ngựa a !? Ta ngày gần đây mới được một thần câu, tất nhiên sẽ không thua Vu Bạch Thố. "

"Tiên sinh đã có này nhả hứng, thiếp tự nhiên phụng bồi, chẳng qua nếu như chủ công thua nữa, có thể phải đáp ứng thiếp một cái yêu cầu. "

"Ngoại trừ cưới vợ việc, cái khác không không đáp ứng. "

Điều Thuyền nhất thời lúm đồng tiền hơi hiện, cạn cười một tiếng, "Tiên sinh thực sự vô cùng cố chấp, đây là chưa tái liền đã nhận thua sao? "

Tuy là Ngô Lập Nhân nói như thế, nhưng là hắn lại không tin mình Bôn Tiêu sẽ thua bởi Điều Thuyền được Bạch Thố, "Đương nhiên sẽ không, bất quá lần trước ta có thể sử trả thắng người, khó tránh khỏi mình cũng biết mả thất tiền đề, vẫn cẩn thận cho thỏa đáng. "

Đúng lúc này, bỗng nhiên lại một tiếng hệ thống nhắc nhở xuất hiện trong đầu: Chúc mừng túc chủ thu được Tông Trạch thân mật điểm 9 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 159, cứu hạn giá trị 20.

Tông Trạch hảo cảm độ cứ như vậy thu được? ước đoán không lâu thành môn một màn kia là Tông Trạch cố ý gây nên, sáo lộ, tràn đầy đều là sáo lộ, đỉnh tiêm nhân tài sáo lộ.

Ngô Lập Nhân Bôn Tiêu cùng Điều Thuyền được Ngọc Thỏ, ở ngoài thành nhanh như điện chớp mà chở hai người, chạy, nhưng là ngoài Ngô Lập Nhân dự liệu, Bôn Tiêu cùng Ngọc Thỏ dĩ nhiên tề đầu tịnh tiến, cuối cùng cũng không có phân ra thắng bại.

Mấy ngày kế tiếp, Ngô Lập Nhân triệu tập Hạ Bi thành văn võ, cùng nhau thảo luận Hạ Bi mấy tháng qua tình huống, cuối cùng vẫn là không khỏi lần nữa nói đến Ngô Lập Nhân chung thân đại sự trên.

Đang ở Ngô Lập Nhân đau đầu lúc, bỗng nhiên có người báo lại: "Chủ công! Ngoài cửa có một người, tự xưng Bạch Ngọc Đường, có khẩn cấp chuyện quan trọng cầu kiến chủ công! "

Ngô Lập Nhân không khỏi cười ha ha một tiếng, nghĩ thầm: Tới chính là lúc sau!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176: Bạch Ngọc Đường Hạ Bi hiến tam bảo, Cẩm Mao Thử Hà Đông Trộm 2 tặc

"Mau mau mời vào! "

Ngô Lập Nhân lớn tiếng nói, làm cho một bên văn võ đều có chút mạc danh kỳ diệu, Trần Cận Nam thì trực tiếp đứng dậy hỏi: "Chủ công! Không biết

cái này Bạch Khuyết Bạch Ngọc Đường là người phương nào? Bọn ta đang ở đây thương nghị đại sự, không bằng sau đó lại thấy người này như thế nào?"

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Ta có cơ yếu sự tình muốn cùng Bạch Khuyết lập tức gặp mặt nói chuyện, Chư công hôm nay cũng mệt mỏi, không bằng tạm thời tự đi về nghỉ ngơi, còn như hôn nhân đại sự, cũng không thể lập tức liền có kết quả, ngày mai bàn lại cũng không trễ. "

Nếu Ngô Lập Nhân đã như vậy danh chánh ngôn thuận hạ lệnh trực khách, rơi vào đường cùng, đoàn người bao quát Trần Cận Nam, Mi Trúc, Tôn Càn, Triệu Vân đám người nhao nhao đứng dậy cáo từ.

Ngô Lập Nhân như vậy không kịp chờ đợi triệu kiến Bạch Ngọc Đường, một không phải là vì năng lực của hắn, hai không phải là vì hắn mạng tới bảo vật, chỉ là tại hắn cái này làm cho hắn nhức đầu khẩn yếu quan đầu, Bạch Ngọc Đường đến không thể nghĩ ngờ hiểu hắn một lần đại "Nguyên cơ".

Đang ở Ngô Lập Nhân may mắn lúc, chỉ thấy một cái hơn hai mươi tuổi thiếu niên, đầu đội vai kép võ khăn, người xuyên nguyệt sắc Hoa áo cừu, áo lót nhất kiện màu hồng sần sần, đủ lên giày bó, bên trái nâng tay lên hai cái hộp gấm, tay phải cầm lấy một bả bội kiếm, trên lưng còn đeo một con khác hộp dài, tuy là mi thanh mục tú, lại có khác một phen anh hùng khí khái.

Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm ủng hộ: Thực sự là một thiếu niên anh hùng, trên lưng hộp dài trung phải là hệ thống quát trướng Việt Nữ Kiếm, không biết mặt khác hai cái trong hộp gấm vậy là cái gì, chẳng lẽ là rượu ngon món ngon, Bạch Ngọc Đường muốn cùng mình chèn chén một phen?

Lúc này, chỉ thấy Bạch Ngọc Đường đem trên tay hộp gấm cẩn thận để dưới đất, tiếp lấy hướng Ngô Lập Nhân chấp tay làm một đại lễ, trong miệng la lớn: "Thảo dân Bạch Khuyết bái kiến Ngô công! "

Ngô Lập Nhân lập tức đi xuống Đường tới, ba bước hai bước đi tới Bạch Ngọc Đường trước mặt, một bên nâng dậy Bạch Ngọc Đường, vừa nói: "Bạch thiếu hiệp không cần đa lễ, nhanh đứng dậy nhanh! "

Bạch Ngọc Đường đứng dậy, có chút giật mình lấy Ngô Lập Nhân, "Ngô công dùng cái gì dùng xưng hô này, thảo dân sợ hãi! "

"Bạch thiếu hiệp như vậy trang phục, khí độ như thế, tuyệt không phải người thường, có một phen đặc biệt anh hùng khí khái; nếu không có quan chức trong người, tất nhiên là hành hiệp trượng nghĩa hạng người, Bạch thiếu hiệp tự nhiên hoàn toàn xứng đáng! " Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không nói toạc hắn hiệp đạo thân phận.

"Nghe nói chủ công tuệ nhãn thường thức anh tài, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không giống bình thường, thảo dân bội phục vạn phần! "

Ngô Lập Nhân cười ha ha, "Chỉ là không biết Bạch thiếu hiệp này tới vì chuyện gì? "

"Hiển vật quý! "

Bạch Ngọc Đường tự tin cười, hai chữ nói năng có khí phách, phảng phất biết, hắn sở hiển chi bảo, Ngô Lập Nhân nhất định sẽ thích.

"Chớ không phải là Bạch thiếu hiệp trên lưng sở bồi vật? "

Bạch Ngọc Đường nghe được Ngô Lập Nhân nói như vậy, nở nụ cười, cõi ra trên lưng hệ hộp dài túi, đem hộp dài gỡ xuống, đưa tới Ngô Lập Nhân trước mặt, "Đây là một bảo! Nhưng Khuyết hôm nay sở hiển là vì tam bảo! "

Cát tường tam bảo? Không phải, Bạch Ngọc Đường hiển tam bảo vẫn là Cẩm Mao Thử Trộm tam bảo? Ngày hôm nay trung màu rồi, vốn tưởng rằng Bạch Ngọc Đường chỉ là hiển một bả Việt Nữ Kiếm, nào nghĩ tới còn có những bảo vật khác. Bạch Ngọc Đường có thể được bảo vật, chí ít cũng là cùng Việt Nữ Kiếm một cấp bậc, Ngô Lập Nhân nhất thời cảm giác may mắn quang hoàn tăng vọt.

Ngô Lập Nhân cực lực ngăn chặn trong lòng mình mừng như điên, bất động thanh sắc hỏi: "Không biết Bạch thiếu hiệp sở hiển ra sao bảo vật? "

"Đệ một món bảo vật chính là này trong hộp trường kiếm, tên gọi Việt Nữ Kiếm, tương truyền vì thời kỳ Xuân Thu đức kiếm đại sư Âu Dã Tử đặc ý làm, chỉ bất quá kiếm này chỉ thích hợp nữ tử sử dụng, mời Ngô công tra. "

Nói xong, Bạch Ngọc Đường đem hộp dài mở ra, bên trong nhất thời lúc thì xanh quang hiện lên, Ngô Lập Nhân lại một, hiện tại bên trong nằm một bả tinh mật trường kiếm, thân kiếm hện ba thước có thừa, chuôi kiếm ước chừng 5 tấc, thân kiếm toàn thân hoa râm, lại mơ hồ lộ ra một thanh mang, tuy là nào nằm yên tĩnh lấy, lại khiến người ta cảm thấy giống như một chỉ ẩn núp thanh xà thông thường, trên thân kiếm dưới đều tản ra một loại rung động lòng người khí thế.

"Tốt, tốt, tốt một thanh Việt Nữ Kiếm! "

Ngô Lập Nhân không khỏi từ đáy lòng mà cảm thán nói.

Lấy Ngô Lập Nhân hết sức hài lòng, Bạch Ngọc Đường lại đem bên cạnh một cái hộp gấm cầm lên, sau đó chậm rãi mở ra, "Ngô cùng mời thảo dân sở hiển đệ nhị bảo! "

Ngô Lập Nhân liếc mắt nhìn tới, chỉ thấy trong hộp gấm chỉ có một đồng đao kiếm mảnh nhỏ Trần liệt trong đó, mảnh nhỏ ảm đạm vô quang, không hề bảo khí đáng nói, Ngô Lập Nhân không khỏi nhú nhú mày, vô cùng không hiểu hỏi: "Không biết bảo này có gì chỗ đặc thù, mời Bạch thiếu hiệp vì Minh giải thích nghi hoặc! "

Bạch Ngọc Đường cười cười, "Ngô công có chỗ không biết, này đồng mảnh nhỏ nguyên do thượng cổ tam đại tà binh Long Nha, Hồ Dực cùng Khuyển Thần, trước đây vì thần kiếm Hiên Viên kiếm chặt đứt, sau đó bị phong ấn. Sau thành tượng người nhưng đào móc ra, muốn đúc nữa tam đao, đáng tiếc cuối cùng không thể dùng, sau lại hủy thành mảnh nhỏ, thảo dân dưới cơ duyên xảo hợp mới đạt được này tà binh mảnh vụn tin tức, cuối cùng thoát khỏi triền hạ thủ đoạn, bảo vật liền tới tay, do đó dâng cho Ngô công. "

Ngô Lập Nhân nghe luôn cảm thấy có điểm không đáng tin cậy, giả như thực sự là tà binh, tự cảm chẳng phải là sẽ có tai nạn? Ngô Lập Nhân vội vã triệu hồi ra hệ thống, trong đầu mệnh lệnh hệ thống Bạch Ngọc Đường trong miệng tam đại tà binh mảnh nhỏ tiến hành kiểm tra đo lường.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến nên mảnh nhỏ vì thượng cổ tam đại tà binh Long Nha, Hồ Dực cùng Khuyển Thần mảnh nhỏ, sau mất đi linh lực, trở thành vậy thần binh lợi khí; nếu là có người có thể đem một lần nữa chế tạo cũng tăng thêm chữa trị, có thể thu được ba cây vũ lực + 2 vũ khí. "

Cái gì? Chỗ này dĩ nhiên là thực sự? Vũ lực + 2 , không phải là cùng trong tay ta Hồ Nha Thương giống nhau Mãnh? Lẽ nào đây chính là trong truyền thuyết hồn khí?

"Hệ thống, vậy rốt cuộc hạng người gì mới có thể chữa trị hoặc là chế tạo? Hiện nay trên đời có người có thể chứ? " Ngô Lập Nhân khẩn cấp hỏi.

"Hồi túc chủ, nếu muốn chế tạo chữa trị như thể thần binh, không phải chế tạo thần tượng Âu Dã Từ không thể. "

Ngô Lập Nhân tức thì cảm giác chịu đến đã kích rất lớn, tiền triều nhân vật, không nói đến bây giờ còn không thể triệu hoán, cho dù có thể triệu hoán, tiền triều bao nhiêu nhân vật lịch sử, muốn triệu đến Âu Dã Từ, quả thực là chuyện không thể nào. Tới là cái kê lặc, ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc a!

Đến Ngô Lập Nhân ngây tại chỗ, nhìn chằm chằm trong hộp gấm mảnh nhỏ không nói gì, Bạch Ngọc Đường cười cười, "Chủ công chẳng lẽ không tin thảo dân nói? "

Ngô Lập Nhân tự nhiên không muốn đã kích Bạch Ngọc Đường nhiệt tình, hấn vội vã làm bộ đáng vẻ rất vui vẻ, luôn miệng nói: "Tin, đương nhiên tin! Chỉ là không có nghĩ đến ở sinh thời còn có thể gặp được cái này trong truyền thuyết thần binh, thực sự làm cho Minh mở rộng tầm mắt. "

"Ngô công có biết hay không cái này thần binh mảnh nhỏ là đến từ đâu? " Bạch Ngọc Đường tiếp tục giả vờ thần bí hỏi.

"Mời Bạch thiếu hiệp như thực chất lấy cáo! "

"Trước đây tam đại tà binh bị Hiên Viên kiếm phong ấn sau, từng bước mất đi hết thấy tà khí, sau lại vì Lý Giác đào lăng mộ thu được. Hấn nhận ra cái này ba thanh tà binh sau đó, liền làm người ta chế tạo lần nữa thành ba thanh kiếm. Sau lại Lý Giác lộng quyền Trường An lúc, mỗi lần vào triều đều mang theo cái này ba thanh kiếm hộ vệ chính mình. Chỉ bất quá còn cũng không lâu lắm, ba thanh kiếm lại trong một đêm đều cắt thành mảnh nhỏ, Lý Giác trong lòng kỳ quái, liền âm thầm cầu khẩn thần minh, đồng thời làm người ta đem tam đao cắt thành mảnh nhỏ cắt vào một cái trong hộp gấm. Về sau nữa Lý Quách binh bại, không biết tung tích, đao này mảnh nhỏ liền mất đi tin tức. Cho tới sau này có một ngày, thảo dân trong lúc vô tình ở Hà Đông Quận phát hiện Lý Giác Quách Tỹ hành tung, lặn lẽ theo dõi phía dưới mới phát hiện Lý Quách hai kẻ gian tàng bảo nơi. "

"Người nói cái gì? Người phát hiện Lý Giác Quách Tỹ? "

Lý Giác Quách Tỹ hành tung, so cái gì trên báo đều phải làm người ta kích động, đây là Ngô Lập Nhân nghe được tin tức tốt nhất.

Bạch Ngọc Đường gật đầu cười, "Hồi bẩm Ngô công, đúng là như vậy! "

"Vậy người nói mau, sau đó ra sao! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Đạo Thánh anh dũng giết Quách Lý, Ngô Minh thành tâm bái Tư Đồ

"Thảo dân lên vào đến hai kẻ gian tàng bảo nơi, đó là ở một chỗ núp rất sâu trong lòng đất phòng bảo tàng, làm thảo dân len lén vào sau, mới hiện tại phòng bảo tàng trong vàng bạc đồng tiền vô số, kỳ trân dị bảo càng là nhiều không kể xiết, làm thảo dân đang nghĩ ngợi như thế nào đem Lý Quách mấy năm nay vợ vết dân mỡ dân mỡ hết thấy trộm chuyên chở ra ngoài lúc, bỗng nhiên Lý Quách hai người vào được. "

Bạch Ngọc Đường ngừng một chút, lấy Ngô Lập Nhân trong ánh mắt lóe quang mang thông thường lẳng lặng nghe, hấn tiếp tục nói, "Lúc đó, thảo dân

nghĩ tới những thứ này cửa ải cuối năm trung hỗn loạn, dân bất liêu sanh, nhiều là bởi vì Lý Quách hai tặc, không bằng nhân cơ hội này tru diệt hai tặc, trên có thể dâng cho Ngô công, cho rằng tiến thân chi tử, dưới có thể thay quốc gia bách tính trừ hại. Vu là đương thời thảo dân trong tay chỉ đao nắm chặt, đến khi hai tặc tới gần, cao ngất mà chém chết Quách Tỹ. Sau lại lại cùng Lý Giác đại chiến mấy chục hồi hợp, lại đem Lý Giác chém giết, thảo dân đem hai người Kiều sau, từ trong đó chọn mấy thứ trân bảo, liền lao tới Hạ Bì, vì vậy hộp gấm này trong dạng thứ ba bảo vật, dù cho Lý Quách hai người cấp!

Ngô Lập Nhân lúc này con mắt cùng miệng đều trương đắc thật to, phảng phất lấy ngoại tình nhân một dạng Bạch Ngọc Đường, nhân thần phức tạp, hô hấp dồn dập, "Người, người nói cái gì? Cái này, trong hộp gấm, dĩ nhiên là Lý Giác Quách Tỹ cấp? "

Nói xong, Ngô Lập Nhân không đợi Bạch Ngọc Đường trình lên, cũng đã không kịp chờ đợi đi bắt bắt đầu cái kia người cuối cùng hộp gấm, chọt mở ra, hai khóa máu đầm đề đầu người hiện ra ở Ngô Lập Nhân trước mặt. Tuy là Ngô Lập Nhân cũng coi như cừu kinh sa trường, nhưng là bỗng nhiên xuất hiện lưỡng cái đầu người, hãy để cho Ngô Lập Nhân trong lòng kinh ngạc một chút -- hẳn căn bản không nhận thức Lý Giác Quách Tỹ, không còn cách nào phân biệt.

Bạch Ngọc Đường lấy Ngô Lập Nhân như vậy mừng rỡ như điên mà đi mở ra cái hộp gấm kia, không khỏi gật đầu, "May mà thời tiết này dị thường giá rét, thảo dân lại dùng một ít thủ đoạn đặc biệt, mới có thể để cho cái này hai kẻ gian cấp dọc theo đường đi không có bao nhiêu biến hóa! "

Nhưng là Ngô Lập Nhân lại không biết như thế nào giám định chân giả, được rồi, "Hệ thống, có thể hay không giám định hộp gấm này trong hai khóa cấp là người nào sở hữu? "

"Tích! Hệ thống kiểm tra đo lường trung, kiểm tra đo lường đến hai khóa cấp chia ra làm Lý Giác cùng Quách Tỹ. "

Thật đúng là, vậy tại sao trước đây Bạch Ngọc Đường chém giết hai người lúc không có thu được gợi ý của hệ thống?

"Túc chủ mời cận kề lật dưới hệ thống tin tức bá báo! Ban đầu là ở Điện Phục đánh đêm tam tượng lúc nêu lên, chỉ bất quá khi đó túc chủ khả năng không có lưu ý đến cái tin này. "

Ngô Lập Nhân lật về phía trước rồi lật ghi lại, quả nhiên tìm được ngay lúc đó gợi ý của hệ thống.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Bạch Khuyết kỹ năng Đạo Thánh tiếp xúc, vũ lực + 3, trí lực + 3, Tiêm Thử Nhận Linh Đạo vũ lực + 1, trước mặt Bạch Ngọc Đường vũ lực đề thăng tới 92, trí lực đề thăng tới 82. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Bạch Khuyết đánh bất ngờ nháy mắt giết Quách Tỹ, Quách Tỹ tứ duy thuộc tính vì vũ lực 80, chỉ huy 82, trí lực 69, chính trị 46. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Bạch Khuyết chém giết Lý Giác, Lý Giác tứ duy thuộc tính vì vũ lực 82, chỉ huy 79, trí lực 68, chính trị 50. Bởi Bạch Khuyết hiện nay không bất kỳ thể lực nào thuộc sở hữu, cố túc chủ không thể thu được đặc tướng hồn mảnh nhỏ. "

Quả thế, mình ban đầu lọt cái này mấy cái tin nêu lên.

Lấy Ngô Lập Nhân kinh ngạc thất thần, Bạch Ngọc Đường trong chốc lát không nghĩ ra, mới vừa vẫn là hưng phấn dị thường Ngô Lập Nhân lúc này dĩ nhiên không một lời, "Ngô công? Chớ không phải là nhận ra này cấp cũng không phải là Lý Quách hai tặc hết thấy? "

Ngô Lập Nhân lấy Bạch Ngọc Đường, lòng cảm kích dật vu ngôn biểu, trong chốc lát không biết nên nói cái gì cho phải, Bạch Ngọc Đường lúc này càng thêm không hiểu, nhân thần phức tạp hỏi: "Ngô công xin nói rõ! "

"Bạch thiếu hiệp, phía trước hai kiện bảo vật là có hình dạng chi bảo, ngô mặc dù yêu thích, cũng không phải không thể thay thế vật; thế nhưng Lý Quách hai tặc, độc hại thiên hạ, khi dễ thiên tử, người trăm này hai tặc thật là vì nước trừ hại, vì dân trừ gian, là xã tắc may mắn, bách tính chi phúc, bảo này trên hợp thiên ý, dưới thuận dân tâm, Bạch thiếu hiệp xứng nhận Ngô Minh cúi đầu! "

Ngô Lập Nhân lui ra phía sau một bước, một mực cung kính hướng về Bạch Ngọc Đường thật sâu làm một đại lễ, lúc này Ngô Lập Nhân là tự thật lòng cảm tạ Bạch Ngọc Đường, hẳn không nghĩ tới Bạch Ngọc Đường dĩ nhiên đưa hẳn ngày nhớ đêm mong Lý Giác Quách Tỹ cho trừ đi, còn mang theo hai người cấp hồi đến Hạ Bì.

Bạch Ngọc Đường đến Ngô Lập Nhân bởi vì mình giết Lý Quách hai người mà kích động vạn phần cho nên Vu trước mặt cho mình hành lễ, tâm tình của hẳn dường như cũng bị cuốn hút, hẳn một tay lấy Ngô Lập Nhân nâng dậy, cảm khái vạn phần nói: "Ngô công đại nhân đại nghĩa, một lòng vì dân, thật là làm Khuyết kính phục, nếu như Ngô công không ngại, nào đó nguyện làm Ngô công trước trưởng tiểu tốt, lấy cung Ngô công khu sử! "

"Hào hào hào! Bạch thiếu hiệp như vậy nhiệt tình vì lợi ích chung, vì nước vì dân, lệnh Minh kính phục! Ngô mới thiết bảo toàn sứ chức, chức vị từ lục phẩm, trật so sáu trăm thạch, có ý định làm cho Ngọc Đường xuất nhậm bảo toàn tả sứ chức vụ, không biết Ngọc Đường ý như thế nào? "

"Đa tạ chủ công ân điển, thuộc hạ nhất định kiệt tâm tận lực, định không nhục mệnh! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên hệ thống lại một tiếng nêu lên vang lên: Tích! Kiểm tra đo lường đến Cẩm Mao Thử Bạch Khuyết hoàn thành kịch tình Trộm tam bảo hiến tam bảo, thu được hệ thống thưởng cho trụ cột vũ lực + 1, trụ cột trí lực + 1, trước mặt Bạch Khuyết trụ cột vũ lực đề thăng tới 89, trụ cột trí lực đề thăng tới 80.

Bạch Ngọc Đường cái này vừa xuất hiện liền lập như vậy đại công, còn thu được hệ thống thưởng cho, cái này Cẩm Mao Thử muốn lên trời Ạ!

"Bạch tã sứ, nghìn dặm bên ba nhất định rất mệt mỏi, ta điều này khiến người ta cho người nào đứng hàng thực túc, người có thể nghỉ ngơi cho tốt một phen, ngày mai ta muốn trước mặt mọi người tuyên bố tru diệt Lý Giác Quách Tỳ tin tức, tể điện bởi vì hai người mà chết đi Đại Hán trung lương cùng bách tính! "

Ngô Lập Nhân làm người ta đem Lý Quách hai người cấp thu vào, mình thì dẫn theo trong hộp gấm toái lưỡi dao, lại nắm lên Việt Nữ Kiếm cái hộp kiếm, hưng cao thái liệt hướng về Ngô gia nơi ở cũ chạy tới.

Vừa vào sân, liền đến lão Chu đón, Ngô Lập Nhân vừa đem hộp gấm kia đưa cho lão Chu, vừa nói: "Chu thúc cái này người trước giúp ta thu, Điều Thuyền ở đâu? "

"Điều Thuyền cô nương tự cấp Vương Tư Đồ dâng hương. "

Ngô Lập Nhân tiểu bào đi qua, chỉ chốc lát sau đi tới vì Vương Doãn thiết từ đường, "Điều Thuyền! "

Chỉ thấy Điều Thuyền đang quỳ gối từ đường trước, trong tay niêm mấy nén hương, đang từ từ nhắm hai mắt yên lặng khẩn cầu, Ngô Lập Nhân lúc này cũng nhẹ nhàng đi tới, cầm lấy mấy nén hương, dẫn hỏa sau, cùng Điều Thuyền quỳ cùng một chỗ, cũng nhắm mắt lại, trong lòng yên lặng thì thầm: "Vương Tư Đồ, nguyện người trên trời có linh, phù hộ ta và Điều Thuyền có thể Bình An, phù hộ ta có thể thành tựu một phen đại sự! "

Điều Thuyền lúc này đứng dậy, cười đối với Ngô Lập Nhân nói: "Tiên sinh, ngài đã tới! "

"Điều Thuyền, ta có vài món lễ vật muốn tặng cho người! " Ngô Lập Nhân vẫn không còn cách nào ngăn chặn trong lòng mình hưng phấn.

"Thiếp người đang khuê phòng, nơi nào cần gì lễ vật, chủ công không bằng chính mình giữ lại hoặc là ban cho thủ hạ văn võ, mới là chính đồ. "

"Cái này vài món bảo vật không phải Điều Thuyền không còn ai khác! "

Nói xong, Ngô Lập Nhân lập tức đem cái hộp kiếm trong Việt Nữ Kiếm đem ra, đưa tới Điều Thuyền trong tay, "Kiếm này tên là Việt Nữ Kiếm, là xuân thu đức kiếm đại sư Âu Dã Từ làm bằng, chỉ thích hợp nữ tử sử dụng, ta biết Điều Thuyền tuy là sinh vi nữ nhi thân, nhưng cũng thích múa đao lộng kiếm, cái chuôi này vũ khí vừa lúc đưa cho Điều Thuyền, cho rằng dùng để phòng thân. "

Lúc này Điều Thuyền nắm lấy tới Việt Nữ Kiếm, ở trong tay quan sát một hồi, chỉ thấy nàng dùng vôi vàng ánh mắt lấy Ngô Lập Nhân, "Nếu như Điều Thuyền tập luyện được một môn kiếm pháp, có được hay không cùng chủ công cùng nhau chinh chiến sa trường? "

Ngô Lập Nhân đề xuống Điều Thuyền, cung chịu gật gật đầu.

" thanh kiếm này thiếp liền dưới tay, đa tạ tiên sinh hậu tặng! "

"Kịen thứ hai lễ vật, dù cho Lý Quách hai tặc chỉ cấp, bảo toàn tã sứ Bạch Khuyết vừa mới đem Lý Quách hai người cấp dâng lên, ta cuối cùng coi là có thể vì Tư Đồ đại nhân báo thù! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Hạ Bi thành tưởng niệm Vương Doãn, phủ Thừa tướng ám đồ Ngô Minh

Câu này nói vừa xong, Điều Thuyền vừa mới về mặt vui mừng trong nháy mắt bị bi thương thay thế được, tiếp lấy nàng bỗng nhiên quỳ xuống, hướng về phía Ngô Lập Nhân, lấy đầu bỗng nhiên mà, lay tam bái, trong miệng nói rằng: "Tiên sinh đại ân đại đức, thiếp suốt đời khó quên! Không cần báo đáp, thiếp nguyện vì tiên sinh làm trâu làm ngựa, vì tiên sinh chỉ ăn! "

Ngô Lập Nhân liền vôi vàng đem Điều Thuyền đỡ dậy, lấy trên mặt hân thoáng hiện lệ quang cùng đại thù được báo vui mừng cùng thoải mái, Ngô Lập Nhân một tay lấy nàng kéo, "Điều Thuyền, mấy năm này, để cho người chịu ủy khuất! "

Điều Thuyền lúc này không còn có bất luận cái gì ràng buộc, tùy ý ở Ngô Lập Nhân trong lòng riu rít khóc lên, tiếng khóc làm cho Ngô Lập Nhân tâm phảng phất cũng phải nát Khai.

Qua một lúc lâu, Điều Thuyền mới chậm rãi khôi phục lại, Ngô Lập Nhân ánh mắt tràn đầy nhu tình mà lấy Điều Thuyền, nhẹ nhàng nói rằng: "Thiên nhi,

đệ tam món lễ vật, người đoán được sao? "

Điều Thuyền nghe xong, ngẩn ra, bỗng nhiên tốt giống như nghĩ tới điều gì, vội vã cúi đầu, "Thiếp ngu dốt, không biết tiên sinh ý. "

"Hiện tại Lý Quách đã chết, ta đây liền có thể cưới vợ thiên nhĩ rồi, ở Tư Đồ đại nhân linh tiền, ta Ngô Minh phát thệ: Muốn cả cuộc đời thương yêu Điều Thuyền, tuyệt không lẩn nhau vác! Cho nên cái này đệ tam món lễ vật dù cho tự ta. "

"Tiên sinh! "

Điều Thuyền hờn dỗi một tiếng, tiếp lấy quay người lại, hướng về ngoài cửa chạy đi, Ngô Lập Nhân cười cười, cũng liền vội vàng đuổi theo.

Ngày thứ hai, làm Ngô Lập Nhân triệu tập văn võ, tuyên bố đã đem Lý Quách hai người thủ cấp mang về sau đó, nhất thời cả kinh Hạ Bi văn võ mục trừng khẩu ngọc, trong lúc nhất thời nghị luận ầm ỉ.

"Trách không được chủ công vẫn không phải có đồng ý hôn sự, thì ra hán đã âm thầm phái người đi tru diệt hai tặc, chủ công thật là thần nhân vậy! "

"Không biết cái này Bạch Khuyết Bạch Ngọc Đường thì là người nào? Chủ công khi nào lại thu như vậy nhân tài, nghe nói là người thiếu niên anh hùng, ngày thường cũng là phong lưu phóng khoáng, dĩ nhiên lập được như thế bất thế công, tiền đồ bất khả hạn lượng a! "

"Tôi không bao lâu nữa, lại nên chủ trì chủ công đám cưới! "

"Cuối cùng cũng trông chủ công đại hôn, thực sự thật đáng mừng! "

Bạch Ngọc Đường mang về tin tức, không chỉ có là làm cho Ngô Lập Nhân một cái người vui vẻ, càng làm cho toàn bộ Hạ Bi, làm cho Ngô Lập Nhân dưới quyền hết thấy văn võ cùng bách tính đều đi theo hài lòng, mấy năm này, làm cho Từ Châu văn võ làm toái lòng chủ công cuối cùng cũng muốn thành hôn lấy vợ.

Ngô Lập Nhân đã làm người ta ở Hạ Bi ngoài thành thành lập một tòa không che dẫy tế đàn, đem Vương Doãn bài vị mở ở chính giữa, lại đem Lý Giác Quách Tỷ đầu người đặt ở trước bài vị. Điều Thuyền mặc đồ tang, lần nữa quỳ gối Vương Doãn linh vị trước, Ngô Lập Nhân dẫn dắt Hạ Bi hết thấy văn võ tướng sĩ, nhất tề đi tới Vương Doãn linh tiền. Lúc này một bên có người đọc lên rồi mới viết tế văn, bên ngoài văn viết:

Ô hô ai tai! Tư Đồ Vương Doãn! Trải qua tam thế, vì hán công hiến!

Gian tặc Đồng Trác, khi dễ Thánh thông! Thức khuya dậy sớm, lo lắng!

Hiển nữ Điều Thuyền, ly gián Lữ Đồng; cuối cùng giết gian nịnh, vương công tính toán thành;

Thiên không phải hữu hán, Lý Quách quát tháo! Hưng binh Trường An, độc hại bách tính;

Tư Đồ không sợ, chung vi làm hại! Tứ hải hoảng sợ, thiên hạ khiếp sợ!

Hai tặc tác loạn, thiên hạ vô định; vương công oán giận, nhân không được minh!

Mình mặc dù ngu dốt, tự biết Gian trung. Quyết chí thề trừ gian, thề giết hai hung!

Tư Đồ phù hộ, thiên cũng có linh; mới được nghĩa sĩ, Bạch Khuyết lập công;

Tìm được hai tặc, giết Vu Hà Đông! Ô hô Tư Đồ, đại thù được báo!

Chiêu cáo thiên hạ, tứ hải trời cao. Cùng bái Tư Đồ, hán chi cánh tay đắc lực!

Hoảng sợ thiên uy, lòng lộng mà đi, phủ phục còn hưởng, đau nhức tai vương công!

Nhất thiên tế văn niệm xong, người nọ cao tới đâu tiếng hô: "Bái Tư Đồ vương công! "

Ngô Lập Nhân dẫn đầu quỳ xuống, hướng về Vương Doãn linh vị lạy tam bái, còn lại văn võ tướng sĩ nhất tề quỳ xuống, cùng nhau lạy tam bái. Ngô Lập Nhân cao giọng hô: "Tiễn Tư Đồ vương công! "

Ngay sau đó, tròng thượng hết thấy văn võ cùng tam quân tướng sĩ nhất tề hô: "Tiễn Tư Đồ vương công! "

Mùa đông Hạ Bi, một mảnh hiu quạnh, ở nơi này đang trống trải trong hoàn cảnh, một tiếng này mấy vạn người nhất tề hô to, nhất thời tiếng dao động cửu thiên, ngoài trăm dặm người đều có thể nghe được, đều có thể cảm nhận được cái này chân nhiếp nhân tâm la lên.

Tế bái sau khi hoàn thành, ngay sau đó Ngô Lập Nhân sai người đem Lý Quách hai người thủ cấp đốt cháy, đem tro cốt trang, viết xong một phong Biểu văn, phái sứ giả đem Lý Quách hai người đền tội tin tức báo danh Hứa Xương, truyền cho thiên tử, đồng thời đã ở Biểu văn trung nói ra Ngô Lập Nhân ngày đại hôn.

Hạ Bi trong thành, bắt đầu rồi khẩn la mật cổ chuẩn bị Ngô Lập Nhân đại hôn, Ngô Lập Nhân lại đem chính mình tin kết hôn truyền đến hết thấy đóng tại

bên ngoài tướng sĩ trong tai. Vương Thủ Nhân không nghĩ tới, Ngô Lập Nhân lần này trở về, dĩ nhiên trực tiếp giải quyết rồi hấn vẫn phiền nhiễu chủ mẫu vị, không khỏi hướng trời cao xá một cái: "Thiên hữu chủ công, thiên hữu chủ công! "

Từ Tào Tháo ngênh tiếp thiên tử định đô Hứa Xương sau, Tào Tháo liền bắt đầu không ngừng tẩy rửa trong triều dị kỷ, đem chính mình trị hạ quận huyện chậm rãi vững chắc xuống, còn lại thế lực nhỏ từng cái gạt bỏ. Lưu Hiệp liền phong Tào Tháo vì thừa tướng, chủ trì trong triều tất cả sự vụ lớn nhỏ.

Hứa Xương, phủ Thừa tướng.

"Chư công, Ngô Minh tiểu nhi đang ở Từ Châu, dĩ nhiên có thể phái người tru diệt tại phía xa Hà Đông Lý Quách hai tộc, hiện tại hướng thiên tử báo tiếp, Chư công đối với chuyện này có gì pháp? "

"Thừa tướng! Ngô Minh bắt nguồn từ không quan trọng, ý chí không nhỏ, nếu là để cho từ bên ngoài phát triển tiếp, lâu tất thành vì chủ công họa lớn, không đủ thừa dịp bên ngoài cánh chim không gió ngoại trừ chỉ cho thống khoái! "

Trình Dục đứng dậy đáp.

Tào Tháo gật đầu, "Trọng Đức nói như vậy chánh hợp ý ta! Chỉ là hiện tại Ngô Minh phụng chiếu tiêu diệt Viên Thuật, ta nếu là nhân cơ hội công chi, chẳng phải là vì thiên hạ chi cộng địch? Không khỏi lưu nhân khẩu lưỡi, cần một cái sách lược vẹn toàn lại vừa. "

Lúc này Quách Gia đứng lên, khom người một chút, "Việc này cực dễ! Ngô Minh thân là Từ Châu mục, chịu thiên tử chi mệnh mà làm việc; thiên tử chi mệnh tức thừa tướng chi mệnh, thừa tướng nếu như phong bên ngoài hư chức, khiến cho hồi triều báo cáo công tác, nếu như Ngô Minh dám đến Hứa Xương, thừa tướng liền có thể khốn tại Hứa Xương, thì Ngô Minh hổ xuống đồng bằng, cần gì phải đủ gây cho sợ hãi! Nếu như bên ngoài không chịu, lại có kháng mệnh chi ngại, thừa tướng liền có thể thiên tử tên công chi, lo gì Ngô Minh không phá? "

"Phụng Hiếu nói như vậy quá mức hữu nghị! Ngô Minh lúc này đại quân đều là ở Hoài Nam, nếu là ta chờ thừa dịp hư mà công chi, Từ Châu đánh một trận nhất định! "

Lúc này một bên Tuân Úc nhủ nhủ mày, hấn khe khẽ thở dài, chậm rãi đi ra, hướng Tào Tháo gián ngôn nói: "Thừa tướng! Thứ cho thần nói thẳng, Ngô Minh rất có nhân nghĩa tên, văn võ đồng lòng, dân tâm đều là phụ, Hạ Bi cũng kinh doanh mấy năm, thành trì vững chắc, lương thảo sung túc. Tuy là thừa tướng lấy thiên tử chi sự chinh phạt, nhưng mà Hứa Xương sơ định, văn võ khó có thể đồng tâm, sĩ tộc khó có thể cùng Đức, bắc có Hà Bắc Viên Thiệu chi mắc, nam có Kinh Tương Lưu Biểu chi buồn, nếu chỉ huy phạt Ngô, phía sau bất ổn, trong thời gian ngắn khó có thể phá đi, Hứa Xương tất sinh kỳ loạn. Lấy thần góc nhìn, Ngô Minh tư thế, là bởi vì thủ hạ Vương Thủ Nhân, Nhiễm Mẫn, Quách Khản, Trần Cận Nam chờ nhanh vượt chi cổ, không bằng trước lấy ân trọng liên tiếp tay đoạn dưới Võ, ly gián bên ngoài quân thần nghĩa. Nếu có thể đi móng nha, kéo bên ngoài cánh chim, Ngô Minh có gì sợ! "

Tuân Úc lời nói, làm cho Tào Tháo không khỏi lần nữa rơi vào trầm tư, Tuân Úc lời nói cũng có vài phần đạo lý, Quách Gia ý kiến càng là ở giữa Tào Tháo tâm khảm, nếu như lại tùy ý Ngô Minh phát triển, sợ rằng về sau càng thêm khó có thể ngăn được.

"Phụng Hiếu, Văn Nhục, nhị vị nói như vậy, đều là có đạo lý, đã như vậy, vậy liền hai tính toán cùng nhau thực thi. Tiền trạm sử dụng đến Hạ Bi tuyên dụ thiên tử lệnh, phong Ngô Minh vì mới Đình Hầu, thêm thái thường khanh chức vụ, khiến cho hồi Hứa Xương chịu phong; thêm phong Vương Thủ Nhân vì Hà Nội Thái Thú, thêm phong Nhiễm Mẫn vì tứ phẩm Du Kích tướng quân, thêm phong Trần Vĩnh Hoa vì thái thường thừa, thêm phong Quách Khản vì phủ trong quân lang tướng. Chuyện này cần nhiều Bì vàng bạc châu báu, cùng Từ Châu văn võ kết bạn một phen, chỉ là không biết chuyện này, người nào thích hợp nhất? "

Tào Tháo vừa dứt lời, chỉ thấy một người đi ra, "Nào đó cử một người, có thể chịu được trọng trách! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 179: Minh Thuyền hữu tình thành thân thuộc, Dương Tu tìm đường chết trào quân anh

Mọi người một, chính là chủ bộ Lưu Diệp, Tào Tháo vừa nghe, liền thanh hỏi: "Từ Dương sở tiến người phương nào, mau mau nói tới! "

Lưu Diệp tiến lên mấy bước, "Thượng thư lệnh Dương Bưu có một cái tên là Dương Tu, tự Đức Tổ, làm người cung kính, học vấn uyên bác, cực kỳ thông tuệ, có thể chịu được lần này đi sứ nhiệm vụ lớn. "

Tào Tháo tự nhiên chưa từng nghe qua Dương Tu danh hào, hấn có chút hoài nghi hỏi: "Dương Tu hiện tại sở bất luận cái gì chức? "

"Hồi thừa tướng, Dương Tu năm vừa mới hai mươi, hiện nay cũng không cái gì chức quan. "

"Nếu Tử Dương hết lòng người này, ta đây liền tạm thời phong Dương Tu vì tri sự lang trung, lấy lệnh mang theo quà tặng, đi trước Hạ Bi, tuyên đọc thiên tử chi chiếu. "

Ngô Lập Nhân lúc này tự nhiên không biết hắn sẽ làm Tào Tháo như vậy như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, toàn bộ Hạ Bi đều đắm chìm ở trong vui mừng, Ngô Lập Nhân đại hôn là tất cả người chuyên quan tâm nhất, bọn họ và Vương Thủ Nhân một dạng tâm tình. Mà Điều Thuyền liền tên từ lâu làm cho Ngô Lập Nhân thủ hạ văn võ kính phục, mặc dù bọn họ khuyên Ngô Lập Nhân khác cưới, cũng chỉ là cưới một phòng thiếp thất trở về, Điều Thuyền đã là bọn họ nhận định chủ mẫu.

Hôn lễ chuẩn bị thật lâu, Trần Cận Nam chờ vì Ngô Lập Nhân chọn lựa lương thần cát nhật đủ cho tháng chạp hai mươi tám, liền ly hôn lễ còn có mấy ngày lúc, từ Hứa Xương tới Dương Tu mang theo lễ vật, rốt cục chạy tới Hạ Bi. Ngô Lập Nhân lúc này nghe nói thiên tử có chiếu thư tới, cũng chỉ đành tạm thời thả tay xuống đầu sự tình, mang theo cao thấp văn võ, đi ra nghênh Dương Tu.

Dương Tu đọc xong Tào Tháo viết xong phong thưởng dụ lệnh sau, lại lấy thiên tử danh nghĩa chúc mừng Ngô Lập Nhân đại hôn, tiếp lấy Dương Tu đem thánh chỉ giao cho Ngô Lập Nhân trên tay, ngữ trọng tâm trường nói rằng: "Ngô sứ quân tru diệt Lý Quách hai tộc, thiên tử hết sức cao hứng, vì vậy làm ta tuyên chỉ thêm phong, hoàng ân mệnh mông cuộn cuộn, mời Ngô sứ quân không nên cô phụ bệ hạ thánh ân, đại hôn sau đó, sớm ngày đi trước Hứa Xương báo cáo công tác. "

Ngô Lập Nhân làm sao có thể không biết trong này thâm ý, hắn nếu như dám đi Hứa Xương, liền tuyệt đối lại cũng không về được, hắn cười cười, lấy Dương Tu nói: "Quân sư Vương Thủ Nhân, đồ độc Quách Khản, tướng quân Nhiệm Mẫn đều là thảo phạt nghịch tập Viên Thuật, tại phía xa Hoài Nam, không thể tự mình tiếp chỉ tạ ân, vạn mong thứ tội, Dương lang trung một đường thì ra, đi đường mệt nhọc, mong rằng đi trước dịch quán nghỉ ngơi, chờ đại hôn sau đó mới nghị việc này. "

Ngô Lập Nhân vừa nói, một bên triệu hồi ra hệ thống, kiểm tra đo lường Dương Tu tứ duy thuộc tính.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Dương Tu trước mặt tứ duy thuộc tính vì vũ lực 36, chỉ huy 42, trí lực 80, chính trị 72. Định phong tứ duy thuộc tính vì vũ lực 42, chỉ huy 46, trí lực 85, chính trị 79, kiểm tra đo lường đến Dương Tu sở hữu kỹ năng Cấp Trí: Gặp phải tìm ra lời giải loại vấn đề, trí lực làm thời + 10, giải quyết sau, trí lực - 5, duy trì liên tục một ngày. "

"Đã như vậy, Ngô công không ngại thay biểu thị công khai bệ hạ ân sủng. Chờ Ngô công sau khi đám cưới, sẽ theo sửa cùng nhau phản hồi Hứa Xương, bái kiến thiên tử. "

Ngô Lập Nhân cười cười, chưa có hồi phục, chỉ là khiến người ta đem Dương Tu cùng với tùy tùng nào xếp hàng dịch quán nghỉ ngơi, mà mình thì mang theo văn võ trở lại châu mục trong phủ thương nghị đối sách.

"Chư công cho rằng Dương Tu này tới có thâm ý gì? "

Tôn Can đứng dậy đáp: "Chủ công! Hứa Xương vạn vạn đi không được! Bây giờ Tào Tháo mang thiên tử lấy lệnh chư hầu, mặc dù tên là thiên tử lệnh, thực tế là Tào Tháo một ý của người ta. Chủ công cùng Tào tặc Tổ có cừu oán, nếu đi Hứa Xương, tất nhiên không thể quay lại. Lấy Can ý, không bằng đem Dương Tu giam lỏng Vu Hạ Bi, liền khi không có thu được chiếu thư, nếu như thiên tử vẫn tội, liền có thể này từ chối. "

"Đã như vậy, cần gì phải không giết Dương Tu, xong hết mọi chuyện, một phần vạn bị trốn thoát, chẳng phải là đối với chủ công bất lợi! "

Cái này bạo tỳ khí, một lời không hợp liền muốn giết người, Ngô Lập Nhân một, nguyên lai là Tang Bá, quả nhiên khí phách ắt ác không so, Tang Bá từ Tôn Quan bị Hứa Chủ trầm sau, liền nhìn kỹ Tào Tháo vì cừu nhân, cho nên thái độ của hắn Ngô Lập Nhân ngược lại là có thể lý giải.

"Chủ công, Dương Tu này tới phải là Tào Tháo kế sách, vô luận chủ công là hay không đi Hứa Xương, đều là trung bên ngoài tính toán. Tào Tháo lấy thiên tử lệnh hiệu lệnh chủ công, chủ công nếu tiếp chỉ, thì như Công Hữu nói, nếu không có thể quay lại; nếu như kháng chỉ không theo, thì Tào Tháo tất nhiên lấy cớ rêu thiên tử danh nghĩa đối với chủ công rậm rộ việc binh đao.

Hiện nay chủ công đại quân còn đang Hoài Nam, tiêu diệt Viên Thuật đang ở then chốt lúc, nếu lúc này Tào Tháo ồ ạt hưng binh xâm phạm, Hạ Bi lâm nguy, Từ Châu lâm nguy, chủ công phải có sát! "

Nghe xong Trần Cận Nam lời nói, Ngô Lập Nhân không khỏi gật đầu, "Cận Nam nói như vậy, quả thật có đạo lý, chỉ là không biết ứng đối ra sao. "

Trần Cận Nam muốn chỉ chốc lát, "Mấy ngày nữa quân sư cùng đô đốc sẽ phải phản hồi tham gia chủ công đại hôn, đến lúc đó sẽ cùng hai người cùng nhau thương nghị cách đối phó. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Tạm thời không cần đề ý tới Tào A Man, nếu như hắn thực có can đảm cử binh xâm phạm, ta liền rút về hết thủy binh mã, cùng với quyết nhất tử chiến, định làm cho hắn đắm vào Bành Thành chi bại! "

"Chủ công anh minh! "

Ngô Lập Nhân mặc dù biết Tào Tháo khó đối phó, nhưng là đang ở hắn ngày vui, không nghĩ tới lo lắng nhiều loại này nhưc đầu sự tình, huống hồ, Hạ Bi thành còn có một cái ẩn đấuboss Tông Trạch ở, mặc dù Quách Khản không trở lại, 99 chỉ huy, 90 trí khôn Tông Trạch cũng có thể nâng lên thủ vệ Hạ Bi gánh nặng.

Kế tiếp mấy ngày, Dương Tu không ngừng mà bái phỏng Hạ Bi hết thấy văn võ, bao quát Trần Khuê, Mi Trúc, Tôn Càn, Trần Cận Nam, Thi Thế Luân chờ quan văn, Triệu Vân, Tang Bá chờ võ tướng, nhất cử nhất động của hắn tự nhiên chạy không khỏi Ngô Lập Nhân mắt, hắn cũng không nói gì thêm, muốn mượn hơi bên cạnh mình văn võ, cũng không muốn dưới đã biết những người này làm sao tuyển được.

Ngô Lập Nhân tuy là đối với mình những thuộc hạ này rất yên tâm, thế nhưng Trần Cận Nam lại ở trong mắt gấp gấp ở trong lòng, hôm nay chạng vạng, hắn vội và tới gặp Ngô Lập Nhân, mảnh nhỏ thuật đã nhiều ngày tới nay Dương Tu hoạt động.

"Chủ công, Dương Tu chỉ tâm, người qua đường đều biết! Hắn như vậy mình mục trương đám mượn hơi chủ công thù hạ chúng văn võ, thuộc hạ lấy vì chủ công cần phải đề phòng Vu chưa xảy ra, không bằng đem khu trục ra Hạ Bi. "

Trần Cận Nam nói như vậy, tự nhiên có đạo lý riêng của nó, thế nhưng Ngô Lập Nhân lại lắc đầu, "Cận Nam cho rằng, Dương Tu hành động này, ý muốn như thế nào? "

"Tự nhiên là làm cho chủ công cùng Từ Châu văn võ nội bộ lục đục, cho dù không thể mượn hơi một ít vì đó sử dụng, cũng sẽ làm cho quân thần lẫn nhau nghi. "

Ngô Lập Nhân đứng dậy đi tới Trần Cận Nam bên người, hắn cười lấy Trần Cận Nam nói: "Nếu chủ bộ đã biết Tào tặc mục đích, ngô có sợ gì! Minh nhất quán dùng người thì không nghi ngờ người nghi người thì không dùng người, Dương Tu đại trương kỳ cổ như vậy mà hành động, không phải là khiến ta trong lòng khả nghi, nghi thì không thể dùng người, nếu Minh không người nào có thể dùng, Tào Tháo cho dù không phải phát một binh một tốt, ngô đã bại vậy! Vì vậy Tào tặc thị ta lấy nghi, ta thị văn võ dùng, như vậy, lại có cần gì phải buồn! "

Ngô Lập Nhân có hệ thống nơi tay, những người này đều là đưa lên thân mật điểm, hắn tự nhiên biết những người này sẽ không dễ dàng phản bội, cho nên hắn có thể hết sức yên tâm nói ra những lời này.

Mới vừa nói xong, chỉ thấy một hồi tiếng vỗ tay vang lên, đồng thời một cái thanh âm quen thuộc từ bên ngoài truyền vào, "Tốt! Chủ công thực sự là một đời mình chủ! "

Trần Cận Nam cùng Ngô Lập Nhân cùng nhau kinh hô, "Quân sư! "

Vương Thủ Nhân từ bên ngoài đi vào, cười ha hả lấy hai người, "Thuộc hạ bái kiến chủ công! "

"Dương Minh, mau mau miễn lễ, không biết đúng hay không biết Tào Tháo khiến Dương Tu vì khiến cho sự tình? " Ngô Lập Nhân vội vàng hỏi.

"Việc này đã vừa mới đình Triệu tướng quân đơn giản nói một lần, ngày mai là chủ công ngày vui, chủ công không cần lo ngại, việc này thuộc hạ trong lòng đã có tính toán, tuyệt không làm cho Tào tặc gian kế thực hiện được! "

Ngô Lập Nhân đối với Vương Thủ Nhân tín nhiệm đã đạt được gần như ý lại trình độ, Vương Thủ Nhân lời nói này đi ra, hắn liền buông tất cả lo lắng, "Dương Minh đã có lời ấy, ngô không lo cũng! May mà Dương Minh hôm nay chạy về, ta còn lo lắng nếu như người nếu không phải có thể chạy về, liền muốn bỏ qua ta cả đời này là tội trọng yếu thời khắc. "

Ngô Lập Nhân ở cái thế giới này, có thể nói là cơ khổ một người, triệu hồi ra Vương Thủ Nhân sau, Vương Thủ Nhân đối với hắn trợ giúp không vụ lợi cùng tận tâm tận lực trả giá, trong lòng hết sức cảm động, tên vì chủ công cùng thuộc hạ, trên thực tế hắn đã đem hắn cho rằng chân chính huynh đệ. Mà bây giờ, Điều Thuyền càng sẽ trở thành trong cuộc đời một nửa kia, hắn xuyên việt linh hồn, chỉ có như vậy mới phảng phất có dựa vào, có ở thời đại này chân chính là lòng trung thành.

"Toàn Tiêu tạm thời giao cho Nhiệm tướng quân, chỉ là đáng tiếc Nhiệm tướng quân không thể trở về vội tới chủ công chúc mừng! Không biết Quách đô đốc có hay không đuổi về được? "

Trần Cận Nam cười ha ha, "Nói vậy cũng sắp trở về rồi, chủ công đã phái người đi thông tri đô đốc rồi. "

"Như vậy liền tốt, thuộc hạ trước tiên ở nơi này chúc mừng chủ công đại hôn niềm vui! "

Ngày thứ hai, toàn bộ Hạ Bi thành giăng đèn kết hoa, tràn đầy vui mừng bầu không khí, năm mới vui mừng cùng Ngô Lập Nhân đại hôn cùng một chỗ, liền có vẻ cách bên ngoài bất đồng.

Ngô Lập Nhân sớm mặc bộ đồ mới, lúc này trong đầu hắn chỉ có thần thánh nhất khắc, khí trời tuy là vẫn là se lạnh phát lạnh, Ngô Lập Nhân mặc cũng là đơn bạc, lại như cũ không cảm giác được một chút hơi lạnh.

Ngô Lập Nhân ở cấp dưới dưới sự chỉ dẫn từng bước đi tới châu mục Phủ, mà Điều Thuyền lúc này, đã ở nhà hoàn vây quanh, người khoác đồ thẩm vĩ bào, trên đầu mang mũ phượng khăn quảng vai, chân thành đi hướng châu mục phòng khách.

Mà lúc này, ngoại trừ bởi vì thủ ở các nơi tiền tuyến không còn cách nào đến tướng lĩnh và mưu sĩ, Ngô Lập Nhân dưới trường cơ bản đều tới tham gia rồi cuộc hôn lễ này, bao quát quân sư Vương Thủ Nhân, đô đốc Quách Khản, chủ bộ Trần Cận Nam, Nghiễm Lăng quá thiếu Trần Khuê, Đan Dương Thái Thú Trần Đăng, Ngô Quận Thái Thú Gia Cát Cẩn, võ tướng Triệu Vân, Tông Xác, Hoa Vinh chờ, quan văn Mi Trúc, Tôn Càn, Thi Thế Luân các loại, tự nhiên khách trung còn có Tào Tháo phái tới sứ giả Dương Tu.

Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền đều không phụ mẫu trường bối trên đời, liền ở chính giữa đem Vương Doãn bài vị để ở nơi đó. Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền cùng nhau trước lạy thiên địa, lại lạy Vương Doãn, tiếp lấy phu thê giao bái, kết thúc buổi lễ sau đó, chúng văn võ cùng hô lên: "Chúc mừng

chủ công chủ mẫu tân hôn đại hi, trăm năm tốt hợp, sớm sinh quý tử! "

Ngô Lập Nhân lúc này chỉ lo cười ngây ngô, không biết muốn nói cái gì đó làm những gì, lúc này một bên chấp chương lễ nghi chi người la lớn: "Đưa vào động phòng! "

Đang lúc mọi người ồn ào dưới, Ngô Lập Nhân đem Điều Thuyền một bả ôm, đưa vào trong phòng tân hôn.

Nhưng là hắn lại vẫn không thể hưởng thụ cùng Điều Thuyền được ôn tồn, hắn cần cùng tới tham gia hôn lễ mọi người từng cái trí tạ, Dương Tu còn mang đến thiên tử lễ vật, hắn tự nhiên còn muốn cùng hắn hàn huyên một phen.

Ngô Lập Nhân đi tới Dương Tu trước mặt, bung ly rượu, hướng Dương Tu thăm hỏi, "Đức Tổ tiên sinh có thể tới đây, Minh trong lòng cảm niệm vạn phần, đặc biệt kính Đức Tổ tiên sinh một ly! Mời! "

Dương Tu tự tay một đỡ, nở nụ cười một tiếng nói rằng: "Ngô công chậm đã! Như vậy uống rượu, có vẻ hơi không thú vị, không bằng như vậy, ta ra một câu đố, mời Từ Châu văn võ giải thích nghi hoặc, nếu là có thể giải khai, thì sửa uống một mình chỉ; nếu không thể giải khai, ha ha, Chư công xin tự nhiên! "

Ngô Lập Nhân thực sự có chút bội phục cái này Dương Tu tìm đường chết tinh thần, hắn không biết Dương Tu ở đâu ra tự tin dám khiêu chiến dưới quyền mình nhiều như vậy người, mặc dù hắn coi là kỹ năng, hiện tại cũng liền 90 trí lực, Vương Thủ Nhân Trần Cận Nam Quách Khản người trí lực không cao bằng hắn. Trách không được ở Tào Tháo trưởng dưới cũng không thể sống bao lâu, đây thật là không tìm đường chết sẽ không phải chết.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Dương Đức Tổ chế mê phản chịu nhục, Ngô Lập Nhân suy nghĩ đột nhiên thay đổi

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, dùng một loại xấp xỉ ánh mắt thương hại lấy Dương Tu nói: "Lẽ nào Đức Tổ tiên sinh có như thế nhả hứng, bọn ta tự nhiên phụng bồi, mời tiên sinh ra đề, nếu là thật không người nào có thể giải được, ta đây Từ Châu văn võ tất cả đều tự phạt ba chén. "

Dương Tu gật đầu, cầm chén rượu bắt đầu trong đám người chậm rãi đi thông thả cước bộ, "Tu từng đồ kinh Tào nga dưới tấm bia, đến bia đá mặt trái viết lấy "Hoàng quyền, Ấu phụ, ngoại tôn, tề cửu " tám chữ, xin hỏi Chư công, có thể có người biết thâm ý trong đó? "

Ngô Lập Nhân vừa nghe Dương Tu nói như vậy, suýt chút nữa không có khống chế được bật cười, cảm tình này đạo bị văn ở Tào Tháo gặp phải trước, Dương Tu liền đã biết rồi? Trách không được Tào Tháo suy nghĩ ba mươi dặm mới nghĩ thông suốt, mà Dương Tu lập tức sẽ biết đáp án.

Ngô Lập Nhân lúc này háng giọng một cái, cảm thấy đây là Dương Tu tiền cho mình trang bị một lớp cơ hội, giữa lúc hắn muốn nói ra câu trả lời lúc sau, chợt nghe một tiếng tiếng cười sang sảng, "Dương Đức Tổ này mê không khó vậy, nào đó đã biết đáp án! "

Ngô Lập Nhân thở dài một cái: Không biết cơ hội này bị người nào đoạt đi rồi! Men theo thanh âm nhìn tới, quả nhiên không ngoài sở liệu, chính là trí lực cao nhất Vương Thủ Nhân.

Dương Tu đi tới, có chút không dám tin tưởng lấy Vương Thủ Nhân, hắn tới Hạ Bi mấy ngày, còn chưa từng thấy qua Vương Thủ Nhân, cho nên hắn cũng không biết người trước mặt là ai, chỉ là hướng Vương Thủ Nhân ôm quyền thi lễ một cái, hỏi: "Không biết các hạ cao tính đại danh? Hiện tại thân cư cần gì phải chức? Vì sao xây ở cái này Hạ Bi trong thành chưa từng thấy qua? "

"Nào đó họ Vương tên Thủ Nhân, tự Dương Minh, hôm qua mới vừa hồi đến Hạ Bi, vì vậy cùng Đức Tổ tiên sinh chưa từng gặp nhau. "

Dương Tu thần sắc biến đổi, vội vả lần nữa hướng Vương Thủ Nhân thi lễ một cái, hắn mặc dù không biết Vương Thủ Nhân, nhưng biết rõ Vương Thủ Nhân đại danh, "Nguyên lai là đại danh鼎鼎 Vương Dương Minh! " tiếp lấy hắn bỗng nhiên lại cười một cái, "Vương quân sư tuy là tinh vu mưu lược tính toán, nhưng chưa chắc tinh vu chữ này mê giải tòa nghi vấn, mời Vương tiên sinh chỉ giáo, nếu như hiểu không đúng, Vương tiên sinh khả năng liền chê cười Vu người! "

"Ha ha, đơn giản như vậy bí ẩn, cần gì tiếc nuối! Lại nghe ta chậm rãi kể lại: Hoàng quyền, sắc sỡ cũng, Vu tự vì 'Tuyệt' ; Ấu phụ, thiếu nữ cũng, Vu tự vì 'Hay', ngoại tôn, nữ tử cũng, Vu tự vì 'Tốt' ; tề cửu, chịu tân cũng, Vu tự vì 'Từ', đóng lại dù cho cái gọi là 'Tuyệt diệu tốt từ' cũng! Đức Tổ tiên sinh, không biết là hoặc không phải? "

Vương Thủ Nhân mới vừa nói xong, mọi người nhao nhao vỗ tay vỗ tay tán thưởng, Ngô Lập Nhân càng là cao hứng vạn phần, cái này trước đây làm

cho Tào Tháo được rồi ba mươi dặm mới nghĩ thông suốt câu đó, Vương Thủ Nhân dĩ nhiên tại trong thời gian ngắn như vậy giải quyết, thực sự làm cho hắn không thể không bội phục!

Mà Dương Tu càng là ngây ra như phỗng mà đứng tại chỗ, bí ẩn này đề, hắn lúc đó đến sau suy nghĩ thật lâu mới nghĩ thông suốt, lại bị Vương Thủ Nhân liền khinh địch như vậy đáp đi ra, Dương Tu lúc này lần đầu tiên hoài nghi bắt đầu thông minh của mình, hoặc là, trong lòng hắn phỏng đoán: Chẳng lẽ Vương Thủ Nhân trước đây cũng tập gặp qua cái bìa này văn, cho nên đã sớm biết đáp án? Có thể là như thế này không có căn cứ phỏng đoán hắn cũng không dám đơn giản nói ra.

"Đức Tổ tiên sinh, không muốn lãng ở nơi đó, nhanh lên uống rượu a !! "

Dương Tu thở dài một hơi, bung ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch. Lúc này, Thi Thế Luân đã đi tới, hướng về Dương Tu chấp tay, "Dương tiên sinh nếu ra đề, ta đây cũng có một mê, mời tiên sinh giải thích nghi hoặc, câu đó là thầy tu đi vân du 4 phương, đoán một câu < Mạnh tử > trong nói. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Dương Tu Cấp Trí kỹ năng phát động, Dương Tu trí lực tạm thời + 10, trước mặt Dương Tu trí lực đề thăng tới 90. "

Hệ thống nêu lên, làm cho Ngô Lập Nhân cười cười, người đọc sách trong lúc đó chơi bắt đầu câu đó, hắn người chứa công này thực sự cười theo.

Dương Tu bung rượu, đi tới lui nửa ngày, phảng phất lâm vào một loại cảnh giới vô ngã, vô luận người khác nói cái gì, hắn đều giống như nghe không được, Ngô Lập Nhân thì không để ý tới hắn, cùng cái khác mọi người uống chung một ít say rượu, chợt nghe Dương Tu hô to một tiếng: "Ta biết rồi! "

Lúc này mọi người mới nhao nhao quay đầu hướng Dương Tu, Dương Tu vẻ mặt tươi cười mà đi tới Thi Thế Luân trước mặt, "Thi tiên sinh, mới vừa đáp án có phải hay không? Qua giả biến hóa? "

"Ha ha, Đức Tổ tiên sinh quả nhiên tài trí hơn người, chỉ dùng thời gian một nén nhang liền nghĩ đến, thực sự nhạy bén. Thi mỗ liền uống một mình một ly! "

Tuy là Thi Thế Luân nói như thế, thế nhưng tất cả mọi người nghe được ra hắn cười nhạo Dương Tu nói như vậy, nhao nhao nở nụ cười, Dương Tu lúc này cũng có chút xấu hổ, trực tiếp đi suốt hướng Ngô Lập Nhân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Dương Tu bởi Cấp Trí tìm ra lời giải thành công, trí lực lâm thời - 5, duy trì liên tục một ngày, trước mặt trí lực giảm xuống tới 75. "

Ngô Lập Nhân nghe được cái này nêu lên, trong lòng nhin không được đối với Dương Tu đồng tình, cái này đơn giản là kèm theo tìm đường chết quang hoàn a! Thật vất vả hiểu một đạo câu đó, dĩ nhiên mang theo một ngày trí lực giảm năm tác dụng phụ.

"Ngô công trưởng dưới quả nhiên trí mưu chi sĩ rất nhiều, Tu thực sự bội phục! Trách không được Ngô công có thể có ngày hôm nay thành tựu, chúc mừng Ngô công! "

Ngô Lập Nhân cười lạnh một tiếng: Thăng nhãi này lại hướng mình khiêu khích tới, đem mình làm trái hồng mềm bóp? So không được như vậy văn trứ trứ câu đó, nghĩ ra cái suy nghĩ đột nhiên thay đổi làm khó Dương Tu còn chưa phải là dễ như trở bàn tay!

"Nếu đại gia như vậy có hứng thú, ta cũng tùy tiện ra một cái đề mục. Một cộng một, đang ở tình huống nào không phải là hai? Ai muốn là người thứ nhất đáp đi ra, thường bách kim! "

Vấn đề này thả đến bây giờ, ước đoán mấy tuổi tiểu bằng hữu đều có thể biết đáp án, thế nhưng đặt ở tam quốc cái niên đại này, có thể sẽ rất khó nói; nếu quả thật có ai đáp đúng, đó chính là thưởng hắn 100 kim cũng là có thể, thế nhưng Ngô Lập Nhân tin tưởng, Dương Tu trước mặt trạng thái, cũng sẽ không nghĩ đến.

Ngô Lập Nhân đem vấn đề ném đi ra sau, liền không hề cùng mọi người chơi đùa, hắn đương nhiên là đi tân phòng, đi vượt qua hắn cuộc sống này lần đầu tiên đêm động phòng hoa chúc.

Lúc này Điều Thuyền đang lặng lẽ ngồi tân phòng trung, nàng biết Ngô Lập Nhân lúc này đang ở bên ngoài xã giao Từ Châu rất nhiều văn võ, ở như vậy niên đại, có thể được một cá nhân độc cung chịu, là nhiều sao chuyện khó khăn, nàng luôn cảm thấy Ngô Lập Nhân có chút đặc biệt không cùng một dạng địa phương, có thể phải thì phải không nghĩ ra vì sao. Khi nghĩ đến rất nhiều cùng Ngô Lập Nhân ngọt ngào trong nhảy mắt lúc, nàng nhin không được chính mình liền nở nụ cười, thậm chí ngay cả Ngô Lập Nhân tiến đến cũng không có phát hiện.

Ngô Lập Nhân một cái giữ chặt Điều Thuyền, làm cho Điều Thuyền lấy làm kinh hãi, đến Ngô Lập Nhân sau, nàng lại có chút thẹn thùng mà cúi thấp đầu, "Thuyền nhi! Rốt cục đến khi cái ngày này! "

Nói xong, hắn nâng dậy Điều Thuyền cầm, lấy vẻ mặt đáng vẻ hạnh phúc Điều Thuyền, thật sâu hôn xuống.

Trong phòng tân hôn, ánh nến rung Hồng, xuân ý dạt dào, ôn nhu vô hạn; động phòng ở ngoài, trời đông giá rét, gió Bắc lạnh thấu xương, bóng đêm xa dần.

Ngày thứ hai, Ngô Lập Nhân lên lúc sau Thiên đã sáng choang, một đêm này là hắn xuyên qua đến tam quốc trung ngủ nhất thực tế một đêm, thuộc hạ của hắn cùng người hầu cũng rất thức thời không có quấy rầy. Ngô Lập Nhân lấy còn nằm cố ý từ nhắm hai mắt chợp mắt Điều Thuyền, hắn cười một cái, nhẹ nhàng mà mở cửa phòng, đi ra ngoài.

Hắn mặc dù biết chính mình cưới Điều Thuyền, nhưng là ở nơi này trong loạn thế nếu như không có đầy đủ quyền thế, mất đi tất cả mọi thứ ở hiện tại cũng

là hết sức dễ dàng. Sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy, hấn không dám có nửa phần qua loa, đặc biệt hiện tại Tào Tháo còn đang chăm chú nhìn mình chăm chăm, Ngô Lập Nhân rửa mặt chải đầu về sau, liền phái người mời Vương Thủ Nhân cùng Quách Khản tới châu mục Phủ nghị sự.

Chỉ chốc lát sau, hai người liền ứng triệu mà đến, phảng phất đã sớm chuẩn bị xong Ngô Lập Nhân triệu kiến. Ngô Lập Nhân lúc này mặt mày hồng hào, tinh thần dịch dịch chờ đợi Vương Thủ Nhân cùng Quách Khản, nhưng khi hấn đến hai người lúc, lại kinh ngạc không biết nên nói cái gì cho phải -- hai người về mặt mặt mũi, trong ánh mắt hiện đầy tơ máu, một biết là một đêm này đều ngủ không ngon giấc.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Quách Vương lập kế hoạch kháng Mạnh Đức, Dương Tu tốt nói kích Tào tướng

Ngô Lập Nhân trong lòng minh bạch, hai người nhất định là cùng nhau tìm nghiên cứu chống lại Tào Tháo sách lược, mới như vậy một nhọc, Ngô Lập Nhân đứng dậy nghênh đón, trong giọng nói tràn đầy mà cảm động: "Đô đốc, quân sư, các người cực khổ! "

Quách Khản chút nào không dài dòng, tiến lên nói rằng: "Chủ công không nên khách sáo, bây giờ chuyện gấp, Khản cùng quân sư thương lượng hồi lâu, quyết định cuối cùng, ứng phó Tào Tháo kế sách. Một, tận lực tha tội Dương Tu, khiến cho ở Hạ Bi ở lâu chút thời gian, khiến cho ta chờ có thể có đầy đủ thời gian đem Toàn Tiều bắt; hai, nếu như Dương Tu cố ý phải dẫn chủ công đi, chủ công cần tránh không gặp, chỉ lấy tiệc tân hôn người chỉ cố, đóng cửa không ra. Tam, nếu Dương Tu một mình mà phản hồi, chủ công ứng với chuẩn bị xong tầu Biều, lấy Viên Thuật chưa diệt chỉ cố, cần phải tiếp tục đốc quân tiêu diệt nghịch tặc, tướng ở bên ngoài quân mệnh có thể không nhận, đến khi Viên Thuật diệt vong, lại hướng thiên tử thỉnh tội các loại, tầu Biều quân sư đã viết xong. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, hỏi: "Tào tặc nhìn kỹ ta là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, sớm muộn cũng sẽ công qua đây, đô đốc nhưng có kế sách ứng đối. "

"Tào Tháo tuy có tâm tương công, thế nhưng Hứa Xương sơ định, Dương Buru, Đồng Thừa cùng Tào Tháo đều là không rất hợp, Tào Tháo quyết không dám đại quân ra hết, chủ công bằng vào Hạ Bi thành phòng, theo thành mà thủ, Tào Tháo nhất định khó có làm, chỉ cần chờ Toàn Tiều vừa vỡ, đại quân điều quân trở về trợ giúp, Tào tặc tất nhiên vô công nhĩ phản. "

Cái này tương đương với không có kế sách rồi? Ngô Lập Nhân có điểm không bình tĩnh, muốn cho hấn mạnh mẽ chống đỡ lại Tào Tháo tấn công ngay mặt, không cần phải nói, độ khó cũng rất lớn, hấn không có một chút lòng tin.

Đến Ngô Lập Nhân không nói chuyện, Vương Thủ Nhân cười cười, "Chủ công chớ buồn! Tào Tháo ở trong triều lấy thủ đoạn cường ngạnh tẩy rửa dị kỷ, nếu như Tào Tháo đại quân xâm phạm, chủ công phải vài cái mặt thám ở Hứa Xương rải lời đồn: Tào Tháo đem học Lý Quách hai tặc thông thường liền muốn làm phản, bây giờ Tào Tháo thế lớn, thiên tử nhất định lòng có không phải nào. Nếu như Hứa Xương trong thành đại thần có dị động, Tào Tháo nhất định tự mình điều quân trở về đàn áp, kia còn có sợ gì từ? "

Ngô Lập Nhân gật đầu, hấn đối với cùng Tào Tháo tức sắp đến đánh một trận không có bao nhiêu lòng tin, nếu như Nhiễm Mẫn cùng Quách Khản đều ở đây, hấn tự nhiên không sợ. Nhưng là bây giờ trong tay chỉ có Triệu Vân một người, toàn lực bạo nổ dưới tóc đều không chống cự nổi Lữ Bố, huống chi còn có Hứa Chử Đỉnh Vi đám này dừng tướng.

"Có thể hay không đem Nhiễm tướng quân tạm thời triệu hồi? " Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ tới cái này chủ ý, tiếp lấy lại chính mình hủy bỏ, "Nhiễm Mẫn Thiết Huyết Thần Kỳ thủ thành cũng không nhiều đại ưu thế, hay là chờ Toàn Tiều thành phá lúc, làm cho hấn tận lực đem Kỳ Tăng Chân chạy tán loạn đại quân tất cả đều tiêu diệt hoặc là bắt tù binh mới là kế lâu dài! Huống hồ hành quân chiến tranh cũng không phải là lực một người. "

"Chủ công, Hạ Bi từ chủ công trấn thủ, lại đem Tông Xác tướng quân triệu hồi, Hạ Bi hiện tại có Thiết Huyết Quân mười lăm ngàn người, quân giữ thành ước chừng một vạn người, còn có còn lại thu xuống đại quân 5000 người, tổng cộng ba chục ngàn đại quân, nhiều hơn nữa Bị lẩn cây lòi thạch, dầu hỏa tên nỏ, như vậy có thể đảm bảo Hạ Bi không mất. "

Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, lấy Quách Khản cùng Vương Thủ Nhân ánh mắt kiên định, hấn gật đầu, "Ta không sợ Tào tặc! Hấn nếu là thật dám đến phạm, định làm cho hấn không chiếm được một tia tiện nghi! "

"Như vậy liền tốt! Chủ công, xin bảo trọng, bọn ta hiện tại liền mỗi người phản hồi! " hai người hướng Ngô Lập Nhân chấp tay cáo từ.

"Bảo trọng! "

Hai người cùng đi đi ra ngoài, Ngô Lập Nhân đứng dậy nhìn theo hai người rồi đi, lúc này chỉ thấy Vương Thủ Nhân bỗng nhiên quay đầu, mặt mang nghi

ngờ mà đi hướng Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân khó hiểu hỏi: "Quân sư còn có cần gì phải dặn? "

"Chủ công, hôm qua chủ công hỏi vấn đề kia, ta khổ tư một lúc lâu, không được kỳ giải, cũng xin chủ Công Minh thị! "

Ha ha ha, thì ra còn đang suy nghĩ một công một vấn đề, Vương Thủ Nhân chuyển gì đều sẽ như vậy tích cực, ước đoán chính mình không nói cho hắn đáp án, hắn biết vẫn muốn xuống phía dưới.

"Dương Minh, vấn đề này kỳ thực rất đơn giản, một công một tự nhiên là tính toán thuật, coi là giả có hiền ngu chi tranh, hiền giả được hai, người ngu nhưng chưa chắc được hai, như vậy, Dương Minh có thể thoái mái hay không? "

Đến Vương Thủ Nhân bưng tỉnh đại ngộ bộ dạng, Ngô Lập Nhân nhất thời buồn cười, "Cái này kỳ thực chính là ta đùa giỡn một cái nhỏ nhỏ xiếc, Dương Tu nhất định suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra đáp án. "

"Chủ công quả nhiên nhạy bén hơn người! Thuộc hạ bội phục! Cáo từ! "

Vương Thủ Nhân đuổi theo Quách Khản, Quách Khản nhỏ giọng nói rằng: "Quân sư có hay không hỏi đáp án? Có hay không này mê là chủ công cố ý làm được làm khó dễ Dương Tu? "

Vương Thủ Nhân lắc đầu, đem Ngô Lập Nhân lời nói một chữ không kém mà nói cho Quách Khản, Quách Khản nghe xong, cũng không nhịn được cười ha ha một tiếng, "Chủ công thật không có người thường cũng! "

Kế tiếp một đoạn thời gian, Trần Cận Nam, Thi Thế Luân không ngừng cùng Dương Tu đàm kinh luận đạo, thảo luận kinh điển, mỗi lần làm Dương Tu muốn đưa ra làm cho Ngô Lập Nhân đi trước Hứa Xương lúc, Trần Cận Nam luôn là lấy "Chủ công tiệc tân hôn người, lại gặp tân niên, há có thể quấy rối " chỉ có không ngừng từ chối. Cứ như vậy Dương Tu ở Hạ Bi phí thời gian một tháng, quyết định cuối cùng tự mình cầu kiến Ngô Lập Nhân, nhưng là Ngô Lập Nhân nhưng vẫn đóng cửa tìm không thấy. Dương Tu lúc này rốt cuộc hiểu rõ Ngô Lập Nhân dụng ý, hắn cắn răng nghiêng lợi mắng: "Ngô Minh! Người lại dám như thế đùa giỡn ta, ta há lại bằng lòng cùng người làm huê! "

Dưới cơn nóng giận, liền đi không từ giả, dẫn dắt tùy tùng liền hướng Hứa Xương đi. Được rồi không đến nửa canh giờ, chỉ thấy từ Hạ Bi phương hướng tới hai trăm kỵ binh, cả kinh Dương Tu toát ra mồ hôi lạnh: Chớ không phải là Ngô Minh muốn giết người diệt khẩu? Không để cho ta chạy về Hứa đó?

Chỉ chốc lát, đội kỵ binh kia liền chắn Dương Tu xa mã trước, Dương Tu từ trên xe đi xuống, kỵ binh kia lĩnh đội chính là Triệu Vân, sắc mặt hắn âm tình bất định hướng về Triệu Vân chấp tay nói: "Không biết Triệu tướng quân đây là ý gì? Chẳng lẽ muốn mưu hại thiên tử đặc sứ hay sao? "

Triệu Vân từ Chiêu Dạ Ngọc Sư Tử trên xoay người xuống tới, cười ha ha, "Thiên sứ từ Hứa Xương đường xa mà đến, phụng mệnh ngợi khen ta chủ, bây giờ cái gì chưa từng mang về, như thế nào cùng thiên tử phục mệnh? Chẳng lẽ làm cho thiên tử tin tưởng người ăn nói suông hay sao? "

Dương Tu vừa nghĩ, nhất thời có chút thẹn thùng, chính mình phụng chiếu mà đến, nhưng cái gì chưa từng có thể mang về, khó tránh khỏi có khi quân chi ngại, lúc này hắn cũng không kịp lại làm dáng, hướng về Triệu Vân thi lễ một cái, "Mời Triệu tướng quân chỉ giáo! "

"Chỉ giáo không dám nhận, nơi này có một phong chủ công tạ triều, mời thiên sứ giao cho thiên tử, như vậy là được báo cáo kết quả công tác, cũng xin Dương tiên sinh mang về! "

Triệu Vân từ trong lòng ngực móc ra Ngô Lập Nhân Biểu Chương, nhét vào Dương Tu trong tay, tiếp lấy phóng người lên ngựa, gào thét một tiếng, nhanh chóng đi.

Lại qua gần một tháng, Dương Tu rốt cuộc trở lại Hứa Xương, khi hắn đem Ngô Lập Nhân tạ triều giao cho Tào Tháo trong tay lúc, Tào Tháo sắc mặt vô cùng không vui liếc mắt một cái Dương Tu, Dương Tu kinh sợ, cũng không dám thở mạnh một cái.

"Đức Tổ một đường cực khổ, trước xuống nghỉ ngơi đi! "

Tào Tháo không muốn làm khó nữa Dương Tu, tuy là Lưu Diệp tiến cử hắn đi sứ, thế nhưng hắn cũng biết Dương Tu một cái người nơi nào Từ Châu rất nhiều trí mưu chi sĩ đối thủ, ngược lại mặc kệ kết quả như thế nào, Tào Tháo đều sẽ quyết tâm đối với Ngô Lập Nhân khai chiến.

"Thừa tướng, có đôi lời không biết không biết có nên nói hay không. " Dương Tu đến Tào Tháo không có trách phạt chính mình, không khỏi cao hứng trong lòng, liền vội vàng nói.

"Ah? Đức Tổ có lời gì nói, không ngại nói thẳng! "

Dương Tu thẳng người lên, lấy tràng thượng mọi người vội vàng ánh mắt, Dương Tu bỗng nhiên có loại sự thỏa mãn cực lớn cảm giác, hắn hắng giọng một cái, hướng Tào Tháo thi lễ một cái, nói tiếp: "Ngô Minh thủ hạ có một đại tướng, có vạn phu không lo chi dũng, chur tướng về sau nếu như gặp phải người này, nhất định phải vạn phần cẩn thận. "

Dương Tu những lời này vừa ra, nhất thời làm cho Tào Tháo thủ hạ chính là võ tướng sắc mặt khó, từng cái khuôn mặt trên viết thật to không vui.

Hứa Chử càng là lòng đầy căm phẫn, lập tức đứng lên, rống to: "Dương Đức Tổ! Người dám coi khinh ta bọn ta! Nhiệm Mẫn chi dũng, ở đây chur vị tướng quân đều từng cùng hắn chém giết qua, há cho người ở đây khẩu xuất cuồng ngôn! "

Chương 182: Quách Phụng Hiếu Di Phòng điều đại quân, Tông Nhữ Lâm luận tướng lĩnh Hạ Bi

Dương Tu mất thấy Hứa Chử phần nộ trong ánh mắt phảng phất bắn ra vô số đạo sát khí, hấn sợ phải mau cúi đầu hướng Hứa Chử bồi tội, nói tiếp: "Cần tướng quân hiền lành! Ta nói giả, không phải Nhiễm Mẫn tướng quân, mà là do người khác. Hấn họ Triệu tên Vân, tự Tử Long, là Ngô Minh thủ hạ khác một thành viên hỗ trợ." "

Mới vừa nói xong, Tào Tháo liền thanh hỏi: "Chớ không phải là Độc Long Sơn cùng Điển tướng quân đại chiến bốn mươi hiệp bất phân thắng phụ chi Triệu Tử Long tử?" "

Điển Vi ở Độc Long Sơn bị tên lạc bắn mù một con mắt sau, trong lòng vẫn đối với lúc đó cùng Triệu Vân đánh một trận canh cánh trong lòng, vừa nghe đến cái này, Điển Vi đắng mà một cái đứng lên, vô cùng không phục nói: "Chủ công! Ban đầu là mặt tướng tiết Trung Phục, cho nên không thể đem hết toàn lực cùng đánh một trận, nếu như lần này gặp lại Triệu Vân, Vi nhất định có thể đem trăm ở dưới ngựa!" "

"Điển tướng quân đừng có kích động! Nhất định sẽ có cơ hội, Đức Tổ nói cũng có vài phần đạo lý, tuy là lúc đó Điển tướng quân nằm ở bất lợi tình huống, người này tất nhiên cũng là một viên mãnh tướng. Được rồi, Đức Tổ người trước xuống nghỉ ngơi đi!" "

Tào Tháo lần nữa hạ lệnh, Dương Tu không dám dừng lại lâu, không thể làm gì khác hơn là hướng Tào Tháo xá một cái, khom người lui ra ngoài.

Dương Tu mới ra đi, Tào Tháo sắc mặt lập tức thay đổi lạnh lùng nghiêm nghị đứng lên, hấn quét mắt tại chỗ văn võ, "Ngô Minh tiểu nhi hành động này hoàn toàn nằm trong dự liệu, không biết Chư công cho là thế nào lúc mới có thể xuất binh, đánh Hạ Bi?" "

Quách Gia đứng dậy, "Liệu trước tiên cơ, mới có thể đánh úp. Ngô Minh tuy là có thể đoán được chủ công biết coi đây là mượn cơ phát binh chinh phạt, thế nhưng hấn tất nhiên lấy vì chủ công biết đến khi Băng Tuyết tan rã khí trời trở nên ẩm áp lúc mới sẽ xuất binh thảo phạt, nếu như chủ công trước giờ xuất binh, Ngô Minh tất nhiên không thể đứng lúc phòng bị, như vậy, có thể chiếm hết tiên cơ." "

"Thế nhưng như hôm nay khí giá lạnh, đường khó đi, làm sao có thể dụng binh? Nếu như đại quân xuất chinh, sĩ khí tất nhiên hạ. Phụng Hiếu hành động này rất là không thích hợp, còn cần tướng thêm suy tư." "

Quách Gia cười cười, "Chủ công có chỗ không biết, mọi việc không thể một lần là xong, từ Hứa Xương xuất binh, tốc hành Hạ Bi tự nhiên quân tâm bất ổn, thế nhưng nếu như trước hướng Trần Lưu, lại dời Quyên Thành, dời Sơn Dương, đại quân bất tri bất giác đến Từ Châu. Đến lúc đó, đã xuân về hoa nở lúc, lại bỗng nhiên binh phát Cử Huyện, một cô phá đi, như vậy là được quân tiên phong nhắm thẳng vào Hạ Bi." "

Nghe xong Quách Gia giải thích cặn kẽ, Tào Tháo mới như ở trong mộng mới tỉnh, vừa cười vừa nói: "Phụng Hiếu nói như vậy rất tốt, rất tốt!" "

Tuân Úc đang muốn tiến lên, bị bên cạnh Tuân Du một cái kéo lại, hấn lắc đầu, ý bảo Tuân Úc không nên khinh cử vọng động.

"Thừa tướng, nếu như chinh phạt Ngô Minh, Bồ nguyên làm tiên phong." "

Lữ Bố đối với Ngô Lập Nhân mới hận, vẫn không có yếu bớt qua, Cao Thuận Tử, càng làm cho hấn đối với Ngô Lập Nhân hận thù rất nhiều, mà gần nhất khi hấn nghe nói, Ngô Lập Nhân cuối cùng muốn kết hôn Điều Thuyền lúc sau, hấn không thể lừa giận trong lòng ngực có thể đem Ngô Lập Nhân chết cháy, mất thấy Tào Tháo lại quyết ý thảo phạt Ngô Lập Nhân, hấn lần nữa đứng dậy xin đánh, nếu là có thể công phá Hạ Bi, nói không chừng còn có thể cùng Điều Thuyền trọng tiếp theo nhân duyên.

"Chính là Triệu Vân, sao làm phiền Ôn Hầu đại giá! Hứa Chử xin đánh, nguyên làm tiên phong!" "

"Hạ Hầu Đôn xin đánh!" "

Tào Tháo đến chứng tướng đều có chiến ý, tự nhiên là về mặt tươi cười, "Chư tướng chớ gấp gáp! Hiện tại chỉ là bình thường thay quân, còn chưa tới đại chiến lúc, ngày khác trên chiến trường, có chư tướng lập công lúc! Làm cho Ngô Minh tiểu nhi thúc thủ chịu trời toàn do chư tướng dùng sức!" "

Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền qua rồi hơn một tháng tuần trăng mật sinh hoạt, rốt cục ở Điều Thuyền Kim Ngọc Lương Ngôn kỹ năng phát động dưới, Ngô Lập Nhân tạm thời cáo biệt ôn nhu chi Hương, cũng lại đạt được một điểm trí khôn đề thăng. Ngô Lập Nhân thật lâu không có kiểm tra đo lường qua mình kỹ năng, vội vã triệu hồi ra hệ thống, "Kiểm tra đo lường tức chủ trước mặt thuộc tính." "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tức chủ trước mặt tứ duy thuộc tính vì vũ lực 92, chỉ huy 50, trí lực 78. Chính trị 46." "

Hiện tại Ngô Lập Nhân xem như là một cái đũng tướng hình nhân tài, nhưng là từ ban đầu xuyên việt tới mưu sĩ thân phận, biến thành bây giờ như vậy một cái đũng tướng, Ngô Lập Nhân cười một cái, lẩm bẩm: Trời mới biết ta đã trải qua chút gì!

Ngô Lập Nhân thu thập tâm tình, phái người đem Tông Trạch mời được châu mục trong phủ, đơn độc triệu kiến hắn.

Tông Trạch hành lễ qua đi, Ngô Lập Nhân đứng dậy đem nghênh đến bên trong trên nệm, cùng nhau ngồi, tiếp lấy liền hỏi: "Nhữ Lâm cũng biết ngô ngày hôm nay tác dụng ý từ?"

"Nhưng vì Từ Châu tai!"

Ngô Lập Nhân cười cười, "Mời Nhữ Lâm chỉ giáo!"

"Lúc đầu thiên tử phái sử dụng, thêm phong chủ công Cửu khanh chức vụ, không phải là làm cho chủ công dẽ vào miệng cọp; chủ công nếu không từ, Tào tặc nhất định hưng binh xâm phạm. Hạ Bi thành hôm nay là Từ Châu trọng yếu nhất, không cho sơ thất, mà nay đô đốc, quân sư đều là chính phạt Viên Thuật tại ngoại. Hạ Bi tuy là Võ có Triệu tướng quân, Tăng tướng quân các loại, vẫn có Trần chủ bộ, Tôn trưởng sử, tuy nhiên lại không đại tướng có thể lĩnh tam quân, không phải đủ để ngăn chặn Tào Tháo hồ lang chi sư, vì vậy chủ công triệu Trạch phải là vì Từ Châu nào nguy." Tông Trạch mặt mày hớn hờ, thẳng thắn nói.

"Ha ha, Nhữ Lâm quả nhiên kiến thức cao minh, Từ Long tướng quân không nói giả. Vậy theo Nhữ Lâm sở kiến, cần gì phải người làm tướng?"

"Người làm tướng, kinh văn Vĩ Vô, mưu dũng song toàn; có thể được người, sao biết được người, có thể người yêu, có thể chế nhân; thiếu thiên thời cơ hội, sát địa lý chi muốn, Thuận nhân cùng tình, tường nào nguy tư thế. Phàm cổ kim chi được mất chữa loạn, trận pháp biến hóa chu đáo chặt chẽ, binh gia chi hư thực kỳ đang, khí giới chi tinh to xảo kém cỏi, không khỏi động thương thức. Như xuân Thu lúc chi Quản Trọng, Tôn Vũ, Lý Mục, hán chi Hàn Tín, Mã Viện, tiểu đội siêu hạng, không đồng nhất mà nói, không khỏi lịch sử, Hiểu binh pháp, biết địa lợi, tinh khí giới." "

Tông Trạch mấy câu nói, lệnh Ngô Lập Nhân cảm thán không thôi, hắn tiếp lấy đứng dậy, hướng Tông Trạch hành một đại lễ, trong miệng xưng tội nói: "Có đại tướng nơi tay mà không được kỳ dụng, khiến cho chi vì chính là bách phu trưởng, thật sự là Minh tội cũng, mời Tông tướng quân thứ tội!"

Ngô Lập Nhân như vậy khiêm tốn lễ độ cũng làm cho Tông Trạch có chút không phải nào, hắn có chút sợ hãi đứng dậy đáp: "Chủ công, mặt tướng há có thể đương đắc đại lễ như vậy, thực sự là chiết sát mặt tướng rồi!"

"Ngô người hầu chưa bao giờ luận xuất thân, duy tân dùng, Tông Trạch tướng quân có đại tướng chi tài, ta liền thêm phong vì đốc quân trung lang tướng, toàn quyền điều phối Hạ Bi hết thủy binh mã, chuẩn bị nghênh chiến Tào Tháo đại quân, không biết Nhữ Lâm có thể nguyện giúp ta?"

Tông Trạch đã từng lực kháng quân Kim, đem lúc đó hoảng sợ như chó nhà có tang triều đại Nam Tống triều đình thành công phủ hộ, đồng thời một lần phản kích thu phục rất nhiều mất đất, mà hôm nay phòng thủ Hạ Bi nhất định không có rất lớn trắc trở. Vương Thủ Nhân cùng Quách Khản kẻ sách, chỉ là khăn thủ là được, nhưng là Ngô Lập Nhân đề bạt Tông Trạch, chính là muốn có thể ở khăn thủ đồng thời có thể đánh ra một lớp phản kích, suy yếu Tào Tháo thực lực, đây mới là hắn mục đích cuối cùng.

Ngô Lập Nhân biết Tông Trạch đích thực năng lực, nhưng là Tông Trạch chính mình cũng là cảm động đến rơi nước mắt, hắn không ngờ tới Ngô Lập Nhân liền cùng mình đàm luận cái này vài câu, liền đem toàn bộ Hạ Bi, thậm chí tài sản của mình tính mệnh giao cho trong tay mình, Tông Trạch trong lòng hơi động, lần nữa hướng Ngô Lập Nhân xá một cái: "Ngày xưa nghe nói chủ công dùng người thì không nghi ngờ người nghi người thì không dùng người, còn không tin lắm, hôm nay gặp mặt, quả nhiên là kế hoạch, mưu lược vĩ đại sự thống trị đứng đầu! Trạch nguyện vì chủ công quên mình phục vụ lực, chỉ nguyện sinh thời, có thể tử hải nhất thống, thiên hạ đại định!"

Tông Trạch trong giọng nói tràn ngập cái này một loại khiến người ta nhiệt huyết sôi trào tinh thần, làm cho Ngô Lập Nhân trở nên chấn động, hắn nhớ tới Tông Trạch kiếp trước lúc, đối mặt không hề tiến thủ lòng triều đại Nam Tống triều đình, trọn đời chỉ khi chưa thù, trong miệng hô lớn "Qua sông! Qua sông! Qua sông!" mà chết anh hùng chi tiếc, trong lòng liền âm thầm hạ quyết tâm: Cuộc đời này sẽ không đi để cho người có này tiếc nuối!

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tông Trạch nguyện vọng lệnh tức chủ dẫn phát cộng minh, phát động lịch sử nhân tài ẩn núp tâm nguyện hệ thống." "

Ngô Lập Nhân đang muốn phát điểm cảm khái, lại bị bỗng nhiên mà đến gợi ý của hệ thống cắt đứt, Ngô Lập Nhân không thể làm gì khác hơn là hướng Tông Trạch nói rằng: "Hạ Bi nào nguy, còn cần Tông tướng quân nhiều hơn vật vạ! Hơi sau ta sẽ triệu tập tam quân tướng sĩ, tuyên cáo Tông tướng quân nhậm mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Ngô Minh ban kiểm châu mục Phủ, Tông Trạch Quải Soái Hạ Bi thành

Tông Trạch vừa mới đi, Ngô Lập Nhân tự vội vàng đem hệ thống triệu hoán đi ra, dò hỏi: "Hệ thống, nhanh lên một chút nói cho ta biết, cái này lịch sử nhân tài tâm nguyện hệ thống là cái gì? "

"Hồi túc chủ, tâm nguyện hệ thống, là chỉ lịch sử nhân tài ở kiếp trước hoặc kiếp này sâu nhất chấp niệm hóa thành một loại niệm lực, khi loại này niệm lực có thể bị túc chủ thành công cảm thụ được, đem phát động nên tên lịch sử nhân tài đối ứng với nhau tâm nguyện nhiệm vụ. Một ngày hoàn thành nên tâm nguyện nhiệm vụ, sẽ tăng tứ duy thuộc tính mỗi bên một điểm, thêm vào tăng ngẫu nhiên thuộc tính một điểm, ngẫu nhiên tăng tự nhiên thọ mệnh 2- 10 năm "

Nghe xong hệ thống lần này phức tạp giải thích, Ngô Lập Nhân đại khái hiểu là chuyện gì xảy ra: Cái này tương đương với trong trò chơi phát động chuyển chức nhiệm vụ hoặc là thức tỉnh kỹ năng thông thường, chỉ bất quá thuộc tính gia tăng so ít, còn có thể khiến người ta tăng thọ mệnh.

"Túc chủ hiểu rất chính xác. " hệ thống cơ giới đáp.

" Tông Trạch tâm nguyện nhiệm vụ là cái gì? Chẳng lẽ là muốn Bản túc chủ thống nhất thiên hạ sao? Nhiệm vụ này chẳng phải là muốn cực kỳ lâu mới có thể hoàn thành? "

"Đúng vậy. "

Ngô Lập Nhân lúc này mới phát hiện, nhiệm vụ này là như vậy gần gài, thiên hạ thống nhất, nhân tài xoát cao tới đâu thuộc tính cũng không dùng.

"Cũng không phải là mỗi người tâm nguyện nhiệm vụ đều là thống nhất thiên hạ, mỗi túc chủ tự hành thăm dò. "

Có chút ít còn hơn không, chỉ là không biết, những người khác tâm nguyện nhiệm vụ đều là cái gì, cũng không biết làm sao phát động. Bất quá hẳn cũng không có thời gian suy nghĩ tiếp nhiệm vụ này hệ thống, đến lượt tay chuẩn bị đem Tông Trạch đỡ lên chính vị rồi.

Hắn quyết định như vậy, người thứ nhất muốn thuyết phục đúng là Hạ Bi văn võ, cho nên hắn đầu tiên làm người ta đem Hạ Bi thành nhất ban trọng yếu văn võ tất cả đều tụ ở châu mục Phủ, chuẩn bị trước mặt mọi người tuyên bố hắn nhậm mệnh.

Quan văn tự nhiên là Trần Cận Nam, Mi Trúc, Tôn Càn, Thi Thế Luân đám người, võ tướng là Triệu Vân, Tang Bá, Tông Xác, Mi Phương, Hoa Vinh đám người, cuối cùng tự nhiên là Tông Trạch, một mình hắn ngồi Ngô Lập Nhân đầu dưới. Ở trong sân, ngoại trừ Triệu Vân nhận thức Tông Trạch, lý giải bản lãnh của hắn bên ngoài, những người khác tự nhiên cũng không biết Tông Trạch là người ra sao.

"Ở đây Chư công tấn đều là ta người tâm phúc, vì vậy ta hôm nay đem đại gia tất cả đều triệu tập đến, là có một việc chuyện trọng yếu tuyên bố. "

Ngô Lập Nhân đi thẳng vào vấn đề, những người còn lại đều đang lẳng lặng nghe, không biết Ngô Lập Nhân muốn nói gì. "Mọi người đều biết, gian tặc Tào Tháo, muốn đồ Từ Châu lâu rồi, mà bên ngoài hiện tại mang thiên tử lấy lệnh chư hầu, giả mạo chỉ dụ vua làm ta độc thân đi trước Hứa Xương, ta không theo chỉ, đem thừa dịp đại quân ta chinh phạt Viên tặc chi tế, khởi binh xâm phạm, Từ Châu lại đem đối mặt một trận đại chiến. "

Ngô Lập Nhân mới vừa nói xong, mọi người cùng nhau nói rằng: "Thề cùng Từ Châu cùng tồn vong! "

"Chư công đều là xã tắc chi thần, rất nhiều là Minh đề bạt Vu không quan trọng lúc, ngộ duy tân cử, biết người mà giới dùng, Chư công đồng lòng cống hiến, mới có thành tựu ngày hôm nay. Hôm nay, ta hướng Chư công giới thiệu một người, tuy là thanh danh không hiển hách, công lao chưa lập, thế nhưng ta cùng với hắn nói chuyện với nhau khoảng khắc, sách tóm tắt được ích lợi không nhỏ, hẳn ngực có thao lược, bụng có lương mưu, đồ đốc Quách Khản đã từng ở trước mặt ta khen ngợi người này, người này chính là Tông Trạch, Tông Nhữ Lâm. "

Nói xong, tay hướng Tông Trạch chỉ một cái, mọi người đi qua, mới biết cái kia ngồi Ngô Lập Nhân đầu dưới người chính là Tông Trạch, đều là hơi nghi hoặc một chút, tiện đà nghị luận âm ỉ. Tông Trạch càng là có chút giật mình Ngô Lập Nhân lời nói, hắn cùng với Quách Khản căn bản không từng quen biết, nhưng là nghĩ lại, cũng đã nghĩ thông suốt Ngô Lập Nhân dụng tâm lương khổ.

Tông Trạch đứng dậy, hướng đại gia có thi lễ, "Tông Trạch gặp qua các vị đồng liêu. "

Ngô Lập Nhân phát phát tay, ý bảo đại gia đều an tĩnh lại, "Ta bây giờ nhậm mệnh Tông tướng quân vì đốc quân trung lang tướng, chư vị có thể có thành kiến? "

Triệu Vân một thân, vốn là biết Tông Trạch bản lĩnh, mà Tông Xác càng là ở thật lâu trước, chợt nghe Ngô Lập Nhân đặc biệt nghe qua Tông Trạch tên, hiện tại nếu Ngô Lập Nhân quyết ý đề bạt, hẳn tự nhiên chút nào không ý kiến; mà Trần Cận Nam, vẫn bội phục Ngô Lập Nhân thức nhân năng, cho nên hắn chỉ là có chút kinh ngạc, cũng sẽ không làm sao phản đối. Mà những người khác, ở phía dưới nhao nhao nghị luận một hồi lâu, cuối cùng mới cùng kêu lên nói rằng: "Bọn ta duy chủ công chi mệnh là từ, tự nhiên không có ý kiến. "

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên về rừng mình, giọng nói biến đổi, cao giọng hô: "Đã như vậy, Tông Trạch tiến lên nghe phong. "

"Có mặt tướng! " Tông Trạch đứng dậy, khom người đáp.

"Phong người vì đốc quân trung lang tướng, toàn quyền phụ trách Hạ Bi thành hết thầy binh mã điều động, cái này là bội kiếm của ta, thấy vậy kiếm giống như ngỏ chỗ lệnh, như có người không tuân, trăm! "

Thốt ra lời này, nhất thời làm cho tất cả mọi người tại chỗ tất cả đều sắc mặt đột biến, Tông Trạch tâm thần chấn động, tiến lên tiếp nhận Ngô Lập Nhân bội kiếm, cao giọng đáp: "Mặt tướng linh mệnh! "

Trần Cận Nam càng là tiến lên một bước, con mắt to tròn, vẻ lo lắng dật vu ngôn biểu, "Chủ công! Hành động này tuyệt đối không thể! "

"Trần chủ bộ, có gì không thể? "

Trần Cận Nam khẩn cầu: "Chủ công đừng người, từ trước đến nay không câu nệ một cách, thuộc hạ không dám có bao nhiêu ý kiến. Chỉ là nếu như đem Hạ Bi thành hết thầy binh mã tất cả đều giao cho Tông tướng quân thủ, thực sự quá mạo hiểm. Há có thể chỉ bằng vào nói bốc nói phét, là có thể ở nơi này khẩn cấp thời kì uy thác nặng như thế mặc cho, Cổ Chi triệu quát, thật là vết xe đổ, mời chủ công nghĩ lại! "

Tôn Cận Mi Trúc các loại cẩn thận người cũng nhất tề nói rằng: "Chủ công xin nghĩ lại "

Ngô Lập Nhân sắc mặt biến thành nộ, "Chư công, từ Minh khởi sự tới nay, sở dụng người nhưng có không thể trọng dụng giả? "

"Không từng có. "

"Mời Chư công Tông tướng quân binh mã điều hành, thủ thành cách, nếu là có quá mức không hợp lý chỗ, ta đây liền lập tức thu hồi nhậm mệnh. "

Lúc này, chỉ thấy Tông Trạch đứng dậy, mắt hồ trung lộ ra một cỗ khí phách tự tin, hướng về mọi người chấp tay nói rằng: "Trạch nguyện lập được quân lệnh trạng, nếu như Trạch điều hành vô chương, dụng binh vô phương, mời trăm thủ cấp! "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Như vậy rất tốt, Chư công nhưng còn có ý kiến. "

Trần Cận Nam dám người lấy Ngô Lập Nhân cùng Tông Trạch tràn đầy tự tin đáng vẻ, chút bất tri bất giác tâm tình nhao nhao bị cuốn hút, "Bọn ta đều là nguyện ý nghe từ Tông tướng quân sai phái! "

"Hào hảo hảo! Ngày mai thao trường điểm binh, mời Chư công đồng tâm hiệp lực, cộng phá Tào tặc! "

Tông Trạch lúc này trong ánh mắt đối với Ngô Lập Nhân tràn đầy cảm kích, hấn làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, Ngô Lập Nhân sẽ như thế tin tưởng mình, đợi mọi người tan hết, Tông Trạch hướng về Ngô Lập Nhân quỳ xuống, hành một quỳ lạy đại lễ, "Chủ công on tri ngộ, Trạch muôn lần chết không thể báo chi! "

Ngô Lập Nhân cười cười, đem Tông Trạch nâng dậy, tiếp lấy thờ dài nói: "Không biết Nhữ Lâm có biết hay không Tào Tháo dưới trướng có dũng tướng Điền Vi, Hứa Chử các loại, này đều có vạn phu không lo chi dũng, còn có nhân trung Lữ Bố danh xưng là Lữ Phụng Tiên. Quân ta chỉ có Từ Long có thể cùng Điền Hứa nhị tướng đánh một trận, mà Lữ Bố làm người có thể địch, Nhữ Lâm cẩn thận ứng đối. "

"Người làm tướng nếu không phải có thể tri kỷ tri bỉ, làm sao dám nói khoác mà không biết ngược? Lữ Bố thiên hạ Vô Song, mặt tướng tự nhiên biết. Quân ta chiếm giữ thủ thành sắc bén, tự nhiên không thể đơn giản ra khỏi thành quyết chiến. Mặc dù Lữ Bố có cái thể chi dũng, cũng đồ lao vô công, hướng hồ đem ở mưu mà không ở dũng, cái dũng của thất phu, cần gì phải đủ sợ tai! "

Tuy là Tông Trạch không có đem Lữ Bố để ở trong lòng, nhưng là hấn lo lắng nhất chính là Lữ Bố, nếu như Lữ Bố lên sân khấu, Triệu Vân cũng bất lực, trong lòng hấn đã nghĩ xong, muốn để cho mình Đại Tứ Hỉ tái xuất giang hồ, làm cho Triệu Tứ Hỉ cho Triệu Vân làm phó tướng, tăng thêm một chút sức chiến đấu.

Ngày thứ hai, Tông Trạch liền hạ lệnh tam quân ở trường tràng tập hợp, sắp tới trung tuần tháng hai, tuyết động đã hòa tan, tứ thủy trung đóng băng mặt sông cũng bắt đầu tan rã, khí trời dần dần trở nên ấm áp, mùa xuân nhanh sắp tới.

Tông Trạch đứng ở giữa giáo trường, trong tay cầm Ngô Lập Nhân bội kiếm, phía dưới văn võ phân loại trái phải hai bên, Tông Trạch đối lại một thân khôi giáp, uy phong lẫm lẫm, tự có một loại khí thế không gian tự uy, làm cho văn võ chư tướng trong lòng âm thầm tán thưởng.

Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm gọi ra hệ thống, "Lại kiểm tra đo lường dưới Tông Trạch, bây giờ lại còn không có kiểm tra đo lường đến kỹ năng, có phải hay không quá thất bại! "

"Tích! Hệ thống lần nữa kiểm tra đo lường, chưa kiểm tra đo lường đến Tông Trạch có kỹ năng! "

Làm sao có thể? Ta đại Tông Trạch là bạch bản?

Chương 184: Tông Trạch Phần Kích điều tướng, Trương Liêu thăm thế hạ trại

"Các tướng sĩ! Ngày hôm nay, ta lấy chủ công lệnh kiểm triệu tập các người, là bởi vì, Từ Châu lại phải đối mặt một nguy cơ lớn, đối mặt một trường kiếp nạn! Là gian tặc Tào Tháo, lại phải lớn hơn cừu xâm phạm "

"Có lẽ có trước đã tham gia năm ngoài Bành Thành trận chiến các huynh đệ, thế nhân đều biết, Tào tặc không chuyện ác nào không làm, hủy ta gia viên, giết ta thân nhân, mà nay, Từ Châu lại phải đối mặt như vậy nguy cơ, chúng ta phải làm gì? Cầm vũ khí lên, chống lại Tào tặc, đảm bảo ta Từ Châu, hộ tống ta thân nhân! "

Tông Trạch âm thanh vang dội ở lớn như vậy trong giáo trường quanh quần, hân đồng thời cầm trong tay lệnh kiểm hướng thiên một lần hành động. Triệu Văn, Tang Bá, Tông Xác các loại võ tướng, cùng nhau cầm lấy vũ khí trong tay, hướng thiên đâm một cái, cùng hô lên: "Đảm bảo ta Từ Châu, hộ tống ta thân nhân! " tâm tình của bọn hắn, trong nháy mắt cảm hoá đến tam quân tướng sĩ, mọi người cùng nhau theo đem vũ khí kinh thiên chỉ một cái, cao giọng hô: "Đảm bảo ta Từ Châu, hộ tống ta thân nhân! "

"Năm ngoài Tào tặc ồ ạt xâm phạm lúc, chủ công binh vi tương quả lúc đã đem Tào tặc giết được đánh toi bồi, Tào tặc đáng sợ sao? " Tông Trạch cao giọng hỏi.

"Không đáng sợ! "

"Không đáng sợ! "

"Không đáng sợ! "

Tướng sĩ cùng kêu lên đáp.

"Ta chủ anh minh, Nhân Đức yêu dân, đội tướng sĩ như huynh đệ, nhìn kỹ bách tính như thân nhân, lúc này chính là đền đáp chủ công, giết địch lập công lúc, các người nguyện ý theo ta giết tặc lập công, danh thùy xanh sử sao? "

"Giết Tào tặc! "

"Giết Tào tặc! "

"Giết Tào tặc! "

Tông Trạch hùng hồn hùng dũng trong giọng nói dường như mang theo một loại không giải thích được thần kỳ lực lượng, bất tri bất giác làm cho tam quân tướng sĩ dĩ nhiên sản sinh một loại không rõ tín nhiệm, Ngô Lập Nhân lúc này cũng có cảm giác giống nhau. Phảng phất lời của hắn, là một loại thuốc kích thích giống nhau, làm cho tất cả mọi người nhiệt huyết sôi trào, làm cho hết thảy tướng sĩ sĩ khí tăng vọt, liền ngay cả này bình thường ôn văn nhĩ nhĩ quan văn, cũng giờ lên thật cao nắm tay, theo mọi người cùng nhau kêu gào.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tông Trạch kỹ năng Phần Kích phát động. Phần Kích -- "Trạch chỉ trung thăm nghĩa khí có lấy chạy bằng khí chỉ, ức tư dân mắt thấy quân phụ chỉ rơi vào tô náo, ai không Phần Kích chỉ tâm tại! " bên ngoài cổ vũ dưới trướng tướng sĩ lúc, có thể làm cho tam quân tướng sĩ sĩ khí tăng vọt, lúc chiến đấu vũ lực + 2, duy trì liên tục ba trận chiến đấu. "

Ngạch tích thân! Đây là toàn bản đồ cường đánh quang hoàn? Quá cho lực a !! Rốt cục đến thủ hạ mình xuất hiện quang hoàn loại võ tướng rồi!

Ngô Lập Nhân hưng phấn trong lòng không so, tuy là lên chỉ có chính là lưỡng điểm võ lực, thế nhưng cái hiệu quả này nhưng là cho bất luận kẻ nào gia tăng, bao quát dưới tay hắn hết thảy tướng lĩnh.

Giả thiết Triệu Văn xuất chiến, cộng thêm vũ khí, tọa kỵ, còn có Triệu Tứ Hi phụ trợ, Triệu Văn toàn lực bạo nổ dưới tóc, sẽ có cùng Lữ Bố sức đánh một trận.

Đang ở Ngô Lập Nhân mặc sức tưởng tượng lúc, chỉ nghe Tông Trạch la lớn: "Triệu Văn nghe lệnh! "

Triệu Văn ngẩng đầu đi ra, hướng Tông Trạch thi lễ đáp: "Có mặt tướng! "

"Lệnh người lĩnh năm nghìn binh mã khải thủ tiểu bá, cho rằng thế đối chọi. Nếu như Tào quân ồ ạt tiến công Hạ Bi, người làm từ phía sau lưng đánh chi, không được sai lầm! "

Triệu Văn nguyên là Tông Trạch thủ trưởng, cái này trong vòng vài ngày, liền bị Tông Trạch ra lệnh, ở người khác tới, cho dù trong miệng không nói, trong lòng nhất định rất có phê bình kín đáo, nhưng mà Triệu Văn lại không có một chút bất mãn, tiến lên tiếp nhận lệnh bài, cao giọng đáp: "Triệu Văn lĩnh mệnh! "

Tông Trạch gật đầu, Triệu Vân như vậy thường thức thân thể to lớn, có độ lượng, đúng là đáng quý.

"Tông Xác nghe lệnh! "

Tông Xác cũng đi hướng Tông Trạch, la lớn: "Có mặt tướng! "

"Lệnh người lĩnh năm nghìn binh mã, đóng ở Hu Di, phái thêm thám tử, điều tra rõ Tào quân đồn cấp lương cho nơi, một có cơ hội, phóng hỏa đốt bên ngoài lương thảo, thiết kế không thể tham công, không thể ham chiến. Nếu không có cơ hội, chờ cật mạnh! "

Tông Xác cũng tiếp nhận lệnh bài, cao giọng đáp: "Tông Xác lĩnh mệnh! "

"Tang Bá nghe lệnh! "

Tang Bá đến Tông Trạch đối với trong quân mọi việc quen thuộc vạn phần, điều phối có độ, trong lòng đã thần phục, nghe được gọi mình, lập tức cũng đi ra, la lớn: "Có mặt tướng! "

"Lệnh người lĩnh binh mã ba nghìn, đi trước Cát Dịch núi, nơi đó từng là Vuơ Thông tướng quân quy thuận phía trước núi Trại chỗ, bên trong có thể đóng quân mấy nghìn binh mã,

Người đến sau, cẩn thận mai phục lên, không thể đi lậu nửa điểm phong thanh, nhưng thấy có lính địch trải qua, là được từ trên núi đủ xông xuống, xung phong liều chết một phen. Ghi nhớ kỹ không thể ham chiến! "

Tang Bá hơi nghi hoặc một chút, nhưng là vẫn tiến lên tiếp nhận lệnh bài, "Tang Bá lĩnh mệnh! "

Ngô Lập Nhân không khỏi đối với Tông Trạch âm thầm bội phục, Tông Trạch đem bài học làm sung túc, cho nên mới phải tự tin như vậy.

"Hoa Vinh, Mi Phuong! "

Hai người cùng đi ra khỏi, la lớn: "Có mặt tướng! "

"Lệnh người hai người khải thủ Hạ Bi thành môn, chinh đồn thành phòng, cẩn thận tuần tra, để phòng gian tế lẫn vào, không được sai lầm! "

Nhị tướng tiếp nhận lệnh bài, cùng kêu lên đáp: "Lĩnh mệnh! "

"Tôn Càn, Mi Trúc, Lữ Vi! "

Ba người cũng ngay sau đó đi ra, "Có thuộc hạ! "

"Lệnh người ba người điều phối lương thảo đồ quân nhu, dẫn người trừ hàng đá lẫn lõi mộc, để phòng thủ thành tác dụng. "

Hai người gật đầu, "Thuộc hạ lĩnh mệnh! "

"Thi Thế Luân nhận lệnh! "

Thi Thế Luân không nghĩ tới mình cũng có thể đang đại chiến trung bị điểm tên, hấn sừng sốt một chút, đi ra, hướng Tông Trạch chấp tay nói: "Có thuộc hạ! "

"Lệnh người hướng bách tính tuyên dụ đại trong chiến đấu cần chú ý chi ti mĩ, lệnh bách tính không nên hoảng loạn, đồng lòng thủ thành, vâng theo mộ binh, hộ tống ta gia viên! "

Đây chính là Thi Thế Luân am hiểu, hấn lúc đầu chủ quản giáo dục, ở Hạ Bi xây dựng Quận học tới nay, lại mở rất nhiều biệt viện, từ Từ Châu rất nhiều bản hần nhà, trung thu học sinh, hấn ở rất nhiều bản hần sĩ tử trong danh vọng tương đương cao, nghe được Tông Trạch quân lệnh, Thi Thế Luân la lớn: "Thuộc hạ lĩnh mệnh! "

Cuối cùng, còn lại Trần Cận Nam lấy Tông Trạch, trong lòng khó hiểu: Hấn vì sao không có cho chính mình hạ lệnh?

Đúng lúc này, Tông Trạch cũng hướng về phía Trần Cận Nam, cười cười nói: "Trần Vĩnh Hoa nghe lệnh! "

Trần Cận Nam thờ phào nhẹ nhõm, đi lên trước đến, "Có thuộc hạ! "

"Trần chủ bộ cùng ta mỗi ngày cần ở trên thành tường quan tâm Tào quân hướng đi, hiệp trợ nơi nào đó để ý việc quân cơ tình báo, tìm và lấp sai sót. "

Trần Cận Nam có chút bất ngờ, liên thanh đáp: "Thuộc hạ lĩnh mệnh! "

"Chúng tướng sĩ mỗi người theo như lệnh mà đi, phá Tào sau đó, lại vì đại gia ăn mừng! "

Đại quân điều phối hoàn tất, Ngô Lập Nhân tâm tình lúc này tốt, đứng dậy đi hướng Tông Trạch, "Nhữ Lâm cực khổ, có công ở, Hạ Bi có thể không

buồn cũng! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên có thám mã báo lại, quân địch tiên phong Hứa Chử Trương Liêu đã phá Lữ Huyện, rồi Hạ Bi chỉ có hơn một trăm dặm.

Nghe được tin tức này, Ngô Lập Nhân chưa phát giác ra có chút giật mình, thất thanh nói rằng: "Làm sao tới nhanh như vậy? "

Tông Trạch nhíu mày một cái, tiếp lấy hướng Ngô Lập Nhân chấp tay nói rằng: "Chủ công chớ buồn! Tuy là Hứa Chử Trương Liêu đã đến, thế nhưng quyết không dám đơn giản công thành, mặt tướng sẽ đi ngay bây giờ làm cho các vị tướng quân gia tăng chuẩn bị, không thể để cho quân địch thám tử cảm thấy được. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, tuy là Tào Tháo đại quân tới đột nhiên, thế nhưng đối mặt Hạ Bi phòng thủ, Trương Liêu cũng chỉ có thể vọng thành than thở, chỉ có thể tạo được một loại chán nản tác dụng.

Lữ Huyện, Tào quân đại doanh.

"Quả nhiên một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm bất Lữ Huyện, vốn nên thừa cơ Bôn Tập Hạ Bi, mặc dù không thể đánh hạ, cũng phải giết Ngô Minh một trở tay không kịp! Văn Viễn vì sao ngăn ta lại? "

Nguyên bản mới vừa bắt Lữ Huyện, Hứa Chử hưng phấn không so, liền muốn lấy năm nghìn Hồ Báo Kỳ Bôn Tập Hạ Bi, nhưng là Trương Liêu lại số chết khuyên can.

"Hứa tướng quân! Chủ công có lệnh, nếu muốn công thành, cần các loại đại quân đến sau, nếu như đơn giản xuất kích, một ngày không thể thủ thắng, sẽ gặp chiết nhục khí, mời Hứa tướng quân mình giám! "

Tào Tháo phái Trương Liêu cho Hứa Chử làm phó tướng, dù cho biết Hứa Chử cái này tính cách dung dễ kích động, cần một cái thật tình mắt người tới phụ trợ hẳn, Trương Liêu tự nhiên cũng minh bạch Tào Tháo dụng ý, cho nên khi Hứa Chử dự định tiến công Hạ Bi lúc, Trương Liêu liền số chết khuyên can.

"Văn Viễn nói cực phải! Vậy chờ đại quân nghỉ ngơi và hồi phục hoàn tất, liền tiếp tục hướng Hạ Bi tới gần, tìm được thích hợp nơi, nào dưới doanh trại, các loại chủ công đại quân đến, sẽ đi công thành. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Tào Nhân kiểm chỉ Hạ Bi, Tông Xác binh ra Hu Di

Trương Liêu hai vạn tiên phong đại quân ở Hạ Bi ngoài thành năm mươi dặm nào dưới doanh trại, mà Hạ Bi thành tham sau khi nghe được tin tức này, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến diễn nghĩa trung, Trần Cung kiến nghị Lữ Bố, thừa dịp Tào quân doanh trại quân đội chưa ổn lúc, nhân cơ hội đánh bất ngờ. Hắn liền muốn thử cùng Tông Trạch nói cái ý nghĩ này.

"Nhữ Lâm, nếu như thừa dịp bên ngoài doanh trại sơ lập lúc, suất quân tập kích doanh trại địch, như thế nào? Biết sẽ không thành công? "

Tông Trạch vừa nghe, lập tức lắc đầu, vẻ mặt nghiêm túc, "Chủ công không thể! Tào quân tuy là mới vừa nào dưới doanh trại, rồi Hạ Bi cũng có năm mươi dặm, quân ta tất cả đều bộ chiến chỉ tốt, thích với phòng thủ, mà không thích với Bôn Tập. Quân địch có năm nghìn tinh nhuệ Hồ Báo Kỳ, lại ngược lại thích với ngoài thành xung phong, quân ta không thể chiến chỉ quân, chỉ ứng với phòng thủ, hiện tại ra khỏi thành thì tất bại. "

Tông Trạch lời nói làm cho Ngô Lập Nhân có chút thẹn thùng, Tông Trạch lời nói quả thực rất có đạo lý, nếu không phải có thể gọi về phân rõ tình thế, liền cho rằng người khác kẻ sách có thể mượn qua tới, chỉ sẽ chết rất thê thảm. Lữ Bố trước đây dưới trướng có kỵ binh tinh nhuệ, Trần Cung kiến nghị đánh lén thì có thể thành công. Mà Ngô Lập Nhân dưới trướng, chỉ có bộ chiến quân, lại một điểm không thích hợp tập kích doanh.

Ngô Lập Nhân không thể làm gì khác hơn là xấu hổ nói rằng: "Tông tướng quân nói cực phải, là ta quá mức sốt ruột. "

Song phương đường như ước định cẩn thận thông thường, đều không có bất kỳ hành động, Trương Liêu chỉ là phái ra thám tử, chung quanh hỏi thăm tình báo.

Qua mấy ngày, Tào Tháo tự mình dẫn năm chục ngàn đại quân, cùng Hứa Chử hội hợp, Trương Liêu tự mình cùng Tào Tháo hội báo quân tình.

"Thừa tướng, bây giờ dò Hạ Bi đại quân bây giờ từ một người tên là Tông Trạch nhân toàn quyền điều phối, bây giờ Hạ Bi thành trận địa sẵn sàng đón quân địch, tới đã sớm chuẩn bị kỹ càng. "

"Tông Trạch là ai? Sao không là Trần Vĩnh Hoa? "

Vì người không biết Trần Cận Nam, tự xưng anh hùng cũng ủng hộ công! Tào Tháo cũng đã nghe qua một câu nói như vậy, hẳn mặc dù không có quá dễ ở trong lòng, nhưng là trong lòng vẫn là muốn cùng Trần Cận Nam trong buổi họp một hồi, không nghĩ tới, hẳn nhỏ nhỏ này tâm nguyện dĩ nhiên không có đạt thành.

"Nghe nói người này nguyên là Ngô Minh dưới trướng một bách phu trưởng, đoạn thời gian trước vừa mới bị Ngô Minh trực tiếp thăng lên làm đốc quân trung lang tướng, toàn quyền phụ trách Hạ Bi tất cả đại quân điều hành. "

Nghe xong những lời này, Tào Tháo tức thì xuất thần ngây tại chỗ, mọi người không biết hẳn Tào Tháo vì cần gì phải phản ứng như thế, Quách Gia nhẹ nhàng hô, "Thừa tướng? "

Lữ Bố bỗng nhiên thật là nhớ nghĩ thông suốt cái gì, cười ha ha một tiếng, "Cái này Ngô Minh tiểu nhi quả thực quá trò đùa, dĩ nhiên lâm thời đổi chủ đem, không nói đến Tông Trạch có phải là thật hay không có bản lĩnh, dưới trướng còn lại tướng sĩ nếu như lòng có không phục, nội loạn nếu bắt đầu, thừa tướng Hạ Bi liền không cần tốn nhiều sức, là được bắt Hạ Bi. Chúc mừng thừa tướng! "

Tào Tháo lắc đầu, vẻ cực kỳ nghiêm túc lấy mọi người, "Phụng Tiên nói như vậy quá mức lạc quan, ngô tuy là chưa bao giờ e ngại Ngô Minh tư thế, thế nhưng có một chút ta lại không thể không bội phục, đó chính là Ngô Minh thức nhân chi rõ ràng. Bây giờ hẳn dĩ nhiên lâm thời đề bạt Tông Trạch, nói vậy Tông Trạch nhất định là có bên ngoài chỗ hơn người. "

"Thừa tướng nói như vậy cực kỳ! Đã nhiều ngày mật tướng quan sát Hạ Bi trong thành tướng sĩ điều hành có cách, thành phòng ngay ngắn có thứ tự, mà ở này cách đó không xa Tiểu Bái, là có Triệu Vân đóng ở, Hu Dị từ Tông Xác đóng ở, ba thành thành thế đối chọi, nếu muốn ồ ạt tiến công Hạ Bi, tất nhiên muốn chia phòng cái khác lưỡng thành cứu viện mới có thể. " Trương Liêu tiếp tục hội báo hẳn nghe được tin tức.

Tào Tháo đi qua đi lại, phảng phất rơi vào trầm tư, mọi người cũng không dám đi quấy rối, chỉ thấy Tào Tháo bỗng nhiên cười, nói rằng: "Văn Viễn nói như vậy, rất hợp ý ta! Hạ Hầu Đôn, dẫn người lĩnh năm nghìn binh mã, ở Hu Dị ngoài thành hai mươi dặm đóng quân, phòng ngừa Tông Xác cứu giúp. "

"Mật tướng lĩnh mệnh! "

"Hứa Chử, người tiếp tục lĩnh năm nghìn Hồ Báo Ky, ở Tiểu Bái ngoài thành mười dặm đóng ở, lấy ngăn cản Triệu Vân. "

Nghe được đề cho mình đi ngăn cản Triệu Vân, Hứa Chử rất cao hứng tiếp nhận quân lệnh.

"Tào Nhân, người suất mười ngàn đại quân tiến công Hạ Bi. "

Tào Nhân cũng chấp tay đáp: "Mật tướng lĩnh mệnh! "

"Truyền mệnh lệnh của ta, còn lại đại quân dời doanh, ở Hạ Bi ngoài thành ba mươi dặm nào doanh cắm trại, ngày mai chuẩn bị công thành. "

Tào Tháo đại quân đến tin tức, truyền đến Hạ Bi trong thành, Tông Trạch liền hạ lệnh, thành cửa đóng kín, không hề thả bất luận kẻ nào xuất nhập. Trên thành tường thủ vệ,

Thời khắc nhìn chằm chằm Tào quân hướng đi, Trần Cận Nam cùng Ngô Lập Nhân đều cùng Tông Trạch cùng nhau leo lên tường thành, xem Tào quân hướng đi.

Tào Nhân suất dưới trướng một vạn Thanh Châu binh, ở Hạ Bi dưới thành trồng trái chỗ phân tán bốn phía, mấy người giờ lên một trận thang mây, chu vi thì một cặp người dùng cái khiên bao quanh, dùng để ngăn cản trên tường thành bay xuống tên lạc. Chỉ thấy Tào Nhân trường thương trong tay chỉ một cái, la lớn: "Công thành! Tiên Đăng tường thành người, thưởng thiên kim, phong Huyện sa! "

Theo nỗi trống âm thanh, Thanh Châu binh bắt đầu tiến hành rồi để một lần dò xét tình công thành. Theo trên thành tường tiến như mưa rơi, mặc dù có cái khiên chống đỡ, cũng có rất nhiều người bất hạnh mà rơi ngã xuống. Thế nhưng không có một người lui ra phía sau, bọn họ biết, nếu như bây giờ lui lại, gặp phải đúng là tướng quân đao kiếm trong tay. Rốt cục có người thành công vọt tới Hạ Bi thành dưới tường thành, đem thang mây thật cao cái lên. Giữa lúc Tào quân tranh tiên khùng hậu bò lên trên thang mây sau đó, chỉ thấy trên thành tường, nặng mấy chục cân tảng đá lớn từ trên trời giáng xuống, hướng nhất Tiên Đăng ở thang mây lên Tào binh nghiêm khắc đập xuống, trong lúc nhất thời, tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt; khí tuyệt Tào binh thì thể, từ thang mây trên hạ xuống, lại đập phải phía sau bò lên trên người, trong lúc nhất thời nhao nhao, Tào binh dường như bánh chèo thông thường, nhao nhao từ thang mây trên lăn xuống. Mà trên thành tường Hạ Bi tướng sĩ, lại có mấy người cùng nhau nâng lên một đại cây lôi mộc, hướng về phía thang mây trên xuyên thành một chuỗi Tào quân, đập xuống, lôi mộc theo thang mây, phảng phất một cái bánh xe nghiền tới. Thương cảm cái này Thanh Châu binh, chỉ có thể thống khổ kêu rên, nhưng cũng vẫn như cũ muốn kiên trì tiếp tục tiến công.

Tào Nhân ở cách đó không xa lấy tấn công thăm trạng, khoe miệng của hẳn không khỏi động khê động, bỗng nhiên hẳn la lớn: "Đánh chuông thu binh! "

Chợt nghe triệt binh ra lệnh Tào quân trong lúc nhất thời có chút không dám tin tưởng, tiện đà như đối mặt đại xá vậy reo hò, cái gì cũng không lo trên mà trở về xong, dưới thành tường để lại rất nhiều thi thể còn có tàn phá thang mây, không có không ai lại đi để ý tới.

Trên thành tường Ngô Lập Nhân thở phào nhẹ nhõm, hẳn lấy Tông Trạch cùng Trần Cận Nam cười cười, "Không nghĩ tới Tào quân dĩ nhiên dễ dàng như vậy đã bị đánh lui! Khổ cực Tông tướng quân cùng Trần chủ bộ rồi! "

Tông Trạch lại vẫn lắc đầu một cái, "Chủ công, Tào quân vẫn chưa dùng toàn lực, đây chỉ là dò xét tính tiến công, trước sau chỉ giằng co nửa canh giờ, tử thương tôi đa hơn một ngàn người, chúng ta không thể thư giãn. "

Ngô Lập Nhân tự nhiên cũng minh bạch, thế nhưng chỉ cần chặn tiến công, trong lòng hắn liền hết sức cao hứng, thắng lợi phòng thủ, trong thành tướng sĩ sĩ khí tăng vọt, có gì không thể?

Mà ở Hu Di, làm Tông Xác đến ngoài thành cách đó không xa trú đóng Hạ Hầu Đôn đại quân, trong lòng khẽ thở dài một cái: Tào tặc phái quân tới đây, nhất định là phòng ngừa ta suất quân cứu viện, không biết Tào Tháo lúc nào sẽ ạt tiến công.

Qua không bao lâu, hắn liền nhận được tin tức, Tào Tháo đã bắt đầu ạt công thành.

Tông Xác vỗ bàn một cái, lập tức đứng dậy, hạ lệnh đại quân tập hợp, dưới tay hắn năm nghìn Thiết Huyết Quân sớm đã chờ xuất phát, Hu Di thành cửa vừa mở ra, đại quân liền hướng về Hạ Hầu Đôn doanh trại xông tới giết.

Hạ Hầu Đôn sau khi nhận được tin tức, lập tức tổ chức thủ hạ đại quân, nghênh hướng Tông Xác Thiết Huyết Quân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tông Xác cùng dưới quyền Thiết Huyết Quân chịu đến Tông Trạch Phần Kích ảnh hưởng, vũ lực + 2, Tông Xác trước mặt vũ lực giá trị đề thăng tới 97. "

Lưỡng quân đánh giáp lá cà, tiếng reo hò tiếng chém giết, tràn đầy toàn bộ Bình Nguyên, Hạ Hầu Đôn dưới quyền đại quân cũng là tinh nhuệ chi sư, cho nên mặc dù đối mặt với vũ lực + 2 quang hoàn hiệu quả Thiết Huyết Quân, nhưng cũng không thể nào rơi xuống hạ phong. Đúng lúc này, Hạ Hầu Đôn đến rồi loạn quân trong đại sát tứ phương Tông Xác, hắn hô to một tiếng, trường thương trong tay thẳng đến Tông Xác đi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Cương Liệt Hạ Hầu địch Phá Lãng, Liệt Đảm Triệu Vân chiến Hồ Si

Tông Xác mới đến Hạ Hầu Đôn qua đây, không chút hoang mang, ám sát chết một người Tào binh sau, trong tay thương hoa run lên, trường thương liền đón lấy Hạ Hầu Đôn thiết thương đi.

Hai người giao thủ một cái, biết là lẫn nhau võ thuật cũng không yếu, Hạ Hầu Đôn nơi nào nghe qua Tông Xác tên, nhưng là Tông Xác thương pháp lại cùng mình tương xứng, điều này làm cho Hạ Hầu Đôn không cảm thấy kiềm nén vạn phần, mà hai người chiến càng lâu, Hạ Hầu Đôn cảm giác mình áp lực càng lớn. Hai người bắt từ bắt giặc chiến năm mươi hiệp, lúc này Tông Xác lại một lưỡi lê đi qua, Hạ Hầu Đôn vội vã lóc lên, né người sang một bên, suýt chút nữa rơi xuống dưới ngựa, may mắn trường thương trong tay của hắn đề ở mặt đất; lúc này, hắn nương trường thương chạm đất lực, bỗng nhiên khoát tay, đầu thương mang theo một hồi bụi hướng Tông Xác đi. Tông Xác trường thương vừa chuyển, đỡ ra Hạ Hầu Đôn mũi thương, nhưng là, thương trên đầu bụi dĩ nhiên trực tiếp hướng Tông Xác đi. Tông Xác nào sẽ nghĩ tới những thứ này, bụi trong nháy mắt làm cho Tông Xác mắt vô cùng không khỏe, nửa mở nửa khép địa đối với Hạ Hầu Đôn, nước mắt đã không phải tự chủ chảy ra.

Hạ Hầu Đôn thấy thế, mừng rỡ trong lòng: Thực sự là trời giúp ta tru diệt Tông Xác! Vừa nghĩ tới đây, Hạ Hầu Đôn trường thương trong tay liền liên miên bất tuyệt công về phía rồi Tông Xác. Tông Xác như tình huống như vậy dưới, mệt mỏi ứng phó, nhất cá bắt lưu thần, lại bị Hạ Hầu Đôn trường thương đâm tới cánh tay trái. Tông Xác bị đau, quát to một tiếng "A ", đơn tay nắm lấy trường thương ra sức ngăn Hạ Hầu Đôn khí giới.

"Đồ vô sỉ! Ta thề giết ngươi! "

Đúng lúc này, Ngô Lập Nhân chợt nghe một tiếng kêu lên, "Tích! Kiểm tra đo lường đến Tông Xác kỹ năng Phá Lãng phát động -- làm gấp phải tránh trở tình cảnh lúc, vũ lực + 3, chỉ huy + 2, trước mặt Tông Xác vũ lực đề thăng tới 99, chỉ huy đề thăng tới 90. "

Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm thầm nói: Tông Xác rốt cục mở ra kỹ năng, bất quá kỹ năng này càng thích hợp với chỉ huy, chỉ là không biết Tông Xác hiện tại gặp phải khó khăn gì rồi.

Tông Xác lúc này con mắt cảm giác khó chịu đã khôi phục, chỉ là con mắt trải qua tình cảnh vừa nãy, trở nên hồng hồng, Hạ Hầu Đôn thầm nghĩ đến thừa dịp người bệnh đòi mạng người, trường thương lần nữa hướng Tông Xác công tới. Tông Xác nhãn thần lạnh lẽo, đơn tay nắm lấy thiết thương bỗng nhiên vung, dĩ nhiên trực tiếp đem Hạ Hầu Đôn trường thương cho văng ra, tiếp lấy lại lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai đánh úp về phía Hạ Hầu Đôn.

Hạ Hầu Đôn dưới tình thế cấp bách bách thân thể lần nữa ngã ra sau, song lần này hắn không có may mắn như vậy, Tông Xác mũi thương dĩ nhiên từ bộ mặt của hắn lau qua, đem Hạ Hầu Đôn phía bên phải bộ mặt vạch ra một đạo dài vài thốn vết thương, trong nháy mắt một loại đau đớn truyền khắp Hạ Hầu

Đồn toàn thân, Hạ Hầu Đôn cực kỳ tức giận, rống to: "Ngươi muốn chết! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hạ Hầu Đôn ấn dấu kỹ năng Cương Liệt phát động -- làm trong quá trình chiến đấu chịu đến đối thủ thương tổn mà chảy máu lúc, tự thân vũ lực + 3. Trước mặt Hạ Hầu Đôn vũ lực đề thăng tới 98. "

Vừa mới Ngô Lập Nhân còn đang suy nghĩ Tông Xác bây giờ đang ở cùng ai phân cao thấp, hệ thống cái này nhắc tới thì, trong nháy mắt làm cho hắn hiểu được, nghe được cái này kỹ năng, Ngô Lập Nhân trong đầu chỉ có một btm-- bọn chuột nhất, lại dám đá thương ta! Lấy đạo của người trả lại cho người!

Đã từng tam quốc giết trong trò chơi Hạ Hầu Đôn kỹ năng, rốt cục kích phát rồi, trước đây Độc Long Sơn trên Diễm Vi đoạt Hạ Hầu Đôn nhờ tên ăn con người, làm cho Hạ Hầu Đôn cũng mất đi kích hoạt cương liệt cơ hội, mà nay, rốt cục ở Tông Xác công kích phía dưới, thành công kích hoạt rồi.

Hạ Hầu Đôn cùng Tông Xác lúc này lại chiến với nhau, hai người cùng nhau treo màu, thế nhưng Tông Xác bị thương cánh tay trái, lúc này đối với Hạ Hầu Đôn có chút cật lực đến Hạ Hầu Đôn trên mặt sau khi bị thương ngược lại càng chiến càng hăng, Tông Xác biết mình vẫn là coi thường Hạ Hầu Đôn, đến Thiết Huyết Quân cùng Hạ Hầu Đôn Tào quân mỗi bên bị tổn thương, Vì vậy dùng sức ngăn Hạ Hầu Đôn khí giới, hô to một tiếng: "Triệt binh! "

Hạ Hầu Đôn đến Tông Xác rút lui, cũng không đuổi theo, sờ sờ trên mặt mình Thương, hận đến cắn răng nói: "Lần sau ta phải giết ngươi! "

Ngô Lập Nhân lại còn đang suy nghĩ, vì sao trú đóng ở Hu Dị Tông Xác sẽ cùng Hạ Hầu Đôn đánh nhau? Nhất định là Tào Tháo phát hiện, cho nên mới phải chia ngăn trở Tông Xác, như vậy tới, Triệu Vân cũng nhất định gặp phải đồng dạng tình cảnh, nhưng là lại vì sao tìm không thấy Triệu Vân hệ thống kỹ năng nêu lên đâu?

Đang ở Tiểu Bái Triệu Vân, nhìn ngoài thành Hứa Chử năm nghìn Hồ Báo Kỳ, thở dài một tiếng: Lúc này ta nếu ra khỏi thành, thủ hạ bộ chiến chi binh tất nhiên không phải Hứa Chử Hồ Báo Kỳ đối thủ. Nhưng là muốn cứu Hạ Bi, lại tất nhiên muốn đột phá Hứa Chử Hồ Báo Kỳ phong khóa.

Triệu Vân tự nhiên cũng bỏ vào Hạ Bi bị công tin tức, nhưng mà Triệu Vân biết rõ lúc này không thể ra thành, bằng không chẳng những không thể cứu viện Hạ Bi, phản mà rơi vào kết quả toàn quân chết hết.

"Nếu Hạ Bi bị công, Triệu tướng quân sao không theo như Tông tướng quân kẻ sách xuất binh công Tào? "

Thân là Phó tướng Triệu Tử Hi nghe nói Hạ Bi bị công sau đó, nhưng không thấy Triệu Vân phát binh cứu giúp, liền cảm giác có chút không hiểu.

"Tử Hi tướng quân chớ lo! Hạ Bi có Tông tướng quân phòng thủ, phòng thủ kiên cố, há lại có thể nói toạc liền phá, mà Tiểu Bái ngoài thành trú đóng năm nghìn Hồ Báo Kỳ rõ ràng cho thấy vì ngăn trở bọn ta lối đi, lúc này nếu như đơn giản ra khỏi thành, nhất định đại bại! Tử Hi tướng quân lại nào tâm đợi mấy ngày, sẽ tìm tìm cơ hội biết phá địch! "

"Người làm tướng há có thể sợ chiến tử? Tuy là Tào quân kỵ binh cường thế, nhưng ta Thiết Huyết Quân không phải là bách chiến chi binh, cho dù không thể lấy một chọi mười, cũng có thể lấy một địch ba, tướng quân, mời lấy chủ công nào nguy hiểm làm đầu! "

Triệu Tử Hi lời nói làm cho Triệu Vân rất bất đắc dĩ, nhưng là hắn biết Triệu Tử Hi chỉ là một lòng vì chủ, cũng không tiện chỉ trích hắn, chỉ là tốt nói khuyên nhủ: "Vân chịu chủ công đại ân, há có thể sợ địch mà tránh đánh? Ta tự có diệu kế phá Tào, Tử Hi tướng quân lại buông lỏng tinh thần! Bây giờ còn chưa tới xuất chiến lúc sau, hãy kiên nhẫn các loại sau. "

Đến Triệu Vân một bộ tính trước kỹ càng bộ dạng, Triệu Tử Hi lại nghĩ đến Ngô Lập Nhân đối với Triệu Vân tín nhiệm cùng yêu thích, cũng chỉ đành tuyền trách tin tưởng Triệu Vân, không phải tiếp tục nói nữa.

Đúng lúc này, chỉ thấy Hứa Chử một con chạy như bay đến, hướng về Tiểu Bái trên thành la lớn: "Ta là Đại Hán thừa tướng dưới trướng đại tướng Hứa Chử, nghe nói Triệu Vân tiểu nhi có vài phần bản lĩnh, có dám ra khỏi thành cùng ta đại chiến ba trăm hiệp? "

Triệu Vân ở trên tường thành đến Hứa Chử dĩ nhiên đan kỵ khiêu chiến, trong lòng không khỏi đối với Hứa Chử âm thầm lấy làm kỳ, hắn đã từng nghe Ngô Lập Nhân nói qua Hứa Chử quả thật có vài phần bản lĩnh, liền nghĩ tiếp biết hắn một hồi. Vừa nghĩ tới đây, Triệu Vân liền từ trên tường thành xuống phía dưới, xước bắt đầu Long Đầm Lượn Ngăn Thương, phóng người lên ngựa, mở rộng ra thành môn, dĩ nhiên cũng muốn một người một ngựa xông về Hứa Chử.

"Tướng quân không thể khinh địch, tướng địch dũng mãnh, không thể địch lại được! " Triệu Tử Hi tự nhiên biết Hứa Chử thực lực, trước đây tuy là Nhiệm Mẫn ung dung đánh bại Hứa Chử, nhưng là Hứa Chử thực lực vẫn là đem Triệu Tử Hi rung động thật sâu.

"Tử Hi tướng quân, lại ta cùng với hắn đấu một trận nói nữa không muộn! "

Triệu Vân cười ha ha một tiếng, ruổi ngựa ra, thẳng đến Hứa Chử đi.

Hứa Chử đến Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ lên ngân Khôi ngân giáp Triệu Vân, khí vũ bất phàm, uy phong凛凛, trong lòng không khỏi than thở: Tốt một thiếu niên tướng quân!

Lần trước bị Nhiệm Mẫn chặt đứt đại đao sau, Tào Tháo làm người ta lại bang Hứa Chử chế tạo một bả, tuy là Tào Tháo rất muốn bang Hứa Chử tìm kỹ tài liệu chế tạo một bả tốt hơn khí giới, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn, lại không có tìm được tốt công tượng, đành phải thôi.

Hứa Chử múa trường đao nghênh hướng phi ngựa mà đến Triệu Vân, hai người mới vừa giao thủ một cái, liền người tới ta đi mà thẳng bước đi mấy hiệp.

Chỉ nghe một hồi reo lên tiếng vang lên, Triệu Vân Lượng ngân thương để ở rồi Hứa Chử trường đao, Triệu Vân cười ha ha một tiếng nói: "Hứa tướng quân quả nhiên có vài phần bản lĩnh! "

Hứa Chử cũng cười ha ha một tiếng, "Cũng vậy! Tái đấu trên mấy trăm lần hợp lại nói không muộn! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, vũ lực + 4, chịu đến Tông Trạch Phần Kích ảnh hưởng, vũ lực + 2, Long Đàm Lượng Ngân Thương vũ lực + 1, Chiêu Dạ Ngọc Sư Tử vũ lực + 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 108. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử kỹ năng Hồ Si phát động, vũ lực + 4, trước mặt Hứa Chử vũ lực đề thăng tới 104. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 187: Tào Nhân công thành kiến nghị, Trương Liêu đập chửi trách

Ngô Lập Nhân nguyên vốn còn muốn vì sao trú đóng ở Tiểu Bái Triệu Vân không có động tĩnh, không bao lâu liền nghe được cái này hai tiếng nêu lên: Thì ra Hứa Chử bị phái đến Tiểu Bái bên ngoài phòng bị Triệu Vân.

"Hệ thống, ta không phải làm cho Triệu Tử Hi cho Triệu Vân làm Phó tướng sao? Vì sao Đại Tử Hi kỹ năng không có phát động? "

"Hồi túc chủ, hệ thống kiểm tra đo lường đến trên chiến trường chỉ có Triệu Vân cùng Hứa Chử một mình đấu đấu tướng, Triệu Tử Hi cũng không có theo Triệu Vân tham chiến, có Đại Tử Hi kỹ năng có thể hay không phát động. "

Hai người thật là một mình đấu a? Trách không được không có đề kỳ toàn bộ Triệu Vân trưởng dưới Thiết Huyết Quân vũ lực đề thăng, Triệu Vân tính cách, rất trầm ổn, tuyệt sẽ không dễ dàng ra khỏi thành khiêu chiến Hứa Chử, tám phần mười là Hứa Chử cái này Hồ Si nghe nói Triệu Vân võ nghệ cao cường, liền muốn cùng Triệu Vân đánh một trận, chỉ là tình huống này, hai người vũ lực kém, quyết định Hứa Chử lại lại muốn lần bị đá kích rồi.

Từ lần trước cùng Điển Vi đánh một trận sau, Triệu Vân không còn có gặp phải một cái có thể cùng chính mình thế quân lực địch đối thủ, Hứa Chử dừng mãi, làm cho Triệu Vân mừng thầm trong lòng, cái gọi là kỳ phùng địch thủ, gặp lương tài, đã là như thế. Triệu Vân trong tay Lượng Ngân Thương đem thương pháp của mình cho thấy không có gì sánh kịp uy lực, Hứa Chử tuy là lực lớn, nhưng là Triệu Vân lại như cũ có thể đủ hấn tinh diệu thương pháp ung dung ngăn cản, trái lại Hứa Chử, lúc đầu đao pháp của hắn liền so không được Triệu Vân, phương diện tốc độ càng là chậm Triệu Vân rất nhiều, ở Triệu Vân sắc bén vô cùng thương trong gió, Hứa Chử chỉ có thể bằng vào bản năng đi ngăn cản, hai người chiến ba mươi hiệp, Hứa Chử cũng đã đỡ trái hơ phải, cực kỳ nguy hiểm.

Hứa Chử tự biết không địch lại, liền trường đao ra sức ngăn trở Triệu Vân Lượng Ngân Thương, trong miệng hô: "Triệu tướng quân thương pháp tinh diệu, ta không bằng cũng! Sau này trở lại lãnh giáo! "

Nói xong, lập tức quay đầu ngựa lại, thúc ngựa hướng doanh trại trung chạy trở về. Triệu Vân cười cười, cũng không có đuổi kịp, tiếp lấy trực tiếp thăng trở lại Tiểu Bái trong thành. Triệu Tử Hi ở trên thành tường quan chiến, lần trước Triệu Vân cùng Điển Vi đại chiến lúc, hắn không có đến, lần này đã từng đến Triệu Vân khuất nhục Hứa Chử sau, không khỏi đối với Triệu Vân phát ra từ nội tâm bội phục, mặc dù không như Nhiễm Mẫn thông thường, nhưng là lại cũng là ở Ngô Lập Nhân dưới trướng gần với Nhiễm Mẫn đệ nhất nhân.

"Triệu tướng quân quả nhiên võ nghệ trác tuyệt thương pháp như thần, thật là làm thuộc hạ bội phục vạn phần! "

Triệu Tử Hi đón lấy Triệu Vân tiến đến, hướng Triệu Vân chấp tay khen.

"Tử Hi tướng quân quá khen! Hứa Chử quả thật có vạn phu không lo chỉ dũng, chur tướng nếu như gặp phải, cắt không thể địch lại được. "

Triệu Vân tuy là đúng trọng tâm mà đánh giá rồi Hứa Chử, nhưng là trải qua một trận chiến này, Hứa Chử lại đối với Triệu Vân võ nghệ bội phục vạn phần, hắn trở lại trong quân, không khỏi nói với mọi người: "Triệu Tử Long thật hổ tướng cũng! Ta không bằng hắn, chur tướng nếu như chiến trường tương phùng, không thể cậy mạnh, mọi người đánh hội đồng, mới có cơ hội đánh bại hắn. "

Hứa Chử lời nói, làm cho Tào quân liên can quan tướng không khỏi sinh ra hàn ý trong lòng, làm cho ngay cả được xưng Hồ Si Hứa Chử dĩ nhiên có kính nể không thôi nhân, bọn họ tại sao lại biết là đối thủ.

"Bất quá ta Hồ Báo Kỳ là thiên hạ kỳ binh tinh nhuệ, quân địch trưởng dưới không ai có thể ngăn cản, nếu như Triệu Vân dám can đảm ra khỏi thành, nhất định phải bọn họ hữu khứ vô hồi. Chỉ là chúng tướng đã nhiều ngày phải cẩn thận tuần phòng, đề phòng Triệu Vân thừa dịp lúc ban đêm đánh lên. "

Mệnh lệnh này là Tào Tháo trước khi đi đặc biệt đã phân phó, Hứa Chử tự nhiên không dám quên, mọi người cùng kêu lên tuân lệnh.

Đến rồi ngày thứ hai, Tào Nhân lần nữa tổ chức đại quân công thành, chỉ bắt quá lần này đại quân cũng chỉ là vọt tới phân nửa. Liền bỏ vào Tào Nhân rút quân mệnh lệnh, lui lại sau, lại lại cùng nhau reo hò, phẳng phất chân chính ở công thành thông thường, điều này làm cho trên thành tường Ngô Lập Nhân có chút mặc danh kỳ diệu.

"Chẳng lẽ Tào Nhân đánh chủ ý lại là cùng trước đây Viên Sùng Hoán thông thường? "

Năm đó Viên Sùng Hoán dù cho giả bộ công thành, dời đi Hạ Bi Thủ tướng chú ý của, trên thực tế là đập lan nghi tứ nước, đến khi mưa to lúc tối, đào đê xả nước chảy ngược Hạ Bi thành, may mà Ngô Lập Nhân biết diễn nghĩa trung Quách Gia cái này một độc kế, liền trước giờ dự phòng rồi, mới không đến mức tạo thành tổn thất trọng đại.

Tông Trạch gật đầu, "Tào quân hành động này quả thực kỳ quái, có thể lại đánh coi là dẫn nghi tứ nước nước ngập Hạ Bi; chỉ là năm đó Viên Sùng Hoán đi kế này lúc, đã bị chủ công trước giờ đề phòng, Tào Tháo còn có thể sẽ đi kế này sao? Tào quân đang kéo dài thời gian, đến cùng là vì cái gì đâu? "

Tông Trạch cùng Trần Cận Nam không nghĩ Thông, Ngô Lập Nhân tự nhiên cũng không có nghĩ thông suốt, hẳn không còn cách nào thôi diễn Tào Tháo ý tưởng, bây giờ Hạ Bi quyết chiến cùng năm đó Tào Tháo Lữ Bố giữa Hạ Bi chỉ chiến kém nhau quá nhiều, mặc dù nhưng thế giới này thiên hướng với diễn nghĩa trong tam quốc, thế nhưng Ngô Lập Nhân không còn cách nào dùng hẳn năm giữ diễn nghĩa kịch tình để phán đoán Tào Tháo sở tác sở vi.

Trần Cận Nam lại suy nghĩ một chút, có chút không dám chắc nói: "E rằng Tào quân là Hạ Bi thành trì vững chắc, tự biết không còn cách nào công phá, liền như thế giả bộ, có thể không lâu sau Tào quân sẽ gặp triệt binh rồi. "

"Mặc kệ Tào quân như thế nào, chỉ cần bọn ta khản thủ ở thành trì, Tào Tháo tự nhiên vô kế khả thi, bọn ta cắt không thể tự loạn trận cước. "

Đang ở Hu Di Tông Xác, từ lần đầu tiên trùng kích Hạ Hầu Đôn đại quân sau, đánh chết Hạ Hầu Đôn hơn một ngàn người, thế nhưng Thiết Huyết Quân cũng tổn thất gần ngàn người, chính mình tức thì bị Hạ Hầu Đôn đâm trúng cánh tay trái, Tông Xác thấy không xông qua được, liền lệnh cường chế đại quân khản thủ Hu Di, ngồi đợi cơ hội tốt. Đang ở Tiểu Bái Triệu Vân cũng là vẫn án binh bất động, Triệu Tử Hi tuy là vẫn muốn khuyên bảo Triệu Vân, nhưng là đều không ngoại lệ đều bị Triệu Vân không đồng ý.

Tứ thủy bên, Vu Cấm đang mang theo một nghìn đại quân cố gắng xây lấy đê bá, đầu mùa xuân khí trời, vẫn là hết sức giá lạnh, rất nhiều bệnh sù công đến lạnh run, nhưng là quân lệnh như núi, bọn họ bị chọn trúng chấp hành nhiệm vụ này, ai cũng không dám nói không phải.

Kế sách này tự nhiên là Quách Gia nói lên, tuy là Tào Tháo lấy Viên Sùng Hoán nước ngập Hạ Bi thất bại ví dụ đưa ra nghi vấn, thế nhưng Quách Gia lại như cũ kiên duy trì ý kiến của mình.

"Nước ngập Hạ Bi mặc dù không có thể giúp thừa tướng một lần hành động công phá Hạ Bi, nhưng là lại có thể cho Hạ Bi thành phòng chịu đến ảnh hưởng cực lớn, bách tính nếu như lại gặp này khó, dân tâm cũng sẽ dao động. Đối với này sau công thành tự nhiên có lợi mà vô hại. "

Vu Cấm đại quân trải qua mấy ngày nỗ lực rốt cục đem đê bá xây tốt, liền lưu lại hai trăm người phòng thủ, mình thì trở về hướng Tào Tháo phục mệnh.

"Hồi thừa tướng, tứ thủy đê bá đã xây tốt, đợi lát nữa mấy ngày chứa nước, liền có thể xả nước yểm thành. "

Tào Tháo thoả mãn gật gật đầu, "Văn Viễn ở Nghi Thủy bờ cũng đã xây tốt đê bá, chỉ chờ chứa nước hoàn thành, lưỡng bá cùng nhau xả nước, Ngô Minh cho dù chuẩn bị lại đầy đủ, cũng muốn làm cho Hạ Bi ném thủ hồng thủy này oai. "

Nhưng mà, giữa lúc Tào Tháo cùng chư tướng cùng nhau trò chuyện bắt diệp nhạc hồ lúc, bỗng nhiên một còi khoái mã báo lại, vọt tới trong đại trướng, "Báo thừa tướng, Nghi Thủy bên bờ xây đê bá bỗng nhiên xuất hiện vỡ, chúng quân sĩ chưa lưu tâm, trong một đêm, đê bá toàn hủy, mời thừa tướng định đoạt! "

Tào Tháo nghe xong, vẻ biến đổi, bỗng nhiên đứng dậy, trong ánh mắt tràn đầy bất khả tư nghị, "Cái gì? Người nói cái gì? "

"Nghi Thủy đập lớn đã hủy, mời, mời, thừa tướng, định đoạt! "

truyền tin binh bị Tào Tháo phản ứng hù dọa, áp ứng lập lại hết mới vừa nói.

Lúc này, một bên Trương Liêu càng là nhân thần phức tạp, hẳn vạn vạn không nghĩ tới biết xảy ra chuyện như vậy, đập lớn xây thật là không có một ngày, dĩ nhiên cũng làm xuất hiện loại tình huống này, thân là Nghi Thủy đập người phụ trách, hẳn nhất thời cảm thụ được đến từ Tào Tháo tức giận.

"Thừa tướng bớt giận! Nghi Thủy chỉ bá, mặt tướng tự mình tham dự tu kiến, tuyệt sẽ không xuất hiện lớn như vậy lỗ thủng, không biết trong đó chỗ đó có vấn đề. "

Tào Tháo lắc đầu, lấy thành hoàng thành khùng Trương Liêu, Tào Tháo thở dài một hơi, "Văn Viễn, hoặc là người không quen việc này, tình hữu khả nguyên, thế nhưng người không thể như này tham công sát ruột, làm việc quân cơ đại sự, ta cũng đảm bảo người không được, lần này tạm thời quên đi, người lại lên, chính mình tỉnh lại một cái. "

Tiếp lấy hẳn lại hướng Vu Cấm nói rằng, "Nếu tứ thủy chỉ bá không lừa bịp, Văn Tắc cực khổ nữa dưới, đi suốt đêm đến Nghi Thủy, một lần nữa đập! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: thủy quỷ lại hủy nghi tứ bá, Lưu Diệp vào hiến phích lịch xa

Vu Cẩm nghe được Tào Tháo nói như vậy, vẻ vui vẻ, liền vội vàng tiến lên một bước, lớn tiếng đáp: "Mặt tướng linh mệnh! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên lại một cái truyền tin binh lớn tiếng hô "Cấp báo, quân tình khẩn cấp ", lão đảo vọt tới nghị sự lầu lớn bên ngoài.

Tào Tháo làm hấn sau khi đi vào, Vu Cẩm một, không khỏi lấy làm kinh hãi, người nọ đứng là mình ở lại Tử Thủy đập lớn truyền tin binh, Vu Cẩm vội vàng hỏi: "Có chuyện gì quan trọng, mau mau báo tới! "

"Báo thừa tướng, tướng quân! Tử Thủy đập lớn, không biết làm sao, xuất hiện chỗ thùng, trong một đêm, đề bá hủy hết, bọn ta cũng không có phát hiện có thể người tới gần quá lớn bá, mời thừa tướng định đoạt! "

Nghe xong tin tức này, Tào Tháo lập tức trở nên dường như quả cầu da xì hơi, hấn lắc đầu, lại vẻ mặt vẻ giận dữ mà lấy không biết làm sao Vu Cẩm, Vu Cẩm lập tức quỳ xuống thỉnh tội nói: "Thừa tướng tha mạng! "

Tào Tháo dùng tay chỉ Vu Cẩm, hận thiết bất thành cương nói rằng: "Văn Tắc a Văn Tắc, người để cho ta nói như thế nào người mới tốt! "

Dưới con thịnh nộ Tào Tháo, không người nào dám đi tiếp xúc cái rủi ro này, lúc này, chỉ có Quách Gia chau mày đi ra, hấn hướng Tào Tháo chấp tay nói rằng: "Thừa tướng, nếu như một chỗ đề bá xảy ra vấn đề, còn còn có thể lý giải, hai nơi đề bá cùng nhau xảy ra vấn đề, chỉ sợ trong đó có ẩn tình khác a! "

Tào Tháo lại lắc đầu, "Ta như thế nào sẽ không nghĩ tới, chỉ là vừa mới vừa truyền tin binh cũng nói, vẫn chưa phát hiện có người khả nghi tới gần, cũng không phải có người ý định ý định phá hư, chẳng lẽ có thủy quỷ sao? "

Tào Tháo mới vừa nói xong, dường như bỗng nhiên ý thức được cái gì, nhần thần dường như tràn đầy hồi ý, "Chẳng lẽ thật là Ngô Minh phái người từ dưới nước phá hư hay sao? "

Quách Gia gật đầu, "Việc này vô cùng có khả năng! Chủ công có thể phái Trương tướng quân cùng Vu tướng quân phân biệt đi trước lương mà điều tra, nếu là thật có người có ý định hủy hoại, cũng tốt đem bắt giữ hoặc là đánh chết. "

"Phụng Hiếu nói như vậy, rất là hữu lý, Trương Liêu, Vu Cẩm, làm người các loại kèm theo người một lần nữa đập, mặt khác lại mỗi người nhiều một nghìn cung nỏ tay, nếu như phát hiện có khác thường, ngay tại chỗ bắn chết. "

Trương Liêu cùng Vu Cẩm nghe nói, không khỏi vui mừng quá đổi, liền thanh nhận lệnh, cùng đi ra khỏi trường bên ngoài.

Trương Liêu dẫn người lần nữa cảm thấy Nghi Thủy bờ, trọng mới đổi một chỗ điểm, trải qua vài cái ngày đêm, rốt cục một lần nữa xây đập thật là lớn. Hấn lần này tự mình đóng ở, làm người ta ngày đêm đất trống, sợ không buông lỏng chút nào cảnh giác.

Một đêm này, Trương Liêu lại tự mình coi chừng, cùng trực đêm tướng sĩ không chớp mắt nhìn chăm chăm đề bá cùng chung quanh mặt nước. Hấn thực sự không tin, trời lạnh như vậy khi cùng nước sông, thật sự có người biết từ dưới nước phá hư đề bá. Nhưng là nếu như không phải như vậy, liền thực sự chỉ có thủy quỷ loại này giải thích, cùng với lẫn nhau so, hấn càng muốn tin tưởng là có người đang làm ma.

Nghi Thủy trung chỉ là thỉnh thoảng truyền tới một điểm nước chảy động tĩnh, thỉnh thoảng xen lẫn một ít Tào quân tướng sĩ nói chuyện với nhau tiếng. So bắt đầu Trương Liêu, bọn họ càng sẽ không tin tưởng có người sẽ ở đây dạng ban đêm lặn xuống trong nước, tuy là trong lòng bọn họ rất có phê bình kín đáo, chỉ là bị chấn nhiếp bởi quân lệnh, không thể không từ.

Lúc này, bỗng nhiên canh giữ ở đề bá chung quanh Tào quân nghe được một róc rách tiếng nước chảy vang lên, lúc đầu bọn họ còn lơ đãng, nhưng là tiếng nước chảy càng lúc càng lớn, bọn họ mới luống cuống, một phía dưới, đập lớn không biết lúc nào sau lại xuất hiện chỗ thùng, Tào quân hoang mang không ngớt, vội vã chạy đến Trương Liêu trước mặt, la lớn: "Trương tướng quân, dường như, dường như đề bá lại xuất hiện chỗ thùng rồi! "

Trương Liêu trong lòng cả kinh, vội vã quát lớn: "Cung nỏ tay chuẩn bị, hướng trong nước bắn cung! "

Tào quân cung nỏ tay hai mặt nhìn nhau, có người nhỏ giọng hỏi: "Tướng quân, không biết hấn là hướng nơi nào bắn cung? "

"Chỉ cần hướng về phía đê bá chu vì mặt nước, tùy ý bắn cung! "

Cung nỏ tay tuân lệnh sau, liền cùng nhau nhắm ngay mặt nước, tên như mưa bắn về phía trong nước. Nhưng mà dù sao cung tiễn uy lực thông thường, gặp phải nước sông trở lực cùng sức nổi, cây tên bắn không đến hai trượng bao sâu liền đã vô lực, nhao nhao nổi lên mặt nước. Mọi người cũng không biết đến cùng bắn tới cái gì không có, chỉ là liều mạng không ngừng bắn cung.

Mà Trương Liêu lập tức dẫn người cùng cố đê bá, giữa lúc Tào quân cuồng quít tu bổ chỗ thùng lúc, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ, toàn bộ đập lớn phảng phất Sơn Băng Địa Liệt thông thường, ầm ầm sụp đổ. Trương Liêu sắc mặt khó mà lấy mấy ngày cực khổ thành quả lần nữa hủy hoại chỉ trong chốc lát, trong lòng cuồng nộ không ngớt mà hét lớn một tiếng: "Rốt cuộc là người nào! "

Đang mù quáng bắn cung cung nỏ tay lúc này cũng dừng lại, lấy cực khổ thành công lần nữa đổ nát, nội tâm của bọn hắn cũng là hồng mắt, nhưng là bây giờ bọn họ như trước cũng không biết chuyện gì xảy ra, thậm chí có người thực sự nghĩ tới thủy quỷ khả năng, sợ đến kêu sợ hãi không ngớt.

Đến khi trời sáng ngày thứ hai, Trương Liêu làm người ta dọc theo đê bá, tìm kiếm khắp nơi sợi tơ nhện, dấu chân ngựa, trải qua sưu tầm, rốt cục ở Nghi Thủy hạ du không xa bên bờ sông phát hiện mấy cỗ thi thể, trên thi thể đều ghim mấy mũi tên -- chính là Tào quân mũi tên. Mấy người này hiển nhiên là bị Trương Liêu bộ hạ loạn tiễn bắn trúng bỏ mình, như vậy có thể tưởng tượng được, phá hư đê bá chính là những người này.

Trương Liêu tìm ngàn người tìm vài ngày mới xây tốt đê bá lại bị vài cái không biết tên người một cái liền phá hủy, điều này làm cho Trương Liêu làm sao không nộ, nhưng là mất thấy hấn mạng tới bao bố tử đã dùng xong, cũng vô pháp tiếp tục đắp bờ, cho dù xây công, Trương Liêu tự vẫn cũng không có biện pháp phòng ngừa những thứ này thần xuất quỷ một "Thủy quỷ" phá hư, rơi vào đường cùng, Trương Liêu chỉ xong trở về hướng Tào Tháo phục mệnh.

Đi Từ Thủy đắp bờ chứa nước Vu Cấm tự nhiên cũng gặp phải cùng Trương Liêu một dạng tình huống, hai người cùng nhau đem gặp phải tình huống hồi báo cho Tào Tháo sau đó, Tào Tháo nhưng ngay cả tiếng khen nổi lên Ngô Lập Nhân.

"Không nghĩ tới Ngô Minh thủ hạ lại có như vậy người tài ba, đúng là khó có được! Ngô Minh thức nhân chi rõ ràng, quả thật làm cho người bội phục! "

"Thừa tướng thủ hạ đều là quân phương bắc, không phải tập kỹ năng bơi, Ngô Minh dưới trướng có kỹ năng bơi thật tốt người, cũng chẳng có gì lạ, nếu quân địch như vậy phòng bị, kẻ này sợ là khó thành, chỉ có thể khác đồ thượng sách rồi. " Quách Gia cũng vô cùng tiếc rẻ nói rằng.

Tào Tháo làm sao không biết Quách Gia nói như vậy, hấn hấn thần lúc sáng lúc tối, khiến người ta không biết đến cùng suy nghĩ cái gì, tiếp thờ dài một hơi nói rằng: "Chỉ là Ngô Minh vẫn từ thủ Hạ Bi thành, Hạ Bi thành thành phòng vững chắc, quân ta muốn phá thành nhất định hết sức khó khăn, nếu như kéo dài lâu ngày, cùng lúc đại quân lương thảo đứt đoạn, về phương diện khác, đến lúc đó sau Ngô Minh chính phạt Viên Thuật đại quân phản hồi, bọn ta liền không đường có thể lui. "

Cái này lúc sau, chỉ nghe có người nói: "Thừa tướng chớ buồn! Nào đó hiển một vật, có thể nhường cho Hạ Bi thành ung dung có thể phá. "

Tào Tháo văn ngôn đại hỉ, ngừng đầu một, chính là hành quân trưởng sử Lưu Diệp, "Từ Dương sở hiển vật gì, lại có uy lực này? Mau mau trình lên! "

Lưu Diệp cũng không có lấy ra cái gì, chỉ tiếp tục thẳng thắn nói nói rằng: "Vật ấy tên gọi phích lịch xa, là một loại ném xe đá, hoá trang máy móc khu, có thể đạn phát hòn đá. Chỉ cần ở lắp tốt tảng đá lớn, lệnh tướng sĩ dùng sức kéo di chuyển dây thừng, lại đột nhiên buông tay, hòn đá khoảng khắc liền có thể bay đến hai ngoài trăm bước, hòn đá rơi chỗ có thể đá thương người, lại có thể phá hư trong thành phương tiện, lại có thể kinh sợ quân địch, rồi chậm lại quân địch sĩ khí, có thể nói một lần hành động có nhiều. Nay ném xe đá bởi vì thanh như lời chán, tên cổ phích lịch xa. "

Tào Tháo nghe được Lưu Diệp miêu tả, tự giác vật ấy có thể có tác dụng lớn, nguyên bản xuyên qua trước Lưu Diệp hẳn là ở Dương Châu phụ tá Lưu Huân, bởi Ngô Lập Nhân xuyên qua ảnh hưởng, dĩ nhiên làm cho Lưu Diệp thật sớm từ Dương Châu tìm nơi nương tựa Vu Tào Tháo, càng là đem ở trận chiến Quan Độ mới dâng ra phích lịch xa cái này lúc sau liền hiển đi ra. Nếu như Ngô Lập Nhân biết cái tình huống này, cũng không biết làm thế nào muốn.

"Vật ấy như vậy tinh diệu, đến cùng ở nơi nào? Từ Dương tiên sinh có hay không mang đến? "

Tào Tháo không kịp chờ đợi hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Dương thượng thư gián ngôn trợ Ngô Minh, Ngụy thái giám Nịnh Lợi nói thiên tử

Chỉ thấy Lưu Diệp từ trong cửa tay áo móc ra một phần bản vẽ, đi lên trước chuyển đến rồi Tào Tháo trong tay, "Thừa tướng mời, đây cũng là phích lịch xa bản vẽ, là thuộc hạ ngẫu nhiên gian từ một cái xảo tượng nơi đó có được, chủ công chỉ cần sai người dựa theo bản vẽ kiểu dáng chế tạo là được. "

Tào Tháo nhận lấy, nhấp thần mà lấy, không ngừng gật đầu, tiếp lấy cười lên ha ha, "Ngô được Từ Dương tiên sinh sở hiến phích lịch xa, Ngô Minh tiểu nhi có thể đường sống tử? "

Mọi người đến Tào Tháo bỗng nhiên như vậy hài lòng, tất cả đều chấp tay khen: "Chúc mừng thừa tướng! Chúc mừng thừa tướng! "

"Trương Liêu, Vu Cấm, lệnh người hai người phụ trách thu thập công tượng, điều phối tài liệu, nếu là có nhu cầu cấp bách vật, có thể sai người hướng bốn phía thị trấn bách tính gia trung thu, gia tăng chế tạo gấp gấp phích lịch xa, ta muốn trong vòng mười ngày, làm ra hai mươi cái phích lịch xa đi ra, đúng thời hạn chế tạo hết phích lịch xa cũng có thể lệnh người hai người lập công chuộc tội, lấy đề lần thứ hai đắp bờ hay sao chi qua. "

Trương Liêu Vu Cấm nghe nói sau, liền vội vàng tiến lên nhận lệnh, "Mặt tướng nhất định không có nhục sứ mệnh! "

Hứa Xương,

Từ Tào Tháo đem Hán Đế Lưu Hiệp nghênh đến Hứa Xương sau đó, Hứa Xương là được hấp dẫn rất nhiều sĩ tộc nhân tài nơi, càng là hấp dẫn rất nhiều thương nhân bách tính, trong vòng một năm, Hứa Xương thật to thay đổi đáng đáp, phát triển ngay ngắn rõ ràng, ở Tào Tháo thống trị dưới, bách tính cũng coi như nào ở lạc nghiệp, tuy là Tào Tháo thỉnh thoảng sẽ đối với ngoại dụng binh, Hứa Xương ngược lại cũng vô cùng náo nức.

Hứa Xương trong thành, ở vào Đông Môn không lâu sau, có một nhà tửu quán, bởi vì tới gần thành môn, nam lai bắc vắng người có nhiều ở chỗ này đặt chân nói chuyện phiếm chi khách, lui tới người nối liền không dứt, trò chuyện đề tài, cũng là thiên kì bách quái, thế nhưng cái này đại loạn thế gian, trò chuyện nhiều nhất cũng chính là chinh phạt việc.

"Nghe nói thừa tướng lại tự mình dẫn đại quân chinh phạt Từ Châu Ngô Minh, thực sự là không nghĩ ra, vì sao thừa tướng biết vẫn đối với Từ Châu dụng binh, Từ Châu mục Ngô Minh không phải đang ở chinh phạt Hoài Nam phản tặc Viên Thuật sao? Thừa tướng không nên trước vì Hán thất diệt trừ phản tặc sao? "

Một người mặc áo bào tro, vân du bốn phương thương nhân bộ dáng thanh niên nhân, cùng mấy người ngồi chung một chỗ, nói, hẳn không có tận lực hạ giọng, cho nên chu vi uống rượu người, cũng đều nghe được. Lúc này, bên cạnh vừa đi tới một người trung niên đại thúc, lấy trẻ tuổi kia thương nhân nói: "Tiểu ca, ngươi đây liền không hiểu a !? Nghe nói Ngô Minh ở Từ Châu không nghe thiên tử hiệu lệnh, ý đồ mưu phản, cho nên thừa tướng bắt đắc dĩ mới xuất binh thảo phạt. "

Hắn những lời này mới vừa nói ra khỏi miệng, lại khơi dậy một bên mấy người cực đại bất mãn, lập tức đứng lên mấy người, bọn họ có chút kích động nói rằng: "Ngươi người này thật là không có đạo lý, Từ Châu Ngô sứ quân Nhân Đức tên, bọn ta cũng nghe qua, trung với Hán thất chí tâm, thế nhân đều biết, ngoại trừ Đồng tặc, thảo Viên Thuật, ngày gần đây lại nghe nói phái người đem ngày xưa gian tặc Lý Giác Quách Tỷ tử hình, thiên tử cũng xuống lệnh ngợi khen, tại sao có thể có lòng mưu phản? "

Đại thúc trung niên nghe được mấy câu nói đó, nhất thời có điểm ghen hờn, hắn áp ứng nói: "Ngược lại đây là Tào thừa tướng hịch văn lên tới, cũng không phải ta nói. "

Một bên tuổi còn trẻ vân du bốn phương thương nhân bỗng nhiên cười hắc hắc, hướng về phía mọi người nói: "Theo như ta, tám phần mười là thừa tướng tự mình nghĩ mưu phản, cho nên đã nghĩ diệt trừ dị kỷ, tiên hạ thủ vi cường, thừa dịp Ngô sứ quân chinh phạt Viên Thuật lúc, nhân cơ hội thảo phạt Ngô sứ quân, cứ như vậy, có thể nhất tiễn song điêu. "

Vân du bốn phương thương nhân vừa nói ra khỏi miệng, đã bị ngồi cùng bàn người vội vã che miệng, bọn họ cảnh giác chung quanh rồi, ngữ trọng tâm trường nói rằng: "Tiểu ca ngươi có thể ngàn vạn lần chớ nói mò, họa là từ ở miệng mà ra, ngươi cũng đã biết? Đây nếu là bị người nghe xong đi, tám phần mười là muốn bị bắt được chặt đầu. "

Người trẻ tuổi kia nhưng thật giống như rất không phục nói: "Ta mới không sợ, hẳn Tào Tháo dĩ nhiên muốn mưu phản, còn sợ người ta nói hay sao? Nếu là để cho từ hán gia hại Ngô sứ quân, thiên hạ này nơi nào còn sẽ có thái bình thế giới? "

Lúc này một bên người đều rồi rít vì lời của người tuổi trẻ trong lòng ám sinh bội phục, nhưng là bọn hắn cũng không dám đi phụ họa, chỉ là nhao nhao khuyên lơn: "Thực sự là con ghé mới sanh không sợ hổ! Nơi đây không thích hợp ở lâu, ngươi hay là mau rời đi a !! "

Trẻ tuổi kia vân du bốn phương thương nhân sau khi nghe xong, hừ một tiếng, liền thu thập bao vây ly khai.

Qua vài ngày nữa, lại không ngừng có người ở Hứa Xương trong thành chỗ bắt đồng nghị luận Tào Tháo muốn làm phản tin tức, Hứa Xương ở lại giữ Mãn Sùng mỗi lần dẫn người đi bắt gặp thời sau đều không bắt được, nhưng là căn cứ người trong cuộc miêu tả, tán bộ lời đồn người hình cáo thị, tìm tới khắp thành, nhưng vẫn không tìm được cái này rải lời đồn người, điều này làm cho Mãn Sùng buồn bực không thôi.

Ngày hôm đó, thượng thư lệnh Dương Bưu tiến cung bái kiến thiên tử Lưu Hiệp, làm Dương Bưu nhắc tới Hứa Xương lời đồn lúc, Lưu Hiệp sững sờ một chút, "Việc này có hay không chỉ là lời đồn đãi? Dương công có thể hay không xác nhận việc này? "

Dương Bưu nghe xong Lưu Hiệp nghi vấn, cười ha ha, hẳn hướng Lưu Hiệp chấp tay nói rằng: "Bệ hạ cho rằng, Ngô Minh là hạng người gì? "

Lưu Hiệp suy nghĩ một chút, "Ngô Minh ban đầu ở Viên Thuật dưới trướng, sau lại tính toán giết Đồng tặc, vì nước trừ gian, lại một tâm chinh phạt Viên Thuật nghịch tặc, chính tay đâm Lý Quách hai đầu lĩnh giặc cấp, giải quyết xong trăm l cộc tâm nguyện. Ngô Minh quả thật Đại Hán chi trung thần, xã tắc

chi lương đồng. "

"Đã như vậy, thừa tướng cũng không chinh phạt nghịch tặc mà bình qua thêm với xã tắc chi thần, tuy là hiện tại không lòng mưu phản, kỳ dụng ý nhưng cũng không nói cũng hiểu. Ngày xưa nhân ngôn thừa tướng là trị thể năng thần, loạn thế chi Gian Hùng, ngày nay thiên hạ chư hầu đều nổi dậy, lẫn nhau chinh phạt, trung với Hán thất giả lác đác không có mấy, nếu là để cho từ thừa tướng chinh phạt Ngô Minh, thì thiên hạ lại không như vậy nhân vật anh hùng có thể vì bệ hạ sở dụng, vì vậy mời bệ hạ hạ chỉ đem thừa tướng triệu hồi, thứ nhất có thể giúp bệ hạ bảo hộ hán chi cánh tay đắc lực, thứ hai có thể cho Ngô Minh chuyên tâm thảo phạt Viên tặc. Ban ngày không có hai mặt trời, quốc vô nhị chủ, làm cho Viên Thuật nghịch tặc ngông cuồng như thế xuống phía dưới, hổ thẹn với Đại Hán hướng liệt tổ liệt tông! "

Dương Bưu nói đến chỗ động tình, nướ bọt bay ngang, thậm chí nước mắt đều đi theo chảy ra, Lưu Hiệp đến sau không khỏi sinh lòng cảm khái, hí hửng nói: "Dương công trung thành như vậy vì hán, thật sự là Đại Hán chỉ làm gương mẫu! Chỉ là trầm lo lắng, hiện tại ở trong triều sự vụ lớn nhỏ đều có thừa tướng cực kỳ thân tín chưởng quản, trầm thực sự không tin rằng có thể đem Tào Tháo triệu hồi; nếu là ta hạ chiếu đem thừa tướng triệu hồi, hán nếu không từ, chẳng phải là bị đuổi mà mắc cớ, hoặc là nếu như thừa tướng hồi triều sau, hưng sư vấn tội, trầm thì như thế nào tự xử? "

Dương Bưu lắc đầu thở dài nói: "Bệ hạ! Ngày nay thiên hạ, sụp đổ, nếu như bệ hạ lại như vậy sợ đầu sợ đuôi, như thế nào chấn hưng Hán thất? Bệ hạ đất là thiên tử, thừa tướng mặc dù có lòng không thần phục, cũng không dám đem bệ hạ như thế nào, thừa tướng nếu như làm khó dễ bệ hạ, tự có Đại Hán chi thần vì bệ hạ tiếng nói, mời bệ hạ yên tâm! "

"Tha cho ta lại tự định giá một phen! "

Lưu Hiệp cuối cùng vẫn không có như Dương Bưu mong muốn, hán còn muốn dựa vào lí lẽ biện luận, nhưng là Lưu Hiệp phát phát tay, khiến người ta đưa hán tặng ra ngoài.

Dương Bưu đi rồi, Lưu Hiệp lấy bên cạnh một người tuổi còn trẻ tiểu thái giám, mở miệng hỏi: "Trung Hiền, người cho rằng Dương công sở nói được hay không? "

Cái này tên thái giám tự nhiên là Trần Khánh Chi tiêu diệt Nghiêm Bạch Hồ thế lực sau, hệ thống mạnh mẽ đi ra, thành Lưu Hiệp bên người thân tín thái giám Ngụy Trung Hiền, Ngụy Trung Hiền nghe được Lưu Hiệp gọi mình, phảng phất ở nằm trong dự liệu, hán cười một cái, hướng Lưu Hiệp thi lễ đáp: "Bệ hạ dung bầm! Đương kim thiên hạ đại loạn, chư hầu đều nổi dậy, vô luận là phương nào chư hầu, chỉ cần quyền thế nơi tay, đều khó khăn miễn có lòng không thần phục. Bây giờ Ngô Minh thế lớn, thừa tướng có chút kiêng kỵ không thể tránh được, Viên Thuật tuy là xưng đế với Thục Xuân, kỳ thế tất không thể lâu. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Ngụy Trung Hiền kỹ năng Ninh Lợi phát động. Ninh Lợi -- hình dạng và tính chất phong vĩ đại, ngôn từ Ninh Lợi, bên ngoài hiển nói với kỳ chủ lúc, tự thân trí lực + 2, rồi chậm lại kỳ chủ công trí lực 5 điểm. Trước mặt Ngụy Trung Hiền trí lực đề thăng tới 86, kiểm tra đo lường đến Lưu Hiệp tứ duy thuộc tính vì vũ lực 25, chỉ huy 36, trí lực 72, chính trị 41. , Lưu Hiệp đỉnh phong thuộc tính vì vũ lực 25, chỉ huy 42, trí lực 79, chính trị 59. Trước mặt Lưu Hiệp trí lực rồi chậm lại tới 67. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 190: Lưu Hiệp từ gián để vương thuật, Hoa Vinh tiến bản phích lịch xa

Ngô Lập Nhân nghe nói như thế, không khỏi vui bất dĩ, cái này Ngụy Trung Hiền là chuyên hãm hại chủ công sao? Nếu như Ngụy Trung Hiền có thể đầu nhập vào Tào Tháo thì tốt rồi, hãm hại hiền Đế Lưu Hiệp không có ý gì.

Lưu Hiệp tự nhiên cũng không biết Ngụy Trung Hiền có uy lực như vậy, hán nghe được Ngụy Trung Hiền trong lời nói không có cùng kiến giải, liền ngay cả vội vàng hỏi tới, "Trung Hiền có lời gì nói, cứ nói đừng ngại, lời ấy trở ra ngoài cửa, chỉ có tiến trầm tai, tuyệt sẽ không làm cho bên thứ ba biết. "

"Bệ hạ thánh minh! Tuy là Viên tặc là mối họa, thế nhưng hủy diệt ngày không xa, nếu để cho thừa tướng đại quân cùng Từ Châu Ngô Minh lẫn nhau tranh đấu một đoạn thời gian, thì có thể tiêu hao hai người thực lực, cứ thế mãi, chỉ biết đối với bệ hạ có lợi. Cổ Nô thần cho rằng, bệ hạ có thể triệu hồi thừa tướng, thế nhưng không cần làm quá gấp, chậm chút thời gian xuống lần nữa chỉ. Ngày khác thừa tướng trở về nếu như vấn tội với bệ hạ, bệ hạ tự nhiên có thể mang việc này từ chối ở Dương thượng thư trên đầu. Dương gia bốn đời tam công, thừa tướng cũng không dám quá mức làm càn, bệ hạ tự nhiên có thể tọa sơn quan hổ đấu, như vậy mới là thượng sách, đây cũng là từ xưa đến nay để vương cân bằng thuật. "

Ngụy Trung Hiền lần này để vương quyền mưu nói xong, Lưu Hiệp không khỏi liên thanh tán thưởng, hán cảm khái nói: "Trung Hiền chi tài, so triều đình rất nhiều người không ăn bám hạng người cao minh rất nhiều, thật sự là trầm người tâm phúc. Về sau nếu như trầm có thể chấn hưng Hán thất, nhất thống sơn hà, tất sẽ không bạc đãi người! "

Ngụy Trung Hiền nghe xong, vội vã quỳ xuống, "Nô thần tạ ơn bệ hạ đại ân! "

Trương Liêu cùng Vu Cầm phân biệt dẫn người, ở trong vòng mười ngày, đúng hạn chế tạo ra mười đài phích lịch xa, đồng thời phân biệt thi kiểm tra xong tính năng, lại để cho tướng sĩ quen thuộc thao tác cùng không chế sử dụng độ mạnh yếu, Tào Tháo tự mình hiện trường kiểm nghiệm sau rất là hài lòng. Vì vậy làm người ta đem phích lịch xa nhao nhao kéo đến Hạ Bi ngoài thành, chuẩn bị thực chiến diễn luyện một phen. Ở phích lịch xa một bên, thì chất đầy hình dạng không khác nhau lắm về độ lớn tảng đá lớn, tiếp lấy, lại đem phích lịch xa phân biệt từng cái nhắm ngay Hạ Bi thành. Lúc này, trên thành tường thủ vệ sớm phát hiện Tào quân dị thường, vội vã báo cáo Ngô Lập Nhân cùng Tông Trạch.

Tông Trạch cùng Ngô Lập Nhân, Trần Cận Nam các loại lần nữa đi tới trên thành tường, quan vọng Tào quân trong trận này tạo hình kỳ lạ chiến xa, Tông Trạch cùng Trần Cận Nam tự nhiên không biết những thứ kia là cái gì, thế nhưng Ngô Lập Nhân lại đầu tiên mắt liền nhận ra được, hần lúc này thảm kêu một tiếng không tốt: Trách không được Tào Tháo trong khoảng thời gian này đều là đánh nghi binh, nguyên lai là đi tạo loại đại sát khí này rồi! Đây không phải là Lưu Diệp ở trận chiến Quan Độ mới hiện phích lịch xa sao? Sao bây giờ liền xuất hiện? Phích lịch xa không thể nghỉ ngơi là vũ khí lạnh thời đại đại pháo a, điều này khiến người ta như thế nào ngăn cản?

Tông Trạch đến Ngô Lập Nhân sắc mặt trở nên khó, liền vội vàng hỏi: "Chủ công chứ không phải là nhận thức loại này vật kỳ quái? "

Ngô Lập Nhân gật đầu, hướng hai người giải thích: "Vật ấy tên gọi phích lịch xa, có thể ném lớn tảng đá lớn, mấy ngoài trăm bước là được phóng ra hòn đá đá thương người, Tào Tháo dùng vật ấy, Hạ Bi thành đem đối mặt tai họa ngập đầu! "

Tông Trạch nghe xong, vẻ trở nên ngưng trọng, hần rất nhanh suy tính tất cả tình huống có thể, tiếp lấy hướng Ngô Lập Nhân hỏi: "Chủ công là hay không biết được vật ấy có gì nhược điểm? "

Ngô Lập Nhân cũng không nhớ quá rõ, hần suy nghĩ một chút, không xác định nói: "Phích lịch xa ném đá lòi nói, không thể giống như tên nỏ vậy tính chuẩn xạ kích, còn có chính là mỗi đài xe ném hết tảng đá sau, phải cần một khoảng thời gian một lần nữa nào trang bị, những thứ này coi là nhược điểm sao? "

Tông Trạch gật đầu, "Đã như vậy, phích lịch xa cũng không phải không tính toán có thể phá! "

Ngô Lập Nhân nghe nói, vui mừng quá đổi, liền vội vàng hỏi: "Nhữ Lâm có gì kế sách thần kỳ? "

"Một, phích lịch xa tầm bắn đại khái ba trăm bước, Hoa Vinh tướng quân thần bắn, nếu như Khai hai thạch chi Cung, dụng hết toàn lực, cũng có thể bắn tới thao túng phích lịch xa cạnh tướng sĩ, chỉ cần bắn trúng mấy người, phích lịch xa nhất định tức thì không không chế được, chẳng những không thể bắn đến trong thành, sợ là còn có thể thương tổn được Tào quân; thứ hai, mấy người phích lịch xa mỗi lần phóng ra cần thời gian, vậy chỉ cần đến bên ngoài phóng ra lúc, thủ thành các tướng sĩ đều là trốn đi, quân địch nếu là nhân cơ hội công qua đây, lại lệnh tướng sĩ phòng thủ. Các loại Tào quân đánh tới tường thành, phích lịch xa sẽ gặp hại người hại mình, tuy là quân ta biết có thương vong, Tào quân tất nhiên càng biết quân tâm tan rã. "

Tông Trạch nói xong, Trần Cận Nam không tự chủ được gật đầu, dùng mười phần kính nể giọng: "Tông tướng quân cao kiến! "

"Hoa Vinh tướng quân! "

Lúc này cách đó không xa Hoa Vinh nghe tiếng, chạy qua đây, "Tham kiến chủ công, Tông tướng quân, Trần chủ bộ! "

"Ngoài thành này kỳ quái vật dù cho phích lịch xa, Hoa tướng quân có thể hay không bắn trúng phích lịch xa cạnh Tào quân tướng sĩ? " Tông Trạch trực tiếp hỏi.

Hoa Vinh rồi, ở trong lòng đại khái suy nghĩ một chút, tiếp lấy đáp: "Mạt tướng toàn lực phía dưới, hoặc có thể thử một lần! "

Tông Trạch cười ha ha một tiếng, gật đầu, "Hoa tướng quân lại đi bắn đi thử một chút! Nếu là có thể thành công, trận chiến này làm nhớ đầu công! "

Hoa Vinh nghe xong, trong lòng cũng hết sức cao hứng, từ trên lưng cầm lấy hần lưng thạch chi Cung, dựng trên vũ tiễn, ra sức kéo ra, Cung nở đầy như trăng, tiễn đi như lưu tinh, vũ tiễn trực tiếp hướng về trong đó một máy bắn đá một bên một cái Tào quân bay đi, một cái liền bắn trúng một tên trong đó Tào quân bả vai.

Hoa Vinh đến sau, lắc đầu thở dài nói: "Mạt tướng học nghệ không tinh, mời chủ công cùng tướng quân thứ tội! "

Tông Trạch đi tới vỗ phách Hoa Vinh bả vai, cười to nói: "Hoa tướng quân chẳng những vô tội ngược lại có công! Không yêu cầu nhất định một kích bắn chết, nhưng là có thể quấy rối quân địch phóng ra phích lịch xa, dù cho đại công! Hoa tướng quân chính mình cẩn thận, đợi lát nữa quân địch phích lịch xa ném thạch lúc, nhớ kỹ tránh né! "

Hoa Vinh học nghệ không tinh, nhưng ở Tào quân trung kinh khôi sổng to gió lớn! Bọn họ vốn tưởng rằng ở ba ngoài trăm bước hết sức an toàn, nào nghĩ tới, xa như vậy khoảng cách dĩ nhiên có bị quân địch bắn trúng, trong lúc nhất thời phích lịch xa bên cạnh chuyên chở hòn đá cùng phóng ra phích lịch xa Tào quân đều trở nên bất an.

Lúc này Tào Tháo đang ở cách đó không xa, đến tướng địch lại có người bắn trúng mình tướng sĩ, cũng không khỏi thất kinh, "Ngô Minh trong quân lại có như vậy người tài ba? Phích lịch xa kể sách chẳng lẽ lại không thể thành? "

Tào Nhân suy nghĩ một chút, hướng Tào Tháo nói rằng: "Thừa tướng đừng lo! Như vậy thiện xạ người, Ngô Minh trong quân cũng sẽ không có mấy

người, đi cũng chưa chắc có thể bán chuẩn, Ngô Minh trong lòng phải là muốn dùng phương pháp này quấy rầy quân ta, chỉ cần ở mỗi đài phích lịch xa bên cạnh nhiều bố trí mấy người, nếu là có người thương vong, có thể đứng lúc bù vào là được. "

"Tử Hiếu nói rất có đạo lý, vậy liền theo kế hoạch mà làm! Làm cho Ngô Minh kiến thức một phen ta phích lịch xa uy lực! "

Hai mươi đài phích lịch xa chuẩn bị hoàn tất, nhưng mà giữa lúc Tào Nhân chuẩn bị một chút lệnh phóng ra lúc, Tào Tháo lại phát hiện trên thành tường thủ vệ toàn bộ đều núp vào, "Chẳng lẽ cái kia Ngô Minh cũng biết cái này phích lịch xa uy lực sao? Vì sao dường như có chuẩn bị mà đến? Thật là khiến người khó hiểu! "

Phích lịch xa chuẩn bị hoàn tất, Tào Nhân hạ lệnh công thành bộ đội nhao nhao nhấc lên thang mây, lần nữa hướng Hạ Bi thành vọt tới. Theo phích lịch xa bắt đầu phóng ra, tảng đá lớn nhao nhao đập về phía Hạ Bi trong thành, có đập trúng trên thành tường, sinh ra tiếng vang ầm ầm, tường thành cũng bị đập toàn bộ run lên. Mà Hoa Vinh lúc này hướng trong đó một máy phích lịch xa liền tiếp bắn ra ba mũi tên, trong nháy mắt ba gã Tào binh hoặc chết hoặc bị thương, mới vừa kéo đến một nửa phích lịch xa trong nháy mắt thoát ly chương khống, hòn đá trực tiếp hướng về mới vừa chạy cách đó không xa Tào binh đập tới, to lớn hòn đá nhất thời đập ngã rồi vài cái Tào binh, mà bọn họ bắc lên thang mây, cũng tuột xuống, ngăn ngừa hỗn loạn, làm cho phía sau Tào quân không thể làm gì khác hơn là dừng lại bước chân xung phong.

Hoa Vinh bắn hết cái này mấy mũi tên sau, lập tức ở trên tường thành bắt đầu chạy, tìm kiếm mục tiêu kế tiếp, lúc này, trùng hợp có một máy phích lịch xa ném thạch cái vừa mới kéo một điểm, Hoa Vinh bắn trúng Tào binh sau đó, phích lịch xa lên tảng đá kính thẳng rơi xuống, đập trúng phích lịch xa lên máy móc khu, cái này một máy phích lịch xa liền vô luận như thế nào cũng không thể lại động.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 191: Ngô Minh hôn thủ thành, Triệu Vân đêm tập doanh

Tào Tháo lộ khí trùng thiên, chỉ vào trên tường thành chạy khắp nơi động Hoa Vinh hướng mọi người hỏi: "Người này tên họ là gì? "

Chỉ có vẫn tiến công Hạ Bi Tào Nhân mới biết, hần vội vã đáp: "Nghe nói người này tên gọi Hoa Vinh, là Mạt Lăng du hiệp, năm ngoái mới tìm nơi nương tựa Ngô Minh. "

"Ngô Minh đến cùng có thủ đoạn gì, tại sao lại làm cho nhiều như vậy người cam tâm vì hần bán mạng! Ta lần này nhất định phải diệt Ngô Minh, bằng không ngày sau sợ là khó hơn nữa cùng với tranh chấp! "

Tào Tháo thật ở trong lòng kiềm nén, rồi lại không chiếm được đáp án, phích lịch xa tuy là phá hủy một máy, Tào Nhân khiến người ta đem bộ kia phích lịch xa lôi trở về, chuẩn bị tìm người một lần nữa sửa chữa một phen. Lúc này Tào quân công thành đại quân đã sắp đến dưới thành, Tông Trạch ra lệnh một tiếng, thủ thành đại quân nhao nhao xuất hiện ở trên thành tường, bọn họ mạo hiểm bị từ trên trời giáng xuống hòn đá đập óc vỡ toang nguy hiểm, bắt đầu cầm lấy cung tiễn hướng Tào quân xạ kích đi.

Lần nữa về tới ngày đầu tiên công thành tình cảnh, chỉ bất quá sinh ra phích lịch xa ném đá, làm cho Hạ Bi quân cùng Tào quân đều phải tùy thời gấp phải bị thiên ngoại phi thạch ngoài ý muốn đánh trúng nguy hiểm. Hạ Bi đại quân cũng bắt đầu xuất hiện thương vong không nhỏ, bởi Hoa Vinh không ngừng quấy rầy, có chút phích lịch xa càng nhiều hơn lúc sau không thể đập phải tường thành, cũng đã mất đi động lực. Vậy mà mặc dù như thế, Hạ Bi quân coi giữ vẫn bị phích lịch xa lực phá hoại cho chán nản, rất nhiều người có lúc sau đến cự thạch bay tới, dĩ nhiên quên bản năng né tránh, nguyên vốn không nên thương vong từng bước tăng. Lấy đại quân bị phích lịch xa uy lực kinh động đến, Ngô Lập Nhân liền quyết định tự mình đi lên tường thành tham dự phòng thủ, như vậy mới có thể một lần nữa kích khởi đại quân can đảm chí tâm.

Vô luận Trần Cận Nam cùng Tông Trạch khuyên nhủ thế nào, hần đều cự tuyệt. Thứ nhất 92 trụ cột vũ lực cộng thêm Hồ Nha Thương võ lực của thêm được, hần có lòng tin tự bảo vệ mình; thứ hai, hần biết lúc này Hạ Bi quân coi giữ cần mình khích lệ, mới có thể chân chính buông sợ hãi, đánh bại Tào quân, bằng không vẫn tiếp tục như vậy, sẽ gặp hình thành một cái tuần hoàn ác tính.

"Các tướng sĩ, Ngô Minh cùng các người cùng tồn vong! " nói xong trong tay Hồ Nha Thương bắt đầu không ngừng đi tìm may mắn bò lên Tào quân đồng thời giết sạch, thậm chí dùng Hồ Nha đánh bay rồi một tảng đá lớn, cứu một gã sĩ tốt tính mệnh.

Theo Ngô Lập Nhân một tiếng hô to, thủ thành tướng sĩ mới đến chủ công của bọn hần bây giờ lại hôn mạo tên đạn, không tránh nguy hiểm tham dự vào thủ thành chi chiến, bọn họ đều chấn động trong lòng, không còn có vừa mới cái loại này thất kinh cảm xúc, mỗi một người đều anh dũng mà cầm lấy tảng đá, hướng về dưới tường thành ném đi.

Lần công thành này giằng co ước chừng hai canh giờ, tướng sĩ không ngừng tử thương, phích lịch xa cũng dùng hết rồi hết thấy hòn đá, rốt cục làm cho Tào Nhân hạ ra lệnh rút lui, mười ngàn đại quân chết hơn bốn ngàn, mà Ngô Lập Nhân dưới trướng đại quân cũng tử thương vượt lên trước ngàn người, đại đa số đều là bị phích lịch xa đưa tới cự thạch đập chết. Tuy là tử thương cũng không tính nhiều, nhưng là chiến đấu khốc liệt như thế, lại làm cho Hạ Bi

thành thủ quân không khỏi vì thế mà choáng váng. Hoa Vinh ở bắn chết bắn bị thương hiểu rõ không đến Bách phu sau đó, cũng đã mệt mỏi hư thoát, hai tay lại cũng kéo không ra hấn giương cung. Ngô Lập Nhân vội vả khiến người ta đem Hoa Vinh đưa xuống đi, tìm Dược Vương Tôn Tư Mạc giúp hấn xúng chút chén thuốc điều trị thân thể, miễn cho lưu lại cái gì đi chứng.

Mà Tào Tháo, trải qua một trận chiến này, đến Ngô Lập Nhân hôn mạo tên đạn, leo lên tường thành tự mình thủ thành lúc, càng là nhận rõ Hạ Bi thành phòng thủ cường độ cùng Tông Trạch thông binh năng lực, còn hiểu Ngô Lập Nhân vì sao như thế có thể được lòng người.

"Ngô Minh dĩ nhiên không sợ sinh tử, trách không được thủ hạ tướng sĩ cũng như vậy dũng mãnh!" Tào Tháo cảm thán nói.

Quách Gia ra Tào Tháo lo lắng, nhưng mà hấn lại cười ha ha, hướng về phía Tào Tháo nói rằng: "Thừa tướng, Ngô Minh làm như thế quả thật cái đúng của thất phu, làm người chủ già, không biết tích mệnh, sớm muộn gì chết bởi đao kiếm phía dưới, thừa tướng cần gì phải lo lắng!"

Tuy là Quách Gia như vậy nào an ủi, tuy nhiên lại vẫn không có cái biến hấn đối với Ngô Lập Nhân lo lắng, huống hồ một trận chiến này làm cho Tào quân đích sĩ khí càng thêm hạ, "Như vậy công thành, hao binh tổn tướng, lại ảnh hưởng sĩ khí, từ mai, liền chỉ dùng phích lịch xa ném đá, ta cũng không tin, cái này Hạ Bi thành liền công không phá được rồi!"

Tào Tháo mệnh lệnh, Tào Nhân tự nhiên vâng theo, hấn cũng biết,

Một mặt dùng tướng sĩ tinh mệnh chồng chất, cũng không thích hợp, huống hồ, bởi Ngô Lập Nhân tự mình đốc chiến, Hạ Bi thủ thành tướng sĩ sĩ khí như hồng, không có giảm bớt chút nào, lại cường công xuống phía dưới, cũng sẽ không có hành động.

Mà ở Tiểu Bái, Triệu Vân biết được Hạ Bi bị Tào quân dựa vào phích lịch xa cường công sau đó, thấp thỏm trong lòng vạn phần, không biết Hạ Bi có hay không có thể đứng vững phích lịch xa cường công, cuối cùng quyết định, ra khỏi thành đánh lên Hứa Chử đại quân, chỉ cần đánh bại Hứa Chử, lại đánh bất ngờ Tào Tháo đại quân, cứu viện Hạ Bi.

"Tứ Hi tướng quân, tối nay ta đem mang binh tập doanh, cái này Tiểu Bái tạm thời giao cho người tới phòng thủ, ghi nhớ kỹ không thể có mất!"

Triệu Vân ngữ trọng tâm trường cùng Triệu Tứ Hi nói, Triệu Tứ Hi có điểm không yên tâm nói rằng: "Tướng quân là chủ tướng, há lại có thể khinh xuất? Không bằng làm cho mặt tướng suất quân tập doanh, tướng quân tự mình đóng ở Tiểu Bái mới có thể!"

"Không thể! Hứa Chử dũng mãnh, không phải ta không thể địch chi, Tứ Hi tướng quân tuân ta quân lệnh là được, ta hiện đêm liền suất ba nghìn Thiết Huyết Quân ra khỏi thành tập kích doanh trại địch, trải qua những ngày qua bình tĩnh, Hứa Chử đại quân lòng phòng bị đã rơi chậm lại rất nhiều, lúc này ra khỏi thành, định có thể một cổ có thể phá chi. Nếu như có gì ngoài ý muốn, Tứ Hi tướng quân nghìn vạn lần quan trọng hơn thủ Tiểu Bái, không được sai lầm!"

Triệu Vân sắc mặt trở nên lạnh lùng, trong giọng nói tràn đầy làm cho không người nào có thể cự tuyệt cường thế, Triệu Tứ Hi chỉ tốt gật đầu, hướng Triệu Vân chấp tay đáp: "Mong ước Triệu tướng quân mã đến Công Thành, kỳ khai đắc thắng!"

Canh ba vô cùng, khí trời càng là hàn lãnh, Triệu Vân mang theo ba nghìn Thiết Huyết Quân lặng lẽ mở ra Tiểu Bái thành môn, tất cả đều tiểu tâm dục dục hướng về Hứa Chử doanh trại tới gần. Mà Hứa Chử dưới trường Tào quân lúc này tất cả đều ngủ say trong mộng, chỉ chừa mấy người đứng ở trên tháp canh canh gác. Triệu Vân nhẹ nhàng tiếp nhận một cây cung, dựng lấp tên, hướng về phía một cái trên tháp canh Tào quân, buông lỏng tay, chỉ nghe "Sưu" một tiếng, mũi tên rời cung liền chuẩn xác không có lầm không có vào đến rồi lính tuần phòng trong cổ, lính gác liền kêu tiếng cũng không có phát sinh, liền từ trên tháp canh rút xuống, ngay sau đó Triệu Vân liền phát mấy mũi tên, đem vài cái lính gác nhao nhao bắn chết, kế mà mệnh lệnh đại quân phân tán bốn phía, đem Tào quân đại doanh bao bọc vây quanh, chỉ nghe ra lệnh một tiếng, chúng tướng sĩ nhao nhao đem hỏa tên chiếu vào Tào quân doanh trường, hỏa tên dẫn hỏa trường bông, lại đốt tới Hồ Báo Kỵ ngựa, UU thurwww.uukanshu.net trong lúc nhất thời ánh lửa ngút trời, tọa kỵ chạy tứ tán. Triệu Vân hô to một tiếng "Xông lên a! Giết Tào tặc!"

Vì vậy ba nghìn Thiết Huyết đại quân liền reo hò xông về mới vừa từ trong mộng thức tỉnh, mờ mịt không biết phát sinh chuyện gì Tào quân.

Lúc này, Hứa Chử tìm không được thủ hạ chư tướng, đem tìm không được binh, binh lại tìm không được mã, trong lúc nhất thời, Tào quân dường như con ruồi không đầu chạy tán loạn khắp nơi, vừa lúc gặp xông vào Thiết Huyết đại quân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân cùng dưới trường Thiết Huyết Quân chịu đến Tông Trạch kỹ năng Phần Kích ảnh hưởng, vũ lực + 2, sĩ khí vang dội; kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, vũ lực + 3, chỉ huy + 2, Long Đàm Lượng Ngân Thương cùng Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ vũ lực + 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 107, chỉ huy đề thăng tới 92."

Ngô Lập Nhân lần nữa từ trong mộng thức tỉnh, Triệu Vân xông trận rồi? Cái này khuya khoắt chẳng lẽ là tập kích doanh trại địch? Còn là bị người đánh trộm rồi Tiểu Bái? Không biết Hứa Chử thủ hạ là cái gì binh mã, Triệu Vân có thể hay không chiếm được phía. Ngô Lập Nhân hiện tại lại không buồn ngủ, trong lòng hấn không ngừng muốn: Triệu Vân là cẩn thận người, lần này xông trận, nhất định là chuẩn cơ hội, Hứa Chử hấn là không phải là đối thủ của hấn.

Triệu Vân cầm trong tay Long Đàm Lượng Ngân Thương, ngồi xuống Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ, ngân Khôi ngân giáp, ở khắp bầu trời ánh lửa chiếu rọi, dường như thiên như thần, hấn dụng hết toàn lực hét lớn một tiếng: "Ta là Thường Sơn Triệu Từ Long! Các người còn không mau thúc thủ chịu trời!"

Lúc này Tào quân nơi nào sẽ là mang theo vũ lực + 2 quang hoàn Thiết Huyết Quân đối thủ, lại nghe được tới đem dĩ nhiên là đại bại Hứa Chử Triệu Từ Long, không khỏi càng là trong lòng run sợ, một phen xung phong liều chết xuống tới, chết ở Thiết Huyết Quân cùng đại trong lửa Tào quân liền có hai nghìn nhiều, mà Hứa Chử lúc này càng là cáu giận vạn phần, hấn không nghĩ tới trải qua lâu như vậy, Triệu Vân sẽ ở đây cái lúc sau xuất binh tập doanh, hấn nắm lên đại đao, đã nghĩ tìm Triệu Vân liều mạng, lúc này có thân tín vì hấn dắt lấy một con ngựa, la lớn: "Hứa tướng quân, nhanh mau đào mạng a!!

Lưu được núi xanh có ở đây không buồn không có củi đốt! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 192: Hứa Chử Tiểu Bái bên ngoài bại trận, Triệu Vân Xích Vi Sơn trung phục

Hứa Chử trùng điệp "Ai " một cái tiếng, lấy không ngừng tiếng kêu giết Thiết Huyết Quân cùng chạy trốn bốn phía Hồ Báo Kỳ, lắc đầu, cầm lấy đại đao, phóng người lên ngựa, liền hướng ra phía ngoài đột phá vòng vây đi, mới vừa đi chưa được mấy bước, vừa lúc gặp xông vào Triệu Vân, Triệu Vân cười lớn một tiếng, "Hứa tướng quân, biệt lai vô dạng tử! "

Hứa Chử cũng không đáp lời, trực tiếp đại đao như điên vậy hướng về Triệu Vân huy vũ đi, Triệu Vân cười cười, trầm giọng ứng chiến lên.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử kỹ năng Hồ Sĩ phát động, Hứa Chử vũ lực + 4, kiểm tra đo lường đến Hứa Chử Công Liệt kỹ năng phát động, trước mặt vũ lực + 2, trước mặt Hứa Chử vũ lực đề thăng tới 105. "

Triệu Vân nguyên tưởng rằng lại muốn cùng Hứa Chử đại chiến mấy chục hiệp, không nghĩ tới Hứa Chử lúc này vô tâm ham chiến, chiến mấy hiệp, hư hoảng một đao, thừa dịp Triệu Vân Lượng Ngân Thương đem chính mình đẩy lùi cơ hội, giục ngựa trốn chết đi. Triệu Vân nhiệm vụ là đột phá Hứa Chử vây quanh cứu viện Hạ Bì, tự nhiên không đi đuổi nữa Hứa Chử. Hồ Báo Kỳ tọa kỵ lúc này tứ tán chạy tứ tán, Triệu Vân làm người ta bắt được nửa ngày, chớp được hơn ba trăm thất, sẽ tìm đối ứng Thiết Huyết đại quân thay Hồ Báo Kỳ khôi giáp, thì ra Triệu Vân dưới trướng liền có 200 kỵ, cộng lại ước chừng 500 kỵ, Triệu Vân lệnh 500 kỵ đi theo đại quân sau đó, thấy kỳ lạ bình.

Đại quân hơi chút nghỉ dưỡng sức khoảng khắc, Triệu Vân liền hạ lệnh lần nữa hành quân, không bao lâu, đã đến Tiểu Bái đông phương Vi Sơn, Vi Sơn một bên còn có một tòa sơn, tên gọi Xích Sơn, hai tòa núi núi cao đều chỉ không hề đến trăm mét, giữa hai ngọn núi có một mây trướng chiều rộng thông đạo. Giữa lúc Thiết Huyết Quân tốc độ cao nhất tiến lên lúc, chợt nghe Vi Sơn Xích Sơn trên hòa quang sập khỏi, tiếng kêu từ bốn phương tám hướng truyền tới, Triệu Vân thấy trùng mai phục, thế nhưng phía sau Tào quân đánh tới, đã không có đường lui, không thể làm gì khác hơn là nỗ lực về phía trước, Triệu Vân Trường thương chỉ một cái, la lớn, "Thiết Huyết Quân các tướng sĩ, nỗ lực về phía trước, giết hồi Hạ Bì, chủ công tất nhiên tới cứu viện, ta tới đoạn hậu! "

Triệu Vân xung trận ngựa lên trước, đánh tới từ phía sau giết tới Tào quân, dẫn đầu đại tướng, chính là suất lĩnh lính cận vệ Diên Vi, Diên Vi đến Triệu Vân, càng là như mù quang thông thường, giục ngựa nhắm phía Triệu Vân.

"Tích! Kiểm tra đo lường Diên Vi kỹ năng Hiến Thần phát động, vũ lực + 4, Song Thiết Kích vũ lực + 1, Diên Vi trước mặt vũ lực đề thăng tới 106. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, vũ lực + 4, chịu Tông Trạch kỹ năng Phản Kích ảnh hưởng, vũ lực + 2, Long Đàm Lượng Ngân Thương cùng Chiêu Dạ Ngọc Sư Tử vũ lực + 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 108. "

Ngô Lập Nhân nghe được tiếng nhắc nhở này, càng thêm không hiểu rồi, vì sao lại cùng Diên Vi giao thủ, chứ không phải là Tào Tháo đại quân đều đi tiến công Tiểu Bái hay sao? Nếu như vậy, Triệu Vân chẳng phải là nguy hiểm?

Triệu Vân cùng Diên Vi giao thủ lần nữa, cùng lần trước ở Độc Long Sơn tình huống tương phản; Độc Long Sơn trên, Triệu Vân lĩnh quân mai phục Diên Vi, mà hôm nay, cũng là Diên Vi, lĩnh quân mai phục Triệu Vân, Diên Vi nguyên tưởng rằng lần trước là bởi vì bị phục kích, tâm hoảng ý loạn phía dưới, cho nên mới cùng Triệu Vân chiến bình, cuối cùng bị tên lạc bắn mù một con mắt. Nhưng mà lần này, hấn phát hiện, hấn phục kích Triệu Vân sau, Triệu Vân trong tay Long Đàm Lượng Ngân Thương so lần trước còn có uy hiếp, điều này làm cho Diên Vi trong lòng giận dữ không thôi. Nhưng mà Triệu Vân cũng không tâm ham chiến, chiến hơn mười hiệp, một thương cách Khai Diên Vi Thiết Kích sau, xoay người lại liền đi.

"Triệu Vân thất phu, chạy đâu, trở lại cùng nào đó đại chiến ba trăm hiệp! " Diên Vi quát to.

Triệu Vân há có thể biết theo hấn tâm ý, ngồi xuống Chiêu Dạ Ngọc Sư Tử toàn lực chạy nhanh, Diên Vi chỉ có thể ở phía sau truy hô.

Nhưng mà Thiết Huyết Quân còn không có đi rất xa, chỉ nghe xông tới mặt lại có Tào quân ngăn trở lối đi, vượt lên đầu người, chính là đại tướng Trương Liêu cùng Vu Cấm. Hai người tự biết Triệu Vân dũng mãnh, liền liếc nhau tề lực nhắm phía Triệu Vân.

Hai người một người một con trường thương, một tả một hữu hướng Triệu Vân công đi qua, Triệu Vân hét lớn một tiếng, Lượng Ngân Thương máy động lại đây, trong nháy mắt hơn mười đóa thương hoa tán ra, đem Trương Liêu cùng Vu Cấm trường thương tất cả đều đẩy ra, Trương Liêu cùng Vu Cấm tức thì bị chấn đắc hồ khẩu tê dại, trong lòng đều là chấn động: Nay đem quả nhiên dũng mãnh, thương pháp càng là tinh tuyệt, ta không bằng cũng!

Lúc này đứng ở chỗ cao lấy lương quân giao chiến Tào Tháo lấy bên người Quách Gia, Trình Dục, Tuân Du, Tào Hưu, Tào Hồng,

Cùng với binh bại mà quay về Hứa Chử, nhìn không được than thở: "Triệu Vân thật tuyệt thế dũng tướng cũng! Diễn tướng quân sợ cũng không phải là đối thủ của hần, cái này Ngô Minh tiểu nhi vì sao lại có nhiều như vậy nhân tài, thật là khiến người không ngừng hâm mộ! "

Những lời này mặc dù nói cho mọi người nghe, cũng không có ý tứ gì khác, nhưng là người nói vô tâm người nghe hữu ý, Hứa Chử lại cảm giác không có câu có không phải là đang nói chính mình, hần xấu hổ cúi đầu, hướng về Tào Tháo thỉnh tội nói: "Mặt tướng vô năng, mời chủ công giáng tội! "

Tào Tháo vuốt râu một cái, cười ha ha một tiếng, "Trọng Khang hà tất như vậy uể oải, hần Triệu Vân là tuyệt thế dũng tướng, Trọng Khang cũng không yếu hơn hần, Triệu Vân lần này tập doanh thành công, cũng là đúng cơ hội, không phải người chỉ qua cũng! Huống hồ Thiết Huyết Quân tinh nhuệ như vậy, đều là bách chiến chi tốt, thân ở nghịch cảnh lại có thể bộc phát ra khí thế như vậy, Thiết Huyết Quân quả nhiên danh bất hư truyền! "

"Thừa tướng, Triệu Vân không phải Ôn Hầu không thể bắt cũng! " lúc này, Trình Dục mở miệng nói rằng.

Tào Tháo gật đầu, "Triệu Vân võ nghệ phi phàm, lại giống như này đảm phách, thật là khiến người yêu thích, nếu là có thể biến thành của mình, nhất định là một đại trợ lực! "

"Thừa tướng có thể lệnh chúng tướng sĩ vây khốn chi, không phải bắn tên trộm, đợi bên ngoài người kiệt sức, ngựa hết hơi lúc, một cổ mà tóm lại! " Trình Dục tiếp tục nói.

"Lời ấy rất hợp ý ta! Truyền lệnh đại quân, bắt giữ Triệu Vân, truyền lệnh Lữ Phục Tiên, khiến cho cùng nhau vây công Triệu Vân, chớ chắc chắn bên ngoài bắt giữ! "

Tào Tháo vừa mới dứt lời, Hứa Chử cũng ra tiểu đội chờ lệnh nói: "Thừa tướng, mặt tướng xin đánh, định làm cho Triệu Vân thúc thủ chịu trời! "

Tào Tháo minh bạch Hứa Chử tâm tình, gật đầu, "Như vậy cũng tốt! "

Cho dù Triệu Vân không người có thể ngăn, thủ hạ Thiết Huyết Quân sĩ khí vang dội, nhưng là mạn sơn biển dã Tào quân lại làm cho Thiết Huyết Quân sản sinh một loại sâu đậm cảm giác vô lực. Triệu Vân cười Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ mấy lần xung phong liều chết xuống tới, không người có thể ngăn, lúc đầu có thể đào tẩu, rồi lại muốn cứu ra vẫn còn ở Tào quân trong vòng vây Thiết Huyết Quân, lại trở về lại giết một hồi, như vậy ba phen mấy bận chẳng những không có mạng chúng tướng sĩ xông ra trùng vây, Thiết Huyết đại quân lại càng ngày càng ít, không bao lâu liền phát hiện chỉ còn hơn trăm người.

"Triệu tướng quân, người đi mau! Không muốn xen vào nữa chúng ta, nếu không đều sẽ trốn không thoát! " lúc này, còn sống Thiết Huyết tướng sĩ nhao nhao chờ lệnh, Triệu Vân nhưng nơi nào chịu bỏ bỏ bộ hạ một mình đào sinh, nhưng là vô luận nhẫn lòng không đành tâm, hần mạng Thiết Huyết Quân đã sắp muốn toàn quân bị diệt, hần không biết nên như thế nào hướng Ngô Lập Nhân khai báo.

Đúng lúc này, phía trước lại nữa rồi bốn viên Đại tướng, lấy Triệu Vân lúc này vết máu đầy người, đầy mặt vết thương, lại lấy từng cái ngã xuống Thiết Huyết Quân, bọn họ cười ha ha một tiếng, la lớn: "Bọn ta chính là Tào thừa tướng dưới trướng đại tướng Tổng Hiến, Ngụy Tục, Hách Mạnh, Tào Tĩnh. Triệu Vân thất phu còn không thúc thủ chịu trời còn đợi khi nào! "

Bốn người này nguyên là Lữ Bố thủ hạ, cùng Cao Thuận, Trương Liêu, Thành Liêm, Hầu Thành cùng nhau cùng xưng Lữ Bố thủ hạ tám kiện đem, sau lại Lữ Bố đầu hàng sau, Tào Tháo vì cô lập Lữ Bố, liền trọng dụng đám người còn lại, thêm phong bốn người vì Đô úy tướng quân.

Triệu Vân lúc này trong lòng vốn là đã bị thống vạn phần, bốn người này lại thiên thiên cái này lúc sau xông lại trào phúng, chỉ thấy Triệu Vân hai chân kẹp một cái tọa kỵ, Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ liền lướt nhanh như gió thông thường xông về tứ tướng, bốn trong lòng người đều là kinh hãi, vũ khí trong tay nhất tề hướng Triệu Vân công tới.

Triệu Vân sao lại đem bốn người bọn họ để ở trong lòng, chỉ thấy trong tay hần Lượng Ngân Thương vung lên, tức thì bắn trúng Tổng Hiến, Ngụy Tục vũ khí của hai người, hai người chỉ cảm thấy một lực lượng khổng lồ kéo tới, vũ khí trong tay sớm đã cầm không vững, ngay cả người mang vũ khí, từ trên ngựa phi lạc; tiếp lấy Triệu Vân thương hoa run run, trở tay phía bên trái đâm một cái, bên trái Tào Tĩnh hô to không ổn, nhưng mà Long Đâm Thương nhanh như thêm điện, Tào Tĩnh tránh không kịp, mũi thương trong nháy mắt xuyên thủng Tào Tĩnh hung giáp, cả kinh khác một bên Hách Mạnh hoàn toàn không biết làm sao, tiếp lấy xoay người liền muốn chạy trốn.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân trận trăm Tào đem Tào Tĩnh, Tào Tĩnh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 80, chỉ huy 65, trí lực 48, chính trị 35. Chúc mừng túc chủ thu được tướng hồn mảnh nhỏ 1, trước mặt túc chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 16 miếng. "

Triệu Tử Long quả nhiên uy vũ! Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm vì hần ủng hộ.

Triệu Vân Lượng Ngân Thương rút về, điều khiển mã truy hướng Hách Mạnh, Lượng Ngân Thương đang muốn đâm tới Hách Mạnh lúc, bỗng nhiên chỉ nghe hét lớn một tiếng: "Triệu Vân thất phu, nghị làm tổn thương ta đại tướng! "

Chương 193: Lữ Bố 3 kiện tướng tranh công, Hứa Chử Hồ Báo Kỳ được thưởng

Men theo thanh âm, Triệu Vân chỉ cảm thấy một áp lực từ phía bên phải đập vào mặt, hắn không kịp suy nghĩ nhiều, trong tay Lượng Ngân Thương lập tức rút về, toàn lực hướng phía bên phải một đỡ, chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh đi qua cán thương truyền tới, chấn đắc Triệu Vân tâm thần khẽ động, quay đầu một, chỉ thấy một viên Đại tướng cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích, ngồi xuống Xích Thổ mã, đang mất hồ đăm đăm cùng với chính mình.

Triệu Vân tự nhiên nghe Ngô Lập Nhân đề cập tới Lữ Bố người này, đến vũ khí trong tay hắn cùng dưới quần tọa kỵ, thấy được hắn võ nghệ, trước tiên liền nhận ra Lữ Bố, "Tôi đem chẳng lẽ là Lữ Bố Lữ Phụng Tiên?"

Lữ Bố cười ha ha một tiếng, trong tay Phương Thiên Họa Kích chỉ một cái, "Triệu Vân thất phu nếu nhận biết ta to lớn danh, ta khuyên ngươi hay là thức thù chịu trôi, bằng không định làm cho ngươi chết không có chỗ chôn!"

Triệu Vân nghe xong, không khỏi một hồi cười nhạt, "Ba họ gia nô, còn dám ở nào đó trước mặt nói khoác mà không biết ngượng, thương!"

"Ta tốt như vậy nói khuyên bảo, ngươi dĩ nhiên không biết tốt xấu như thế, chân khí Sát ta cũng!"

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bố trụ cột vũ lực 103, Triệu Vân trụ cột vũ lực 100, Lữ Bố kỹ năng Tướng Thần phát động, tự thân vũ lực + 2, Triệu Vân vũ lực - 2, kiểm tra đo lường đến Lữ Bố kỹ năng Tung Hoành phát động, vũ lực + 3, chỉ huy + 3, trí lực + 3, Phương Thiên Họa Kích cùng Xích Thổ mã vũ lực + 1, trước mặt Lữ Bố vũ lực đề thăng tới 110, chỉ huy đề thăng tới 85, trí lực đề thăng tới 58. Trước mặt Triệu Vân vũ lực rơi chậm lại tới 106."

Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích hướng về Triệu Vân chém thẳng tới, Triệu Vân thấy Lữ Bố lực lớn, không dám dùng lực, không thể làm gì khác hơn là đem chính mình bách điều triệu phượng thương pháp toàn lực thi triển, nhưng thấy Triệu Vân Lượng Ngân Thương như ngân long thông thường, khi thì đi phía trái, khi thì đột bên phải, khi thì thượng phách, khi thì dưới thiêu, Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích cũng không chịu tỏ ra yếu kém, họa kích đường như mãnh hổ thông thường gào thét đón lấy Lượng Ngân Thương. Mỗi một Kích đâm ra, đều tựa như là vua bách thú Hồ Nha cắn xé, hoặc như là hổ trào đánh bắt, cùng Triệu Vân Lượng Ngân Thương triển đấu cùng một chỗ khó phân thắng bại.

Hai người một cái Cửu Nguyên hao hồ, một cái Thương Sơn Mãnh Long, một hồi rồng thực sự hồ chi đấu. Lữ Bố kể từ cùng Nhiễm Mẫn đại chiến phía sau, lại gặp phải một cái đối thủ mạnh mẽ, lại thấy hắn chiến dũng mãnh, quên sống chết khí thế, làm cho Lữ Bố trong lòng không khỏi có chút bội phục Triệu Vân, trên tay lực đạo lại yếu thêm vài phần; mà Triệu Vân, nhưng vẫn cảm giác được Lữ Bố mang tới áp lực, hắn biết chỉ cần hơi không cẩn thận, sẽ gặp rơi vào chỗ vạn kiếp bất phục, mỗi một chiêu đều đang dùng hết mình binh sinh học, mỗi một thức đều tựa như dụng hết toàn lực, tuy là Lữ Bố vẫn thành thạo, nhưng là Triệu Vân lại cùng Lữ Bố chiến lực lượng ngang nhau.

Hai người đại chiến ba mươi hiệp, lúc này, vừa mới bị đánh lui sợ chạy Tống Hiến, Ngụy Tục, Hách Mạnh tam tướng, lại lần nữa vây quanh, ba người cùng hô lên: "Ôn Hầu, bọn ta đến đây giúp ngươi!"

Tam tướng không có để ý Lữ Bố có đồng ý hay không, liền mỗi người cầm lấy vũ khí tấn công về phía Triệu Vân, Triệu Vân hét lớn một tiếng: "Muốn chết!"

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tống Hiến, Ngụy Tục, Hách Mạnh cùng Lữ Bố cùng nhau vây công Triệu Vân, Lữ Bố kỹ năng Tướng Thần mất đi hiệu lực, trước mặt Lữ Bố vũ lực hạ xuống tới 108, Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 108."

Tam tướng nguyên tưởng rằng Lữ Bố đã đem Triệu Vân áp chế, liền muốn cùng nhau đem Triệu Vân bắt, cộng đồng lập công, nhưng là không nghĩ tới, Triệu Vân dưới cơn nóng giận, ngăn Lữ Bố họa kích, Lượng Ngân Thương lại dùng lực hướng tam tướng vung lên, tam tướng vũ khí người nào có thể đỡ nổi, nằm ở trong Hách Mạnh đại đao trong tay trong nháy mắt bị đánh cho mảnh nhỏ, Lượng Ngân Thương tư thế không giảm, trực tiếp đập về phía Hách Mạnh đầu người.

Chỉ nghe "Đông" nhất thanh muện hưởng, Hách Mạnh tức thì thất khiếu chảy máu, ngã xuống ở dưới ngựa.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân trận trăm Hách Mạnh, Hách Mạnh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 81, chỉ huy 55, trí lực 56, chính trị 41, chúc mừng túc chủ thu được tướng hồn mảnh nhỏ 1, trước mặt túc chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 17."

Mất thấy Triệu Vân bỗng nhiên nổ tung, ở Lữ Bố áp chế cùng mấy người dưới sự vây công dĩ nhiên chém giết Hách Mạnh, Tống Hiến cùng Ngụy Tục đều không biết làm sao mà lấy Triệu Vân, Triệu Vân nhân cơ hội này trốn bán sống bán chết, mà Lữ Bố càng là khí cấp bại phối quát: "Các ngươi đám này ngu xuẩn, nhanh lên một chút tránh ra! Muốn cướp công lao cũng không sạch tình thế!"

Triệu Vân một người cỡi ngựa bay ra,

Xa xa Tào Tháo lác đầu, thờ dài nói: "Không nghĩ tới Lữ Phụng Tiên dĩ nhiên cũng không còn lưu lại hắn, Triệu Vân thật là thế chi kiêu tướng!"

"Nguyên bản Ôn Hầu chế trụ Triệu Vân, chỉ là sau lại Tống, Ngụy, Hách tam tướng tiến lên, ngược lại rối loạn Ôn Hầu đầu trận tuyến."

Lúc này một bên Tào Hồng cũng một mực tình hình của chiến trường phân tích nói.

Tào Tháo gật đầu, "Nhưng cũng! Lệnh Tào Hưu suất Hồ Báo Kỵ truy kích ngăn chặn Triệu Vân, cắt không thể làm cho hắn đào tẩu! Quyết không thể để cho ta vì Triệu Vân bỏ trí tí mĩ kế sách thất bại trong gang tấc! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên Tào Hồng nhân tình sáng lên, hướng về trong chiến trường chỉ một cái: "Thừa tướng mời, truy kích Triệu Vân đã có một chi Hồ Báo Kỵ, không biết là người phương nào dưới trướng? "

Tào Tháo không thể tin "Ah " một cái tiếng, theo Tào Hồng chỉ phương hướng một, quả nhiên có một chi ước chừng bốn, năm trăm người Hồ Báo Kỵ, đang toàn lực đuổi theo Triệu Vân.

"Chớ không phải là Trọng Khang dưới trướng tàn quân? Lúc này định là vì bắt lại Triệu Vân, rửa nhục trước! "

Lúc này, tựa như là xác minh Tào Tháo suy đoán thông thường, chỉ kia Hồ Báo Kỵ lập tức dựng lên một tấm "Hứa " chữ đại kỳ, Tào Tháo gật đầu, "Vô luận chi này Hồ Báo Kỵ có thể hay không hoàn thành nhiệm vụ, đại chiến qua đi, ta tất trọng thưởng! Như vậy chí khí, chính là tam quân điển phạm! "

Triệu Vân một đường chạy như điên, đúng lúc này, phía trước lại có một tướng lan ở phía trước, la lớn: "Triệu Vân chạy đâu! Ăn ta một đao! "

Theo tiếng kêu nhìn lại, chính là Hứa Chử, Hứa Chử đại đao toàn lực hướng Triệu Vân chặt đi qua, Triệu Vân cũng không né tránh, đôi tay nắm lấy Lượng Ngân Thương trực tiếp hướng Hứa Chử đại đao nghênh đón.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử kỹ năng Hồ Si phát động, vũ lực + 4, kiểm tra đo lường đến Hứa Chử kỹ năng Công Liệt phát động, vũ lực + 2, trước mặt Hứa Chử vũ lực đề thăng tới 105. "

Hứa Chử hai lần thua ở Triệu Vân trong tay, UU thưwww. uukanshu. net lại bị Tào Tháo lời nói một kích, lần này hắn trong lòng quyết định thế phải kiểm về khẩu khí này. Hai người chưa phát giác ra gian đã giao thủ mấy hiệp, tuy là Hứa Chử trong lòng ngực nín một hơi thở, thế nhưng Triệu Vân lúc này càng là có một loại sắc bén không thể đỡ khí thế, Hứa Chử trải qua ngăn ngừa giao thủ, cũng đã ngờ tới, ngày hôm nay lại lại muốn lần thua ở Triệu Vân tay.

Triệu Vân Lượng Ngân Thương lần nữa đâm một cái, Hứa Chử đại đao một đỡ, lại đến mũi thương hơi chút thay đổi, theo thân đao rạch một cái, liền theo trường đao đâm về phía Hứa Chử, Hứa Chử trong lòng kinh hãi, trường đao vỗ, muốn Lượng Ngân Thương đẩy ra, vậy mà Triệu Vân lại lần nữa biến hướng, Lượng Ngân Thương bỗng nhiên chuyển công khác một bên, Hứa Chử một kích toàn lực, không kịp rút về, thân thể không thể làm gì khác hơn là bỗng nhiên lệch một cái, Hứa Chử liền từ trên lưng ngựa lăn xuống, khó khăn lắm tránh roi một thương này.

Triệu Vân cười ha ha một tiếng, cũng không đi quản nữa hắn, tiếp tục hướng phía trước chạy như điên.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử ba lần thua ở Triệu Vân thủ, Công Liệt hiệu quả chồng, trước mặt Công Liệt hiệu quả là vũ lực + 4. "

Ngô Lập Nhân một mực lưu ý hệ thống nêu lên, thăng đến tiếng nhắc nhở này sau, hắn rốt cục nhìn không được nhỏ nước bọt lên: Đến cùng ai mới là nhân vật chính? Vì nha biến thành Triệu Tử Long cho Hứa Chử thăng cấp kỹ năng? Triệu Tử Long nếu như nếu không bạo phát, sẽ nguy hiểm! Nhưng mà cái này cũng chỉ là Ngô Lập Nhân nhỏ nước bọt mà thôi, hắn cái gì cũng không thể thay đổi.

Hứa Chử xuống ngựa sau đó, lấy Triệu Vân đi xa, mà sau lưng chỉ kia 500 kỵ đánh "Hứa " chữ cờ hiệu Hồ Báo Kỵ đuổi tới, Hứa Chử thấy thế, vui mừng quá đổi, la lớn: "Mau mau đem Triệu Vân bắt, bắt được giả thưởng thiên kim, phong Đình sau! "

Hứa Chử vốn cho là mình nói chuyện sau, Hồ Báo Kỵ nhất định sẽ theo cùng kêu lên reo hò: Bắt giữ Triệu Vân! Bắt giữ Triệu Vân! Bắt giữ Triệu Vân!

Nhưng là sự tình xa xa ngoài Hứa Chử dự liệu, chỉ thấy cái này đội Hồ Báo Kỵ chẳng những không có chú ý mình, không có hô cái gì khẩu hiệu, ngược lại hướng về Triệu Vân bỏ chạy phương hướng la lớn: "Triệu tướng quân chờ ta một chút chờ! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 194: Thiết Huyết kì binh hỷ Phích lịch, Long Đản Triệu Vân lập uy danh

Hết thấy trước mắt làm cho Hứa Chử hoài nghi từ bản thân, hắn dụi dụi con mắt, lại móc móc lỗ tai, hắn cảm giác mình là không phải là sai, nghe lầm.

Qua một lúc lâu, lấy đi xa Hồ Báo Kỵ, hấn hay là không dám tin tưởng, lúc này, Tào Hưu Hồ Báo Kỵ cũng đuổi tới, lấy ngăn người tại đó Hứa Chử, Tào Hưu liền vội vàng hỏi: "Hứa tướng quân vì sao không phải cùng bộ hạ của mình truy kích Triệu Vân? Vừa mới chủ công đặc biệt tán dương Hứa tướng quân dưới trướng những thứ này Hồ Báo Kỵ vì tam quân điển phạm, sau trận chiến này, Hứa tướng quân tất có phong thưởng. "

Hứa Chử mê man mà lấy Tào Hưu, hấn rất muốn hỏi một tiếng: Này rốt cuộc là có phải hay không lĩnh của mình, nhưng là hấn căn bản không biết như thế nào mở miệng, cũng không biết đến cùng nên hỏi người nào.

Tào Hưu đến Hứa Chử vẫn một bộ tâm thần bất định đáng vẽ, cho là hấn là bị Triệu Vân làm sợ, nỡ nộ cười một tiếng, liền giục ngựa đuổi theo.

Triệu Vân tốc độ từng bước chậm lại, hậu phương Hồ Báo Kỵ đuổi theo sau, một vừa đuổi theo Triệu Vân chạy, vừa nói: "Triệu tướng quân, bây giờ bọn ta nên đi nơi nào? "

Chi này Hồ Báo Kỵ tự nhiên là Triệu Vân cố ý chuẩn bị chi kia kì binh, loạn quân trong, không ai chú ý tới chi đội ngũ này rốt cuộc là người nào chính là thủ hạ, ngay cả Tào Tháo cùng Hứa Chử đều mộng tại cổ lỗ.

"Các ngươi tiếp tục hướng phía trước, tiếp tục giả mạo Hứa Chử bộ hạ, đi Hạ Bi ngoài thành Tào Nhân đại quân trú quân nơi, làm cho nói dối Hứa Chử bộ hạ, cần phải liều mạng đem hai mươi cái phích lịch xa tất cả đều phá hư, hoàn thành nhiệm vụ sau, liền lập tức trở về Hạ Bi, chủ công tất nhiên sẽ phải quân tiếp ứng, không được sai lầm! " Triệu Vân trầm giọng đáp.

"Nhưng là Triệu tướng quân, ngươi nên làm cái gì bây giờ? Để cho ta chờ bỏ lại chủ tướng một mình đào sinh, bọn ta đâu có chết không theo! "

"Nếu như Hạ Bi thành lại bị phích lịch xa như vậy phá hư xuống phía dưới, tất nhiên khó thủ! Quân lệnh như núi, các ngươi đem phích lịch xa bị phá hủy mới là trọng yếu nhất, không được cãi lời! Vì để cho Tào Tháo đại quân không đến mức phát hiện các ngươi, ta trở về nữa tha trụ Tào Tháo đại quân, các ngươi cần phải hoàn thành trọng trách. "

"Triệu tướng quân! "

"Đây là quân lệnh! "

Triệu Vân thần sắc biến đổi, nhất thời cái loại này không thể nghi ngờ uy thế làm cho mấy trăm "Hồ Báo Kỵ" tâm thần rung mình, không cần phải nhiều lời nữa.

Chánh hành lấy, Triệu Vân bỗng nhiên ghìm lại dây cương, Chiêu Dạ Ngọc Sư Tử hí một tiếng, hướng về bên trái đằng trước chạy đi, mà còn lại 500 Thiết Huyết "Hồ Báo Kỵ" thì trực tiếp hướng Hạ Bi đi.

Ở phía sau truy đuổi Tào Hưu lúc này càng là không nghĩ ra, hoàn toàn không rõ chuyện gì xảy ra. Đúng lúc này, chỉ thấy Triệu Vân bỗng nhiên lại quay đầu lại, tự mình hướng về cái phương hướng này vọt tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân ấn dấu thuộc tính Long Đàm phát động -- có thể tiến có thể lùi, Triệu Tử Long gan góc phi thường! Kỳ trùng trận lúc, mỗi ra vào một lần, thu được Long Đàm trạng thái thêm được, khôi phục nhất định thể lực, đồng thời vũ lực + 1, tối cao có thể chồng bảy lần. Trước mặt dưới trạng thái, Triệu Vân vũ lực + 5, trước mặt Triệu Vân vũ lực để thắng tới 113. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, phảng phất từ trên trời giáng xuống đại hỷ sự, trong lòng bắt đầu mừng như điên: Hệ thống rốt cục nghe được tức chủ nhỏ nước bọt rồi, lão Thiên rốt cục cho Tử Long Khai đại chiêu! Chồng bảy lần là không phải có thể treo lên đánh Lữ Bố rồi? Ta phải mau tìm Tông Trạch thương lượng một chút ra khỏi thành phá Tào kế sách!

Đến Triệu Vân lần nữa đi vòng vèo, Tào Hưu không khỏi lại một lần nữa mộng bức, "Cái này Triệu Vân đến cùng bán cái gì cái nút? Mấy lần trước là vì cứu viện dưới trướng tướng sĩ, nhưng là bây giờ đã không có, hấn trở về chẳng lẽ muốn đầu hàng? "

Hấn đã tới không kịp suy nghĩ tiếp Hứa Chử Hồ Báo Kỵ vì sao đuổi theo đuổi theo liền chạy ra, hấn đến Triệu Vân đi mà quay lại, mừng rỡ trong lòng, mặc kệ Triệu Vân rốt cuộc muốn làm gì, Tào Hưu đã làm cho dưới trướng Hồ Báo Kỵ bắt đầu chặn lại.

Chi nghe ra lệnh một tiếng, trong nháy mắt liền có mấy trăm kỵ hướng Triệu Vân vây lại.

Nhưng mà Triệu Vân một người cưỡi ngựa tiến lên, Lượng Ngân Thương đến mức, chỉ tới người ngã ngựa đổ, chỉ nghe được kêu rên không ngừng, không ai có thể ngăn cản. Triệu Vân càng chiến càng mạnh, nguyên bản nổi tiếng thiên hạ Hồ Báo Kỵ tinh nhuệ tinh nhuệ ngăn không được Triệu Vân một người ngựa, dĩ nhiên bị hấn gắng gượng xông ra một con đường máu.

Tào Tháo đến Triệu Vân xoay người lại Phục chiến, cũng có chút khó hiểu, "Chư công cho rằng Triệu Vân đây là ý gì? "

"Chẳng lẽ Triệu Vân mất thấy chạy trốn vô vọng,

Liền muốn xin vào thừa tướng? " Tào Hồng tuyệt không tự tin nói câu.

Tào Tháo lắc đầu, "Hấn nếu là muốn quy hàng, không cần lần nữa xông vào đại quân ta trong? Đoạn đường này, ta làm người ta bắt giữ hấn, hấn tất nhiên biết dụng ý của ta, chỉ cần một câu nói, là được đi tới trước mặt của ta, không cần liều mạng như vậy! "

Tất cả mọi người lắc đầu, vô cùng khó hiểu, bọn họ càng không biết vừa mới bị Tào Tháo tán dương chỉ kia Hồ Báo Kỳ đang chạy Hạ Bì thành đi, cho nên căn bản là không có cách thời trắc Triệu Vân dụng ý, Tào Tháo lầm bầm: "Lẽ nào Triệu Vân biết đi Hạ Bì vô lộ khả tẩu, liền muốn lại phản hồi Tiểu Bái từ thủ? "

Tất cả mọi người không biết, nhưng thấy Triệu Vân nhảy vào vạn quân trong như vào chỗ không người, không người là hẳn hợp lại địch, lúc này, mắt thấy mọi người cũng không đỡ nổi Triệu Vân, Lữ Bố không khỏi trong lòng vui vẻ, cười ha ha một tiếng, hô to một tiếng: "Đều tránh ra cho ta! Ta tới bắt hán! "

Lữ Bố rống to một tiếng, Tào quân đều rớt rít tránh ra một con đường, Lữ Bố liền thôi động Xích Thố mã, nghênh hướng Triệu Vân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bố kỹ năng Tướng Thần phát động, tự thân vũ lực + 2, Triệu Vân vũ lực - 2, kiểm tra đo lường đến Lữ Bố kỹ năng Tung Hoành phát động, vũ lực + 3, chỉ huy + 3, trí lực + 3, Phương Thiên Họa Kích cùng Xích Thố mã vũ lực + 1, trước mặt Lữ Bố vũ lực đề thăng tới 110, chỉ huy đề thăng tới 85, trí lực đề thăng tới 58. Trước mặt Triệu Vân vũ lực rơi chậm lại tới 111. "

Lúc này Triệu Vân dường như thiên thần phụ thể thông thường, mỗi một chiêu mỗi một thức tất cả đứng lên cùng trước không có phân biệt, lại làm cho Lữ Bố cảm thụ được cùng phía trước Triệu Vân đánh tới thương pháp hoàn toàn là cách biệt một trời, trước thành thạo Lữ Bố, lúc này lại có vẻ hơi lực bất tòng tâm, hẳn không biết cuối cùng Triệu Vân đã trải qua cái gì. Đối với người khác tới, hai người vẫn thế lực ngang nhau, nhưng là Lữ Bố lại biết rõ, thời khắc này Triệu Vân, cũng không phải những người khác có khả năng ngăn cản.

"Dường như Ôn Hầu hiện tại cũng không có chiếm được phía? Là bởi vì hán hạ thù lưu tình sao? "

Một bên xem cuộc chiến Tống Hiến nhỏ giọng đối với Ngụy Tục nói rằng, Ngụy Tục lấy cùng gật đầu, "Thừa tướng nếu muốn bắt giữ Triệu Vân, sợ rằng Triệu Vân về sau liền là chúng ta đồng liêu, bản lĩnh của hán, quyết định phải nhận được Thừa tướng trọng dụng, Ôn Hầu như vậy, sợ là vì cho sau này lưu cái đường lui a !! "

Tào Tháo đại quân đều ngừng ở một bên reo hò vì Lữ Bố trợ uy, nhưng là đánh mãi không xong, Lữ Bố áp lực càng lúc càng lớn, vừa mới nói mạnh miệng lúc này làm cho trong lòng hán càng ngày càng nhanh, lúc này, chỉ thấy Triệu Vân nổi giận gầm lên một tiếng "Phá ", Lữ Bố dường như đến Lượng Ngân Thương biến ảo thành một con dục hòa phượng hoàng hướng mình kéo tới, hán dụng hết toàn lực đem trong tay Phương Thiên Họa Kích nghênh hướng Lượng Ngân Thương, chỉ nghe một hồi tiếng rỗng ngăm, vang vọng phía chân trời, Lữ Bố tay khẽ run, Triệu Vân tay cũng đang run rẩy, tất cả mọi người tại chỗ phảng phất đều bị mới vừa khí thế cho kinh động, tất cả đều ngốc tại chỗ.

Thiên hạ Vô Song chỉ Ôn Hầu Lữ Bố cùng Triệu Vân Triệu Tử Long?

Xa xa xem cuộc chiến Tào Tháo cũng không khỏi trở nên động dung, hẳn đối với Triệu Vân, càng thêm yêu thích!

"Truyền lệnh, không tiếc bất cứ giá nào, cũng muốn nói Triệu Vân bắt giữ! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: 6 trọng Long Đả phá Tào tướng, 3 roi Ngọc sư tử trảm Tào Hồng

Triệu Vân hít sâu một hơi, bình phục vừa mới trong lòng ngực kích động huyết khí, tiếp lấy phóng ngựa lần nữa chạy như điên. Triệu Vân cái này khẽ động, giống như nước yên tĩnh mặt xuyên thấu qua đi một cục đá, nhất thời khơi dậy từng cơn sóng gợn, Tào quân lần nữa lớn tiếng reo hò nhắm phía Triệu Vân.

Diễn Vi cùng Hứa Chử một trước một sau ngăn chặn Triệu Vân, Triệu Vân nắm chặt Lượng Ngân Thương dẫn đầu hướng ngăn cản ở trước người Diễn Vi công tới, Diễn Vi nhất thời cũng cảm thụ được Triệu Vân vô cùng chiến ý cùng liên miên khí thế, lúc này hán sắc mặt nghiêm túc, con mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Lượng Ngân Thương, trong tay Song Thiết Kích tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Diễn Vi kỹ năng Hiền Thần phát động, vũ lực + 4, Song Thiết Kích vũ lực + 1, trước mặt Diễn Vi vũ lực đề thăng tới 106. "

Diễn Vi Song Thiết Kích cùng nhau đề ở Triệu Vân Lượng Ngân Thương, Triệu Vân dùng sức một chút, luôn luôn lấy thể lực nổi tiếng Diễn Vi dĩ nhiên cảm giác mình phảng phất về mặt sức mạnh đều bại bởi Triệu Vân, hán chợt rút về Thiết Kích, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn chăm chăm Triệu Vân; mà đúng lúc này, Hứa Chử từ phía sau lưng bỗng nhiên một đao bổ về phía Triệu Vân, Triệu Vân nghe được trường đao tiếng xé gió, Lượng Ngân Thương vừa kéo, tùy theo lui về phía sau rung động, Lượng Ngân Thương vừa lúc đạn đến rồi Hứa Chử trường đao, đại đao đánh xuống tư thế vô luận như thế nào cũng không thể tiếp tục nữa.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử kỹ năng Công Liệt phát động, trước mặt dưới trạng thái, vũ lực + 4, Hứa Chử vũ lực đề thăng tới 103. "

Hứa Chử rút đao mà quay về, dụng hết toàn lực, lại hoành đao một gót, Triệu Vân xoay người lại, Lựợng Ngân Thương đâm ra vô số đao thương ảnh, làm cho Hứa Chử trong lúc nhất thời không phân rõ nơi nào là thật nơi nào là hư. Bỗng nhiên, Hứa Chử chỉ cảm thấy cánh tay phải đau xót, đã bị Triệu Vân đâm trúng, hấn quát to một tiếng, bại lui đi. Không đợi Triệu Vân lại thờ dốc, Điền Vi Song Thiết Kích đã kéo tới, Triệu Vân quát ra Lựợng Ngân Thương, lại vung, trường thương lần nữa đụng vào Thiết Kích trên, Điền Vi lại cảm giác được hai tay bàn tay lại là chấn động.

Triệu Vân cũng không ham chiến, thừa dịp Hứa Chử mới Thương, Điền Vi kinh ngạc chỉ té, lần nữa ruổi ngựa tiếp tục nhắm phía Tiểu Bái đi. Tào quân lần nữa reo hò đem Triệu Vân bao vây lại, nhưng là vạn quân trong, lại hầu như không ai dám lên trước cùng Triệu Vân đánh một trận.

Triệu Vân liền xông ra ngoài, Tào Tháo lắc đầu, "Chuẩn bị vây quanh Tiểu Bái, lần này nhất định không thể để cho Triệu Vân chạy nữa rồi! "

Tào Tháo sắc mặt cực kỳ khó, tuy là hấn yêu Triệu Vân chi võ nghệ, nhưng là hấn cái này mấy vạn đại quân tùy ý Triệu Vân như vậy rong ruổi, cũng là rất là mất mặt. Nhưng mà đúng vào lúc này, Tào Tháo lại đã thân ảnh quen thuộc kia lần nữa vọt vào.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân lần nữa xông trận, Long Đản trạng thái lần nữa chổng, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 114, khôi phục bộ phận thể lực. "

"Cái này Triệu Vân khinh người quá đáng! Như vậy tiến tiến xuất xuất rốt cuộc là vì sao? " Tào Tháo hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, "Chư công có thể có biện pháp bắt giữ chỉ? "

"Thừa tướng, Triệu Vân như vậy hoành hành, phần nhiều là ý lại hấn ngồi xuống thất tọa kỵ, nếu như dùng bán mã tác hoặc là đào xuống hãm mã hãm hại, chỉ cần khiến cho mã thất tiền đề, hấn Triệu Vân ngay cả có bản lĩnh bằng trời, cũng không sử ra được. " Tào Hồng gián nói.

"Từ Liêm nói, thật là hữu lý, người kèm theo trước người đi chuẩn bị! "

Tào Hồng đại hỉ, liền thanh đáp, liền hướng chân núi đi.

Lấy Triệu Vân lần nữa xông lại, Tống Hiến cùng Ngụy Tục đến gần Lữ Bố, hai người cùng kêu lên nói rằng: "Thừa tướng đã hạ lệnh, phải bắt giữ Triệu Vân, Ôn Hầu sao không tóm lại? Làm cho hấn nhiều lần xung phong liều chết, không chỉ là bọn ta, Ôn Hầu nét mặt cũng có vẻ không lắm quang thái. "

"Các người dám này ngu xuẩn! Nếu không phải bắt đầu ta cùng với hấn một mình đầu lúc, bị người nhóm mấy người này đã quấy rầy, Triệu Vân lúc này sớm đã chịu trôi, bây giờ Triệu Vân oai thế đã thành, quân ta trong, lại không ai có thể ngăn cản! "

"Ôn Hầu chớ không phải là vẫn còn đang trách bọn ta cho nên mới ra lời ấy? Ôn Hầu bản lĩnh, bọn ta tự nhiên là biết được, Triệu Vân cũng không Ôn Hầu đối thủ. "

Lữ Bố hận không thể một Kích đem hai người tất cả đều đánh chết, hấn lờm hai người một cái, sợ đến Tống Hiến cùng Ngụy Tục bắt mình sờ dĩ xin khoan dung lên, Lữ Bố không hề cùng bọn họ tính toán, ruổi ngựa lần nữa xông về Triệu Vân.

Triệu Vân tuy là thể lực khôi phục bộ phận, nhưng là hấn dù sao liều chết xung phong hồi lâu, hơn nữa cùng Lữ Bố đám người giao thủ, cũng bị thương không nhẹ, chỉ là hấn vẫn cứ rằng kiên trì,

Mất thấy Lữ Bố lần nữa xông tới mặt, hấn biết chỉ có về mặt khí thế lần nữa áp đảo Lữ Bố, mới có thể xông qua người này trung Lữ Bố phong khóa.

Lựợng Ngân Thương theo tâm rất nhanh múa động, Lữ Bố hít sâu một hơi, một đôi mắt nhìn chăm chăm vào Lựợng Ngân Thương quỹ tích, hấn biết Triệu Vân tốc độ khủng bố cỡ nào, hơi không lưu ý, liền khả năng bị Lựợng Ngân Thương bắn trúng. Vô số đóa thương hoa, ở trên trời không ngừng thoáng hiện, Lữ Bố chuẩn về sau, nổi giận gầm lên một tiếng, Phương Thiên Họa Kích cũng không đình biến ảo góc độ, đón lấy Triệu Vân đi.

Còn lại quan chiến người, phảng phất chỉ tới không trung trận trận thương ảnh cùng Kích ảnh, tiện đà nghe được một tiếng cực kỳ thống khổ "A! ", chỉ thấy Lữ Bố trong tay lời Triệu Vân Lựợng Ngân Thương, mà Triệu Vân trong tay cầm lấy Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích. Chỉ bất quá Lữ Bố tay chưởng bắt đầu có huyết chậm rãi rỉ ra. Hai người cùng nhau buông tay, Triệu Vân hai tay của lại tựa như có lẽ đã chết lặng, Lữ Bố trong mắt càng là tràn đầy bất khả tư nghị.

Triệu Vân lần nữa chém giết ra ngoài đi qua, dọc theo đường đi lại cũng không có người dám cùng hấn chính diện giao phong, chỉ là từ mặt bên không ngừng quấy rầy; Triệu Vân Lựợng Ngân Thương tả hữu xông tới, Tào quân binh tướng không không phải hét lên rồi ngã gục. Đúng lúc này, bỗng nhiên chỉ cảm thấy ngồi xuống Ngọc Sư Từ trùn xuống, tiếp lấy hí một tiếng, Ngọc Sư Từ lập tức ngã xuống đất, Triệu Vân tức thì bị vén bay ra ngoài.

Triệu Vân thấy không ổn, chỉ thấy thân hình hấn nhắc tới, ngay sau đó Lựợng Ngân Thương một cái chống đỡ trên mặt đất, cả người lại nghiêng người, vũng vàng rơi trên mặt đất. Lúc này, Tào quân từ bốn phương tám hướng vọt ra, Triệu Vân cau mày, hít sâu một hơi, chỉ thấy trong tay Lựợng Ngân Thương rất nhanh huy động, chung quanh lại bị sừng của hấn ảnh vây quanh, sở có người muốn tới gần không một không bị hấn thất cổ, cả người giống như một chỉ giết lục quái thú thông thường. Cũng không lâu lắm, đã không ai dám tới gần trong vòng một trượng. Triệu Vân ngựa mặt lên trời cười, hét lớn một tiếng, "Ai dám ngăn cản ta! "

Tào quân tướng sĩ tất cả đều hai mắt nhìn nhau, không người dám lên tiếng, lúc này Triệu Vân hướng bên cạnh một, đang có một tướng len lén nắm Ngọc Sư Từ, tiếp lấy bỗng nhiên xoay người nhảy lên một cái, nhảy lên Ngọc Sư Từ trên lưng. Chỉ thấy Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ hướng thiên hí một tiếng, tiếp lấy không ngừng bỏ rơi chân, muốn đem Tào đem bỏ rơi đi. Tào đem trong lòng giận dữ, rống to: "Súc sinh! Nào đó vẫn không thể phục tùng người sao? " nói xong, vung lên roi ngựa trong tay, "Ba ba ba ", liên tục ba roi quất vào Ngọc Sư Từ mã trên mông, lập tức mấy đao đỏ tươi vết máu lộ ra.

Triệu Vân mất thấy tim của mình yêu tọa kỵ lại bị người đối đãi như vậy, nộ từ đó tới, ba chân bốn cẳng, hướng về kia Tào đem vọt tới, trong miệng cao giọng hô: "Bọn chuột nhắt nào dám như thế! "

Chỉ thấy Triệu Vân nhảy lên thật cao, trong tay Lượng Ngân Thương lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai, thẳng tắp đâm về phía Ngọc Sur Từ trên tên kia Tào đem, Tào đem không ngờ tới Triệu Vân tới nhanh như vậy, đang muốn từ trên ngựa nhảy xuống, chỉ cảm thấy trước ngực đau xót, không đợi hẳn nói chuyện, Triệu Vân Lượng Ngân Thương dùng sức khươi một cái, đem Tào đem thật cao khơi mào, dùng thêm sức nữa, bỏ rơi ở trên mặt đất, Triệu Vân lần nữa xoay người cỡi Ngọc Sur Từ, cao quát một tiếng, nhanh chóng đi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân trận trăm Tào Hồng, Tào Hồng trước khi chết tứ duy thuộc tính vì vũ lực 83, chỉ huy 78, trí lực 76, chính trị 75. Kiểm tra đo lường đến Tào Hồng sở hữu kỹ năng Từ Hựu -- làm chủ công nằm ở nguy hiểm lúc, theo trình độ nguy hiểm đề thăng, Tào Hồng hộ vệ chủ công lúc vô lực của đề thăng 3- 7 điểm. Chúc mừng túc chủ thu được tướng hồn mảnh nhỏ 1 miếng, trước mặt túc chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 18. "

Ngô Lập Nhân lúc này đã tự mình suất quân ra khỏi thành, đang đang trùng kích Tào Nhân doanh trại lúc, liền nghe được một tiếng này nêu lên, không khỏi tâm tình thật tốt, "Tráng tai ta đại Từ Long! Cái này Tào Hồng Từ Hựu như vậy ra sức, lại còn chưa kịp phát quang phát nhiệt, đã bị trừ đi, ha ha ha! "

Tào Hồng Từ, cùng trước Tào Tính cùng Hách Mạnh Từ hoàn toàn bất đồng, hai tướng chỉ là Lữ Bố đã từng thủ hạ, đối với Tào Tháo mà nói, cùng chết một người sĩ tốt khác biệt cũng không lớn; nhưng là Tào Hồng là hán Tộc đệ, từ hán khởi binh tới nay vẫn theo Tào Tháo nam chinh bắc chiến, lập được buồn thiu chiến công.

Làm Tào Tháo nghe được Tào Hồng chết, cả người hán lập tức ngốc tại chỗ, lấy viễn phương, phảng phất thế giới bỗng nhiên nào yên tĩnh.

"Từ Liêm, ta có lỗi với ngươi! " một tiếng bi thương, làm cho bên cạnh văn võ không không động dung, nhất tề cúc cung hô: "Thừa tướng mời nén bi thương! "

Tào Tháo bàn tay to chỉ một cái, hướng về Triệu Vân bỏ chạy phương hướng trùng điệp nói một cái chữ: "Giết! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 196: thiết kỵ đánh bắt ngờ Tào Tử Hiếu, Tướng Tướng cứu viện Triệu Tử Long

Ngô Lập Nhân tự mình ra khỏi thành đánh Tào Nhân doanh trại, Hoa Vinh, Tông Trạch cùng Trần Cận Nam nhao nhao đi theo, Tào Nhân không nghĩ tới Ngô Lập Nhân sẽ ở đây cái lúc sau ra khỏi thành, Tào Tháo nguyên là thừa dịp lúc ban đêm điều binh, cũng không có lộ ra sơ hở gì, hán không biết vì sao Ngô Lập Nhân biết biết được. Bất quá nếu Ngô Lập Nhân ra khỏi thành, hán liền phải tận lực ngăn trở Ngô Lập Nhân đại quân, chỉ cần chờ Tào Tháo tiêu diệt Triệu Vân, là được suất đại quân điều quân trở về tới cứu. Đúng lúc này, Tào Nhân bỗng nhiên đến rồi từ đằng xa tới một chi Hồ Báo Kỵ, trong đội ngũ đánh một cái to lớn "Hứa " chữ cờ hiệu, Tào Nhân không khỏi trong lòng kỳ quái, làm người ta ngừng chỉ kia Hồ Báo Kỵ, lớn tiếng hỏi: "Tới quân dùng bước, là người phương nào dưới trướng? Vì sao mà đến? "

Chỉ thấy trong đội ngũ đi ra một người cỡi ngựa, lớn tiếng nói: "Bẩm báo Tào tướng quân, chúng ta là Hứa Chữ tướng quân dưới trướng, đêm qua bị Triệu Vân đánh lên sau, đại quân tử thương hầu như không còn. Mà Triệu Vân lúc này đã bị thừa tướng vây quanh ở Xích Vi Sơn trong lúc đó, bọn ta tại nơi cũng không quá mức tác dụng, thừa tướng làm cho bọn ta tới đây trợ giúp Tào tướng quân, lập công chuộc tội! "

"Vì sao Hứa tướng quân không có tự mình đến? "

"Hứa tướng quân đang ở phụng thừa tướng chi mệnh, cùng chư vị tướng quân cộng đồng bắt giữ Triệu Vân, vì vậy không có thể đến đây. "

"Thừa tướng vì sao chỉ làm cho 500 Hồ Báo Kỵ tới cứu viện? " Tào Nhân vẫn là đầy bụng nghi ngờ nghi vấn hỏi.

Người nọ không chút hoang mang đáp: "Thừa tướng thâm ý, tiểu nhân quả thực không biết. "

Lúc này, Ngô Lập Nhân đại quân đã tiếng kêu giết tới, Tào Nhân không rảnh đang suy tư, liền la lớn: "Như vậy, vậy liền theo ta cùng nhau giết địch! "

Nói xong, Tào Nhân thân trước sĩ tốt, xung trận ngựa lên trước, đón lấy Ngô Lập Nhân đánh tới.

Lưỡng quân giao một cái chiến, liền đao thương Qua Mâu, tiếng kêu nổi lên bốn phía, một hồi ác chiến liền đánh nhau.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến chịu Tông Trạch kỹ năng Phần Kích ảnh hưởng, tức chủ dưới tướng tam quân tướng sĩ vũ lực + 2, sĩ khí vang dội, trước mặt Hoa Vinh vũ lực đề thăng tới 92, Trần Cận Nam vũ lực đề thăng tới 92, Tông Trạch vũ lực đề thăng tới 87. "

Ngô Lập Nhân hơi có chút trứng đầu, "Vì sao không thể cấp Bản tức chủ thêm quang hoàn, hệ thống a hệ thống, người nhất định là tại đùa ta đi! "

"Tức chủ là quân chủ thân phận, không thể chịu đến Tông Trạch Phần Kích cổ vũ, cho nên không thể tăng vũ lực. "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, cũng không nghĩ nhiều nữa, trước mặt Tào quân đối với 94 vũ lực chính mình, quả thực cùng giống như ăn cháo dễ dàng, nhiều một chút ít một chút cũng không ảnh hưởng nhiều lắm.

Tào Nhân gặp phải đâm đầu vào Trần Cận Nam, hai người mỗi bên sử dụng một chi trường thương, song thương va chạm, Tào Nhân nhất thời biết không có thể khinh thường người trước mắt, trải qua mấy ngày này công thành, hẳn tự nhiên biết người này chính là Trần Cận Nam, Trần Cận Nam cũng nhận thức Tào Nhân, "Trần Cận Nam? Ta hôm nay cũng muốn người có phải thật vậy hay không có vài phần bản lĩnh! "

"Tào Nhân tiểu nhi, chớ có nói ngoa! Thương! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trần Cận Nam kỹ năng Thúc Quân phát động, trước mặt Tào Nhân nhận thức Trần Cận Nam mà chưa quen thuộc, Tào Nhân vũ lực - 2, trước mặt Tào Nhân vũ lực rơi chậm lại tới 84. "

Tào Nhân tuy là vẫn nghe qua Trần Cận Nam đại danh, nhưng là dù sao Trần Cận Nam quan cư chủ bộ, hẳn trong ấn tượng Trần Cận Nam tối đa coi là một có điểm võ nghệ quan văn, nhưng là nào nghĩ tới, Trần Cận Nam võ nghệ so chính mình còn lợi hại hơn, không khỏi trong lòng khiếp đảm vài phần, chiến không phải mười hợp, Tào Nhân thúc ngựa liền đi.

Tào Nhân dưới quyền tướng sĩ, có một bộ phận công thành lúc Thanh Châu bình, còn có một bộ phận là Tào Tháo mới điều cho Tào Nhân cận vệ binh, đều là Tào Tháo dưới quyền bách chiến chi tốt, cộng lại thảng có một vạn nhân mã; mà Ngô Lập Nhân tuy là cũng lĩnh 15,000 đại quân, thế nhưng đa số lưu thủ ở Hạ Bi quân giữ thành, vẫn chưa bao nhiêu chân chính sát trận chiến đấu người, mặc dù có Tông Trạch Phần Kích quang hoàn cùng Hoa Vinh, Ngô Lập Nhân dám người ra sức chém giết, sĩ tốt vẫn là không ngừng mà ngã vào Tào quân vũ khí dưới.

Tào Nhân giữ lại thủ phích lịch xa ước chừng mấy trăm người, lúc này nhận được Tào Nhân mệnh lệnh đang đang ra sức đem phích lịch xa hướng chiến trường phía sau lôi kéo, chợt nghe một hồi tiếng vỗ ngựa vang lên, những thứ này Tào quân lui về phía sau một, chỉ thấy chi kia "Hứa Chử " tướng quân Hồ Báo Kỵ đang đang hướng về mình bên này chạy tới.

"Tào Nhân tướng quân có lệnh, vì để tránh cho phích lịch xa là địch quân thu hoạch, để cho ta chờ ngay tại chỗ phá hủy phích lịch xa.

"

Tào quân sau khi nghe xong, đều là dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn chi này "Huỳnh đệ bộ đội ", một người trong đó lấy hết dũng khí nói rằng: "Phích lịch xa là tìm rất lớn tâm huyết mới chế tạo mà thành, làm sao có thể nói hủy liền hủy đâu, đây chính là thừa tướng công Hạ Bi cấy vào! "

người cầm đầu vừa nghe, cười lạnh một tiếng, trong tay trường mâu bỗng nhiên hướng Tào binh đâm một cái, Tào binh nhất thời máu chảy như suối, té trên mặt đất, dẫn đầu kỵ binh hô to một tiếng: "Giết! "

Ra lệnh một tiếng, Triệu Vân "Hồ Báo Kỵ " tất cả đều giơ trong tay lên vũ khí, đem này xui xẻo Tào quân từng cái giết hết, tiếp lấy lại đem phích lịch xa từng cái phá hủy.

Hồ Báo Kỵ hoàn thành nhiệm vụ sau, lần nữa cầm vũ khí lên, cùng kêu lên reo hò từ phía sau lưng nhằm phía chiến trường đang giao chiến Tào quân. Tào quân bị cái này 500 Hồ Báo Kỵ vọt một cái, nguyên bản chính tề trận hình lập tức bị xôn loạn, nguyên bản ngẩng cao sĩ khí trong nháy mắt bị "Hồ Báo Kỵ " bỗng nhiên phản chiến mà cả kinh lòng người bàng hoàng, lúc này, Tông Trạch mặc dù không biết chuyện gì xảy ra, thế nhưng hẳn biết đây chính là cơ hội tốt, Vì vậy hét lớn một tiếng, "Quân địch thất bại, xông lên a! "

Trong lúc nhất thời, bị áp chế Ngô Lập Nhân đại quân rốt cục hành diện, phảng phất đã thắng lợi vậy, reo hò xông tới giết.

Chiến trường tình thế, lại bị Triệu Vân chi này 500 cười một chút từ nghịch chuyển, điều này làm cho Tào Nhân trong lòng tức giận hầu như thổ huyết, nhưng là bây giờ bại cục đã định, hẳn biết không thể cứu vãn, không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh đại quân lui lại.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Nhân kỹ năng Nghiêm Chính phát động, chỉ huy + 3, trí lực + 2, trước mặt Tào Nhân chỉ huy đề thăng tới 93, trí lực đề thăng tới 82. "

Tuy là Tào Nhân đại quân bại lui, quân tâm tan rã, nhưng là tại hẳn lệnh cường chế phía dưới, đại quân vừa đánh vừa lui, chỉ chốc lát liền khôi phục trận hình, Ngô Lập Nhân cũng không muốn lại đi cùng Tào Nhân từ chiến, lúc này 500 kỵ cũng từ thương rồi gần trăm người, bọn họ đi tới Ngô Lập Nhân trước mặt, cùng nhau tung người xuống ngựa, cùng hô lên: "Chủ công, nhanh mau cứu Triệu Vân tướng quân a !! "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Ta chính là nghe nói Triệu tướng quân trúng Tào Tháo mai phục, vì vậy mới ra khỏi thành đại chiến Tào Nhân, chính là muốn cứu trở về Triệu tướng quân, các người phía trước dẫn đường, ta tự mình dẫn đại quân cứu viện. "

Lúc này, Tông Trạch cùng Trần Cận Nam lần nữa lan ở phía trước, "Chủ công, Tào quân chủ lực nếu đang đang vây công Triệu tướng quân, sợ rằng lúc này Triệu tướng quân đã dữ nhiều lành ít. Cho dù chủ công muốn cứu, không bằng làm cho thuộc hạ đi vào, chủ công cắt không thể hôn lại thân phạm

hiểm! "

Ngô Lập Nhân còn muốn kiên trì, nhưng là đến hai người cái loại này vô cùng lo lắng ánh mắt mong đợi, Ngô Lập Nhân thở dài một tiếng nói, "chư vị muốn vạn cẩn thận! "

Tông Trạch Vi vậy chinh đồn đại quân, từ đó chọn năm nghìn tinh nhuệ, mang theo Trần Cận Nam cùng Hoa Vinh chờ, theo này Hồ Báo Kỵ chỉ dẫn, hướng về Xích Vi Sơn đi.

Triệu Vân chém giết Tào Hồng sau, Tào Tháo liền hạ lệnh muốn đem Triệu Vân cách giết, may mà Triệu Vân Chiêu Dạ Ngọc Sư Tử là thất thần câu, một đường rong ruổi, cũng còn có thể lực. Triệu Vân hướng về Hạ Bi một mạch liều chết đi qua, mặc dù là không ai có thể ngăn cản, thế nhưng Tào quân Hồ Báo Kỵ lại theo thật sát phía sau.

Đúng lúc này, bỗng nhiên phía trước từng cái nhánh hai nghìn binh mã xuất hiện, cùng kêu lên reo hò, xông về Triệu Vân. Triệu Vân thầm nghĩ trong lòng không tốt, nhưng là nhìn chăm chú một, cũng là mặc Thiết Huyết Quân phục sức, trong đội ngũ đánh một cái "Tường" chữ cờ hiệu.

"Triệu tướng quân nghi hoảng sợ, Tường Tướng tới cứu viện! "

Người tới chính là Tường Tướng, lúc đầu Vương Thủ Nhân khiến cho suất hai nghìn đại quân trú đóng ở Phù Ly, phái thêm thám tử thám thính tin tức, ở giữa phối hợp tác chiến. Làm Tường Tướng phái ra thám tử nghe được Xích Vi Sơn bên này tình huống sau, Tường Tướng liền quyết định đem người trước tới tiếp ứng.

Tuy là Triệu Vân cũng không biết Tường Tướng là người phương nào, thế nhưng hắn đến Thiết Huyết Quân, trong lòng nóng lên, vừa lau mặt trên vết máu, "Tường tướng quân muốn vạn cẩn thận, Tào quân có mấy vạn đại quân ở chỗ này! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Tường Công Thành thân hãm Tào trận, Triệu Tử Long bơi giữa dòng tên

Đến Triệu Vân lúc này đầy người tất cả đều bị tiên huyết nhuộm dần, sắc mặt vết máu vừa mới lau đi bộ phận, lộ ra tràn đầy tia máu con mắt, mặc dù Tường Tướng cùng Nhiệm Mẫn cùng nhau trải qua thảm thiết Khúc Đình Sơn chi chiến, vẫn không khỏi vì Triệu Vân lúc này đáng đập động dung.

Tường Tướng hét lớn một tiếng, "Triệu tướng quân, người trước đi, để ta chặn lại ở Tào quân! "

Triệu Vân gật đầu, có thể là đồng thời còn có chút không yên lòng dặn dò: "Tường tướng quân, Tào quân binh nhiều tướng mạnh, lại vô cùng dũng mãnh, người ngàn vạn lần không thể ham chiến! "

Tường Tướng cười lớn một tiếng, hướng Triệu Vân ôm quyền nói rằng: "Triệu tướng quân xin yên tâm, nào đó tâm lý nắm chắc! "

Lúc này, Tào Hưu mang theo Hồ Báo Kỵ đã chạy tới, Tào quân đại quân cùng nhau hô: "Triệu Vân chạy đâu! "

Tường Tướng ruổi ngựa nghênh liễu thượng khứ, la lớn, "Người cái này Tào đem, hãy xưng tên ra, có thể dám cùng ta Tường Tướng đánh một trận! "

"Muốn chết! "

Tào Hưu giận dữ, thúc ngựa múa đao thẳng đến Tường Tướng. Tường Tướng cười lạnh một tiếng, đại đao trong tay theo sát Tào Hưu đại đao đi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tường Tướng kỹ năng Tướng Tài phát động, vũ lực + 3, Cừu Chuyển Sương Hàn Đao vũ lực + 1, trước mặt Tường Tướng vũ lực đề thăng tới 99. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Hưu kỹ năng Thiên Lý phát động, Thiên Lý -- này Ngô gia Thiên Lý câu cũng, bên ngoài chỉ huy kỵ binh lúc, tự thân vũ lực + 3, chỉ huy + 2, kiểm tra đo lường đến Tào Hưu tư duy thuộc tính vì vũ lực 85, chỉ huy 68, trí lực 67, chính trị 56. Trước mặt Tào Hưu vũ lực đề thăng tới 88, chỉ huy đề thăng tới 70. "

Chợt nghe hệ thống báo cáo Tường Tướng cùng Tào Hưu tin tức, Ngô Lập Nhân trong lòng không khỏi có chút hoài nghi, "Vì sao Tường Tướng cùng Tào Hưu cùng nhau bạo nổ kỹ năng? Chẳng lẽ là quân sư xuất binh? "

Tướng Tướng Sương Hàn Dao phảng phất mang theo nhiếp nhân tâm phách lực lượng, một đao để Tào Huru trong tay đại đao dẫn đao bắt ổn, bay ra ngoài. Tào Huru hoảng hốt, vội vàng xoay người lại bỏ chạy, Tướng Tướng không khỏi cười ha ha, "Tào đem chạy đâu! Ta lấy ngươi thù cấp! "

Tướng Tướng một đao đem Tào Huru đánh bại, không khỏi đắc ý vô cùng, trong lòng thầm nghĩ, cái này Tào đem không chịu được như thế, thiên để cho ta lại lập đại công!

Mới vừa đuổi không có mấy bước, xông tới mặt lại là một tướng, Tào Huru mừng rỡ trong lòng, la lớn: "Hứa tướng quân cứu ta! "

Chính là Hứa Chử chạy tới, Hứa Chử đến lại một không biết tên họ tướng lĩnh dĩ nhiên đuổi kịp Tào Huru, vừa mới bị Triệu Vân mấy lần đánh bại lửa giận lập tức dâng lên, "Tào tướng quân nghi hoảng sợ, làm cho ta đây tới biết hán một hồi! "

Hứa Chử cũng là khiến cho một thanh đại đao, Tướng Tướng đến Hứa Chử một đao này qua đây, hồ hồ sanh phong, không khỏi vẻ mặt nghiêm túc lên, hán lập tức liền cảm thụ được đến từ Hứa Chử một đao kia uy lực.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử kỹ năng Hồ Si phát động, vũ lực + 4, Công Liệt kỹ năng phát động, vũ lực + 4, trước mặt Hứa Chử vũ lực đề thăng tới 107. "

Nghe được cái này hệ thống tin tức, làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng bỗng nhiên căng thẳng: Tướng Tướng cùng Hứa Chử chênh lệch có chút lớn, ngàn vạn lần chớ khinh thường, thấy tình thế không ổn chạy mau a !!

Tuy là cảm thụ được Hứa Chử một đao này uy lực, nhưng là Tướng Tướng há là như vậy mà đơn giản nguyên ý chịu thua người, hán cắn răng, trong tay Sương Hàn Dao toàn lực hướng Hứa Chử bỏ tới, chỉ nghe "Đông " một tiếng, Tướng Tướng không khỏi ngực chấn động, tay run nhè nhẹ, hán nỗ lực áp chế trong lòng ngực kích động khí huyết, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng: "Xin hỏi tướng quân đại danh? "

"Hứa Chử! "

"Tốt! Nhớ kỹ người, lần sau lại lãnh giáo! "

Tướng Tướng ở Khúc Đình Sơn đánh một trận đại sát tứ phương, chỉ là Viên Thuật dưới trướng không dùng tướng. Mà bây giờ Tào Tháo trong quân mặc dù không nói dùng tướng như vậy, đó cũng là có mấy người vạn phu không lo người. Tướng Tướng thấy không phải là đối thủ, lời còn chưa nói hết, cũng đã xoay người rồi đi, Hứa Chử trong nháy mắt cảm thấy bị Tướng Tướng cho đùa bỡn, không khỏi cả giận nói: "Thất phu chạy đâu! "

Tào quân há có thể cho phép hán nói đi là đi, chỉ chốc lát sau, làm Tướng Tướng mang tới hai nghìn Thiết Huyết Quân bị Tào Huru Hồ Báo Kỳ tất cả đều tàn sát, Tào Huru liền chỉ huy Hồ Báo Kỳ đem Tướng Tướng bao vây lại, Tướng Tướng ra sức chém giết, nhưng là giết chết một người lại xông tới một cái, hán thủy chung giết không ra một con đường.

"Lẽ nào ta Tướng Tướng liền bỏ mạng ở hơn thế? " Tướng Tướng trong lòng thở dài nói.

Đúng lúc này, Tướng Tướng chợt nghe từ vòng vây ngoài truyền tới rống to một tiếng: "Tướng tướng quân nghi hoảng sợ, Triệu Vân tới cũng! "

Tướng Tướng nghe thế, lúc đầu mừng thầm, sau lại lại lắc đầu, thầm nghĩ: Triệu tướng quân làm sao có thể như vậy hành động theo cảm tính! Cái này vạn sơn biến đã Tào quân, người trở về chẳng phải là giống nhau chịu chết!

Nhưng mà, Tướng Tướng ngạc nhiên phát hiện, tiếng rống to này, làm cho vây quanh Tướng Tướng Tào quân tướng sĩ nhao nhao hoảng loạn lên, theo thanh âm nhìn lại, Triệu Vân Ngọc Sư Tử rong ruổi mà đến, dĩ nhiên không một người dám lên trước chặn lại.

Một bên Hứa Chử thấy thế, giận dữ hét: "Triệu Vân thất phu! Đừng vội can rờ! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân lần nữa xông trận, Long Đâm trạng thái lần nữa chồng, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 115, khôi phục bộ phận thể lực. "

Hứa Chử nhiều lần thua ở Triệu Vân thủ, trong lòng hán mười phần không cam lòng, nhưng là Tào quân nhiều như vậy tướng sĩ bị Triệu Vân một người giết thất tiến thất xuất, Hứa Chử trong lòng nín lửa giận, hán tuy là lỗ chiến lỗ bại, tuy nhiên lại còn không chịu phục, thiên thiên muốn khi bại khi thắng.

Theo Hứa Chử rống to một tiếng, đại đao trong tay trực tiếp chém về phía Triệu Vân, Triệu Vân tự nhiên không sợ, Lượng Ngân Thương lần nữa ra tay toàn lực, hai kiện vũ khí va chạm, Hứa Chử nhất thời chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh truyền tới toàn thân mình, vừa mới trên cánh tay đã bị Triệu Vân đâm trúng một lần, lần này lại liều mạng, hán lại cũng bất không được vũ khí của mình, càng không đề ép được chính mình vẫn nhảy lên đẳng tinh lực, phun ra một ngụm máu tươi, cả người ngã ở dưới ngựa.

Sớm có người đem Hứa Chử cứu, Triệu Vân lúc này thầm nghĩ nhanh lên cứu Tướng Tướng, mà Triệu Vân đến làm cho Tướng Tướng áp lực lập tức giảm giảm rất nhiều, trong tay hán Sương Hàn Dao sáng lấp lóa, giờ tay chém xuống, Tào quân bị hán dường như giống như ăn cháo nhao nhao chém giết. Lúc này Tào quân đích sĩ khí hạ thấp điểm thấp nhất, Triệu Vân cùng Tướng Tướng hội hợp sau, Triệu Vân lớn tiếng nói: "Tướng tướng quân, người trước đi, ta tới đi đoạn hậu! "

Đến Triệu Vân một thương liền đem Hứa Chử đánh xuống dưới ngựa, Tướng Tướng lúc này trong lòng ngoại trừ khiếp sợ vẫn là khiếp sợ, hán không nghĩ tới Ngô Lập Nhân dưới trướng vẫn còn có một người có thể cùng Nhiễm Mẫn tương đối dùng tướng. Đến Triệu Vân như vậy anh dũng, hán cũng không cần phải nhiều lời nữa, giục ngựa liền xông ra ngoài.

Lúc này, Tào quân cung nô tay cũng chạy tới, hướng phía Triệu Vân phương hướng trốn chạy nhao nhao bắn tới, Triệu Vân Lượng Ngân Thương vòng quanh tự thân rất nhanh vũ động, phảng phất tạo thành một cái gió thổi không lọt ô dù. Nhưng mà Triệu Vân thể lực chung quy không phải vô cùng tận, hãn thể lực từng bước chống đỡ hết nổi, trong tay Lượng Ngân Thương chậm lại, đúng lúc này, bỗng nhiên, Triệu Vân chỉ cảm thấy phía sau lưng đau xót, không biết bị người nào bắn tới một mũi tên bắn trúng phía sau lưng.

Triệu Vân nhin đau đau nhức, vừa đánh vừa lui, Chiêu Dạ Ngọc Sư Tử phảng phất cũng cảm nhận được Triệu Vân nguy cấp, nó chạy càng thêm ra sức, Tào Hưu dẫn Hồ Báo Kỳ tuy là còn theo, nhưng là không người dám rời Triệu Vân gần quá, không thể làm gì khác hơn là xa xa theo, mà chúng tướng trong, chỉ có Lữ Bố cùng Điển Vi dám cái gì cũng không cố mà giục ngựa điên cuồng đuổi theo, hai người mắt thấy Triệu Vân ở giữa, liền cùng nhau đuổi sát Triệu Vân. Chạy ở phía trước Tướng Tướng thấy thế, liền lạng lẽ xuất ra trên lưng trường cung, dựng lấp tên, hướng về phía Lữ Bố, "Suru " một tiếng bắn tới, Lữ Bố nghe được tiếng xé gió, vội vã xiết bắt đầu họa kích, hướng không trung đưa ngang một cái, Tướng Tướng bắn ra tên bị hãn chuẩn xác không có làm đầy đến đi sang một bên.

Tào quân truy một mực Triệu Vân cùng Tướng Tướng, Tướng Tướng tọa kỵ lúc này đã có chút bất kham khu trì, đúng lúc này, bỗng nhiên từ nơi không xa truyền đến tiếng kêu, Triệu Vân một, chính là Tông Trạch suất quân tới, Triệu Vân mừng rỡ nói: "Tướng tướng quân, chủ công phái người tới cứu chúng ta rồi! "

Triệu Vân cùng Tướng Tướng hướng về Tông Trạch đại quân gia tốc chạy tới, Hoa Vinh đến phía sau truy đuổi Tào Tháo Hồ Báo Kỳ đại quân, la lớn: "Bắn cung! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: may mắn Dương Hùng trăm Kiều Nhụy, Võ Tuyệt Du Kiều giây Kỷ Khương

Theo Hoa Vinh ra lệnh một tiếng, mấy nghìn cung nô tay cùng nhau bắn cung, mà Hoa Vinh cũng giống vậy, hãn một mũi tên tất trúng một gã Tào binh, Lữ Bố cùng Điển Vi thấy không ổn, vội vàng hạ lệnh rút quân, đuổi theo Hồ Báo Kỳ theo Lữ Điển hai người cùng nhau rút lui trở về.

Hoa Vinh tiến lên tiếp được Triệu Vân cùng Tướng Tướng, cấp thiết hỏi, "Triệu tướng quân, Tướng tướng quân, các người thế nào? "

Lúc này Tướng Tướng trong ngực khí huyết rất cực không hề ép được, "Phốc " một tiếng văng một búng máu tươi lớn đi ra, mà Triệu Vân hiện tại càng là ngáy cả khí lực nói chuyện cũng bị mất.

"Nhanh lên một chút đưa Triệu tướng quân trở về thành cứu trị! "

Tông Trạch cũng không dám dây dưa, lập tức hạ lệnh đại quân trở về thành, hồi đến Hạ Bi sau, Ngô Lập Nhân đã sớm mang đến Dược Vương Tôn Tư Mạc, bắt đầu vì Triệu Vân kiểm tra trị liệu.

Trải qua hơn một canh giờ, Tôn Tư Mạc rốt cục đem Triệu Vân trên người tiến rút ra, thoa thuốc mỡ sau, lại toàn thân các nơi kiểm tra rồi một phen, Ngô Lập Nhân liền vội vàng tiến lên hỏi, "Tôn tiên sinh, Tử Long tướng quân như thế nào? Sẽ có hay không có nguy hiểm tánh mạng? "

"Bẩm chúa công lời nói, Triệu tướng quân bồi trung một mũi tên, tuy không nguy hiểm tánh mạng, nhưng là máu chảy quá nhiều, toàn thân cao thấp đều đã thoát lực, thật không biết Triệu tướng quân là thế nào kiên trì nổi. Nếu như trễ nữa mấy giờ, chỉ sợ sẽ là Đại La Kim Tiên cũng không có thuốc nào cứu được, bây giờ chỉ cần ở nằm nghỉ ngơi một tháng, lại dùng thuốc hạ phối trí thuốc, là được khỏi hẳn, mời chủ công yên tâm. "

Nghe xong Tôn Tư Mạc lời nói, Ngô Lập Nhân rốt cục thở dài một hơi, "Như vậy rất tốt! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân hoàn thành kịch tình thất tiến thất xuất, thu được hệ thống thưởng cho, trụ cột vũ lực vĩnh cửu + 1, trước mặt Triệu Vân trụ cột vũ lực để thăng tới 101. "

Thật đúng là thất tiến thất xuất, không có Lưu A Đầu, Triệu Vân cũng có thể giết cái thất tiến thất xuất, tới những thứ này đều là mệnh trung chủ định, Tử Long bắt phạm nhân sinh, liền là như thế, sau trận chiến này, Triệu Vân nhất định nổi tiếng thiên hạ.

Tướng Tướng tuy là ới ra một búng máu tươi lớn, thế nhưng Tôn Tư Mạc bắt mạch cho hãn sau đó, mở một bộ thuốc, làm cho hãn rất điều dưỡng có thể. Ngô Lập Nhân đi nhìn một cái Tướng Tướng, tốt nói trấn an vài câu sau, hỏi tiếp: "Công Thành, không biết Toàn Tiêu tình huống bây giờ như thế nào? Quân sư vì sao để cho người tới đây tương trợ? "

Tướng Tướng từ trên giường bệnh nửa ngồi xuống, hướng Ngô Lập Nhân ôm quyền nói: "Chủ công dung bẩm! Toàn Tiêu thành ở nửa tháng trước liền

bắt đầu cạn lương thực, Kỳ Tăng Chân bắt đầu từ dân chúng trong thành trong nhà mạnh mẽ trung thu lương thực, dân chúng trong thành dân oán hận trời, sợ rằng không được bao lâu, Toàn Tiêu thành sẽ gặp bất chiến tự phá. "

Trên thực tế, Toàn Tiêu so Tường Tường miêu tả càng thêm gian nan, Kỳ Tăng Chân đã hạ lệnh đem trong thành hết thảy thứ có thể ăn đều gom lại, rễ cỏ, vỏ cây, có thể ăn, bọn họ cũng sẽ không buông qua. Nhưng mà tương đối với đói bụng, Kỳ Tăng Chân lo lắng nhất cũng là mất đi hy vọng kiên trì.

Ngày này, Kỳ Tăng Chân triệu tập Kỳ Tăng Mạnh cùng Kiều Nhụy đám người nghị sự, thương lượng như thế nào đột phá vòng vây việc.

"Tăng Mạnh, Kiều tướng quân, bây giờ bọn ta đã cùng đồ mạt lộ, cái này Toàn Tiêu khó hơn nữa bảo vệ, bệ hạ sợ rằng đã bỏ đi chúng ta, nhưng là tự chúng ta không thể buông tha chính mình. Ta quyết định, đêm nay thừa dịp lúc ban đêm đột phá vòng vây, một đường từ Bắc Môn, một đường từ Tây Môn, hai đường đại quân cùng nhau đột phá vòng vây, người hai người có thể tự hành tuyền bạch. "

"Ta chọn Bắc Môn! "

Kiều Nhụy lập tức nói ra, bởi vì hẳn biết, Tây Môn Thủ tướng có Nhiệm Mẫn loại này yêu nghiệt tồn tại, tuy là Quách Khản lại nhiều lần làm cho Viên trong quân tính toán, nhưng hẳn Nhiệm Mẫn uy hiếp vẫn là lớn hơn một chút.

Kỳ Tăng Chân thờ dài một tiếng, "Đã như vậy, Kiều tướng quân liền kèm theo ba chục ngàn đại quân từ Bắc Môn đột phá vòng vây, ta và Tăng Mạnh mang ba chục ngàn đại quân từ Tây Môn đột phá vòng vây, đêm nay vào lúc canh ba, hai môn cùng nhau tuôn ra, hy vọng Kiều tướng quân vận may! "

Đôi mắt tiền đồ chưa biết tương lai, Kiều Nhụy cùng Kỳ Tăng Mạnh đều trầm mặc lại, đột phá vòng vây biểu thị khả năng tánh mạng của bọn họ đến đây chấm dứt.

"Hai vị không muốn như vậy ư ư oài, nói không chừng quân địch quân ta thời gian dài không có hành động sẽ đề phòng sơ suất, tới, lên tinh thần tới, chúng ta Thọ Xuân tái kiến! "

Kỳ Tăng Chân lời nói ngay cả chính hẳn đều không lừa được, chính hẳn cười khổ một tiếng, còn lại hai người cũng theo miễn cưỡng cười một cái,

Tiếp lấy mỗi người đi ra ngoài chuẩn bị đi.

Canh ba vô cùng, Toàn Tiêu thành vẫn là giống như quá khứ bình tĩnh, Kiều Nhụy mang theo đại quân, lặng lẽ mở ra thành môn, vì che giấu tai mắt người, bọn họ ngay cả cây đuốc cũng không có đốt lên tới. Đêm yên tĩnh, thỉnh thoảng truyền đến côn trùng kêu vang cùng ếch ộp, trên bầu trời sao lốm đốm đầy trời, Kiều Nhụy lấy bầu trời, tâm tình cực kỳ phức tạp. Lúc này cách đó không xa bỗng nhiên lại nhiều hơn rất nhiều điểm tinh quang, chỉ là Kiều Nhụy bỗng nhiên trong mắt tràn đầy thần sắc tuyệt vọng, những thứ kia là cây đuốc.

"Giết a! Không muốn thả qua một cái Viên quân! "

Quách Khản tự mình lĩnh đại quân phát khởi trận này đối với Toàn Tiêu thành Viên quân cuối cùng chi chiến, hẳn dẫn dắt Vu Tuân Đạt, Từ Ninh cùng mới tìm nơi nương tựa tới Dương Hùng bốn phương tám hướng vây quanh, Viên quân vốn là không chiến tâm, nhìn thấy loại chiến trận này, rất nhiều người đã sợ đến chỉ biết là chung quanh chạy trốn, nơi nào còn có ngênh địch dũng khí.

Kiều Nhụy cắn răng, trước tìm rồi một cái phương hướng vọt tới, gặp ngay phải Từ Ninh, Từ Ninh hô to một tiếng, "Tướng địch chạy đi đâu! Từ Ninh ở chỗ này, còn không mau xuống ngựa tiếp nhận đầu hàng! "

Từ Ninh một thương đâm tới, Kiều Nhụy nhấc lên binh khí trong tay đón lấy, nhưng mà Kiều Nhụy võ nghệ không phải Từ Ninh đối thủ, một thương xuống phía dưới, Kiều Nhụy liền mất đi tái chiến chí tâm, hồi mã liền đi, còn không có trốn rất xa, lại gặp phải đâm đầu vào Vu Tuân Đạt.

"Tặc tướng chạy đâu, có thể nhận được đại tướng Vu Thông hay không? "

Kiều Nhụy tự nhiên là vô tâm tiếp chiến, hẳn lại là hư hoảng một thương, lần nữa đôi phương hướng bỏ chạy.

Bốn phía đều là tiếng kêu, hẳn không biết nên trốn nơi nào, chỉ là đến xa xa tiếng kêu yếu nhất phương hướng bỏ chạy.

"Tặc tướng chạy đi đâu! Đại tướng Dương Hùng ở chỗ này, còn không mau xuống ngựa tiếp nhận đầu hàng! "

Kiều Nhụy liên tục hai lần chạy trốn, không nghĩ tới lần nữa đụng vào một thành viên tướng địch, lúc này trong lòng hẳn đã không hề ôm có bất kỳ hy vọng nào, rốt cục không muốn trốn nữa, liền muốn tiến lên liều cái thắng thua. Dương Hùng mới gia nhập Quách Khản dưới trướng, chưa lập được cái gì công huân, mắt thấy Kiều Nhụy tới chiến, không khỏi mừng rỡ trong lòng, đại đao trong tay nhand liệt tấn công về phía Kiều Nhụy, Kiều Nhụy thấy hẳn đại đao tới hung mãnh, không dám cứng rắn chống đỡ, không thể làm gì khác hơn là bên trái chột hiện bên phải tránh. Hai người chiến hai mươi hiệp, Kiều Nhụy càng đánh càng không phải nào, chỉ thấy Dương Hùng hét lớn một tiếng "Phá ", Dương Hùng đại đao đang chém trúng Kiều Nhụy, Kiều Nhụy quát to một tiếng, ngã xuống ở dưới ngựa.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Dương Hùng trận trăm Kiều Nhụy, Kiều Nhụy trước khi chết tứ duy thuộc tính vì vũ lực 81, chỉ huy 71, trí lực 63, chính trị 52. Chúc mừng túc chủ thu được tướng hồn mảnh nhỏ 1 miếng, trước mặt túc chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 19. "

Kiều Nhụy Từ, làm cho Ngô Lập Nhân mừng rỡ, UU thư www.uukanshu.net tới Toàn Tiêu rốt cục bắt đầu có động tĩnh, Dương Hùng mới đến liền chém tướng lập công, không thể không nói, thật sự là vận khí không tệ.

Dương Hùng đem Kiều Nhụy thủ cấp cắt lấy, la lớn: Tội! "

Viên quân mất thấy Kiều Nhụy bỏ mình, sớm đã có đầu hàng lòng bọn họ tức thì liền nhao nhao quỳ xuống xin hàng, ba chục ngàn đại quân, từ bỏ từ thương chạy tứ tán hơn vạn người, còn lại hai vạn đại quân tất cả đều đầu hàng.

Mà ở Tây Môn, Kỷ Tăng Chân cùng Kỷ Tăng Mãnh đồng dạng gấp đã sớm chuẩn bị xong Nhiễm Mẫn cùng Du Đại Du. Nhiễm Mẫn tự nhiên không cần phải nói, Viên quân nghe được tên cũng đã nhao nhao chạy tứ tán, Du Đại Du sử dụng một cây Mã Sốc, ở quân địch trong không người có thể ngăn. Lúc này Kỷ Tăng Chân cùng Kỷ Tăng Mãnh đã tẩu tán, Kỷ Tăng Mãnh gấp gấp muốn tìm tìm Kỷ Tăng Chân, nhưng vẫn không có tìm được, lại gặp Du Đại Du.

"Du Kiều ở chỗ này, tướng địch còn không mau xuống ngựa đầu hàng, còn đợi khi nào! "

Kỷ Tăng Mãnh không nói hai lời, quơ lên đại đao liền hướng Du Đại Du chém tới, Du Đại Du đôi tay nắm lấy Mã Sốc, lấy đâm đầu vào Kỷ Tăng Mãnh, lớn tiếng nói: "Không biết lượng sức! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Du Đại Du kỹ năng Vô Tuyệt phát động -- đối mặt côn, thương, đại đao loại trường vũ khí lúc, áp chế đối phương vũ lực 4 điểm, đối mặt còn lại vũ khí, tự thân vũ lực tăng 2 điểm. Trước mặt Kỷ Tăng Mãnh sử dụng đại đao loại vũ khí, Kỷ Tăng Mãnh vũ lực - 4, trước mặt Kỷ Tăng Mãnh vũ lực rơi chậm lại tới 81. "

Du Đại Du trong tay Mã Sốc đón lấy Kỷ Tăng Mãnh đại đao đi, Mã Sốc lực lớn, một Sốc liền đem Kỷ Tăng Mãnh đại đao đánh bay, Kỷ Tăng Mãnh hoảng hốt, muốn hồi mã liền đi, Du Đại Du lại dùng lực hướng hấn đâm một cái, Kỷ Tăng Mãnh kêu thảm một tiếng, ngã xuống ở dưới ngựa, lúc đó bỏ mình.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Du Đại Du trận trọng Kỷ Tăng Mãnh, Kỷ Tăng Mãnh trước khi chết tứ duy thuộc tính vì vũ lực 81, chỉ huy 80, trí lực 73, chính trị 70. Chúc mừng túc chủ thu được tướng hồn mảnh nhỏ 1 miếng, trước mặt túc chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 20. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Toàn Tiêu Nhiễm Mẫn cứu Trương Vô, Hứa Xương Lưu Hiệp chiếu Tào Tháo

"Ha ha, Du Đại Du cũng có thu hoạch, tới lão Thiên đối với bọn họ không sai a! Xuất thế lúc sau vừa lúc vượt qua cơ hội như vậy, vây quanh Toàn Tiêu lâu như vậy, rốt cục có thể lấy được! "

Ngô Lập Nhân cảm khái vạn phần, Toàn Tiêu có Viên Thuật bảy, tám vạn đại quân, tuy là trải qua từ thương, chỉ có năm, sáu vạn người, nếu như tất cả đều tiêu diệt hoặc là thu hàng, đối với Viên Thuật mà nói đều là một cái đã kích trí mạng.

Du Đại Du chém Kỷ Tăng Mãnh sau, dưới trướng hấn đại quân cũng cuối cùng bỏ qua chống lại, Nhiễm Mẫn lại tiếp thu hơn một vạn hàng tốt.

Từ Kỷ Tăng Chân tiến vào chiếm giữ Toàn Tiêu thành tới nay, trước sau trải qua sắp xỉ một năm tiến công, rốt cục lấy được. Nhưng mà bởi Kỷ Tăng Chân ở Toàn Tiêu cao áp chính sách, khiến Toàn Tiêu thành bách tính gặp tai họa thật lớn, Toàn Tiêu dân sinh phá hư nghiêm trọng, ngay cả đầu hàng Viên Thuật đại quân, lúc này trên mặt đều là đối bụng về. Đến khi hừng đông về sau, Vương Thủ Nhân làm người ta nhanh lên phát sinh nào dân bỏ cáo, đồng thời làm cho Đan Dương Thái Thú Trần Đăng trừ bị lương thảo, dùng cho cứu trợ lâm vào thiên tai bách tính.

Mà Nhiễm Mẫn cùng Du Đại Du thì trước tiên đi huyện nha đại lao, đi tìm cái kia Du Đại Du tiến cử gọi Trương Vô chi người.

Trong phòng giam, đại đồ rồng tuếch, ngục tốt từ lâu tìm không thấy, cuối cùng Nhiễm Mẫn ở một gian phòng giam trong góc, phát hiện cái kia đối yếm yếm nhất tức người.

Du Đại Du vội vã trước rót một chén thủy cho hắn, lại đem trên người lương khô vỡ vụn, đưa nước cho hắn dùng.

"Nhiễm tướng quân, người này chính là Trương Vô! Nếu chúng ta muộn mấy bước, như vậy một cái nhân tài sợ là liền phải chết đói ở nơi này giam trong lao rồi! "

Lúc này, Trương Vô mở mắt ra, đến hai cái người xa lạ khuôn mặt, ngay cả vội vàng giằng co, "Đa tạ nhị vị tướng quân cứu giúp, nếu như hai vị là vì Viên Thuật làm thuyết khách, xin thứ cho Trương Vô không thể tòng mệnh, chính là Từ cũng không muốn vì Viên Thuật bức này hại dân tộc hiệu lực! "

Đây là Du Đại Du cười ha ha một tiếng, đi tới Trương Vô trước mặt, "Trương Văn Thắng! Lẽ nào không nhận ra Du mỗ rồi không? "

Trương Vô tí mĩ nhìn chăm chăm Du Đại Du rồi nửa ngày, "Chớ không phải là Du Kiều Du Đại Du? Ngươi không ở Phụ Lăng truyền nghề, làm sao chạy đến nơi đây? Lẽ nào chính là vì cứu tiểu đệ thoát ly cái này lao ngục tai ương sao? "

Du Kiều lắc đầu, tiếp lấy chỉ vào Nhiệm Mẫn nói: "Vị này chính là Nhiệm Mẫn Nhiệm tướng quân, là Từ Châu mục Ngô Minh dưới trướng đại tướng, nói vậy Văn Thắng nghe qua. "

Nhiệm Mẫn hướng hần gật đầu ra hiệu một cái, Trương Vô lúc này nhân thần bỗng nhiên phóng xuất quang mang, phảng phất đến rồi chuyện bất khả tư nghị gì, hần kích động hỏi: "Chớ không phải là từng tại Từ Châu một người đại chiến Lữ Bố, Diên Vi cùng Hứa Chử Thiên Vương tướng quân? "

Du Kiều cười ha ha một tiếng, gật đầu đáp: "Chính là! "

Trương Vô nghe xong, đứng dậy liền hướng Nhiệm Mẫn bái tới, "Không ngờ đời này kiếp này còn có thể gặp được thiên vương tướng quân mặt, Vô thực sự là phước đức ba đời! "

Nhiệm Mẫn liền vội vàng đem hần nâng dậy, "Ta từng nghe Du tướng quân đề cập qua ngươi, ngươi vì người nhà báo thù, chí khí có thể tăng, từng trải cùng Nhiệm nào đó cũng có chỗ tương tự. Năm đó Đồng Trác tung binh giết ta một nhà, Nhiệm nào đó vốn muốn tìm cơ hội tru diệt Đồng tộc vì người nhà báo thù, thế nhưng lực một người thực sự là có hạn, nhờ có chủ công, điều kẻ tru diệt Đồng Trác, vì nước từ bỏ Đồng tộc, cho nên ta mới cam tâm tình nguyện theo chủ công. Chủ công là Nhân Đức đứng đầu, ngày khác nhất định có thể làm cho thiên hạ bách tính nào ở lạc nghiệp, không phải khiến người khác nặng hơn đạo bị thảm như vậy họa diệt môn. "

Trương Vô nghe xong, vui mừng quá đổi, "Nhiệm tướng quân nói cực phải! Nếu như Ngô sứ quân bất khí, nào đó nguyện theo Ngô sứ quân dưới trướng, lấy tấn bình sinh sở học. "

Nhiệm Mẫn gật đầu, "Du tướng quân trước đây cùng chủ công đề cử ngươi rỗng, chủ công liền làm ta ở phá thành sau đó trước tiên tới tìm ngươi, vì vậy mới có thể cứu ngươi tính mệnh, này đều là chủ công chi ân Đức. Nếu là nguyện ý, liền trước cùng ở trong tay ta, đến lúc đó nghe nữa chủ công sai phải. "

"Thảo dân đa tạ chủ công đại ân, đa tạ Tướng quân đại ân! Nguyện vì chủ công ra sức trâu ngựa! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Trương Vô thân mật điểm 9 điểm, kiểm tra đo lường đến Trương Vô tứ duy thuộc tính vì vũ lực 89, chỉ huy 78, trí lực 92, chính trị 68. Kiểm tra đo lường đến Trương Vô sở hữu kỹ năng Văn Thắng / Thi Vô. Văn Thắng: Bên ngoài ái mộ mưu Sách lúc, trí lực + 5,

Vũ lực - 10; Thi Vô: Bên ngoài phần nộ lúc, dễ dàng mất lý trí, vũ lực + 5, trí lực - 10. Trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 176, cừu hận giá trị 20. "

Nghe đến đó, Ngô Lập Nhân có chút kinh ngạc, kỹ năng này cùng Du Đại Du trước đây giới thiệu từng trải quá giống in, tới Trương Vô kỹ năng hoàn toàn là hậu thiên tu luyện ra được, phát động kỹ năng 97 trí lực cũng là nhất lưu mưu sĩ trình độ, thỉnh thoảng cũng có thể bạo phát dưới làm cái xung phong đại tướng, chỉ bất quá có chút không ổn định, nếu như mưu lược lúc sau phần nộ rồi, chẳng phải là bị thảm rồi?

Tuy là chiếm lĩnh Toàn Tiêu, thế nhưng Quách Khản cùng Nhiệm Mẫn thu giảm sắp si bốn chục ngàn bắt tù binh, thậm chí so bộ đội của bọn họ còn nhiều hơn, muốn đem nhóm tù binh này hợp nhất cũng muốn một đoạn thời gian, bằng không một lơ là, sẽ gây thành binh biến, cho nên tạm thời không thể phái binh hồi viên Hạ Bi.

Triệu Vân từ Xích Vi Sơn thất tiến thất xuất lại giết hồi đến Hạ Bi sau, Tào Tháo tự nhiên là hối hận chỉ không kịp, nguyên tưởng rằng bắt được Triệu Vân là chuyện tất nhiên, không nghĩ tới lại bị hần thành công chạy trốn, còn chém giết Tộc đệ Tào Hồng, điều này làm cho hần làm sao không giận. Phích lịch xa bị hủy diệt sau, càng là khuyết thiếu công thành thủ đoạn, Tào Tháo không chịu bỏ qua, liền làm người ta tiếp tục thu thập tài liệu, chế tạo phích lịch xa. Nhưng là ở nơi này cái lúc sau, Hứa Xương truyền đến Lưu Hiệp chiếu thư -- trong triều có việc gấp, gấp gấp triệu Tào Tháo trở về.

Nếu như chỉ có Lưu Hiệp chiếu thư, Tào Tháo sẽ không làm làm cái gì, sau đó đồng thời đưa tới còn có Mãn Sùng mật thư. Mãn Sùng ở trong thư nói đến Hứa Xương thịnh truyền Tào Tháo tạo phản việc, hơn nữa thượng thư lệnh Dương Bưu cùng Phiêu Kị tướng quân Đồng Thừa nhiều lần xuất nhập hoàng cung.

Tào Tháo triệu Quách Gia, Tuân Úc, Tuân Du cùng Trình Dục chờ mưu sĩ cùng nhau thương nghị, đem Lưu Hiệp chiếu thư cùng Mãn Sùng mật thư cho mấy người truyền.

"Chư công cho rằng, kẻ trước mắt, phải làm thế nào lấy hay bỏ mới tốt? "

Tuân Úc tiến lên một bước, đối với Tào Tháo nói: "Thừa tướng! Tuy là tướng ở bên ngoài quân mệnh có thể không nhận, nhưng là lại sợ hữu tâm nhân ác ý hãm hại. Miệng nhiều người xói chảy vàng tích hủy tiêu xương, thừa tướng không bằng tuân chỉ mà quay về, cũng tốt làm cho bọn đặt người ngừng nghị luận. "

"Ngô hành sự đoan chính, há sẽ sợ người khác chuyện linh tinh giết thời gian, chỉ là lo lắng cũng là đầy Bá Ninh trong thư sở tấu việc. Hứa Xương là chúng ta căn bản, nếu là bị Dương Bưu cùng Đồng Thừa nhân cơ hội lẫn lộn đen trắng, che đậy Thánh nghe, bọn ta sợ là không nơi sống yên ổn. "

Mọi người cùng kêu lên nói rằng: "Thừa tướng anh minh, lo lắng rất đúng! "

"Nếu là ta muốn phản hồi Hứa Xương, không biết Hạ Bi có hay không còn có thể tiếp tục đánh chiếm? "

Tào Tháo ném ra vấn đề hần lo lắng nhất, lại một lần nữa hưng sư động chúng, hần không muốn lần nữa vô công nhi phản.

Trình Dục tiến lên tấu nói: "Thừa tướng, bây giờ phích lịch xa đã hủy, một lần nữa chế tác khác cần thời gian, nhiều ở chỗ này tiếp tục dừng, sợ là sẽ phải lương thảo đứt đoạn, không bằng tạm thời rút quân, bàn bạc kỹ hơn. "

Tào Tháo nghe xong, lặng lẽ không nói, Quách Gia trong lòng biết Tào Tháo không đành lòng bỏ qua, liền cười đối với Trình Dục nói rằng: "Cũng không phải! Hạ Bi mặc dù không có thể liên phá, thế nhưng tường thành cũng hủy hoại nhiều chỗ, Hạ Bi quân coi giữ cũng nhiều có tử thương. Chỉ cần đợi lát nữa mười ngày nữa tháng, làm ra phích lịch xa, Hạ Bi lo gì có thể phá, nếu không phải nhân cơ hội này đem Ngô Minh tiêu diệt, khiến cho có cơ hội thờ đốc, ngày sau sợ là khó hơn nữa đánh hạ cái này Hạ Bi thành. "

Quách Gia lời nói đang nói ra Tào Tháo tâm tư, hần lo lắng nhất dù cho cái này -- không thể một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đánh hạ Hạ Bi, chờ Ngô Lập Nhân phá Viên Thuật cùng thu phục Giang Đông sau đó, liền có càng đại chiến lược thọc sâu, Ngô Lập Nhân tư thế là được, vậy thì không phải là hần một sớm một chiều có khả năng mưu đồ.

"Phụng Hiếu nói, sâu lòng ta! Đã như vậy, ta đây tiện bí mật phản hồi Hứa Xương, chủ trì trong triều đại sự, lệnh Tào Nhân làm Chủ Tướng, các người muốn tận tâm phụ trợ, không được sai lầm! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Tông Xác tập doanh dũng trước, Lữ Bố tranh công mưu đoạn hậu

Hứa Chử ở Tiểu Bái bị Triệu Vân đánh lén đại bại, Triệu Vân thất tiến thất xuất xông qua Tào quân mấy vạn đại quân, Tào Nhân lại đang Hạ Bi ngoài thành đại bại, mấy tin tức này truyền đến Hạ Hầu Đôn cùng hần bộ hạ tướng sĩ trong tai, trong lúc nhất thời làm cho Hạ Hầu Đôn dưới trướng nghị luận âm ỉ, các loại suy đoán không ngừng.

Hạ Hầu Đôn làm cho tướng sĩ ban đêm tăng mạnh phòng bị, tăng tuần tra nhân số, đồng thời đại đội nhân mã mai phục lên, nghĩ đến cái tương kế tựu kế, nhưng là cứ như vậy qua mấy ngày, Hu Dị trong thành vẫn như cũ không có động tĩnh gì, Hạ Hầu Đôn không khỏi hoài nghi bắt đầu phán đoán của mình: Tông Xác võ nghệ nhiều lắm cùng ta không sai biệt lắm, mà Triệu Vân dĩ nhiên không người có thể địch, sợ rằng chỉ là bởi vì cái này mới dám ra khỏi thành tập doanh.

Lại là một cái đêm khuya, Hạ Hầu Đôn trong đại doanh, mang hoạt mấy ngày Tào quân rút cục bình thường làm việc và nghỉ ngơi, Hạ Hầu Đôn nằm trướng trong, luôn có một loại ảo giác, Tông Xác đại quân sẽ tới. "Có thể đã nhiều ngày quá mệt mỏi, luôn là lo lắng tới lo lắng đi, mới biết sản sinh như vậy ảo giác. "

Đúng lúc này, Hạ Hầu Đôn chợt nghe trướng ngoài truyền tới rồi tiếng hò giết, hần nhu liều nhu đầu, lắm bảm: Tội thật là quá mệt mỏi!

"Hạ Hầu tướng quân, quân địch giết tới rồi! "

Hạ Hầu Đôn vừa nghe, không khỏi kinh hãi, lập tức đứng lên, mặc khôi giáp, đi ra bên ngoài trướng, chỉ thấy lúc này trong doanh trướng ánh lửa ngút trời, Tông Xác suất đại quân đang đánh thẳng vào Hạ Hầu Đôn doanh trại.

Tuy là Hạ Hầu Đôn làm người ta tiểu tâm phòng bị, nhưng là Tông Xác vẫn như cũ thừa dịp lúc ban đêm đánh lén qua đây. Hạ Hầu Đôn xước thương lên ngựa, hét lớn một tiếng, "Theo ta giết địch! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tông Xác cùng bên ngoài dưới trướng Thiết Huyết đại quân chịu đến Tông Trạch kỹ năng Phần Kích ảnh hưởng, vũ lực + 2, Tông Trạch trước mặt vũ lực đề thăng tới 96. "

Tào quân bị đánh bất ngờ, sớm đã quân tâm tan rã, tuy là Hạ Hầu Đôn không ngừng tổ chức phản công, nhưng là đối mặt với khí thế ngút cao Tông Xác đại quân, không bao lâu Tào quân cũng đã không đỡ được, tử thương hơn hai ngàn người sau đó, liền bắt đầu tan tác mà chạy, Hạ Hầu Đôn lệnh cường chế không được, rơi vào đường cùng, cũng chỉ đành bỏ chạy.

Tông Xác đại phá Hạ Hầu Đôn sau, liền ngay cả đêm hướng Hu Dị Huyện bên ngoài tám mươi dặm chỗ Thiết Sơn chạy đi, nơi đó chính là Tào quân một chỗ đồn cấp lương cho nơi. Đóng tại Thiết Sơn chính là đại tướng Lý Điển cùng Lữ Bố hàng tướng Hầu Thành, Thành Liêm ba người.

Đại quân đi nhanh hai canh giờ, rút cục chạy tới Thiết Sơn, lúc này thiên đã hơi sáng, Tông Xác minh bạch thời gian không nhiều lắm, ra lệnh một tiếng,

lệnh tướng sĩ du sơn cướp đoạt cửa ải. Tông Xác đại quân tới đột nhiên, canh giữ ở Thiết Sơn Tào quân còn chưa kịp phản ứng, bị giết trở tay không kịp. Đến khi Lý Diễn biết được sau, Tông Xác đại quân đã tới đồn cấp lương cho chỗ, không nói hai lời, liền bắt đầu thả nấu cơm tới.

Lý Diễn vừa vội vừa nộ, vội vã triệu tập nhân thủ, bắt đầu vây công Tông Xác đại quân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tông Xác cùng bên ngoài dưới trướng Thiết Huyết đại quân chịu đến Tông Trạch kỹ năng Phần Kích ảnh hưởng, vũ lực + 2, Tông Trạch trước mặt vũ lực đề thăng tới 96. "

Đây là Tông Xác lần thứ ba phát động Phần Kích rồi, tới Tông Trạch cho hánbuff số lần dùng hết rồi, không biết Tông Xác lúc này đang làm cái gì, Ngô Lập Nhân nghe được hệ thống hai lần nêu lên, không khỏi khiến treo lên.

Tuy là Thiết Huyết Quân anh dũng, nhưng là trải qua đường dài Bôn Tập, lúc này thể lực kém xa tất tập Tào quân, ở Tào quân vây công phía dưới, bắt đầu liên tục bại lui. Tông Xác mất thấy nhiệm vụ đã hoàn thành, cao giọng hô: "Các huynh đệ! Lui lại! "

Tông Xác múa xung trận ngửa lên trước, thúc ngửa múa thương xông lên phía trước nhất, muốn từ Tào quân trong vòng vây mở một đường máu. Tướng địch trong, Lý Diễn dẫn đầu lao ra, đón lấy Tông Xác đi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tông Xác kỹ năng Phá Lăng phát động, vũ lực + 3, trước mặt vũ lực đề thăng tới 99. "

Nhưng mà đến ở đại sát tứ phương Tông Xác, Lý Diễn bỗng nhiên dừng lại, hán lấy Tông Xác thương pháp, không cảm thấy trong lòng thờ dài: Ta không bằng cùng!

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lý Diễn kỹ năng Kính Hiền phát động, Lý Diễn từ Tông Xác thương pháp ở bên trong lấy được tính ngộ, vũ lực + 1, trước mặt Lý Diễn từ duy thuộc tính vì vũ lực 85+ 1, chỉ huy 80, trí lực 79, chính trị 78. "

Nghe được cái này nêu lên, Ngô Lập Nhân có chút bối rối, cái này Lý Diễn còn có thể từ địch nhân lấy được thuộc tính điểm, chẳng phải là quábug rồi, thuộc tính này so hai năm trước lẫn nhau so đã phòng không ít rồi, tới Lý Diễn trưởng thành có thể chỉ chờ mong a, chỉ bất quá vẫn là địch nhân. Chỉ là, đối mặt Tông Xác 99 võ lực của, Lý Diễn sẽ không lúc đó bỏ mình a !?

Lý Diễn tuy là tự biết không địch lại, thể nhưng cũng sẽ không dễ dàng thả Tông Xác ly khai, hán bắt chuyện Hầu Thành cùng Thành Liêm tam tướng cùng nhau dự định vây công Tông Xác.

Hầu Thành cùng Thành Liêm trong lòng minh bạch, đơn đả độc đấu không người nào có thể chống đỡ được Tông Xác, ba người liên thủ mới có hi vọng, liền không nói nhiều, ba người ba kỵ tướng Tông Xác vây lại.

"Ha ha ha, cho dù trở lại mấy người, lại có sợ gì! " Tông Xác lên tiếng cuồng tiếu, trường thương trong tay trước ám sát sau thiêu, bên trái đẩy bên phải ngăn cản, không đến mười hợp liền đem tam tướng tất cả đều đẩy lui.

Mất thấy Tông Xác dũng mãnh, một người dũng đấu tam tướng, Thiết Huyết Quân lúc này phảng phất bị cực đại cổ vũ, nhao nhao bộc phát ra kinh người sức chiến đấu, theo sát mà Tông Xác hướng chân núi đột phá vòng vây.

Mặc dù như thế, đến khi Tông Xác đột phá vòng vây ra, hơn ba ngàn Thiết Huyết Quân còn sót lại hơn ngàn người hồi đến Hạ Bi.

Hạ Hầu Đôn cùng Lý Diễn tự biết chịu tội trọng đại, liền mỗi người trở về, hướng Tào Nhân thỉnh tội.

"Bọn ta không thể hoàn thành thừa tướng phó thác, làm hại đại quân lương thảo bị hủy, mời tướng quân trị tội! "

Tào Nhân lúc này hận không thể một đao đem hai người đều chém, hai người cộng lại có gần vạn nhân mã, lại vẫn làm cho Tông Xác đem lương thảo hủy hết, tội khác nên trảm! Đại quân nếu là không có cũng đủ lương thảo, như thế nào tiếp tục tiến công Hạ Bi, tất cả mọi người biết.

"Người hai người như vậy bỏ rơi nhiệm vụ, thừa tướng biết cũng tất nhiên vấn tội. Ta mặc dù tạm thay mặt chủ tướng, nếu như nghiêm phạt các người, sợ rằng chưa chắc bằng lòng phục. Người đến, trước đem Hạ Hầu Đôn cùng Lý Diễn hai người áp tải Hứa Xương, đến lúc đó mời thừa tướng xử lý! "

Tào Nhân đau lòng nhức óc nói lấy, còn lại vẫn vô tất cả đều lặng lẽ không nói, biết rõ chịu tội trọng đại, Tào Nhân không có làm Đường trị tội, đã coi như là đối với hai người nhân từ rồi.

Làm bên ngoài tướng quân sĩ đem hai người giam giữ đi ra ngoài, Tào Nhân lấy trầm mặc vẫn vô, mở miệng hỏi: "Chư công, bây giờ Thiết Sơn lương thảo bị hủy, trong quân lương thảo chỉ có thể chi trì mười ngày chi phí, phải làm thế nào ứng đối, mời Chư công dạy ta! "

Quách Gia cũng thờ dài, hán cũng không ngờ tới, nặng như thế binh phòng vệ Thiết Sơn sẽ bị Tông Xác đánh lên, cái gọi là binh mã vị động, bây giờ lương thảo không đủ, lại từ địa phương khác trừ cấp lương cho cũng không kịp rồi, bây giờ tư thế, sợ là chỉ có thể triệt binh.

"Không có lương thực cỏ, thì quân tâm tất loạn, không bằng suốt đêm triệt binh, nếu là bị quân địch biết được, sợ là rất khó đơn giản bỏ chạy. " Trương Liêu ra tiểu đội nói rằng.

Tào Nhân gật đầu, "Văn Viễn nói như vậy, ta cũng biết chi, nhưng mà thừa tướng giao phó ta tiến công Hạ Bi trọng trách, không ngờ còn chưa bao lâu, liền muốn triệt binh mà quay về, trong lòng hổ thẹn vạn phần, không biết công chờ còn có cần gì phải cao kiến? "

"Thắng bại là chuyện thường bình gia, tướng quân chớ buồn! Chỉ là bây giờ trệch binh, thiết yếu muốn một đại tướng đi đoạn hậu, mới năng lực đảm bảo không lừa bịp! "

Quách Gia nói xong, rồi giữa sân mọi người, Vu Cẩm đi ra chờ lệnh nói: "Mặt tướng nguyện ý gánh chịu đoạn hậu chi mặc cho! "

Tào Nhân suy nghĩ một chút, lắc đầu, "Voi tướng quân trung tâm có thể tăng, chỉ là cái này đoạn hậu chi mặc cho cần một Mạnh Tướng Tài có thể. Tuy là Triệu Vân hiện tại trọng thương không thể làm di chuyển, thế nhưng Tông Xác cũng dũng mãnh vạn phần, Hạ Hầu tướng quân đều không phải là đối thủ của hắn, không biết ai lễ tạ xuất chiến? "

"Mặt tướng nguyện ý! "

Hai thanh âm đồng thời vang lên, mọi người một, chính là Lữ Bố cùng Hứa Chử. Hai người ở Xích Vi Sơn chi chiến, đều bị Triệu Vân ngăn chặn, tức giận trong lòng, có thể tưởng tượng được. Tuy là Tào Tháo ngoài miệng không nói gì, thế nhưng đối với lưỡng người vẫn còn có chút thất vọng. Hiện tại cho dù không thể sẽ cùng Triệu Vân đánh một trận, thế nhưng có thể đoạn hậu lộ lập công, lại cũng không tệ.

"Hứa tướng quân có thương tích, không bằng tạm hồi Hứa Đô tĩnh dưỡng, như vậy đi đoạn hậu chi đảm nhiệm, làm phiền Ôn Hầu rồi! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 201: Ngô Minh luận Công ban Thưởng, Chu Hân xé thư cự hàng

Tào Nhân suất đại quân trong một đêm đều thoái lui, chỉ chừa Lữ Bố một người lĩnh mấy nghìn binh mã đi đoạn hậu, làm Tông Trạch phát hiện Tào quân di động sau, suy nghĩ nhiều lần, quyết định không phải truy kích nữa, cùng lúc lo lắng có khác phục binh, khác cùng lúc, Lữ Bố chỉ dừng Hạ Bi trong thành không người nào có thể địch.

Thăng đến Tào Nhân đại quân đều thoái lui, Tông Trạch mới phái người triệu Tông Xác, Tang Bá, Trương Thuận, Trương Hoành cùng Triệu Tử Hi đàm người suất binh hồi đến Hạ Bi, bắt đầu kiểm kê tổn thất, đồng thời luận Công ban Thưởng.

Công lao lớn nhất tự nhiên là Triệu Vân cùng Tông Xác, Triệu Vân sức một mình giết Tào quân nghe tin đã sợ mất mật, thậm chí ngay cả Lữ Bố đều chỉ có thể hướng về phía thất trọng Long Đàm Triệu Vân lắc đầu thở dài, đồng thời thành công phá hủy địch quân Phích lịch xa, cái này trực tiếp đưa tới Tào Tháo không còn cách nào tiếp tục công thành; bằng không một ngày làm cho Phích lịch xa tiếp tục như vậy đánh xuống đi, sợ là Hạ Bi thành phòng sẽ kể hết bị hủy, đến lúc đó sau, không có thành phòng, chỉ sợ cũng chỉ có thể tiến vào kịch liệt chiến đấu trên đường phố, cuối cùng thắng bại thực sự khó có thể dự liệu. Triệu Vân công lao quá vĩ đại, Ngô Lập Nhân đem Triệu Vân từ giáo úy chức vụ thăng lên làm Kiến Uy trung lang tướng.

Còn như Tông Xác, tập kích bất ngờ Hạ Hầu Đôn, lại tập kích Thiết Sơn, bị hủy Tào quân lương thảo, trực tiếp đưa đến trận này Hạ Bi chỉ chiến trước giờ kết thúc. Bất quá cho dù Tào quân tiếp tục tại này dừng, cũng sẽ không có quá mãnh liệt vì, bởi vì Ngô Lập Nhân biết Toàn Tiếu chiến sự kết thúc, Nhiệm Mẫn cùng Quách Khản có thể quát ra binh lực hồi viên, chỉ phải kiên trì một đoạn thời gian, Tào quân thất bại đó là chuyện tất nhiên. Xét thấy này, Ngô Lập Nhân đem Tông Xác từ giáo úy thăng lên làm Tiền Đăng trung lang tướng.

Mặt khác Trương Thuận Trương Hoành hai người không thể bỏ qua công lao, hai người dẫn dắt thủ hạ huấn luyện thủy quân ở đầu mùa xuân khí trời, lên vào nghỉ tứ nước dưới, phá hư địch nhân chứa nước đập lớn, mới đưa tới Hạ Bi không có lại bị nước ngập, đây cũng là Tông Trạch chuẩn bị kì binh một trong. Trương Thuận Trương Hoành hai người phân biệt phong vì Chiết Xung giáo úy cùng Hoành Dã giáo úy.

Binh lực tổn thất nhiều nhất tự nhiên là Thiết Huyết Quân, Triệu Vân dưới trướng năm nghìn Thiết Huyết Quân, ngoại trừ Triệu Tử Hi ở lại giữ hai nghìn, hỗn thành Hồ Báo Kỳ hơn bốn trăm người, còn lại toàn bộ trận vong; Tướng Tướng hai nghìn đại quân cũng tận đều là trận vong, Tông Xác năm nghìn Thiết Huyết Quân cũng chỉ có hơn một ngàn người. Hạ Bi thành sắp si hai vạn quân giữ thành đang cùng Tào quân công phòng trong cộng tổn thất hơn năm ngàn người, Hạ Bi bây giờ quân coi giữ chỉ có không đến hai vạn người, được cho tổn thất nặng nề. Thế nhưng Tào quân tổn thất lại so Ngô Lập Nhân quân coi giữ tổn thất sinh ra rất nhiều, đặc biệt công thành lúc thương vong, Hứa Chử cùng Hạ Hầu Đôn dưới trướng đại quân cũng tử thương hơn phân nửa, ở Triệu Vân Xích Vi Sơn xung phong liều chết lúc, Triệu Vân sức một mình giết mấy trăm người, càng là chém Tào Hồng, Tào Tinh cùng Hách Mạnh mấy viên võ tướng.

Bất quá còn có một cái người, công lao của hắn lại là rất ít người biết, hắn dù cho mới thu bảo toàn tả sứ Bạch Khuyết Bạch Ngọc Đường. Hắn dẫn theo vài tên miệng lưỡi thông minh người, thân phó Hứa Xương, không ngừng thay hình đổi dạng, rải lời đồn, cái này mới sử dụng Tào Tháo trước giờ phản hồi Hứa Đô. Mà càng sâu xa chỗ tốt, chuyện này nhất định sẽ trước giờ tăng lên Lưu Hiệp cùng Tào Tháo giữa mâu thuẫn, như vậy Tào Tháo không thể cùng Lưu Hiệp đồng tâm hiệp lực, sẽ gặp vẫn tha Tào Tháo chân sau. Chỉ cần Tào Tháo phía sau bất ổn, vậy mình liền có thể có nhiều thời gian hơn phát triển.

Mà lúc này, công chiếm Toàn Tiêu sau Nhiễm Mẫn, Quách Khản cùng Vương Thủ Nhân liền đem hợp nhất hoàn thành gần bốn chục ngàn hàng quân, pha trộn rồi hơn một vạn người tiến vào nguyên lai Thiết Huyết Quân trung, còn lại sắp xỉ hơn hai vạn người, bị đuổi về đến Hạ Bì, lần vào đến Hạ Bì quân giữ thành cùng Thiết Huyết Quân trung, lấy bổ sung Hạ Bì đại chiến phía sau binh lực tồn thất.

Đại chiến phía sau, Hạ Bì liền bắt đầu tiến vào trùng kiến cùng khôi phục thời kì, nhưng là tại phía xa Ngô quận Trần Khánh Chi đối với Hội Kê quận tiến công mới mới vừa bắt đầu.

Từ Trần Khánh Chi công phá Do Quyền, Hồng Phát nữ Tuyệt Sát Nghiêm Bạch Hồ sau đó, Ngô Quận đều ở Trần Khánh Chi trong tay, Ngô Huyện có Trần Võ suất lĩnh năm nghìn đại quân, đã bị Trần Võ huấn luyện xong thành, Thái Sứ Từ dưới trưởng nguyên Thiết Huyết Quân bởi vì đêm tuyết trắng bảo phá Do Quyền chi cô, tất cả đều thích thân trắng bảo, vì vậy Trần Khánh Chi làm cho năm nghìn đại quân như trước mặc trắng bảo xung phong Hãm Trận, chi này mới Thiết Huyết Quân liền do Trần Khánh Chi tự mình thống lĩnh. Thái Sứ Từ thì tự mình thống lĩnh từ Do Quyền Nghiêm Bạch Hồ thủ hạ thu xuống năm nghìn hàng tốt, đang ở Hải Diêm Điền Phục tiếp tục thống lĩnh ngàn người Thần Uy Quân cùng tân thu xuống ngàn người hàng tốt, hơn nữa huyện Tiền Đường Lăng Thao thủ hạ chính là ngàn người,

Ở Trần Khánh Chi khả năng khống chế xuống đại quân tổng cộng đã đạt được mười tám ngàn người. Hội Kê Quận Vương Lăng dưới trưởng cũng bắt quá hơn hai vạn người, đây càng làm cho Vương Lăng lúc nào cũng ngồi tại không phải nào.

Trần Khánh Chi cùng Thái Sứ Từ suất lĩnh bộ hạ cộng đồng tiến vào chiếm giữ Tiền Đường, cũng đem Điền Phục điều tới, bảo toàn hữu sứ Hồng Phát nữ tự nhiên sớm liền đi tới Trần Khánh Chi bên người. Hai người trai tài gái sắc, giai ngẫu thiên thành, lại tăng thêm một đoạn không tầm thường từng trải, trong lòng sớm đã đối với lẫn nhau ái mộ, Trần Khánh Chi quyết định, thu được Hội Kê Quận sau, liền mời Ngô Lập Nhân thay mình chủ hôn.

Trần Khánh Chi triệu tập Thái Sứ Từ, Điền Phục, Lăng Thao cùng Trương Xuất Trần thương lượng với nhau, như thế nào công phá Hội Kê Quận việc.

Hồng Phát nữ Trương Xuất Trần đã từng coi như là Hội Kê Quận Vương Lăng thuộc hạ, trong lòng nàng có chút lo lắng dân chúng chịu đến chiến tranh liên lụy, với là người thứ nhất nói rằng: "Tướng quân, Hội Kê Thái Thú Vương Lăng là nhất giới thư sinh, theo ý kiến của thuộc hạ, không bằng tiên lễ hậu binh, trước phái người truyền tin, Hiếu lấy lợi hại, nếu như bên ngoài bằng lòng quy hàng, Hứa hãn có thể tiếp tục lĩnh Hội Kê Thái Thú chức vụ, nếu như bên ngoài không theo, tái phát binh đánh, như vậy liền đã có thể thuận lòng trời ý, có thể được dân tâm."

Nghe xong Hồng Phát nữ lời nói, mọi người không khỏi liên tục tán thưởng, ngay cả Trần Khánh Chi đều không khỏi gật đầu khen: "Trương hữu sứ lời ấy rất tốt, lệnh Húc không thể không thay đổi cách nhìn triệt để lẫn nhau! Vậy liền dùng cái này nói, trước sai người tiến chiêu hàng tin, nếu như bên ngoài không theo, thì tùy ý phát binh đánh."

Vương Lăng thu được Trần Khánh Chi thư sau, không biết như thế nào quyết đoán, hãn biết rõ Trần Khánh Chi năng lực, ngăn ngại trong vòng mấy tháng liền đem Nghiêm Bạch Hồ triệt để tiêu diệt, lại hết bên ngoài chúng, thủ hạ Thái Sứ Từ cùng Điền Phục các loại lại là vạn phu không thích đáng chi dừng, đến Trần Khánh Chi chiêu hàng tin, Hứa mình có thể vẫn còn đang Hội Kê làm Thái Thú điều kiện, không khỏi mà có chút tâm động.

Lúc này Vương Lăng bên người căn bản không người có thể xài được, Cầu Nhiệm Khách Trương Liệt mưu sát Trần Khánh Chi không có kết quả sau, liền từ này tiêu thất, điều này làm cho Vương Lăng rất là khó hiểu. Mà lúc này hãn duy nhất có thể ý lại dù cho thủ hạ chính là đại tướng Chu Hân. Vương Lăng đem Trần Khánh Chi thư khuyên hàng giao cho Chu Hân một cái, cũng hỏi dò: "Lấy Chu tướng quân góc nhìn, có được hay không giảm Trần Húc, người ta đều không tồn thất gì, đồng thời có thể dựa vào Ngô Minh, cũng có thể đảm bảo một đời nào ổn."

Chu Hân hoàn hậu, bỗng nhiên đem thư gắm vóc đập vỡ vụn, vứt trên mặt đất, lấy trọn mắt há hốc mồm mà Vương Lăng, Chu Hân lớn tiếng nói: "Chủ công chó có dơi tin Trần Húc tiểu nhi hoa ngôn xảo ngữ! Chẳng phải nghe thấy Đan Dương Thái Thú Lưu Diêu, đầu hàng Ngô Minh sau đó, tuy là danh nghĩa vẫn là Đan Dương Thái Thú, thế nhưng người lại bị nhốt ở Hạ Bì; mà nay càng là lệnh Trần Đăng thay thế bên ngoài Thái Thú chức vụ. Lấy Lưu Diêu Hân thất hậu duệ thân phận, còn không thể bảo toàn tự thân, huống chủ công từ? Huống hồ Ngô Minh tuy là bây giờ thế lớn, thế nhưng bên ngoài cùng Tào Tháo thị tử đối đầu, mà Tào Tháo bây giờ mang thiên tử lấy lệnh chư hầu, Ngô Minh sớm muộn gì tất bị Tào Tháo sở bại, nếu như đầu hàng Ngô Minh, đến lúc đó các loại Tào công đại quân phá Ngô lúc, chủ công lại nên đi nơi nào?"

Chu Hân buổi nói chuyện, làm cho Vương Lăng á khẩu không trả lời được, hãn thờ dài một hơi, hỏi: "Lấy tướng quân ý, bây giờ phải làm thế nào kháng địch?"

"Việc này cực dễ! Nghe nói Thái Sứ Từ cùng Điền Phục dừng mãnh, mặt tướng không phải mới, nguyên ý lĩnh quân cùng với ở sa trường đánh nhau chết sống một phen, nếu như may mắn thắng, tự nhiên Hội Kê không lừa bịp; nếu không phải địch, thì lui thủ Sơn Âm. Sơn Âm lương thực sung túc, mặc cho hãn Trần Khánh Chi như thế nào đa mưu, tướng sĩ như thế nào dũng mãnh, cũng khó mà công phá, nếu vậy thì là vẹn toàn kế sách." Chu Hân thẳng thắn nói.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Thái Sử Từ thương thiêu Chu Hân, Trần Khánh Chi mắng ngược lại Vương Lăng

Trần Khánh Chi thu được Vương Lăng thư trả lời sau, cười đem thư giao cho ngồi xuống mấy người truyền đọc qua một lần, về đến trong sách đều là kiêu ngạo khiêu khích chi từ, Thái Sử Từ cùng Điền Phục cũng không nhịn được có chút nóng huyết dâng lên, nhao nhao chờ lệnh xuất chiến, thảo phạt Vương Lăng.

"Chư vị, cái này Vương Lăng tiểu nhi dĩ nhiên như thế nói lớn không ngưng, thật sự là thật là tức cười, các ngươi mỗi người trở về chinh đồn binh mã, ngày mai tiến quân Dư Ky, chuẩn bị thảo phạt Vương Lăng. "

Dư Ky, liền là hôm nay Hàng Châu Tiểu núi, chỗ Hàng Châu vịnh, sông Tiền Đường trong lúc đó, nam tiếp Chư kỳ Huyện, đông lâm Hội Kê quận trị sở Sơn Âm Huyện, là Sơn Âm Huyện môn hộ, Chu Hân đã lĩnh mười ngàn đại quân đi tới Dư Ky, hẳn chính là muốn tự mình không Trần Khánh Chi đại quân đánh một trận, hiểu rõ chính mình 1 cộc tâm nguyện. Nếu không phải địch, thì lui hồi Sơn Âm khẩn thủ.

Trần Khánh Chi lệnh Thái Sử Từ, Điền Phục cùng Hồng Phát nữ mỗi bên lĩnh binh mã đi theo, đại quân đi tới Dư Ky ngoài thành, Chu Hân đã sớm Trần Khánh Chi chờ ở nơi đó sau, sẽ chờ Trần Khánh Chi đại quân đến. Đến Trần Khánh Chi đại quân nào doanh cắm trại hoàn tất, hẳn đan thương thất mã, đi trước khiêu chiến, "Ta là Hội Kê Thái Thú dưới tướng đại tướng Chu Hân, các ngươi bọn chuột nhắt, dám can đảm mơ ước ta chủ Hội Kê, người nào dám đánh với ta một trận! "

Trần Khánh Chi lắc đầu, trường kiếm trong tay chỉ một cái, "Ai có thể cùng ta bắt sống người này! "

Vừa dứt lời, Thái Sử Từ đã lên tiếng trả lời ra, la lớn: "Đồng Lai Thái Sử Từ, chuyên tới để lấy người đầu chó! "

Thái Sử Từ thúc ngựa múa thương đón lấy Chu Hân đi, Chu Hân sử dụng một thanh đại đao, gào thét lớn hướng về Thái Sử Từ lướt đi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sử Từ kỹ năng Đốc Liệt phát động, vũ lực + 2, trước mặt Thái Sử Từ vũ lực đề thăng tới 98. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Chu Hân kỹ năng Tuyền Ngạn phát động, Tuyền Ngạn -- Chu Thái rõ ràng đương đại Tuyền Ngạn, đức hạnh có kỷ cương, kỷ diện đối với trụ cột vũ lực cao hơn tự thân người lúc, mỗi kiên trì mười hiệp, tự thân vũ lực + 1, tối cao có thể thêm 5. Kiểm tra đo lường đến Chu Hân tự duy thuộc tính vì vũ lực 85, chỉ huy 75, trí lực 43, chính trị 62. "

Ngô Lập Nhân biết, Hội Kê cũng bắt đầu đánh nhau, bắt quả cái này Chu Hân ở Thái Sử Từ thủ hạ có thể kiên trì mười hiệp đó mới là kỳ tích, hơn nữa Thái Sử Từ cái này Đốc Liệt kỹ năng hiệu quả, cũng không có quá trọng thị cái này Chu Hân, ước đoán trong đầu không dậy nổi người này.

Thái Sử Từ cười lạnh một tiếng, trường thương run lên, trực tiếp đẩy ra rồi Chu Hân quơ múa đại đao, Chu Hân hoảng hốt, biến sắc, đến Thái Sử Từ trường thương lại hướng mình bộ mặt ám sát đi qua, vội vàng trùn xuống thân, Thái Sử Từ mũi thương liền nâng lên Chu Hân mũ giáp, Chu Hân sợ đến vội vàng thúc ngựa liền đi. Thái Sử Từ tiếp tục đuổi đuổi, Chu Hân vội vã ra lệnh, Chu Hân đại quân liền hô to xông về Thái Sử Từ.

Lúc này, Trần Khánh Chi ra lệnh một tiếng, dưới trường trắng bào Thiết Huyết Quân dẫn đầu lao ra, tiếp lấy Điền Phục dẫn Thần Uy Quân theo sát, xông về Chu Hân đại quân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sử Từ Đốc Liệt kỹ năng phát động, vũ lực + 3, trước mặt Thái Sử Từ vũ lực đề thăng tới 99. "

Thái Sử Từ tuy là đầu tiên bị Chu Hân đại quân vây quanh, nhưng là hẳn trường thương ở quân địch trong như một con nộ long, gào thét cướp đoạt địch quân tính mệnh; chỉ chớp lát sau Thiết Huyết Quân cùng Điền Phục thủ hạ Thần Uy Quân cùng nhau giết đến, Chu Hân đại quân nơi nào là loại này tinh nhuệ chỉ sự đối thủ, ở Điền Phục cùng Thái Sử Từ dưới sự hướng dẫn, Chu Hân đại quân Bình bại như núi đổ, không bao lâu liền theo Chu Hân cùng nhau tan tác đi.

Chu Hân thấy không địch lại, liền bỏ qua Dư Ky, thừa dịp lúc ban đêm suất bộ chạy về đến Sơn Âm. Trần Khánh Chi chiếm lĩnh Dư Ky sau, cũng không có lập tức tiến quân Sơn Âm, mà là phái Thái Sử Từ hướng nam trước thu phục Chư kỳ, lại hướng tây nam chiếm lĩnh Ô Thương cùng Đại Mạt lương Huyện, đồng thời đem Ngô Huyện Trần Vô cùng dưới tay hãn nam nghìn binh mã điều tới, đóng tại Chư kỳ các huyện.

Trần Khánh Chi thu phục ba Huyện sau, liền cùng Điền Phục lĩnh đại quân ồ ạt tiến công Sơn Âm Huyện, đại quân Trần với ngoài thành, Trần Khánh Chi đi tới Sơn Âm dưới thành, đối với trên thành tường Vương Lăng la lớn: "Vương Cảnh Hưng, ngươi vốn là đọc sách người, ứng với biết kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt, bây giờ đại thế đã mất, sao không sớm hàng, để tránh khỏi sinh linh đồ thân, bách tính tao ương! "

Vương Lăng nghe được Trần Khánh Chi rót cuộc lại tới khuyên hàng, không khỏi ở trên thành tường tức miệng mắng to: "Trần Húc tiểu bối! Ngươi chủ Ngô Minh, nguyên là không quan trọng người, không tiếng động danh lấy nghe thấy thiên hạ, ngô công lao lấy nào xả tắc, thừa dịp Hán thất sụp đổ chi tế, thiết được Từ Châu nơi, vốn nên tự định giá tận trung vì nước, dọn sạch bốn hợp. Thế nhưng bây giờ đại quân thêm với Hội Kê, là đạo lý gì? Bọn ta đều là Đại Hán chi chi thần, như vậy tương bức, chớ không phải là Ngô Minh có lòng tạo phản từ? Ta khuyên ngươi nếu là có thể có lòng vì Ngô Minh suy nghĩ, mau mau lui quân, ta tự nhiên tấu Biếu thiên tử, vì các ngươi thỉnh công; bằng không, nếu tiếp tục dây dưa tiếp, đến khi thiên tử đại quân vừa đến, các ngươi mơ tưởng lại bảo toàn chính là mạng nhỏ, đến lúc đó hối hận thì đã muộn. "

Trần Khánh Chi cười ha ha một tiếng, hướng trên tường thành Vương Lăng chỉ một cái, "Vương Lăng thất phu! Thuê thiết ngươi chính là cái đọc sách người, thật không ngờ ngu muội bất kham, mình ngoan bất lĩnh; thân ở Đông Hải chi tân, dĩ nhiên ra này thô bỉ chi luận, thực sự vì thiên hạ người sở cười tai! Tự Hoàn lĩnh tới nay, hoạn quan hoành hành, khản vàng tặc bắt đầu, Hán thất sụp đổ, Đồng Trác tàn sát bừa bãi kinh sư, Lữ Bố vì đó nanh vuốt, Khi

Lăng thiên tử, thiên hạ có thứ chi sĩ nếu không muốn tru diệt Đồng Trác cho thống khoái. Mà ta chủ lẻ loi một mình, dùng diệu kế từ bỏ Đồng Trác, vì Hán thất ngoại trừ một hại lớn, vì thiên hạ từ bỏ công tặc; sau Viên Thuật nghịch thiên xưng đế với Hoài Nam, ta chủ thức khuya dậy sớm, thảo phạt Viên Thuật, lũ bại Viên Thuật đại quân, bây giờ Viên Thuật thế Cô, đều là ta chủ công cũng; Lý Quách hai tặc, công nhiên bắt cóc thiên tử công khanh, đại nghịch bất đạo, ta chủ lại khiến trung nghĩa hạng người, chính tay đâm hai tặc, lại vì thiên hạ ngoại trừ này hại lớn, cái gì gọi là vô công lao lấy nào xã tắc? Bây giờ ta chủ Nhân Đức tên Bô với tứ hải, chư hầu không không kính ngưỡng, bách tính đều là thâm thù bên ngoài on trách, cái gì gọi là không tiếng động danh lấy nghe thấy thiên hạ? Bây giờ ta chủ chịu thiên tử chi mệnh chinh phạt tứ phương không phù hợp quy tắc hạng người, người chính là nghèo thủ hạo trải qua đồ, không biết thiên hạ hưng vong, bất luận bách tính khó khăn, được nghe ta chủ nhân nghĩa chi sư đến, nguyên ứng với văn phong mà hàng, không ngờ nhưng ở này phát này thô bỉ nói như vậy, như thổ kê diệu uy với không tước trước, ngổa cầu đồ chó sủa với mảnh hồ bên, còn không tự biết, đồ vì anh hùng thiên hạ sở cười tai! "

Trần Khánh Chi buổi nói chuyện, làm cho Vương Lăng không khỏi sắc mặt đỏ bừng, hô hấp không khoái, suýt nữa ngã xuống với dưới thành, may mà tả hữu đỡ lấy, cứu trở về trong thành.

Ngày thứ hai, Trần Khánh Chi khiến Điền Phục ra khỏi thành khiêu chiến, Chu Hân nghe nói, liền hướng Vương Lăng xin đánh nói: "Chủ công! Ngày hôm trước Thái Sứ Từ cũng là có vài phần bản lĩnh, ngày hôm nay cái này Điền Phục thì là người nào, dám cũng tới khiêu chiến, mặt tướng nguyên ý ra khỏi thành nghênh chiến, vì hôm qua chủ công bị nhục thù! "

Lúc đầu hôm qua bị Trần Khánh Chi suýt chút nữa mất học máu Vương Lăng, đối với chuyện này cực kỳ kiêng kỵ, việc này không đề cập tới hoàn hảo, vừa nhắc tới tới, Vương Lăng nhất thời sắc mặt vô cùng khó đứng lên, nếu không phải trong thành không người nào có thể dùng, Vương Lăng thật muốn đem người này đánh ra đi, hấn tức giận đáp: "Chu tướng quân nếu là muốn xuất chiến liền phải đi đánh đi, nếu như lại bại, cũng không cần rồi trở về thấy ta! "

Chu Hân chẳng biết tại sao Vương Lăng loại giọng nói này, hấn chỉ cho là Vương Lăng là bởi vì chuyện hôm qua, còn không có người giận, liền hào hứng đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 203: Chu Thái rõ ràng trá hàng kiếm Trần Húc, Điền Hoài Cổ Cuồng Dao trăm Chu Hân

Chu Hân nguyên bản ở Vương Lăng mặt khỏe khoắn khoáng lạc, không ngờ dĩ nhiên không phải Thái Sứ Từ hợp lại địch, hấn chưa dám cùng Vương Lăng dựa vào sự thực vì, chỉ nói thoái thác đại chiến một phen sau không phải Thái Sứ Từ đối thủ; bây giờ hấn thấy Thái Sứ Từ không ở, liền muốn cứu danh dự, lần nữa ra khỏi thành nghênh chiến Điền Phục.

"Điền Phục bọn chuột nhất, chó không phải là lần ta Hội Kê Quận không người tử? Nạp mạng đi! "

Chu Hân thúc ngựa múa đao, hướng Điền Phục đánh tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Phục thuộc hổ, Chu Hân thuộc cẩu, Điền Phục kỹ năng Cuồng Dao phát động, vũ lực 2, trước mặt Điền Phục vũ lực đề thăng tới 96 "

Chu Hân đại đao há có thể bù đắp được ở Điền Phục Cuồng Dao, Điền Phục đại đao như cuồng phong quét lá rụng thông thường đánh úp về phía Chu Hân, Chu Hân mặt mũi ứng phó, trong lòng hấn âm thầm kêu khổ: Không nghĩ tới Trần Khánh Chi thủ hạ lại có nhiều như vậy dũng tướng, có thể là chính bản thân hấn khen xuống hải khẩu, hấn nếu như còn như vậy hồi lưu lưu lui về, nhất định sẽ bị người cười nhạo Từ.

Miền cường kiên trì mười hiệp, Chu Hân đã đầu đầy mồ hôi, "Tích! Kiểm tra đo lường đến Chu Hân kỹ năng Tuyền Ngan phát động, vũ lực 1, trước mặt Chu Hân vũ lực đề thăng tới 86 "

Điền Phục lấy Chu Hân không chịu được như thế, không khỏi cười ha ha một tiếng, đại đao trong tay đưa ngang một cái, dùng sức hướng Chu Hân đánh, nhưng mà Chu Hân lúc này mặc dù ý thức được nguy hiểm, lại không kịp ngăn cản, chỉ nghe sóng dao trùng điệp vỗ vào Chu Hân trên người, một nguồn sức mạnh nhất thời làm cho Chu Hân từ trên ngựa bay lên, ngã xuống hạ xuống mà, Điền Phục tay mắt lanh lẹ, điều khiển lập tức trước, cúi người một tay lấy Chu Hân nắm lên, như lão ưng bắt ở con gà con thông thường, mặc cho Chu Hân như thế nào phản kháng, cũng kiếm không thoát được. Chu Hân dưới trường tướng sĩ trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải, mắt mở trừng trừng lấy Chu Hân bị Điền Phục sanh cầm trở về.

Điền phục hồi đến trong trận, đem Chu Hân trùng điệp ngã trên mặt đất, sớm có tả hữu tướng sĩ cầm lấy sợi dây đem Chu Hân trói lại. Trần Khánh Chi cười ha ha lấy Điền Phục, tán thưởng gật gật đầu, "Hoài Cổ quả nhiên dũng mãnh, mười mấy lần hợp liền sanh cầm tướng địch, thật là làm Húc thần phục. "

"Ha ha, Trần tướng quân quá khen! Nếu không phải tướng quân đã nói trước bắt giữ người này, nào đó đã sớm đem bên ngoài bêu đầu! "

Điền Phục một câu nói làm cho bị trối lại Chu Hân không khỏi lưng lạnh cả người, trong lòng hắn đã đem Ngô Lập Nhân mắng mắng té tát, hắn đem đây hết thảy đều quy tội Ngô Lập Nhân trên người, nhưng là lúc này hắn còn chỉ có thể ăn nói khép nép mà cầu đạo: "Trần tướng quân tha mạng! Nhỏ vô ý với tướng quân uy vũ chi sự chống đỡ, bất đắc dĩ ai vì chủ nấy, đều là Vương Lăng tiểu nhi không rõ đại thế, tội đem nguyên hàng, vì Trần tướng quân kiếm lấy Sơn Âm, mời tướng quân mình giám! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tấc chủ thu được Chu Hân cừ hận giá trị 8 điểm, trước mặt tấc chủ sở hữu thân mật điểm 176, cừ hận giá trị 28 "

Thật lâu không có ai tiền cừ hận đáng giá, ai, Chu Hân a Chu Hân, ta còn thực sự hơn cảm tạ người.

Trần Khánh Chi lấy quỳ gối cầu xin tha thứ Chu Hân, cười ha ha một tiếng, tiếp lấy tự mình nâng dậy Chu Hân, sau đó cho hắn buông ra ràng buộc, mặt mũi hớn hở lấy Chu Hân nói: "Chu tướng quân nếu là có thể giúp ta mau sớm thu phục Hội Kê Quận, ta đây nhất định ở chủ công trước mặt đảm bảo tâu Chu tướng quân công lao, đến lúc đó sau phong thưởng nhất định không thể thiếu Chu tướng quân. "

"Đa tạ Trần tướng quân đại ân, mặt tướng nhất định tận tâm tận lực. Trần tướng quân đêm nay đem ta thả lại, ta nói dối mình là chạy trốn về, ban đêm ta châm lửa làm hiệu, cho rằng nội ứng, mở rộng ra thành môn, Trần tướng quân là được một lần hành động công phá Sơn Âm, Hội Kê Quận còn chưa phải là dễ như trở bàn tay! "

Chu Hân nghe xong đại hỉ, liền vội vàng nói ra chủ ý của mình. Trần Khánh Chi nghe xong không khỏi gật đầu, "Như vậy rất tốt, vậy tối nay liền đem Chu tướng quân thả lại, đến ngày thứ hai đêm lợi dụng châm lửa làm hiệu, ta liền suất đại quân một lần hành động đánh vào, đến lúc đó sau liền chờ đợi cho Chu tướng quân ăn mừng! "

Chu Hân vội vã lần nữa bái tạ nói: "Trần tướng quân như vậy tín nhiệm, Chu Hân dám không cần mệnh? "

Điền Phục đêm đó đem Chu Hân thả lại, Chu Hân lập tức hướng Sơn Âm chạy đi, đi tới thành môn lúc, hắn hướng trên thành tường thủ vệ la lớn: "Ta là Chu Hân, nhanh mau mở ra thành môn! "

Sơn Âm thủ thành tướng sĩ dùng cây đuốc chiếu một cái, quả nhiên phát hiện chính là Chu Hân, vội vã làm người ta mở ra thành môn, thả Chu Hân vào thành. Chu Hân vừa vào thành, liền trực tiếp chạy vội tới phủ Thái Thủ đi gặp Vương Lăng. Vương Lăng vốn tưởng rằng Chu Hân bị bắt sau nhất định sẽ bị trảm thủ, hắn không nghĩ tới Chu Hân rốt cuộc lại đã trở về, trong lòng hắn vô cùng nghi hoặc.

"Chu tướng quân, người tại sao trở lại? Chẳng lẽ là đầu hàng Trần Húc, liền trở về kiếm ta thành trì? "

Vương Lăng lớn tiếng quát lên, tuy là hắn bắt đầu ôm đầu hàng chi tâm, nhưng là bây giờ đầu hàng nói, Vương Lăng căn bản không có chi phí cách bàn điều kiện.

"Chủ công bớt giận! Tha cho ta nói tí mĩ. Hôm nay trên chiến trường, cùng Điền Phục tiểu nhi đánh nhau chết sống, không để ý, bị hắn bắt, hắn vốn muốn chết nhanh vì chủ công on tri ngộ. Nhưng là chưa từng ngờ tới, Trần Húc dĩ nhiên muốn muốn khuyên hàng mặt tướng. Mặt tướng tự nhiên là không theo, nhưng là sau lại sinh lòng nhất kế, nếu như chủ công y kế hành sự, Trần Húc ngày mai có thể phá! "

Chu Hân một điểm về sợ hãi cũng không có, trong lòng hắn đã nghĩ kỹ diệu kế, chỉ cần tính toán thành, là được rửa nhục trước, mình nghĩ lại mà kinh quá khứ cũng sẽ không bao giờ có người nhắc tới.

Vương Lăng quả nhiên mặt sắc thái vui mừng, liền vội vàng hỏi: "Chu tướng quân có gì diệu kế phá địch, mau mau nói tới! "

Chu Hân hoàn toàn không để ý hiện tại ở hình tượng của mình có bao nhiêu bất kham, hắn cảm thấy lúc này mình mới là có chân chính đại tướng phong thái, "Chủ công! Mặt tướng cố ý nói nguyên hàng, không mưu Trần Húc liên tin là thật, để cho ta gạt xung chạy về, cho rằng nội ứng. Đến lúc đó sau châm lửa làm hiệu, Trần Húc liền suất đại quân đánh vào Sơn Âm. Đến lúc đó sau chỉ cần chủ công mạng đại quân ở trong thành mai phục lên, chỉ cần Trần Húc tiến đến, liền phục binh đều xuất hiện, như vậy Trần Húc đâu có không thất bại để ý? Về sau Ngô Minh tiểu nhi không dám tiếp tục nhìn thẳng ta Hội Kê! "

Vương Lăng nghe xong, vỗ tay hoan nghênh mà than thở: "Chu tướng quân quả nhiên diệu kế, vì phá địch, Chu tướng quân chịu nhục, thật là khiến người động dung! "

Chu Hân nghe xong Vương Lăng khen sau, lại lo nghĩ, càng thấy được kế sách của mình tới phần khích, thế nhưng hắn vẫn khiêm tốn nói một câu: "Chủ công quá khen! "

Ngày thứ hai buổi tối, Vương Lăng ở trong thành tứ diện mai phục sau đó, liền lệnh Chu Hân với trên thành tường giờ lên cây đuốc, quơ mấy vung. Một lát sau, quả nhiên liền đến xa xa bóng người truyền lục, Chu Hân mừng rỡ trong lòng, liền vội vàng đem thành cửa mở ra, ngay sau đó đi về phía Vương Lăng hội báo.

Một lát sau, chỉ nghe nhóm lớn người phá cửa mà vào, cao giọng reo hò giết hướng trong thành, nhưng mà Vương Lăng cùng Chu Hân tả đàng hữu đàng, nhưng không thấy có người lại hướng trong thành thâm nhập. Lại các loại trong chốc lát chỉ thấy từ thành môn phụ cận bắt đầu hướng trong thành phóng tới vô số chỉ hỏa tên, trong lúc nhất thời hỏa thế tiệm khởi, chỉ chốc lát bắt đầu từng bước lan tràn đến trong thành.

Vương Lăng lúc này mới phản ứng kịp, lớn tiếng mắng: "Chu Hân! Người còn dám nói không có đi theo địch? Vì sao quân địch đã sớm biết kế này? "

Chu Hân lúc này cũng là vẻ mặt mờ mịt, rơi vào đường cùng, hân không thể làm gì khác hơn là nói rằng: "Chu công! Ta cũng không biết tại sao lại như vậy, mặt tướng một lòng vì chủ công hiệu lực, tuyệt không dám có nhị tâm. Vì biểu trưng tâm, ta đây liền suất bộ cùng quân địch tử chiến! "

Vương Lăng lúc này đã rối loạn phương tặc, tuy là hân biết Chu Hân nhất định không phải Trần Khánh Chi đối thủ, nhưng là hân cũng chớ không có cách nào khác, tùy ý Chu Hân đi.

Chu Hân suất bộ từ trong thành giết đi ra, lấy Điền Phục đang cười lạnh cùng với chính mình, hân không khỏi giật dử nói: "Vô si thất phu, dám hành vi như loại độc này tính toán! "

Điền Phục cười ha ha một tiếng, đại đao hướng về Chu Hân chỉ một cái nói: "Chu Hân tiểu nhi, ngươi trá hàng trước đây, còn dám ở chỗ này tranh đua miệng lưỡi, thực sự là nói khoác mà không biết ngượng! Chỉ là như thế vụng về trá hàng kẻ sách, há có thể giấu diếm được Trần tướng quân? Bây giờ đại thế đã mất, còn không thúc thủ chịu trời, còn đợi khi nào! "

Chu Hân nghe nói thì ra Trần Khánh Chi đã sớm khám phá mình trá hàng kẻ sách, không khỏi nộ từ đó tới, cao giọng hô: "Các huynh đệ, giết a! " Vì vậy xung trận ngựa lên trước, xông về Điền Phục đại quân.

Điền Phục cầm đao xông về Chu Hân, chỉ thấy hân hướng về Chu Hân trước mặt dù cho một đao, Chu Hân cũng một đao nghênh đón, hai người đều là ra sức một kích, lưỡng đao chạm vào nhau, Chu Hân chỉ cảm thấy bỗng nhiên cổ họng nóng lên, một ngụm máu tươi liền muốn phun ra, hân cực lực ngăn chặn, nhin xuống phía dưới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Phục kỹ năng Cường Đao phát động, vũ lực + 2, trước mặt Điền Phục vũ lực đề thăng tới 96 "

Điền Phục hét lớn một tiếng, đại đao lần nữa như như cuồng phong bổ về phía Chu Hân, Chu Hân vội vàng cử đao lại ngăn cản, nhưng là Điền Phục đao phong chột chuyển, Chu Hân rút lui đao không kịp, Điền Phục một đao liền chém về phía Chu Hân trên cổ, toàn lực một đao, trực tiếp đem Chu Hân thủ cấp chém xuống, sợ đến Sơn Âm tướng sĩ tấn đều không dám cử động nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Vương Lăng quyết chí thề không hàng Ngô, Ngu Phiên nhớ tình bạn cũ lại cử mới

"Chu Hân đã chết, người đầu hàng không giết! "

Điền Phục hét lớn một tiếng, thanh âm dường như truyền đến Sơn Âm thành mỗi một góc, ngay cả trốn trên tường thành Vương Lăng không khỏi run một cái. Hân biết, ngày hôm nay xem như là xong, triệt để xong.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Phục trận trăm Chu Hân, Chu Hân trước khi chết tứ duy thuộc tính vì vũ lực 85, chỉ huy 75, trí lực 43, chính trị 62. Chúc mừng chủ thu được tướng hồn mảnh nhỏ 1 miếng, trước mặt tức chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 21. "

Ngày hôm qua thu được Chu Hân cừu hận giá trị, ngày hôm nay liền thu được Chu Hân tướng hồn mảnh nhỏ, đây mới là một cái đối địch áo rồng võ tướng hân có chức nghiệp hành vi thường ngày cùng chuyên nghiệp tố chất, Ngô Lập Nhân không khỏi cười hắc hắc, đây cũng tính là quấy rối hân cùng Điều Thuyền mộng đẹp một điểm nào an ủi.

Vương Lăng tướng sĩ ở Trần Khánh Chi trắng bào quân cùng Điền Phục Thần Uy Quân cường công phía dưới, không hề sức chống cự Chu Hân vừa chết, Điền Phục gầm lên giận dữ, càng làm cho Vương Lăng đại quân nhất thời nhao nhao mất đi hết thảy ý chí chống cự, tất cả đều bỏ vũ khí xuống đầu hàng.

Ngày thứ hai sau khi trời sáng, Trần Khánh Chi làm người ta chung quanh dán nào dân bố cáo, đồng thời đem hàng tốt thống nhất nhốt lại, Dư Kỳ chi chiến, Chu Hân tổn thất tướng sĩ hơn hai ngàn người đem qua đánh một trận, Vương Lăng đại quân lại tổn thất hơn hai ngàn người, lại có thật nhiều người rất loạn chạy trốn, cuối cùng thu hàng tốt vạn người, mà Trần Khánh Chi dưới trướng hai trận chiến cũng tổn thất gần ngàn người.

Không bao lâu, thì có thủ hạ tướng sĩ đem Vương Lăng dẫn tới Trần Khánh Chi trước mặt, Trần Khánh Chi lấy Vương Lăng, không khỏi vừa cười vừa nói: "Vương Cảnh Hưng mấy ngày trước đây miệng lưỡi biện bất quá ta, bây giờ tướng sĩ cũng chiến bất quá ta, bây giờ bằng lòng hàng hay không? "

Vương Lăng cũng có mình cốt khí, lúc đầu muốn đem người đầu hàng hân, lúc này nghe được Trần Khánh Chi như vậy châm chọc chính mình, hân thiên thiên thật cao nghênh đầu, khá có một loại thà chết chứ không chịu khuất phục ngạo khí, hân đối với Trần Khánh Chi lời nói cười nhạt, trong miệng vèn

vẹn nói bốn chữ, "Chỉ chết mà thôi! "

Một bên Điền Phục cũng là vô cùng không quen Vương Lăng người như vậy, hần hoảng liêu hoảng đại đao trong tay, "Tướng quân, nếu người này như vậy gấp gáp muốn tìm Từ, không bằng tác thành cho hần. "

Trần Khánh Chi cũng không trả lời ngay hần, mà là có nhiều thú vị mà nhìn chăm chăm Vương Lăng lấy, Vương Lăng thì cũng chẳng có gì ý sợ hãi, không có chút nào đem Trần Khánh Chi để vào mắt.

Đúng lúc này, chợt nghe một người gào khóc lấy xông vào, Điền Phục vội vã tới, tiếp lấy đại đao vung lên, đem người nọ ngăn cản ở một bên.

"Thảo dân Ngu Phiên khẩn cầu tướng quân tha cố chủ một mạng! "

Người nọ phác thông một tiếng quỳ trên mặt đất, khóc nước mắt liền xuống khổ sở cầu khẩn nói.

Trần Khánh Chi đi tới, đem Ngu Phiên đỡ lên, vội vàng hỏi: "Tiên sinh chẳng lẽ Giang Đông danh sĩ Ngu Phiên Ngu Trọng Tường? "

Ngu Phiên dùng ống tay áo xoa xoa nước mắt, tiếp lấy hướng về Trần Khánh Chi chấp tay thi lễ một cái nói: "Tướng quân quá khen, thảo dân chính là. Cố chủ Vương Lăng tuy là không biết tự lượng sức mình, ngăn cản Ngô sứ quân nhân nghĩa chi sư, thế nhưng ở Hội Kê quả thật có công không qua, thảo dân hôm nay đến đây riêng cố chủ cầu tình, cầu tướng quân tha thứ cố chủ một mạng. "

Trần Khánh Chi nghe được Ngu Phiên lời nói, không khỏi liên tục than thở: "Ngu Trọng Tường thật trung nghĩa người cũng! "

Mà lúc này, một bên Vương Lăng hướng về Ngu Phiên trừng, tiếp lấy phun một bãi nước miếng: "Tiểu nhân vô sỉ, ngày xưa bỏ ta đi, hôm nay hà tất ở chỗ này giả từ bì! "

Ngu Phiên lắc đầu thờ dài nói: "Ngày xưa vương công không nghe nào đó chỉ khó nghe trung ngôn, vì vậy khu trục nào đó đi, không phải nào đó bỏ chủ đi, thật sự là vương công không chịu tha cho ta. Bây giờ rơi vào bây giờ hạ tràng, cũng là Phiên chi qua cũng, có thể làm gì, thế nhưng a! "

Vương Lăng lặng lẽ không nói, hần biết Ngu Phiên nói đều là tình hình thực tế, nếu như ban đầu nghe theo Ngu Phiên kiến nghị, sợ rằng bây giờ không phải như vậy nghèo túng.

Trần Khánh Chi đối với Vương Lăng cũng không có bao nhiêu địch ý, thứ nhất Vương Lăng chỉ là một nghiên cứu học vấn người, không có gì quá lớn bản lĩnh, đối với mình cũng không có uy hiếp gì thứ hai Vương Lăng cũng là một cái nói danh vọng người, nếu như đơn giản giết, sẽ đối với Ngô Lập Nhân danh tiếng có ảnh hưởng thứ ba hần có chút kính nể như vậy có khí tiết người, nếu như Vương Lăng lúc này đau khổ cầu xin, hần ngược lại ngược lại sẽ có thể có thể giết người này, nếu Ngu Phiên tự mình cầu tình, hần liền làm thuận nước giong thuyền.

"Vương Cảnh Hưng đã như vậy có chí khí, lại có Ngu Trọng Tường tự mình cáo cầu, nào đó liền tự ý làm chủ, đem người thả, chỉ là không được tự mình ly khai Giang Đông, nếu là có sở tổ cầu, có thể tự hành thượng thư chủ công. " Trần Khánh Chi gật đầu, vô cùng khách khí cùng Vương Lăng nói rằng.

Vương Lăng nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng: "Ngô Minh tặc tử, chiếm đoạt ta Hội Kê Quận, ta không muốn cùng với nhiều lời một lời! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Vương Lăng cừ hận giá trị 8 điểm, Vương Lăng tư duy thuộc tính vì vũ lực 65, chi huy 45, trí lực 78, chính trị 85 trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 176, cừ hận giá trị 36 "

Nếu Vương Lăng không chịu quy hàng, Trần Khánh Chi không đi quản nữa Vương Lăng như thế nào, chỉ là thả hần, làm cho bên ngoài tự động rồi đi hần biết Ngu Phiên là một nhân tài, Hội Kê sơ định, cần hần loại này nói danh vọng người đến giúp đỡ quản lý địa phương.

"Trọng Tường tiên sinh sau này có tính toán gì không? "

Ngu Phiên miệng giật giật, nhưng là không biết nên nói cái gì, trong lòng hần đã nhận rồi Ngô Lập Nhân là một vị minh chủ, nhưng là làm cho hần chủ động cầu Sĩ, lại có chút ngại vì bộ mặt, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là nói rằng: "Hương dã thôn phu, dân trong thôn, không quá mức chỉ lớn hướng, không dám vọng ngôn. "

Trần Khánh Chi cười ha ha, lấy Ngu Phiên nghĩ một đằng nói một nẻo bộ dạng, hần bỗng nhiên thanh âm cao vút, hào tình vạn trượng nói: "Ngày nay thiên hạ đại loạn, dân bất liêu sanh. Ta chủ ý chỉ thiên hạ, có thể thế nào dân chi chí, hưng thịnh quốc nào bang chi tài, tuy là bắt nguồn từ không quan trọng, nhưng ngày nay thiên hạ chư hầu có ai chẳng biết, có ai không hiểu? Ngày khác cần quét hoàn vũ, quét sạch trong nước, nhất định danh thủy xanh sử, công lao bao trùm cả cổ kim. Lấy Trọng Tường tiên sinh chi tài, nếu là ở này yên lặng không nghe thấy, chẳng phải là đáng tiếc cái này đầy bụng tài học? Không bằng tặng tại ta chủ dưới trướng, định có thể để cho Trọng Tường tiên sinh mở ra trong lòng ngực sở học, tạo phúc bách tính cùng xã tắc. "

Trần Khánh Chi phen này cao đàm khoát luận, làm cho Ngu Phiên trong lòng máu nóng không khỏi đốt lên, hần không che giấu được nội tâm hưng phấn, lớn tiếng nói: "Ngu Phiên nguyện ý đầu với Ngô công dưới trướng, hiệu cầu mã lực! "

Trần Khánh Chi cười ha ha, gật đầu nói: "Bây giờ đang là lúc dùng người, chủ công có thể được Ngu Trọng Tường tương trợ, cái này Hội Kê Quận việc có thể định vậy! "

Đúng lúc này, Ngu Phiên bỗng nhiên hướng Trần Khánh Chi chấp tay nói rằng: "Tướng quân, Phiên có đồng hương, họ Đồng tên Tập tự Nguyên Đại, người này chiêu cao tám thước, rất có dũng lực, nguyện tướng quân chiêu mà Dùng chi, không để mỹ ngọc mai một với vùng lầy trong, lương tài chết già với hương lư trong lúc đó. "

Trần Khánh Chi nghe xong, thờ dài nói: "Trọng Tường nếu có thể cử hiền người, người tạm thời lĩnh huyện Dư Diêu Huyện thừa chức, thay mặt Húc đi một chuyến Dư Diêu, mộ binh Đồng Tập đến đây cống hiến, có thể từ?"

"Không dám mời mà thôi, có mong muốn vậy!" Ngu Phiên cũng là cười ha ha nói.

Vương Lăng một diệt, lại được Ngu Phiên cùng Đồng Tập tương trợ, Trần Khánh Chi suất đại quân một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đem Thượng Ngu, Dư Diêu, Câu Chương, Mậu Huyện, Ngân Huyện, Diêm Huyện tất cả đều bắt, sau đó, lại lệnh Lăng Thao lĩnh bộ hạ cũ, Đồng Tập mỗi bên lĩnh Vương Lăng hàng tốt hai nghìn hướng tây nam tấn công vào công Chương An, Vĩnh Ninh cùng Đông Trị ba Huyện, lúc năm công nguyên 196 năm, xây nào hai năm tháng tư.

Giang Đông Hội Kê trước, Trần Khánh Chi đã sớm khoai mã báo cùng Ngô Lập Nhân, đồng thời đem Ngu Phiên cùng Đồng Tập việc cũng đồng báo cùng Ngô Lập Nhân biết được, Ngô Lập Nhân vui mừng quá đỗi, lúc này hạ lệnh phong Trần Khánh Chi vì An Đông trung lang tướng, Ngu Phiên vì Sơn Âm Huyện Huyện lệnh, quyền lĩnh Hội Kê Quận quận trưởng việc, phong Đồng Tập vì Dương vũ đô Úy, phong Lăng Thao vì đình bộ phận Tư Mã, Trần Vô bởi vì hiến thành có công, phong vì Phấn Võ giáo úy.

Vương Lăng một diệt, Hội Kê Quận quy về Ngô Lập Nhân thủ, lại đến hệ thống cho mình tăng khó khăn lúc, Ngô Lập Nhân thăm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Dương Bưu hoạch tội thụ hình ngục, Quách Gia hiến kế phản Tôn Ngô

Tào Tháo trở lại Hứa Xương sau, khi hắn nghe được Lưu Hiệp nói ra đây hết thầy đều là Dương Bưu ở sau lưng giật giây mới phát ra chiếu lệnh sau, không khỏi giận tím mặt, lập tức phái người đem Dương Bưu bắt, cũng giao cho Hứa Xương lệnh Mãn Sùng thẩm vấn, làm cho hắn khai báo thông đồng với địch Ngô Minh tội.

Tào Tháo mệnh lệnh, làm cho Lưu Hiệp nhất thời không có chủ ý, hắn làm sao sẽ nghĩ đến Tào Tháo biết quyết tuyệt như vậy, trực tiếp liền đem quốc gia trọng thần hạ ngục, thậm chí đều không thông qua mình sự chấp thuận, lúc này hắn có chút sợ run lên, bởi vì hắn bỗng nhiên nghĩ tới Đông Trác.

"Thưa, thưa, thừa tướng, Dương gia bốn đời tam công, Dương công là trọng thần một nước, lại từng đã cứu trăm, không có chứng cứ có thể nào một mình hạ ngục thẩm vấn? Cũng xin thừa tướng nghĩ lại!"

"Bệ hạ lời ấy sai lớn! Ta suất thiên tử đại quân chinh phạt Ngô Minh, Dương Bưu vốn nên tại Triều Đình bên trong phụ trợ bệ hạ chuyên cần nội chính, vì đại quân trừ bị lương thảo đồ quân nhu, ai biết lại dùng nịnh nói mê hoặc Thánh thông, sử dụng đại quân ta thảo phạt Ngô Minh thất bại trong gang tấc, không công tốn hao rất nhiều tiền cấp lương cho, hao binh tổn tướng, này đều là Dương Bưu chỉ qua cũng! Như vậy còn muốn cần gì phải chứng cứ? Bệ hạ cho rằng những thứ này còn không thể định tội khác sao?"

"Lần này đại chiến không thể toàn bên ngoài công, không phải một người tội cũng, nếu là lấy này mà định ra Dương công tội, tất khó phục chúng, cũng xin thừa tướng nghĩ lại!"

Tào Tháo đem lần này đại bại nguyên nhân tất cả đều về lại Dương Bưu trên người, điều này làm cho một bên Đông Thừa thăm mắng Tào Tháo vô sỉ, hắn nét mặt lại như cũ vẫn duy trì hiền hòa giọng nói, một mực cung kính nói rằng.

"Đồng quốc cữu! Thiên tử tuổi nhỏ, chịu gian nhân đầu độc, tình hữu khả nguyên; người thân vì quốc cữu, dĩ nhiên không biết từ bên cạnh khuyên can, ngược lại tùy ý người khác loạn nói, cũng nên có tội, ta Ở trên Thiên chết nét mặt chưa đối với người có gì truy cứu, người dám vẫn còn ở này phát này cuồng ngôn, chẳng lẽ cho rằng làm không dám làm gì người sao?"

Tào Tháo lời vừa nói ra, sợ đến Đông Thừa hai chân run rẩy, xin tha không ngớt, Lưu Hiệp thấy Tào Tháo tức giận, đem Họa dẫn tới Đông Thừa trên người, hắn không thể làm gì khác hơn là tốt nói khuyên nhủ: "Thừa tướng bớt giận! Nếu thừa tướng cho rằng Dương công hữu tội, vậy liền giao cho Mãn Sùng thẩm vấn, nếu như hắn thực sự cầu kết, cầu kết Ngô Minh, liền tùy ý thừa tướng xử trí, bằng không cũng xin thừa tướng ở Dương công một môn trung liệt mặt trên, tha hắn lúc này đây a!!"

"Hanh!"

Tào Tháo bất trí khả phủ vung ống tay áo, rồi rời đi. Trong lòng hắn tự nhiên biết Dương Bưu không sẽ là cùng Ngô Minh lại cầu kết, nhưng là hắn muốn cho hắn lần này đại chiến thất bại tìm được một ít từ chối chi từ, càng là muốn ở trong triều đình tạo uy tín, lấy đạt được giết một người răn trăm người hiệu

quả.

Từ trong triều đình trở về, Tào Tháo lại vội vã phái người xin hãn mưu sĩ đoàn đến đây phủ Thừa tướng nghị sự, thảo phạt Ngô Minh thất bại, hao binh tổn tướng, hãn cần một lần nữa chế định mới sách lược tới ngăn được Ngô Lập Nhân phát triển.

Quách Gia, Tuân Úc, Tuân Du, Trình Dục cùng Lưu Diệp tất cả cùng đồng thời đi tới Tào Tháo quý phủ, mà đồng thời, Dương Tu cũng đi theo đến rồi phủ Thừa tướng. Chúng người biết Dương Tu là vị phụ thân của hãn Dương Bưu mà đến, nhưng là Tào Tháo cũng không có triệu kiến hãn, hãn chỉ có thể ở cửa phủ bên ngoài chờ đợi.

Lúc này Lưu Diệp đã đi tới, vỗ vỗ Dương Tu cánh tay, "Đức Tổ, người chính là đi về trước đi! Bây giờ thảo phạt Ngô Minh đại bại mà về, thừa tướng đang đang bức bối trên, hiện tại tới gặp thừa tướng, nhất định sẽ làm tức giận thừa tướng, đến lúc đó sợ rằng còn có thể lửa cháy đổ thêm dầu, đến lúc đó dẫn lửa thiếu thân, hối hận thì đã muộn. "

Dương Tu cố chấp đứng tại chỗ, hãn lắc đầu, "Đa tạ Từ Dương tiên sinh, chỉ bất quá gia phụ thân hãm nhà tù, ta thân làm con, há có thể bất tận một phần tâm lực? Cho dù không thể là phụ cầu được bao nhiêu đặc xá, cũng hy vọng thừa tướng có thể sự chấp thuận Tu thay cha bị phạt, mong rằng Từ Dương tiên sinh có thể ở thừa tướng trước mặt thay gia phụ nhiều nói tốt vài câu. "

Lưu Diệp thở dài một hơi, lắc đầu, đi vào.

Mọi người cùng đi vào, Tào Tháo liền vội vàng đứng lên đón chào, mỗi người ngồi sau, Tào Tháo thở dài một tiếng, "Hạ Bi chi bại, đều là làm chi qua tai! Bây giờ hao binh tổn tướng, binh không chiến tâm, Chư công cho rằng, ta làm như thế nào? "

"Hồi thừa tướng, Ngô Minh tư thế đã thành, cấp thiết phía dưới không thể mưu tính, không bằng đối nội trước vững chắc ty Châu cùng Duyệt Châu phát triển, đối ngoại thì trước bình Thanh Châu, thu phục Ung Lương, lại đồ Kinh Tương Từ Dương, mới là thượng sách. " Tuân Úc vẫn người thứ nhất đứng dậy, hướng Tào Tháo gián ngôn nói.

Tào Tháo gật đầu, "Văn Nhượng tiên sinh lời ấy quả thật có vài phần đạo lý, chỉ là Ngô Minh thật sự là ngô chi đại họa tâm phúc, nếu không phải thêm hạn chế, ngày khác sợ rằng càng là kinh địch. "

"Thừa tướng, Gia có nhất kế, có thể nhường cho Ngô Minh không thể ngồi vững Giang Đông. "

Tào Tháo nghe vậy đại hi, "Phụng Hiếu có gì diệu kế, mau mau nói tới! "

"Nghe nói Ngô Minh lấy thu hết Ngô Quận, Nghiêm Bạch Hổ chém đầu, bây giờ đang đồ Hội Kê. Đến khi Hội Kê lại bình, sợ là liền muốn quân tiên phong nhắm thẳng vào Dự Chương quận. Mà Dự Chương quận lại cùng Kinh Nam bốn Quận giáp nhau, bây giờ Kinh Nam bốn Quận đều ở Tôn Sách thủ, thừa tướng có thể trước lấy thiên tử lệnh thêm phong Tôn Sách vì Dương Châu Thứ Sử, Ngô Minh mặc dù chiếm giữ Giang Đông đại bộ phận quận huyện, lại chỉ là Từ Châu nuôi thả, trên danh nghĩa không thể lâu chiếm Dương Châu. Mà Tôn Sách tướng môn hộ tử, bây giờ vẫn có Chu Du, Lỗ Túc, Khấu Chuẩn, Giang Đông hai cái vì đó mưu, Võ có Cao Túc, Triệu Nghi, Hình Đạo Vinh, Trình Phổ, Hoàng Cái, Hàn Đương các loại vì đó nanh vuốt, có thể nói nhân tài đông đúc. Nếu như phong hãn Dương Châu Thứ Sử, Tôn Sách há lại bằng lòng đem Giang Đông sáu Quận giàu có và đông đúc nơi tất cả đều nhường cho Ngô Minh thủ? Đến lúc đó Tôn Ngô hai nhà nhất định nước lửa không thể tương dung, Nhị Hổ đánh nhau, thừa tướng là được tận hưởng ngư ông thủ lợi. "

Quách Gia thẳng thắn nói, làm cho Tào Tháo nguyên bản một bậc không phát triển khoe mát lập tức thư triển ra, hãn vỗ tay mà cười nói: "Phụng Hiếu a Phụng Hiếu, kế này rất hay! Nếu là có thể làm cho Tôn Ngô liên minh vỡ tan trở mặt thành thù, thực sự thắng mười vạn đại quân! "

Tất cả mọi người đều gật đầu tán thưởng, kế này quả thực có thể cực đại kiềm chế Ngô Lập Nhân phát triển.

"Chư công còn có cái gì bổ sung? "

"Thừa tướng, bây giờ Viên Thuật đại thế đã mất, Nhữ Nam, Nam Dương, Cừ Giang các loại giàu có và đông đúc nơi nếu là để cho từ Ngô Minh chiếm giữ, Ngô Minh càng biết như hổ thêm cánh, không bằng thừa tướng khiến một thượng tướng, lĩnh mấy vạn binh mã, nhân cơ hội thu phục Nhữ Nam, Nam Dương các loại Quận, thứ nhất có thể lớn mạnh thực lực bản thân, thứ hai có thể ức chế Ngô Minh thế lực phát triển. "

"Ha ha, công đạt đến kế này cũng hay, công đạt đến chi luận, chánh hợp ý ta, Chư công nghĩ như thế nào? "

Hiển kế người thực sự là Tuân Úc chi chất Tuân Du, cũng là Tào Tháo có chút ý lại trọng yếu mưu thần.

"Bọn ta thần phục! "

Tào Tháo vuốt râu một cái, hài lòng nói rằng: "Hôm nay chi luận, làm cho làm như ré mây nhìn thấy mặt trời, có Chư cùng tài trợ ta, chính là Ngô Minh, lại có sợ gì! "

Lúc này, Lưu Diệp tiến lên một bước, nhẹ giọng nói: "Thừa tướng, Dương Tu còn chờ ở bên ngoài lấy, không biết thừa tướng có hay không muốn gặp? "

"Ha ha, Dương Tu vì đó phụ cầu tình, Chư công cho rằng làm nên như thế nào hồi hãn? "

Tuân Úc liền vội vàng tiến lên nói rằng: "Thừa tướng, Dương công trong nước danh vọng hơn người, nếu giết chết chỉ vì người trong thiên hạ lên án, thuộc hạ cho rằng Dương Bưu không thể giết. "

"Ha ha, Văn Nhưc nói như vậy, ngô há có thể không biết, hành động này chỉ là vì cho hấn một chút giáo huấn, làm cho hấn có thể biết điều một chút. Nếu Dương Tu tới vì đó phụ cầu tình, ta đây liền cho hấn một cái trả lời thuyết phục. "

Nói xong, hấn cầm bút lên, ở một chi trên thẻ trúc viết một câu nói: Bưu là trong đất người, tiếp lấy hấn đem chi này thẻ tre đưa tới Lưu Diệp trong tay, "Nghe nói Dương Đức Tổ là người thông tuệ, Từ Dương đem chi này thẻ tre giao cho hấn liền tốt. "

Lưu Diệp cầm thẻ tre, có chút khó hiểu: Vừa mới còn đồng ý Tuân Úc nói như vậy, lại viết một câu nói như vậy. Nhưng là hấn cũng không tiện nói cái gì nữa, đi ra ngoài đem thẻ tre giao cho Dương Tu trong tay. Dương Tu đến sau, không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng hướng Lưu Diệp hỏi: "Thừa tướng đây là ý gì? Chẳng lẽ muốn giết gia phụ hay sao? "

Lưu Diệp luôn miệng nói: "Đức Tổ đừng có sốt ruột, thừa tướng chỉ là để cho ta đem gĩa thẻ tre giao cho người, chưa chắc có ý tứ gì khác. "

Lúc này chỉ thấy Dương Tu chân mày nhíu chặt, nhìn chằm chằm chi kia thẻ tre, sau một lát, bỗng nhiên cười ha ha một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 206: Tào Tháo cầu tính toán vì Trần thị, Tôn Sách chịu phong lấy Dự Chương

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Dương Tu Cấp Trí kỹ năng phát động, Dương Tu trí lực tạm thời + 10, trước mặt Dương Tu trí lực đề thăng tới 90. "

Ha ha, từ kiểm tra đo lường đến Dương Tu kỹ năng này sau, liền vẫn không có nghe được hệ thống nhắc lại thị qua, lần trước chính mình ra suy nghĩ đột nhiên thay đổi, cũng không biết Dương Tu nghĩ đến đáp án không có. Ngô Lập Nhân suy đoán, lúc này trong lịch sử Dương Tu tìm ra lời giải cố sự có phải hay không muốn diễn ra.

Lưu Diệp có chút ngạc nhiên lấy Dương Tu "Đức Tổ, vì sao như thế cười? Chớ không phải là kinh hách quá độ, hại thất tâm phong? "

Dương Tu lắc đầu, đem chi kia thẻ tre chặt nắm chặt trong tay, hướng về Tào Tháo cửa chính xá một cái, tiếp lấy không coi ai ra gì ly khai.

Lưu Diệp trở về phục mệnh, đem Dương Tu mỗi tiếng nói cử động dựa vào sự thực hồi phục Tào Tháo, Tào Tháo nghe xong, không phải do cười ha ha một tiếng, "Dương Đức Tổ thông minh hơn người, quả thực danh bất hư truyền! Chư công cũng biết 'Bưu là trong đất người' ý? "

Mọi người vâng vâng, chỉ nói không biết, mời thừa tướng giải thích nghi hoặc.

Tào Tháo cười ha ha, "Trong đất thêm người, kỳ thực dù cho chữ lạ, ngô ý, dù cho nói Dương Bưu có thể sinh, Dương Đức Tổ phải là đoán được, cho nên mới phải biểu hiện như thế. Hôm nay nghị sự, tạm thời đến đó, Chư công có thể tự động rời đi, Phụng Hiểu tạm thời lưu lại. "

Tuân Úc, Tuân Du đám người khom người lui, Quách Gia giữ lại.

"Thừa tướng còn có gì phân phó? "

Tào Tháo lấy Quách Gia cười cười, "Phụng Hiểu còn nhớ được Trần thị việc? "

Quách Gia vừa nghe, không khỏi gật đầu cười, chấp tay đáp: "Tự nhiên nhớ kỹ. "

"Bây giờ đã qua đã hơn một năm, mật đạo đã kiến thành, chẳng biết lúc nào mới có thể cùng Trần thị cộng phó vu sơn? "

Tào Tháo nói tự nhiên là Lữ Bố tiểu thiếp Trần Viên Viên, trước đây thu phục Lữ Bố lúc, Tào Tháo liền lên Trần Viên Viên sắc đẹp, lúc đó Tào Tháo bởi vì mới vừa thu phục Lữ Bố, không dám hành động thiếu suy nghĩ, Quách Gia liền hiến kế. Mà nay, Lữ Bố thủ hạ bộ hạ cũ đã triệt để cho mình sử dụng, Tào Tháo Vì vậy chuyện xưa nhắc lại.

"Thừa tướng, việc này cực dễ, như công đạt đến nói như vậy, có thể khiến một thân tín thượng tướng đồn binh Bộc Dương, tùy thời thu phục Nhữ Nam noi, như vậy có thể phái Lữ Bố vì phó. Chỉ cần Lữ Bố dòi Hứa Đô, thừa tướng chẳng lẽ có thể muốn làm gì thì làm? "

Tào Tháo gật đầu, cười ha ha, "Như vậy ngô có thể lòng này nguyện tai! "

Quách Gia cười hắc hắc, gạt đầu, đi ra phủ Thừa tướng đại môn.

Ngày thứ hai, Lữ Bố liền thu được Tào Tháo mệnh lệnh, khiến cho vị phó tướng theo Tào Nhân cùng nhau lĩnh ba chục ngàn đại quân, tiến vào chiếm giữ Bộc Dương, tùy thời thu phục Nhữ Nam toàn Quận. Lữ Bố trở lại gia còn không bao lâu, liền lại phải xuất chinh đi, không khỏi có chút tâm phiền ý loạn. Bây giờ Lữ Bố có lưỡng vợ một Thiếp, chính thê Nghiêm thị, dục có một nữ; lần vợ Tào thị, nguyên do Từ Châu Tào Bảo chỉ nữ, sanh cũng coi như thiên tư quốc sắc, bởi vì bên ngoài đáng thương thân thể, Lữ Bố năm ngoài mới nhập sau, có chút được sủng ái; mà bên ngoài Thiếp, dù cho mạnh mẽ xuất thế Trần thị Trần Viên Viên. Trần Viên Viên bởi vì chỉ là cô nhi xuất thân, cho nên bị Lữ Bố nạp làm tiểu thiếp, nhưng là vẻ đẹp của nàng quả thực một lần làm cho Lữ Bố si mê. Sau lại nạp Tào thị sau đó, mới coi là làm cho hấn phân ra bộ phận sủng ái.

Nghiêm thị về mặt u oán nói rằng: "Phu quân, cái này mới vừa trở lại gia, còn chưa kịp tự gia đình vui vẻ, liền lại có lần nữa xuất chinh, thiếp thực sự không bỏ được. "

Nghiêm thị tuy là chính thê, bây giờ có Tào thị cùng Trần Viên Viên hai cái này mỹ nhân ở, hấn liền rất ít được sủng ái, chỉ có hấn sinh rồi một đứa con gái, mới coi là làm cho Lữ Bố đối với nàng còn có một tia quyền luyến.

"Thừa tướng chi mệnh, không dám không nghe theo, ba vị phu nhân, rất tại gia đội, chớ đơn giản xuất môn, chờ vị phu trở về. "

Ba nữ cùng nhau gạt đầu, Lữ Bố chỉnh trang xong, cầm vũ khí lên, trực tiếp thẳng đi ra cửa.

Cùng Lữ Bố cùng rời đi Hứa Đô, còn có phái đi Trường Sa quận sử giả, tuyên đọc sách phong Tôn Sách thánh chỉ.

Trường Sa, trị sở Lâm Tương.

"Thần tạ ơn bệ hạ đại ân, nhất định tận trung báo quốc, không phụ thánh ân! "

Nghe xong Tào Tháo phái tới sử giả tuyên đọc hết chiếu thư sau đó, Tôn Sách không khỏi lạ mặt sắc mặt vui mừng, hào khí tự nhiên mà sinh, hấn khiến người ta khiến cho giả đưa đến dịch quán nghỉ ngơi, mà chính mình liền cùng thủ hạ chúng văn võ thương lượng với nhau lần này Tào Tháo sách phong nguyên nhân.

"Chúc mừng chủ công quan phong Dương Châu Thứ Sử! "

Chúng văn võ cùng nhau cao giọng hô, cái gọi là nước lên thì thuyền lên, Tôn Sách thăng nhiệm Thứ Sử, bọn họ tự nhiên cũng sẽ cùng theo có chút lên chức.

"Ha ha, ít nhiều Chư công ái mộ tương trợ, đại gia cùng vui cùng vui, mặc dù là thiên tử hạ chiếu, nhưng là chúng ta đều biết, như hôm nay từ lệnh dù cho Tào Tháo lệnh, Chư công cho rằng, Tào Tháo hành động này rốt cuộc là ý gì? "

Tôn Sách tuy là rất hưng phấn, thế nhưng hấn cũng không có bị hưng phấn choáng váng đầu óc, hấn cùng Tào Tháo cũng không giao tình, cái này mặc cho mệnh tới kỳ quái.

Khấu Chuẩn lúc này cười cười, tiến lên nói rằng: "Chủ công anh minh! Tào Tháo hành động này không thể nghi ngờ là bởi vì Từ Châu Ngô Minh ngày càng cường đại, Tào Tháo lại nhiều lần chinh phạt Ngô Minh, cùng đại bại mà quay về; bây giờ Ngô Minh trước phá Lưu Diêu với Đan Dương, chinh phạt Viên Thuật với Cửu Giang, lại công phá Nghiêm Bạch Hồ chỉ Ngô Quận các loại Vương Lăng chỉ Hội Kê lương Quận, có thể nói, Dương Châu sáu Quận, Ngô Minh đã chiếm phân nửa. Mà Tào Tháo lúc này lại phong chủ công vì Dương Châu Thứ Sử, rõ ràng cho thấy muốn cho chủ công cùng Ngô Minh nhị hổ tương tranh, hấn tốt tọa thu ngư ông đắc lợi! "

Tôn Sách nghe xong, vỗ án, lớn tiếng mắng: "Cái này Tào A Man thật không ngờ ác độc, thực sự lẩn ta quá mức! "

"Chủ công bớt giận! " lúc này Chu Du đi ra, mặt mũi hớn hờ nói rằng, "Tuy là Tào Tháo rắp tâm bất lương, thế nhưng chủ công nhưng có thể nhân cơ hội này mở rộng địa bàn, lớn mạnh thực lực bản thân, thực sự có trăm lợi mà không có một hại! "

Chu Du lời nói làm cho Tôn Sách lắc đầu liên tục phủ nhận, "Công Cẩn có thể không biết, năm đó gia phụ mới tang, Trường Sa nguy cấp, Ngô Minh không xa Thiên Lý tự mình đi Trường Sa vì phụ phúng, cùng ta kết minh. Nếu để cho ta đem người công chi, chẳng phải là bội bạc chi hành vi tiểu nhân? Sách mặc dù ngu dốt, nhưng biết rõ việc này đoạn không thể làm. "

Chu Du nghe xong, cười ha ha một tiếng, tiến lên gián ngôn nói: "Chủ công lời ấy sai lớn! Chỉ tại thiên hạ giả, há có thể làm một miệng chi minh ràng buộc? Huống hồ bây giờ chưa chắc muốn cùng Ngô Minh trực tiếp giao chiến, Trần Khánh Chi mới chiếm Hội Kê Quận, mục tiêu kế tiếp tất nhiên dù cho Dự Chương quận, chủ công trước tiên có thể hấn một bước chiếm lĩnh, nếu như Ngô Minh dám cường công Dự Chương, đó chính là hấn trước xé bỏ minh ước, đối với chủ công danh tiếng cũng không ảnh hưởng chút nào. "

"Ha ha, người hiểu ta, Công Cẩn cũng! Lời ấy rất hợp ý ta! ngày mai liền chinh đồn và sắp đặt binh mã, xuất binh Dự Chương! "

Tôn Sách mặc dù không nguyên ý hiện tại dễ dàng cho Ngô Lập Nhân trở mặt, cùng lúc hấn không muốn để cho người coi hấn là thành vô tín nghĩa hạng người, khác cùng lúc, đối lập nhau Ngô Lập Nhân, hấn càng không muốn Tào Tháo tọa thu ngư ông thủ lợi, thế nhưng hấn hiện tại đã là triều đình hôn phong Dương Châu Thứ Sử, mặc dù Thứ Sử triều đình nhậm mệnh cũng không phải là tốt như vậy sử dụng, thế nhưng có nhiệm vụ này mệnh, như vậy lấy Dự Chương liền hợp tình hợp lý.

"Chủ công chậm đã! "

Tôn Sách một, chính là Lỗ Túc, Tôn Sách khó hiểu, hỏi: "Từ Kính có lời gì nói?"

"Chủ công dung bảm! Dự Chương là Dương Châu nơi, muốn lấy Dự Chương, không bằng tiên lễ hậu binh. Chủ công nếu thân là Dương Châu Thứ Sử, lấy Dự Chương vốn là việc nằm trong phận sự, không bằng trước làm thư cùng Dự Chương Thái Thú Chu Hạo, Chu Hạo kỳ phụ Chu Tuyền, là hán chi trung thần, nếu Hiều lấy đại nghĩa, có thể thức thời, sẽ gấp Khai thành đầu hàng, như vậy chủ công là được không uổng một binh một tốt là được tấn chiếm Dự Chương nơi; nếu bên ngoài không theo, thì chủ công liền có thể không theo thiên tử lệnh làm lý do, khởi binh phạt chi, cái gọi là Sư xuất hữu danh, danh chính thì ngôn thuận, ngôn thuận thì lệnh từ. "

Nghe xong Lỗ Túc lời nói, mọi người cũng nhao nhao gật đầu, Chu Du cũng cười cười, "Từ Kính nói như vậy, lại có vài phần đạo lý, vậy liền làm cho Bình Trọng tiên sinh làm sách này, mau sớm đưa về Nam xương. Đồng thời, binh mã hay là muốn chỉnh đốn và sắp đặt, dù sao ở nơi này trong loạn thế, không có đầy đủ thực lực, thiên tử mệnh lệnh, hình cùng hư vô. Nếu như bên ngoài không rõ thời thế, cũng mau sớm xuất binh phạt chi, chậm thì sinh biến. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 207: bạch bào đem ý lấy Dự Chương, hắc y lẫn nhau loạn nhập 3 quốc

"Công Cẩn nói rất tốt, liền chuẩn bị ngày mai xuất binh, ta muốn đích thân lĩnh đại quân tiến công Dự Chương. " Tôn Sách hưng phấn không thôi, hấn trong xương liền có một loại hiếu chiến thiên tính.

Tôn Sách tính cách Chu Du tự nhiên vô cùng lý giải, hấn lúc này không tiện nói cái gì, chỉ là hướng Trương Chiêu làm cái nháy mắt. Trương Chiêu hội ý, tiến lên tâu nói: "Chủ công há lại có thể khinh xuất! Lưu Biểu Trần bình Giang hạ Quận, đối diện Trường Sa nhìn chăm chăm. Lưu Biểu nơi kiêng kỵ giả, duy chủ công một người, nếu như biết được chủ công không ở, nhất định tấn bắt đầu Trương Dương đại quân, lấy hướng Trường Sa. Nếu Trường Sa có thất, bọn ta nơi nào nào thân? Mời chủ công nghĩ lại! "

Tôn Sách đã chú ý tới Chu Du cùng Trương Chiêu trong lúc đó ám tiễn "Nháy mắt ", hấn cười cười: "Nếu ta đã đem tam quân giao cho Công Cẩn, như vậy tất cả hay là nghe Công Cẩn điều khiển, ngày mai thao trường, mời Chu đô đốc điểm binh! Ta tự nhiên lấy Công Cẩn lệnh là từ. "

Cuối cùng Chu Du mang theo Cao Túc, Triệu Nghị, Trình Phổ, Hình Đạo Vinh cân nhắc đem, lĩnh hai vạn đại quân tiến vào chiếm giữ Dự Chương quận Ngải Huyện, làm cho Lỗ Túc, Hàn Đương, Hoàng Cái chờ theo Tôn Sách cùng nhau canh giữ ở Trường Sa.

Trần Khánh Chi lúc này đại quân cũng đã hướng Đan Dương Quận kiểm Huyện điều động, đồng thời viết Biểu cho Ngô Lập Nhân, muốn tấn công Dự Chương quận ý tưởng. Ngô Lập Nhân đem Trần Khánh Chi tâu Biểu cho Vương Thủ Nhân rồi, Vương Thủ Nhân cười nói: "Trần tướng quân quả nhiên có phong độ của một đại tướng, cái gọi là binh quý thần tốc, hấn không chờ chủ công mệnh lệnh, liền hướng Dự Chương tiến quân, nhất định là sợ chậm thì sinh biến, chủ công có thể sự chấp thuận Trần tướng quân Đốc Ngô Quận cùng Hội Kê lương quân binh mã, tiếp tục thu phục Dự Chương. "

Đúng lúc này, bỗng nhiên có thám tử đưa tới quân tình khẩn cấp, Ngô Lập Nhân vội vã mở ra một, sắc mặt tức thì một bên, hấn đem mật thư giao cho Vương Thủ Nhân trong tay, than thở: "Quả nhiên bị quân sư nói trúng! "

Vương Thủ Nhân nhận lấy một, cũng theo nhú mảy một cái, "Chủ công, Tào Tháo kẻ này thực sự ác độc! Bây giờ Tôn Sách ở ạt tiến công Dự Chương, nếu như Trần tướng quân cũng cùng nhau thảo phạt, đến lúc đó cùng Tôn Sách trong lúc đó xung đột không thể tránh được. Bằng vào ta quân hiện nay tình thế, thực sự không thích hợp cùng Tôn Sách trở mặt. "

Ngô Lập Nhân tự nhiên biết, nếu như không phải bị bắt đắ dĩ, hấn là tuyệt đối không muốn hiện tại ở nơi này lúc sau cùng Tôn Sách giao chiến. Nhưng là, hấn không biết Tôn Sách cái này Dương Châu Thứ Sử đến cùng là nghĩ như thế nào, nếu như Tôn Sách chuyên tâm muốn đem trọn cái Dương Châu bắt, giữa bọn họ nhất định là thủy hỏa bất dung.

"Dương Minh, kẻ trước mắt, cần phải như thế nào? "

Gặp phải loại vấn đề này, Ngô Lập Nhân chỉ số IQ có vẻ tương đương không đủ dùng.

"Chủ công, Tôn Sách chỉ có thể liên hợp, không thể trở mặt. Không bằng lại phái một sứ giả, đi trước Trường Sa, lấy lợi hại thuyết chi, tiếp tục thương lượng đồng minh việc. Chỉ cần Tôn Sách đồng ý, Dự Chương quận tạm thời nhường cho hấn, cũng vị thường bất khả. "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, cuối cùng có chút chần chờ hỏi: "Ta nếu lui một thước, Tôn Sách liền muốn vào một trạng sẽ làm thế nào? Nếu như

được Dự Chương quận, còn muốn Lư Giang Quận đâu? "

"Vậy thì cùng Tôn Sách hện nhau bằng bản lĩnh của mình, người nào trước chiếm được, liền là của ai. Bây giờ Nhiệm tướng quân đang ở tiền công Hợp Phì, tin tưởng không lâu sau Hợp Phì là được cáo phá. Đến lúc đó sau đại quân thuận thế tây tiến, thừa dịp Tôn Sách đại quân ở thu Dự Chương lúc, Nhiệm tướng quân chỉ phải nhanh một chút thu phục Lư Giang là được. "

"Như vậy cũng tốt, lần này đi sứ, cần khiến một lời biện chi sĩ, lần trước đi sứ Trương Dương, Gia Cát tiên sinh mới lộ đường kiếm, lần này ta cảm thấy được hãy để cho hần tới so sánh tốt. "

Bây giờ Ngô Lập Nhân thủ hạ tuy là nhân tài rất nhiều, có thể là đối với lời biện phương diện này có sở trường, hần lại chỉ biết là Gia Cát Lượng, từng tại Trương Dương hoàn thành khẩu chiến đàn Nho chính hần, sẽ không có khó khăn gì.

"Chủ công anh minh! "

Ngô Lập Nhân lập tức phái người đi đem Gia Cát Lượng triệu hồi tới, cũng viết thư cho Trần Khánh Chi, cùng hần nói rõ rằng tĩ mĩ rồi Tôn Sách tình huống trước mắt, làm hần tạm thời không nên khinh cử vọng động.

Đúng lúc này, bỗng nhiên Ngô Lập Nhân bỏ vào hệ thống tin tức nêu lên: "Tích! Chúc mừng túc chủ thu được Lăng Thao thân mật điểm 8 điểm, thu được Ngu Phiên thân mật điểm 9 điểm, thu được Trần Võ thân mật điểm 9 điểm, thu được Đồng Tập thân mật điểm 9 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 221, cừu hận giá trị 36. "

Ngô Lập Nhân biết, nhất định là của mình nhâm mệnh đến rồi, cho nên bọn họ mới đồng thời dâng lên thân mật điểm.

"Kiểm tra đo lường dưới bốn người thuộc tính giá trị. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lăng Thao tứ duy thuộc tính vì vũ lực 85, chỉ huy 78, trí lực 79, chính trị 72. "

"Kiểm tra đo lường đến Ngu Phiên tứ duy thuộc tính vì vũ lực 33, chỉ huy 56, trí lực 83, chính trị 91. Kiểm tra đo lường đến Ngu Phiên sở hữu kỹ năng Cuồng Trục -- Ngu Phiên Cổ Chi Cuồng Trục, cổ khó tránh khỏi từ mặt thể, bên ngoài trung tâm gián ngôn lúc, trí lực + 2, chính trị + 2, . "

"Kiểm tra đo lường đến Trần Võ tứ duy thuộc tính vì vũ lực 95, chỉ huy 73, trí lực 58, chính trị 41. Kiểm tra đo lường đến Trần Võ sở hữu kỹ năng Sát Thân -- bên ngoài gặp phải nguy hiểm lúc, vũ lực + 3, làm chủ công gặp phải nguy hiểm tánh mạng lúc, vũ lực + 5. "

"Kiểm tra đo lường đến Đồng Tập tứ duy thuộc tính vì vũ lực 93, chỉ huy 80, trí lực 65, chính trị 43. Kiểm tra đo lường đến Đồng Tập sở hữu kỹ năng Đoạn Hồng -- phi thân lâm chiến Hạm, vung nhận đoạn cầu vòng, bên ngoài thủy chiến lúc, vũ lực + 3, chỉ huy + 3. "

Ngoại trừ Lăng Thao Tiểu Bạch bản, còn lại vài cái đều vẫn là tương đối khá, ai cũng có sở trường riêng, Ngô Lập Nhân không khỏi gật đầu, Lăng Thao tuy là thuộc tính thông thường, thể nhưng con hần Lăng Thống đã có tốt trường thành, đáng để mong chờ.

Không đợi Ngô Lập Nhân vui vẻ hết, hệ thống lại một tiếng nêu lên nói: "Bởi túc chủ tướng Hội Kê Quận hết thấy quận huyện nạp với dưới trướng, Hội Kê Quận Vương Lăng thể lực bị túc chủ hủy diệt, túc chủ sẽ được thưởng cho thân mật điểm 50, cừu hận giá trị 50, hiện nay túc chủ sở hữu thân mật điểm 271, cừu hận giá trị 86. Hệ thống đánh giá tam quốc bản thổ Vương Lăng thể lực chính thức tiêu vong, vì vậy hệ thống đem ngẫu nhiên sinh thành ba gã lịch sử nhân tài, mời túc chủ chú ý nghe. "

"Đến đây đi! Sợ người làm gì! " Ngô Lập Nhân lúc này hào tình vạn trượng nói.

"Hệ thống ngẫu nhiên ba gã lịch sử nhân tài như sau, mời túc chủ chú ý nghe. Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài một: Bắc Tống Lương Sơn nhân vật Sử Văn Cung, Sử Văn Cung tứ duy thuộc tính vì vũ lực 97, chỉ huy 71, trí lực 63, chính trị 55. Trồng vào thân phận làm họ Sử tên Cẩn, tự Văn Cung, vì U Châu Công Tôn Toàn mới chiêu mộ một viên Đại tướng, tại chức vị vì kỵ binh dũng mãnh giáo úy. "

Sử Văn Cung? Chính là < Thủy Hử truyện > trong được xưng gây gộc vô địch thiên hạ Thần Thương Sử Văn Cung? Cái này vũ lực thuộc tính cũng có thể dưới áp chế Nhan Lương Văn Sứ rồi.

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài hai: Minh triều hắc y tể tướng Diêu Quang Hiếu, Diêu Quang Hiếu tứ duy thuộc tính vì vũ lực 68, chỉ huy 82, trí lực 97, chính trị 85, trồng vào thân phận làm họ Diêu tên Thiện, tự Quang Hiếu, trồng vào thân phận vì hàn môn sĩ tử, du lịch thiên hạ, chuyên tâm tìm kiếm trong lòng mình minh chủ. "

Hắc y tể tướng Diêu Quang Hiếu! Tới hần cũng cũng muốn kìa mà loạn thể chuyển một giao du với kẻ xấu rồi, không biết cái này Diêu Quang Hiếu đến cùng sẽ chọn người phương nào, lần trước xuất thế Vu Khiêm cho tới bây giờ, còn không biết chạy đến người nào nơi nào đây, đây cũng tới một người Diêu Quang Hiếu, hai người bọn họ lẽ nào biết sản sinh một ít không thể dự đoán cổ sự sao?

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài ba: Cuối đời Tùy nhân vật thuyết đường nhân vật thiết chùy Lương Sư Thái, Lương Sư Thái tứ duy thuộc tính vì vũ lực 96, chỉ huy 62, trí lực 57, chính trị 35, trồng vào thân phận làm họ Lương tên Lượng, tự Sư Thái, trồng vào thân phận Viên Dận mới thu nghĩa tử, bị Viên Dận tiến cử vì sau tướng quân. "

Lương Lượng Lương Sư Thái? Thuyết đường trong, bốn Mãnh tám đại chùy chi thiết chùy Lương Sư Thái? Ha ha, cái này làm sao đều là một khối thịt béo a! Để cho ta đại thiên vương tướng quân ăn, cũng là cực tốt!

Lần này mạnh mẽ, chính thể mà nói, không để cho nhân vật đặc biệt xuất hiện, Ngô Lập Nhân không cảm thấy có chút may mắn, còn có hơn hai trăm thân mật cùng hơn tám mươi cừu hận giá trị, lại có thể triệu hoán mấy lần!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 208: Ngô Lập Nhân lần nữa triệu hoán, Gia Cát Lượng 2 độ đi sứ

Triệu hoán nhân vật nào nhiều?

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút: Hiện nay theo địa bàn mở rộng, nội chính hình nhân mới nhu cầu càng lúc càng lớn, Trần Đăng mặc dù là Đan Dương Thái Thú, thế nhưng dù sao vẫn thuộc về mưu sĩ loại hình, hần cần Gia Cát Cẩn, Ngưu Phiên như vậy nhân tài, chiến tranh, liều mạng đúng là hậu cần, hậu cần, càng cần nữa nội chính nhân tài tới cam đoan.

"Hệ thống, tiếp tục công việc. trước giúp ta dùng 178 điểm thân mật điểm cùng 2 điểm cừu hận giá trị triệu hoán hai gã chính trị hình nhân mới, còn dư lại lại dùng thân mật điểm hồi đoái 6 điểm cừu hận giá trị, triệu hoán một gã võ tướng. "

"Ngẫu nhiên triệu hoán trong tiến hành, tức làm chủ dùng 89 điểm thân mật điểm cùng 1 điểm cừu hận giá trị triệu hoán, sẽ được chủ thuộc tính vì chính trị lịch sử nhân tài, thuộc tính phạm vi vì 85- 95, mời tức chủ kiên trì đợi. "

Mở thưởng a !! Ngô Lập Nhân cảm giác mình có thể thân nhiên đối mặt bất kỳ kết quả gì.

"Tích! Ngẫu nhiên triệu hoán trong tiến hành, tức chủ tướng từ sau đây ba gã lịch sử nhân tài trung chọn một gã. "

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài một: Bắc Tống danh thần Âu Dương Tu, Âu Dương Tu tứ duy thuộc tính vì vũ lực 63, chỉ huy 78, trí lực 88, chính trị 92. Kiểm tra đo lường đến Âu Dương Tu sở hữu thuộc tính đặc biệt: Tam Thượng -- trong khi ở trên ngựa, trên giường, xí trên lúc suy nghĩ luận án từ phú lúc, trí lực + 5, chính trị + 3. "

Đại Văn Hào Âu Dương Tu! Thuộc tính này cũng phi thường ra sức a, chỉ bất quá kỹ năng này, biết không ngừng bị gợi ý của hệ thống a! Lập tức, trên giường, thậm chí ngồi cầu lúc sau. Tới nếu như tuyển Âu Dương Tu, cần phải đi làm cho hệ thống cho hần định hướng che đậy mới đi.

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài hai: Đường triều danh thần Bạch Cư Dị, Bạch Cư Dị tứ duy thuộc tính vì vũ lực 43, chỉ huy 49, trí lực 87, chính trị 89. Kiểm tra đo lường đến Bạch Cư Dị sở hữu thuộc tính đặc biệt: Thơ Ma -- trong khi suy nghĩ thi từ luận án lúc, trí lực + 6. "

Lại một cái đại thi nhân! Ngày hôm nay lẽ nào triệu hoán đều là loại kiểu này sao? Ngô Lập Nhân cười hắc hắc, hệ thống dường như thích nhất như vậy.

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài ba: Nguyên triều danh thần Lý Mạnh, Lý Mạnh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 39, chỉ huy 64, trí lực 83, chính trị 93. "

Lý Mạnh? Đây là người nào? Mặc dù nhưng cái này là trong ba người chính trị cao nhất, nhưng là đối với tùy thời có thể phát động kỹ năng Âu Dương Tu mà nói, Lý Mạnh cái này trụ cột chính trị cao hơn một chút cũng không có ưu thế gì. Nghĩ tới nghĩ lui, Ngô Lập Nhân phát hiện mình cũng không có quá nhiều tuyển trạch, quả đoạn lựa chọn Âu Dương Tu.

"Tích! Chúc mừng tức chủ thành công triệu hồi ra Tống triều danh thần Âu Dương Tu, Âu Dương Tu trở vào thân phận vì Hạ Bi Quận học một gã trẻ tuổi sĩ tử, họ Âu Dương, tên Tu, tự Vĩnh Thúc. Tức chủ tùy thời có thể gọi đến người này. "

Ngô Lập Nhân phát hiện một vấn đề, nội chính nhân tài tương đối mà nói, hệ thống trở vào thân phận đều so so với dễ dàng sử dụng, sẽ không trải qua rất phức tạp quá trình, tựa như vũ lực hình cùng chỉ huy hình mà nói, vũ lực hình rõ ràng đối lập nhau tốt thu phục một ít.

Nghĩ vậy, Ngô Lập Nhân không khỏi cười cười, tiếp tục hướng hệ thống ra lệnh: Tốt, tiếp tục triệu hoán a !!

Lúc này đây, hần lựa chọn Đường triều Khai Nguyên danh tướng Trương Cửu Linh, Trương Cửu Linh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 61, chỉ huy 72, trí lực 90, chính trị 95. Sự lựa chọn này không hề nghi ngờ, chính trị đạt tới triệu hoán cực đại. Trương Cửu Linh trở vào thân phận cùng Âu Dương Tu cùng loại, cũng là Quận học đích sĩ tử, họ Trương tên Thọ tự Cửu Linh.

"Tích! Tức làm chủ dùng thân mật điểm hồi đoái 6 điểm cừu hận giá trị, trước mặt vì ba cấp hệ triệu hoán thống, hồi đoái so lệ vì 4: 3, cần dùng 8 điểm thân mật điểm hồi đoái thành 6 điểm cừu hận giá trị, xác nhận có hay không hồi đoái? "

Hồi đoái, thua thiệt không được nhiều.

"Tích! Hồi đoái thành công, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 86, cừu hận giá trị 90. Túc chủ tiếp tục sử dụng 90 cừu hận giá trị triệu hoán một gã chủ thuộc tính vũ lực, thuộc tính xen vào 85- 95 giữa võ tướng, mời túc chủ sau đó. "

Lần này, hệ thống không có cho hấn theo đến rất tốt võ tướng, đều là cơ bản tới gần điểm mấu chốt người, cuối cùng lựa chọn một cái Mạnh Lương.

"Tích! Chúc mừng túc chủ dùng 90 điểm cừu hận giá trị thu được Bắc Tổng lịch sử nhân tài Mạnh Lương, Mạnh Lương tứ duy thuộc tính vì vũ lực 91, chỉ huy 32, trí lực 53, chính trị 30. Mạnh Lương trông vào thân phận vì Đông Thành Huyện Bắc Sơn tặc, gần nhất mới tăng tại Tân Chiêu dưới trưởng Tân Chiêu thấy bên ngoài võ nghệ không tầm thường, phong hấn vì bách phu trưởng. "

Mạnh Lương tuy là thuộc tính không thể nào tốt, thể nhưng cũng là xung phong một cái xông vào trận địa dừng tướng, không biết có thể hay không mang một cái Tiêu Tán đi ra, dù sao tiêu không rời Mạnh, Mạnh không rời tiêu. Nếu như mang ra ngoài, đây chính là kiếm được.

Triệu hoán sau khi hoàn thành, Ngô Lập Nhân lập tức khiến người ta đi Quận học triệu Âu Dương Tu cùng Trương Cửu Linh tới gặp, cuối cùng lệnh Âu Dương Tu đi Đan Dương Quận đi cho Trần Đăng làm Phó Thủ, lệnh Trương Cửu Linh đi Ngô Quận cho Gia Cát Cẩn làm Phó Thủ.

Qua vài ngày nữa, Gia Cát Lượng liền bị nhận trở về, hấn một đến Hạ Bi liền ngựa không ngừng vó câu tới gặp Ngô Lập Nhân.

Từ ở Đông Thành từ biệt sau, Ngô Lập Nhân không còn có nhìn thấy Gia Cát Lượng cùng Tân Chiêu, hai người đồng tại Đông Thành, không dám chút nào sơ suất, thậm chí ngay cả Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền đại hôn lúc, cũng không có tới tham gia. Lúc này Gia Cát Lượng đã tuổi mười sáu tuổi, lấy Gia Cát Lượng đã cùng ban đầu nhìn thấy một cái nhìn thư sinh có khác biệt rất lớn, Ngô Lập Nhân không khỏi cười cười, tiếp lấy triệu hồi ra hệ thống, "Kiểm tra đo lường dưới Gia Cát Lượng trước mặt tứ duy thuộc tính. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Gia Cát Lượng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 30, chỉ huy 82, trí lực 95, chính trị 90, bởi tông quân nguyên nhân, Gia Cát Lượng đỉnh phong tứ duy thuộc tính thay đổi vì vũ lực 37+ 3, chỉ huy 92+ 1, trí lực 102, chính trị 99. "

Cái này mới mười sáu tuổi, thuộc tính này đã so một ít nhị lưu mưu sĩ tốt hơn nhiều, cho nên thiên tư thứ này, thật là đồ tốt. Ngẫm lại chính mình, hơn bảy mươi điểm trí lực, hấn chính là bất đắc dĩ thời đại.

"Tiểu Gia Cát tiên sinh, đã hơn một năm không thấy, bây giờ đủ phát thành thực chứng chặc! "

Ngô Lập Nhân đứng dậy nghênh đón, mà Gia Cát Lượng cười cười, chấp tay hướng Ngô Lập Nhân hành lễ nói: "Thuộc hạ tham kiến chủ công! Lượng bây giờ làm Tân tướng quân tham quân, chủ công có thể xưng hô Lượng vì Gia Cát tham quân; nếu như cảm thấy có chút mới lạ, thuộc hạ cũng đã mang một chữ, tên là Khổng Minh, chủ công có thể xưng hô thuộc hạ Khổng Minh. "

Nghe được Gia Cát Lượng lời nói, Ngô Lập Nhân không khỏi cười xấu hổ cười, mới vừa lên tới đã bị Gia Cát Lượng "Giáo huấn " một trận, đại khái hấn là không thích cái này chữ nhỏ. Mà Khổng Minh cái chữ này hào vẫn là không có ngoài ý muốn bị hấn lấy ra ngoài, Tam quốc chí trung. Lúc đó một nhà, không còn chi nhánh.

"Hào hảo, Khổng Minh tiên sinh, ta lần này triệu người trở về là có chuyện khẩn cấp mời Khổng Minh tiên sinh hỗ trợ. "

Gia Cát Lượng mặt mày hớn hờ, tự nhiên thích bị trọng dụng cảm giác, hấn vội vã khom người đáp: "Chủ công có lệnh, không dám không nghe theo. Nếu như Lượng không có đoán sai, định là vì du thuyết Trường Sa Tồn Sách việc. "

Ngô Lập Nhân giật mình lấy Gia Cát Lượng, hỏi: "Chớ không phải là quân sư cùng người nói việc này? "

"Không phải vậy! Tôn Sách bị Tào Tháo lấy thiên tử lệnh thêm phong vì Dương Châu Thứ Sử, này phải là Tào Tháo ly gián chủ công cùng Tôn Sách kế sách. Bây giờ Trần Húc tướng quân đại quân sơ định Hội Kê, tất nhiên sẽ ngay sau đó tây tiến Dự Chương, mà lúc này Tôn Sách há có thể tùy ý chủ công công chiếm Dương Châu hết thảy quận huyện, tất nhiên trước một bước mà lấy. Mà lập tức, chủ công không thích hợp cùng Tôn Sách trở mặt, tất nhiên muốn lui nhường một bước. Chủ công lúc này triệu Lượng, tất nhiên vì chuyện này mà du thuyết Trường Sa Tồn Sách. "

"Ha ha, Khổng Minh tiên sinh quả nhiên thông tuệ hơn người! Không biết Khổng Minh tiên sinh có mấy phần chắc chắn? "

Cùng người thông minh nói chính là đơn giản, không cần quá giải thích thêm.

"Dự Chương quận nhường ra, Lư Giang Quận mang. "

Gia Cát Lượng nói mười cái tự, ở giữa Ngô Lập Nhân tâm tư, đây là hấn cùng Vương Thủ Nhân cùng nhau thiết nghĩ tới.

"Tốt! Như vậy liền tốt, Khổng Minh tiên sinh có yêu cầu gì? "

Gia Cát Lượng suy nghĩ một chút, tiếp lấy có điểm do dự nói rằng: "Cần hướng chủ công mượn Triệu Tử Long tướng quân dùng một lát. "

Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không phản đối, làm cho Gia Cát Lượng một cái người đi, chính hấn cũng không yên tâm đối với, làm cho Triệu Vân bảo hộ, mới là ổn thỏa kế sách.

"Bất quá chủ công, tìm tướng quân nơi nào còn cần chủ công tốt nói khuyên bảo, Lượng mượn Triệu tướng quân cũng không phải vì cá nhân nào nguy,

Xích Vi Sơn đánh một trận, Triệu tướng quân lực một người, giết thất tiến thất xuất, lệnh Tào Tháo mấy vạn tướng sĩ tất cả đều sợ, mang theo Triệu tướng quân, mới có thể cho Tôn Sách trong quân không dám khinh thường quân ta. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Trần Khánh Chi cưới vợ Hồng Phát nữ, Nhiệm thiên vương tiếp nhận đầu hàng Lư Giang Quận

Nghe xong Gia Cát Lượng lời nói, Ngô Lập Nhân không khỏi trong lòng có điểm xấu hổ, hắn hoàn toàn không để ý tới giải khai Gia Cát Lượng ý tứ. Gia Cát Lượng muốn mang Triệu Vân, kỳ thực một loại lợi thế, mà không phải làm làm hộ vệ. Thế nhưng hắn hôm nay thân phận, làm cho mới vừa lập công lớn được phong làm trung lang tướng Triệu Vân đi cho hắn làm thủ vệ, Triệu Vân nhất định sẽ có ý tưởng, cho nên Gia Cát Lượng mới sẽ làm Ngô Lập Nhân đi làm Triệu Vân công tác. Ngô Lập Nhân vô cùng thương thức mà lấy Gia Cát Lượng, tiếp lấy thần sắc biến đổi lớn tiếng nói: "Gia Cát Lượng nghe phong! "

Gia Cát Lượng hiển nhiên không nghĩ tới, hắn kinh ngạc một cái, tiện đà đáp: "Có thuộc hạ! "

"Đặc biệt phong Gia Cát Lượng vì Từ Châu nghị Tào tông sự! "

Gia Cát Lượng trong lòng biết Ngô Lập Nhân là vì đi sứ việc cho mình nói cao một chút địa vị, trong lòng hắn vẫn là vô cùng cảm kích, dù sao tuổi tác của hắn bây giờ ở nơi đó, như vậy sách phong khó tránh khỏi biết có người trong lòng không phục, hắn cảm kích lấy Ngô Lập Nhân, trong miệng nói rằng: "Đa tạ chủ công ân điển! "

"Từ Long tướng quân thương thức thân thể to lớn, cho nên chỗ của hắn không có vấn đề, Không Minh liền yên tâm đi thôi! "

Triệu Vân từ dưới trường chọn lựa mười mấy tinh tráng người, cùng Gia Cát Lượng cùng nhau bước lên viễn phó Trường Sa chi đường.

Mà Trần Khánh Chi, thu được Ngô Lập Nhân mệnh lệnh sau, liền lệnh đại quân tạm thời trú đóng ở kiểm Huyện, mà hắn thì mang theo Hồng Phát nữ Trương Xuất Trần cùng nhau chạy về Hạ Bi -- Trần Khánh Chi bằng lòng Trương Xuất Trần, muốn cho Ngô Lập Nhân cho mình chứng hôn, bây giờ chính là lúc sau.

Ngô Lập Nhân tự nhiên hết sức vui vẻ giúp chuyện này, chi là không biết Hồng Phát nữ căm thù chính mình còn có bao nhiêu, nếu như có thể nhân cơ hội cơ hội hòa hoãn một chút quan hệ của hai người, cũng không tệ. Trừ bị hôn lễ trong lúc, Ngô Lập Nhân làm cho Điều Thuyền đi cùng Trương Xuất Trần, nữ nhóm người gian nói cũng dễ dàng một chút, mà trong khoảng thời gian này, Ngô Lập Nhân còn bỏ vào một cái tin tốt -- Mi Chân mang thai.

Tới năm đó còn là Lưu Bị không góp sức, cưới Mi Chân lâu như vậy, dĩ nhiên không để cho hắn có bầu hài tử, nếu không phải là sau kiếp sau A Đẩu, hắn thật hoài nghi, Lưu Bị có phải thật vậy hay không có chuyện.

Trần Khánh Chi hôn lễ đúng hạn cử hành, Hạ Bi thành lại nghênh đón một lần đại hỷ sự, tuy là lần này không có Ngô Lập Nhân hôn lễ long trọng, nhưng cũng làm cho rất nhiều văn võ bách tính náo nhiệt một phen.

Cùng lúc đó, Nhiệm Mẫn, Du Đại Du, Trương Vô chò rót cục chiếm lĩnh Hợp Phì, chi bất quá lúc này Hợp Phì chỉ là một cái thành nhỏ, cùng tam quốc thời kì Ngụy Ngô tranh chấp lúc hoàn toàn bất đồng. Chỉ cần Nhiệm Mẫn chiếm cứ Hợp Phì, đại quân muốn muốn tiến công Viên Thuật Thọ Xuân, liền không có bao nhiêu trở lực.

Lúc này Lư Giang Thái Thú Lục Khang đã khừ thế, bởi đường cách trở, Lục Khang Từ cũng không có truyền tới Hứa Đô đi, cho nên triều đình cũng không có lại phái Thái Thú tới, còn như Dương Châu trước Thứ Sử Lưu Diêu lúc này cũng đã không thể tự bảo vệ mình, cho nên lúc này Lư Giang Quận tạm thời do Lục Khang chi tử Lục Tuấn tạm lĩnh.

Lục Tuấn nghe nói Nhiệm Mẫn đại quân tiến quân Thư Huyện, nhất thời không biết làm sao. Nhiệm Mẫn đại danh, hắn tự nhiên sẽ hiểu, Khúc Đình Sơn chi chiến, càng làm cho Nhiệm Mẫn thanh uy như mặt trời ban trưa. Lục Tuấn thủ hạ đã không tinh binh, lại bắt lương đem, điều này làm cho Lục Tuấn lúc này trong lòng chỉ có hiện thành đầu hàng cái này một cái ý niệm trong đầu. Huống hồ Lục Tuấn lão gia dù cho ở Ngô quận Ngô Huyện, Lục Tuấn đệ đệ Lục Tích, cũng chính là Lục Khang ấu tử, cùng Lục Tuấn cháu trai Lục Tôn lúc này đều bị Lục Khang len lén tiến về với ông bà, Lục Tuấn lo lắng, nếu như hắn dám chống lại, tất nhiên sẽ làm cho gia trung hậu bối bị liên lụy.

Đang ở Lục Tuấn mặt ủ mày chau lúc, thủ hạ của hắn giáo úy Lý Thuật tiến đến cầu kiến, Lục Tuấn vội vã mời hắn vào thương nghị đầu hàng việc.

"Thái Thú đại nhân, Nhiệm Mẫn tuy là dũng mãnh, lại cùng triều đình đại quân đối nghịch, thuộc hạ cho rằng cần phải tấu Biểu thiên tử, phái đại quân chinh

phật Ngô Minh. "

Lục Tuấn nghe nói, trong lòng đều muốn cho cái này Lý Thuật chửi mắng một trận, Tào Tháo mới vừa bị Ngô Minh đánh bại, hắn còn làm cho triều đình phải đại quân chinh phạt, không phải tự mình chuốc lấy cực khổ.

"Lý tướng quân, thừa tướng mới bại, sợ rằng lúc này vô lực phải bình mã chinh phạt, cho nên ta cảm thấy được lúc này không bằng tạm thời đầu hàng, bảo toàn Lư Giang Quận trên dưới, cũng coi như nhất kiện công đức. "

Lý Thuật nghe nói, lập tức kích động vạm vỡ đứng lên, "Thái Thú đại nhân! Không đánh mà hàng, nếu như cố Thái Thú dưới suối vàng biết, cũng nhất định sẽ vô cùng nhục nhã a! Mời Thái Thú đại nhân nghĩ lại! "

Lục Tuấn thờ dài một hơi, "Lý tướng quân, cũng không phải là ta Lục Tuấn sợ chết, chỉ là Lư Giang binh vi tương quả, Nhiễm Mẫn uy danh mọi người đều biết, huống hồ Ngô Minh luôn luôn sâu dân tâm, bọn ta nếu như nghịch thiên, sợ rằng bách tính đều sẽ theo tao ương. Như vậy chẳng phải là càng thêm thêm với lê dân bách tính? "

Lý Thuật lại hoàn toàn không mua Lục Tuấn trưởng, hắn lúc này lạ mặt hung ý, hết sức bất mãn nói rằng: "Thái Thú nếu muốn hàng, mặt tướng không dám ngăn trở, thế nhưng mặt tướng tuyệt sẽ không hàng! Nếu như Nhiễm Mẫn thất phu dám đến, tất nhiên muốn hắn ném thư trong tay ta cái này hai đầu lưỡi búa lợi hại! "

Lý Thuật nói xong, hừ lạnh một tiếng ly khai, lưu lại Lục Tuấn một người ở nơi nào mục rừng khau ngốc.

Có thể là bất kể Lý Thuật như thế nào, Lục Tuấn vẫn là quyết tâm hiến thư đầu hàng, hắn đem thư xin hàng giao cho Nhiễm Mẫn trong tay, Nhiễm Mẫn tâm tình thật tốt, triệu tập thuộc hạ, thương nghị như thế nào tiếp thu Lư Giang quận cụ thể công việc.

Lúc này, Trương Vô ngồi Nhiễm Mẫn đầu dưới, đến Lục Tuấn hàng thư, hắn đứng dậy hướng Nhiễm Mẫn nói rằng: "Tuy là Lư Giang Quận binh vi tương quả, thế nhưng tướng quân hay là muốn đề phòng Lục Tuấn trá hàng. "

Nhiễm Mẫn cười ha ha, "Văn Thăng nói cực phải, thế nhưng nếu như có thể không uổng một binh một tốt bắt Lư Giang, thật sự là lớn hạnh! Mặc dù Lục Tuấn trá hàng, ngô cũng không sợ! Truyền lệnh xuống, ngày mai đại quân tiến vào chiếm giữ Thư Huyện. "

Nhiễm Mẫn đương nhiên sẽ không đem Lư Giang Lục Tuấn để vào mắt, Lư Giang Quận binh mã bắt quá vạm, lại không có lương tướng huấn luyện. Ngô Lập Nhân trước đây làm thư cộng đồng thảo phạt Viên Thuật, Lục Khang đánh một trận liền bại lui.

"Thiên vương tướng quân, dù vậy, cần phải phòng bị một ít. Không bằng từ Du tướng quân lĩnh năm nghìn binh mã ở ngoài thành đóng quân, nếu như trong thành có biến, có thể có chút tiếp ứng. "

Trương Vô tiếp tục gián nói, Du Đại Du nghe xong, cũng hiểu được vô cùng hữu lý, cũng cùng nhau phụ nghị đạo: "Trương tham quân nói như vậy, thật sự là sách lược vẹn toàn, mặt tướng cũng tán thành. "

"Nếu hai vị đều đồng ý, ta cũng không nói nhiều, Đại Du tướng quân ngày mai lĩnh năm nghìn binh mã ở Thư Huyện ngoài thành, nếu như một ngày có biến, lập tức công thành. Ta suất năm nghìn đại quân tiến vào chiếm giữ Thư Huyện, tiếp quản Lư Giang. "

Ngày thứ hai, Nhiễm Mẫn lĩnh năm nghìn binh mã đi vào rồi Thư Huyện, Lục Tuấn lĩnh Lư Giang quan viên lớn nhỏ cùng nhau nghênh tiếp, Lục Tuấn đem Nhiễm Mẫn một nhóm dẫn tới phủ Thái Thú, tiếp lấy bày ra tiệc rượu, vì Nhiễm Mẫn chờ đón gió.

Rượu tới uống chưa đủ đô, bỗng nhiên chỉ nghe "Sưu sưu sưu " một hồi động tĩnh, rất nhiều tên nô từ hướng ngoại trong bắn vào, tràng diện nhất thời đại loạn đứng lên, có vài người trong bất hạnh tiến té trên mặt đất thống khổ kêu rên không ngớt.

Mà Nhiễm Mẫn lúc này thần sắc không thay đổi, cười hướng Lục Tuấn, "Lục Thái Thú, đây cũng là người trá hàng kẻ sách sao? "

Lục Tuấn lúc này sớm đã sợ đến không kèm chế được, hắn một bên cẩn thận ắn núp tên lạc, một bên la lớn: "Nhiễm tướng quân, cái này, cái này không phải của ta chủ ý, nhất định là Lý Thuật, nhất định là Lý Thuật cái này thất phu! "

Trương Vô rút ra trong tay bội kiếm, đi hướng Lục Tuấn, trong miệng hô: "Thất phu dám ra loại độc này tính toán hại thiên vương tướng quân, thực sự chết tiệt! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Vô kỹ năng Thi Vô phát động, vũ lực + 5, trí lực - 10, trước mặt Trương Vô vũ lực đề thăng tới 94, trí lực rơi chậm lại tới 82. "

Trương Vô trường kiếm trong tay sắp loạn tiễn không ngừng đẩy ra, nhắm phía Lục Tuấn, Lục Tuấn trong mắt tràn đầy sợ hãi, lớn tiếng cầu khẩn nói: "Tướng quân tha mạng a! Thực sự không phải của ta chủ ý! "

Giữa lúc Trương Thi Vô kiếm muốn phách Lục Tuấn lúc, Nhiễm Mẫn hét lớn một tiếng: "Văn Thăng khoan động thủ đã! "

Trương Vô hừ một tiếng, Nhiễm Mẫn lúc này nhấc lên một cái bàn ngăn cản ở phía trước, đi tới Trương Vô trước mặt, hắn la lớn: "Văn Thăng, trước theo ta đánh ra, rốt cuộc là tình huống gì! Nếu như quả nhiên là Lục Tuấn hãm hại, tất nhiên không thể tha cho hắn! "

Chương 210: Trương Văn Thắng Thi Võ trảm Lý Thuật, Nhiệm thiên vương dụ dỗ bình Lư Giang

Nhiệm Mẫn hét lớn một tiếng liền xông ra ngoài, lúc này sau chỉ thấy bên ngoài có một tướng lĩnh đang grom chỉ huy tay rìu xông tới, trong miệng cười như điên nói: "Ha ha ha, các người ngày hôm nay trốn không thoát! Lục Tuấn thất phu có phải hay không đã chết ở trong phủ rồi? Ha ha ha, để ta Lý Thuật phá người thiên vương tướng quân uy danh a !! "

Nhiệm Mẫn nghe thế, không khỏi cười lạnh một tiếng nói: "Ánh sáng đom đóm còn dám cùng trăng sáng tranh nhau phát sáng! Muốn chết! "

Chỉ thấy Nhiệm Mẫn bỗng nhiên đem bàn ném ra, nhất thời nện ở trước mặt nhất vài cái quân địch trên người. Tiếp lấy thân hình khê động, từ một người trong đó trong tay đoạt lấy một cây đại đao, hét lớn một tiếng hướng về địch nhân đánh tới. Nhiệm Mẫn toàn thân tản ra khí thế kinh người cùng vô cùng sát ý, những người này đều nghe qua Nhiệm Mẫn uy danh, lúc này đánh một trận mới biết Nhiệm Mẫn đáng sợ, Lý Thuật lúc này cũng có chút chột dạ, nhưng là đã đến phân thượng này, hắn chỉ có thể kiên trì xông về phía trước. Vây ở bên ngoài hai trăm đao phủ thủ cùng 100 cung nỏ tay tại Nhiệm Mẫn cùng Trương Võ dưới sự xung kích đã chết thương qua nửa, Lý Thuật ở ngoại vi không biết khi nào len lén chạy trốn, đội còn lại quân địch phát hiện Lý Thuật không ở, tức thì nhao nhao quý xuống, bỏ lại vũ khí, "Bọn ta nguyện hàng, mời tướng quân tha mạng! "

Nhiệm Mẫn đã biết, đây hết thảy đều là cái kia Lý Thuật chủ ý, Lục Tuấn đều nằm ở trong kế hoạch của hắn, hắn không hề đi để ý tới đầu hàng người, tiếp tục hướng về chính mình đại quân nơi ở phóng đi.

Chỉ chốc lát sau, hắn liền đến Lý Thuật đang chỉ huy đại quân đang cùng Nhiệm Mẫn đại quân lẫn nhau giết, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, hướng về Lý Thuật đại quân vọt tới. Mà lúc này ngoài thành Du Đại Du cũng phát hiện Thụ Huyện thành môn bỗng nhiên đóng lại, tiếp lấy liền nghe được Thụ Huyện trong hét hò, hắn biết Thụ Huyện trong thành tất nhiên xảy ra biến cố, liền lập tức hạ lệnh đại quân hướng Thụ Huyện triển khai tiến công.

Lý Thuật thủ hạ binh mã cũng không nhiều, canh giữ ở thành môn tường thành chỗ binh mã ít hơn rồi, nước cờ ngăn đại quân trùng kích, bọn họ lúc này đã chột dạ không ngớt. Đúng lúc này, bỗng nhiên một người cỡi ngựa chạy như bay đến,ร้อง to: "Lý Thuật đã chết, các người còn không mau bỏ vũ khí xuống đầu hàng còn đợi khi nào! "

Người tới chính là Trương Võ, ! Hắn từ phủ Thái Thú vọt ra sau liền thẳng đến thành môn mà đến, muốn phải tiếp ứng Du Đại Du đại quân vào thành. Lời của hắn làm cho thủ thành tướng sĩ tất cả đều sững sờ một chút, không biết thật giả, mà Trương Võ thì trực tiếp nhắm phía thành môn, ra sức chém giết canh giữ ở thành cửa mấy người, tiếp lấy nhảy xuống ngựa, đem thành cửa mở ra, Du Đại Du đại quân như thủy triều trào tiến vào.

"Du tướng quân, nhanh đi theo ta! Thiên vương tướng quân đang bị vây khốn ở trong thành! "

Trương Võ cấp thiết hô, hắn mang theo Du Đại Du hướng bên trong thành đang giao chiến lưỡng quân chạy tới. Làm Du Đại Du bộ khúc xông lại sau đó, lại phát hiện Lý Thuật cùng bộ hạ của hắn đang ở vừa đánh vừa lui, Lư Giang quận Quận binh nơi nào sẽ là Nhiệm Mẫn dưới trướng cái này bách chiến Thiết Huyết chi quân đối thủ. Lúc này Du Đại Du lại từ phía sau lưng đánh tới, Lý Thuật thấy tình thế không ổn, trong lòng biết ngày hôm nay tài liệu, sợ đến muốn từ một bên len lén đào tẩu. Mà Trương Võ đã sớm theo dõi hắn, đến hắn lại muốn chạy trốn chạy, giận dữ nói: "Đồ vô sỉ, chạy đi đâu! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Võ kỹ năng Thi Võ phát động, vũ lực + 5, trí lực - 10, trước mặt Trương Võ vũ lực đề thăng tới 94, trí lực rơi chậm lại tới 82. "

Chỉ thấy Trương Võ giục ngựa đỉnh thương nhắm phía Lý Thuật, Lý Thuật nghe được phía sau có tiếng gió, vội vã quay đầu chính là một đao, Trương Võ trong tay nắm chặt trường thương, ra sức nghênh liểu thượng khứ, chỉ nghe "Keng " một tiếng, nhất thời làm cho Lý Thuật trong lòng không ngừng kêu khổ: Tờ này Võ không phải một cái mưu sĩ sao? Vì sao khí lực lớn như vậy? Thế giới này là thế nào?

Trương Võ cười lạnh một tiếng, trường thương run lên, "Bọn chuột nhắt, nạp mạng đi! "

Lý Thuật lúc này xoay người lại lại là một đao, Trương Võ tay mất lạnh lẽ, một thương đâm về phía Lý Thuật cầm đao tay, Lý Thuật kinh hãi, vội vã thu tay, Trương Võ thuận thế một thương bỗng nhiên đâm về phía Lý Thuật trước ngực, Lý Thuật nơi nào còn có thể đỡ nổi, chỉ nghe "Xích " một tiếng, trường thương không có vào đến rồi Lý Thuật ngực. Lý Thuật bất khả tư nghị chỉ vào Trương Võ, trong miệng nói mấy chữ cuối cùng: "Người. . . Đến. . . Cuối cùng. . . Là. . . Người nào! "

Trương Võ lạnh lùng lấy chết không nhắm mắt Lý Thuật, khinh thường nói: "Chuyên giết loại người như người ác độc người người! "

Nói xong, trường thương vừa kéo, Lý Thuật liền ngã xuống ở dưới ngựa, khí tuyệt bỏ mình.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Võ trận trăm Lý Thuật. Lý Thuật tứ duy thuộc tính vì vũ lực 75, chỉ huy 62, trí lực 64, chính trị 39. "

Ngô Lập Nhân nghe được Trương Võ bạo nổ kỹ năng, không biết đến cùng chuyện gì xảy ra, mà lúc này chém nước này hàng Lý Thuật, hẳn rằng là mạc danh kỳ diệu, "Cái này Lý Thuật là ai? "

"Hồi túc chủ, Lý Thuật là Lư Giang Quận Lục Tuấn dưới quyền giáo úy. "

Trương Võ chém giết Lý Thuật, làm cho nguyên bản liên tục bại lui, ở vào Nhiễm Mẫn cùng Du Đại Du vây quanh dưới Lư Giang Quận Quận binh tức thì không hề dám chống lại, lúc này, Lục Tuấn cũng từ phủ Thái Thú trốn thoát, hẳn lúc này trong lòng sợ hãi không ngớt, vội vã đi hướng Nhiễm Mẫn, lại là cục cung, lại là nhận, lại là quỳ lạy.

"Nhiễm tướng quân, lớn như vậy sai đã chú thành, Lục Tuấn nguyện ý tiếp thu bất kỳ trừng phạt nào, chỉ là Lục Tuấn chết không có gì đáng tiếc, mời tướng quân chớ tất không nên làm khó cái này Lư Giang quận bách tính! "

Nhiễm Mẫn lệnh Trương Võ cùng Du Đại Du đem cái này hàng binh tất cả đều giam giữ dưới, tiếp lấy Nhiễm Mẫn hướng Lục Tuấn đã đi tới, đem cúi người trên đất Lục Tuấn đỡ lên, Lục Tuấn lúc này còn là có chút hơi run, Nhiễm Mẫn lấy Lục Tuấn gật đầu cười, "Ngươi dù cho Lục Khang chi tử Lục Tuấn? "

Lục Tuấn gật đầu.

"Chủ công từng nói, Lục Khang là người đức cao vọng trọng, để cho ta không được làm khó dễ Lục gia người. Hướng hồ Lý Thuật đã nhận tội, đây hết thảy đều là hấn bày kế, cùng Lục Tuấn Thái Thú không quan hệ. Còn như bách tính, ta chủ luôn luôn yêu dân như con, như thế nào sẽ làm khó bách tính, Lục Thái Thú không cần lo lắng. "

Lục Tuấn nghe xong, không khỏi có chút mừng rỡ, "Đa tạ Ngô sứ quân ân đức, đa tạ Ngô sứ quân đại ân! "

"Được rồi, chủ công đã từng dặn dò qua Mẫn, thuyết Lục gia có một người gọi là Lục Tồn, không biết hấn ở đâu? "

Lục Tuấn cảm giác mình có phải hay không có điểm nghe lầm, hẳn không biết vì sao Ngô Lập Nhân biết hỏi hấn cái này tộc chất, bây giờ Lục Tồn cũng chỉ có mười ba bốn tuổi, chẳng lẽ Lục Tồn ở Ngô Huyện đắc tội qua Ngô Lập Nhân?

"Tướng quân, người hỏi là nào đó tộc chất Lục Tồn? "

Nhiễm Mẫn trọng trọng gật đầu, "Chính là! "

Lục Tuấn không dám giấu giếm, chỉ là có chút vô cùng bất an nói rằng: "Tướng quân, không biết tiểu chất phạm cái gì sai, mong rằng tướng quân tại hấn trẻ người non dạ mặt trên, tha hấn a !! "

"Ha ha ha! " Nhiễm Mẫn nghe thế, hẳn mới biết Lục Tuấn hiểu lầm, "Lục Thái Thú, chủ công thuyết hấn từng nghe nói Lục gia có một thần đồng tên là Lục Tồn, thuở nhỏ thông tuệ hơn người, cho nên liền muốn gặp trên vừa thấy, có thể có thể ở Quận học bồi dưỡng một phen, sau này cũng có thể thành tựu một phen đại sự. "

Lục Tuấn thế mới biết chính mình hoàn toàn hiểu sai, thì ra Ngô Lập Nhân là muốn bồi dưỡng Lục gia hậu bối, nghe xong hẳn không khỏi càng thêm hài lòng, "Đa tạ chủ công on tài bồi, Lục Tồn bây giờ đang ở lão gia Ngô Huyện, ta đây phải đi viết thư một phong, làm cho người nhà tiễn hấn đi Hạ Bi. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Lục Tuấn thân mật điểm 7 điểm, Lục Tuấn tứ duy thuộc tính vì vũ lực 35, chỉ huy 56, trí lực 72, chính trị 75. Trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 93, cừu hận giá trị 0. "

Nhanh như vậy có được thân mật điểm? Tới thiên vương thủ đoạn không sai, chỉ là cái này Lục Khang đích trưởng tử thuộc tính thực sự không lớn tích, hoàn toàn không ra hồn, trách không được trong lịch sử căn bản không có hấn cái gì ghi chép. Bất quá như là đã bắt Lư Giang Quận, Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không quên Lư Giang Quận Hoàn Huyện Kiều gia.

"Ha ha, Lục Thái Thú, nếu ngươi bằng lòng thành tâm đầu hàng, như vậy Lư Giang Quận tạm thời vẫn là giao cho ngươi tới xử lý, chờ ta tấu biểu báo cùng chủ công sau, có nữa chủ công phái văn thân võ tướng trước tới tiếp quản. Chỉ là đại quân tạm thời còn muốn ở Lư Giang Quận đóng quân một đoạn thời gian, đem cái này Quận binh một lần nữa chỉnh hợp một phen, còn như Lư Giang Quận còn lại các huyện, Lục Thái Thú nên biết nên làm như thế nào. "

Lư Giang Quận vốn cũng không cái gì thế lực, ngoại trừ Lý Thuật bên ngoài, còn lại các huyện hầu như không quá mức bình mã, lấy Lục gia ở Lư Giang quận địa vị, Lục Tuấn lại lấy Thái Thú danh nghĩa, còn lại các huyện tự nhiên sẽ duy Lục gia như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Vô dụng vài ngày, Ngô Lập Nhân liền thu được gợi ý của hệ thống: "Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ dưới trưởng thế lực thành công thu phục Lư Giang Quận, chỉ là Lư Giang Quận không độc lập thế lực, vì vậy không sản sinh mạnh mẽ cùng hệ thống thưởng cho. Mời túc chủ biết. "

Ha ha ha, không sai a, không có thưởng cho sẽ không thưởng cho, bất quá không biết Tôn Sách Dự Chương quận đánh như thế nào?

Chương 211: Chu Công Cần điều tướng công Dự Chương, Lỗ Tử Kính nói tốt khen Du Lượng

Mà lúc này, Dự Chương quận Chu Hạo, hẳn nhận được Tôn Sách thư khuyên hàng sau, không chút do dự trực tiếp hạ lệnh đem truyền tin người kéo đi ra giết, đồng thời lập tức triệu tập binh mã, đem Dự Chương quận đại quân tất cả đều tập trung đến trong thành Nam Xương, thế phải cùng Chu Du đại quân quyết nhất tử chiến. Tuy là hẳn là Chu Tuấn chỉ tử, nhưng là ý nghĩ của hẳn cùng Chu Tuấn lại không giống với, hẳn đối với cái này bấp bênh Hán thất đã không có gì cảm tình. Từ Chu Tuấn sau khi chết, hẳn liền hạ quyết tâm đem Dự Chương trở thành mình tiểu vương quốc. Hẳn hai năm qua ở Dự Chương quận chiêu binh mãi mã, lại chiêu hàng rồi phụ cận sơn tặc, thủ hạ hiện nay đại quân có hơn hai vạn người, đây cũng là hẳn quyết tâm cùng Tôn Sách Chu Du đối lập tư bản.

"Chu Hạo thất phu như vậy không biết tự lượng sức mình, đơn giản là tự chịu diệt vong, thực sự là bôi nhọ rồi cha hẳn một đời anh danh!"

Chu Du thu được Chu Hạo tin tức sau, không khỏi giận dữ nói. Dưới trướng võ tướng như Cao Túc, Triệu Nghị chờ nhao nhao ra tiểu đội xin đánh, Chu Du thoả mãn gật gật đầu.

"Nếu Chu Hạo như vậy không biết điều, đừng trách bọn ta không nể mặt. Triệu Nghị, làm người lĩnh quân năm nghìn, chọn tuyến đường đi xây thành trì, hướng nam công chiếm Trà Lăng, Nghi Xuân, Tân Cam các huyện."

Triệu Nghị tiến lên đồng ý, tiếp nhận quân lệnh.

"Trình Phổ tướng quân, người cũng suất năm nghìn đại quân, chọn tuyến đường đi Hải Hôn Huyện, hướng bắc thu phục Lịch Lăng, Sài Tang các huyện."

Trình Phổ chậm quá đứng dậy, đi lên trước, nhưng hẳn cũng không có lập tức nhận lấy Chu Du trong tay quân lệnh, mà là hướng Chu Du chấp tay hỏi: "Bọn ta nam bắc chinh chiến, đồ độc chó không phải là một người muốn công phá Nam Xương, độc chiếm công lao hay sao?"

Chu Du đứng lên, lấy vẻ mặt vẻ bất mãn, không chút nào đem chính hẳn một đồ độc dễ ở trong mắt Trình Phổ, Chu Du cũng không có một điểm sanh khí bộ dạng, trương phản hẳn đứng dậy đi hướng Trình Phổ, cười ha ha nói: "Trình tướng quân! Du chịu chủ công phó thác ủy thác tam quân, hành sự sao dám không tận tâm tận lực tại? Bây giờ Chu Hạo dĩ nhiên công nhiên chống lại quân ta, kia tất nhiên có nơi dựa dẫm, làm đủ chuẩn bị. Ta nếu đại quân trực tiếp tấn công về phía Nam Xương, Chu Hạo tập kết đại quân canh giữ ở Nam Xương, đến lúc đó sau phải là một hồi huyết chiến. Không chỉ có Nam Xương khó phá, hao binh tổn tướng, đến lúc đó sau nếu như lương thảo đứt đoạn, ta dợi chỉ có lui về Trường Sa. Trận chiến này nếu là như vậy kết quả, chẳng phải là đồ lao vô công, như vậy ta cùng với chư tướng có mặt mũi nào hẹn gặp lại chủ công? Ta nếu như lệnh đại quân phân ba đường đều xuất hiện, trước chinh phạt chu vi Chư Huyện, thứ nhất có thể phụ cận bổ sung đồ quân nhu lương thảo, thứ hai ba đường tề tiến, có thể tạo thành một loại ba mặt hợp vây khí thế, như vậy Chu Hạo tất nhiên chột dạ, quân tâm bất ổn. Chờ vậy thành lâu ngày, Chu Hạo lại không đường thoái lui, phá đi thì có khó khăn gì."

Trình Phổ lúc này không nói được một lời, Chu Du lời nói làm cho hẳn cảm giác mình quá mức hành động theo cảm tính, nhưng là lúc này lại kéo không dưới khuôn mặt cùng Chu Du nhận sai, đứng tại chỗ, nhất thời không biết như thế nào tiến thoái.

"Đương nhiên, Du còn trẻ, kinh nghiệm không đủ, Hứa nhiều phương diện không thể cân nhắc chu toàn, mong rằng Trình tướng quân vui lòng chỉ giáo, Du ở chỗ này cảm ơn trước rồi."

Chu Du hướng về phía Trình Phổ thi lễ một cái, điều này làm cho Trình Phổ nhất thời cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, hẳn vội vã nâng dậy Chu Du, có chút kích động nói rằng: "Đồ độc, vậy làm sao có thể làm cho! Đều do mặt tướng nhất thời hồ đồ, mong rằng đồ độc thứ tội!"

"Hải Hôn, Lịch Lăng, Sài Tang các huyện, sẽ nhiều hơn khổ cực Trình tướng quân rồi!"

Trình Phổ thần sắc trang nghiêm, hai tay tiếp nhận lệnh bài, trình trọng đáp: "Mặt tướng lĩnh mệnh!"

"Cao tướng quân cùng Hình tướng quân, người hai người theo ta chọn tuyến đường đi Kiến Xương, lĩnh đại quân tiến sát Nam Xương."

Đang ở Nam Xương Chu Hạo tuy là cảm giác mình nhất định sẽ không thua, thế nhưng hẳn cũng biết biết, bây giờ Chu Du bình tĩnh đem Mạnh, hẳn sẽ không bỏ rơi thủ thành ưu thế, đi ra ngoài cùng Chu Du đại quân quyết chiến. Chỉ cần hẳn gắt gao thủ ở trong thành, đến khi Chu Du đại quân đánh lâu không xong, lương thảo không động đảo, tự nhiên sẽ rút đi, lại thừa dịp bên ngoài lui quân chỉ tể, ra khỏi thành truy kích, tất nhiên có thể lấy được toàn thắng. Chu Hạo một lòng chỉ muốn cùng cố Nam Xương thành phòng, trong thành Nam Xương, người người đều cho rằng, đại chiến tức sắp đến.

Nhưng là Chu Du công phá Kiến Xương sau, cũng không tiếp tục hướng Nam Xương tiến công, mà là đem đại quân trú đóng ở Kiến Xương, điều này làm cho Chu Hạo có chút khó hiểu, cho tới sau này lại qua gần một tháng, Triệu Nghị chiếm Tân Cam, Trình Phổ chiếm Hải Hôn.

Chu Hạo mới biết, thì ra lúc này mình đã bị ba mặt bao vây.

Đang ở Chu Du đang thương lượng như thế nào tiến công Nam Xương lúc, Tôn Sách từ Trường Sa phái ra người mang tin tức đến rồi, Chu Du xuất ra Tôn Sách thư một, không khỏi ngăn người.

"Đồ độc, chớ không phải là Lưu Biểu bắt đầu tiến công Trường Sa hay sao? "

Đến Chu Du sắc mặt có chút không giống, Cao Trường Cung ân cần hỏi.

"Không phải! Là Từ Châu người đến. Từ Châu Ngô Minh phái Gia Cát Lượng vì sứ, tới Trường Sa gặp mặt chủ công, thương nghị đồng minh việc. "

Chu Du chậm rãi nói ra, thế nhưng vẫn khó nén trên mặt hấn một bộ tâm thần không yên bộ dạng. Hình Đạo Vinh không biết trong này ngọn nguồn, tự mình nói rằng: "Đồ độc, đây có gì lo lắng? Nếu như hấn Ngô Minh muốn chiếm giữ Dương Châu, mặt tướng tuyệt không sợ hấn. "

Cao Trường Cung suy nghĩ một chút, "Ở đại quân ta tiến công Dự Chương lúc, Ngô Minh phái sứ giả, nhất định là vì cái này Dương Châu nơi tới, đồ độc có gì thượng sách? "

"Chủ công cũng không biết như thế nào cho phải, cho nên vừa hướng Gia Cát Lượng tránh không gặp, một bên sai người đến triệu ta trở về, thương lượng với nhau đối sách. Cũng được, ta đây liền suốt đêm chạy về Trường Sa, Cao tướng quân, Hình tướng quân người hai người đang xây Xương rất đóng ở, không thể khinh xuất, chờ Trường Sa chuyện, ta liền lập tức phản hồi. "

Gia Cát Lượng đến rồi Trường Sa sau đó, Tôn Sách liền vẫn lấy thân thể không khỏe tránh không gặp, chỉ là làm cho Lỗ Túc cùng Gia Cát Lượng khắp nơi đi dạo. Gia Cát Lượng trong lòng lo lắng. Vì vậy liền cùng Lỗ Túc nhắc tới liên minh việc, Lỗ Túc đã nói: "Việc này Túc cũng không làm chủ được, hay là chờ chủ công thân thể khôi phục sau đó mới đàm luận. "

Lỗ Túc từ chối chỉ từ Gia Cát Lượng làm sao không biết, hấn hướng về phía Lỗ Túc cười ha ha nói: "Từ Kính đừng vội lẩn ta! Tôn Thứ Sứ lúc này làm hại chi bệnh, phải là Dương Châu chi bệnh tai! Người không làm chủ được, sợ là Tôn Thứ Sứ cũng không làm được, chẳng lẽ làm cho Lượng ở nơi này vẫn chờ xuống sao? Như vậy cũng không phải là đạo đãi khách a! "

Gia Cát Lượng tự nhưng đã biết vấn đề trong đó, thế nhưng Tôn Sách vẫn tìm không thấy, hấn quả thực cũng thật không ngờ tốt gì biện pháp.

Lỗ Túc trong khoảng thời gian này vẫn dùng lời nói dối lừa lấy mười lăm mười sáu tuổi Gia Cát Lượng, cái này để trong lòng hấn vô cùng không phải nào, thế nhưng Tôn Sách mệnh lệnh, hấn cũng không khỏi không từ. "Khổng Minh tiên sinh chờ một chút, đợi lát nữa vài ngày, chủ công sẽ gặp tiếp kiến. "

Nghe thế, Gia Cát Lượng một cái dừng bước, nhẹ nhàng ồ một tiếng, "Chớ không phải là chờ Công Cẩn tấn chiếm Dự Chương sau đó, Tôn Thứ Sứ mới bằng lòng gặp Lượng hay sao? "

"Khổng Minh tiên sinh không được đa nghi! Nói thật với người a !, đồ độc mấy ngày nay sẽ gặp phản hồi Trường Sa, đến lúc đó sau chủ công nhất định sẽ thấy Khổng Minh tiên sinh. "

Nói đến Chu Du, Gia Cát Lượng nhất thời tinh thần tỉnh táo, hấn ngẩng thơ trong ánh mắt lóe lên không nhứt thiết quang mang, hấn bỗng nhiên ngừng đầu hướng về Lỗ Túc hỏi: "Từ Kính, từng nghe Ngô sứ quân nói qua, Trường Sa đồ độc Chu Công Cẩn, là một đời thiên kiêu, người phong lưu, giỏi về dụng binh, trí mưu hơn người, không biết đúng hay không là thật? "

Lỗ Túc rất là tò mò, hấn nào biết đâu rằng vì sao Ngô Lập Nhân sẽ như thế khen Chu Du, "Ngô sứ quân cũng biết Công Cẩn tên? Công Cẩn văn võ mưu lược, vạn người chỉ anh, lại Thiện đánh đàn soạn, thật sự là nhất thời người phong lưu. "

Gia Cát Lượng biết Lỗ Túc là trung hậu người, trong miệng hấn lời ca tụng không có nhiều lắm hơi nước, Vì vậy trong lòng đối với Chu Du càng ngày càng hiếu kỳ lên, tuy là lúc này hấn trí lực đã hơn xa rất nhiều người, thế nhưng tâm tính vẫn là mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, đối với Ngô Lập Nhân khen ngợi dưới Chu Du, không khỏi trong lòng có chừng so sánh với ý.

Qua vài ngày nữa, đến khi Chu Du trở lại một cái, Gia Cát Lượng liền làm cho Lỗ Túc mang cùng với chính mình đi bái kiến Chu Du. Mà Chu Du, đối với cái này một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi, cũng là rất là tò mò: Còn tuổi nhỏ có thể bị Ngô Minh chọn làm sứ giả, tất nhiên có bên ngoài chỗ hơn người, ta ngược lại muốn, cái này Gia Cát Lượng đến cùng có bản lĩnh gì!

Gia Cát Lượng cùng Chu Du, lưỡng người trong cuộc đời lần đầu tiên gặp lại, liền ở Chu Du quý phủ bắt đầu rồi; hai người ngồi đối diện nhau, đàm luận nội dung từ thiên hạ đại thế, binh pháp mưu lược, đến đạo trị quốc, cầm cờ bài hát phú. Lỗ Túc ở một bên hoàn toàn theo không kịp hai người nhịp điệu, cũng không nhúng vào nói cái gì, chỉ là nghe được đặc sắc chỗ, hấn sẽ kim lòng không động võ tay mà thán.

Hai người đàm luận hai canh giờ, Lỗ Túc liền thường hai canh giờ, lúc này, Chu Du bỗng nhiên quay đầu hỏi: "Từ Kính, người nghe xong hồi lâu, có thể hay không phân ra ta cùng với Khổng Minh tiên sinh cao thấp từ? "

Lỗ Túc ngẩn ra, không khỏi ghen ngào cười nói, "Công Cẩn độ lượng rộng rãi cao thượng, Khổng Minh khí độ phi phàm, Công Cẩn thấu đáo biết thay đổi, Khổng Minh quyền trí anh hơi, thật sự là nhất thời Du Lượng, khó phân cao thấp a! "

Nghe thế, hai người nhìn nhau cười, Gia Cát Lượng nói rằng: "Hảo một cái nhất thời Du Lượng! Những lời này hai người cũng sẽ không đắc tội, Từ Kính tiên sinh thì ra là thế biết làm người có thể nói a! "

"Tích! Bởi Gia Cát Lượng cùng Chu Du ở tâm tình lúc, cùng chí hướng, vì vậy phát động nhất thời Du Lượng kịch tình, hệ thống tuyên bố tam quốc nội

dùng nhiệm vụ: Nhất thời Du Lượng. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 212: hệ thống nhiệm vụ thu Chu Du, Trường Sa quần anh khó Gia Cát

"Cái gì? Nhiệm vụ? Hệ thống, chào người lâu không có xảy ra nhiệm vụ, lần này vì sao? Lẽ nào Gia Cát Lượng cùng Chu Du chuyện gì xảy ra không thể miêu tả cổ sự? "

"Tích! Mời tức chủ tự trọng! Chú ý nghe tin tức. Nội dung nhiệm vụ: Tức chủ cần đem Chu Du cùng Gia Cát Lượng cùng nhau thu phục, cho mình sử dụng. Nhiệm vụ kỳ hạn: Năm năm. Quest thưởng: Thân mật điểm cùng cừu hận giá trị mỗi bên 100 điểm, lịch sử dừng tướng năm mươi cường triệu hoán thẻ một, Chu Du cùng Gia Cát Lượng tứ duy thuộc tính phân biệt thêm 1. Nhiệm vụ thất bại nghiêm phạt: Vĩnh cửu mất đi Gia Cát Lượng công hiến. "

Nhiệm vụ này? Hệ thống, ta còn có thể thu phục Chu Du sao? Người sẽ không đùa ta đi? Chu Du cùng Tôn Sách quan hệ giống như năm đó Gia Cát Lượng cùng Lưu Bị, Tào Tháo cùng Quách Gia thông thường, ta làm sao đục khoét nền tảng?

"Sự do người làm, mời tức chủ nỗ lực. "

Ngô Lập Nhân chỉ cảm giác mình có điểm mê muội, lần này đi sứ, làm sao chính ra như vậy một cái yêu thiêu thân, nếu như đào không tới Chu Du, liền muốn mất đi Gia Cát Lượng, đây rốt cuộc là cái gì ăn khóp? Hệ thống, người có thể hay không đáng tin một chút!

Nhưng mà hệ thống tự nhiên không để ý tới nữa Ngô Lập Nhân nhỏ nước bọt, Ngô Lập Nhân chỉ cảm giác mình khóc không ra nước mắt, hần hít sâu một hơi, tự mình an ủi mình nói: Nếu nhiệm vụ đã tới, nói nhiều hơn nữa đều vô dụng, ta muốn muốn dưới, đến cùng thế nào mới có thể đem Chu Du đào qua đây mới là chính sự.

Mỹ nhân kếp? Chu Du phu nhân tiểu Kiều hiện nay xem như là ở trong lòng bàn tay của mình, nếu để cho tiểu Kiều đem Chu Du đã lừa gạt tới sẽ như thế nào?

Ngô Lập Nhân nghĩ vậy, trư vội vàng lắc đầu, đến lúc đó sau chi sợ không phải tiểu Kiều đem Chu Du đã lừa gạt tới, mà là Chu Du đem tiểu Kiều lừa gạt. Đến lúc đó sau, La Quán Trung nhất định sẽ ở tam quốc trong viết xuống một câu nói như vậy: Ngô Minh diệu kế nào thiên hạ, thường tiểu Kiều lại gây binh.

Phái người bắt cóc? Nếu để cho Cẩm Mao Thử Bạch Ngọc Đường đi đem Chu Du trói qua đây sẽ như thế nào? Nghĩ vậy, Ngô Lập Nhân lại lắc đầu, trước không nói bắt cóc độ khó là bao lớn, chính là đem Chu Du bắt cóc qua tới, sợ rằng đến lúc đó sau Chu Du cũng không chịu làm việc cho ta, khi đó La Quán Trung nhất định sẽ thêm nữa một câu nói: Chu Du vào Ngô doanh, không nói một lời.

Đây quả thực là mềm không được, cứng rắn cũng không được, không phải đến bất kỳ một tia hi vọng, Ngô Lập Nhân cảm giác mình đã chết tâm. Cuối cùng nghĩ lại, liền đầu mình, khẳng định không được, tới vẫn là phải tìm dưới Vương Thủ Nhân, nói không chừng hần có thể có biện pháp nào.

Chu Du cùng Gia Cát Lượng hai người, lại như cũ hay là đối với tri lý, lúc này Chu Du bỗng nhiên hướng về phía Gia Cát Lượng chấp tay nói: "Không Minh tiên sinh, ngày nay thiên hạ đại loạn, chư hầu đều nổi dậy, ta chủ Tôn Sách ngực giấu chí lớn, biết người mà sử dụng, hữu dũng hữu mưu, ngày khác nhất định có thể thành tựu một phen công lao sự nghiệp. Không Minh đã có như vậy tài hoa, sao không cùng ta cùng nhau phụ trợ mình chủ, cộng đồ đại sự? "

Gia Cát Lượng cười ha ha, trong mắt bỗng nhiên sinh ra một loại khác thường tự tin, hần hướng Chu Du nói rằng: "Công Cẩn nói như vậy không kém, Lượng lúc này bất chính ở phụ tá mình chủ? Ta chủ ý chí thiên hạ, yêu dân như con, Nhân Đức tên Bô với tứ hải, có thức chi sĩ tất cả đều xin vào. Nói lên người quen chỉ rõ ràng, thiên hạ không người nào có thể đưa ra bên phải, ngày khác người thành đại sự, tất có ta chủ ở trong đó, Công Cẩn sao không cùng ta cùng nhau phụ trợ Ngô công, đồng mưu thiên hạ? "

Gia Cát Lượng nói xong, Chu Du bỗng nhiên dùng một loại có chút ánh mắt hài hước lấy Gia Cát Lượng, "Không Minh tiên sinh đang ở Trường Sa, dám phát này cuồng ngôn, chẳng lẽ không sợ chết sao? "

Gia Cát Lượng non nót trên mặt có một loại cùng tuổi tác lớn không tương xứng tự tin và thông dong, "Ha ha ha, Công Cẩn nhất định biết, lấy Lượng chi mệnh dễ, lấy thiên hạ nơi khó! "

Chu Du cùng Gia Cát Lượng lại một lần nữa đối diện cười, chỉ là lần này trong tiếng cười, hai người đều tựa như có loại tiếc nuối ý.

Bên cạnh Lỗ Túc mắt thấy hai người từ cùng chí hướng, lại trở nên có chút căm thù, hấn cưỡng quít ở một bên khuyên nhủ, "Ta chủ hòa Ngô công vốn là minh hữu, Công Cẩn cùng Khổng Minh mặc dù là ai vì chủ này, thế nhưng coi như là đồng phụ trợ, cũng không nên quá sanh phân rồi. "

"Nếu như một ngày kia Khổng Minh tiên sinh cùng đồ đệ, mời nghìn vạn lần nhớ kỹ tới Trường Sa. "

Chu Du lại một lần nữa hài hước nói, nhưng mà Gia Cát Lượng lúc này lại chỉ trả lời một chữ: "Tốt! " điều này làm cho Chu Du có chút ngoài ý muốn.

"Bất quá, nếu như Công Cẩn huynh một ngày kia cũng không có người có thể theo như, không ngại tới Hạ Bi. "

Chu Du không nói gì, không biết tại sao hấn chỉ cảm thấy lúc này khí thế của mình trên áp bất quá Gia Cát Lượng, hấn không biết mình là bởi vì hấn đối với Tôn Sách không có lòng tin hay là bởi vì đối với Ngô Minh hôm nay thế lực có chút kiêng kỵ.

"Công Cẩn huynh không nói lời nào, dù cho nhận thua? " Gia Cát Lượng tiếp tục truy vấn nói.

Chu Du lập tức cười ha ha một tiếng, thần sắc khôi phục lại lúc ban đầu đáng vẻ, "Vừa mới đều là lời nói đùa, Khổng Minh tiên sinh chớ cho là thật. Ngày hôm nay chúng ta nói như vậy, không thích đáng cùng người thứ tư biết. Được rồi, sắc trời đã tối, Từ Kính, người trước mang Khổng Minh tiên sinh hồi dịch quán nghỉ ngơi, ngày mai cùng nhau bái kiến chủ công, cùng bàn bạc liên minh việc. "

Gia Cát Lượng đứng dậy cáo từ sau, Chu Du nhưng không có nghỉ ngơi, mà là lập tức xuất phát, đi trước Tôn Sách quý phủ.

Tôn Sách cũng đã nghe nói Chu Du trở về, hấn lúc đầu muốn lập tức triệu Chu Du đến đây thương nghị, nhưng là lại nghĩ đến Chu Du dọc theo đường đi nhất định xa mà mệt nhọc, liền muốn ngày thứ hai lại triệu kiến hấn, không ngờ, Chu Du hôm nay suốt đêm tới gặp mình, trong lòng không khỏi hơi xúc động.

Hai người hàn huyên hoàn tất, Chu Du trực tiếp nói ngay vào điểm chính: "Chủ công, thuộc hạ đã vừa mới gặp qua Từ Châu tới sứ Gia Cát Lượng, người này quả thực ăn nói khéo léo, trí kế hơn người. Ngày mai chủ công chỉ cần một mực chắc chắn: Triều đình hôn phong Dương Châu Thứ Sử, tất nhiên yếu lĩnh Dương Châu quận huyện, Dự Chương quận cùng Lư Giang Quận tình thế bất buộc, còn như bị Ngô Minh chiếm cứ Đan Dương, Ngô cùng Hội Kê ba Quận liền tạm thời tặng cho hấn là được. "

Tôn Sách gật đầu, tiếp lấy hai người lại thảo luận một ít tỉ mỉ, Chu Du phương mới rời đi.

Ngày thứ hai, Tôn Sách liền khiến người ta triệu tập văn võ đi trước Trường Sa phủ Thái Thú, lại làm người ta đi tuyên Gia Cát Lượng cùng nhau đi tới.

Nghị sự trên đại sảnh, Tôn Sách văn võ phân loại hai bên mà ngồi, văn có Khấu Chuẩn, Lỗ Túc, Trương Chiêu, Trương Hoàn, Tôn Tịnh, Lữ Phạm chờ, còn có từ Ngô Huyện mới tới đầu Cổ Ung, Võ có Chu Du, Hoàng Cái, Hàn Đương, Phương Tịch, còn có cùng Cổ Ung cùng đi đầu Ngô Cảnh cùng Chu Trị.

Gia Cát Lượng sau khi đi vào, trước hướng Tôn Sách chấp tay thi lễ, lại hướng ở đang ngồi văn võ thăm hỏi, Tôn Sách cười cười, "Văn nghe nói Ngô sứ quân thủ hạ có một thiếu niên anh tài, thì ra còn chưa đi nhược quán chi lễ, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, thật là khiến người vô cùng kinh ngạc. "

"Có chí không ở lớn tuổi, hướng năm Tôn tướng quân theo Trường Sa cố Thái Thú Tôn Văn Đài tướng quân đồng chinh chiến lược, cũng không gì hơn cái này niên kỷ, cũng từng lập được rất nhiều công lao. " Gia Cát Lượng thông dong đáp.

Nói đến đây, Tôn Sách gật đầu cười, trong lòng không khỏi lại nghĩ tới chuyện cũ, hấn thờ dài nói: "Tiên phụ năm đó mệnh tang với Lưu Biểu thất phu thủ, mà Ngô công không xa Thiên Lý đến đây phúng, kết làm minh ước, đến nay nghĩ đến, vẫn làm người ta thổn thức không ngớt. "

"Tôn tướng quân, đây cũng là Lượng ngày hôm nay tới mục đích. Lượng vốn nên trước chúc mừng Tôn tướng quân vinh thắng Dương Châu Thứ Sử chức vụ, thế nhưng Tào tặc chi tâm, thiên hạ người thông tuệ đều biết, nếu để cho bên ngoài gian kế thực hiện được, sợ là Tôn tướng quân cùng ta chủ đều là chịu kỳ hại, vì vậy chưa dám chúc mừng, thực sự lòng có sầu lo mời Tôn tướng quân thứ lỗi. "

Không đợi Tôn Sách đáp lời, một bên Trương Chiêu đã có thân, hướng Gia Cát Lượng vừa cười vừa nói: "Khổng Minh tiên sinh chỉ buồn sợ là Ngô sứ quân chỉ buồn, nhưng đối với ta chủ mà nói, quan phong một châu Thứ Sử, thực sự có thai không lo a! Khổng Minh tiên sinh nói như vậy, có chút nói chuyện gặt gài rồi! "

Gia Cát Lượng cũng chấp tay hướng Trương Chiêu thăm hỏi nói: "Không biết các hạ là người nào? Hiện tại thân cư cần gì phải chức? "

"Không phải mới Trương Chiêu, bây giờ then ở trường Sử chức. "

Gia Cát Lượng cười một cái, chậm rãi đi tới Trương Chiêu bên cạnh, nhưng mà hấn còn không có dừng lại, lại tiến đến Trương Chiêu trước mặt, giữa hai người khoảng cách chỉ có mấy tấc, cái này khiến Trương Chiêu vô cùng co quắp, không biết Gia Cát Lượng cái này bán cái gì cái nút.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Gia Cát Lượng kỹ năng Thần Biến phát động, Gia Cát Lượng trí lực tạm thời + 5, trước mặt Gia Cát Lượng trí lực đề thăng tới 100, trước mặt tham dự biện luận người vì Trương Chiêu, lâm thời rơi chậm lại Trương Chiêu trí lực 1 điểm, kiểm tra đo lường đến Trương Chiêu tư duy thuộc tính vì vũ lực 28, chỉ huy 56, trí lực 85, chính trị 94, trước mặt Trương Chiêu trí lực rơi chậm lại tới 84. Kiểm tra đo lường đến Trương Chiêu sở hữu kỹ năng Nội Quyết -- chuyện bên trong bất quyết hỏi Trương Chiêu, bên ngoài xử lý nội chính lúc, trí lực + 3, chính trị + 3. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 213: Gia Cát Lượng khải chiến Trường Sa, Trương Tử Bô mật Thông Lư Giang

Gia Cát Lượng rốt cục lại muốn khải chiến đàn Nho rồi không? Cái này đối thủ thứ nhất là Trương Chiêu, bất quá lúc này Tôn gia cũng không nhiều lắm biện luận hảo thủ, Gia Cát Thần Biện không có áp lực chút nào a! Trương Chiêu kỹ năng này hẳn là đối thành nào đó độ mới đối với, chuyện bên trong bất quyết hỏi Trương Chiêu, Trương Chiêu không biết có nào đó độ, nghĩ vậy, Ngô Lập Nhân không khỏi cười hắc hắc.

"Không Minh đây là làm chi? "

Trương Chiêu trong lòng không vui, né tránh Gia Cát Lượng, liền vội vàng hỏi.

"Ha ha, Lượng cho rằng Trương Trường Sử như vậy ánh mắt thiên cận, nhất định không rõ ràng lắm Lượng chi đáng đáp, vì vậy đến gần một chút. "

Gia Cát Lượng vô cùng vân đạm phong khinh một câu nói, khiến người khác buồn cười, mà Trương Chiêu nghe xong nhất thời sắc mặt đỏ bừng, vung ống tay áo, "Làm can! Tiểu nhi, ở chỗ này hồ ngôn loạn ngữ, còn thể thống gì! "

"Trương Trường Sử cất chó gáp, lại nghe ta một lời! Tào Tháo hành động này, mọi người đều biết là vì khơi mào Tôn Ngô bất hòa, Dương Châu noi, thiên hạ ai không muốn đến chi, nếu như vì vậy mà Tôn Ngô trở mặt, lưỡng quân tranh chấp, cuối cùng tất nhiên vì Tào Tháo thừa lúc. Tào Tháo không được phép ta chủ, cũng tất nhiên không được phép Tôn tướng quân. Thử hỏi, Tử Bô tiên sinh không phải coi đây là buồn ngược lại vì vui, nếu không phải ánh mắt thiên cận, đó chính là có mang nhị tâm chi đồ vô sỉ. Không biết Tử Bô tiên sinh cho rằng, Lượng nói như vậy có hay không hữu lý? "

Trương Chiêu nghe xong, không có khí tát không ra, chỉ là hận hận lấy Gia Cát Lượng, lạnh rên một tiếng, lần nữa ngồi xuống.

Lúc này, Tôn Tịnh đứng dậy, hướng Gia Cát Lượng chấp tay thăm hỏi, "Nếu Không Minh tiên sinh ánh mắt lâu dài, vậy liền đem Dương Châu noi nhường cho ta chủ, hai nhà là được đồng minh vĩnh cửu, đứng ở thế bất bại, như vậy cũng không vác Không Minh tiên sinh tới đây đồng minh ý. "

Gia Cát Lượng hướng Tôn Tịnh, khẽ mỉm cười nói: "Xin hỏi các hạ là? "

"Tôn Tịnh. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tôn Tịnh tham dự biện luận trong, Gia Cát Lượng Thần Biện kỹ năng phát động, roi chậm lại Tôn Tịnh cùng Trương Chiêu trí lực 2 điểm, kiểm tra đo lường đến Tôn Tịnh tư duy thuộc tính vì vũ lực 62, chỉ huy 71, trí lực 85, chính trị 67. Trước mặt Trương Chiêu trí lực roi chậm lại tới 83, Tôn Tịnh trí lực roi chậm lại tới 83. "

Gia Cát Lượng bỗng nhiên nhàn thần lạnh lẽo, trên mặt đều là vẻ giận, "Nguyên lai là Áu Đài tiên sinh, thất kính thất kính! Bất quá Áu Đài tiên sinh nói như vậy, thành vì vạch trần ý đồ tai! Dương Châu sở quận là ta chủ tiêu hao thuế ruộng, hao binh tổn tướng đối, nếu là bởi vì kết minh mà chấp tay tặng người, không nói đến người trong thiên hạ đối xử ta ra sao chứ, ngay cả dưới trướng tướng sĩ người nào nguyện phục? Áu Đài lời ấy, không phải vì kết minh, là vì kết thành hận thù tai! Thử nghĩ, nếu là ta chủ muốn lấy Tôn tướng quân Trường Sa làm điều kiện mới nguyện kết minh, không biết Tôn tướng quân sẽ hay không nộ mà lẫn nhau công? Mời Tôn Áu Đài đừng có phát này cuồng ngôn, phá hư Tôn Ngô hai nhà tốt! "

Tôn Tịnh nhất thời không lời chống đỡ, ngược ngừng trở ra.

Đến Gia Cát Lượng như vậy khéo ăn khéo nói, đứng ở Tôn Tịnh một bên lại một người nhìn không được đi tới, hướng về phía Gia Cát Lượng mở miệng hỏi: "Vẫn nghe nói Ngô sử quân binh nhiều tướng mạnh, trí dũng song toàn, vì sao còn phải cùng ta chủ liên minh? Chớ không phải là Ngô sử quân cũng cho là hẳn không bằng ta chủ hùng tài đại lược, vì vậy mới khiến người cái này tiểu nhi đến đây kết minh? "

"Ha ha, không biết vị tiên sinh này tên họ? "

"Lữ Phạm. "

Ngô Lập Nhân còn đang lẳng lẳng nghe hệ thống tin tức, hẳn biết đây là Gia Cát Lượng một cá nhân sâu khấu, mặc dù không đến, trong lòng vẫn cảm giác được rung động đến tâm can. "Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Phạm gia nhập vào biện luận, Gia Cát Lượng Thần Biện kỹ năng phát động, roi chậm lại Lữ Phạm, Tôn Tịnh cùng Trương Chiêu 3 điểm trí lực, kiểm tra đo lường đến Lữ Phạm tư duy thuộc tính vì vũ lực 65, chỉ huy 78, trí lực 82, chính trị 87. Trước mặt Lữ Phạm trí lực roi chậm lại tới 79, Tịnh cùng Trương Chiêu trí lực roi chậm lại tới 82. "

Gia Cát Lượng không chút hoang mang về phía Lữ Phạm thi lễ một cái, "Nguyên lai là Lữ Từ Hành tiên sinh, Lữ tiên sinh nói vậy nhất định biết xuân thu

Tề Hoàn công cùng Tấn Văn công xưng bá việc. "

Lữ Phạm xem thường nói rằng: "Việc này ba tuổi tiểu nhi đều biết, không nên phát câu hỏi này. "

"Năm đó Tề Hoàn nghiệp đoàn minh chư hầu cùng núi Hạnh, Tấn Văn công sẽ kết lại chư hầu cùng đập thổ, này không phải đủ tấn hai công không bằng thiên hạ chư hầu, tương phản hai công xưng bá với chư hầu trong lúc đó, sẽ kết lại chỉ vì chương hiền đủ tấn cường đại, hai công sự hùng vĩ.

Nói như thế để ý, Từ Hành tiên sinh lẽ nào cũng không biết sao? "

Lữ Phạm nhất thời nghẹn lời, không biết như thế nào cãi lại. Lúc này, lại một người đứng dậy, nổi giận đùng đùng hướng về Gia Cát Lượng trách mắng: "Người là người phương nào, dám ở chỗ này phát như vậy điên cuồng luận? Cũng dám lấy Tề Hoàn công, Tấn Văn công tới so Ngô sứ quân, người chẳng lẽ còn muốn tự so Quân Trọng Nhạc Nghị hay sao? "

"Xin hỏi vị tiên sinh này là? "

"Cố Ung. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cố Ung gia nhập vào biện luận, Gia Cát Lượng Thần Biện kỹ năng phát động, roi chậm lại Cố Ung, Lữ Phạm, Tôn Tịnh cùng Trương Chiêu 4 điểm trí lực, kiểm tra đo lường đến Cố Ung tứ duy thuộc tính vì vũ lực 31, chỉ huy 48, trí lực 85, chính trị 77. Trước mặt Cố Ung trí lực roi chậm lại tới 81, Lữ Phạm trí lực roi chậm lại tới 78, Tôn Tịnh cùng Trương Chiêu trí lực roi chậm lại tới 81. "

"Ta chủ Nhân Đức đứng đầu, lòng ôm chí lớn, vẫn có thể trị thế nào dân, Võ có thể nào bang định quốc, thế chi Vô Song. Ta chủ bắt nguồn từ không quan trọng, ngăn ngại mấy năm gian, thiên hạ không ai không biết, chư hầu không người không hiểu, Tung Hoành Hoài tử trong lúc đó, uy thêm Từ Dương bên trong, mặc dù Tề Hoàn công cùng Tấn Văn công trên đời, cũng kém xa cũng, có thể nào lấy hai người lẫn nhau so ta chủ? Lượng mặc dù không phải mới, nguyện tận tâm lực, phụ tá ta chủ thành tựu đại sự, Quân Nhạc hạng người, không nói chơi. "

Cố Ung nghe Gia Cát Lượng nói bốc nói phét, lại cũng không biết như thế nào phản kích, tự mình nói rằng: "Đơn giản là cuồng vọng tốt cùng, Không Minh tiên sinh chỉ sợ cũng chỉ là biết nói mạnh miệng người! "

"Ha ha, chim yến tước nào biết chí lớn tai! Cố tiên sinh nghe nói này chí khí ngút trời, sợ là thật ứng với Cố Nguyên Thán chỉ chữ, nguyên ứng với thờ dài tai! "

Nghe thế, Khấu Chuẩn cũng không nhịn được cười một tiếng, hần đối trước mắt cái này mười sáu tuổi thiếu niên lúc này tràn đầy yêu thích, hần đứng dậy hướng Gia Cát Lượng chấp tay nói rằng: "Trường Sa chủ bộ Khấu Chuẩn. Chuẩn có một lời, không thể không nói. Ta chủ thụ phong làm Dương Châu Thứ Sử, Dương Châu nơi dù cho trên danh nghĩa quy về ta chủ, nếu như Ngô sứ quân bởi vì chiếm đoạt mà không quy về ta chủ, một không thể cùng thiên tử báo cáo kết quả công tác, hai không cách nào để cho văn võ tín phục, mời Gia Cát tiên sinh chỉ giáo một ít. "

"Nguyên lai là Bình Trọng tiên sinh! Lượng sớm có tai Văn tiên sinh đại danh. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Khấu Chuẩn tham dự vào biện luận trong, Gia Cát Lượng Thần Biện kỹ năng phát động, roi chậm lại Khấu Chuẩn, Cố Ung, Lữ Phạm, Tôn Tịnh cùng Trương Chiêu 5 điểm trí lực, trước mặt Khấu Chuẩn trí lực roi chậm lại tới 90, Lữ Phạm trí lực roi chậm lại tới 77, Cố Ung, Tôn Tịnh cùng Trương Chiêu trí lực roi chậm lại tới 80. "

Gia Cát Lượng đang nói vừa chuyển, tiếp tục nói, "Chỉ bất quá việc này có gì khó tai? Chư công chẳng lẽ không biết Lưu Cảnh Thăng tử? Lưu Biểu mặc dù là thiên tử hôn phong chi Kinh Châu mục, nhưng mà bây giờ Kinh Nam bốn Quận lại đều là ở Tôn tướng quân thủ, chẳng lẽ Tôn tướng quân sẽ đem cái này bốn Quận đều là trả lại cho Lưu Biểu hay sao? "

Gia Cát Lượng lời vừa nói ra, nhất thời trên đại sảnh nghị luận âm ỉ, Tôn Sách càng là xanh mặt, Lưu Biểu là hần tử thù, Gia Cát Lượng ở chỗ này nói lời như vậy, không thể nghi ngờ là chạm đến Tôn Sách điểm mấu chốt.

Lỗ Túc đến Tôn Sách thần tình biến hóa, thầm nghĩ cái này Gia Cát Lượng làm sao như vậy sẽ không nói, vội vã đi ra, hướng Gia Cát Lượng oán giận nói: "Không Minh tiên sinh tốt không hiểu chuyện, cái này Kinh Châu Lưu Biểu là ta chủ tử địch, làm sao có thể trả lại cho hắn? " tiếp lấy Lỗ Túc lại hướng Tôn Sách xá một cái, "Gia Cát tiên sinh tuổi còn trẻ nói lời, mong rằng chủ công không cần để ở trong lòng. "

Tôn Sách hừ một tiếng, mồm miệng nói: "Không Minh tiên sinh ý, là ai trước đánh xuống liền muốn thuộc về người nào? Có phải thế không? "

Gia Cát Lượng gật đầu, mồm miệng đáp: "Chính là ý này! "

"Đã như vậy, vậy liền như ngươi mong muốn. Công Cần, ngươi lại đem Dự Chương cùng Lư Giang hai Quận tình huống nói với Gia Cát tiên sinh. "

Chu Du lúc này chiến đi ra, hướng về phía Gia Cát Lượng vừa cười vừa nói: "Không Minh tiên sinh quả nhiên là ăn nói khéo léo, Trường Sa văn võ, không ai có thể ngăn cản Không Minh tiên sinh chỉ đánh võ mồm. Chỉ là miệng lưỡi lợi hại lại kém xa binh mã oai. Nếu Gia Cát tiên sinh cho rằng là người nào đánh xuống, liền là của ai, vậy để cho Du tới cùng Không Minh tiên sinh nói một chút trước mặt tình huống. Ngô Quận, Đan Dương, Hội Kê ba Quận, đã bị Ngô sứ quân sở lấy, tạm thời liền nhường cho Ngô sứ quân. Mà Dự Chương quận lúc này đại bộ phận đã bị quân ta bắt, Dự Chương quận tự nhiên cũng là quy về ta chủ. Mà Cửu Giang Quận, Viên Thuật cùng Ngô sứ quân vẫn công phạt không ngừng, tự nhiên ta chủ sẽ không lại đi lấy. Mà còn lại Lư Giang Quận, hiện nay ở Lục Khang chi tử Lục Tuấn thủ. Lục Tuấn cùng Từ Bố vốn có giao tình, mấy ngày trước đây, Từ Bố tiên sinh đã sai người truyền tin cùng Lục Tuấn, nói vậy mấy ngày nay Lục Tuấn sẽ đem Lư Giang dâng lên, đến lúc đó mời Gia Cát tiên sinh chớ tắt cùng Ngô sứ quân nói rõ ràng. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 214: Triệu Tử Long khuất nhục Tôn Sách, Gia Cát Lượng muốn nói Lư Giang

Gia Cát Lượng nghe nói, bỗng nhiên trong lòng có chút không phải nào, hắn còn không biết bây giờ Nhiệm Mẫn trong vòng vài ngày đánh hạ Lư Giang Quận việc, cho nên khi nghe được Chu Du nói rằng Trương Chiêu cùng Lục Tuấn là bạn cũ lúc, tuy là hắn cực lực giả vờ trấn định, thế nhưng hắn khẩn trương về mặt vẫn bán đứng nội tâm của hắn. Chu Du cũng đến Gia Cát Lượng thần sắc biến hóa, hắn đi hướng Gia Cát Lượng rất tri kỷ mà hỏi thăm: "Gia Cát tiên sinh, có phải hay không nếu như lần này không thể đem Lư Giang Quận tranh thủ được, liền sẽ phải chịu Ngô sứ quân nghiêm phạt? Nếu như Từ Châu có cái gì không thoải mái, Khổng Minh tiên sinh tùy thời có thể tới Trường Sa, ta chủ vĩnh viễn cho Khổng Minh tiên sinh lưu lại nhớ nhồi. "

Cái này lúc sau, Chu Du vẫn không quên đào một cái Gia Cát Lượng, thế nhưng Gia Cát Lượng nghe thế, thần sắc lập tức khôi phục lại, hắn lấy Chu Du đáng về đặc ý, cười ha ha, "Công Căn lúc này nói những thứ này có chút quá sớm a !? Chủ công nhà ta sớm đã phải đại quân tiến công Lư Giang, chỉ sợ lúc này Lư Giang Quận đã rơi vào ta chủ thủ, đến lúc đó sau, cũng xin Tôn tướng quân nhớ kỹ hôm nay ước hẹn. "

Tôn Sách lúc này cũng từ ở giữa vị trí đi xuống, hắn lấy Gia Cát Lượng, nhin không được than thở: "Khổng Minh tiên sinh phong thái, xác thực làm người ta bội phục, vừa mới Công Căn nói như vậy chính là Sách chỉ tâm nghĩ. Nếu là có thể được Khổng Minh tiên sinh thường bạn tả hữu, lúc nào cũng nghe Khổng Minh tiên sinh dạy dỗ, thành vì chuyện may mắn! "

Gia Cát Lượng nghe ra Tôn Sách ý yêu tài, thế nhưng những thứ này lại như cũ kém xa Ngô Lập Nhân đối với hắn, "Nhận được Tôn Thứ Sứ nâng đỡ, Lượng cảm kích khôn cùng. Lượng hôm nay người mang trọng trách mà đến, không dám không phải kiệt tâm tận lực, không biết hôm nay ước hẹn có hay không đã thành? "

Tôn Sách tuy là cũng vô cùng yêu thích Gia Cát Lượng, nhưng là hắn biết muốn từ Ngô Lập Nhân trong tay đào người, so lên trời còn khó hơn. Hắn chỉ là hơi có chút thất lạc, chợt lơ lửng, Tôn Sách đối với Gia Cát Lượng cam kết: "Mời Khổng Minh tiên sinh yên tâm, Sách mặc dù không phải mới, thế nhưng cũng biết đại trọng phụ nhất ngôn cửu đỉnh, hôm nay qua đi, vô luận Dương Châu các nơi ở trong tay ai, vì đồng minh nghĩa, đều đừng nhắc lại nữa tranh chấp. Chỉ là, ta còn có một cái điều kiện. "

Gia Cát Lượng nghe xong, không khỏi có chút hơi giận, "Tôn Thứ Sứ còn có điều kiện gì? Không ngại một cái nói xong. "

"Ha ha, Khổng Minh tiên sinh chớ trách, cũng xin nghe Sách nói hết lời. Không biết Khổng Minh tiên sinh phía sau nhưng là ở Xích Vi Sơn mấy vạn Tào quân trung giết thất tiến thất xuất chỉ Triệu Vân Triệu Tử Long tướng quân? "

Gia Cát Lượng dường như bỗng nhiên hiểu Tôn Sách ý tứ, hắn gật đầu cười.

"Sách có một yêu cầu quá đáng, đó chính là muốn cùng Tử Long tướng quân luận bàn một ít, cũng tốt làm cho Trường Sa văn võ kiến thức một chút Lập Nhân huynh dưới trướng đây tuyệt thế mạnh đem phong thái. "

Gia Cát Lượng đối với Tôn Sách cá tính có hiểu biết, Tôn Sách đưa ra như vậy không tính là yêu cầu yêu cầu, hắn tự nhiên bất tiện cự tuyệt, "Vậy không biết Tôn Thứ Sứ muốn vị tướng quân nào khiêu chiến? "

Vừa dứt lời, liền có một tướng đứng ra chờ lệnh nói: "Chủ công, mặt tướng không phải mới, nguyện ý lên sân khấu cùng Triệu tướng quân tiếp vài chiêu. "

Tôn Sách một, chính là đại tướng Hoàng Cái. Tôn Sách nhưng thật ra là muốn chính mình lên sân khấu, nhưng là bị Gia Cát Lượng vừa nói, Hoàng Cái liền vội lấy xuất chiến. Hắn cũng không tiện bác Hoàng Cái thỉnh cầu, không thể làm gì khác hơn là nói rằng: "Tốt, vậy chúng ta bây giờ phải đi thảo trường. Hoàng Tướng quân, mời hết thầy cẩn thận. "

"Không biết Tôn Thứ Sứ, là muốn mã chiến vẫn là bộ chiến? "

Tôn Sách cười ha ha một tiếng nói: "Hành quân chiến tranh, xung phong Hãm Trận, là giả tự nhiên lấy mã chiến làm đầu. "

Chỉ chốc lát sau, Triệu Vân cùng Hoàng Cái đều đã tới trong giáo trường. Trong tay hai người đều cầm một chi cây gỗ, lẫn nhau tự báo tên họ sau, theo ra lệnh một tiếng, hai người liền cùng nhau liền xông ra ngoài. Trước trận chiến Gia Cát Lượng cùng Triệu Vân nói ba chữ -- tốc độ thất bại. Gia Cát Lượng vừa mới ở nghị sự đại đường biểu hiện ở Triệu Vân trong lòng khơi dậy hàng loạt sóng lớn, hắn lấy sức một mình bác bỏ được Trường Sa mọi người không lời nào để nói, Triệu Vân trong lòng chỉ có một thật to chữ phục, hắn cũng rất cuộc hiểu rõ vì sao Ngô Lập Nhân sẽ phái Gia Cát Lượng đến đây đi sứ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, vũ lực + 4, Chiêu Dạ Ngọc Sư Tử vũ lực + 1, Triệu Vân trụ cột vũ lực 101, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 106. "

Nghe được gợi ý của hệ thống, Ngô Lập Nhân không biết hiện tại ở là tình huống gì, liền vội vàng hỏi: "Hệ thống, hiện tại Triệu Vân là ở cùng ai một mình đâu? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân đang cùng Hoàng Cái khiêu chiến, kiểm tra đo lường đến Hoàng Cái tứ duy thuộc tính vì vũ lực 89, chỉ huy 76, trí lực 69, chính trị 53. "

Triệu Vân trong tay tuy là cùng Hoàng Cái giống nhau, là một chi cây gỗ, tuy nhiên lại làm cho Hoàng Cái cảm giác được, đó là một chi Mãnh Long Nhất vậy. Chỉ ở một cái chớp mắt, Hoàng Cái chỉ nghĩ đến trong tay cây gỗ đã không bắt được, lập tức bị Triệu Vân đánh bay, tiếp lấy Triệu Vân trong tay cây gỗ trực tiếp chia vào Hoàng Cái trước ngực.

Lúc này Hoàng Cái mặc cờ đỏ bồng cả khuôn mặt, hấn mặc dù biết Triệu Vân không phải là tự hấn có thể chiến thắng, lại không ngờ dĩ nhiên tại một hiệp liền thất bại.

Hoàng Cái tung người xuống ngựa, đi hướng Tôn Sách nói: "Mặt tướng dọa rồi chủ công uy phong, mời chủ công trách phạt! "

Tôn Sách lơ đãng, "Công che có tội gì, Triệu tướng quân thực sự không có người thường cũng! Người bại ở trên tay hấn cũng không mất mặt. "

Lúc này chỉ thấy Tôn Sách giục ngựa chạy vội tiến lên, thuận tay xước bắt đầu một chi cây gỗ, đi tới giữa giáo trường, hăm hở hô: "Triệu tướng quân, Tôn Sách đến đây lĩnh giáo một ít. "

Không chờ Triệu Vân đáp lời, Tôn Sách đã vọt tới, Triệu Vân cũng không nói nhiều, tiếp tục nghênh chiến.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tôn Sách kỹ năng Bá Lực phát động, Tôn Sách trụ cột vũ lực 99, thấp hơn Triệu Vân, vũ lực + 3. Trước mặt vũ lực đề thăng tới 102. "

Liên tục gợi ý của hệ thống tin tức làm cho Ngô Lập Nhân nghe thế đã đoán được Trường Sa chuyện đã xảy ra, Tôn Sách nhất định gặp được Triệu Vân, liền nhịn không được cùng Triệu Vân luận bàn một phen.

Tôn Sách tự nhiên không phải Hoàng Cái có thể so, Triệu Vân còn nhớ rõ Gia Cát Lượng dặn, tuy là trong tay chỉ là một chi cây gỗ, thế nhưng hai người lại đều tựa như ở trên chiến trường đã đấu thông thường, không dám chút nào sơ suất. Hai người giao thủ mười mấy lần hợp, Tôn Sách đã biết chính mình không phải là đối thủ của hấn, nhưng là hấn lại không muốn đơn giản chịu thua. Triệu Vân mắt thấy trong lúc vội và không thể thủ thắng, liền tâm tư nhanh quay ngược trở lại, cố ý ở trước ngực bán rồi một sơ hở, Tôn Sách đại hỉ, cây gỗ trực tiếp đâm về phía Triệu Vân trước ngực. Triệu Vân thân hình bỗng nhiên vừa chuyển, khó khăn lắm tránh khỏi, bất quá cả người từ trên ngựa hầu như rơi xuống. Chỉ thấy hấn hai chân kẹp chặt bụng ngựa, mà Tôn Sách há lại bằng lòng bỏ qua cơ hội này, lần nữa đem cây gỗ đưa về phía Triệu Vân. Triệu Vân thân thể vừa hướng sau đó mới hơi ngửng, một bên bỗng nhiên dùng sức, cả người bay lên trời, đáp xuống, trong tay cây gỗ đánh về phía Tôn Sách. Tôn Sách kinh hãi, vội lên cây gỗ đón lấy. Chỉ nghe "Xoạt xoạt " một tiếng, Tôn Sách trong tay cây gỗ cắt thành hai đoạn, mà Triệu Vân lần nữa vững vàng rơi tại tọa kỵ trên.

Tôn Sách đem vật cầm trong tay hai đoạn đoạn cái tất cả đều vứt trên mặt đất, tiếp lấy hướng Triệu Vân chấp tay ôm quyền nói: "Ta thua! Triệu tướng quân chẳng những võ nghệ phi phàm, càng thêm can đảm can trọng, thật là khiến người bội phục! "

Triệu Vân cũng đáp lễ nói: "Đa tạ Tôn Thứ Sử đa tạ! "

Lúc này Gia Cát Lượng cũng đã đi tới, lấy Tôn Sách có chút không bỏ được nhân thân, hấn cười ha ha một tiếng nói: "Tôn Thứ Sử, nếu võ nghệ so xong, Lượng lúc đó cáo từ, trở về phục mệnh. "

"Công Cẩn, người liền thay ta đưa tiễn Không Minh tiên sinh cùng Tử Long tướng quân đoạn đường! "

Tôn Sách nói xong, lại thở dài một tiếng, tiếp lấy xoay người đi.

Chu Du đem Gia Cát Lượng cùng Triệu Vân đám người cùng nhau tống xuất Lâm Tương ngoài thành, Gia Cát Lượng hướng Chu Du chấp tay nói rằng: "Làm phiền Công Cẩn một đường đưa tiễn, tiễn quân Thiên Lý cuối cùng Tu từ biệt, Lượng cái này liền cáo từ, về sau nếu có cơ hội, người ta lại xúc tất nói chuyện lâu! "

Lúc này Chu Du lấy Gia Cát Lượng, không khỏi cũng có chút đáng tiếc, "Không Minh thực sự không phải suy nghĩ thêm một chút, ta chủ đối với Không Minh tiên sinh chỉ tài đúng là yêu thích vạn phần. "

"Cáo từ! "

Gia Cát Lượng cũng không quay đầu lại rồi rồi đi, còn lại Chu Du tại chỗ lấy Gia Cát Lượng dần dần đi xa, trong lòng than thở: Nhất thời Du Lượng, nhất thời Du Lượng! Thế nhưng mỗi bên sự tình kỳ chủ a!

"Tử Long, phân phó, chúng ta thẳng đến Lư Giang Quận Thư Huyện, trước không trở về Hạ Bi phục mệnh. "

Triệu Vân nghe Gia Cát Lượng mệnh lệnh, có chút không hiểu nói: "Gia Cát tiên sinh này là ý gì? "

"Ta sợ Trương Chiêu thực sự đem Lục Tuấn cho chiêu hàng rồi, Lư Giang Quận liền trở về Tôn Sách hết thảy, ta đây phải đi tự mình thấy hắn, muốn đưa vào bản thân ba tác bất lạn miệng lưỡi, khuyên bảo Lục Tuấn đầu hàng ta chủ. "

Triệu Vân nghe xong, không khỏi khuôn mặt có chút động, "Không Minh tiên sinh thật người phi thường cũng! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: mất Lư Giang Tôn Sách nổi giận, cứu hắc y Triệu Vân giả danh

Gia Cát Lượng một nhóm ly khai Trường Sa không có mấy ngày nữa, Trương Chiêu phái đi Thư Huyện người mang tin tức liền về tới Trương Chiêu quý phủ, làm Trương Chiêu về mặt hưng phấn mà mở ra Lục Tuấn hồi âm sau đó, còn không bao lâu, Trương Chiêu sắc mặt lập tức từ Tinh chuyển Âm, chòm râu phảng phất đều phải tức giận dựng thẳng lên tới. Hắn bỗng nhiên đứng lên, đem vật cầm trong tay thư từ lập tức ném xuống đất, thở dài một tiếng "Ai, điều này làm cho ta nên như thế nào cùng chủ công khai báo a! "

Người mang tin tức một tấm Chiêu tức giận, sợ đến vội vã quỳ rạp xuống đất, trong miệng xưng tội không ngớt: "Đại nhân bớt giận! Là tiểu nhân làm việc bất lợi, cũng xin đại nhân thứ tội! "

"Việc này không liên quan gì đến ngươi! Ngươi lui xuống trước đi a !! Người đến, nhanh chuẩn bị xe mã, ta phải đi gấp chủ công! "

Trương Chiêu cảm Lục Tuấn hồi âm, tâm thần bất định bất an đi tới phủ Thái Thú, hắn đem tình huống từng cái báo cáo Tôn Sách sau đó, Trương Chiêu khom người nói rằng: "Việc này đều là bởi vì Chiêu xử trí không kịp, vì vậy sử Lư Giang Quận trước một bước bị người sờ lấy, mời chủ công trách phạt! "

Tôn Sách lại trầm mặc, hắn kinh ngạc nhìn nhìn chằm chằm phong thư từ, một lát không nói gì, trên mặt không đoán được biểu tình làm cho Trương Chiêu trong lòng dù phát không phải nào, hắn không biết Tôn Sách rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Đúng lúc này, Tôn Sách đã đi tới, đem Trương Chiêu nâng dậy, lạnh nhạt nói: "Việc này cùng Từ Bô cũng không quan hệ! Chỉ là chưa từng ngờ tới, Ngô Minh động tác nhanh như vậy, chẳng những công chiếm Lịch Lăng, Hợp Phì, lại nhanh chóng như vậy đem Lư Giang bắt, cũng được, việc này đến đây thì thôi! Có Dự Chương thứ 1 Quận, ta đây Dương Châu Thứ Sử, cũng không coi là hư danh, ha ha ha! "

Tuy là Tôn Sách ngoài miệng nói không có việc gì, nhưng là Trương Chiêu biết hắn là như thế này một cái tính tình cao ngạo người, trong lòng nhất định là phần nộ vạn phần, Trương Chiêu lần nữa thỉnh tội nói: "Chủ công! Chiêu có tội! "

"Từ Bô! " Tôn Sách bỗng nhiên lớn tiếng rất nhiều, "Ta nói không có việc gì thì không có sao, ngươi không cần để ở trong lòng, thiên hạ này quận huyện quá nhiều, không có Lư Giang, còn có Giang Hạ, Trương Dương, chỉ có có các ngươi tận tâm phụ tá, sợ gì cái này một châu một quận được mất? "

Trương Chiêu gật đầu, lần nữa xá một cái nói: "Chủ công có như thế hùng tâm tráng chí, đại sự tất có thể thành cũng, là Chiêu quá lo lắng! "

"Từ Bô tạm hãy lui ra sau a !! "

Trương Chiêu vâng vâng trở ra, lúc này, Tôn Sách ở trong phòng đi tới lui mấy bước, đi tới đi tới, chỉ thấy hắn bỗng nhiên rút ra một bên treo bội kiếm, hét lớn một tiếng "A! ", bô về phía rồi trên bàn dài thề tre. Trong nháy mắt phong thề tre tựa như cùng đoạn tuyến trần châu, nhao nhao tán lạc ra.

Hắn đem bội kiếm lần nữa cắm kiếm vào vỏ, lạnh lùng nói rằng: "Ta Tôn Sách chẳng những muốn Lư Giang, còn muốn toàn bộ Dương Châu, ta còn muốn cái này Đại Hán mười ba Châu! "

Tôn Sách sự phần nộ không người biết, thậm chí ngay cả Chu Du cũng không biết, nhưng mà cùng Tôn Sách tâm tình hoàn toàn bất đồng dù cho Gia Cát Lượng cùng Triệu Vân một nhóm, đám người bọn họ ở trên đường còn không biết Lư Giang quận tin tức, chỉ lo vẫn chạy đi. Được rồi nửa ngày, mắt thấy người kiệt sức, ngựa hết hơi, Gia Cát Lượng liền tới đến một chỗ bên dòng suối nhỏ, làm người ta mã nghỉ ngơi tại chỗ.

Lúc này, bỗng nhiên một hồi tiếng kêu từ đằng xa chậm rãi truyền tới, Triệu Vân sau khi nghe được, lập tức đứng dậy, cẩn thận hướng về phía còn lại hơn mười người nói rằng: "Các ngươi rất bảo hộ Không Minh tiên sinh, ta đi rồi cuộc đã xảy ra chuyện gì! "

Triệu Vân xước bắt đầu Lượng Ngân Thương, phóng người lên ngựa, hướng về cách đó không xa tiếng kêu chạy như bay. Đi không bao xa, chỉ thấy hèn có vài chục người tay cầm bắt đồng khí giới thân mặc áo giáp người, lên ngựa lại giống như triều đình Quận binh, chỉ là không biết đây là phụ cận nơi nào binh mã. Bọn họ đang đang ra sức đuổi theo phía trước một gã hắc y nhân, hiển nhiên, hiển nhiên hắc y nhân kia đã thụ thương, mà vật cười lúc này phảng phất cũng trúng tên rồi, mắt thấy sẽ bị đuổi theo, lúc này, bỗng nhiên tọa kỵ không biết là lần nữa trúng tên vẫn là thê lực chống đỡ hết nổi, thân ngựa tròn

xuống, toàn bộ tọa cười một chút từ ngã trên mặt đất, tọa kỵ lên hắc y nhân bị một cái ngã văng ra ngoài.

Triệu Vân mặc dù không rõ ràng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng tình huống trước mắt làm cho trong lòng hắn không khỏi mọc lên một bất bình khí độ, hắn giục ngựa vọt tới, đỉnh thương ngăn ở đám kia truy binh phía trước, rống to: "Các ngươi là người phương nào, vì cớ gì phải nhiều người như vậy lấn Lãng một mình hắn? "

Đám người kia mắt thấy sẽ con mồi thì sẽ đến tay, lại nửa đường tuôn ra cái như vậy một cái uy phong lẫm lẫm người, không biết con mồi cùng trước mắt người này rốt cuộc là quan hệ như thế nào. Lúc này, từ đó đi ra một cái người đầu lĩnh, trong tay phác đao hướng về Triệu Vân chỉ một cái nói: "Chúng ta là Dương Châu Thứ Sử dưới trướng, người nọ mưu sát rồi Tôn Thứ Sử dưới trướng Thái Thú, bây giờ bọn ta đuổi giết mười mấy ngày, phương mới ở chỗ này đuổi theo, ngươi nếu như biết Tôn Thứ Sử đại danh, mong rằng mau để cho Khai, nếu không đừng trách bọn ta không cần khách khí. "

Triệu Vân trong lòng cả kinh: Chủ công cùng Tôn Sách như là đã kết minh, Tôn Sách muốn cảm tội phạm, chính mình về tình về lý đều hẳn là trợ giúp trước mắt truy binh bất hắc y nhân kia. Chỉ là trong lòng hắn cũng không quen đám người kia nhiều khi dễ người thiếu, trong lòng lại muốn giúp lấy hắc y nhân.

Lúc này, người đầu lĩnh kia đến Triệu Vân tại chỗ do dự, liền cho rằng Triệu Vân nhất định là bị Tôn Sách danh tiếng hù dọa, Vì vậy cười ha ha một tiếng nói: "Nếu ngươi biết Tôn Thứ Sử đại danh, còn không mau mau tránh ra! "

Triệu Vân nghe thế đầu lĩnh giọng nói, không khỏi lạnh rên một tiếng nói: "Các ngươi đừng vội sốt ruột! Ta lại đi hỏi một câu tình huống, nếu như quả nhiên là thật, vậy hẳn liền do các ngươi mang đi, bằng không, ta bất kể là các ngươi là ai chính là thủ hạ, mơ tưởng từ trong tay của ta đem người mang đi. "

Đám người kia bị Triệu Vân khí thế lập tức dọa sợ, bọn họ không biết nên chớ nên tiến lên cướp người, nhưng là nếu không phải có thể đem người mang về, bọn họ cũng chỉ có một con đường chết. Mọi người nhao nhao hướng đầu lĩnh kia, đầu lĩnh cười lạnh một tiếng, lên lút hướng lấy thủ hạ lên thủ thế, hắn này cầm trong tay cung tên thủ hạ tất cả đều hội ý, lên lút dựng lấp tên.

Lúc này Triệu Vân tung người xuống ngựa, đi tới hắc y nhân kia trước mặt. Hắc y nhân kia giùng giàng từ dưới đất bò dậy, ngẩng đầu hướng Triệu Vân, lúc này Triệu Vân mới miễn cưỡng đến bộ dáng của hắn, miễn cưỡng là bởi vì bởi vì lúc này hắn đầy mặt vết máu, không rõ ngũ quan đường nét, muốn nhất định là đã trải qua một phen ác đấu, mà đồng thời hắn cánh tay trái còn giống như đang chảy máu. Hắn một bên bưng cánh tay, vừa gầy gù nói nói: "Đa tạ Tướng quân cứu, những người này đều là. . . Tướng quân! Cần thận phía sau! "

Nghe được người quần áo đen báo động trước, Triệu Vân đã ý thức được sau lưng tập kích, chỉ thấy hắn cầm trong tay Long Đam Lược Ngân Thương bỗng nhiên nắm chặt, nhanh chóng xoay người lại, Lược Ngân Thương theo cổ tay của hắn không ngừng tung bay, cùng nhau bắn tới hơn mười mũi tên tên đi nhiên tất cả đều bị Triệu Vân gạt phi. Đám kia Quân binh nơi nào nghĩ đến Triệu Vân sẽ như thế dũng mãnh, dĩ nhiên hơn mười mũi tên tên một cái không sót tất cả đều ngăn, bọn họ lập tức không có chủ ý, tại chỗ ngơ ngác lấy Triệu Vân.

"Tiểu nhân hèn hạ! Vì sao ám toán với ta! Tôi các ngươi nhất định là nơi nào sơn tặc, giả mạo Tôn Thứ Sử dưới trướng, ngày hôm nay ta liền muốn vì dân trừ hại! "

Lấy Triệu Vân tức giận đáng đáp, đầu lĩnh kia liền thanh hô: "Tráng sĩ! Bọn ta đúng là Tôn Thứ Sử dưới trướng, chỉ là sợ tráng sĩ biết gây trở ngại bọn ta bắt người, vì vậy bắt đặc dĩ mới ra hạ sách này! "

"Ha ha ha! Đồ vô sỉ, ta quân người rốt cuộc là có phải hay không Tôn Sách dưới trướng! "

Đầu lĩnh kia một Tôn Sách danh tiếng đã dọa không được Triệu Vân, theo hắn ra lệnh một tiếng, ước chừng bảy tám chục kỵ cùng nhau nhắm phía Triệu Vân.

"Đến tốt lắm! "

Triệu Vân Lược Ngân Thương theo Chiếu Dạ Ngọc Sư Tử tiến vào đàn kỵ binh, đám này đám ô hợp như thế nào có thể đỡ nổi Triệu Vân, chỉ thấy Triệu Vân Lược Ngân Thương trên dưới tung bay, chỉ chớp lát liền đánh rơi ba bốn mươi kỵ. Còn dư lại tất cả đều trong mắt tràn đầy sợ hãi lấy Triệu Vân, không dám tiến lên nữa.

"Vị tướng quân này có thể dám lưu lại tên họ? "

Triệu Vân trầm nghĩ: Nếu những người này thật là Tôn Sách dưới trướng, vậy hôm nay chính mình sở tác sở vi nhất định phải tội Tôn Sách, thậm chí có thể sẽ gây nên Tôn Ngộ hai nhà không hợp, nếu như vì vậy phá hủy Tôn Ngộ liên minh to lớn tính toán, chính mình chẳng phải là thành tội nhân thiên cổ?

Vừa nghĩ tới đây, Triệu Vân liền hắng giọng một cái nói: "Các ngươi nghe cho kỹ, ta đi không đổi danh ngồi không đổi họ, Tiểu đi là Dã! Ta khuyên các ngươi đừng có dây dưa nữa, bằng không đừng trách nào đó thương hạ vô tình. "

Đám người kia sớm đã bị Triệu Vân sợ vỡ mật, nơi nào còn dám tiếp tục tranh đấu, đầu lĩnh kia lại ra lệnh một tiếng, hơn mười kỵ nhao nhao hướng về ngược chạy đi.

Lúc này, Triệu Vân mới thoả mãn cười cười, lớn tiếng nói: "Huynh đài, cái này không sao! "

Nhưng mà cũng không có người đáp lại, Triệu Vân xoay người lại một, nơi nào còn có hắc y nhân kia cái bóng!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 216: Lục Tích vì mẫu cần y, Lưu Phức được mời xuất sĩ

Triệu Vân chỉ cảm thấy ngày hôm nay mình làm một chuyện không giải thích được, dưới xung động cứu một cái người, không đợi chính mình hỏi rõ tình huống, người lại nhưng đã không thấy. Hắn không thể làm gì khác hơn là nhanh lên phản hồi, tìm được Gia Cát Lượng, không dám chút nào giấu giếm, đem chuyện mới vừa rồi nhất ngữ nhất thập báo cáo Gia Cát Lượng.

"May mắn Tử Long tướng quân tâm tư cẩn thận, việc này xử lý tốt, nếu như những người đó thực sự là Tôn Sách dưới trướng tướng sĩ, Tử Long tướng quân nếu như cáo lầy thực danh, bất kể có hay không hữu lý, tất nhiên sẽ ở giờ phút quan trọng này, ảnh hưởng Tôn Ngô liên minh. "

Triệu Vân thở ra một hơi, gật đầu nói: "Là Vân trừng động. "

Gia Cát Lượng cười cười, "Tử Long tướng quân hiệp can nghĩa đảm, có gì không thể! Chủ công nếu như biết, cũng chỉ biết khen tướng quân. Được rồi, chúng ta cũng nên lên đường, nhanh lên một chút đạt được Lư Giang, Lượng mới nào tâm. "

Làm Gia Cát Lượng đoàn người vừa mới bước trên Lư Giang không bao lâu, cũng đã nghe nói Nhiệm Mẫn đã đem Lư Giang các huyện thu về Ngô Lập Nhân trị hạ tin tức, mừng rỡ Gia Cát Lượng trải qua Thư Huyện lúc, có ý bài phóng Nhiệm Mẫn một phen mới phản hồi Hạ Bi.

Mà ở Ngô Lập Nhân nhận được Nhiệm Mẫn thu phục Lư Giang tấu sau đó, lúc này hạ lệnh, làm cho Lục Tuấn tiếp tục tại Lư Giang Quận mặc cho Thái Thú, tuy là hắn biết Lục Tuấn năng lực không đủ, thế nhưng đây là đối với Lục Tuấn đầu hàng khẳng định, cũng là mượn hơi Lục gia thủ đoạn. Chậm chút có thể lại chọn một Phó Thủ cho hắn, đến lúc đó sau cơ hội thích hợp lúc lại để cho có năng lực người tiếp nhận Lục Tuấn là được. Đồng thời, Ngô Lập Nhân cũng phái người đem Lục Tôn cùng Lục Tích nhận lấy, muốn để cho bọn họ cùng nhau ở Hạ Bi Quận học một ít tập, từ Trần Cận Nam cùng Vương Thủ Nhân chỉ đạo, nói vậy hai người sau này trưởng thành càng đáng để mong chờ.

Cũng không lâu lắm, Lục Tôn liền dẫn Lục Tích cùng đi bài kiến Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân tự nhiên thập phần vui vẻ, nhân cơ hội kiểm tra dưới hai người tử duy thuộc tính.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lục Tôn tử duy thuộc tính vì vũ lực 21, chỉ huy 75, trí lực 81, chính trị 76. Lục Tôn đỉnh phong tử duy thuộc tính vì vũ lực 72, chỉ huy 96, trí lực 92, chính trị 88. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lục Tích tử duy thuộc tính vì vũ lực 11, chỉ huy 9, trí lực 36, chính trị 21, Lục Tích đỉnh phong tử duy thuộc tính vì vũ lực 29, chỉ huy 72, trí lực 89, chính trị 86. "

Lúc này Lục Tôn đã là mười ba bốn tuổi thiếu niên, mà Lục Tích vẫn chỉ là tám chín tuổi tiểu bằng hữu, nhưng mà Lục Tích bởi vì là Lục Khang con trai, cho nên Lục Tôn hay là muốn kêu Lục Tích cái này tiểu bằng hữu một tiếng thúc thúc. Ngô Lập Nhân lúc này vẫn tương đối bội phục Lục Khang, dĩ nhiên có thể lão tới từ, hơn sáu mươi tuổi còn có thể sinh nhi tử đi ra, lão Lục gia đây thật là đèn nhang thịnh vượng. Mà lại Lục Tôn tử duy thuộc tính, quả nhiên là không phụ năm đó Đông Ngô thần tướng danh xưng là.

"Tiểu tử Lục Tôn (Lục Tích) bài kiến Ngô công! "

"Lục Tôn, ngươi cũng đã biết, ta tiếp các ngươi tới đây là bởi vì cái gì? "

Ngô Lập Nhân lấy hai người tuy là tuổi còn nhỏ, nhưng cũng hết sức cung kính lễ độ, không khỏi thập phần vui vẻ, đi hướng bên cạnh hai người nhẹ nhàng hỏi.

"Ngô công yêu dân như con, tự nhiên sẽ vọng tử thành long. Bọn ta đều là tuổi nhỏ mất cha, chủ công không muốn ta hai người vô cùng ham chơi không người giáo dục, liền để cho ta hai người tới đây có thể lúc nào cũng đạt được cao hiền danh sĩ chỉ điểm, thật sự là ta hai người chỉ Phúc, Ngô công ơn trách, bọn ta tất nhiên khắc trong tâm khảm. "

Lục Tôn lúc này nghiễm nhiên là một tiểu đại nhân thông thường, nói cũng cẩn thận, Ngô Lập Nhân thầm nghĩ: Tới Lục Tôn đối với chính mình còn có nhất định định ý, chẳng lẽ hắn là đã cho ta đưa bọn họ tiếp tới nơi đây là đem bọn họ con tin uy hiếp Lục Tuấn? Đây chính là oan uổng!

"Ngươi cho rằng Hạ Bi cao hiền danh sĩ ứng với là người nào? "

"Nghe nói Hạ Bi Quận học, có Trần chủ bộ cùng Vương quân sư chờ, đều có kinh thiên vĩ địa chi tài, định quốc nào bang cách, hai người này chính là cao hiền. "

Nghe Lục Tồn không nhanh không chậm nói lấy, một chút cũng không có hoảng loạn, Ngô Lập Nhân cười ha ha hỏi, "Đã như vậy, ta đây có thể đem hai người biến thành của mình, có thể vì cao hiền tử?" "

"Ngô công Nhân Đức yêu dân, mặc cho người duy hiền, có thể coi mình chủ; lòng ôm chí lớn, thảo nghịch phạt tặc, có thể coi bá chủ; nhưng không thể xưng là cao hiền, tiểu tử trẻ người non dạ, nếu là có nói lỡ chỗ, mời chủ công thứ tội. "

Ngô Lập Nhân trong lòng ám thầm than: Cái này Lục Tồn quả thật có tài nghệ nhất định, không kiêu ngạo không siểm nịnh, có chủ kiến, đúng là thiếu niên anh tài.

"Ha ha, người nói có lý, có tội gì! Tuổi còn trẻ liền có như thế kiến thức, ngày khác tiền đồ bất khả hạn lượng! Đợi lát nữa ta khiến người ta dẫn người đi Quận học trước làm quen một chút, nếu là có bất luận cái gì cần, trực tiếp nói ra có thể. "

Ngô Lập Nhân lời nói, làm cho Lục Tồn ánh mắt bỗng nhiên có chút mê mang, lập tức lảng tại chỗ không biết nên nói cái gì. Mà một bên tiểu Lục Tích lại mở miệng nói: "Ngô công, tiểu tử có một thỉnh cầu, mời Ngô công đáp ứng! "

Ngô Lập Nhân cười ha ha, ngồi xổm xuống hỏi: "Người có yêu cầu gì, cứ việc nói. "

"Gia mẫu thân thể không tốt, nghe nói Hạ Bi trong thành có một Dược Vương Tôn tiên sinh, mời chủ công sự chấp thuận hẳn có thể cho gia mẫu khám và chữa bệnh một phen, tiểu tử ở chỗ này bái tạ chủ công rồi! "

Ngô Lập Nhân sững sốt, tiểu gia hỏa này thật là trong lịch sử cái kia nghi ngờ Quyết Lục lang -- con người chỉ hiểu. Lục Tích sáu tuổi lúc sau biết là từ Viên Thuật nơi đó len lén nhét vài cái quả quyết trở về cho mẫu thân hẩn ăn, sau lại Gia Cát Lượng dùng nghi ngờ Quyết Lục lang tới chê cười Lục Tích lúc sau, đại khái cũng là cảm thấy Lục Tích lúc đó chỉ là dùng hiểu kính mẫu thân làm ngụy trang. Mà nay, Lục Tích ở Ngô Lập Nhân trước mặt tự mình làm mẫu cần y, Ngô Lập Nhân mới triệt để tin tưởng Lục Tích chỉ hiểu tâm.

"Người còn tuổi nhỏ liền có như thế hiểu tâm, đúng là không dễ! Đợi lát nữa ta sẽ làm người ta cho người cùng mẫu thân của người nào xếp hạng một chỗ u tình chỗ, lại để cho Tôn tiên sinh đi bang mẫu thân của người bệnh. "

"Đa tạ Ngô công! "

Lúc này, Lục Tích cùng Lục Tồn cùng nhau quỳ trên mặt đất, đối với Ngô Lập Nhân liên tục bái tạ.

Lục Tồn Lục Tích thúc cháu hai cái lui sau, Ngô Lập Nhân bắt đầu muốn Lư Giang Quận hẳn là phái người nào đi vấn đề, chính trị cao không có mấy người, nếu không đem mới vừa phái đi ra ngoài Âu Dương Tu lại điều cho Lục Tuấn làm Phó Thủ?

Đang ở Ngô Lập Nhân do dự lúc sau, Nhiễm Mẫn lần nữa phái người đưa tới tầu Biểu -- thì ra Lục Tuấn đề cử Lư Giang quận một cái nhân tài, trợ giúp chính mình, người nọ là Lưu Phúc.

Lưu Phúc? Ngô Lập Nhân cảm giác rất xa lạ, tuy là nghe qua cái này Số 1 người, thế nhưng ở Ngô Lập Nhân trong ấn tượng chỉ là ba trong nước một cái tương du nhân vật.

"Hệ thống, kiểm tra đo lường dưới Lưu Phúc tin tức. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lưu Phúc tin tức như sau: Lưu Phúc, tự Nguyên Đình, bái Quốc Tương Huyện người, bởi vì tránh né chiến loạn mà ẩn cư ở Lư Giang Quận, bởi vì cùng Lục Tuấn quen biết, vì vậy bị Lục Tuấn dẫn tiến với Nhiễm Mẫn. Lưu Phúc tứ duy thuộc tính như sau: Vũ lực 68, chỉ huy 75, trí lực 83, chính trị 92. "

Nha, Lưu Phúc thuộc tính này có thể a, làm cái Lư Giang quận Thái Thú dư dả, hệ thống, cái này Lưu Phúc trong lịch sử có cái gì công tích? Vì sao Bản túc chủ lại không biết chút nào.

"Túc chủ chỉ Tam Quốc Diễn Nghĩa, bên trong chỉ có mưu sĩ cùng dũng tướng, nơi nào sẽ quan tâm những người này? Lưu Phúc đã từng đảm nhiệm Dương Châu Thứ Sử, sau lại đơn mã tạo Hợp Phì, thống trị Giang Hoài, khởi công xây dựng thủy lợi, tạo phúc cho dân. "

Ngô Lập Nhân không phải tự chủ sờ trán một cái, hệ thống nói quả thật có đạo lý. Bất quá cái này không có gì, bây giờ là chính mình một nhọc lão Thiên liền tiền gỏi đầu tới, đang cần nhân trị để ý Lư Giang, Lưu Phúc liền xuất hiện, quả thực thật tốt quá.

Ngô Lập Nhân liền thêm phong Lưu Phúc vì Lư Giang Quận Quận thừa, tạm thời phụ trợ Lục Tuấn xử lý dưới Lư Giang, hẳn nếu có thể đơn mã tạo Hợp Phì, như vậy hiện tại Hợp Phì có phải hay không còn cần Lưu Phúc đâu?

Hiện tại Hợp Phì đã tại tay, lập tức phải tiến công Thọ Xuân, tiến công Thọ Xuân sau đó, phòng ngự trọng điểm tự nhiên là Thọ Xuân. Như vậy Hợp Phì địa vị cũng sẽ không trọng yếu như vậy rồi, Ngô Lập Nhân tự nhiên nghĩ.

Chương 217: Phàn Hoa Hợp Phì hiến thượng sách, Nhiệm Mẫn tay không đấu chùy tướng

Trải qua qua hơn một tháng nỗ lực, Nhiệm Mẫn cuối cùng đem Lư Giang hết thảy sự vụ nào ổn lại, hết thảy không an phận thế lực cũng đều bị đè xuống, hấn lại lệnh Du Đại Du thống lĩnh Lư Giang Quận chinh đồn huấn luyện năm nghìn hàng binh tọa trấn Lư Giang, mà chính mình chuẩn bị lĩnh đại quân trở lại Hợp Phì, mà lúc này Quách Khản đại quân cũng đã đánh tới Phù Ly, Nhiệm Mẫn chuẩn bị cùng Quách Khản đại quân hai đường cùng nhau tiến công Thọ Xuân.

Ngày này, Nhiệm Mẫn đang ở trong đại trường cùng Trương Võ nghị sự, bên ngoài trường có tướng sĩ vào để báo cáo: "Bẩm tướng quân, có một người tới cầm trong tay thư từ, đến đây hiến kế, đây là tới người sở chuyên thư từ, mời tướng quân xem qua. "

Nhiệm Mẫn tiếp nhận thư từ, nhanh chóng mở, lật đầu không ngừng, lại đem thư từ đưa cho Trương Võ, Trương Võ hoàn hậu, cũng không khỏi gật đầu khen: "Tướng quân, người này kiến thức trác tuyệt, am hiểu sâu binh pháp, phải là ngực có thao lược, bụng có trí kế người, tướng quân cần gì phải không để cho nhanh mau vào nói chuyện, cũng tốt vì chủ công kiếm một đại tài. "

Nhiệm Mẫn gật đầu, tiện đà chân mày đột nhiên nhíu một cái, Trương Võ không biết hấn suy nghĩ cái gì, chẳng qua là Nhiệm Mẫn.

Nhiệm Mẫn do dự một chút, tiếp lấy hướng truyền tin nhân đạo: "Dem người tới mời được trong màn! "

Chỉ chớp lát sau, chỉ thấy một cái mi thanh mục tú người từ bên ngoài trường đi đến, hấn tuy là dài vài chòm râu, nhưng là từ hấn khuôn mặt trẻ tuổi trên, một cái liền có thể ra là tuổi tác bất quá trên dưới hai mươi, hấn thân mặc một bộ xám lạnh áo vải, dưới chân ăn mặc một đôi giày ống thấp, trực tiếp đi tới Nhiệm Mẫn trước mặt, hướng về phía Nhiệm Mẫn chấp tay thi lễ một cái nói: "Thảo dân Phàn Hoa gặp qua thiên vương tướng quân! "

Nhiệm Mẫn đứng dậy, đi tới Phàn Hoa trước mặt, trên dưới trái phải quan sát tỉ mỉ một cái lần, "Phàn Hoa? Ta xem ngươi tuổi còn trẻ, cái này phong quân Sách thật là người viết? "

Phàn Hoa nở nụ cười, lơ đãng đáp: "Tự nhiên là thảo dân làm, nếu như tướng quân có hoài nghi, thảo dân có thể coi trăng giải thích nữa một phen. "

Nhiệm Mẫn gật đầu, tự tay làm một cái thủ hiệu mời nói: "Mời Phàn tiên sinh chỉ giáo! "

"Giang Nam lấy Giang Hoài vì hiểm, mà thủ Giang là tốt hơn nếu thủ Hoài, nam được Hoài thì đủ để cự bắc, bắc được Hoài thì nam không thể Phục đảm bảo vậy. Tự cổ thiên hạ nứt làm nam mà, bên ngoài được mất đều là ở Hoài Nam. Tự Hoài mà đông, lấy sở, tứ, Nghiễm Lăng trở nên Biểu, thì Kinh cửa, Mạt Lăng có thể che đậy; tự Hoài mà tây, lấy Thọ Dương, Lịch Dương trở nên Biểu, thì xây khang, cô tô có thể che đậy. Trường Giang lấy giới hạn nam bắc, mà trường Hoài lại cho nên tế Trường Giang cũng. Hoài chi đông, căn bản ở Nghiễm Lăng, mà Sơn Dương, Hu Dị vì môn hộ; Hoài chi tây, trọng trấn ở Hợp Phì, mà họ Chung Ly, Thọ Xuân vì hấn tế. Muốn thủ Hoài Nam nơi, chi bằng thủ Thọ Xuân hòa hợp mạp. Bây giờ Viên Thuật ở Thọ Xuân, huỷ diệt ngày không xa, mà Hoài Bắc là Tào Tháo nơi, Viên Thuật nên bị diệt, Tào Tháo tất không chịu ngồi xem Ngô công tấn thủ. Nếu Tào Tháo được Thọ Xuân, thì Hoài Nam nơi Tu duy Hợp Phì có thể thủ, nhược thất Hợp Phì, thì Giang Nam nơi tất cả đều không chỗ nào bình chương. Hoài Nam nơi, ruộng tốt ngàn khuynh, nếu hợp lực doanh Điền, sắp xếp quân thực, này lại chiến thủ chi tiền chi phí cũng! Vì vậy Hợp Phì nơi thành vì Giang Nam trọng trấn chỗ, bây giờ Hợp Phì thành phòng mất tất cả, bách tính mấy nghìn nhà, dùng cái gì đối kháng? Cổ lấy thảo dân góc nhìn, không bằng nhân cơ hội hưng thịnh thành, hướng bắc Kinh có thể mừng thọ xuân, lấy Sơn Đông Hà Bắc nơi, tây có thể đề Giang Hạ, mơ ước Kinh Tương chi thổ. Này thành định quốc nào bang to lớn tính toán, chia rẽ chi tiền mấy mớ, mời tướng quân minh giám! "

Nghe xong Phàn Hoa những lời này, Nhiệm Mẫn liên thanh than thở: "Phàn tiên sinh quả nhiên mưu tính sâu xa, Mẫn không bằng cũng! Chi là Mẫn có một chuyện không rõ, mời Phàn tiên sinh chỉ giáo! "

Phàn Hoa gật đầu, chấp tay đáp: "Tướng quân mời nói! "

"Tiên sinh cao minh chi sĩ, kiến thức trác tuyệt, tới đây hiến kế chi là vì cầu Sĩ sao? "

Phàn Hoa không ngờ tới Nhiệm Mẫn sẽ như thế hỏi, bỗng nhiên trong lúc đó trong ánh mắt có loại cục xúc cảm giác, suy nghĩ một chút, cúi đầu đáp: "Thảo dân ngưỡng mộ thiên vương tướng quân đại danh, vì vậy vừa là hiến kế cầu Sĩ, hai là thấy thiên vương tướng quân một mặt. "

Nhiệm Mẫn cùng Trương Võ nghe xong, không khỏi liếc nhau, Nhiệm Mẫn cười ha ha nói: "Phàn tiên sinh có như thế đại tài, Nhiệm Mẫn không dám chuyên quyền, còn nghĩ tấu cùng chủ công, chủ công tất nhiên sẽ trọng dụng Phàn tiên sinh. Bây giờ nếu ngươi cho rằng Hợp Phì cần khởi công xây dựng,

Không bằng liền do ngươi tự mình trừ hoạch kiến lập, ngươi ý như thế nào? "

"Đa tạ Tướng quân, Phàn Hoa định không nhục mệnh! "

Nhiệm Mẫn gật đầu, lấy Phàn Hoa, đột nhiên hỏi: "Không biết Phàn tiên sinh là người nơi nào sĩ? Trong nhà còn có người nào? "

Phản Hoa lúc này lại bỗng nhiên trầm mặc lại, Nhiễm Mẫn thấy thế, không khỏi kỳ quái, tiếp tục nói: "Chớ không phải là Phản tiên sinh có cái gì khó nói chi Ân? "

"Tướng quân, Phản nào đó bản là Kinh Châu nhân sĩ, bởi vì trong nhà chợt tao biến cố, bị cừu nhân truy sát, cho nên mới lưu lạc đến tận đây, trong nhà còn có một đệ đệ, nào đó cùng đệ đệ Phản Triết lưu lạc đến tận đây. "

Nghe thế, Nhiễm Mẫn cùng Trương vô đồ một ít xúc động, bọn hắn cũng đều là bởi vì người nhà bị hiếp người làm hại, cuối cùng cơ khổ không chỗ nương tựa, không nghĩ tới hôm nay người trước mắt này cũng là giống như bọn họ tao ngộ, điều này làm cho Nhiễm Mẫn cùng Trương Vô không khỏi đối với Phản Hoa nhiều hơn một sợi đồng bệnh tương liên cảm giác.

"Phản Triết bây giờ đang ở cái nào? "

"Đang ở bên ngoài trướng! "

Nhiễm Mẫn vội vã khiến người ta đem Phản Triết dẫn vào, giữa lúc mấy người chờ đợi, bên ngoài trướng lại truyền đến tiếng ồn ào, Nhiễm Mẫn hét lớn: "Xảy ra chuyện gì! "

Cái này lúc sau, bên ngoài lều tướng sĩ vội vã tiến đến tấu nói: "Bẩm báo tướng quân, cái kia gọi Phản Triết tay cầm một đôi đại thiết chùy, thuộc hạ muốn làm cho hắn bỏ vũ khí xuống lại vào trướng, hắn lại không chịu, luôn miệng nói là muốn phòng phản tử xấu. Vì vậy mới cùng các tướng sĩ phát sinh tranh chấp. "

Nhiễm Mẫn cười ha ha một tiếng, "Mau đem hắn mang vào, làm cho hắn mang theo song chùy dù cho. Phản tiên sinh, không nghĩ tới người cái này đệ đệ vẫn là một viên mãnh tướng. "

Phản Hoa sắc mặt hơi có chút lúng túng nói: "Làm cho tướng quân chê cười. "

Lúc này chỉ thấy một cái nổi giận đùng đùng mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên cầm trong tay một đôi đại thiết chùy đi đến, hắn đến Phản Hoa sau, đang muốn mở miệng kêu, Phản Hoa lại khẽ lắc đầu một cái, hướng về phía Nhiễm Mẫn chỉ chỉ nói: "Trước cho thiên vương tướng quân hành lễ! "

Hắn đem vật cầm trong tay đại chùy lẫn nhau vừa đụng, coi như là cho Nhiễm Mẫn thi lễ một cái, trong miệng hô: "Phản Triết gặp qua thiên vương tướng quân! "

"Ha ha, Phản Triết, ta người trong lòng tức giận, người cũng biết cái này quân doanh trọng địa, hết thấy lúc này lấy quân pháp vì trên. Hôm nay nếu không phải ở lệnh huynh hiền kế mặt trên, ta sẽ không khinh xuất tha thứ người! "

Phản Triết hừ một tiếng, vô cùng không phục nói: "Ta vẫn nghe, nghe đại ca nói rằng thiên vương tướng quân đại danh, đã sớm muốn trong buổi họp một hồi. Nếu như hôm nay tướng quân có thể thắng được rồi trong tay ta này đôi đại chùy, vậy sau này hết thấy ta đều nghe tướng quân. Nếu như tướng quân không thắng được,, vậy sau này tướng quân hết thấy đều khi nghe từ đại ca ta. "

Lúc này, Trương Vô đã không nhịn được nổi giận nói: "Nơi nào cuồng đồ, cũng dám hướng thiên Vương tướng quân khiêu chiến? Trước tiếp ta mấy chiêu lại nói! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Vô kỹ năng Thi Vô phát động, vũ lực + 5, trí lực - 10, trước mặt Trương Vô vũ lực đề thăng tới 94, trí lực rơi chậm lại tới 82. "

Trương Vô giận dữ dựng lên, Phản Triết nhưng thật giống như hoàn toàn không có đem Trương Vô để vào mắt. Giữa lúc Trương Vô phải ra tay lúc, Nhiễm Mẫn vội vã lên tiếng ngăn cản nói: "Văn Thăng, dừng tay! Phản Hoa như là đã quy về chủ công, Phản Triết cũng không phải ngoại nhân, cùng ta luận bàn cũng hợp tình hợp lý. "

Một bên Phản Hoa sau khi nghe xong, trong mắt nhất thời nhiều hơn một loại cảm kích, "Đa tạ Tướng quân! "

"Ha ha, Phản Triết, người con ghé mới sanh không sợ cọp, có lòng đánh với ta một trận, ta liền cho người cơ hội này. Tay người cầm song chùy, ta tay không. Ta ba hiệp bên trong đoạt không được người song chùy, liền coi như ta thua. "

Nghe xong cái này, Phản Triết không khỏi hàm hàm hồ hồ: "Thật không ngờ coi khinh với ta, đến lúc đó sau nếu là có tổn thương gì, ta có thể bồi không phải một cái hoàn chỉnh thiên vương tướng quân! "

Mà một bên Phản Hoa trong lòng cũng sầu lo, lên tiếng khuyên nhủ: "Tướng quân, Phản Triết lực lớn, lại kiêm này đôi thiết chùy đóng lại ước chừng trăm cân, tướng quân vẫn cẩn thận vì trên. "

Nhiễm Mẫn không để ý đến, đi xuống, cười hướng Phản Triết nói: "Xin mời! "

Phản Triết trong lòng có nợ, vung tay phải lên, một cây thiết chùy dùng sức đập về phía Nhiễm Mẫn.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn kỹ năng Tuyệt Dừng phát động, vũ lực + 3, trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực đề thăng tới 106. "

Mới vừa Trương Vô kỹ năng nêu lên Ngô Lập Nhân còn không có biết rõ rằng tình huống gì, hiện tại Nhiễm Mẫn lại nữa rồi, hơn nữa, không có vũ khí

cùng ngựa thêm được, đây rốt cuộc là tình huống gì? Ngô Lập Nhân suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ tới.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: thiên vương tay không đoạt song chùy, Sư Thái 3 hợp bại 2 tướng

Nhiễm Mẫn không sợ chút nào, hần thân thể nhẹ nhàng lóe lên, liền mau tránh ra. Phàn Triết một chùy này, Phàn Triết lúc này khác một con thiết chùy cũng dùng sức đập về phía Nhiễm Mẫn, Nhiễm Mẫn bỗng nhiên thân hình khê động, tay mắt lạnh lẽo, bắt lại Phàn Triết vừa mới trên tay con kia đại chùy, trực tiếp nghênh hướng mặt khác một con. Phàn Triết không tránh thoát, hai thiết chùy va chạm, chỉ nghe "Đương" một tiếng vang thật lớn, Phàn Triết chỉ cảm thấy cánh tay tê dại, hồ khẩu tê rần, thiết chùy đã dẫn đo bất ổn. Nhiễm Mẫn nhân cơ hội đem thiết chùy bỗng nhiên đoạt lấy, bắt được trong tay mình, cười lấy Phàn Triết nói: "Người phục sao thua?"

Phàn Triết lúc này đầy mặt đỏ bừng, hần lúc này mới biết, Nhiễm Mẫn lợi hại, hần vội vã quỳ lạy đầy đất, hướng về phía Nhiễm Mẫn lễ bái nói: "Thiên vương tướng quân quả nhiên dũng mãnh Vô Song, thảo dân biết tội!"

Nhiễm Mẫn đem thiết chùy lại đưa cho Phàn Triết, cười nói: "Người sau này có thể nguyện phục tông quân lệnh?"

Phàn Triết cười hắc hắc nói: "Không dám không nghe theo! Chỉ là, chỉ là, ta đây đôi thiết chùy vẫn là quá nhẹ, nếu có thể đổi một đôi, nói không chừng tướng quân ba hiệp bên trong đoạt không xong ta thiết chùy này."

"Tiểu đệ, không thể vô lễ!"

Phàn Hoa lại một bên rống lên hần một tiếng, Phàn Triết ồ một tiếng, không thể làm gì khác hơn là lui, Nhiễm Mẫn lại lơ đãng, hướng về phía Phàn Triết nói rằng: "Về sau có cơ hội, ta nhất định sẽ cho người tìm một đôi tốt. Phàn tiên sinh, lệnh đệ dùng lực hơn người, nếu chỉ điểm thêm, cũng là một viên mãnh tướng, không biết có bằng lòng hay không làm cho hần tông quân, lập một phen công lao sự nghiệp?"

"Ta nguyện ý!"

Không đợi Phàn Hoa nói, Phàn Triết liền hưng phấn mà hô lên, Phàn Hoa lắc đầu, bắt đầu dĩ nói rằng: "Ta đây đệ đệ, chính là ta cũng không quản được. Nếu hần muốn chiến trường lập công, ta cũng không tiện nói nhiều, chỉ là hần không biết cấp bậc lễ nghĩa, khuyết thiếu quân giáo, về sau cũng xin tướng quân nhiều hơn trông nom một phen."

"Như vậy rất tốt! Chủ công được Phàn tiên sinh huynh đệ tương trợ, thật sự là thật đáng mừng!"

Phàn Hoa cùng Phàn Triết lui sau, Nhiễm Mẫn rơi vào trầm tư, Trương Vô tiền lên hỏi: "Vi Hà tướng quân vừa mới đến Phàn Hoa hiến thư sau đó nhủu này?"

"Ta xem Phàn Hoa sở hiến chi thư, chữ viết thanh tú, không nam nhi Kịch Ngang hùng lấy oai, lại có vài phần nữ nhi khuê các gầy phong thái, lòng nghi ngờ đây là nữ tử sở thư, vì vậy nhủu; vừa mới mảnh nhỏ một phen, bên ngoài tuy là nét mặt làm sạch, mi thanh mục tú, thể nhưng khóe miệng có râu, chắc là ta suy nghĩ nhiều."

Nhiễm Mẫn đem Phàn Hoa sở hiến cách phong tốt sau, lại lệnh viết một phong thư từ, đem Phàn Hoa việc tình tế viết rõ, làm người ta suốt đêm đuổi về Hạ Bì, mà Nhiễm Mẫn thì suất đại quân, từ Hợp Phi Khai đạt, tiến công Thành Đức.

Này Thành Đức tự nhiên không phải là hôm nay Hà Bắc Thành Đức, Thành Đức Huyện chỗ Thọ Xuân tây nam, là gần khuất Thọ Xuân trước cuối cùng một chỗ thị trấn. Viên Thuật lúc này đã phái ra Viên Dận làm soái, tự mình tọa trấn Thành Đức, đồng thời lấy Viên Dận nghĩa tử của Lương Sư Thái làm tiên phong, suất quân năm chục ngàn, ngăn cản Nhiễm Mẫn đại quân.

Viên Dận biết rõ Nhiễm Mẫn dũng mãnh, nguyên bản hần là không dám tiếp thu Viên Thuật cái này nhận mệnh, nhưng là từ đến Lương Sư Thái một đôi thiết chùy sau, hần bỗng nhiên có lòng tin. Nhìn chung toàn bộ Thọ Xuân, không người là Lương Sư Thái hợp lại địch, Viên Dận cảm giác mình đạt được Lương Sư Thái tương trợ, là lão trời không tuyệt Viên gia.

Đương Nhiễm Mẫn đại quân đi tới Thành Đức dưới thành, lại đến Lương Sư Thái đã tại bày trận ngoài thành chờ sau, đến khi Nhiễm Mẫn suất tướng sĩ đi tới trước trận, Lương Sư Thái cầm trong tay đại thiết chùy giục ngựa tiến lên, la lớn: "Người nào là Nhiễm Mẫn? Có thể dám cùng ta Lương Lượng một quyết thư hùng!"

Lúc này, ở Nhiễm Mẫn bên cạnh Phàn Triết đến tướng địch dĩ nhiên là cầm trong tay song chùy người, không khỏi hưng phấn nói: "Thiên vương tướng quân, Phàn Triết xin đánh, làm cho mặt tướng thử xem cái kia đôi thiết chùy có vài phần cân lượng! "

Nhiễm Mẫn thấy Phàn Triết là bởi vì đến dùng một lát chùy chỉ tướng liền muốn đi tới luận bàn một phen, liền gật đầu nói: "Chớ phải cẩn thận! "

Phàn Triết gật đầu, hai tay vũ động một đôi thiết chùy, giục ngựa ra.

Lương Sư Thái đến Nhiễm Mẫn trong trận lao ra nhất tuổi trẻ hậu sinh, dĩ nhiên cũng là cùng mình khiến cho đồng dạng một đôi thiết chùy, biết người này nhất định không phải Nhiễm Mẫn, nhằm phía trước la lớn: "Từ đâu tới Tiểu nhi, cũng dám học ta sử thiết chùy, ta là đại Tư Mã dưới trướng tiên phong đại tướng Lương Lượng là cũng, ngươi là người phương nào, mau mau hãy xưng tên ra! "

"Ta là thiên vương tướng quân Nhiễm Mẫn dưới trướng phá tặc Đô úy Phàn Triết là cũng! Giết người sao làm phiền thiên vương tướng quân tự mình động thủ, một mình ta liền là đủ! "

Lương Sư Thái giận dữ nói: "Thứ không biết chết sống, chùy! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp phát động, Tam Hợp -- đầu tướng lúc, lấy ba hiệp làm hạn định, ba vị trí đầu hiệp phân biệt rơi chậm lại đối thủ 1/ 2/ 3 điểm võ lực, ba hiệp kết thúc lúc, một lần nữa tính toán. Đối mặt không phải chùy loại võ tướng lúc, hiệu quả gấp bội. Lương Sư Thái vũ khí Tấn Thiết Yết Du Chùy vũ lực + 1, trước mặt Lương Sư Thái vũ lực đề thăng tới 97. Kiểm tra đo lường đến đối thủ Phàn Triết trước mặt tứ duy thuộc tính vì vũ lực 92, chỉ huy 45, trí lực 39, chính trị 26, Phàn Triết đình phong tứ duy thuộc tính vì vũ lực 95, chỉ huy 51, trí lực 46, chính trị 28. Phàn Triết vũ lực - 1, trước mặt Phàn Triết vũ lực rơi chậm lại tới 91. "

Viên Thuật Lương Sư Thái phát động kỹ năng? Chẳng lẽ không phải cùng thiên vương một mình đấu sao? Làm sao đi ra cái Phàn Triết? Đây là Quế Dương Quận Phàn Lê Hoa giảng sinh Phàn gia người sao?

"Hồi túc chủ, chính là. "

Lẽ nào Phàn Triết đầu thiên vương rồi? Phàn Lê Hoa sẽ không cũng tới a !? Tình huống gì? Một cái người xứ khác, vì trợ giúp Nhiễm Mẫn thảo Viên, không xa Thiên Lý, đi tới Hợp Phì, đây là cái gì tinh thần!

Đến Lương Sư Thái đại chùy đột kích, Phàn Triết cũng cử chùy đón chào, chỉ là hấn nơi nào là Lương Sư Thái đối thủ, chỉ nghe một tiếng "Ong ong ong " nổ, Lương Sư Thái Tấn Thiết Yết Du Chùy đem Phàn Triết một đôi thiết chùy đập đầu Khai, Phàn Triết chỉ cảm thấy ù tai không ngớt, tâm trong khi huyết có chút bốc lên.

Lương Sư Thái mắt thấy Phàn Triết dĩ nhiên tiếp nhận chính mình một búa, hấn cười ha ha một tiếng nói, "Thật sự có tài, lại tiếp ta một chùy thử xem! "

Nói xong Lương Sư Thái lại dùng lực vung lên, thiết chùy hướng Phàn Triết lần nữa đứng ngay vào mặt đập tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp lần nữa phát động, Phàn Triết vũ lực - 2, trước mặt Phàn Triết vũ lực rơi chậm lại tới 90. "

Phàn Triết cắn chặt răng, không thể làm gì khác hơn là lần nữa lại một chùy nghênh liễu thương khử, hai người lần nữa sai mã một búa, làm cho Phàn Triết hồ khẩu có loại tê liệt cảm giác, tay hấn run nhè nhẹ, ngực một búng máu mấy có lẽ đã kích đảo rồi cổ họng, chỉ là hấn hít sâu một hơi, lại đè ép trở về.

Mặc dù Lương Sư Thái như vậy dừng mãnh, Phàn Triết cũng biết mình không phải là đối thủ, nhưng mà hấn vẫn như cũ vô cùng cố chấp, không có một chút chịu thua ý tứ. Lúc này, cách đó không xa xem cuộc chiến Trương Vô đến hai người tranh đấu tình thế, trong lòng biết Phàn Triết không địch lại, liền giục ngựa ra, muốn đi cứu viện Phàn Triết.

Lúc này, Lương Sư Thái lạnh rên một tiếng nói: "Tiểu tử, một chùy này liền tiễn ngươi đi gặp diêm vương! "

Lương Sư Thái hét lớn một tiếng, hai chân thúc vào bụng ngựa, hét lớn một tiếng, lại một chùy đập về phía Phàn Triết.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng lần nữa phát động, Phàn Triết vũ lực - 2, trước mặt Phàn Triết vũ lực rơi chậm lại tới 89. "

Một chùy này tới hung mãnh, Phàn Triết cảm thụ được chùy trong lực lượng cùng sát ý, Phàn Triết cắn chặt răng lần nữa cử chùy đón chào. Một chùy này lực lượng so trước lớn hơn nữa, đương lưỡng chùy lần nữa đụng nhau, Phàn Triết trong nháy mắt chỉ cảm giác mình lại cũng không bắt được mình thiết chùy, thiết chùy rời khỏi tay, mà cả người cũng theo thiết chùy bay ra về phía sau, rơi ở dưới ngựa, tiếp lấy cổ họng ngòn ngọt, rốt cục nhìn không được, vèo một búng máu tươi lớn phun tới.

Lương Sư Thái cười ha ha một tiếng, liền muốn tiến lên lại một búa kết quả Phàn Triết mạng nhỏ, đúng lúc này, Trương Vô đã chạy tới, nộ hô: "Lương Lượng thất phu, nghĩ làm tổn thương ta đại tướng! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Vô kỹ năng Thi Vô phát động, vũ lực + 5, trí lực - 10, trước mặt Trương Vô vũ lực đề thăng tới 94, trí lực rơi chậm lại tới 82. "

Chính là Trương Vô, một thương đâm về phía Lương Sư Thái mặt, Lương Sư Thái cử chùy đi ngăn cản, Trương Vô nơi nào còn có thể đâm vào đi nữa phần.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng phát động, Trương Võ vũ lực - 2, trước mặt Trương Võ vũ lực rơi chậm lại tới 92. "

Trương Võ thấy không năng lực địch, liền tinh thần phấn chấn, muốn lấy tốc độ phá địch, nhưng là Lương Sư Thái sao lại như ước nguyện của hắn, hai thiết chùy một con đi ngăn cản, một con lại đứng ngay vào mặt đập về phía Trương Võ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng lần nữa phát động, Trương Võ vũ lực - 4, trước mặt Trương Võ vũ lực rơi chậm lại tới 90. "

Một chùy này xuống tới, Trương Võ nơi nào còn có thể chịu nổi, trong miệng mắng: "Người cái này mắng phu khí lực ghê gớm thật! " ngay sau đó hư hoảng một thương, đánh ngựa liền hướng trong trận triệt hồi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219: Lê Hoa đơn mã tạo Hợp Phì, Nhiễm Mẫn 2 hợp đi Lương Lượng

Mắt thấy Lương Sư Thái quát tháo, Nhiễm Mẫn giận dữ, ruổi ngựa về phía trước, đúng lúc này, chỉ nghe được Thành Đức trên thành lại vang lên đánh chuông thu binh tiếng, Lương Sư Thái cực kỳ không tình nguyện hướng về Nhiễm Mẫn cao giọng hô: "Các người thất phu, chờ ngày mai lại lấy các người mạng chó! "

Lương Sư Thái lĩnh binh vào thành sau, đem Tấn Thiết Áp Du Chùy hướng bên cạnh vừa để xuống, đi tới Viên Dận trước mặt, hết sức bất mãn hỏi: "Nghĩa phụ, hài nhi đã giết tướng địch sợ, đang định sát tướng lập công lúc, vì sao nghĩa phụ muốn đánh chuông thu binh? "

Viên Dận cười ha ha, hắn bùng một chén rượu lên đi tới Lương Sư Thái trước mặt, "Sư Thái đừng giận, tướng địch tuyệt không là đối thủ của người. Chỉ là Sư Thái liên bại Nhiễm Mẫn lưỡng viên Đại tướng, ta chỉ quân địch sử trá, dùng xa luân chiến, vì vậy tạm thời thu binh, đợi nghỉ ngơi sau, ngày mai tái chiến! "

"Nghĩa phụ nói cực phải! Lượng thụ giáo, ngày mai ta nhất định một lần hành động chém xuống Nhiễm Mẫn thất phu thủ cấp hiến cho nghĩa phụ! "

"Ha ha, hảo hảo hảo! Ta phải Sư Thái, thực sự Dận may mắn, Trọng thị may mắn! " Viên Dận vui vẻ vụn phần, lấy Lương Sư Thái càng càng thích.

"Nghĩa phụ quá khen, Lượng không dám kể công, đều là nghĩa phụ có phương pháp giáo dục, chỉ huy đương! " Lương Sư Thái hắc hắc nhếch miệng cười.

"Sư Thái quả nhiên là trẻ nhỏ dễ dạy! Chờ Sư Thái chém Nhiễm Mẫn, đại quân là được xua quân xuôi nam, trước thu hồi bị Nhiễm Mẫn đoạt đi quận huyện, lại giết hướng Hạ Bì, bắt sống Ngô Minh tiểu nhi! "

Tiếp lấy Viên Dận liền thêm dầu thêm mỡ đem Ngô Minh mang theo Viên Thuật đại quân trốn đi, lại phản công Viên Thuật sự tình ba hoa chích choè mà miêu tả một phen.

Nghe đến đó, Lương Sư Thái song quyền bỗng nhiên rất nhanh, đầu khớp xương "Ken két két " vang lên, "Ta thề giết Ngô Minh cái này vong ân phụ nghĩa đồ! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Lương Sư Thái cừ hận giá trị 9 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 93, cừ hận giá trị 9. "

Rỗng rỗng, những người kia cho cừ hận đáng giá? Không biết ai dạy rồi hắn -- một cái áo rỗng tương đương vai tuồng chức nghiệp hành vi thường ngày cùng chuyên nghiệp rèn luyện hàng ngày rồi.

"Hảo hảo hảo, chỉ cần có thể giết Ngô Minh, Sư Thái tiền đồ tất nhiên bùng sáng, đại chức tướng quân nhất định sẽ là Sư Thái. "

Phản Triết được cứu hồi trong trận, vội vã làm cho chữa bệnh quan khám và chữa bệnh một cái lần, dùng xong thuốc sau, Phản Triết liền nằm trướng nghỉ xả hơi. Lúc này, Nhiễm Mẫn cùng Trương Võ cùng đi hắn, Phản Triết giùng giàng muốn đứng dậy, nhưng là ngực lại là đau xót, hắn cắn răng không có gọi ra, "Mặt tướng không còn cách nào thì lễ, mời tướng quân thứ lỗi! Hôm nay trận đầu, mặt tướng liền chiết đại quân nhục khí, mời tướng quân trách phạt! "

Nhiễm Mẫn đi tới Phản Triết trước mặt, cười cười, "Phiền tướng quân niên kỷ còn nhẹ, ngày khác thành thì chưa chắc ở Lương Lượng phía dưới, người nào tâm đường thương, chó suy nghĩ nhiều, ngày mai ta liền lấy người kia thủ cấp, vì Phiền tướng quân báo thù! "

Đang ở Lương Sư Thái quát tháo đêm đó, Ngô Lập Nhân cuối cùng cũng bỏ vào Nhiễm Mẫn thư, hẳn rồi cuộc biết cái này Phàn Triết đầu Nhiễm Mẫn nguyên nhân, chỉ là hẳn không biết cái này Phàn Hoa là ai? Phàn Hoa, Phàn Hoa, phồn hoa như ba nghìn chày về hướng đông thủy, ta chỉ lấy một bầu yêu giải khai?

"Hệ thống, có thể hay không kiểm tra đo lường đến Phàn Hoa tứ duy thuộc tính. "

"Tích! Hệ thống tạm thời kiểm tra đo lường không đến nên nhân vật tin tức, mời túc chủ xác nhận tính mệnh tin tức có hay không có sai lầm. "

Ngô Lập Nhân vừa mới đem Phàn Hoa dâng lên thư từ cũng cho lực Vương Thủ Nhân một cái dưới, cái này phong Sách văn bị Vương Thủ Nhân cũng tốt tốt khen một phen, một nhân vật như vậy há có thể là hệ thống kiểm tra đo lường không tới? Nếu Phàn Hoa không phải tên thật, nếu như đoán không sai, nhất định là Phàn Lê Hoa dùng tên giả.

"Hệ thống, nếu như Phàn Hoa là Phàn Lê Hoa dùng tên giả, sao hay không kiểm tra đo lường đến Phàn Lê Hoa vị trí? "

"Tích! Hệ thống đã kiểm tra đo lường đến Phàn Lê Hoa hiện nay dùng tên giả vì Phàn Hoa, ở túc chủ trị dưới Hợp Phi xuất sĩ. "

Nghe được hệ thống khẳng định, Ngô Lập Nhân tâm tình thật tốt, tới quả nhiên là Phàn Lê Hoa tới, bất quá vì sao Phàn Lê Hoa biết từ Quế Dương thật xa chạy đến Hợp Phi, tuy là Nhiễm Mẫn trong thư nói đến Phàn gia gặp phải biến cố, đến cùng là dạng gì biến cố? Vì sao lại lựa chọn Nhiễm Mẫn?

Ngô Lập Nhân bách tư bất đắc kỳ giải, bất quá hẳn đã chuẩn bị đi tự mình thảo Viên, đến lúc đó sau thuận tiện trải qua Hợp Phi lúc sau, một cái Phàn Lê Hoa đến cùng tình huống gì.

Vốn đang nói trọng trấn Hợp Phi có muốn hay không lại xây dựng, Phàn Lê Hoa thứ nhất, liền trực tiếp thượng biểu hiện kế kiến tạo, tới mình nghĩ vẫn là quá đơn giản.

Ngày thứ hai, Nhiễm Mẫn đang muốn tập hợp đại quân đi trước Thành Đức dưới thành khiêu chiến, liền nghe được linh liên lạc trước tới báo tin: Lương Sư Thái đến đây trước trận khiêu chiến.

Nhiễm Mẫn không nói hai lời, bắt bắt đầu binh khí của mình, suất quân đi vào nghênh chiến Lương Sư Thái.

Lúc này, Lương Sư Thái đang ở trước trận chửi bậy lấy: "Nhiễm Mẫn thất phu, làm sao không phải dám đánh với ta một trận? "

Nhiễm Mẫn thôi động Chu Long mã, nhắm phía Lương Sư Thái, trong tay Song Nhận Mâu hướng về Lương Sư Thái chỉ một cái, cao giọng quát: "Nhiễm Mẫn ở chỗ này, Lương Lượng tiểu nhi, như vậy vội vã muốn chết, ta đây sẽ giúp đỡ ngươi! "

Lương Sư Thái nghe nói Nhiễm Mẫn rốt cục xuất trận, cười ha ha một tiếng, giục ngựa quơ song chùy cũng hướng về Nhiễm Mẫn vọt tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn kỹ năng Tuyệt Dừng phát động, vũ lực + 3, Kỳ Phong Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích vũ lực + 1, Chu Long mã vũ lực + 1, trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực đề thăng tới 109. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp phát động, đệ nhất hiệp Nhiễm Mẫn vũ lực - 2, trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực hạ xuống tới 107. Lương Sư Thái vũ khí Tấn Thiết Áp Du Chùy vũ lực + 1, trước mặt Lương Sư Thái vũ lực đề thăng tới 97. "

Nhiễm Mẫn hai tay vũ khí cùng nhau tấn công về phía Lương Sư Thái, lương thực không sợ hãi chút nào, song chùy phân biệt đều phát triển, phân biệt nghênh hướng Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích. Lương Sư Thái lòng tràn đầy cho rằng một cái dụng này, tất nhiên có thể đem Nhiễm Mẫn dao động cổ tay tê dại, nào nghĩ tới, "Keng! " một tiếng gầm, Lương Sư Thái phảng phất thấy được hai tay của mình có chút không bị khống chế run rẩy.

"A! ! ! " Lương Sư Thái hét lớn một tiếng, "Chịu chết đi! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp phát động, hiệp thứ hai Nhiễm Mẫn vũ lực - 4, trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực hạ xuống tới 105. "

Lương Sư Thái như thể nào chịu thua, hẳn cắn chặt răng, đem hết toàn lực, muốn sẽ cùng Nhiễm Mẫn liều mạng thể lực, Nhiễm Mẫn hồn nhiên không sợ, đôi vũ khí lần nữa nghênh hướng Lương Sư Thái, hai lần tinh khiết lực lượng giao phong, to lớn xông tới lực làm cho Lương Sư Thái lúc này khoe miệng đã chảy ra huyết.

Nhiễm Mẫn lấy Lương Sư Thái bộ dáng chật vật, cười ha ha một tiếng nói: "Lương Lượng thất phu, nhận biết ta Nhiễm Mẫn thủ đoạn rồi không? "

Lương Sư Thái cắn răng nghiêng lợi lấy Nhiễm Mẫn, trong mắt đầy áp ngọn lửa tức giận, hẳn lau mấp một cái vết máu, Tấn Thiết Áp Du Chùy hướng về Nhiễm Mẫn chỉ một cái nói: "Nhiễm Mẫn đừng vội can rờ, có dám tiếp ta đệ tam chùy? "

Nhiễm Mẫn cười ha ha một tiếng, bất tiết nhất cố nói rằng: "Chớ nói đệ tam chùy, dù cho ba mươi chùy ta cũng tiếp được rồi, chỉ là không biết ngươi cái này bọn chuột nhất còn có cơ hội hay không dùng đến! "

Lúc này, chỉ thấy Lương Sư Thái hét lớn một tiếng, trong miệng hô to: "Nhiễm Mẫn nhận lấy cái chết! "

Nhiễm Mẫn đang muốn sẽ cùng hắn so liều mạng một phen khí lực, làm cho hắn thua tâm phục khẩu phục, nhưng là làm cho Nhiễm Mẫn mở rộng tầm mắt là: Lương Sư Thái căn bản không có công qua đây! Hắn dĩ nhiên cao giọng hô, lại quay đầu ngựa lại hướng Thành Đức trong thành lui tới. Ngay cả

thủ thành Viên quân sĩ tốt cùng Nhiễm Mẫn tướng sĩ đều rôi rít tròn mắt há hốc mồm mà lấy Lương Sur Thái, trong lúc nhất thời khó có thể tiếp thu.

"Ha ha! Lương Lượng tiểu nhi, lần sau gặp được ngươi, tất nhiên lấy ngươi thủ cấp! "

Lương Sur Thái 2 hiệp liền bị Nhiễm Mẫn rung động thật sâu, hắn không dám sẽ cùng Nhiễm Mẫn tiếp tục đánh. Trở lại trong thành sau, Viên Dận vội vã đón, "Sur Thái, ngươi đã hoàn hảo? Vì sao chỉ chiến hai cái hiệp liền đã trở về? "

Lương Sur Thái đem chính mình run rẩy hai tay đưa ra ngoài, hướng Viên Dận nói rằng: "Nghĩa phụ, hài nhi không phải mới, không phải Nhiễm Mẫn đối thủ! Hài nhi tự biết không địch lại, vì vậy phản hồi, lại bàn bạc kỹ hơn. "

Viên Dận nào nghĩ tới Nhiễm Mẫn biết lợi hại như vậy, Lương Sur Thái dĩ nhiên có không thể ở Nhiễm Mẫn trên tay đi mấy hiệp, huống chi những người khác?

Đây là muốn hết a! Viên Dận nội tâm reo hò!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Lương Sur Thái thừa dịp lúc ban đêm tập doanh địch, Trương Văn Thăng trừ mưu phục kích

Lấy Viên Dận đáng vẻ lo lắng, Lương Sur Thái long hành hổ bộ mà đi tới, mười phần tự tin mà đối với Viên Dận nhẹ giọng nói: "Nghĩa phụ đừng có lo lắng! Cổ ngữ có nói: Bình ở tĩnh mà không ở số nhiều, đem ở mưu mà không ở dũng! Tuy là Nhiễm Mẫn không năng lực địch, nhưng là chúng ta có thể dùng trí. "

Viên Dận vừa nghe, không khỏi nhần thần sáng ngời, "Sur Thái có gì diệu kế? Mau mau nói tới! "

"Hôm nay Nhiễm Mẫn đại thắng, mà ta lại thụ thương, nếu là ta quân thừa dịp lúc ban đêm tập kích doanh trại địch, quân địch tất nhiên sẽ không phòng bị, có thể lấy được toàn thắng! "

Lương Sur Thái nói xong, Viên Dận do dự một chút, tập kích doanh trại địch loại chuyện như vậy, Viên Dận có chút không yên lòng, nhưng là Viên Dận cũng không thượng sách lui địch, cho nên cuối cùng hắn vẫn lựa chọn tin tưởng Lương Sur Thái lúc này đây.

"Sur Thái, đã như vậy, vậy theo như ngươi kế sách, ta với ngươi hai vạn đại quân, tối nay canh hai tạo phản, canh ba ra khỏi thành tập kích doanh trại địch. "

Lương Sur Thái trọng trọng gật đầu, trong lòng âm thầm nói rằng: Nhiễm Mẫn, đêm nay để ngươi biết, người nào mới biết cười đến cuối cùng.

Thời gian đã gần sát giữa mùa hạ, mà giữa mùa hạ ban đêm, thỉnh thoảng có gió nhẹ thổi qua, Nhiễm Mẫn đại quân đều lựa chọn ở bên ngoài trường thừa lương. Toàn bộ trong doanh trường có hầu tiếng, cũng có người nói nói mớ, còn có người phát sinh các loại thanh âm kỳ quái, hơn nữa xa xa còn có các loại hạ trùng ở ban đêm kêu to, cộng đồng hợp thành một khúc đặc biệt Thành Đức đêm.

Thành Đức đêm, không phải im ắng, Lương Sur Thái lúc này mang theo đại quân lặng lẽ tới gần Nhiễm Mẫn đại doanh, hắn xa xa hướng Nhiễm Mẫn trong đại doanh, ngoại trừ có mấy người canh gác người, còn lại người cũng đã nghỉ ngơi, mà mấy cái lính gác cũng rất giống đều đang ngủ gật. Lương Sur Thái mừng rỡ trong lòng, tay chỉ về phía trước, ý bảo đại quân bắt đầu tiến công.

Chỉ nghe Lương Sur Thái một tiếng hô to: "Xông lên a ", hai vạn Viên quân liền như thủy triều xông về Nhiễm Mẫn trong đại doanh, đội lính trường thương phía trước, cung nỏ tay nhao nhao hướng Nhiễm Mẫn doanh trường bắn ra hỏa tên, trong lúc nhất thời toàn bộ đại doanh nhao nhao lâm vào trong biển lửa.

Nhưng mà, mặc dù như vậy, Lương Sur Thái nhưng không nghe thấy Nhiễm Mẫn đại quân hoảng loạn tiếng, tiếng reo hò thậm chí tiếng kêu thảm thiết. Lúc này xông lên phía trước nhất tướng sĩ hồi báo: "Khởi bẩm sau tướng quân, quân địch doanh trại chỉ có chút thảo nhân hàng mã, cũng không một người. "

Lương Sur Thái thầm kêu một tiếng không tốt, tiếp lấy la lớn: "Trúng kế, mau bỏ đi! "

Mệnh lệnh còn không có truyền ra đi, liền phát hiện từ bốn phía truyền đến tiếng hò giết, "Giết a! Bắt sống Lương Sur Thái! "

Lúc này, chỉ thấy Nhiễm Mẫn từ nơi không xa giục ngựa mà đến, lấy không biết làm sao Lương Sur Thái, hần ha ha cười nói: "Lương Lượm thất phu, nhà của ta tham quân sớm đã đoán được ngươi biết thừa dịp lúc ban đêm tập kích doanh trại địch, quả nhiên không ngoài sở liệu, còn không mau thúc thủ chịu trói, còn đợi khi nào! "

Lương Sur Thái cực kỳ tức giận, thế nhưng hần nhưng không có can đảm sẽ cùng Nhiễm Mẫn đánh một trận, không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh đại quân nhanh lên lui lại. Nhưng là lúc này toàn bộ Viên quân lúc này dường như chìm sợ cảnh cong, trong bọn họ rất nhiều người đều là trải qua Khúc Đình Sơn chi chiến, tận mắt chứng kiến qua Nhiễm Mẫn dũng mãnh, lúc này lần nữa ở nơi này dạng một cái trong đêm khuya bị Nhiễm Mẫn vây quanh, rất nhiều người tâm lý lập tức liền hồng mắt, bỏ lại vũ khí, chung quanh chạy tán loạn đi. Lương Sur Thái lệnh cưỡng chế không được, mắt to quân thất bại thảm hại, hần thở dài một hơi, liền đánh ngựa cũng hướng Thành Đức bỏ chạy.

Mới vừa không có chạy bao xa, lại đến phía trước cách đó không xa lại có một đạo nhân mã ngăn cản ở phía trước, Lương Sur Thái tỉ mỉ nhìn lên, chính là Trương Vô.

"Vô sỉ tiểu nhi, dĩ nhiên trước giờ bày mai phục! Ăn ta một bữa! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sur Thái kỹ năng Tam Hợp phát động, Trương Vô vũ lực - 2, trước mặt Trương Vô vũ lực rơi chậm lại tới 87. Lương Sur Thái Tấn Thiết Yết Du Chùy vũ lực + 1, trước mặt Lương Sur Thái vũ lực đề thăng tới 97. "

Trương Vô nghe được Lương Sur Thái một câu nói này, hần không khỏi cười nói: "Ngươi cái này mắng phu, cái gì cũng không hiểu, còn dám học người tập kích doanh trại địch, thực sự không biết sống chết! Thương! "

Lương Sur Thái lúc này trên người bị thương, không thể dùng toàn lực, mặc dù như vậy hần một chùy này lại xác thực làm cho Trương Vô có chút ăn không tiêu, vũ khí trong tay thiếu chút nữa thì bị đánh bay, Trương Vô tự biết không năng lực địch, không thể làm gì khác hơn là chỉ huy đại quân đem Lương Sur Thái bao bọc vây quanh. Lương Sur Thái trong lòng lo nghĩ không ngớt, nếu như chờ đến Nhiễm Mẫn đuổi tới, hần tất nhiên không thể toàn thân trở ra. Trong tay hần đại chùy không ngừng tả hữu huy vũ, tuy là Nhiễm Mẫn thủ hạ tướng sĩ cũng không đỡ nổi, nhưng là Lương Sur Thái thể lực nhưng cũng tiêu hao rất lớn, trên người cũng có nhiều chỗ thụ thương.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một đạo nhân mã từ Thành Đức trong thành giết đi ra, reo hò từ Trương Vô đại quân sau công tới, như vậy vọt một cái, rốt cục đem Trương Vô vây quanh mờ ra, Lương Sur Thái nhân cơ hội xông tới. Chỉ chớp lát sau liền nghe được có người hô: "Sur Thái đi mau! "

Lương Sur Thái một, chính là Viên Dận. Thì ra Lương Sur Thái ra khỏi thành tập kích doanh trại địch sau đó, Viên Dận liền thời khắc chú ý trong chiến trường động tĩnh, đương đến Lương Sur Thái bị vây sau, hần mới ý thức được đã xảy ra chuyện, liền suất quân ra khỏi thành, cái này mới đem Lương Sur Thái cứu trở về.

Một trận chiến này, Lương Sur Thái lĩnh hai vạn đại quân, chiết sập sĩ một vạn, Viên Dận xanh mặt lấy Lương Sur Thái. Lương Sur Thái cuồng quát quỷ xuống thỉnh tội nói: "Lượm vô ý trúng quân địch gian kế, hao binh tổn tướng, mời nghĩa phụ trách phạt! "

Liên tục thất bại, làm cho Viên Dận triệt để mất kiên trì, hần hướng về phía Lương Sur Thái rống to: "Chính là giết ngươi, là có thể đổi về ta đây gần mười ngàn đại quân sao? Ngươi liệu địch không rõ, trúng mai phục, nguyên bản nên chém. Nể tình ngươi một phen trung tâm, liền tạm thời không làm nghiêm phạt. Ta tự nhiên tấu Biểu cùng bệ hạ, đem lần này đại chiến tình huống một nhất thuyết minh. Đến lúc đó sau, bệ hạ nếu là có cái gì nghiêm phạt, đừng trách nghĩa phụ vô lực giúp ngươi. "

Lương Sur Thái thở dài một hơi nói: "Đa tạ nghĩa phụ, đến lúc đó sau nếu như bệ hạ có bất kỳ trừng phạt nào, tự có Lượm một mình gánh chịu, mời nghĩa phụ không cần quai niệm. "

Viên Dận lắc đầu, lại phát phát tay, "Ngươi trước xuống nghỉ ngơi đi! Chỉ sợ cái này Thành Đức là không thủ được rồi, chúng ta hay là muốn sớm tính toán mới tốt! "

Nhiễm Mẫn đại doanh.

Trải qua hơn một giờ chiến đấu kịch liệt, đánh chết hơn ba ngàn người, còn có hơn ba ngàn người là nghe được Nhiễm Mẫn tên sau, chủ động bỏ vũ khí xuống đầu hàng. Thu thập xong hỗn loạn doanh trường sau đó, Trương Vô đi tới Nhiễm Mẫn trước mặt, "Thuộc hạ không thể đem Lương Lượm bắt được, mời tướng quân trách phạt! "

"Văn Thăng đừng có như vậy trách móc nặng nề chính mình! Ta cho rằng Lương Lượm cùng Viên Dận tất nhiên không dám ở cùng ta đánh nhau chính diện, cho nên nhất định chỉ biết theo thành khẩn thủ, không nghĩ tới Lương Lượm tiểu nhi dám ra khỏi thành tập kích doanh trại địch, ít nhiều Văn Thăng liệu địch tính toán trước, để cho ta quân chuẩn bị sớm, mới không đến mức thất bại thảm hại, Văn Thăng có công không qua, Lương Lượm cùng Viên Dận sớm muộn gì tất bị bắt, không cần nóng lòng nhất thời. "

Trương Vô gạt đầu, lúc này chỉ thấy hần bỗng nhiên chân mày nhíu chặt, Nhiễm Mẫn biết Trương Vô nhất định là muốn suy nghĩ gì chuyện trọng yếu, liền không có quấy rầy hần.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Vô kỹ năng Văn Thăng phát động, trí lực + 5, vũ lực - 10, trước mặt Trương Vô trí lực đề thăng tới 97, vũ lực rơi chậm lại tới 79. "

Qua một hồi lâu, Trương Vô trối chặt chân mày mới chậm rãi nói lòng, cả người đều giống như dễ dàng hơn. "Tướng quân uy danh sớm đã làm cho Viên Thuật đại quân trái tim băng giá, sau trận chiến này, sợ là Viên Dận đại quân sĩ khí thấp hơn, bình không chiến tâm, đem không chiến ý; mà Quách đồ đốc từ Phù Ly tiến quân, trải qua Âm Lăng, lúc này nói vậy đã tiến sát tây Khúc Dương. Tây Khúc Dương nếu phá, đại quân có thể trực tiếp tiến quân Thọ

Xuân. Đến lúc đó, Viên Thuật nhất định không dám lại chia binh gần nhau, cố thuộc hạ liệu định, ít ngày nữa Viên Dận nhất định sẽ triệt binh biết Thọ Xuân. Nếu như tướng quân lấy thủ hạ Thiết Huyết kỳ binh truy kích, tất lấy được toàn thắng. "

Nghe xong Trương Võ chỉ nói, Nhiệm Mẫn tâm tình thật tốt, "Văn Thăng nói như vậy, thực sự cao minh! Vậy y kế hành sự, Văn Thăng lĩnh chủ lực ở chỗ này đóng quân, ta lĩnh kỳ binh đi đường vòng Thành Đức đi đến Thọ Xuân trên đường, cầm sào chờ nước. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Tần Chiêu Vô Song bắt Trương Huân, Nhiệm Mẫn Thần Kỳ đánh Viên Dận

Tây Khúc Dương.

Viên Thuật đại tướng quân Trương Huân lúc này đang suất ba chục ngàn đại quân ở chỗ này đóng quân, mà hấn đối mặt, là sở hữu hai vạn Thiết Huyết Quân Quách Khản. Tuy là Quách Khản thủ hạ không có giống Nhiệm Mẫn như vậy nghịch thiên tồn tại tuyệt thế dũng tướng, nhưng là từ Phù Ly đến Âm Lăng rồi đến Tây Khúc Dương, Quách Khản linh hoạt đa dạng chiến đấu thủ đoạn đã đem Trương Huân đánh thần hồn nát thần tính, hấn cùng thủ hạ chính là binh mã chỉ dám trốn Tây Khúc Dương, khản thủ không ra.

Mà lúc này Tần Chiêu vãng mệnh từ Phù Ly xuất phát, liên tục đánh hạ Nghĩa Thành, Đương Đồ các huyện, từ khác một bên trực tiếp tới gần Tây Khúc Dương, rất có đem Tây Khúc Dương bên trong huyện thành Trương Huân ba chục ngàn đại quân một lần hành động tiêu diệt tư thế.

Trương Huân nghe được thám tử báo lại, trong lòng bỗng nhiên cả kinh, hấn cũng biết Viên Thuật vương triều đã sắp bị diệt tới nơi, nhưng là, từ vừa mới bắt đầu theo Viên Thuật sau, hấn sẽ không muốn trở lại từ đầu. Mà lúc này, Quách Khản cùng Tần Chiêu hành động, làm cho hấn thấy phải tùy thời mình cũng muốn rơi vào chỗ vạn kiếp bất phục.

"Truyền lệnh, đại quân suốt đêm đột phá vòng vây, phản hồi Thọ Xuân! "

Thâm tư thực lực về sau, Trương Huân rốt cục làm quyết định này, hấn sờ sờ lỗ tai của mình, oán hận nói rằng: "Thực sự là khinh người quá đáng! "

"Ngô Minh tiểu nhi, ngươi khinh người quá đáng! "

Đang ở Thọ Xuân Viên Thuật, lúc này đã ở vắng Ngô Lập Nhân, hấn biết rõ, đây hết thấy tất cả, đều là bởi vì Ngô Lập Nhân. Mà ở năm đó, hấn bởi vì trong chốc lát dễ tin Ngô Lập Nhân lời nói thu ngọc tỷ, hay bởi vì Ngô Lập Nhân âm thầm bố trí, làm vị hoàng đế này, rốt cục đem chính mình đẩy tới nơi đầu sóng ngọn gió trên. Từ nay về sau, tình huống của hấn mỗi ngày bình phục dưới, mà Ngô Lập Nhân lại bởi vì mình mà danh vọng càng ngày càng cao.

"Thì ra đây hết thấy hết thấy đều là Ngô Minh bọn chuột nhắt kế hoạch tốt, trầm thật hận, vì sao trước đây không có giết hấn đi! "

Viên Thuật cắn răng nghiêng lợi vắng Ngô Lập Nhân, bỗng nhiên hấn lại nghĩ tới năm đó bị hấn giết rơi Viên Tổ Viên Sùng Hoán, tại sao mình muốn giết Viên Sùng Hoán? Bây giờ suy nghĩ một chút, Viên Thuật mình cũng có chút mặc danh kỳ diệu. Nếu Viên Sùng Hoán bây giờ còn đang, có thể hay không tình huống liền hoàn toàn bất đồng?

Bình bại nghĩ lương tướng, quốc nạn nghĩ trung thần. Ngay lúc đó Viên Thuật, thủ hạ binh nhiều tướng mạnh, nơi nào sẽ nghĩ đến có ngày hôm nay trình độ như vậy. Vừa mới xưng đế chính hấn, làm cho thiên hạ chư hầu không người dám cùng hấn đơn độc gọi nhịp, ngoại trừ Ngô Lập Nhân.

"Người đến, truyền chỉ làm cho đại Tư Mã cùng đại tướng quân mau mau đều lui hồi Thọ Xuân! "

Lúc này, Viên Thuật bên người một người, lấy Viên Thuật ưu sầu đáng đáp, không khỏi thở dài một hơi, đi lên trước nói rằng: "Phụ hoàng, trời không tuyệt đường người, hà tất như vậy lo lắng. "

Viên Thuật nhu liễu nhu đầu của mình, cười ha ha, hấn đột nhiên cảm giác được những lời này cũng có chỗ thích hợp -- e rằng đến rồi vô lộ khả tẩu lúc, liền không có gì phiền não rồi.

Đêm gần canh ba, Trương Huân đã đem thủ hạ tướng sĩ tập kết hoàn tất, hấn hơi chút làm một phen động viên, mà ở như vậy lúc sau, hấn cho dù không phải làm cái gì động viên, cái này ba chục ngàn đại quân cũng đã là không kịp chờ đợi muốn rời đi Tây Khúc Dương rồi. Đối mặt với như vậy không có phần thắng chút nào đối thủ, trong lòng của bọn họ chỉ có một ý tưởng: Chạy càng nhanh càng tốt, càng xa càng tốt.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Huân kỹ năng Khi Lăng phát động, Trương Huân trụ cột trí lực 82, Quách Khản trụ cột trí lực 93, Trương Huân trí

lực - 4, trước mặt Trương Huân trí lực rơi chậm lại tới 78 "

Ngô Lập Nhân hiểu ý cười, cái này Trương Huân chính là tìm đường chết điển hình, nếu là đụng phải Tạ Hối như vậy, bị hấn áp chế, nếu là đụng phải cao trí khôn, mình thì bị áp chế gắt gao.

Tây Khúc Dương rời Thọ Xuân không phải hơn một trăm trong, nếu như hành quân gấp, một ngày một đêm liền không sai biệt lắm có thể đến, lúc này tất cả mọi người dốc hết sức, nghỉ ngơi về phía trước. Tuy là trở lại Thọ Xuân không có nghĩa là liền nào toàn, thế nhưng tổng sẽ cảm thấy đó là một cái dựa vào.

Vì không làm cho Quách Khản chú ý của, Trương Huân hạ lệnh đại quân người người ngấm tẩm sờ soạn mà đi, đại quân ly khai Tây Khúc Dương không đến nửa canh giờ, được rồi mười dặm, bỗng nhiên chỉ thấy bốn phía hỏa quang chọi nổi lên, ngay sau đó huyên nào tiếng reo hò từ bốn phương tám hướng truyền tới.

"Giết a! Bắt sống Trương Huân! "

"Nghỉ phải đi Trương Huân tiểu nhi! "

"Bắt sống Trương Huân giả thường thiên kim, quan tắng ba cấp! "

Trương Huân tức giận hàm răng ngứa, hấn hét lớn một tiếng, "Các huynh đệ, Quách Khản khinh người quá đáng, cùng bọn họ liều mạng a! "

Nhưng mà một tiếng hô to sau đó, người hưởng ứng lại lác đác không có mấy, còn dư lại đều ở thất kinh mà chạy tán loạn khắp nơi lấy, Trương Huân giận dữ, rút bội kiếm ra, "Xuy " một tiếng, đâm về phía một cái đang chạy thực mạng Viên quân.

"Có nữa không nghe quân lệnh giả, giết không tha! "

Nguyên tưởng rằng đại quân như thế nào đi nữa sợ hãi, tại chính mình dưới sự uy áp, cũng không dám lộn xộn nữa; nhưng là hấn đã giết phía sau một người, làm cho bên người rất nhiều người nhao nhao đều rời hấn mà đi, thù hạ chính là giáo úy quan quân căn bản là không có cách khống chế, thậm chí có chút trung táng quan tướng cũng theo chung quanh trốn chạy.

Trương Huân bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là lùi lại mà cầu việc khác, dẫn bộ phận thân tín, ủng cùng với chính mình hướng Thọ Xuân phương hướng bỏ chạy.

Rốt cục suất bộ giết ra Quách Khản vây quanh, thu nạp tàn quân ước chừng vạn người, đang muốn thở dài một tiếng, cảm khái một phen, lại phát hiện bốn phía lần nữa truyền đến tiếng kêu.

Lúc này Viên quân phảng phất dường như chim sợ cành cong, mờ mịt đệ lấy xông tới đại quân.

"Vô Song Vô Song, thiên hạ Vô Song! Giết a! "

Đều nhịp hò hét rung động Viên quân yếu ớt tâm lý, đây chính là Tàn Chiêu suất lĩnh Vô Song đại quân.

"Trương Huân tiểu nhi, còn không thúc thủ chịu trói còn đợi khi nào! "

Tàn Chiêu cười ha ha một tiếng, trường thương hướng về Trương Huân chỉ một cái, Trương Huân nộ từ đó tới, "Khinh người quá đáng, cùng bọn họ liều mạng! "

Trương Huân hét lớn một tiếng, dẫn đầu xông về Tàn Chiêu. Tàn Chiêu cười ha ha một tiếng, trong tay Tiêu Dao Đẳng Thần Thương đón lấy Trương Huân liền xông ra ngoài.

Tàn Chiêu tay mất lạnh lẽ, một thương đâm về phía Trương Huân bội kiếm, Trương Huân như thế nào là Tàn Chiêu đối thủ, chỉ một chút, trường kiếm liền không cầm nổi, bị Tàn Chiêu một cái đánh bay. Trương Huân kinh hãi, liền muốn quay đầu đi liền, Tàn Chiêu như thế nào chịu bỏ, hai chân thúc vào bụng ngựa, hướng về Trương Huân đuổi theo. Tàn Chiêu mắt thấy liền phải đuổi tới, một thương đi phía trước đâm một cái, Trương Huân lóc lên, Tàn Chiêu thương thế vừa chuyển, cán thương xuống phía dưới đưa ngang một cái, trực tiếp chụp được Trương Huân.

Trương Huân bị đau, toàn bộ từ trên ngựa lộn xuống, Tàn Chiêu một thương liền để ở Trương Huân ngực, cười ha ha một tiếng nói: "Người còn chạy trốn nơi đâu! Người đến, trói lại! "

Trương Huân bị bắt sống sau, còn lại tàn quân có đang lẩn trốn, có cũng đã đành hoảng bỏ vũ khí xuống, tất cả đều đầu hàng.

Mà Thành Đức Viên Dận, khi nhận được Viên Thuật ý chỉ sau, liền ở đêm đó dẫn người từ Thành Đức Đông Môn lặng lẽ rời đi. Vì mê hoặc Nhiễm Mẫn, hấn lưu lại hai ngàn nhân mã canh giữ ở Thành Đức.

Làm Viên Dận cùng Lương Sư Thái được rồi không bao lâu, chợt nghe từng đợt tiếng vó ngựa từ xa tiến lại truyền đến, hù được Viên Dận lập tức không biết làm sao.

"Nghĩa phụ không cần lo lắng, Nhiễm Mẫn dưới trướng kỵ binh bắt quá hơn ngàn người, bọn họ nếu là dám tới, nhất định phải để cho bọn họ có đến mà không có về! "

Viên Dận nghe được Lương Sur Thái khuyên giải an ủi cuối cùng cũng hơi chút định liệu định tâm, đồng thời phân phó đại quân tăng tốc đi tới.

Làm tiếng vó ngựa từng bước đuổi theo, liền nghe được hàng loạt tiếng kêu truyền tới. Lương Sur Thái giận dữ, "Nghĩa phụ trước tạm đi, để hài nhi tới đoạn hậu! "

Viên Dận gật đầu, thầm nghĩ: Thời khắc mấu chốt, cái này nghĩa tử vẫn là rất dùng được. "Sur Thái nhất thiết phải! Không cần cùng quân địch vô cùng vướng víu! "

Lương Sur Thái lĩnh mười ngàn đại quân, đón lấy truy binh đi.

Truy binh tự nhiên là Nhiệm Mẫn dưới quyền Thiết Huyết Thần Kỵ, nhân số tự nhiên dường như Lương Sur Thái theo như lời, chỉ có chính là một nghìn kỵ. Lấy từ xa đến gần Nhiệm Mẫn đại quân, Lương Sur Thái cười lạnh một tiếng: "Nhiệm Mẫn thất phu, chính là một nghìn kỵ binh, cũng dám can rồ! Các huynh đệ, giết sạch bọn họ! "

Nhiệm Mẫn từng bước xuất hiện ở ánh mắt của mọi người trung, mà dưới quyền Thiết Huyết Thần Kỵ từng cái trường thương nơi tay, cùng nhau xung phong chấn động, làm cho Lương Sur Thái dưới quyền Viên quân không khỏi đều có một tia sợ hãi.

Lương Sur Thái dẫn đầu liền xông ra ngoài, lúc này, dưới tay hãn Viên quân mới bắt đầu theo liền xông ra ngoài.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thiết Huyết Thần Kỵ binh chủng kỹ năng Thần Kỵ phát động, trước mặt Thiết Huyết Thần Kỵ nhân số một nghìn, hết thấy Thiết Huyết Thần Kỵ trước mặt vũ lực 4 "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiệm Mẫn binh chủng kỹ năng Thiết Huyết Thần Hồn phát động, trước mặt Nhiệm Mẫn chỉ huy 2, vũ lực 2, kiểm tra đo lường đến trước mặt Nhiệm Mẫn dưới trướng chỉ có Thiết Huyết Thần Kỵ, hết thấy Thiết Huyết Thần Kỵ vũ lực 4, sĩ khí vang dội. Trước mặt Nhiệm Mẫn chỉ huy đề thăng tới 86, Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích vũ lực 1, Chu Long mã vũ lực 1, trước mặt Nhiệm Mẫn vũ lực đề thăng tới 108"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 222: Thiết Huyết Thần Kỵ sinh uy, mê chi Lê Hoa nổi loạn

"Ta đi! Nhiệm thiên vương cái này kỵ binh là muốn nghịch thiên a! "

Ngô Lập Nhân nghe thế hai tiếng nêu lên, không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh, trực tiếp làm cho thiết kỵ Thần Kỵ hết thấy vũ lực 8, đồng thời sĩ khí ngất cao hiệu quả, một ngàn người này kỵ binh, đơn giản là tinh nhuệ tinh nhuệ, kỵ binh trong xe tăng a! Hơn nữa Nhiệm Mẫn xung phong lúc liền có 108 vũ lực của, đơn giản là thần can giết thần Phật ngăn cản giết Phật, cái này Lương Sur Thái đơn giản là chính mình hoa ngược!

Lấy Nhiệm Mẫn suất quân tự mình hướng về đại quân xung phong mà đến, Lương Sur Thái lại một lần nữa lựa chọn cẩn thận lui lại. Viên quân dưới sự chỉ huy của hãn nhao nhao "Không sợ hãi chút nào " mà nghênh hướng Thiết Huyết Thần Kỵ, mà hãn chỉ là ở phía sau lớn tiếng reo hò, chỉ huy đại quân đem Thiết Huyết Thần Kỵ nhao nhao vây quanh. Nhưng mà hãn lại đánh giá cao thủ hạ mình tướng sĩ đích sĩ khí, đánh giá thấp Nhiệm Mẫn thủ hạ kỵ binh sức chiến đấu.

Một lần nhất tề xung phong, làm cho Lương Sur Thái thủ hạ chính là tướng sĩ từ thương hơn ngàn người, một cái Thiết Huyết Thần Kỵ đồng thời chống lại vài cái Viên binh đều hoàn toàn không có vấn đề. Viên quân tướng sĩ nơi nào thấy qua hung mãnh như vậy kỵ binh, hơn nữa Nhiệm Mẫn uy danh, Viên quân tướng sĩ trong nháy mắt liền mất đi lần nữa dũng khí chiến đấu.

"Phé vật, lên cho ta! Binh lực chúng ta là bọn hãn thập bội, sợ cái gì, lên cho ta! Dám có người thối lui, đừng trách bản tướng quân này đòi đại chuy vô tình! "

Ở Lương Sur Thái dưới sự uy áp, Viên quân bị ép lần nữa dùng lấy nhục thể của mình đi ngăn khuất như mãnh thú vậy kỵ binh trước người, nhưng là bọn họ đúng là không hề ý chí chiến đấu, dù cho bị buộc tiến lên, nhưng là Nhiệm Mẫn Thiết Huyết Thần Kỵ lần nữa xung phong dưới, lại là gần ngàn người chết thảm, điều này làm cho còn dư lại Viên quân nhao nhao tan tác như chim muông, lại cũng không quân Lương Sur Thái mệnh lệnh.

Lương Sur Thái làm sao cũng không nghĩ tới biết là kết quả như vậy: Nhiệm Mẫn dùng mãnh hãn tự nhiên biết, hãn làm sao cũng thật không ngờ, Nhiệm Mẫn dưới quyền chỉ kỵ binh này thật không ngờ thế không thể đỡ. Lúc này hãn có một loại sâu đậm cảm giác vô lực, trên tay một đôi đại thiết chùy phang phát cũng vô lực lại cảm lên.

"Tướng quân, mau bỏ đi a !! Chúng ta không phải là đối thủ, thế nhưng trở lại Thọ Xuân, địch quân kỵ binh liền lại cũng không được tác dụng! "

Những lời này làm cho Lương Sư Thái nhận tình sáng lên, phảng phất lại đến hy vọng thông thường, hấn giục ngựa quay đầu đi liền, lại cũng không đi quân này vẫn còn ở trong trận giống như con ruồi không đầu thông thường xông loạn đi loạn tướng sĩ.

Tuy là Viên quân không hề năng lực chống cự, trải qua mấy vòng xung phong liều chết, mỗi người giết tất cả vài người, nhưng là còn dư lại nhưng cũng cản ở trên đường, làm cho Nhiệm Mẫn cùng dưới trướng đại quân không thể toàn lực đuổi kịp Lương Sư Thái cùng Viên Dận. Các loại rốt cục giết tàn hết thảy Viên quân, Nhiệm Mẫn còn muốn truy kích lúc, lại phát hiện Lương Sư Thái cùng Viên Dận sớm đã chạy không thấy tăm hơi. Lại tăng thêm đã sắp đến Thọ Xuân, Nhiệm Mẫn liền không có lại đuổi tiếp.

Một trận chiến này, Thiết Huyết Thần Kỵ tổn thất hơn mười kỵ, mà chém giết Viên quân tướng gần bốn, năm ngàn người, còn dư lại cuối cùng đều chạy trốn tứ phía. Lương Sư Thái mang theo huy nhất vài tên người hầu cận đuổi kịp Viên Dận sau, ở Viên Dận như đao vậy dưới ánh mắt, cúi đầu không nói.

"Người không phải nói quân địch chỉ có ngàn kỵ mã? Vì sao ta mười ngàn đại quân biết toàn quân bị diệt? Cái này mới bao lâu? Chính là một vạn con thảo nhân, bọn họ thời gian dài như vậy cũng chặt không xong! Lương Lương, người đến cùng có mấy cái đầu! "

Lương Sư Thái chợt dạ rồi Viên Dận, nhát gan nói rằng: "Nghĩa. . . Đại Tư Mã thứ tội! Mạt tướng, mạt tướng chỉ có một cái đầu, chỉ là Nhiệm Mẫn đại quân thật sự là có thể lấy một chọi mười, không phải, lấy một chống năm mười, bây giờ sĩ khí quân ta thấp mị, đều không chiến tâm, cho nên, cho nên mới phải như vậy. Lúc này không phải hỏi tội lúc, sợ rằng lại trễ một chút, Nhiệm Mẫn sắp đuổi kịp rồi. "

Viên Dận lại trừng Lương Sư Thái liếc mắt, điều khiển mã hướng về Thọ Xuân đi.

Các loại Nhiệm Mẫn trở lại Thành Đức lúc, lại phát hiện Trương Võ đã sớm phá khai rồi vô chủ đem phòng thủ Thành Đức. Thì ra Thành Đức quân coi giữ mất thấy Viên Dận đem chính mình cái này hai ngàn người buông tha, liền ở Viên Dận ly khai không bao lâu, bọn họ liền mỗi người thương lượng một phen, cuối cùng mở rộng ra thành môn, thả Trương Võ vào thành, đầu hàng Trương Võ.

"Văn Thăng liệu trước tiên cơ, lại lấy được này đại thắng, thật là làm Mẫn bội phục! "

Nhiệm Mẫn vào thành sau, liền tìm được Trương Võ, thập phần vui vẻ mà cùng Trương Võ nói rằng.

"Tướng quân quá khen, nếu không phải tướng quân dũng mãnh, chi này Thiết Huyết kỵ binh lại là tình nguyện như vậy thiện chiến, thuộc hạ cũng không dám làm cho tướng quân lấy chính là ngàn người đi vào phục kích. "

Nhiệm Mẫn rồi phía sau mình Thiết Huyết kỵ binh, lớn tiếng nói: "Các người nghe được không? Các người là chân chánh uy vũ chi sư, thường thắng chi sư! Công tất lấy, chiến tất thắng! Ta Nhiệm Mẫn, lấy các người làm vinh! "

Chi này ngàn người kỵ binh sau khi nghe xong, nhất thời cùng kêu lên quát: "Tất thắng, tất thắng, tất thắng! "

Khí thế như hồng, thanh thế rung trời!

Nhiệm Mẫn lệnh đại quân tạm thời ở Thành Đức nghỉ ngơi và hồi phục, mà mình thì viết xong Biểu Chương, đăng báo cho Ngô Lập Nhân, nói rõ ràng tỉ mỉ rồi trận chiến này tiền căn hậu quả, đem Trương Võ công lao cùng Thiết Huyết Thần Kỵ dũng mãnh đều cùng nhau tán dương một phen. Cuối cùng liền chờ đợi Ngô Lập Nhân mệnh lệnh, khởi xướng đối với Thọ Xuân cuối cùng tiến công. Mà lúc này Ngô Lập Nhân cũng lĩnh mình Thần Uy Quân đoàn đi tới Hợp Phi, tự nhiên Ngô Lập Nhân cũng đối hiện tại lời hứa của mình, hấn mang theo Điều Thuyền cùng nhau. Tuy là Vương Thủ Nhân vẫn là phản đối chủ mưu cái này lúc sau đi tiền tuyến, thế nhưng bây giờ Viên Thuật đã sắp bị diệt tới nơi, Ngô Lập Nhân cũng không lo lắng biết có nguy hiểm gì. Đi theo tướng lĩnh có Triệu Vân, Tướng Tướng cùng Hoa Vinh, Ngô Lập Nhân đi tới Hợp Phi chuyện thứ nhất, liền đem dùng tên giả vì Phàn Hoa Phàn Lê Hoa gọi đến vừa thấy.

Phàn Hoa lúc này ăn mặc quan phòng thủ phục, anh tuấn tiêu sái đi đến, sau khi đi vào hướng về phía Ngô Lập Nhân hành lễ bái nói: "Thuộc hạ Phàn Hoa bái kiến chủ công! "

Ngô Lập Nhân gật đầu cười, đi tới Phàn Hoa bên cạnh, đỡ hấn lên thân, "Phàn tiên sinh mau mau miễn lễ, Nhiệm tướng quân đem người viết sách luận cho ta cùng quân sư rồi, quân sư đem Phàn tiên sinh bản này sách luận xác thực khen ngợi tốt một phen. Phàn tiên sinh đại tài, ở Hợp Phi đợi, có hay không có chút đại tài tiểu dụng? "

Phàn Hoa vừa nghe, liền vội vàng nói: "Chủ công lời ấy sai rồi! Hợp Phi trọng yếu, Hoa đã nói rõ, mà kiến tạo Hợp Phi, không phải Hoa không thể, vì vậy có thuộc hạ này chính là nhân tài kỳ dụng, cũng không đại tài tiểu dụng nói đến. "

Ngô Lập Nhân nghe Phàn Hoa giải thích, không khỏi lắc đầu, tuy là hấn không biết Phàn Lê Hoa vì sao nhất định phải ở nơi này, thế nhưng hấn biết Phàn Lê Hoa nói như vậy tuyệt đối là giả.

"Hệ thống kiểm tra đo lường dưới Phàn Lê Hoa tứ duy thuộc tính cùng năng gần nhất trọng phải trải qua. "

Mặc kệ Phàn Lê Hoa nói cái gì, Ngô Lập Nhân đều sẽ chọn tin tưởng hệ thống kiểm tra nội dung, rốt cuộc là tình huống gì, hệ thống chỉ cần một kiểm tra đo lường là được rồi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Phàn Lê Hoa tứ duy thuộc tính vì vũ lực 95, chỉ huy 97, trí lực 89, chính trị 76 tích! Xin lỗi, hệ thống không có quyền kiểm tra đo lường đến triệu hoán nhân vật trồng vào thân phận sau từng trải, mời tức chủ biết! "

Ngạc! Ngô Lập Nhân lúc này sau mới nhớ tới, trước đây kiểm tra đo lường Thích Kế Quang từng trải, cũng là bởi vì những kinh nghiệm kia là trồng vào thân phận trong quá trình bị tự hệ thống tăng thêm hoặc là sáng tạo, mà bây giờ, Phàn Lê Hoa trồng vào thân phận sau đó, liền trở lại Quế Dương Quận Phàn gia, khoảng thời gian này từng trải không ở hệ thống cũng biết trong phạm vi.

Ngô Lập Nhân nhướn mày, lo nghĩ, liền nảy ra ý hay -- người đã không thành thật nói, ta liền trực tiếp nói toạc con gái của người thân cùng tên thật họ, đến lúc đó sau người biết làm cùng phản ứng, lại biết giải thích như thế nào.

Ngô Lập Nhân cười hỏi: "Phản tiên sinh, có đôi lời ta không biết có nên hỏi hay không. "

Phàn Lê Hoa có chút không hiểu lấy Ngô Lập Nhân, "Chủ công yêu cầu, Hoa nếu có điều biết, chắc chắn tri vô bất ngôn ngôn vô bất tẩn. "

"Tốt! Như vậy liền tốt. Phàn Lê Hoa, người có biết tội của người không! "

Lời vừa nói ra, Phàn Lê Hoa trong mắt tràn đầy kinh ngạc cùng không hiểu, nàng thậm chí quên mất Ngô Lập Nhân ở gọi mình, chỉ là trong đầu đang muốn vì cái gì Ngô Lập Nhân biết biết mình tên, nếu biết mình tên, vậy nhất định biết thân con gái của mình.

"Chẳng lẽ Quế Dương Thái Thú chết tin tức đã truyền đến Ngô Lập Nhân trong tai, mà Tôn Sách lại để cho Ngô Lập Nhân bắt lấy chính mình đi về hỏi tội? Nhất định là như vậy, nếu không Ngô Minh sẽ không thứ nhất liền đối với ta hung sư vấn tội. "

Ngô Lập Nhân tự nhiên không biết Phàn Lê Hoa suy nghĩ cái gì, chỉ cảm thấy Phàn Lê Hoa là bị mình đột nhiên đặt câu hỏi mà hù được.

"Nếu Ngô công hết thấy đều đã biết, vậy còn hỏi ta làm cái gì. "

Lúc này, bỗng nhiên chỉ thấy Phàn Lê Hoa chợt nhảy lên, không biết từ nơi này lấy ra một ngọn phi đao, hướng về phía Ngô Lập Nhân liền vọt tới.

P/s: Thiện tại, không tìm đường chết thì sẽ không phải chết nha Lập Nhân huynh :)))

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223: cân nhắc Bất Nhượng mang Ngô Minh, Điều Thuyền khuyên can nạp Lê Hoa

Ngô Lập Nhân kinh hãi, hẳn không biết Phàn Lê Hoa muốn làm gì.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Phàn Lê Hoa kỹ năng Bất Nhượng phát động -- cân nhắc không nhượng đáng tu mi, bên ngoài đánh với nam tính đối thủ lúc, vũ lực + 4, trước mặt Phàn Lê Hoa vũ lực để thắng tới 99. "

Ngô Lập Nhân nơi nào nghĩ đến Phàn Lê Hoa bỗng nhiên đối với mình nổi loạn, né tránh không kịp, đã bị Phàn Lê Hoa dùng dao găm để ở rồi cổ của mình.

"Phàn Lê Hoa, người muốn làm gì! "

Ngô Lập Nhân tuy là lúc này trong lòng sợ hãi không ngớt, nhưng là hẳn biết Phàn Lê Hoa làm như vậy chắc chắn lý do của nàng, theo như Phàn Lê Hoa tính cách, sẽ không làm chuyện như vậy mới là, cho nên hẳn vẫn lấy dũng khí nổi giận Phàn Lê Hoa một tiếng.

"Ngô công thân ở lưỡi dao trên mà mặt không đổi sắc, thật sự là làm người ta kính nể! Chỉ bất quá Ngô công muốn đem dân nữ giao cho Tôn Sách, cái này tuyệt đối không thể có thể! "

Ngô Lập Nhân lúc này mới minh bạch Phàn Lê Hoa ý tứ, nguyên lai là Phàn Lê Hoa đắc tội Tôn Sách, cho nên hẳn mới trốn đến nơi đây, mà chính mình vừa mới gạt Phàn Lê Hoa lời nói, lại bị Phàn Lê Hoa hiểu lầm.

"Phàn Lê Hoa, người hiểu lầm. Ta cũng không biết người và Tôn Bá Phù ân oán, chứ không phải là Tôn Bá Phù trên Phàn cô nương khuôn mặt đẹp mới muốn nạp Phàn cô nương làm thiếp, mà Phàn cô nương không muốn, cái này mới lưu vong đến tận đây? "

Phàn Lê Hoa căm tức nhìn Ngô Lập Nhân, "Không nghĩ tới Ngô công như vậy nhân nghĩa người dĩ nhiên sẽ như thế hoa ngôn xảo ngữ. Nếu như Ngô công không biết tình hình thực tế, tại sao lại biết dân nữ thân phận cùng tên họ? Vì sao luôn mồm muốn hỏi tội với ta? Ngô công xin yên tâm, chỉ cần

ngươi bằng lòng thả ta ly khai, ta đương nhiên sẽ không làm khó dễ ngươi. "

Ngô Lập Nhân lúc này cảm giác mình chính là toàn thân là cửa cũng phân biệt không rõ, không nghĩ tới đã biết ý tưởng đột phát vừa hỏi, liền đưa đến như vậy lúng túng kết quả.

"Phản cô nương, ngươi có thể rời đi, chỉ là, ngươi thực sự hiểu lầm ta. "

Ngô Lập Nhân nói xong, Phản Lê Hoa đem phi đao thu hồi, lấy Ngô Lập Nhân nghiêm túc thần thái, Phản Lê Hoa hướng Ngô Lập Nhân thi lễ một cái nói: "Ngô công đắc tội! Ta tin tưởng Ngô công không phải là một nói không giữ lời người! "

Nói xong, Phản Lê Hoa xoay người liền rời đi, còn lại Ngô Lập Nhân đứng tại chỗ, mục trừng khẩu ngốc.

"Cái này Phản Lê Hoa thật đúng là một yêu ghét rõ ràng người! "

Mọi người cũng không biết cái này "Phản tiên sinh " đến cùng bởi vì xảy ra chuyện gì, Ngô Lập Nhân gặp qua hắn sau đó, Phản tiên sinh liền kỳ mã ly khai. Mọi người không dám đi hỏi, đều tưởng Ngô Lập Nhân cho Phản Hoa rồi bí mật gì nhiệm vụ, mà trong đó sự đau khổ chỉ có Ngô Lập Nhân biết.

Lúc này, Điều Thuyền cũng nghe nói Phản Hoa rời đi sự tình, nàng liền tới tìm Ngô Lập Nhân, vốn tưởng rằng Ngô Lập Nhân lúc này hẳn là rất vui vẻ, bởi vì Phản Lê Hoa tài hoa, đang trên đường tới Ngô Lập Nhân giống như nàng nói thật nhiều lần, nhưng khi Điều Thuyền đến Ngô Lập Nhân ủ rũ tọa ở nơi đó ngăn người, Điều Thuyền liền cảm giác hết sức kỳ quái, đến gần Ngô Lập Nhân, nhẹ nhàng hô một câu: "Phu quân! "

Nghe được Điều Thuyền hô hoán, Ngô Lập Nhân rồi mới từ mới vừa ưỡ oai trong khôi phục lại, hắn liền vội vàng đứng lên, kéo Điều Thuyền tay: "Điều Thuyền, ngươi đã đến rồi! "

Điều Thuyền gật đầu, lại nói tiếp: "Phu quân hiện tại hẳn là kêu thiếp là phu nhân, trả thế nào kêu thiếp tên? "

Nói xong, Điều Thuyền lại cảm thấy có điểm xấu hổ, cúi đầu.

Trong lúc giật mình Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến một câu nói, kim lòng không dặng nói ra: Nhất là vừa cúi đầu ôn nhu, không thẳng thừng liền hoa vậy thẹn thùng!

"Phu quân, ngươi lại cười nhạo thiếp rồi! "

"Điều Thuyền có người bên người, thật sự là quá tốt! "

Mới vừa không vui quét một cái sạch, Ngô Lập Nhân một bả kéo qua Điều Thuyền, ôm vào trong ngực.

Điều Thuyền lúc đầu muốn nói "Ồ nơi này nghị sự trong đại đường đi thân mật như vậy việc có mất thể thống ", nhưng là muốn đến vừa mới Ngô Lập Nhân dáng vẻ thất hồn lạc phách, Điều Thuyền vẫn là nhịn được.

Qua một lúc lâu, Điều Thuyền mới cựa ra Ngô Lập Nhân ôm ấp hoài bão, hé miệng cười, "Phu quân có lúc sau thật như thằng bé con từ! "

"Chúng ta là phu thê, như vậy có gì không thích hợp! " nói xong Ngô Lập Nhân lại nhịn không được nheo một cái Điều Thuyền gương mặt.

Điều Thuyền bĩu bĩu mũi, giận dữ một cái dưới, nói tiếp: "Vừa mới thiếp tiến đến lúc, chỉ thấy phu quân mặt ủ mầy chau thất thần ngẩn ngơ, không biết là vì chuyện gì phiền não? Phản tiên sinh như vậy đại tài, chủ công có hẳn là vui mừng mới đối với! "

Nói đến đây, Ngô Lập Nhân không khỏi dờ khóc dờ cười, hắn cảm thấy đem các loại nước đắng đều nói cho Điều Thuyền nghe một chút, nói không chừng Điều Thuyền còn có thể có gì tốt kiến nghị để đền bù một phen.

"Phản Hoa kỳ thực không phải Nam nhi chi thân, nàng vốn là Quế Dương Quận Phản gia trưởng nữ, không biết bởi vì nguyên nhân gì đắc tội Tôn Sách, cho nên trốn chết đến tận đây. Ta gặp được nàng sau, liền muốn nói thẳng phá thân phận của nàng, làm cho chính cô ta nói rõ ràng, nhưng là không nghĩ tới nàng dĩ nhiên đột nhiên nổi loạn. Sau lại ta mới minh bạch, nàng là đã cho ta muốn bắt nàng đưa cho Tôn Sách, nàng mới sẽ như thế. Ta giải thích thế nào, nàng cũng không tin, chính là như vậy. "

"phu quân đến cùng như thế nào phá Phản Lê Hoa nữ nhi thân cùng tên họ thật đâu? "

Điều Thuyền cũng bắt đầu hỏi, điều này làm cho Ngô Lập Nhân đột nhiên cảm giác được chính mình càng giải thích lại càng không nói rõ ràng, lấy Điều Thuyền ánh mắt tò mò, Ngô Lập Nhân không thể làm gì khác hơn là cố kỹ trọng thi, đối với Điều Thuyền lần nữa đàn một phen thuyết từ: "Gia Cát Không Minh đi sứ Trường Sa lúc, từng nghe nói Quế Dương Quận có một kỳ nữ tử gọi Phản Lê Hoa, văn thao vũ lược, không gì không giỏi. Sau lại Vĩnh Tăng viết thơ cho ta, nói rằng Phản Hoa chữ viết thanh tú, phảng phất nữ nhi khuê phòng xuất ra. Vì vậy ta mới xuất lời dò xét, không nghĩ tới đã bị ta một lời nói trúng. "

"Đã như vậy, phu quân hẳn là tự mình đi đem Phản cô nương mời về, thứ nhất phu quân có thể được một hiền tài cho mình sử dụng; thứ hai, thứ hai, phu quân có thể tìm cơ hội đem Phản cô nương nạp làm thiếp thất, thiếp cho rằng, Phản cô nương như vậy mới sẽ là phu quân hiền vợ chọn. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điều Thuyền kỹ năng Kim Ngọc Lương Ngôn phát động, nếu như túc chủ tiếp thu Điều Thuyền đề nghị, thì có cơ hội ngẫu nhiên tăng tự thân ý thuộc tính 1 điểm. "

Nghe được Điều Thuyền lời nói cùng hệ thống nêu lên, Ngô Lập Nhân vội vã lắc đầu, thậm chí ngay cả suy nghĩ đều sao có suy nghĩ, "Điều Thuyền đừng vội nói vậy! "

"Phu quân, thiếp nói những câu là thật tâm, đại trượng phu nếu là không có ba vợ bốn nàng hầu, cũng sẽ bị thần hạ sở lên án. "

"Điều Thuyền, mặc kệ người khác nói cái gì, cuộc đời này ta chỉ muốn người một người là đủ! "

"Nhưng là, phu quân! "

Ngô Lập Nhân phát tay một cái, ý bảo Điều Thuyền không nên nói nữa xuống phía dưới, "Còn như Phàn Lê Hoa, ta nếu như biết hành tung của nàng, tự nhiên vẫn là muốn đem nàng mời về. Nếu là có thể làm việc cho ta, cần gì lại nạp chỉ làm thiếp? "

Điều Thuyền lúc này trong mắt ánh sáng lưu chuyển, lại tựa như có thật nhiều nhu tình mật ý, nhưng không biết như thế nào biểu đạt, chỉ là lẳng lặng nhìn chăm chăm Ngô Lập Nhân lấy, tiếp lấy cười một tiếng, xoay người ly khai.

Tuy là Điều Thuyền kiến nghị hẳn không thể hoàn toàn tiếp thu, thế nhưng tìm Phàn Lê Hoa trở về đúng là cần lập tức đi việc làm. Ngô Lập Nhân liền lập tức phát tìm người báo cáo, ở Hợp Phì cùng với chu vi mấy huyện thành dân.

"Tư hữu hiền tài Phàn Hoa, nguyên hệ Kinh Châu Quế Dương Quận người, bởi vì ngôn ngữ không thích đáng, mà sử dụng ẩn sĩ tự đi, đều là Minh tội cũng. Có hiền tài mà không thể dùng, như bỏ của quý với vùng lầy trong, Minh tâm không phải nào. . . "

Một cái người đang rung đùi đắc ý nhớ kỹ trên tường báo cáo, niệm xong sau, người bên cạnh đều hết sức cảm khái nghị luận. Lúc này, lại chui vào một người trẻ tuổi, liền vội hỏi nói lớn tiếng nhất một trung niên nhân, "Đại thúc, cái này Phàn Hoa là người phương nào? Vì sao Ngô công sẽ đích thân nhận sai làm cho hắn trở về? "

"Vị này tiểu huynh đệ là bên ngoài hương tới a !? Cái này Phàn Hoa a, là không lâu từ Kinh Châu lưu vong đến đây, sau lại hiến kế cùng thiên vương tướng quân, kiến tạo Hợp Phì. Cho nên bị ủy thác trọng dụng. Phàn đại nhân ở Hợp Phì lúc, đối đãi bách tính hết sức tốt, dần dần hấp dẫn rất nhiều người xứ khác. Nhưng là mấy ngày hôm trước Ngô sứ quân đi tới Hợp Phì, có người nói cùng Phàn đại nhân nói chuyện một hồi, Phàn đại nhân liền chính mình ly khai, cũng không trở về nữa. Nghe nói hắn còn có một đệ đệ gọi Phàn Triết, hiện nay đang ở thiên vương tướng quân dưới trướng hiệu lực. "

Nghe thế, người thật giống như rất kích động, vội vàng nói tiếng cảm ơn, xuyên qua đám người rồi đi.

Hôm nay Ngô Lập Nhân chợt nghe có người báo lại, tự xưng biết Phàn Hoa hạ lạc. Ngô Lập Nhân hưng cao thái liệt liền khiến người ta đem tới báo tin người mang đến tiền đến.

Lại là một cái mi thanh mục tú thanh niên nhân, Ngô Lập Nhân không nói hai lời, trực tiếp hỏi: "Người thực sự biết Phàn tiên sinh hạ lạc? Nếu như báo cho biết, nghĩ muốn cái gì ban cho, cứ việc nói. "

"Ngô sứ quân, thảo dân không có yêu cầu gì khác, chỉ cầu Ngô sứ quân thay thảo dân phát một báo cáo, tìm kiếm một gã gọi 'Tiêu Tẩu' người, thảo dân cảm kích khôn cùng. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 224: Phạm Dự báo ân tìm Tiêu Tẩu, Phàn Hoa tránh thù cầu Nhiễm Mẫn

"Tiêu Tẩu? "

Ngô Lập Nhân nghe được cái này tên thật kỳ quái, hoàn toàn không nghĩ ra, "Tiểu ra sao tiểu? Đi lại là cần gì phải đi? "

"Thảo dân cũng không biết, ở thảo dân gặp rủi ro lúc, từng đạt được vị tướng quân này trận chiến đấu nghĩa tương trợ, vì vậy thảo dân muốn tìm đến đó người. "

Đây là Ngô Lập Nhân mới mình bạch người trước mắt này nguyên lai là đem mình làm làm mai thể thông thường, mượn thực lực của chính mình tới tuyên bố thông báo tìm người, bất quá nếu hắn luôn miệng nói có thể tìm được Phàn Lê Hoa, gửi một cái thông báo tìm người cũng không có gì lớn.

Đang nghĩ vậy, người nọ hướng Ngô Lập Nhân lần nữa ôm quyền nói: "Thảo dân cái này liền đi tìm Phàn Hoa, cũng xin Ngô sứ quân không nên quên thảo dân lẫn nhau năng việc, cáo từ! "

"Còn chưa thỉnh giáo các hạ tôn tính đại danh. "

"Ân, thảo dân họ Phạm tên Dự. "

Phạm Dự? Ngô Lập Nhân lúc này bắt đầu không khỏi lắc đầu, cái này tam quốc, tràn đầy đều là sáo lộ, "Hệ thống, kiểm tra đo lường này người tin tức. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến nên người là Quế Dương Quận Phàn gia hai nữ Phàn Ngọc Phượng, Phàn Ngọc Phượng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 96, chí huy 67, trí lực 94, chính trị 86 "

Thần mã? Thì ra đây là Phàn Lê Hoa tiểu muội, Ngô Lập Nhân đang muốn trực tiếp gọi lại, nhưng là muốn đến Phàn Lê Hoa tình huống, hấn vẫn tự giác ngâm miệng lại.

Tất cả vẫn là thuận theo tự nhiên a !! Nếu Phàn Ngọc Phượng có thể tìm được Phàn Lê Hoa, đến lúc đó sau chính mình chẳng phải là sinh ra lưỡng viên Đại tướng rồi?

"Phàn Ngọc Phượng như vậy nhân vật anh hùng ở lịch sử hoặc là diễn nghĩa trung có ghi chép sao? "

"Nàng dù cho diễn nghĩa trung Quế Dương Thái Thú Triệu Phạm chi huynh Triệu Nghị vợ Phàn thị. "

Thì ra chính là nàng! Thật không nghĩ tới cái này Phàn thị lại có bản lĩnh như thế, trách không được hấn ở Triệu Nghị bỏ mình sau, ưng thuận rồi không phải anh hùng không lấy chồng lời thể.

Cái này gọi Tiêu Tẩu người, hấn quyết tâm phải tìm được.

Làm Ngô Lập Nhân đem bỏ cáo lần nữa dán ra đi không bao lâu, Triệu Vân liền tới cầu kiến Ngô Lập Nhân.

Tự nhiên, cái tên này gọi "Tiêu Tẩu " Triệu Vân, tự nhiên là biết chuyện từ đầu đến cuối.

"Người là nói, trước đây người cứu người chính là Phàn Ngọc Phượng? Mà người chính là dùng tên giả rồi cái này Tiêu Tẩu? "

Triệu Vân chuyện cứu người tự nhiên cũng cùng Ngô Lập Nhân nói, mà hấn dùng tên giả việc, Ngô Lập Nhân mặc dù biết, nhưng là lại không có lưu ý Tiêu Tẩu hai chữ hàm nghĩa, bây giờ vừa nghĩ, cái này Tiêu Tẩu chính là Triệu Vân Triệu chữ, mà Phàn Ngọc Phượng muốn tìm ân nhân cứu mạng chính là Triệu Vân.

"Ha ha ha, tới từ nơi sâu xa tự có thiên ý, Từ Long, người dùng tên giả Tiêu Tẩu cứu Phàn Ngọc Phượng, hiện tại Phàn Ngọc Phượng lại dùng tên giả Phạm Dự đến nhờ ta tìm người, thực sự là trùng hợp lạ kì a! "

Triệu Vân lúc này sợ hãi bất an nói rằng: "Chủ công! Cái này Phàn Ngọc Phượng là ai? Vân cũng nhớ không lầm, trước đây cứu được người chắc là một người đàn ông nhĩ, thế nào lại là Phàn Ngọc Phượng đâu? "

"Từ Long, bây giờ tới đây tìm người cũng là một người đàn ông nhĩ trang phục, nữ nhĩ gia đi ra khỏi nhà nhất định có chút bất tiện, vì vậy ăn mặc nam trang, điều này cũng không có gì. "

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến, Triệu Vân cùng Phàn Ngọc Phượng kiếp trước vô duyên, kiếp này dĩ nhiên bởi vì mình xuyên qua, mà làm cho Phàn Ngọc Phượng chạy ra, lại trùng hợp vì Triệu Vân cứu, lẽ nào những thứ này không phải là hai người duyên phận sao? Nếu là có thể tác hợp hai người, tất nhiên là chuyện đẹp 1 cộc! Hơn nữa Triệu Vân anh hùng, Phàn Ngọc Phượng cũng không kém, còn như dung nhan trị, cũng xưng là khuynh quốc khuynh thành, mỹ nữ xứng anh hùng, khoái tai khoái tai!

Nghĩ vậy, Ngô Lập Nhân tiếp tục nói: "Như vậy anh hùng cứu mỹ nhân việc, nhưng lại 1 cộc chuyện đẹp, Từ Long hiện tại cũng không thể thất, không bằng để cho ta tới cho hai người người tác hợp một phen, cũng là người hai người nhân duyên. "

Nghe thế, Triệu Vân biến sắc, luôn miệng nói: "Chủ công tuyệt đối không thể! Mời chủ công thu hồi mệnh lệnh đã ban ra! "

Đến Triệu Vân phản ứng, Ngô Lập Nhân không khỏi nhướng mày, hoàn toàn không hiểu Triệu Vân trong lòng là nghĩ như thế nào, chẳng lẽ Triệu Vân thù hạo có chuyện a !?

"Từ Long, như vậy lại là vì sao? "

"Chủ công! Không phải Vân phụ lòng tốt của người khác, chỉ là lúc này nếu như nạp lấy Phàn thị, có hại vô hại. Một, Phàn thị bắt tội với Tôn Sách, nếu như mặt tướng cưới Phàn thị, thì Tôn Sách nhất định trách tội với chủ công, như vậy Tôn Ngô hai nhà há có thể lại giao hảo như trước? Vân mặc dù ngu dốt, không dám đi này nhân tư phế công việc; thứ hai, Phàn thị tội, Vân đã hiểu rõ, bởi vì giết Quế Dương Thái Thú Triệu Phạm, mặc dù không biết trong đó nguyên do, thế nhưng không biết nền tảng người, Vân không dám nạp chi; thứ ba, Vân tuy là cùng hấn gặp qua một lần, nhưng là lại cũng không biết tánh tình như thế nào, tâm tư như thế nào, nếu bởi vì vì chủ công nói như vậy, bên ngoài có lẽ sẽ khiếp sợ chủ công uy thế mà khuất gả cho Vân, với chủ công thanh danh bất lợi, cổ mà lúc này đoạn không phải nạp Phàn thị. "

Nghe xong Triệu Vân phen này thẳng thắn nói, làm sao cảm giác cùng diễn nghĩa trung hần cự tuyệt Phàn thị cái đếm một dạng đầu, tuy là cụ thể có chút khác biệt, chẳng lẽ cái này Triệu Vân cùng Phàn Ngọc Phượng đã định trước trúng mục tiêu vô duyên?

Ngô Lập Nhân cười cười, "Phàn thị nhưng không thông thường nữ tử, nàng nhưng là thiên hạ hiếm có kỳ nữ tử, nếu là có ý, có thể ngàn vạn lần chờ bỏ qua. "

Triệu Vân lúc này nhất thời có chút co quắp, Ngô Lập Nhân làm khó Triệu Vân như vậy hơi có ngượng ngùng một mặt, e rằng hai người còn phải cần một khoảng thời gian phát triển a !!

Phàn Lê Hoa sau khi rời đi, nàng trực tiếp đi Thành Đức, tuy là hần tin tưởng Ngô Lập Nhân sẽ không làm khó chính mình, thế nhưng Phàn Triết vẫn còn ở Nhiệm Mẫn trưởng dưới, khó bảo toàn Ngô Lập Nhân sẽ không đem chính mình đệ đệ giao cho Tôn Sách. Nàng muốn đem Phàn Triết tiếp hồi, lại tìm một không ai biết địa phương trước định cư lại, đến khi tiếng gió thổi không có chắc như vậy lúc sau lại nói.

Phàn Lê Hoa đi tới Thành Đức nhìn thấy Nhiệm Mẫn sau, Nhiệm Mẫn vô cùng khó hiểu, "Phàn tiên sinh vì sao độc thân tới chỗ này? Chẳng lẽ là Hạp Phi có biến cố gì? "

"Không phải vậy! Mời tướng quân thứ tội, thuộc hạ bởi vì tưởng niệm đệ đệ Phàn Triết, vì vậy nghĩ đến này muốn tiểu đệ tiếp hồi, mong rằng tướng quân có thể thông cảm thuộc hạ tâm tình. "

Phàn Lê Hoa nói xong, Nhiệm Mẫn không khỏi nhíu mày một cái, Phàn Triết hôm nay là tông quân người, Phàn Lê Hoa như vậy yếu nhân, chẳng phải là rối loạn quân pháp quân kỷ? Nhưng là trong lòng hần có kính phục Phàn Lê Hoa chi tài, cho nên cũng không có tại chỗ nói ra ý nghĩ của chính mình. Lúc này một bên Trương Vô cũng rất giống xảy ra chút vấn đề gì, Vì vậy đối với Phàn Lê Hoa chấp tay nói rằng: "Phàn tiên sinh, lệnh đệ bây giờ có quân hàm trong người, tất phải chịu quân pháp ước thúc, há có thể cho phép người nói mang đi liền dẫn đi? Như vậy trò đùa, tiên sinh chẳng lẽ có cái gì khó nói chi Ân hay sao? "

Phàn Lê Hoa thờ dài một tiếng nói: "Thuộc hạ tự nhiên biết như vậy mang đi thực sự làm trái quân pháp, vì vậy mới tới đây mời thiên vương tướng quân ngoài vòng pháp luật khoan dung. "

"Phàn tiên sinh, nếu là người không phải đem chính mình nan ngôn chi ân nói thẳng ra, thứ cho Mẫn không thể để cho người mang đi Phàn Triết. "

"Tướng quân! Ai, thực sự bởi vì thuộc hạ cừu nhân đã đuổi tới, thuộc hạ không đi không được. "

Nghe thế, Nhiệm Mẫn cười ha ha một tiếng, đứng lên, đi tới Phàn Lê Hoa bên cạnh, "Phàn tiên sinh, loại chuyện nhỏ này, còn cần phải như vậy lo lắng? Không nói đến ta chủ, Nhiệm Mẫn là có thể đảm bảo Phàn tiên sinh cùng lệnh đệ nào toàn. "

Phàn Lê Hoa cũng không có cười, trong ánh mắt ngược lại là một loại lạnh lùng cảm giác, "Nếu như Ngô công muốn hỏi tội với thuộc hạ, tướng quân còn dám đảm bảo thuộc hạ nào toàn sao? "

"Cái gì? Phàn tiên sinh nhất định đang nói đùa a !? Phàn tiên sinh ban đầu tới nơi đây, như thế nào biết đắc tội chủ công? "

Phàn Lê Hoa thờ dài một tiếng, "Tướng quân có chỗ không biết, thuộc hạ bởi vì đắc tội Trường Sa Tôn Sách, mà Ngô sứ quân cùng Tôn Sách đã có minh ước, Tôn Sách nếu để cho Ngô sứ quân giao ra thuộc hạ, Ngô sứ quân nói vậy không có bất kỳ do dự nào a !? "

Nhiệm Mẫn nghe đến đó, trầm mặc một chút, nói tiếp: "Phàn tiên sinh như vậy đại tài, chủ công không phải không biết. Như vậy, tiên sinh trước mang theo Phàn Triết tránh một cái, ta tự mình cùng chủ công cầu tình, lấy Mẫn đối với chủ công lý giải, chủ công kiên quyết sẽ không đem tiên sinh giao ra. "

Phàn Lê Hoa như thế nào chịu tin Nhiệm Mẫn nói như vậy, hần đã tại trong lòng đem Ngô Lập Nhân vấn tội nói như vậy trở thành như sắt thép chứng cứ phạm tội.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Thọ Xuân thành 4 mặt thụ địch, Ôn Hầu Phủ mật đạo vào tặc

Thọ Xuân.

Viên Dận dẫn Lương Sư Thái, cùng nhau tiến cung đi về phía Viên Thuật thỉnh tội, Viên Thuật nghe xong Viên Dận hội báo sau, lại ngoài ý liệu không có

giần tím mặt, thậm chí ngay cả sắc mặt cũng không có bắt đầu bất kỳ gợn sóng nào, hần nở nụ cười, "Đại Tư Mã, bây giờ Ngô Minh đại quân sẽ nguy cấp, còn nói gì nghiêm phạt, những thứ này đều đã không có ý nghĩa gì rồi. Nếu như không thủ được, chúng ta đại khái cũng sẽ cùng cái này Thọ Xuân thành cùng nhau chôn cùng a !! "

Viên Thuật lời nói làm cho Viên Dân một lát không có lời gì để nói, Viên Thuật đến hần ngây tại chỗ, không khỏi lại cười khổ một tiếng, "Đại khái đại Tư Mã còn không biết, đại tướng quân Trương Huân đã tại Tây Khúc Dương bị Ngô Minh thủ hạ đại tướng Tần Chiêu sanh cầm, lúc này sinh tử không biết. "

Nghe được câu này, Viên Dân thực sự không nhìn được muốn cười, cái kia cùng hần vẫn đối nghịch người rất cục ròi vào kết quả như thế này, thật là làm cho trong lòng hần có loại không nói ra được thông khoái, nhưng là hần lúc này trên mặt lại nganh sinh sinh bị buộc thay đổi thành một loại bi thống, nước mắt cũng bị hần nặn ra vài giọt, hần dùng lấy một loại đau đến không muốn sống thanh âm kêu thảm: "Đại tướng quân! Người vì cần gì phải bi thảm như vậy! Người một đời tận trung vì nước, tại sao lại rơi vào kết quả như thế này! "

Viên Dân khóc niềm vui tràn trề, làm cho một bên Viên Thuật cùng Lương Sur Thái đều không khỏi vì thế mà choáng váng, Viên Thuật càng là cảm thán nói: "Người người đều nói đại tướng quân cùng đại Tư Mã bất hòa, hôm nay tới, đều là ngộ truyền! Người hai người đều là trẫm phụ tá đắc lực, bây giờ mất đi một tay, như thế nào không khiến người ta không đau lòng! "

Lương Sur Thái đến Viên Dân cùng Viên Thuật cùng nhau thương cảm, trong lòng hần cũng đè nặng một khí, Vì vậy tiến lên quỳ xuống, hướng về phía Viên Thuật nói rằng: "Thánh thượng, bây giờ trong thành còn có binh mã năm sáu chục ngàn, lương thực cũng sung túc, khá lớn quân một năm tác dụng, chỉ cần bọn ta đồng tâm hiệp lực, thủ vững không ra, Ngô Minh cũng chưa chắc có thể đi vào Thọ Xuân nữa bước! Bệ hạ cất không thể như này nán lòng thoái chí, còn chưa tới một bước cuối cùng, thắng bại còn nói chỉ còn sớm! "

"Các người đều tạm hãy lui ra sau a !! " Viên Thuật phía trước tự tin đã bị triệt để phá hủy, nghe được Lương Sur Thái lời nói, trong lòng hần tự có tự giễu vậy nói: Ta thực sự là quá buồn cười!

Hôm nay Viên Thuật có thể nói là bốn bề thọ địch, không chỉ là Ngô Minh, Tào Tháo lệnh Tào Nhân lĩnh đại quân đem Nhữ Nam Quận kẻ hết đánh hạ, mà Lưu Biểu cũng khiến Thái Mạo lĩnh quân liên tục đánh hạ Nam Dương quận các huyện, cái này lúc sau, không cần bắt luận kẻ nào minh ước, chỉ cần có quyền lợi ở trước mắt, tất cả mọi người trong buổi họp đi cần một cái. Viên Thuật biết hiện tại tại chính mình đại thế đã mất, hần phảng phất đang chờ thể nhân đối với mình tuyên án, tuyên án đến cùng biết nặng bực nào lớn hành vi phạm tội, hần là phẫn xử dạng gì hình phạt, bao quát mình từ nữ cùng dòng họ.

Lúc này, Tào Nhân cùng Lữ Bố đã suất quân đi tới Nhữ Nam quận người Âm Huyện, người Âm Huyện cùng Thọ Xuân cách xa nhau bất quá hai trăm dặm, chỉ cần nguyên ý, trong vòng hai ngày, Tào quân là được bình lâm Thọ Xuân dưới thành, nhưng mà Tào Nhân nhưng vẫn án binh bất động. Điều này làm cho Lữ Bố vô cùng khó hiểu, Vì vậy liền đi bái kiến Tào Nhân, thúc giục tiến quân việc.

"Tào tướng quân, bây giờ mất thấy Thọ Xuân đang ở trước mắt, bọn ta vì sao không phải nhân cơ hội công phá Thọ Xuân, bắt giết Viên Thuật, thành này đại công. Nếu như chậm, tất nhiên sẽ bị Ngô Minh tiêu nhĩ trước một bước cướp đoạt, đến lúc đó sau chẳng phải là hối hận thì đã muộn. "

Tào Nhân cười ha ha, ý bảo Lữ Bố ngồi xuống, nói tiếp: "Ôn Hầu đừng vội sốt ruột! Chẳng phải nghe thấy ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi? Nếu là ta tấn công trước Thọ Xuân, thì Viên Thuật chặt phòng từ thủ, tất nhiên khó có thể tốc độ phá, đến lúc đó sau hao binh tổn tướng, lại bị Ngô Minh tiêu nhĩ nhân cơ hội đánh hạ, ta có mặt mũi nào gặp lại thừa tướng! "

"Thế nhưng nếu là để cho từ Ngô Minh đại quân tiến công, nếu như Viên Thuật không phòng được vài ngày, cái này Thọ Xuân chẳng phải là liền bị người khác đoạt được? Đến lúc đó sau nếu như còn muốn từ Ngô Minh trong tay đánh hạ Thọ Xuân càng là khó lại càng khó hơn! "

Lữ Bố vừa nhắc tới Ngô Minh liền không nhìn được trong lòng nôn nóng không phải nào, mà lúc này, hần càng muốn có thể sắp một bước đánh hạ Thọ Xuân, bởi vì hần mới vừa nghe nói, Viên Thuật có một nữ nhi, sanh kiều tiểu khả ái, thật là mê người. Bây giờ hần xuất chinh tại ngoại, nhà thê thiếp lại không thể mang theo trên người, cho nên sau khi nghe được tin tức này, không khỏi trong lòng càng thêm ngứa.

"Là khó là dễ đều có một người gánh chịu, Phụng Tiên chớ cần nhiều lời! Việc này ngô tự có tính toán. "

Tào Nhân hiển nhiên có chút không vừa ý rồi, cái này Lữ Bố tuy là võ nghệ Vô Song, nhưng là cái này tính cách quả thật làm cho chính mình khó có thể tiếp thu. Hần không thể làm gì khác hơn là hạ phong khẩu lệnh, làm cho Lữ Bố không cần phải nhiều lời nữa.

Lữ Bố thấy không thể đắc tội Tào Nhân, đành phải thôi, trở lại gian phòng của mình, hần không khỏi lại nghĩ tới chính mình tại Hứa Xương nhị vị tiểu thiếp Tào thị cùng Trần thị, trong lòng không khỏi than thở: "Nếu là có thể mang hai người bên người thì tốt rồi, thứ nhất mình có thể không cần như vậy nôn nóng không phải nào, thứ hai cũng không trở thành để cho nàng hai người một mình trông phòng, tịch tịch trống rỗng!

Hứa Xương, Ôn Hầu Phủ.

Tào thị đang ở trong phòng ngồi một mình lấy, muốn lấy cha của mình cùng một nhà già trẻ chết thảm hình dạng, lại nhìn không được nước mắt khóc khóc, tuy là thanh âm không phải là rất lớn, cũng là vô cùng u oán.

"Không biết Ôn Hầu khi nào mới có thể vì ta một nhà già trẻ báo thù rửa hận! "

Nghĩ đến Lữ Bố, Tào thị không khỏi trong lòng một hưng phấn, nhân trung Lữ Bố, chẳng những trên chiến trường đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, ở trong khuê phòng cũng là đại sát tứ phương. Chỉ bất quá bây giờ Lữ Bố có Nghiêm thị, Trần thị cùng Tào thị ba vị cộng đồng hầu hạ, Tào thị không thể độc chiếm ân sủng, lại có chút cô đơn. Huống hồ trong khoảng thời gian này, Lữ Bố đang ở bên ngoài chinh chiến, Tào Tháo lại không cho phép Lữ Bố

mang gia quyến, cho nên Tào thị mỗi ngày đều sẽ đặc biệt tưởng niệm Lữ Bố ở thời gian.

Đúng lúc này, bỗng nhiên trong phòng truyền đến một hồi "Tất tất tốt tốt" động tĩnh, Tào thị lúc đầu tưởng cái gì mèo chuột các loại làm ra tiếng vang, cũng không phải là rất lưu ý, nhưng là tiếng vang càng lúc càng lớn, Tào thị không khỏi trong lòng rất gấp gáp.

Nàng lặng lẽ đến gần tiếng vang đó khởi nguồn, dường như ở trong phòng một góc hẻo lánh, nàng bưng lên giá cắm nến đi tới, chỉ nghe "Đương đương đương" vài tiếng, Tào thị nom nóp lo sợ hỏi: "Là ai! Người nào ở nơi nào?"

Lúc này, cái này góc một chỗ tấm ván gỗ "Thình thịch" một tiếng bắn ra, một cái đầu người từ dưới ván gỗ không gian dò xét đi ra, lập tức đem Tào thị sợ đến "A" một tiếng thét chói tai.

Tiếp lấy chỉ thấy một đôi tay cũng cùng cái đầu đưa ra ngoài, hai tay chống chỗ ở mặt, tiếp lấy dùng sức một chút, một cái người liền đột nhiên xuất hiện ở tại Tào thị trước mặt.

Kính hách trong Tào thị trong tay giá cắm nến lập tức cầm không vững hướng về sàn nhà rơi tới, người nọ thân hình khẽ động, thân thủ có chút miễn tiện đem giá cắm nến tiếp được, cầm trong tay. Tào thị lúc này mới biết trong đạo gia trộm vào, vội vã đã nghĩ lớn tiếng cầu cứu: "Người đến. . ."

Nàng chưa kịp hô xong, chỉ thấy một thanh trường kiếm đề ngang trước ngực của mình, người nọ tàn bạo nói rằng: "Nếu như còn dám Trương Dương, đừng trách nào đó dưới kiếm vô tình!"

Lúc này Tào thị nơi nào còn dám lại kêu, hần chỉ là nom nóp lo sợ nói rằng: "Ngươi, ngươi là người phương nào? Nghĩ muốn cái gì cứ lấy, ngàn vạn lần không nên thương tổn thiếp tính mệnh. Đây là Lữ Ôn Hầu quý phủ, thiếp là Lữ ôn Hầu chi Thiếp, nếu là ta bị tổn thương, Ôn Hầu định không chịu làm ngơ."

Người nọ bắt giữ Tào thị đi về phía trước mấy bước, đi tới giữa phòng, hần chung quanh rồi, dường như đang tìm kiếm cái gì, tiếp lấy thở dài một hơi nói: "Ta xin hỏi ngươi, nơi đây không phải Lữ Bố chi Thiếp Trần thị căn phòng sao? Vì sao nhưng ngươi ở chỗ này? Trần thị lại ở nơi nào?"

Tào thị sau khi nghe xong, không khỏi mừng thầm trong lòng: Thì ra người này là tới tìm Trần thị con tiện nhân kia, chớ không phải là là Trần thị công Ôn Hầu len lén nuôi hán tử hay sao? Như vậy liền tốt, đến lúc đó sau nhất định khiến Trần thị tốt!

Vừa nghĩ tới đây, Tào thị lúc này trong lòng nhưng lại không có lúc đầu vậy sợ hãi, nàng nhẹ nhàng nói rằng: "Mời ả sĩ dung bảm! Nơi này khởi điểm là Trần thị căn phòng, sau lại Ôn Hầu nạp thiếp, thiếp thích phòng này, Ôn Hầu liền làm cho Trần thị dời đến sát vách đi. Vì vậy bây giờ nơi này chỉ có thiếp một người. ả sĩ nếu như muốn tìm Trần thị, có thể dời bước căn phòng cách vách là được. Thiếp phát thệ: Tuyệt sẽ không lộ ra!"

"Ha ha, ngươi ở trước mặt ta đùa giỡn những thứ này tiểu tâm tư? Là chán sống rồi sao?"

Người nọ một tay bưng giá cắm nến, một tay cầm trường kiếm, làm cho Tào thị động cũng không dám động.

"Ả sĩ tha mạng, thiếp, thiếp không dám đùa cái gì tiểu tâm tư, chỉ cầu ả sĩ đừng muốn tổn thương thiếp!"

Người nọ đem giá cắm nến đưa tới gần, chậm rãi triệt hồi trường kiếm, lúc này, Tào thị mới chậm rãi ngẩng đầu, thừa dịp ánh nến, hướng người nọ.

"Tào thị, ngươi còn nhận được nào đó!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Ôn Hầu Phủ đêm ngủ song nữ, đoàn người đa mưu trí nghị lấy Thọ Xuân

Tào thị lúc này mắt mở thật to, trong ánh mắt tràn đầy đều là bất khả tư nghị, tiếp lấy lại từng bước biến thành sợ hãi, nàng ấp úng nói hai chữ: "Thừa. . . Thừa. . . Thừa tướng!"

"Ha ha! Ngươi nếu biết là ta, vậy muôn ngàn lần không thể lộ ra, bằng không đừng nói là ngươi, ngay cả Lữ Bố, cũng khó thoát khỏi cái chết."

Người tới chính là Tào Tháo, hần lời nói mặc dù thanh âm không lớn, lại làm cho Tào thị không dám chút nào hoài nghi câu nói này chân thực tính, Tào Tháo bây giờ ở Hứa Đô, mấy ngày liền từ cũng không dám cùng hần nói chuyện lớn tiếng, huống là Lữ Bố như vậy một hàng tướng.

"Thừa tướng, thừa tướng tha mạng! Tiệp thiếp không biết thừa tướng giả lâm, mong rằng thừa tướng thứ tội. "

Tào thị hiện tại cuối cùng cũng biết mình tình cảnh, ở vậy cường đạo trước mặt, nàng còn có thể nghĩ hết các loại thủ đoạn, hoặc là uy hiếp, hoặc là lợi dụ, nhưng là ở Tào Tháo trước mặt, nàng cũng là chỉ có mặc người chém giết vận mệnh, vô lực phản kháng. Nàng cũng sẽ không ngây thơ cho rằng Tào Tháo đào cái mật đạo đi tới gian phòng của mình là muốn cùng mình chơi cút bắt.

"Ngô nguyên bản trên Trần thị, vì vậy trăm phương ngàn kế đem nhà cửa ban cho Phụng Tiên, lại sai người mất thời gian nửa năm đào này mật đạo đi thông Trần thị gian phòng. Lần này cố ý đem Phụng Tiên đòi, chính là muốn cùng Trần thị Phong Lưu một phen, nào nghĩ tới dĩ nhiên là ở chỗ này. Thực sự tức chết ta cũng! "

Tào thị lúc này rốt cục cúi đầu, nàng không phải không thừa nhận mị lực của mình quả thực so Trần Viên Viên kém rất nhiều, ngay cả cái này thiết Ngọc châu Hương Tào Tháo đều điểm danh muốn Trần Viên Viên, mình còn có thể nói cái gì.

"Hanh! Tào thị, ngẩng đầu lên, để cho ta hảo hảo! "

Tào thị vô cùng nhu thuận ngẩng đầu, một đôi thủy uông uông mắt to mấn hàm ủy khuất lấy Tào Tháo, Tào Tháo nét mặt kèm theo lấy một khí thế không giận tự uy, làm cho Tào thị rồi không khỏi tâm thần một hồi xao động. Tào Tháo trên người có một loại đặc biệt mị lực, để cho nàng kim lòng không đành suy nghĩ phục tùng Tào Tháo tất cả chỉ lệnh.

"Người cũng coi như có vài phần tư sắc, đêm nay liền do người tới bồi bổ tướng, nhớ kỹ ngày mai ở nơi này lúc sau đem Trần thị mang tới phòng của người trung, ta đêm mai còn có thể trở lại. Nếu là có chút nào sai lầm, cẩn thận đầu của người. "

Tào Tháo lời nói làm cho Tào thị vội vã khúm núm đáp, Tào Tháo lúc này mỉm cười, đem giá cấm nển sau khi để xuống, một tay lấy Tào thị kéo, giọng nói lập tức trở nên thư giãn rất nhiều, "Phu nhân có hay không bị kinh sợ rồi? Chỉ cần phu nhân khỏe dùng sống thị với ta, ta đương nhiên sẽ không bạc đãi người. Cái này khuê phòng tịch tịch, để làm cùng người cùng nhau, cắt không thể sống uống một đêm này đêm xuân. "

Nói xong, Tào Tháo liền đem Tào thị lập tức đè vào ở trên giường, Tào thị tận tâm tận lực hầu hạ Tào Tháo, không dám phát ra cái gì một tia dị động.

Ngày thứ hai, Tào thị thậm chí không biết Tào Tháo khi nào ly khai, lúc này còn muốn lấy đêm qua sự tình, phảng phất như một giấc mộng thông thường, nhưng khi nàng lại tới đến hẻo lánh, cổ sức mà vạch trần khối kia tấm ván gỗ, nàng mới đến, một cái đen nhánh mật đạo không biết đi thông nơi nào, nàng dường như nhìn thấy quỷ thông thường sợ đến liền vội vàng đem tấm ván gỗ khép lại, cũng không dám nửa đi.

Nghĩ đến đêm qua kiều diễm, Tào thị không khỏi sắc mặt đỏ bừng, nhưng mà lại nghĩ đến Tào Tháo làm cho chuyện của mình làm, nàng không khỏi thở dài, nàng không dám có nửa phần cái lời, không thể làm gì khác hơn là vất óc tìm mưu kế mà đi hoàn thành. Vào lúc ban đêm, nàng liền mượn cơ muốn tìm người trò chuyện, đem Trần Viên Viên lừa gạt đến trong phòng của mình. Tào thị vốn là thân phận liền so Trần Viên Viên muốn cao một chút, Trần Viên Viên cũng không tiện cự tuyệt, huống hồ nàng muốn Tào thị cũng không khả năng đối với mình tại sao dạn.

Hai người tùy tiện nói một hồi, Trần Viên Viên đứng dậy hướng Tào thị hành lễ nói: "Đêm đã khuya rồi, tiệp thiếp lần này trở về đi ngủ rồi. "

Đến Trần Viên Viên muốn chạy, Tào thị nóng ruột, liền vội vàng kéo nàng, sốt ruột nói rằng: "Trần Thụ Thụ đừng có sốt ruột, thật không dám đầu điểm, cái này phòng lớn như thế, muội muội trong lòng vô cùng sợ, không bây giờ Dạ tỷ tỷ ở chỗ này, bồi muội muội cùng nhau nào nghĩ vừa vặn? "

Đến Tào thị như vậy thành khẩn nhân thân, Trần Viên Viên trong khoảng thời gian ngắn không biết là đi vẫn là lưu, cuối cùng nàng vẫn gật đầu một cái, hai người lại nói nói mấy câu, chuẩn bị xin hãy cởi áo ra đi ngủ, chỉ nghe gian phòng hẻo lánh trung lại truyền tới "Tất tất tốt tốt " thanh âm.

Trần Viên Viên không biết toàn bộ câu chuyện trong đó, liền vội vàng hỏi: "Muội muội, đây là thanh âm gì? "

Tào thị vội vã qua loa lấy lệ nói: "Trần Thụ Thụ đừng vội để ý tới, một hồi thì không có sao. "

Một lát sau, "Đương đương đương " thanh âm xuất hiện, Trần Viên Viên lại hỏi: "Chớ không phải là trong phòng trộm vào rồi? "

Lúc này, Tào thị đứng dậy, ý bảo Trần Viên Viên nào yên tĩnh, mà nàng thì bùng lên giả cấm nển, đi hướng hẻo lánh.

Tào Tháo đã từ trong mật đạo đi ra, Tào thị nhìn thấy, ngay cả vội vàng hành một đại lễ nói: "Thiếp gặp qua thừa tướng! "

Mà ở trên giường vẫn tò mò Trần Viên Viên, đến từ trong góc phòng bỗng nhiên đi ra một người nam nhân, sợ đến vội vã hét rầm lên, tiếp lấy liền muốn mặc vào giày đi liền.

"Trần thị, muốn sống cũng? Muốn chết cũng? "

Tào Tháo một tiếng trầm thấp rống giận, làm cho Trần Viên Viên sợ đến không dám lộn xộn nữa, hẩn tự nhiên cũng từng thấy Tào Tháo, trước đây tiếp thu Lữ Bố chỉ xuống lúc sau, nàng liền đến Tào Tháo ánh mắt của mình có vài phần không tầm thường ý tứ hàm xúc, bây giờ Tào Tháo bỗng nhiên xuất hiện ở đây, để cho nàng làm sao không Kinh không sợ.

"Mong rằng thừa tướng tha mạng, thiếp không biết thừa tướng tôn giá muốn ở chỗ này, quấy rầy thừa tướng chuyện tốt, thiếp cái này liền rời đi, phát thệ tuyệt đối sẽ thủ khẩu như bình, sẽ không đem việc này nói cùng người thứ tư biết được. "

Trần Viên Viên lúc này còn cho là mình chỉ là trong lúc vô ý đụng phải Tào Tháo cùng Tào thị tốt sự tình, cho nên Tào Tháo muốn giết mình diệt khẩu, liền

vội vàng cầu khẩn nói.

"Ha ha ha, Trần thị nghi kinh hoàng hơn, làm tới đây, không vì cái gì khác sự tình, nhưng là phụ nhân một người tai! "

Nói xong, lấy tay nhẹ nhàng chỉ hướng Trần Viên Viên, Trần Viên Viên cả kinh, hoa dung thất sắc về phía rồi Tào thị, mà Tào thị lại vẻ mặt khó chịu cùng với chính mình. Nàng mới mình bạch, thì ra ngày hôm nay Tào thị kéo mình tới đây, dù cho muốn đem chính mình hiến cho Tào Tháo, nàng vừa giận vừa thẹn, trong lúc nhất thời, lại nói không ra bất kỳ lời.

"Ngô khăng nạp Lữ Bố chỉ hàng, đều là là phụ nhân một người tai! Bằng không Lữ thị diệt tộc vậy. "

Trần Viên Viên làm sao không rõ Tào Tháo ý tứ, bây giờ tình thế, nàng không thể nói nữa chữ không. Nàng do dự rồi Tào Tháo, Tào Tháo đang ở tự tiểu phi tiểu cùng với chính mình, nàng không thể làm gì khác hơn là kim liên nhẹ nhàng, đi tới Tào Tháo trước mặt, hướng Tào Tháo thi lễ một cái, "Thiếp thật cảm giác thừa tướng ân tái tạo. "

"Đã như vậy, đêm nay có thể hay không được phụ nhân tương bồi, cùng đi Vu sơn? "

Trần Viên Viên cắn cắn môi, lại ngẩng đầu một bên Tào thị, Tào Tháo đã mình bạch của nàng lo lắng, ha ha cười nói: "Phụ nhân đừng vội lo lắng, Tào thị cũng nguyện đồng tương bồi. "

Tào thị nghe thế, trong lòng cũng cả kinh, nàng không nghĩ tới Tào Tháo sẽ như thế yêu cầu, nhưng là nàng lại không dám nói lời nào, ở một bên vâng vâng ứng ứng thừa.

Tào Tháo cười ha ha một tiếng, một tay lấy hai người cùng nhau kéo, cười nói: "Nhị vị phụ nhân, cần gì phải không phải tận hưởng lạc thú trước mắt? "

Trải qua sau cuộc mây mưa, Tào Tháo cảm thấy mỹ mãn, ôm Trần Viên Viên cùng Tào thị, cười hỏi: "Muốn sống cũng? Muốn chết cũng? "

"Thừa tướng thiên uy, thiếp khi thì muốn sống, khi thì muốn chết. "

Tào Tháo nghe nói, cười ha ha một tiếng nói, "Làm cũng không phải hỏi này, nếu muốn sinh, chớ đem việc này tiết lộ cùng người khác biết được, bằng không Lữ thị một nhà khó bảo toàn vậy! "

Hai người hoa dung thất sắc, liên thanh đáp: "Thiếp không dám! "

Tào Tháo hứng thú tới, sẽ gặp từ mật đạo mà đến, cùng Trần Viên Viên cùng Tào thị hẹn hò, mà hai người khiếp sợ Tào Tháo quyền thế, cũng không dám lộ ra. Hôm nay, tiền tuyến có quân tình truyền đến phủ Thừa tướng, chính là Tào Nhân viết tới tình báo. Tào Nhân đem Thọ Xuân tình huống cụ thể ở thư từ trung một nhất thuyết minh, mời Tào Tháo chỉ thị phải làm thế nào hành động.

Tào Tháo đem Tào Nhân thư từ truyền cho quý phủ mưu sĩ từng cái qua đi, mở miệng hỏi: "Chư công cho rằng, cái này Thọ Xuân có muốn hay không lấy? "

Tuân Du tiến lên, luôn miệng nói: "Thừa tướng, Thọ Xuân là trọng trấn, không phải lấy không thể! Thọ Xuân khống bóp Hoài Dĩnh, khâm mang Giang Đà, Giang Đông chỉ che đây, vùng Trung Nguyên chỉ yết hầu, có trọng hiểm kiên cố, người chiếm được nào. Bằng không một ngày làm cho Ngô Minh được chiếm Thọ Xuân, liền có thể Từ Dương chỉ quân quấy nhiễu vùng Trung Nguyên, như vậy tiên cơ mất hết, khắp nơi làm người chể. "

"Đã như vậy, có thể lấy chi, mời Chư công dạy ta! "

"Tào Từ Hiếu nói như vậy là thượng sách, lúc này không vừa ý gấp gáp, đương mùa Viên Thuật cùng Ngô Minh chém giết sau đó, quân ta ngồi nữa thu ngư ông đắc lợi. " Quách Gia tiến lên nói rằng.

"Chỉ là một phần vạn Ngô Minh lấy Thọ Xuân, lại có hoài thủy vì ngăn trở. Như thế nào lấy chi? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 227: thả Phàn Triệt Nhiễm Mẫn cầu tình, lấy Thọ Xuân Trương Võ hiến kế

"Thừa tướng, tuy là Viên Thuật đã mất sức mạnh lớn lao, thế nhưng Viên Thuật ở Hoài Nam nhiều năm, thuế ruộng rất nhiều, Thọ Xuân lại kiên cố khó

công, Viên Thuật không đường thoái lui, tất nhiên tử thủ. Ngô Minh cấp thiết tất nhiên khó dưới, cho nên không cần lo lắng, các loại bên ngoài lưỡng bại câu thương lúc, lại thừa dịp bất ngờ mà công chi, Thọ Xuân nên vậy! "

Quách Gia nói xong, tiếp lấy những người còn lại lại mỗi người làm bổ sung, Tào Tháo rốt cục cười cười, thoả mãn gật gật đầu.

Ngô Lập Nhân phát xong bỏ cáo sau đó, ngày thứ hai liền suất đại quân khởi hành, đi trước Thành Đức, cùng Nhiệm Mẫn đại quân hội hợp. Nhiệm Mẫn ra khỏi thành nghênh tiếp Ngô Lập Nhân sau, Ngô Lập Nhân lấy Nhiệm Mẫn, vô cùng cảm khái nói: "Vĩnh Tăng, lần trước từ biệt, cũng có hơn nửa năm không thấy, ngươi một mực bên ngoài chém giết, thật sự là càng vất vả công lao càng lớn! "

"Chủ công quá khen! Những thứ này đều là mặt tướng phải làm. "

Ngô Lập Nhân theo Nhiệm Mẫn cùng nhau sau khi vào thành, Nhiệm Mẫn chuẩn bị xong tiệc tối cho Ngô Lập Nhân các loại đón gió tẩy trần, trong bữa tiệc, Ngô Lập Nhân đột nhiên hỏi: "Không biết Phàn Triết tướng quân có thể ở trong thành? "

Nhiệm Mẫn vừa nghe, lại nghĩ tới Phàn Lê Hoa trước nói, không khỏi trong lòng cả kinh: Lễ nào chủ công thật muốn tróc nã Phàn Hoa huynh đệ hai người đi vào vấn tội? Nghĩ tới đây, hắn không biết cuối cùng có muốn hay không cùng Ngô Lập Nhân nói ra tình hình thực tế, hắn không muốn lừa dối Ngô Lập Nhân, rồi lại không đành lòng Phàn Hoa huynh đệ bị hại, do dự trong lúc đó, dĩ nhiên cái trán bốc lên giọt mồ hôi.

Lúc này một bên Trương Vô thấy thế, lập tức minh bạch vấn đề trong đó, hắn liền vội vàng đứng lên đáp: "Chủ công thứ tội! Mấy ngày trước đây không biết sao Phàn Triết rời Thành Đức sau liền không biết tung tích, đến nay không có tin tức. "

Ngô Lập Nhân cười ha ha, hắn đã đoán được Phàn Lê Hoa nhất định sẽ đem Phàn Triết mang đi, chỉ là vì sao Nhiệm Mẫn cùng Trương Vô dường như còn có chuyện gì lén gạt đi chính mình đâu?

Hắn không muốn vạch trần, không có tiếp tục hỏi nữa.

Lúc này, Nhiệm Mẫn bỗng nhiên đứng dậy, hướng về Ngô Lập Nhân chính là sản xuất tại chỗ cúi đầu nói: "Chủ công mời trách phạt mặt tướng! Phàn Triết cùng Phàn Hoa hai người đều là thuộc hạ thả đi, hai người đều là nhân tài, mặt tướng lấy vì chủ công hắn là biến thành của mình, mà không phải đem hai người giao với tay người khác. "

Quả nhiên có chuyện gì! Ngô Lập Nhân liền vội vàng nói: "Vĩnh Tăng nhanh đứng lên mà nói, để cho chạy liền phóng đi, ta và Phàn Hoa Phàn Triết hai người cũng không thù hận, cũng không phải là muốn giết hai người. Ngươi lại đem chuyện đã xảy ra nói cùng ta nghe. "

Nhiệm Mẫn nghe xong, không hiểu rõ lắm, "Chủ công ý, chẳng lẽ không phải muốn bắt hai người giao cho hắn làm Tôn Sách sao? "

"Ai, nhất định là Phàn Hoa cùng ngươi nói, chỉ là trong đó hiểu lầm các ngươi đều còn không biết. "

Ngô Lập Nhân đem sự tình tiền căn hậu quả đều cùng Nhiệm Mẫn nói một lần, sau khi nghe xong, Nhiệm Mẫn vỗ đùi thò dài nói: "Ai! Mẫn tin lầm rồi Phàn Hoa nói như vậy, mới sử dụng chủ công cùng hiền tài lỡ mất dịp tốt, thật sự là Mẫn tội cũng! "

Nhiệm Mẫn liền đem lúc đầu Phàn Hoa mang đi Phàn Triết tình huống từng cái nói cùng Ngô Lập Nhân nghe, Ngô Lập Nhân cười cười: "Không ngại sự tình! Vĩnh Tăng, ngươi từng ở thư từ trong hoài nghi tới Phàn Hoa vì nữ tử, vì sao sau lại vừa không có xác nhận một phen? "

"Chủ công, cái này, cái này nên như thế nào, xác nhận mới là! "

Nhiệm Mẫn trong lời nói có chút ấp úng, trên mặt hồng hồng thông thông, Ngô Lập Nhân cười phát phát tay, "Ai, ngươi nghĩ xấu! Ý của ta, nam nữ sai biệt có rất nhiều, so như sau có hay không hầu kết. "

Nghe xong Ngô Lập Nhân lời nói, Nhiệm Mẫn cười xấu hổ một tiếng, chấp tay nói: "Thuộc hạ ngu dốt, lúc đó chỉ tới trong miệng hắn có chòm râu, liền tưởng nhầm rằng chính là nam tử, sẽ không làm hấn muốn. Bây giờ muốn dưới, quả thực quá mức sơ sẩy. "

"Phàn Lê Hoa bây giờ người ở chỗ nào? Sao không mang nàng tới gặp, ta tự nhiên trước mặt cùng nàng giải thích rõ. "

Chỉ cần Phàn Lê Hoa không hề rời đi liền tốt, hiểu lầm luôn luôn giải thích rõ một ngày.

"Chủ công thứ tội, Phàn Lê Hoa mang theo Phàn Triết sau khi rời đi, liền không biết tung tích, thuộc hạ đã từng phái người chung quanh tìm hiểu, còn không có kết quả. "

Ngô Lập Nhân thò dài một tiếng, nghĩ thầm: Cái này Phàn Lê Hoa muốn thu phục, tới không có dễ dàng như vậy a!

"Cũng được, đến lúc đó hữu duyên thì sẽ tái kiến. Hiện tại chúng ta thương nghị hạ phá Thọ Xuân việc a !! Bây giờ Quách đô đốc đã phá Tây Khúc Dương, sanh cầm Trương Huân, kỳ hạn liền có thể bình lâm Thọ Xuân dưới thành. Chỉ là cái này Thọ Xuân như thế nào đánh chiếm, Chư công có đề nghị gì sao? "

"Viên Thuật tiểu nhi đã sợ mất mặt, quân ta bách chiến bách thắng đánh đâu thắng đó, trực tiếp tiến quân Thọ Xuân,

Bằng vào ta uy vũ chỉ sự công thành, lượng hấn nhỏ Thọ Xuân, có sợ gì tai! "

Nhiệm Mẫn lúc này tràn đầy tự tin, Viên quân biểu hiện làm cho hắn lúc này đã đối với Viên Thuật đã tràn đầy miệt thị, kỳ thực Ngô Lập Nhân trong lòng cũng có ý nghĩ như vậy, Viên Thuật bây giờ đã là chó nhà có tang. Chỉ là công thành nói, tất nhiên sẽ không nhỏ tổn thương, có thể không chọn cường công, còn không hẳn là tuyển trạch cường công.

Lúc này Vương Thủ Nhân không tại người bên, bởi vì Mi Chân lúc này đã gần sát sinh kỳ, Vương Thủ Nhân lần đầu tiên muốn làm phụ thân, Ngô Lập Nhân liền làm hắn hiện tại gia các loại Mi Chân sinh hạ hài tử sau, trở lại theo quân mà đi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Võ kỹ năng Văn Thăng phát động, trí lực + 5, vũ lực - 10, trước mặt Trương Võ trí lực đề thăng tới 97, vũ lực rơi chậm lại tới 79. "

Nghe được Trương Võ kỹ năng nêu lên, Ngô Lập Nhân biết Trương Võ khả năng đang suy nghĩ gì kẻ sách, liền không đi quấy rối hắn, trước đối với Nhiệm Mẫn nói rằng: "Vĩnh Tăng không thể khinh địch! Tuy là Viên Thuật bây giờ bại cục đã định, nhưng mà lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa! "

Mới vừa nói xong, Nhiệm Mẫn về mặt u mê lấy Ngô Lập Nhân, hết sức tò mò mà hỏi thăm: "Chủ công, thứ cho Mẫn ngu muội, cái gì gọi là lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa? "

Nhiệm Mẫn cái này vừa hỏi, Ngô Lập Nhân mới ý thức qua đến chính mình trong chớp lát cửa nhanh nói một câu như vậy tục ngữ, hắn không thể làm gì khác hơn là giải thích: "Ý tứ chính là chữ trên mặt ý tứ, một con lạc đà mặc dù chết đối, xương của hắn cái cũng sẽ so một con mã lớn hơn. Nói đúng là Viên Thuật mặc dù bây giờ đã gần diệt vong, nhưng là Viên gia dù sao cũng là bốn đời tam công, hắn lại đang Thọ Xuân kinh doanh nhiều năm, cũng không một sớm một chiều có thể tiêu diệt. Đối với, câu nói kia, bách túc chỉ trùng tử nhĩ bất cương! Chính là ý này. "

Nói đến chỗ này từ ngữ, Ngô Lập Nhân đến Đường tiếp theo khuôn mặt mông bốc mọi người, Ngô Lập Nhân không khỏi bắt đầu dĩ nghĩ nói: Cái từ này cũng là Tam Quốc chỉ sau mới đi ra sao? Đại khái Nhiệm Mẫn thật ngại quá tiếp tục hỏi, những người còn lại cũng đều trở mắt nhìn nhau, hắn không thể làm gì khác hơn là lần nữa giải thích, "Ý tứ của những lời này, bắt nguồn ở một loại côn trùng, gọi trăm chân, ngay cả có 100 đối với chân cái chủng loại kia, loại này côn trùng, người cho dù giết hắn, nhưng là hắn những bộ phận khác vẫn có thể di chuyển. Cái này có thể minh bạch ý tứ của ta sao? "

Nhiệm Mẫn bừng tỉnh đại ngộ nói: "Ah, chính là cái loại này gọi mã Lục côn trùng a !! Chủ công như vậy hình tượng so dụ, làm cho mặt tướng hiểu ra, thực sự cao minh! "

Những người còn lại cũng cùng Nhiệm Mẫn cùng nhau cao giọng hô: "Chủ công anh minh! "

Chỉ có Trương Võ một người còn tại chỗ, Ngô Lập Nhân vẫn chú ý hắn, lúc này sau, dường như đến hắn chân mây buông lỏng, Ngô Lập Nhân đoán được khả năng hắn đã có ý kiến gì rồi, Vì vậy hướng Trương Võ, hỏi: "Văn Thăng có gì thượng sách hay không? "

Trương Võ đứng dậy cười nói: "Chủ công, Viên Thuật tuy là không đủ gây sợ, Tào Tháo lại không thể không phòng. Bây giờ Tào Nhân đại quân trú đóng ở người Âm Huyện, nếu là ta quân cùng Viên Thuật khổ chiến, lưỡng bại câu thương lúc, Tào Nhân thừa lúc vắng mà vào, quân ta tất nhiên khó có thể toàn thân trở ra, là cố phá Viên không khó, khó ở phá Tào. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Quả thực như vậy, vậy theo Văn Thăng ý, như thế nào đánh hạ Thọ Xuân có thể đem Tào quân đánh bại? "

"Tào quân nếu muốn đánh Thọ Xuân, thế tất yếu từ người Âm Huyện độ Hoài. Đến lúc đó sau có thể lệnh Quách đô đốc đánh nghi binh Thọ Xuân, mà chủ công cùng Nhiệm tướng quân suất quân ở Hoài thủy bờ mai phục đứng lên, các loại bên ngoài trên đại quân bờ, một cổ có thể phá chi! Như vậy, Tào quân nếu phá, thì Thọ Xuân tất nhiên quy về chủ công thù! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 228: Ngô Lập Nhân công thành bị nhục, Viên Công Lộ mượn Điền dạy con

Nghe xong Trương Võ nói, Ngô Lập Nhân không khỏi vỗ tay mà cười, đứng dậy hướng Trương Võ nói rằng: "Văn Thăng quả nhiên trí hơn người, kế này rất hay, vậy này kế mà đi. "

Ngô Lập Nhân làm người ta truyền lệnh cùng Quách Khả, làm cho hắn từ Thọ Xuân chỉ đông trước làm bộ đánh nghi binh, thêm lệnh Triệu Vân từ Thọ Xuân chỉ tây lĩnh năm nghìn binh mã đánh nghi binh. Ngô Lập Nhân cùng Nhiệm Mẫn thì mang theo còn lại binh mã ở sông Hoài ven bờ mai phục đứng lên, chuyển các loại Tào Tháo đại quân.

Nhưng là cứ như vậy qua vài ngày nữa, Hoài trong sông gió êm sóng lặng, dĩ nhiên không chút nào đến Tào Tháo một binh một tốt. Đến khi thám tử tìm

hiểu một phen sau, mới phát hiện Tào quân đã dời người Âm Huyện mà hướng nam dương Quận xuất phát, lúc này đang cùng Lưu Biểu đại quân giằng co.

Điều này làm cho Ngô Lập Nhân hoàn toàn hôn mê, Tào Tháo dù thế nào cũng sẽ không phải không muốn cùng chính mình cạnh tranh Thọ Xuân đi? Trong này tất nhiên có chuyện, có thể là mình đại quân lại không thể một mực Hoài trên bờ sông đợi.

"Chủ công, nếu Tào quân trong lúc vô ý tranh đoạt Thọ Xuân, không bằng mau sớm tập trung binh lực, lấy thời gian nhanh nhất đánh hạ Thọ Xuân, đến lúc đó sau mặc dù Tào Tháo còn muốn tới đoạt, hấn cũng không phải biết có cơ hội nữa. "

Nhiệm Mẫn đến Ngô Lập Nhân vô cùng thần sắc do dự, hấn lại lần nữa biểu đạt quan điểm của mình.

"Tào Tháo quả thật có chút khiến người ta không đoán ra, trong lúc nhất thời ta cũng không biết như thế nào cho phải. Văn Thăng, người có cái gì pháp sao? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Vô kỹ năng Thi Vô phát động, vũ lực + 5, trí lực - 10, trước mặt Trương Vô vũ lực đề thăng tới 94, trí lực rơi chậm lại tới 82. "

Trương Vô cái này lúc sau phát động Thi Vô để làm chi? Lẽ nào bởi vì mình dự đoán không cho phép cho nên mới đưa tới hấn tỳ khi không có không chế được?

Không đợi Ngô Lập Nhân suy nghĩ cẩn thận, Trương Vô liền lên trước đáp: "Nhiệm tướng quân nói cực phải! Nếu bây giờ Tào quân không hề đối với Thọ Xuân nhìn chăm chăm, đại quân ở chỗ này mai phục liền không có chút ý nghĩa nào. Không bằng mau sớm đem Thọ Xuân bắt, theo thành mà thủ, như vậy mặc dù Tào Tháo về sau còn muốn đánh chiếm Thọ Xuân cũng chỉ có thể vọng thành than thở rồi. "

Bây giờ tựa hồ cũng cũng cũng không có lựa chọn khác, Ngô Lập Nhân liền hạ rút quân mệnh lệnh, cùng thì khiến người ta thời khắc quan tâm Tào quân hướng đi, nếu như có gió thổi cỏ lay gì, lập tức hội báo.

Làm Ngô Lập Nhân suất lĩnh đại quân lần nữa đi tới Thọ Xuân dưới thành lúc, Quách Khản cũng đã phái người hội báo công thành tình huống.

Thọ Xuân thành kiên cố vượt qua xa dự liệu, Ngô Lập Nhân lúc này cũng không có gì hữu hiệu công thành thủ đoạn, cho nên muốn công phá Thọ Xuân, chỉ sợ là trong khoảng thời gian ngắn khó có thể hoàn thành sự tình.

Mấy năm này tuy là Ngô Lập Nhân quả thực đẹp xong không ít thành trì, nhưng là thuần túy là dùng cường công mà đoạt được đại khái chỉ có Toàn Tiêu. Toàn Tiêu trước thành sau tìm khoảng chừng thời gian một năm, ở giữa xen kẽ các loại sự kiện cùng bất đồng kích thích chiến đấu. Thọ Xuân thành tuy là binh mã không nhiều lắm, thế nhưng thành trì kiên cố vượt qua xa Toàn Tiêu có thể so. Hơn nữa Thọ Xuân lương thảo cũng đủ Thọ Xuân thành quân dân một năm sử dụng, nếu muốn đánh hạ, thật không phải là một chuyện dễ dàng sự tình. Lúc này sau Ngô Lập Nhân dường như hiểu vì sao Tào Tháo muốn rời khỏi đối với Thọ Xuân tranh đoạt. Tào Tháo mặc dù là buông tay làm cho Ngô Lập Nhân đi đánh, cũng sắp là một hồi chật vật chiến đấu.

"Bây giờ đại quân ta đã nguy cấp, chur vị có cái gì không tốt phá thành cách? "

Không có biện pháp, Ngô Lập Nhân không thể làm gì khác hơn là lần nữa triệu tập mọi người cùng nhau thương nghị, đến cùng dùng biện pháp gì tốt đánh hạ Thọ Xuân.

"Chủ công, mặt tướng nguyện ý tự mình mang đại quân công thành! "

Nhiệm Mẫn chờ lệnh công thành, Ngô Lập Nhân lại do dự mà lấy những người khác, lúc này, Triệu Vân cũng đứng dậy nói rằng: "Chủ công nếu muốn phá Thọ Xuân thành, liền muốn tốc chiến tốc thắng, bằng không đều Tào quân điều quân trở về, quân ta đem rơi vào càng thêm bất lợi địa vị. Hơn nữa đại quân ta binh cấp lương cho tiêu hao rất lớn, nếu như kéo dài lâu ngày, với quân bất lợi. Mặt tướng cũng đồng ý, cường công Thọ Xuân. "

Ngô Lập Nhân rốt cục quyết định, vỗ án nói: " ngày mai liền cường công Thọ Xuân, chur vị, ngày mai đánh một trận, tất nhiên vô cùng hung hiểm, các vị chớ tất muốn vãn cẩn thận. "

Ngay tại lúc đó, Ngô Lập Nhân vẫn là quyết định đem Thọ Xuân tình hình của chiến trường cận kề viết xuống, tiễn đến Hạ Bi, làm cho Vương Thủ Nhân cũng cùng nhau tham tường một phen, nói không chừng hấn biết có cái gì không cùng một dạng pháp.

Ngày thứ hai, Ngô Lập Nhân tự mình suất đại quân đi tới Thọ Xuân dưới thành, đi theo phía sau Nhiệm Mẫn, Triệu Vân, tướng quân, Trương Vô, Hoa Vinh các loại, Ngô Lập Nhân thân người mặc đặc chế đồ đậm cầm tú bào, đầu đội bạch anh Lưỡng ngân Khôi, ngời xuống còn lại là mắt xanh ô Tông Bôn Tiêu Mã, cầm trong tay Hồ Nha Thương, đoạn đích thị uy phong凛凛. Chỉ thấy Ngô Lập Nhân giục ngựa tiến lên mấy bước, hướng trên thành tường la lớn: "Viên Thuật đại thế đã mất, các người hà tất sẽ cùng này phản tặc cùng nhau ngăn cản chính nghĩa chi sư, nếu như còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, đến khi thành phá ngày, các người tất nhiên tất cả đều hóa thành bột mịn, không bằng sớm đi trình diện miễn phí thành quy hàng, lạc đường biết quay lại còn không muộn vậy! "

Đúng lúc này, trên tường thành đi ra một người, xuất ra cung tiễn, liền hướng Ngô Lập Nhân bắn đi qua. Phía sau chur tướng thấy thế, nhao nhao kinh hãi nói: "Chủ công cẩn thận! "

Hoa Vinh tay mất lạnh lẽ, lập tức nắm lấy Cung bắn ra một mũi tên, đang đón lấy trên thành tường phóng tới mũi tên đi; mà Hoa Vinh thu Cung lại đi lúc, lại phát hiện còn có một mũi tên lại vẫn còn nhanh hơn chính mình một bước bắn ra, đã trước một bước đem Thọ Xuân trên thành tới được cung tiễn trực tiếp đánh bay. Hoa Vinh nghiêng đầu một, chính là Triệu Vân.

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng nói: "Chính là ám tiễn, có thể làm khó dễ được ta! " nói xong, Ngô Lập Nhân trong tay một tay nắm lên Hồ Nha Thương, chỉ về phía trước, rống to: "Công thành! "

Ra lệnh một tiếng, Nhiệm Mẫn cùng Triệu Vân phân biệt suất lĩnh 5000 người, từ hai bên cùng nhau xông về Thọ Xuân thành. Trên thành tường, có Lương Sư Thái, Cung Đô, Dương Hoàng cùng Viên Thuật con trai Viên Diệu, mấy người mỗi người chỉ huy quân coi giữ, mắt hồ đầm đầm nhìn chăm chăm Ngô Lập Nhân đại quân.

Làm đại quân vọt tới cung tiền thủ trong tầm bắn, khắp bầu trời khắp nơi vũ tiễn hướng về dưới thành Ngô Lập Nhân đại quân bắn đi qua, xông ở phía trước tướng sĩ cầm trong tay cái khiên, nhưng mà, lại không thể bảo vệ quanh thân, phía trước không ngừng có người gục xuống, có thể là tất cả tướng sĩ vẫn là nghĩa vô phản cố hướng về phía. Vọt tới dưới thành tường tướng sĩ, có người nhấc lên thang mây, lúc này, trên thành tường đá lăn lỏi mọc nhao nhao bỏ xuống, hàng loạt kêu thảm thiết cùng thống khổ kêu rên, vang tận mây xanh.

Nhiệm Mẫn cùng Triệu Vân xông ở phía trước, hai người suất dưới bò lên trên thang mây, nhưng là đón đầu mà đến cự thạch cỡ khoảng cái chén ăn cơm lồi mọc từ trên trời giáng xuống, hai người rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là lần nữa nhảy xuống mau tránh ra. Mặc dù Ngô Lập Nhân thủ hạ tướng sĩ tinh nhuệ, lại như cũ không còn cách nào đột phá Viên quân phòng thủ leo đến trên thành tường.

Công thành kịch liệt, Ngô Lập Nhân tự nhiên biết, Tào Tháo đã từng mấy lần phát khởi mấy lần công thành chiến, làm cho Ngô Lập Nhân ký ức hãy còn mới mẻ; nhưng khi ban đầu mình là thủ thành nhất phương, mà bây giờ, làm công thành nhất phương chính mình, mới ý thức được công thành là một chuyện thống khổ dường nào tình. Đến dưới quyền mình đánh tướng sĩ từng cái rồi ngã xuống, Ngô Lập Nhân phảng phất lòng đang rỉ máu.

Chiến đấu giằng co hên có hơn một canh giờ, mắt to quân tử thương đã vô cùng thảm trọng, Ngô Lập Nhân quả đoán hạ rút quân mệnh lệnh. Một trận chiến này, đại quân tổn thất gần ba ngàn người, mà giết địch không đến ngàn người, đây là Ngô Lập Nhân từ khởi binh lúc, cao nhất chiến tổn so.

Lần công thành này, làm cho Thọ Xuân trên dưới đều tựa như ăn một đực tề thuốc an thần, toàn bộ Viên quân đích sĩ khí chưa từng có tăng vọt đứng lên.

Viên Diệu hồi cung, hưng cao thái liệt cùng Viên Thuật hồi báo hôm nay tình huống chiến đấu, Viên Thuật sau khi nghe xong, cũng không có cái gì nét mặt hưng phấn, chỉ là gật đầu, miễn cưỡng Viên Diệu một câu: "Thái tử cực khổ! "

Viên Diệu trong lòng khó hiểu, "Phụ hoàng vì sao không có một chút dąng về cao hứng? "

"Người chẳng phải nghe thấy Tái ông mất ngựa việc? Mặc dù ngày hôm nay đánh lui Ngô Minh tiến công, cuối cùng cái này Cô thành vẫn là khó có thể lâu thủ; đến khi ngày khác thành phá, hôm nay chỉ thắng dù cho thành phá ngày Ngô Minh thu được về tính sổ căn cứ, lại có gì có thể cao hứng? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 229: Triệu Đức Bưu Quế Dương Quận lo việc tang ma, Phan Ngọc Phượng Song Phong Sơn gặp Phi

Viên Thuật lời nói làm cho Viên Diệu nguyên bản vô cùng hưng phấn tâm tình lập tức rơi xuống đến đáy cốc, hắt thở dài một tiếng, lấy Viên Thuật nói rằng: "Phụ hoàng thay đổi, thật đơn giản nói, đều khá ý vị sâu xa. Nếu phụ hoàng được như vậy là Khai, cần gì phải không mở cửa hiến thành, có thể Ngô Minh sẽ ở ngày cũ về mặt tình cảm, sẽ không làm khó chúng ta. "

Lúc này, Viên Thuật bỗng nhiên khoát tay, bỗng nhiên một cái tát quất vào Viên Diệu trên mặt cửa, nhất thời năm cái vết máu rõ ràng xuất hiện ở Viên Diệu trên mặt cửa, Viên Diệu sợ đến cuống quýt quỹ xuống, không ngừng dập đầu, "Phụ hoàng bớt giận! Phụ hoàng bớt giận! "

Lúc này Viên Thuật lại thích giống như bỗng nhiên thay đổi một cái người, hấn cắn răng nghiêng lợi nói rằng: "Người cho trầm nhớ kỹ, nếu để cho muốn hiến thành đầu hàng Ngô Minh, trừ phi ta chết! Bằng không, người nào cũng đừng nghĩ! "

"Hài nhi nhớ kỹ! Mời phụ hoàng thứ tội! "

Viên Diệu sợ đến còn đang không ngừng mà dập đầu nhận tội, Viên Thuật thở dài một tiếng, xoay người nói rằng: "Diệu nhi, đừng trách phụ hoàng, một ngày mệt nhọc rồi, ngươi trở về đi! "

Quỳ dưới đất Viên Diệu cuối cùng cũng thờ phào nhẹ nhõm, hấn rất sợ hiện tại ở nơi này hi nộ vô thường phụ hoàng dưới cơn nóng giận đem mình giết đi, bây giờ Viên Thuật sắp bị diệt tới nơi, Viên Diệu há có thể không biết, hấn cũng muốn vì mình một cái đường lui. Nếu như Thọ Xuân rơi xuống Tào Tháo

trên tay, Viên gia tất nhiên sẽ bị diệt môn; thế nhưng nếu như rơi vào Ngô Minh trên tay, nhưng chưa chắc. Thứ nhất Ngô Minh vốn có nhân nghĩa tên, thứ hai Ngô Minh từng là Viên Thuật bộ hạ cũ, về tình về lý, Ngô Minh cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt.

Viên Diệu trong lòng lúc này càng ngày càng phiền muộn, vừa đi ra khỏi Viên Thuật thư phòng sau, Viên Diệu liền nhìn không được lắm bả: Chính mình biết rõ đại thế đã mất, chống lại đều là đồ lao vô công, thậm chí ngăn chặn đường lui của mình, người còn thiên muốn có chấp như vậy. Không phải cân nhắc cho mình, lẽ nào sẽ không vì toàn bộ Viên gia suy nghĩ sao? Ích kỷ!

Nói xong, sờ sờ chính mình vẫn còn ở hỏa lạt lạt đau đớn khuôn mặt, Viên Diệu hừ một tiếng, đi nhanh ly khai.

Mà Ngô Lập Nhân hôm nay đánh một trận, làm cho trong lòng hắn đối công thành có tiến hơn một bước nhận thức: Muốn đánh hạ Thạ Xuân, nếu là không có diệu kế, sợ rằng phải viết trên không biết bao nhiêu tánh mạng của tướng sĩ, cái này thật không phải là hắn nguyện ý đến.

Nhưng là chuyện cho tới bây giờ, đã là tên đã trên đây không phát không được. Mặc dù tổn thất nặng nề, hắn cũng chỉ có thể thiết lấy tâm làm cho các tướng sĩ xong.

Mà Thạ Xuân Đông Môn, Quách Khản cũng cùng Ngô Lập Nhân thông thương, liều mạng đánh lấy. Thời khắc này Thạ Xuân, chỉ là một thành đơn độc, Viên Thuật chỉ có từ thủ một con đường, bọn họ thậm chí không phải sẽ chọn đột phá vòng vây. Lúc này Gia Cát Lượng cũng đã từ Hạ Bi chạy trở về Tần Chiêu trong quân, tham dự vào cái này công thành chi chiến.

"Thạ Xuân thành vội vàng khó hạ, không biết chư vị có hay không thượng sách? Nếu như giống như mạnh mẽ như vậy công, quả thực quá mức gian nan."

Quách Khản dưới trướng có Tần Chiêu, Vuơ Tuấn Đạt, Từ Ninh, Dương Hùng các tướng, cộng thêm mới gọi tới Mạnh Lương, cùng với từ Hạ Bi chạy tới Gia Cát Lượng, coi như là nhân tài đông đúc. Bất quá đối lập nhau hiện nay Thạ Xuân Tây Môn, cao đoan vũ lực khiêm khuyết.

Mọi người đều không nói, lúc này Gia Cát Lượng đứng dậy, dẫn đầu phá vỡ trầm mặc. ,

"Đồ độc, Thạ Xuân thành rất khó đánh, nếu như chính diện trực tiếp công, chẳng những thương vong thảm trọng, mặc dù đánh hạ Thạ Xuân, đến lúc đó sau cũng chỉ có thể là một tòa thành chết thông thường. Nếu như từ bên ngoài tiến công khó, không bằng nghĩ biện pháp từ Thạ Xuân nội bộ nghĩ biện pháp. Viên Thuật thủ hạ tất nhiên có người không thể cùng với đồng tâm hiệp lực người, nếu là có thể liên lạc với, lại hứa lấy trọng lợi, hoặc là có thể có hiệu quả. "

Gia Cát Lượng nói xong, Quách Khản cũng gật đầu, tiếp tục hỏi: "Nếu là có thể có người trà trộn Thạ Xuân, còn có thể đi kế này. Chỉ bất quá tình huống dưới mắt, Thạ Xuân thành tuyệt không bỏ vào thả ra bất kỳ một cái nào người. Đây mới là trắc trở chỗ, cho nên kế này nghe mặc dù hay, lại khó có thể thực thi. "

"Không bằng thừa dịp lúc ban đêm bắn thư vào thành, không nói tên họ, chỉ nói nội ứng việc. Mặc dù không thể có người ám trợ, nhưng cũng có thể là Thạ Xuân thành bên trong nhân tâm bất ổn; nếu như Viên Thuật bệnh đa nghi bắt đầu, quân thần tất nhiên bất hòa. Lúc đó trong thành tất nhiên có biến, lại một cô Cô thành, có thể tẩu kỳ hiệu. "

Những lời này nói xong, Quách Khản cười ha ha một tiếng nói: "Trách không được chủ công bình thường khen Khổng Minh tiên sinh trí mưu hơn người, kế này có thể thử một lần. "

Hai đóa hoa nở mỗi bên Biểu một chi, giữa lúc Ngô Lập Nhân ác chiến Thạ Xuân lúc, đã đánh hạ Dự Chương Triệu Nghị về tới Quế Dương, hắn đã biết Triệu Phạm chết tin tức, dường như muốn nổ tung thông thương. Cuối cùng nghe xong Phần gia hung thủ đã thoát đi Quế Dương, hắn càng là tức giận không thôi, tự mình hướng Chu Du chờ lệnh, muốn một cái người đi tìm cừu nhân.

"Đức Bưu, Du cũng biết Nhữ huynh đệ tình thâm, nhưng là thiên hạ này to lớn, biến người mịt mờ, nếu muốn một cái người tìm được cừu nhân, há là chuyện dễ? Không bằng làm cho chủ công phải thêm nhân thủ, chung quanh điều tra nghe ngóng, cũng mạnh hơn Đức Bưu lực một người. Lúc này còn cần trước cho Triệu Thái Thú lo việc tang ma, còn lại việc sau này hãy nói. "

Chu Du nói xong, làm cho nguyên bản phần nộ vạn phần Triệu Nghị từng bước bình tĩnh lại, hắn hướng Chu Du ôm quyền nhận, "Là thuộc hạ trùng động!"

Triệu Nghị trở lại Quế Dương Quận vì Triệu Phạm đặt mua tang sự, Trần Ứng cùng Bảo Long cũng cùng theo một lúc trở về, mà Chu Du cũng mang theo còn lại mấy vị tướng quân cùng nhau đến Quế Dương vì Triệu Phạm phúng.

Chu Du lén lút đưa tới trước đây truy kích Phần gia mấy người trốn chạy tướng sĩ, hỏi thăm một phen, khi nghe nói có vừa gọi Tiêu Tẩu nhân cứu đi Phần Ngọc Phụng lúc, hắn không khỏi nhíu mày một cái, trong miệng không ngừng suy nghĩ: Tiêu Tẩu? Đây là cái gì tên?

"Người đem Tiêu Tẩu bề ngoài quần áo trang phục các loại miêu tả cùng ta nghe. "

Chu Du hỏi tiếp.

"Người này ước chừng chừng hai mươi, mày kiếm mắt sáng, anh tuấn đẹp trai, kỵ một con ngựa trắng, người xuyên bạch bào ngân Khôi, cầm trong tay một cây ngân thương, vô cùng dũng mãnh, ta tất cả cùng đồng thời vây công đều là không phải là đối thủ của hắn. "

Chu Du dường như hiểu cái gì, cười ha ha một tiếng, "Các người đi xuống đi, ta nghĩ ta đã biết người nọ là ai rồi. "

Tự nhiên, đi qua Quê Dương Thủ tướng miêu tả, Chu Du người thứ nhất liền nghĩ tới Triệu Vân, mà Tiêu Tẩu dùng tên giả, nhắm thẳng vào Triệu Vân chỉ Triệu chứ. Thế nhưng đây hết thấy dù sao chỉ là thôi trắc, hắn sẽ không nói cho Triệu Nghị, bằng không Triệu Nghị nếu như kiên trì đi tìm Triệu Vân yếu nhân, đến lúc đó sau chẳng phải là lại muốn bắt đầu một phen xung đột lớn. Hắn đem mình biết tất cả nhao nhao viết thơ nói cho Tôn Sách, hiện tại Tôn Ngô vẫn còn ở giao hảo, không phải sẽ vì một cái thôi trắc mà trở mặt; thế nhưng nếu như đến lúc đó sau Tôn Ngô trở mặt lúc, đây cũng là một cái rất tốt xuất binh lý do.

Mà giờ khắc này, dùng tên giả Phạm Dự Phàn Ngọc Phượng còn đang tìm Phàn Lê Hoa, nguyên bản của nàng trạm thứ nhất cũng là đến rồi Thành Đức, muốn đi tìm kiếm mình tiểu đệ Phàn Triết, nhưng là nàng chạy tới lúc, lại phát hiện Phàn Lê Hoa đã cùng Phàn Triết hướng đông bỏ chạy. Nàng bèn lại ngựa không ngừng vô câu một đường hướng bắc, không ngừng tìm hiểu, thẳng đến đi tới dưới Thái, nghe nói dân chúng địa phương nói, có một tòa Song Phong Sơn, trên núi có mấy tên sơn tặc, võ thuật võ nghệ rất cao, đã từng là trong quân đội hiệu lực qua.

Phàn Ngọc Phượng vừa nghe vui mừng quá đỗi: Đùng không phải là tỷ tỷ và đệ đệ? Bèn Phàn Ngọc Phượng lại mã không ngừng hướng về Song Phong Sơn chạy tới.

Vừa mới đến chân núi, Phàn Ngọc Phượng liền nghe được một đám người gào thét từ bốn phía vọt ra, một người cầm đầu đi tới vô cùng hung mãnh, miệng đầy nồng đậm chòm râu, con mắt phóng xuất tinh quang, cầm trong tay một con ước chừng dài một trượng Mã Súc, hô to hướng Phàn Ngọc Phượng vọt tới.

"Oanh! Núi này là Ta mỏ, Cây này là Ta trồng, nếu muốn từ nay về sau qua, lưu lại tiền mãi lộ! Khách quan, ta là cướp đường, cũng không muốn làm khó người, người liền đem con ngựa này lưu lại, là được tự động rời đi, như thế nào? "

Phàn Ngọc Phượng toàn dựa vào con ngựa này tìm Phàn Lê Hoa, nàng làm sao chịu bỏ đắc tướng mã nhường ra, không khỏi cười lạnh nói: "Đánh cướp? Người còn phải có hay không bản lĩnh này! "

Đầu lĩnh kia sừng sốt, cười ha ha, "Vị khách quan kia, ta xem người mi thanh mục tú, tứ chi gầy yếu, nếu như động thủ, bị thương tính mệnh, vậy coi như hối hận chi không kịp. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Phàn Ngọc Phượng nghĩa thu chúng giặc, Việt Nữ Kiếm tài nghệ trấn áp Thiên Hùng Tinh

Phàn Ngọc Phượng lạnh rên một tiếng, "Ồn ào! Phóng ngựa đến đây đi! "

Núi kia tặc đầu lĩnh nơi nào từng bị 21 người như vậy không nhìn qua, nghe đến đó, không khỏi giận dữ nói, "Ta hảo tâm lưu tính mệnh của người, người thiếu niên này lang dĩ nhiên không biết sống chết, cũng không nên hối hận! "

Nói xong hét lớn một tiếng, giục ngựa xông về Phàn Ngọc Phượng.

Phàn Ngọc Phượng từ bên hông quát ra một bả bội kiếm, không uly kị tí nào sơn tặc thủ lĩnh trọng Mã Súc.

Hai người trong nháy mắt đã vượt qua mấy chiêu, tuy là Phàn Ngọc Phượng không có cùng thủ lĩnh cứng đối cứng, chỉ là xảo diệu hiện lên, nhưng là vẫn làm cho thủ lĩnh kia trong lòng không khỏi bội phục bắt đầu Phàn Ngọc Phượng kiếm pháp tới.

"Thiếu niên lang, ta thấy người kiếm pháp cao minh, thực sự không đành lòng Thương người. Bây giờ đại tranh chi thế, ăn bữa hôm lo bữa mai, sao không cùng ta cùng nhau vào rừng làm cướp, chén lớn uống rượu ăn miếng thịt bự! Được rồi, tráng sĩ cao tính đại danh, nào đó là Lỗ Đạt! "

Phàn Ngọc Phượng vốn tưởng rằng cái này chính là một cái bình thường sơn tặc, nhưng không nghĩ đến dĩ nhiên là một cái nhân vật hung ác, nhưng là muốn cho nàng vào rừng làm cướp, nàng sao lại bằng lòng?

"Nào đó là Phạm Dự! Nếu muốn để cho ta vào rừng làm cướp, hỏi trước một chút ta trường kiếm trong tay. Nếu là người có thể thắng được ta, ta không lời nào để nói, tùy người vào rừng làm cướp; nếu như thắng không nổi, vậy sau này người mọi việc cần được nghe ta, người có bằng lòng hay không? "

Lỗ Đạt nghe xong, cười ha ha một tiếng, hắn không nghĩ tới Phàn Ngọc Phượng lại vẫn muốn đưa ra như vậy đồ ước cùng mình đấu, thế nhưng hắn há lại sẽ sợ, "Tốt! Đã như vậy, vậy liền theo người nói như vậy! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lỗ Đạt kỹ năng Bạt Liễu phát động, vũ lực + 2, trước mặt Lỗ Đạt vũ lực đề thăng tới 93. "

Đi? Cái này Lỗ Trí Thâm hỏi lâu không có lộ diện, hiện tại bạo nổ kỹ năng là vì sao? Ngô Lập Nhân làm sao cũng không nghĩ ra Phàn Ngọc Phượng dĩ nhiên sẽ gặp phải Lỗ Trí Thâm.

Lỗ Trí Thâm cho rằng vừa mới chính mình không có đem hết toàn lực, lúc này nếu như dụng hết toàn lực, Phàn Ngọc Phượng nhất định không phải là đối thủ, vậy mà hắn sẽ xuất thủ, mới phát hiện Phàn Ngọc Phượng trường kiếm cũng so vừa mới càng thêm linh hoạt đa dạng, hắn tuy là lực lớn, lại mỗi một chiêu đều bị Phàn Ngọc Phượng linh hoạt hiện lên, mà Phàn Ngọc Phượng trường kiếm lại dường như ngân xà thông thường, nhiều lần suýt nữa thương tổn được chính mình.

Lỗ Đạt cứ như vậy bị Phàn Ngọc Phượng áp chế, nhưng là hắn lại như cũ không phải chịu thua, hắn hét lớn một tiếng, trong tay trường sóc bỗng nhiên đưa ngang một cái, toàn bộ hướng Phàn Ngọc Phượng quét tới, Phàn Ngọc Phượng thấy thế, trong lòng cả kinh, hai chân dùng sức một chút, cả người lập tức nhảy nửa trượng đứng lên, Lỗ Đạt một kích thất bại, mà Phàn Ngọc Phượng nhân cơ hội từ không trung cầm kiếm hướng Lỗ Đạt đâm tới. Lỗ Đạt thu Mã Sóc không kịp, Phàn Ngọc Phượng trường kiếm thế như thiểm điện, lập tức liền đề ở tại Lỗ Đạt trước ngực.

"Tức chết ta cũng! Ta thua! "

Lỗ Đạt tuy là trong lòng vô cùng không phục, nhưng là hắn nhưng vẫn là không phải không thừa nhận mình võ nghệ quả thực không bằng Phàn Ngọc Phượng.

"Đại trượng phu nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy! Lỗ tráng sĩ, vậy vừa nãy nói có hữu hiệu hay không? "

Lỗ Đạt thở dài một tiếng nói: "Phạm huynh đệ nói, nào đó không dám không nghe theo. Nhưng là không thể làm trái đạo nghĩa việc, bằng không, nào đó chính là Từ cũng không nguyện ý nghe theo. "

"Một lời đã định. Ngày nay thiên hạ đại loạn, thế nhưng Từ Châu mục Ngô sứ quân đã có nhân nghĩa tên, các người ở chỗ này vào rừng làm cướp, có quá mức tiền đồ? Tại sao không cùng đi đầu Ngô sứ quân, cũng tốt Bác cái công danh, làm rạng rỡ tổ tông! "

Phàn Ngọc Phượng không biết mình là hay không có thể tìm tới tỷ tỷ của nàng, cho nên vừa lúc gặp Lỗ Trí Thâm, liền muốn nêu như có thể thu phục cho Ngô Lập Nhân, Ngô Lập Nhân đến lúc đó sau cũng nhất định sẽ giúp mình tìm người.

"Cái này! "

Lỗ Trí Thâm tự nhiên lộ vẻ do dự, bởi vì cái này đám sơn tặc cũng không phải hắn một người thủ lĩnh, còn có một người khác, dù cho Lâm Xung.

"Chớ không phải là Lỗ tráng sĩ muốn đổi ý hay sao? "

Phàn Ngọc Phượng mắt thấy Lỗ Trí Thâm do dự, hắn không khỏi có chút tức giận.

"Phạm huynh đệ, thật không dám đầu điểm. Trên ngọn núi này, còn có một cái thủ lĩnh, là Lỗ mỗ đại ca, tên gọi Lâm Xung. Hắn từng là Viên Thuật trước điện cấm vệ quân Phó thống lĩnh, cùng Ngô sứ quân từng có thù hận. Thứ nhất, nào đó sợ hắn sẽ không nguyện ý đi đầu Ngô sứ quân; thứ hai, Ngô sứ quân nơi đó chưa chắc bằng lòng tha cho hắn. Vì vậy do dự, mời Phạm huynh đệ thứ lỗi. "

Đúng lúc này, bỗng nhiên một người cưỡi ngựa từ trên núi chạy vội xuống, người chưa tới, thanh âm cũng đã truyền đến Phàn Ngọc Phượng trong tai.

"Nghe nói tới một hảo hán, thắng ta Lỗ Đạt huynh đệ, có dám cùng Lâm mỗ qua mấy chiêu! "

Lâm Xung cầm trong tay trường thương vọt tới, Phàn Ngọc Phượng tự nhiên không phải dám khinh thị, nếu Lỗ Đạt lấy Lâm Xung vì trưởng, Lâm Xung kỹ năng tất nhiên sẽ không lại Lỗ Đạt phía dưới.

"Nếu như Phạm huynh đệ cũng có thể thắng được Lâm mỗ, vậy vừa nãy Phạm huynh đệ nói yêu cầu, Lâm mỗ lại không ý kiến. "

"Tốt! Đã như vậy, vậy thì tới đi! "

Lâm Xung cười ha ha một tiếng, đỉnh thương hướng Phàn Ngọc Phượng liền đâm tới.

"Kiểm tra đo lường đến Lâm Xung kỹ năng Thiên Hùng Tinh phát động, Phàn Ngọc Phượng vũ lực - 3, trước mặt Phàn Ngọc Phượng vũ lực rơi chậm lại tới 93. "

Tình huống gì? Oa, Phàn Ngọc Phượng một người chiến Lỗ Trí Thâm cùng Lâm Xung? Ngô Lập Nhân không khỏi thở dài một tiếng, đây là huyền cái nào ra?

Lâm Xung trường thương múa kín không kẽ hở, Phàn Ngọc Phượng lúc này cũng chuyên tâm ứng phó, hai người chiến ba mươi hiệp, Phàn Ngọc Phượng đã xuất mồ hôi trán, mới vừa cùng Lỗ Trí Thâm đánh một trận, nàng cũng tiêu hao không ít thể lực. Bây giờ của nàng khí lực từng bước theo không kịp, tuy là vũ lực vẫn là so Lâm Xung cao hơn một chút, thế nhưng lưỡng nhân hay là chiến tương xứng.

Đúng lúc này, Phàn Ngọc Phượng trường kiếm trong tay bỗng nhiên vừa chuyển, cả người trong nháy mắt bộc phát ra một loại khí thế kinh người, trường kiếm trong tay bỗng nhiên múa ra rất nhiều đạo tàn ảnh, điều này làm cho Lâm Xung lập tức hoàn toàn không dò rõ thân ảnh của đối phương.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Phàn Ngọc Phượng kỹ năng Phượng Tường phát động -- kỳ diện đối với áp chế tự thân vũ lực hình kỹ năng đối thủ lúc, mỗi qua mười hiệp tự thân vũ lực hồi phục 2 điểm, tối cao có thể tăng trở lại bị áp chế vũ lực đáng giá gấp hai; đối mặt đề thăng tự thân vũ lực hình đối thủ lúc, mỗi qua mười hiệp, áp chế đối phương 2 điểm vũ lực, tối cao có thể áp chế đối phương đề thăng vũ lực đáng giá gấp hai. Trước mặt bị Lâm Xung áp chế 3 điểm vũ lực ba mươi hiệp, Phàn Ngọc Phượng vũ lực hồi phục 6 điểm, trước mặt Phàn Ngọc Phượng vũ lực đề thăng tới 99. "

Phàn Ngọc Phượng kỹ năng này tuyệt! Ngô Lập Nhân nghe được hệ thống nêu lên, không khỏi một hồi thán phục. Long Đàm cùng Phượng Tường, rõ ràng chính là trời sinh một đôi a, cái này môi giới, ta nhất định phải làm trên! Ngô Lập Nhân trong lòng ám thầm thở dài nói!

Lâm Xung miễn cưỡng chống đỡ mấy hiệp, rốt cục vẫn phải bị Phàn Ngọc Phượng một kiếm đánh rơi trường thương, vũ lực thở dài một hơi.

Mà một bên Lỗ Đạt càng là thoải mái cười to, rống to: "Phạm huynh đệ! Hào kiếm pháp, hào kiếm pháp a! Ta Lỗ Đạt đời này gặp qua nhất kiếm pháp tinh diệu dù cho loại này! Không biết Phạm huynh đệ bộ kiếm pháp này có thể có cái gì trò? "

Hỏi ở đây lúc sau, Phàn Ngọc Phượng bỗng nhiên hiện ra một phần dáng vẻ rất dẫn dụ, Lỗ Đạt lại vẫn một bộ chưa từ bỏ ý định dáng vẻ tiếp tục hỏi: "Làm sao? Có cái gì không có phương tiện nói sao? Hiện tại chúng ta đều phải nghe Phạm huynh đệ phân phân phó, còn có cái gì không thể nói. "

Lâm Xung nghe xong, liên tục hướng Lỗ Đạt làm cái nháy mắt, "Trí Thâm, tất cả mọi người có mình bí mật bất truyền, tốt như vậy kỳ, thực sự chó nên. "

Phàn Ngọc Phượng nghe xong, không khỏi cười ha ha, lấy hai người, nhỏ giọng nói rằng: "Ta nếu nói ra, hai vị đại ca có thể nhất định cho ta giữ bí mật. "

"Nhất định nhất định! " Lỗ Trí Thâm nghe xong hưng phấn không so, liên thanh đáp.

"Bộ kiếm pháp này, tên gọi Việt nữ kiếm pháp. "

Nghe thế, thân thể hai người chấn động, trong ánh mắt tràn đầy đều là khó có thể tin, Lỗ Trí Thâm càng là suýt chút nữa hô lên, nếu không phải Lâm Xung ngay cả vội vàng che Lỗ Trí Thâm miệng, nhất định sẽ để cho tất cả mọi người đều biết.

Lỗ Trí Thâm vẫn là nhỏ giọng hỏi lên, "Phạm huynh đệ, bộ kiếm pháp này không phải chỉ có nữ nhi thân mới có thể luyện tập, làm sao Phạm huynh đệ dĩ nhiên có thể luyện? "

Mà Lâm Xung lúc này đã minh bạch, hần cười ha ha, "Trí Thâm, vậy chỉ có một khả năng, chúng ta vị này Phạm huynh đệ nhưng thật ra là Phạm muội muội mới đúng. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 231: Phàn gia 3 anh đoàn tụ, Mi Trinh 1 nữ đã hạ sinh

Nghe đến đó, Lỗ Trí Thâm nhất thời trở nên mười không thể tách rời tâm, "Phạm huynh đệ là nữ nhi thân? Bọn ta thua ở nhất giới nữ lưu tay? Thực sự là mất mặt! "

Nghe được Lỗ Trí Thâm giọng của, Phàn Ngọc Phượng "Suu " một tiếng lại thanh trường kiếm quát ra vô, lạnh giọng trách mắng: "Chớ không phải là nguoi còn không phục? Vậy liên tái chiến mấy hiệp! "

Lỗ Trí Thâm vội vã hắc hắc cười theo nói: "Không dám không dám! Ta là thật ăn xong, chỉ là hận chính mình tài nghệ không bằng người! Nếu Lâm đại ca cũng thua ở Phạm muội tử trong tay, vậy chúng ta là không phải muốn cùng đi tìm nơi nương tựa Ngô sứ quân rồi? "

Nhưng mà lúc này Lâm Xung lại vẫn lắc đầu một cái, hần thở dài một hơi, lấy Lỗ Trí Thâm, giữa hai lòng này vẫn còn có chút vẻ thống khổ, "Trí Thâm, ta biết nguoi một mực không chịu cam lòng cái này giữa núi rừng làm một giấc cỏ. Chỉ bất quá, Lâm mỗ hiện tại quả thực không thể đi đầu Ngô sứ quân. Nguoi có thể mang cái này trong son trại huynh đệ đều dẫn đi, mà Xung, quả thật có nỗi khổ tâm, thứ cho không thể bồi huynh đệ cùng nhau. "

Phàn Ngọc Phượng nghe nói, nhúu mày một cái nói: "Lâm đại ca, đây là có gì ?? Đừng không lo lắng Ngô sứ quân không chịu tương dung? Thật không dám đầu điểm, ta cùng với Ngô sứ quân cũng chỉ là gặp qua một lần, thế nhưng Ngô sứ quân cầu hiền nhược khát, sớm đã mọi người đều biết. Lúc đó ai vì chủ này, Ngô sứ quân tuyệt sẽ không bởi vì chuyện xưa mà không có thể tương dung. "

Lâm Xung vẫn lắc đầu một cái nói: "Cũng không phải bởi vì này. Tuy là hiện nay cự chủ sẽ bại vong, thế nhưng ta nếu như đầu Ngô công, khó tránh khỏi biết trên chiến trường cùng cổ chủ gặp nhau, đến lúc đó sau Lâm Xung dùng cái gì tự xử? "

Phản Ngọc Phụng hướng Lâm Xung ôm quyền khen: "Lâm đại ca thật là trung nghĩa người cùng! Đã như vậy, vậy tiểu muội có một kiến nghị: Đến khi Thọ Xuân thành phá lúc, Lâm đại ca liền không này buồn, đến lúc đó nhệ vị đại ca là được đồng xin vào, có thể từ? "

Lâm Xung do dự một chút, cuối cùng còn đáp ứng hai, "Đa tạ Phạm tiểu muội! Nếu ngày hôm nay Phạm tiểu muội tới đây, nếu không phải ngại son trại đơn sơ, xin mời lên núi tụ họp một chút. "

Phản Ngọc Phụng lắc đầu, "Không biết hai vị đại ca có nhìn thấy được có huynh đệ hai người, có một người tên gọi Phản Triết sử dụng một đôi đại thiết chùy, ước chừng mười sáu bảy tuổi đáng đáp, còn có một tên người gọi Phản Hoa. "

Nghe thế, Lâm Xung có chút ngoài ý muốn, "Phạm tiểu muội lẽ nào cùng hai người này quen biết? "

Phản Ngọc Phụng vừa nghe, mừng rỡ, liền thanh đáp: "Chính là! Nhệ vị đại ca nhưng là biết tung tích của bọn họ? "

Lúc này Lỗ Trí Thâm cười ha ha một tiếng, "Tới bọn ta quả nhiên là hữu duyên! Cái này Song Phong Sơn phụ cận có một tòa Xích Phong Sơn, trên núi từng có một người đạo tặc, mấy ngày trước đây tới hai người đem người này đều hàng phục, đồng thời chiếm núi làm vua, ta đang cùng Lâm huynh đệ thương lượng như thế nào cùng Xích Phong Sơn hợp tác việc, không nghĩ tới Phạm tiểu muội đã tới rồi. "

"Quả thực như vậy, vậy thật tốt quá! Nhanh dẫn ta đi gặp bọn họ. "

Lâm Xung cùng Lỗ Trí Thâm liền dẫn Phản Ngọc Phụng đi tới Xích Phong Sơn, Xích Phong Sơn tiểu lâu la thông truyền sau đó không bao lâu, liền đến hai người hào hứng Xung trên núi vọt xuống tới, không phải Phản Lê Hoa cùng Phản Triết thì là người nào!

"Đại tỷ, tiểu đệ! Quả nhiên là các người! "

Ba người rót cục gặp mặt, mặc dù không là cứu biệt gặp lại, cho dù thắng cứu biệt gặp lại. Từ Quế Dương Quận một đường chạy ra, ở giữa bị truy binh tách ra sau liền vẫn không có liên lạc với. Trong đó vui sướng cũng không ngoại nhân có thể thể hội đến.

Ba người ôm nhau mà khóc, một bên Lỗ Trí Thâm cùng Lâm Xung chỉ là ha ha mà cười, một lát sau, ba người cuối cùng cũng khôi phục bình tĩnh, Phản Lê Hoa đến Phản Ngọc Phụng sau lưng Lâm Xung cùng Lỗ Trí Thâm, không khỏi kỳ quái, hỏi: "Hai người này là người phương nào? "

Hai người trực tiếp đi lên trước, tự giới thiệu nói: "Phản đầu lĩnh, chúng ta là Song Phong Sơn đầu lĩnh, ta là Lâm Xung, vị này chính là Lâm mẫu huynh đệ, tên gọi Lỗ Đạt. "

Nghe xong lời của hai người, Phản Triết tiến lên nói rằng: "Các người chính là Lâm Xung cùng Lỗ Đạt? Ta và đại tỷ đang chuẩn bị đi Song Phong Sơn khiêu chiến, tiêu diệt người nhóm son trại, các người đã tới rồi. "

Phản Triết thẳng thắn mà nói làm cho Lỗ Trí Thâm cùng Lâm Xung đều hết sức khó xử, một lời không hợp liền muốn diệt bọn hắn sào huyệt cảm giác, ngầm lại cũng làm cho người phẫn nộ, nếu không phải Lâm Xung lời kéo Lỗ Trí Thâm, hắn lại muốn ngăn cánh tay cùng Phản Triết đấu võ rồi. Lỗ Trí Thâm lại nghĩ đến Phản Ngọc Phụng bản lĩnh, Phản Lê Hoa cùng Phản Triết nhất định thật sự có kỹ năng, hắn vừa buông ra rồi nắm tay. Một bên Phản Ngọc Phụng vỗ một cái Phản Triết, trách mắng: "Triết đệ đừng có nói mò, hai vị đại ca đã quyết định bỏ gian tà theo chính nghĩa, đến khi Thọ Xuân Viên Thuật diệt vong lúc sẽ gặp đồng đi đầu Ngô sứ quân. "

Nói đến đây, Phản Lê Hoa không khỏi nhú nhú mày, "Nhệ muội, nơi này không phải là nơi nói chuyện, chúng ta vẫn là đến trên núi lại nói! "

Mọi người cùng nhau lên núi, trên núi cửa trại trên viết vài cái chữ to -- Lê Hoa Trại! Phản Lê Hoa liền khiến người ta cho Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm lên hảo tửu, mình thì cùng Phản Ngọc Phụng đi tới nội đường bên trong phòng của nàng đàm luận lên.

"Ngọc Phụng, tuy là ta biết tâm tư người niệm Triệu Vân, thế nhưng Ngô sứ quân lại không được phép bọn ta, ta lần trước ở Hợp Phi hiến kế sau bị thiên vương tướng quân thưởng thức, liền muốn ở Hợp Phi một bên xây thành trì, một bên tìm Ngọc Phụng hạ lạc, nào nghĩ tới Ngô sứ quân vừa đến Hợp Phi liền muốn vắn tội với ta, vì vậy ta chỉ có thể bỏ hắn đi, mang theo tiểu đệ tới chỗ này tạm thời đặt chân. " Phản Ngọc Phụng thờ dài một tiếng, đem sự tình tiền căn hậu quả nói một phen.

Phản Ngọc Phụng tự nhiên không có để ở trong lòng, nàng cười cười, hướng về phía Phản Lê Hoa nói: "Đại tỷ người có chỗ không biết, từ người đi sau đó, Ngô sứ quân tự mình phát bố cáo nhận sai, mời người về đi. Nếu như Ngô sứ quân chỉ là muốn bắt người, há lại sẽ như thế? Trong này tất nhiên có hiểu lầm gì đó, ta bây giờ dù cho phụng Ngô sứ quân ủy thác tới tìm đại tỷ cùng tiểu đệ trở về. "

"Đại tỷ, người đã đi gặp Ngô sứ quân? Hắn có không có làm khó người? " lúc này một bên Phản Triết kích động, trong mắt hắn, Ngô Lập Nhân là muốn làm khó mình đại tỷ, cho nên hắn đối với Ngô Lập Nhân cũng bất mãn hết sức.

"Ta là nâng Ngô sứ quân một việc, ở chúng ta đi tản lúc sau, ta đã bản thân bị trọng thương, phía sau truy binh mắt thấy sắp đến, lúc này giết ra một vị tướng quân, đã cứu ta. Vì vậy ta muốn nâng Ngô sứ quân giúp ta tìm tìm vị này ân nhân cứu mạng trước mặt trí tạ. "

" vị tướng quân này cùng nhệ tỷ trong mắt Triệu Vân lẫn nhau so, người nào lợi hại hơn? "

Phản Triết cười hắc hắc, liền vội vàng hỏi.

"Cái này ", Phản Ngọc Phụng vô cùng làm khó dễ, "Vị này gọi Tiêu Tẩu tướng quân ta chỉ là gặp qua một lần, sanh cũng là một Biểu nhân tài, võ nghệ quả thực phi phàm, thế nhưng Triệu tướng quân người này cũng là chỉ nghe tên không thấy một thân, cho nên không tốt so so với. "

Phản Lê Hoa vẫn còn đang suy tư vừa mới Phản Ngọc Phượng lời nói, trong lòng nàng nghĩ: Lẽ nào ta thực sự hiểu lầm Ngô sứ quân rồi? Vậy vì sao hần vừa thấy mặt liền muốn vấn tội?

"Theo như tiểu muội góc nhìn, Ngô sứ quân như vậy yêu mới tiếc mới người tuyệt sẽ không đem đại tỷ đưa cho cho Tôn Sách, huống hồ bây giờ Tôn Sách lại càng không biết bọn ta người ở phương nào, nơi nào sẽ tìm Ngô sứ quân yếu nhân? Không bằng trước theo ta cùng đi tìm Ngô sứ quân hỏi rõ ràng."

Đến Phản Lê Hoa có chút do dự do dự, Phản Ngọc Phượng lại tiếp tục khuyên nhủ.

"Ai, mới vừa thoát đi ổ sói, ta thật sự là không dám đặt mình vào nguy hiểm. Bất quá nếu Ngọc Phượng nói như người vậy, ta liền tạm thời tin tưởng một hồi. Chỉ là, lần này ta trước tùy người cùng đi gặp Ngô sứ quân, làm cho Triết đệ ở lại chỗ này. Nếu là thật có việc, cũng không trở thành ta ba người cùng nhau rơi vào đi."

Phản Lê Hoa cẩn thận, Phản Ngọc Phượng tự nhiên không có ý kiến gì, chỉ cần Phản Lê Hoa tin, đến lúc đó sau lại phái người đến tiếp Phản Triết thì tốt rồi.

Mà lúc này Ngô Lập Nhân trước sau lại tổ chức mấy lần tiến công, mỗi lần đều thương vong thảm trọng, chung quy lại là vô công nhi phản, điều này làm cho hần trong lòng tràn đầy uể oải. Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên hệ thống một tiếng nêu lên: "Tích! Kiểm tra đo lường đến Mi Trinh sinh hạ một cái, Mi Trinh kỹ năng Trinh Liệt phát động, rơi chậm lại tự thân một điểm trụ cột trí lực, tăng Vương Thủ Nhân một điểm trụ cột trí lực, đương nhiên Mi Trinh trụ cột trí lực rơi chậm lại tới 67, Vương Thủ Nhân trụ cột trí lực đề thăng tới 99."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 232: Dương Minh quyết ý phá Viên Thuật, Nhiễm Mẫn nói thẳng trợ Lê Hoa

Ngô Lập Nhân sau khi nghe xong, rốt cục có một tia nào an ủi, trên mặt lộ ra mỉm cười, điều này làm cho Ngô Lập Nhân người chúng tướng không khỏi một hồi mặt danh kỳ diệu, "Chủ công là hay không đã có diệu kế có thể phá Thọ Xuân?"

Triệu Vân ở một bên không kịp chờ đợi hỏi.

Ngô Lập Nhân lắc đầu, trên mặt lại như cũ rạn rở, "Không phải vậy! Chỉ là bỗng nhiên nghĩ đến, quân sư phu nhân Mi phu nhân hôm nay sợ rằng phải sinh nhi nữ, không khỏi trong lòng có chút trấn an."

Triệu Vân gật đầu, "Chủ công như vậy sẵn sóc quân sư, thật sự là khiến người ta động dung."

"Ta đã viết sách tiến đến Hạ Bì, đem bây giờ Thọ Xuân tình thế một nhất thuyết minh, không biết quân sư có hay không có thượng sách có thể giúp ta phá thành. Nếu như Mi phu nhân sinh hạ hài tử, quân sư không lâu sau sợ là liền có thể tới Thọ Xuân, hy vọng đến lúc đó có thể đánh vỡ bây giờ cục diện bế tắc."

Đến Ngô Lập Nhân như vậy lo lắng, Nhiễm Mẫn cũng khó tránh khỏi trong lòng vội vàng xao động, hần không nghĩ tới trước đây một kích tức hội Viên quân lúc này thủ thành lúc lại có như vậy lực chiến đấu mạnh mẽ. Bây giờ thủ thành mặc dù có bộ phận là trước đây nhiều lần thua ở Nhiễm Mẫn đám người tay, thế nhưng chủ lực cũng là Viên Thuật cảm vệ quân, bọn họ tuy là cũng nghe nói Ngô Lập Nhân quân đội dũng mãnh, chung quy lại là không có có tự mình lĩnh hội, thiếu rất nhiều e ngại chi tâm, mà lúc này chiếm giữ thủ thành ưu thế bọn họ, ở lần lượt đánh đuổi Ngô Lập Nhân tiến công sau, sĩ khí càng cao hơn phỏng, kể từ đó, thủ thành liền càng thêm ra sức.

"Gần nhất có hay không Tào quân cùng Lưu Biểu đại quân hướng đi?"

Ngô Lập Nhân lại nghĩ đến Tào Tháo kỳ quái điều binh, liền vội vàng hỏi.

Một bên Trương Võ vội vã trả lời: "Bẩm báo chủ công, Tào quân cùng Kinh Châu đại quân giằng co nửa tháng sau, liền lại trực tiếp rút về Bộc Dương, không biết kỳ ý như thế nào."

"Tới Tào Tháo là nhận định ta không còn cách nào công phá Thọ Xuân rồi? Còn muốn tọa thu ngư ông thủ lợi, quả nhiên đánh một tay tính toán thật hay."

Trải qua mấy ngày liên tiếp thất bại, Ngô Lập Nhân đối với Tào Tháo dụng tâm mấy có lẽ đã xác nhận, Thọ Xuân quả thực không bằng chính mình tướng

tượng trong dễ dàng như vậy công phá.

"Chủ công, không bằng quân ta tạm lui, chỉ chứa một chút binh mã ở chỗ này, Viên quân sợ hãi quân ta tự thế, tất nhiên không dám khinh xuất, đợi bên ngoài cấp lương cho tấn, trở lại đánh chiếm, sẽ thành đại công. " Trương Tượng đề nghị.

"Chủ công không thể! Thọ Xuân tuy là khó phá, thế nhưng bây giờ hao binh tổn tướng, địch nhân thủ thành vật cũng hầu như dùng hết, nếu như lúc này liền lui, đến khi Viên Thuật có cơ hội thờ dốc, ngày khác lại phá tất nhiên sẽ càng thêm gian nan. "

Trương Vô vội vã lên tiếng ngăn cản, Ngô Lập Nhân trong lòng cũng đã nảy sinh thói ý, thế nhưng hắn còn đang chờ tin tức, đến khi Vương Thủ Nhân sau cùng kiến nghị.

"Chúng tướng chớ vội, mấy ngày nữa quân sư sẽ gặp truyền đến tin tức, đến lúc đó quân sư ý kiến như thế nào.

Ngô Lập Nhân không suy nghĩ thêm nữa, không có mấy ngày nữa, quả nhiên Vương Thủ Nhân thư đưa đến, đề nghị của hắn tiếp tục vây khốn Thọ Xuân, cho thêm Thọ Xuân trong thành quân coi giữ thì triển áp lực, cũng không phải toàn lực tiến công, dùng bị binh kế sách trước tiêu hao Thọ Xuân quân coi giữ sĩ khí cùng thể lực, đợi Thọ Xuân nội bộ xuất hiện biến cố, tìm đúng cơ hội lại một kích toàn lực.

Ngô Lập Nhân vô cùng tin tưởng Vương Thủ Nhân ý kiến, hắn liền lệnh đại quân mỗi ngày chia công kích, Thọ Xuân quân coi giữ vô luận ngày đêm, đều phải cẩn thận phòng thủ, không dám buông lỏng chút nào.

Hôm nay, Ngô Lập Nhân đang cùng mấy vị tướng quân cùng nhau thảo luận, chợt nghe trướng ngoài có người đến báo: Phàn Hoa cùng Phạm Dự tới!

Nghe đến đó, Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, vội vã đứng lên, "Phàn gia hai vị tỷ muội rốt cuộc đã tới! Các vị tướng quân, theo ta đi ra trướng nghênh tiếp hai vị anh thư. "

Mọi người theo Ngô Lập Nhân cùng đi đến bên ngoài trướng, đang đến Phàn Lê Hoa cùng Phàn Ngọc Phượng phân biệt gặp một thân nam trang, đứng ở bên ngoài trướng. Ngô Lập Nhân đến sau, tiến lên ôm quyền thi lễ nói: "Hoan nghênh nhị vị nữ anh hùng trở về! "

Hai người không khỏi có chút sợ hãi, vội vàng hướng Ngô Lập Nhân thi lễ đáp: "Gặp qua Ngô công! "

"Phàn Lê Hoa, lần trước ta vẫn tội không phải vì chuyện khác, mà là bởi vì người thay đổi thân phận tính danh, mà ta lúc trước từng nghe nói Phàn Lê Hoa đại danh, sau lại lại người thư từ chữ viết thanh tú, lại tựa như vì nữ tử viết, lại người cũng không hầu kết, cho nên liền tự mình đoán bừa người chính là Phàn Lê Hoa, lúc đó muốn cho người tự chủ thừa nhận thân phận, không ngờ tới cánh bị người hiểu lầm, thật sự là Minh tội cũng! "

Ngô Lập Nhân chẳng những đem người đem cùng đi ra ngoài đón chào, hơn nữa Ngô Lập Nhân đối với mình cung kính như thế lễ độ, còn không ngừng bồi tội, điều này làm cho Phàn Lê Hoa nhất thời tin Ngô Lập Nhân lời nói, nàng hướng Ngô Lập Nhân khom người lần nữa hành lễ đáp: "Đa tạ Ngô công tha thứ Lê Hoa lần trước mạo phạm! Bây giờ suy nghĩ một chút, thực sự xấu hổ. "

"Ha ha, sự tình nói ra thì tốt rồi. Được rồi, vì sao tìm không thấy Phàn Triết? "

Phàn Lê Hoa liền đem Song Phong Sơn cùng Xích Phong Sơn sự tình nói cùng Ngô Lập Nhân nghe, đương nhiên nàng cũng không có nói thẳng là bởi vì muốn cho mình lưu đường lui mới đem Phàn Triết lưu lại.

"Hào hảo hảo! Vị này Phạm Dự nói vậy chính là Phàn Ngọc Phượng a !! Quả nhiên là rồng phượng trong loài người! "

Phàn Ngọc Phượng mắt thấy Ngô Lập Nhân đã phá thân phận của mình, hơi có chút dam, tiếp lấy lại hỏi: "Không biết lần trước nâng Ngô công tìm kiếm Tiêu Tẩu, có hay không có tin tức gì? "

"Ha ha, Từ Long, mau tới đây, người là có hay không còn nhận được Ngọc Phượng cô nương? "

Triệu Vân lúc này từ Ngô Lập Nhân phía sau đi ra, Phàn Ngọc Phượng nghe được Ngô Lập Nhân kêu Triệu Vân, chưa phát giác ra hơi kinh ngạc, khi hắn đến đi tới người sau, càng thêm vô cùng kinh ngạc, người nọ không phải là ngày đó cứu mình Tiêu Tẩu sao?

"Triệu tướng quân? Người dù cho ngày đó cứu thảo dân Tiêu Tẩu? Thảo dân làm sao cũng không có nghĩ tới, thật sự là làm người ta thật là vui. " Phàn Ngọc Phượng có chút nói năng lộn xộn nói lấy, Triệu Vân cũng cười ha ha nói: "Ta cũng không ngờ tới, lúc đó cứu người dĩ nhiên có thể ở chỗ này gặp nhau, thật sự là có chút ngoài ý muốn, hơn nữa chủ công còn nói người là nữ nhi thân, thứ cho Vân mạo phạm. "

Phàn Ngọc Phượng nhất thời có vẻ hơi thẹn thùng, nàng cúi đầu, không biết suy nghĩ cái gì, Ngô Lập Nhân làm sao không minh bạch cái này Phàn Ngọc Phượng ý tứ: Anh hùng cứu mỹ nhân, mỹ nhân phụng táng ám đầu. Chỉ là sợ rằng Triệu Vân lúc này nhất định không rõ Phàn Ngọc Phượng tâm tư, tới ta đây cái bà mối là làm định rồi.

"Chúng ta cùng nhau vào trướng bàn lại, hai vị có thể hay không đem Quế Dương chuyện đã xảy ra nói cùng bọn ta vừa nghe, có hay không có biện pháp gì giải quyết. "

Phàn gia nhị nữ cùng nhau gật đầu, Ngô Lập Nhân liền cùng mọi người cùng đi đến trong đại trướng.

"Ngô công dung bầm! Quế Dương Quận Thái Thú Triệu Phạm, hắn có một đại ca tên gọi Triệu Nghị, chữ Đức Buru, hắn lên Nhị muội Ngọc Phượng, Vì vậy Triệu Phạm liền muốn Phàn Ngọc Phượng gả cho Triệu Nghị. Nhưng là Nhị muội tâm so thiên cao, trong lòng nàng muốn gả cho một cái nổi tiếng

thiên hạ anh hùng, lợi dụng này lý do hồi phục Triệu Phạm. Bây giờ Quế Dương vì Tôn Sách phá, Triệu Nghị theo Tôn Sách sau, Triệu Phạm liền thường xuyên đến Phàn Phù, dùng các loại thủ đoạn muốn bức bách Nhị muội đi vào khuôn khổ. Đoạn thời gian trước, Triệu Nghị theo Chu Du cùng nhau đánh Chu Hạo Dự Chương quận, Triệu Nghị liền xuống mấy Huyện, Triệu Phạm biết được sau, liền coi đây là lý do, muốn cho Nhị muội cam tâm tình nguyện gả cho Triệu Nghị. Nhị muội không theo, Triệu Phạm dĩ nhiên bày ra tội danh, nói Phàn gia là khản vàng dư nghiệt, tiểu đệ Phàn Triết dưới con nóng giận liền cùng Triệu Phạm thủ hạ động thủ, không nghĩ qua là đã đem Triệu Nghị đập chết. Bọn ta thấy chọc đại sự, liền ba người cùng nhau thu thập đồ tể nhuyển, lập tức chạy ra Quế Dương. Quế Dương Quận phái ra Quận binh truy kích, sau lại ta và Phàn Triết bởi vì Triệu Phạm bộ đội sở thuộc truy kích phân tán, Nhị muội liền gặp Triệu tướng quân, mà ta và tiểu đệ cùng đi đến Hợp Phì, nghĩ tại này dùng tên giả đặt chân, lại phái người âm thầm tìm kiếm Nhị muội hạ lạc. "

"Triệu Phạm như vậy ức hiếp lương thiện, xác thực đáng chết! Nếu như Tôn Sách dám đến tìm các người phiền phức, ta tuyệt sẽ không đứng nhìn bàng quan. "

Nghe đến đó, Nhiễm Mẫn nhất thời nổi giận đùng đùng. Loại chuyện như vậy ở loạn thế thực sự rất nhiều, mà Nhiễm Mẫn càng là thấu hiểu rất rõ, trước đây hẳn một nhà già trẻ cũng là bị loại này tai bay vạ gió.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 233: Ngọc Phượng bày tỏ Triệu Tử Long, Điều Thuyền báỉ sư Việt Nữ Kiếm

Phàn Lê Hoa trong mắt tràn đầy cảm kích lấy Nhiễm Mẫn, ôm quyền nói rằng: "Đa tạ Nhiễm tướng quân bênh vực lẽ phải! "

"Việc này nghe quả thực làm người ta thôn thức, ta nếu lấy tình hình thực tế cho biết, nói vậy Tôn Bá Phù cũng không phải không biết chuyện người, cho nên hai vị mời không cần lo lắng. Được rồi, mới vừa mới nói được Ngọc Phượng cô nương tâm so thiên cao, chỉ nguyện tìm một chân chính anh hùng, không biết cái này anh hùng thiên hạ, nhưng có người được vào mắt? "

Ngô Lập Nhân cười hắc hắc, cái này nhân duyên, hẳn nếu không nói ra, sợ rằng còn nhiều hơn đi rất nhiều chặng đường oan uổng.

"Nói ra Chư công chớ cười, từng nghe nói một người, từng tại mấy vạn Tào quân trong thất tiến thất xuất, giết Tào quân tướng sĩ sợ, thiên hạ không người không biết không người không hiểu, tiện thiếp nghe xong, trong lòng ngưỡng mộ không ngớt, như vậy mới có thể xưng được là anh hùng. "

Ngô Lập Nhân không ngờ tới Phàn Ngọc Phượng thật không ngờ trực tiếp bày tỏ tiếng lòng, điều này làm cho một bên Triệu Vân càng thêm kinh ngạc, hẳn có chút ngượng ngùng mà rồi chu vi cái khác tướng lĩnh, mà mọi người thì nhao nhao cười hướng Triệu Vân nói: "Chúc mừng Triệu tướng quân rồi! "

Triệu Vân lúc này sắc mặt đỏ bừng, không biết nên nói cái gì, Ngô Lập Nhân cười ha ha nói: "Khó có được Ngọc Phượng cô nương như vậy dám yêu dám hận, thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng, Tử Long, Thiên Lý mộ danh mà đầu, người có thể thỏa mãn? "

Triệu Vân lúc này cúi đầu hướng Ngô Lập Nhân chấp tay nói rằng: "Chủ công, Vân trong quân còn có chuyện trọng yếu xử lý, cái này liền liền đi xuống trước. "

Ngô Lập Nhân biết Triệu Vân lúc này khó trả lời, liền cho hắn dưới bậc thang, "Tốt lắm, Tử Long có việc liền trước đi xử lý. Hai vị Phàn cô nương, các người một đường khổ cực, cũng đi xuống trước nghỉ ngơi một chút. Còn có, cũng không thể vẫn ăn mặc ăn mặc như vậy, đợi lát nữa thay xong bình thường mặc quần áo, cùng mọi người một lần nữa nhận thức một phen. "

Triệu Vân vẫn là da mặt mỏng, Phàn Ngọc Phượng rất nhiều mặt người trước biểu đạt tình yêu, làm cho hắn trong chốc lát khó có thể tiếp thu, Ngô Lập Nhân cũng không miễn cưỡng, dù sao lúc này Phàn Ngọc Phượng vẫn là quần áo đàn ông, một thân trang phục không ra một điểm nữ nhi nhà ôn nhu. Phàn Ngọc Phượng nghe rõ Ngô Lập Nhân ý tứ, tuy là hắn đối với Triệu Vân thái độ hơi có chút thất vọng, thế nhưng nàng cũng không có bực đại khái Triệu Vân biết cảm giác mình là có chút quá mức chủ động, Phàn Ngọc Phượng cũng không nóng nảy, Tiểu Tẩu cùng Triệu Vân dĩ nhiên là cùng một người, làm cho trong lòng của nàng tràn đầy ngoài ý muốn. Nàng tin tưởng mình tuyệt đối không có trông nhầm, Triệu Vân dù cho hắn trong lòng chân chân chính chính nam tử hẳn đại trượng phu.

Ngô Lập Nhân cũng trở về doanh trường của mình, hưng cao thái liệt cùng Điều Thuyền nói lên Phàn Lê Hoa cùng Phàn Ngọc Phượng sự tình, khi hắn nói đến Phàn Ngọc Phượng cùng Triệu Vân giữa nhân duyên lúc, Điều Thuyền cũng rất là tò mò hai cái này kỳ nữ tử.

"Phu quân, thiếp muốn đi cái này Phàn gia hai tỷ muội, không biết cũng không thể được? "

Ngô Lập Nhân gật đầu, dù sao xuất chinh tại ngoại, làm cho Điều Thuyền cùng hai người làm quan hệ tốt, có người cùng nhau nói chuyện phiếm, có thể

cho Điều Thuyền tại chính mình không có ở đây lúc sau cũng không trở thành vô cùng buồn chán, nếu là có thể giao vài cái bằng hữu như vậy, đúng là đối với nàng là chuyện tốt.

Điều Thuyền liền vui vẻ đi tìm Phần gia hai nữ, đến rồi trước trưởng, liên hệ tính danh sau, Phần Lê Hoa liền đem Điều Thuyền đón vào.

"Bái kiến phu nhân! "

Lường người biết Điều Thuyền là Ngô Lập Nhân thế tử, cũng không dám thờ ơ, hướng Điều Thuyền thi lễ một cái. Điều Thuyền vội vã nâng dậy hai người, cười tủm tỉm nói rằng: "Vẫn nghe phu quân khen hai vị, hôm nay gặp mặt quả nhiên không giống bình thường. "

"Ngô công quá khen! Lần trước dân nữ nghĩ làm Ngô công muốn gia hại, vì vậy bất hân, dân nữ trong lòng vẫn hồ thẹn không ngớt, khó có được Ngô công bất kể hiềm khích lúc trước, còn có thể thu lưu bọn ta, Lê Hoa trong lòng thực sự cảm kích vạn phần. "

"Phu quân luôn luôn cầu hiền nhược khát, mà hai vị đều là nữ trung hào kiệt, trong lòng ta cũng ngưỡng mộ vạn phần, hôm nay gặp mặt, thật sự là thiếp may mắn. Nghe nói Ngọc Phượng cô nương tâm hệ Từ Long tướng quân, không biết Lê Hoa cô nương nhưng có ý trung nhân? "

Điều Thuyền hỏi xong, Phần Lê Hoa khuôn mặt đỏ lên, ấp úng nói: "Không có, không có! "

"Đại tỷ, người. . . "

Phần Ngọc Phượng ở một bên vừa muốn nói gì, liền bị Phần Lê Hoa ngăn trở, Điều Thuyền biết trong đó có ẩn tình, liền không hỏi thêm nữa, mà là lôi kéo hai người hàn huyên cùng nhau nữ nhi gia sự tình.

Có nên nói hay không đến Phần Ngọc Phượng sửu kiếm lúc, Điều Thuyền một dưới hứng thú, "Ngọc Phượng cô nương, có thể hay không dạy ta luyện tập kiếm pháp? Ta tuy là vẫn muốn học võ nghệ, nhưng bây giờ chưa được danh sư giáo thụ. "

Phần Ngọc Phượng nghe nói, cười ha ha nói: "Đương nhiên không thành vấn đề, chỉ là không biết Ngô công biết sẽ không đồng ý? Tập võ tự nhiên là nhất kiện khổ cực sự tình, đến lúc đó sau nếu là có chút tổn thương, sợ là Ngô sứ quân sẽ đau lòng phu nhân. "

"Ha ha, Ngọc Phượng cô nương quá nhỏ ta! Năm đó phu quân chưa luyện hảo thương pháp lúc, còn không phải là đối thủ của ta. Phu quân trước tiên ta một thanh bảo kiếm, vì vậy muốn học một cái tốt kiếm pháp. "

"Ha ha, phu nhân nếu tin tưởng như vậy, có gì không thể! Ai nói nữ nhi không bằng nam! " Ngô Lập Nhân không nghĩ tới, hân chỉ là muốn làm cho Điều Thuyền cùng Phần gia nhi nữ làm "Khuê mật ", không ngờ tới, Điều Thuyền dĩ nhiên lấy "Sư phụ " .

Khi hân buổi tối Ngô Lập Nhân cử hành một lần nho nhỏ tiệc chào đón, vì Phần gia hai nữ đón gió tẩy trần. Làm Phần gia nhi nữ đều đổi thành nữ nhi trang bị sau đó, Điều Thuyền cùng bọn họ cùng nhau dắt tay mà đến, trong đại trưởng chúng tướng đều kinh hãi tại chỗ, Điều Thuyền khuôn mặt đẹp bọn họ tất cả đều biết; mà Phần gia hai nữ lúc này đổi thành nữ nhi trang bị sau, Phần Lê Hoa khí khái anh hùng hùng hực, có thể khuynh người thành; Phần Ngọc Phượng sở sở động lòng người, có thể khuynh nhân quốc. Như vậy khuynh quốc khuynh thành phong thái, quả thực không thấy nhiều, làm cho rất nhiều người tâm động không ngừng.

"Tham kiến chủ công! "

Ba người cùng nhau cho Ngô Lập Nhân sau khi hành lễ, Ngô Lập Nhân cười cười, khoát tay ý bảo ba người miễn lễ, Điều Thuyền tiến lên, đi tới Ngô Lập Nhân bên cạnh, mà Phần Ngọc Phượng cùng Phần Lê Hoa thì tìm được vị trí của mình sau khi ngồi xuống, Ngô Lập Nhân cười cười, "Vốn tưởng rằng phải không trăm năm khó gặp cao tài, hiện tại mới phát hiện vẫn là tuyệt đại giai nhân. Tới, chúng ta cùng nhau kính hai vị anh thư một ly! "

Mọi người nhao nhao đầu lấy khen ngợi ánh mắt, cùng nhau bùng ly rượu lên, nói: "Mời! "

Lúc này Điều Thuyền ở Ngô Lập Nhân bên tai nhẹ giọng nói: "Phu quân có hay không động tâm? Thiếp đã tìm hiểu qua, Phần Lê Hoa tựa hồ có người trong lòng, chỉ bất quá nàng lại xấu hổ với mở miệng, có thể kỳ tâm ở phu quân trên người cũng chưa biết chừng. "

"Điều Thuyền đừng vội nói bậy, người nếu có lưu ý Phần Lê Hoa, liền sẽ không như vậy nói. "

Ngô Lập Nhân thực sự là cảm Điều Thuyền bất đắc dĩ, chính mình tại vị Phần Ngọc Phượng cùng Triệu Vân làm nguyệt lão, hân còn đang vì mình cùng Phần Lê Hoa quan tâm, hân trong lòng mình tự nhiên rõ ràng Phần Lê Hoa tâm tư.

Lúc này, Phần Lê Hoa đứng dậy nâng chén hướng về phía Ngô Lập Nhân nói: "Chủ công, lần trước mạo phạm, thiếp ở nơi này bồi cái không phải. " nói xong uống một hơi cạn sạch.

Tiếp lấy Phần Lê Hoa lại rót một chén, đi tới Nhiễm Mẫn trước mặt, "Thiếp cảm kích Nhiễm tướng quân bênh vực lẽ phải, kính Nhiễm tướng quân một ly! "

Lúc này, Nhiễm Mẫn liền vội vàng đứng lên, trong lúc nhất thời nói cũng nói không lanh lẹ, chỉ là ấp úng nói: "Phần. . . Phần cô nương, thực sự là, thật là khiến Nhiễm nào đó giật mình, bội phục! "

Hai người uống xong, mỗi bên từ trở lại chỗ ngồi. Ngô Lập Nhân cười cười, "Lấy Minh góc nhìn, Vĩnh Tăng cùng Lê Hoa cô nương nhưng lại vô cùng xứng, không biết chư vị nghĩ như thế nào? "

Phàn Lê Hoa không ngờ, Ngô Lập Nhân chỉ một cái từ điểm phá tâm tư của mình, không khỏi cảm động vạn phần, nhưng là lại không dám ở ngẩng đầu. Mà Nhiễm Mẫn lập tức biểu tình lại là nhất kinh nhất hi, lại là một xấu hổ thờ dài, nửa chống cự, nửa ngênh đón.

"Tôi đây Nhiễm Mẫn cùng Phàn Lê Hoa nhân duyên vẫn sẽ so Triệu Vân cùng Phàn Ngọc Phượng sắp một bước, hai người là dám yêu dám hận người, cảm tình cũng sẽ không ần dấu, như vậy mới phải. "

Ngô Lập Nhân vạch trần sau đó, liền không có tiếp tục truy vấn, có một số việc, hăng quá hoá dở.

"Hôm nay ở chỗ này gặp nhau, thứ nhất để hoan nghênh Phàn gia lưỡng tỷ muội, thứ hai, còn muốn tái thảo luận hạ phá Thọ Xuân kế sách, không biết chư vị là hay không còn có ý kiến gì? "

Ngô Lập Nhân mới vừa nói xong, bỗng nhiên một thanh âm vang lên, "Chủ công, Thiếp có một đề nghị, không biết có được hay không? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 234: Phàn Lê Hoa hỏa công phá thành môn, Viên Công Lộ tường phong Thọ Xuân

Ngô Lập Nhân giương mắt nhìn lên, chính là Phàn Lê Hoa.

"Thọ Xuân thành cao, khó có thể treo, tường thành lại dày, cực kỳ khó phá, không bằng trước phá bên ngoài thành môn. Thành môn mặc dù rất nặng, nhưng là chúng ta chỉ cần dùng hỏa công, dùng hỏa tên không ngừng bắn về phía thành môn, thành môn chính là bằng gỗ, mặc dù không thể đột nhiên hủy, thế nhưng cứ thế mãi, thành môn tất nhiên sẽ từng bước bị hỏa sở huân thiêu hủy hư, đến lúc đó lại dùng công thành mộc va chạm, phá cửa không khó vậy! "

Phàn Lê Hoa nói xong, Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, cảm thấy vô cùng được không, không khỏi hi thượng mi sao, đứng dậy nói rằng: "Lê Hoa kế này rất hay! Rất hay, Chư công nghĩ như thế nào? "

"Quả thực diệu kế! Nếu vậy thì Thọ Xuân phá thành có hi vọng vậy! Chúc mừng chủ công! "

Trương Vô đứng dậy hướng Phàn Lê Hoa ôm quyền nói rằng.

Mấy ngày kế tiếp, Ngô Lập Nhân liền làm cho nhiều cung tiễn thủ nhiều Bị hỏa tên, ở cung tên mũi tên trên thoa lên dầu hỏa, mỗi ngày ngàn người đội ngũ, lấy Bách phu làm một tổ, phân biệt hướng Thọ Xuân Tây Môn vọt tới hơn một nghìn cây tên lửa. Thọ Xuân trong thành Thủ tướng vội vàng hướng Viên Dận báo cáo cái tình huống này, lúc đầu Viên Dận cũng không phải là rất lưu ý, nhưng là sau lại nghe nói còn lại Đông Môn Quách Khản cũng áp dụng phương thức này công kích thành môn, hơn nữa Tây Môn trải qua mấy ngày hỏa tên công kích, có chút bộ vị đều đã cháy đen, thành môn đã bắt đầu từng bước xuất hiện vết nứt, Viên Dận cái này mới bối rối.

Thế nhưng hắn lại không biết nên ứng đối ra sao, Viên Dận vội vàng tiến cung, đem việc này báo cùng Viên Thuật, Viên Thuật nghe nói sau, muốn chỉ chốc lát nói: "Việc này có gì khó làm? Ngươi trước đi điều đi Bách phu, ở thành môn sau đó xây trên tường đất, với tường thành đủ cao, đến lúc đó mặc dù thành môn hủy hết, địch nhân kia cũng không công vào nổi. "

Viên Thuật nói xong, Viên Dận sắc mặt trở nên vô cùng khó, tuy là Viên Thuật nói rất khinh xảo, nhưng là hắn làm như vậy, không thể nghi ngờ là tuyên bố Thọ Xuân thành tất cả mọi người sẽ vĩnh viễn không còn cách nào ly khai, đến cuối cùng hoặc là chết trận, hoặc là đói chết tại đây Thọ Xuân.

Viên Dận một lát không nói gì, Viên Thuật cười cười nói: "Đại Tư Mã, có vấn đề gì không? Chẳng lẽ ngươi sợ chết hay là nói sớm đã nghĩ xong đầu hàng Ngô Minh tiểu nhi rồi? "

Viên Dận vội vã quỳ xuống giải thích: "Thần không dám! Thần cùng Ngô Minh bất cộng đái thiên, chỉ là sợ rằng bệ hạ làm như thế, tất nhiên sẽ làm cho bách tính tướng sĩ nội bộ lục đục, như vậy, sợ rằng đại thế liền đi. "

"Ngươi cho rằng nếu như ta không làm như vậy, còn có cơ hội Đông Sơn tái khởi sao? " Viên Thuật thần sắc biến đổi, nhãn thần lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Viên Dận, tiếp tục nói: "Cái này Thọ Xuân là của ta, Thọ Xuân tất cả đều là của ta, ta nếu diệt vong, các ngươi đều mơ tưởng sống khá giả. Hoặc là cùng ta cùng nhau đánh đuổi quân địch, Thọ Xuân chính là của chúng ta nhạc thổ; nếu không phải có thể ngăn cản quân địch, như vậy cái này Thọ Xuân chính là của chúng ta mộ địa, người nào cũng đừng nghĩ chạy thoát. "

Viên Thuật lúc này dường như giống như điên, cuồng loạn hướng về phía Viên Dận gào thét, Viên Dận không ngừng dập đầu thỉnh tội nói: "Thần tự nhiên tận tâm tận lực, đánh đuổi quân địch, mời bệ hạ chớ buồn, mời bệ hạ thứ tội! "

"Liên theo trầm nói như vậy đi làm, nếu là có người không tuân mệnh lệnh, nhân cơ hội kết sinh sự đoan, xử quyết tại chỗ, nhất định phải làm đến giết một người răn trăm người, loạn thế làm dùng trọng điển, Đại Tư Mã nghìn vạn lần được nhớ kỹ. "

Viên Dận vội vã nhận lời, liền vâng vâng lui ra ngoài.

Đi ra triều đình, Viên Dận xoa xoa mồ hôi trán, lần này hẳn từ trước tới nay lần đầu tiên đối với Viên Thuật vị hoàng đế này cảm giác được sợ hãi, là bức nào một loại điên cuồng, lại muốn cái này Thọ Xuân thành dân chúng toàn thành cùng hắn cùng nhau chôn cùng.

Nhưng là hắn cũng lại chỉ có thể nghe lệnh hành sự, dù sao Viên Thuật bây giờ còn là hoàng đế, bằng Thọ Xuân trong thành bốn chục ngàn cấm quân chỉ nghe Viên Thuật một người mệnh lệnh.

Viên Dận đem Viên Thuật mệnh lệnh truyền ra về phía sau, rất nhiều tướng sĩ đều rớt vạ phần hoảng sợ, có người càng là trực tiếp kêu la không muốn thi hành mệnh lệnh, muốn bỏ gánh không làm. Làm Viên Dận lệnh Lương Sur Thái lĩnh người giết gần trăm cái đầu lĩnh người gây chuyện sau đó, những người còn lại cũng không dám nữa nói nửa chữ không, ngoan ngoãn đi thiêu thổ gánh nước, ở kẻ sát thành môn sau đó bắt đầu xây lên tường đất. Không có mấy ngày nữa, một chỗ cao lớn tường đất liền đột ngột từ mặt đất mọc lên, cùng một bên tường thành hầu như cùng tồn tại.

Thọ Xuân thành tướng sĩ cùng bách tính tất cả đều giận mà không dám nói gì, Viên Thuật cái này một cách làm, làm cho Thọ Xuân trong lòng của tất cả mọi người mong thượng một tầng bóng tối của cái chết, lại cũng không đến hy vọng cùng ngày mai. Viên Thuật lại hạ lệnh, bất luận kẻ nào không được thảo luận việc này, như người nào chống lại, liền xử tử.

Làm Ngô quân phát hiện Thọ Xuân thành môn lúc này đã lung lay sắp đổ lúc, vui mừng quá đổi, vội vã đi báo cáo Ngô Lập Nhân. Ngô Lập Nhân quyết định thật nhanh, hạ lệnh đại quân toàn thể tiến công, làm cho tướng sĩ sử dụng công thành tròn một trực tiếp va chạm Thọ Xuân đại môn.

Làm Ngô quân chia vào trên thành tường Viên quân tên đụng vỡ Thọ Xuân tây thành môn sau đó, kế tiếp cảnh tượng để cho bọn họ triệt để trọn tròn mất.

Chỉ thấy ở đó nát thành môn sau đó, chặn một cái cao lớn tường thành đứng ở chúng tướng sĩ trước mắt, mọi người lúc này không biết nên làm thế nào cho phải, vào không thể vào, lui cũng không có mệnh lệnh. Làm Ngô Lập Nhân sau khi nghe được tin tức này, lập tức hạ lệnh đại quân lui lại, tránh cho thương vong nhiều hơn.

Lần thất bại này, làm cho Ngô Lập Nhân trên đại quân dưới lại một lần nữa ném được thất bại tư vị, tất cả đều ử rừ, không hề tỉnh thần. Ngô Lập Nhân tiếp lấy lần nữa triệu tập chúng tướng, lần nữa thương nghị phá thành kế sách.

"Chủ công, cái này Viên Thuật thật không ngờ táng tận thiên lương, đem trọn cái Thọ Xuân biến thành một tòa không còn cách nào ra vào từ thành, quả thật làm cho người khó có thể ngờ tới! Nếu như bắt được hắn, năm ngựa xé xác cũng không đủ bình dân phần! Chỉ là lúc này Lê Hoa cô nương kế sách không thể có hiệu quả, xác thực đáng tiếc! "

Nhiệm Mẫn nổi giận đùng đùng nói rằng, mà lúc này, Phan Ngọc Phượng lại cười cười, nàng đứng dậy hướng về phía Ngô Lập Nhân nói rằng: "Chúc mừng chủ công, thiếp cho rằng, Thọ Xuân phá thành ngày không xa vậy! "

Ngô Lập Nhân hỏi: "Ngọc Phượng cô nương thế nào nói ra lời này? "

"Người người đều là muốn sống, Thọ Xuân trên dưới từ văn võ bá quan, cho tới tam quân bách tính, không người không phải sinh lòng lo sợ. Viên Thuật hành động này, làm cho Thọ Xuân mọi người hữu tử vô sinh, kỳ tâm tất tán. Dân tâm không phải tự, quân tâm bất ổn, thì Viên Thuật tự sụp đổ vậy! Thiếp cho rằng, đại quân không cần lại công, không nên bao lâu, Thọ Xuân tất ra biến cố. Đến lúc đó, chủ công đại quân vừa ra, Thọ Xuân tất phá! "

Phan Ngọc Phượng thẳng thắn nói, trong đại trường tất cả mọi người đều gật đầu, lúc này, bỗng nhiên từ bên ngoài trường có người báo lại, "Báo chủ công, quân sư tại ngoại cầu kiến! "

Ngô Lập Nhân vừa nghe, vui vẻ vạ phần, liền vội vàng nói: "Mau mau mời vào! "

Chờ Mi Trinh hài tử giáng sinh không có vài ngày, Vương Thủ Nhân liền bắt đầu khoái mã hướng Thọ Xuân tới rồi, bây giờ đại quân ở Thọ Xuân tha thời gian càng lâu, càng dễ dàng xuất hiện biến cố. Ngô Lập Nhân đem Thọ Xuân chuyện gần nhất cùng vừa mới Phan Ngọc Phượng phân tích từng cái nói cùng Vương Thủ Nhân nghe, Vương Thủ Nhân nghe xong cười cười, "Ngọc Phượng cô nương nói như vậy kiến thức trác tuyệt, Viên Thuật hành động này, là tự đào phần mộ. Mà quân ta tuy là lại không thể ngồi chờ Viên Thuật hủy diệt, còn cần thêm một cây đuốc, như vậy mới có thể. "

"Quân sư có hay không đã trong lòng đã có diệu kế? Có thể mau nói đi. "

Ngô Lập Nhân đại hỉ, mấy ngày liền tới phiên muộn, bị vừa mới Phan Ngọc Phượng lời nói cùng Vương Thủ Nhân đến tất cả đều cuốn đi rồi.

"Chủ công mời theo ta đến trường bên ngoài một! "

"Chớ không phải là quân sư mang đến cái gì công thành lương khí hay sao? " Ngô Lập Nhân khó hiểu hỏi.

Ngô Lập Nhân mang theo trong màn mọi người cùng nhau theo Vương Thủ Nhân đi ra, thời gian đã đến đầu thu, khí trời Tinh tốt vạ phần, bên ngoài

trường một trận gió qua, Ngô Lập Nhân phảng phất nghe thấy được được mùa mùi vị.

Chỉ là, Ngô Lập Nhân cũng không có đến hần suy nghĩ trong lòng cái gì khí giới công thành, hần lại chung quanh một cái, hướng về Vương Thủ Nhân hỏi: "Quân sư, người để cho ta cái gì? "

Vương Thủ Nhân ngẩng đầu, hướng lên trời không chỉ một cái, cười cười: "Mời hướng thiên trên! "

Mọi người cùng nhau ngẩng đầu, trên bầu trời một vòng mặt trời đỏ hướng về phương tây, sắp hạ xuống, thỉnh thoảng bay qua mấy Con Phi Điều, cái khác cũng không cái gì. Mọi người cũng đều hết sức khó hiểu, Ngô Lập Nhân rồi Triệu Vân, hỏi: "Từ Long, người thị lực tốt, có hay không đến đặc biệt gì vật? "

Triệu Vân vội vã chấp tay đáp: "Thứ cho Triệu Vân ngu muội! Bây giờ không có đến đặc biệt gì vật! "

Ngô Lập Nhân lại Hoa Vinh, "Hoa tướng quân, người Tiễn Thuật cao siêu, có hay không đến đặc biệt gì sự vật? "

Hoa Vinh cũng lắc đầu, liên thanh đáp: "Quả thực không có! Bất quá chủ công nếu như muốn chiếu xuống mấy Con Phi Điều, mặt tướng ngược lại là có thể làm được. "

Ngô Lập Nhân cười cười, hướng Vương Thủ Nhân nói: "Quân sư không muốn lại thừa nước đục thả câu! Tất cả mọi người không biết quân sư chỉ rốt cuộc là vật gì! "

Vương Thủ Nhân cười ha ha nói: "Cũng không phải! Hoa tướng quân phương mới nói như vậy, vừa may trúng! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 235: thiên hỏa đốt Thọ Xuân, quân sư thi diệu kế

Từ nay về sau chừng mấy ngày, toàn bộ Thọ Xuân đều gió êm sóng lặng, Ngô Lập Nhân hạ lệnh tam quân đình chỉ tiến công, mà Thọ Xuân bên trong thành Viên quân cũng mặc dù không biết Ngô Lập Nhân đại quân đến cùng mua bán cái gì cái nút, thế nhưng khó được mấy ngày nay, để cho bọn họ cũng tạm thời chiếm được thả lỏng. Bất quá mặc dù Viên Thuật đã hạ lệnh, tất cả mọi người không được đàm luận phong thành việc, thế nhưng nói lý ra, vẫn thỉnh thoảng có người ở lên lên nghị luận, đến cùng như thế nào mới có thể bảo mệnh.

Ngày này chạng vạng, cuối thu khí sáng, Thọ Xuân trong thành tất cả mọi người như cùng đi thường thông thường, các ty kỳ chức. Ở Thọ Xuân thành thành bắc, có một chỗ kho lúa, đồn lấy Thọ Xuân bộ phận lương thảo, bất quá nơi đây sớm đã là do Viên Thuật cấm vệ quân tiếp quản, tại loại này đặc thù thời kì, Thọ Xuân thành tất cả hằng ngày ba bữa cơm đều có cấm quân thống nhất quản lý cấp cho. Mà lúc này, một ngày vô sự, canh giữ ở kho lúa cấm vệ quân lúc này cũng cũng bắt đầu buông lỏng thả lỏng tẩy máy tay chân, có người quản tam tự ngũ tự chung một chỗ bắt đầu rồi rảnh trò chuyện.

"Ai, A Phát, người nói hoàng thượng khiến người ta đem toàn bộ Thọ Xuân phong chết, chúng ta thật chẳng lẽ cấp cho hoàng thượng chôn cùng hay sao? "

"Ngu xuẩn, người nhỏ giọng một chút! Hoàng thượng đã hạ chỉ: Không cho phép nghị luận nữa việc này, bằng không liên lụy cửu tộc! Tuy là nhà người chỉ một mình người người, thế nhưng người A Hoàng mạng nhỏ cũng là mệnh, chẳng lẽ không muốn sao? "

Cái kia gọi A Phát vội vã lên tiếng răn dạy, chung quanh những người khác cũng đều rồi rít gật đầu, quờ trách A Hoàng không phải.

"Không phải ta nói, trong thành này lương thảo tới đa còn có thể kiên trì nửa năm, đến lúc đó sau, nếu chúng ta ra không được, còn chưa phải là vừa chết? Ta nói hay không, mọi người đều biết, có cái gì quá không được. Chết sớm chết chậm, chúng ta a, người nào cũng không chạy khỏi! " A Hoàng lại không phục A Phát nói như vậy, lên tiếng đỉnh trở về.

Hần một câu nói này nói xong, những người khác đều trầm mặc, lúc này, không biết người nào nghĩ tới điều gì chuyện thương tâm, bắt đầu khóc thút thít, điều này làm cho A Hoàng có điểm luống cuống, hần vội vã còn nói thêm: "Ta nói các người, làm cái gì vậy, ta chính là không nói, lẽ nào các người có thể không biết, bây giờ, ai, đại gia ai mà không mỗi bên cổ nổi bên, cứ như vậy cũng không còn vài ngày chạy đâu. "

"A Hoàng, kỳ thực người nói chưa từng sai, nhưng là chúng ta những người này có thể làm cái gì? Theo người nào giống nhau là liều mạng, trời sập có một cao chia vào. Đây cao cao tại thượng vương công quan to thậm chí hoàng tử công chúa, người nào không muốn sống mệnh, tin tưởng ta, đến lúc đó sau nếu như sống không nổi, bọn họ nhất định sẽ so chúng ta còn muốn nóng này. "

A Phát buổi nói chuyện, mọi người bỗng nhiên lại chuyển buồn làm vui. Đúng lúc này, A Hoàng bỗng nhiên đến trên bầu trời bỗng nhiên bay tới một đám

Ma Tước, không khỏi mắng: "Đám này trời giết món lòng, người nhanh không có ăn, chúng nó còn cái này ăn vụng, luôn là đuổi đi không đi, giết không phải sạch. A Phát, nhanh lên một chút bắt bọn nó đều đuổi đi a, nếu không lại muốn kè bên phạt! "

A Phát lúc này nhưng lại lắc đầu, "Có cái gì tốt đuổi đi, chúng nó đây cũng là chim bay về tổ. Cũng không biết bao nhiêu thời gian rồi, khiến chúng nó chịu chút liền ăn chút đi! Bọn họ ở xây ở nơi này, cho dù không có lương thực, chúng nó hay là muốn tới. "

A Hoàng cười ha ha, gật đầu, "Cũng được, đến thành diệt lúc, chúng ta sợ rằng không có đường sống, thế nhưng chúng nó có lẽ sẽ còn có thể tiếp tục sống. Trước khi chết tự xem như chút việc thiện, tha chúng nó đám này tiểu tử kia a !! "

Lại qua nửa canh giờ, Thọ Xuân trong thành từng nhà đều đã bắt đầu sinh hoạt làm cơm, lúc này, A Hoàng bỗng nhiên mũi động khê động, hấn lại vỗ sợ A Phát bả vai hỏi: "Là ta đói bụng hay là thế nào? Ta làm sao nghe thấy được một loại vị khét? "

Lúc này sau A Phát cũng bủ bủ mũi, ngửi một cái, "Quả nhiên là, thế nhưng càng giống như là vật gì cháy rụi. "

Đúng lúc này, chợt nghe có người hô: "Tẩu hỏa, tẩu hỏa, nhanh cứu hỏa! "

A Phát cùng A Hoàng được nghe, biến sắc, đều biết đây là xảy ra chuyện lớn, vội vã cầm lấy đồng la, lớn tiếng gõ, "Tẩu hỏa, tẩu hỏa, nhanh lên một chút cứu hỏa! "

Lúc này chung quanh cảm quân nghe thấy lời ấy nhao nhao bắt đầu cầm lấy khí cụ, đi chu vi mang nước, nhằm phía kho lúa bắt đầu cứu hỏa. Nhưng mà hỏa hoạn hình như là từ kho lúa nội bộ thiêu cháy, mọi người cứu nửa ngày, lại cũng không thể dập chết, ngược lại hỏa thế càng ngày càng vượng. Lúc này, Thọ Xuân trong thành thỉnh thoảng truyền đến tiếng gọi ầm ầm, rất cục kinh động Viên Dận. Khi hắn nghe nói kho lúa cháy, không khỏi vừa giận lại sợ nói: "Đám người kia là làm ăn cái gì không biết! Ta Thọ Xuân mười mấy vạn nhân khẩu lương thực, nếu như đều thiêu hủy rồi, bọn họ chắc chắn phải chết! "

Đúng lúc này, Viên Dận trong phủ cũng bắt đầu tao loạn, vừa hỏi phía dưới, thì ra Từ Mã phủ trong trù phòng cũng tẩu hỏa, tốt tại gia đình phát hiện đúng lúc, đang ở dập tắt lửa. Viên Dận lúc này nơi nào còn có tâm tư đi quản chuyện trong nhà, xuất môn kỵ mã liền hướng thành bắc kho lúa đi.

Đến rồi kho lúa, lúc này Viên Diệu đã dẫn theo hai nghìn cấm vệ quân đến đây trợ giúp cứu hỏa, Viên Dận giục ngựa đi qua, hướng Viên Diệu hành lễ nói: "Tham kiến thái tử! "

Đến Viên Dận sau, Viên Diệu sắc mặt vẫn như cũ vô cùng khó, tức giận nói rằng: "Đại Từ Mã không cần đa lễ như vậy, lương thảo cháy, sợ rằng tam quân bách tính đều sẽ sợ hãi không phải nào! Đại Từ Mã mau mau điều tra rõ nguyên nhân, đợi lát nữa ta còn muốn đi gặp mặt phụ hoàng, chuyện này, ai, chúng ta ai cũng tránh không được trách phạt. "

Hai nghìn đại quân cứu viện gần hai canh giờ, rốt cục đem kho lúa đại lửa dập tắt, chỉ bắt quá kho lúa trong tồn cấp lương cho đã đại đa số bị thiêu hủy, lấy từng cái dây bụi đất lại ủ rử cúi đầu đại quân, Viên Diệu thở dài một tiếng.

Lúc này, Viên Dận cũng đã đi tới, "Thái tử, việc này vô cùng kỳ quái, cũng không có phát hiện cái gì nguyên nhân đặc biệt, cái này kho lúa dĩ nhiên bốc cháy rồi, ta cũng Nghiêm Hình bức cung rồi thủ kho lúa cảm quân, nhưng là cũng không có hỏi ra cái nguyên do, chẳng lẽ thật là trời giáng tai nạn với Thọ Xuân mới có trận này thiên hỏa hay sao? "

"Ai, cũng được, Đại Từ Mã cùng ta cùng nhau đi trước hoàng cung thấy phụ hoàng, chuyện này chúng ta không giải thích rõ ràng, sợ rằng xui xẻo cũng là chúng ta. "

Hai người cùng nhau giục ngựa đi hướng hoàng cung, dọc theo đường đi hai người đến Thọ Xuân trong thành thỉnh thoảng truyền đến cứu hỏa tiếng, trong lòng hấn kỳ quái, liền vội vàng hỏi Viên Dận nói: "Đại Từ Mã, vì sao trong thành sẽ có nhiều như vậy địa phương cháy? Chẳng lẽ thật là thiên hỏa nghiêm phạt bọn ta? "

Viên Dận tự nhiên cũng là muốn không thông, "Nhắc tới cũng kỳ quái, trước khi tới nơi này, trong nhà của ta trù phòng cũng tẩu hỏa, hoàn hảo đúng lúc phát hiện. Toàn bộ trong thành nếu như đều là như thế, sự tình tất nhiên có kỳ quái. Vào hoàng cung thấy bệ hạ, thái tử cũng không thể đem thiên hỏa nói đến báo cáo bệ hạ, bằng không bệ hạ nhất định sẽ giận dữ, đến lúc đó sau bọn ta cũng sẽ không có quả ngon để ăn. "

Hai người cùng đi đến hoàng cung, đến rồi Viên Thuật thư phòng, mới phát hiện, trong thư phòng đã có Diêm Tượng Dương Hoàng Lương Sư Thái Cung Đô chờ đều quỳ trên mặt đất, đến Viên Diệu cùng Viên Dận dặt tay đến đây, Viên Thuật nắm lên trong tay một cái lư hương, hướng trên mặt đất bồng nhiên ném tới, hướng về phía hai người hét lớn: "Các người đừng nói cho ta thành bắc lương thảo cũng tẩu hỏa! "

Trong lòng hai người cả kinh, tất cả đều quỳ xuống, không dám nói câu nào.

"Thật chẳng lẽ là thiên muốn vong ta Viên thị hay sao? Dĩ nhiên trong một đêm, trời giáng thần hỏa, đem ta mấy chỗ kho lúa đốt toàn bộ! "

Lúc này, Lương Sư Thái ngẩng đầu tấu nói: "Bệ hạ, Thành Đông nam kho lúa chỉ là đốt hơi có chút, lương thảo còn dư lại hơn phân nửa. Mời bệ hạ không cần lo lắng! "

"Ha ha, ta Thọ Xuân thành quan quân bách tính mấy trăm ngàn, liền một chút như vậy lương thảo, vẫn có thể kiên trì bao lâu? Cũng được, đốt đi, đều đốt a!, để cái này Thọ Xuân chôn ở trong biển lửa, cũng mạnh hơn hủy với tay người khác! "

Mọi người cùng hô lên: "Bệ hạ bớt giận! "

Diêm Tượng ngẩng đầu, sợ hãi bất an tấu nói: "Bệ hạ, lấy thần góc nhìn, lửa này tuyệt không phải là cái gì thiên hỏa, nhất định là bởi vì. Toàn bộ trong thành rất nhiều chỗ khác nhau địa phương đều có hoặc nhiều hoặc ít bị đốt, trong đó nhất định có kỳ quái. "

"Ha ha, tốt lắm, người nói cho ta biết, rốt cuộc là ai gây nên? Ngô Minh? Vẫn là Tào Tháo? Cái này Thọ Xuân thành chính là ngay cả con ruồi cũng không thể bay vào được, bọn họ người nào có thể đi vào! Còn lập tức ở ta Thọ Xuân nhiều như vậy địa phương cùng nhau phóng hỏa, nói cho ta biết, các người là làm ăn cái gì không biết? "

Viên Thuật phản vấn làm cho Diêm Tượng xuất mồ hôi trán, không biết đáp, chỉ có thể ấp úng nói rằng: "Thần, thần bách tư bất đắc kỳ giải. "

Tự nhiên lửa này cũng không phải thiên hỏa, màn đêm buông xuống đến Thọ Xuân trong thành hỏa hoạn tràn ngập lúc, Thọ Xuân ngoài thành cách đó không xa Ngô Lập Nhân trong đại doanh tam quân tướng sĩ tất cả đều hoan hô lên.

Ngô Lập Nhân thở dài nói: "Quân sư kẻ sách, quả nhiên cao minh! Chỉ bất quá ta nghĩ chúng tướng lúc này cũng nhất định vô cùng nghi hoặc, cũng xin quân sư vì chúng tướng giải thích nghi hoặc. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Tước Hạng kẻ sách hỏa thiêu Thọ Xuân, phụ tử tương tàn họa tử trong nhà

Vương Thủ Nhân cười ha ha, "Ta tới lúc, phát hiện Thọ Xuân trong thành có thật nhiều chim sẽ tất cả đều hướng Thọ Xuân trong thành bay đi, ta đoán trong thành này tất nhiên có chúng chim chi ô. Cùng thì khiến người ta đem hạnh mai ánh sáng, đem cây ngải nhét vào trần đây, hệ với chim sẽ trên bàn chân, thêm hỏa, với chàng vạng lúc tung Tước mà bay, cái gọi là chim bay về tổ, bên ngoài xây tổ chỗ tất nhiên hỏa bắt đầu. Mà trong thành tồn cấp lương cho nơi, tất nhiên có Tước chim sở hỉ, ngay tại chỗ xây tổ. Làm chim sẽ bay trở về sau, Tước trên bàn chân cây ngải sẽ gặp ở Thọ Xuân trong thành chung quanh dẫn hỏa, đặc biệt kho lúa, vì vậy sẽ thành bên ngoài công, kẻ này danh viết Tước Hạng. "

Mọi người nghe xong, cùng kêu lên thở dài nói: "Quân sư quả nhiên có quỷ thần bất trắc cơ hội! Bọn ta kính phục! Sợ rằng Viên Thuật đến chết cũng nghĩ không thông vì sao trời giáng kỳ Họa! "

Lúc này, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên thở dài một tiếng, "Chỉ là dân chúng trong thành không biết sẽ có bao nhiêu lại muốn gặp đại nạn này! "

Lúc này Phàn Lê Hoa tiến lên, có chút bất mãn nói: "Chủ công tuy là lòng mang nhân Từ, thế nhưng ai ngờ, nếu là để cho tử Viên Thuật như vậy tử thù theo thành, đến thành phá ngày, dân chúng trong thành sợ rằng mười không còn một, chủ công cất không thể tồn này phụ nhân chi nhân! "

Ngô Lập Nhân cười ha ha, hần hiểu Phàn Lê Hoa tỳ khí, "Ta há có thể không biết, nếu không phải quân sư, sợ rằng cái này Thọ Xuân bách tính tất gặp đại nạn, quân sư thật sự là Thọ Xuân dân chúng mạng sống ân nhân, vừa mới chỉ là bỗng nhiên sinh lòng cảm khái. Chư nghe lệnh, mấy ngày gần đây Thọ Xuân trung tất có kịch biến, chư tướng nhất định trận địa sẵn sàng đón quân địch, tùy thời chuẩn bị công thành! "

Mọi người lúc này trong lòng đều hết sức kích động, mấy ngày liên tiếp công thành kiềm nén quét sạch, cùng nhau cùng hô lên: "Tuân mệnh! "

Thọ Xuân thành, phủ thái tử.

Viên Dận theo Viên Diệu cùng nhau từ hoàng cung rút khỏi sau đó, cũng không trở về đến mình Tư Mã phủ, mà là trực tiếp theo Viên Diệu đi phủ thái tử.

Hai người cùng đi đến thư phòng, Viên Diệu lệnh tả hữu kẻ hết lui, hai người cùng nhau ở thư phòng ngồi xuống, Viên Dận lúc này sắc mặt ngưng trọng, nhìn chăm chăm Viên Diệu, suy nghĩ một lát, mở miệng hỏi: "Không biết thái tử lúc này có tính toán gì không? Thật muốn cùng bệ hạ cùng nhau cùng Thọ Xuân chôn cùng? "

Viên Diệu hừ một tiếng, "Phụ hoàng thật là bị quá lớn đả kích, lúc này đã hoàn toàn điên rồi, hoàn toàn không biết mình đang làm cái gì. Hần dựa vào cái gì làm cho mọi người chúng ta cùng hần cùng nhau chôn cùng! Hần mình làm mấy năm hoàng đế, ta đâu? Liền một cái thái tử hư danh, chẳng có cái gì cả hưởng thụ được! Ta không muốn chết, không muốn liền chết đi như thế! "

Viên Dận nghe xong, cười hắc hắc, "Nếu thái tử có lòng này! Ta đây có câu cơ mật nói không thể không nói. Bây giờ bệ hạ đã một số gần như điên cuồng, mọi người đều biết, nếu là ta chờ vẫn là lấy bệ hạ chi mệnh là tử, kết quả kia nhất định là ngọc thạch câu phân. Cho nên ta cảm thấy được, cùng với ngồi chờ chết, không bằng liều mạng một phen. Lời nói đại bất kính, bệ hạ tuổi tác đã cao, hiện tại mặc dù đi về cõi tiên, cũng sẽ không cảm thấy có cái gì tiếc nuối, nhưng là thái tử hiện tại chính là tốt niên kỷ, tiếp tục như vậy chẳng phải là quá đáng tiếc? "

Viên Diệu gật đầu, trong mắt hần tràn đầy mong đợi lấy Viên Dận nói: "Thúc phụ có gì chú ý không ngại nói thẳng! Bây giờ nơi đây liền ta ngươi hai người, tuyệt sẽ không có đệ tam biết. "

"Thái tử, bây giờ trong tay bệ hạ nắm bốn chục ngàn cấm vệ quân, mà trên tay ta chỉ có không đến hai vạn binh mã có thể dùng, cho nên phải muốn có thể chạy ra Thọ Xuân, tất nhiên muốn đem bệ hạ cấm vệ quân mượn hơi một bộ phận qua đây, mới có thể cùng bệ hạ đối kháng, chỉ là không biết thái tử có thể kéo long bao nhiêu binh mã cho mình sử dụng? "

Viên Dận cẩn thận từng li từng tí hỏi, chỉ còn chờ Viên Diệu trả lời. Vô luận lúc nào sau binh mã mãi mãi cũng là vị thứ nhất, bây giờ Viên Diệu chương quân cấm vệ quân đã sắp sỉ một năm, cho nên dù nói thế nào, Viên Diệu cũng có thể bồi dưỡng được một bộ phận tâm phúc của mình đi ra.

"Thật không dám đầu điểm, tuy là ta là lính cấm vệ thống lĩnh, thế nhưng đã rất lâu sau lính cấm vệ điều động chỉ có phụ hoàng một cái người. Kinh doanh hồi lâu, đến nay có thể điều động ước chừng một vạn người. Thế nhưng bây giờ tình thế nguy cấp, nếu là có thể động dậy chỉ lấy tình Hiếu chỉ lấy lý, ta muốn, còn có thể chỉ ít điều động 5000 người. "

Viên Dận nghe xong, gật đầu, "Như vậy đã đủ! Thái tử, chúng ta chỉ cần thừa dịp lúc ban đêm đem tường đất đào ra, đại quân ngăn trở bệ hạ cấm vệ quân, đến lúc đó sau, chỉ cần ra Thọ Xuân, rốt cuộc không cần bệ hạ sắc mặt. "

"Thúc phụ, chỉ là không biết ra Thọ Xuân, thúc phụ còn có tính toán gì không? "

"Đây còn phải nói, ra Thọ Xuân, thì nhất định sẽ gặp phải Ngô Minh đại quân, kẻ trước mắt, ngoại trừ đầu hàng Ngô Minh, lại không đường khác có thể đi. "

Viên Dận nói xong, Viên Diệu cười ha ha một tiếng nói: "Quả nhiên anh hùng sở kiến hơi giống! Đây cũng là điều nghĩ, đương kim thiên hạ, nếu như nói còn có ai có thể cho phép dưới bọn ta, vậy trừ Ngô Minh, sợ là lại không có những người khác, thậm chí ngay cả Hà Bắc Viên Thiệu chưa chắc bằng lòng tương dung. "

Hai người tính toán hoàn tất, liền bắt đầu ước định thời gian, chuẩn bị động thủ.

Trời tối trắng mờ đêm, canh giữ ở Thọ Xuân trên thành tường, đều là Lương Sư Thái cùng Viên Dận bộ hạ. Lúc này, Viên Diệu mang cùng với chính mình một vạn cấm vệ quân cùng vừa mới lập long năm nghìn cấm vệ quân, cùng đi đến Thọ Xuân Tây Môn, lúc này, Viên Diệu cẩn thận mệnh lệnh mấy trăm người, mỗi người chuẩn bị xong tốt công cụ, bắt đầu đem đoạn thời gian trước Viên Thuật hạ lệnh kiến tạo tường đất cẩn thận từng li từng tí dỡ bỏ.

Đúng lúc này, bỗng nhiên từ nơi không xa truyền đến từng tiếng hò hét, Viên Diệu cùng Viên Dận trong lòng đều là cả kinh, lấy liệu chết xong tới binh mã, ở giữa một người, cười con ngựa trắng, người khoác kim giáp, cầm trong tay kim kiếm, không phải Viên Thuật thì là người nào!

Hai người không dừng được vì sao Viên Thuật sẽ đến nhanh như vậy, Viên Dận trong lòng khẩn trương, vội vã hô: "Sur Thái, Sur Thái, nhanh, cùng ta ngăn trở! "

Viên Dận hô nửa ngày, không người để ý tới, lúc này, chỉ thấy từ Viên Thuật phía sau lờ ra một người, cầm trong tay Tần Thiết Áp Du Chùy, đứng là hần lấy vì người tâm phúc Lương Sư Thái!

Mất thấy Lương Sư Thái ở Viên Thuật phía sau, Viên Dận mặt xám như tro tàn, phần giận dữ hét: "Lương Lự, ngươi cái này thất phu, thua thiệt ngươi chính là nghĩa tử của ta, dám phản bội ta! "

Lúc này sau, Viên Thuật cười ha ha một tiếng, trong tay kim kiếm chỉ một cái, "Viên Dận a Viên Dận! Thua thiệt trăm nghìn kỹ ngươi là tâm phúc, ngươi thật không ngờ đối với trăm, thật là làm trăm trái tim băng giá a! "

"Bệ hạ, không phải như ngươi nghĩ! "

Viên Dận một cái phác thông té quy dưới đất, hần chỉ vào Viên Diệu cầu khẩn nói rằng: "Bệ hạ chỉ có thái tử điểm này cốt nhục, thần thực sự không đành lòng, bệ hạ cốt nhục lúc đó đoạn tuyệt, vì vậy mới muốn trợ thái tử chạy ra Thọ Xuân, về sau vô luận có thể hay không Đông Sơn tái khởi, ít nhất có thể bảo lưu điểm ấy huyết mạch, cũng coi như xứng đáng bệ hạ những năm này đại ân. "

Viên Thuật cười ha ha một tiếng nói: "Tới trăm còn là trách lầm ngươi? Ngươi chó không phải là cho rằng trăm thật là ba tuổi tiểu nhi hay sao? Lương tướng quân, mau mau cùng ta đem điều này phản tặc bắt! "

Đúng lúc này, một bên Viên Diệu nổi giận gầm lên một tiếng nói: "Phụ hoàng! Ngươi thật chẳng lẽ nhẫn tâm lấy ta Viên gia một nhà già trẻ tất cả đều chôn chôn ở đây? Ngươi như thế nào gặp mặt dưới cửu tuyền liệt tổ liệt tông? "

Viên Thuật nghe Viên Diệu một kêu, lộ vẻ sâu thâm cười, lắc đầu, "Diệu nhi a Diệu nhi! Được làm vua thua làm giặc, nếu như trăm có thể đem Trọng thị vương triều phát dương quang đại, ở dưới cửu tuyền, ai không lấy trăm làm vinh? Mà nay, vô luận như thế nào đều là biết mang phản tặc mũ, vô luận như thế nào, đều không thể cùng liệt tổ liệt tông một cái công đạo! Ngươi muốn sống, ta có thể hiểu được, tới nay, chỉ cần ngươi có thể chạy đi, ta liền không truy cứu nữa, bằng không, vậy đều đi chết đi, ta mới là hoàng đế! Các ngươi những thứ này phản bội, người đến, toàn bộ tru diệt! "

Theo Viên Thuật cuồng loạn một tiếng hò hét, Lương Sư Thái dẫn hai vạn cấm vệ quân hướng về Viên Diệu cùng Viên Dận đánh tới. Mà Viên Dận thủ hạ chính là hai vạn đại quân lúc này, đã sợ đến không biết nên làm thế nào cho phải, mà Viên Diệu thủ hạ 15,000 cấm vệ quân, cũng bởi vì Viên Thuật xuất hiện, mà trở nên do dự.

"Phé vật! Cùng với ngồi chờ chết, không bằng liều mạng một lần, hôm nay liều mạng còn có thể sống mệnh, nếu không, chỉ có một con đường chết, giết cho ta a! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 237: Viên Diệu vô ý chiến Viên Thuật, Lương Lượng lại bại hàng Nhiễm Mẫn

Theo Viên Diệu một tiếng hô to, thủ hạ đại quân lúc này cũng ý thức được thân phận của mình cùng nhà tình thế, vì mạng sống, bọn họ cũng lại cũng không quản ai là hoàng đế, ai là đã từng chiến hữu.

Tiếng reo hò, tiếng chém giết, tiếng kêu rên, khóc rống tiếng, tràn đầy toàn bộ Thọ Xuân, Viên Dận giao trách nhiệm đào móc tường đất mọi người đừng có ngừng, một Biên chỉ huy lấy lưỡng quân giao chiến, một bên còn đang không ngừng mà thúc giục.

Lương Sư Thái song chùy, không ai có thể ngăn cản, nhưng mà Viên Diệu cùng Viên Dận thủ hạ đại quân, nhưng đều là chuyên tâm cầu sinh người, cái nào nguyện ý chết đi như thế. Cứ như vậy, tuy là lưỡng quân nguyên là huynh đệ bộ đội, nhưng bởi vì theo bất đồng chủ tử, cùng là vì cầu sinh, tất cả đều ra sức chém giết.

Tường đất càng đào càng thấp bé, mà chiến đấu song phương, tướng sĩ cũng không ngừng mà có người gục xuống, trên mặt đất dẫn xuất đều là tiên huyết, Viên Diệu thấy thế, liền đình thương tự mình ra trận Xung giết. Viên Thuật thủ hạ chính là cấm vệ quân ngại vì hấn thái tử thân phận, cũng không muốn cùng hấn liều mạng, cho nên tùy ý hấn Sát tiến Sát xuất. Lúc này, Viên Thuật trong lòng ngực tức giận, "A " mà rống lên một cái tiếng, cầm trong tay kim kiếm, hướng về Viên Diệu vọt tới, trong miệng khiển trách: "Nghịch tử! Còn không thúc thủ chịu trời! "

Viên Diệu lấy Viên Thuật hướng mình giết tới, trong lòng cả kinh, vô luận như thế nào, hấn hay là không dám cùng Viên Thuật chính diện chống đỡ, dù sao bọn họ là phụ tử. Nhưng là Viên Thuật lại tựa như một chút cũng không có lưu tình, Viên Diệu rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là không ngừng ngăn cản.

"Người nhưng lại hoàn thủ a? Làm cho trăm mấy năm nay người đều luyện cái gì kỹ năng! "

Viên Thuật rống giận, mỗi một kiếm đều giống như có thể muốn Viên Diệu mạng nhỏ, Viên Diệu rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là đình thương phản kích. Viên Thuật mấy năm nay, say đắm ở ngọc trong vàng son sinh hoạt, nơi nào còn có thể là Viên Diệu đối thủ, không có qua mấy hiệp, liền bị Viên Diệu đem kim kiếm đánh rơi. Lúc này, Lương Sư Thái vọt tới, la lớn: "Bệ hạ, có hay không muốn mặt tướng đem Viên Diệu nghịch tặc bắt? "

Viên Thuật xoay người lại hướng về phía Lương Sư Thái hét lớn một tiếng: "Ngu xuẩn! Đây là chúng ta phụ tử sự tình, người phải xử lý liền chỗ để ý phụ tử các người gian sự tình, đem Viên Dận cái nào kẻ phản bội cho ta tróc cảm về! "

Nghe xong Viên Thuật lời nói, Viên Diệu trong lòng đau xót, hướng về phía Viên Thuật cầu xin một tiếng: "Phụ hoàng! Không bằng đầu hàng đi! Bây giờ thật không có cái gì tiền đồ, hà tất như vậy buông binh! "

Viên Thuật sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hướng về Viên Diệu gắt một cái nước bọt, "Nghịch tử! Trẫm nói qua, nếu muốn đầu hàng Ngô Minh tiểu nhi, trừ phi trẫm Tử! Người nếu như có gan, sẽ giết trẫm a !! Đến lúc đó sau, người muốn thế nào chưa từng người lại đi bắt kẻ người! "

Viên Diệu thờ dài một tiếng, lúc này lấy trong khi giao chiến không ngừng ngã xuống Viên quân, hai tay hấn cầm thật chắc trường thương trong tay, hướng về phía sau đào móc tường đất tướng sĩ giận dữ hét: "Nhanh lên cho ta đào! Nếu như đào không đi ra, tất cả mọi người chỉ có một con đường chết. "

Cứ như vậy, lại hỗn chiến một canh giờ, rốt cục, đem tường đất chậm rãi đào được thành trước cửa, mọi người mắt thấy thì sẽ đến hy vọng. Vì vậy càng thêm ra sức đào.

Lúc này, Viên Diệu lại cẩn thận hướng Viên Thuật đi qua, Viên Thuật dường như thờ dài một hơi, sắc mặt lại có vẻ vô cùng uể oải, dường như trong một đêm, già đi rất nhiều. Viên Diệu đang không biết như thế nào cùng Viên Thuật cáo biệt, lại đến Viên Thuật phát phát tay, hạ lệnh đại quân nhao nhao lui lại, đình chỉ tiến công, "Các người đã đào ra, vậy liền tùy các người đi thôi! "

Viên Diệu xuống ngựa, hướng Viên Thuật dập đầu mấy cái, trong miệng nói: "Phụ hoàng, xin thứ cho hài nhi bất hiếu! " tiếp lấy, đứng dậy bỗng nhiên nhảy, phóng người lên ngựa, xông về đào ra thành môn.

Lúc này, một bên Lương Sư Thái có chút bối rối, hướng Viên Thuật chờ lệnh nói: "Bệ hạ. Dễ dàng như vậy buông tha bọn họ, chẳng phải là bị hư hỏng bệ

hạ uy danh? "

Viên Thuật xoay người, bình tĩnh trong giọng nói dường như không có một tia cảm tình, "Nếu là có thể truy về được, tùy ý người đi truy! "

Lương Sư Thái gật đầu, chào hỏi thủ hạ nhân mã, hướng về thành cửa đuổi theo.

Sau khi ra khỏi cửa thành, Viên Diệu cùng Viên Dận mang lấy thủ hạ tàn binh bại tướng hướng về Ngô Lập Nhân đại doanh phương hướng điên cuồng bỏ chạy, mới vừa chạy không bao lâu, xông tới mặt một nhánh đại quân chặn Viên Diệu trước mặt.

"Người tới người phương nào? Vì chuyện gì? Mau mau nói lên, bằng không cách giết chó luận! "

Một viên Đại tướng, tay trái Song Nhận Mâu, tay phải Liên Câu Kích, người khoác liên hoàn Giáp, ngồi xuống Chu Long mã, uy phong lẫm lẫm mà hoành mã phía trước, không phải Nhiễm Mẫn thì là người nào.

Viên Diệu đến trong quân đánh Nhiễm chữ cờ hiệu, tự nhiên biết người này dù cho Ngô Lập Nhân trong quân đại tướng Nhiễm Mẫn, mừng rỡ trong lòng, lần xuống ngựa, hướng về phía Nhiễm Mẫn bái nói: "Nhiễm tướng quân! Tội đem là Viên Thuật chỉ từ Viên Diệu, có lòng quy hàng Ngô công, vì vậy thừa dịp lúc ban đêm đào ra tường đất, dẫn dắt dưới trướng tàn quân xin vào Ngô công, mong Ngô công ở tại chúng ta lạc đường biết quay lại mặt trên thu lưu bọn ta! "

Nhiễm Mẫn cười ha ha, trong tay Song Nhận Mâu hướng về Viên Diệu chỉ một cái nói: "Người là Viên Thuật chỉ từ, ta nào biết người là thật hàng vẫn là trá hàng? "

Viên Diệu vừa nghe, biết Nhiễm Mẫn lời ấy không sai, hần hướng về phía Nhiễm Mẫn nói: "Tướng quân nếu không tin, mời ta cùng truy binh đánh một trận, đến lúc đó sau thật hay giả, mong rằng tướng quân tường tra! "

Nói xong, Viên Diệu phóng người lên ngựa, lĩnh lấy thủ hạ ước chừng năm nghìn binh mã, hướng về truy đi ra Lương Sư Thái đánh tới.

Lương Sư Thái bắt mình sợ đi nhưng, cho rằng Viên Diệu đây là muốn tử chiến, hần nơi nào sẽ đem Viên Diệu để vào mắt, hét lớn một tiếng, đón lấy Viên Diệu đi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp phát động, đệ nhất hiệp rơi chậm lại Viên Dận vũ lực 2 điểm, kiểm tra đo lường đến Viên Diệu tứ duy thuộc tính vì vũ lực 78, chỉ huy 82, trí lực 69, chính trị 73. Trước mặt Viên Diệu vũ lực rơi chậm lại tới 76. "

Ngô Lập Nhân lúc này đã sớm biết Thọ Xuân bên trong thành ra nội loạn, chỉ là hần không biết rốt cuộc là ai sao không nhìn được trước, mà Lương Sư Thái cùng Viên Diệu giao thủ, càng làm cho Ngô Lập Nhân có điểm mặc danh kỳ diệu. Một cái thái tử, một cái đại tướng, đến cùng ai là hắc ai là trắng?

Viên Diệu tự nhiên ngay cả Lương Sư Thái một búa đều không tiếp nổi, một búa đi qua, Viên Diệu trường thương đã bị đập bay, liên quan cả người cũng từ trên ngựa phi xuống dưới, trong miệng tiên huyết ối không ngừng. Lương Sư Thái biết mình đắc tội Viên Diệu, liền muốn hoặc là không làm, một cái kết liễu hần. Vì vậy kén chùy giục ngựa hướng Viên Diệu đánh tới.

Nhiễm Mẫn thấy thế, giục ngựa nghênh hướng Lương Sư Thái, tay phải Liên Câu Kích đã bay ra, chặn Lương Sư Thái một đôi đại thiết chùy, đem Viên Diệu từ Lương Sư Thái thiết chùy dưới cứu ra.

"Người nào liều mạng dám ngăn cản gia gia! "

Lương Sư Thái nổi giận gầm lên một tiếng, đại chùy lần nữa luân khởi, hướng về Nhiễm Mẫn đi. Hần ngẩng đầu một, dĩ nhiên là Nhiễm Mẫn, trong lòng không khỏi cả kinh, thiết chùy trong tay vô cùng lực đạo cũng đã đi năm phần.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn kỹ năng Tuyệt Dừng phát động, vũ lực + 3, Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích vũ lực + 1, Chu Long mã vũ lực + 1, trước mặt Nhiễm Mẫn trụ cột vũ lực đề thăng tới 109. "

Lương Sư Thái kinh ngạc trong, trong tay thiết chùy lại bị Nhiễm Mẫn lần nữa đập bay, lần này, hần dĩ nhiên nắm chặt không dừng tay trung cặp kia Tấn Thiết Áp Du Chùy, một con thiết chùy nhất thời tuột tay bay ra, đập về phía một bên đang giao chiến Viên quân, một người trong đó xui xẻo vừa lúc bị đập trúng đầu, nhất thời óc vỡ toang, ngã xuống đất không dậy nổi.

Lương Sư Thái trong lòng e ngại vạn phần, liền quay đầu đã nghĩ chạy. Lương Sư Thái đã từ Nhiễm Mẫn thủ hạ chạy trốn hai lần, lúc này đây, vô luận như thế nào, hần cũng không khả năng làm cho Lương Sư Thái chạy mất. Chỉ thấy Nhiễm Mẫn thôi động Chu Long mã, đuổi theo Lương Sư Thái đi, trong miệng hô lớn: "Thất phu chạy đâu! "

Trong vòng mấy cái hít thở, Nhiễm Mẫn liền đuổi kịp Lương Sư Thái, mà Lương Sư Thái không dám quay đầu, trực tiếp chạy trốn lấy, Nhiễm Mẫn Liên Câu Kích hướng về Lương Sư Thái thủ cấp quất tới, chỉ nghe "Thừ " một tiếng, Liên Câu Kích móc vào Lương Sư Thái cổ, dùng sức một chút, đã đem Lương Sư Thái cả người từ trên ngựa kéo xuống.

Lương Sư Thái hét lớn một tiếng, "Tướng quân tha mạng, ta nguyện hàng! "

Nhiễm Mẫn trong tay Song Nhận Mâu hiềm hiềm dừng ở Lương Sư Thái trước ngực, "Nếu như người thực sự bằng lòng hàng, ta đây liền tha cho người một mạng! "

Lương Sư Thái liền thanh đáp: "Ta nguyện hàng, ta nguyện hàng! Bây giờ tội đem thủ hạ có một vạn cấm vệ quân, tội đem nguyện ý đưa bọn họ hết thầy chiêu hàng, lấy công chuộc tội, mời tướng quân sự chấp thuận! "

Lấy trên chiến trường còn đang chém giết lẫn nhau mà lưỡng quân, Nhiễm Mẫn do dự một chút, vẫn gật đầu một cái, trong tay trường mâu hướng về Lương Sư Thái chỉ một cái, nói từng chữ từng câu: "Nếu như ngươi thật có thể chiêu hàng mọi người, ta tất nhiên Biểu tấu ngươi to lớn công! Nếu là dám gạt ta, định để cho ngươi chết không yên lành! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 238: Lương Sư Thái trá hàng chạy trốn chết, Viên Công Lộ phóng hỏa lại đốt thành

Lương Sư Thái liền thanh đáp: "Tội đem nào dám lừa dối thiên vương tướng quân? Mời tướng quân yên tâm, không cần bao lâu, Lương tất nhiên làm cho gần đây vạn tướng sĩ cùng đi hàng! "

Nhiễm Mẫn gật đầu, nếu là có thể thu hàng bộ phận này Viên quân, tất nhiên là một kiện đại công, chẳng những có thể suy yếu Viên Thuật thực lực, có thể lớn mạnh Ngô Lập Nhân binh lực, đây là một cái hấp dẫn cực lớn, mặc dù là đồ, hắn cũng nguyện ý tin tưởng Lương Sư Thái, Vì vậy liền làm cho Lương Sư Thái tự động rời đi.

Lúc này, Viên Diệu từ phía sau vọt tới, hướng về Nhiễm Mẫn lớn tiếng nói: "Nhiễm tướng quân, vì sao tìm không thấy Lương Lương cái này tiểu nhân? "

Nhiễm Mẫn liền đem Lương Sư Thái vừa mới đầu hàng việc từng cái nói cho rồi Viên Diệu nghe, Viên Diệu nghe xong, búi ngời thờ dài, "Ài, Nhiễm tướng quân nhất định là bị tiểu nhân hèn hạ cấp cho! "

Nhiễm Mẫn nghe thế, không khỏi sắc mặt khó, lớn tiếng hỏi: "Làm sao mà biết? Chớ không phải là ngươi cùng hắn có tư hận vì vậy cái này như vậy chứ bói cho hắn. "

Viên Diệu kinh sợ, vội vã ôm quyền đáp: "Nhiễm tướng quân, diệu sao dám lấy tư oán mà hư chủ công đại sự! Chỉ là Lương Lương từng là tội đem thúc phụ Viên Dận nghĩa tử của, vốn định ngày hôm nay theo ta tất cả cùng đồng thời phá thành ra, nào nghĩ tới Lương Lương dĩ nhiên lên lút hướng, Hướng gia phụ mật báo, cho nên mới có hôm nay lần này loạn đấu. Hơn nữa, người cấm vệ quân này chính là gia phụ hết thầy, dường như gia phụ nuôi dưỡng tử sĩ thông thường, há có thể bởi vì Lương Lương cái này tiểu nhân nói như vậy mà đơn giản đầu với tướng quân? Lương Lương đúng là nói không giữ lời tiểu nhân, vì vậy ta đoán Nhiễm tướng quân lần này sợ là một phen khổ tâm tất cả đều hóa thành hư vô. "

Nhiễm mật tự nhiên không muốn tin tưởng Viên Diệu nói như vậy, hắn lấy Lương Sư Thái rời đi phương hướng, loạn quân trong, Lương Sư Thái quả nhiên đang không ngừng la lên, thủ hạ chính là cấm vệ quân từng bước bắt đầu chậm rãi tụ lại, lúc này sau, Nhiễm Mẫn không khỏi thở dài, hướng một bên Viên Diệu, Viên Diệu không nói gì, tiếp tục nhìn chăm chăm Lương Sư Thái.

Lúc này sau, chỉ thấy Lương Sư Thái rống to: "Các huynh đệ! Bây giờ tặc thế lớn, với chiến bất lợi, mau mau theo ta lui về trong thành! "

Nói xong, thủ hạ chúng tướng sĩ liền lập tức theo lấy Lương Sư Thái cùng nhau hướng Thọ Xuân triệt hồi. Mắt nhìn Lương Sư Thái lại một lần nữa từ trong tay mình đào tẩu, Nhiễm Mẫn lúc này hận không thể đem Lương Sư Thái cho sanh thôn hoạt bác. Hắn lập tức chỉ phát tay Thiết Huyết đại quân, hướng về trốn hướng Thọ Xuân Lương Sư Thái truy đánh tới.

Lúc này, Ngô Lập Nhân cũng đã dẫn đại đội quân mã chạy tới, đi theo phía sau Triệu Vân, Trương Tú, Hoa Vinh, Phàn gia nhị tỷ muội, còn có mới vừa từ Xích Phong Sơn trở lại Phàn Triết. Hắn lúc đầu dự định làm cho Nhiễm Mẫn một người đánh trước đầu trận, có thể hay không bắt Lương Sư Thái cái này nhân loại đầu, nhanh lên thăng cấp Phục Cừu kỹ năng, nhưng khi hắn nghe được Lương Sư Thái cùng Nhiễm Mẫn nhao nhao phát động kỹ năng sau đó, đội nửa ngày cũng không có chờ được Nhiễm Mẫn trận trăm Lương Sư Thái tin tức, trong lòng bất đắc dĩ hắn không thể làm gì khác hơn là buồn bực không thôi: Cái này Lương Sư Thái đến cùng cái gì vậy? Tại sao lại không có đưa lên đầu người? Không thể làm gì khác hơn là lĩnh đại quân cùng nhau hướng Thọ Xuân tiến công.

Nhiễm Mẫn đến Ngô Lập Nhân tới sau, trên mặt có chút vẻ xấu hổ, đem vừa mới Lương Sư Thái như thế nào lừa gạt chuyện của mình nói nhất thanh nhị sở. Ngô Lập Nhân không nghĩ tới cái này Lương Sư Thái thật không ngờ biết chơi, đơn giản là rất có thể tìm đường chết rồi. Bất quá hắn vẫn tốt nói khuyên giải an ủi rồi Nhiễm Mẫn một phen, dù sao cái này Sư Thái hòa thượng chạy được miếu không chạy được.

Nghĩ vậy, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên cười cười, trong đầu văng ra một cái ý nghĩ: "Sư Thái? Sư thái? "

Lúc này, hắn bỗng nhiên đến sau lưng Phàn Triết, đột nhiên hỏi: "Phàn Triết tướng quân, không biết ngươi tự vì sao? "

Phản Triết nghe đến đó, chỉ là sờ sờ đầu, cười ngây ngô dưới, có chút lúng túng nói rằng: "Hồi Ngô công, không có. "

Lúc này một bên Phản Ngọc Phượng hướng Ngô Lập Nhân ôm quyền nói rằng: "Ngô công có chỗ không biết, tiểu đệ hần chỉ là sinh một thân cây mạnh, trong nhà phụ mẫu vong sau, liền không có đọc cái gì thư, thêm cao tuổi còn chưa tới, cho nên đến nay cũng chưa từng nghĩ lấy chữ các loại. "

Ngô Lập Nhân cười ha ha, hần hướng về phía Phản Triết nói rằng: "Ta muốn cho Phản Triết lấy cái tự, không biết các người có hay không đầy nguyện ý nghe một cái? "

Phản gia Tam tỷ đệ cùng nhau nói rằng: "Mời chủ công chỉ giáo! "

"Triết già, trí cũng, lấy cân bằng chỉ đạo, là vì Triết. Vì vậy ta cho Phản Triết lấy một tự danh viết Bình Đạo, không biết mấy vị có thể hay không thỏa mãn? "

Ngô Lập Nhân nói xong, Phản Ngọc Phượng cùng Phản Lê Hoa còn chưa lên tiếng, Phản Triết liền vui vẻ nói rằng: "Tốt tốt! Bình Đạo tốt, Bình Đạo tốt, về sau ta Phản Triết thì có chữ, Phản Bình Đạo! "

Phản Ngọc Phượng cùng Phản Lê Hoa vội vã cười cười, sau đó hướng Ngô Lập Nhân hành lễ đáp tạ, Phản Lê Hoa tiến lên nói rằng: "Đa tạ chủ công cho tiểu đệ lấy chữ! Bình Đạo, từ nay về sau, người cần phải dùng cái này chữ vì niệm, không được ý vào dùng lực tùy ý làm bậy, mới không đến mức phụ chủ công cái này một phen tâm huyết. "

"Đa tạ chủ công, Bình Đạo nhất định sẽ không cô phụ chủ công dày mong! " Phản Triết vội vã đáp.

Ngô Lập Nhân không khỏi cười cười, mà một bên Phản Ngọc Phượng lại rất lắc đầu bất đắc dĩ, "Triết đệ, Bình Đạo là cho người khác kêu, chính người cần xưng tên của mình, không muốn làm mò. "

Lúc này, Vương Thủ Nhân ở một bên nói rằng: "Chủ công, bây giờ tiên phong đại quân đã vọt vào Thọ Xuân trong thành, lúc này Viên quân đã hỗn loạn bất kham, phá thành đang ở hôm nay! "

Ngô Lập Nhân gật đầu, hần rút bội kiếm ra, chỉ về phía trước, la lớn: "Chúng nghe lệnh! "

Trong lúc nhất thời Ngô Lập Nhân dưới trướng Nhiễm Mẫn, Triệu Vân, Tướng Tướng, Hoa Vinh, Phản gia Tam tỷ đệ cùng nhau cùng kêu lên đáp: "Ồ! "

"Toàn quân công thành! Lập phá Thọ Xuân! "

Theo Ngô Lập Nhân ra lệnh một tiếng, chúng tướng nhao nhao suất lĩnh mỗi người dưới trướng tướng sĩ như thủy triều xông về Thọ Xuân. Có người từ Viên Diệu đảo ra tường đất trung xông tới giết, có người bắt đầu trèo thang mây, từ trên thành tường vào Thọ Xuân. Thọ Xuân bên trong thành trải qua mới vừa hỗn chiến, làm cho Thọ Xuân hầu như không người phòng thủ trạng thái.

Đại quân vọt vào trong thành, lúc này dân chúng trong thành đều rối rít tránh ở nhà, không dám ra tới. Mà trong thành duy nhất lực lượng phòng thủ liền chỉ có Lương Sư Thái thủ hạ không đến hai chục ngàn cấm vệ quân. Lương Sư Thái chỉ huy đại quân ở trong ngõ phố chống lại Ngô quân đầy mạnh, tiếp lấy hần khoái mã chạy tới trong hoàng cung.

"Bệ hạ, quân địch đã đánh tới trong nội thành, bệ hạ nhanh lên đột phá vòng vây a !! "

Lương Sư Thái lúc này gấp đến độ dường như kiến bò trên chảo nóng, nhưng là Viên Thuật lại lắc đầu, "Sư Thái, ta nói rồi, ta muốn cùng Thọ Xuân cùng tồn vong, đây không phải là một câu lời nói đùa. Truyền lệnh xuống, với trong thành chung quanh phóng hỏa, ta đã làm người ta chuẩn bị xong phóng hỏa đốt thành vật, cho dù ta chết, ta cũng muốn làm cho Ngô Minh cùng hần đại quân cho ta chôn cùng! Ha ha ha! Ha ha ha! "

Lương Sư Thái kinh hãi, hần từ đầu đến cuối đều cho rằng Viên Thuật nói muốn cùng Thọ Xuân cùng tồn vong là hần một loại khích lệ thủ đoạn, không nghĩ tới Viên Thuật thực sự ôm tâm tư như thế, vậy làm sao có thể không phải làm cho hần sợ hãi, hần không muốn chết, thực sự không muốn chết, bằng không hần cũng sẽ không lần lượt từ Nhiễm Mẫn trong tay chạy về. Nhưng là đối mặt Viên Thuật mệnh lệnh như vậy, hần không biết cuối cùng có muốn nghe hay không từ.

Đúng lúc này, bỗng nhiên Viên Thuật xoay người đi về phía trong tầm cung, tiếp lấy chỉ nghe được Viên Thuật hét lớn một tiếng: "Là ai! Rốt cuộc là người nào, trộm trẫm ngọc tỷ? Ta mới là hoàng đế, các người những thứ này lấy phản tặc, phản tặc! "

Viên Thuật bùng lên giá cấm nén, ở trong cung điện khắp nơi đảo, không nghĩ qua là đem trong cung điện có thể dẫn hỏa vật nhao nhao dẫn hỏa, mà Viên Thuật vẫn như cũ cười ha ha lấy, Lương Sư Thái sợ đến sắc mặt trắng bệch, vội vã liền xông ra ngoài.

Mới vừa liền xông ra ngoài, hần liền phát hiện, lúc này toàn bộ Thọ Xuân trong thành đã lâm vào luyện ngục trong biển lửa, Lương Sư Thái dậm chân, trong miêng mắng: "Hôn đần này Viên Thuật! Ông ta như vậy thay hần bán mạng, hại được bán thân một con đường lùi cũng bị mất, hần dĩ nhiên cũng làm muốn như vậy cái chết chi! Tức chết ta cũng! "

Lương Sư Thái cảm lấy đại chuy, vội vã cướp đường đi. Ngô Lập Nhân lúc này cũng đã vọt tới trong thành, lấy trong thành hỏa hoạn sập khói, trong lòng không khỏi cả kinh. Lúc này, Triệu Vân rút về, hướng về Ngô Lập Nhân báo cáo: "Chủ công đi mau! Viên Thuật dĩ nhiên phóng hỏa đốt thành, bây giờ Thọ Xuân ra khỏi thành không có bao nhiêu có thể ra khỏi thành cửa, nếu như nếu không bỏ chạy, có thể sẽ gặp nguy hiểm. "

"Thực sự là nhỏ Viên Thuật! Hắn thật không ngờ quyết, chỉ bắt quá, trong thành không chỉ có ta mấy vạn đại quân, còn có mười vạn bách tính, truyền lệnh, đem Viên Thuật tàn dư bộ đội tốc độ đẩy lùi, sau đó làm người ta đem thành môn cửa ra mở rộng, tốc độ sơ tán bách tính. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 239: Ngô Lập Nhân nhất tâm cứu bách tính, Lương Sư Thái song chùy chiến long phượng

"Thực sự là nhỏ Viên Thuật! Hắn thật không ngờ quyết, chỉ bắt quá, trong thành không chỉ có ta mấy vạn đại quân, còn có gần mười vạn bách tính, Từ Long, truyền lệnh xuống, bằng nhanh nhất độ đem Viên Thuật tàn dư bộ đội đánh tan, đồng thời tổ chức làm người ta đem thành môn tường đất toàn bộ dỡ bỏ, độ sơ tán bách tính. "

Triệu Vân gạt đầu, liền bắt đầu đem Ngô Lập Nhân mệnh lệnh truyền xuống phía dưới.

Lúc này, Thiên đã hơi sáng, lúc đầu trận đại chiến này liền làm cho cả Thọ Xuân thành bách tính kinh hồn táng đảm, căn bản không dám vào ngủ. Làm đến toàn bộ hành trình cháy lúc, bách tính nhao nhao sợ hãi kêu lao ra khỏi phòng, như ruồi không đầu thông thường chạy loạn khắp nơi.

Đến loại tình huống này, Ngô Lập Nhân trong đám người dùng sức hô: "Mọi người cũng không cần hoảng sợ loạn, ta là Từ Châu mục Ngô Minh, Viên Thuật không để ý các ngươi sinh tử, dĩ nhiên đốt thành, các ngươi đừng kinh hoảng hơn, theo đại quân cùng nhau cùng hướng Tây Môn có thể ra khỏi thành. "

Nhưng mà tình huống lúc này, bách tính rất ít người có thể nghe được Ngô Minh lời nói, tuy là Ngô Lập Nhân lệnh chúng tướng sĩ cùng nhau sơ tán bách tính, nhưng là ở như vậy tai nạn trước mặt, rất nhiều người căn bản là không có cách chỉ huy, hơn nữa Viên Thuật cấm vệ quân còn đang không ngừng mà xông lên chém giết, sơ tán quá trình thay đổi đến mức dị thường gian nan.

"Chù công! Ta nhất định phải trước tiêu diệt này cổ ngoan cố chống cự Viên quân mới có thể nào toàn rút lui khỏi. " lúc này, Phàn Lê Hoa không biết từ nơi này vọt tới, hướng Ngô Lập Nhân đề nghị.

"Tốt! Các người chờ tất mau sớm đem Viên quân đều tiêu diệt, sau đó đại quân độ rút khỏi Thọ Xuân. "

Ở ngõ phố hỗn loạn chiến đấu, làm cho nguyên bản đơn giản chiến đấu thay đổi đến mức dị thường gian nan. Mặc dù có Nhiệm Mẫn, Triệu Vân chờ tuyệt thế võ tướng, còn có Phàn gia Tam tỷ đệ, Tướng Tướng đám người, thế nhưng chiến đấu vẫn là giằng co thật lâu. Lúc này, thành môn cuối cùng cũng triệt để thanh trừ sạch, dân chúng đều biết Tây Môn có thể rút lui khỏi, tất cả đều hướng thành môn vọt tới.

Phàn Ngọc Phượng lúc này đang đang ra sức chém giết Viên Thuật cấm vệ quân, bỗng nhiên nàng cảm giác được phía sau một gió lạnh thổi tới, không khỏi trong lòng cả kinh, lùn người xuống, một đôi đại chùy vừa lúc từ Phàn Ngọc Phượng đỉnh đầu lau qua, Phàn Ngọc Phượng lại một, một viên Đại tướng, cầm trong tay một đôi đại chùy, đang nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm Phàn chính mình.

"Bọn chuột nhất, lại dám đánh lên, sao không cùng ta quang minh chính đại đánh một trận! " Phàn Ngọc Phượng mắt phượng tròn tròn, căm tức nhìn đánh lên mình tướng địch.

"Ha ha, một cô nương gia, dĩ nhiên tới đây liều mạng, thực sự là không biết sống chết! Ta Lương Lượng lấy cái mạng nhỏ người! "

Nói xong, đại chùy lại vung lên, đập về phía Phàn Ngọc Phượng.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp tiếp xúc, đệ nhất hiệp roi chậm lại Phàn Ngọc Phượng vũ lực 2 điểm, trước mặt Phàn Ngọc Phượng vũ lực roi chậm lại tới 94 Lương Sư Thái Tấn Thiết Áp Du Chùy vũ lực 1, trước mặt Lương Sư Thái vũ lực đề thăng tới 97 "

Lương Sư Thái gầm to hướng về Phàn Ngọc Phượng vọt tới, Phàn Ngọc Phượng mắt thấy Lương Sư Thái đại chùy tới mãnh liệt, không dám ngạnh kháng, thân thể linh xảo vừa chuyển, lóe lên Lương Sư Thái ra sức một kích. Lương Sư Thái một kích không trúng, giận dữ nói: "Ta người còn tránh thoát gia gia chùy thứ hai sao? "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp lần nữa tiếp xúc, hiệp thứ hai roi chậm lại Phàn Ngọc Phượng vũ lực 4 điểm, trước mặt Phàn Ngọc Phượng vũ lực roi chậm lại tới 92 "

Lại là một búa qua đây, Phàn Ngọc Phượng lần này hư hoảng trường kiếm trong tay, bỗng nhiên lại vừa thu lại tay hiểm hiểm lại chột hiện lải đi. Chỉ bắt quá lần này nàng hơi có chút thở hỗn hển, đã cảm giác được Lương Sư Thái mang tới áp lực thật lớn.

"Hào hào hảo! Thật không sai, vậy ăn nữa ta để tam chùy! "

Lương Sư Thái lưỡng chùy không trúng, tất cả đều bị Lương Sư Thái hiện lên, không khỏi nộ từ đó tới, lần nữa vung song chùy xông về Phan Ngọc Phượng.

"Tích! Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp tiếp xúc, hiệp 3 rơi chậm lại Phan Ngọc Phượng vũ lực 2 điểm, trước mặt Phan Ngọc Phượng vũ lực rơi chậm lại tới 90 "

Phan Ngọc Phượng còn muốn như vừa mới vậy né tránh, lại phát hiện Lương Sư Thái song chùy dĩ nhiên chia thượng hạ hai đường cùng nhau công về phía chính mình, trong lòng kinh hãi không ngớt, rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là thả người từ trên ngựa nhảy lên một cái, trường kiếm trong tay bỗng nhiên đập đầu hướng Lương Sư Thái thiết chùy. Tiễn đà nương thiết chùy lực, Phan Ngọc Phượng vô cùng chặt vật rơi ở trên mặt đất. Lương Sư Thái một con đại chùy càng là trực tiếp đập trúng Phan Ngọc Phượng tọa kỵ trên người, trong nháy mắt tọa kỵ liền kêu thảm một tiếng, ngã xuống đất không dậy nổi. Lương Sư Thái mắt thấy Phan Ngọc Phượng xuống ngựa, ruồi ngựa lần nữa xông lại, cười ha ha một tiếng nói: "Người còn hướng nơi nào tránh! "

Lương Sư Thái giục ngựa múa chùy hướng về Phan Ngọc Phượng đánh tới, đang ở Phan Ngọc Phượng không biết ứng đối ra sao lúc, bỗng nhiên một người cỡi ngựa bay tới, nắm lên Phan Ngọc Phượng tay, đưa nàng kéo lên, vung vàng đặt ở phía sau mình.

Phan Ngọc Phượng một, đôi mắt ba quang lưu chuyển, người nọ không phải Triệu Vân thì là người nào.

"Khi dễ nữ tử, có gì tài ba! Ăn ta một thương! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám tiếp xúc, vũ lực 4, Long Đám Lượng Ngân Thương vũ lực 1, Chiếu Dạ Ngọc Sư Tử vũ lực 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 10 7 "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân Long Đám kỹ năng tiếp xúc, trước mặt chồng một trọng, vũ lực 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 10 8 "

Đến Triệu Vân, Lương Sư Thái cũng không phải là rất quen thuộc, chỉ là hấn một thân hoá trang, có chút bất phàm, đối với Ngô Lập Nhân chúng tướng, chỉ có Nhiệm Mẫn một người làm hấn sợ hãi, đối mặt Triệu Vân, hấn bất tiết nhất cổ nói: "Muốn chết! "

"Tích! Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp tiếp xúc, đệ nhất hiệp rơi chậm lại Triệu Vân vũ lực 2 điểm, trước mặt Triệu Vân vũ lực rơi chậm lại tới 10 6 "

Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghe được tin tức này, không cảm thấy thất kinh, trong lòng hấn lúc đầu cho rằng Lương Sư Thái cái này nhân loại đầu là cho Nhiệm Mẫn, nhưng là nào nghĩ tới sẽ có nhiều như vậy biến cố. Lương Sư Thái dĩ nhiên tại Nhiệm Mẫn trong tay một chạy trốn nữa. Lúc này, nghe tới Triệu Vân cùng Lương Sư Thái chống lại sau, Ngô Lập Nhân thở dài một tiếng, nhất thời có loại cảm giác bất lực.

Triệu Vân một thương đưa ra, tựa như tia chớp, Lương Sư Thái nơi nào thấy qua nhanh như vậy thương pháp, dưới tình thế cấp bách, không thể làm gì khác hơn là đem song chùy ở trước người một đỡ, Triệu Vân trong tay Lượng Ngân Thương tả hữu ngăn, sinh sôi đem Lương Sư Thái một đôi thiết chùy đẩy ra.

Lương Sư Thái kinh hãi, hấn nơi nào sẽ nghĩ đến Triệu Vân chẳng những thương pháp được, lực cánh tay lại kinh người như vậy. Hấn lùn người xuống, hiểm hiểm tránh thoát đoạt mệnh một thương.

Triệu Vân cười ha ha, Lượng Ngân Thương lần nữa đâm ra, Lương Sư Thái cặp kia đại chùy cũng không chịu tỏ ra yếu kém, trực tiếp đập về phía Triệu Vân Lượng Ngân Thương.

"Tích! Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp tiếp xúc, hiệp thứ hai rơi chậm lại Triệu Vân vũ lực 4 điểm, trước mặt Triệu Vân vũ lực rơi chậm lại tới 10 4 "

Hai người khí giới lần nữa chạm vào nhau, Lương Sư Thái lần nữa cảm thụ được một cỗ cường đại kinh đạo từ Tấn Thiết Áp Du Chùy trung truyền đến cánh tay của mình trên, tay hấn hơi có chút run rẩy, thế nhưng hấn cắn răng, tin tưởng để tam chùy nhất định có thể cho Triệu Vân biết mình lợi hại.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lương Sư Thái kỹ năng Tam Hợp tiếp xúc, hiệp 3 rơi chậm lại Triệu Vân vũ lực 6 điểm, trước mặt Triệu Vân vũ lực rơi chậm lại tới 10 2 "

Hai người lần nữa giao thủ một cái, mà lần này là Lương Sư Thái chủ động xuất thủ, hai cây búa lần nữa hướng vừa mới đánh với Phan Ngọc Phượng lúc thông thường trên dưới hai đường tấn công về phía Triệu Vân. Triệu Vân cười ha ha một tiếng, Lượng Ngân Thương hướng về phía trước khươi một cái, lại hướng xuống khươi một cái, đem hai thiết chùy phân biệt đẩy ra. Lương Sư Thái lúc này trong lòng chỉ có sợ hãi, hấn nào dám đón thêm chiêu, giục ngựa xoay người lại bỏ chạy.

Triệu Vân tự nhiên không chịu bỏ qua, cỡi Chiếu Dạ Ngọc Sư Tử liền hướng Lương Sư Thái đuổi theo, chỉ là lúc này lập tức có Phan Ngọc Phượng ôm chặt chính mình, Triệu Vân trong lòng có chút cảm giác khác thường, tuy là Chiếu Dạ Ngọc Sư Tử sức của đôi bàn chân tốt, nhưng là lại vẫn là không có đúng lúc đuổi theo Lương Sư Thái. Mắt thấy Lương Sư Thái sẽ chạy trốn, Triệu Vân hét lớn một tiếng, "Thất phu chạy đâu! "

Lương Sư Thái trong lòng không phải nào, vừa chạy, vừa hướng hậu kế Triệu Vân có hay không đuổi theo chính mình, đúng lúc này, bỗng nhiên Lương Sư Thái cảm giác một trận gió thổi hướng mình, không khỏi cảm thấy trên cổ lạnh suu suu, bỗng nhiên mắt tối sầm lại, một con đại thiết chùy đập về phía

đầu của mình, đồng thời một thanh âm hô to: "Sur Thái chạy đâu! Bình Đạo tới cùng! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 240: Sur Thái nguyên thuộc Bình Đạo, Viên Dận âm ỉn ngọc tỷ

Hắn theo bản năng trùn xuống thân, nhưng là thiết chùy kia nhưng vẫn là lau lấy mũ giáp của chính mình đựng tới, chỉ cảm thấy bỗng nhiên thiên toàn địa chuyển đứng lên, hần nơi nào còn có thể kỵ mã, lập tức rớt ở dưới ngựa, trong tay cặp kia thiết chùy cũng lại cũng bắt không được. Phàn Triết vui mừng quá đỗi, cười ha ha một tiếng, đem trong tay mình thiết chùy bỗng nhiên hướng Lương Sur Thái ném đi, thiết chùy lại dường như dài quá mắt thấy thông thường trực tiếp đập về phía Lương Sur Thái đầu, chỉ nghe Lương Sur Thái kêu thảm một tiếng, lại không có thanh âm. Mà Phàn Triết lại không thèm quan tâm Lương Sur Thái chết sống, vội vã tung người xuống ngựa, nắm lên cặp kia Tấn Thiết Áp Du Chùy, trong lúc nhất thời như nhặt được chí bảo, vui vẻ ra mặt.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Phàn Triết chùy giết Lương Sur Thái, Lương Sur Thái trước khi chết tứ duy thuộc tính vì vũ lực 96, chỉ huy 62, trí lực 57, chính trị 35, chúc mừng chủ thu được Lương Sur Thái tướng hồn mảnh nhỏ 1, trước mặt tức chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 22. "

Nghe được tin tức này, Ngô Lập Nhân tính nhẩm là lạnh! Thật chẳng lẽ bị chính mình một lời thành sấm? Sur Thái quả nhiên vẫn là muốn chết ở Bình Đạo tay?

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Phàn Triết đánh chết tám đại chùy chi Lương Sur Thái, đồng thời đoạt được bên ngoài khí giới cho mình sử dụng, đỉnh phong vũ lực 1, trước mặt Phàn Triết tứ duy thuộc tính vì vũ lực 931, chỉ huy 46, trí lực 39, chính trị 26. Phàn Triết đỉnh phong tứ duy thuộc tính vì vũ lực 951, chỉ huy 51, trí lực 46, chính trị 28 "

Ha ha, tiểu tử ngốc này vận khí ngược lại không tệ, chẳng những đoạt một đôi vũ lực 1 cây búa, còn gia tăng rồi tự thân vũ lực đỉnh phong giá trị, lúc đầu cho Nhiệm Mẫn đầu người bị hắn đoạt, Nhiệm Mẫn cùng Triệu Vân hai người cũng không từng đem Lương Sur Thái chém giết, lại bị hắn cho mua thấp bán cao, quả nhiên là Sỏa nhân có Sỏa phúc.

Lấy Phàn Triết đem Lương Sur Thái trực tiếp chùy giết, phía sau đuổi tới Triệu Vân mới bắt đầu ghì chặt dây cương, tiếp lấy tung người xuống ngựa, vẫn một bộ ngượng ngùng dằng dấp hướng về phía Phàn Ngọc Phượng nói: "Vừa mới đường đột Ngọc Phượng cô nương, mong rằng cô nương không nên trách tội. Ngọc Phượng cô nương tọa kỵ như là đã bị giết, tạm thời cưỡi Vân con ngựa này a !! "

Phàn Ngọc Phượng trong lòng vô hạn vui mừng, nhưng lại không biết như thế nào cùng Triệu Vân kể ra, nàng cũng liền vội vàng tung người xuống ngựa, hướng về phía Triệu Vân thi lễ một cái nói: "Đa tạ Triệu tướng quân lần nữa cứu giúp, Ngọc Phượng thực sự không biết như thế nào báo đáp mới tốt, tướng quân nếu là không có chiến mã, như vậy làm sao cái này loạn quân trong giết địch. Mời tướng quân lên ngựa, thiếp bộ hành là được. "

Lúc này, một bên Phàn Triết đến hai người ở khiêm nhượng tọa kỵ, tùy tiện đã đi tới, hướng về phía Phàn Ngọc Phượng cùng Triệu Vân nói rằng: "Nhị tỷ, Triệu tướng quân, các người làm cái gì vậy, vừa mới cái kia Sur Thái, không phải là bị ta giết, tọa kỵ của hắn các người không phải có thể dùng sao? "

Một câu nói để cho hai người nhất thời xấu hổ vạn phần, Phàn Ngọc Phượng bỗng nhiên xoay người, xoay người sai bước Chiếu Dạ Ngọc Sur Từ, liền hướng xa xa đánh tới. Mà Triệu Vân ngậy ra một lúc, trong lòng thầm nghĩ: Vì sao mình tọa kỵ dĩ nhiên dễ dàng như vậy liền bị Phàn Ngọc Phượng cho kỵ đi?

Triệu Vân chỉ là muốn một cái, liền xoay người cưỡi rồi vừa mới Lương Sur Thái tọa kỵ, tọa kỵ trên từ chối vài cái, phảng phất đã bị Triệu Vân khí thế cho kinh sợ, dằng hoàng ra sức chạy.

Không biết là bởi vì Lương Sur Thái Từ cùng trong hoàng cung hòa hoãn, hay hoặc giả là Ngô Lập Nhân dưới quyền dùng tướng cùng Thiết Huyết Quân dùng mãnh, hoặc là từ Thọ Xuân cùng thành phố công kích Quách Khản cũng rốt cục mở ra Thọ Xuân Đông Thành môn, lúc này Viên Thuật cảm vệ quân rốt cục dường như triệt để mất đi ý chí chiến đấu, trong lúc nhất thời tứ tán chạy tán loạn, hầu như không ai lại đi chủ động chống lại.

Sắc trời đã sáng, một trận chiến này, Thọ Xuân trong thành hòa hoãn còn đang thiêu đốt hừng hực lấy, chỉ bất quá ở Ngô Lập Nhân đại quân dưới sự trợ giúp, dân chúng trong thành đại đa số đều đã chạy ra ngoài, còn dư lại tự nhiên là vĩnh viễn lưu tại Thọ Xuân trong thành, cùng Viên Thuật cùng nhau, hóa thành tro tàn.

Quách Khản đại quân sau khi vào thành, đến trong thành thăm trạng, mắt thấy Thành Đông chỉ có một chút kêu trời trách đất bách tính, cũng không có cái gì Viên quân, Quách Khản liền lệnh đại quân vội vàng giúp sơ tán bách tính, lại lệnh Tấn Chiêu lĩnh năm nghìn ngàn đại quân hướng Thọ Xuân thành tây trợ giúp Ngô Lập Nhân.

Làm Ngô Lập Nhân đến Tần Chiêu chạy tới lúc, hấn liền lệnh Tần Chiêu lần nữa phản hồi, cái này Thọ Xuân thành tạm thời đã không còn cách nào trú quân, Ngô Lập Nhân lệnh hấn vẫn theo Quách Khản, chậm đợi kỳ biến.

Thọ Xuân cái này trận chiến cuối cùng, lúc đầu Ngô Lập Nhân cho rằng không có tổn thất quá lớn mất, nhưng là cuối cùng mới phát hiện, hấn thực sự sai rồi, đại quân trọn tổn thất phân nửa, Thần Uy Quân tử thương quá nửa, còn sót lại không đến 5000 người. Thiết Huyết Quân cũng giống như vậy, hai vạn Thiết Huyết Quân, lúc này cũng chỉ có một vạn. Mà chết đi đại quân ngoại trừ thực sự Viên quân trên tay, rất lớn một bộ phận đều là Tử ở trong thành hỏa hoạn cùng cứu viện bách tính lúc gặp ngoài ý muốn. Ngoại trừ Viên Diệu mang ra ngoài chừng năm ngàn hàng binh, còn lại binh mã hoặc là Tử hoặc Thương, hoặc là chạy tán loạn.

Thọ Xuân rốt cục dẹp xong, Ngô Lập Nhân lúc này lại không có một chút cao hứng tâm tình, nhìn đếm không hết người bệnh cùng kêu rên khóc rống bách tính, hấn thở dài một hơi.

"Thọ Xuân hương thân môn, Thọ Xuân thành gặp đại nạn này, Ngô Minh khó Từ kỳ cứu, nơi đây, ta hướng hương hôn bồi tội. Bây giờ Thọ Xuân đã rách nát như vậy, trong chốn lất khó khôi phục. Hơn nữa nơi đây lại là binh gia vùng giao tranh, ở chỗ này cũng không phải kẻ lâu dài, hương thân môn nếu như tin qua được ta Ngô Minh, sẽ theo ta cùng nhau dời đi Dương Châu cái khác quận huyện, nơi đó không có chiến loạn, không có người như vậy gian bi thương sự tình, ta Ngô Minh cam đoan, nhất định sẽ làm cho mọi người nào ở lạc nghiệp! "

Ngô Lập Nhân danh tiếng, Thọ Xuân bách tính tự nhiên đều nghe qua, cộng thêm cùng Viên Thuật chính sách tàn bạo vừa so sánh, càng thêm cảm thấy Ngô Lập Nhân như cùng sông Bồ Tát thông thường. Hấn nói như vậy hết, nguyên bản vẫn là khóc khóc đề đề bách tính trong nháy mắt cùng hô lên: "Ngô sử quân! Ngô sử quân! Ngô sử quân! Bọn ta nguyện ý chết theo Ngô sử quân! "

Sắc trời đã sáng, lúc này Thọ Xuân ngoài thành, gần sáu chục ngàn bách tính, tất cả đều ở Ngô Lập Nhân đại quân dưới sự dẫn đường, hướng về Hợp Phì phương hướng chậm rãi bước đi. Đồng thời Ngô Lập Nhân phái người từ Lư Giang, Đan Dương Quận phân phối lương thực, trải qua một trận chiến này, Lư Giang Quận cũng không có bao nhiêu tồn cấp lương cho, hoàn hảo vừa mới đến rồi thu hoạch vụ thu mùa.

Lúc này, Ngô Lập Nhân chỉ có năm nghìn binh mã ở lại Thọ Xuân, Vương Thủ Nhân tới gặp Ngô Lập Nhân, lặng lẽ nói rằng: "Bẩm chúa công, Viên Thuật ở hoàng cung nhóm lửa sau, cũng không có tra được ngọc tỷ hạ lạc. "

"Đem Viên Diệu mang vào, hay là hỏi dưới hấn so tốt hơn. "

Ngô Lập Nhân mặc dù đối với ngọc tỷ cũng có một chút ý tưởng, nhưng là bây giờ chur hầu tranh chấp lúc, ngọc tỷ chỉ là một khối nặng thủ sơn dụ, thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, sớm muộn cũng sẽ cùng Viên Thuật kết quả giống nhau. Cho nên Ngô Lập Nhân cho dù tìm được ngọc tỷ, hấn cũng chuẩn bị đem ngọc tỷ muốn cho hấn Đế, nhưng là bây giờ dĩ nhiên ngọc tỷ không thấy, một phần vạn người có lòng vu oan, khả năng liền để cho mình mệnh mòm mọi người khó phân biệt rồi.

Viên Diệu vào trước sau, hướng Ngô Lập Nhân hành lễ nói: "Tội đem Viên Diệu bái kiến Ngô công! "

Ngô Lập Nhân cười cười, đưa hấn đồ dậy, "Viên tướng quân có thể lạc đường biết quay lại, thật sự là đáng quý. Chẳng qua là ta có một việc, cũng muốn hỏi dưới Viên tướng quân: Ngọc tỷ truyền quốc bây giờ đang ở nơi nào? "

Viên Diệu vừa nghe, trong lòng cả kinh âm thầm suy nghĩ nói: Chẳng lẽ Ngô Lập Nhân muốn mượn ngọc tỷ truyền quốc tên vấn tội với ta hay sao?

Hấn hoang mang vạn phần, liền vội vàng nói: "Ngô công, ngọc tỷ một mực phụ hoàng trong tay, tội đem thực sự không biết ở đâu. Chỉ là đêm qua trong cung hỏa hoạn, có thể vì bị hủy bởi trong lửa, cũng chưa biết chừng. "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, "Bị hủy bởi trong lửa, người tin, ta tin, nhưng là thế nhân chưa chắc chịu tin! Hơn nữa ngọc tỷ truyền quốc rất khó bị hỏa hoạn sở hủy, ta làm người ta đi tìm rồi thật lâu, cũng không thấy một điểm vết tích. Nói vậy nhất định là bị người có lòng trước giờ mang đi. "

"Ngô công, tội đem thực sự không biết! Kẻ từ cùng thúc phụ Viên Dân quyết định đào thành mà chạy, mặt tướng liền vẫn không có trải qua hoàng cung, không tin, Ngô công có thể mang Viên Dân mang tới đối chất nhau. "

"Viên Dân? Lão thất phu này đã sớm trốn! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 241: mưu đi đoạn hậu Vương Ngô nổi lên va chạm, cầu

vinh lộc Viên Dận hiến quốc bảo

Ngô Lập Nhân oán hận nói, hần lúc này cũng không phải lại hoài nghi Viên Diệu, lên Viên Diệu cũng là bị Viên Dận lợi dụng, Viên Diệu nếu thành thật đầu hàng, mình cũng sẽ không làm khó hần.

"Được rồi, ngươi còn có cái gì huynh đệ tỷ muội không? "

"Hồi Ngô công nói, Diệu còn có một cái tỷ tỷ, một người muội muội. Tỷ tỷ Viên Dung đã gả cho Hoàng Y, bây giờ vợ chồng bọn họ hai người cũng không biết ở nơi nào, mà muội muội Viên Tuệ bây giờ năm nay mới mười tuổi, đêm qua ta cũng đem nàng hộ tống đi ra. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, "Nếu như không xảy ra ngoài ý muốn, ta muốn ngọc tỷ nhất định là bị Viên Dận hoặc là Viên Dung len lén mang đi, hơn nữa, bọn họ nếu len lén đào tẩu, nhất định là muốn đầu nhập vào Tào Tháo, muốn dùng ngọc tỷ đổi lấy cái tước vị. Viên Diệu, ngươi có công không qua, tạm thời phong ngươi vì Cửu Giang Quận Thái Thú, chỉ bắt quá vãng là về trước Hạ Bi báo cáo công tác. "

"Đa tạ Ngô công đại ân! "

Viên Diệu lui sau, Ngô Lập Nhân ánh mắt hướng về phía một bên Vương Thủ Nhân, Vương Thủ Nhân mở miệng nói: "Chủ công, bây giờ Thợ Xuân thành tuy là đánh hạ, thế nhưng rách nát như vậy, mà quân ta thương vong thảm trọng, vô lực lại thủ Thợ Xuân, theo ý kiến của thuộc hạ, không bằng tạm thời bỏ Thợ Xuân a !! Bằng không đợi Tào quân tới công, chắc chắn bị hại nặng nề! "

Ngô Lập Nhân thở dài một hơi, dường như tự nhủ nói: "Từ ta khởi binh thứ nhất, chung quanh chinh chiến, công thành nhỏ Huyện, chưa bao giờ có Thợ Xuân như vậy khó công nơi, bây giờ lấy Thợ Xuân, lại là tình huống như vậy, thủ chi vô ích, bỏ thì tiếc. Ai! Thực sự là cực kỳ buồn cười! "

"Chủ công chớ buồn! Thợ Xuân tuy là không chiếm được, thế nhưng Thợ Xuân bách tính lại tất cả đều dời đi chủ công dưới sự cai trị, có nhân khẩu mới có thể cạnh tranh thiên hạ, cái này Thợ Xuân, người nào muốn liền cho người đó. Chủ công quả thực không cần quá mức sầu lo, chỉ là tình huống trước mắt, thuộc hạ sợ Tào quân biết nhân cơ hội vậy công, như vậy, thì tất có họa lớn! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên có thám tử truyền đến cấp báo, Ngô Lập Nhân đem ra một, sắc mặt đột biến, "Quả nhiên bị quân sư nói trúng! Tào Tháo đại quân đêm qua dĩ nhiên len lén vượt qua hoài thủy, hướng Thợ Xuân phương hướng đánh tới. "

Đến tin tức này, Ngô Lập Nhân không khỏi nhũn mảy một cái, tuy là hần biết Tào Tháo nhất định sẽ không dễ dàng buông tha Thợ Xuân, lại không nghĩ rằng Tào quân đến mức như thế cực nhanh.

"Chủ công, vậy mời lập tức hạ lệnh đại quân hướng Hợp Phì lui lại! Bây giờ đại quân ta đã uể oải bất kham, chắc chắn không phải Tào quân đối thủ. "

"Quân sư, tuy là Thợ Xuân vứt tới không đáng tiếc lắm, nhưng cho Tào Tháo cũng là có thể, thế nhưng sợ rằng Tào Tháo chi tâm tất nhiên không chỉ Thợ Xuân, quân địch có Hồ Báo Kỵ, cho dù lui lại, cũng cần có một thượng tướng suất quân đi đoạn hậu. "

Vương Thủ Nhân chấp tay nói: "Chủ công anh minh! Theo ý kiến của thuộc hạ, Từ Long tướng quân lần trước ở Xích Phong Sơn đơn kỵ giết địch, lệnh Tào quân sợ, không bằng làm cho Từ Long tướng quân lĩnh mấy nghìn binh mã đi đoạn hậu, quân địch tất nhiên tâm sinh sợ hãi, không dám sâu truy. "

Ngô Lập Nhân âm thầm suy nghĩ một phen: Triệu Văn mặc dù có thể giết thất thất xuất,

Nhiều là bởi vì lúc đó Tào Tháo không đành lòng gia hại, nếu như nói bộ hạ quân đoàn sức chiến đấu, vậy chỉ có Nhiễm Mẫn cùng dưới trướng hần Thiết Huyết Thần Kỵ mới có thể vững vàng ngăn chặn Tào Tháo Hồ Báo Kỵ.

"Đương Minh, Vinh Tăng dưới quyền một nghìn Thiết Huyết kỵ binh, trong khi công thành vẫn chưa có thể tham chiến; bây giờ để cho đoạn hậu càng là thích hợp, thứ nhất thế lực sung túc, ý chí chiến đấu vang dội; thứ hai, kỵ binh tốc độ nhanh, vô luận truy kích vẫn là lui lại đều có chút dễ dàng. Thứ ba, một ngàn này kỵ binh là là chân chính bách chiến chi sư, chắc chắn có thể làm này nhiệm vụ lớn. "

Nhưng là Vương Thủ Nhân lại lắc đầu, "Chủ công, tuy là Thiết Huyết kỵ binh có thể lấy một chọi mười, thế nhưng đó là đối với trước đây Viên quân lúc, mà nay Tào quân Hồ Báo Kỵ chính là thế chi dũng mãnh kỵ binh, thiên vương tướng quân mặc dù dũng, nhưng là binh lực thực sự quá thiếu, sợ rằng khó có thể nhận trách nhiệm nặng nề này! "

Vương Thủ Nhân dựa vào lý lẽ biện luận, nhưng là Ngô Lập Nhân nhưng không cách nào nói rõ với hần Thiết Huyết Thần Kỵ kỹ năng và Nhiễm Mẫn kỹ năng đặc thù, hần biết lúc này không còn cách nào cùng Vương Thủ Nhân giải thích rõ, không thể làm gì khác hơn là phát phát tay nói: "Quân sư không cần nhiều lời, ngô ý đã quyết, tin tưởng Vinh Tăng tuyệt sẽ không có phụ ngô chỉ trọng thác! "

Nghe được Ngô Lập Nhân như vậy thái độ cường ngạnh một câu nói, Vương Thủ Nhân ngậy ra một lúc, ngoại trừ ở cưới vợ Điều Thuyền trong chuyện này, hần chưa từng gặp qua Ngô Lập Nhân có chấp như vậy ý kiến mình. Trong lúc nhất thời Vương Thủ Nhân tâm tư hàng vạn hàng nghìn, lập tại chỗ, một lát không nói gì.

Ngô Lập Nhân lúc này mới thấy được giọng của mình có thể có chút nặng, đi hướng Vương Thủ Nhân nhẹ giọng nói: "Đương Minh, xin tin tưởng ta lúc này đây, tuyệt sẽ không sai. "

Vương Thủ Nhân đến Ngô Lập Nhân như vậy ánh mắt tự tin, cũng theo gật đầu, bỗng nhiên trối chặt chân mảy một cái buông ra, cười một cái, "Làm vì thiên hạ chư hầu, chủ công quả thực phải có như vậy ngang ngược một mặt, thuộc hạ chúc mừng chủ công rồi! "

"Đương Minh, ngươi có hay không cảm thấy ta quá mức bảo thủ? "

Vương Thủ Nhân gật đầu, thế nhưng hắn sau đó lại nói tiếp: "Bây giờ chủ công đã không phải là năm đó khởi binh lúc, thủ hạ vẫn vô rất nhiều, đã rất lâu sau tự nhiên có phán đoán của mình, thuộc hạ nguyện ý tin tưởng chủ công phán đoán, mặc dù là thực sự thất bại, cũng chưa hẳn là chuyện xấu, chỉ ít có thể cho chủ công minh bạch rất nhiều đạo lý. "

Tái ông mất ngựa yên tri phi phúc, Vương Thủ Nhân quan điểm?

Vương Thủ Nhân lòng dạ, quả thật làm cho Ngô Lập Nhân cảm thán không thôi, Vương Thủ Nhân càng là như thế, Ngô Lập Nhân càng là có chút hồ thẹn.

"Được rồi, mấy ngày này quá bận rộn chiến sự, đệ muội nói vậy đã sinh lân nhi đi? "

Nghe được câu này, Vương Thủ Nhân một cái trở nên rạng rỡ, "Nhận được chủ công nhớ, sinh hạ một nữ. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, cười ha ha nói: "Tốt tốt! Không biết đúng hay không lấy tên rồi? Nếu như Điều Thuyền về sau sinh nhi tử, hai nhà nếu còn có thể kết làm tân tân tốt, chẳng phải là chuyện đẹp 1 cộc? "

"Ha ha, chủ công đã có tâm như vậy, thuộc hạ há có thể không muốn? Tiểu nữ nhũ danh Nguyên Nguyên, nguyên hanh lợi trinh, hy vọng Nguyên Nguyên cùng chuyết kinh cũng có thể bình Bình An nào. "

"Tốt, tốt, tốt, Nguyên Nguyên tốt. "

Hai người lần nữa hàn huyên một hồi, Nhiễm Mẫn ứng triệu mà đến, Ngô Lập Nhân đem nhiệm vụ nói với hắn một lần, Nhiễm Mẫn nghe xong, trọng trọng gật đầu, ôm quyền đáp: "Chủ công yên tâm, Mẫn nhất định không có nhục sứ mệnh! "

Ngô Lập Nhân lệnh Nhiễm Mẫn, Trương Võ cùng Phần Lê Hoa cùng nhau lĩnh quân đi đoạn hậu, mà Viên Diệu tiếp thu năm nghìn hàng quân vẫn từ Viên Diệu thống lĩnh, làm cho Hoa Vinh lĩnh năm nghìn binh mã theo Viên Diệu cùng nhau hộ tống bách tính một đường xuôi nam. Mà Triệu Vân, Trương Tướng, Phần Ngọc Phụng cùng Phần Triết đám người lĩnh mười ngàn đại quân ở giữa, cùng Ngô Lập Nhân cùng nhau tùy thời chuẩn bị phối hợp tác chiến.

Mấy người ở hoài thủy bên bờ ngẩng đầu mong mỏi, lúc này sau, cuối cùng đã tới qua sông mà đến Tào quân, mấy người vội vã cùng nhau nghênh đón, trong nháy mắt đã bị khí thế hung hung Tào quân bắt lại.

"Người nào? Người nào phái tới mật thám, còn không mau nói ra! "

Một người cầm đầu kinh hoảng thất thố nói: "Quân gia không nên hiểu lầm, ta có chuyện cơ mật muốn gặp người gia tướng quân, mời thay thông truyền. "

Tào quân tướng sĩ có chút nửa ngờ nửa tin, cẩn thận quan sát mấy người một hồi, mấy người không giống như là người thường, Tào binh gật đầu nói: "Các người trước chờ đây, ta đi hướng Tào tướng quân hồi báo một chút. "

Chỉ chốc lát sau, Tào binh trở về, liền đem mấy người kia dẫn tới Tào Nhân trước mặt.

Mấy người cùng nhau hướng Tào Nhân cúi người chào, nói tiếp: "Bái kiến tướng quân, chỉ là không biết tướng quân là Tào thừa tướng dưới trướng người? "

Tào Nhân cười cười, "Mấy vị chẳng lẽ chính là Thọ Xuân trong thành nội ứng? Ngô là Tào thừa tướng dưới trướng đại tướng Tào Nhân chính là! "

"Nguyên lai là Tào Từ Hiếu tướng quân, thất kính thất kính! Ta là Viên Dận, là Viên Thuật Tộc đệ, vị này chính là Hoàng Y cùng phu nhân của hắn Viên Dung, chính là Viên Thuật trưởng nữ cùng nữ tế. "

Tào Nhân nghe xong, đứng dậy nói: "Ah! Chính là các người, ngô đã nghe thừa tướng nhắc tới người chờ, chỉ là không biết các người có hay không đem ngọc tỷ mang về? "

Hoàng Y liền vội vàng nói: "Có có có! "

Lúc này Viên Dận sầm mặt lại, lôi kéo Hoàng Y ống tay áo, tiếp lấy lại cười híp mắt lấy Tào Nhân nói: "Từ Hiếu tướng quân, ngọc tỷ truyền quốc sự tình quan trọng, tuy là bọn ta có tìm được, nhưng là vì lấy phòng ngừa vạn nhất, chỉ có thể tự mình giao cho thừa tướng, cũng xin tướng quân thứ lỗi! "

Tào Nhân trong lòng cười lạnh nói: Còn muốn lấy ngọc tỷ truyền quốc tranh công? Thực sự là không biết sống chết!

"Đã như vậy, ta đây cũng không tiện nói nhiều cái gì. Người đến, ba người dẫn đi rất chiều cố, chờ hừng đông về sau tiễn ba người hồi Hứa Đô, tự mình đưa đến trong phủ Thừa tướng, gặp mặt thừa tướng, không được sai lầm. "

Chương 242: Ôn Hầu thêm muốn Viên phu nhân, thiên vương lực chiến Hồ Báo Kỵ

Ba người nghe xong, nhất thời đại hỉ, cùng nhau hướng Tào Nhân trí tạ.

Lúc này, bên cạnh Lữ Bố, lại nhìn chăm chăm vào Viên Dung lấy, trong ánh mắt lộ ra cực độ ánh mắt tham lam, điều này làm cho Hoàng Y cùng Viên Dung nhất thời có chút không cao hứng, chỉ là lúc này đang ở Tào doanh không dám phát tác.

Ba người xuống phía dưới sau, Lữ Bố còn đang suy nghĩ Viên Dung, suy nghĩ xuất thần, lúc này Tào Nhân ho khan một tiếng nói: "Phụng Tiên? Vì sao như thế thất thố?"

Lữ Bố lúc này mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại, cười hắc hắc nói: "Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu! Mong rằng tướng quân thứ lỗi! "

Tào Nhân cười ha ha nói: "Phụng Tiên a, chỉ cần lần này chúng ta có thể bắt Thọ Xuân, đại bại Ngô Minh tiểu nhi, đến lúc đó sau Ôn Hầu nghĩ muốn cái gì, thừa tướng cũng sẽ không tiếc rẻ, huống một cái nhỏ nhỏ nữ tử, cho nên trận chiến này chúng ta sẽ làm một lần mà thắng. Ta ý để cho người làm tiên phong, trước lĩnh năm nghìn Hồ Báo Kỵ truy kích Ngô Minh uế oai đại quân, đến lúc đó sau chỉ cần cuốn lấy bọn họ, ta suất đại quân vượt qua, cho dù không thể bắt giữ Ngô Minh, cũng chắc chắn muốn hấn trả giá thật lớn, lấy an ủi ta huynh đệ trên trời có linh thiêng. "

Lữ Bố nghe xong, nhất thời vui mừng quá đỗi, đứng dậy ôm quyền đồng ý: "Mặt tướng chắc chắn không phụ trọng thác, thế phải đem Ngô Minh tiểu nhi trảm ở dưới ngựa! "

Đêm đó, Lữ Bố liền suất Hồ Báo Kỵ hướng Thành Đức phương hướng truy theo, mà Tào Nhân trước phái năm nghìn binh mã khứ thủ Thọ Xuân, còn lại 15,000 đại quân, tự mình dẫn, truy kích Ngô Minh đi.

Tào Nhân nói, thành công kích phát Lữ Bố trong lòng ý chí chiến đấu, hơn nữa trước đối với Ngô Lập Nhân cừ hận, lúc này Lữ Bố hận không thể lập tức đuổi theo Ngô Lập Nhân, tại chỗ tru diệt. Lữ Bố xung trận ngựa lên trước, ở phía trước phi nước đại, dưới trướng Hồ Báo Kỵ không hổ là tinh nhuệ, chạy vội một đêm, chỉ là nghỉ ngơi một hồi, truy tập rồi hơn một trăm dặm, đúng lúc này, Lữ Bố chợt nghe từ hai bên truyền đến hàng loạt tiếng vỗ ngựa, Lữ Bố trong lòng cả kinh, vội vã lệnh đại quân chung quanh cảnh giới. Đúng lúc này, cuối cùng đã tới xung phong liều chết đi ra chi kia kỵ binh, mà người đầu lĩnh, chính là cùng mình đấu trận đấu thắng mấy lần Nhiệm Mẫn.

Cừ nhân gặp mặt đặc biệt đồ mắt! Nhiệm Mẫn tự nhiên cũng đến Lữ Bố, ra lệnh một tiếng, Thiết Huyết Thần Kỵ liền xông về Hồ Báo Kỵ, đây là hai chi đặc thù kỵ binh lần đầu tiên chân chính trên ý nghĩa cứng đối cứng. Thế nhưng Thiết Huyết Thần Kỵ dĩ dật đãi lao, chiếm giữ địa lợi ưu thế, mà Hồ Báo Kỵ lúc này biến trận còn vẫn chưa xong, trận hình có chút tán loạn.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thiết Huyết Thần Kỵ binh chủng kỹ năng Thần Kỵ phát động, trước mặt Thiết Huyết Thần Kỵ nhân số ít với một nghìn, hết thấy Thiết Huyết Thần Kỵ trước mặt vũ lực 4 "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiệm Mẫn binh chủng kỹ năng Thiết Huyết Thần Hồn phát động, trước mặt Nhiệm Mẫn chỉ huy 2, vũ lực 2, kiểm tra đo lường đến trước mặt Nhiệm Mẫn dưới trướng chỉ có Thiết Huyết Thần Kỵ, hết thấy Thiết Huyết Thần Kỵ vũ lực 4, sĩ khí vang dội. Trước mặt Nhiệm Mẫn chỉ huy đề thăng tới 86, Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích vũ lực 1, Chu Long mã vũ lực 1, trước mặt Nhiệm Mẫn vũ lực đề thăng tới 108 "

Thiết Huyết Thần Kỵ vòng thứ nhất xung phong, trực tiếp đem Hồ Báo Kỵ trận hình đánh càng thêm tán loạn, Lữ Bố lớn tiếng hạ đạt các loại mệnh lệnh, may mắn Hồ Báo Kỵ cũng là cừu kinh sa trường một chi thiết kỵ, trải qua mới bắt đầu hỗn loạn, rốt cục lần nữa liệt tốt trận hình, đón lấy Thiết Huyết Thần Kỵ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bố kỹ năng Tung Hoàn phát động, vũ lực 3, chỉ huy 3, Phương Thiên Họa Kích vũ lực 1, Xích Thổ mã vũ lực 1, trước mặt Lữ Bố vũ lực đề thăng tới 108 "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hồ Báo Kỵ binh chủng kỹ năng Kiêu Nhuệ phát động -- hết thấy Hồ Báo Kỵ vũ lực 2, còn có tỷ lệ hạ thấp tinh thần đối phương. "

Nghe thế hệ thống liên tiếp hội báo, Ngô Lập Nhân biểu tình trở nên có chút ngưng trọng, Hồ Báo Kỵ không hổ là thiên hạ kỵ binh tinh nhuệ, bất quá cùng Nhiệm Mẫn Thiết Huyết Thần Kỵ so vẫn là kém rất nhiều, bởi vì Nhiệm Mẫn tăng mạnh, Thiết Huyết Thần Kỵ có thể nghiền ép Hồ Báo Kỵ thực lực.

Thế nhưng, binh lực đúng là ngành thương, Nhiệm Mẫn dù sao chỉ có một nghìn Thiết Huyết Thần Kỵ, mà Lữ Bố Hồ Báo Kỵ không biết sẽ có bao nhiêu, thế nhưng nhất định không phải ít.

Chinh đồn tốt trận hình Hồ Báo Kỵ rốt cục lần nữa nghiền đồn Thiết Huyết Thần Kỵ lần thứ hai xung phong, lưỡng quân một cái liền lâm vào trong hỗn chiến. Mã tiếng gào thét, tướng sĩ hò hét tiếng kêu rên, các loại vũ khí tiếng va chạm.

Vũ lực 8 Thiết Huyết Thần Kỵ cùng vũ lực 2 Hồ Báo Kỵ, lập tức phân cao thấp, theo hai bên binh mã không ngừng rồi ngã xuống. Lữ Bố rốt cục phát hiện ngày xưa tướng thiên hạ kỵ binh đứng đầu Hồ Báo Kỵ, lại bị Nhiễm Mẫn kỵ binh nghiền thành bộ dáng này, hắn không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, nhắm phía Nhiễm Mẫn nói: "A! ! Nhiễm Mẫn thất phu, nhận lấy cái chết! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bố kỹ năng Tướng Thần phát động, vũ lực 2, Nhiễm Mẫn vũ lực - 2, trước mặt Lữ Bố vũ lực đề thăng tới 110, Nhiễm Mẫn vũ lực hạ thấp tới 106 "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiễm Mẫn kỹ năng Tuyệt Dừng phát động, vũ lực 3, trước mặt Nhiễm Mẫn vũ lực đề thăng tới 109 "

Hai người giao thủ lần nữa, Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích không ngừng tung bay, Nhiễm Mẫn Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích tự nhiên không cam lòng tỏ ra yếu kém, mãnh hổ vậy Lữ Bố, thêm cả tức giận, đem Nhiễm Mẫn đôi vũ khí áp chế gắt gao, Nhiễm Mẫn sắc mặt nghiêm túc, hắn biết Lữ Bố thực lực, mỗi một chiêu đều không dám khinh thường, hai người chiến năm mươi hiệp, vẫn như cũ bất phân thắng bại, mà Hồ Báo Kỵ ở Thiết Huyết Thần Kỵ ngẩng cao sĩ khí cùng dũng mãnh vô cùng chiến đấu phía dưới, sĩ khí bắt đầu có chút hạ thấp.

Đúng lúc này, bỗng nhiên từ nơi không xa lại một lần nữa truyền đến một chi kỵ binh tập kích bất ngờ tiếng vó ngựa, điều này làm cho Nhiễm Mẫn cùng Lữ Bố trong lòng đồng thời cả kinh, đều không biết người tới rốt cuộc là người nào.

Từng bước chi kia kỵ binh xuất hiện ở trước mắt mọi người, một người cầm đầu, cầm trong tay Lược Ngân Thương, người khoác ngân giáp bạch bào, dưới thân một bạch mã, trong miệng hô lớn: "Ngô là Thường Sơn Triệu Tử Long! Các ngươi bọn chuột nhắt ai dám đánh một trận! "

Hồ Báo Kỵ trong lòng mặc dù có chút sợ hãi Nhiễm Mẫn, lại dám cùng hắn đánh nhau chính diện; nhưng mà lại đối với Triệu Tử Long có sâu nhất sợ hãi ẩn tượng, Xích Phong Sơn đánh một trận, Triệu Vân tên đã làm cho Hồ Báo Kỵ nghe mà biến sắc.

Tuy là Triệu Vân mang tới kỵ binh chỉ có mấy trăm người, nhưng là, ở Hồ Báo Kỵ tới, bọn họ đã là bị bao vây, hơn nữa còn là bị Triệu Vân cùng Nhiễm Mẫn bao vây.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, vũ lực 3, chỉ huy 3, Long Đám Lược Ngân Thương vũ lực 1, Chiêu Dạ Ngọc Sư Tử vũ lực 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 106, chỉ huy đề thăng tới 93. " nghe được hệ thống nhắc nhở này, Ngô Lập Nhân cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, có Triệu Vân cùng Nhiễm Mẫn đôi chiến Hồ Báo Kỵ cùng Lữ Bố, cái này hắn không có vấn đề. Nghĩ đến lúc đó Vương Thủ Nhân đưa ra đề nghị này: Làm cho Nhiễm Mẫn phía trước trước chiến, lại để cho Triệu Vân lĩnh thủ hạ chính là bốn năm trăm kỵ binh vì kì binh, tất nhiên sẽ có xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Theo Triệu Vân gia nhập vào, Hồ Báo Kỵ lập tức trở nên không chịu nổi một kích, từng bước bắt đầu có người chạy tán loạn lên, tiếp lấy, càng ngày càng nhiều Hồ Báo Kỵ chạy tứ tán bốn phía.

Lữ Bố đang cùng Nhiễm Mẫn đánh nhau kịch liệt, khi hắn nghe được Triệu Vân tên, trong lòng cả kinh, lại đã dưới trướng Hồ Báo Kỵ đã bắt đầu chung quanh chạy tán loạn, hắn không ngờ tới Hồ Báo Kỵ thật không ngờ bắt kham, trong lòng không khỏi bắt đầu nôn nóng, Phương Thiên Họa Kích bỗng nhiên khươi một cái lại bỗng nhiên vừa thu lại tay, thúc ngựa hướng phía sau triệt hồi.

Nhiễm Mẫn muốn truy kích, Triệu Vân chắn Nhiễm Mẫn trước mặt: "Thiên vương tướng quân, chủ công có lệnh, chỉ đánh bại địch nhân truy binh, liền lập tức phản hồi, cùng đại quân hội hợp. "

Nhiễm Mẫn gật đầu, cười ha ha một tiếng nói: "Đa tạ Tử Long tương trợ, lần này đánh một trận thực sự thống khoái thống khoái! "

Bất quá hồi đầu lại hướng mình mang tới một nghìn Thiết Huyết Thần Kỵ lúc sau, Nhiễm Mẫn nhin không được lại thờ dài một hồi, "Lên lại tổn thất nặng nề. "

"Thiên vương tướng quân đừng có như vậy, chiến tranh luôn là tránh không được thương vong, ta Lữ Bố Hồ Báo Kỵ sợ là tổn thất nên có 2000~3000 kỵ, đối mặt Lữ Bố thống lĩnh gấp năm lần số lượng Hồ Báo Kỵ, còn có thể như chiến quả này, thiên hạ người nào không kính phục? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 243: Tào Tử Hiếu vì bại xích Lữ Bố, Du Đại Du dụ địch đánh Ngụy Diên

"Lữ Bố! Năm nghìn Hồ Báo Kỵ lại bị quân địch một nghìn kỵ binh giết thảm bại như vậy, ta lĩnh binh tới nay, cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy phế vật người. "

Tào Nhân nghe nói Lữ Bố hồi báo tình huống sau đó, không khỏi giận tím mặt, hừ như thế nào đi nữa coi là cũng không có tính tới, Lữ Bố dĩ nhiên lại thảm bại như vậy.

Nghe xong Tào Nhân nói, Lữ Bố tức giận giận sôi lên, hai tay nắm tay, vang lên kèn kẹt, trên mặt gân xanh hiện ra hết, nhưng là hừ vẫn còn có chút đuối lý, chỉ hận hận nói: "Tướng quân xin bớt giận! Thật sự là tình báo có sai, Nhiễm Mẫn có một nghìn kỵ binh không giả, thế nhưng Triệu Vân bỗng nhiên cũng suất vậy hai nghìn kỵ binh tiếp viện, vì vậy có này bại một lần! Triệu Vân bản lĩnh, Tào tướng quân chắc chắn biết được, không cần thiết mặt tướng nhiều lời. "

Lữ Bố cãi lại, làm cho Tào Nhân sừng sốt một chút, tiếp lấy có chút hoài nghi hỏi: "Lời ấy có thật không? Triệu Vân lại có hai nghìn kỵ binh? Viên Dận không phải là cùng ta nói, Ngô Minh dưới trướng chỉ có một nghìn kỵ binh sao? Từ nơi này lại nhô ra hai nghìn tinh kỵ? "

Tại hừ trong ấn tượng, nếu là có thể đem chính mình năm nghìn Hồ Báo Kỵ giết tán loạn, mặc dù là có Triệu Vân cùng Nhiễm Mẫn thống lĩnh, nhất định là kỵ binh tinh nhuệ mới có thể.

"Có thể, theo như mặt tướng suy đoán, Ngô Minh chắc chắn là giấu binh cho hừ chỗ, cố ý kỳ địch lấy yếu, khiến tướng quân đoán được sai lầm, mới có thể đạt tới cái này dạng xuất kỳ bất ý hiệu quả. "

Tào Nhân mắt lè vậy Lữ Bố liếc mắt, hừ lạnh một tiếng, "Năm nghìn Hồ Báo Kỵ lại vẫn không chống cự nổi quân địch ba nghìn, còn dám ở chỗ này nói ầu nói tả, còn không lui ra cho ta! "

Lữ Bố lạnh rên một tiếng, vung ống tay áo, xoay người ly khai, trong lòng âm thầm mắng: Tào Nhân thất phu! Nếu không phải nhà của ta tiểu ở Hứa Đô, há có thể cho phép được làm nhục như vậy!

Tào Nhân thở dài một tiếng, lầm bầm: "Cái này Lữ Bố thật không ngờ lại nhiều lần bại vào Ngô Minh thủ, rốt cuộc là cái này thiên hạ vô song Lữ Bố có tiếng không có miếng, vẫn là Nhiễm Mẫn, Triệu Vân v.v. Là khắc tinh của hừ? Kế trước mắt, muốn đuổi nữa Tập Ngô Minh, đúng là không dễ. Không bằng trước tiên ở Thọ Xuân đứng vững cước bộ, đem tình huống nơi này tùm cái báo cùng thừa tướng, chờ thừa tướng định đoạt. Ha ha, không biết Lưu Biểu hôm nay là có hay không có thể từ Ngô Minh trong miệng xé một khối kế thật! "

Nam Dương Quận, Tân Tức Huyện.

Tháng trước, Tào Tháo từng bí mật phái sứ giả, đưa tin cho Kinh Châu Lưu Biểu, hứa hẹn đánh bại Ngô Minh sau, đem trợ giúp Lưu Biểu cộng đồng tiến công Tôn Sách, đòi lại bị Tôn Sách chiếm đi Kinh Nam bốn Quận. Mà điều kiện chính là làm cho Tào Nhân làm bộ với Thái Mạo ở Nam Dương giằng co, đến khi cơ hội thích hợp lúc, Tào Nhân khiến đại quân tập kích Thọ Xuân, lại hướng Hợp Phì phương hướng tiến công, mà Thái Mạo thì từ Tân Tức Huyện xuất binh, tiến công Lư Giang.

Lưu Biểu nghe được cái này điều kiện, vui mừng quá đổi, tự nhiên không khỏi đồng ý, như vậy chẳng những có thể đạt được Kinh Châu hết bảy quận huyện, có có thể được Lư Giang Quận, thậm chí, còn có thể nhân cơ hội công chiếm Dương Châu cái khác quận huyện.

Lúc này Thái Mạo vừa mới lĩnh binh ra Tân Tức, mà lúc trước một ngày, hừ đã khiến tiên phong Ngụy Diên dẫn đầu lĩnh quân một vạn, trước hướng Lư Giang Quận Liêu Huyện tiến công.

"Từ Nhu tiên sinh, không biết lúc này Văn Trường tướng quân có được hay không bắt Liêu Huyện? "

Theo Thái Mạo đi ra binh chính là Khoái Lương Khoái Từ Nhu, hừ kiến nghị Thái Mạo làm cho Ngụy Diên làm tiên phong, đi trước đánh Liêu Huyện.

"Tướng quân chớ lo! Lư Giang Quận lúc này nên không quá nhiều binh mã, Văn Trường tướng quân lần này đi chắc chắn có thể cầm đầu công. " Khoái Lương cười ha hả đáp.

"Từ Nhu tiên sinh, ngô còn có một sự tình không rõ, nếu có thể lập này đại công, vì sao phải làm cho Ngụy Diên cuồng ngạo hạng người khừ thủ? " Thái Mạo trong giọng nói đối với Ngụy Diên khá có bất mãn.

"Người thành đại sự, không cần lưu ý nhỏ nhẻ này công lao! Văn Trường võ nghệ binh pháp thành thạo, đúng là một cái hiếm có nhân tài; làm cho hừ làm tiên phong, nếu là có thể thắng, hừ tự nhiên lại nhớ kỹ tướng quân đề bạt chi ân, sau đó nhất định sẽ đối với tướng quân nghe lời răm rắp, thu Ngụy Diên chi tâm có thể vì bản thân dùng, thắng một thành trì gấp trăm lần; nếu như bên ngoài bại, thì có thể áp chế bên ngoài cuồng ngạo khí độ, tiện đà, tướng quân nếu là có thể thắng, chẳng phải là đề cho đối với tướng quân tín phục? "

Thái Mạo nghe xong, rốt cục hiểu nghi ngờ trong lòng, cười ha ha một tiếng nói: "Từ Nhu tiên sinh quả nhiên hay luận, Mạo bội phục! "

Ngụy Diên đại quân một đường đi nhanh, rốt cục ở đêm đó chạy tới Liêu Huyện, mà lúc này Liêu Huyện chỉ có ven ven mấy trăm Huyện binh, đến Ngụy Diên đại quân bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, nào dám chống lại, chưa tới một canh giờ liền mở ra thành môn, đầu hàng Ngụy Diên.

Ngụy Diên lấy Liêu Huyện sau, không khỏi cười ha ha, "Lần này Ngô Minh ở Lư Giang tất nhiên không có gì phòng bị, nếu như chỉ lấy một cái Liêu Huyện, không lộ ra nào đó bản lĩnh, ta một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, bắt toàn bộ Lư Giang Quận, định làm cho các người không lời chống đỡ. "

Ngụy Diên khiến đại quân tại chỗ nghỉ dưỡng sức mấy canh giờ sau, lập tức ngựa không ngừng hướng An Phong xuất phát. An Phong cũng tương tự không có gặp phải cái gì ngăn cản, Ngụy Diên lần nữa tiến về phía trước phát, xuống lần nữa vu Lâu Huyện. Lúc này Ngụy Diên càng ngày càng hưng phấn, hẳn một bên làm người ta hướng Thái Mạo truyền đi tin chiến thắng, một bên lần nữa hướng Lư Giang quận trọng trấn Lục An tập kích bất ngờ đi qua.

Ngụy Diên suất đại quân một đường đi nhanh, đi tới đi tới, đột nhiên cảm giác được địa thế hơi khác thường, đại quân đi được một chỗ trên sơn đạo, liền vội vàng hỏi tả hữu: "Núi này là cái gì núi? "

"Hồi tướng quân, núi này danh viết Hoắc sơn. "

Ngụy Diên vội vã hô: "Mau truyền thám mã đến đây trả lời. "

Lúc này, một người cỡi ngựa chạy như bay tới, nhìn thấy Ngụy Diên sau, vội vã xuống ngựa. "Không cần đa lễ, ta xin hỏi người, phía trước Lục An trong thành binh lực như thế nào, bây giờ là hay không cái gì dị động? "

"Hồi tướng quân, hiện tại đã dò rõ, Lục An trong thành, có quân coi giữ hẹn 5000 người, có Ngô Minh mới cất nhắc giáo úy Du Kiêu gác, lúc này đang ở trong thành coi chừng, chuyên chờ ta quân đi vào. "

Nghe xong thám mã trả lời, Ngụy Diên cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, hỏi tiếp: "Cái này Du Kiêu là người phương nào? "

"Hồi lời của tướng quân, Du Kiêu vốn là Phụ Lăng trong thành một cái giáo thụ võ nghệ vũ sư. "

Thám tử nói, làm cho Ngụy Diên suyết chút nữa nhìn không được cười lạc nhíp thờ, "Vũ sư? Chính là một người vũ sư, cũng dám ở này lĩnh binh thủ thành? Tôi Ngô Minh nhất định là không người nào có thể dùng! Người đến, truyền lệnh, tăng tốc đi tới, nhất định phải ở Thái tướng quân chạy tới trước đánh hạ Lục An! "

Thu được Ngụy Diên mệnh lệnh sau, đại quân lập tức tăng nhanh tốc độ tiến lên, tuy là bọn họ trải qua liên tục mấy ngày hành quân gấp, trong lòng đều có ít oán hận, thế nhưng dù sao đã liền xuống mấy thành, có này công lao, cũng coi như có chút động lực.

Đại quân chánh hành lấy, bỗng nhiên từ hai bên trên núi truyền đến chém giết tiếng reo hò, tiếp theo từ trên núi lần xuống tới rất nhiều cự thạch, trong nháy mắt làm cho Ngụy Diên dưới trướng đại quân bị tai họa ngập đầu. Ngụy Diên thâm nghĩ trong lòng không tốt, nhưng là muốn muốn lui lại đã không còn kịp rồi.

"Không cần hoảng loạn, lập tức trọng chỉnh trận hình, chuẩn bị nghênh địch, can đảm có dám lui lại giả, giết không tha! "

Ngụy Diên rống giận, làm cho nguyên bản tứ tán Kinh Châu quân chậm rãi khôi phục trận hình, thế nhưng từ thương đã có chút thảm trọng. Lúc này sau, trên núi đại quân đã hô to vọt xuống tới, Ngụy Diên thấy lúc này quân địch ở cao xuống, cũng không thích hợp đánh một trận, nhưng là hẳn không cam lòng thất bại, liền lệnh cường chế đại quân nghênh hướng hai bên phục binh.

Mai phục tự nhiên là Du Đại Du suất lĩnh năm nghìn đại quân, làm Nhiệm Mẫn đề cho thống lĩnh cái này Lư Giang quận năm nghìn hàng binh sau, hẳn liền bắt đầu một lần nữa chỉnh đốn huấn luyện, cũng giáo thụ đại quân mới công phòng thuật. Vén vện qua một cái tháng, nhóm này đại quân liền thay hình đổi dạng. Khi nghe nói Ngụy Diên lĩnh đại quân xâm phạm Lư Giang, Du Đại Du trong lòng biết lúc này Thọ Xuân ác chiến Ngô Lập Nhân vô lực lại tới cứu viện, mà thủ hạ mình tướng sĩ lại không đủ, liền tự quyết định trước hết để cho Ngụy Diên đánh hạ mấy thành, khinh mạn quân địch chí tâm. Mà đại quân liền ở Lục An ngoài thành Hoắc sơn mai phục lên, lại khiến Lục An dân chúng trong thành, mặc vào Ngô quân áo giáp, ngày đêm ở trên thành tường phát cờ hò reo, cho rằng nghi binh. Rốt cục làm cho Ngụy Diên không nghi ngờ gì, trực tiếp tiến nhập Du Đại Du mai phục trong.

Ngụy Diên đến loạn quân trong Du Đại Du, không được có nộ từ đó tới, trong lòng thầm nghĩ: Bắt giặc phải bắt vua trước! Nếu là có thể trước đem viên tướng địch chém giết, quân địch tất nhiên tự loạn. Vừa nghĩ tới đây, Ngụy Diên thúc ngựa múa đao, hướng Du Đại Du lướt đi.

"Tướng địch chó có càn rỡ, Ngụy Diên ở chỗ này! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 244: Thái Mạo trước trận muốn chém tướng, Tướng Phàn Lục An đêm cướp trại

Du Đại Du đến Ngụy Diên đánh tới, tự nhiên không dám khinh địch, trong tay thanh kia trọng kiếm vùng lên nghênh hướng Ngụy Diên.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Du Đại Du kỹ năng Võ Tuyệt phát động, Ngụy Diên vũ lực 4, trước mặt Ngụy Diên vũ lực giá trị hạ thấp tới 90, Du Đại Du Kinh Sở Trọng Kiếm vũ lực 1, trước mặt Du Đại Du vũ lực đề thăng tới 96. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Ngụy Diên kỹ năng Căng Cao phát động diên đã Thiện nuôi sĩ tốt, dũng mãnh hơn người, lại tính Căng Cao. Đầu tướng lúc, nếu đối thủ đề thăng tự thân vũ lực kỹ năng phát động sau, chính mình đề thăng đối thủ vũ lực gia tăng phân nửa vũ lực, đồng thời hạ thấp đối thủ tương đồng vũ lực giá trị nếu đối thủ phát động hạ thấp chính mình vũ lực kỹ năng sau, chính mình đề thăng hạ thấp đáng giá phân nửa, đồng thời đối thủ hạ thấp tương đồng vũ lực giá trị, hướng về phía trước lấy cả. Trước mặt Du Đại Du hạ thấp Ngụy Diên 4 điểm vũ lực, thì Ngụy Diên vũ lực 2, Du Đại Du vũ lực 2. Trước mặt Ngụy Diên vũ lực tăng trở lại tới 92, Du Đại Du vũ lực hạ thấp tới 94. "

Du Đại Du trong tay trọng kiếm cùng Ngụy Diên đại đao trong nhấp nháy liền tới hồi đầu mười mấy lần hợp, hai người người nào cũng không thể chiếm giữ tiện nghi, thế nhưng Ngụy Diên vốn định lấy sức một mình có thể đem Du Đại Du đánh chết sau, là có thể chuyển bại thành thắng, không ngờ tới cái này gọi Du Kiều thật không ngờ lợi hại, chính mình sử xuất tất cả vốn liếng, lại còn là bị hấn áp chế gắt gao. Ngụy Diên cắn răng lại cùng Du Đại Du chiến mười mấy lần hợp, tiếp lấy trường đao cách mở Du Đại Du trường kiếm, lui lại mấy bước, ôm quyền nói: "Du tướng quân quả nhiên lợi hại, Ngụy Diên bội phục! "

Tiếp lấy hét lớn một tiếng: "Mau rút lui! "

Kinh Châu đại quân nghe được cái này mệnh lệnh sau như đối mặt đại xá, nhao nhao về phía sau triệt hồi.

Du Đại Du tự nhiên cũng sẽ không đi đuổi nữa, hấn biết rõ, Ngụy Diên chỉ là tiên phong đại quân, Thái Mạo đại quân nhất định đang ở cách đó không xa, lần này trước thắng một ý vào, tòa vậy quân địch nhuệ khí, làm cho thủ hạ mình đại quân sĩ khí trong nháy mắt tăng vọt rất nhiều, đã coi như là đại công cáo thành.

Một trận chiến này, tiêu diệt Ngụy Diên đại quân hơn ba ngàn người, mà phe mình tổn thương chẳng qua ngàn người. Du Đại Du lập tức truyền lệnh đại quân lui giữ Lục An, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Ngụy Diên lĩnh đại quân lui về Vu Lâu Huyện lúc, lại phát hiện Thái Mạo lúc này đã tới Vu Lâu. Đến Ngụy Diên chợt vật như vậy trở về, Thái Mạo không khỏi giận dữ nói: "Ngụy Diên! Người làm tiên phong, không nghe hiệu lệnh, một mình thâm nhập, làm hại đại quân ta hao binh tổn tướng, nhuệ khí mất hết, phải bị tội gì! "

Ngụy Diên vừa nghe, trong lòng cả kinh, vội vã quỳ xuống thỉnh tội nói: "Thái tướng quân tha mạng! Mạt tướng trong chốc lát tham công, không ngờ trúng Du Kiều mai phục, chỉ là mạt tướng cũng đẹp xong mấy tòa thành trì, cũng có thể lấy công chuộc tội, mời tướng quân bớt giận! "

Thái Mạo bỗng nhiên đứng lên, căm tức nhìn Ngụy Diên, quát lớn: "Như thế nào lấy công chuộc tội? Cái này mấy chỗ thành trì căn bản không người đóng ở, người cần gì phải công chi có? Phạm vào tội nặng như vậy còn dám quỳ nói nói sạo, thực sự đáng trách! Người đến, đem Ngụy Diên kéo ra ngoài, trảm! "

Ngụy Diên vừa nghe, sợ đến liên tục dập đầu không ngớt, lúc này một bên Khoái Lương đứng dậy, hướng Thái Mạo khuyên nhủ: "Tướng quân bớt giận! Bây giờ chính là người hầu lúc, trước trận chém tướng, với quân bất lợi, không bằng tạm thời tha cho hấn một lần, khiến cho lập công chuộc tội! "

Thái Mạo lạnh rên một tiếng,

"Nếu không phải Từ Nhu tiên sinh vì người cầu tình, lần này định để cho người đầu một nơi thân một nẻo, còn không mau lui xuống cho ta! "

"Đa tạ Tướng quân, đa tạ Khoái tiên sinh! "

Ngụy Diên lui sau, Thái Mạo thở phào nhẹ nhõm, hướng Khoái Lương, không khỏi thở dài một hơi nói: "Cái này Ngụy Diên có hay không có chút không còn dùng được? Du Kiều là nhân vật như thế nào, hấn dĩ nhiên thua ở Du Kiều thủ, thực sự đáng trách! "

Khoái Lương cười cười, tiến lên nói: "Tướng quân chớ buồn! Du Kiều không đáng để lo, cái này Lư Giang Quận đại khái chỉ có trên tay hấn những binh mã này, tướng quân có hai vạn đại quân, có sợ gì tai! "

"Ha ha, Từ Nhu tiên sinh nói có lý, binh pháp có nói: Ngũ thì công chi. Bây giờ đại quân ta gấp năm lần với địch, có sợ gì tai! "

Chẳng qua Khoái Lương lúc này lại nhíu nhíu mày, "Tướng quân, chỉ bất quá còn có một sự tình không thể không phòng. Tào Nhân mặc dù lớn quân truy tập Ngô Minh, một phần vạn không địch lại, thì Ngô Minh Tất phải viện quân cứu viện, đến lúc đó sau sợ rằng tất nhiên sẽ vô công nhi phản. "

Tào Nhân lại như vậy không còn dùng được sao? Cái nghi vấn này ở Thái Mạo cùng Khoái Lương trong đầu không ngừng lẩn quẩn.

Ngày thứ hai, Thái Mạo suất quân lần nữa hướng Lục An xuất phát, đại quân trực tiếp chạy đến Lục An dưới thành, mà Du Đại Du sớm đã mệnh lệnh tướng sĩ ở trên thành tường trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Lấy trên thành tường nhìn chằm chằm quân dung tề chỉnh quân coi giữ, Thái Mạo cùng Khoái Lương đều không khỏi trong lòng cả kinh. "Cái này Du Kiều ngược lại là một nhân tài! " Khoái Lương không khỏi than thở.

Thái Mạo không quản được nhiều như vậy, chỉ muốn bắt Lục An, Lư Giang Quận lại không có thể ngăn trở mình vậy, chỉ thấy hấn rút bội kiếm ra, hô to một tiếng: "Công thành! "

Kinh Châu đại quân nhất thời reo hò nhằm phía Lục An tường thành, Ngụy Diên vì một tấm nhục trước, thân trước sĩ tốt, xông vào đội ngũ trước mặt nhất, nhưng mà Du Đại Du phòng thủ lại không có bất kỳ sơ hở, đại quân tấn công nửa ngày, cũng không thực chất tiến triển, ngược lại tổn thất một hai ngàn người, điều này làm cho Thái Mạo trong lòng tức giận không ngớt.

Đại quân đêm đó ở ngoài thành đóng nghỉ ngơi, chuẩn bị ngày thứ hai sẽ đi công thành. Giữa lúc Thái Mạo đại quân tất cả đều nghỉ ngơi lúc, bỗng nhiên Kinh Châu quân đại doanh truyền đến một hồi tiếng kêu.

Thái Mạo từ trong mộng thức tỉnh, vội vã dò hỏi: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? "

Cái này lúc sau, sớm có người để báo cáo: "Hồi bẩm tướng quân, quân địch đến đây cướp trại! "

Nghe thế, Thái Mạo không phải buồn ngược lại còn thích, ha ha cười nói: "Không mưu Du Kiêu, hảo hảo thành trì không tuân thủ, dám ra khỏi thành tranh chấp, tự tìm đường chết! "

Song khi hấn khoản chỉ sau đó, mới phát hiện bốn phía khắp nơi đều là Ngô quân, trong lòng hoảng loạn không thôi, lúc này, Ngụy Diên kỵ mã mà đến, la lớn: "Tướng quân mau lên ngựa, Ngô Minh viện quân tới, tướng địch Trương Tướng cùng Phan Triết mỗi bên dẫn ba nghìn đại quân trước tới cứu viện, Du Kiêu cũng toàn quân ra khỏi thành, thừa dịp lúc ban đêm cướp trại. "

Nghe được tin tức này, Thái Mạo nhất thời ngẩn ngơ cả người, hấn chân tay luống cuống, không biết nên làm thế nào cho phải, lấy vội hỏi: "Từ Nhu tiên sinh hiện tại ở nơi nào? "

"Không biết, đại khái ở loạn quân trong tản mát! " Ngụy Diên đáp.

"Vậy bọn ta nhanh lên lui lại a !! Ngô Minh nếu tới cứu viện, quân ta chắc chắn không phải là đối thủ, truyền cho ta quân lệnh, toàn quân mau mau lui lại! "

Lúc này Ngụy Diên hất tay một cái, thờ dài một tiếng nói: "Quân địch cũng chỉ có hơn một vạn người, quân ta đã có hai vạn người, thành bại đang ở hôm nay, tướng quân không phải nghĩ tổ chức giết địch, phản muốn lui lại, là đạo lý gì! "

Thái Mạo không ngờ Ngụy Diên lúc này dám chống đối chính mình, không khỏi lửa giận trong lòng lại nổi lên, lớn tiếng quát tháo nói: "Ngụy Diên! Ngươi thật to gan! Đến cùng ngươi là chủ tướng hay là ta chủ tướng? "

Đúng lúc này, bỗng nhiên có từ nơi không xa giết tới một người cỡi ngựa, Ngụy Diên vội vã tiếp được, "Tới đem Thông trên tính danh! "

"Tướng Tướng chính là! "

Tướng Tướng đại đao vung lên, bổ về phía Ngụy Diên. Ngụy Diên thấy người này võ nghệ bất phàm, đồng dạng thúc ngựa múa đao, thần tình ngưng trọng nghênh liễu thượng khứ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tướng Tướng kỹ năng Tướng Tài phát động, vũ lực 3, Cửu Chuyển Sương Hàn Đao vũ lực 1, trước mặt Tướng Tướng vũ lực để thăng tới 99. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Ngụy Diên Căng Cao phát động, trước mặt Tướng Tướng kỹ năng Tướng Tài vũ lực 3, thì Ngụy Diên vũ lực 2, đồng thời hạ thấp Tướng Tướng vũ lực 2 điểm, kiểm tra đo lường đến Tướng Tướng Tướng Tài miễn dịch hạ thấp vũ lực kỹ năng, vì vậy Tướng Tướng vũ lực không thay đổi, Ngụy Diên vũ lực để thăng tới 96. "

Nghe được Ngụy Diên cùng Tướng Tướng chiến đấu, Ngô Lập Nhân gật đầu cười, Ngụy Diên võ lực của hoàn toàn bị Tướng Tướng áp chế, hấn ngược lại là không có quá lo lắng. Huống hồ vì bảo hiểm, hấn còn làm cho Phan Triết cùng đi, đồng thời hợp với Du Đại Du, Kinh Châu quân chỉ có một Ngụy Diên, võ tướng phương diện áp chế hoàn toàn.

Ngụy Diên lúc này có thể cảm nhận được Tướng Tướng trong tay Cửu Chuyển Sương Hàn Đao mang tới áp lực, huống hồ trên thân đao phảng phất có một loại sát khí, có thể chấn động tâm hồn, điều này làm cho Ngụy Diên trong lòng âm thầm kêu khổ.

Hai người chiến mười mấy lần hợp, cái này một bên Thái Mạo đến Ngụy Diên dĩ nhiên đánh mãi không xong, trong lòng giận dữ, định thương vọt tới, "Văn Trường, vì sao như thế vương vù, mau mau chém tướng địch, đồng lui lại. "

Thái Mạo cảm thương tiến lên, với Tướng Tướng trong nháy mắt giao thủ, nhất thời cảm giác được Tướng Tướng uy áp, hấn lúc này mới minh bạch vì sao Ngụy Diên cùng hấn chiến hồi lâu cũng không thấy bất kỳ ưu thế nào. Chỉ một đao, liền chấn đắc Thái Mạo tâm thần không yên, hô hấp không khoan, Thái Mạo khiếp đảm, không dám lên trước, chỉ ở một bên quấy rầy.

Tướng Tướng mặc dù không sợ, nhưng là lại đối với Thái Mạo vô cùng phản cảm, lúc này, Tướng Tướng trường đao ra về hướng Ngụy Diên vừa bổ, Ngụy Diên nín thở ngưng thần, ra sức đón lấy, nhưng là Tướng Tướng bỗng nhiên thu tay lại đao chuyển hướng, hướng Thái Mạo bổ tới.

Chương 245: Ngụy Văn Trường liều mình cứu Thái Mạo, Tào Mạnh Đức trong mộng trăm Viên Dận

Thái Mạo nào nghĩ tới Tướng Tướng bỗng nhiên hướng mình sử xuất một đại sát chiêu, trong lòng vạn phần hoảng sợ, nhưng là một đao này tới nhanh, hần muốn tránh, cũng đã cảm giác được tay chân không nghe sai khiến, hần không có cơ hội tránh roi. Thế ngàn cân treo sợi tóc, chỉ thấy một đại đao ngang trời bay tới chính là Ngụy Diên ra sức ném vẩy vũ khí của mình, Ngụy Diên đại đao trực tiếp đánh về phía Tướng Tướng Sương Hàn Đao, Sương Hàn Đao chịu này lực mạnh, trong nháy mắt sửa lại phương hướng, Thái Mạo thấy thế, vội vã thúc ngựa liền đi.

Tướng Tướng một kích không được, xoay người đến Ngụy Diên, dĩ nhiên đem vũ khí của mình ném, không khỏi lại có chút bội phục Ngụy Diên trung tâm, Sương Hàn Đao hướng trên mặt đất khươi một cái, đem Ngụy Diên trường đao một cái khoi mào, tiếp lấy lại hướng Ngụy Diên chọt ném tới, "Ngô sẽ không lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, tiếp lấy!"

Ngụy Diên tiếp nhận mình trường đao, tâm tư nhanh đổi: Ta không phải Du Kiều đối thủ, cũng không thể thắng được Tướng Tướng, sợ rằng hôm nay là khó có thể thắng được, kể trước mắt, chỉ có thể đi trước tốt nhất. Vì vậy hướng Tướng Tướng ôm quyền thăm hỏi, "Đa tạ Tướng tướng quân, hôm nay dừng ở đây, về sau trở lại lĩnh giáo."

Nói xong, Ngụy Diên thúc ngựa cũng theo sát mà Thái Mạo bỏ chạy.

Chỉ chớp lát, Kinh Châu đại quân liền trước sau theo Thái Mạo đám người rút đi, Tướng Tướng mấy người cũng không dám sâu truy, chỉ là đem Thái Mạo đại quân lưu lại đồ quân nhu lương thảo tất cả đều đoạt lại trở về.

Thái Mạo suất đại quân chạy thật lâu, ở trên đường vừa may gặp loạn quân trong tẩu tán Khoái Lương, hai người gặp mặt sau thỗn thức không ngớt.

Thái Mạo không áp chế được chính mình nội tâm lửa giận, nhin không được mắng: "Không ngờ tới Tào Nhân cũng như thế chẳng có ích, dĩ nhiên để cho Ngô Minh như vậy hoàn hảo không chút tổn hại mà chạy về, nếu không trả thế nào có thể phái ra đại quân trước tới cứu viện Du Kiều, suýt chút nữa để cho Mạo mệnh tang Tướng Tướng thủ, thực sự là tức chết ta cũng!"

Khoái Lương cũng theo thờ dài nói: "Tướng quân tạm thời bớt giận! Lúc này không phải oán giận lúc, nếu Ngô Minh đại quân đã rút về, bọn ta cũng coi như hoàn thành đối với Tào Thừa tướng ước định, lúc này vẫn là nhanh lên rút quân về, nếu không đến khi Trường Sa Tôn Sách nhận ra được, tất nhiên sẽ ồ ạt xâm phạm!"

"Từ Nhu tiên sinh nói cực phải!" tiếp lấy Thái Mạo lại xoay người hướng một bên Ngụy Diên, trên mặt lộ ra khó được tiểu ý, "Văn Trường, hôm qua ngươi có thể ra sức cứu giúp, Mạo cảm kích khôn cùng, như vậy ngươi cũng coi như đem công đề qua, ta hiện tại đặc xá ngươi mấy ngày trước đây khinh địch liều lĩnh tội!"

Thái Mạo khoe miệng giật một cái vẩy Ngụy Diên, Ngụy Diên trên mặt lại có một tia như có như không oán giận về, chỉ thấy hần cười ha ha, trong nháy mắt đem thần sắc điều chỉnh qua đây, không có biểu hiện ra ngoài bất luận cái gì đặc biệt, hần hướng Thái Mạo ôm quyền nói: "Đa tạ Tướng quân đại ân đại đức, mặt tướng nhất định sẽ vững vàng nhớ!"

Khi Ngô Lập Nhân dẫn bách tính đi tới Thành Đức, liền bỏ vào Du Đại Du báo nguy công văn, Ngô Lập Nhân giờ mới hiểu được trước vì sao Tào Nhân sẽ cùng Lưu Biểu đại quân giằng co, Tào Tháo thì ra đánh là cái chủ ý này Tào Lưu hai nhà nhất định đạt thành một hiệp nghị nào đó, Tào Tháo muốn mượn Lưu Biểu lực lượng cộng đồng đối phó chính mình. Thế nhưng Lưu Biểu tuyệt không dám dốc toàn bộ lực lượng, bằng không Kinh Châu tất nhiên bị người khác sở Tập.

Nghĩ tới đây, Ngô Lập Nhân quyết định thật nhanh, để cho Tướng Tướng cùng Phàn Triết mỗi bên lĩnh ba nghìn binh mã đi vào trợ giúp Du Đại Du. Mà mình thì tiếp tục dẫn dắt thừa ra mấy ngàn đại quân tiếp tục hướng Hợp Phi rút lui.

Đang chạy về Hợp Phi trên đường, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến một việc: Vì sao Viên Thuật đã chết, nhưng là hệ thống lại không có đề kỳ Viên Thuật thế lực tiêu vong? Chẳng lẽ Viên Thuật còn chưa chết?

Khi Ngô Lập Nhân đem cái nghi vấn này hỏi hệ thống sau đó, hệ thống trả lời ngay vậy Ngô Lập Nhân.

"Một thế lực tiêu vong tự nhiên là lấy nên thế lực hết thảy tương quan người, hoặc Tử, hoặc đầu hàng thế lực khác, hoặc cái khác ký hiệu vật phẩm thay chủ." hệ thống kiên trì giải thích.

Ngô Lập Nhân lúc này suy nghĩ kỹ một chút: Viên Dận Viên Dung đầu Tào Tháo, Viên Diệu Viên Tuệ đầu ta, vậy tới cửa này kiện vẫn còn ở ngọc tỷ phía trên.

"Túc chủ trả lời chính xác, hiện nay bởi Viên Thuật thế lực là kiến quốc thế lực, hần trực hệ còn trừ hàng, vì vậy cần lấy Dấu hiệu tính vật phẩm thay chủ để phán đoán nên thế lực có hay không tiêu vong."

Vậy nếu là ngọc tỷ này vẫn không có xuất thủ, chẳng phải là Viên Thuật cái thế lực này xem như là vẫn không có mất mạng?

"Nếu Viên Thuật trực hệ vẫn chiếm cứ nên ngọc tỷ, hệ thống đem ở Viên Thuật thế lực mất đi hết thảy thành trì sau ba tháng sau tự động phán đoán kỳ tiêu vong. "

Ngô Lập Nhân tạm thời hiểu, nếu như hiện tại ngọc tỷ thuộc về Tào Tháo, Viên Thuật biến mất thường cho cùng mạnh mẽ nên sinh ra nhưng là, Viên Dận vì sao còn không có giao ra ngọc tỷ? Chẳng lẽ ngọc tỷ không phải ở trong tay của hắn? Viên Diệu lừa gạt chính mình? Hay hoặc là Viên Dận còn nghĩ Đông Sơn tái khởi?

Ngô Lập Nhân tự nhiên đoán không ra trong lúc này đến cùng chuyện gì xảy ra.

Viên Dận, Viên Dung cùng Hoàng Y ba người, ở Tào Nhân phái người hộ tống phía dưới, một đường an toàn đạt tới Hứa Đô.

Sớm có người đem ba người đến tin tức nói cho Tào Tháo, đồng thời đem Tào Nhân tấu cùng nhau giao cho Tào Tháo trên tay.

Ba người ở phủ Thừa tướng chờ đợi Tào Tháo triệu kiến, nhưng là tả đẳng hữu đẳng nhưng vẫn tìm không thấy tin tức. Lúc này tên kia truyền lời đầu dưới người đi ra, ba người lập tức vây lại, cùng nhau hỏi: "Thừa tướng khi nào có thể tiếp kiến bọn ta? "

hạ nhân mặt không thay đổi lấy ba người, "Thừa tướng bây giờ còn đang giấc ngủ trưa, tạm thời không có cách nào thấy mấy người các ngươi, cũng xin mấy vị về trước a !! "

Viên Dận không kịp chờ đợi muốn tự thân đem ngọc tỷ dâng lên, rất sợ đêm dài nhiều mộng, sự tình có biến. Nghe được hạ nhân nói như thế, Viên Dận từ trong lòng ngực móc ra một chuỗi ngọc châu, len lén nhét vào dưới trong tay của người, nhỏ giọng nói rằng: "Bọn ta ban đầu tới nơi đây, còn chưa phải là hiểu lầm quy củ, mong rằng tiểu huynh đệ hỗ trợ ra chủ ý, như thế nào mới có thể sớm ngày nhìn thấy thừa tướng, bọn ta cảm kích khôn cùng, cái này món đồ chơi nhỏ coi như cho huynh đệ ngươi một chút lòng thành, mong rằng xin vui lòng nhận cho. "

Người hầu kia tiếp nhận ngọc châu, ở trong tay sờ soạng một phen, tiện đà chỉ chỉ Viên Dận, nhếch miệng cười, "Các ngươi nếu như sốt ruột đi gặp thừa tướng, vậy tạm thời đến thừa tướng ngoài phòng ngủ chờ đợi. Đến lúc đó thừa tướng nếu như tỉnh lại, các ngươi có thể trước tiên đạt được triệu kiến, đến lúc đó sau liền các ngươi. "

Viên Dận ba người tất cả đều cười theo đáp tạ, người hầu kia liền dẫn ba người đi tới Tào Tháo ngoại thất ở ngoài, lúc này ba người có thể rõ ràng mà nghe được từ trong phòng ngủ truyền tới đều đều tiếng ngáy, ba người đối diện một phen, gật đầu, liền ở ngoài cửa lúc đó đứng lại, chuyên chờ Tào Tháo tỉnh một khắc kia.

Ba người đợi ước chừng có nửa canh giờ, không cảm thấy đều có chút tứ chi chết lặng, lúc này, bỗng nhiên từ trong phòng truyền tới một tiếng kinh hoảng rống lên một tiếng: "A, có thích khách, người đến, hộ giá! "

Lúc này, ngoài cửa Viên Dận vừa nghe, nhất thời tinh thần tỉnh táo, luôn miệng nói: "Trời ban kỳ công cùng bọn ta! "

Tục ngữ nói: Công cao không ai bằng cứu chủ, Viên Dận tự nhiên biết đạo lý này. Mà Viên Dung lúc này lại có chút rầu rĩ nói rằng: "Thúc phụ, như vậy vọt vào có thể hay không không tốt? Nếu đến lúc đó thừa tướng bị chỉ trích, bọn ta chẳng phải là hết đường chối cãi? "

Hoàng Y ở một bên vùng vằng dứt Viên Dung lời nói, "Phụ nữ nhân gia chính là kiến thức thiên cận, cái gọi là cầu phú quý trong nguy hiểm, này thời kỳ phi thường, thừa tướng sao lại bị chỉ trích, huống hồ bọn ta trên người còn có quốc chi trọng khí ngọc tỷ truyền quốc, thừa tướng tất nhiên sẽ không trách cứ bọn ta. Nếu như vì vậy lập được đại công, bọn ta tiền đồ không lo cũng! "

Nói xong, Viên Dận cùng Hoàng Y cùng nhau chọt đẩy cửa ra, xông vào, hai người trở ra, Viên Dung rơi vào đường cùng cũng đi vào theo.

Vào phòng, chỉ tới Tào Tháo ở giường ngồi lấy, trợn to hai mắt, cảm trong tay một thanh bảo kiếm, phảng phất bị kinh hách quá độ thất thần thông thường, Viên Dận cùng Hoàng Y cùng tiến lên trước, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Thừa tướng, thích khách ở nơi nào? Bọn ta đều là vì hộ giá mà đến! "

Tào Tháo không có trả lời, bỗng nhiên đứng dậy, từ giường trên nhảy căng lên, mắt mở thật to, lần này hắn dùng lấy lớn hơn thanh âm hô: "Có thích khách a! Người đến, hộ giá! "

Cái này một kêu, để cho Viên Dận cùng Hoàng Y đều trong lòng hốt hoảng bốn phía, ở đâu có nửa cái bóng người, đúng lúc này, bỗng nhiên Tào Tháo trường kiếm trong tay hướng Viên Dận đâm một cái, một lần nữa mạnh nhưng rút ra, chỉ nghe "Phốc xuy " một tiếng, máu tươi từ Viên Dận trong thân thể xi ra, bắn tung tóe Tào Tháo cùng một bên Hoàng Y về mặt.

"Thừa tướng, ngươi, ngươi vì sao? " Viên Dận giùng giàng nói câu nói sau cùng, liền triệt để không có hô hấp.

"Các ngươi nghịch tặc, không biết trời cao đất rộng. Diên tướng quân, thay ta giết bọn họ! "

Chương 246: Tào thừa tướng trong mộng giết 2 thần, Viên phu nhân thức thời hiến ngọc tỷ

Hoàng Y bắt mình sờ dĩ, sắc mặt sợ đến trắng bệch, trong lúc nhất thời không biết như thế nào cho phải, đến Tào Tháo máu me đầy mặt hung tợn cùng với chính mình, Hoàng Y sợ đến lập tức than ngã xuống đất, dập đầu xin khoan dung không ngớt. Tào Tháo bảo kiếm trong tay nhưng không có bởi vì hấn xin tha mà dừng lại, tiện đà lại hướng Hoàng Y trước ngực đâm một cái, Hoàng Y trong mắt tràn đầy mà sợ hãi cùng mê man, kêu lên một tiếng đau đớn cũng ngã trên mặt đất.

Lúc này Hoàng Y sau lưng Viên Dung càng là sợ đến hoa dung thất sắc, nàng vạn phần hoảng sợ mà lấy Tào Tháo, phảng phất ở một cái ác ma, Tào Tháo ngẩng đầu Viên Dung, bỗng nhiên cười, trong tay cầm bảo kiếm hướng Viên Dung đi tới.

Viên Dung một bước vừa lui, trong ánh mắt đều là vẻ tuyệt vọng, trong miệng không tự chủ được nói: "Không phải, không phải, không muốn, không nên!"

Lúc này, chỉ thấy Tào Tháo cười ha ha một tiếng, lớn tiếng nói: "Điện tướng quân quả nhiên dũng mãnh phi thường, thích khách tất cả đều đền tội, ta tất nhiên trừng điệt có thưởng." nói xong đem trường kiếm hướng Viên Dung trước mặt ném một cái, tiếp lấy thả người nằm ịch xuống giường, lần nữa khò khò ngủ say lên.

Viên Dung hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì, giữa lúc nàng đứng ngơ ngác tại chỗ, lấy nằm trên đất Viên Dận cùng Hoàng Y, phảng phất mình làm một con ác mộng thông thường, tiếp lấy lại lập tức mất đi sở có sức lực, xụi lơ đến rồi trên mặt đất.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì!"

Viên Dung ở trong lòng reo hò, đúng lúc này, bỗng nhiên, môn ngoài truyền tới vậy chính tề tiếng bước chân của, tiếp lấy liền đến một tên tướng quân cầm trong tay Thiết Kích vọt vào, phía sau còn có thật nhiều phủ Thừa tướng thủ vệ, người nọ đến Viên Dận cùng Hoàng Y thì thể cùng với than ngã xuống đất Viên Dung, tướng quân kia vội vã nhẹ giọng phân phó nói: "Người đến, mau đem cái này thi thể hai người khiêng xuống đi, đều cho ta nhỏ giọng một chút, sáo thừa tướng nghỉ ngơi, các người người nào đều chớ nghĩ sống vậy."

Tiếp lấy hấn đi hướng Viên Dung, đem Thiết Kích chỉ hướng Viên Dung, nhỏ giọng rồi lại vô cùng tức giận nói rằng: "Các người thực sự là chán sống! Dám xông vào Thừa tướng ngọa thất!"

Khi đến phủ Thừa tướng hộ vệ đem Viên Dận cùng Hoàng Y thi thể dọn đi lúc, Viên Dung dường như lập tức từ trong mộng thức dậy thông thường, không khỏi gào khóc lên, tiếng khóc này để cho tướng quân kia nhất thời bạo giận lên, đem vật cầm trong tay Thiết Kích một cái để ở tại Viên Dung cổ trước, "Người muốn chết sao?"

Đúng lúc này, chợt nghe trên giường Tào Tháo nghiêng người một chút từ, tiếp lấy trong giọng nói có chút không nhịn được nói một câu: "Rốt cuộc là người nào, dám quấy nhiễu ngô tốt mộng!"

Viên Dung nghe được Tào Tháo nói, sợ hai tay lập tức che miệng, ngừng tiếng khóc, vạn phần hoảng sợ mà lấy giường lên Tào Tháo chậm rãi đứng dậy.

Tào Tháo sau khi đứng lên, đến đầy đất tiên huyết cùng cách đó không xa Viên Dung, Tào Tháo trên mặt cũng là từ từ kinh ngạc.

"Điện, Điện tướng quân, chẳng lẽ vừa mới thật sự có thích khách đột kích? Ta trong giấc mộng mơ tới có thích khách muốn ám sát với ta, may mà Điện tướng quân ra sức giết trong đó hai người, mới sử dụng ngô không bị kỳ hại, chẳng lẽ đây không phải là mộng, thật sự có thích khách hay sao?"

Tướng quân kia chính là hộ vệ Tào Tháo Điền Vi, nghe được Tào Tháo lời nói, Điền Vi mới đến gần Tào Tháo, do dự một chút, nhẹ giọng nói: "Hồi Thừa tướng nói, vừa mới Viên Dận, Hoàng Y còn có Viên Dung ba người nghe được thừa tướng trong giấc mộng hò hét, liền vọt vào, thừa tướng trong ngủ mơ lầm đem Viên Dận cùng Hoàng Y giết."

Điền Vi nói, Tào Tháo sờ sờ chính mình dính đầy máu tươi khuôn mặt, bắt được trước mắt một, sợ đến hấn vội vã lui lại mấy bước.

"Ta không phải đã nói, ở ta ngủ lúc, muôn ngàn lần không thể có người tới gần sao? Bọn họ, bọn họ làm sao lại tới nơi này."

"Đại khái là bởi vì bọn hấn mới tới, không biết, không biết Thừa tướng quy định, cho nên, mới sẽ như thế."

Tào Tháo thờ dài một tiếng, chậm rãi đi tới Viên Dung trước mặt, nhẹ nhàng đưa hấn đỡ lên, "Vi này nói vậy chính là Viên phu nhân a!? Ngô mộng đẹp trung sát nhân, thường kẻ khác ngàn vạn lần không nên ở ngô ngủ say lúc tới gần, không ngờ, các người vừa tới cái này liền gặp đại nạn này, thật là làm lo lắng không hề nhẫn."

Lúc này Viên Dung nghe được Tào Tháo vừa nói như vậy, lại thích giống như chịu rất nhiều ủy khuất, riu rít khóc thút thít.

"Phu nhân xin yên tâm! Người là Viên Công Lộ chi nữ, tuy là Công Lộ đi lên một cái đại nghịch bất đạo đường, thế nhưng hắn đã đền tội, tội không phải liên lụy với người nhà. Huống hồ ta cùng với Công Lộ đã từng cũng là hảo hữu chí giao, Công Lộ chi tử nữ, ngô tự đường chi, mong rằng phu nhân nén bi thương! "

Tào Tháo vô cùng thương tiếc lấy Viên Dung, Viên Dung lúc này nhẫn thần lại hết sức phức tạp, nàng dường như trong nháy mắt hiểu cái gì, tiếp lấy hướng Tào Tháo thật sâu thở dài nói: "Tiên thiếp đa tạ thừa tướng đại ân, về sau Thiếp chi toàn bộ, toàn lao thừa tướng làm chủ. "

"Ha ha, phu cuộc sống xinh đẹp như vậy, nếu như này tâm tư cẩn thận, ngô lòng rất an ủi. Chỉ là hiện tại việc cấp bách, cũng xin phu nhân đem ngọc tỷ truyền quốc dâng ra. "

Tào Tháo đương nhiên sẽ không đã quên hấn mục đích cuối cùng, khi hấn đến Tào Nhân thư sau đó, đã biết Viên Dận muốn dùng hiến Tỳ vì tiến thân chi tư, nhưng là bây giờ Tào Tháo nhu cầu cấp bách nhất kiện đại công, ở trong triều đình tạo uy tín, Thọ Xuân bị Ngô Lập Nhân vây công, Viên Thuật đến lúc đó sau cũng nhất định sẽ bị Ngô Lập Nhân bắt lấy được, vậy hấn có thể có được liền chỉ có cái này ngọc tỷ truyền quốc vậy. Khi Viên Dận ở mấy tháng trước len lén liên lạc Tào Tháo sau, Tào Tháo liền để cho hấn đem ngọc tỷ truyền quốc len lén mang ra ngoài, mới có thể cho phép hấn đầu hàng. Tào Tháo như vậy nhọc lòng, há có thể để cho Viên Dận chiếm được này công?

Viên Dận không chừng mực, nhưng là lúc này Viên Dung phảng phất hết thấy đều thấu, nàng nơi nào còn dám tiếp tục cất giấu ngọc tỷ.

Chỉ thấy Viên Dung chân thành đi tới Tào Tháo trước mặt, vô cùng thần nhiên nói rằng: "Thừa tướng, dung thiếp đi dẫn người tìm tới. Chỉ là thiếp còn có một cái yêu cầu: Vong phu cùng thúc phụ Viên Dận, bởi vì bị thừa tướng ngộ sát, thiếp muốn có thể để cho bọn họ rất nào chôn cất, không đến mức về sau ngày cả một tể tự chỗ cũng không có. "

Nghe xong Viên Dung lời nói, Tào Tháo không khỏi liên tục thở dài nói: "Phu nhân thật có tình có nghĩa người cũng! Diễn tướng quân, truyền lệnh xuống, Viên Dận cùng Hoàng Y bởi vì hộ vệ bổn tướng, vì thích khách giết chết, thực sự trung nghĩa hạng người, kẻ khác lấy khanh đại phu chi lễ hậu táng chi! "

"Đa tạ thừa tướng! Mời thừa tướng phái người theo thiếp, đi đem ngọc tỷ tìm về. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Tháo hoàn thành kịch tình trong mộng sát nhân, thu được hệ thống thưởng cho trụ cột trí lực 1, trước mặt Tào Tháo trụ cột trí lực đề thăng tới 95. "

Nghe xong hệ thống nêu lên, Ngô Lập Nhân chỉ có thở dài một tiếng, "Hệ thống a hệ thống, Tào Tháo kịch tình nhiều lắm, cái gì nấu rượu luận anh hùng, cất phát thay mặt thủ, trông mơ giải khát, cái này chủ giác quang hoàn có thể hay không thật lợi hại điểm? "

"Bất luận cái gì kịch tình phát động, đều cần rất nhiều điều kiện, cho nên cũng không phải là đơn giản như vậy. Thí dụ như nấu rượu luận anh hùng, cần là Tào Tháo cùng hấn chân chính kiên kỵ người nấu rượu luận anh hùng, mới sẽ phát động. "

Vậy không biết Tào Tháo lần này trong mộng sát nhân giết người nào quý xui xẻo? Ngô Lập Nhân tiếp tục hỏi.

"Hồi túc chủ, Tào Tháo trong mộng sát nhân kịch tình, giết Viên Dận cùng Hoàng Y hai người. "

Nghe thế, vũ lực đột nhiên cảm giác được rất bình thường trở lại: Hai người này chuyên tâm muốn đầu Tào Tháo, kết quả bị Tào Tháo hại! Không có điểm nhân lực sức, thực sự là chết không có gì đáng tiếc.

Cũng không lâu lắm, bỗng nhiên lại một tiếng gọi ý của hệ thống vang lên: "Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Tháo thu được Viên Thuật chi ngọc tỷ truyền quốc, mà Viên Thuật chi tử nữ Viên Diệu Viên Tuệ tăng tại túc chủ dưới trướng, Viên Dung đầu với Tào Tháo dưới trướng, hiện tại hệ thống phán định tam quốc bản thổ thế lực chi Viên Thuật thế lực chính thức tiêu vong. Bởi túc chủ đang tiêu diệt Viên Thuật thế lực trong quá trình, chiếm cứ tuyệt đại đa số công lao, cổ mà thu được hệ thống thưởng cho túc chủ thân mật điểm cùng cừu hận giá trị mỗi bên 200 điểm, cũng lại đạt được trước mặt triệu hoán đẳng cấp dưới, các loại triệu hoán công năng một lần miễn phí triệu hoán cơ hội, thu được lịch sử danh tướng triệu hoán thẻ một. Bởi Viên Thuật thế lực tiêu vong, vì vậy đem ngẫu nhiên sản sinh ba gã lịch sử nhân tài, mời túc chủ chú ý nghe. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 247: hệ thống ngẫu nhiên đôi danh tướng, Viên Thiệu vấn kế chúng mưu thần

Lại muốn ngẫu nhiên nhân tài đi ra, Ngô Lập Nhân tận lực không để cho mình tâm tình quá mức kích động, từ Đào Khiêm bắt đầu, đến tiêu diệt Lưu

Điều, Nghiêm Bạch Hổ, Vương Lăng, cho tới bây giờ lớn nhất một cái chur hầu Viên Thuật, ngẫu nhiên xuất thế đều là giống nhau ba cái nhân tài, Ngô Lập Nhân cảm giác mình đã thành thói quen.

"Tích! Ngẫu nhiên xuất thế lịch sử nhân tài một, Nam Bắc triều tiền tào lịch sử danh tướng Vương Mãnh, Vương Mãnh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 72, chỉ huy 97, trí lực 99, chính trị 98 "

Wương Mãnh, Vương Mãnh, chẳng lẽ không đứng Vương Thủ Nhân huynh đệ sao? Ngô Lập Nhân trong lòng điên cuồng hét lên.

"Wương Mãnh trông vào thân phận vì người Trường An Thi, gần nhất mới vừa học thành xuất sơn, chuẩn bị du lịch thiên hạ, tìm kiếm thiên hạ mình chủ, lấy nào xã tắc. "

Ha ha, liền biết không chuyện dễ dàng như vậy, người Trường An, lẽ nào sẽ đi phụ cận đầu Tào Tháo, Trương Tú các loại a !? Ba cái nhân tài, tổng yếu cho Bản túc chủ một cái a !!

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài hai, Vương, tứ duy thuộc tính vì vũ lực 101, chỉ huy, trí lực, chính trị. "

Lại là sao. Cái này Viên Thuật năng lực thật đúng là lớn! Cái này Vương lại là một viên mãnh tướng a!

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài ba, Nguyên triều thời kì cuối danh tướng Thoát Thoát, Thoát Thoát tứ duy thuộc tính vì vũ lực 82, chỉ huy 95, trí lực 93, chính trị 97. Thoát Thoát trông vào thân phận vì Tịnh Châu nhân sĩ, tên Thoát Thoát Thiếp Mộc Nhi, vì Lý Khắc Dụng mới cất nhắc nhân tài. "

Thoát Thoát Thiếp Mộc Nhi, thuộc tính này cũng là đủ sáng! Lý Khắc Dụng đạt được Thoát Thoát, đại khái có thể góc bù một phen. Tôi không có một cái đơn giản nhân vật.

Xây nào hai năm, công nguyên 196 năm Thu, Viên Thuật diệt vong, từ công nguyên 193 năm Viên Thuật xưng đế đến diệt vong, Viên Thuật Trọng thị vương triều tồn tại hơn ba năm. Từ đó thiên hạ chur hầu không không khiếp sợ, đang ở Ký Châu Viên Thiệu tự nhiên cũng bỏ vào tin tức này.

"Công Lộ a! Người làm sao cứ như vậy đi! Nghĩ lúc đó, mười tám đường chur hầu thảo Đồng lúc, là bức nào hăng hái, phảng phất vẫn còn ở hôm qua. Mà nay người ta âm dương lưỡng cách, điều này làm cho vì huynh làm sao không sợ vỡ mặt nứt, Công Lộ a! "

Viên Thiệu một bên đầm ngực giậm chân, một bên khóc nước mắt liền xuống, hầu như lại muốn ngất thông thường, lúc này dưới trường văn võ nhao nhao khuyên giải an ủi, "Chủ công cũng xin nên bị thương, cần phải lấy thân thể làm trọng, Viên Công Lộ oán nghịch, thật sự là tự chịu diệt vong. "

Viên Thiệu lau nước mắt, lắc đầu thở dài nói: "Ai, nhớ năm đó, Công Lộ từ Lạc Dương hoàng cung tìm được ngọc tỷ lúc, ngô liền từng khuyên qua hân giao ra ngọc tỷ, bằng không tất nhiên sẽ dẫn lửa thiêu thân. Không ngờ, cái này mới mấy năm liền rơi vào như vậy kết quả bi thảm, Công Lộ a Công Lộ, người nếu dưới suối vàng biết, có hay không hối hận trước đây không nghe ngô nói như vậy? "

Lúc này Tự Thụ, tiến lên, hướng Viên Thiệu thi lễ, "Viên Công Lộ như vậy khốn cùng lúc, dĩ nhiên có không làm một thư cầu cứu với chủ công,

Sợ là chỉ từ cũng không muốn ở chủ công trước mặt chịu thua nhận sai. Chuyện cũ đã qua, người sống như tư, chủ công hay là muốn lấy đại cục làm trọng, bảo trọng thân thể. "

"Chư công nói như vậy, ngô chẳng phải biết, chỉ là huynh đệ tình thâm, Công Lộ mới gặp đại nạn, mặc dù là cây cỏ há có thể không vì chi rơi lệ? Được rồi, nhưng có ta Công Lộ thê tử hạ lạc? " Viên Thiệu hướng thám mã hỏi.

"Bẩm chúa công, Viên Thuật vợ Thiếp tất cả đều bị kỳ giết chết, mà Viên Diệu cùng Viên Tuệ hiện nay đầu với Ngô Minh trưởng dưới, mà Viên Dung thì quy về Tào Tháo. "

" ngọc tỷ truyền quốc đâu? Ngọc tỷ truyền quốc hiện tại ở nơi nào? Có thể có tin tức. "

Viên Thiệu trở nên có chút sốt ruột, đây mới là hân chuyện quan tâm nhất, hân cùng Viên Thuật, cũng chỉ có Huyết Thống lên quan hệ.

"Bẩm chúa công, nghe nói ngọc tỷ bị Tào Tháo sai người trộm ra ngoài, không biết là thật hay giả. "

Nghe xong cái này, Viên Thiệu không khỏi một búa bàn, thở dài một tiếng, "Này, nhất định là ta hồ đồ chất nữ đem ngọc tỷ hiến cho Tào Tháo. Chư công, kế trước mắt, khi phải như thế nào? "

Lúc này Hứa Du tiến lên, khoe miệng lộ ra một nụ cười, "Chủ công, Tào A Man bây giờ mang thiên tử lấy lệnh chur hầu, hiện tại lại được ngọc tỷ, danh vọng nhất định như mặt trời ban trưa, bọn ta thật không có thể cùng chi tương tranh. Tào A Man cùng Ngô Minh như nước với lửa, chủ công lại yên lặng theo dõi kỳ biến. Mà Công Tôn Toàn, cũng là việc cấp bách, cần nhanh chóng từ bỏ. "

Viên Thiệu gật đầu, thở dài nói: "Từ Viễn nói quá mức Thiện! "

Lúc này một bên Thảm Phối cũng là cười ha ha, đi ra, "Chủ công, Công Tôn Toàn tuy là phải trừ, nhưng là gần nghe thấy Tịnh Châu Trương Yến tân thu mấy viên Đại tướng Lý Khắc Dụng, Lý Tồn Úc cùng Chu Đức Uy, đều là thế chi hổ tướng, thuộc hạ cho rằng, bây giờ thừa dịp kỳ cánh chim không gió, cần lấy thế lôi đình quét sạch chi; bằng không đợi kỳ quạt khởi, tất nhiên là chủ công đại họa tâm phúc. "

"Chính Nam nói như vậy cũng rất có đạo lý, cái này, điều này làm cho ta nên làm thế nào cho phải! Chư công còn có cái khác kiến nghị sao? "

"Thẩm tiên sinh, Tịnh Châu nơi tuy có Trương Yến vì loạn, thế nhưng Lưu Huyền Đức suất mười ngàn đại quân liền để cho Trương Yến mười vạn chỉ chúng không dám khinh động, lại có sợ gì? " Hứa Du cười lạnh một tiếng, trả lời lại một cách mỉa mai nói.

"Trương Yến mặc dù không dám quấy nhiễu, thế nhưng Lưu Bị lại cũng giống vậy chưa từng di chuyển gân cốt, ngược lại để cho Trương Yến cái này hồi lâu tới nay, chiếm hơn phân nửa cái Tịnh Châu. " Thẩm Phối tự nhiên không cam lòng tỏ ra yếu kém, "Huống hồ Lưu Huyền Đức một người tại ngoại thống binh gần một năm, nếu là để cho từ kỳ phát triển tiếp, khó bảo toàn kỳ sẽ không xảy ra nhị tâm. "

"Nói tới nói lui, thẩm tiên sinh vẫn là là nhằm vào Huyền Đức công. Nghe nói năm ngoái qua mùa đông lúc, Huyền Đức công từng khiến sứ ra cầu quần áo mùa đông, thư lại lâm giao cho thẩm tiên sinh trong tay, chuyện sau đó đại gia tự nhiên đều biết. Nếu không phải Huyền Đức công nhân nghĩa yêu dân, sợ rằng Huyền Đức công thủ hạ chính là mười ngàn đại quân lúc này đã tất cả đều biến thành khô cốt. Cái này mười ngàn đại quân không phải Huyền Đức công, mà là chủ công. Người vì hãm hại Huyền Đức công, thật không ngờ thẩm độc kế sách, thật là khiến người giận sôi. "

Thẩm Phối chợt nghe Hứa Du nói đến việc này, không khỏi trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, nhưng là tùy theo lại biến mất, tiện đà bỗng nhiên hướng về Hứa Du hét lớn: "Hứa Từ Viễn! Người nói mà không có bằng chứng, đâu dám như thế vu hãm với ta? Ta tám phần mười là người ngầm thu Lưu Bị chỗ tốt, mới sẽ ở này liều mạng nói đỡ cho hắn, như vậy tới, Lưu Bị chẳng phải là có mang nhị tâm? "

Lúc này lời của hai người để cho Viên Thiệu thay đổi đến sắc mặt cực kỳ khó, bỗng nhiên đứng dậy, hướng về Thẩm Phối cùng Hứa Du lớn tiếng trách mắng: "Triều đình trên các người như vậy lẫn nhau chửi bới công kích, thực sự qua mặt thể thống, còn không mau đều lui xuống cho ta! "

Hai người đến Viên Thiệu tức giận, liền mỗi người thối lui đến vị trí của mình, không nói thêm gì nữa.

"Được rồi, hôm nay nghị sự tạm thời đến đó, các người đều lui ra đi! Nguyên Hạo, người trước lưu lại, ngô còn có việc muốn hỏi người. "

Ngọc tỷ bị Tào Tháo đoạt lại đi, Viên Thiệu lúc đầu tâm tình cũng rất khó chịu -- hắn vốn tưởng rằng Viên Thuật nếu như đến rồi cùng đồ mật lộ lúc tất nhiên sẽ mang theo ngọc tỷ đi cầu chính mình, nơi nào nghĩ đến Viên Thuật dĩ nhiên từ đầu nguyên ý tìm chính hắn một đại ca. Mà Hứa Du cùng Thẩm Phối công kích lẫn nhau, hắn mặc dù không có chứng cứ, nhưng không có lẽ thì sao có khối chưa chắc vô duyên cớ. Trong khoảng thời gian ngắn vừa tức vừa náo, rồi lại không quyết định chắc chắn được phải như thế nào hành động. Mà lúc này vẫn chống đỡ Lưu Bị Điền Phong nhưng không có ra bất kỳ bày tỏ gì, Viên Thiệu liền muốn hỏi một chút Điền Phong ý tưởng.

"Đối với vừa mới sở nghị việc, Nguyên Hạo không nói một lời, có hay không có thượng sách dạy ta? "

Điền Phong gật đầu, lại lắc đầu, tiếp lấy không nói một lời, điều này làm cho Viên Thiệu vô cùng nghi hoặc.

"Nguyên Hạo đây là ý gì, là có hay là không có? "

"Có hoặc là không có, đều là ở chủ công. "

Lấy Điền Phong giả vờ đáng vẻ thần bí, Viên Thiệu không khỏi trong lòng càng thêm khó chịu, nhưng là hắn vẫn chỉ có thể cung cung kính kính hỏi: "Thiệu ngu dốt, mời Điền tiên sinh nói rõ! "

"Chủ công ứng với biết, dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người. Chính như đối đãi Lưu Huyền Đức thái độ thông thường, nếu như thật tại hoài nghi, không thể tin được, đem hắn triệu hồi tới; bằng không nếu là thật lòng để cho hắn đánh Trương Yến, vậy sẽ phải cho hắn cũng đủ chống đỡ, không thể bởi vì vì người khác một câu nói dao động. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 248: Điền Phong thiết kế thảo Trương Yến, Nhan Lương trá bại đi Nhĩ Khang

Điền Phong lời nói thẳng đánh tới Viên Thiệu nội tâm, hắn tuy là vẫn rất thích Lưu Quan Trương ba người, nhưng là chính như Thẩm Phối theo như lời, hắn đối với Lưu Quan Trương vẫn không dám trọng dụng. Không nói đến Lưu Bị như thế nào anh hùng, Quan Vũ cùng Trương Phi tất cả đều là vạn người địch, nhưng là bọn họ nhưng vẫn chỉ nghe Lưu Bị một người lệnh, vô luận hắn như thế nào lung lạc, không thấy chút nào hiệu quả, điều này làm cho Viên Thiệu như thế nào dám yên tâm đi dùng.

"Huyền Đức công quả thật làm cho bởi vì khó, ai, không nói đến hắn, bây giờ ta lúc này lấy trước đánh U Châu Công Tôn Toàn làm trọng hay là muốn đánh Tịnh Châu Trương Yến làm trọng, Nguyên Hạo nhưng có cần gì phải kiến giải? "

Điền Phong hai ngón tay cầm lên chòm râu, cười cười nói: "Thuộc hạ thiên kiến, muốn phá Công Tôn Toàn khó, muốn phá Trương Yên dễ dàng tai! Vì vậy trước phá Trương Yên, có thể dẫn đầu chọn. Chỉ là Bình giả, quỷ đạo dã! Muốn đánh Trương Yên, tất nhiên cần kẻ khác lĩnh đại quân coi là nghi binh, gạt xưng công U Châu, cái này để cho Công Tôn Toàn không dám nhân cơ hội tập kích ta Ký Châu, đồng thời âm thầm triệu tập đại quân, cùng giải quyết Lưu Huyền Đức, cộng đánh Trương Yên. "

"Điền tiên sinh thật là Kim Ngọc Lương Ngôn! Vẫn cho là Nguyên Hạo cùng Chính Nam không hợp, lần này nhưng chưa từng nghĩ đến, người hai người dĩ nhiên có cho rằng trước công Trương Yên, ngô lòng rất an ủi! Vậy theo như Nguyên Hạo nói như vậy, để cho đại tướng Nhan Lương lĩnh quân một vạn, Trương Nam Tiêu Xúc vì phó tướng, đại quân phân mấy đội, nhiều bị tình kỳ, coi là nghi binh. Ta tự thống đại quân tiến quân Tịnh Châu, nhất định phải triệt để diệt trừ Trương Yên tiểu tặc này. "

"Chủ công mắt tinh, bọn ta tuy là ý kiến khó tránh khỏi không gặp nhau, thế nhưng vô luận là Thẩm Chính Nam vẫn là Hứa Từ Viễn, tất cả đều là một lòng vì chủ công tính toán, nếu là sau này bọn ta có cái gì đắc tội chủ công chỗ, mong rằng chủ công có thể khoan hồng đối đãi! "

Nghe xong Điền Phong lời nói, Viên Thiệu trong mắt tràn đầy cảm khái, tiếp lấy hướng Điền Phong chấp tay thi lễ một cái, vô cùng thành khẩn đáp: "Thiệu nhất định ghi nhớ Điền tiên sinh giáo huấn! "

Nhan Lương lĩnh đại quân hướng đi, sớm bị Công Tôn Toàn phát hiện, lúc này, Công Tôn Toàn đã vô cùng tín nhiệm Phúc Nhĩ Khang năng lực, sự vụ lớn nhỏ tất cả đều cùng Phúc Nhĩ Khang thương lượng. Lần này hẳn vẫn như cũ hãy tìm tới Phúc Nhĩ Khang, trung cầu ý kiến của hắn.

"Viên Thiệu thất phu lại phái đại tướng Nhan Lương tới công, Nhĩ Khang lại phải khổ cực một phen, chuẩn bị nghênh chiến. Chỉ bất quá Nhan Lương dũng mãnh, Nhĩ Khang ắt phải cẩn thận. "

Công Tôn Toàn dặn dò một phen, Phúc Nhĩ Khang lúc này lại có chút do dự, "Chủ công, cái gọi là binh bất yếm trá, quân địch như vậy giống trống kua chiêng, trong đó có thể có ẩn tình khác. Mặt tướng coi là, không bằng trước phái quân thăm dò một phen. "

"Tốt, liền theo như Nhĩ Khang nói như vậy, được rồi, mấy ngày trước đây Tổ Định tướng quân đưa tới cấp báo, hẳn dĩ nhiên thực sự thu phục Tăng Huyện, thật là khiến người hài lòng. Hơn nữa hẳn còn tiến cử một người, tên gọi Vu Khiêm, nghe nói Vu Khiêm cũng là trí mưu đảm lược hơn người, thực sự khó có được. "

Phúc Nhĩ Khang nghe được Tổ Định dĩ nhiên thực sự lập công, thu phục Tăng Huyện. Tuy là thu phục một huyện, công lao không coi là bao lớn, thế nhưng với hắn mà nói, nếu như vô cùng trọng yếu, trong lòng hẳn không khỏi có chút phiền não, vốn tưởng rằng đem Tổ Định nhét vào biên tái, không có cái gì làm, nào nghĩ tới hắn dĩ nhiên thực sự được việc.

"Nhĩ Khang nhất định là hiếu kỳ, vì sao Sĩ Trĩ chỉ dùng chính là một hai ngàn binh mã liền có thể thu phục dị tộc người chiếm lĩnh Tăng Huyện a!? Sĩ Trĩ vốn là Tăng Huyện người, phụ cận có nhiều dân chúng chịu đến dị tộc làm hại, hẳn liền hạ lệnh chiêu mộ trời giạt khắp nơi bách tính, đưa bọn họ trở thành một quân, tiếp lấy lại tìm cơ hội đánh mấy trận thắng trận, từ dị tộc trên tay tranh đoạt dê bò ngựa, tất cả đều phân cho bộ hạ, trong lúc nhất thời sĩ khí tăng vọt. Cứ như vậy, hiện tại ở dưới tay hắn đã có binh mã hơn năm ngàn người, thật là làm ngô bội phục vạn phần. "

Công Tôn Toàn khắp khuôn mặt là nụ cười vui vẻ, hẳn đứng dậy đi mấy bước, lại nói tiếp: "Nghĩ lúc đó bọn ta đều không tốt Sĩ Trĩ, lần này dĩ nhiên mang tới vui mừng như vậy, bây giờ ngẫm lại, quả thực thẹn trong lòng. "

Phúc Nhĩ Khang nghe được Công Tôn Toàn không ngừng khích lệ Tổ Định, chỉ phải phụ họa theo nói: "Tổ tướng quân thân ở như vậy hoàn cảnh còn có thể thu được thành tựu như vậy, thật sự là thật đáng mừng. Thiên tướng hàng đại mặc cho với tư người cũng, chủ công như thế cách làm, chỉ là ma luyện người tâm, Tổ tướng quân nhất định sẽ lý giải chủ công tâm tư. "

Công Tôn Toàn cười cười, không nói gì nữa.

Nhan Lương đại quân đi vào Phạm Dương Quận sau, lập tức lĩnh ba ngàn binh mã xuất trận khiêu chiến. Phúc Nhĩ Khang mặc dù biết Nhan Lương danh tiếng, lại cũng không sợ hắn, mở rộng ra thành môn, lĩnh đại quân ra khỏi thành.

Đến Phúc Nhĩ Khang dám ra khỏi thành nghênh chiến, Nhan Lương trong lòng giận dữ nói: "Bối chủ đồ, nhanh lên nhận lấy cái chết! "

Nhan Lương hét lớn một tiếng, cầm trong tay một thanh đại đao, xông về Phúc Nhĩ Khang.

Phúc Nhĩ Khang nơi nào sợ Nhan Lương, nghe được Nhan Lương như vậy nhục mạ mình, trong lòng cũng lửa giận bốc lên, hét lớn một tiếng, giục ngựa đinh thương xông về Nhan Lương.

"Vô si bọn chuột nhắt, ta trăm người thủ cấp! "

Nhan Lương trường đao vung lên, nhất thời đao phong trận trận hướng Phúc Nhĩ Khang đi, Phúc Nhĩ Khang trường thương trong tay cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém, trong nhảy mắt liền giũ ra vậy mấy đóa thương hoa, cùng Nhan Lương trường đao đan vào một chỗ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhan Lương kỹ năng Song Hùng phát động. Song Hùng -- Nhan Lương Văn Sưu ở đơn độc lúc chiến đấu vũ lực + 1, rồi chậm lại đối thủ vũ lực 1 điểm; nếu hai người cùng tiến lên trận, vũ lực đồng thời + 3. Rồi chậm lại đối thủ vũ lực 2 điểm. Khi hai người trong đó ý một nhân từ vong lúc, còn lại một người trụ cột trí lực - 5. Trước mặt Nhan Lương vũ lực + 2, kiểm tra đo lường đến Nhan Lương tứ duy thuộc tính vì vũ lực 95, chỉ huy 85, trí lực 76, chính trị 53. Trước mặt Nhan Lương vũ lực đề thăng tới 96, trước mặt Phúc Nhĩ Khang vũ lực rồi chậm lại tới 89. "

Phúc Nhĩ Khang lúc này mới phát hiện mình còn đánh giá thấp vị này Hà Bắc thượng tướng, Nhan Lương đại đao chẳng những trầm trọng mạnh mẽ, hơn nữa mình còn tìm không đến một chút kẽ hở, Phúc Nhĩ Khang trong lòng không ngừng kêu khổ, nhưng là hấn nhưng cũng vẫn như cũ không chịu đơn giản chịu thua.

Hai người đấu hai mươi hiệp, lúc này, bỗng nhiên Nhan Lương trường đao hướng Phúc Nhĩ Khang vừa bổ, Phúc Nhĩ Khang né người như chớp, Nhan Lương đại đao lập tức thất bại. Lúc này Phúc Nhĩ Khang chợt phát hiện đây là một cái cơ hội tuyệt hảo, trường thương thừa cơ hướng về Nhan Lương trước ngực đưa một cái, Nhan Lương né tránh không kịp, không thể làm gì khác hơn là bỗng nhiên cúi đầu, lập tức bị Phúc Nhĩ Khang trường thương đâm trúng mũ giáp. Phúc Nhĩ Khang lập tức đem Nhan Lương mũ giáp khoi mào, Nhan Lương kinh hãi, hồi mã đi liền.

"Bọn chuột nhất, chạy đi đâu! "

Phúc Nhĩ Khang hét lớn một tiếng, truy hướng về phía Nhan Lương, mới vừa đuổi không bao xa, Phúc Nhĩ Khang bỗng nhiên một cái giật mình, sợ đến quá sợ hãi, dừng lại tọa kỵ, chỉ là trường thương hướng về Nhan Lương trong trận chỉ một cái, hét lớn: "Nhan Lương thất phu, lần sau lại để cho ta đến người, định trăm không buông tha! "

Phúc Nhĩ Khang giục ngựa trở về thành, ở trên thành tường xem cuộc chiến Công Tôn Toàn đến Phúc Nhĩ Khang buông tha Nhan Lương không hề đuổi theo, trong lòng không vui, kéo dài nghiêm mặt lấy Phúc Nhĩ Khang nói: "Nhĩ Khang chẳng lẽ cùng Nhan Lương tình bạn cố tri tình? Vì sao không phải đuổi tiếp chém người kia? "

Phúc Nhĩ Khang lại lơ đãng, cười ha ha nói: "Chủ công ở trên thành tường quan chiến hồi lâu, chẳng lẽ không từng phát hiện, mặt tướng kỳ thực cũng không phải Nhan Lương đối thủ? "

Công Tôn Toàn tại chỗ suy nghĩ một chút, tiện đà gật đầu, "Nghe người vừa nói, quả thực như vậy, bắt quá thì tính sao? "

"Nhan Lương thất phu võ nghệ quả thực không kém, chỉ là hai mươi hiệp sau, bỗng nhiên cứ như vậy ly kỳ thua ở mặt tướng thủ, hơn nữa ở phương xa trong rừng cây, mặt tướng đến loáng thoáng có thật nhiều cờ xí giấu trong đó, bởi vậy có thể thấy được, cái này phải là Nhan Lương thất phu kế dụ địch, ta nếu đuổi theo, tất nhiên sẽ trúng hấn gian kế. Vì vậy mặt tướng đúng lúc thu binh, không dám đuổi nữa. "

Nghe xong Phúc Nhĩ Khang giải thích, Công Tôn Toàn cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ Phúc Nhĩ Khang bả vai nói: "Nhĩ Khang quả nhiên trí mưu hơn người, ngô không bằng cũng! "

"Viên quân sớm có chuẩn bị, mặt tướng coi là, không bằng trước thủ vững thành trì, quân địch nếu không phải có thể đuổi kịp lúc phá thành, tất nhiên tự lui, đến lúc đó sau lại xua quân đánh lên, tất nhiên đại hoạch toàn thắng. "

Viên quân đại doanh.

Vừa mới trải qua một trận đại chiến Nhan Lương hỏi đến đại doanh sau, lấy nghênh tới được Tiêu Xúc cùng Trương Nam, không khỏi cười ha ha nói: "Điền tiên sinh quả nhiên có dự kiến trước, Phúc nào tiểu nhi không dám đuổi nữa. Nếu như hấn thực sự đuổi tới, quân ta lâm nguy! "

Lúc này, một bên Trương Nam cười nói: "Theo như mặt tướng tới, Phúc nào tất nhiên là bởi vì sợ hãi Nhan tướng quân bản lĩnh, vì vậy không dám đuổi nữa. "

Nhan Lương cười ha ha một tiếng, "Trương tướng quân chớ có nói lung tung, Phúc nào tuy là võ nghệ quả thực không bằng ta, thế nhưng kỳ dụng binh lại rất có một phen năng lực, bọn ta tự nhiên vẫn là phải dựa theo chủ công cùng Điền biệt giá phân phó, bình thường canh giữ ở ở chỗ này mới là thượng sách! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 249: Phúc Nhĩ Khang tránh đánh Nhan Lương, Lý Khắc Dụng lực khắc Cao Lãm

Ngày thứ hai, Nhan Lương lần nữa giục ngựa xuất trận, đánh tới Phạm Dương, kẻ khác bắt đầu ở ngoài thành chửi bậy không ngớt.

Phúc Nhĩ Khang trầm nghĩ: Tự biết không phải là đối thủ còn tái chiến, nhất định là kế dụ địch không thể nghi ngờ. Biết rõ không thể địch, ngô há có thể trên người làm?

Vì vậy Phúc Nhĩ Khang kẻ khác treo cao miễn chiến bài, lệnh cường chế chúng tướng sĩ tất cả đều không được xuất chiến, vẫn đóng cửa không ra, khăn

thù thành trì.

Qua rất nhiều thiên, chợt phát hiện Nhan Lương cũng không có trở lại khiêu chiến, Phúc Nhĩ Khang cười ha ha một tiếng, lập tức hạ lệnh đại quân lập tức ra khỏi thành, truy kích Nhan Lương.

Nhưng mà Phúc Nhĩ Khang đuổi tới Nhan Lương đại quân doanh địa lúc, lại phát hiện trong đại doanh không có một bóng người, chỉ có chút thảo nhân hàng mã, Phúc Nhĩ Khang lúc này mới ý thức được chính mình trúng kế.

"Như vậy kẻ sách, không phải Điền Phong không thể làm cũng! "

Phúc Nhĩ Khang không khỏi cảm khái nói, ở Viên Thiệu dưới trướng đối với Phúc Nhĩ Khang hiểu rõ nhất liền cân nhắc Điền Phong vậy. Lúc này Phúc Nhĩ Khang không biết là vào vẫn là lui, Điền Phong đến cùng lại có chủ ý gì, hẳn không thể làm gì khác hơn là tạm thời trở lại Phạm Dương, tiền trạm thám mã hội báo Viên Thiệu đại quân tình huống, lại tính toán sau.

Lúc này, Viên Thiệu mười vạn đại quân đã tới Thượng Ngải, mà Lưu Quan Trừng ba người nghe nói Viên Thiệu đại quân tới đây, cùng nhau đến đây hướng Viên Thiệu chào.

"Bọn ta tham kiến minh công! "

Ba người hướng Viên Thiệu hành lễ sau đó, Viên Thiệu mặt mũi hớn hờ đón lấy ba người, "Huyền Đức công cực khổ! Lấy mười ngàn đại quân không cho Trương Yên quấy nhiễu ta Ký Châu, thực sự không thể bỏ qua công lao! "

"Minh công chiết sát bị cũng! Bị đã từng khoe khoang khoác lác, muốn lấy vạn người thảo tặc, không ngờ tới đến nay không được tác công, thực sự tội lớn lao đâu! "

Lưu Bị tự nhiên không dám kể công, biểu tình thoáng sợ hãi, Viên Thiệu đến Lưu Bị phản ứng, chỉ là cười cười, "Huyền Đức, cái này Thượng Ngải Huyền rất cuộc là người phương nào sở thù? "

"Là Trương Yên thù hạ đại tướng Vương Đương cùng Lý Á, Vương Đương nhưng lại không có bản lĩnh gì, chỉ là cái này Lý Á, võ nghệ xuất chúng, nhưng bây giờ không thể khinh thường. "

Viên Thiệu gật đầu, cười cười nói: "Bây giờ ta mười vạn đại quân chinh phạt Trương Yên, nho nhỏ Lý Á không đáng nhắc đến, ngày mai đại quân ta cùng nhau công thành, nho nhỏ này Thượng Ngải, tất nhiên một cô mà phá. "

Quả không ngoài Viên Thiệu sở liệu, Vương Đương thấy Viên Thiệu đại quân xâm phạm, trong lòng sớm đã không có chủ ý, Lý Tồn Úc quyết định thật nhanh, kiến nghị Vương Đương thừa dịp lúc ban đêm đột phá vòng vây, Vương Đương rơi vào đường cùng nghe theo Lý Tồn Úc kiến nghị, nhưng là, đột phá vòng vây lúc, gặp ngay phải vây Văn Sứ, Trương Cáp các loại vây quanh, Vương Đương một hiệp liền bị Trương Cáp sở trảm, Lý Tồn Úc đại chiến Văn Sứ mấy chục hồi hợp, hốt hoảng đào tẩu, thù hạ hai vạn đại quân ngoại trừ đầu hàng mấy nghìn người, trốn một hai ngàn người, còn lại tử thương hầu như không còn.

Viên Thiệu đánh một trận bắt Thượng Ngải, chém Vương Đương, nhất thời có chút hăng hái, nhưng mà hẳn cũng không tiếp tục hướng Thái Nguyên Quận tiến công, ngược lại xua quân xuôi nam, hướng Trương Dương Thượng Đảng Quận công tới.

Trương Dương nơi nào ngờ tới Viên Thiệu dĩ nhiên đánh cờ hiệu muốn thảo phạt Trương Yên, đầu mâu chỉ một cái dĩ nhiên trực tiếp tiến quân Thượng Đảng, Trương Dương thấy không phải là đối thủ, trong lúc nhất thời không biết như thế nào cho phải, quyết định sau cùng phái người tiễn thư cầu viện với Tào Tháo. Nhưng mà còn không có đợi Trương Dương cầu viện thư đưa đến, Trương Dương bộ hạ Dương Sứ liền phát động binh biến, giết Trương Dương sau, mở rộng ra thành môn, hiến thành trì đầu Viên Thiệu.

Viên Thiệu lệnh Cao Can lĩnh binh một vạn, thủ ở Thượng Đảng Quận, mình mở thủy hướng Thái Nguyên Quận xuất phát.

Lúc này, Trương Yên sớm đã tụ tập đại quân, ở Thái Nguyên Quận chuyên chờ Viên Thiệu đến, thù hạ đại tướng Lý Khắc Dụng, Chu Đức Uy cùng Lý Tồn Úc, còn có Lý Khắc Dụng vừa mới thu Thoát Thoát Thiếp Mộc Nhi.

"Bây giờ Viên Thiệu đại quân áp cảnh, nói vậy hẳn lần này tất nhiên phải không bằng lòng cùng ta từ bỏ ý đồ, Chư công cho là ta làm như thế nào cho phải? "

Trương Yên thờ dài một tiếng, hẳn biết sớm muộn sẽ có một ngày như vậy, giường bên há lại để người khác ngủ ngáy, theo thể lực lớn mạnh, nhất định sẽ gây nên Viên Thiệu cười thị.

Lý Khắc Dụng lơ đãng đứng dậy nói rằng: "Chủ công không cần sầu lo! Cái gọi là nước đến thành chặn, lại có sợ gì! "

Trương Yên nghe xong Lý Khắc Dụng lời nói gật đầu, lúc này, Thoát Thoát đứng dậy tấu nói: "Chủ công minh giám, thuộc hạ coi là, Viên Thiệu đại quân đốc toàn bộ lực lượng, không bằng trước phái người truyền tin cùng Công Tôn Toàn, khiến cho công Ký Châu, thì Viên Thiệu phía sau bất ổn, tất nhiên bất công tự lui. Quân ta nghỉ thủ không thích hợp công! "

"Thoát Thoát lời ấy tuy là ổn thỏa, thế nhưng nghe Lý Tồn Úc nói Trương Phi chi dũng, ta Lý Nha đang muốn sẽ quỷ đen Trương Phi một hồi, có gì không thể! Nếu không phải thắng, lui nữa hồi khản thủ! "

Lý Khắc Dụng lời vừa nói ra, Trương Yến cũng gật đầu cười, "Khắc Dụng đừng mẫn, Trương Phi chưa chắc là người đối thủ, mặc dù đánh một trận, nếu là có thể thắng, nhất định quân uy đại thịnh! "

Lý Khắc Dụng lĩnh quân năm nghìn, đi tới trước trận, đại thịnh hô to: "Ta là Tịnh Châu Thứ Sử Trương Yến dưới trướng đại tướng Lý Nha, người nào dám đánh với ta một trận! "

Trương Yến chiếm giữ Tịnh Châu đại bộ phận địa giới sau, liền tự phong Tịnh Châu Thứ Sử, tiếp lấy thượng biểu Lưu Hiệp, Tào Tháo không thể quản hết được, cũng tạm thời không muốn cùng Trương Yến trở mặt, sẽ không có minh xác biểu thị phản đối vẫn là chống đỡ.

"Nho nhò này hắc sơn hại dân hại nước, cũng dám tự xưng Tịnh Châu Thứ Sử, thực sự nói khoác mà không biết ngượng! Cái này Lý Nha càng là từ đâu tới hạng người vô danh, tả hữu, người nào cùng ta bắt này tặc? "

Viên Thiệu hét lớn một tiếng, nhất thời phía sau lờ ra một tướng, la lớn: "Mặt tướng Cao Lãm, nguyên trăm Lý Nha thù cấp dâng cho chủ công! "

Viên Thiệu vừa nghe, cười ha ha một tiếng nói: "Tốt, tốt! Cao tướng quân ắt phải cẩn thận, đánh một trận lập công, Dương quân ta uy! "

Cao Lãm cầm trong tay một thanh cán dài đại phù hướng về Lý Khắc Dụng vọt tới, lúc này, Lý Nha đến Cao Lãm trên mặt ngăm đen, không biết người phương nào, lại nghe Lý Tồn Úc nói Trương Phi là mặt đen, trong tay một chi oai vũ Kích hướng về Cao Lãm chỉ một cái, lớn tiếng kêu lên: "Tôi tướng khoan đã, ta người khuôn mặt đen như mực, chẳng lẽ chính là Lưu Bị chi đệ Trương Phi? "

Cái này vừa nói, chẳng những chọc tức trong trận Cao Lãm, ngay cả cách đó không xa Trương Phi cũng lập tức nổi trận lôi đình, nhin không được lớn tiếng mắng: "Thằng nương tặc! Mặt đen lẽ nào đều là người Trương Phi gia gia! Chờ một hồi ta lên sân khấu, nhất định phải đánh cho người quý xuống đất cầu xin tha thứ, để cho người Lý Nha mặt của cùng quạ đen thông thường hắc! "

Lời vừa nói ra, dẫn tới chu vi tướng sĩ nhin không được đều nở nụ cười.

Lý Khắc Dụng tự nhiên nghe không được Trương Phi nhục mạ, Cao Lãm một búa bổ tới, rống to: "Nào đó là Hà Bắc thượng tướng Cao Lãm, chuyên lấy người Lý Nha đầu chó! "

Lý Khắc Dụng vừa nghe mới biết mình nhận lầm người, Cao Lãm Hà Bắc bốn đình Trụ danh hào, hấn tự nhiên nghe qua, thế nhưng hấn há có thể cho phép được Cao Lãm như vậy bừa bãi, trong tay oai vũ Kích đâm về phía Cao Lãm

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Lãm kỹ năng Cự Phù phát động -- một mình đấu đầu tướng lúc, đối mặt sử dụng không phải phủ loại đối thủ lúc, roi chậm lại đối thủ vũ lực 3 điểm; đối mặt sử dụng phủ loại vũ khí lúc, chính mình vũ lực + 4. Trước mặt roi chậm lại Lý Khắc Dụng vũ lực 3 điểm, Lý Khắc Dụng vũ lực roi chậm lại tới 96. Kiểm tra đo lường đến Cao Lãm tứ duy thuộc tính vì vũ lực 95, chỉ huy 78, trí lực 69, chính trị 57. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lý Khắc Dụng kỹ năng Phi Hồ phát động, vũ lực + 2, chỉ huy + 3, oai vũ khiêu thiên Kích vũ lực + 1, trước mặt Lý Khắc Dụng vũ lực tăng trở lại tới 99, chỉ huy đề thăng tới 85. "

Ai u, đây thật là nguy hiểm a! Ngô Lập Nhân nghe xong, không khỏi cười ha ha một tiếng, hấn tự nhiên không lo lắng Cao Lãm hoặc là Lý Khắc Dụng nào nguy. Hà Bắc bốn đình Trụ Cao Lãm vẫn có chút khả năng, cái này Cao Lãm vũ lực của cùng đơn kỹ năng Hứa Chử cũng là chiến cái một hai mươi hiệp.

Cao Lãm thể lực bắt phạm, nhưng là chống lại Lý Khắc Dụng oai vũ Kích, mới phát hiện Lý Khắc Dụng càng là lực lớn không so, hai người chỉ chốc lát sau liền giao thủ hai mươi hiệp bất phân thắng bại. Lúc này, Viên Thiệu đến Cao Lãm khó có thể thủ thắng, không khỏi giận dữ nói: "Người nào đi cùng ta trợ Cao tướng quân giúp một tay! "

Lúc này, sớm đã không kịp đợi Trương Phi giục ngựa tiến lên, hét lớn một tiếng: "Trương Phi nguyện đi! "

Viên Thiệu tuy nhiên cũng không có hấn liếc mắt, nói tiếp: "Còn có ai? "

Trương Phi tròn đôi mắt, Lưu Bị nhẹ giọng đem Trương Phi gọi hồi, Trương Phi lạnh rên một tiếng, không nói thêm gì nữa.

"Văn Sừ nguyện đi! "

P/s: Nhan Lương trụ cột vũ lực sửa chữa thành 97

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Lưu Bị cầu tình cứu tam tướng, Trương Phi Bào Hạo chiến Phi Hồ

Văn Sứ xuất chiến, Viên Thiệu quả thực hết sức hài lòng, hấn gật đầu, dặn dò: "Ta Lý Nha quả thực không thể khinh thường, người phải cẩn thận vạn phần, cắt không thể dọa vậy quân ta uy thế. "

Văn Sứ gật đầu, giục ngựa ra, hướng về Lý Khắc Dụng vọt tới, một bên cao giọng hô: "Cao tướng quân nghi hoảng sợ, Văn Sứ tới cũng! "

Trương Yên bên này trong trận, lấy Văn Sứ tới chiến, đã sớm bay ra một người cỡi ngựa, nghênh hướng Văn Sứ, "Văn Sứ đừng vội can rờ, Lý Á tới cũng! "

Lý Tồn Úc trường thương tiếp nhận Văn Sứ đại đao, mà Cao Lãm đại phủ vẫn còn ở cùng Lý Khắc Dụng oai vũ Kích chiến ở một chỗ, bốn người từng đôi chém giết, lại chiến hai mươi hiệp, bất phân thắng bại.

Lúc này, Viên Thiệu sắc mặt tái xanh, nơi nào nghĩ đến cái này Trương Yên thủ hạ lại có hai người có thể cùng Văn Sứ Cao Lãm chiến bất phân thắng bại, trong lúc mơ hồ còn chiếm lấy ưu thế.

Với Cao Lãm luôn luôn giao hảo Trương Hợp thấy thế, lập tức ra ngựa xin đánh nói: "Trương Hợp nguyện ở văn cao nhị vị tướng quân giúp một tay! "

Viên Thiệu gật đầu, Trương Hợp liền phi ngựa ra.

Nhưng mà đến Trương Hợp tới chiến, Trương Yên trong trận tự nhiên không chịu tỏ ra yếu kém, lại lòi ra một viên mãnh tướng.

"Thất phu muốn lấy nhiều khi ít sao? Hồi trước ta Chu Chấn trường thương trong tay! "

Chu Chấn chính là Chu Đức Uy, hấn thấy Trương Hợp tới chiến, liền giục ngựa ra đón nhận Trương Hợp, sáu người cứ như vậy từng đôi cùng nhau chém giết, lúc này trước hết gia nhập vào chiến trường Cao Lãm càng đánh trong lòng càng nhanh, một cái sơ sẩy, lại bị Lý Khắc Dụng một Kích đâm trúng trên thân, may mà không có thương tổn được yếu hại, Cao Lãm ra sức dùng đại phủ đẩy ra rồi Lý Khắc Dụng oai vũ Kích, quay đầu ngựa lại, liền hướng trong trận mà quay về.

Lúc này Viên Thiệu mất thấy dấu tướng không còn cách nào thắng được, không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh đánh chuông thu binh.

Lý Khắc Dụng thấy thế, không khỏi cười ha ha một tiếng, "Các người Hà Bắc bốn đình Trụ dĩ nhiên chỉ có bản lĩnh như vậy? Thực sự là không biết cảm thấy thẹn! Ngay sau còn dám xuất chiến, tất trăm các người ở dưới ngựa! "

Cao Lãm, Văn Sứ, Trương Hợp cùng nhau về tới trong trận, đi tới lều lớn, ba người đều là mặt hồ thẹn sắc, mà Viên Thiệu càng là giận không kềm được, chỉ vào ba người mắng: "Các người thực sự là mắc cỡ chết người! Ngay cả vài cái vô danh tiểu tặc đều thắng không nổi! Người đến, đem cái này ba cái hạng người vô năng tất cả đều mang xuống, trọng trách năm mươi quân còn! "

Đến Viên Thiệu như vậy tức giận, ba sắc mặt người đều là kinh hãi, nhất tề quỳ xuống cầu xin tha thứ: "Bọn ta hổ thẹn, mời chủ công bớt giận! "

Lúc này Tự Thụ thở dài một hơi, đang muốn ra tiểu đội khuyên tấu, lại phát hiện Lưu Bị đã đứng dậy, cao giọng nói rằng: "Chủ công bớt giận! Hiện tại chính là lúc dùng người, nếu như hình phạt thêm với đại tướng, chẳng phải là lệnh tam quân tướng sĩ thất vọng đau khổ? "

"Huyền Đức nghĩ nên nói nữa, ý ta đã quyết, có nữa dám thay tam tướng cầu tình giả, nhất tịnh vấn tội. " Viên Thiệu bỗng nhiên rút bội kiếm ra, bỏ về phía bên một góc.

"Minh công nếu như cố ý như vậy, bị nguyện cùng mấy vị tướng quân cùng tội! Bằng không một ngày quân địch đột kích, đem không chiến lực, binh không chiến ý, tất bại không thể nghi ngờ! "

"Tốt, đã như vậy, tự trách mắng ta vô tình, người đến, đem Lưu Bị đồng lôi ra! "

Viên Thiệu rống to một tiếng, Quan Vũ cùng Trương Phi cùng đi đến rồi Lưu Bị phía sau, hướng Viên Thiệu hô: "Bọn ta nguyện cùng đại ca cùng chịu này Hình! "

Quan Trương hai người nói xong, trong màn còn lại Khúc Nghĩa, Thuần Vu Quỳnh chờ đem nhao nhao xuất trận vì tam tướng cầu tình, Viên Thiệu trong mắt tràn đầy lửa giận lấy mọi người, "Các người muốn muốn tạo phản hay sao? "

Lúc này Điền Phong đi tới, cười hướng về Viên Thiệu chấp tay nói: "Chúc mừng chủ công! "

Viên Thiệu không giải thích được lấy Điền Phong, tức giận nói rằng: "Nguyên Hạo có chuyện nói thẳng, nơi nào có cái gì tốt chúc mừng! "

"Hồi bẩm chủ công, chúng tướng như vậy đồng lòng, đại phá Trương Yên không xa vậy! "

Nghe xong Điền Phong lời nói, Viên Thiệu lúc này sắc mặt mới có chuyển biến tốt. Tự Thụ cũng cười ha ha nói: "Nguyên Hạo nói như vậy, lại có đạo lý, chủ công không bằng tạm thời tha mấy vị tướng quân, tha cho bọn họ lập công chuộc tội, cũng chương hiền chủ công chỉ nhân Từ. "

Điền Phong cùng Tự Thụ lời nói, để cho Viên Thiệu lúc này tức giận thoáng tiêu tan đi một tí, hần phất tay một cái, hướng mọi người nói: "Đều đứng lên đi! Nếu tất cả mọi người vì người ba người cầu tình, vậy liền trước gửi dưới bữa này quân côn, ngày khác các người cần phải ra sức giết địch, lập công chuộc tội! "

Văn Sứ, Trương Hợp cùng Cao Lãm ba người cùng nhau hướng Viên Thiệu dập đầu viết: "Đa tạ chủ công! "

Ba người đi ra bên ngoài trường, Lưu Quan Trương ba người cũng đứng dậy theo, lui sang một bên.

"Đáng trách cái này Lý Nha đám người thật không ngờ lợi hại, thực sự khiến ta ngoài ý muốn, nếu như Nhan Lương ở chỗ này, cùng Văn Sứ nhị tướng cùng nhau, tất nhiên có thể đem ba người hần trăm ở dưới ngựa. "

Viên Thiệu nói xong, con mắt vô tình hay cố ý vậy Lưu Bị, Lưu Bị nhưng thật giống như không tới, mặt không chút thay đổi, không nói một lời đứng tại chỗ.

Lúc này Điền Phong tiến lên tâu nói: "Chủ công, Văn Sứ tướng quân có thể cùng Lý Á đánh một trận, còn như Lý Nha cùng Chu Chấn, Văn Trường cùng Dục Đức tự nhiên có thể cùng đánh một trận. "

Điền Phong nói xong, Viên Thiệu lần nữa lạc hướng Lưu Bị, trên mặt lộ ra mỉm cười nói: "Không biết Huyền Đức ý như thế nào? "

Lưu Bị nghe được Viên Thiệu gọi mình, cái này mới đi tới, chấp tay đáp: "Minh công đã có cần dùng đến Văn Trường cùng Dục Đức chỗ, ta huynh đệ ba người tự nhiên nguyện ý vì minh công hiệu lực! "

"Tốt! ngày mai người ba người đi ra chiến, tất nhiên muốn cho tướng địch chém đầu! "

Lúc này, một bên Quan Vũ cười ha ha một tiếng nói: "Minh công đã có này quân lệnh, Vũ không dám không nghe theo, chỉ là ngô xem Lý Nha đám người, như gà đất chỗ sành tai! Sao làm phiền ba người? Ngô một người là được trăm chi! "

Quan Vũ vừa dứt lời, Viên Thiệu sắc mặt lại có chút không vui, Quan Vũ vừa nói như vậy, rõ ràng cho thấy làm dưới tay hần mấy đại thượng tướng như không, lúc này Lưu Bị lôi kéo Quan Vũ góc áo, nhẹ giọng trách mắng: "Văn Trường đừng vội nói ngoa, việc quân cơ đại sự, há có thể trò đùa! "

Lưu Bị trách cứ, Quan Vũ liền không nói thêm nữa.

Viên Thiệu lại như cũ ha ha cười nói: "Văn Trường quả nhiên anh hùng! Chỉ là ngày mai đánh một trận, thế tất yếu kỳ khai đắc thắng, nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra, các người vẫn là đi ra chiến, ngô mới yên tâm! "

Ngày thứ hai, Lý Khắc Dụng, Lý Tồn Úc cùng Chu Đức Uy lần nữa ra khỏi thành khiêu chiến, lần này, Lý Khắc Dụng điểm danh khiêu chiến Trương Phi, "Nghe nói người đại quân trong có một tấm phi, có vài phần bản lĩnh, có thể dám cùng ta Lý Nha đánh một trận! "

Trương Phi đã sớm không kềm chế được, nghe được Lý Khắc Dụng chỉ cần kêu tên của mình, nhất thời nhịn không được giục ngựa cố gắng Mâu liền xông ra ngoài, không phải một hồi trở lại đến rồi Lý Khắc Dụng trước mặt, "Yến Nhân Trương Phi ở chỗ này! Lý Nha bọn chuột nhất mau mau nhận lấy cái chết! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Phi kỹ năng Bào Hao phát động, Bào Hao -- lúc chiến đấu, Trương Phi bỗng nhiên có thể ngẫu nhiên rơi chậm lại đối thủ vũ lực 1- 2 điểm, đồng thời tăng tự thân vũ lực 1- 2 điểm, đồng thời tự thân trí lực - 2, tối đa có thể chồng ba lần, lần này Bào Hao tự thân vũ lực + 1, Lý Khắc Dụng vũ lực - 2. Kiểm tra đo lường đến Trương Phi tư duy thuộc tính vì vũ lực 101, chỉ huy 86, trí lực 72, chính trị 36. Trọng Bát Xà Mâu vũ lực + 1, tọa kỵ Ô Vân Đạp Tuyết vũ lực + 1, trước mặt Trương Phi vũ lực đề thăng tới 104, trí lực rơi chậm lại tới 70, Lý Khắc Dụng vũ lực rơi chậm lại tới 97. "

Trương Phi bỗng to một tiếng, chấn Lý Khắc Dụng trong trận tướng sĩ không khỏi trong tai ông ông tác hưởng, Lý Khắc Dụng tự nhiên không dám khinh thường Trương Phi, trong tay oai vũ kích đón lấy Trương Phi xà mâu, múa ra.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lý Khắc Dụng kỹ năng Phi Hồ phát động, vũ lực + 2, chỉ huy + 3, Hồ Uy Tiểu Thiên Kích vũ lực + 1, trước mặt Lý Khắc Dụng vũ lực tăng trở lại tới 100, chỉ huy đề thăng tới 85. Bởi Lý Khắc Dụng vũ lực đạt được 100, hệ thống đem bạo biểu sản sinh ba gã lịch sử nhân tài, mời tức chủ chú ý nghe. "

Cái gì, Trương Phi kỹ năng còn chưa kịp cảm khái vạn, Ngô Lập Nhân liền nghe được Lý Khắc Dụng bạo biểu tin tức, song lần này bạo biểu tin tức ngược lại thì điều này làm cho trong lòng hần một tảng đá dường như rơi xuống đất thông thường, dù sao, lần này bạo biểu hần đợi rất lâu rồi vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 251: Lý Khắc Dụng Vô bạo nổ 3 Tinh tướng, Ngô Lập Nhân lại triệu Bao Thanh Thiên

Lý Khắc Dụng cầm trong tay Hồ Uy Kích, đón lấy Trương Phi Trọng Bát Xà Mâu xa, Lý Khắc Dụng tự cho là mình lực lớn, nhưng là lúc này hắn cảm giác được Trương Phi càng là thể lực Vô Song, hai người trong nháy mắt cũng đã Mâu tới Kích hướng giao thủ mười mấy lần hợp.

Lúc này, Lý Khắc Dụng Hồ Uy Kích chặn Trương Phi xà mâu, thở hổn hển nói: "Người cái này hắc tư, nhưng lại có vài phần bản lĩnh, tới quả nhiên danh bất hư truyền, so cái gì đó chó má bốn đình Trụ lợi hại hơn!"

Trương Phi lạnh rên một tiếng, "Người cái này độc nhãn tặc, nếu biết gia gia lợi hại, còn không mau thúc thủ chịu trời còn đợi khi nào!"

Lý Khắc Dụng hét lớn một tiếng, "Hoàn nhãn tặc, lần ta quá mức, ăn ta một Kích!"

Trương Phi sao lại sợ hắn, Trương Phi xà mâu trên dưới trái phải, các phương hướng đều muốn Lý Khắc Dụng Hồ Uy Kích áp chế gắt gao, Lý Khắc Dụng lại kiên trì mười hiệp, không khỏi xuất mồ hôi trán.

Một bên Lý Tồn Úc đến Lý Khắc Dụng không địch lại, lập tức giục ngựa ra, rống to: "Phụ thân nghi hoảng sợ, hài nhi tới cũng!"

Nhưng mà Lý Tồn Úc xuất trận sau, Viên Thiệu phương này Văn Sứ tự nhiên cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém, một cái nghênh đón; mà Chu Đức Uy đến Lý Tồn Úc bị Văn Sứ cuốn lấy, hắn liền lập tức tiến lên nữa chuẩn bị đi trợ trận Lý Khắc Dụng.

Quan Vũ thúc ngựa múa đao, liền xông ra ngoài, hướng về phía Chu Đức Uy cười ha ha một tiếng nói: "Chu Chân tiểu nhi, có thể nhận biết Hà Đông Quan Vũ hay không?"

Hâm rượu trăm Hoa Hùng Quan Vũ, người nào người không biết, Chu Đức Uy vừa nghe là hắn, tự nhiên không phải dám khinh thị, dưới cái thanh danh vang dội vô hư sĩ, nhưng mà Chu Đức Uy chính mình lại cũng muốn gặp thưởng thức dưới Quan Vũ lợi hại.

Cứ như vậy, trên chiến trường lại là sáu người đánh nhau, chia làm đội ba lẫn nhau chém giết; Lý Tồn Úc cùng Văn Sứ chiến tương xứng. Nhưng là Trương Phi cũng đã vững vàng áp chế Lý Khắc Dụng, Quan Vũ cũng đem Chu Đức Uy đánh không còn sức đánh trả. Nếu không phải Lưu bị đã âm thầm dặn không thể gây tổn thương cho rồi lưỡng táng mạng người, sợ rằng lúc này Lý Khắc Dụng cùng Chu Đức Uy không chết cũng muốn trọng thương.

Lúc này đến phiên trên thành tường xem cuộc chiến Trương Yển nóng lòng, một bên Thoát Thoát đến loại tình huống này, cũng vội vàng hướng Trương Yển khuyên nhủ: "Chủ công, mau mau hạ lệnh đánh chuông, bằng không mấy vị tướng quân sợ là sẽ phải gặp nguy hiểm."

Trương Yển nghe nói sau, lập tức hạ lệnh đánh chuông, Lý Khắc Dụng, Lý Tồn Úc đám người lập tức hư hoảng nhất chiêu, thúc ngựa liền hướng về đi, Văn Sứ muốn đuổi theo, Quan Vũ liền vội vàng nói: "Văn tướng quân cẩn thận, cẩn thận có bấy!"

Trương Phi đến ba người chật vật chạy về, cười lên ha ha: "Các người bọn chuột nhắt, nếu như nhận biết Trương Phi gia gia lợi hại, mau mau Khai thành đầu hàng, bằng không, một ngày đại quân đánh vào thành trì, định làm cho người cả đám hóa thành ta Mâu dưới chi quỷ!"

Thái Nguyên tình hình chiến đấu, Ngô Lập Nhân chỉ có thể bằng vào gợi ý của hệ thống tin tức hiểu rõ một chút, nhưng là hắn nhưng cũng không là cảm thấy rất hứng thú bọn họ đến cùng đánh thành cái dạng gì, hiện tại chỉ là nhận nhận chân chân nghe hệ thống mạnh mẽ nổ tuôn ra nhân tài, cầu nguyện trong lòng có thể cho mình cũng tới điểm phúc lợi.

"Ngẫu nhiên xuất thể nhân vật một: Cung, Cung tứ duy thuộc tính vì vũ lực 100, chỉ huy, trí lực, chính trị, trồng vào thân phận không biết."

"Ngẫu nhiên xuất thể nhân vật hai: Mông Cổ thần tiên thủ Triết Biệt, Triết Biệt tứ duy thuộc tính vì vũ lực 94, chỉ huy 83, trí lực 78, chính trị 69. Trồng vào thân phận vì mới đi đầu Kha Tì Năng Tiên Tì dũng sĩ."

"Ngẫu nhiên xuất thể nhân vật ba: *, * tứ duy thuộc tính vì vũ lực 102, chỉ huy 58, trí lực, chính trị, trồng vào thân phận không biết."

Hệ thống, cái này Lý Khắc Dụng bạo nổ nhân vật cũng thật lợi hại a !! Chẳng những có hai sao, bây giờ còn đi ra cái ba sao, ta chỉ muốn hỏi cái này ba sao là cái gì quỷ? Tới ta muốn chuẩn bị triệu hoán điểm nhân vật áp an ủi rồi!

Ngô Lập Nhân từ Thọ Xuân chi chiến sau vẫn ở lại Hợp Phi, ở Phần Lê Hoa dưới sự chủ trì, Hợp Phi chậm chậm bắt đầu hưng thịnh, đồng thời ở Ngô Lập Nhân hạ lệnh giám miễn Hợp Phi hai năm thuế má chính sách, cũng hấp dẫn rất nhiều bách tính, từ Thọ Xuân dời đi ra bách tính ngoại trừ tuyển trạch Lư Giang Quận các huyện định cư một bộ phận bên ngoài, đại đa số đều lưu tại Hợp Phi.

Tiêu diệt Viên Thuật sau, hệ thống phần thưởng không chỉ có độ thân mật cùng cừu hận giá trị, còn có trước mặt đẳng cấp xuống các loại triệu hoán công năng đặc quyền một lần.

"Trước cho Bản tước làm chủ dùng triệu hoán đặc thù binh chủng đặc quyền triệu hoán một cái binh chủng."

"Tích! Sử dụng triệu hoán đặc quyền thành công, chúc mừng túc chủ thu được đặc thù binh chủng Bắc Phủ Bình hai trăm người, Bắc Phủ Bình trở vào thân phận vì Phàn Lê Hoa từ nan dân giữa mới chiều mộ tướng sĩ, huấn luyện thành làm một đội tinh nhuệ tiểu đội. "

Bắc Phủ Bình? Cái này phi thủy trận chiến tinh nhuệ, tuy là chỉ có hai trăm người, thế nhưng nhất định cũng sẽ rất hữu dụng, tạm thời để Phàn Lê Hoa giữ đi!

"Tiếp tục sử dụng bảo vật triệu hoán đặc quyền. "

"Tích! Sử dụng triệu hoán đặc quyền thành công, chúc mừng túc chủ thu được quý hiếm bảo vật Ngân Ti Thúy Lũ Sam, nên bảo vật có thể ngăn cản vũ khí thông thường công kích, cùng Kim Ti Nhuyễn Giáp xấp xỉ. Ngân Ti Thúy Lũ Sam để cho Bạch Ngọc Đường dâng lên, mời túc chủ kiên trì đợi. "

Bộ y phục này, hắc hắc, nghe chính là nữ hài tử cần mặc, như vậy tất nhiên là cho Điều Thuyền chuẩn bị rồi, hiện nay Điều Thuyền có Việt Nữ Kiếm, Bạch Thổ mã, trở lại nhất kiện phòng cụ Ngân Ti Thúy Lũ Sam, quả thực hoàn mỹ. Bất quá, lại muốn Bạch Ngọc Đường hiến vật quý rồi không? Bạch Ngọc Đường từ đi Hứa Đô tán bộ lời đồn sau đó, liền vẫn chung quanh tìm hiểu tin tức, bây giờ chẳng lẽ lại trọng thao cựu nghiệp, đi nơi nào đạo bảo rồi?

Rút trúng cái này Ngân Ti Thúy Lũ Sam sau, Ngô Lập Nhân trong lòng thập phần hưng phấn, "Sử dụng nữa một lần triệu hoán lịch sử nhân tài đặc quyền, triệu hoán một lần lịch sử nhân tài. "

"Tích! Sử dụng triệu hoán đặc quyền thành công, chúc mừng túc chủ thu được Bắc Tống danh thần Bao Chửng, Bao Chửng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 55, chỉ huy 68, trí lực 88, chính trị 85. Kiểm tra đo lường đến Bao Chửng sở hữu thuộc tính đặc biệt: Thanh Thiên -- xử án lúc, trí lực + 5. "

Ngạch, lại là Bao đại nhân! Thật giống như trước đây bị chọn xuất hiện qua a !, lần này thẳng thắn trực tiếp bị hệ thống cho lựa ra rồi, cũng coi như chấp nhất! Thuộc tính thấp liền thấp điểm a !.

"Bao Chửng trở vào thân phận vì Hợp Phì người địa phương, sinh ra ở bản hàn nhà, chứng kiến bách tính khó khăn, muốn vì bách tính mưu phúc lợi, vì túc chủ Nhân Đức tên hấp dẫn, vì vậy biết không lâu sau xin vào túc chủ cầu Sĩ. "

Bao đại nhân vốn chính là Hợp Phì người, tới vẫn là chiếm cứ địa lý ưu thế, không biết có thể hay không mang ra ngoài cái Triền Chiếu cùng Công Tôn Sách, như vậy liền kiểm được.

Hiện tại, Bản túc chủ yếu sử dụng lịch sử danh tướng triệu hoán thế rồi! Bao đại nhân đã mất đen một lần, lần này sẽ không hại nữa đi?

Đúng lúc này, bỗng nhiên môn ngoài truyền tới rồi tiếng đập cửa, tiếp lấy một thanh âm truyền vào: "Phu quân, thiếp có thể đi vào sao? "

Ngô Lập Nhân nghe được Điều Thuyền tới, hẳn đương nhiên sẽ không làm cho Điều Thuyền chờ đợi, liền trước đình chỉ triệu hoán, mở cửa phòng, lấy Điều Thuyền về mặt hưng phấn mà lấy Ngô Lập Nhân. Ngô Lập Nhân không giải thích được hỏi: "Là chuyện gì làm cho Điều Thuyền phu nhân như vậy hài lòng? "

"Trong khoảng thời gian này, thiếp một mực theo Ngọc Phượng sư phụ luyện tập kiếm pháp, cảm giác gần đây tiến bộ rất lớn, phu quân sao không bồi thiếp luận bàn một cái? "

Thì ra là vậy, Ngô Lập Nhân đối với Điều Thuyền được loại yêu cầu này tự nhiên sẽ không cự tuyệt, hẳn ước gì nhiều cùng Điều Thuyền thật nhiều như vậy giao lưu. Chỉ là hẳn không biết Điều Thuyền trải qua những ngày qua luyện tập, vũ lực có hay không có đề cao, hay là trước kiểm tra đo lường dưới, trong lòng mới nắm chắc.

Hệ thống bỏ vào Ngô Lập Nhân mệnh lệnh sau, liền bắt đầu kiểm tra đo lường đến Điều Thuyền đáp số theo.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điều Thuyền trước mặt tứ duy thuộc tính vì vũ lực 50+ 12, chỉ huy 20+ 1, trí lực 78+ 1, chính trị 35+ 2. "

Nghe được Điều Thuyền thuộc tính, Ngô Lập Nhân không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh, "Vì sao Điều Thuyền vũ lực của tăng nhiều như vậy? Nàng luyện được kiếm pháp gì? "

"Hỏi túc chủ, Điều Thuyền luyện tập là Việt Nữ Kiếm Pháp. "

Dĩ nhiên là Việt Nữ Kiếm Pháp, bất quá mặc dù là Việt Nữ Kiếm Pháp, cái này mới hơn một tháng thời gian, dĩ nhiên có thể tăng nhiều như vậy vũ lực? Hệ thống, có phải hay không nghĩ sai rồi?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: mỹ Điều Thuyền thanh tú Việt Nữ Kiếm, danh tướng thể triệu Thiên Bảo tướng

"Hồi túc chủ, cái này 12 điểm võ lực cũng không hoàn toàn là tu luyện Việt Nữ Kiếm Pháp gia tăng, là từ mấy năm trước túc chủ lần đầu tiên kiểm tra đo lường đến bây giờ gia tăng, bao quát túc chủ cùng những người khác ảnh hưởng gia tăng, Việt Nữ Kiếm Pháp hiện nay tăng Điều Thuyền 6 điểm võ lực, toàn bộ luyện tập xong thành, đem tăng 24 điểm."

Điều Thuyền lấy Ngô Lập Nhân ở sững sờ, lắc lắc Ngô Lập Nhân cánh tay, tà cái đầu hỏi: "Phu quân, làm sao vậy? Có phải hay không cảm thấy thấp không nên đi học tập kiếm pháp a?"

Nói nói, Điều Thuyền trong ánh mắt nhất thời có chút ủy khuất, Ngô Lập Nhân cười ha ha, nắm lên Điều Thuyền tay nhỏ bé, nhẹ giọng nói: "Điều Thuyền không nên suy nghĩ nhiều, đi, làm cho vị phu người bây giờ đến cùng luyện được thể nào. Chẳng qua nếu là thua, nhưng không cho khóc nhé ah!"

Điều Thuyền sân cười một tiếng nói: "Phu quân không cho phép khi dễ thấp, thấp biết tất nhiên thắng chẳng qua phu quân, chỉ là, chỉ là còn muốn cùng phu quân cùng nhau, coi như là chơi đùa."

Ngô Lập Nhân cầm một chi kiếm gỗ, lại làm cho Điều Thuyền dùng Việt Nữ Kiếm, tuy là Điều Thuyền lo lắng thương tổn tới Ngô Lập Nhân, nhưng cũng không chống nổi Ngô Lập Nhân tràn đầy tự tin thái độ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điều Thuyền dùng Việt Nữ Kiếm sử xuất Việt Nữ Kiếm Pháp, vũ lực + 2, trước mặt Điều Thuyền vũ lực đề thăng tới 64."

Ngô Lập Nhân chỉ dùng năm phần mười lực lượng, cho dù hấn sử dụng kiếm gỗ dùng Hồ Nha Thương pháp, cũng không phải Điều Thuyền sở có thể chống đỡ, Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền đi hai mươi hiệp, Điều Thuyền đã mệt mỏi có một chút thở hổn hển, lấy Điều Thuyền đầy mặt ửng hồng, cái trán thấm ra tích giọt mồ hôi, Ngô Lập Nhân nhìn không được tiến lên, dùng vạt áo băng Điều Thuyền lau lau rồi một phen.

"Nhân ngôn tây tử nhũ mây, cũng đẹp không sao tả xiết, Điều Thuyền lúc này mặc dù cũng mồ hôi đầm đìa, tóc mai mắt trật tự, nhưng cũng xinh đẹp khiến người tâm động vạn phần."

Ngô Lập Nhân cử động như vậy cùng ngôn ngữ làm cho Điều Thuyền trong lòng bỗng nhiên nóng lên, nhưng là lại có chút thẹn thùng, liền dời đi chỗ khác rồi trọng tâm câu chuyện, "Phu quân Hồ Nha Thương pháp thực sự là lợi hại! Thiếp cam bái hạ phong!"

Một hồi gió đêm thổi tới, Điều Thuyền không khỏi run một cái, dù sao đã sắp phải đến mùa đông rồi. Ngô Lập Nhân lại đem Điều Thuyền kéo đi qua, có chút thương tiếc nói rằng: "Điều Thuyền, khí trời lạnh, mới ra qua hán, vẫn là về sớm một chút, đừng để bị lạnh!"

Hai người cùng nhau dắt tay trở lại trong phòng, Ngô Lập Nhân đi trước sau khi tắm xong, lúc này tâm tình thật tốt hán, bắt đầu đem hệ thống triệu hoán đi ra, sử dụng tiêu diệt Viên Thuật thưởng cho giữa có giá trị nhất lịch sử danh tướng triệu hoán thể.

"Tích! Túc làm chủ dùng lịch sử danh tướng triệu hoán thể thành công, mời túc chủ chờ, hệ thống rút ra danh tướng giữa!"

"Tích! Chúc mừng túc chủ thu được Tùy Đường anh hùng truyện đệ nhị hảo hán Vũ Văn Thành Đô, Vũ Văn Thành Đô tứ duy thuộc tính vì vũ lực 103, chỉ huy 76, trí lực 81, chính trị 57."

Hoành dừng vô địch Thiên Bảo đại tướng quân! Ta đây là muốn phát a!

Vừa mới mặt đen triệu hoán một cái bao hắc tử, bây giờ cùng Điều Thuyền đùa bốn một hồi tình ý kéo dài kiếm, liền thời cơ đến vận không trở thành? Điều Thuyền thật là phúc tinh của ta a!

"Vận khí chuyện này, là bình thường sẽ trở nên, hết cùng lại thông chính là ý này, cùng người khác cũng không quan hệ." hệ thống không tình cảm chút nào mà đả kích Ngô Lập Nhân một câu.

Ngô Lập Nhân sao lại đem hệ thống để ở trong lòng, "Hắc hắc, mặc kệ người nói như thế nào, Bản túc chủ chính là như vậy cho rằng rồi, tâm tình thật tốt a!"

"Vũ Văn Thành Đô trông vào thân phận vì Ký Châu Trung Sơn người trong nước, họ Vũ Văn, tên Cẩm, tự Thành Đô, học thành võ nghệ sau, muốn tìm mình chủ, túc chủ có thể phái người đi trước mời chào."

"Ký Châu? Xa như vậy làm sao mời chào a! Triệu hoán nhân tài chẳng lẽ không phải chủ động tới đầu sao? Hệ thống, cái này hãm hại có chút lớn a!" Ngô Lập Nhân tâm tình nhất thời dường như bị đâm thủng bọt xà bóng trở nên vô tình.

"Mời túc chủ mau sớm phái người mời chào, bằng không khả năng Vũ Văn Thành Đô có thể sẽ chuyển đầu người khác."

Không thể nào! Không phải nói vũ lực hình võ tướng so so với dễ dàng mời chào sao? Trả thể nào biết khó khăn như vậy?

"Cái này đã hết sức dễ dàng rồi, chỉ là phái người mời chào! Nếu để cho hán cùng với túc chủ luận bàn võ nghệ, thắng được là được mời chào, túc chủ cảm thấy có được hay không tiếp thu?"

Nghe được hệ thống vừa nói như vậy, Ngô Lập Nhân mới cảm thấy quả thật có chút đạo lý, tuy là khoảng cách xa, thế nhưng điều kiện so so với dễ dàng đạt thành, không giống trước đây mời chào Quách Khản lúc, muốn trong vòng ba tháng hoàn thành tiếp quản Từ Châu nhiệm vụ, cuối cùng chính mình không thể không sử dụng thủ đoạn nhỏ mới hoàn thành.

"Tích! Vũ Văn Thành Đô đã trông vào hoàn tất, bởi Vũ Văn Thành Đô vũ lực vượt qua 100, đem tạo thành hệ thống bạo biểu, mời túc chủ chú ý nghe. "

Có được tất có mất! Được Vũ Văn Thành Đô, tùy tiện cho đối thủ một điểm nhỏ con tôm là được rồi, Ngô Lập Nhân không có chút nào lưu ý.

"Tích! Bạo biểu sản sinh ngẫu nhiên nhân vật lịch sử một: Đường triều dân gian truyền thuyết nhân vật Chung Quý, Chung Quý tứ duy thuộc tính vì vũ lực 92, chỉ huy 85, trí lực 90, chính trị 76. Chung Quý trông vào thân phận vì Hán Trung Trương Lô từ giáo chúng trong cất nhắc cốt cán. "

Tình huống gì, bất quý thiên sư cũng đi ra? Hệ thống, cái này có điểm kéo xa a !?

"Hồi túc chủ, Chung Quý là nhân vật lịch sử, văn võ toàn Tu, bởi vì diện mạo xấu xí vì hoàng đế không thích, sau phần mà tự sát, mới có lúc sau bất quý thiên sư cố sự. Mà ngẫu nhiên xuất thế Chung Quý tự nhiên là hấn tự sát phía trước nhân loại bình thường. "

Thuộc tính này, thật đúng là văn võ toàn tài a! Ngô Lập Nhân không khỏi khen ngợi một phen. Như năng lực này là một hoàng đế đương triều không thích, trách không được biết tự sát. Muốn là sinh hoạt ở 21 thế kỷ, tùy tiện trọn dung, bằng hấn năng lực này, cũng là một đời thiên kiều a!

"Tích! Bạo biểu sản sinh ngẫu nhiên nhân vật lịch sử hai: Tống Mạt nguyên sơ đạo sĩ Vương Trùng Dương, Vương Trùng Dương tứ duy thuộc tính vì vũ lực 83, chỉ huy 75, trí lực 86, chính trị 78. Vương Trùng Dương trông vào thân phận vì Chung Nam sơn tu hành đạo sĩ, họ Vương tên Gia, tự Trùng Dương. "

Ha ha, mới vừa tới cái bất quý thiên sư, lần này lại tới người đạo sĩ, Vương Trùng Dương, nhất định là tại Chung Nam sơn sáng lập Toàn Chân giáo, cũng không biết nơi đó có hay không có mộ phái Lâm Triều Anh. Được rồi, nhất định còn mang theo cái gì Toàn chân thất tử, lão ngoan đồng các loại a !!

"Túc chủ xin chú ý, Vương Trùng Dương là lịch sử chân thực nhân vật, cũng không phải là kim dung trong tiểu thuyết nhân vật, chỉ có có hay không mang theo nhân vật xuất thế, cũng xin túc chủ tự hành thăm dò. "

Ngô Lập Nhân thở dài, "Chung Nam sơn, ta hiện tại thăm dò cái gì, vẫn là nhanh lên bạo nổ người thứ ba người a !! Thiên sư, đạo sĩ, kế tiếp nhất định là hòa thượng rồi! "

"Tích! Bạo biểu sản sinh ngẫu nhiên nhân vật lịch sử ba: Thái bình Thiên Quốc thủ lĩnh Thạch Đạt Khai, Thạch Đạt Khai tứ duy thuộc tính vì vũ lực 93, chỉ huy 87, trí lực 81, chính trị 62. Thạch Đạt Khai trông vào thân phận vì Mã Đằng tâm chiêu mộ tướng lĩnh, họ Thạch tên Dục, tự Đạt Khai. "

Ha ha, Dục Vương Thạch Đạt Khai a, lần này bạo biểu thật sự là làm cho lòng người vui a! Điều Thuyền quả nhiên là vô địch may mắn ngôi sao, chẳng những để cho ta triệu hoán đến rồi Vũ Văn Thành Đô, còn để cho địch nhân tuôn ra không phải sẽ phá hư cân bằng và tập túc chủ tâm tình lịch sử nhân tài.

Cho Mã Đằng một cái Thạch Đạt Khai, cũng không có ảnh hưởng gì, Lương châu thế lực bây giờ cũng là rắc rối phức tạp.

Mã Đằng bây giờ chiếm cứ Lương châu bắc địa Quận cùng nào định Quận, ở Lý Giác Quách Tỷ bại vong sau, lại nhân cơ hội chiếm bên phải Phù Phong, trong lúc nhất thời danh tiếng không hai. Mà Hàn Toại thì chiếm Hán Dương, Võ Uy cùng Lũng Tây ba Quận, Trương Tú thì từ Hoàng Nông xuất binh sau chiếm Kinh triệu doãn, đem nguyên Tây đô Trường An nắm ở trong tay mình.

Ba người trong, lấy Mã Đằng thế lực cường đại nhất, tuy là Hàn Toại cùng Mã Đằng kết làm huynh đệ, nhưng là Hàn Toại lúc này cũng không phải là vô cùng nguyện ý cùng Mã Đằng hợp tác, cùng nhau hướng đông đánh Trương Tú.

Mã Đằng chuyên tâm vẫn là muốn tấn công chiếm Trường An, tuy là lúc này Lý Giác Quách Tỷ đã bỏ mình, nhưng là ở trong lòng hấn, Trường An vẫn là nhất triều chi đô.

"Hàn Toại thất phu! Chớ không phải là cho rằng không có hấn, ta liền bắt không được Trường An sao? "

Mã Đằng giận dữ lấy lấy Hàn Toại hồi âm, mà lúc này thủ hạ chính là Diêu Sùng đứng dậy khuyên nhủ: "Chủ công bớt giận! Trường An kinh nghiệm chiến loạn, bây giờ cũng là rách nát không so, chiếm chi vô ích, hà tất lao sư động chúng, không bằng nghỉ ngơi lấy lại sức, đợi cơ hội tốt. "

Mã Đằng tuy là rất nhiều chuyện đều nghe từ Diêu Sùng kiến nghị, có thể là chuyện này, lại phảng phất là trong lòng hấn một cái bế tắc, hấn không chịu nhường đường.

"Nguyên Chi cho rằng, lúc nào sau mới sẽ có cơ hội tốt? "

"Tào Tháo bây giờ mang thiên tử lấy lệnh chư hầu, há có thể cho phép Trương Tú vẫn chiếm ba Phụ nơi, các loại Tào Tháo ồ ạt thảo phạt Trương Tú lúc, dù cho cơ hội tốt. " Diêu Sùng mười phần tự tin nói.

Chương 253: Diêu Sùng nói thoả mái 4 không thể, Cổ Hủ khuyên can 3 đầu hàng

Mã Đằng vẫn có chút không tin, tiếp tục hỏi: "Nguyên Chi lời ấy có thật không? Chẳng qua là ta nghe nói Tào Tháo bây giờ đang cùng Ngô Minh tranh đấu người chết ta sống, hẳn chứ sự biết quát binh thảo phạt Trương Tú sao? Nếu là thật đánh Trương Tú, Ngô Minh tập kích sau đó phương, bên ngoài làm sao có thể có hành động? "

"Chủ công chi lo quả thật không tệ, chỉ là chủ công có chỗ không biết, Ngô Minh mới phá Thọ Xuân, cũng là hao binh tổn tướng, tổn thương nguyên khí nặng nề, vì vậy buông tha Thọ Xuân lui giữ Hợp Phì. Bây giờ cũng không Ngô Minh không muốn công Tào, chỉ là Ngô Minh muốn tập kích Tào Tháo nơi, đã có bốn không thể. "

"Ah? Đó là cái nào bốn không thể? "

"Ngô Minh từ trước đến nay lấy trung với Hán thất vì danh, bây giờ Tào Tháo mang thiên tử, hẳn nếu công Tào, tất nhiên sẽ trên lưng phản bội tên, Danh bất thuận cũng, có mà lúc này cũng không chủ động công Tào lúc, này thứ nhất cũng; Ngô Minh trải qua Thọ Xuân đánh một trận, tổn thương nguyên khí nặng nề, lúc này đang ứng với nghỉ ngơi lấy lại sức, không thích hợp động binh, này thứ hai cũng; Ngô Minh luôn luôn tự xưng là yêu dân như con, luân phiên chinh chiến, nhất định bách tính sẽ có oán hận, lúc này nếu lại chinh phạt Tào Tháo, nhất định sẽ mất đi dân tâm, cái được không bù đắp đủ cái mất, này thứ ba cũng; Tào Tháo thủ hạ vẫn vô rất nhiều, cho dù chia phạt Trương Tú, phía sau cũng sẽ không không người phòng thủ, này thứ tư cũng, có này bốn không thể, vì vậy thuộc hạ cho rằng, Ngô Minh nhất định không dám khinh xuất lấy tập kích Tào Tháo. "

Mã Đằng gật đầu, "Đã như vậy, vậy liền theo như Nguyên Chi nói như vậy, sẽ chờ Tào Tháo chinh phạt Trương Tú lúc, ta lại tùy thời mà phát động. "

Đúng lúc này, bỗng nhiên có người ở bên ngoài bẩm báo: "Chủ công, Hứa Đô có sứ tới. "

Mã Đằng rồi Diêu Sùng, hai người không khỏi đồng thời hiểu ý cười.

Tào Tháo phái sứ giả tới, tự nhiên không phải là vì ôn chuyện. Tào Tháo ở trong thơ hẹn Mã Đằng đi ra binh đánh Trương Tú, Diêu Sùng phải đợi cơ hội tốt chính là cái này lúc sau.

Nhưng mà hẳn lại chưa từng ngờ tới, Tào Tháo đại quân lại sớm một tháng trước cũng đã bắt đầu điều động, lúc này đã Khai đẩy đến Hoảng Nông Quận, cùng Trương Tú giằng co, Tào Tháo cũng không phải thật cần Mã Đằng hỗ trợ, hẳn liên lạc Mã Đằng, tự nhiên chỉ là vì phòng ngừa bên ngoài cứu viện Trương Tú.

Tào Tháo đại quân áp cảnh, tự nhiên gấp nhất chính là Trương Tú rồi.

Trương Tú lúc này vội vàng phái người mời tới thủ hạ chúng tướng, cùng nhau thương nghị đối sách.

"Chủ công, nước đến thành chặn, Tào tặc nếu dám đến, bọn ta tất nhiên sẽ không để cho hắn sống khá giả. "

Tất cả mọi người biết tình huống trước mắt, Tào Tháo suất bảy chục ngàn đại quân, được xưng mười vạn, mà ở Hoảng Nông, Trương Tú trên tay cũng là chỉ có binh mã chừng ba vạn, không chỉ có như vậy, Tào Tháo thủ hạ dũng tướng như vậy, Trương Tú lúc này trong lòng không có một chút chiến ý.

"Thúc phụ, Tào tặc thế lớn, ta sợ rằng không cách nào lực địch a! Đến lúc đó sau ngọc thạch câu phần, chẳng phải hối hận thì đã muộn? "

Đầu tiên chủ trương xuất chiến tự nhiên chính là trông vào thành Trương Tế tộc đệ Trương Ngọc, cũng chính là Trương Tú từ thúc phụ, Trương Tú tự nhiên trong lòng không dám nhận chịu đề nghị như vậy.

"Chủ công, Tào tặc tuy là thế lớn, nhưng là hẳn đã có Ngô Minh như vậy buồn phiền ở nhà, nếu là ta quân có thể thủ vững mấy tháng, Tào tặc tất nhiên không đánh mà lui. " Trương Ngọc vẫn là dựa vào lý lẽ biện luận nói.

"Nhưng là Tào Tháo thủ hạ có Lữ Bố, Điền Vi, Hứa Chử các loại dũng tướng, quân ta trong người nào có thể địch chi? Thúc phụ cắt không thể hành động theo cảm tình, bằng không bọn ta một nhà già trẻ tất cả đều không thể bảo toàn vậy! "

Trương Ngọc còn muốn nói nữa cái gì, Trương Tú phất tay một cái, dừng lại hẳn, tiếp lấy xoay người hướng vẫn không nói một lời Cổ Hủ, mặt ủ mày chau mà hỏi thăm: "Bây giờ chuyện gấp vậy, Văn Hòa vì sao không nói được lời nào cứu chi? "

Cổ Hủ khẽ mỉm cười nói: "Chủ công trong lòng nếu đã có tính toán, hà tất hỏi lại Hủ? "

Trương Tú sững sờ một chút, không hiểu hỏi: "Văn Hòa nơi nào rồi ấy? Tú lúc này hoang mang lo sợ, nơi nào còn có ý định gì a? Cầu Văn Hòa mau mau dạy ta! "

Nói xong, Trương Tú đứng dậy, hướng Cổ Hủ chấp tay xá một cái, Cổ Hủ nhất thời có chút thụ sủng nhược kinh, liền vội vàng đứng lên đáp: "Chủ công đừng có như vậy, chiết sát thuộc hạ! Tào quân thế lớn, thiên hạ không người không biết, chỉ có hai con đường, một là chiến, hai là hàng, chủ công nếu không muốn cùng với chiến, đó không phải là muốn giảm Tào Tháo, như vậy quả thực cũng không mất trọn đời áo cơm không lo! "

Cổ Hủ vẫn đạm phong khinh mà mới vừa nói xong, một bên Trương Ngọc vỗ án, phần giận dữ hết: "Cổ Văn Hòa! Người làm người mưu giả, lại khuyên chủ đầu hàng, là đạo lý gì? Chẳng lẽ không biết cảm thấy thẹn hai chữ vì vật gì sao? "

Cổ Hủ lắc đầu, hướng Trương Ngọc thi lễ một cái nói: "Trương tướng quân bớt giận! Nào đó nói đều là chủ công ý, không phải nào đó chủ ý. Nếu như Trương tướng quân có thể khuyên chủ công cùng Tào Tháo đánh một trận, Hủ tự có phòng thủ kế sách. "

Trương Tú sắc mặt không vui, "Thức phụ chó cần nhiều lời, ngô ý đã quyết, ba Phụ nơi dân sinh khó khăn, nơi nào còn có thể lại chịu Chiến Hòa tàn phá. Tào Tháo hiện tại vì Hán thất thừa tướng, ngô vốn là hán thần, xuống chính là Đại Hán thiên tử, có gì không thể? "

Trương Ngọc lạnh rên một tiếng, phát tay áo rời đi.

"Văn Hòa xin đừng trách, ta đây cái thức phụ là có chút hành động theo cảm tình, đừng có để ý tới là tốt rồi. Chi là kẻ sách hiện nay, theo như Văn Hòa ý, trực tiếp giảm là được đảm bảo ta một nhà già trẻ sao? Tào Tháo có thể hay không qua sông đoạn cầu? "

Trương Tú trong lòng vẫn là có chút không yên lòng, hán bây giờ trong lòng quả thực không phải tự tin.

"Chủ công, tuy nói đều là đầu hàng, hàng cũng có bất đồng hàng pháp. "

Trương Tú "Ah " một cái tiếng, liền vội vàng hỏi: "Mời Văn Hòa chỉ giáo, Tú nguyện nghe bên ngoài 'Hàng' ! "

"Người đầu hàng, có không đánh mà hàng, chiến sau đó hàng cùng đánh lâu mà hàng chi tranh. Không đánh mà hàng, Tào Tháo nhất định không lấy chủ công đề ý, nhìn kỹ chủ công vì hạng người vô năng, ngày khác hàng sau, Tào Tháo nhất định sẽ đối với chủ công ngang ngược nhục nhã, tùy ý Khi Lãng; đánh lâu mà hàng, lúc đó song phương có tử thương, thành trì tổn hại, cho dù chủ công đến lúc đó lại rơi nữa, Tào Tháo nhất định phần nộ dị thường, không được phép chủ công, thậm chí có khả năng giết chết cho thống khoái; cổ mà chỉ có ở giữa chi chiến sau đó hàng là vì tốt nhất chi hàng. Chiến chi không thể phá, có thể lệnh Tào Tháo không phải dám khinh thị chủ công, sau đó lại rơi nữa, Tào Tháo nhất định lấy vì chủ công thức thời chi tuần kiệt, lúc đó Tào Tháo nhất định đợi chủ công vì thượng tân, này cái gọi là chiến sau đó hàng trên trên chi hàng cũng! "

Cổ Hủ nói mấy câu, làm cho Trương Tú nhất thời phục sát đất, hán lần nữa hướng Cổ Hủ bái tạ nói: "Không phải tiên sinh Kim Ngọc Lương Ngôn, Tú hầu như sai lầm vậy! "

Ngày thứ hai, Trương Tú tự mình lĩnh đại quân ra khỏi thành, cùng Tào Tháo chính diện còn đối với, Trương Tú la lớn: "Tào thừa tướng vì cần gì phải hưng sư động chúng như vậy, xâm ta quận huyện? "

Tào Tháo cười ha ha một tiếng nói: "Trương Tú thất phu, người thức phụ nguyên do Đồng tặc nanh vuốt, cùng Lý Giác Quách Tỷ làm bạn, bây giờ Đồng tặc huỷ diệt, Lý Quách hai tặc chém đầu, người dĩ nhiên không biết hối cải, chiếm giữ Hán thất nơi, không biết đền đáp triều đình, thực sự tội không thể tha. Bây giờ ta lĩnh thiên tử chi mệnh chinh phạt, các ngươi còn không mau thức thủ chịu trời, còn đợi khi nào! "

Trương Tú ha ha cười nói: "Người nếu là có bản lĩnh, thì phóng ngựa tới! "

Tào Tháo trong tay mã tiên hướng về phía Trương Tú chỉ một cái, rống to: "Người nào cùng ta xuất trận, bắt này tặc! "

Lúc này, một bên Hạ Hầu Đôn lên tiếng trả lời ra, xông về Trương Tú.

Trương Tú mặc dù biết chính mình binh tướng không bằng Tào Tháo, thế nhưng hán đối với trường thương trong tay mình lại vẫn có tương đối tự tin, đến đêm, hán cười ha ha một tiếng nói: "Tối tướng hãy xưng tên ra! Ngô thương hạ không giết hạng người vô danh! "

"Hạ Hầu Đôn chính là! Chuyên lấy người thù cấp! "

Nói xong, Hạ Hầu Đôn trường thương liền hướng Trương Tú đâm tới.

Trương Tú trường thương về phía trước đón lấy, hai cây thương cứ như vậy đan vào một chỗ, bắt đầu chiến đấu. Trương Tú tuy là khí lực không coi là kinh người, thế nhưng thương pháp lại xác thực lợi hại, Hạ Hầu Đôn trong lòng mặc dù không nguyện chịu thua, nhưng là lại còn là bội phục Trương Tú thương pháp. Hai người thương tới thương hướng, chiến hai mươi hiệp, bắt phân thắng bại. Tào Tháo ở phía xa gắt đầu, hướng về chúng tướng nói rằng: "Không ngờ tới, cái này Trương Tề không có bản lĩnh gì, hán đưa cháu này nhưng lại một viên mãnh tướng. Chúng tướng, người nào cùng ta xuất trận, trợ Hạ Hầu tướng quân giúp một tay, bắt giữ Trương Tú. "

Vừa dứt lời, một người cỡi ngựa bay ra, cao giọng hô: "Trương Liêu nguyện đi! "

Chương 254: Trương Tú hiển thành hàng A Man, Tào Tháo ham sắc hiệp Trâu thị

Trương Liêu giục ngựa xông về Trương Tú, mà Trương Tú trong trận Trương Ngọc sớm đã đến, đồng thời thúc ngựa ra, nghênh hướng Trương Liêu.

Bốn người bốn kỵ, liền lại bắt đầu từng đôi chém giết với nhau. Bốn cây trường thương, ở trong chiến trường không ngừng biến ảo, chỉ chớp lát sau lại giao thủ hai mươi hiệp.

Trương Ngọc tự nhiên không phải Trương Liêu đối thủ, chỗ hấn chỗ nguy cấp, nếu không phải là bởi vì hấn hiện tại chiến ý hùng hực, khả năng đã sớm thua ở Trương Liêu trên tay.

Đúng lúc này, Trương Liêu hét lớn một tiếng, trường thương trong tay bỗng nhiên biến đổi, Trương Ngọc phòng bị không kịp, lập tức bị Trương Liêu đánh bay vũ khí, Trương Liêu đang muốn lấy Trương Ngọc tính mệnh, chỉ thấy Trương Tú dưới tình thế cấp bách bách một cái dây ra Hạ Hầu Đôn trường thương, binh khí trong tay ra sức hướng Trương Liêu ném đi. Trương Liêu chỉ đành chịu buông tha Trương Ngọc, mau tránh ra Trương Tú trường thương.

Trương Tú cùng Trương Ngọc nhân cơ hội muốn trong thành triệt hồi, dù vậy, Trương Tú trong miệng nhưng cũng không phải tỏ ra yếu kém, la lớn: "Ngày hôm nay chiến mệt mỏi, tạm thời trở về mỗi người nghỉ ngơi, ngày mai tái chiến. "

Tào Tháo cười ha ha, gạt đầu, hạ lệnh đánh chuông thu binh, lại tính toán.

Trương Tú trở lại trong thành, lập tức phái người lại đi mời Cổ Hủ qua Phủ nghị sự.

Cổ Hủ qua đây sau, Trương Tú cũng không nói nhiều lời nói nhảm, đi thẳng vào vấn đề lại hỏi: "Bây giờ có thể hay không hàng được Tào Tháo? "

Cổ Hủ lắc đầu, "Chủ công, còn cần khẩn thủ ba ngày. Trận chiến ngày hôm nay, làm cho Tào Tháo không thể khinh thị chủ công võ nghệ; rõ ràng ngày sau đóng cửa tử thủ, Tào Tháo tất nhiên công thành, ba ngày công không được, Tào Tháo tự nhiên không dám khinh thường Hoàng Nông quân sĩ, như vậy mới có thể hàng chi. "

Ngày thứ hai, Tào Tháo lại phái người ra khỏi thành khiêu chiến, Trương Tú nhưng vẫn đóng cửa không ra, treo cao miễn chiến bài. Quả nhiên không ra Cổ Hủ sở liệu, Tào Tháo bắt đầu hạ lệnh đại quân công thành, nhưng mà sớm có phòng bị Trương Tú, đương nhiên sẽ không làm cho Tào Tháo như nguyện.

Như vậy qua ba ngày, Tào Tháo tự nhiên không thể đánh hạ, lại hao tổn mấy ngàn tướng sĩ, trong lòng tức giận không thôi, đang ở trong đại trướng, cùng người khác sẽ cùng mưu sĩ thương nghị đối sách lúc, bỗng nhiên có người ở bên ngoài trướng cao giọng đưa tin: "Khởi bẩm thừa tướng, Trương Tú từ trong thành phóng tới một phong thư, mời thừa tướng xem qua! "

Tào Tháo nhẹ khẽ ồ lên một tiếng, nói liền tu: "Mau mau trình lên! "

Xong sau, Tào Tháo ha ha cười nói: "Thực sự là trời cũng giúp ta! Chư công biết thư này đến cùng vì chuyện gì? "

Quách Gia đứng dậy đáp: "Thừa tướng cao hứng như thế, chớ không phải là trong thành có người muốn hiến thành trì cùng thừa tướng tử? "

"Phụng Hiếu nói cực phải, chỉ là chư vị nhất định đoán không được chính là, cái này hiến thành người không là người khác, chính là Trương Tú. "

Mọi người nghe thế, bắt đầu nghị luận âm ỉ, vô cùng không hiểu Trương Tú sở tác sở vi, mấy ngày hôm trước vẫn còn ở liều mạng chống lại, cái này bỗng nhiên hiến hàng thư, đến cùng là duyên cớ nào.

"Thừa tướng, nói vậy cái này nhất định là Trương Tú trá hàng kẻ sách, thừa tướng không thể dễ tin a. "

Nói chuyện là Vu Cấm, loại tình huống này người bình thường đều sẽ không cho là Trương Tú sẽ thực sự đầu hàng.

"Cho dù là trá hàng thì thế nào, bây giờ đại quân ta mấy lần với Trương Tú, chỉ cần đại quân có thể thuận lợi vào thành, Trương Tú tiểu nhi lại có thể thế nào. "

Quách Gia hiện tại cũng là muốn không thông Trương Tú đến cùng bán cái gì cái nút, chẳng qua chính như Tào Tháo nói, hôm nay tình thế, cho dù Trương Tú trá hàng, vào thành trì sau đó, Trương Tú về điểm này binh lực chỉ cần để cho mình đại quân không chế được, Trương Tú lại có thể thế nào.

Ngày thứ hai, Trương Tú đúng hẹn, ra khỏi thành hiến Hoàng Nông quận văn sách tiền bộ, Tào Tháo lấy Trương Tú đi tới, con mắt hí hí một cái, có

nhiều thú vị mà hỏi thăm: "Trương tướng quân vì sao phải hàng? Làm bách tử bất đắc kỳ giải, chứ không phải là tướng quân muốn trá hàng mà đồ làm từ?"

Tào Tháo lời nói làm cho Trương Tú quá sợ hãi, liền vội vàng lắc đầu phủ nhận, mở miệng giải thích: "Này tất cả đều Cổ Văn Hòa kể sách tai! "

Vì vậy Trương Tú đã đem Cổ Hủ nói ba hàng việc từng cái nói cùng Tào Tháo sở nghe, Tào Tháo cùng với liên can văn võ sau khi nghe xong, đều không khỏi cười lên ha hả, Tào Tháo cười xong sau thở dài nói: "Cổ Văn Hòa thực sự là một con cáo già a! Như vậy kể sách, người bình thường còn thật không nghĩ tới, chỉ là không biết, Văn Hòa như ngày nay ở đâu? Nhanh làm cho hắn tới gặp ta! "

Nghe xong Trương Tú lần này giải thích, Tào Tháo lại không nghi ngờ Trương Tú đầu hàng chỉ tâm, hắn sớm nghe nói Cổ Hủ tên, ý muốn biến thành của mình lâu rồi, nghe xong Trương Tú lời nói, hắn càng đối với Cổ Hủ càng thêm.

"Hồi thừa tướng, Văn Hòa vừa mới nghe nói trong thành có việc, liền vội vàng đi vào tra, mời thừa tướng đi giá phủ Thái Thú, hơi sau lại triệu Văn Hòa đến đây gặp lại. "

Tào Tháo gật đầu, cười chỉ chỉ Trương Tú nói: "Người có Văn Hòa là phụ, nơi này lại có tinh binh mấy vạn, nếu không phải hàng, ngô chưa chắc có thể đơn giản rách rồi thành trì. "

"Thừa tướng có chỗ không biết, Tú cũng không có chí lớn, thấy không thể địch, vì sao phải phản kháng thiên tử chi sư, tăng thêm bách tính thương vong. "

Trương Tú dẫn Tào Tháo đi tới phủ Thái Thú, lúc này, Cổ Hủ đã vội vã từ bên ngoài đi vào, hắn không có đi trước tham kiến Tào Tháo, mà là đi tới Trương Tú bên cạnh, nhỏ giọng nói rằng: "Chủ công trong nhà có việc! "

Tào Tháo dùng ánh mắt quái dị lấy Trương Tú cùng Cổ Hủ, Trương Tú cũng chú ý tới Cổ Hủ hành vi có một chút không thích hợp, vội vã đẩy ra Cổ Hủ nói: "Văn Hòa có thể nào như thế chẳng thông đạo để ý, ngô nếu đã giảm thừa tướng, không có gì cao thấp, đều là trước phải hướng thừa tướng hội báo! "

Cổ Hủ lúc này sắc mặt có chút làm khó dễ, hắn Trương Tú, lại Tào Tháo, tiếp lấy hướng Tào Tháo hành lễ nói: "Cổ Hủ bái kiến thừa tướng! "

"Văn Hòa có gì nan ngôn chỉ ần hay sao? " Tào Tháo sầm mặt lại, vô cùng không vui hỏi.

Cổ Hủ lại hướng Trương Tú, một lát không nói gì, Trương Tú chỉ vào Cổ Hủ nói: "Văn Hòa đến cùng có chuyện gì mau mau tâu tới, bằng không thừa tướng sinh nghi, bọn ta chẳng phải là thân gia khó giữ được tánh mạng vậy! "

"Thừa tướng, Trương tướng quân, thật tại việc này là tướng quân trong nhà việc tư, Hủ không dám ở này tiện nói. "

Tào Tháo vẻ mặt cảnh giác lấy hai người, trong giọng nói có chút bất mãn nói: "Các người đến cùng mưu đồ bí mật chuyện gì? Mau mau đưa tới. "

Cổ Hủ bất đắc dĩ nói rằng: "Hồi thừa tướng cùng Trương tướng quân, vừa mới nhận được tướng quân hạ nhân hồi báo, Trương Ngọc tướng quân ở trong phủ ý đồ mang theo, mang theo tướng quân tâu tâu cùng rồi đi. . . "

Nói xong, Trương Tú biến sắc, bỗng nhiên đứng lên nói: "Lớn mật Trương Ngọc, can đảm dám vô lễ như thế! "

Tào Tháo nghe xong, vẫn mặc danh kỳ diệu, "Các loại, các người cho ta nói rõ ràng, cái này Trương Ngọc là ai, người chi tâu tâu thì là người nào? "

Trương Tú thở dài một tiếng, nghiêng đầu, phảng phất vô cùng khó có thể mở miệng, Cổ Hủ thấy thế, chỉ được tiếp tục nói: "Trương Ngọc chính là Trương tướng quân chi tử thúc phụ, mà này tâu tâu là Trương tướng quân đã qua đời thúc phụ Trương Tề vợ Trâu thị. "

"Trương Ngọc thất phu can đảm dám vô lễ như thế, ngô nếu không nhận thức cái này thúc phụ! Tức chết ta cũng! " Trương Tú nổi giận gầm lên một tiếng.

"Cái này Trâu thị rốt cuộc là đáng đáp ra sao, vì sao Trương Ngọc cái này lúc sau còn muốn mang nàng đi? Chớ không phải là hai người vẫn có tư hay sao? Đi đem Trâu thị mang đến, làm cho làm gặp được vừa thấy. "

Tào Tháo nói xong, chỉ thấy Trương Tú sắc mặt vô cùng nan, khổ sở vạn phần nói: "Thừa tướng, sợ rằng cái này không thích hợp a !? "

"Có gì không hợp thích, ta chỉ là thấy trên vừa thấy, người không được đa nghi! "

Trương Tú rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là sai người đi đem Trâu thị nhận được phủ Thái Thú giữ. Tào Tháo vừa đến Trâu thị, không khỏi hai mắt tỏa ánh sáng, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói: "Trách không được Trương Ngọc thất phu lại vẫn muốn mang phu nhân xa, phu nhân quả nhiên sinh như vậy quốc sắc thiên hương! "

Trương Tú bỗng nhiên ý thức được sự tình có điểm không đúng, hắn liền vội vàng nói: "Thừa tướng, như là đã đến mặt tướng tâu tâu thím, không bằng tạm thời tiền nàng hồi phủ a !! "

Tào Tháo cười ha ha nói: "Không vội, ta còn có một số việc muốn cùng phu nhân thương nghị, các người lui xuống trước đi a !! "

Trương Tú nhất thời có chút hỗn hển, nhưng lại không biết nên làm như thế nào, chỉ là vô cùng lo lắng nói: "Thừa tướng, việc này tuyệt đối không thể, nếu như truyền đem xuất đi, sợ rằng đối với Thừa tướng thanh danh bất lợi! "

"Chuyện hôm nay, nếu ai dám truyền đi, chém thẳng không tha! Còn không đều lui xuống cho ta, các người chó không phải là muốn tạo phản hay sao? "

Trương Tú tự biết không thể cứu vãn, chỉ là nặng nề mà "Ai " một cái tiếng, xoay người ly khai, Cổ Hủ lúc này cũng liền vội vàng đi theo Trương Tú cùng rời đi rồi.

Trương Tú trở lại chính mình trong phủ, lấy theo tới Cổ Hủ, suru một tiếng, rút ra bội kiếm của mình, cắn răng nghiêng lợi hô: "Tào Tháo thất phu khinh người quá đáng! Ta cùng với Tào tặc thế bất lưỡng lập! "

Cổ Hủ ngay cả vội vuron tay ra chỉ, làm ra chó lên tiếng động tác.

"Văn Hòa lòng này chẳng lẽ đã thuộc Tào tặc hay sao? " Trương Tú bỗng nhiên trợn mắt nhìn.

"Chủ công, lúc này đại thế đã mất, nếu muốn báo thù, cần từ trường tính toán. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 255: Cổ Hủ mưu kế Tào Mạnh Đức, Diễn Vi đại chiến Vương Ngạn Chương

"Văn Hòa dạy ta, hiện tại đến cuối cùng nên làm như thế nào, mới có thể báo được Tào tặc nhục thím thù, tiêu tan mối hận trong lòng của ta! "

Trương Tú lúc này đã bị lửa giận triệt để thiêu đốt, hẳn biết tình huống hiện tại, mình quả thật không có năng lực tìm Tào Tháo báo thù, không thể làm gì khác hơn là lần nữa hướng Cổ Hủ thỉnh giáo.

"Bây giờ chủ công đại quân đã đều ở Tào Tháo trong không chế, nếu muốn báo thù, sao mà nan cũng! Trừ phi, trừ phi từ chỗ khác chỗ điều tới chủ công binh mã. "

"Văn Hòa ý, là muốn đem trong thành Trường An mười ngàn đại quân điều qua đây? Nhưng là Tào Tháo như thế nào bằng lòng làm cho đại quân vào thành? " Trương Tú hỏi vội.

Cổ Hủ bình tĩnh nói: "Ngày mai Tào Tháo nếu như triệu kiến chủ công, chủ công chỉ cần nói như vậy là được rồi. "

Ngày thứ hai, đến rồi buổi trưa lúc, Tào Tháo mới phái người tới triệu Trương Tú câu hỏi.

Trương Tú đi tới phủ Thái Thú giữa, đến đến bây giờ Tào Tháo như trước có vẻ vô cùng uể oải, Trương Tú lửa giận trong lòng phảng phất có thể đem chính mình cho nấu sôi thông thường, Tào Tháo đến Trương Tú đi tới, gật đầu, "Trương tướng quân cực khổ, đã nhiều ngày mong rằng Trương tướng quân có thể to lớn hiệp trợ đại quân tiếp quản Hoảng Nông. "

Trương Tú vội vã thi lễ đáp: "Những thứ này đều là mặt tướng chuyện bốn phận, thừa tướng không chối từ gian nguy lao sư viễn chinh, thừa tướng mới là cực khổ! "

Tào Tháo lại ha hả cười cười, "Trương tướng quân thực sự là có thể nói! Có một số việc, ta không nói, người cũng chó để ở trong lòng, ta nếu cười Trâu thị, đối với người chỉ biết mới có lợi, không có chỗ hỏng. Được rồi, nếu như không có chuyện gì, vậy trước tiên lui ra đi! "

Trương Tú cố nén tức giận trong lòng, cúi đầu nói rằng: "Thừa tướng, mặt tướng có việc muốn tấu. "

Tào Tháo không nghĩ tới Trương Tú thật vẫn có chuyện gì, không thể làm gì khác hơn là hỏi: "Người có chuyện gì, tấu tới! "

"Thừa tướng, Tây Lương Mã Đằng vẫn mơ ước Tây đô Trường An, lần này nếu như được nghe thừa tướng đại quân tới chinh phạt, nhất định sẽ nhân cơ hội công lực Trường An. Mặt tướng có một vạn binh mã trú đóng ở Trường An, bây giờ nếu như được nghe mặt tướng đầu hàng, sợ là sẽ phải gây nên Trường An quân coi giữ quân tâm bất ổn, đến lúc đó Mã Đằng nếu tới công, sợ là Trường An nhất định sẽ rơi vào Mã Đằng thủ. Mặt tướng ý, không bằng thừa tướng lệnh điều khiển đại quân tiến vào chiếm giữ Trường An, đem mặt tướng binh mã thay đổi lại, thứ nhất có thể sử dụng Mã Đằng không dám mưu đồ gây rối; thứ hai, cũng có thể không đến mức sử dụng thuộc hạ nguyên lai mười ngàn đại quân tất cả đều quy về địch thủ. Không biết thừa tướng ý như thế nào? "

Tào Tháo nghe nói không khỏi gật đầu, đối với Mã Đằng hẳn là một mực phòng bị, xuất chinh lần này sau, làm người ta đi sứ Mã Đằng, chính là muốn

làm cho Mã Đằng tạm thời đành hoãn một chút. Mà nay, Trương Tú nhanh như vậy đầu hàng, nếu không phải đúng lúc áp dụng thủ đoạn, Mã Đằng tất nhiên sẽ rầm rộ việc binh đao, tiến quân Trường An.

"Trương tướng quân như vậy vì trung tâm, thật là làm làm thẹn trong lòng. Vậy liền theo như Trương tướng quân nói như vậy, ta tạm thời làm cho Vu Cẩm lĩnh mười ngàn đại quân thay Trường An binh mã. Đến lúc đó, những binh mã này vẫn là tạm thời quy về Trương tướng quân quản thúc. "

"Đa tạ thừa tướng! Mạt tướng cái này đi chuẩn bị! "

Trương Tú sau khi rời đi, lập tức ra lệnh, lệnh Trường An Thủ tướng Hồ Xa Nhi dẫn dắt đại quân trở lại Hoàng Nông, mà đồng thời, Vu Cẩm cũng điều mười ngàn đại quân, đi đến Trường An đóng ở.

Qua vài ngày nữa, Hồ Xa Nhi lĩnh mười ngàn đại quân từ Trường An phản hồi, đến rồi đêm khuya phương mới trở lại Hoàng Nông, trong thành tướng sĩ hỏi, Hồ Xa Nhi lợi dụng Tào Tháo mệnh lệnh đưa ra. Thủ thành tướng sĩ không nghi ngờ gì, liền phóng đại quân Hồ Xa Nhi vào thành. Sau khi vào thành, đại quân liền ở Hồ Xa Nhi dưới sự hướng dẫn, tấn nhằm phía phủ Thái Thú. Lúc này phủ Thái Thú chu vi chỉ có Điền Vi suất lĩnh một nghìn cấm vệ quân thủ vệ. Làm đến Hồ Xa Nhi bắt đầu đại quân vây quanh phủ Thái Thú, Điền Vi thấy không ổn, một bên lập tức phái người đi cầu viện, một bên cầm trong tay đôi Kịch lên ngựa, nghênh chiến Hồ Xa Nhi đại quân.

Hồ Xa Nhi tự biết không phải Điền Vi đối thủ, không dám chủ động tiến lên cùng với đầu tướng, chỉ là làm thủ hạ tướng sĩ không ngừng vây công. Điền Vi dưới trướng một nghìn tướng sĩ lúc này đã hầu như từ thương hầu như không còn, rơi vào đường cùng, Điền Vi liền mau mau xông vào trong phủ, muốn yểm hộ Tào Tháo đào tẩu.

Tào Tháo sớm đã nghe phía bên ngoài tiếng chém giết, hẳn không biết là nguyên nhân gì, liền vội vàng hỏi tả hữu: "Bên ngoài đến cùng sinh chuyện gì? "

"Hồi thừa tướng, hình như là Trương Tú bộ hạ Hồ Xa Nhi mưu phản. "

Tào Tháo thấy sự tình khẩn cấp, liền phóng người lên ngựa, đi tìm lối ra, vừa lúc đụng tới Điền Vi đang tiến đến tìm Tào Tháo.

"Chủ công, đi mau! Ta tới yểm hộ. "

Đến lúc này Điền Vi đã vết máu đầy người, Tào Tháo trong lòng không khỏi thở dài một tiếng: "Điền tướng quân, theo ta đồng đánh ra a !! Hạ Hầu Đôn đại quân không cần bao lâu sẽ gặp nghe tin mà đến! "

Điền Vi gật đầu, liền một người cỡi ngựa trước, xông lên phía trước nhất, vì Tào Tháo mở đường. Điền Vi cầm đôi Kịch ra, không ai có thể ngăn cản, đúng lúc này, bỗng nhiên từ Hồ Xa Nhi trong quân lóe ra một người, cầm trong tay một cây thiết thương, rống to: "Tào tặc chạy đi đâu! "

Điền Vi tới tướng dũng mãnh, liền trực tiếp xông qua, đôi Kịch lẳng không xuống, bỏ về phía tới tướng.

Tới tướng không chút hoang mang, trong tay thiết thương trên dưới phiên động, đem Điền Vi Thiết Kịch từng cái ngăn.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vương Ngạn Chương kỹ năng Thương Vương tiếp xúc -- kỷ diện chống cự thương võ tướng lúc, áp chế đối thủ vũ lực 4 điểm; đối mặt không phải thương loại võ tướng lúc, tự thân vũ lực đề thăng 3 điểm. Kiểm tra đo lường đến Vương Ngạn Chương tứ duy thuộc tính vì vũ lực 10 1, chỉ huy 87, trí lực 76, chính trị 63. Vương Ngạn Chương khí giới Tấn Thiết Trọng Thương vũ lực + 1, trước mặt Vương Ngạn Chương vũ lực đề thăng tới 10 5. Bởi Vương Ngạn Chương vũ lực qua 100, đem tạo thành hệ thống bạo biểu, hơi sau vì tức chủ cung cấp lần này bạo biểu danh sách. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Vi kỹ năng Hiện Thần tiếp xúc, vũ lực + 4, Song Thiết Kịch vũ lực + 1, trước mặt Điền Vi vũ lực đề thăng tới 10 6. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Tháo kỹ năng Gian Hùng tiếp xúc, vũ lực + 2, chỉ huy + 3, trí lực + 4, Tào Tháo tọa kỵ Đại Uyển Mã vũ lực + 1, Thanh Công Kiếm vũ lực + 1, trước mặt Tào Tháo vũ lực đề thăng tới 86, chỉ huy đề thăng tới 10 2, trí lực đề thăng tới 99, nhân vật chính quang hoàn mở ra. "

Điền Vi cùng Vương Ngạn Chương hai người chiến với nhau, mà giờ khắc này Điền Vi đã không rảnh đi hộ vệ Tào Tháo, Vương Ngạn Chương thương pháp như thần, nếu như người bình thường tất nhiên khó có thể tiếp được, nhưng là bây giờ tình thế nguy cấp, Điền Vi lúc này dùng hầu như lối đánh liều mạng, sinh sôi áp chế Vương Ngạn Chương một bậc.

Đúng lúc này, Điền Vi bỗng nhiên đến Hồ Xa Nhi đang âm thầm nhằm phía Tào Tháo, dưới tình thế cấp bách, bỗng nhiên đem trong tay mình một con Thiết Kịch hướng Hồ Xa Nhi ném ra ngoài, Hồ Xa Nhi nơi nào sẽ ngờ tới bỗng nhiên Điền Vi lại nhưng cái này lúc sau sẽ không để ý tánh mạng mình đầu ra bản thân Thiết Kịch, không có phòng bị phía dưới, Thiết Kịch trực tiếp xỏ xuyên qua Hồ Xa Nhi trên thân, Hồ Xa Nhi kêu lên một tiếng đau đớn, rớt ở dưới ngựa, Tào Tháo đến sau không cảm thấy sợ.

Mà một bên Vương Ngạn Chương mắt thấy Điền Vi dĩ nhiên ở ngay trước mặt chính mình giết Hồ Xa Nhi, trong lòng không khỏi vừa thẹn vừa giận. Trong tay thiết thương phảng phất một con tức giận hùng ung ré dài một tiếng, hướng Điền Vi đâm tới.

Lúc này Điền Vi đã vừa mới ném đi Thiết Kịch, trong điện quang hóa thạch, hẳn đã không cách nào nữa đi ngăn cản Vương Ngạn Chương cái này tức giận một kích. Nhưng mà đúng lúc này, bỗng nhiên Vương Ngạn Chương chỉ cảm thấy dưới thân bất ổn, cả người lập tức lún nửa đoạn, đứng là dưới thân tọa kỵ bỗng nhiên mất thăng bằng, té trên mặt đất, dĩ nhiên làm cho vừa mới vậy tuyệt mệnh một thương, trong nháy mắt ả rất nhiều, một thương đâm vào Điền Vi trên đùi.

Điền Vi bị đau, Thiết Kịch một cái đem Vương Ngạn Chương thiết thương đập bay, mình thì lại xông tới Tào Tháo trước mặt, thời khắc không rời, hộ vệ

Tào Tháo.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Diên Vi lĩnh ngộ kỹ năng Trịch Kích: Tình thế nguy cấp lúc, Diên Vi nếu cầm trong tay Thiết Kích ném ra ngoài, trong nháy mắt vũ lực + 5. "

Chuyện mới vừa rồi, Ngô Lập Nhân còn chưa kịp phản ứng, cái này Diên Vi cũng đã mở ra đệ nhị kỹ năng, hơn nữa cùng Tào Tháo vàng sáng đồng thời mở ra, tới Tào Tháo là gặp phải gì chuyện phiền toái, nghĩ tới đây, Ngô Lập Nhân không khỏi có chút nhìn có chút há hê.

"Hệ thống, cái này Vương Ngạn Chương là chuyện gì xảy ra, là đoạn thời gian trước bạo biểu đi ra a !? Kiểm tra đo lường dưới Vương Ngạn Chương tin tức cận kề. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vương Ngạn Chương trông vào thân phận vì Trương Tú dưới trướng đại tướng Hồ Xa Nhi mới thu một gã tướng lĩnh, họ Vương tên Tiễn, tự Ngạn Chương. "

Nguyên lai là Trương Tú, nghe đến đó, Ngô Lập Nhân dường như lập tức toàn hiểu được, Tào Tháo tất nhiên lại là đi phá Trương Tú, mà Tào Tháo tất nhiên lại là phát hiện Trâu thị, mới dẫn Trương Tú cùng Tào Tháo lại một trận đại chiến, không cần suy nghĩ, đây hết thấy nhất định đều là Cổ Hủ mưu hoa.

"Cổ Hủ, không biết có thể hay không đem điều này độc sĩ biến thành của mình. "

Nghĩ đến Cổ Hủ, Ngô Lập Nhân không khỏi có chút tội tự than thở hơi thở.

"Vẫn là cung cấp bạo biểu danh sách a !! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 256: liệt nữ Liễu Như Thị, độc sĩ Cổ Văn Hòa

"Tích! Bạo biểu xuất thế ngẫu nhiên lịch sử nhân tài một: Tùy Đường nhân vật anh hùng chi tóc đỏ linh quan Đan Hùng Tín, Đan Hùng Tín tứ duy thuộc tính vì vũ lực 95, chỉ huy 81, trí lực 74, chính trị 59. Đan Hùng Tín trông vào thân phận vì phục ngu ru sơn sơn tặc, nguyên do khăn vàng quân tiểu đầu mục, khăn vàng sau khi thất bại, liền ở phục ngu ru sơn núi vào rừng làm cướp. "

Cái này không phải trong truyền thuyết cửu thiếu lục lâm tổng bầu cảm sao, Đan Hùng Tín đi ra, không biết hai hiền trang nhân vật khác biệt mạng ra ngoài không phải.

"Tích! Bạo biểu xuất thế ngẫu nhiên lịch sử nhân tài hai: Cuối nhà Minh đầu nhà Thanh Tàn Hoài bát diễm chi Liễu Như Thị, Liễu Như Thị tứ duy thuộc tính vì vũ lực 62, chỉ huy 46, trí lực 83, chính trị 85, trông vào thân phận vì Hoài Nam Thọ Xuân người, bởi vì chiến loạn chạy ra Thọ Xuân sau, hiện tại trông vào ở Cửu Giang Quận, vị trí cụ thể không rõ. "

Liễu Như Thị! Đây là cái kia rõ ràng vong sau nguyện ý vừa chết hi sinh cho tổ quốc trung trinh anh thư, tuy là mạng của nàng đường nhấp nhô, thế nhưng quả thực không giảm chút nào Ngô Lập Nhân đối với nàng bội phục. Mà nàng gã chính là cái kia đầu hàng thanh lão công Tiền Khiêm Ích, phảng phất chỉ là vì phụ trợ nàng thông thường, như vậy kỳ nữ tử, không biết trọng sinh ở tam quốc sẽ như thế nào.

"Tích! Bạo biểu xuất thế ngẫu nhiên lịch sử nhân tài ba: Tống Mạt Lương Sơn hảo hán Nhập Vân Long Công Tôn Thắng. Công Tôn Thắng tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 83, chỉ huy 63, trí lực 81, chính trị 76 Công Tôn Thắng trông vào thân phận vì Ký Châu đạo sĩ, bây giờ ở vân du thiên hạ, không biết tung tích. "

Vương Ngạn Chương bạo biểu nhân vật cuối cùng cũng trung quy trung củ, không có gì làm cho Ngô Lập Nhân quá mức hâm mộ.

Mà lúc này Diên Vi trên đùi sau khi bị thương, kỳ mã có chút trắc trở, hẳn không thể làm gì khác hơn là chịu đựng đau nhức cùng Tào Tháo cùng nhau xông hướng mặt ngoài đi.

Cái này lúc sau, bỗng nhiên Trương Tú cố gắng thương đánh tới, đến chặt vật mà chạy Tào Tháo, hần cười ha ha một tiếng, trường súng chia về phía Tào Tháo chỉ một cái nói: "Tào tặc! Nhận lấy cái chết! "

Tào Tháo trong lòng cả kinh, hẳn biết mình không phải Trương Tú đối thủ, mà lúc này Diên Vi cũng trên người bị thương, Tào Tháo phảng phất cảm giác được mình ngày tận thế sắp đến, nhưng là hần lại một điểm không có tỏ ra yếu kém

"Trương Tú tiểu nhi, muốn giết cứ giết, từ ám sát Đồng tới nay, cái gì trảng diện ta chưa thấy qua, ngươi giảm lại phản bội, tất nhiên sẽ bị anh hùng thiên hạ sở khinh thường. "

"Tào tặc, ngươi nhục ta tẩu tẩu lúc, có nghĩ tới hay không hôm nay, mặc cho ngươi xảo thiết như hoàng, ngày hôm nay cũng không chạy được. "

Trương Tú nói xong, thúc ngựa đỉnh thương đâm về phía Tào Tháo, Tào Tháo nào dám cùng Trương Tú đánh nhau, quay đầu ngựa lại, liền hướng khác nhất phương hướng bỏ chạy.

Trương Tú theo đuổi không bỏ, đang ở thời khắc nguy cấp, bỗng nhiên xông tới mặt một tiểu tướng, Tào Tháo một, đang là con trai của mình Tào Chương.

Mất thấy Trương Tú ở đuổi Tào Tháo không bỏ, Tào Chương hét lớn một tiếng nói: "Phụ thân, ngươi trước đi, để ta chặn lại ở Trương Tú thất phu! "

Tào Tháo lúc này cũng không lựa chọn khác, không thể làm gì khác hơn là trực tiếp hướng thành chạy ra ngoài, mà Tào Chương liền cùng Trương Tú quần quít lấy nhau. Tào Chương dù sao tuổi còn trẻ, nơi nào sẽ là Trương Tú đối thủ, đang cùng Trương Tú đấu mười mấy lần hợp, liền bị chạy tới Vương Ngạn Chương một thương ám sát ở dưới ngựa.

Giữa lúc Tào Tháo chạy tới một chỗ ngõ cụt lúc sau, rút cục Hạ Hầu Đôn ở cách đó không xa trú đóng đại quân cuối cùng cũng nghe tin tới rồi, cùng Hồ Xà Nhi đại quân giết với nhau, mà Hạ Hầu Đôn thì che chở Tào Tháo hướng thành chạy ra ngoài.

Vương Ngạn Chương vội vã muốn tìm Điển Vi vì Hồ Xà Nhi báo thù, vừa lúc gặp Hạ Hầu Đôn, hai người một câu nói cũng không nói nhiều chiến đến cùng nhau.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vương Ngạn Chương kỹ năng Thương Vương phát động, trước mặt áp chế Hạ Hầu Đôn vũ lực 4 điểm, Hạ Hầu Đôn vũ lực rơi chậm lại tới 91. "

Vương Ngạn Chương một thương mau hơn một thương, Hạ Hầu Đôn một mồi ứng đối, không nghĩ qua là, đã bị Vương Ngạn Chương đâm trúng, Hạ Hầu Đôn bị đau, hét lớn một tiếng, "Bọn chuột nhắt, lại dám dẫm thương ta! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hạ Hầu Đôn kỹ năng Cường Liệt phát động, vũ lực 3, trước mặt Hạ Hầu Đôn vũ lực đề thăng tới 94. "

Hạ Hầu Đôn tuy là vô cùng liều mạng, tuy nhiên lại vẫn như cũ không phải Vương Ngạn Chương đối thủ, hắn thấy không ổn, liền hư hoảng một thương, thúc ngựa liền đi, Vương Ngạn Chương còn muốn tiếp tục đuổi theo, cũng đã bị bốn phía Tào quân vây lại.

Theo Tào Tháo từng bước thu nạp bộ đội, Trương Tú đại quân bắt đầu không địch lại Tào quân phản công, Trương Tú thấy không thể một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm giết Tào Tháo, liền cũng không có cơ hội nữa, hắn liền chỉ huy còn lại đại quân vừa đánh vừa lui.

Một đêm khô chiến qua đi, Trương Tú dẫn tàn quân bại tướng đang ở trên đường đi lấy, bỗng nhiên nhìn thấy xa xa có một chi binh mã đang ở hướng Hoàng Nông chạy tới, Trương Tú trong lòng kinh hãi, nhìn chăm chú một, dĩ nhiên là Trương Ngọc.

Trương Tú đến Trương Ngọc sau, trong lòng giận dữ, thúc ngựa múa thương liền hướng Trương Ngọc vọt tới, "Trương Ngọc thất phu! Nhận lấy cái chết! "

Trương Ngọc nghe xong, biến sắc, vội vã lăn xuống ngựa, hướng về Trương Tú bái nói: "Chủ công tha mạng! Lại nghe mặt tướng một lời! "

"Ngươi có lời gì có thể nói? " Trương Tú giận không chỗ phát tiết, lại vẫn là không có nhẫn tâm xuống tay đi giết Trương Ngọc.

"Mặt tướng biết Tào Tháo là háo sắc người, cho nên khi chủ công muốn hàng Tào sau, ngô liền tâm buồn gia Tẩu sẽ bị Tào sở nhục, vì vậy mới muốn mang nàng cùng nhau rời đi, chỉ là nhớ đại ca lúc còn sống ân tình, cũng không ý đồ không an phận. "

Trương Ngọc nói xong, Trương Tú nơi nào chịu tin, "Nếu không phải là bởi vì chuyện này, Tào Tháo nơi nào sẽ nghĩ đến đi gặp tẩu tẩu, nơi nào sẽ có nhiều như vậy sự tình. "

Trương Ngọc lúc này về mặt không giúp lấy Cổ Hủ, "Văn Hòa tiên sinh cần gì phải không nói được lời nào cứu giúp? "

Lúc này Cổ Hủ mới mở miệng hướng Trương Tú nói rằng: "Chủ công, nếu không phải là bởi vì Trương Ngọc tướng quân hành động này, nếu như chủ công đến rồi Hứa Đô sau đó, Tào Tháo là được tùy ý làm bậy, cái gì cũng không cần cố kỵ, đến lúc đó sợ rằng chủ công lại muốn báo thù, cũng sẽ hữu tâm vô lực rồi. "

Nghe xong Cổ Hủ lời nói, Trương Tú mới dần dần tiêu mất con tức, chỉ là tình huống hiện tại, Trương Tú không biết nên đi nơi nào.

"Văn Hòa tiên sinh, bây giờ bọn ta không nhà để về, Tào Tháo càng là hận thấu bọn ta, thiên hạ to lớn, ta đợi đến cuối cùng nên đi nơi nào? "

Cổ Hủ muốn chỉ chốc lát, "Chủ công chớ buồn, lần này đi không xa, chính là Kinh Châu Nam Dương Quận, mà Dương Phụng cùng Hàn Xiêm đang ở Nam Dương, hai người bọn họ cũng vì Tào Tháo bắt dung, không bằng chủ công lĩnh quân đi đầu, cứ như vậy có thể tìm được đất dung thân, thứ hai có thể liên hợp Dương Hàn hai người cộng đồ Tào Tháo. "

Cổ Hủ lời nói, Trương Tú tự nhiên không không nghe theo, Vì vậy Trương Tú liền dẫn hơn vạn người hướng Nam Dương triệt hồi.

Ngày thứ hai, Trương Tú đại quân một đường đi vội, Trương Ngọc trong lúc lơ đãng giục ngựa đi tới Cổ Hủ bên người, hấn đường như như không có chuyện gì xảy ra nói một câu: "Văn Hòa tiên sinh kể này rất là ác độc, tính kẻ mọi người, nếu như chủ công biết, sợ rằng Văn Hòa tiên sinh rất khó cùng chủ công khai báo a !! "

Cổ Hủ cười ha ha nói: "Thế Mỹ tướng quân đương nhiên sẽ không làm cho chủ công biết chân tướng của chuyện, nếu người không muốn hàng Tào, mà chủ công vô tâm kháng Tào, không phải kể này khó có thể kiên định chủ công kháng Tào chi tâm "

"Chẳng qua là ta có một chuyện không rõ, Văn Hòa tiên sinh vì sao như thế tận tâm thiết kế đồ Tào Tháo? Chớ không phải là tiên sinh cùng Tào Tháo có cừu oán hay sao? "

Cổ Hủ cười ha ha, lắc đầu, "Ngô cùng Tào Tháo không thấy vài lần, nơi nào sẽ có thù riêng, này đều là Hủ vì chủ công tính toán cũng! Chỉ là bây giờ chưa có thể giết Tào Tháo, sợ là lúc sau tất nhiên sẽ bị Tào Tháo chỗ hận. Bọn ta hay là muốn vì chủ công sớm mưu đường lui mới tốt. "

Trương Ngọc cười cười, tuy là hấn đoán không được Cổ Hủ làm như vậy đến cùng vì sao, thế nhưng hấn thực sự không tin Cổ Hủ như vậy tính toán mọi cách buộc Trương Tú kháng Tào là vì Trương Tú suy nghĩ. Thế nhưng Trương Ngọc lại cũng không muốn hàng Tào, tuy là hấn nghi ngờ trong lòng, thế nhưng tóm lại là cùng tự có mục đích giống nhau, liền không hỏi thêm nữa.

Tào Tháo trận chiến này, tuy là tiếp quản Hoảng Nông, Kinh triệu doãn các loại Quận, có thể là bởi vì Trương Tú đột nhiên phản loạn, sử dụng Tào Tháo đại quân bị thương nặng, hơn nữa Tào Ngang chết trận, Điền Vi cùng Hạ Hầu Đôn tất đều bị thương, điều này làm cho Tào Tháo trong lòng tràn đầy hồi hận.

"Trương Tú thất phu, ta thề giết ngươi! "

Tào Tháo ở Tào Ngang trước mộ phần, trùng điệp dập đầu mấy cái.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 257: Ngô Lập Nhân Hợp Phì triệu gù, Bạch Ngọc Đường Trung Sơn gặp hắc điểm (2 hợp 1)

Lâm Mã Đằng nghe nói Trương Tú đã đầu hàng Tào Tháo, Tào Tháo không đánh mà thắng mà bắt lại Hoảng Nông, Kinh triệu doãn sau đó, hấn mới biết, trước Tào Tháo phải ra sư giả hoàn toàn là trên đùa chính mình, lúc này Mã Đằng tức giận trong lòng có thể tưởng tượng được.

"Tào tặc thật không ngờ vô lễ, đùa giỡn ta, thực sự đáng trách, ta thề muốn báo thù rửa hận! "

Tự nhiên Diêu Sùng cũng thật không ngờ nhiều như vậy, lúc này Mã Đằng lại muốn hưng binh đánh chiếm Trường An, Diêu Sùng khuyên can lúc này không cách nào nữa khuyên can, không thể làm gì khác hơn là chăm chỉ trừ bị đồ quân nhu lương thảo, lấy trợ Mã Đằng.

Mà lúc này Vu Cẩm đóng tại Trường An, tuy là chỉ có một vạn binh mã, nhưng là Mã Đằng lại hướng về phía Trường An cao lớn tường thành như trước không làm sao được. Giữ lẫn nhau rồi hơn tháng, Mã Đằng binh cấp lương cho dùng hết, không thể làm gì khác hơn là lần nữa lui về.

Cầm Mao Thử Bạch Ngọc Đường trở lại Hợp Phì tới gặp Ngô Lập Nhân sau, không ra ngoài dự liệu dâng lên Ngân Ti Thụy Lữ Sam, làm Ngô Lập Nhân hỏi bộ y phục này lại lịch lúc, Bạch Ngọc Đường chỉ nói đang trên đường trở về, chợt phát hiện có một cây rương hoành ở trên đường, trong rương mơ hồ có kỳ quang hiện ra, vì vậy Bạch Ngọc Đường mắc đi cầu bên ngoài đặt được bảo này. Tuy là phương thức như vậy khiến người ta khó có thể tiếp thu, nhưng là đại khái hệ thống cũng là chỉ số IQ thiếu phí, cần sung trị rồi

Đúng lúc này, hạ nhân báo lại, có một người tên gọi Bao Chứng, cầu kiến Ngô Minh.

Ngô Lập Nhân cười ha ha, lúc đầu Bao Chứng hấn rất đã sớm nên tìm đến mình, không nghĩ tới khê kéo ngâm lâu như vậy, ngày hôm nay tổng tính ra.

"Mau mau mời vào! "

Lúc này Bạch Ngọc Đường nghe nói có người tới gặp, liền mở miệng nói: "Chủ công có việc, thuộc hạ liền tạm hãy lui ra sau rồi! "

"Ngọc Đường chớ vội, sau đó ta còn có việc lẫn nhau nâng. "

Lúc này, quả nhiên đến một thư sinh bộ dáng người từ bên ngoài đi đến, xa xa nhìn lại, quả thực sắc mặt ngăm đen, bất quá từ tướng mạo trên, nhưng lại ngày thường vàng trán cao, mà các phương viên, cũng là rồng phượng trong loài người.

"Thảo dân Bao Chứng tham kiến Ngô công! "

Ngô Lập Nhân đứng dậy đi tới Bao Chứng trước mặt, hướng Bao Chứng đáp lễ lại nói: "Ta xem Bao tiên sinh khí độ phi phàm, hôm nay này tới vì chuyện gì? "

Bao Chứng hết sức trịnh trọng mà đáp: "Thảo dân nghe nói Ngô công chiêu hiền đãi sĩ, quảng nạp hiền tài, thảo dân mặc dù không mới, thế nhưng cũng nguyện ý tạo phúc cho dân nhất phương! "

"Bao tiên sinh cho rằng, như thế nào mới có thể tạo phúc bách tính, lệnh bách tính nào ở lạc nghiệp? "

Ngô Lập Nhân mặc dù biết Bao Chứng năng lực, lại cũng không thể thẳng tiếp nói để hấn làm cái gì quan viên, hình thức hay là muốn đi một cái, vì vậy nói một cái vấn đề nhỏ, coi như kiểm tra Bao Chứng.

"Mạnh từ có lời: Chưa trải qua tai nạn thì chưa biết sợ, không phải mắc nghèo mà mắc không phải nào. Vì vậy muốn cho bách tính nào ở lạc nghiệp, sạch hường thái bình, cần phải có thể công bằng đối đãi từng cái bách tính. Đồng thời, tăng mạnh chữa nào, tiêu tới một Thôn một huyện, đại chí một quận một châu, sử dụng trái pháp luật người bị trừng phạt, có tội người chịu trừng phạt, vô luận hiền ngu, phục với giáo hóa, như vậy dân tâm đắc ổn, xã tắc được nào, còn đây là đạo trị quốc. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, tự nhiên hấn nói không hề có một chút vấn đề, thế nhưng nói đến cùng làm được là hai chuyện khác nhau, cho nên, Ngô Lập Nhân quyết định, hãy để cho hấn trước từ trong huyện tiêu lại làm lên.

"Bao tiên sinh nói có vài phần đạo lý, thế nhưng chuyện thế gian duy công bằng hai chữ khó có thể làm được. "

"Ngô công nói cực phải, vì vậy cần quan viên chăm chú quản lý, thanh chánh liêm khiết, mới có thể tận lực bảo đảm bách tính chi công bình công chính. " Bao Chứng vô cùng chăm chú đáp.

"ngươi có thể có thể làm được việc này? "

"Chăm chỉ trở nên! "

"Bao tiên sinh, đã như vậy, ta đây liền trước hết để cho ngươi mặc cho Hợp Phì Huyện thừa, lại ngươi thống trị hiệu quả như thế nào, ngươi có bằng lòng hay không? "

"Đa tạ chủ công! Thuộc hạ nhất định tận tâm tận lực, vì chủ công on tri ngộ! "

Bao Chứng hướng Ngô Lập Nhân lần nữa bái tạ, hấn đến một bên Bạch Ngọc Đường còn tại đằng kia đứng, hấn lại nói tiếp: "Chủ công nếu còn có chuyện quan trọng, thuộc hạ cái này xin cáo lui! "

"Bao tiên sinh xin dừng bước! "

Ngô Lập Nhân vội vã gọi lại Bao Chứng, hấn còn muốn hỏi thăm Bao Chứng có hay không mang theo nhân vật xuất thế, so như Triển Chiêu cùng Công Tôn Sách.

"Bao tiên sinh trong nhà còn có người nào? Nơi này là hay không có cái gì thân nhân bằng hữu? Chỉ cần có nhất nghệ tinh, cũng không trở ngại tiến cử lên. "

"Nhận được chủ công quải niệm, thuộc hạ trong nhà chỉ có mẹ già một người, bằng hữu nói, chỉ có một lúc đó bạn chơi, tên gọi Công Tôn Sách. "

Nghe xong Bao Chứng trả lời, Ngô Lập Nhân hơi có chút thất vọng -- không có Triển Chiêu.

Bao Chứng lui sau, giờ đến phiên Bạch Ngọc Đường sự tình rồi, Vũ Văn Thành Đô hấn không có khả năng tự mình đi tìm, hấn chỉ có thể đem nhiệm vụ này lần nữa giao cho Bạch Ngọc Đường.

"Chủ công có chuyện gì phân phó? "

Ngô Lập Nhân đem chính mình chuẩn bị xong thư giao cho Bạch Ngọc Đường trong tay, hết sức cẩn thận mà dặn dò: "Từng nghe Từ Long tướng quân nói qua, Hà Bắc có một anh hùng tên gọi Vũ Văn Cầm, hấn võ nghệ trong một vạn không có một, chỉ là so so với tâm cao khí ngạo, đến nay không có người đem mời chào. Ta đây có phong thư, là viết cho hấn, hy vọng đem Vũ Văn Cầm biến thành của mình, Ngọc Đường có thể mang theo thư này, đi Ký Châu Trung Sơn quốc hỏi thăm người này hạ lạc, lại đem thư này giao cho trong tay của hấn. "

Bạch Ngọc Đường tiếp nhận tin, "Thuộc hạ nhất định đem thư này giao cho Vũ Văn Cầm trong tay, mời chủ công yên tâm! "

"Chuyến này nhất định phải cẩn thận vì trên, tự thân nào nguy mới là trọng yếu nhất, ngươi có thể minh bạch? "

"Đa tạ chủ công, thuộc hạ đều hiểu! "

Tuy là Ngô Lập Nhân còn có chút lo lắng, lo lắng hệ thống cũng nói, chỉ cần Ngô Lập Nhân phái người đi vào mời chào, liền có thể làm cho Vũ Văn Thành Đồ xin vào. Chỉ là không biết dọc theo con đường này sẽ gặp phải khó khăn gì. Bạch Ngọc Đường làm như một gã "Hiệp đạo", xử lý loại chuyện như vậy, hẳn là so những người khác đều có kinh nghiệm hơn một ít, cho nên làm cho Bạch Ngọc Đường đi, vẫn tương đối thích hợp.

"Hệ thống, Bản túc chủ còn có bao nhiêu thân mật điểm cùng cừu hận giá trị?"

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ sở hữu thân mật điểm 293, cừu hận giá trị 200 xin hỏi túc chủ có hay không chấp hành triệu hoán."

"Chấp hành, không phải triệu hoán còn có thể giữ lại điểm số lễ mừng năm mới a! Trước triệu hoán 2 cái vũ lực hình nhân tài, lại triệu hoán ba cái nội chính hình nhân tài."

"Tích! Hệ thống ngẫu nhiên sàng chọn vũ lực giá trị ở 88- 95 giữa nhân tài ba gã, túc chủ có thể từ sau đây ngẫu nhiên ba gã lịch sử nhân tài trung ý tuyển trạch một gã."

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài một: Bắc Tổng tướng lĩnh Tiêu Tấn, Tiêu Tấn tứ duy thuộc tính vì vũ lực 90, chỉ huy 62, trí lực 48, chính trị 32"

Quả nhiên Mạnh Lương vẫn là mạng không ra Tiêu Tấn, Mạnh Lương ra, Tiêu Tấn cũng không thể chờ đợi.

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài hai: Bắc Tổng Lương Sơn hảo hán Bính Mệnh Tam Lang Thạch Tú, Thạch Tú tứ duy thuộc tính vì vũ lực 89, chỉ huy 65, trí lực 67, chính trị 53"

Thật lâu không có ra Lương Sơn hảo hán, lần này ngẫu nhiên nhân tài thật đúng là thông thường a!

"Ngẫu nhiên lịch sử nhân tài ba: Cuối đời Tùy Ngõa Cương Sơn anh hùng Tề Quốc Viễn, Tề Quốc Viễn tứ duy thuộc tính vì vũ lực 88, chỉ huy 58, trí lực 70, chính trị 52"

Tới đây là hệ thống đề cho ta tuyển trạch Tiêu Tấn rồi. Thuộc tính một cái so một cái kém, lẽ nào ngày hôm nay đến rồi mặt đen cuộc sống? Điều Thuyền, Điều Thuyền, người đang ở đâu? Nhanh lên một chút cho ta vận khí tốt a !!

Không biết rốt cuộc là có phải hay không thật hữu dụng, thế nhưng Ngô Lập Nhân trong lòng hồ hết xong sau, lần thứ hai ngẫu nhiên quả nhiên bắt đầu bạo nổ, lần này chọn được Đại Dao Quan Thắng, Quan Thắng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 93, chỉ huy 79, trí lực 76, chính trị 63. Mặc dù không có đạt được cao nhất 95, thế nhưng đã là trên trung bình du thủy bình rồi, Ngô Lập Nhân đã phi thường hài lòng rồi.

Đến khi triệu hoán chính trị hình nhân tài lúc, Ngô Lập Nhân lại tuyển Bắc Tổng chính trị gia Lữ Đại Phòng, Lữ Đại Phòng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 72, chỉ huy 76, trí lực 83, chính trị 93

Còn có một cái cũng là Bắc Tổng chính trị gia Tống Kỳ, Tống Kỳ tứ duy thuộc tính vì vũ lực 46, chỉ huy 63, trí lực 87, chính trị 92

Tống Kỳ, Ngô Lập Nhân đại khái hiểu rõ nhất dù cho hán câu kia thơ: Hồng hạnh đầu cành xuân ý náo, hẳn ở trong văn đàn cũng là lấy câu thơ này nổi danh, được người gọi là hồng hạnh đầu cành xuân ý náo thượng thư.

Người cuối cùng, còn lại là Thanh triều trứ danh chính trị gia Lưu Dong, Lưu Dong tứ duy thuộc tính vì vũ lực 58, chỉ huy 72, trí lực 89, chính trị 94

Lưu Dong hẳn là trước kia một bộ phát hỏa rất lâu kịch truyền hình < tể tướng Lưu gù > trong chính là cái kia người, tuy là trong kịch ti vi hình tượng và trong lịch sử có khác biệt rất lớn, thế nhưng ở triệu hoán ba cái nội chính nhân tài trung, không thể nghi ngờ cái kia để cho mình khắc sâu ấn tượng Lưu gù, mới là Ngô Lập Nhân thích nhất.

Duy nhất triệu hoán đi ra rồi năm người nhân tài, hệ thống vẫn là hết sức nhân tính đều trồng vào đến rồi có thể sử dụng địa phương, Tiêu Tấn trực tiếp bị trồng vào đến rồi Tần Chiêu thủ hạ, lần này cuối cùng cũng gộp đủ Tiêu không rời Mạnh, Mạnh không rời Tiêu, không biết lúc sau hệ thống có thể hay không cho điểm thưởng cho.

Mà Đại Dao Quan Thắng, thì bị trồng vào đến rồi Trần Khánh Chi tướng dưới, chỉ bất quá gần nhất Trần Khánh Chi dường như không có bao nhiêu hành động quân sự, Quan Thắng muốn tấy thành tích, vẫn còn cần thời gian.

Còn dư lại Lữ Đại Phòng, Tống Kỳ cùng Lưu Dong tự nhiên vẫn là xuất hiện ở Hạ Bi, Ngô Lập Nhân đã nhớ không rõ rốt cuộc có bao nhiêu người xuất từ Hạ Bi rồi, về sau Hạ Bi nhất định sẽ trở thành một nhân tài thánh địa a!

Ba người bọn họ, vừa mới gọi ra tới, tự nhiên còn muốn trước từ cơ sở làm lên, đến khi cơ hội thích hợp lúc sau, Ngô Lập Nhân cho hẳn thêm nhóm một lần nữa phân phối chức vụ. Ngô Lập Nhân chỉ là định đem Lưu Dong lưu tại Hạ Bi, làm cho hẳn tạm thời giúp Trần Cận Nam chia sẻ một ít chức trách.

Tự nhiên Ngô Lập Nhân triệu hoán ba cái nội chính nhân tài đi ra, là vì có thể bảo đảm tốt hơn về sau tranh phách thiên hạ hậu cần cung cấp, hiện tại ở phạm vi thể lực của mình coi như là kéo dài qua Từ Dương hai Châu, tuy là đều không coi là hoàn chỉnh.

Lúc này, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến, hẳn triệu hoán Từ Vị Từ Văn Trường đến bây giờ còn không có hình bóng, "Hệ thống, cái này Từ Vị đến cùng chuyện gì xảy ra? Vì sao đến bây giờ còn không có thấy hẳn xin vào?"

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Từ Vị đã Du Đại Du dưới trướng, cũng không phải là không có xin vào, hiện nay Du Đại Du còn chưa đăng báo."

Cái này Từ Vị như thế nào cùng Tông Trạch giống nhau, âm thầm đặt ở chính mình tiểu đệ dưới trướng, sau đó để cho mình lo lắng suông, nếu là hán nguyên ý lại cơ sở lịch lãm, vậy là tốt rồi tốt lịch lãm a !!

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ triệu hoán nhân tài thành công, trước mặt túc chủ thừa ra thân mật điểm 26 điểm, cừu hận giá trị 17 điểm. "

Triệu hoán hoàn hậu, Ngô Lập Nhân thở một hơi dài nhẹ nhõm, tới lần sau triệu hoán lại không biết muốn tới khi nào, giữa lúc Ngô Lập Nhân cảm khái điểm số khó cầu lúc sau, bỗng nhiên hệ thống lại một tiếng nêu lên vang lên.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Nghị đối với túc chủ sản sinh cừu hận, chúc mừng túc chủ thu được Triệu Nghị cừu hận giá trị 9 điểm, trước mặt túc chủ ủng có cừu hận giá trị 26. "

Cái này Triệu Nghị sao lại thế bỗng nhiên tới cừu hận, đừng không phải là bởi vì Phàn Lê Hoa Tam tỷ đệ sự tình? Đoạn thời gian trước, làm Tôn Sách cùng Triệu Nghị biết Phàn Lê Hoa đang ở Ngô Lập Nhân thủ hạ sau đó, đặc biệt làm Tôn Sách biết ba người dĩ nhiên có là năng lực bắt phạm lúc, Tôn Sách liền phái sứ giả lấy bắt ba người đi về hỏi tội vì danh đến đây yếu nhân. Ngô Lập Nhân tự nhiên không chịu lợi dụng tình hình thực tế cho biết, làm thư cự tuyệt Tôn Sách. Đại khái là bởi vì Triệu Nghị đã biết Ngô Lập Nhân phải bảo vệ ba người sau, mới đối với mình sinh ra cừu hận.

Bất quá đây cũng không có gì, một cái nho nhỏ Triệu Nghị, Phàn Ngọc Phượng hán cũng chưa chắc đánh thắng được, huống chi Phàn Lê Hoa cùng Phàn Triết, người nào vũ lực cũng không thấp.

Trường Sa.

Tôn Sách tự nhiên cũng biết Ngô Lập Nhân không chịu giao ra Phàn Lê Hoa đám ba người, hán lúc này đang cùng Chu Du cùng nhau thương nghị sự tình, Ngô Lập Nhân hồi âm không thể nghi ngờ làm cho hán hoàn toàn thất vọng.

"Cái này chết tiệt Triệu Phạm, như vậy ngu muội vô tri, dĩ nhiên cũng làm như vậy đem Phàn gia ba vị nhân tài đẩy tới Ngô Lập Nhân dưới trướng, thực sự tức chết ta cũng! "

Chu Du cũng dự liệu được Ngô Lập Nhân tất nhiên sẽ không đem Phàn gia ba người trả lại, nếu như chỉ là người bình thường, Ngô Lập Nhân nhất định sẽ không mạo hiểm hủy hoại đồng minh phiếu lưu mà ra sức bảo vệ ba người, hán càng là không chịu thả người, càng là nói rõ ba người bản lĩnh bắt phạm

"Chủ công, ghi nhớ kỹ nỗi giận, nộ sẽ làm bị thương thân! Người trong thiên hạ mới quá nhiều, chỉ cần chủ công có thể chiều hiền đãi sĩ, lo gì thiên hạ hiền tài không đến đầu hàng từ! "

Chu Du rất khuyên giải an ủi lấy Tôn Sách, nhưng mà Tôn Sách vẫn như cũ dư chưa nguôi giận, "Ngô cho rằng cái này Ngô Minh vận khí quả thực làm người ta ước ao, cái này Phàn gia ba bởi vì sao liền thiên thiên tăng tại dưới quyền của hán, thật là khiến người không nghĩ ra! "

Tôn Sách không nghĩ ra, thế nhưng Chu Du trong lòng loáng thoáng lại đại khái hiểu: Ngô Minh duy tân cử, thanh danh thiên hạ đều biết, bây giờ ưu thế của hán so Tôn Sách lớn hơn rất nhiều. Nhưng là hán lại không thể đem các loại nói cùng Tôn Sách nghe.

Ngô Lập Nhân tự nhiên không biết lúc này Tôn Sách đã đối với tự có kiểu khác tâm tư, Triệu Nghị cừu hận giá trị cũng không có chút nào ảnh hưởng tâm tình của hán. Trong khoảng thời gian này, hán làm người ta chung quanh thu mua ngựa, hợp thành một chỉ mới kỵ binh, muốn giao cho Nhiệm Mẫn huấn luyện, thừa dịp trong khoảng thời gian này không có chiến sự, có thể cho Nhiệm Mẫn huấn luyện được mới Thiết Huyết Thần Kỵ đi ra. Nhưng mà thu mua ngựa lại cũng không như trong tưởng tượng dễ dàng, thu mua thật lâu, cũng chỉ là thu năm sáu trăm thất, hay là đang Lâm Xung cùng Lỗ Trí Thâm dưới sự trợ giúp mới có thể thu đến những thứ này.

Hợp Phi hết thấy đều ở tiến hành đầu vào đầy lấy, Ngô Lập Nhân tự nhiên cũng vui vẻ thanh nhàn, thời gian cũng đem gần đến rồi tháng 11, thiên khí thay đổi càng thêm hàn lạnh lên. Ngô Lập Nhân liền muốn cùng Vương Thủ Nhân cùng nhau thương nghị, về trước chuyển Hạ Bì, thứ nhất có thể làm cho Vương Thủ Nhân một nhà ba người đoàn tụ một phen, dù sao Vương Thủ Nhân hài tử mới sinh ra, hán liền lập tức chạy tới Thọ Xuân, trợ giúp Ngô Lập Nhân đánh hạ Thọ Xuân.

Ngô Lập Nhân mang theo Điều Thuyền, đi theo còn có Vương Thủ Nhân cùng Triệu Vân, còn như Phàn Ngọc Phượng, thì là muốn gấp gở dưới Hạ Bì phong tình nhân vật, liền chủ động yêu cầu cùng nhau đi tới Hạ Bì, Ngô Lập Nhân cười ha ha, mình bạch trong đó dụng ý, đương nhiên sẽ không phản đối.

Mà Cẩm Mao Thử Bạch Ngọc Đường từ nhận được Ngô Lập Nhân nhiệm vụ sau đó, liền bắt đầu ngày đêm kiêm đi, ngựa không ngừng vó câu chạy tới Trung Sơn quốc.

Càng đi bắc đi, khí trời liền dần phát hàn lãnh, hoàn hảo Bạch Ngọc Đường đã sớm làm xong chuẩn bị, lúc này hán đã mặc vào thật dày áo bào, hán vừa xong Trung Sơn sau đó, liền lập tức tìm được một chỗ khách sạn đặt chân, nghĩ như thế nào hỏi thăm Vũ Văn Thành Đô hạ lạc.

Lúc này sau, điểm tiểu nhị bưng một bầu nước nóng tiến đến, về mặt xuân phong nói: "Khách quan cái này đại mùa đông một đường đường xa mà đến, nhất định là mệt mỏi chết rồi, chắc là có chuyện gì khẩn yếu mới tới nơi đây a !! "

Bạch Ngọc Đường cười ha ha nói: "Tiểu ca thực sự là hảo nhân lực, kỳ thực ta tới này, là nghe nói Trung Sơn có một nhân vật anh hùng tên gọi Vũ Văn Cẩm, không biết tiểu ca có nghe hay không qua? "

Nghe được Bạch Ngọc Đường như vậy vừa hỏi, tiểu nhị kia về mặt mê man, lắc đầu nói: "Tiểu nhân cô lâu quá vẫn, quả thực chưa từng nghe qua nhân vật như thế, không biết khách quan tìm này bởi vì chuyện gì? "

Bạch Ngọc Đường hơi có chút thất vọng nói: "Nếu tiểu ca không biết, vậy dễ tính, cũng không có chuyện trọng yếu gì. "

Điểm tiểu nhị biết Bạch Ngọc Đường không muốn nhiều lời, liền cũng rất thức thời không có tiếp tục hỏi, nói một tiếng, liền lui ra ngoài.

Ban đêm hôm ấy, Bạch Ngọc Đường đang ngủ say, chợt nghe ngoài cửa có động tĩnh, Bạch Ngọc Đường trong lòng hơi động, liền lập tức đứng dậy, bắt đầu kiểm tra của mình. Nhưng mà lúc này, hắn mới bỗng nhiên cảm giác được chính mình toàn thân không hề khí lực, trong lòng âm thầm kêu khổ: Nguyên đi tới một nhà hắc điểm. Hắn vốn là quanh năm ở trên giang hồ hành tẩu, vẫn luôn rất tỉ mỉ cẩn thận, không ngờ hôm nay một cái sơ sẩy, dĩ nhiên bị đầu độc.

Lúc này sau, Bạch Ngọc Đường cửa phòng bị đóng võ, chỉ thấy ban ngày cái kia điểm tiểu nhị mang theo mấy người trợ thủ cầm lưỡi dao sắc bén xông vào, "Ta nói khách quan, người là đảng hoàng đem trên người tài vật đều giao ra đây đây hãy để cho mấy ca động thủ? "

Bạch Ngọc Đường trong lòng âm thầm cân nhắc: Bây giờ bị đầu độc, tự nhiên không thể lại cậy mạnh, bằng không chủ công nhiệm vụ không thể hoàn thành, chẳng phải là chuyện xấu? Trên người vật gì vậy đều có thể cho, duy chỉ có phong thư không thể cấp. Vừa nghĩ tới đây, Bạch Ngọc Đường liền ném xuống vũ khí trong tay, đem tùy thân trong bao quần áo tất cả tài vật đều cho điểm tiểu nhị kia. Nhưng là điểm tiểu nhị kia dường như phải hay không phải vô cùng tin tưởng, liền bắt đầu đối với Bạch Ngọc Đường tiến hành soát người.

Lập tức, liền mò tới Bạch Ngọc Đường thiếp thân giấu phong thư, điểm tiểu nhị đang muốn muốn đoạt, Bạch Ngọc Đường lại liều mạng không theo.

"Đây chỉ là người khác nâng ta mang cho bằng hữu một phong thư, các ngươi muốn cũng không dùng, không bằng các vị giờ cao đánh khề, lưu lại cho ta đi! "

"Khỏi cho là chúng ta vài cái ít đọc sách, ngươi liền muốn gạt chúng ta! Nếu là thật chỉ ít một phong thư, ngươi sẽ như thế liều mạng che chở? Ta bên trong tất nhiên cất giấu cái gì đại bí mật! "

Bạch Ngọc Đường song quyền nắm chặt, lúc này hắn quyết tâm gạch ngói cùng tan, cũng phải che chở phong thư này, song khi điểm tiểu nhị đại đoàn đao đang muốn bổ về phía Bạch Ngọc Đường lúc sau, hắn mới phát hiện mình căn bản không có khí lực ngăn cản, đang ở thế ngàn cân treo sợi tóc, bỗng nhiên một chi vô kiếm từ bên ngoài phi vào, trực tiếp đập trúng điểm tiểu nhị ngăn trên đao, điểm tiểu nhị kia một cái lao đảo, suýt nữa té trên mặt đất.

Lúc này, chỉ thấy từ bên ngoài phiêu nhiên nhi lai cả người tao nhã, xinh xắn lạnh lợi nữ tử, nàng kia thấp giọng mắng: "Muốn sống, lưu lại đồ đạc, cút! "

Tuy là cô gái này bắt đầu là như thế yếu đuối, thế nhưng nàng ánh mắt sắc bén, làm cho mấy cái cường đạo sợ đến không dám chút nào phản kháng, tức thì tan tác như chim muông, thoát đi gian phòng.

Lúc này, nàng kia chậm rãi đi tới Bạch Ngọc Đường trước mặt, lấy Bạch Ngọc Đường lúc này bộ dáng chật vật, không khỏi nhú nhú mày.

Bạch Ngọc Đường lúc này mới phát hiện, cô gái này một đầu tóc dài sờ vai, mang theo một chút lưu hải, sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, thế nhưng thiên nhiên lại có chút làm cho hắn mê muội, phóng phát người nọ là hắn đã lâu không gặp lão bằng hữu thông thường.

"Đa tạ cô nương cứu! Không biết cô nương phương danh có thể hay không báo cho biết, ngày khác có cơ hội sẽ làm trọng báo! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương: tiểu nữ Hiệp trượng nghĩa hủy sinh lễ, Cẩm Mao Thử nhảy phủ lại bị bắt

Nàng kia nhưng thật giống như vô cùng không thêm để ý, thuận tay long liễu long tóc, cười nhạt một cái nói: "Gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, chính là chúng ta hành hiệp trượng nghĩa người ứng với làm việc, không cần báo đáp! " nàng lúc này mới bắt đầu quan sát tỉ mỉ lại Bạch Ngọc Đường, bỗng nhiên nàng quay người lại, làm một câu "Đêm đã khuya, không quấy rầy công tử nghỉ ngơi, sau này còn gặp lại! " tiện đà biến mất ở Bạch Ngọc Đường trong tầm mắt.

Nhìn qua lại vội vã nữ tử, Bạch Ngọc Đường lảng tại chỗ, đầu óc còn đang không ngừng tái hiện lấy cái kia xinh xắn lạnh lợi vóc người cùng một cách tinh quái nhãn thần, trong miệng không phải tự chủ lâm lâm: Nàng rốt cuộc là người nào, vì sao ta sẽ có một loại cảm giác rất quen thuộc, ta đến cùng đã gặp qua ở nơi nào nàng? Chỉ đáng tiếc vẫn là không hỏi ra tên của nàng.

Lúc này Bạch Ngọc Đường mặc quần áo, rửa mặt, để cho mình thanh tỉnh một phen, trong cơ thể sức thuốc cũng bắt đầu chậm rãi thối lui. Thời gian này toàn bộ khách sạn đều yên tĩnh, phảng phất một cái người cũng không có, hắn chung quanh đi lại dò xét một phen, cũng không cái gì dị dạng. Chỉ bất quá Bạch Ngọc Đường đã hoàn toàn không có buồn ngủ, sau khi trở lại phòng, nằm ở trên giường, vừa muốn chuyện mới vừa rồi, không khỏi tự trách mình sơ sẩy.

Ngày thứ hai, Bạch Ngọc Đường liền trên đường phố lại chung quanh nghe một phen, rốt cục đã hỏi tới Vũ Văn Thành Đô tin tức, thì ra hắn ở cách nơi này không xa một cái gọi Vô Cực Huyện địa phương.

Nghe được Vũ Văn Cẩm tin tức sau, Bạch Ngọc Đường hết sức cao hứng, thu thập xong bọc hành lý liền giục ngựa hướng Vô Cực Huyện chạy đi. Lại qua một ngày, Bạch Ngọc Đường liền chạy tới Vô Cực Huyện, hắn xuống ngựa liền bắt đầu chung quanh hỏi thăm Vũ Văn Cẩm tin tức. Bạch Ngọc Đường đang ở trên đường cái đi tới, chỉ nghe được cách đó không xa tiếng người huyền ảo, Bạch Ngọc Đường vốn định có nhiệm vụ trên người, không muốn nhiều nhạ sự đoán, nhưng là hắn xa xa sau tùy tiện thoáng nhìn, liền đến ngày hôm trước cứu mình cô gái kia, đang ở nắm một thanh có chút chói mắt bảo kiếm cùng người bên đường tranh đấu lấy. Còn bên kia hiển nhiên là nào đó nhà đại hộ nhân gia gia đình, tuy là tạm thời nàng kia còn chiếm lấy phía, nhưng là những gia đình kia hiển nhiên đều không phải là kẻ đầu đường xó chợ, hơn nữa nhân số rất nhiều, cầm kiếm nữ tử lúc này đã có chút mệt mỏi ứng phó. Không biết là nàng không đành lòng Thương nhân hay là có chỗ cổ kỵ, ra trong tay tổng có vẻ khắp nơi lưu tình, điều này làm cho Bạch Ngọc Đường có chút vô cùng khó hiểu.

"Người cái này nữ tặc, làm thật là lớn mật, dám hủy hoại công tử nhà ta sinh lễ, chỉ cần người theo ta các loại hồi phủ giải thích là chịu người phương nào giật dây cũng cam đoan không phải lần kế nữa, công tử nhà ta nhất định sẽ không làm khó người. "

Trong đó một người cầm đầu cũng ra cầm kiếm nữ tử thủ hạ lưu tình, liền tốt tâm khuyên nhủ.

"Bản nữ Hiệp hành sự đều là tùy tâm sở dục, người gia công tử, không học vấn không nghề nghiệp, không ôm chí lớn, ý vào quyền thế muốn kết hôn Chân gia tiểu thư, Chân tiểu thư há có thể nguyện ý? Cái này cùng cường đoạt có gì khác biệt? "

Bạch Ngọc Đường đến chu vi mọi người vây xem trung có một đại thúc có chút nhập thần, còn bất chợt lắc đầu thờ dài, Bạch Ngọc Đường liền đi tới lặng lẽ hỏi: "Đại thúc, mượn hỏi một chút, đây là nhà ai gia đình? Bọn họ tại sao lại đánh nhau? "

vây xem một người trung niên đại thúc bộ dáng người đánh giá Bạch Ngọc Đường một hồi, đập chắc lưỡi, "Ta công tử cũng không cần hỏi thăm nhiều lắm, nếu không sẽ tự tìm phiền toái, ta cũng sẽ không nói cho người đây là Ký Châu mục nhị công tử Viên Hi quý phủ gia đình. "

Bạch Ngọc Đường ngẩng ra một lúc, chấp tay hướng đại thúc nói tiếng cảm ơn, thầm nghĩ: Đứng lên nàng nói có tám chín phần là thật, Viên Hi muốn bức hôn Chân gia chi nữ, mình bây giờ thân phận càng không tiện nhúng tay, thế nhưng lấy cầm kiếm nữ tử càng ngày càng rơi xuống hạ phong, Bạch Ngọc Đường vẫn là không nhịn được nhảy lên một cái, ra sức sát tiến rồi chiến đoàn trong.

Cầm kiếm nữ tử đến Bạch Ngọc Đường xuất hiện trong nháy mắt, không cảm thấy trong mắt có một tia kính ngạc, sau đó vội vàng hô: "Việc này cùng công tử không quan hệ, hà tất tới thang cái này giao du với kẻ xấu! "

Bạch Ngọc Đường cười ha ha một tiếng nói: "Gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, chính là chúng ta hành hiệp trượng nghĩa người ứng với làm việc, làm sao có thể nói là nước đục đầu? "

Nghe được Bạch Ngọc Đường dùng mình ban đầu nói tới phản bác chính mình, cầm kiếm nữ tử cười khúc khích, "Coi là người nói không sai, cẩn thận rồi! "

Bạch Ngọc Đường gia nhập vào sau, Viên Hi gia đình tự nhiên không phải lưỡng đối thủ của người, một chút thời gian, liền đem tất cả mọi người đều đánh đuổi, Bạch Ngọc Đường cùng cầm kiếm nữ tử lúc này nhao nhao trốn chạy đi xa.

"Đa tạ huynh đài trượng nghĩa viện thủ! "

cầm kiếm nữ tử cười ha ha, hướng Bạch Ngọc Đường ôm quyền đáp tạ.

"Cô nương lần trước cứu giúp, ta không cần báo đáp, lần này không coi là cái gì, không biết cô nương phương danh có thể hay không báo cho biết? "

Nàng kia trong mắt lóe lên một tia狡 hoạt, mỉm cười đáp: "Vũ Văn Cẩm. "

Nghe xong lời của nàng Bạch Ngọc Đường nhất thời ngược lại hít một hơi khí lạnh, sau đó vừa nghĩ, trong lòng biết nàng nhất định là nghe được chính mình tại hỏi thăm Vũ Văn Cẩm cho nên mới nói như vậy, "Cô nương đừng có trêu ghẹo với ta, ta sở tâm đích Vũ Văn Cẩm, là một cái tuyệt thế anh hùng tất nhiên là một cái đỉnh thiên lập địa nam tử hán, sao lại là cô nương ngài? "

"Vũ Văn Cẩm " một đôi mắt đẹp bỗng nhiên trừng, hết sức bất mãn nói rằng: "Người nào nói cho người biết chỉ có nam nhi mới có thể là anh hùng, thế gian này nữ nhi thiên thiên không làm được anh hùng sao? "

Bạch Ngọc Đường bị nàng một phản hồi, mới nghĩ đến Ngô Lập Nhân quả thực không có tự nói với mình cái này Vũ Văn Cẩm rốt cuộc là nam là nữ, nhưng là hắn vẫn như cũ sẽ không tin tưởng cầm kiếm nữ tử nói như vậy, "Vũ Văn Cẩm võ nghệ thiên hạ Vô Song, ta cô nương võ nghệ sợ là ngay cả ta cũng chưa chắc thắng nổi a !? "

"Chớ không phải là người cho rằng vừa mới ta là thắng không nổi những gia đình kia mới nhẹ như vậy với ta? Ta nếu không phải là bởi vì không muốn

cùng Viên Phủ kết làm lương tử mới thủ hạ lưu tình, bọn họ đám kia đám ô hợp nơi nào là đối thủ của ta. Chỉ là không biết huynh đài tên họ, cái này đường xa mà đến, tới tìm ta có gì muốn làm? "

Bạch Ngọc Đường lúc này càng ngày càng hoài nghi phán đoán của mình, lúc này hắn cũng không dám nhẹ kết luận, không thể làm gì khác hơn là thử hỏi dò rồi hỏi: "Nào đó là Bạch Khuết, không biết cô nương có hay không nhận biết Thường Sơn Triệu Vân Triệu Tử Long? "

Ngô Lập Nhân trước đây giới thiệu Vũ Văn Thành Đô lúc sau nói thoái thác là Triệu Vân đề cử, vì vậy Bạch Ngọc Đường không thể làm gì khác hơn là dùng Triệu Vân đến xò xét dưới cái này "Vũ Văn Cẩm " rốt cuộc là thật hay giả, "Vũ Văn Cẩm " lúc này lắc đầu.

Bạch Ngọc Đường cười ha ha, "Nếu cô nương không biết Triệu Vân, cô nương kia mặc dù thật là Vũ Văn Cẩm, cũng không phải ta muốn tìm chính là cái kia Vũ Văn Cẩm. "

"Ai, ta lắc đầu nói là, Xích Phong Sơn trên thất tiến thất xuất giết Tào quân tướng sĩ sợ Triệu Vân tướng quân ai không biết ai không hiểu, huynh đài nếu như dùng này đến xò xét, bây giờ không có chút nào ý nghĩa. "

Nghe thế lại nói, Bạch Ngọc Đường giật mình, không biết vì sao, hắn luôn cảm thấy ở người trước mắt này trước mặt, hắn tổng là có chút phản ứng tri giác.

"Được rồi, không đùa ngươi, Vũ Văn Cẩm liền ở chỗ này hướng nam ba mươi dặm chỗ Vũ Văn gia, ngươi tới đó hỏi thăm một chút liền có thể tìm được, chỉ là Vũ Văn Cẩm ngươi lại không phải là rất dễ nói chuyện nhân, nghe nói Ký Châu mục từng phái người đi trước mời chào, thế nhưng cũng không có mời chào thành công, Ngô sứ quân Nhân Đức yêu dân, nói vậy Bạch công tử sẽ có vận khí tốt. "

Sau khi nói xong, nàng kia liền cước bộ nhẹ nhàng, thân hình xa dần, Bạch Ngọc Đường không nhịn được nghĩ hỏi: "Làm sao ngươi biết ta là Ngô sứ quân phái tới? "

Nhưng là nghĩ lại, vừa mới tự ra Triệu Vân, mà Triệu Vân hôm nay là Ngô Lập Nhân dưới trướng đại tướng, vậy không khó đoán ra thân phận của mình rồi, hắn cười một cái tự giễu, liền giục ngựa hướng nam chạy đi.

Quả nhiên dường như giả "Vũ Văn Cẩm " nói, Bạch Ngọc Đường tìm được Vũ Văn gia, khi hắn gõ cửa cho thấy ý đồ đến sau, Vũ Văn Cẩm người hầu lập tức đóng cửa lại, đem Bạch Ngọc Đường nhốt ở ngoài cửa.

Bạch Ngọc Đường biết mình hiện tại không thể ở chỗ này ở lâu, nếu không nếu là bị Viên Hi chính là thủ hạ phát hiện chính mình, lại sẽ là một phen chuyện phiền toái. Hắn vòng quanh Vũ Văn Cẩm đại viện chung quanh đi đi, như rồng mây, nảy ra ý hay.

Có một viên cây liễu vừa lúc thua bởi cao lớn tường vây bên cạnh, chỉ thấy hắn "Oạch " một tiếng, ôm lấy thân cây, không có hai cái liền bò đến trong đó một cây chạc cây trên, hắn theo nhánh cây kia, chậm rãi bò đến trên tường rào, tiếp lấy nhẹ nhàng nhảy, văng vẳng rơi vào Vũ Văn gia trong hậu viện.

Giữa lúc hắn hưng phấn vô cùng muốn muốn đi tìm Vũ Văn Cẩm trước mặt giao ra thư lúc, chỉ cảm thấy bỗng nhiên một đạo thân ảnh nhàn rỗi phiêu đi qua, chỉ cảm thấy phía sau mát lạnh, một cái đại thủ bắt lại y phục của mình, bỗng nhiên một cái nhấc, Bạch Ngọc Đường đi chuyển đều không nhúc nhích được.

"Tiểu tặc, chứ không phải là chán sống? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 259: Ngô Minh vài câu kiếm Thành Đô, Chân Mật đào hôn ra Hà Bắc

Bạch Ngọc Đường miễn cưỡng từ chối vài cái, tuy nhiên lại không thể động nửa phần, trong lòng hoảng hốt không ngớt, hắn lúc này ngẩng đầu một cái mới đến người trước mắt này đáng đáp: Khí vũ hiên ngang, mắt hồ mày kiếm, không gian tự uy hai mắt, làm cho Bạch Ngọc Đường trong lòng âm thầm tán phục, tuy là lúc này hắn mặc chỉ là một thân y phục hàng ngày, toàn thân lại phảng phất lộ ra một khó có thể địch nổi khí phách.

Bạch Ngọc Đường tuy là lúc này bị bắt ở giữa không trung, hắn nhưng vẫn là nỗ lực ổn định tâm thần một chút, nỗ lực nói ra câu đầy đủ đi ra, "Các hạ chẳng lẽ chính là Hà Bắc anh hùng Vũ Văn Cẩm? "

Người trước mắt tự nhiên dù cho Ngô Lập Nhân muốn hắn tầm đích Vũ Văn Cẩm, Vũ Văn Cẩm nghe được hắn kêu ra tên của mình, nhưng lại không có gì lạ, thuận tay ném một cái, đem Bạch Ngọc Đường ném xuống đất, "Leo tường sang tên đi tới ta Vũ Văn Cẩm trong nhà, chẳng lẽ còn có người khác? "

Mau mau mau nói ra, người như vậy như vậy vô lễ đến cùng ý muốn như thế nào? Nếu như nói không nên lời cái một ít, đừng trách ta không khách khí! "

Bạch Ngọc Đường lúc này mới chân chính tin tưởng Ngô Lập Nhân trong miệng nói anh hùng là nhân vật nào, Ngô Lập Nhân để cho mình Thiên Lý xa xôi tìm đến tầm đích Vũ Văn Cẩm, dĩ nhiên là lợi hại như vậy, hắn lúc này ở Vũ Văn Thành Đô trong tay dường như ba tuổi con nít thông thường, một điểm chống cự khí lực cũng không có, Bạch Ngọc Đường không khỏi lần nữa âm thầm bội phục bắt đầu Ngô Lập Nhân ánh mắt tới.

Bạch Ngọc Đường một cái lý ngư đã đuối, từ dưới đất xoay người lên, phui một cái trên người bụi, tiếp lấy móc trong ngực ra Ngô Lập Nhân thư nói, lại hướng Vũ Văn Thành Đô thi lễ một cái nói: "Từ Châu mục dưới trướng bảo toàn tả sứ Bạch Khuết đặc phụng ta chủ Ngô sứ quân chỉ mệnh truyền thư tin về công, mời Vũ Văn anh hùng xem qua. "

Nghe xong Bạch Ngọc Đường lời nói, Vũ Văn Thành Đô không khỏi hít sâu một hơi, hắn vạn vạn không nghĩ tới đến Ngô Lập Nhân biết nghe qua tên của mình, tuy là hắn tự phụ bản lĩnh không tầm thường, nhưng là cái này Từ Châu cùng Ký Châu cách xa nhau đâu chỉ Thiên Lý, Ngô Lập Nhân dĩ nhiên thực sự phái người tới mời chào, hắn làm sao không giật mình! Huống chi, hắn nhìn khắp thiên hạ chư hầu, duy chỉ có đối với Ngô Lập Nhân lòng có hảo cảm, dù sao hắn là Ngô Lập Nhân đi qua triệu hoán thế gọi tới, hệ thống trông vào thân phận cùng ký ức, lúc này sau Ngô Lập Nhân dĩ nhiên phái người Thiên Lý xa xôi tới tìm chính mình, trong lòng hắn làm sao không kinh ngạc và cảm khái.

Vũ Văn Thành Đô nhận lấy lá thư này, mở ra một, trong thư chỉ có mấy dòng chữ: Anh hùng xuất thế, Từ Châu luận võ, Thiên Vương Từ Long, ai cùng so tài! Từ Châu Ngô Minh, hư tịch mà đợi; chờ tin tốt lành, chờ vác ý tốt.

Hết mấy câu nói đó, Vũ Văn Thành Đô từ mới vừa kinh ngạc, biến thành bây giờ thần phục, hắn cười ha ha một tiếng nói: "Thế nhân đều là truyền Từ Châu Ngô sứ quân có thức nhân chi minh, hôm nay chi tin, tuy là lác đác mấy lời lại làm cho Cẩm lòng ngựa ngáy khó nhịn. Nghe nói Ngô công trưởng dưới Thiên Vương Nhiễm tướng quân cùng Triệu Từ Long tướng quân đều là thiên hạ vô song dũng tướng, nay Từ Châu hội vũ, Vũ Văn Cẩm tự nhiên nguyện ý cùng mấy vị anh hùng một hồi! "

Bạch Ngọc Đường tự nhiên không biết Ngô Lập Nhân ở trong thư viết nội dung, đến Vũ Văn Thành Đô như vậy một người chưa từng gặp mặt người, lại bị Ngô Lập Nhân một phong thư, mà trở nên cam tâm tình nguyện muốn phải lập tức chạy tới Từ Châu, hắn đối với Ngô Lập Nhân càng thêm bội phục lên.

"Như vậy rất tốt, rất tốt! " Bạch Ngọc Đường không ngờ tới dĩ nhiên biết thuận lợi như vậy, kích động trong miệng nói đều không phải là rất lưu loát.

Vũ Văn Thành Đô lúc này mới nhớ tới vừa mới đối với Bạch Ngọc Đường thái độ có chút vô lễ, lúc này cũng có chút ngượng ngùng, vội vã ôm quyền tạ lỗi: "Vừa mới nhiều có đắc tội, Bạch tả sứ xin chớ trách móc! Đi, lúc này trời giá rét, Bạch tả sứ nếu không phải ngại hân xả đơn sơ, mời được phòng khách một tự! "

Bạch Ngọc Đường tự nhiên sẽ không để ở trong lòng, dù sao mình "Mời người " phương thức có điểm đặc biệt. Vũ Văn Thành Đô dẫn Bạch Ngọc Đường đi tới trong phòng khách, lập tức ra lệnh người nóng rượu nóng, hai người liền bắt đầu hàn huyên.

Làm Bạch Ngọc Đường hỏi Chân gia tình huống lúc, Vũ Văn Thành Đô cái này mới chậm rãi cùng hắn giải thích. Vô Cực Huyện trong Chân gia cũng coi như một cái đại gia, làm Viên Thiệu chiếm cứ Ký Châu sau đó, Viên Hi liền tới đến Trung Sơn làm quận trưởng, Viên Hi nghe nói Chân gia tiểu nữ nhi Chân Mật sinh nỷ lệ, liền chuyên tâm muốn nạp chi làm thiếp, chân phụ đã vong, mẹ tự nhiên cũng vui vẻ đem Chân Mật hứa cho Viên Hi. Chi là Chân Mật trong lòng không thích, cho nên trong đó có nhiều khúc chiết.

Bạch Ngọc Đường sau khi nghe xong, mới gật đầu, "Ngày hôm nay đến Viên Hi quý phủ hộ vệ đang ở tróc nã một cái nữ tặc, mà nữ tặc chính là hư mất Viên Hi sinh lễ, Bạch mỗ lúc đó bởi vì trong lòng có chút không cam lòng, vì vậy làm viện thủ, không thông báo sẽ không cho Thành Đô huynh mang đến bất tiện? Sợ là chúng ta vẫn là sớm một chút rồi mới tốt! "

"Ah? Bạch tả sứ mới vừa tới nơi đây liền trượng nghĩa xuất thủ, thật sự là lòng hiệp nghĩa, bất quá Bạch tả sứ xin yên tâm, nguyên bản nạp Chân Mật việc cần Ký Châu mục Viên Thiệu cho phép, bây giờ Viên Thiệu đang ở Tịnh Châu chinh phạt Trương Yến, hắn cũng không biết việc này, nếu như nhưng hân biết Viên Hi một mình nạp Chân Mật làm thiếp, Viên Hi tất nhiên không còn cách nào ở Viên Thiệu trước mặt báo cáo kết quả công tác. Cho nên việc này sẽ không làm lớn chuyện, lại không biết kinh động Viên Thiệu, nếu như Bạch tả sứ lên Chân gia tiểu nữ nhi, ngu huynh có thể nguyện ý trợ Bạch tả sứ đoạt được mỹ nhân về. "

Vũ Văn Thành Đô cho rằng Bạch Ngọc Đường nhất định là lên Chân Mật mới biết những tay chuyện này, hắn tự nhiên không biết cái kia giả "Vũ Văn Cẩm " nữ Hiệp đã từng đã cứu Bạch Ngọc Đường mệnh, cho nên Bạch Ngọc Đường mới sẽ nghĩ tới báo đáp ơn cứu mệnh của nàng. Mắt thấy Vũ Văn Thành Đô hiểu lầm chính mình, Bạch Ngọc Đường sắc mặt nhất thời có vẻ hơi xấu hổ, hắn liền vội vàng giải thích: "Thành Đô huynh hiểu lầm! Hôm nay gặp phải cái kia hủy hoại Viên Hi sinh lễ nữ tặc, là trước kia đã cứu tiểu đệ một mạng, cho nên mới có chuyện hôm nay. "

Bạch Ngọc Đường vì vậy đã đem dọc theo đường đi gặp phải hắc điểm việc, sau lại được cứu tiền tiền hậu hậu nói cùng Vũ Văn Thành Đô nghe, Vũ Văn Thành Đô vẫn còn có chút nửa ngờ nửa tin, "Ngọc Đường thật chẳng lẽ không hề động tâm sao? Chân Mật nhưng là chân chính thiên tư quốc sắc! "

"Thành Đô huynh không muốn pha trò ta, không nói đến ta chưa từng thấy qua Chân Mật bản thân, mặc dù thấy, ta cũng sẽ không động tâm. " Bạch Ngọc Đường liền vội vàng giải thích.

"Chớ không phải là Ngọc Đường đã có người trong lòng? Làm cho ta đoán một chút, nhất định là cái kia cứu người nữ tử đúng hay không? Tục ngữ nói, ân cứu mạng, lấy thân báo đáp, nhất định là như vậy, đúng hay không? "

Nghe được Vũ Văn Thành Đô như vậy bát quái hỏi tới hỏi lui, Bạch Ngọc Đường bỗng nhiên lập tức không biết như thế nào phản bác, hơn nữa sắc mặt chưa phát giác ra gian bay ra một đóa đỏ ửng, Vũ Văn Thành Đô cười ha ha một tiếng nói: "Thì ra thật đúng là bị ta nói trúng rồi a? "

Bạch Ngọc Đường lúc này áp ứng lại bắt đầu phủ nhận, "Chúng ta mới chỉ là thấy qua hai mặt, không thể nào, Thành Đô huynh đừng có trêu ghẹo tiểu đệ."

Đến Bạch Ngọc Đường như vậy cơ quắp không biết làm sao, Vũ Văn Thành Đô cũng không có nói tiếp Bạch Ngọc Đường cảm tình, mà là tiếp tục nói rằng Chân Mật tới.

"Từng nghe nói, Chân Mật lúc nhỏ sau từng có người tiên đoán, gương mặt nàng kiếp này quý không thể nói. Ta muốn cô gái này nhất định có bên ngoài chỗ hơn người, Thành Đô không quá mức công lao, không bằng đưa nàng cùng nhau mang tới Từ Châu dâng cho Ngô công, chẳng biết có được không?"

Nghe xong Vũ Văn Thành Đô nói như vậy, Bạch Ngọc Đường lúc đầu một vui vẻ, bất quá tùy theo lại một tiếng thở dài khí, điều này làm cho Vũ Văn Thành Đô vô cùng khó hiểu.

"Thành Đô huynh có chỗ không biết, chủ công tuy là những chuyện khác đều có thể nghe được di chuyển khuyên, nhưng là trong chuyện này, hẳn lại nghe không vào bất luận kẻ nào lời nói. Chủ công trong lòng chỉ có chủ mẫu một người, bất luận kẻ nào chủ công đều không để ở trong lòng."

Vũ Văn Thành Đô mới chợt hiểu ra gật gật đầu, cảm khái nói: "Không ngờ tới chủ công lại còn là như vậy người si tình! Đã như vậy, đến đây thì thôi, vì để tránh khỏi đem dài nhiều mộng, gặp lại rất nhiều phiền phức, chúng ta ngày mai liền ly khai Ký Châu đi Từ Châu!"

Bạch Ngọc Đường gật đầu, lúc này hẳn bỗng nhiên nghĩ đến: Cái kia nữ Hiệp, lúc này có thể hay không vẫn còn ở bị Viên Hi thủ hạ đuổi kịp? Nàng lại có thể hay không lại đi trợ giúp Chân Mật đào hôn?

Ngày thứ hai Vũ Văn Thành Đô thu thập xong hành trang, phân phó hạ nhân hảo hảo thủ gia nghiệp, mình thì cùng Bạch Ngọc Đường cùng nhau, ngồi ngựa, hướng Từ Châu chạy đi.

Mới ra thành môn không bao lâu, chợt nghe một chỗ không xa trên quan đạo truyền đến tiếng kêu, trong chốc lát, chỉ thấy một người điều khiển một chiếc xe ngựa nào đó đang điên cuồng chạy, chỉ nhưng phía sau đã có hơn trăm người cười khoái mã đuổi theo.

Không cần suy nghĩ, cỡi mã xa người, chính là giả xưng mình là "Vũ Văn Cẩm" nữ Hiệp, mà phía sau đuổi kịp người, lộ vẻ nhưng đã biến thành Vô Cực Huyện Huyện binh, một tên trong đó đầu lĩnh cao giọng chỉ huy: "Không muốn làm bị thương Chân tiểu thư, cái kia nữ tặc cách giết chó loạn!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 260: Vũ Văn Cẩm kinh tẩu Viên thị binh, Ngô Lập Nhân mộng tìm Thiên Bảo tướng

Bạch Ngọc Đường không nghĩ tới nàng lại vẫn đem Chân Mật cho mang ra ngoài đi ra trốn, hẳn thực sự không rõ, cái này nữ Hiệp làm việc này đến cùng vì cái gì, loại này chuyện cưới gả, há là nàng một cái người có thể can thiệp. Còn có Chân Mật, vì sao nguyện ý theo theo nàng đi ra trốn, chứ không phải là Chân Mật cũng đã có người trong lòng, giống như Phan Ngọc Phụng thông thường?

Nhưng là loại tình huống này, Bạch Ngọc Đường thực sự không kịp nghĩ quá nhiều, hẳn biết, chính mình nếu gặp tất nhiên sẽ không nhìn như không thấy khoanh tay đứng nhìn.

Đến Bạch Ngọc Đường thần sắc cũng không giải khai, lo lắng, lo lắng lại đến thoải mái, hẳn đã minh bạch, trên xe ngựa người định lại chính là đã từng cứu Bạch Ngọc Đường một mạng nữ Hiệp, nếu Bạch Ngọc Đường muốn động thủ hỗ trợ, hẳn há có thể không đếm xỉa đến.

"Ngọc Đường, nếu phải cứu, vậy chớ do dự, ra tay đi!"

Bạch Ngọc Đường lúc đầu lo lắng nhất dù cho làm trễ nãi Vũ Văn Thành Đô hành trình, thậm chí chọc Ký Châu đứng đầu Viên Thiệu, đến lúc đó sau tất nhiên liền có phiền toái rất lớn. Bất quá Vũ Văn Thành Đô nếu mở miệng, hẳn liền lại không có kỵ chút nào, móc ra hãn Nhận Linh Dao liền vọt tới, mà Vũ Văn Thành Đô tự nhiên cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém, cầm trong tay Phụng Sứ Lư Kim Thang cũng vọt tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Bạch Ngọc Đường kỹ năng Đạo Thánh phát động, vũ lực + 3, trí lực + 3. Tiêm Thứ Nhận Linh Dao vũ lực + 1, trước mặt Bạch Ngọc Đường vũ lực đề thăng tới 93, trí lực đề thăng tới 83."

Tại phía xa Hạ Bi Ngô Lập Nhân chợt nghe Bạch Ngọc Đường kỹ năng bạo phát, không cảm thấy trong lòng cá kình: Bạch Ngọc Đường cái này lúc sau

bạo nỏ kỹ năng là vài cái ý tứ? Chớ không phải là gặp nguy hiểm gì? Hắn vẫn lo lắng Bạch Ngọc Đường chuyển này, dù sao Vũ Văn Thành Đô chính là không thể ra chuyện rắc rối gì, nếu như đầu với địch thủ, Ngô Lập Nhân liền thật là khóc không ra nước mắt.

Đang đang đuổi theo Vô Cực Huyền kỵ binh, bỗng nhiên bị giết đi ra Bạch Ngọc Đường một đao phách chết một người, mọi người còn lại tất cả đều tức giận không thôi, bọn họ nơi nào sẽ nghĩ vậy nửa đường bỗng nhiên tuôn ra hai người, dám cùng bọn họ động thủ. Bọn họ lúc này bỗng nhiên thay đổi phương hướng, nhất tề xông về Bạch Ngọc Đường. Đúng lúc này, cầm trong tay Phụng Sứ Lưu Kim sáng loáng Vũ Văn Thành Đô cũng theo xuất hiện chém giết mấy người sau đó, này Huyền binh mới phát hiện, trước mắt cái kia uy phong凛凛 người chính là gần xa nổi tiếng Vũ Văn Cẩm.

Bọn họ không biết vì sao Vũ Văn Cẩm sẽ cùng Bạch Ngọc Đường hỗn cùng một chỗ, cũng không biết vì sao Vũ Văn Cẩm biết nhúng tay Viên Hi cùng Chân gia hôn sự, bọn họ biết, Vũ Văn Cẩm chỉ cần vừa xuất hiện, bọn họ lại không có cơ hội đoạt về Chân Mật, theo thủ lĩnh kia la to một tiếng lui lại, cái này hơn trăm kỵ binh tất cả đều hướng Vô Cực Huyền thành chạy thoát trở về.

Lúc này Bạch Ngọc Đường mới giục ngựa hướng Hiệp nữ điều khiển mã xa đuổi theo, mà lúc này đánh xe Hiệp nữ đến rồi Bạch Ngọc Đường sau không khỏi mặt lộ vẻ kinh hãi, lại một bên khác một người, kinh ngạc một cái, liền ôm quyền thờ dài nói: "Chẳng lẽ vị này anh hùng chính là Vũ Văn Cẩm? "

Vũ Văn Thành Đô cũng không là rất biết tình huống, chỉ là chấp tay hoàn lễ, không nói gì.

Bạch Ngọc Đường lắc đầu thờ dài nói: "Người thực sự là thật to gan, dĩ nhiên tại Viên Hi địa bàn công nhiên cướp người, là thật không sợ chết sao? Trong xe này thật chẳng lẽ là Chân Mật tiểu thư sao? Bấy giờ người chẳng lẽ muốn mạng theo nàng cùng nhau thoát đi Ký Châu? "

nữ Hiệp hừ một tiếng, "Tuy là vừa mới đa tạ nhị vị ân cứu mạng, thế nhưng đây là chuyện của ta tình, không nhọc Bạch đại nhân tốn nhiều tâm. "

Nói xong chỉ thấy nàng đem ngựa xe thùng xe mảnh vụn một cái, dĩ nhiên phát hiện trong buồng xe không có một bóng người, cái này để cho hai người nhất thời mở rộng tầm mắt.

Bạch Ngọc Đường nhất thời há hốc mồm, tự lẩm bẩm: "Cái này, đây là tình huống gì? "

"Tôi chúng ta đều bị vị tiểu cô nương này đùa bỡn, nàng đây là kẻ điệu hồ ly son a! Nếu như đến lúc đó sau Viên Hi dưới sự tức giận, tất nhiên sẽ đem lửa giận phát ở ta Vũ Văn Cẩm trên người; nếu là ta lúc này đi đầu Ngô sứ quân, đến lúc đó sau, khó tránh khỏi sẽ làm Ngô sứ quân cùng nhau bị liên lụy. " Vũ Văn Thành Đô lúc này mới nghĩ đến chuyện tính chất phức tạp, thế nhưng hắn không biết Bạch Ngọc Đường cùng cô gái trước mắt đến cùng có nhiều gút mắt, cho nên nói chỉ có thể nói đến cái này.

Bị lừa người ta nói, nữ Hiệp lúc này ngược lại có chút ngượng ngùng, lúc đầu chỉ là nàng một cái người muốn phải giúp Chân Mật, cứ như vậy, dính dấp liền hơi nhiều, "Đây chính là chính các người lao tới phải giúp một tay, ta cũng không có nghĩ đến sẽ gặp phải các người, cho nên cũng không phải muốn trăm phương ngàn kế kéo các người xuống nước.

Ta bản ý chỉ là mang theo truy binh chung quanh chạy một hồi, làm cho Chân gia tiểu thư có thể chạy thoát. "

Bạch Ngọc Đường cũng biết chuyện này tới quái, rơi vào đường cùng, lấy Vũ Văn Thành Đô nói: "Thành Đô huynh, lần này chuyện gấp, chúng ta vẫn là sớm đi chạy về Từ Châu, miễn cho xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. Vị cô nương này, người bây giờ có tính toán gì không, nếu như Ký Châu không thể chứa thân, không bằng cùng ta tất cả cùng đồng thời đi Từ Châu a !! "

Nàng lắc đầu, đem ngựa xe thùng xe cho tháo xuống sau, phóng người lên ngựa, chấp tay Từ nói: "Hôm nay đa tạ nhị vị xuất thủ tương trợ, ta còn muốn đi tìm Chân gia tiểu thư, sau này còn gặp lại, ! Cáo từ! "

Vừa nói xong, liền xoay người rồi đi, mặc kệ ánh mắt hai người, lưu lại Bạch Ngọc Đường cùng Vũ Văn Thành Đô cùng một chỗ hai mặt nhìn nhau.

Làm trốn chạy Vô Cực Huyền kỵ binh đem Vũ Văn Thành Đô trợ giúp Chân Mật chạy trốn sự tình nói cho Viên Hi sau đó, Viên Hi vô cùng tiếc hận nói: "Chớ không phải là cái này Vũ Văn Cẩm lên Chân Mật? Nếu như phụ thân biết, tất nhiên sẽ đem Chân Mật hứa cho Vũ Văn Cẩm lấy kết thúc kỳ tâm. Ai! "

"Bảo Thái Thủ đại nhân, Vũ Văn Cẩm không có phản hồi Vô Cực Huyền, ngược lại thì thoát đi cái này Trung Sơn Quận, sợ là có tật giật mình, không dám ở này ở lâu. "

Nghe thủ hạ nói, Viên Hi ha hả nở nụ cười một tiếng, "Nếu là như vậy, vậy thật tốt quá, được rồi, để những người khác Huyền tướng sĩ lưu ý dưới Chân Mật tin tức, có phải hay không bị Vũ Văn Cẩm đám người cùng nhau mang đi. "

Tự nhiên Viên Hi cũng không dám gây chiến, kinh động quá nhiều người, Bạch Ngọc Đường cùng Vũ Văn Thành Đô một đường cẩn thận một chút, ngày đêm kiểm đi, rốt cục ở trừ tịch trước chạy tới Hạ Bi.

Ngô Lập Nhân trong lòng đá lớn cuối cùng cũng rơi xuống đất, tuy là hắn không biết quá trình cụ thể như thế nào, thế nhưng đến Bạch Ngọc Đường cùng Vũ Văn Thành Đô gió bụi một mũi xuất hiện ở Hạ Bi lúc sau, hắn khó nén trong lòng mình hưng phấn, "Vũ Văn tướng quân, người rốt cuộc đã tới! "

Nghe được Ngô Lập Nhân như vậy kỳ quái xưng hô, Vũ Văn Cẩm không biết Ngô Lập Nhân, hắn Bạch Ngọc Đường, lúc này Bạch Ngọc Đường xuống ngựa hướng Ngô Lập Nhân hành lễ bái đến: "Thuộc hạ may mắn không làm nhục mệnh, đem Vũ Văn Cẩm mời về rồi Hạ Bi, đặc biệt hướng chủ công giao lệnh! "

Vũ Văn Thành Đô lúc này cũng theo hướng Ngô Lập Nhân hành lễ nói: "Thảo dân Vũ Văn Cẩm, bái kiến Ngô sứ quân! "

Ngô Lập Nhân liền vội vàng đi tới, đem hai người nâng dậy, ha hả cười nói: "Bạch tà sứ cực khổ, Thành Đô cũng cực khổ! Các người đi xuống trước nghỉ ngơi một chút, tối nay vì hai vị đón gió tẩy trần! "

Hai người từ biệt sau, Ngô Lập Nhân sau lưng Triệu Vân cũng không biết Vũ Văn Thành Đô, nhưng là Ngô Lập Nhân còn đang suy nghĩ như thế nào làm cho Triệu Vân giúp mình che lấp.

"Tử Long, vừa mới Bạch tà sứ nhận lấy nhân gọi Vũ Văn Cẩm, tự Thành Đô, Ký Châu Trung Sơn quốc nhân. "

Triệu Vân vừa nghe, trên mặt có chút kinh hi, "Thì ra cũng là Ký Châu người! "

Ngô Lập Nhân Khái khái một cái tiếng, nhỏ giọng nói rằng: "Tử Long có chỗ không biết, kỳ thực trước ta vẫn chưa nghe qua Vũ Văn Cẩm tên, sau lại có lần nằm mơ, trong mộng có một tiên Ông nói cho ta biết, Trung Sơn quốc hữu một tuyệt thế dũng tướng gọi Vũ Văn Cẩm, sau khi tỉnh lại, cảm giác rất chân thực, liền làm cho Bạch Khuyết đi tìm, vì để cho người không khả nghi, liền nói dối là Tử Long đề cử, cho nên về sau nếu có người hỏi, mong rằng Tử Long không muốn nói lời miêng. "

Nghe xong Ngô Lập Nhân lời nói, Triệu Vân hoàn toàn về mặt mộng bức, hấn dùng rồi thời gian mấy hơi thở, chậm rãi làm theo Ngô Lập Nhân lời nói, cuối cùng thở dài một hơi hướng Ngô Lập Nhân chấp tay bái nói: "Chủ công thật là thiên nhân cũng! Dĩ nhiên bằng vào một giấc mộng mà thực sự tìm được một viên Đại tướng, từ cổ chí kim, còn có thể có mấy người? Chủ công có yêu cầu, Vân tự nhiên vì chủ công che lấp; chỉ là Vân cho rằng, chủ công sao không đem tình hình cụ thể và tỉ mỉ báo cho biết mọi người, đối với chủ công sau đó tranh phách đường có lợi mà vô hại, cũng xin chủ công nghĩ lại! "

Nghe được Triệu Vân lời nói, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên vỗ trán một cái, Triệu Vân lời nói quả thật có đạo lý a, gặp phải không phải có thể giải thích sự tình, loại này nghe vô lý đầu giải thích mới đúng là mình cần!

Quân quyền thần thụ, càng thần bí, càng nghe giống như thiên phương dạ đàm, càng có thể làm cho mình thủ hạ chính là văn võ cùng dưới sự cai trị bách tính tín phục!

"Tử Long nói như vậy, thực sự làm cho Minh được ích lợi không nhỏ, quả nhiên là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường! Tử Long xứng nhận ta cúi đầu! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 261: Hạ Bi thành văn võ tiệt đêm, xạ tiễn trường danh tướng so hợp lại

Vào lúc ban đêm, Ngô Lập Nhân ở Hạ Bi xếp đặt buổi tiệc, Ngô Lập Nhân nhân cơ hội đem Vũ Văn Thành Đô dẫn tiến cho mọi người cũng tại chỗ tuyên bố cử hành một lần toàn quân tỳ võ quyết định.

Ở đây văn võ tự nhiên đều biểu thị chống đỡ, đặc biệt võ tướng, càng là mỗi người xoa tay, mặc dù có Nhiễm Mẫn cùng Triệu Vân ở, bọn họ không thể rút ra thứ nhất, nhưng là như vậy luyện tập võ nghệ cơ hội quả thực khó có được, không những được tỷ thí với nhau học tập, còn có thể tăng tiến với nhau cảm tình.

Ngô Lập Nhân lại để cho Bạch Ngọc Đường nói dưới dọc theo đường đi khó khăn gặp phải cùng phiền phức, có nên nói hay không đã có cái Hiệp nữ trợ giúp Chân Mật đào hôn lúc sau, Ngô Lập Nhân không khỏi trong lòng cả kinh: Hệ thống đem Vũ Văn Thành Đô trồng vào đến rồi Trung Sơn quốc Vô Cực Huyện, đây chẳng phải là vừa lúc cùng Chân Mật thành người đồng hương? Khó có được nói Chân Mật cùng Vũ Văn Thành Đô biết có duyên phận? Nhưng là Vũ Văn Thành Đô bộ dạng, vì sao hoàn toàn không để bụng Chân Mật tất cả, yếu điệu thực nữ, quân tử hào cầu, lẽ nào Chân Mật không hợp Vũ Văn Thành Đô khẩu vị?

Ngô Lập Nhân mặc dù không muốn nhận nạp cơ thiếp, nhưng là như vậy giai nhân đều có thể cùng thủ hạ mình văn võ tuần kiệt có đôi có cặp, cũng là một kiện chuyện đẹp. "Nghe nói Chân Mật sinh thiên tư quốc sắc, Thành Đô có thể từng gặp Chân Mật đáng đáp? "

"Thảo dân tự nhiên gặp rồi! Quả thực sanh đẹp như thiên tiên, hơn nữa lại có tri thức hiểu lễ nghĩa, quả thực khó gặp miền Bắc Trung quốc giai nhân. " Vũ Văn Thành Đô không nhanh không chậm đáp.

"Nếu Thành Đô gặp qua, vì sao không phải sinh chi làm vợ? Thành Đô như vậy anh hùng, nếu như này anh tuấn, nói vậy Chân Mật sẽ không cự tuyệt. "

Vũ Văn Thành Đô nguyên tưởng rằng Ngô Lập Nhân là động tâm mới sẽ đánh nghe Chân Mật tình huống, hấn chẳng thể nghĩ tới Ngô Lập Nhân dĩ nhiên

muốn tác hợp hẳn cùng Chân Mật, Vũ Văn Thành Đồ cũng không lòng này, liền thanh cự tuyệt nói: "Chân Mật đẹp là đẹp vậy, chỉ là bây giờ thảo dân công danh chưa lập, dùng cái gì cưới vợ thành gia? Huống hồ, Chân Mật quả thực không phải thảo dân thích loại hình."

Được rồi, người đã không thích, cái này cũng cũng không thể miễn cưỡng, chỉ là Ngô Lập Nhân còn không rõ ràng, rốt cuộc phát hiện ở Chân Mật bị cái kia Hiệp nữ mang đi nơi nào, cái kia "Hiệp nữ" thì là người nào?

Nhưng mà Bạch Ngọc Đường cùng Vũ Văn Thành Đồ cũng không nhận ra người nọ, Ngô Lập Nhân cũng không cách nào kiểm tra đo lường hoặc là suy đoán, bây giờ chính mình hệ thống gọi tới trừ phi có một Liễu Như Thị còn không biết tung tích, nhưng là người kia vũ lực giá trị cũng không phải Liễu Như Thị có thể so.

Tiệc tối trên, vẫn vô tất cả đều tụ chung một chỗ, vô cùng náo nhiệt! Khí trời mặc dù hàn, nhưng là bây giờ bầu không khí như vậy nhiệt liệt, mọi người trò chuyện hừng hực, người nào cũng không có cảm giác được một điểm hàn ý.

Lúc này Phan Ngọc Phượng bùng một chén rượu lên đi tới Triệu Vân phía trước, hướng về phía Triệu Vân hơi chút quỳ gối, thi lễ một cái, "Ngọc Phượng vẫn ngưỡng Mộ tướng quân, lại được Mông tướng quân mấy lần cứu, trong lòng thực sự cảm hoài trong lòng, thiếp ở chỗ này kính tướng quân một ly, trò chuyện tỏ tâm ý."

Lúc này Triệu Vân tuy là còn có chút câu nệ, thế nhưng Tôn Sách đã tới muốn qua một lần người, Phan gia Tam tỷ đệ sự tình đã mọi người đều biết, cho nên Triệu Vân bây giờ nhưng lại không có quá nhiều lo lắng, đối mặt Phan Ngọc Phượng lần lượt biểu đạt trong lòng hảo cảm, ở như vậy giải nhân trước mặt, Triệu Vân tâm sớm đã thất thủ, Triệu Vân tình đậu cũng đã bắt đầu tràn ra.

Hắn liền vội vàng đứng lên, trên mặt hơi có chút hồng nhuận, bùng ly rượu lên, nói: "Mời!"

Vương Thủ Nhân lúc này cũng cùng phu nhân của hắn Mi Trinh ngồi chung một chỗ, Trần Khánh Chi cùng phu nhân của hắn Trương Xuất Trần ngồi chung một chỗ, tự nhiên Ngô Lập Nhân bên người ngồi Điều Thuyền, lúc này, Ngô Lập Nhân lạc hướng Vương Thủ Nhân, hỏi: "Dương Minh, ta nếu cứ hành trong quân hội vũ, không biết Dương Minh có thể có cái gì đề nghị?"

"Chủ công hành động này, tự nhiên có thể ngưng tụ lòng người, đề thăng tam quân sĩ khí, không thể tốt hơn. Thế nhưng so Võ chỉ lúc, các nơi đóng giữ cát không thể phớt lờ, cần lưu người đóng ở, lệnh tướng sĩ phải cẩn thận tuần tra. So thử thời gian cũng không nên duy trì quá dài."

Vương Thủ Nhân lời nói đúng là suy nghĩ chu đáo cẩn thận, Ngô Lập Nhân tự nhiên vô cùng khẳng định. Ngô Lập Nhân chuẩn bị ở hai tháng cử hành trong quân đại tì, hẳn làm người ta đem tin tức truyền tới các nơi trú đóng tướng lĩnh, muốn muốn ghi danh tham gia đều có thể phản hồi Hạ Bi tham gia, so thử chia làm xạ kích cùng đầu tướng lưỡng chủng. Mỗi người có thể phân biệt báo danh, xạ kích so tài là mọi người cùng nhau so thử, thế nhưng đầu tướng so tài áp dụng phương thức rút thăm ngẫu nhiên lựa chọn sử dụng đối thủ.

Ngoại trừ Nhiệm Mẫn, Triệu Vân cùng Vũ Văn Thành Đồ ba người, Ngô Lập Nhân dưới trướng hiện nay có Quách Khản, Chu Thái, Thái Sử Từ, Du Đại Du, Trương Tướng, Điền Phục, Tông Xác, Tần Chiêu, Trần Võ, Đồng Tập, Phan Ngọc Phượng, Mạnh Lương, Tiêu Tấn, Tang Bá, Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Hoa Vinh, Quan Thắng, Từ Ninh, Dương Hùng, hơn nữa Bạch Ngọc Đường, tổng cộng hai mươi bốn người. Vu Tuần Đạt nghe được trong quân đại tì, lần này vô luận như thế nào hẳn cũng không chịu tham gia, lần trước bóng ma trong lòng làm cho hắn đã cũng không dám nữa cậy mạnh. Trương Xuất Trần nguyên bốn định tham gia, nhưng là sau lại Trần Khánh Chi lại cường liệt biểu thị phản đối, nàng cũng liền rất thuận theo, không có kiên trì. Mà Phan Lê Hoa làm cho Phan Triết cùng nàng cùng nhau ở Hợp Phi coi chừng, cũng không trở về nữa.

Trải qua qua một cái tháng khuya chuông gõ mõ bố trí, so Võ sân so tài rốt cục bố trí xong, ở Hạ Bi ngoài thành trong diễn võ trường, phân chia xạ tiễn trường cùng đầu tướng trảng. Đầu tướng tuyển trách mã chiến, ngoại trừ vũ khí đều tuyển dụng không quá lớn lực sát thương thay thế vũ khí bên ngoài, còn lại tọa kỵ khôi giáp các loại, tần đều có thể bảo lưu.

Hạ Bi trong thành tam quân tướng sĩ cùng bách tính đều đang mong cái này một việc trọng đại, hôm nay Hạ Bi sớm đã không phải trước đây Ngô Lập Nhân mới vừa xuyên qua lúc tới đáng đáp, trải qua mấy chỗ dân không ngừng di chuyển cùng Trần Cận Nam đám người phát triển mạnh, lúc này Hạ Bi Quận nhân khẩu đã từ hơn 50 vạn tăng đến bây giờ gần trăm vạn. Đối lập nhau nguyên Tam quốc chí trung kinh nghiệm chiến loạn Hạ Bi, hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Thủ trước tiến hành hạng mục dù cho bắn tên, bắn tên hạng mục trung, tiếng hô cao nhất tự nhiên là Thái Sử Từ cùng Hoa Vinh hai người, hai người Tiễn Thuật, tam quân tướng sĩ có nhiều nghe thấy.

Ngô Lập Nhân đem mục tiêu nào đưa ở ngoài trăm bước, mỗi người liên tục bắn năm mũi tên, toàn bộ mệnh trúng hồng tâm giả, tiến nhập vòng kế tiếp.

Vòng thứ nhất xuống tới, hai mươi bốn người, tổng cộng có mười người tiến nhập vòng kế tiếp, chia ra làm Quách Khản, Du Đại Du, Trương Tướng, Hoa Vinh, Triệu Vân, Thái Sử Từ, Tông Xác, Điền Phục, Tần Chiêu cùng Phan Ngọc Phượng.

Ngô Lập Nhân cũng không nghĩ tới, lại có nhiều như vậy người thuật bắn đều lợi hại như vậy, cái này đã coi như là thiện xạ trình độ, mười người tiến nhập đợt thứ hai, đã ngoài Ngô Lập Nhân dự liệu.

Đợt thứ hai so tài, đem mục tiêu khoảng cách đặt ở 150 bước bên ngoài, khoảng cách như vậy, tầm thường một thạch Cung muốn thỏa mãn độ chính xác đã có điểm khó khăn, vì vậy có người đã chuẩn bị dùng lưỡng thạch Cung rồi, so như Du Đại Du, Trương Tướng, Tông Xác, Điền Phục các loại, mà còn dư lại hay là dùng một thạch Cung, Tần Chiêu cùng Phan Ngọc Phượng là bởi vì bình thường chưa dùng qua lưỡng thạch Cung, khí lực lại không quá đủ, cho nên chỉ có thể dùng một thạch Cung. Mà mấy người khác còn lại là cảm thấy dùng một thạch Cung cũng có thể rất tự tin bắn trúng tâm bia.

Đợt thứ hai so thử ngay từ đầu, Phan Ngọc Phụng cùng Tần Chiêu phân biệt ngũ tạng ba cùng ngũ tạng hai, dẫn đầu bị loại bỏ; mà Hoa Vinh, Thái Sử Từ, Quách Khản, Triệu Vân bốn người quả nhiên là có thực lực, 150 bước bên ngoài, năm mũi tên tất cả đều bắn trúng tâm bìa. Mà Trương Tướng, Du Đại Du, Tông Xác cùng Điền Phục trong bốn người, chỉ có Trương Tướng một người năm mũi tên đều là trúng tâm bìa, còn lại ba người theo thứ tự là ngũ tạng bốn, ngũ tạng ba cùng ngũ tạng ba.

Đến đặc sắc như vậy biểu hiện, tròng thượng vây xem tướng sĩ tất cả đều cao giọng kêu gào, Ngô Lập Nhân cười cười, bắt đầu mệnh lệnh tiến hành đệ ba lần tỉ thí, lưỡng ngoài trăm bước thử lại.

Mấy người hơi chút nghỉ ngơi một chút sau, lại đồng thời đứng ở tròng thượng, năm người lúc này toàn bộ đều dùng lưỡng thạch Cung. Ngô Lập Nhân chính mình rõ ràng lưỡng ngoài trăm bước còn có thể toàn trúng tâm bìa tuyệt đối là cao thủ của cao thủ rồi, một tua này qua đi, cơ bản cũng là trần ai lạc định.

Theo Ngô Lập Nhân ra lệnh một tiếng, Trương Tướng người đầu tiên xuất thủ, liên tục bắn ra năm mũi tên sau, ngoại trừ cuối cùng một mũi tên bắn không trúng bìa bên ngoài, còn lại bốn mũi tên trúng hồng tâm hai mũi tên, dù vậy, chu vi vẫn là vang lên như sấm âm thanh ủng hộ.

Người thứ hai xuất thủ là Hoa Vinh, chỉ thấy hắn hít sâu một hơi, trước quát ra một mũi tên, bỗng nhiên dùng sức, đem lưỡng thạch Cung kéo tràn đầy như trăng, bỗng nhiên buông tay, vèo một tiếng, vũ tiễn bắn thẳng về hồng tâm, ngay sau đó không làm khoảng khắc chú ý, liên tiếp quát ra hai chi vũ tiễn, cùng nhau khoát lên trên cung, lần nữa nhắm vào sau, suru một tiếng, hai chi tiễn cùng nhau bay ra; tiếp lấy hắn cố kỹ trọng thi, đồng dạng lại một lần nữa bắn ra hai chi, năm con tiễn phân ba lần bắn hết, hơn nữa tất cả đều bắn vào hồng tâm, điều này làm cho chung quanh tướng sĩ trong nháy mắt kích động vạn phần, cùng nhau reo hò: "Hoa tướng quân! Hoa tướng quân! Hoa tướng quân! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 262: 3 tinh liên châu Triệu Vân đoạt giải nhất, nhập 4 tướng Diêu Thuyền dự đoán

Hoa Vinh cái này liên châu tiễn bắn ra, không thể nghi ngờ là cho phía sau mấy vị người dự thi tăng lên độ khó, nếu là bọn họ một mũi tên một mũi tên bắn ra, cho dù là năm mũi tên trúng hết, cũng không thể nghi ngờ là cùng Hoa Vinh tỏ ra yếu kém, vô hình trung, dù cho thừa nhận chính mình không bằng Hoa Vinh.

Lúc này, Quách Khản hít sâu một hơi, cùng Hoa Vinh thông thường, một cái quát ra hai chi vũ tiễn, đồng thời khoát lên trên giây cung, mắt sáng như đuốc, nhìn chăm chăm xa xa mục tiêu, chỉ nghe vèo một tiếng, hai chi tiễn nhất thời chen lẫn đâm xuống mục tiêu, nhưng mà đang ở sắp bắn tới hồng tâm lúc, hai chi tiễn lại phảng phất nổi lên mâu thuẫn, lẫn nhau "Đánh " lên, cuối cùng, hai mũi tên tất cả đều bắn không trúng bìa, vây xem tướng sĩ không khỏi một hồi thờ dài.

Quách Khản cũng không có vì vậy mà chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, lúc này, hắn lại tiếp tục rút hai chi đi ra, lúc này đây, dường như tìm được cảm giác, rốt cục hai chi tiễn vững vàng bắn tới mục tiêu trên, mặc dù cũng không là đồng thời bắn trúng hồng tâm. Cuối cùng một mũi tên, không hề nghi ngờ, đang trúng hồng tâm, Quách Khản cũng hết sức hài lòng đi xuống tràng đi.

Lúc này, chỉ còn lại có Thái Sử Từ cùng Triệu Vân hai người, hai người lẫn nhau một cái mắt thấy, tất cả đều dùng tay làm dấu mời, hai người lại là cười ha ha một tiếng. Thái Sử Từ đầu tiên tinh thần phấn chấn, cũng cùng Quách Khản thông thường, đầu tiên quát ra hai chi vũ tiễn, bình tĩnh chừng chặc nói lấy phía trước.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sử Từ kỹ năng Đốc Liệt phát động, trước mặt vũ lực + 3, Thái Sử Từ vũ lực của đề thăng tới 99. "

Nghe xong cái này, Ngô Lập Nhân trong lòng vui vẻ lên: Cảm tình Thái Sử Từ kỹ năng ở nơi này lúc sau cũng có thể có tác dụng a? Tới Thái Sử Từ trong lòng là muốn cảm người quán quân này rồi! Còn lại võ tướng kỹ năng ngoại trừ Hoa Vinh thần xạ, còn giống như không có có thể ở so mũi tên lúc sau bùng nổ qua a !?

Thái Sử Từ đem lưỡng thạch Cung chậm rãi kéo ra, hai cánh tay căng mà thật chắc, bỗng nhiên buông lỏng tay, quả nhiên tiễn đi như lưu tinh, hai chi tiễn vững vàng bắn trúng mục tiêu hồng tâm, chu vi lại là một mảnh tiếng khen.

Cái này lúc sau, Thái Sử Từ mỉm cười, lập tức lại từ phía sau trong túi đựng tên rút ra ba chi vũ tiễn, cùng nhau khoát lên tiễn trên cung, điều này làm cho mọi người lần nữa kinh hô lên.

Nhưng mà Thái Sử Từ đúng là tài cao mật lớn, hắn cũng không có làm cho mọi người thất vọng, ba chi tiễn lại vững vàng chiếu vào mục tiêu hồng tâm. Chung tướng sĩ lần nữa tình cảm quân chúng kịch liệt, tiếng reo hò bên tai không dứt: "Thái Sử tướng quân, Thái Sử tướng quân, Thái Sử tướng quân! "

Ngô Lập Nhân không khỏi gật đầu, mà bên cạnh Vương Thủ Nhân cũng liên liên tiếp tán dương: "Không ngờ tới Từ Nghĩa tướng quân lại có bản lĩnh như thế, chủ công quả nhiên là tuệ nhân thường thức anh tài a! "

Ngô Lập Nhân mỉm cười, cũng theo khen: "Từ Nghĩa tướng quân quả thực kỹ năng bất phàm, có thể được bên ngoài tương trợ, thật sự là Minh chi đại hạnh cũng! Chúng ta lại Từ Long tướng quân biểu hiện, tất nhiên cũng sẽ không khiến quân sư thất vọng! "

Triệu Vân lúc này cũng xiết Cung nơi tay, tiếp lấy, chợt từ túi đựng tên quất ra vũ tiễn, mọi người nhìn chăm chú một, cũng là không nhiều không ít, vừa lúc ba chi. Chỉ thấy Triệu Văn Mãnh hít một hơi, ba chi tiễn cũng đã dường như giống như sao băng bắn ra ngoài.

Ba mũi tên vẫn còn ở phi lúc, Triệu Văn lại một lần nữa quất ra hai chi tiễn, rất nhanh giương cung cái tên, chợt lại một lần nữa bắn về phía mục tiêu. Ngũ mũi tên tiền tiền hậu hậu, cùng nhau tất cả đều bắn vào mục tiêu hồng tâm chỗ, một cái không kém.

Lúc này đây, vây xem tướng sĩ lại một lần nữa cuồng hô, "Triệu tướng quân, Triệu tướng quân " tiếng hô bên tai không dứt, Ngô Lập Nhân cái này mới thỏa mãn gật gật đầu. Chỉ thấy Ngô Lập Nhân đứng dậy hô lớn: "Bản luân so thử, Từ Nghĩa tướng quân cùng Từ Long tướng quân, đều là Tiền Thuật Vô Song, hai người chẳng phân biệt được sần sần như nhau, ta tuyên bố, hai người đặt song song là thứ nhất, chúng tướng sĩ có thể có thành kiến? "

Mới nói được cái này, Thái Sứ Từ lại tiến lên mấy bước, la lớn: "Chủ công dung bầm! Mạt tướng cho rằng, Từ Long tướng quân tài bắn cung thắng mạt tướng. "

Đến Thái Sứ Từ tiến lên, hần nguyên tưởng rằng Thái Sứ Từ trong lòng không phục, còn muốn thêm tái, không nghĩ tới hần dĩ nhiên sẽ nói ra nói như vậy, Ngô Lập Nhân không hiểu hỏi: "Người hai người tất cả đều phô bày tam tinh liên châu tiễn, hơn nữa đều là đồng thời bắn trúng hồng tâm, Từ Nghĩa nơi nào lời ấy? "

Thái Sứ Từ hướng Ngô Lập Nhân chấp tay đáp: "Bắn tên lúc, vì cầu ổn định, thông thường từ dễ cùng khó, so như Hoa tướng quân bắn trước một mũi tên, trở lại hai chi bắn một lượt, vì dù cho tìm được một loại trạng thái, như vậy mới có thể năm mũi tên đều là trung. Vì vậy Quách đô đốc muốn lực áp Hoa tướng quân một bậc lúc, bắn trước hai chi, lại bắn hai chi lúc, lần đầu tiên liên châu tiễn liền thất bại. Mà Từ Long tướng quân bắn trước tam tinh liên châu, phân nói rõ rõ Từ Long tướng quân thực lực có giữ lại, vì vậy mạt tướng cho rằng Từ Long tướng quân Tiền Thuật thắng mạt tướng, mòi chủ công minh xét! "

Nghe xong Thái Sứ Từ như vậy vừa giải thích, Ngô Lập Nhân mới bình tĩnh đại ngộ, hần không có nghĩ tới đây còn có nhiều như vậy học vấn, hần Triệu Văn, vốn định từ chỗ của hần đặt được một tia khẳng định, lại phát hiện Triệu Văn ánh mắt, lại hướng khác một cái phương hướng, Ngô Lập Nhân cười ha ha, trong lòng đã rõ ràng. Vì vậy liền cao giọng tuyên bố: "Như vậy, quyền kia lần bắn tên so Vô chi trung, Từ Long tướng quân liền rút ra thứ nhất, thu được đệ nhất, Từ Nghĩa tướng quân thì kém hơn một chút, danh liệt đệ nhị, mà Hoa tướng quân, đứng hàng đệ tam. Hôm nay dự thi chúng tướng, người người có tướng, ngày mai đem tiến hành một mình đấu đấu tướng so Vô, các vị nhớ kỹ ngày mai sớm đi tới diễn võ trường rút thăm quyết định so Vô thứ tự. "

Ngô Lập Nhân tuyên bố xong về sau, chúng tướng sĩ cùng nhau hướng Ngô Lập Nhân hành lễ, ngày thứ nhất bắn tên so thử hoàn mỹ kết thúc, Ngô Lập Nhân trong lòng nhất thời có loại rất cảm giác thư thân.

Nghĩ đến xuyên qua trước thế vận hội Ô-lym-pic, có các loại so tài hạng mục, về sau nếu là thật có thể tranh phách thành công, cũng có thể nhiều làm chút tương tự thể dục hoạt động, cũng vẫn có thể xem là nhất kiện ích nước lợi dân chuyện tốt.

Bắn tên so thử có thể mọi người cùng nhau tham gia, tự nhiên có thể rất nhanh kết thúc; nhưng mà ngày thứ hai đấu võ, lại làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng có chút lo lắng. Thứ nhất, hần lo lắng sẽ có người không thu tay lại được chân, ngộ thương rồi đối thủ; thứ hai, hần không biết có thể hay không làm lơ quá nhiều thời gian, dù sao, có thật nhiều vũ lực rất người ở gần, so như Nhiễm Mẫn cùng Vũ Văn Thành Đô, hai người này, có thể hay không một hồi đánh xuống, trời đã tối rồi?

Tự nhiên hiện tại đang lo lắng cái này, cũng là buồn lo vô có, Ngô Lập Nhân lúc này trong lòng vẫn là hết sức chờ mong ngày mai đại tỉ, nếu không phải là bởi vì mình là chủ công thân phận, hần thực sự rất muốn đích thân lên sân khấu cùng chúng tướng cùng nhau luận bàn một phen.

Đã nằm ở trên giường Ngô Lập Nhân, trong lòng vẫn là không có một điểm buồn ngủ, bên cạnh Điều Thuyền huệ chất lan tâm, một cái liền đoán được Ngô Lập Nhân lúc này suy nghĩ trong lòng, nằng ở Ngô Lập Nhân bên tai nhẹ giọng nói: "Phu quân, còn ở hay không nghĩ ngày mai so Vô chi sự tình? "

Ngô Lập Nhân đem Điều Thuyền ôm, nhìn không được đi hôn Điều Thuyền cái miệng anh đào nhỏ nhắn, tiếp lấy cười ha ha nói: "Biết lòng ta già Điều Thuyền cũng! Nghĩ một hồi cũng cảm giác được ngày mai chi chiến biết có bao nhiêu kịch liệt! Điều Thuyền cho rằng, một trận chiến này ai có thể rút ra thứ nhất? "

Điều Thuyền ngượng ngừng lấy tựa ở Ngô Lập Nhân lồng ngực, dùng ngón tay ở Ngô Lập Nhân trên người điểm vài cái, "Thiên Vương tướng quân dùng mãnh Vô Song, Triệu tướng quân cũng là ngàn dặm mới tìm được một, thiếp cho rằng, cuối cùng tất nhiên là hai người này một trong có thể thắng được lần này đại tỉ! "

Điều Thuyền ý tưởng nhất định là Hạ Bi trong thành đại đa số người ý tưởng, nhưng mà sở hữu phần mềm hack Ngô Lập Nhân lại biết, cuối cùng nhất định sẽ là Vũ Văn Thành Đô cùng Nhiễm Mẫn chỉ thấy một quyết thư hùng, lúc này hần cũng không tiện nói nhiều, chỉ là gật đầu, "Điều Thuyền nói cực phải, chi bất quá, hết thảy đều rất khó nói, lại ngày mai chúng tướng tranh hùng a !! "

Ngày thứ nhất so tài, Phan Ngọc Phụng đối mặt Tần Chiêu, Triệu Văn đối mặt Trương Tướng, Hoa Vinh đối mặt Du Đại Du, Quách Khản đối mặt Tông Xác, Bạch Ngọc Đường đối mặt Dương Hùng, Vũ Văn Thành Đô đối mặt Thái Sứ Từ, Trần Vô đối với Từ Ninh, Đồng Tập đối với Lỗ Trí Thâm, Quan

Thắng đối với Lâm Xung, Mạnh Lương đối với Tiêu Tán, Nhiễm Mẫn đối với Tang Bá, Chu Thái đối mặt Điền Phục.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 263: Triệu Tử Long thắng lợi dễ dàng Tướng Tướng, Thái Sử Từ tử chiến Thành Đô

Phản Ngọc Phượng cùng Tần Chiêu hai người so tài, Phản Ngọc Phượng Việt Nữ Kiếm Pháp làm cho Tần Chiêu có chút khó thích ứng, Tần Chiêu đến nay còn không có lĩnh ngộ kỹ năng, mà Phản Ngọc Phượng Phượng Tướng lại chỉ có thể ở đối thủ bạo phát kỹ năng sau đó mới có thể có tác dụng, cho nên hai người cũng không có bạo phát kỹ năng, trụ cột vũ lực Phản Ngọc Phượng hơi chút cao hơn một chút, trên lý thuyết hai người nếu là muốn phân thắng bại ít nhất cũng phải năm mươi hiệp thậm chí 100 hiệp về sau, nhưng là hai người chỉ là chiến ba mươi hiệp, Tần Chiêu liền chấp tay chịu thua, Phản Ngọc Phượng cười ôm quyền tới một câu: "Tần tướng quân, đa tạ! "

Tướng Tướng cùng Triệu Vân đối chiến, làm cho Tướng Tướng có chút kích động; tuy là hắn biết mình nhất định sẽ rất nhanh thua ở Triệu Vân thủ, nhưng là Triệu Vân cũng là hắn bội phục nhất người. Đã từng hắn tự mình thấy được Triệu Vân ở Xích Phong Sơn giết Tào quân tất cả đều trở nên táng đám, Triệu Vân niên kỉ cũng cùng mình xấp xỉ, tuy là hai người dùng khí giới bất đồng, Tướng Tướng không cách nào để cho Triệu Vân chỉ đạo mình võ nghệ, nhưng vẫn muốn cùng Triệu Vân luận bàn một phen. Mà Triệu Vân đối với Tướng Tướng, tự nhiên cũng là có rất sâu ấn tượng, Xích Phong Sơn đánh một trận, hai người coi như là kẻ vai chiến đấu qua.

Hai người lên ngựa đi tới trong trận, lẫn nhau chấp tay chào, Tướng Tướng dẫn đầu nói: "Triệu tướng quân, mặt tướng biết mình võ nghệ kém xa tướng quân, cũng xin Triệu tướng quân chỉ giáo nhiều hơn! "

"Công Thành tướng quân dùng vội quá khiêm tốn, ta tất cả cùng đồng thời luận bàn giao lưu một phen, thắng thua không cần quá mức lưu ý! " Triệu Vân cười cười, trong tay gậy gộc về phía trước duỗi một cái, nói: "Mời! "

Tướng Tướng tuy là lúc này không thể lại dùng mình Sương Hàn Dao, thế nhưng hắn vẫn như cũ đem vật cầm trong tay gậy gộc cho rằng đao thông thường vung chặt chém ám sát.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tướng Tướng kỹ năng Tướng Tài phát động, trước mặt Tướng Tướng vũ lực đề thăng tới 98. "

Tướng Tướng xuất thủ vô cùng rất mạnh, Triệu Vân chỉ là bình tĩnh ứng chiến, cũng không có làm ra nhiều lắm phản kích, tuy là hắn đối với đao pháp nhận thức cũng không sâu, thế nhưng thiên hạ võ nghệ chung quy lại có chỗ giống nhau.

"Công Thành một chiêu này khai thiên phá cách mà, góc độ nếu như lại xảo quyết một ít, địch nhân nhất định càng khó tiếp được.

"Một chiêu này mãnh hổ ra Giản, tốc độ có thể càng nhanh một chút! "

"Còn có một chiêu này, tam đoạn trảm, trung gian khe hở không muốn như vậy đều đều, dễ dàng để cho địch nhân nắm giữ quy luật. "

Lấy Triệu Vân một mặt chống đỡ, còn vừa hướng dẫn chính mình, Tướng Tướng trong lòng ám áp, tràn đầy cảm kích đáp: "Đa tạ Triệu tướng quân, ta sau khi trở về nhất định căn cứ Triệu tướng quân ý kiến chăm chỉ luyện tập, bây giờ còn mời Triệu tướng quân ra tay đi! Phía sau còn có so tài, Triệu tướng quân, mời! "

Triệu Vân gật đầu, cổ tay dùng sức một chút, trong tay mộc côn nhất thời bỗng nhiên trở nên hung mãnh lên, Tướng Tướng trong khoảng thời gian ngắn, hoàn toàn không thể tiếp được Triệu Vân biến chiêu, trong lúc vội vàng bị Triệu Vân vũ khí làm cho chặt vật không chịu nổi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, vũ lực + 4, Chiêu Dạ Ngọc Sư Tử vũ lực + 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 106. "

"Công Thành, cẩn thận rồi! " chỉ thấy Triệu Vân cười ha ha, trong tay mộc côn bỗng nhiên một bên, cho dù không phải dùng hắn Lượng Ngân Thương, lúc này thật đơn giản một con gậy gỗ lại phảng phất như Mãnh Long thông thường, Triệu Vân thương pháp, quả thực đã đạt đến mức lô hỏa thuần thanh. Tướng Tướng vô ý thức một đỡ, chỉ cảm thấy trong nháy mắt vũ khí trong tay liền bay ra ngoài, tiếp lấy đã đến Triệu Vân gậy gỗ chỉ ở tại trước ngực mình.

"Tướng Tướng chịu thua! "

Mặc dù thua, Tướng Tướng tâm tình lại so thắng còn cao hứng hơn, cùng Triệu Vân luận bàn quả thật làm cho chính mình được ích lợi không nhỏ, hắn rất

thoải mái mà chịu thua sau đó liền đi xuống tràng đi.

Vũ Văn Thành Đô trận chiến đầu tiên, là Ngô Lập Nhân đặc biệt chú ý, Vũ Văn Thành Đô đối thủ là Thái Sứ Từ, Thái Sứ Từ võ nghệ ở thủ hạ mình mặc dù không là số một số hai, nhưng cũng là nhất lưu đỉnh tướng, lần này đối chiến, tự nhiên cũng là hàm kim lượng mười phần. Vũ Văn Thành Đô mặc dù không biết Thái Sứ Từ trình độ, thế nhưng Thái Sứ Từ tài bắn cung quả thật làm cho hắn tự thẹn không đủ, cho nên hắn tự nhiên không dám khinh thường Thái Sứ Từ năng lực.

Mà Thái Sứ Từ, nghe nói Ngô Lập Nhân trong mộng tìm được tướng thuyết pháp sau, càng là đem Vũ Văn Thành Đô cho rằng đại địch, trong lòng càng muốn cùng hắn tranh thắng bại một chút.

"Thái Sứ tướng quân Tiến Thuật cao minh, Vũ Văn Cẩm bội phục, chỉ là cái này công phu trên ngựa, cũng xin nhiều hơn tướng quân chỉ điểm nhiều hơn. "

Hai người giục ngựa đi tới trước trận, Vũ Văn Thành Đô trước hướng Thái Sứ Từ chấp tay trước hàn huyên một câu, Thái Sứ Từ cũng liền vội hoàn lễ đáp: "Thành Đô tướng quân đừng có quá khiêm tốn, chủ công nặng như thế Thành Đô tướng quân, nói vậy tất nhiên bản lĩnh kinh người, xin mời! "

Thái Sứ Từ cùng Vũ Văn Thành Đô cùng nhau giục ngựa về phía trước vọt tới, trong tay hai người một côn "Phanh " mà đụng vào nhau, Thái Sứ Từ nhất thời cảm thấy cánh tay tê dại, Thái Sứ Từ trong lòng kinh hãi: Cái này Vũ Văn Cẩm thể lực thật không ngờ kinh người, tới đúng là không đơn giản.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sứ Từ kỹ năng Đốc Liệt phát động, vũ lực + 3, trước mặt Thái Sứ Từ vũ lực đề thăng tới 99. "

Thái Sứ Từ không cam lòng tỏ ra yếu kém, trong nháy mắt hét lớn một tiếng, lần nữa đánh ngựa hướng Vũ Văn Thành Đô đánh tới.

Sau mấy hiệp, Vũ Văn Thành Đô trong lòng đã đối với Thái Sứ Từ võ nghệ đại thể làm một cái đánh giá, hắn biết mình võ nghệ lực lượng đều ở đây Thái Sứ Từ trên, thắng được hắn chỉ là vấn đề thời gian, cũng không nóng nảy, hai người trong nháy mắt chiến mười cái hiệp.

"Thành Đô tướng quân vì sao không đem hết toàn lực? Chớ không phải là cho rằng Từ không thua nổi sao? "

Thái Sứ Từ lúc này phảng phất đã nhận ra Vũ Văn Cẩm chưa đem hết toàn lực, trong lòng không khỏi có chút không vui, Vũ Văn Thành Đô thấy thế, biết mình cũng không thể có giữ lại, cười ha ha một tiếng: "Thái Sứ tướng quân tiếp chiêu! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô kỹ năng Hoành Dững phát động -- bên ngoài đầu tướng lúc, mỗi qua mười hiệp, đề thăng tự thân 1 điểm võ lực, rồi chậm lại đối thủ 1 điểm võ lực, tối cao có thể tăng / rồi chậm lại ba lần, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực + 1, Thái Sứ Từ vũ lực - 1, tọa kỵ Trại Long Ngũ Ban Câu vũ lực + 1, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 105, Thái Sứ Từ vũ lực rồi chậm lại tới 98. "

Ha ha, Hoành Dững vô địch đại tướng quân, kỹ năng này bạo phát ba mươi hiệp sau, tương đương với tăng lên 6 điểm võ lực, quả thực khí phách không so. Thái Sứ Từ tuy là lợi hại, ước đoán cũng chỉ có thể kiên trì hai mươi hiệp.

Thái Sứ Từ lúc này đối mặt Vũ Văn Thành Đô chợt bạo phát, nhất thời thần sắc nghiêm nghị, nhân thần ngưng trọng nhìn chăm chăm Vũ Văn Thành Đô mỗi một cái động tác. Vũ Văn Thành Đô trong tay một côn chẳng những lực đạo mười phần, xuất thủ càng là hết sức nhanh chóng, điều này làm cho Thái Sứ Từ trong lòng sinh ra một loại sâu đậm cảm giác vô lực.

Nhưng là Thái Sứ Từ cũng không phải cam tâm chịu thua người, hắn hít sâu một hơi, trong tay một côn bắt đầu từng bước trở nên lăng lệ, tuy là vẫn là đỡ không được Vũ Văn Thành Đô thế tiến công, thế nhưng Thái Sứ Từ cũng đã vô cùng thỏa mãn.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sứ Từ Đốc Liệt kỹ năng phát động, trước mặt vũ lực + 4, kiểm tra đo lường đến Thái Sứ Từ Đốc Liệt kỹ năng ẩn dấu thuộc tính phát động, nếu như Thái Sứ Từ tín niệm trong lòng đạt được lớn nhất lúc, Đốc Liệt kỹ năng tăng vũ lực đạt được 4 điểm, thì có thể miễn trừ đối thủ rồi chậm lại võ lực hiệu quả. Trước mặt Thái Sứ Từ vũ lực đề thăng tới 100. "

Ngô Lập Nhân không nghĩ tới, lần này so Võ, hắn đối với Thái Sứ Từ nhận thức thay đổi tối đa, chẳng những Đốc Liệt kỹ năng có thể tăng đến bản tên trong, hơn nữa tín niệm cường đại nhất lúc sau, còn có thể miễn trừ địch nhân DEbuff hiệu quả, quả thực lợi hại không muốn không muốn. Chỉ bất quá hạn chế chính là, rất khó tùy thời bảo trì loại trạng thái này.

Tuy là Thái Sứ Từ không phải Vũ Văn Thành Đô đối thủ, thế nhưng đây cũng là Vũ Văn Thành Đô hồi lâu tới nay gặp phải đối thủ lợi hại nhất, hắn tự nhiên trong lòng càng đánh càng hưng phấn, chưa phát giác ra gian lận qua mười hiệp.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô kỹ năng Hoành Dững lần nữa phát động, Vũ Văn Thành Đô vũ lực + 2, Thái Sứ Từ vũ lực - 2, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 106, Thái Sứ Từ bởi Đốc Liệt kỹ năng, vũ lực duy trì ở 100. "

Thái Sứ Từ bằng vào một không chịu thua dũng khí, ngăn cản Vũ Văn Thành Đô, thế nhưng trên người nhưng không ngừng chịu đến Vũ Văn Thành Đô một côn "Tiếp xúc thân mật ", tuy là lực sát thương không lớn, thế nhưng Thái Sứ Từ toàn thân vẫn là đau đớn không ngớt.

Ngô Lập Nhân lúc này nhú nhú mây, thở dài một tiếng nói: "Từ Nghĩa tướng quân quá câu chấp rồi, chỉ là so thử, lại liều mạng như vậy! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô kỹ năng Hoành Dững lần nữa phát động, Vũ Văn Thành Đô vũ lực + 3, Thái Sứ Từ vũ lực - 3, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 107, Thái Sứ Từ bởi Đốc Liệt kỹ năng, vũ lực duy trì ở 100. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 264: Mạnh Lương khổ chiến bình Tiêu Tán, Chu Thái trầm ổn thắng Quan Thắng

Nghe được tiếng nhắc nhở này, Ngô Lập Nhân vội vã mau cho người khẩn kêu ngừng Vũ Văn Thành Đô cùng Thái Sứ Từ so tài, nếu là có tổn thương gì, khả năng liền cái mất nhiều hơn cái được. Thái Sứ Từ thở dài một tiếng, vũ khí trong tay sớm đã không cầm nổi, ném ở trên mặt đất, "Thành Đô tướng quân quả nhiên vô nghệ kinh người, Thái Sứ Từ mặc cảm! "

Vũ Văn Cẩm cũng không nhịn được than thở: "Thái Sứ tướng quân chi nghiêm nghị tư thế cũng để cho Vũ Văn Cẩm có chút kính nể! "

Hai người cùng nhau cười lên ha ha.

Không nghi ngờ chút nào so tài, Du Đại Du thắng Hoa Vinh, Trần Vô thắng Từ Ninh, Đồng Tập thắng Lỗ Trí Thâm, Quan Thắng thắng Lâm Xung, Nhiễm Mẫn thắng Tang Bá, Chu Thái thắng Điền Phục. Có chút hết ý so tài là, Bạch Ngọc Đường bằng vào trên giang hồ kinh nghiệm thắng Dương Hùng, Tông Xác ở khổ chiến 100 hiệp sau thắng Quách Khản, mà nhất mặc cười chính là Mạnh Lương cùng Tiêu Tán đây đối với oan gia, chẳng những gặp, hơn nữa từ trên ngựa đánh tới dưới ngựa, hai người cuối cùng từ mã chiến biến thành đấu vật, đau khổ đấu 100 hiệp, cuối cùng đều nằm trên đất thở hôn hên không ngớt, điều này làm cho Ngô Lập Nhân cũng không biết như thế nào phân biệt thắng thua.

Cuối cùng nằm dưới đất hai người, liếc mắt nhìn nhau, cùng nhau cười hắc hắc, hai người đồng thời bỏ qua tiếp tục so tài chỉ phí cách, lấy đánh hòa luận coi là.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Mạnh Lương cùng Tiêu Tán kích hoạt kỹ năng Bất Ly -- Tiêu Bất Ly Mạnh, Mạnh Bất Ly Tiêu, hai người cùng nhau kẻ vai chiến đấu lúc, vũ lực đồng thời + 3, lại phối hợp ăn ý tăng lên cực lớn. "

Ha ha, hai người này rốt cục vẫn phải kích hoạt kỹ năng, tới giữa hai người duyên phận đúng là làm cho vô số bạn gay cực kỳ hâm mộ không ngớt.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tức chủ đồng thời có Mạnh Lương cùng Tiêu Tán, giải tòa thành tự mới Tiêu Bất Ly Mạnh, Mạnh Bất Ly Tiêu, chúc mừng tức chủ lấy được được thưởng lịch sử quý hiếm khi giới thẻ một. "

Hắc hắc, lại có mới thu hoạch, loại này vui mừng ngoài ý muốn, tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Một tua này xuống tới, Phan Ngọc Phụng, Triệu Vân, Vũ Văn Thành Đô, Du Đại Du, Trần Vô, Đồng Tập, Quan Thắng, Nhiễm Mẫn, Chu Thái, Bạch Ngọc Đường, Tông Xác mười một người tiến nhập vòng kế tiếp. Bởi nhiều hơn một người, quyết định cuối cùng, làm cho khổ chiến thời gian lâu nhất Tông Xác tạm thời nghỉ ngơi một vòng, còn lại mười người lần nữa rút thăm quyết định so tài trình tự.

Một buổi sáng so một cái luân, đợt thứ hai liền buổi chiều tiếp tục tiến hành.

Buổi chiều so tài, Phan Ngọc Phụng đối mặt Triệu Vân, Vũ Văn Thành Đô đối mặt Du Đại Du, Trần Vô đối mặt Nhiễm Mẫn, Quan Thắng đối mặt Chu Thái, Đồng Tập đối mặt Bạch Ngọc Đường. Như vậy trình tự, duy nhất điểm chính là Phan Ngọc Phụng cùng Triệu Vân so tài vậy, những thứ khác tất cả đứng lên không có gì.

"Rốt cục may mắn có thể cùng Triệu tướng quân luận bàn một phen, mong rằng Triệu tướng quân có thể toàn lực ứng phó. "

Phan Ngọc Phụng có chút hoài nghi như vậy so tài trình tự có phải hay không Ngô Lập Nhân cố ý an bài, vì sao chính mình trùng hợp như vậy là có thể cùng Triệu Vân chia được một tổ.

"Phan tướng quân, vậy tất cả cẩn thận, mời! " Triệu Vân lúc này sắc mặt cũng có vẻ vui sướng, binh khí trong tay hơi có chút lay động.

Triệu Vân mặc dù không dám dùng tấn trầm phần trăm khí lực, nhưng cũng không dám quá bảo lưu, Triệu Vân mặc còn cùng Phan Ngọc Phụng kiếm gỗ trong lúc đó người tới ta đi giao thủ mấy hiệp, Phan Ngọc Phụng cười ha ha nói: "Từ Long tướng quân, không nên cẩn thận như vậy cẩn thận, sao không tốc chiến tốc thắng? "

Phan Ngọc Phụng Việt Nữ Kiếm Pháp quả thực tương đương tinh diệu, trên chiến trường khả năng giết địch không như nó vũ khí hạng nặng cùng trường vũ khí, thế nhưng một người đấu tướng lúc quả thực phát huy một tác ngăn một tác hiểm uy hiếp.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, vũ lực + 4, Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ + 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực để thắng tới 106. "

Triệu Vân một bạo phát, Phàn Ngọc Phượng tự nhiên không cách nào lực địch, nhưng mà nàng nhưng vẫn là muốn cản rằng kiên trì một hồi, Triệu Vân tuy là uy thế hiện ra hết, nhưng là đã rất lâu sau cũng chỉ là điểm không đến hãy thu tay, tự nhiên không dám đối trước mắt cái này động lòng người dưới nặng tay, nếu như bị thương, sợ rằng Triệu Vân trong lòng sẽ hổ thẹn không ngớt.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Phàn Ngọc Phượng kỹ năng Phượng Tường phát động, trước mặt áp chế Triệu Vân 2 điểm võ lực, Triệu Vân vũ lực rơi chậm lại tới 104. "

Phàn Ngọc Phượng Việt Nữ Kiếm Pháp cũng không dám chút nào bảo lưu, toàn lực thi triển, bất quá ở Triệu Vân thủ hạ vẫn là khó có thể chống đỡ, lại chiến mấy hiệp, Triệu Vân trên tay vũ khí bỗng nhiên nhanh hơn, bỗng nhiên khurui một cái, Phàn Ngọc Phượng khí giới chống đỡ không được, tự nhiên lại bị đánh bay, Triệu Vân có chút ngưng ngừng nói câu: "Ngọc Phượng cô nương, người thua! "

Phàn Ngọc Phượng ở trên ngựa hướng Triệu Vân chấp tay đáp: "Triệu tướng quân võ nghệ Vô Song, Ngọc Phượng tâm phục khẩu phục! Về sau nếu có cơ hội, cũng xin Triệu tướng quân chỉ giáo nhiều hơn. "

Triệu Vân thắng Phàn Ngọc Phượng, cũng là không huyền niệm chút nào.

Mà tràng thượng nhất vô cùng lo lắng so tài chính là Quan Thắng cùng Chu Thái hai người, tuy là Chu Thái trụ cột vũ lực cao hơn Quan Thắng, nhưng là Quan Thắng bây giờ mới gia nhập đến Ngô Lập Nhân dưới trướng, hẳn rất muốn nhân cơ hội này biểu hiện tốt một chút một phen, Ngô Lập Nhân trướng xuống dừng tướng nhiều như vậy, hẳn càng muốn chứng minh năng lực của mình, kiên trì mười mấy lần hợp sau, rốt cục bạo phát kỹ năng.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Quan Thắng kỹ năng Dũng Quyết phát động -- một mình đấu đấu tướng lúc vũ lực ngẫu nhiên tăng 2- 4, trước mặt Quan Thắng vũ lực + 3, Quan Thắng vũ lực đề thăng tới 96. "

Nghe được Quan Thắng bạo phát kỹ năng, Ngô Lập Nhân như vậy mới cảm thấy hơi chút hợp lý điểm, Đại Dao Quan Thắng nhưng là phiên bản thu nhỏ Quan Vũ, tuy là kỹ năng có thể lên cũng không phải là rất hoa lệ, cũng là cũng có chút thực dụng.

Chu Thái cùng Quan Thắng, hai người cuối cùng lại chiến năm mươi hiệp, Chu Thái cùng Thái Sư Từ thông thường, cũng là một cái dám đánh dám liều người, cuối cùng hẳn vẫn thừa dịp Quan Thắng một cái bất lưu thần, nhất chiêu chế trụ Quan Thắng, lấy hơi yếu ưu thế thu được thắng lợi.

Đợt thứ hai so tài sau, còn dư lại chính là Nhiệm Mẫn, Triệu Vân, Vũ Văn Thành Đô, Chu Thái, Đồng Tập cùng Tông Xác.

Một ngày so tài, chúng tướng cũng đều có chút mệt mỏi rồi, Ngô Lập Nhân liền hạ lệnh tạm thời đi về nghỉ, ngày thứ hai tiếp tục so tài.

Một ngày mới, rất nhanh đã tới, trong thành người già chuyện, sớm đã có người bắt đầu rơi xuống tiền đặt cược.

"Theo như ta, Thiên Vương tướng quân nhất định có thể thu được thắng lợi sau cùng, Thiên Vương tướng quân chém tướng vô số, lệnh vô số tướng địch nghe tin đã sợ mất mật, ta đặt Nhiệm tướng quân. "

"Triệu tướng quân ở vạn quân trong thất thất xuất, ai có thể so? Dù cho Thiên Vương tướng quân cũng chưa chắc làm được a !? Ta, cái này đề nhất nhất định là Triệu Từ Long tướng quân! "

"Đại gia cũng không nên bỏ quên mới tới Vũ Văn Cẩm tướng quân, nghe nói là chủ công trong mộng chịu tiên gia chỉ dẫn mới tìm được tuyệt thế dũng tướng, theo như ta, hẳn cũng rất có thể đoạt được đề nhất, người hẳn đánh với Du Đại Du tướng quân, chỉ ba cái hiệp, liền đem Du tướng quân bắt. Ta binh đi nước cờ hiểm, đặt Vũ Văn tướng quân vậy. "

Những thứ này dân cờ bạc giữa phán đoán, tự nhiên cùng ý kiến của những người khác đại thể tương đương, Vũ Văn Thành Đô võ nghệ, đã ở trong lòng của mọi người thu được nhất trí khen ngợi.

Trong diễn võ trường, tiếng người huyền áo, đều đang mong đợi trận này khó được so tài. Ngày thứ hai đấu tướng so tài, Nhiệm Mẫn đối mặt Đồng Tập, Vũ Văn Thành Đô ngoài ý muốn đối mặt Triệu Vân, Tông Xác lại cùng Chu Thái đối mặt.

Nhiệm Mẫn tự nhiên ung dung thắng được Đồng Tập, Tông Xác cùng Chu Thái, hai người so thử lại lần nữa lâm vào vô cùng lo lắng. Tông Xác 94 trụ cột vũ lực, dĩ nhiên bằng vào vận khí, tiền nhập cho tới bây giờ so tài, làm cho Ngô Lập Nhân không khỏi không cảm khái, vận khí, cũng là chủng thực lực.

Cuối cùng hai người chiến trên dưới một trăm hiệp, không có bạo phát kỹ năng Chu Thái vẫn là dựa vào vững vàng thực lực áp chế Tông Xác một bậc, thu được thắng lợi.

Vũ Văn Thành Đô cùng Triệu Vân so tài, thì đem diễn võ trường bầu không khí đẩy lên một cái cao thủy triều, cái này tương đương với trước giờ diễn ra tranh phách chi chiến. Hai người đều tự biết thực lực của đối thủ, tự nhiên trận chiến này hai người đều phải toàn lực ứng phó.

"Triệu tướng quân đại danh, như sấm bên tai, lần này có thể cùng tướng quân đánh một trận, thực sự vinh hạnh! "

"Vũ Văn tướng quân quá khen, lần này đánh một trận, chúng ta không cần lưu thủ, mỗi người toàn lực ứng phó, không nên để cho chủ công cùng chúng tướng sĩ thất vọng! Mời! "

Triệu Vân dẫn đầu thúc mã về phía trước, gây gổ trong tay nhất chiêu "Linh xà dò đường " hướng về Vũ Văn Thành Đô đâm tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, vũ lực + 4, Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ vũ lực + 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề

thắng tới 106. "

Vừa mới bắt đầu, Triệu Vân liền hòa lực toàn bộ khai hỏa, mặc dù chỉ là đơn giản đâm một cái, tốc độ cực nhanh, sớm đã làm cho chúng tướng sĩ chất lưỡi không ngớt, Vũ Văn Thành Đô sắc mặt ngưng trọng, con mắt chăm chú nhìn thẳng Triệu Vân vũ khí, chỉ thấy tay hắn bỗng nhiên khẽ động, binh khí trong tay nhàn nhã xuất thủ, thẳng tắp đề ở vậy Triệu Vân mộc côn.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 265: Thành Đô lực khắc Triệu Tử Long, Thiên Vương quyết chiến Thiên Bảo tướng

Triệu Vân đem binh khí quát ra, lại vừa chuyển, ngang qua hướng Vũ Văn Thành Đô quét tới, cái này đảo qua, khí thế dường như mãnh hổ xuất sơn, không khí chung quanh phảng phất đều bị Triệu Vân một cơn này cho dẫn tới, Vũ Văn Thành Đô vội vàng rút khỏi vũ khí, hai tay nắm chặt, hướng bên cạnh một đỡ, chỉ nghe "Thình thịch" một tiếng, to lớn lực phản chấn để cho hai người đều cảm thấy toàn thân chấn động, mỗi người âm thầm than không ngớt.

Sau đó, Triệu Vân bắt đầu toàn lực thi triển thương pháp của mình, Vũ Văn Thành Đô tự nhiên không cam lòng tỏ ra yếu kém, nhất thời trảng thượng thỉnh thoảng truyền đến khí giới tiếng đánh, chỉ chớp lát sau cũng đã giao thủ mười hiệp.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô kỹ năng Hoành Dũng phát động, trước mặt vũ lực + 1, Triệu Vân vũ lực - 1, Trại Long Ngũ Ban Câu vũ lực + 1, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 105, Triệu Vân vũ lực rơi chậm lại tới 105. "

Mười hiệp hai người vũ lực cũng đã ngang hàng, đến rồi ba mươi hiệp, Vũ Văn Thành Đô vũ lực sẽ áp chế Triệu Vân 4 điểm, tới Vũ Văn Thành Đô hay là muốn trước thắng được.

Triệu Vân cùng Vũ Văn Thành Đô quả nhiên là kỳ phùng địch thủ, gấp lưng tài, hai người giao chiến, làm cho vậy xem tướng sĩ nhao nhao không dám thở mạnh một cái, rất sợ biết bỏ qua nào đó chi tiết, mà gấp phải nguy hiểm lúc sau, chúng tướng sĩ đều sẽ cùng kêu lên "Ồi chao" một tiếng, phảng phất tâm đều phải nhắc đến cổ họng thông thường.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô kỹ năng Hoành Dũng lần nữa phát động, trước mặt vũ lực + 2, Triệu Vân vũ lực - 2, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 106, Triệu Vân vũ lực rơi chậm lại tới 104. "

Lúc này, xa xa Ngô Lập Nhân gật đầu, hướng Vương Thủ Nhân nói rằng: "Quân sư cho rằng ai có thể thu được lần này thắng lợi? "

Vương Thủ Nhân nhú nhú mày, có chút do dự nói rằng: "Hiện nay tới, hai người là bất phân thắng bại, chỉ là trong lúc mơ hồ vẫn là có thể ra Triệu tướng quân dường như ở thế yếu, sợ rằng tái chiến tiếp, Triệu tướng quân sẽ không địch lại Vũ Văn tướng quân. Vũ Văn Cẩm quả nhiên là tuyệt thế dũng tướng, có thể dùng lực Triệu Tử Long, tiên nhân vì chủ công tìm được người này, thực sự trời giúp ta chủ, chúc mừng chủ công lần nữa một viên mãnh tướng! "

Ngô Lập Nhân hướng Vương Thủ Nhân, nháy mắt một cái, tiếp lấy hai người hiểu ý cười, tuy là Vương Thủ Nhân không biết vì sao Ngô Lập Nhân sẽ đi tìm được Vũ Văn Thành Đô, thế nhưng hắn tự nhiên biết, loại này trong mộng nói đến quả thật có chút mơ hồ, huống có thể chuẩn xác như vậy tìm được Vũ Văn Thành Đô, đồng thời dùng một phong thư là có thể mang về, cũng không phải trong mộng đạt được tiên nhân chỉ điểm đơn giản như vậy. Bất quá Ngô Lập Nhân xử lý như vậy, đúng là vô cùng thỏa đáng, hắn tự nhiên sẽ dốc toàn lực vì Ngô Lập Nhân duy trì nói như thế.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô kỹ năng Hoành Dũng lần nữa phát động, trước mặt vũ lực + 3, Triệu Vân vũ lực - 3, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 107, Triệu Vân vũ lực rơi chậm lại tới 103. "

Tiến vào thứ bốn mươi hiệp, Triệu Vân cảm thấy áp lực càng lúc càng lớn, miễn cưỡng lại như vậy chiến hai mươi hiệp, Triệu Vân thấy tiếp tục như vậy nữa, phải thua không thể nghi ngờ, lúc này, chỉ thấy dưới chân hắn vừa dùng lực, cả người từ trên ngựa nhảy lên, nhất chiêu Long bay liệng cừu thiên, nương lao xuống lực, hai tay nắm chặt mộc côn hướng về Vũ Văn Thành Đô bổ xuống. Vũ Văn Thành Đô không dám chút nào sơ suất, nhất chiêu châm lửa liệng thiên, ngạnh sinh sinh nghênh đón.

Chỉ nghe "Xoạt xoạt" một tiếng, hai mộc côn theo tiếng mà đứt, Vũ Văn Thành Đô thân thể lao đảo một cái dưới, không thể ngồi ổn, liền từ trên ngựa rơi xuống. Hắn sau khi rơi xuống đất, lui lại mấy bước, ổn định thân hình, mà Triệu Vân bị lực phản chấn văng ra sau, trùng điệp ngã trên mặt đất. Lúc này Triệu Vân hô khẩu tê dại, cánh tay đau nhức không ngớt. Nhưng là hắn sao lại thể chịu thua, một con điều xoay người, từ dưới đất nhảy lên một cái, lần nữa nhắm phía Vũ Văn Thành Đô.

Vũ Văn Thành Đô lúc này cũng không còn gì, vừa mới một cơn đó cũng đem Vũ Văn Thành Đô chân khí huyết sôi trào, hắn chậm rãi bình phục hô

hấp, đến xông tới Triệu Vân, hấn nắm chặt song quyền, nghênh đón, hai người lần nữa đụng quyền cước đầu với nhau.

Trình diện trung kịch liệt vật lộn hai người, Ngô Lập Nhân lắc đầu thở dài, thầm nghĩ trong lòng: Nếu như Triệu Vân phát động một trọng Long Đâm, ước đoán cũng sẽ không bị động như thế.

Hai người lại đấu ba mươi hiệp, mọi người hoa cả mắt, đúng lúc này, Triệu Vân bỗng nhiên nhảy ra vòng tròn, thở hồng hộc nói rằng: "Thống khoái thống khoái! Thành Đô tướng quân quả nhiên võ nghệ bất phàm, Triệu Vân chịu thua! "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng nói: "Lần này so thử, Vũ Văn Cẩm hơn một chút, làm tiến nhập vòng kế tiếp so thử. Một vòng cuối cùng, từ Nhiệm Mẫn, Vũ Văn Cẩm cùng Chu Thái ba người, quyết ra ba vị trí đầu, vì để tránh cho bởi vì thể lực tổn thất mang tới không công bình, lần này quyết chiến, vào khoảng ngày mai tiến hành. "

Lúc này, một bên Chu Thái đi tới, hướng Ngô Lập Nhân chấp tay nói rằng: "Chủ công, mặt tướng tự biết thực lực không bằng Thiên Vương tướng quân cùng Vũ Văn tướng quân, vì vậy thuộc hạ nguyện ý rời khỏi ngày mai so tài, liền do Thiên Vương tướng quân cùng Vũ Văn tướng quân một quyết định thắng bại! "

Cứ như vậy, ngày mai biến thành Nhiệm Mẫn cùng Vũ Văn Thành Đô trận chung kết, ngược lại cũng vô cùng thích hợp.

"Đã như vậy, vậy liền theo như Áu Bình nói như vậy, ngày mai liền Nhiệm tướng quân cùng Vũ Văn tướng quân ai có thể cười đến cuối cùng, đoạt được lần này đại tỉ thắng lợi cuối cùng. "

Nhiệm Mẫn cùng Vũ Văn Thành Đô quyết chiến, sẽ trở thành hiện tại Hạ Bi mọi người đồng thời nghị luận đối với tượng, Vũ Văn Thành Đô thắng được Triệu Vân sau đó, Nhiệm Mẫn cùng Vũ Văn Thành Đô thắng bại trở nên càng thêm khó bề phân biệt, ai cũng không dám đơn giản phán đoán, ai mới là cuối cùng vương giả. Đồng thời, mọi người đối với Ngô Lập Nhân đi qua tiên gia chỉ điểm mới chào được Vũ Văn Thành Đô, có khác một nhận thức mới.

Đại gia khó phán định đoạn thắng bại, sở hữu phần mềm hack bàn tay vàng Ngô Lập Nhân cũng khó mà phán đoán cuối cùng ai có thể thủ thắng, từ trên số liệu, Nhiệm Mẫn cùng Vũ Văn Thành Đô một dạng trụ cột vũ lực giá trị 103, kỹ năng tiến về phía trước mười hiệp Nhiệm Mẫn đem áp chế Vũ Văn Thành Đô 3 điểm võ lực, đến ba mươi hiệp về sau, Vũ Văn Thành Đô đem áp chế Nhiệm Mẫn 3 điểm võ lực. Nếu là không có ngoại ý muốn, Nhiệm Mẫn thắng đến cuối cùng đều sẽ bị Vũ Văn Thành Đô áp chế, như vậy khả năng cùng Triệu Vân đánh một trận cùng loại, Vũ Văn Thành Đô thu được chặt vật thắng lợi. Nhưng là so Võ trằng thượng thắng bại kỳ thực khó có thể dự liệu, Ngô Lập Nhân không dám nhẹ dưới phán đoán.

Nhiệm Mẫn lúc này nghĩ lại so Ngô Lập Nhân phức tạp hơn một ít, nguyên bản mà nói, thắng thua cũng không phải là rất trọng yếu. Nhưng là nếu để cho Vũ Văn Thành Đô như vậy một cái vừa mới chiêu mộ người thu được đệ nhất, Ngô Lập Nhân toàn bộ dưới trường võ tướng đều sẽ nét mặt không ánh sáng. Nhiệm Mẫn trận này muốn thắng, vô cùng muốn thắng. Thế nhưng hấn đi ra, Vũ Văn Thành Đô thuộc về chưa nóng hình, nếu muốn có thể thắng được Vũ Văn Thành Đô, hấn nhất định phải tốc chiến tốc thắng, tận lực ở ba mươi hiệp bên trong thu được thắng lợi.

Lại là một cái trong treo lạnh lùng buổi sáng, tuy là thái dương vẫn là chậm rãi từ đông phương thẳng lên, nhưng là chẳng biết lúc nào thổi lên một hồi tây bắc phong, làm cho trong diễn võ trường chúng tướng sĩ không khỏi run một cái, Ngô Lập Nhân lúc này cũng đã tới trong diễn võ trường, cuộc tỷ thí này, cũng là lần này thi đấu trận chiến cuối cùng, tất cả mọi người đang ngẩng đầu mà đợi, chờ đợi Nhiệm Mẫn cùng Vũ Văn Thành Đô lên sân khấu.

Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, mào tức khí lực, hướng về trong diễn võ trường mấy vạn tướng sĩ là lớn: "Ta tuyên bố, lần này trong quân đại tỉ, trận chiến cuối cùng, hiện tại bắt đầu! Mời Nhiệm Mẫn tướng quân cùng Vũ Văn Cẩm tướng quân xuất trận! "

Nhiệm Mẫn cùng Vũ Văn Thành Đô phân biệt từ hai cái phương hướng đi tới so tài giữa sân, Nhiệm Mẫn ngồi xuống Chu Long Mã cùng Vũ Văn Thành Đô ngồi xuống Trại Long Ngũ Ban Câu phảng phất cũng đã cảm nhận được giữa hai người không khí khẩn trương, lẫn nhau hướng về phía hí một tiếng.

"Nhiệm tướng quân, xin chỉ giáo! "

Vũ Văn Thành Đô hướng Nhiệm Mẫn chấp tay sau khi hành lễ, dẫn đầu liền xông ra ngoài; Nhiệm Mẫn thôi động Chu Long Mã, cũng nhắm phía đi vào. Mặc dù không có Song Nhận Mâu cùng Liên Câu Kích, thế nhưng Nhiệm Mẫn vẫn như cũ dùng lưỡng cây gậy gỗ, tận lực không để cho mình võ nghệ bởi vì làm binh khí nguyên nhân chịu ảnh hưởng.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiệm Mẫn kỹ năng Tuyệt Dừng phát động, vũ lực + 3, Chu Long Mã vũ lực + 1, trước mặt Nhiệm Mẫn vũ lực đề thăng tới 107. "

Nhiệm Mẫn hai tay đều cầm vũ khí, cùng nhau hướng Vũ Văn Thành Đô công tới, Vũ Văn Thành Đô gậy gỗ trong tay đưa ngang một cái, hướng về phía trước đẩy, đem Nhiệm Mẫn đôi vũ khí ngăn trở. Nhiệm Mẫn không muốn kéo dài lâu lắm, lưỡng cây gỗ trong tay phân biệt lại hướng trên dưới hai đường tấn công về phía Vũ Văn Thành Đô. Vũ Văn Thành Đô trong lòng kinh hãi, Nhiệm Mẫn tốc độ nhanh, lưỡng cây gậy gỗ tề đầu tịnh tiến, hấn không còn cách nào làm được cùng nhau ngăn trở, lúc này hấn đem quyết tâm, vũ khí trong tay không hề đi ngăn cản, mà là thừa dịp Nhiệm Mẫn bộ ngực không đương, trực tiếp hướng về Nhiệm Mẫn trước ngực đâm tới.

Chương 266: Thành Đô quan phong Thiên Bảo tướng, Lục Tôn tiến cử Lục Xung Tiêu

Nhiễm Mẫn trong lòng cả kinh, Vũ Văn Thành Đô như vậy phản kích, làm cho Nhiễm Mẫn bội phục không thôi: Nếu là mình còn phải tiếp tục đánh tới, ắt sẽ bị Vũ Văn Thành Đô đâm thẳng ngực, kết quả liền là mình "Tù" mà Vũ Văn Thành Đô trọng thương. Nhiễm Mẫn rơi vào đường cùng chỉ có thể rút khỏi vũ khí, đôi gậy gỗ mang theo Vũ Văn Thành Đô vũ khí mạnh mẽ bỏ rơi, hóa giải lần này công kích trí mạng. Mọi người đến Vũ Văn Thành Đô dùng loại này liều mạng đầu pháp sau, không khỏi cùng kêu lên kinh hô lên, Nhiễm Mẫn lui về hóa giải cái này cả kinh hiềm một màn sau, chúng tướng sĩ lại nằng nằng thờ phào nhẹ nhõm.

Nhiễm Mẫn biết mình vẫn là quá gấp, muốn thắng được cùng mình võ nghệ không sai biệt lắm người, tốc chiến tốc thắng lại cũng không có thể. Nhiễm Mẫn liền bình tĩnh lại, lưỡng cây gậy gỗ liền bắt đầu cùng Vũ Văn Thành Đô gậy gỗ liều mạng đối với dụng, mỗi nhất kích đều để cho hai người huyết khí xao động, chỉ bất quá Nhiễm Mẫn đối vũ khí mang tới xông tới càng thêm mãnh liệt. Vũ Văn Thành Đô lúc này sắc mặt trở nên có chút tái nhợt, trong lòng ngực kích động huyết khí thật lâu khó có thể bình phục.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô Hoành Dững kỹ năng phát động, trước mặt vũ lực + 1, Trại Long Ngũ Ban Câu vũ lực + 1, Nhiễm Mẫn vũ lực - 1, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực để thắng tới 105, Nhiễm Mẫn vũ lực rơi chậm lại tới 106. "

Vũ Văn Thành Đô chặn Nhiễm Mẫn hung mãnh nhất tiến công, từng bước ổn định đầu trận tuyến, Nhiễm Mẫn vẫn còn đang đem tiến công quyền bắt ở trong tay mình, hai người tiếp tục rơi vào kịch liệt thêm kinh tâm động phách trong khi giao chiến.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô Hoành Dững kỹ năng phát động, trước mặt vũ lực + 2, Nhiễm Mẫn vũ lực - 2, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực để thắng tới 106, Nhiễm Mẫn vũ lực rơi chậm lại tới 105. "

Theo chiến đấu tiếp tục tiến hành, mọi người đã hoa cả mắt, nhưng lại không dám đơn giản buông tha mỗi một chi tiết nhỏ, hy vọng có thể từ ở bên trong lấy được một ít thu hoạch.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô Hoành Dững kỹ năng phát động, trước mặt vũ lực + 3, Nhiễm Mẫn vũ lực - 3, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực để thắng tới 107, Nhiễm Mẫn vũ lực rơi chậm lại tới 104. "

Ngô Lập Nhân nghe đến đó, thầm nghĩ: Chẳng lẽ Nhiễm Mẫn thực sự biết thua ở Vũ Văn Thành Đô thủ?

"Trận chiến này ai sẽ thắng ra? Điều Thuyền có thể có cái gì pháp?"

Ngô Lập Nhân hướng một bên Điều Thuyền, nhẹ nhàng hỏi một câu, Điều Thuyền lúc này cũng là đôi mi thanh tú khấn túc, suy tư một chút, dùng vô cùng không phải tự tin giọng nói đáp: "Phu quân, bây giờ tràng thượng tình hình chiến đấu thiếp đã rất khó rõ ràng, thực sự khó có thể phán đoán, chỉ bất quá thiếp trong lòng cảm giác có dừng khí, Thiên Vương tướng quân sẽ không dễ dàng thua trận. "

Bất tri bất giác hai người đã chiến năm mươi hiệp, lúc này Vũ Văn Thành Đô gậy gỗ dùng càng thêm linh hoạt quý dị, Nhiễm Mẫn bất tri bất giác đã từ công biến thành thủ, chỉ là lúc này bình tĩnh lại Nhiễm Mẫn, ngăn cản lên nhưng lại không có quá mức trắc trở.

Hai người như vậy tiếp tục vô cùng lo lắng tiếp tục đánh, bất tri bất giác lại qua năm mươi hiệp, hai người lúc này đã mồ hôi đầy người. Lúc này Vũ Văn Thành Đô cùng Nhiễm Mẫn lại phảng phất hồn nhiên không có cảm giác được uể oải, tiếp tục tự tình hội thần chiến lấy. Không khí chung quanh phảng phất động lại thông thường, bốn phía quan chiến người lúc này đều là ngừng thở, dường như so so thử hai người càng căng thẳng hơn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Ngô Lập Nhân đã không biết bọn họ chiến bao nhiêu hồi hợp, hai người từ giờ Thìn, chiến đến rồi giờ Ty, lại đến buổi trưa, lại đến giờ Mùi, quan chiến người bất tri bất giác đều có chút mệt mỏi rã rời.

Đúng lúc này, chỉ thấy Vũ Văn Thành Đô bỗng nhiên thở dài một tiếng, mọi người nhìn chăm chú một, chỉ thấy Vũ Văn Thành Đô trong tay Võ gậy gỗ đã bẻ gãy, mà Nhiễm Mẫn trong tay cũng bẻ gãy một cây, chỉ bất quá Nhiễm Mẫn khác một con gậy gỗ lúc này đã để ở tại Vũ Văn Thành Đô trước ngực.

Lúc này, tam quân tướng sĩ nhất thời bạo phát ra như sấm tiếng reo hò, "Thiên Vương tướng quân" tiếng hô rung trời động địa.

Ngô Lập Nhân xoay người Điều Thuyền, không khỏi khen: "Đều nói nữ nhân giác quan thứ sáu rất chính xác, bây giờ tới quả nhiên là không sai a! "

Điều Thuyền có chút mê man địa lấy Ngô Lập Nhân, "Cái gì là giác quan thứ sáu?"

Ngô Lập Nhân không rảnh sẽ cùng Điều Thuyền giải thích, đứng dậy nói rằng: "Hôm nay đại tì, Nhiễm tướng quân cùng Vũ Văn tướng quân chẳng phân biệt được sần sần như nhau, đầu không biết bao nhiêu hồi hợp, cuối cùng Nhiễm tướng quân lấy yếu ớt ưu thế hơi thắng vậy Vũ Văn tướng quân một bậc, ta tuyên bố, Nhiễm tướng quân thắng lợi! "

Lúc này, Nhiễm Mẫn cùng Vũ Văn Thành Đô đã phóng ngựa đi tới Ngô Lập Nhân trước mặt, Nhiễm Mẫn hướng Ngô Lập Nhân xá một cái nói: "Bẩm chúa công, mặt tướng bằng vào đôi vũ khí mới chiến thắng Vũ Văn tướng quân, lấy mặt tướng góc nhìn, Vũ Văn tướng quân võ nghệ vẫn là thắng được

mặt tướng. "

Vũ Văn Thành Đô nghe xong Nhiễm Mẫn thật không ngờ khiêm nhượng, trong lòng không phải nào, cuống quýt nói: "Chủ công mất tình, là già có thể hai tay cùng cầm vũ khí, là bên ngoài có khả năng cũng! Nhiễm tướng quân có này tuyệt kỹ, Cẩm tâm phục khẩu phục! "

Lúc này một bên Du Đại Du cười ha ha, tiến lên mấy bước, hướng Ngô Lập Nhân thi lễ một cái, tiếp lấy đi tới Vũ Văn Thành Đô cùng Nhiễm Mẫn trước mặt, "Theo như mặt tướng góc nhìn, Vũ Văn tướng quân sở dụng khí giới rất nặng, nếu như đổi thành cái này không đến mười cân gây gỗ, khó có thể phát huy Vũ Văn tướng quân ưu thế, vì vậy mới đến cuối cùng là Nhiễm tướng quân đối vũ khí thừa lúc. Bằng không nếu là lấy thực chiến mà nói, Nhiễm tướng quân có thể chưa chắc có thể thắng được Vũ Văn tướng quân. "

Du Đại Du lời nói, làm cho chư tướng đều không hện mà cùng gật đầu, Ngô Lập Nhân thầm nghĩ: Cái này Du Đại Du không hổ là giáo thụ võ nghệ vũ sư, ánh mắt quả thật có chỗ độc đáo riêng, tiếp lấy cười ha ha nói: "Người hai người không cần khiêm nhượng, thắng thua đã thành định luận! Không cần quá mức tính toán, bây giờ ta phải Vũ Văn tướng quân trợ giúp, ngày khác tất thành đại sự! Nhiễm tướng quân là Thiên Vương tướng quân, ta hôm nay liền phong Vũ Văn tướng quân là Thiên Bảo tướng quân, hy vọng Thành Đô có thể ngày khác có thể danh chấn thiên hạ, thành tựu một phen công lao sự nghiệp! "

Nghe xong Ngô Lập Nhân lời nói, Vũ Văn Thành Đô lập tức tung người xuống ngựa, khom mình hành lễ nói: "Mặt tướng tất định là chủ công phó thang đạo hóa, sẽ không tiếc! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tức chủ thu được Vũ Văn Thành Đô thân mật giá trị 10 điểm, trước mặt tức chủ sở hữu thân mật điểm 36, cừu hận giá trị 17. "

Vũ Văn Thành Đô thân mật giá trị lấy được tuyệt không ngoài ý muốn, lần này đại ti tạm thời có một kết thúc, chúng tướng mỗi người lĩnh đi một tí thưởng cho sau đó, Ngô Lập Nhân lại từng cái miễn cưỡng một phen, chúng tướng liền mỗi người về tới nguyên đóng giữ địa.

Mà Mạnh Lương, Tiêu Tán cùng Quan Thắng ba người, Ngô Lập Nhân lần đầu tiên nhìn thấy, Ngô Lập Nhân vừa lúc nhân cơ hội này, phong bọn họ mỗi người một cái Đô úy chức vụ, ba người tự nhiên thập phần vui vẻ, cũng đều dâng lên thân mật điểm, Ngô Lập Nhân thân mật điểm tăng đến rồi 63.

Mà khi so thử kết quả sau khi ra ngoài, ở Hạ Bi trông thành khác một bên, có một cái chùng hai mươi tuổi trẻ tuổi người nghe nói Nhiễm Mẫn thắng Vũ Văn Thành Đô về sau, thở dài một tiếng, thất hồn lạc phách nằng: Vẫn thua vậy! Phong vậy Thiên Bảo tướng quân thì có ích lợi gì, tức chết ta cũng!

Lúc này, bên người hấn khác một thiếu niên, lấy sinh khó chịu người tuổi trẻ kia, cười ha ha nói: "Thúc phụ, ta để cho ngươi đặt Thiên Vương tướng quân, ngươi thiên thiên không tin, không nên chọn ít lưu ý, muốn thắng lớn, thế nào, lần này thua xong a !? "

"Lục Tồn, ngươi cười nữa ta, cẩn thận ta đánh ngươi a! Ngươi cũng không phải thần tiên, ta tại sao muốn nghe lời ngươi? Nếu như đến lúc đó sau Thiên Bảo tướng quân thắng, ngươi còn có gì nói? "

Người trẻ tuổi kia oán hận nói rằng, tiếp lấy lại thở dài một hơi: "Làm sao bây giờ? Trong nhà cái gì tích súc cũng bị mất, nên làm sao sống nổi a! Lục Tồn, nghe nói chủ công rất trọng ngươi, nếu không, ngươi đi tìm chủ công giúp thúc phụ đòi một nhân hạ tiểu quan, cũng có thể nuôi gia đình sống qua ngày. "

Lục Tồn liếc mắt này người, tức giận nói rằng: "Thúc phụ, ngươi cái này lười nhác tốt đánh cuộc tính tình lúc nào sau mới có thể thay đổi một cái, uống phí hết cái này một thân bản lĩnh. Chủ công duy tân dùng, ngươi nếu như muốn ôm loại ý nghĩ này, đến lúc đó sau xảy ra chuyện sợ là người nào cũng không thể nào cứu được ngươi. Kể trước mặt, thúc phụ không bằng đi nhập ngũ, bây giờ chủ công chính là lúc dùng ngươi, lấy thúc phụ bản lĩnh, đến lúc đó sau làm cái Đô úy giáo úy gì gì đó, cũng tốt hơn ăn no chờ chết. "

Lục Tồn lời nói, làm cho người trẻ tuổi kia nhất thời rơi vào trong trầm mặc, hấn há có thể không rõ Lục Tồn lời nói, nghĩ một lát, hấn dường như rút cục đã quyết định, hướng Lục Tồn ôm quyền nói rằng: "Lục Tồn nói có lý, chỉ bất quá thúc phụ còn muốn ngươi có thể giúp ta dẫn tiến một phen. "

"Ha ha, cái này dĩ nhiên không thành vấn đề, tiến cử ngươi có năng lực, chủ công nói không chừng còn có thể có tương thưởng gì, chỉ là thúc phụ nghìn vạn lần nhớ kỹ, tông quân sau không thể lại lười nhác xuống phía dưới, bằng không đến lúc đó sau tự có xử theo quân pháp. "

Nghe được hạ nhân truyền tin Lục Tồn cầu kiến tin tức, Ngô Lập Nhân cảm giác mình quả thực thật lâu chưa từng thấy qua Lục Tồn vậy, không biết lúc này hấn tới là vì cái gì.

Lấy Lục Tồn dẫn một người tiến đến, Ngô Lập Nhân thực sự không nghĩ tới người này là ai, lúc này, hai người cùng nhau hướng Ngô Lập Nhân hành lễ, lúc này hấn mới biết, tên của người này.

"Hệ thống, kiểm tra đo lường dưới Lục Phi tin tức. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lục Phi tin tức như sau: Lục Phi là Lục Phùng chi tôn, Lục Khang chi chất, Lục Tồn từ Thúc, tự Xung Tiêu, thường tốt đồ. Tử duy thuộc tính là vũ lực 93, chỉ huy 67, trí lực 72. Chính trị 45. "

Kiểm tra đo lường hoàn hậu, Ngô Lập Nhân nhú nhú mày, thuộc tính vẫn tương đối hoa lệ, thế nhưng tốt đồ, có thể hay không then chốt lúc sau như xe bị tuột xích?

Chương 267: Lục Tôn trí kích Lục Xung Tiêu, Viên Thiệu tức giận mắng Ngô Lập Nhân

"Chủ công, Lục Phi thúc phụ rất có dũng lực, võ nghệ không tầm thường, đặc biệt vì chủ công dẫn tiến, mời chủ công sự chấp thuận bên ngoài nhập ngũ, vì chủ công hiệu lực. "

Lục Tôn biểu lộ mục đích của chuyến này, Lục Phi từ duy cùng Lục Tôn dẫn tiến, Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không không nể mặt mũi, thế nhưng hắn tự nhiên vẫn là trước phải khảo nghiệm cái này Lục Phi một phen.

"Nếu Lục Phi có ý định nguyện nhập ngũ hiệu lực, ta tự nhiên hoan nghênh. Ta đây tạm thời trước phong Xung Tiêu là bách phu trưởng, trước từ cơ sở làm lên, nếu là có thể lập được công lao, đến lúc đó sau tự nhiên sẽ có chút lên chức. So như hôm nay đốc quân trung lang tướng Tông Trạch, trước đây cũng là từ bách phu trưởng làm lên, người nhất định phải nỗ lực, không phụ ta dày mong! "

Ngô Lập Nhân cẩn thận dò một phen, Lục Phi trong mắt nhất thời có chút thất vọng, hắn hướng Ngô Lập Nhân cảm tạ một phen sau, liền cùng Lục Tôn cùng rời đi vậy.

"Ai, đều nói chủ công có người quen chi Minh, duy tân cử, ta đây một thân bản lĩnh, chủ công dĩ nhiên chỉ cho ta phong một cái bách phu trưởng, ta lời đồn đãi này mười có tám chín đều là giả. "

Lục Phi đi ra cửa sau, không khỏi hướng Lục Tôn nhở nước bọt lên, Lục Tôn lại cười một cái, không nói gì.

"Người còn cười? Còn nói chủ công trọng người, ta mặt mũi của người không có chút nào đáng giá, khí chết ta rồi! "

Lục Tôn mọi nơi ở trong cuồng nộ Lục Phi, cười ha ha một tiếng, "Thúc phụ, người chính là không biết chủ công câu nói sau cùng sâu ý. "

"Câu nói sau cùng? Đốc quân trung lang tướng cũng là từ bách phu trưởng làm lên? "

Lục Tôn gật đầu, "Chủ công ý hết sức rõ ràng, nếu như thúc phụ từ bách phu trưởng làm lên, dưới sự cố gắng đi, về sau có thể thăng lên trung lang tướng vị trí cũng chưa biết chừng. "

"Không thể nào? Trung lang tướng? Ta thật có thể thăng lên cái vị trí kia? Tông tướng quân dụng binh như thần, chính là đại tướng chi tài, ta làm sao có thể cùng hắn so đâu? Người nhất định là tại cười nhạo ta đi? "

Lục Phi suy nghĩ một chút, lại lắc đầu, Lục Tôn lời nói, làm cho hắn không dám chút nào tin tưởng.

"Tông tướng quân từ bách phu trưởng đến trung lang tướng chỉ dùng mấy tháng thời gian, thúc phụ mặc dù không bằng, chỉ phải cố gắng xuống phía dưới, tích lũy quân công, ba năm không được, mười năm tám năm, cũng có thể a !? Thúc phụ, phải lấy Tông tướng quân làm mục tiêu, chỉ có trước có chí lớn, như vậy mới có thể thành đại sự! "

Nghe xong Lục Tôn lời nói, Lục Phi dường như lập tức bị đốt, "Nguyên lai là ta hiểu lầm chủ công vậy! Nếu chủ công nặng như thế ta, ta nhất định không thể phụ chủ công dày mong! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Lục Phi thân mật điểm 9 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 72, cừu hận giá trị 26. "

Nghe được hệ thống nêu lên, Ngô Lập Nhân không khỏi ồ lên một tiếng, chỉ là phong vậy bách phu trưởng, Lục Phi liền dâng lên thân mật điểm? Tình huống gì? Cái này Lục Phi cũng quá tốt đuôi rồi a !?

Ngô Lập Nhân tự nhiên không biết Lục Tôn vì để cho Lục Phi không đến mức như vậy cái gì cũng sai, tầm thường vô vi xuống phía dưới, dùng lời như vậy lừa dối cùng kích lệ Lục Phi, mới làm cho Lục Phi nghĩ lầm Ngô Lập Nhân thực sự rất trọng chính mình.

Lần này Hạ Bi hội vũ, chuẩn bị hơn một tháng, nhưng là chân chính so tài thời gian sử dụng cũng chỉ có bốn ngày. Dù vậy, lần này đại tỉ cũng lớn đại kích lệ vậy tam tướng tướng sĩ đích sĩ khí, càng làm cho Hạ Bi bách tính thấy được Ngô Lập Nhân thủ hạ đình cấp chiến tướng uy lực, trong lúc nhất thời dân tâm càng thêm hướng về Ngô Lập Nhân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thành công cử hành trong quân luận võ, đặc biệt thưởng cho túc cơ sở chính sở chỉ huy + 1, trụ cột chính trị + 1, trước mặt túc chủ từ duy thuộc tính là vũ lực 92, chỉ huy 63+ 1, trí lực 80, chính trị 56+ 1. "

Bất tri bất giác, thuộc tính của mình lại tăng lên, nguyên bản đã biết một mưu sĩ, trí lực vẫn là đoán bản, hiện tại cuối cùng cũng đạt tới 80 trình độ, không

tới nếu muốn vượt lên trước 92 trí lực, cuộc đời này không có hi vọng vậy.

Nhưng mà Từ Châu hội vũ việc, dần dần là mỗi bên chư hầu xích sau thám thính được, tự nhiên cách gần nhất Tào Tháo đầu tiên nghe thấy vậy tin tức mới nhất.

"Triệu Vân dĩ nhiên có không địch lại cái này Vũ Văn Cẩm? Vũ Văn Cẩm rốt cuộc là thần thánh phương nào? Có ai biết? "

Ngô Lập Nhân lại được một viên mãnh tướng tin tức, nhất thời làm cho Tào Tháo ngồi xuống bất an, hần dưới trường văn võ, trên mặt trời u ám.

"Hồi thừa tướng, người này mặt tướng nhận thức! "

Tào Tháo ngẩng đầu một, một thành viên trung niên tướng quân đứng dậy, Tào Tháo trên mặt vui vẻ, hỏi: "Bùi tướng quân quả nhiên nhận biết người này?"

Tiểu tướng kia liền trầm giọng đáp: "Mặt tướng từng ở Hà Bắc du lịch qua, nghe nói Hà Bắc có một danh tướng, tên gọi Vũ Văn Cẩm, tự Thành Đô, quả thật có vạn phu không lo chi dũng. "

Tào Tháo nhíu mày một cái, tiếp tục hỏi: "Hà Bắc danh tướng? Ngô từng nghe nói Viên Thiệu dưới trướng có Hà Bắc bốn đình Trụ Nhan Lương, Văn Sứ, Trương Cáp, Cao Lãm, đều có thể xưng là Hà Bắc danh tướng, so chỉ như thế nào? "

"Bốn người này cùng Vũ Văn Cẩm lẫn nhau so, đều chỉ có thể coi là trên gà đất chó sành, lên không được trảng diện. Nghe nói Viên Thiệu đã từng mấy lần phái người đi trước mời chào, đều chưa thành công, chỉ là không biết vì sao hiện tại hần ngược lại đi đầu Ngô Minh. "

Nghe được câu này, Tào Tháo nếu như quả cầu da xỉ hơi, "Cái này Ngô Minh đến cùng dùng vậy thủ đoạn gì, dĩ nhiên có thể để cho nhiều như vậy văn thần võ tướng đi vào tương đắc. Một cái Triệu Vân cũng đã để cho ta trong quân chư tướng vô lực ứng phó, lại thêm một người Vũ Văn Cẩm, chớ không phải là thiên muốn vong ta Tào Tháo hay sao? "

"Chủ công chớ buồn! Lời đồn đãi này chưa chắc có thể tin, hơn nữa Ngô Minh tân thu Vũ Văn Cẩm, vì có thể ủy thác trọng trách, liền làm cho Triệu Vân trước bại một hồi, cũng hợp tình hợp lý, không thể tin hết. Nếu là ta không lường được sai, Vũ Văn Cẩm cùng Triệu Vân nhất định đại chiến trăm hiệp ở trên, Ngô Minh thủ hạ khác một dũng tướng Nhiễm Mẫn tất nhiên sẽ thắng được Vũ Văn Cẩm. "

Người nói chuyện chính là Trình Dục, Tào Tháo gật đầu, vội vàng hỏi cái kia truyền tin xích sau, "Trọng Đức nói như vậy là thật hay không? "

"Hồi thừa tướng, quả nhiên dường như Trình tiên sinh nói như vậy, không kém chút nào! "

Tào Tháo lúc này mới hơi chút thở phào nhẹ nhõm, "Dù vậy, có thể để cho Ngô Minh phí sức như thế cổ sức người, tất nhiên không phải kẻ đầu đường xó chợ, chư tướng về sau nếu như gặp phải người này, lại không có thể khinh thị! "

Vũ Văn Thành Đô tin tức chẳng những truyền đến Tào Tháo trong tai, qua không bao lâu, lại truyền đến Viên Thiệu cùng Viên Hi nơi đó.

Viên Hi chỉ là phái người thám thính vậy Vũ Văn Thành Đô tin tức, thám tử hồi báo trong tin tức, Chân Mật cũng chưa từng xuất hiện ở Từ Châu, trong lòng hần nhưng lại thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần không bị Vũ Văn Thành Đô mang ra khỏi Ký Châu, hần sẽ trả có hi vọng. Viên Hi suy đoán Chân Mật nhất định vẫn bị cái kia to gan lớn mật nữ tặc ẩn nấp rồi, Vì vậy hạ lệnh tiếp tục tại quanh thân quận huyện lùng bắt.

Nhưng mà tại phía xa Tịnh Châu Viên Thiệu, lại cùng Viên Hi tâm tình hoàn toàn tương phản, hần lúc này ngồi trong đại trướng lấy xích sau tin tức truyền đến, không nói được một lời.

"Ngô Minh thất phu lần ta quá mức! "

Bỗng nhiên Viên Thiệu chợt vỗ bàn, rống lớn một tiếng.

Nghe được Viên Thiệu nhắc tới Ngô Minh, Lưu Bị trong lòng hơi động, đứng dậy, liền thanh hỏi: "Chủ công là cần gì phải tức giận như thế? Nghe nói Ngô Minh một lòng vì Hán thất hiệu lực, Nhân Đức tên thế nhân đều biết, không biết có gì chỗ đắc tội chủ công? "

Viên Thiệu thở dài một hơi, đem thám tử mật báo truyền đến Lưu Bị trong tay, một lát sau nói tiếp: "Huyền Đức công có chỗ không biết a, Vũ Văn Cẩm nguyên là ta Hà Bắc danh tướng, ta đã từng ba phen mấy bận phái người đi vào mời chào, đều bị hần uyển chuyển cự tuyệt. Bây giờ Ngô Minh thật không ngờ vô lễ âm thầm phái người đem Vũ Văn Cẩm cưỡng cướp được Từ Châu, biến thành của mình, cái này Ngô Minh thật không ngờ không nể tình, thực sự tức chết ta cũng! "

Lưu Bị hết, theo gật đầu, tiếp lấy cũng là thở dài một hơi nói: "Ngô Minh hành động này quả thực không thích hợp, lần trước ta tiễn Triệu Vân đi đầu Lưu Biểu, thấy Lưu Biểu không phải có thể dùng người hạng người, cho nên nghĩ thăm Triệu Vân đến lúc đó sau nếu như gặp phải thất bại, tất nhiên sẽ phản đầu Minh công, không ngờ tới lại bị Ngô Minh đoạt xuống tay trước, bây giờ suy nghĩ một chút thật sự là bị chi qua cũng! "

Lưu Bị không đề cập tới hoàn hảo, vừa nhắc tới nơi đây, Viên Thiệu quả thực dường như lửa cháy đổ thêm dầu, đằng đũa một cái đứng lên, "Sư " một tiếng quát ra một bên bội kiếm, tức giận quát: "Ngô Minh tiểu nhi hại ta Công Lộ huynh đệ, lại từ ta Ký Châu công nhiên bắt người, ta cùng với Ngô Minh thế không lưỡng lập! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Viên Thiệu đối với tức chủ sản sinh cừ hận, Viên Thiệu tứ duy thuộc tính là vũ lực 81, chỉ huy 90, trí lực 78, chính trị 85.

Chúc mừng tức chủ thu được Viên Thiệu cừu hận giá trị 9 điểm, trước mặt tức chủ sở hữu thân mật điểm 81, cừu hận giá trị 35. "

Tình huống gì? Ngô Lập Nhân không khỏi kinh ngạc thốt ra, "Vì sao Viên Thiệu lại đột nhiên sản sinh cừu hận? Chẳng định không phải là bởi vì Viên Thuật nguyên nhân, lẽ nào bởi vì hắn đã biết ta từ địa bàn của hắn đoạt Vũ Văn Thành Đô trở về? "

"Tức chủ trả lời xong toàn chính xác. "

Khá lắm, kêu gọi này cái Vũ Văn Thành Đô, còn phụ tặng cừu hận giá trị a! Chỉ bất quá bây giờ, Viên Thiệu cùng mình cách cũng quá xa, ở giữa còn cách Tào Tháo, tạm thời sẽ không có nhiều lắm xung đột a !! Hận thì hận a !, chờ ta diệt Tào Tháo, còn có thể còn sợ người Viên Thiệu hay sao?

"Chủ công bớt giận, bây giờ Hà Bắc có Công Tôn Toàn cùng Trương Yên hai đại địch thủ, Ngô Minh tuy là đáng trách, thế nhưng chủ công quả thực lực còn không kịp, cũng xin chủ công đừng có bởi vì Ngô Minh một người mà phá hủy trước mắt đại sự. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 268: Hứa Du nói láo tội Viên Hi, Điền Phong Tuyệt Mưu đồ Trương Yên

Viên Thiệu ngẩng đầu một, nói chuyện chính là Tự Thụ, Viên Thiệu tự nhiên cũng không ngạc nhiên, hắn rõ ràng biết mình cho dù lại tức giận, bây giờ cũng không thể cảm Ngô Lập Nhân thế nào, mà bây giờ đại quân đang ở chinh phạt Trương Yên then chốt lúc, hắn càng không thể vì vậy phân tâm.

"Công cùng nói có lý, ngô vừa mới chỉ là quá mức tức giận, đừng lo. "

Đây là Hứa Du đi ra, hướng Viên Thiệu hành lễ bái nói: "Chủ công, theo như thuộc hạ ngu ý độ chỉ, Vũ Văn Cẩm việc, trong đó tất có ẩn tình. "

"Từ Viên thế nào nói ra lời này? "

Hứa Du đi mấy bước, trầm tư khoảng khắc, bỗng nhiên nói rằng: " Vũ Văn Cẩm gia ở Trung Sơn quốc Vô Cực Huyện, mà thuộc hạ nghe nói, nhị công tử lúc này đang ở Vô Cực Huyện, hắn biết được chủ công chuyên tâm muốn mời chào Vũ Văn Cẩm, nếu như Ngô Minh phái người đem Vũ Văn Cẩm từ Vô Cực Huyện tiếp đi, nhị công tử tất nhiên sẽ phát giác ra, chỉ là Cho đến ngày nay, vì sao vẫn không thấy hắn có chút tẩu? Vì vậy trong đó tất nhiên còn có cái khác ẩn tình, Du không dám vọng ngôn, cũng xin chủ công định đoạt! "

Nghe thế, Viên Thiệu biến sắc, hắn đều không có nghĩ tới đây, vừa mới bình phục tức giận lần nữa bị đốt, "Người đến, truyền mệnh lệnh của ta, đem Viên Hi nghiêm túc cho ta bắt giữ tới đây! "

Đúng lúc này, lại một người vội vã đứng dậy, cao giọng hô: "Chủ công bớt giận! Hứa Du ly gián chủ công tình phụ tử, tội khác nên trừng! "

Hứa Du nghe vậy, biến sắc, quay đầu một, chính là khác giả Thẩm Phối.

"Thẩm Phối! Ta một lòng vì chủ, nhật nguyệt chứng giám! Người nhiều lần ngậm máu phun người, ly gián ta quân Trần chi nghị, đến cùng ý muốn như thế nào? "

Thẩm Phối cũng không để ý tới Hứa Du, tiến lên mấy bước, tiếp tục nói: "Nhị công tử tuy là người đang Vô Cực Huyện, thế nhưng Ngô Minh muốn từ Vô Cực Huyện mang đi một cái người, có gì trắc trở? Chủ công vừa không có hạ mệnh lệnh, làm cho nhị công tử quân Vũ Văn Cẩm không cho phép ra ngoài, Vũ Văn Cẩm dũng mãnh, hắn nếu muốn đi, ai có thể ngăn lại? Hứa Du dĩ nhiên coi đây là từ, công kích nhị công tử, định là bởi vì nhị công tử đã từng cùng bên ngoài có đụng chạm, hắn quan báo tư thù, mới có thể như vậy chửi bới nhị công tử, kỳ dụng tâm ác độc, tội ác tày trời! "

"Thẩm Phối! Người chớ cho rằng ta không biết, người âm thầm cùng nhị công tử vãng lai rất thân, đến cùng vì chuyện gì? Người dám ngay trước chủ công nói ra sao? "

Mắt nhìn hai người lại muốn cãi vã, Viên Thiệu cũng cảm giác được đau đầu, vô cùng không nhịn được quát: "Được rồi! Các người cả ngày cãi nhau, còn thể thống gì? Tuy là Hiền Dịch không nên có tội lớn, thế nhưng Vũ Văn Cẩm ly khai, hắn hiểu rõ tình hình không báo, cũng có không làm tròn nhiệm vụ chi ngại. Người đến, truyền lệnh, làm cho Viên Hi từ đó cấm túc ba tháng, làm cho hắn hảo hảo tỉnh lại một phen. Hai người các người mau lui xuống cho ta, không cho phép lại nói bất luận cái gì nói. "

Hứa Du cùng Thẩm Phối, đều chỉ tốt ngượng ngừng trở ra, lẫn nhau căm thù địa lấy.

Trong đại tướng nào tình một hồi, lúc này Tự Thụ lại đi ra, tâu nói: "Chủ công, bây giờ tình thế, Trương Yến đồ không được quân ta, đã thối lui đến Tây Hà Quận, nếu như chủ công nhân cơ hội một cỗ binh chi, thì từ nay về sau lại không lo lắng về sau! "

"Ta cũng biết, chỉ là như hôm nay lạnh, bất tiện dụng binh, bây giờ lương thảo cũng không đủ, nếu như tái chiến tiếp, sợ rằng lúc đó cấp lương cho tấn, quân ta bất chiến tự loạn nha! "

Viên Thiệu cùng Trương Yến đại quân giao chiến mấy tháng, bây giờ Trương Yến thối lui đến vậy Tây Hà Quận, lại gặp đại tuyết không ngừng, mặc dù nhưng đã đến mùa xuân, nhưng là Tây Hà Quận vẫn tuyết có hơn thước sâu, Viên Thiệu đại quân liền trú đóng ở Thái Nguyên, chờ đợi thời cơ.

Lúc này, Điền Phong đi ra, hướng về Viên Thiệu chấp tay đáp: "Chủ công, chẳng phải nghe thấy Ngô Minh dưới tướng đại tướng Trần Húc trắng bào quân đêm tuyết phá Do Quyên tử? Bây giờ lương thảo không đủ lấy ứng phó đại quân ta hằng ngày chi phí, phải xuất kỳ kế mới có thể thắng chi. Chủ công có thể chọn tình nhuệ hai vạn, mượn nửa dùng kế này, nếu là có thể theo kế hoạch mà làm, Trương Yến tất phá! "

Nghe được Điền Phong lời nói, Viên Thiệu cuối cùng cũng tâm tình vui sướng không so, đây là gần nhất tới nay, làm cho hắn có khả năng nhất công nhận kế sách.

"Chỉ là Trương Yến dưới tướng Lý Khắc Dụng, Chu Đức Uy còn có cái kia dị tộc Thoát Thoát, đều không phải là kẻ đầu đường xó chợ, kế này có thể lừa gạt được bọn họ sao? "

Điền Phong cười ha ha, "Chủ công cứ việc yên tâm, kế này hay sao, Điền Phong cam tâm quân lệnh! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Điền Phong kế sách Tuyết Mưu phát động, rồi chậm lại Lý Khắc Dụng cùng Thoát Thoát Thiệp Mộc Nhi 2 điểm trí lực. Tuyết Mưu -- kỳ mưu hơi thiết kế lúc, nếu như ôm hết hy vọng, mưu kế bị tiếp thu sau, thì tự thân trí lực + 3, rồi chậm lại đối thủ trí lực mỗi bên 2 điểm. Kiểm tra đo lường đến Điền Phong tứ duy thuộc tính là vũ lực 36, chỉ huy 68, trí lực 95, chính trị 82. Trước mặt Điền Phong trí lực đề thăng tới 98, Lý Khắc Dụng trí lực rồi chậm lại tới 68, Thoát Thoát trí lực rồi chậm lại tới 91. Chịu Điền Phong Tuyết Mưu ảnh hưởng, Lý Tồn Úc, Trương Yến cùng Chu Đức Uy trí lực phân biệt rồi chậm lại 2 điểm, kiểm tra đo lường đến Lý Tồn Úc cùng Chu Đức Uy là Lý Khắc Dụng xuất thế mang theo chi võ tướng, Lý Tồn Úc tứ duy thuộc tính là vũ lực 97, chỉ huy 91, trí lực 82, chính trị 83. Kiểm tra đo lường đến Chu Đức Uy tứ duy thuộc tính là vũ lực 98, chỉ huy 99, trí lực 89, chính trị 81. Kiểm tra đo lường đến Trương Yến tứ duy thuộc tính là vũ lực 88, chỉ huy 80, trí lực 68, chính trị 53. Trước mặt Lý Tồn Úc trí lực rồi chậm lại tới 80, Chu Đức Uy trí lực rồi chậm lại tới 87, Trương Yến trí lực rồi chậm lại tới 66. "

Cái này một chuỗi dài tin tức, làm cho Ngô Lập Nhân mục trừng khẩu ngốc, xem thế là đủ rồi. Một là cảm khái Điền Phong cái này Tuyết Mưu cường đại, suy yếu quang hoàn hiệu quả kỹ năng; hai là cảm khái Lý Khắc Dụng mang đến hai cái tên cướp, may mà không có Lý Tồn Hiếu. Bây giờ cái này hắc sơn tặc Trương Yến thủ hạ tụ tập nhiều như vậy người tài ba, đáng tiếc không thể có người bày mưu tính kế, quả thực đáng tiếc một chút. Nếu như Viên Thiệu kích phá Trương Yến, đem những nhân vật này đều biến thành của mình, vậy cũng nhất định là thực lực đại tăng! Bất quá Điền Phong cũng coi như giúp mình một chuyện, lập tức kiểm tra hai cái dũng tướng tồn tại.

"Nếu Nguyên Hạo tự tin như vậy, vậy liền này tính toán mà đi! Chư công còn có cần gì phải bỏ sung? "

Trong màn mọi người trong chốc lát không một người nói chuyện, Thẩm Phối cau mày suy nghĩ một chút, lại lắc đầu, có thể là mới vừa bị Viên Thiệu trách cứ chính hắn, hiện tại tiến lên cơ hội nói chuyện cũng không có.

"Trương Cáp, Cao Lãm, lệnh người hai người mỗi bên chọn một vạn tinh nhuệ, với ngày mai lạnh lẽo hướng Tây Hà Quận Ly Thạch Huyện xuất phát, khoảng cách Ly Thạch ngoài ba mươi dặm nghỉ ngơi và hồi phục, đến tối canh hai lúc, hướng Ly Thạch khởi xướng tiến công. "

Hai người cùng nhau lĩnh mệnh sau, mỗi người đi ra ngoài chuẩn bị.

Lúc này khí trời, chính là hàn lãnh lúc, nếu không phải là có Trương Cáp cùng Cao Lãm dọc theo đường đi không ngừng cho đại quân cổ vũ, sợ rằng đã sớm binh không chiến tâm.

Tây Hà Quận, Ly Thạch Huyện.

Trương Yến thủ hạ đại quân trải qua luân phiên chiến đấu, bây giờ chỉ có chút không đủ năm chục ngàn số, bây giờ co đầu rút cổ ở Ly Thạch Huyện, làm cho trong lòng hắn rất buồn bực. Hắn lúc này bắt đầu hồi hận nghe theo Lý Khắc Dụng lời nói, nhưng mà trên đời cũng không có đã hồi hận.

Trương Yến lúc này đang ở một cái người một mình uống rượu, lại tìm đến vài cái bài hát nữ vì đó khiêu vũ trợ hứng. Nhưng mà bỗng nhiên Trương Yến bụng rượu lên ầm, hướng múa nữ đập tới, rống to: "Đều cút cho ta, nhảy đồ chơi gì! "

Trong lúc nhất thời Đường dưới múa nữ nhao nhao hoa dung thất sắc, mỗi một người đều nom nớp lo sợ lui ra ngoài. Đúng lúc này, Trương Yến đến có mấy bóng người tự mình hướng về đi tới, ngăn đầu một, chính là Lý Khắc Dụng mang theo Lý Tồn Úc, Chu Đức Uy cùng Thoát Thoát.

"Chủ công, thắng bại là chuyện thường binh gia, tại sao phải khổ như vậy chán ngán thất vọng? "

Lý Khắc Dụng thở dài một tiếng, đi tới Trương Yến trước mặt, Trương Yến lúc này trong lòng đang náo nức Lý Khắc Dụng, đến hắn mà nói nói, không khỏi càng thêm phần nộ, bỗng nhiên đứng lên nói: "Lý Nha, nếu không phải ngươi, ta sao lại thế lưu lạc như vậy? "

Lý Khắc Dụng không chút phật lòng, tiếp tục nói: "Bây giờ đại tuyết mấy ngày liền, Viên Thiệu đại quân lương thảo không đông đảo, chỉ cần lại thủ vững mấy ngày, nói vậy Viên Thiệu sẽ gặp thối lui. Đến lúc đó sau chủ công lại nhân cơ hội khôi phục thực lực, cái này Đại Hán thiên hạ, lộc tử thù tử, cũng còn chưa biết! "

"Khắc Dụng, người đừng có lần ta! Bây giờ đại thế đã mất, bọn ta đã mất sức mạnh lớn lao! Quan Vũ Trương Phi nhị tướng dũng mãnh, không người nào có thể địch chi, Điền Phong, Tự Thụ, Thâm Phối các loại lại mưu. Mà thôi mà thôi, việc đã đến nước này, các người đều lui ra đi! "

Trương Yên lúc này đã hoàn toàn mất đi ý chí chiến đấu, hẳn biết những thứ này chớ nên quái Lý Khắc Dụng, giọng nói trong lúc nhất thời lại trở nên hòa hoãn rất nhiều.

"Chủ công, mưu sự tại nhân thành sự tại thiên, chi cần không tới thời khắc tối hậu, hết thấy đều nói chi còn sớm, mời chủ công nghe mặt tướng một lời, bây giờ Viên Thiệu tất nhiên không dám lâu ở chỗ này, không được bao lâu, Công Tôn Toàn tất nhiên nhân cơ hội đánh Ký Châu, đến lúc đó sau Viên Thiệu trước sau thụ địch, tất bại không thể nghi ngờ! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 269: Ly Thạch Huyện Trương Cáp trung phục, Tây Hà bờ Quan Vũ cật mạnh

"Quả thực như vậy? "

Trương Yên nghe được Lý Khắc Dụng lời nói, lại có chút tâm động.

Lúc này, một bên Thoát Thoát tiến lên tiếp tục nói: "Chủ công, theo ý kiến của thuộc hạ, Viên Thiệu nếu không phải muốn lúc đó thất bại mà quay về, nhất định sẽ đánh bất ngờ Ly Thạch, bây giờ chính là đại tuyệt, nếu như quân địch thừa dịp lúc ban đêm tập kích thành, quân ta tất nhiên không có cái gì chuẩn bị, đây mới là chỗ nguy hiểm. "

"Như vậy khí trời, người hành tẩu đều trắc trở, nếu muốn tập kích thành, càng là khó lại càng khó hơn, Viên Thiệu thực sự biết đi này hiểm chiêu hay sao? " Trương Yên có chút không tin hỏi.

"Chính là bởi vì chủ công cảm thấy điều đó không có khả năng, quân địch nếu là thật làm như thế, đó chính là công ta chỉ bất bị, không biết chủ công có thể từng nghe nói Từ Châu mục Ngộ Minh dưới trướng đại tướng Trần Húc đêm tuyết phá Do Quyền Nghiêm Bạch Hổ việc? Nếu như Viên Thiệu y kế hành sự, thì quân ta làm nguy! "

Thoát Thoát lời nói, làm cho lúc này có chút hơi say Trương Yên lập tức hồi tỉnh lại, kinh ngạc một thân mồ hôi lạnh, "Như vậy thế nhưng? Cũng xin Chư công dạy ta! "

Lý Khắc Dụng nói tiếp: "Chủ công chớ buồn, ta đã vừa mới cùng Thoát Thoát thương nghị qua, từ Chu tướng quân cùng khuyến tử cộng đồng tuần phòng, nếu như phát hiện bóng dáng của địch nhân, chỉ cần đưa bọn họ dẫn dụ đến, sau đó bốn phía phục binh ra hết, đến lúc đó sau tất nhiên giết Viên Thiệu một trở tay không kịp. Quân ta lại thừa thắng xông lên, lo gì Viên Thiệu không phá? "

"Tốt, tốt, tốt! Có chư vị tướng quân chuyên tâm tương trợ, ngày khác đại sự tất thành, đến lúc đó Trương Yên tuyệt sẽ không bạc đãi chư vị! "

Trương Yên hiện tại hết sức cao hứng, nguyên bản chán ngán thất vọng chính hắn, lúc này phảng phất lại một lần nữa thu được tân sinh, đầy cõi lòng mong đợi lấy Lý Khắc Dụng bốn người.

Lý Khắc Dụng đám người từ Trương Yên phủ trung sau khi rời đi, Lý Tồn Úc có chút bất mãn địa đối với Lý Khắc Dụng nói rằng: "Trương Yên như vậy hạng người vô năng, phụ thân sao không thủ nhi đại chi? Bây giờ đại quân đã phần lớn ở phụ thân trong lòng bàn tay, đến lúc đó sau, chỉ cần giết Trương Yên, thì có ai dám không phục? "

Lý Khắc Dụng lắc đầu, "Tồn Úc chớ nói chi này đại nghịch bất đạo nói như vậy! Làm người trên đời, lúc này lấy trung nghĩa làm đầu. Chủ công tuy là không quá mức chí lớn, thế nhưng hẳn cuối cùng cũng đối đãi bọn ta không tệ, ngộ nào bằng lòng bội chi? Huống hồ bây giờ cường địch ở bên, nếu như tái sinh nội loạn, quân ta tất nhiên bất chiến tự tan. "

Trương Cáp cùng Cao Lãm lĩnh đại quân ở Ly Thạch Huyện bên ngoài ba mươi dặm chỗ đóng quân, đến buổi tối canh hai lúc, mỗi người liền trên mặt đất tuyết đọng, ăn vài miếng lương khô, theo hai người ra lệnh một tiếng, đại quân liền lén lút còn muốn Ly Thạch Huyện dựa xa.

Đại quân ở thời tiết như vậy vốn là được rất chậm, lại tăng thêm muốn vô cùng cẩn thận từng li từng tí, cho nên được vô cùng thông thả, đi mấy giờ, Thiên đã nhanh sắp sáng, cuối cùng cũng đi tới Ly Thạch Huyện bên ngoài, Trương Cáp Cao Lãm nhị tướng lúc này la lớn: "Công thành! "

Nhất thời vừa mới trong lòng nén giận Viên quân lúc này rốt cục có thể lớn tiếng hô lên, xông về Ly Thạch Huyện. Lúc này trên thành tường, cũng không người nào phòng thủ, làm đầu tiên vào thành người mở ra thành phía sau cửa, Viên quân rốt cục như thủy triều tràn vào Ly Thạch trong huyện thành.

"Cao tướng quân, trong thành này vì sao một nhân ảnh cũng không thấy? Chỉ lo sự tình không ổn! "

Trương Cáp dẫn đầu đã nhận ra khí tức nguy hiểm, tựa như là chứng thực Trương Cáp suy đoán, đúng lúc này, bỗng nhiên một tiếng pháo nổ, bốn phía chợt gió lên vô số cây đuốc, tiếp lấy tiếng reo hò nổi lên bốn phía.

"Các ngươi không mưu thất phu, đã trúng vậy quân ta mai phục, còn không thức thủ chịu trối, còn đợi khi nào! "

Lý Khắc Dụng cười ha ha một tiếng, xung trận ngựa lên trước, xông về chưa tỉnh hồn Viên quân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lý Khắc Dụng kỹ năng Phi Hồ phát động, vũ lực + 2, chỉ huy + 3, Hồ Uy Tiểu Thiên Kích vũ lực + 1, trước mặt Lý Khắc Dụng vũ lực đề thăng tới 102, chỉ huy đề thăng tới 85. "

Trương Cáp Cao Lãm thấy trúng kế, không khỏi quá sợ hãi, vội vã la lớn: "Mau bỏ đi, mau bỏ đi! " nhưng mà bốn phía tên như mưa bắn về phía Viên quân, Viên quân lúc này kêu cha gọi mẹ, chỉ hận thiếu sinh một đôi đi đứng, cũng không lâu lắm, Trương Cáp Cao Lãm rốt cục suất lĩnh tàn binh trốn ra Ly Thạch thị trấn, cái này cũng ít nhiều hai người lãnh đầu là tính nhẹ, nhân mã mỗi người đã hao tổn 4000~5000.

Vậy mà lúc này Lý Khắc Dụng lại cũng không tính buông tha Trương Cáp cùng Cao Lãm, mang theo Lý Tồn Úc cùng Chu Đức Uy từ trong thành truy sát ra, Trương cao nhị đem không thể làm gì khác hơn là tiếp tục mang lực lợi hướng đại doanh phương hướng thối lui.

Lúc này, Lý Khắc Dụng đến Viên quân phương hướng trốn chạy, bỗng nhiên cười ha ha một tiếng, Lý Tồn Úc khó hiểu hỏi: "Phụ thân vì sao cười? "

"Ngươi cũng biết phía trước là vì sao địa? "

Lý Tồn Úc lắc đầu, "Mời phụ thân công khai! "

"Phía trước chính là Tây Hà, Trương Cáp Cao Lãm hạng người vô năng, trong hốt hoảng dĩ nhiên tuyến con đường như vậy, chẳng phải là tự tìm đường chết? "

Đuổi hèn có một canh giờ, lúc này có thám tử đến đây bẩm báo: "Tướng quân, không xong, phía trước không có đường đi, phía trước chính là Tây Hà, lúc này càng không chỗ tìm thuyền, quân ta đã không có đường lui a! "

Thám tử kia dùng tuyệt vọng giọng nói báo cáo cái tin tức này, Trương Cáp nghe xong, hít sâu một hơi, mồm tức hết thấy khí lực, hướng về thất kinh Viên quân rống to: "Các huynh đệ! Phía trước chính là Tây Hà, bọn ta đã không đường có thể lui, các ngươi còn muốn sống không? Nếu như còn muốn sống, liền mỗi một người đều xóc lại tinh thần cho ta tới, cầm lấy vũ khí của các ngươi, chúng ta muốn để cho địch nhân biết, chúng ta không phải thứ hèn nhất, chúng ta muốn sống mệnh, muốn mở một đường máu, vô luận là người nào, nếu như chống đỡ con đường của chúng ta, chúng ta sẽ giết đi qua! Chúng ta muốn giết đi qua sao? "

"Giết! "

"Giết! "

"Giết! "

"Địch nhân liền là một đám sơn tặc, là một đám người ô hợp, không có chút nào đáng sợ, hơn nữa, ta còn có một tin tức tốt muốn nói cho các ngươi biết, chủ công đã xuất binh, không được bao lâu, chỉ cần mở một đường máu, chúng ta đây chính là chỗ này đánh một trận lớn nhất công thân! Các huynh đệ, theo ta giết a! "

Nói xong, Trương Cáp cùng Cao Lãm suất trước hết giết đi ra ngoài, Cao Lãm ngênh hướng Lý Tồn Úc, Trương Cáp ngênh hướng Lý Khắc Dụng. Lý Khắc Dụng nào nghĩ tới cái này Trương Cáp Cao Lãm còn dám dẫn người xoay người lại công kích, trong lòng tự nhiên không đem chỉ này tàn binh bại tướng để ở trong lòng. Dưới quyền mình bốn chục ngàn đại quân, mà Viên quân lúc này có tới đa một vạn người, như vậy binh lực cách xa, dù cho Trương Cáp Cao Lãm lợi hại hơn nữa, cũng hết cách xoay chuyển.

Viên quân lúc này tất cả đều bộc phát ra khí thế kinh người, tuy là binh lực như vậy cách xa, tuy nhiên lại người người về phía trước, không người lui lại, bởi vì bọn họ đã không có đường lui.

Trong lúc nhất thời Viên quân dường như giết đỏ cả mắt rồi, liều mạng muốn từ Lý Khắc Dụng, Lý Tồn Úc đại quân trong vòng vây đột phá vòng vây đi ra ngoài. Viên quân loại khí thế này tức thì làm cho Lý Khắc Dụng đại quân sinh ra một loại sợ hãi, nếu không phải Lý Khắc Dụng đám người nghiêm lệnh. Sợ rằng lúc này đã có người chạy tán loạn.

Đại chiến ở nơi này dạng một buổi sáng sớm bắt đầu trình diễn, vô số huyết cùng thịt cùng tiếng reo hò, tiếng kêu thảm thiết đan vào một chỗ, tình hình chiến đấu so quá khứ lưỡng quân bất kỳ lần nào giao phong còn khốc liệt hơn, lưỡng quân có tử thương.

Đúng lúc này, Lý Khắc Dụng chợt nghe phía sau truyền đến đại đội quân mã hét hò, trong lòng không khỏi cả kinh, lúc này, thám tử báo lại: "Tướng quân, đường lui của chúng ta đã bị Quan Vũ cùng Trương Phi suất đại đội quân mã chặn lại, bây giờ nên làm gì? "

Tin tức này phảng phất như trời nắng Phích lịch thông thường, làm cho Lý Khắc Dụng trong nháy mắt không có chủ ý, mà một bên Chu Đức Uy nghe nói, sắc mặt cũng là biến đổi, hấn giục ngựa tới Lý Khắc Dụng trước người, chờ lệnh nói: "Tướng quân, bây giờ chuyện gấp, làm cho mặt tướng lĩnh 5000 nhân mã ngăn trở Trương Cáp Cao Lâm, tướng quân tự suất đại quân hướng Ly Thạch đột phá vòng vây. "

Từ người săn đuổi đến người bị săn đuổi, phảng phất chỉ là trải qua ngắn ngủn một cái hô hấp, điều này làm cho Lý Khắc Dụng trong lòng cũng sinh ra một loại nồng nặc cảm giác bị thất bại, vậy mà lúc này hắn cũng không có quá nhiều thời gian suy nghĩ, liền tiếp nhận rồi Chu Đức Uy kiến nghị, làm cho Chu Đức Uy ngăn trở gần như điên cuồng Trương Cáp Cao Lâm năm nghìn tàn binh, mà mình thì mang theo hai vạn người hướng về Ly Thạch Huyện lui lại.

Lúc này Lý Khắc Dụng đại quân nguyên bản vây giết Trương Cáp Cao Lâm đại quân hay sao, lúc này sau bỗng nhiên nghe nói bị vây đánh, lòng người lập tức trở nên hoảng sợ bất nào, sĩ khí càng thêm thấp mị. Chỉ thấy Quan Vũ cùng Trương Phi xung trận ngựa lên trước, nghênh hướng Lý Khắc Dụng cùng Lý Tồn Úc.

"Các ngươi bọn chuột nhắt, còn không sớm hàng, còn đợi khi nào! "

Quan Vũ hét lớn một tiếng, Thanh Long Yển Nguyệt Đao vung về phía trước một cái, chỉ vào Lý Khắc Dụng. Lý Khắc Dụng không cam lòng tỏ ra yếu kém, hướng về phía đại quân quát: "Muốn sống, tiến lên! Giết a! ! ! "

"Không biết sống chết tên, ta ngươi là cảm yết giá bán công khai thù! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 270: Quan Vân Trường khinh thường Lý Khắc Dụng, Lưu Huyền Đức lại cứu Chu Đức Uy

Nghe được Quan Vũ quát to một tiếng, Lý Khắc Dụng không khỏi tâm thần chấn động, hắn tự nhiên biết Quan Vũ lợi hại.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Quan Vũ kỹ năng Thánh Chi Miểu Thị phát động -- trong chiến đấu nếu như Quan Vũ trong lòng khinh thường vậy đối thủ, thì tự thân vũ lực đề thăng 3 điểm, ngẫu nhiên rơi chậm lại tướng địch 2- 4 điểm võ lực, rơi chậm lại vũ lực hiệu quả không bị bất luận cái gì kỹ năng ảnh hưởng. Kiểm tra đo lường đến Quan Vũ tứ duy thuộc tính là vũ lực 101, chỉ huy 90, trí lực 84, chính trị 71. Chịu Thánh Chi Miểu Thị ảnh hưởng, Quan Vũ vũ lực + 3, Lý Khắc Dụng vũ lực - 2, Thanh Long Yển Nguyệt Đao vũ lực + 1, trước mặt Quan Vũ vũ lực đề thăng tới 105, Lý Khắc Dụng vũ lực rơi chậm lại tới 100. "

Quan nhị gia bạo nổ kỹ năng? Thánh Chi Miểu Thị? OMG, kỹ năng này nghe là cỡ nào sắc bén, bất quá là cần chủ động phát động, tối cao có thể tương đương với đề cao 7 điểm võ lực, Nhan Lương ở 97 trụ cột vũ lực dưới, bất bạo nổ kỹ năng, bị Quan Vũ một đao sở trảm, cũng hợp tình hợp lý. Chỉ là kỹ năng có thể có chút bất ổn, cần thủ động phát động, chiến Kỳ Linh lúc sau, nhất định là không có sử dụng Thánh Chi Miểu Thị, cho nên hai người chiến ba mươi hiệp cũng không có bắt.

Quan Vũ cùng Lý Khắc Dụng chiến đến cùng một chỗ, Lý Khắc Dụng trong lòng sợ hãi không thôi, hắn vẫn không có cùng Quan Vũ giao thủ qua, lúc này mới phát hiện, Quan Vũ quả nhiên danh bất hư truyền, chính mình cây Bân không phải là đối thủ của hắn.

Lúc này Trương Phi đến Quan Vũ cùng Lý Khắc Dụng chiến đấu kịch liệt, hắn cười ha ha một tiếng, tiếp lấy hướng về phía Lý Khắc Dụng đại quân quát: "Các ngươi thất phu, nếu như lại dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, định làm cho các ngươi chết không có chỗ chôn! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Phi kỹ năng Bào Hao phát động, vũ lực + 2, trí lực - 2, Trọng Bát Xà Mâu vũ lực + 1, Ô Vân Đạp Tuyết vũ lực + 1, trước mặt Trương Phi vũ lực đề thăng tới 105, trí lực rơi chậm lại tới 70; rơi chậm lại Lý Khắc Dụng vũ lực 2 điểm, rơi chậm lại Lý Tồn Úc vũ lực 1 điểm, trước mặt Lý Khắc Dụng vũ lực rơi chậm lại tới 98, Lý Tồn Úc vũ lực rơi chậm lại tới 96. "

Trương Phi kỹ năng này cùng Quan Vũ có thể chồng, quả nhiên huynh đệ đồng lòng, kỳ lợi đoạn kim! Hai người cùng tiến lên trận, cảm giác giống như đại sát khí thông thường.

Trương Phi cố gắng Mâu hướng Lý Tồn Úc đánh tới, Lý Tồn Úc cùng Trương Phi giao thủ qua mấy lần, tự biết không phải là đối thủ, nhưng là chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng không có đường khác có thể đi, vẫn là cắn răng một cái xông tới.

Hai người mới vừa giao thủ mấy hiệp, Lý Tồn Úc vũ khí liền bị Trương Phi một Mâu đánh bay, Trương Phi cắn răng nghiêng lợi nói rằng: "Năm lần bảy lượt tha cho ngươi khỏi chết, lại vẫn không biết tốt xấu như thế! Là đầu hàng hay là muốn chết tự lựa chọn! "

Lý Tồn Úc sắc mặt trắng bệch, nhưng là hấn vẫn song quyền nắm chặt, một bộ nghiêm nghị không sợ đáng đáp, "Đại trượng phu đâu có chết bất hàng! "

"Tốt! Coi như ngươi có chút huyết tính, lại tha cho ngươi một mạng, mau trốn mệnh đi thôi! "

Thanh âm hấn nói rất nhỏ, chỉ có Lý Tồn Úc một người nghe được, Lý Tồn Úc ngăn người, chỉ thấy Trương Phi xà mâu vung lên trực tiếp đem Lý Tồn Úc đánh bay. Lý Tồn Úc tuy là xuống ngựa, nhưng là lúc này cũng không thể nào thụ thương, hấn thực sự không hiểu nổi vì sao Trương Phi còn muốn buông tha chính mình, hấn làm như vậy thì có ích lợi gì ý. Lúc này, Lý Khắc Dụng cũng thua ở Quan Vũ thủ, Lý Khắc Dụng thừa dịp Quan Vũ sơ ý một chút, ngăn Thanh Long Yên Nguyệt Đào hốt hoảng mà chạy.

"Lý Nha đã trốn, các ngươi còn không thúc thủ chịu trôi, còn đợi khi nào! "

Trương Phi lại rống to một tiếng, làm cho tràng thương hết thấy Viên quân không khỏi tâm thần một hồi, mắt thấy chủ tướng đều đảo tảo, trong lúc nhất thời trong tay bọn họ vũ khí không biết có muốn tiếp tục hay không vung xuống đi.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Trương Phi Bào Hao lần nữa phát động, rồi chậm lại Lý Khắc Dụng đại quân tướng sĩ vũ lực 1 điểm, tự thân vũ lực + 2, trí lực - 2, trước mặt Trương Phi vũ lực đề thăng tới 107, trí lực rồi chậm lại tới 68. "

Cái này găm lên giận dữ, làm cho còn lại còn không tới kịp chạy trốn Lý Khắc Dụng đại quân không dám động thủ lần nữa, lúc này Quan Vũ lại rống to một tiếng: "Người đầu hàng miễn tử! "

Nghe đến đó, bọn họ cuối cùng cũng triệt để bỏ qua chống cự tâm tư, từng cái đem vũ khí bỏ lại, cao giọng hô: "Bọn ta nguyện hàng! "

Đúng lúc này, Chu Đức Uy vừa đánh vừa lui, vừa lúc đến lúc này Lý Khắc Dụng nguyên bộ phận đầu hàng, Chu Đức Uy giận không kềm được, một thương liền đâm chết một cái bỏ vũ khí xuống đầu hàng bình sĩ.

Trương Phi giận dữ, thúc ngựa cố gắng Mâu, thẳng đến Chu Đức Uy, lúc này một bên Quan Vũ vội vàng hô: "Tam đệ thủ hạ lưu tình! "

Lúc này Chu Đức Uy vừa mới trải qua một cuộc ác chiến, đã sức cùng lực kiệt, lúc này sau, Trương Phi cố gắng Mâu tới chiến, hấn đã hầy còn kinh hãi không thôi, một cái bắt lưu thần, liền bị Trương Phi một Mâu thiếu xuống dưới ngựa, vừa lúc bị chạy tới Trương Cáp ngay tại chỗ bắt.

"Dục Đức quả nhiên dũng mãnh, một hiệp liền đem cái này tặc tướng bắt được! "

Trương Phi cười ha ha, "Đáng trách đi Lý Nha hai cha con, không thể toàn bên ngoài công! "

Lý Khắc Dụng cùng Lý Tồn Úc thu nạp tàn binh ước chừng ba ngàn người, lúc này đang muốn hướng Ly Thạch chạy đi, lúc này, Lý Tồn Úc ngăn trở hấn.

"Phụ thân, cái này định là địch nhân thiết kế tử mĩ quỷ kế, bọn họ há có thể không ngờ được chúng ta binh bại mà quay về? Nếu như hài nhi sở liệu không sai, nói vậy lúc này Ly Thạch Huyện đã bị Viên Thiệu lấy, lúc này sau lại đi, chẳng phải là dê vào miệng cạp? "

Lý Khắc Dụng thờ dài một tiếng, "Nhưng là chủ công còn ở trong thành, bọn ta há có thể vứt tới với không để ý? "

"Không bằng làm cho trước phái thám mã đi vào hỏi thăm một phen, nếu như lúc này thành phá, bọn ta cho dù đi vậy không làm nên chuyện gì, không bằng lưu lại Dũng chỉ thân thể vì chủ công báo thù; nếu như Viên Thiệu còn chưa gỡ xuống, vậy bọn ta liền tiếp ứng chủ công đồng rút lui khỏi. "

Lý Khắc Dụng gật đầu đồng ý Lý Tồn Úc thuyết pháp, thám tử đi ra ngoài còn chưa tới một canh giờ cũng đã phản hồi, phía sau hấn còn mang theo một cái người, Lý Khắc Dụng nhìn chăm chú một, không phải Thoát Thoát thì là người nào!

Lúc này sau Thoát Thoát thất tha thất thểu đi tới Lý Khắc Dụng bên người, hấn kêu khóc: "Tướng quân! "

Lý Khắc Dụng kinh hãi, liền vội vàng đứng lên hỏi: "Đến cùng Ly Thạch Huyện tình huống bây giờ như thế nào? Chủ công ở đâu? "

Thoát Thoát khóc nói: "Tướng quân đem trong thành đại bộ phận binh mã mang đi truy sát Trương Cáp Cao Lãm sau, Viên Thiệu liền phái Thuần Vu Quỳnh cùng Khúc Nghĩa nhị tướng đánh tướng quân cờ hiệu gạt mở Ly Thạch Huyện đại môn, trong thành chỉ có 4000~5000 người già yếu, há lại là đối thủ của bọn họ, chủ công bị Khúc Nghĩa bắt, thuộc hạ cái trang thành bách tính mới trốn thoát! "

"Chủ công! "

Lý Khắc Dụng bị thương hào một tiếng, tiếp lấy quỳ rạp xuống trên mặt tuyết, còn lại tướng sĩ cũng nhao nhao quỳ theo dưới.

"Ta muốn giết hồi Ly Thạch, cứu bầm chúa công! "

Lúc này, Thoát Thoát vội vã mở miệng khuyên can: "Tướng quân tuyệt đối không thể, quân địch đã đoán được tướng quân biết rút về Ly Thạch, đã sớm bố trí xong bẫy rập, chuyên sau tướng quân, tướng quân há lại có thể tự chui đầu vào lưới! "

"Thoát Thoát chi ý là sao? " Lý Khắc Dụng đứng dậy thờ dài nói.

"Bọn ta nguyện ý phụng tướng quân là tân chủ công, ngày khác tập hợp lại, lại vì cố chủ báo thù! "

Thoát Thoát nói xong, Lý Tồn Úc liền tiếp vội vàng đi theo phụ họa: "Bọn ta nguyện ý phụng tướng quân là tân chủ công, ngày khác tập hợp lại, lại vì cố chủ báo thù! "

Còn lại tướng sĩ tự nhiên cũng bắt chước, cùng nhau quỳ xuống thỉnh cầu phụng Lý Khắc Dụng làm chủ.

Lý Khắc Dụng cũng không giả mồm, mang theo ba nghìn binh mã hướng về sóc phương Quận bỏ chạy.

Lần này Tây Hà chỉ chiến rất cục lấy Viên Thiệu tổn thất không đến hai vạn nhân mã, hầu như tiêu diệt hết Trương Yển đại quân, thu giảm vạn người, giam giữ Trương Yển cùng Chu Đức Uy, Viên Thiệu thu được to lớn thắng lợi, máu chốt nhất, rất cục tiêu diệt Trương Yển cái họa lớn trong lòng này. Cho tới nay, Trương Yển sẽ cùng phụ cốt chi thư vậy ngoại trừ chi bất tận, làm cho Viên Thiệu không thể toàn tâm cùng Công Tôn Toàn đánh trận. Hiện tại, Viên Thiệu rất cục có thể buông tay cùng Công Tôn Toàn đại chiến một trận, hấn làm sao có thể không vui vẻ.

"Nguyên Hạo tiền sinh kế này, quả nhiên là tuyệt diệu dị thường, giúp ta đại phá Trương Yển, xứng nhận ta cúi đầu! "

Lúc này đại quân đều đã tiến vào chiếm giữ Ly Thạch Huyện, Viên Thiệu thập phần vui vẻ, ở ạt khánh công yến, trên yến tiệc, Viên Thiệu cười ha ha, hướng Điền Phong thi lễ một cái.

Điền Phong hoảng sợ vội vàng đứng dậy thi lễ, "Chủ công chiết sát thuộc hạ! Đây đều là bọn ta phải làm, trận chiến này, Trương Cáp, Cao Lãm, Quan Vũ, Trương Phi, Khúc Nghĩa cùng Thuần Vu Quỳnh lục tướng lập được như vậy đại công, chủ công phải có thưởng! "

"Cái này là tự nhiên! "

Lúc này, Trương Cáp Cao Lãm các loại áp giải Chu Đức Uy tiến đến giao lệnh. Chu Đức Uy tuy là toàn thân bị trói, lại như cũ vô cùng ngạo khí, không chịu quỳ xuống.

"Lớn mặt cuồng đồ, tướng bên thua còn dám vô lễ như thế, người đến, lôi ra, trảm! "

Viên Thiệu ra lệnh một tiếng, liền có tướng sĩ vọt vào xoa lấy Chu Đức Uy.

Lúc này, Lưu Bị vội vàng đứng dậy hô: "Chủ công dưới đao lưu người! "

"Huyền Đức công lại có gì nói? " Viên Thiệu trong lòng có chút không vui, mỗi lần muốn giết người, người này tổng sẽ ra tới ngăn cản.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 271: Giả Tư Hiệp xuất thế Lương châu, Lỗ Tử Kính vấn tội Hạ Bi

Lưu Bị vội vã đáp: "Chủ công, Chu tướng quân như vậy trung nghĩa người, sinh tử không thể thay đổi ý chí, như vậy anh hùng, vừa lúc biến thành của mình, nếu như chém, há không đáng tiếc? "

"Nhưng là người cũng đến rồi, hấn loại này tỳ khí, sao lại thế làm việc cho ta? "

"Chủ công, trung thần nghĩa sĩ đều là như thế, muốn đến trung nghĩa hạng người phụ trợ mình công thành tựu đại sự, há có thể không uống một phen tâm lực? Nếu như hấn hiện tại quý gói đầu hàng, ngược lại không thể lớn dùng, chủ công nếu muốn thành tựu đại sự, tất nhiên phải có dung người chi số lượng, mong mình công nghĩ lại! "

Lưu Bị nói xong, Viên Thiệu cười ha ha một tiếng, vội vã đi xuống, đi tới Chu Đức Uy trước mặt, tự tay vì hấn giải khai ràng buộc, cười bồi lễ nói: "Chu tướng quân chớ trách, vừa mới đều là lời nói đùa tai, chỉ là vì thử một lần tướng quân dũng khí. Tướng quân mặt đối sinh tử mà mặt không đổi sắc, thật sự là nhân trung tuấn kiệt, tục ngữ nói: chim khôn lựa cành mà đậu, trung thần trách chủ mà sự tình. Bây giờ Trương Yển bại vong, Chu tướng quân cùng không theo ta cùng nhau cộng chế bá nghiệp? "

Chu Đức Uy tự nhiên cũng sẽ không đem Viên Thiệu lời nói có thật không, "Ha ha ha, tướng bên thua, không cần nhiều lời, có Từ mà thôi! "

Viên Thiệu nhiệt mặt dán vào rồi mông lạnh trên, sắc mặt lại là biến đổi, mắt thấy lại nổi giận hơn, Lưu Bị liền vội vàng tiến lên, "Chủ công bớt giận, làm cho Bị khuyên hấn một khuyên! "

"Các ngươi không cần khuyên nữa, ý ta đã quyết! "

Lưu Bị cười ha ha, "Không biết tướng quân cũng biết, Lý Nha phụ tử bây giờ trốn đi tại ngoại? "

Chu Đức Uy vừa nghe, thần tình biến đổi, liền vội vàng hỏi: "Lời ấy có thật không? "

"Tự nhiên. Tướng quân như chết, về sau như thế nào lại đi tìm hấn hai cha con, há không đáng tiếc? "

Chu Đức Uy lặng lẽ không nói.

Lưu Bị tiếp tục nói: "Tướng quân không bằng tạm thời ở chủ công trưởng dưới hiệu lực, ngày khác có cơ hội, cũng có thể lại đi tìm cựu chủ. "

Lúc này Chu Đức Uy bỗng nhiên hấn quỳ xuống, hướng Viên Thiệu dập đầu nói: "Tội tướng nguyện hàng! "

Viên Thiệu cười ha ha, khiến người ta đem Chu Đức Uy trước dẫn theo xuống phía dưới, tiếp lấy hấn lấy Lưu Bị có chút khó hiểu hỏi: "Huyền Đức, ngươi nói những lời này, chẳng lẽ chờ hấn về sau lại đi phản đầu Lý Nha hay sao? "

"Chủ công bớt giận, không nói đến Lý Nha chỉ có mấy ngàn binh mã, về sau không thành được khí sau, nếu là sau này đưa bọn họ cùng nhau bắt, cộng đồng vì chủ công hiệu lực, chẳng phải đẹp thay? Hơn nữa Chu tướng quân chỉ cần nguyện hàng, chủ công có thể dùng mỹ sắc danh lợi lấy kết thúc kỳ tâm, lâu ngày, bên ngoài nhất định sẽ một lòng vì chủ công hiệu lực. "

Viên Thiệu gật đầu, lúc này, Khúc Nghĩa áp trứ Trương Yên đi lên, Trương Yên không nói một lời đứng ở nơi đó.

"Thất phu lần này rốt cục cho ta bắt, có lời gì nói! "

Viên Thiệu trong lòng đối với Trương Yên hận ý vô cùng cường liệt, hấn đã hạ quyết tâm, cho dù Lưu Bị lại cầu tình, hấn cũng muốn không chút lưu tình giết chết Trương Yên.

"Không lời nào để nói, nguyện hàng mình công, mời mình công tha mạng! "

Trương Yên không có Chu Đức Uy cốt khí, trong lòng hấn chỉ muốn sống.

"Ha ha ha! Bây giờ muốn đến đầu hàng? Chậm, người đến, đem Trương Yên đẩy ra ngoài, chém đầu răn chúng, lấy an ủi ta vô tội chết oan bách tính tướng sĩ trên trời có linh thiêng! "

Nói xong, hấn vô tình hay cố ý hướng Lưu Bị nhìn sang, vậy mà lúc này Lưu Bị ngồi nghiêm chỉnh, không chút nào đứng dậy nói chuyện ý tứ. Cái này ngược lại làm cho Viên Thiệu trong lòng có chút loáng thoáng mà cảm giác mất mát.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến thân là chư hầu Trương Yên vì Viên Thiệu sở trảm, Trương Yên thừa ra thế lực từ Lý Khắc Dụng tiếp quản, Lý Khắc Dụng vì hệ thống loạn nhập thế lực, vì vậy hệ thống phán đoán tam quốc bản thổ thế lực chỉ Trương Yên chính thức tiêu vong, lần này đem ngẫu nhiên loạn nhập ba gã lịch sử nhân tài, mời hệ thống chú ý nghe. "

Trời ạ nói nhiều! Trương Yên diệt vong, Bản túc chủ không có một chút chỗ tốt, cũng làm cho lão Viên gia chiếm, còn muốn loạn nhập, lần này loạn nhập có phải hay không nên cho Bản túc chủ một vài nhân tài rồi.

"Tích! Ngẫu nhiên xuất thế nhân vật một: Dương, Dương tứ duy thuộc tính vì vũ lực 100, chỉ huy, trí lực, chính trị, trồng vào thân phận không biết. "

Đi lên chính là một đồng dấu sao, tới đây lần mạnh nổ nhân vật vừa không có yếu gài.

"Ngẫu nhiên xuất thế nhân vật hai: Trương, trương tứ duy thuộc tính vì vũ lực 101, chỉ huy, trí lực, chính trị, trồng vào thân phận không biết. "

"Ngẫu nhiên xuất thế nhân vật ba: Bắc Ngụy nông học gia Giả Tư Hiệp, Giả Tư Hiệp tứ duy thuộc tính vì vũ lực 59, chỉ huy 76, trí lực 85, chính trị 92, kiểm tra đo lường đến Giả Tư Hiệp sở hữu thuộc tính đặc biệt Tề Dân: Bên ngoài tham gia nông nghiệp phương diện sinh sản nghiên cứu và sáng tác lúc, trí lực + 5, chính trị + 5. Trồng vào thân phận vì Giả Hủ Tộc huynh, bởi vì Lương châu chiến loạn, hiện tại quay lại đầu Giả Hủ trên đường. "

Giả Tư Hiệp? Cái này chuyên nghiệp, cái này kỹ thuật, quả thực sẽ trở thành cái thời đại này sùng nhi a! Ngô Lập Nhân rất muốn có thể đem hấn thu được dưới trướng, nhất định có thể cho bách tính sở hữu tốt hơn đời sống vật chất cam đoan! Bách tính sinh hoạt được rồi, lòng người thì càng thêm ổn định.

Giữa lúc Ngô Lập Nhân cảm khái lúc, bỗng nhiên thu được Trần Khánh Chi cấp báo.

Thì ra Chu Du hiện tại đang ở hướng Dự Chương quận cùng Đan Dương quận chỗ giao giới triệu tập đại quân, không cần phải nói đầu mâu nhắm thẳng vào Đan Dương Quận.

"Cái này Tôn Sách hiện tại đang làm cái gì máy bay? Cái này kết mình vẫn chưa tới một năm, lẽ nào liền muốn động thủ hay sao? "

Ngô Lập Nhân vội vàng khiến người ta đi mời Vương Thủ Nhân đến đây nghị sự, Vương Thủ Nhân xong Trần Khánh Chi cấp báo sau, muốn chỉ chốc lát.

"Chủ công, theo như thuộc hạ thấy, mặc dù Tôn Sách lúc này muốn động thủ, cũng không dám động thủ; hẳn hành động này sợ là có cái gì phía sau hành động, điều binh chỉ là vì trắng một trắng thanh uy. "

"Đây là ý gì? "

Vương Thủ Nhân cũng có chút không biết, "Chủ công chó buồn, ước đoán không đến mấy hôm, Trường Sa nhất định tới sứ, đến lúc đó sau, Tôn Sách đến cùng có mục đích gì, liền có thể biết được Hiếu. "

Quả nhiên không ra Vương Thủ Nhân sở liệu, không có vài ngày, Trường Sa liền có người đến đi sứ, chính là Lỗ Túc Lỗ Từ Kính, trên danh nghĩa là chúc mừng Ngô Lập Nhân lại được một viên Đại tướng.

Lỗ Túc đại danh, hẳn quả thực đã sớm biết, đặc biệt xuyên qua trước có một loại tam quốc giết trò chơi, bên trong Lỗ Túc bị người thân thiết trở thành Lỗ đại sư, nhưng mà trong trò chơi Lỗ đại sư lại không còn là trưởng giả, mà là một loại lưu manh khí tức.

"Hợp tủng liên hoành, mới có thể lấy yếu thắng mạnh! "

Khi tay bài bị đổi chạy, quả thực có giết người xung động.

Lỗ Túc sau khi đi vào, Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không chậm trễ hẳn, nghỉ ngơi một đêm sau, liền khiến người ta truyền hẳn tới gặp.

"Đương Châu Thứ Sử dưới trướng tham quân Lỗ Túc bái kiến Ngô sứ quân! "

Lúc này Lỗ Túc còn hết sức trẻ tuổi, Ngô Lập Nhân lấy hẳn mặt mày hơn hớ bộ dạng, trong lòng không khỏi cười, đứng dậy đáp: "Nguyên lai là Từ Kính tiên sinh đến rồi, thất kính thất kính! "

Hai người phân chủ yếu và thứ yếu sau khi ngồi xuống, lúc này Ngô Lập Nhân chỉ làm cho Trần Cận Nam cùng Vương Thủ Nhân tiếp khách, Ngô Lập Nhân đem hai người giới thiệu cho Lỗ Túc nhận thức một phen sau, Lỗ Túc vừa cười vừa nói: "Nghe nói Ngô sứ quân lại được Hà Bắc danh tướng tên gọi họ Vũ Văn Cầm, chủ công nhà ta đặc phái ta tới hướng Ngô sứ quân chúc mừng. "

Ngô Lập Nhân cười ha ha nói: "Bá Phù có lòng! "

Lúc này, Vương Thủ Nhân đứng dậy, đi tới Lỗ Túc trước mặt, thần sắc rất có tức giận nói: "Từ Kính tiên sinh, chẳng lẽ Sài Tang thành Chu đô đốc đại quân cũng là vì chúc mừng ta chủ hay sao? "

Lỗ Túc không nghĩ tới Vương Thủ Nhân nói thẳng đến rồi chính đề trên, hẳn tự nhiên lắc đầu, "Chu đô đốc tự nhiên không phải là vì chúc mừng Ngô sứ quân, nghe nói Chu đô đốc bởi vì hẳn thù hạ đại tướng Triệu Nghị trong bị Phàn gia Tam tỷ đệ giết chết, vì có thể thay Triệu Nghị báo thù, liền đồn binh Sài Tang. "

"Từ Kính tiên sinh nên biết, Phàn gia Tam tỷ đệ bây giờ đã ta chủ dưới trướng đại tướng, Chu Công Cẩn chứ không phải là muốn hưng binh phạm ta biên giới hay sao? "

Vương Thủ Nhân lạnh lùng lấy Lỗ Túc, Lỗ Túc lúc này cũng có chút chột dạ, nếu như nếu đánh thật, bây giờ Tôn Sách nhất định không sẽ là Ngô Minh đối thủ, huống hẳn mục đích của chuyến này tự nhiên không phải là vì khiêu chiến mà là cầu viện.

"Quân sư hiểu lầm, hiểu lầm! Triệu tướng quân bị cừu hận vọt đầu óc, vì nào kỳ tâm, Công Cẩn mới sẽ như thế làm, cũng không phải là thật muốn cùng Ngô sứ quân khai chiến! Chủ công nhà ta lúc tới cũng nói tình huống, phải có lời giải thích, nếu không không cách nào cùng Triệu Nghị tướng quân khai báo. "

"Ah? Khai báo? Triệu Phạm thân là một quận chi thủ, cường đoạt dân nữ, Phàn gia Tam tỷ đệ trong chốc lát thất thủ làm làm hại nhân mạng, cái này chẳng lẽ không tính là giải thích sao? "

Vương Thủ Nhân thái độ vô cùng cường ngạnh, điều này làm cho Lỗ Túc trong chốc lát không biết nên như thế nào trả lời, trong lòng cũng vô cùng không vui nói: "Giết người thì thường mạng, thiên kinh địa nghĩa, cường đoạt dân nữ, tội không thích đáng Từ. Huống hồ bọn họ giết vẫn là Quế Dương Quận quận trưởng, triều đình quan to, há có thể đến đây thì thôi! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 272: Tôn Sách hẹn nhau công Kinh Tương, Ngô Minh cố ý lấy Giang Hạ

Lúc này, Ngô Lập Nhân phát tay một cái, hướng về Vương Thủ Nhân nói rằng: "Quân sư người hãy lui ra sau! "

"Từ Kính tiên sinh, vô luận như thế nào, Phần gia Tam tỷ đệ ta sẽ không giao ra, nếu như Bá Phủ muốn cùng ta dùng võ đồng nghiệp, ta cũng sẽ không e ngại, chỉ là không biết Bá Phủ đến cùng nghĩ muốn cái gì thuyết pháp? "

Lỗ Túc cuối cùng cũng thở dài một hơi, nếu là thật là đàm phán không thành rồi, hẳn liền tội quá lớn rồi. Hắn tiến lên mấy bước, hướng về phía Ngô Minh xá một cái, "Nghe nói Ngô sứ quân là nhân nghĩa người, mà Kinh Châu Lưu Biểu cũng là thay đổi thất thường tiểu nhân, nguyên bản cùng Ngô sứ quân có minh ước trước đây, năm ngoái dĩ nhiên ruộng bỏ mình ước, cùng Tào Tháo cùng nhau tiến công Ngô sứ quân chỉ Lư Giang quận. Ta chủ Tôn Sách cùng Kinh Châu Lưu Biểu chính là kẻ thù truyền kiếp, lần này đang dễ dàng hẹn nhau đồng thảo phạt Lưu Biểu, vừa là cố chủ báo thù, hai có thể vì Ngô sứ quân tuyệt hận, thứ ba, Ngô sứ quân trọng nghĩa xuất thủ, thảo phạt bất nghĩa đồ, Triệu Nghị tướng quân vì quốc gia đại sự sở tính toán, tất nhiên không lời nào để nói. "

Nghe thế, Ngô Lập Nhân xem như là hiểu Tôn Sách hành động này ý tứ, thì ra hắn là muốn đối với Lưu Biểu động thủ! Động thủ liền động thủ, nhưng là sợ đánh không lại, đã nghĩ tìm chính mình trợ quyền, trợ quyền liền trợ quyền, còn cả lớn như vậy chiến trận, nhiều như vậy hư đầu, thật sự là khiến người ta khó hiểu.

Ngô Lập Nhân lúc này trên mặt lộ ra một ít vẻ khổ sở, "Từ Kính tiên sinh có chỗ không biết, quân ta mấy năm liên tục chinh chiến, thật sự là dân sinh khó khăn, nếu muốn chinh phạt Lưu Biểu, quả thật có chút trắc trở, xin cho ta và quân sư trước thương nghị một phen như thế nào? "

Lỗ Túc đến Ngô Lập Nhân do dự, lần nữa thỉnh cầu nói: "Ngô sứ quân, hành động này có trăm lợi mà không có một hại, mời Ngô sứ quân cùng quân sư nghĩ lại a! "

Lỗ Túc sau khi rời đi, Ngô Lập Nhân cười rồi Vương Thủ Nhân cùng Trần Cận Nam, "Nhị vị nghĩ như thế nào? Có thể xuất binh hay không? "

Trần Cận Nam tiến lên mấy bước, chấp tay nói: "Chủ công, xuất binh tuy là có thể, nhưng là bây giờ cường địch ở bên, có rất nhiều điều phải suy nghĩ rõ ràng, nhất yếu phòng Tào Tháo, hai muốn công Lưu Biểu, ba muốn phòng Tôn Sách, trong đó cân bằng, xác thực làm khó dễ. "

"Tuy là trắc trở, thế nhưng xuất binh quả thực có lợi mà vô hại ", Vương Thủ Nhân nói tiếp, "Lập tức tình huống, cần nhất quan tâm chính là nếu như dẹp xong Kinh Châu Chư quận, nên phân phối như thế nào. Nói vậy Tôn Sách khiến Lỗ Túc tới đây, chính là mục đích này. Trên danh nghĩa dùng Triệu Phạm Từ thảo thuyết pháp, trên thực tế là vì đánh hạ Kinh Châu sau phân phối trên chiếm giữ chủ động, chủ công vạn không thể đơn giản nhả ra. "

Ngô Lập Nhân nghe được Vương Thủ Nhân đều nhắc tới chiến thắng sau vấn đề phân phối, trong lòng có chút gấp gáp, hắn để ý hơn chính là, Tào Tháo thái độ. "Ta nếu xuất binh đánh Lưu Biểu, Tào Tháo tất nhiên sẽ không ngồi yên không lý đến, đến lúc đó sau nếu như hắn thừa lúc vắng mà vào, vì sao lại thế? "

"Chủ công chớ buồn, Tào Tháo bây giờ vừa mới ở Hoàng Nông mới bại, hầu như bỏ mạng, tây muốn phòng Mã Đằng, mà hướng đông, Thanh Châu còn có bộ phận ở Diên Giai thủ. Quân ta lấy Hợp Phì cùng Hạ Bi hai nơi kìm thủ, Tào Tháo tất nhiên nửa bước khó đi. Huống hồ công kích Lưu Biểu, chủ công không thích hợp phái quá nhiều binh mã, hai vạn người là đủ. "

"Hai vạn? Chính là hai vạn người đã nghĩ đánh hạ Kinh Châu? Quân sư có hay không có chút khinh thường? "

Vô luận như thế nào, Ngô Lập Nhân sẽ không tin tưởng Kinh Châu là hai vạn người có thể công được xuống, cho dù Hàn Tín phục sinh, sợ là cũng làm không được.

"Lưu Biểu cùng Tôn Sách có huyết hải thâm cừu, cùng chủ công cũng không, chủ công xuất binh nhiều là vì vị này mình hữu, cho nên lần này công kích, Tôn Sách tất nhiên là dốc hết tinh nhuệ, mà chủ công chỉ cần từ bên cạnh hiệp trợ, hấp dẫn lẫn nhau là được. Nếu như xuất binh quá nhiều, khó tránh khỏi sẽ làm Tôn Sách lấy vì chủ công là vì cướp đoạt Kinh Châu quận huyện, đến lúc đó sau tất nhiên sẽ có lòng phòng bị, không chịu dùng toàn lực. "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, tiếp lấy lại hỏi hướng Trần Cận Nam, "Quân ta lương thảo có được hay không chống đỡ đại quân thảo phạt Lưu Biểu chỉ phí? "

"Bẩm chúa công, Giang Đông sở quận tuy là mới định, thế nhưng vẫn chưa trải qua nhiều lắm chiến tranh, năm ngoái trời thu thu hoạch tốt hơn, mà Hạ Bi cùng Nghiễm Lăng hai quận vẫn so so với nào ổn, nhân khẩu càng ngày càng nhiều, ít nhiều từ quận học trung phát hiện rất nhiều nhân tài, bọn họ ở thống trị địa phương phương diện đều có cực mạnh thiên phú, vì vậy có thể tính được với dân giàu nước mạnh. Nếu như vén vén cung cấp hai vạn đại quân, Lư Giang quận một quận liền dư dả. Suy nghĩ đến Hợp Phì tiền tuyến khả năng cần hậu cần chống đỡ, mà Cửu Giang quận đã trải qua chiến tranh nhiều lắm, bách tính xói mòn nghiêm trọng, vì vậy cần Đan Dương quận cùng Nghiễm Lăng quận chống đỡ lương thảo. "

"Tốt! " Ngô Lập Nhân nghe xong, hô to vui sướng, dù sao hiện tại ở binh lực của mình quả thực không coi là nhiều, địa bàn cùng nhân khẩu tương đối với nuôi binh mã có thể nói dư dả, huống hồ gần nhất chiêu rồi rất nhiều nhân tài thống trị địa phương, rất nhiều người đều có quận trưởng năng lực tới thống trị một cái hoặc là vài cái huyện nhỏ, còn chưa phải là dễ như trở bàn tay. Huống hồ tại chính mình dưới sự cai trị, phía sau cơ bản không quá lớn chiến sự, có thể ở hòa bình trong hoàn cảnh nào ổn phát triển.

Lại qua một ngày, Ngô Lập Nhân làm người ta đem Lỗ Túc truyền tới, xác nhận có thể xuất binh ý tưởng.

Lỗ Túc nghe nói sau, tự nhiên vui vẻ dị thường, nhưng là vẫn có chút không tin thật mà hỏi một câu: "Không biết Ngô sứ quân có thể ra bao nhiêu binh mã? "

Ngô Lập Nhân do dự một chút, cuối cùng đưa ra hai ngón tay, "Từ Kính nên biết bây giờ Tào Tháo vẫn đối với Từ Dương nhìn chăm chăm, vì vậy chỉ có thể ra hai vạn đại quân, cũng xin Từ Kính thứ lỗi. "

Lỗ Túc cười ha ha, "Chỉ cần Ngô sứ quân nguyện ý xuất binh, hết thảy đều dễ nói. Chỉ là đến lúc đó sau đánh hạ Kinh Châu thành trì, Ngô sứ quân có thể có bất kỳ yêu cầu gì? "

"Người nào trước lấy chi, người nào là được có, như vậy thì tốt rồi. "

Ngô Lập Nhân mặc dù nói vô cùng vân đạm phong khinh, thế nhưng điều này hiển nhiên không phù hợp Lỗ Túc kỳ vọng, hắn đứng dậy hướng Ngô Lập Nhân xá một cái nói: "Phương pháp này mặc dù hợp tình dễ ý, chỉ là nếu coi đây là chuẩn, sợ là đến lúc đó biết bởi vì tranh đoạt lãnh địa mà sử dụng mình hữu chỉ thấy nghi kỵ lẫn nhau công kích, như thế chẳng những thảo phạt việc khó toàn bên ngoài công, Tôn Ngô hai nhà liên minh chỉ nghi sợ là cũng sẽ phải chịu hủy hoại, mong rằng Ngô sứ quân nghĩ lại mới tốt! "

Ngô Lập Nhân nói cái này, hẳn biết Lỗ Túc đương nhiên sẽ không đồng ý, "Vậy theo Từ Kính ý, như thế nào mới có thể bảo đảm hai ta gia có thể đồng tâm thảo Kinh lại không mất công bằng hợp lý? "

"Kinh Châu hiện nay dừng có Nam Quận, Nam Dương quận cùng Giang Hạ quận, ta chủ tự nhiên sẽ đem hết toàn lực chinh phạt, Ngô sứ quân có lẽ Nam Dương quận xuất binh, đến lúc đó sau Nam Dương liền thuộc về Ngô sứ quân hết thảy, mà còn lại ứng với thuộc về ta chủ. "

Nghe xong những thứ này, Ngô Lập Nhân sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, đứng dậy phẩy tay áo bỏ đi, lưu lại Lỗ Túc có điểm mờ mịt đứng tại chỗ.

Lúc này sau Vương Thủ Nhân thở dài một tiếng nói: "Từ Kính a, người chẳng lẽ không biết, Nam Dương quận liền nhau chính là Tào Tháo Như Nam quận, ta chủ cùng Tào Tháo có thể nói sinh tử địch, nếu như thu được Nam Dương, thì càng gia tăng phòng thủ trắc trở, chẳng phải là thủ khó khăn, bỏ thì tiếc? Đến lúc đó sau nếu vì Tào Tháo đoạt được, trận chiến này ta chủ chẳng phải là không thu hoạch được gì? "

"Ngô sứ quân chi ý là sao? Nam Quận tuyệt đối không thể làm cho. "

Vương Thủ Nhân cười ha ha, phất tay một cái nói: "Từ Kính tiên sinh quá lo lắng! Nam Quận tuy tốt, thế nhưng ta chủ tuyệt sẽ không đoạt người sở yêu, mà Giang Hạ cùng Lư Giang giáp nhau, ta chủ ý là ở Giang Hạ. "

Lỗ Túc suy nghĩ một chút, nhíu nhíu mày, suy nghĩ khoảng khắc, "Đạo lý tuy là như vậy, thế nhưng Giang Hạ cùng Nam Quận tương liên, đến lúc đó nếu như Ngô sứ quân được Giang Hạ, ta chủ được Nam Quận, Nam Quận cùng Trường Sa trong lúc đó cách Giang Hạ, Nam Quận dường như Cô quận treo ở bên ngoài, như vậy chẳng phải là khiến người ta vô cùng làm khó dễ? "

"Tôn Thử Sứ còn có Nam Dương quận, này hai quận đều là Kinh Châu nhân khẩu giàu có và đông đúc nơi, so Giang Hạ tốt nhiều lắm. Tôn Thử Sứ là Tào Tháo tự mình tâu mời thiên tử sách phong Dương Châu Thử Sứ, Tào Tháo cùng Tôn Thử Sứ cũng không thù hận, vì vậy Nam Dương quận cho Tôn Thử Sứ chánh hợp thích, Từ Kính tiên sinh nghĩ như thế nào? "

Lỗ Túc tại chỗ suy nghĩ một chút, hẳn trong lòng biết Giang Hạ quận trọng yếu, nhưng là làm cho Ngô Lập Nhân lo lắng cũng là nhân chi thường tình, lấy hiện tại Tào Tháo cùng Ngô Lập Nhân mâu thuẫn, có thể nói là không chết không ngớt, Ngô Lập Nhân muốn bỏ Nam Dương mà lấy Giang Hạ cũng là nhân chi thường tình.

"Ngô sứ quân nếu như bằng lòng xuất binh, Túc liền thay ta chủ bằng lòng đem Giang Hạ nhường cho Ngô sứ quân. "

Vương Thủ Nhân liền vào đi đem Ngô Lập Nhân một lần nữa mời đi ra, cùng Lỗ Túc lại thương lượng một ít xuất binh vấn đề chi tiết, cuối cùng đạt thành nhất trí ước định sau, Lỗ Túc liền phải đi về phục mệnh.

"Từng nghe Khổng Minh nói Từ Kính tiên sinh chi tài, hôm nay nói chuyện, quả nhiên làm cho Minh cảm giác sâu sắc bội phục! Ngày khác nếu có duyên, Từ Kính tiên sinh có thể nguyện trở lại Từ Châu vừa thấy? "

Ngô Lập Nhân hướng Lỗ Túc chấp tay thi lễ một cái, có chút thẩn thức nói.

"Ngô sứ quân nói đùa, Khổng Minh tiên sinh chi tài, thảng Túc gấp mười gấp trăm lần, có Khổng Minh tiên sinh ở, Túc có tài đức gì dám xưng lương tài. Túc đến đây cáo từ, Ngô sứ quân, hữu duyên gặp lại! "

Chương 273: mỹ Chu Lang tiên phát chế nhân, hắc Bao công hề Điền đoạt Ngưu

Lỗ Túc trở lại Trường Sa sau, lập tức cùng Tôn Sách hồi báo đi sứ tình huống, Tôn Sách cười ha ha, hướng về phía Lỗ Túc nói rằng: "Từ Kính cực khổ, đây hết thấy nguyên bản cũng nằm trong dự liệu. Chỉ cần đánh hạ Kinh Châu vì tiên phụ báo thù, một cái nho nhỏ Giang Hạ, tặng cho hấn chính là. "

Lúc này sau, một bên Chu Du đứng dậy nói rằng: "Chủ công, nếu như tiêu diệt Lưu Biểu, sau này chủ công có tính toán gì không? Cùng Ngô Minh còn có thể vẫn kết minh xuống phía dưới sao? "

"Công Cẩn cái đó ý là sao? Bây giờ Ngô Minh tình thế so ta cường, mặc dù ta có ý kiến gì, sợ rằng cường địch ở bên, cũng không tiện đến đây phản bội a !! "

Chu Du lắc đầu, "Chủ công thật sự là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường. Lưu Biểu huy diệt, chủ công nếu như đứng ở Ngô Minh lập trường đi nghĩ một hồi, là được nghĩ đến chủ công phải đối mặt nguy cơ. Ngô Minh cùng Tào Tháo tuy là túc oán đã lâu, nhưng là dù sao Tào Tháo bây giờ có thiên tử nơi tay, chiếm cứ đại nghĩa, Ngô Minh cũng không hành động thiếu suy nghĩ; mà Ngô Minh thế lực nếu như sở hữu Giang Hạ, không thể nghĩ ngờ là ở Kinh Châu nào một cái cây cái đình; nếu như có tâm trở mặt, chủ công phải làm thế nào phòng bị? "

Nghe đến đó, Tôn Sách không khỏi sắc mặt nghiêm túc, song quyền không phải tự chủ nắm chặt, hấn lẩm bẩm: "Ngô Minh thực sự biết là như thế người trở mặt vô tình sao? "

"Chủ công, tuy là Ngô Minh vốn có nhân nghĩa tên, nhưng đã đến chân chính lợi ích lúc sau, hấn tuyệt sẽ không nói cái gì tình cảm, bởi vì Ngô Minh lòng ôm chí lớn, há có thể sẽ vì một chút hư danh ràng buộc, cũng tỷ như Phần gia Tam tỷ đệ, Ngô Minh biết năng lực của bọn họ, tình nguyện mạo hiểm đắc tội chủ công nguy hiểm cũng muốn đem ba người thu lưu, đến lúc đó sau, nếu là có cơ hội chiếm đoạt Kinh Châu, hấn tuyệt không buông tha bất luận cái gì một tia cơ hội, mới chủ công nghĩ lại! "

Chu Du lời nói làm cho Tôn Sách thật lâu không nói gì, lúc này sau Lỗ Túc tiến lên nói tiếp: "Công Cẩn nói như vậy mặc dù có đề ý, nhưng là bây giờ Lưu Biểu bây giờ vẫn là của chúng ta địch nhân chung, đánh hạ Kinh Châu, lại bắt tay vào làm với Trường Sa, Nam Quận, Dự Chương thứ 3 quận trọng điểm phòng bị, nếu như Ngô Minh thật nổi lên ác ý, này ba quận đều là không thể coi thường, huống hồ Ngô Minh có Tào Tháo cái này uy hiếp ở, chưa chắc dám đơn giản động thủ.

"Từ Kính, chẳng phải nghe thấy tiên phát chế nhân, đi sau người chế trụ? "

Chu Du quan điểm rất rõ ràng, chỉ chờ tới lúc tiêu diệt Lưu Biểu, có cơ hội nhất định phải dẫn đầu làm khó dễ, bằng không một ngày chờ Ngô Minh làm xong chuẩn bị, đến lúc đó sau liền rơi vào bị động.

Lúc này, Tôn Sách bỗng nhiên xoay người, hướng Chu Du, "Mời Công Cẩn dạy ta! "

Ngô Lập Nhân đưa đi Lỗ Túc sau đó, liền bắt đầu bắt tay bố trí thảo phạt Lưu Biểu cùng phòng bị Tào Tháo binh lực bộ thụ, Ngô Lập Nhân lệnh Nhiệm Mẫn, Phần Lê Hoa, Phần Triết, Trương Võ cùng Trương Tượng chờ lĩnh ba chục ngàn binh mã đóng ở Hợp Phì, lệnh Tông Trạch, Tông Xác, Tang Bá chờ vẫn ở chỗ cũ Hạ Bi đóng ở, Trần Khánh Chi dưới trướng binh mã ước chừng hơn hai vạn người, dưới trướng đại tướng Thái Sử Từ, Điền Phục, Trần Võ, Quan Thắng chờ ném ở Đan Dương quận đóng quân, thế nhưng trụ sở từng bước bắc dời, hướng Sài Tang phương hướng dựa, nhằm tùy thời chuẩn bị ứng đối có chuyện xảy ra. Lại đề cho Tần Chiêu suất dưới trướng một vạn Vô Song Quân tới trước Lư Giang, cùng Du Đại Du mấy nghìn đại quân hội hợp. Lại lệnh Thích Kế Quang cùng Chu Thái Tượng Khâm đem người suất lĩnh năm nghìn thủy quân dọc theo Trường Giang, hướng Giang Hạ chậm rãi tới gần. Ngô Lập Nhân chính mình suất lĩnh Vương Thủ Nhân, Triệu Vân, Phần Ngọc Phượng, Vũ Văn Thành Đồ, Hoa Vinh, Đông Tập chờ cùng mười ngàn đại quân tới trước Hợp Phì, đội Tôn Sách đại quân, thuận tiện kiểm tra Hợp Phì phòng ngự.

Xây nào ba năm, công nguyên 197 năm ba tháng, Ngô Lập Nhân suất đại quân tới trước đến Hợp Phì. Lại qua mấy tháng, hôm nay Hợp Phì trải qua đã qua hơn nửa năm chinh đồn, từ từ cải biến nguyên lai diện mạo, Ngô Lập Nhân đối với Phần Lê Hoa cùng Bao Chửng năng lực tự nhiên vô cùng tin nhiệm.

"Phu quân, chúng ta không bằng đi đồng ruộng đi bộ một chút, cái này Hoài Nam cảnh xuân, vô cùng mỹ lệ, bách tính lúc này nhất định ở đồng ruộng môn thù công, thiếp muốn đi gặp một phen. "

Cảnh xuân tươi đẹp, cùng người yêu cùng đi ra ngoài đạp thanh, dĩ nhiên là một lựa chọn tốt. Ngô Lập Nhân tự nhiên sẽ không cự tuyệt như vậy một cái "Lãng mạn " đề nghị.

Điều Thuyền từ nhỏ thế hệ Vương Doãn thu dưỡng, cho nên đối với rất nhiều chuyện đều không hiểu nhiều lắm, có thể tính trên là một kiểu tiểu thư, cho nên dọc theo đường đi đến rất nhiều thứ đều cảm thấy rất vui vẻ. Giữa lúc hai người cùng nhau ở trên đường đi tới, chợt nghe phía trước cách đó không xa có một hồi tiếng ồn ào, Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền cũng không nhận được hiếu kỳ, liền đi hơi đi tới rồi.

Thì ra có nhà nông gia lão Lý gia Ngưu lúc đầu buộc ở ven đường, có thể là bởi vì sợi dây không có buộc chặt, kết quả Ngưu liền bộ dạng xun xoe chạy đến khác một gia đình lão Vương gia Điền trung, ăn thật nhiều mới vừa mọc ra lúa mạch non, còn đạp một tảng lớn. Lão Vương sau khi phát hiện, liền đi tìm lão Lý lý luận, làm cho lão Lý bồi thường tổn thất của hấn. Nhưng là lão Lý kiên trì cho rằng lúa mạch non là Ngưu làm nhục, Ngưu mặc dù là nhà mình, thế nhưng hấn lại không phải cố ý đem Ngưu thả ra ngoài, cho nên phải bồi tìm Ngưu đi bồi.

Nghe xong trong đó nội tình, Ngô Lập Nhân không khỏi lắc đầu cười cười, Điều Thuyền ở một bên lại hỏi ngược lại: "Bách tính có việc, phu quân thân là người chủ động, chính là bách tính phân ưu giải nạn mới là. "

Lại bị Điều Thuyền giáo dục, tuy là Ngô Lập Nhân biết Điều Thuyền đều có lòng tốt đang giúp mình, thế nhưng hắn cũng không thể cái này lúc sau đi xử lý như vậy nhỏ nhỏ tranh cãi a !! Hơn nữa, hắn rốt cuộc muốn làm sao xử mới có thể để cho lòng người phục khẩu phục?

"Điều Thuyền phu nhân xin yên tâm, Hợp Phì Huyện thừa Bao Chứng đều sẽ xử lý tốt, nếu không tin, đợi lát nữa sẽ biết. "

Lão Vương biết, việc này mặc dù là đầu này Nguru làm được, nhưng là hắn lại không thể cảm Nguru vắn tội, trâu cày há là có thể loạn đá giết lung tung? Thế nhưng lão Vương trong lòng không cam lòng, liền lôi kéo lão Lý cùng đi gặp quan.

Ngô Lập Nhân theo mấy người cùng đi đến rồi huyện nha, hắn muốn Bao Chứng xử lý như thế nào cái này tiểu tranh cãi.

Bao Chứng thẳng đường sau, lão Vương liền lôi lão Lý cùng đi đến phòng khách trên, mà con trâu kia cũng bị xuyên đến huyện nha bên ngoài.

Bao Chứng nghe xong lão Vương tố cầu sau, hắn hỏi hướng lão Lý: "Người cái đó bò đá đạp hư hao lão Vương ruộng lúa mạch, nhưng là thật tình? "

Nhiều như vậy người đến, hắn đương nhiên sẽ không chống chế, "Bẩm đại nhân, đều là thật tình, chỉ bất quá đó là Nguru tội, không phải tiểu nhân tội. "

"Tốt, người đã như vậy thừa nhận, vậy bản quan hiện tại liền tuyên án: Lão Lý cái đó bò đá đạp hư hao lão Vương ruộng lúa mạch cái đó án kiện chứng cứ vô cùng xác thực, căn cứ Đại Hán luật pháp: Cố ý hủy hoại hoa màu già, Trọng trách ba mươi. Thế nhưng trâu cày là nghề nông căn bản, nếu như đến đây đánh giết, làm trái chủ công ban đầu tâm. Vì vậy xử lão Lý cái đó Nguru với trong huyện nha giam cầm ba tháng, khiến cho diện bích hối lỗi, tỏ vẻ khiển trách. "

Nghe xong tuyên án, lão Lý cùng lão Vương đều mặt mày trầm trọng: Đây coi là cái gì xử phạt? Đem Nguru xem ra có ích lợi gì?

Thế nhưng bỗng nhiên lão Lý tốt giống như nghĩ tới điều gì, vội vã quỳ xuống la lớn: "Đại nhân, hiện tại chính là khai khẩn trồng trọt lúc, nếu là không có trâu cày, tiểu nhân như thế nào nghề nông a? Mời đại nhân thu hồi mệnh lệnh đã ban ra! "

Bao Chứng vừa nghe, sắc mặt tối sầm, lớn tiếng trách mắng: "Lớn mặt, vương tử phạm pháp cùng dân cùng tội, huống chi là con bò, làm sao có thể bởi vì người một câu nói liền miễn xá tội của hắn? Ta đây như thế nào cùng nguyên cáo khai báo? "

Lão Lý đánh trên mặt đất, liên thanh cầu khẩn nói: "Đại nhân bớt giận, tiểu nhân tình nguyện thường tiền với lão Vương, chỉ cầu xin đại nhân không muốn đem tiểu nhân trâu cày giam giữ. "

Nghe được lão Lý những lời này, Bao Chứng mới gật đầu, "Nếu như đem người trâu cày giam giữ, duyên ngộ gieo trồng vào mùa xuân kỳ hạn, đúng là không thích hợp. Nếu người nguyện ý bồi thường lão Vương tổn thất, lão kia Vương thì sẽ không lại cáo, án này liền đến đây chấm dứt, người bồi thường lão Vương hai quán tiền là được. "

Lão Vương cùng lão Lý cái này mới cùng nhau tạ ân, hai người lúc này đều là tâm phục khẩu phục, đã không còn cái khác ý kiến.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Bao Chứng hoàn thành kịch tình 'Hề Điền đoạt Nguru', thu được hệ thống thưởng cho trụ cột chính trị + 1, trước mặt Bao Chứng trụ cột chính trị thăng lên làm 86. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 274: Công Tôn Sách hiển thảo tặc hịch, Lưu Nguyên Dĩnh mặc cho Lư Giang thủ

Ngô Lập Nhân hoàn toàn không nghĩ tới, thậm chí vậy một cái nhỏ nhỏ án tử, còn có thể phát động kịch tình, tăng thuộc tính, chẳng lẽ túi này hắc tử là hệ thống thân thích hay sao? Hơn nữa, hề Điền đoạt Nguru hình như là nghĩa xấu a !?

"Hồi túc chủ, bất luận cái gì từ ngữ nếu như dùng được rồi, đều có thể biến thành chánh năng lượng. Như Bao Chứng cái đó hề Điền đoạt Nguru, kỳ ý cũng không phải là vì đoạt Nguru, mà chỉ là trợ giúp lão Vương thu được nên được bồi thường, chuyện tốt người nếu lấy đòn công kích này Bao Chứng kỳ tâm tất nhiên bất chính. "

Những đạo lý này Ngô Lập Nhân tự nhiên đều hiểu, hắn cũng không muốn cùng hệ thống tiếp tục cạnh tranh vấn đề này, phản chính tự mình nhân thêm thuộc tính càng nhiều càng tốt. Mà Điều Thuyền nghe xong Bao Chứng phán quyết sau, không khỏi thở dài nói: "Bao đại nhân thực sự là xử án công chính! Phu quân càng là có mắt nhìn người! "

Lúc này, dân chúng vây xem đều đã tán đi, Bao Chứng cái này mới chú ý tới Nha ngoài cửa Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền, hắn tự nhiên nhận biết Ngô Lập Nhân, vội vã hai bước cũng làm một bước đi tới Ngô Lập Nhân trước mặt, đi lễ bái bái: "Thuộc hạ tham kiến chủ công! Nghe nói chủ công đến rồi Hợp Phì, thuộc hạ còn chưa rảnh rồi đi vào thăm viếng, không ngờ chủ công đã tới này, mời chủ công thứ tội! "

"Hi nhân không nên đa lễ, ta vừa vận dụng tới hai người vì trâu cày việc khắc khẩu, liền muốn hi nhân như thế nào xử án, vì vậy đến đó. "

Lúc này, Bao Chứng phía sau lại đi tới một người, đầu đội khăn, mặc bố y, hướng về phía Ngô Lập Nhân lạy bái, "Học sinh Công Tôn Sách gấp qua chủ công! "

Chính là Công Tôn Sách.

"Thì ra người chính là Công Tôn tiên sinh! "

Ngô Lập Nhân gọi ra hệ thống, kiểm tra dưới Công Tôn Sách tứ duy thuộc tính.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Công Tôn Sách tứ duy thuộc tính vì vũ lực 29, chỉ huy 47, trí lực 82, chính trị 78. "

Thuộc tính này tới tra đúng là một làm sư gia, đơn độc nói, tới đa cũng là có thể đảm nhiệm được cái quận trưởng, bắt quá bây giờ ở Bao Chứng thủ hạ cũng coi như nhân tân kỳ mới.

Cái này dù sao chỉ là một nho nhỏ nhạc đệm, Ngô Lập Nhân cũng không tính ở chỗ này dừng lâu lắm.

Nhưng mà giữa lúc Ngô Lập Nhân đứng dậy muốn đi lúc sau, Ngô Lập Nhân chợt nghe một tiếng trung khí mười phần tiếng la: "Chủ công xin dừng bước, thuộc hạ có sự tình tâu! "

Ngô Lập Nhân xoay người, khó hiểu hỏi: "Hi nhân có chuyện không ngại nói thẳng. "

"Nghe nói chủ công muốn cùng Trường Sa Tôn Sách hẹn nhau cộng đánh Lưu Biểu, thuộc hạ cho rằng không thích hợp. "

Ngô Lập Nhân không rõ Bao Chứng vì sao phải nói như vậy, vô luận thỏa không thích hợp, đây đều là hắn hiện tại muốn đi phương châm, "Vì sao? Hi nhân chậm rãi kể lại. "

"Kinh Châu Lưu Cảnh Thăng là Hán thất dòng họ, nếu không có giữa lúc danh nghĩa thảo phạt, chỉ ở trên Thiên tử trước mặt không tốt khai báo, danh không chánh tất ngôn không thuận, ngôn bất thuận giao trách nhiệm không theo. Huống hồ Kinh Châu nhiều kỳ nhân dị sĩ, nếu như công Lưu Biểu hay sao, tất nhiên bị hại nặng nề. Cũng xin chủ công nghĩ lại! "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, hắn hiểu được Bao Chứng ý tứ, "Lưu Cảnh Thăng tuy là Hán thất dòng họ, thế nhưng Hán thất sụp đổ lúc, Đồng Trác nghịch tặc hoành hành chi tế, năm đó mười tám đường chư hầu hẹn nhau thảo Đồng, tìm không thấy kỳ hưng binh tương trợ, như vậy nào là Hán thất dòng họ sở ứng đi việc? Làm Lý Giác Quách Tỷ hoành hành ba Phụ, thiên hạ chư hầu không khỏi bóp cổ tay thở dài, người trung nghĩa không không phải khóc rống rống, Lưu Biểu tiểu nhi lại vẫn trú đóng ở Kinh Tương, không đếm xỉa đến, như vậy lại tính là gì Hán thất dòng họ? Về sau nữa, Viên Thuật nghịch tặc đi quá giới hạn đại bảo cùng Thọ Xuân, ta cùng với kỳ hẹn nhau thảo phạt cái đó, thế nhưng trong đó đường lui binh, hầu như lệnh đại quân ta toàn quân bị diệt, thảo Viên đại kế hầu như thất bại trong gang tấc; thậm chí, phá Thọ Xuân chi tế, ta cùng với Viên Thuật đau khổ ác chiến, Lưu Biểu thất phu lại thừa dịp ta không phải bị, công ta Lưu Giang, như vậy có thể tính danh chính ngôn thuận từ? "

Bao Chứng vẫn như cũ trầm mặt, không có chút rung động nào mà đáp: "Có thể. Nhưng mà chủ công nhưng phải thảo phạt Lưu Biểu tội danh công với thế, làm cho thế nhân đều là hiểu được kỳ lòng muốn dạ thú, thay đổi thất thường, thì đại sự sẽ thành cũng! "

Ngô Lập Nhân lập tức hiểu được Bao Chứng ý tứ, tuy là những lý do này Ngô Lập Nhân biết đến nhất thanh nhị sở, thế nhưng muốn cho người trong thiên hạ đều biết mới có thể được cho danh chính ngôn thuận, cũng chính là cần ra một cái thảo phạt hịch văn, so như Viên Thiệu công Tào Tháo lúc sau Trần Lâm viết < thảo Tào Tháo hịch >.

"Nếu hi nhân có này kiến giải, có hay không đã chuẩn bị xong? "

Lúc này, chỉ thấy Công Tôn Sách từ tay ông tay áo móc ra một tấm tờ lụa, đưa tới Ngô Lập Nhân trong tay, Ngô Lập Nhân mở ra một bên, vừa mới chính mình nói đều đã ở hịch văn trung xuất hiện, nhưng lại nói rõ Lưu Biểu như vậy hành sự nhưng thật ra là rắp tâm hại người, mưu đồ gây rối, là quốc chi mọt, vì vậy Ngô Lập Nhân mới sẽ vì quốc trừ gian. Tài hoa mặc dù không như Trần Lâm tốt như vậy, bắt quá coi như là nhất châm kiến huyết, trực kích Lưu Biểu chỗ đau.

"Này hịch văn là hi nhân làm vẫn là Công Tôn tiên sinh làm? "

Lúc này sau Công Tôn Sách tiến lên đáp: "Là học sinh làm. Từ đến Tần Chiêu đại quân hướng Lưu Giang, học sinh liền muốn đến chủ công có thể sẽ đối với Lưu Biểu có hành động, vì vậy mới làm này hịch văn, mong chủ công thứ cho học sinh bao biện làm thay tội. "

"Công Tôn tiên sinh này văn, tài hoa phi phạm, vừa lúc có thể làm việc cho ta, sao lại trách tội? Người trước cùng hi nhân ở Hợp Phi cần cù làm việc, chờ ta chinh phạt Lưu Biểu mà quay về, sẽ đi phong thưởng. "

Ngô Lập Nhân lúc này hiểu Công Tôn Sách tâm tư, hẳn là không phải cam chịu tầm thường, nghĩ tại Ngô Lập Nhân trước mặt biểu hiện một phen, vì vậy mới lên hịch văn.

Công Tôn Sách hết sức cao hứng, vội vã bái tạ nói: "Đa tạ chủ công! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tấc chủ thu được Công Tôn Sách thân mật điểm 8 điểm, trước mặt tấc chủ sở hữu thân mật điểm 89, cừu hận giá trị 35. "

Cái này ngoài ý muốn có được thân mật điểm, làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng vẫn có chút tiểu ngoài ý muốn, hẳn lại miễn cưỡng một phen hai người, kết thúc lần này "Đạp thanh " hành trình.

Ngô Lập Nhân ở Hợp Phi không có dây dưa ngày hôm nay, cùng Nhiễm Mẫn, Phàn Lê Hoa chờ thông báo một phen, liền khởi hành chạy tới Lưu Giang quận trị sở Thư Huyện.

Lưu Giang quận trưởng Lục Tuấn thấy muốn bạo phát chiến sự, hẳn tự nhiên không dám thờ ơ, tự mình nghênh tiếp Ngô Lập Nhân đi tới phủ Thái Thú.

"Lục Thái Thú, gần nhất Lưu Giang quận còn thái bình? "

"Nâng chủ công hồng phúc, tự từ năm trước đánh lui Lưu Biểu đại quân sau đó, trong khoảng thời gian này quả thực vô cùng thái bình. " Lục Tuấn hết sức cẩn thận mà đáp.

"Sống ở gian nan khổ cực chết bởi an vui, Lục Thái Thú không thể thả lỏng. Người cũng đến rồi, bây giờ đại quân tập kết, lập tức phải đối mặt một trận đại chiến, cái này Lưu Giang quận tự nhiên trở thành đại chiến tiền tuyến, người có thể có lòng tin? "

Ngô Lập Nhân biết Lục Tuấn tứ duy thuộc tính, hẳn đối với Lục Tuấn tự nhiên không phải rất yên tâm, còn đối với trợ thủ cho hắn Lưu Phức lại ôm có kỳ vọng rất lớn. Cho nên hắn như vậy vừa hỏi, muốn cho Lục Tuấn biết khó mà lui, Lục Tuấn nghe được Ngô Lập Nhân phản vấn, không khỏi có chút không phải tự tin, lúc này lại sợ nói không tin rằng sẽ chọc cho Ngô Lập Nhân tức giận, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết đáp lại như thế nào.

"Dùng người thì không nghi ngờ người nghi người thì không dùng người, chủ công nếu làm cho Lục Thái Thú đảm nhiệm chức này, tự nhiên muốn tin tưởng Lục Thái Thú năng lực, cần gì có câu hỏi này? "

Lúc này, Lục Tuấn phía sau một nhân đi ra, cao giọng đáp.

Ngô Lập Nhân cười ha ha, hướng người kia nói: "Nói vậy các dưới chính là Lưu Phức Lưu Nguyên Đình đi? "

Người nọ một chút kinh ngạc, vẫn là chấp tay đáp: "Thuộc hạ Lưu Phức tham kiến chủ công! "

"Từng nghe Lục Thái Thú tiến cử qua người, ngô cũng từng nghe nói Nguyên Đình tiên sinh tên, Lục Thái Thú có người phụ trợ, ta mới yên tâm; nếu như Lục Thái Thú có bất kỳ không thể đảm nhiệm được chỗ, Nguyên Đình tiên sinh nghìn vạn lần phải nghiêm túc chỉ điểm, thậm chí có lúc cần, có thể tạm thay mặt Lục Thái Thú đi quận trưởng việc. "

Nghe đến đó, Lưu Phức cùng Lục Tuấn hai người hai mặt nhìn nhau, Lục Tuấn tiện đà vội vàng nói: "Chủ công minh giám, Nguyên Đình chỉ tài thắng được Tuấn gấp mười gấp trăm lần. Ngô nguyên bốn chính là tạm thay mặt quận trưởng chức vụ, vẫn có ý định đem quận trưởng vị nhường cho Nguyên Đình, lần này chủ công ở chỗ này, mời chủ công hạ lệnh, đem Lưu Giang quận quận trưởng chức vụ nhường cho Nguyên Đình, thuộc hạ chỉ nguyện nhân rồi tại gia qua chút cuộc sống đơn giản. "

Nghe đến đó, Ngô Lập Nhân cười hướng Lưu Phức, Lưu Phức lúc này lại có chút xấu hổ, cứ như vậy, thì trở thành Lưu Phức đoạt Lục Tuấn quận trưởng vị, trong lòng hắn tự nhiên vô cùng sợ hãi, "Chủ công, tuyệt đối không thể, Lục Thái Thú không qua, làm sao có thể gọt kỳ chức quan? "

"Ha ha, Nguyên Đình a, vừa mới người còn nói, dùng người thì không nghi ngờ người nghi người thì không dùng người, ngô tin tưởng năng lực của người, thế nhưng Lục Thái Thú quả thật có chút không thể đảm nhiệm được, người ta há có thể không biết? Lưu Phức, hiện tại mệnh người vì Lưu Giang quận Thái Thú; Lục Tuấn, hiện tại làm người vì Thư Huyện Huyện thừa, đồng thời hiệp trợ Nguyên Đình cộng đồng thống trị Lưu Giang, không được sai lầm! "

Lúc này Lục Tuấn ngược lại giống như bỗng nhiên giải thoát rồi, liền thanh đáp: "Thuộc hạ tuân mệnh! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 275: Lưu Biểu cầu viện Tào Mạnh Đức, Từ Hoảng đại chiến Đan Hùng Tín

Mà lúc này Lưu Phức, nghĩ đến vừa mới Ngô Lập Nhân nói đến câu kia: Ta tin tưởng năng lực của ngươi! Bây giờ trong lòng không khỏi có chút cảm động, hắn do dự một chút, cũng đồng thời đáp: "Thuộc hạ tuân mệnh! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lưu Phức đối với túc chủ sản sinh thân mật, chúc mừng túc chủ thu được Lưu Phức thân mật điểm 9 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 97, cừu hận giá trị 35. "

Lưu Giang quận binh mã điều động tự nhiên không gạt được Lưu Biểu, khi Lưu Biểu dò sau báo cáo tin tức này lúc, nhất thời làm cho Lưu Biểu rất là khiếp sợ, tiện đà lại vô cùng phẫn nộ.

"Ngô Minh tiểu nhi, trước đây phái Gia Cát Huyền thúc cháu đến đây kết minh lúc làm sao cũng sẽ không nghĩ tới ngươi lại sẽ như thế vô tình! Bây giờ qua sông đoạn cầu, thực sự tức chết ta cũng! "

"Chủ công bớt giận! Ngô Minh cùng Tôn Sách nhất định là hẹn nhau cùng nhau công ta Kinh Tương, bây giờ tình thế nguy cấp, cũng xin chủ công mau mau làm quyết đoán mới tốt. "

Nói chuyện chính là Khoái Lương, ở trước đây lĩnh binh muốn cùng Tào Tháo cộng đồng đánh Ngô Lập Nhân hay sao sau, hắn liền ngờ tới sẽ có một ngày như vậy.

"Chư công nghĩ như thế nào? Bây giờ Ngô Minh thế lực như mặt trời ban trưa, liên tiếp Tào thừa tướng cũng không thể di chuyển ngoài mây may, bây giờ hắn cùng Tôn Sách thất phu cùng đi công ta Kinh Châu đại thế đã mất, có thể làm gì a! "

"Nước đến thành chặn, chủ công không cần như vậy phiền muộn, ta Kinh Châu tướng sĩ mang giáp gần mười vạn, thành Tương Dương chủ công kinh doanh mấy năm, dễ thủ khó công, cho dù quân địch dốc toàn bộ lực lượng, cũng chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi gì. "

Tuy là Thái Mạo đang tấn công Lục An lúc đã trải qua thảm bại, thế nhưng hắn vẫn như cũ nhận thức vì phòng thủ cùng tiến công hoàn toàn bất đồng, chỉ cần theo thành mà thủ, kiên trì nổi chính là thắng lợi.

Lưu Biểu cũng không có đem Thái Mạo lời nói để ở trong lòng, hắn đối với Thái Mạo năng lực biết sơ lược, Thái Mạo mặc dù có chút năng lực, cũng không phải một mình đảm đương một phía Tương Tài, hắn chỉ là quay đầu hướng về phía Khoái Việt, "Dị Độ nhưng có cùng thượng sách giúp ta phá địch? "

Khoái Việt lúc này đứng dậy, chấp tay đáp: "Chủ công bởi vì cùng Tào Tháo đồng mưu đánh chiếm Ngô Minh được tội cùng hắn, bây giờ Ngô Minh trước tới trả thù, chủ công sao không cầu ở cứu Tào Tháo? Tuy là Tào Tháo chưa chắc bằng lòng phái đại quân tới cứu viện, thế nhưng nhất định có thể công Ngô Minh sau đó, khiến cho không thể toàn lực đối địch với ta. Mặt khác, Nam Quận đã từng sự chấp thuận Dương Phụng trú đóng ở Tỷ thuộc về, xa năm lại để cho Trương Tú trú đóng ở Vu Huyện, chủ công thu dụng hai người trong nguy nan, chủ công đối với hai người có ân cứu mạng, bây giờ Kinh Châu gặp nạn, chủ công làm thư cầu hai người cứu viện, nói vậy hai người cũng sẽ không cự tuyệt. "

Khoái Việt lời nói làm cho Lưu Biểu trong lòng hơi nào, "Dị Độ nói, chánh hợp ý ta! Bây giờ nếu như Ngô Tôn làm khó dễ, thì Giang Hạ quận đứng mũi chịu sào, bây giờ Trương Duẩn tất nhiên không thể phòng thủ, không biết người phương nào nguyện ý đi vào trợ giúp? "

Ngụy Diên lúc này lại một lần nữa đứng dậy, "Chủ công, mặt tướng nguyện đi! "

Lưu Biểu còn không có lên tiếng, lúc này Thái Mạo lại gấp vội vàng ngăn cản nói: "Ngụy tướng quân tuy là dũng mãnh, nhưng chính là Giang Hạ nhiều cần thủy chiến, Ngụy tướng quân không phải tập thủy chiến, há có thể tương trợ Trương tướng quân? Chủ công, mặt tướng nguyện ý đi trợ giúp Trương tướng quân, ngăn cản quân địch, lấy tuyết ngày hôm trước chiến bại si nhục. "

Thái Mạo nói quả thật có vài phần đạo lý, ở Kinh Châu chúng tướng trong, thủy chiến vẫn là Thái Mạo hơi chút tốt một chút, Ngụy Diên cũng không am hiểu.

Khoái Việt cười cười, tiếp tục nói bổ sung: "Chủ công, Tôn Sách biết từ Giang Hạ tiến công, thế nhưng Ngô Minh vô cùng có khả năng từ khác một bên đánh chiếm Nam Dương quận, không bằng phái Ngụy tướng quân đi trợ giúp Văn Sính tướng quân đóng ở Nam Dương. "

Vừa mới mười phần thất vọng Ngụy Diên lúc này vui mừng quá đỗi, chấp tay lia lịa bái nói: "Mặt tướng tự nhiên tận tâm tận lực, thế sống chết vì chủ công! "

"Tốt, Văn Trường, ngươi khi cần tận tâm tận lực, nếu có thể lập được công lao, ta đương nhiên sẽ không bạc đãi ngươi. "

"Đa tạ chủ công. "

Khi Lưu Biểu thư đưa đến Dương Phụng trong tay, hắn xong sau liền bắt đầu hạ lệnh chỉnh đốn binh mã, muốn muốn đi trước Tương Dương trợ trận; mà lúc này bên cạnh một người đứng dậy nói rằng: "Chủ công, nghe nói phụ cận phục ngưu sơn trên có một người đạo tặc, đó vì thủ người tên gọi Đan Thông, võ nghệ thành thạo, lại cầm binh pháp, chủ công nếu muốn trợ Lưu Kinh Châu, trước hết phá này tặc, bằng không phản loạn nhân cơ hội quấy

nhiều thành trì, vì sao lại thế? Đan Thông là trung nghĩa người, nếu như chủ công lời hay khuyên bảo, định có thể để cho Đan Thông cứ chúng tới hàng, nếu là có thể đem Đan Thông biến thành của mình, chẳng những phía sau không lo, còn có thể lớn mạnh thực lực quân ta, chủ công nghĩ như thế nào? "

Dương Phụng nghe xong, cười ha ha, "Công Minh lo lắng rất đúng! Vậy lấy Công Minh nói như vậy, ngày mai suất đại quân năm nghìn, chinh phạt phục ngưu sơn. "

"Chủ công không thể, Đan Thông mặc dù có trung nghĩa chi tâm, nếu là lấy đại quân lừa dối, ngoài tất không chịu đi vào khuôn khổ, đến lúc sau xảy ra tranh chấp, ngọc thạch câu phân, phản vi bất mịch. " Từ Hoảng vội vã khuyên can.

"Công Minh cái đó ý là sao? " Dương Phụng không hiểu để cho mình thu Đan Thông chính là hấn, không để cho mình đánh cũng là hấn, mình cũng không thể dùng nói mấy câu là có thể làm cho Đan Thông cứ chúng tới hàng?

Từ Hoảng không chút hoang mang nói rằng: "Chủ công chớ vội! Hoảng nguyện trước độc thân đi trước phục ngưu sơn, lấy đại nghĩa nói cái đó, nếu có thể thành, thì tránh được miễn một hồi việc binh đao, có thể làm cho Đan Thông ái mộ xin vào, chẳng phải đẹp thay? "

"Nếu như Đan Thông nổi lên ác ý, Công Minh chẳng phải là dẽ vào miệng cọp? Tuyệt đối không thể, nếu như mất Công Minh, ta khi như thế nào cho phải! "

Nghe xong Từ Hoảng nói như vậy, Dương Phụng vội vã phù quyết.

"Đan Thông làm người rất có nghĩa khí, ta nếu độc thân đi trước, kia tất nhiên trong lòng tôn kính, nào bằng lòng lẫn nhau hại? Mời chủ công yên tâm, Hoảng có lòng tin, nói Đan Thông tới hàng! "

Nghe được Từ Hoảng lời thề son sắt cam đoan, Dương Phụng do dự khoảng khắc, gật đầu, "Đã như vậy, ngày mai ta liền lĩnh đại quân ở phục ngưu sơn ba mươi dặm ở đóng quân, một ngày có gì ngoài ý muốn, Công Minh ghi nhớ kỹ bảo toàn tự thân. "

Từ Hoảng trọng trọng gật đầu.

Phục ngưu sơn dưới.

Từ Hoảng thân mặc áo giáp, dưới thân là một con tuấn mã, cầm trong tay một thanh đại phủ, ánh mắt thâm thúy mà vừa lo lắng mà lấy phía trước.

Đúng lúc này, chỉ thấy từ trên núi gào thét mà đến, xuống tới một đám sơn tặc, trong chốc lát, liền đem Từ Hoảng bao bọc vây quanh. Dẫn đầu người tự nhiên chính là phục ngưu sơn sơn tặc đầu Đan Thông, cũng chính là hệ thống mạnh mẽ đi ra Đan Hùng Tín.

Chỉ thấy Đan Hùng Tín trong tay Mã Súc chỉ về phía trước, lớn tiếng quát lên: "Người là nhà ai tướng quân? Vì sao đến ta phục ngưu sơn? Mau nói ra, bằng không đừng trách Đan mỗ trong tay Mã Súc không nể mặt. "

Từ Hoảng cười ha ha một tiếng, vô cùng khinh miệt rồi Đan Hùng Tín liếc mắt, "Ta là Đại Hán Xa Kỳ Tướng Quân dưới trướng đại tướng Từ Hoảng, nghe nói phục ngưu sơn mới tới một vị anh hùng tên gọi Đan Thông, hôm nay gặp mặt, mới biết đồn đãi không thể tin hết, bất quá là một ý vào nhiều người lừa dối đồ. "

Đan Hùng Tín nghe được Từ Hoảng vừa nói như vậy, không khỏi giận dữ nói: "Đều lui xuống cho ta, hôm nay ta muốn Từ Hoảng biết đến cùng ta có phải hay không ý thế hiếp người hạ người. "

Nói xong, Đan Hùng Tín thủ hạ nhao nhao tản ra, Đan Hùng Tín thúc ngựa cố gắng Súc nhằm phía Từ Hoảng, Từ Hoảng sắc mặt trầm xuống, đại phủ vung lên, giục ngựa nghênh liêu thượng khứ.

Từ Hoảng tự nhiên biết Đan Hùng Tín không phải kẻ đầu đường xó chợ, Đan Hùng Tín tự nhiên cũng nghe qua Từ Hoảng danh tiếng. Hai người đều sử xuất gia kỹ năng, chỉ thấy giữa sân Súc tới phủ nghênh, chỉ chốc lát liền giao thủ ba mươi hiệp.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Đan Hùng Tín kỹ năng Phi Tướng phát động -- ngoài một mình đầu đầu tướng lúc, vũ lực + 3. Trước mặt Đan Hùng Tín vũ lực + 3, Kim Đình Tảo Dương Súc vũ lực + 1, trước mặt Đan Hùng Tín vũ lực đề thăng tới 99. "

Đan Hùng Tín kỹ năng đề thăng, Ngô Lập Nhân tự nhiên không biết bởi vì sao, liền vội vàng hỏi hệ thống: "Đan Hùng Tín đang cùng người nào đầu tướng? Kiểm tra đo lường dưới đối thủ cùng thuộc tính. "

"Kiểm tra đo lường đến Từ Hoảng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 96, chỉ huy 91, trí lực 89, chính trị 73. Trước mặt vũ khí Khai Sơn Phủ vũ lực + 1, tọa kỵ Hoa Lưu vũ lực + 1, trước mặt Từ Hoảng vũ lực đề thăng tới 98. "

Cái này Từ Hoảng cũng lập a? Đã hai kiện trang bị! Không phải bạo nổ kỹ năng liền 98 vũ lực.

Lúc này Từ Hoảng cùng Đan Hùng Tín lại chiến ba mươi hiệp, vẫn chẳng phân biệt được thắng bại. Từ Hoảng bỗng nhiên đại phủ ngăn Đan Hùng Tín Tảo Dương Súc, lui lại mấy bước, thu khí giới, cười ha ha một tiếng nói: "Đan huynh thật anh hùng cũng! Từ mỗ vừa mới nói lỡ, mong rằng Đan huynh thứ tội! "

Đan Thông lúc này tự nhiên cũng vô cùng bội phục Từ Hoảng võ nghệ, hấn biết Từ Hoảng tới đây cũng không ác ý, cũng thu hồi khí giới cười ha ha nói: "Công Minh nói gì vậy, nếu ngày hôm nay có thể ở này gặp nhau, không bằng đến trên núi một tự, chúng ta không say không về! "

"Đan huynh chậm đã! Hoảng có một lời tâm huyết, không nhanh không chậm! " Từ Hoảng bỗng nhiên ngừng Đan Hùng Tín mời, nói tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 276: Giả Văn Hòa tọa sơn quan hổ đấu, Tào Mạnh Đức thương nghị thu mưu lợi bất chính

Đến Từ Hoảng về mặt nghiêm túc đáp, Đan Hùng Tín ngẩn ra, tiện đà trịnh trọng nói rằng: "Công Minh có chuyện không ngại nói thẳng! "

"Đan huynh võ nghệ bất phàm, đáng về không tầm thường, trong lòng tất có chí lớn, chỉ là chẳng biết tại sao muốn khuất thân với cái này một tòa nho nhỏ phục ngư sơn trong? Như vậy chẳng phải là dường như mỹ ngọc rơi vào trong vũng bùn, Hoảng mặc dù không phải mới, cũng thật là Đan huynh không đáng giá! "

Nghe xong Từ Hoảng lời nói, Đan Hùng Tín lặng lẽ không nói, sau một lúc lâu, hán thở dài một tiếng nói: "Ngày nay thiên hạ đại loạn, chư hầu hỗn chiến, xa này lại nên đi nơi nào đâu? Tốt nam nhi chỉ tại bốn phương, nhưng là Đan mỗ thực sự không biết nên đi nơi nào! "

Từ Hoảng nghe xong, âm thầm thở dài một hơi: Chỉ cần Đan Thông nguyện ý xuất sĩ, vậy là tốt rồi nói.

"Ta chủ nguyên là Đại Hán thiên tử hôn phong cái đó Xa Kỵ Tướng Quân, sau thành Tào Tháo hãm hại, bắt đắc dĩ tạm lánh ở Tỳ thuộc về. Chỉ cần Đan huynh có ý định, sao không theo ta cùng nhau ở Dương xa kỵ dưới trướng cống hiến, ngày khác vì nước ngoại trừ tặc, Bình Định thiên hạ, cũng có thể dương danh hậu thế, cũng không uổng cái này một thân bản lĩnh! "

Đan Hùng Tín nghe lời nói này đã tâm động, hán ôm quyền hướng Từ Hoảng đáp: "Đan Thông tự biết báo quốc không cửa, mong rằng Công Minh tướng quân dẫn tiến một phen! "

Từ Hoảng tự nhiên cầu còn không được, Vì vậy cùng ngày Đan Hùng Tín liền thả hỏa thiêu sơn trại, suất lĩnh thủ hạ mình hơn ngàn người cùng nhau đặt ở Dương Phụng dưới trướng.

Mà Lưu Biểu đem cầu viện tin đưa đến Trương Tú trong tay sau, Trương Tú lại một lần nữa hỏi hướng Giả Hủ, "Văn Hòa, Tôn Sách cùng Ngô Minh cộng lấy Kinh Châu, Lưu Kinh Châu khiến sử cầu viện, ta khi như thế nào? "

Giả Hủ vẫn vẻ mặt tiêu ý, phảng phất hết thảy đều không có quan hệ gì với chính mình, nhẹ nhàng hỏi ngược một câu: "Chủ công cùng Tào Tháo so như thế nào? "

"Tự nhiên không bằng. "

"Tào Tháo ở Ngô Minh trong tay hầu như có thể nói khó có được một thắng, chủ công nếu muốn đối kháng Tôn Sách Ngô Minh, kỳ thế lâm nguy! Lưu Biểu bởi vì cùng Tào Tháo cộng đánh Ngô Minh, vì vậy Ngô Minh khởi binh phạt cái đó; lần này Kinh Châu gặp nạn, Lưu Biểu chắc chắn cầu cứu với Tào Tháo. Đến lúc đó sau nếu như Kinh Châu bảo vệ, chủ công cùng Tào Tháo lại có tử thù, nếu như Tào Tháo làm cho Lưu Biểu giao ra chủ công, nói vậy Lưu Biểu chưa chắc sẽ không nghe theo. Vì vậy thuộc hạ cho rằng, không bằng yên lặng theo dõi kỳ biến, trước đó tự bảo vệ mình, đến lúc đó sau chư hầu hỗn chiến, chủ công từ đó lấy sự tình, mới là thượng sách. "

Nghe xong Giả Hủ phân tích, Trương Tú vội vã khen: "Văn Hòa nói như vậy cực kỳ! Tú không khỏi đồng ý! "

Trương Tú đối với Giả Hủ tín nhiệm cùng với đạt tới vô điều kiện, điều này làm cho một bên Trương Ngọc trong lòng tràn đầy cực độ không thăng bằng. Hẳn là Trương Tú tộc thúc, bây giờ ở Trương Tú địa vị bây giờ lại xa xa thấp hơn Giả Hủ, điều này làm cho hán như thế nào cam tâm. Hán suy nghĩ một chút, tiếp lấy đứng dậy đối với Trương Tú hành lễ nói rằng: "Thuộc hạ cho rằng, chủ công ở cùng đồ mặt lộ lúc, Lưu Cảnh Thăng bằng lòng chủ động thu lưu, chủ công bị Lưu Cảnh Thăng mạng sống chi ân, tục ngữ nói: Bị người tích thủy chi ân, khi dùng tuyên trương báo. Bây giờ Lưu Cảnh Thăng gặp nạn, chủ công nếu không phải tiến hành viện thủ, sợ rằng sẽ bị anh hùng thiên hạ sờ lên án, với chủ công danh tiếng bất lợi. Huống hồ, nếu như Kinh Châu có thất, đến lúc đó chủ công lại nên đi nơi nào? "

Trương Ngọc nói xong, Trương Tú không khỏi sầm mặt lại, vô cùng không vui, "Người tưởng chính mình thân gia tính mạng trọng yếu vẫn là danh tiếng trọng yếu? Nếu như Kinh Châu quy về Tôn Sách thủ, ta liền đi đầu Tôn Sách; quy về Ngô Minh thủ, ta liền đi đầu Ngô Minh, từ xưa đến nay, người mạnh là vua. Lưu Biểu nếu là không có cách nào bảo vệ cơ nghiệp, bọn ta theo cũng sẽ không công bị liên lụy. Văn Hòa, ngô nói như vậy có hay không hữu lý? "

Trương Tú vừa mới còn nổi giận đùng đùng trách cứ Trương Ngọc, bỗng nhiên quay đầu, hỏi Giả Hủ lúc sau, sắc mặt trong nháy mắt khôi phục thành hoàn toàn ngược lại đáng đáp, vẻ mặt tươi cười, tràn đầy khiêm tốn cầu cạnh đáng đáp.

"Chủ công anh minh! Trong loạn thế, tự nhiên muốn tự bảo vệ mình mới là trọng yếu nhất, chủ công chỉ cần tọa sơn quan hổ đấu, đến khi tranh đấu kết thúc, chủ công tự nhiên có thể hành sự tùy theo hoàn cảnh, như vậy mới có thể đứng ở thế bất bại. "

Giả Hủ nói xong, Trương Ngọc lạnh rên một tiếng, bắt chuyện cũng không đánh, liền lui ra ngoài.

"Văn Hòa đừng vội đề ý đến hắn, như thế chẳng biết biến báo, sớm muộn cũng sẽ ném được quả đấm từ, mời Văn Hòa tiên sinh nhất định phải lúc nào cũng tại trái phải chỉ giáo, Tú đa tạ tiên sinh rồi! "

Lưu Biểu hướng Tào Tháo cầu viện tin là do Khoái Việt vì sự, tự mình đưa qua, Tào Tháo nghe nói Kinh Châu Khoái Việt cầu kiến, liền ở trong phủ Thừa tướng cùng chúng văn võ cùng nhau tiếp kiến Khoái Việt.

Tào Tháo tự nhiên là nghe qua Khoái Việt tên, trong lòng đối với người này rất có hảo cảm, Khoái Việt sau khi đi vào, Tào Tháo tự mình xuất môn đón chào, làm cho Khoái Việt có chút thụ sủng nhược kinh.

"Vẫn nghe nói Kinh Châu Khoái Dị Độ tên, hôm nay mới có thể vừa thấy, quả thật làm may mắn tai! "

Khoái Việt hướng Tào Tháo bái nói: "Việt quả thật Kinh Châu một hương dã người, Tào thừa tướng hà tất như vậy đối đãi, Việt không dám nhận! "

Khoái Việt đem Lưu Biểu thư giao cho Tào Tháo trong tay, Tào Tháo chưa từng, liền ném ở một bên, "Lưu Cảnh Thăng có chuyện gì, Dị Độ cứ việc nói tới! "

"Ta chủ từng cùng thừa tướng hẹn nhau lấy công Ngô Minh, vì vậy cùng Ngô Minh trở mặt thành thù, bây giờ Ngô Minh cầu kết Tôn Sách, ý đồ đánh hội đồng Kinh Châu, ta chủ chỉ không thể thủ cái đó, chuyên tới để mời thừa tướng xuất binh tương trợ, mời thừa tướng ở ngày xưa phương diện tình cảm phát binh cứu giúp. "

Khoái Việt hít sâu một hơi, đem Lưu Biểu lời nói, thuật lại một lần.

"Phàm là Dị Độ có lời, làm không không nhận lời, chỉ là Lưu Cảnh Thăng tổ không có chí lớn, cũng không văn thao vũ lược, là một thủ nhà cái đó cầu tai, Dị Độ với hắn, cũng không cái gì tiền đồ, công sao không bỏ gian tà theo chính nghĩa, cùng ta cùng nhau đồng mưu đại sự? "

Khoái Việt thần sắc rùng mình, lạnh lùng nói rằng: "Nhận được thừa tướng quá yêu, thế nhưng Việt cho rằng, khiến người thần bối kỳ chủ giả, không phải anh hùng việc làm cũng, mời thừa tướng chớ Phục nhiều lời! "

Khoái Việt tuy là minh bạch Tào Tháo đối với mình mời chào, nhưng là bây giờ chính mình người mang trọng trách đi sứ, nếu là có bất luận cái gì chưa quyết định biểu hiện, tất nhiên sẽ đưa tới thế nhân thọ mạ.

"Ha ha, Dị Độ quả nhiên là trung nghĩa hạng người, vừa mới đầu là làm cái đó lời nói đùa tai, mời Dị Độ xin đừng trách! Còn như xuất binh tương trợ việc, cũng xin Dị Độ hỏi thăm Lưu Kinh Châu, việc này làm tất nhiên sẽ không đứng nhìn bàng quan, chỉ là còn cần thời gian đáng báo thiên tử, cùng người khác văn võ thương nghị một phen mới có thể. Dị Độ tạm thời ở Hứa Đô nghỉ tạm mấy ngày, người đến, đem Khoái tiên sinh đưa đến dịch quán nghỉ ngơi! "

Đem Khoái Việt tiễn sau khi đi, Tào Tháo đến ngồi xuống văn võ, hắn trầm giọng hỏi: "Chủ công cho rằng, có nên hay không cứu viện Lưu Biểu? Nếu là muốn cứu, phải làm thế nào cứu? "

"Nếu không phải cứu, chẳng phải là tùy ý Ngô Minh bình phục càng mạnh mẽ, lúc này đã rất khó đối phó, nếu như Ngô Minh lại chiếm cứ Kinh Châu, thừa tướng lại lấy cái gì cùng với tranh chấp? Thuộc hạ cho rằng, Kinh Châu nhất định phải cứu! Cho dù ngày hôm nay Khoái Việt không đến, thừa tướng cũng muốn phát binh tương trợ. Cứu Kinh Châu không phải là vì Lưu Kinh Châu, mà là vì thừa tướng sau này hoành đồ bá nghiệp. "

Trình Dục lại là người thứ nhất đứng dậy đáp, rất nhiều võ tướng sau khi nghe xong, không khỏi gật đầu.

Tào Tháo gật đầu, Trình Dục nói như vậy cũng là Tào Tháo suy nghĩ, "Đức mưu nói như vậy, cũng là ngô lo lắng giả, chỉ là không biết, Chư công còn có cái khác ý kiến hay không? "

"Lưu Biểu là muốn cứu, thế nhưng bây giờ quân ta ở Hoảng Nông mới bại, tây muốn phòng Mã Đằng, đông muốn phòng Điền Giai, mà nam, chính là Ngô Minh cái đó Từ Dương, cho dù có lòng cứu viện, chỉ sợ cũng rất khó quát ra rất nhiều binh lực, nếu như miễn cưỡng xuất binh, đến lúc đó sau hao binh tổn tướng, cũng bất quá cấp cho người khác kiếm lời, với thừa tướng vô ích, vì vậy thuộc hạ cho rằng, xuất binh cứu giúp còn cần nghĩ lại mà đi! "

Người thứ hai lên tiếng là Lưu Diệp, Tào Tháo nghe xong, cũng gật đầu, "Từ Dương tiên sinh nói như vậy, cũng không phải không có lý! Còn có cái khác ý kiến sao? "

Lúc này, Quách Gia chậm rãi đi ra, "Thừa tướng, Gia trong vòng, cái này Lưu Biểu là đã phải cứu, cũng không cần cứu. "

"Ah? Phụng Hiếu có gì cao kiến? Không ngại nói rõ. "

"Chính như Từ Dương tiên sinh nói, chủ công bây giờ binh lực cũng không chiếm ưu, nếu như miễn cưỡng cứu viện, nhất định cái được không bù đắp đủ cái mất. Bây giờ Ngô Minh, chiếm cứ Từ Dương hai châu, thế nhưng thừa tướng chỉ cần bất động, Ngô Minh tất nhiên lưu đại quân để ngừa thừa tướng,

tức không sử dụng ra được binh, cũng là đối với Lưu Biểu lớn nhất viện trợ. Đến lúc đó sau, nếu như với Thợ Xuân Bành Thành giả ý tăng điều binh mã, ban đêm biến hóa cờ xí, làm cho Ngô Minh nghĩ lầm thừa tướng ở ạt tiến công, ngoài nào có thể tận tâm lấy công Kinh Châu. Giả sử Ngô Minh thực sự rơi vào Kinh Châu chi chiến, thừa tướng là được cử đại quân lấy hướng Từ Dương. Đến lúc đó sau mặc dù không thể đánh hạ nhiều lắm thành trì, cũng muốn làm cho Ngô Minh thương cân động cốt, như vậy có thể dùng giá rất ít đổi lợi nhuận lớn nhất. "

Tào Tháo thoả mãn gật gật đầu, tán thưởng nói rằng: "Ha ha, Phụng Hiểu nói như vậy, rất hay, rất hay! Chư công còn có cần gì phải cao kiến hay không? "

"Thừa tướng, thuộc hạ lại cùng Phụng Hiểu tiên sinh nói như vậy hoàn toàn tương phản. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 277: Khoái Lương huynh đệ mưu đường lui, Phương Tịch phụ tử chiến Cẩm Phàm

Tào Tháo một, cũng là Tuân Úc, hẳn không rõ Tuân Úc nói trong thâm ý, "Văn Nhượng tiên sinh ý gì? "

"Kinh Châu khó cứu, cứu cái đó vô ích, không bằng phương pháp trái ngược, thừa tướng mời thử nghĩ: Nếu như Tôn Ngô hai nhà gỡ xuống Kinh Châu, hai nhà sẽ như thế nào? "

Tào Tháo suy nghĩ một chút, hơi nghi hoặc một chút mà đáp: "Hai nhà cùng nhau đánh chiếm, tự nhiên hai nhà chia đều. "

"Lần trước thừa tướng lấy Dương Châu Thứ Sử thêm phong Tôn Sách, chính là vì Tôn Sách cùng Ngô Minh tranh chấp Dương Châu, chủ công tốt ngư ông thủ lợi. Sau lại, tuy là Tôn Sách chỉ là lấy Dự Chương thứ 1 quận, thế nhưng hai nhà lại dĩ nhiên sinh lòng hiềm khích. Bây giờ, nếu như xuống lần nữa Kinh Châu, lại một lần nữa đối mặt chia cắt một châu đất cục diện. Tục ngữ có lời: Người chết vì tiền chim chết vì ăn, vô luận như thế nào phân, hai nhà cũng sẽ không muốn tới tay thành trì nhường ra đi, hơn nữa lần trước mâu thuẫn, chỉ cần thừa tướng âm thầm hơi chút trợ giúp một phen, Tôn Ngô hai nhà tất nhiên sẽ quay giáo tương hướng. Như vậy có thể làm cho lưỡng hồ tranh chấp, chớ ngoài lưỡng bại câu thương chi tệ, thừa tướng vùng Vương sư lấy hướng, ai có thể kháng cự? "

Tuân Úc nói xong, Tào Tháo không khỏi vỗ tay mà than thở: "Văn Nhượng tiên sinh kế này hay, thật là làm làm bội phục vạn phần! "

"Chờ Ngô Minh tiến công Kinh Châu lúc, chủ công có thể khiến một tướng lĩnh mấy nghìn đại quân, gạt xưng hai vạn, hướng Nam Dương Uyển thành xuất phát, trên danh nghĩa là trợ trận Lưu Biểu, thực tế coi là nghi binh, có thể làm cho Ngô Minh thả lỏng cảnh giác, âm thầm hướng Bành Thành Thợ Xuân điều binh, chỉ cần Ngô Minh không phải bị, bắt Hợp Phi hoặc là Hạ Bi, thì Ngô Minh không đủ gây sợ! "

"Tốt! Liên theo như Văn Nhượng tiên sinh nói! Ngày mai ta liền tấu minh thiên tử, trước thêm phong Khoái Dị Độ vì Thái Trung đại phu, lấy kết thúc kỳ tâm, tùy ý lệnh Tào Nhân lĩnh năm nghìn binh mã, nhiều bị tính kỳ, khiến cho hướng Uyển thành xuất phát, lên tiếng ủng hộ Lưu Biểu. "

Khoái Việt trở lại Tương Dương, hướng Lưu Biểu cận kề hồi báo Tào Tháo lời hứa, tự nhiên che giấu Tào Tháo đối với hắn mời chào một đoạn, nghe tới Tào Tháo sẽ phái Tào Nhân lĩnh hai vạn đại quân tương trợ lúc, Lưu Biểu không khỏi tâm hoa nộ phóng, cũng sẽ không đi tính toán Tào Tháo phong rồi Khoái Việt Thái Trung đại phu việc.

Khoái Lương cùng Khoái Việt cùng nhau từ châu mục Phủ đi ra về sau, Khoái Lương nhỏ giọng hỏi: "Dị Độ, chớ không phải là Tào thừa tướng có lòng mời chào? Tại sao lại phong người vì Thái Trung đại phu chức vụ? "

Khoái Việt nghe xong, biến sắc, vội vã làm một ra dấu chó có lên tiếng. Khoái Việt mang theo Khoái Lương cùng nhau trở lại mình quý phủ, làm cho hạ nhân tất cả đều thối lui sau, hẳn thở dài một tiếng: "Đại ca, ngộ đến rồi Hứa Đô sau đó, Tào thừa tướng liền khuyên ta bồi chủ mà đầu, ngộ há có thể đi này bất trung bất nghĩa việc, vì vậy bị ta từ chối thẳng thắn, sau lại Tào thừa tướng liền mời thiên tử phong rồi đệ một cái Thái Trung đại phu chức vụ. "

Khoái Lương muốn chỉ chốc lát, giữa hai lông mày đều là băng hoàng, "Dị Độ, người cũng biết Tào thừa tướng là có hay không có lòng cứu giúp chủ công? "

Khoái Việt tỉnh táo suy tư một chút, tiếp lấy đáp: "Tuy là Tào thừa tướng miệng đầy bằng lòng, thế nhưng ta xem Hứa Đô bên trong cũng không cái gì lớn binh mã điều động, vì vậy theo ý ta, Tào thừa tướng mặc dù phái binh tương trợ, cũng chưa chắc sẽ có bao nhiêu binh mã. "

"Sợ rằng Tào thừa tướng biết rõ Kinh Châu khó cứu, liền chỉ là lá mặt lá trái, ngoài tất có cái khác dự định. Chỉ là không biết ta đợi đến lúc sau nên đi nơi nào. " Khoái Lương thở dài một tiếng nói.

"Đại ca ý, lần này Kinh Châu thủ ngự? Tôn Ngô liên hợp cũng chưa chắc đồng lòng, thắng bại vẫn còn ở 5-5 số, đại ca hà tất như vậy nản lòng. "

"Ta chủ không quả quyết, không thể biết người mà sử dụng, lại không chịu nghe trung thần nói như vậy, cho dù lần này may mắn bảo vệ, ngày khác tất bại không thể nghi ngờ. Lần này nếu Tào thừa tướng có lòng mời chào,

Không bằng bọn ta đầu với thừa tướng, coi là đường lui, Dị Độ nghĩ như thế nào? "

Khoái Lương lời nói, cùng Khoái Việt suy nghĩ trong lòng không mưu mà hợp, hẳn cũng biết Lưu Biểu cũng không phải bát loạn đứng đầu, chính trực này chưa hẳn tranh chấp đại loạn thế gian, Lưu Biểu sớm muộn cũng sẽ bị người khác toan tính. Chỉ là trong lòng chỗ buồn vẫn không biết cùng người phương nào kể ra, ngày hôm nay Khoái Lương lời nói, làm cho Khoái Việt căng thẳng tâm lập tức liền phóng ra.

"Đại ca ý cùng đệ không mưu mà hợp. Chỉ là không biết dùng dùng cái gì làm tiến thân chi tư? "

Khoái Lương cười ha ha, "Dị Độ dùng vội lừa ta, nếu muốn làm tiến thân chi tư, ngoại trừ Kinh Châu, Dị Độ còn có cái khác có thể vào thừa tướng pháp nhân vật? "

"Chỉ là bây giờ cường địch tiếp cận, Tôn Sách Ngô Minh người nào cũng không phải hiền lành, hãy đi trước trước mắt cửa ải này lại nói. Đại ca nhưng có lui địch cách? "

"Lũy cao hào sâu, để tránh kỳ phong; đội kỳ thế kiệt, lại sai người cầu cứu với Tào thừa tướng, nội ứng ngoại hợp, một cỗ có thể phá cái đó. "

Tôn Sách lúc này lĩnh đại quân tiến sát Giang Hạ, mà Ngô Lập Nhân tự nhiên thẳng đến Nam Dương.

Tôn Sách cùng Chu Du hôn lĩnh đại quân ba chục ngàn, thủy quân hai vạn, tiến sát hạ cửa.

Lúc này Thái Mạo đã tới Giang Hạ, hẳn lệnh Trương Duẩn canh giữ ở hạ cửa, mà chính mình tọa trấn Giang Hạ.

"Chủ công, Du trước cùng Phương Tịch tướng quân đi tìm một chút quân địch hư thực, tính toán tiếp. "

Chu Du hướng Tôn Sách chờ lệnh, Tôn Sách có chút không yên lòng, "Thảm thính quân địch hư thực, lại gặp nguy hiểm, Công Cần nghi lấy, tha cho ta tự thân đi. "

"Chủ công, chỉ cần đội thuyền không phải Yếu Ly được gần quá, quân địch tuyệt không dám khinh xuất, ta có sợ gì tai! Chủ công nhưng xin yên tâm, không nên bao lâu, Du liền trở về. "

Chu Du cùng Phương Tịch, cỡi vài chiếc thuyền con, theo nước sông liền hướng hạ cửa xa. Hạ cửa Thủ tướng đã sớm tới Chu Du đội thuyền, vội vã đi báo với Trương Duẩn.

"Tướng quân, Chu Du tiểu nhi lại dám như thế cả gan làm loạn, rình quân ta hư thực, mặt tướng nguyện ý suất lĩnh mười cái thuyền nhỏ, định đem Chu Du tiểu nhi bắt về, dâng cho tướng quân thủ. "

Lúc này, Trương Duẩn dưới trướng một viên Đại tướng đứng dậy chờ lệnh.

Trương Duẩn vuốt vuốt râu mép, cười ha ha nói: "Hung Bá chó vội, Chu Du giỏi về dụng binh, như vậy hành sự, chắc là Chu Du tiểu nhi kế dụ địch, khinh xuất tất nhiên sẽ trung Chu Du gian kế, bọn ta hay là muốn cẩn thận thủ thành vì trên. "

"Tướng quân, Cam Ninh cảm dĩ tính mệnh đảm bảo, nếu không phải thắng, cam tâm quân lệnh! "

Cam Ninh nóng lòng lập công, tự nhiên trong lòng không muốn buông tha cơ hội lần này.

"Cam tướng quân, ta nói không thể xuất chiến liền không thể xuất chiến, ngoại nếu như thật là có bản lĩnh, chính mình một người điều khiển thuyền xuất chiến, đừng vội hủy ta tướng sĩ tính mệnh. "

Đối mặt như thế chẳng nghe quân lệnh người, Trương Duẩn cũng hết sức tức giận, thốt ra nói một câu như vậy, nhưng mà Cam Ninh chính là trẻ tuổi nóng tính lúc, hẳn liền quay người lại, đi ra ngoài.

Không lâu lắm, liền nghe được có người báo lại: Cam tướng quân một mình điều khiển một thuyền nhỏ hướng Chu Du vọt tới.

Chu Du không nghĩ tới, dĩ nhiên sẽ có người điều khiển thuyền ra, hẳn chỉ vào Cam Ninh thuyền nhỏ nói: "Địch nhân một thuyền một người ra, nhất định là không dậy nổi chứ vị tướng sĩ. Chúng tướng sĩ nghe lệnh, mau mau tướng địch thuyền vây quanh, cần phải bắt giữ tướng địch. "

Phương Tịch lúc này đã xoa tay, nhìn kỹ địch thuyền cùng tướng địch vì mình vật trong bàn tay. Chỉ chốc lát sau, Chu Du mang ra vài chiếc thuyền con đã đem Cam Ninh thuyền bao vây lại, theo Phương Tịch ra lệnh một tiếng, Chu Du thủ hạ chính là tướng sĩ liền bắt đầu hướng Cam Ninh phát khởi công kích.

Cam Ninh cũng không úy kỵ, trong tay xiết bắt đầu đôi Kịch, xông về Phương Tịch thủ hạ chính là thủy quân. Chỉ thấy Cam Ninh đôi Kịch trên dưới tung bay, không ngừng có người bị Cam Ninh Thiết Kịch đánh bay rơi xuống nước, có chút thì tại chỗ bỏ mạng. Mà ở cách đó không xa xem cuộc chiến Chu

Du, trong lòng đã đối với Cam Ninh biểu hiện âm thầm khen ngợi. Cam Ninh ở tiểu trong thuyền đã đấu lúc chẳng những bộ pháp trầm ổn, công kích mạnh mẽ, hơn nữa đáng về của hắn, phảng phất còn như là không có dụng hết toàn lực.

"Người này thật là hổ tướng cũng! Ta khi vì chủ công thu này đại tướng! Phương tướng quân, người dẫn người tới, chớ chắc chắn này nhân sinh bất!"

Phương Tịch lên tiếng trả lời ra, Phương Văn Định theo sát phía sau, cùng nhau xông về Cam Ninh thuyền nhỏ.

"Tướng địch chớ có cậy mạnh, ta là Dương Châu Thứ Sử dưới trướng thủy quân đại tướng Phương Tịch, người là người phương nào, mau mau hãy xưng tên ra!"

Cam Ninh một, rốt cuộc đã tới một một nhân vật, không khỏi tâm hoa nộ phóng, đang lo bất không được cả lớn chính hắn, nắm lên đôi Kích liền xông về Phương Tịch, "Gia gia là Cam Ninh!"

"Tịch! Kiểm tra đo lường đến Cam Ninh kỹ năng Cẩm Phàm phát động -- ở thủy thượng lúc tác chiến, tự thân cùng thủ hạ chính là tướng sĩ vũ lực + 2, tự thân chỉ huy + 3, nếu sở lĩnh bộ đội vì Cẩm Phàm thủy quân lúc, thủ hạ bộ đội vũ lực thêm vào + 1, . Kiểm tra đo lường đến Cam Ninh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 96, chỉ huy 87, trí lực 82, chính trị 59. Trước mặt Cam Ninh võ lực của đề thăng tới 98, chỉ huy đề thăng tới 90. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278: Cam Ninh phát tay trăm Phương Tịch, Trương Duẩn thừa dịp lúc ban đêm kiếp thủy Trại

Cam Ninh tâm mát ra khí thế trong nháy mắt làm cho Phương Tịch phụ tử cảm giác được áp lực vĩ đại, hai người tự biết tình huống không ổn, trao đổi nhân thân sau, cùng nhau công về phía Cam Ninh.

"Tịch! Kiểm tra đo lường đến Phương Tịch cùng kỳ tử Phương Văn Định cùng nhau tham chiến, phát động Huyết Thống kỹ năng, hai người vũ lực + 2. Kiểm tra đo lường đến Phương Văn Định vì Phương Tịch mang theo xuất thế nhân vật, Phương Văn Định tứ duy thuộc tính vì vũ lực 87, chỉ huy 75, trí lực 72, chính trị 53. Trước mặt Phương Tịch võ lực của đề thăng tới 82, Phương Văn Định võ lực của đề thăng tới 89. "

Cái này Phương Tịch phụ tử cùng Cam Ninh đối lên, nhưng là Cam Ninh thực lực này bỏ rơi Phương Tịch phụ tử mấy con phở a! Phương Tịch phụ tử dừ nhiều lành ít a, Ngô Lập Nhân lặng lẽ cho Phương Tịch phụ tử đưa cho "Chúc phúc" !

Cam Ninh đôi Kích một chỉ đón nhận Phương Tịch, một chỉ đón nhận Phương Văn Định, một kích phía dưới, liền làm cho Phương Tịch phụ tử tâm thần chấn động, Cam Ninh thực lực bọn họ mặc dù nhưng đã ra được, thế nhưng tự mình lĩnh giáo sau, không khỏi trong lòng càng là sinh ra một loại sợ hãi. Giữa lúc Phương Tịch âm thầm khiếp sợ lúc, bỗng nhiên đến Cam Ninh trong tay Thiết Kích hướng chính mình đâm một cái, Phương Tịch vội vàng giờ lên khí giới một đỡ, chỉ nghe xoạt xoạt một tiếng, Phương Tịch binh khí trong tay đã cắt thành hai đoạn, Phương Tịch trong mắt tràn đầy kinh hãi, nhưng là Cam Ninh nơi nào chờ hắn làm tiếp phản ứng, tiếp lấy khác một chỉ Kích quát ra, hướng Phương Tịch lại là đâm một cái, Phương Tịch tránh cũng không thể tránh, tùy ý Cam Ninh đoán kích đâm rách lồng ngực của mình.

"Phụ thân! "

Phương Văn Định một Phương Tịch trung Kích, ngã xuống đất không dậy nổi, trong lòng bi phẫn, hét lớn một tiếng, xông về Cam Ninh.

"Tịch! Kiểm tra đo lường đến Phương Tịch bị Cam Ninh chém giết, Phương Văn Định Huyết Thống kỹ năng mất đi hiệu lực, trước mặt Phương Văn Định võ lực của hạ xuống tới 87. "

Biết là, cái này Phương Tịch coi như là nhóm đầu tiên người đi ra ngoài vật, hiện tại mới Từ, kiên trì lâu như vậy, coi như là rất không dễ dàng.

Một bên xem cuộc chiến Chu Du không ngờ tới Cam Ninh dĩ nhiên 2 hiệp liền đem Phương Tịch cho chém, dưới tình thế cấp bách, vội vã chỉ huy lúc dưới quyền đội thuyền, đi và chạm Cam Ninh thuyền nhỏ, muốn đem hắn bức đến trong nước.

Trải qua va chạm phía dưới, Cam Ninh đội thuyền lung lay sắp đổ, đã bắt đầu chậm rãi thấm thủy. "Phương tướng quân, nhanh mau trở lại! "

Phương Văn Định thấy không địch lại, không thể làm gì khác hơn là nắm lên Phương Tịch thi thể, nhảy đến mấy phe trên thuyền, mà Cam Ninh lúc này vẫn còn ở bị rất nhiều Chu Du tướng sĩ vây công, mắt thấy đội thuyền sẽ chìm xuống, hắn bỗng nhiên dùng sức, lập tức nhảy đến khác một con trên thuyền, nhanh chóng giết trên thuyền không còn nhiều mấy người lính, tiếp lấy dùng sức hướng về hạ cửa tìm tới.

Chu Du thờ dài một tiếng, Cam Ninh làm cho hắn quá ngoài ý muốn, lấy Phương Văn Định ôm Phương Tịch thì thê khóc rống, Chu Du đến gần, nhẹ nhàng nói câu: "Phương tướng quân mới nên bị thương! "

"Đồ đồc, mới nhất định vì gia phụ báo thù! "

Chu Du nghe xong, không khỏi sững sốt, trong lòng hắn thực sự thích Cam Ninh võ nghệ, nếu có cơ hội bắt được Cam Ninh, hắn nhất định sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp khuyên hắn quy hàng, hắn như thế nào lại nguyện ý giết Cam Ninh vì Phương Tịch báo thù đâu? Nhưng là bây giờ Phương Văn Định vừa mới mất cha, hắn lại không thể nói không phải, như vậy nhất định sẽ làm cho Phương Văn Định tâm lãnh.

"Phương tướng quân, ta nhất định sẽ không bỏ qua tướng địch Cam Ninh, vì Phương Tịch tướng quân báo thù. "

Chu Du dưới tình thế cấp bách, không thể làm gì khác hơn là dùng nói như vậy qua loa tắc trách, đến lúc đó sau nếu là có thể thu phục Cam Ninh, Cam Ninh liền không còn là tướng địch rồi, hắn cũng không trở thành cùng Phương Văn Định không còn cách nào khai báo.

Chu Du trở lại mình doanh trại sau đó, nói rõ ràng tỉ mỉ mới vừa tình huống cùng Phương Tịch bất hạnh bỏ mình tin tức. Tôn Sách thờ dài một tiếng, lấy vẻ mặt bị phản Phương Văn Định, hắn đứng dậy đi tới, hướng về phía Phương Tịch thì thê xá một cái, cao giọng nói rằng: "Phương tướng quân năm đó bỏ gian tà theo chính nghĩa, đi theo tiên phụ, không ngờ hôm nay bất hạnh gặp nạn, truyền lệnh xuống, hậu táng Phương tướng quân, truy phong Phương Tịch vì trung liệt tướng quân, thêm phong Phương Văn Định vì Chiết Xung giáo úy. "

Đúng lúc này, bỗng nhiên lại nghe được một tiếng khóc rống tiếng từ bên ngoài truyền vào, mọi người một, một thành viên nữ đem đang khóc nước mắt liên liên mà xông về Phương Tịch, trong miệng hô to: "Phụ thân! Hải nhi đã tới chậm! "

Này nữ thực sự là Phương Tịch cái đó nữ Phương Kim Chi, hắn nghe nói Phương Tịch bỏ mình tin tức, bất chấp cái gì, liền trực tiếp xông tiến đến, nhào vào Phương Tịch thì thê trên.

"Kim Chi cô nương, cũng xin nén bi thương! Người phụ dù chết, Sách đương nhiên sẽ không bạc đãi các người, về sau người nếu có chuyện gì khó xử, trực tiếp cùng ta nói. "

Lấy lúc này lễ hoa đại vũ Phương Kim Chi, Tôn Sách trong lòng không khỏi một hồi thương tiếc, đi tới Phương Kim Chi trước mặt, đỡ nàng lên.

"Mới chủ công vì gia phụ báo thù! "

Tôn Sách ngăn người, vừa mới hắn nghe Chu Du ý tứ đã rất rõ ràng, Cam Ninh là một thành viên hổ tướng, nếu như đến đây giết quá đáng tiếc.

Hắn do dự một chút, vẫn là nhẹ nhàng nói rằng: "Ta cùng với Lưu Biểu thì không lưỡng lập, Cam Ninh nếu là Lưu Biểu chi tướng, ta đương nhiên sẽ không buông tha hắn. Hai vị cũng xin nén bi thương, trước đem Phương Tịch tướng quân hậu táng, ta đồng lòng chờ đánh hạ Kinh Châu. "

Cam Ninh lái thuyền nhỏ chạy thoát trở về, sớm có người đi bẩm báo Trương Duẫn, Trương Duẫn không nghĩ tới Cam Ninh lại vẫn có thể không phát hiện chút tổn hao nào mà trở về, vội vàng đi ra đón tiếp, "Hung Bá chuyển này cực khổ, chẳng biết có được không thụ thương? "

Cam Ninh lạnh rên một tiếng nói: "Tướng quân, lượng hắn Chu Du Phương Tịch hạng người há là nào đó đối thủ, ta mặc dù không từng bắt về Chu Du, thế nhưng Phương Tịch tiểu nhi bị một Kích ám sát. "

Nghe đến đó, Trương Duẫn có chút không dám tin tưởng lấy Cam Ninh, hắn lập tức nắm lên tay hắn, "Hung Bá lời ấy có thật không? "

"Tự nhiên có thật không, chẳng lẽ còn có thể lừa gạt tướng quân hay sao? Tướng quân nếu không tin, có thể sai người đi trước bờ bên kia hỏi thăm một phen, chân giả liền biết. "

"Hung Bá! Người thực sự là lập công lớn, người cũng biết cái này Phương Tịch tiểu nhi trước đây từng đầu nhập vào Giang Hạ Thủ tướng Hoàng Tổ, sau lại rút cuộc lại phản loạn rồi, làm cho Hoàng Tổ tướng quân bỏ mình. Sau lại Tôn Kiên lợi dụng Phương Tịch là thủy quân đại tướng, bây giờ dĩ nhiên vì người giết chết, chủ công biết, tất nhiên trùng điệp có thưởng. "

Phương Tịch chết, tuy là Trương Duẫn còn hơi nghi ngờ, nhưng là hắn vẫn không áp chế được nội tâm hưng phấn cùng kích động.

"Tướng quân nếu muốn được đại công, nào đó có nhất kế, tướng quân có thể nguyện ý nghe từ? "

Trương Duẫn lúc này ngược lại không có một chút hoài nghi, liền vội vàng hỏi: "Hung Bá mời nói! "

"Bây giờ Phương Tịch mới Từ, Tôn Sách tiểu nhi thủy quân trung không có đại tướng thống lĩnh, lúc này lại một định đang vì Phương Tịch lo việc tang ma, nếu như tướng quân có thể thừa dịp lúc ban đêm đi vào cướp trại, tất nhiên có thể lấy được toàn công. "

Trương Duẫn vừa nghe muốn đề cho mình chủ động xuất kích, trong lòng vẫn có một ít hoài nghi, "Hung Bá, Chu Du tiểu nhi rất có quý kế, há có thể không đề phòng nhân cướp trại? "

"Tướng quân có chỗ không biết, theo như nào đó sở kiến, Chu Du tiểu nhi tất nhiên có tiếng không có miếng, nhiều nhất là ở lục chiến có chút thủ đoạn, nếu bàn về thủy chiến, Chu Lang kém xa mặt tướng, càng không bằng tướng quân. "

Lời nói này làm cho Trương Duẫn nghe vô cùng hưởng thụ, hắn một mặt phái người đi vào hỏi thăm Phương Tịch tin qua đời là có hay không thật, một

mặt viết Biểu đưa đến Giang Hạ Thái Mạo chỗ, cũng nói ra chính mình cướp trại kế hoạch.

Chờ thăm tử hồi báo sau đó, quả nhiên Tôn Sách thủy quân đại doanh tất cả mọi người đều để tang, ồ ạt vì Phương Tịch lo việc tang ma, Trương Duẩn mừng rỡ trong lòng, vội vã triệu tập tướng sĩ, thừa dịp đêm khuya, cõn hơn mười chiến thuyền thuyền nhỏ, hướng về Tôn Sách Thủy trại lặng lẽ đi tới.

Lúc này Tôn Sách thủy quân trong đại doanh yên tĩnh, phảng phất trải qua một ngày khổ cực, đều đã nằm xuống nghỉ ngơi. Có mấy người tuần tra tướng sĩ, trên đầu mang hiệu, lúc này còn đang đánh giấc.

Khi đến trong đêm tối chậm rãi đến gần quân địch chiến thuyền, binh lính tuần tra dụi dụi con mắt, phảng phất có chút khó tin, lại sùng sốt một chút, hần mới phát hiện, thật là địch thuyền tới tập kích.

"Địch tập! Quân địch tới cướp trại rồi! "

Một tiếng hô to, toàn bộ thủy quân đại Trại lập tức hoảng loạn, khắp nơi có người reo hò, Cam Ninh thấy thế, trong lòng vui vẻ, cười ha ha một tiếng, nhắc tới đôi Kịch, ra sức nhảy, la lớn: "Các huynh đệ, phá địch đang ở ngay gần đây, giết a! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 279: Thích Kế Quang giành Giang Hạ, Hoàng Thừa Ngạn thăm viếng Ngô Minh

Theo Cam Ninh một tiếng hô to, Cam Ninh dẫn đầu vọt vào Chu Du thủy quân đại doanh, lúc này từ Trương Duẩn dưới trướng hơn mười chiến thuyền thuyền nhỏ trung nhảy ra mấy ngàn Kinh Châu binh sĩ, cũng theo Cam Ninh cùng nhau, nhao nhao liền xông ra ngoài.

Khi Kinh Châu tướng sĩ vọt vào sau, thăm dò nửa ngày nhưng không thấy bao nhiêu người, đang khi mọi người do dự lúc sau, chợt nghe từ nơi không xa truyền đến tiếng reo hò, tiếp lấy liền phát hiện lại có hơn mười chiến thuyền chiến thuyền từ xa đến gần hướng Trương Duẩn thủ hạ chính là chiến thuyền vây quanh, lúc này đang chỉ huy Trương Duẩn mới biết đại sự không ổn. Khi này chiến thuyền tới gần về sau, từ chiến thuyền trung bắn ra vô số nhánh hỏa tên, đem Trương Duẩn mấy chục con thuyền nhỏ nhao nhao dẫn hỏa, toàn bộ mặt sông nhất thời một mặt hỗn loạn.

Cam Ninh biến sắc, thấy trúng kế, âm thầm chửi bới một tiếng, chỉ phải rống to: "Các huynh đệ, trúng kế, chúng ta mau bỏ đi! "

Lúc này theo lấy thuyền con của bọn họ nhao nhao cháy, rất nhiều Kinh Châu binh sĩ đều không thể lại trở lại nguyên lai trên thuyền, bọn họ nhao nhao tranh đoạt này còn không có chịu đến chiến tranh liên lụy trên chiến thuyền, nhưng là theo mọi người cùng nhau tranh tiên khùng hậu nhảy tới, những thuyền nhỏ kia loáng thoáng có loại muốn lật cảm giác.

Nhìn thấy như vậy tràng diện, Cam Ninh không khỏi trong lòng nôn nóng không ngớt, hần giận dữ hét: "Đại gia không cần loạn, theo ta cùng nhau giết hướng địch thuyền, đoạt thuyền của bọn họ, chúng ta có thể được cứu! "

Chỉ thấy Cam Ninh lái thuyền nhỏ, muốn nhắm phía Chu Du thủy quân trên chiến thuyền, nhưng là từ trên thuyền bắn ra tên làm cho hần căn bản không biện pháp tới gần nửa phần.

Mà một bên Trương Duẩn sớm đã cả kinh không có chủ ý, mắt thấy lúc này đại quân đã dường như chim sợ cành cong vậy bị Chu Du thủy quân vây giết, hần thấy đại thế đã mất, không thể làm gì khác hơn là mệnh lệnh thủ hạ tướng sĩ điều khiển thuyền hướng về ít người phương hướng đột phá vòng vây xa.

"Bất sống Cam Ninh! Bất sống Trương Duẩn! "

Chu Du thủ hạ tướng sĩ cùng nhau hô, lúc này Cam Ninh thủ hạ hầu như đều đã bỏ mạng, chỉ có một mình hần còn đang giãy giụa khổ sở lấy. Mắt nhìn sẽ bị Chu Du chiến thuyền vây quanh, hần không đường có thể trốn, theo "Bất sống Cam Ninh " trận trận tiếng reo hò, chỉ thấy Cam Ninh nhảy lên một cái, lập tức liền nhảy vào đến cuộn sóng cuộn cuộn đại trong nước.

Một trận chiến này, ngoại trừ Trương Duẩn đào tẩu một cái nhỏ thuyền bên ngoài, Trương Duẩn từ Hạ Khẩu mang ra ngoài cướp trại đội thuyền tất cả đều bị hủy hoặc là bị thu được, mà Cam Ninh nhảy nước sau, không rõ sống chết, Chu Du làm người ta vớt hồi lâu, không thu hoạch được gì, điều này làm cho Chu Du thở dài không ngớt.

Trương Duẩn lui về Hạ Khẩu sau, thủ hạ đại quân cùng chiến thuyền trải qua một trận chiến này, đã tổn thất thất thất bát bát, Hạ Khẩu tự nhiên không cách nào nữa tiếp tục thủ xuống phía dưới, hần không thể làm gì khác hơn là suốt đêm mang đám người, hướng Giang Hạ bỏ chạy.

Trương Duẩn chạy trốn tới Giang Hạ, khóc hướng Thái Mạo hồi báo tất cả, Thái Mạo trong lòng tức giận không thôi, bỗng nhiên rút bội kiếm ra, chỉ hướng Trương Duẩn, giận dữ hét: "Người dĩ nhiên không nghe quân lệnh, tự ý xuất chiến, thực sự tội không thể tha! "

Trương Duẩn vừa nghe, Kinh đến sắc mặt thay đổi mấy lần, hấn quỳ trên mặt đất không ngừng dập đầu, "Mong rằng tướng quân ở những ngày qua về mặt tình cảm tha mặt tướng lần này a !! Cầu tướng quân tha mạng a! "

Thái Mạo "Ai " một cái tiếng, lại đem bội kiếm thu về, "Mặc dù ta muốn tha cho ngươi, chủ công nơi nào phải nên làm như thế nào khai báo? "

"Này đều là Cam Ninh thất phu kẻ sách, hấn cùng với Chu Du tư thông, vẫn giết giết mặt tướng xuất chiến, mới có thất bại này, mời tướng quân minh giám! "

Trương Duẩn lập tức đem tất cả oan uổng đều lác tại rồi Cam Ninh trên người, Thái Mạo cái này mới gạt đầu, "Nếu là ra như vậy phản bội, vậy chuyện này cũng không trách được Trương tướng quân, ngộ tự nhiên tấu minh chủ công. Chỉ là tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, người người quen không rõ, dễ tin người khác nói như vậy, cũng có xem xét không chu đáo tội, đến lúc đó sau chủ công có cái gì nghiêm phạt, cũng không thể trách Thái mỗ không phải giúp người! "

Chu Du đại quân được Hạ Khẩu, Vì vậy chinh đồn binh mã, thu thập sẵn sàng, chỉ là còn cũng không lâu lắm, liền nghe được có người báo lại: Đại giang trên lại có mấy chục con thuyền hướng Hạ Khẩu đi tới.

Chu Du nghi ngờ trong lòng: Chớ không phải là Thái Mạo nghe được Trương Duẩn mất Hạ Khẩu, liền tự mình suất quân trước đến báo thù sao? Nếu là như thế này, vậy tiết kiệm chính mình một phen khổ cực.

Chu Du tự mình lên thuyền, hướng vậy được lái qua chiến thuyền nhìn xung quanh, lúc này hấn mới phát hiện, chiến thuyền cờ xí trên rõ ràng đánh "Ngô " cùng "Thích " chữ.

"Thì ra đúng là Ngô Minh thủ hạ chính là thủy quân! Hanh, hôm qua chi chiến, hấn không phải phái người tới, hôm nay mới vừa đánh hạ Hạ Khẩu, hấn liền tới, thực sự là đánh một bộ tính toán thật hay! "

Đây chính là Thích Kế Quang lãnh năm nghìn thủy quân, hấn mang theo Chu Thái cùng Trương Khâm, cùng nhau hướng Hạ Khẩu xuất phát. Tuy là Chu Du trong lòng vô cùng tức giận Thích Kế Quang loại hành vi này, nhưng là dù sao đã có hẹn trước đây, Giang Hạ đánh xuống sau thuộc về Ngô Lập Nhân, Nam Quận mới có thể thuộc về Tôn Sách.

Đến khi Thích Kế Quang chiến thuyền tới gần sau, Chu Du mới phát hiện Thích Kế Quang đem thủ hạ chính là thủy quân chỉ huy khi, mỗi bên chiến thuyền đều phối có độ, trong lòng cảm thán vạn phần: Vẫn cho là Ngô Minh dưới trướng đều là lực chiến chi tướng, không ngờ tới lại có như vậy thủy chiến người tài ba!

Thích Kế Quang đại quân tiến vào chiếm giữ Hạ Khẩu sau, Chu Du đại quân cũng đồng thời ở Hạ Khẩu đóng quân, Thích Kế Quang cùng Chu Du chào nói: "Chu đô đốc dụng binh như thần, nhanh như vậy liền dẹp xong Hạ Khẩu, thật là khiến người bội phục, Thích mỗ đa tạ Chu đô đốc! "

Chu Du cười ha ha nói: "Thích tướng quân, Hạ Khẩu tuy được, Giang Hạ vẫn còn ở Thái Mạo trong tay, mong rằng Thích tướng quân có thể cùng ta cùng nhau cộng đồng tiến công Giang Hạ, cũng tốt làm cho Ngô sứ quân yên tâm. "

"Ta chủ bây giờ đang ở ở ạt tiến công Nam Dương quận, Thích mỗ tự nhiên đem hết toàn lực cùng Chu đô đốc phối hợp, hy vọng có thể sớm ngày bắt Giang Hạ, vậy công Nam Quận! "

Chu Du gật đầu, tiếp lấy bỗng nhiên hấn thẳng tấp lấy Thích Kế Quang, không nói một lời, không biết suy nghĩ cái gì.

"Đô đốc đang suy nghĩ chuyện gì, như vậy nhập thần? "

Chu Du lúc này mới từ trạng thái thất thần trung hồi tỉnh lại, hấn có chút cười xấu hổ cười, "Không có việc gì, không có việc gì, Thích tướng quân chớ trách! Được rồi, như thế nào đánh chiếm Giang Hạ, Thích tướng quân có thể có cái gì thượng sách? "

"Hạ Khẩu đã mất, Thái Mạo tất nhiên sẽ khấn thủ Giang Hạ, không dám ra chiến, nếu như giằng co nữa, tình thế đối với ta quân tất nhiên bất lợi. Vì vậy bằng vào ta ý, ta lĩnh đại quân tấn công ngay mặt Giang Hạ, mà Chu đô đốc có thể khiến một quân, dọc theo Trường Giang đi vòng qua Giang Hạ sau đó, chặt đứt Thái Mạo đường lui, như vậy Thái Mạo trong lòng nhất định kinh sợ không phải nào, như vậy liền không dám lại thủ, đến lúc đó tất nhiên sẽ bỏ thành mà chạy. "

Chu Du gật đầu, "Thích tướng quân quả nhiên diệu kế! Như vậy, thì Giang Hạ có thể tất cả thuộc về Ngô công thù! "

"Ha ha, bắt Giang Hạ, mới có thể thuận lợi vây công Nam Quận, đến lúc đó sau mới tài cán vì Tôn Thứ Sử báo thù rửa hận. "

Cùng lúc đó, Ngô Lập Nhân vừa mới đánh hạ Tây Dương Huyện, chính thức bước chân vào Nam Dương quận phạm vi. Nam Dương là một quận lớn, lĩnh ba mươi sáu Huyện, là Kinh Châu Chư quận trong lớn nhất một cái. Đã từng Nam Dương bộ phận bị Viên Thuật chiếm lĩnh, sau lại khi Ngô Lập Nhân thảo phạt Viên Thuật lúc, Lưu Biểu liền nhân cơ hội dẹp xong Viên Thuật ở Nam Dương địa bàn, như vậy toàn bộ Nam Dương mới tất cả đều nạp với dưới sự cai trị. Nhưng mà, không đợi hấn chiếm lĩnh bao lâu, Ngô Lập Nhân lần nữa xua quân hướng Nam Dương quận tiến công, làm cho không có bình tĩnh bao lâu Nam Dương quận lần nữa lâm vào chiến trong lửa.

Vừa mới đánh hạ Tây Dương, Ngô Lập Nhân còn chưa kịp đang nghỉ ngơi khoảng khắc, liền nghe được có người tới báo tin tức của mình. Ngô

Lập Nhân không nghĩ tới nơi đây sẽ có người người nào tới gặp mình, Vì vậy làm cho hạ nhân đem người tới dẫn vào.

Người tới là một cái hơn 40 tuổi bộ dáng trung niên nhân cùng một cái mười mấy tuổi tiểu cô nương, trung niên nhân kia đứng lên một loại siêu phàm thoát tục đáng đáp, mà tiểu cô nương cũng là trong hai mắt tràn đầy hiếu kỳ, lại lộ ra một cơ linh tinh thần.

"Thảo dân Hoàng Thừa Ngạn dắt nữ Hoàng Nguyệt Anh gặp qua Ngô công! "

Vừa nói như vậy, mới làm cho Ngô Lập Nhân ngược lại hít một hơi khí lạnh: Nguyên lai là Hoàng Thừa Ngạn cùng Hoàng Nguyệt Anh! Hai người có thể đều không phải là nhân vật đơn giản a, hơn nữa Hoàng Thừa Ngạn có một đặc biệt thân phận khác: Cùng Lưu Biểu là ngay cả khâm, hai người đều cưới Thái gia nữ nhi, cũng chính là Thái Mạo tỷ tỷ. Nói cách khác Hoàng Nguyệt Anh hẳn là kêu Thái Mạo một tiếng cậu, hai người cái này lúc sau tới, chẳng lẽ là muốn vì Lưu Biểu cầu tình hay sao?

Ngô Lập Nhân trong đầu trong nháy mắt lóe lên rất nhiều loại khả năng tính, Hoàng Thừa Ngạn đến Ngô Lập Nhân một lát không nói gì, dường như lập tức liền đem Ngô Lập Nhân tâm tư mò thấy một cái vậy.

"Ngô sứ quân chớ nghi! Thảo dân tới đây cũng không phải là vì Lưu Kinh Châu làm thuyết khách. Ngô sứ quân Nhân Đức tên trứ với tứ hải, thiên hạ không không kính ngưỡng, Lưu Kinh Châu không thức thời vụ, đắc tội Ngô công, cũng là hấn gieo gió gặt bão. "

Ngô Lập Nhân cười ha ha, liền vội vàng đi tới, cố ý tránh ra rồi mới vừa trọng tâm câu chuyện, "Nguyên lai là Hoàng công! Minh vẫn nghe nói Không Minh tiên sinh nhắc tới, chưa có thể may mắn vừa thấy, hôm nay nhìn thấy, thực sự phước đức ba đời! Không biết Hoàng công lần này tới, có gì chỉ giáo?"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Hoàng Thừa Ngạn Tây Dương tiễn Nguyệt Anh, Đồng Nguyên Đại Tù Huyện gặp Hán Thăng

Nghe được Ngô Lập Nhân vừa nói như vậy, Hoàng Thừa Ngạn có chút thụ sủng nhược kinh nói: "Ngô công chiết sát thảo dân vậy, chỉ giáo không dám nhận. Chỉ là bây giờ mắt thấy Kinh Châu sẽ rơi vào trong chiến loạn, thảo dân thấy không thể ở lâu, liền muốn có thể Dương Châu tránh một chút chiến loạn, mong rằng Ngô công có thể thu lưu một cái, thảo dân cảm kích khôn cùng. "

Tránh chiến loạn? Nếu quả thật là tránh chiến loạn, vậy mình một nhà tránh thoát liền có thể đi, không cần thiết như vậy đại trương kỳ cớ tới gặp mình, cũng không phải muốn thu người bảo hộ phí.

"Hoàng công nói quá lời. Hoàng công nghĩ chỗ nào ở, ta đều hoan nghênh. Thế nhưng nhất định không phải chỉ vì loại chuyện nhỏ này, không biết lần này tới, Hoàng công còn có những chuyện khác sao? "

Hoàng Thừa Ngạn vậy Ngô Lập Nhân, lại có vẻ hơi làm khó dễ, do dự một chút nói rằng: "Ngô công, nhớ kỹ năm đó Gia Cát Không Minh tiên sinh đi sứ Kinh Châu kết minh lúc, thảo dân cùng hấn có duyên gặp mặt một lần, lần này có ý tới đây, chính là muốn gặp cổ nhân, mong rằng Ngô công sự chấp thuận. "

Nguyên lai là thấy Gia Cát Lượng, Ngô Lập Nhân thầm nghĩ trong lòng: Chớ không phải là hấn đã lên Gia Cát Lượng vậy, muốn đem Hoàng Nguyệt Anh đưa đi?

"Ha ha, loại chuyện nhỏ này, không có gì. Người đến, đi đem Không Minh tiên sinh mời tới, liền nói có cổ nhân tới thăm. "

Trong chốc lát, Gia Cát Lượng liền đi tới phòng nghị sự, khi hấn đến Hoàng Thừa Ngạn lúc, trong lòng không khỏi một hồi kinh hỉ, bất quá hấn vẫn trước cho Ngô Lập Nhân sau khi hành lễ, lại hướng Hoàng Thừa Ngạn xá một cái nói: "Không biết ân sư đến đó, xin thứ cho Lượng không thể trước đi nghênh đón. "

Ân sư? Gia Cát Lượng lạ Hoàng Thừa Ngạn vì sư sao? Hấn không biết Hoàng Thừa Ngạn đã từng truyền Gia Cát Lượng binh pháp việc, cho nên hấn có chút kỳ quái.

"Không Minh không cần đa lễ, ta cũng không có dạy qua ngươi cái gì. Ngày ấy từ biệt, không cảm thấy đã vội vã vài năm trôi qua vậy, ngày hôm nay ở chỗ này gặp lại, cũng là một loại duyên phận. "

Thừa dịp hai người trong lúc nói chuyện, Ngô Lập Nhân gọi ra hệ thống, kiểm tra dưới Hoàng Thừa Ngạn cùng Hoàng Nguyệt Anh thuộc tính.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hoàng Thừa Ngạn tứ duy thuộc tính vì vũ lực 46, chỉ huy 57, trí lực 94, chính trị 82. Kiểm tra đo lường đến Hoàng Thừa Ngạn sở hữu kỹ năng Phá Trận -- Hoàng Thừa Ngạn thiện thương thức trận pháp, dễ dàng tìm được mỗi bên trận pháp phương pháp phá giải. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hoàng Nguyệt Anh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 52, chỉ huy 67, trí lực 92, chính trị 85. Hoàng Nguyệt Anh đỉnh phong tứ duy thuộc tính vì vũ lực 63, chỉ huy 72, trí lực 96, chính trị 89. Kiểm tra đo lường đến Hoàng Nguyệt Anh sở hữu kỹ năng Kỳ Nghê -- Hoàng Nguyệt Anh giỏi về phát minh các loại kỳ quái vật thập. "

Đều là IQ cao nhân tài, này cũng ở Ngô Lập Nhân dự liệu bên trong. Đến Hoàng Nguyệt Anh Kỳ Nghê, bỗng nhiên lại nghĩ tới Thích Kế Quang Kỳ Tài, hai người một cái phát minh, một cái cải tạo, chứ không phải là bọn họ mới là trời sanh một đôi sao? Bất quá tiểu Nguyệt Anh hiện tại đứng lên cũng liền mười lăm mười sáu tuổi, vẫn là cùng Gia Cát Lượng càng xứng một ít.

Lúc này Hoàng Thừa Ngạn hướng Ngô Lập Nhân hành lễ bái nói: "Mời Ngô công thứ tội! Thảo dân lần này đến đây nguyên là bị Lưu Cảnh Thăng phó thác, muốn khuyên Ngô công lui binh. Nhưng mà thảo dân biết, thảo dân cũng không có có năng lực này, vốn không muốn tới, không chịu nổi Lưu Kinh Châu khổ sở năn nỉ, vì vậy lần này đến đây. Chỉ là không cách nào hoàn thành phó thác, sau khi trở về, họa phúc khó liệu. Thảo dân chỉ có tiểu nữ Nguyệt Anh một người, liền muốn dâng ở Khổng Minh, cũng xin Ngô công thành toàn. "

"Nếu Lưu Cảnh Thăng có thể có thể làm khó dễ, Hoàng công tại sao không cùng lưu lại? "

"Ngô sứ quân yên tâm, Lưu Kinh Châu, thảo dân chính mình không có gì, chỉ là sợ tiểu nữ gặp phải phiền toái gì. " tiếp lấy Hoàng Thừa Ngạn dùng nhãn thần liếc về Gia Cát Lượng cùng Hoàng Nguyệt Anh hai người, đôi với Ngô Lập Nhân làm cái nháy mắt, Ngô Lập Nhân giờ mới hiểu được, cái này Hoàng Thừa Ngạn quả nhiên là tiền nữ nhi tới. Nói cái gì tị nạn họa phúc khó liệu, kỳ thực chỉ là vì tác hợp Hoàng Nguyệt Anh cùng Gia Cát Lượng a.

Thực sự là thương cảm lòng cha mẹ trong thiên hạ!

"Đã như vậy, vậy cứ như thế, không biết Khổng Minh có thể có ý kiến gì? "

Bất quá Gia Cát Lượng lúc này do dự bất định, thần sắc có chút làm khó dễ, "Chủ công, sáng như nay thân là tham quân, quanh năm trong quân đội sinh hoạt, sự tỷ dù sao vì nữ nhi thân, rất nhiều bất tiện, cũng xin chủ công thứ lỗi. "

Cái này Gia Cát Lượng dĩ nhiên cự tuyệt, lấy Hoàng Thừa Ngạn trong mắt vẻ thất vọng, Ngô Lập Nhân hạ quyết tâm, muốn giúp hần một chút.

"Nữ nhi thân thì thế nào? Quân ta trung không có nữ tướng quân sao? Để Nguyệt Anh cùng Phan Ngọc Phượng tướng quân cùng nhau, vừa lúc hai người đều có một bạn. "

"Nếu chủ công có lệnh, Lượng không dám không nghe theo. "

Gia Cát Lượng nói xong, Hoàng Thừa Ngạn cái này mới hài lòng gật đầu.

Đến Hoàng Thừa Ngạn cao hứng, Ngô Lập Nhân biết mình nên hỏi điểm đối với chính mình tin tức hữu dụng vậy.

"Minh từng nghe nói Trương Dương có nhất danh sĩ tên gọi Bàng Thống, không biết Hoàng công có thể hay không báo hần hiện tại người ở nơi nào? "

Ngô Lập Nhân hỏi tự nhiên là Phượng Sở Bàng Thống tin tức, bây giờ tuy là Bàng Thống chưa chắc có cái gì danh khí, nhưng là lại đúng là mình đào người cơ hội tốt, phải chờ tới Phượng Sở danh dương thiên hạ lúc, chỉ sợ cũng bị người khác đoạt đi rồi.

Nghe được Ngô Lập Nhân câu hỏi, Hoàng Thừa Ngạn không khỏi một hồi mê hoặc, hỏi tiếp: "Ngô cùng mời thứ cho thảo dân cô lậu quả văn, cái này Bàng Thống là ai, thảo dân thực sự không biết. "

Cái gì? Hoàng Thừa Ngạn dĩ nhiên không biết Bàng Thống? Đây là tình huống gì? Nhưng là Hoàng Thừa Ngạn lúc này đáng về hoàn toàn không giống đối trá, hơn nữa hần không có một chút nói láo lý do a!

"Hoàng công nhận biết Thủy Kính tiên sinh hay không? "

Ngô Lập Nhân tiếp tục hỏi.

"Thủy Kính tiên sinh tự nhiên nhận biết, Tư Mã Bồi dưỡng đạo đức chính là Trương Dương danh sĩ, chỉ bất quá hần trời sinh tính không màng danh lợi, không muốn nhúng tay tục sự, Ngô sứ quân muốn mời chào, sợ là khó a! "

Ngô Lập Nhân nhưng lại chưa từng nghĩ đi mời chào Tư Mã Huy, chỉ bất quá không hỏi đến Bàng Thống hạ lạc, Ngô Lập Nhân có chút mất mát.

"Ta cũng biết Thủy Kính tiên sinh chí thú cao xa, chỉ là nghe nói Thủy Kính tiên sinh khá có thể biết người, vì vậy muốn nâng Hoàng công cùng Thủy Kính tiên sinh thông báo một tiếng: Ngày khác nếu như gặp được Bàng Thống, liền nói Ngô Minh nghe tiếng đã lâu, muốn mời hần cùng nhau đồng mưu đại nghiệp. "

Mặc dù không phải có thể tìm tới, bằg vào Hoàng Thừa Ngạn cùng Tư Mã Huy giao thiệp, muốn tìm một cái Bàng Thống cũng còn là so so với dễ dàng, vô luận được hay không được, trước lưu lại điểm niệm tưởng là tốt rồi.

"Thật không biết cái này Bàng Thống rốt cuộc là người phương nào, lại lao Ngô sứ quân như vậy nhớ! Đã như vậy, thảo dân nhất định truyền lời lại. "

Ngô Lập Nhân đại quân ở Tây Dương nghỉ dưỡng sức hai ngày sau, liền tiếp tục hướng Tùy Huyện xuất phát. Ngô Lập Nhân đại quân trú đóng ở Tùy Huyện bên ngoài ba mươi dặm chỗ, Ngô Lập Nhân hỏi thăm thám tử về sau, mới biết Tùy Huyện lúc này chỉ có hèn năm nghìn binh mã, là do Lưu Biểu từ Từ Lưu Bàn đóng ở.

Ngô Lập Nhân suất đại quân; đi tới Tùy Huyện dưới thành, hướng về hai bên phải trái tướng sĩ rống to: "Các vị tướng quân, người nào cùng ta đi trước khiêu chiến! "

Lúc này một người cỡi ngựa lóe ra, rống to: "Chủ công, mặt tướng Đồng Tập nguyên đi! "

Ngô Lập Nhân gật đầu, Đồng Tập một người cỡi ngựa bay ra ngoài đến dưới tường thành, hướng về trên tường thành la lớn: "Ngô là Từ Châu châu mục dưới trướng Dương vũ đô Úy Đồng Tập chính là, lần này ta chủ tự mình dẫn đại quân thảo phạt vô tín hạng người Lưu Biểu, các người nếu như thức thời, nhanh lên mở rộng cửa hiến thành, nếu không, thành phá ngày, người cả đám hóa thành bột mịn! "

Lúc này, trên thành tường Lưu Bàn thở dài một tiếng: "Ngô Minh tự mình đến công, Tùy Huyện nhất định không thể thủ, phải làm sao mới ổn đây, như thế nào cho phải a! "

Lúc này bên cạnh một tướng đứng dậy, chỉ thấy hán râu dài phiêu động, thần sắc có chút bất mãn nói: "Tướng quân hà tất trướng người khác chí khí diệt uy phong mình? Chính là Ngô Minh, có sợ gì tai! Mặt tướng nguyên ý ra khỏi thành, trước trảm Đồng Tập, lại bắt Ngô Minh, làm cho người trong thiên hạ biết ta Kinh Châu chỉ tướng lợi hại! "

Lưu Bàn lấy đem như vậy lòng tin tràn đầy, tâm tình một cái tốt, "Như vậy, ta đây liền cùng hai người ngàn binh mã, ra khỏi thành đánh một trận. Nếu như thắng, vạn không thể truy kích; nếu như thất bại, liền tốc tốc về thành, muôn ngàn lần không thể ham chiến. "

đem nắm lên Đại Dao, đi xuống tường thành, phóng người lên ngựa, điểm đu binh mã, theo ra lệnh một tiếng, dẫn đại quân cùng nhau giết hướng ngoài thành.

Lúc này, Đồng Tập còn đang chửi bậy không ngừng, "Chẳng lẽ Kinh Châu tất cả đều là nhát gan bọn chuột nhắt hay sao? Dĩ nhiên không có một người dám ra nghênh chiến? "

Mới vừa mắng xong, chỉ thấy thành môn mở rộng ra, một viên Đại tướng dẫn mấy nghìn binh mã, hán mặc thiết Khải, cầm trong tay một thanh Đại Dao, hướng về phía đang đang chửi bậy Đồng Tập hét lớn một tiếng, "Người cái này không biết xấu hổ Đồng Tập! Còn dám ở nào đó trước mặt kêu la om sòm, nào đó ngày hôm nay để người kiến thức một chút Kinh Châu đại tướng có phải hay không nhát gan bọn chuột nhắt! Nam Dương Hoàng Trung ở chỗ này, lưu lại thủ cấp! "

Hoàng Trung? Ở phía xa liền nghe được tiếng gào này gọi, sợ đến Ngô Lập Nhân hiểm cả kinh, Ngô Lập Nhân thầm nghĩ trong lòng: Phá hủy, Đồng Tập nơi nào sẽ là Hoàng Trung đối thủ, Đồng Tập sẽ không cứ như vậy lĩnh cặp lông đực com đi?

Muốn biết Đồng Tập tính mệnh như thế nào, lại nghe hạ hồi phân giải.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 281: Đôn Tráng lão tướng trảm Đồng Tập, Liệt Cung Hoàng Trung bắn Thành Đô

Nghe được tới tướng dĩ nhiên là Hoàng Trung, xác thực làm cho Ngô Lập Nhân ăn một kinh hãi. Nhưng là mặc dù hán biết Đồng Tập không phải Hoàng Trung đối thủ, hán lại không thể trực tiếp hạ lệnh làm cho Đồng Tập lui về, đây hoàn toàn không có đạo lý. Trong lòng hán làm tốt dự tính: Chỉ cần Đồng Tập không phải bị miểu sát, ở Hoàng Trung trên tay đi cái mấy hiệp không địch nổi nói, liền lập tức đánh chuông làm cho hán lui về, đổi Triệu Vân hoặc là Vũ Văn Thành Đô ra trận.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hoàng Trung kỹ năng Đôn Tráng -- tướng quân Đôn Tráng, phá sơn lên khó, một mình đấu đấu tướng lúc, bên ngoài đối chiến so chính mình tuổi còn trẻ chỉ tướng lúc vũ lực + 3. Rơi chậm lại đối phương vũ lực 2 điểm. Kiểm tra đo lường đến Hoàng Trung tứ duy thuộc tính vì vũ lực 102, chỉ huy 83, trí lực 75, chính trị 80. Hoàng Trung vũ khí Quyền Vân Phá Phong Dao vũ lực + 1, trước mặt Hoàng Trung vũ lực của giá trị đề thăng tới 106. Đồng Tập trước mặt vũ lực rơi chậm lại tới 91. "

Trời ạ! Lão Hoàng cái này vũ lực giá trị mạnh mẽ vậy, Đồng Tập xong! Ngô Lập Nhân nghe xong bạo nổ kỹ năng, lập tức đoán được kết cục.

Đồng Tập nguyên bản đến Hoàng Trung niên kỷ đã không nhỏ, liền không nghĩ tới hấn biết thật lợi hại, nhưng là Hoàng Trung xuống một đao, chỉ nghe tiếng gió bên tai vừa vang lên, Đồng Tập trong lòng kinh hãi, vô ý thức giờ lên vũ khí một đỡ, chỉ nghe xoạt xoạt một tiếng, vũ khí của hấn cắt thành hai đoạn, Hoàng Trung đao thế không giảm, trực tiếp chém về phía Đồng Tập đầu.

Chỉ nghe "Xì" một tiếng, Đồng Tập thủ cấp trong nháy mắt từ trên người bay ra ngoài, đầu của hấn rơi ở trên mặt đất, con mắt còn trừng lớn lớn, đến chết hấn cũng không biết cái này Hoàng Trung giết thế nào chính mình.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Đồng Tập bị Hoàng Trung trận trảm, Đồng Tập trước khi chết ngạch tứ duy thuộc tính vì vũ lực 91, chỉ huy 80, trí lực 65, chính trị 43. Chúc mừng túc chủ thu được tướng hồn mảnh nhỏ 1, trước mặt túc chủ có tướng hồn mảnh nhỏ vì 23. "

Ngô Lập Nhân sắc mặt cả kinh, từ nghe được Hoàng Trung bạo nổ kỹ năng đến Đồng Tập bị trảm, ở giữa chỉ có thời gian mấy hơi thở, Ngô Lập Nhân căn bản không kịp làm bất kỳ phản ứng nào, mắt nhìn một viên Đại tướng bị trảm, Ngô Lập Nhân trong lòng thương tiếc không ngớt, nhưng là hấn không chút nào không có một chút biện pháp.

Nhưng mà Tùy Huyện trên thị trấn Lưu Bàn cùng Kinh Châu tướng sĩ đến một màn này, nhất thời bị cuốn hút cùng cổ vũ lên, cùng kêu lên vì Hoàng Trung kêu gào.

"Ai còn dám khinh thường ta Kinh Châu tướng sĩ! Ha ha ha, còn có ai, dám đánh với ta một trận! "

Hoàng Trung tùy ý nở nụ cười, điều này làm cho Ngô Lập Nhân trong lúc nhất thời có chút tự trách lên, hấn không có hỏi rõ cái này Tùy Huyện trong thành tướng lĩnh, cho nên Đồng Tập muốn phải xuất chiến, hấn quả thực thật không ngờ Hoàng Trung dĩ nhiên sẽ ở đây. Hoàng Trung không nên ở Trường Sa sao? Chỉ bất quá Trường Sa hôm nay là Tôn Sách địa bàn, đại khái Hoàng Trung liền cùng Lưu Bàn cùng nhau dời đến nơi này. Còn có một chút, Đồng Tập nhưng thật ra là một thành viên thủy quân tướng lĩnh, Ngô Lập Nhân bởi vì cảm thấy thủy chiến có Thích Kế Quang cùng Chu Thái Tường Khâm là đủ rồi, cho nên đem hấn mang theo, không nghĩ tới, hấn vẫn là như vậy lĩnh cặp lồng đựng cơm vậy. Nghĩ đến trong lịch sử, Đồng Tập ở Đông Ngô Tôn Quyền chính là thủ hạ, nhưng bởi vì rơi xuống nước bị chết đuối, trong lòng không khỏi thở dài nói: Đại khái Đồng Tập chính là như vậy bị kịch a !!

"Chủ công, Triệu Vân xin đánh! "

"Vũ Văn Cẩm xin đánh! "

Đến Hoàng Trung không kiêng nể gì như thế mà khiêu hiêu, bên cạnh Triệu Vân cùng Vũ Văn Thành Đô tự nhiên đều ngồi không yên, hai người cùng nhau xin đánh.

"Vũ Văn Cẩm, làm người đánh trước một trận này, muôn vạn cẩn thận, tướng địch Hoàng Trung chẳng những võ nghệ phi phàm, hơn nữa của hấn tiền pháp thậm chí so Từ Long còn lợi hại hơn, nghìn vạn lần nhớ kỹ hấn phòng bị hấn tên bắn lên. "

Ngô Lập Nhân cảm thấy, vẫn là Vũ Văn Thành Đô vững hơn một ít, liền làm cho hấn trước xuất chiến, nếu như Hoàng Trung trộm bắn tên trộm, hấn cũng có thể làm cho Triệu Vân hỗ trợ.

Vũ Văn Thành Đô gật đầu, tuy là hấn không biết vì sao Ngô Lập Nhân biết đến rõ ràng như vậy, thế nhưng nếu Ngô Lập Nhân như vậy dặn dò, nhất định là có đạo lý của hấn. Vừa mới Hoàng Trung nháy mắt giết Đồng Tập trắng diện hấn còn rõ mồn một trước mắt, tự nhiên không dám khinh thường Hoàng Trung.

"Hoàng Trung thất phu đừng vội càn rỡ, Vũ Văn Cẩm tới cũng! "

Vũ Văn Thành Đô thôi động Trại Long Ngũ Ban Câu tiến lên, trong tay quơ Phượng Sí Lưu Kim Thang, hướng về Hoàng Trung bỏ tới. Hoàng Trung vừa nghe người tới dù cho Từ Châu hội vũ trong Vũ Văn Cẩm, tự nhiên cũng không dám khinh thường, trong tay Quyền Vân Phá Phong Đao trực tiếp nghênh hướng Vũ Văn Thành Đô.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hoàng Trung kỹ năng Đôn Tráng phát động, vũ lực + 3, rơi chậm lại Vũ Văn Thành Đô vũ lực 2 điểm, Quyền Vân Phá Phong Đao vũ lực + 1, trước mặt Hoàng Trung vũ lực của đề thăng tới 106, Vũ Văn Thành Đô vũ lực rơi chậm lại tới 101. Vũ Văn Thành Đô vũ khí Phượng Sí Lưu Kim Thang vũ lực + 1, tọa kỵ Trại Long Ngũ Ban Câu vũ lực + 1, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 103. "

Hoàng Trung mặc dù Mạnh, nhưng là gặp ta Thiên Bảo đại tướng, người cũng là không có biện pháp, bất quá nếu có thể thu phục Hoàng Trung thì tốt rồi, Ngô Lập Nhân trong lòng nói thầm. Hoàng Trung trụ cột vũ lực, ở trước mặt Ngô Lập Nhân đã biết tam quốc chúng tướng trong, ngoại trừ Lữ Bố so hấn cao bên ngoài, lại không có người thứ hai so hấn cao.

Vũ Văn Thành Đô vũ lực của tuy là sơ kỳ bị Hoàng Trung áp chế, thế nhưng vũ khí của hấn trầm trọng mạnh mẽ, chính như Du Đại Du theo như lời, dùng mình tiện tay vũ khí, vũ lực hiệu quả mới có thể phát huy đến lớn nhất. Vũ Văn Thành Đô Phượng Sí Lưu Kim Thang làm cho hấn võ nghệ phát sinh uy lực lớn nhất, Hoàng Trung mỗi một đao đều tựa như mảnh hồ thông thường, lại làm cho Vũ Văn Thành Đô liệt phượng vậy lưu kim thang chặn toàn bộ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô kỹ năng Hoành Dừng phát động, trước mặt vũ lực + 1, rơi chậm lại Hoàng Trung vũ lực 1 điểm, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 104, Hoàng Trung vũ lực rơi chậm lại tới 105. "

Vũ Văn Thành Đô tinh thần phấn chấn, tự nhiên càng chiến càng hăng, hai phe xem cuộc chiến tướng sĩ đều tựa như ngây người, kinh tâm động phách như vậy đánh một trận, vô luận ai thua ai thắng, đều là một hồi khó gặp đại chiến.

Hai người bắt tri bắt giác lại chiến mười hiệp, theo Vũ Văn Thành Đô Hoành Dũng lần nữa phát động, Hoàng Trung lúc này vừa thấy lâm vào bị động. Lâm Vũ Văn Thành Đô Hoành Dũng giây gấp tăng đến tối đa lúc, Hoàng Trung càng ngày càng cảm giác được áp lực lớn.

Hai người chiến năm mươi hiệp, Hoàng Trung biết mình không còn cách nào thủ thắng, liền nghĩ thầm: Tới phải thắng hẳn phải dùng tên bắn lên mới đi. Trong lòng chủ ý đã định, liền hư hoảng một đao, thúc ngựa liền đi, Vũ Văn Thành Đô nơi nào chịu bỏ, gào thét lớn đuổi theo.

Hoàng Trung len lén kéo ra trên người mình Kỳ Lân Cung, dựng lấp tên, nhìn chuẩn Vũ Văn Thành Đô, suu một cái liền bắn tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hoàng Trung kỹ năng Liệt Cung phát động -- sử dụng cung tiễn lúc, vũ lực + 5, trang bị bị Kỳ Lân Cung vũ lực + 1, trước mặt Hoàng Trung vũ lực đề thăng tới 105(Hoành Dũng - 3). "

Một tiếng này nêu lên, làm cho Ngô Lập Nhân sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, giá cao tay trong lúc đó so chiều, thật là quá kinh tâm động phách vậy, không nghĩ qua là tiếp theo trận vong một viên Đại tướng.

Vũ Văn Thành Đô bởi vì ở trên trước trận nghe được Ngô Lập Nhân dẫn dò qua, cẩn thận Hoàng Trung tên bắn lên, vì vậy hắn vẫn phân tâm chú ý, nghe tới một tiếng giây cung vang, trong lòng hắn cả kinh, lập tức hơi cúi thân, chỉ thấy một chi vũ tiễn trực tiếp bắn tới mình mũi anh trên.

"May mắn chủ công trước khi đi nhắc nhở ta, nếu không ngày hôm nay vô cùng có khả năng muốn chết ở lao thất phu này dưới tên vậy! " Vũ Văn Thành Đô trong lòng ngược lại hít một hơi khí lạnh, lòng vẫn còn sợ hãi lắm lắm.

Hoàng Trung mất thấy chính mình một mũi tên không trúng, biết không cách nào nữa cùng Vũ Văn Thành Đô tiếp tục đánh, lúc này Lưu Bàn đã hạ lệnh đánh chuông thu binh, Hoàng Trung liền thừa cơ thu binh trở về thành không đề cập tới.

Ngô Lập Nhân tự nhiên cũng xuống lệnh làm cho Vũ Văn Thành Đô trở về, Vũ Văn Thành Đô trở lại trong trận, lập tức tung người xuống ngựa, hướng Ngô Lập Nhân xá một cái, "Nhờ có chủ công nhắc nhở, nếu không mặt tướng rất có thể liền vậy Hoàng Trung đạo. Chủ công lẽ nào trước nghe nói qua người này sao? "

Ngô Lập Nhân tự nhiên nghe qua, nhưng là lại là ở kiếp trước, tới lại muốn mượn cớ vậy, lần này hẳn là tìm ai đâu?

"Khái khái, từng nghe Trường Sa cô Thái Thú Tôn Văn Đài nhắc qua người này, không nghĩ tới hôm nay ở chỗ này gặp phải, người này tuy là năm quá năm mươi, một thân bản lĩnh lại không yếu với các người. Đáng tiếc Đồng Tập tướng quân, vừa ra chiến, liền bị Hoàng Trung sở trảm. Có hẳn ở, không biết như thế nào mới có thể gỡ xuống cái này Tùy Huyện. "

Ngô Lập Nhân tìm cái này nhân loại, không có ai có thể phân rõ thật giả, ngược lại Tôn Kiên đã chết, không có chứng cứ.

Lúc này, Vương Thủ Nhân tiến lên, cười ha ha nói: "Ta quan chủ công đối với Hoàng Trung rất là thích, có ý định biến thành của mình, thuộc hạ cái này có nhất kè, có thể nhường cho Tùy Huyện dễ như trở bàn tay, còn có thể đem Hoàng Trung bắt giữ. "

"Quân sư có gì diệu kế, mau mau nói tới! "

Ngô Lập Nhân vừa nghe, vui từ đó tới, mang theo một cái quân sư chính là ở nơi này lúc sau làm cho hắn cảm thụ được kinh hi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 282: Vương Thủ Nhân diệu kế lấy Tùy Huyện, Hoàng Hán Thăng bộ chiến địch Ngọc Phượng

Vương Thủ Nhân không nóng không vội nói: "Chủ công chớ vội! Ta xem Tùy Huyện mấy thành, chỉ có đông nam tường thành thủ bị không toàn thành phòng không phải cố, vì vậy có thể từ đông nam đơn giản phá đi. Chủ công chỉ cần biểu hiện ra điều đại quân đi tây bắc, quân địch tất đã cho ta quân biết cường công tây bắc, thì đông nam phòng thủ tất nhiên càng thêm thư giãn, đến lúc đó sau, chủ yếu khiến một đại tướng, lĩnh nhất tinh duệ trước leo thành tường, thì Tùy Huyện tất phá. Tùy Huyện nếu phá. Thì lưu một môn để cho bỏ chạy, trên đường nhiều bày cạm bẫy cùng bán mã tác, như vậy, là được bắt được Hoàng Trung. "

Nghe xong Vương Thủ Nhân lời nói, Ngô Lập Nhân mặt lộ vẻ vui mừng, kế này quả thực thích hợp. Tướng địch trong nếu là không có mưu trí cao tuyệt người, chưa chắc có thể phá. Binh giả, quỷ đạo dã.

Ngày thứ hai, Ngô Lập Nhân liền y kế hành sự, lệnh mười ngàn đại quân từng nhóm lần hướng tây bắc di chuyển, làm bộ muốn cường công Tuy Huyện tây bắc tường thành. Mà âm thầm lệnh Tàn Chiêu lĩnh hai nghìn binh mã đồn với đông nam. Quả nhiên, Luru Bàn đến Ngô Lập Nhân đại quân hướng tây bắc di động, liền đem phòng thủ lực lượng hầu như toàn bỏ vào tây bắc tường thành. Lại qua một ngày, Ngô Lập Nhân hạ lệnh công kích, giữa lúc Luru Bàn đại quân mất hồ đầm đầm chuẩn bị phòng thủ lúc sau, lúc này mới phát hiện, Ngô Lập Nhân lại bắt đầu hạ lệnh đánh chuông thu binh vậy.

Luru Bàn đang ở nghỉ hoặc không thôi lúc sau, chợt nghe có người báo lại: "Tướng quân, việc lớn không tốt vậy, tướng địch từ đông nam tường thành bỗng nhiên khởi xướng tiến công, bây giờ đã tấn công vào trong thành, mở ra thành môn, Ngô Minh đại quân đã bắt đầu ồ ạt công thành vậy. "

Nghe thế lại nói, Luru Bàn cả kinh mồ hôi lạnh chảy ròng, hầu như đứng không vững, trong chốc lát không biết nên làm cái gì bây giờ.

Hoàng Trung mất thấy Luru Bàn không biết như thế nào hành động, liền vội vàng đi ra tấu nói: "Tướng quân, việc đã đến nước này, không bằng nhanh lên bỏ thành đột phá vòng vây a !! Quân địch gấp mấy lần với ta, không thể chiến chi. "

Luru Bàn cái này mới phản ứng kịp, vội vàng hỏi: "Bây giờ người nào thành môn quân địch ít nhất? "

sĩ tốt đáp: "Bây giờ chỉ có Bắc Môn ít người. "

"Tốt, truyền cho ta quân lệnh, đại quân hướng Bắc Môn đột phá vòng vây! "

Ra lệnh một tiếng, nguyên vốn còn muốn như thế nào phòng thủ Kinh Châu tướng sĩ trong nháy mắt biến thành đột phá vòng vây chạy trốn chi binh. Mới ra thành môn, quả nhiên đến lúc này tiến công bắc môn tướng sĩ chỉ có vẹn vẹn mấy trăm người, Luru Bàn cùng Hoàng Trung xung phong một cái đi qua, này Ngô Lập Nhân tướng sĩ liền tan tác như chim muông.

Mới vừa đi không đến hơn mười dặm, chợt nghe một hồi tiếng kêu từ bốn phía vang lên, chẳng biết lúc nào lóe ra một đạo nhân mã, dẫn đầu người chính là đại tướng Vũ Văn Thành Đô.

"Luru Bàn tiểu nhi, các người trướng nhà của ta quân sư kẻ sách cũng, còn không thúc thủ chịu trói, còn đợi khi nào? "

Vũ Văn Thành Đô một tiếng hô to, làm cho vốn là tâm kinh đảm hân Kinh Châu tướng sĩ càng thêm sợ hãi không phải nào. Theo Vũ Văn Thành Đô xung trận ngựa lên trước, xông về Kinh Châu đại quân, lưỡng quân liền bắt đầu chém giết.

Hoàng Trung che chở Luru Bàn, nghênh hướng Vũ Văn Thành Đô, hẳn biết rõ Vũ Văn Thành Đô bản lĩnh, hướng về phía Luru Bàn la lớn: "Tướng quân người trước đi, để ta chặn lại lấy tướng địch! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hoàng Trung kỹ năng Đôn Tráng phát động, vũ lực + 3, roi chậm lại Vũ Văn Thành Đô vũ lực 2 điểm, Quyền Vân Phá Phong Dao vũ lực + 1, trước mặt Hoàng Trung võ lực của đề thăng tới 106, Vũ Văn Thành Đô vũ lực roi chậm lại tới 101. Vũ Văn Thành Đô vũ khí Phurong Sí Luru Kim Thăng vũ lực + 1, tọa kỵ Trại Long Ngũ Ban Câu vũ lực + 1, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 103. "

Luru Bàn tự nhiên biết Vũ Văn Thành Đô lợi hại, lấy Hoàng Trung quân lấy hấn, mình cũng không làm hấn muốn, điều khiển mã tiếp tục hướng bắc bỏ chạy. Hoàng Trung cùng Vũ Văn Thành Đô chiến ba mươi hiệp, mất thấy Luru Bàn đã bỏ chạy, hẳn lại hư hoảng một đao, giục ngựa cũng theo chạy thoát đi.

"Hoàng Trung thất phu, hôm nay tạm thời tha cho người một mạng! "

Vũ Văn Thành Đô thu binh, từ Tuy Huyện trốn ra được hơn ba ngàn tướng sĩ bị Vũ Văn Thành Đô dưới quyền tướng sĩ chém giết gần hai nghìn, còn lại hơn một ngàn người, Luru Bàn thu nạp về sau, tại chỗ nghỉ dưỡng sức khoảng khắc, chờ đẩy Hoàng Trung đuổi theo.

"Tướng quân, vẫn là mau trốn đi thôi! Nếu không quân địch lại muốn đuổi tới! "

Luru Bàn gật đầu, tuy là vừa mới nghỉ dưỡng sức một tiểu hội, thế nhưng bây giờ đại gia đều thấy trốn mạng trọng yếu, cũng không nghĩ ngợi nhiều được vậy.

Luru Bàn phóng người lên ngựa, còn chưa đi mấy dặm, bỗng nhiên lại nghe được bốn phía truyền đến tiếng kêu, một người cầm đầu, cầm trong tay Lưỡng Ngân Thương, dưới thân Ngọc Sư Tử, hẳn giục ngựa phía trước, rống to: "Thường Sơn Triệu Tử Long ở chỗ này! Các người còn không xuống ngựa đầu hàng, còn đợi khi nào! "

Luru Bàn biến sắc, kêu rên một tiếng: "Mạng ta xong rồi! "

"Tướng quân nghĩ hoảng sợ, mặt tướng hộ tống người nào toàn, tướng quân chạy mau! "

Hoàng Trung gầm nhẹ một tiếng, thúc ngựa múa đao xông về Triệu Vân.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hoàng Trung kỹ năng Đôn Tráng phát động, vũ lực + 3, roi chậm lại Triệu Vân vũ lực 2 điểm, Quyền Vân Phá Phong Dao vũ lực + 1, trước mặt Hoàng Trung võ lực của đề thăng tới 106, Triệu Vân vũ lực roi chậm lại tới 99. "

Triệu Vân đỉnh thương nghênh đón, Hoàng Trung võ nghệ hẳn vẫn cũng rất thưởng thức, hiện tại, rốt cục có thể giao thủ, Triệu Vân trong lòng là thập phần vui vẻ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đàm phát động, vũ lực + 4, Long Đàm Lượng Ngân Thương vũ lực + 1, Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ vũ lực + 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực tăng trở lại tới 105. "

Nhưng là hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình, tuy là Triệu Vân rất muốn cùng Hoàng Trung hảo hảo chiến một hồi, thế nhưng lúc này Hoàng Trung cũng không có rảnh rỗi như vậy tình dật trí, hấn vội vã đột phá vòng vây đi ra ngoài, hai người chiến hơn hai mươi hiệp, Hoàng Trung đao pháp đã rối loạn, lấy Lư Bàn đã trốn xa, hấn cũng không dám ham chiến, tiếp tục cùng lấy Lư Bàn trốn tới.

Một trận chiến này, làm cho Lư Bàn dưới trướng tướng sĩ chỉ có vẹn vẹn không đến mấy chục người, theo Lư Bàn chạy ra ngoài, lấy Hoàng Trung cũng đi theo, Lư Bàn cái này mới thở dài một hơi. Giữa lúc Lư Bàn trong lòng may mắn, rốt cục chạy thoát về sau, bỗng nhiên phía trước lại nữa rồi một đạo nhân mã, một người cầm đầu, đúng là một thành viên nữ tướng.

"Ta là Từ Châu châu mục dưới trướng đại tướng Phàn Ngọc Phượng, các ngươi bây giờ đã thế cùng, còn không đầu hàng, còn đợi khi nào? "

Lúc này Hoàng Trung trong lòng biệt khuất vạn phần, đến dĩ nhiên đâm đầu vào đúng là một thành viên nữ tướng, làm cho trong lòng của hấn càng thêm giận không kềm được, không nói hai lời, thúc ngựa múa đao nghênh hướng Phàn Ngọc Phượng.

Nhưng mà giữa lúc Hoàng Trung sắp vọt tới Phàn Ngọc Phượng trước mặt lúc, bỗng nhiên chân dưới mất thăng bằng, thân ngựa trùn xuống, cả người trực tiếp bay ra ngoài.

Chính là bán mã tác, làm cho Hoàng Trung mã thất tiền đề, Hoàng Trung tuy là xuống ngựa, tuy nhiên lại vẫn như cũ hay là tức thế không giảm, đi bộ xông về Phàn Ngọc Phượng đại. Không phải hấn không rõ tình thế, thật sự là trong lòng hấn không muốn làm bị bắt làm tù binh tướng quân, hấn lúc này trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu: Tướng bên thua, chết trận sa trường.

Phàn Ngọc Phượng đến Hoàng Trung cái này lúc sau còn như vậy dừng mãi, không khỏi trong lòng thất kinh. Nhưng là hôm nay Hoàng Trung liên tục chiến Vũ Văn Thành Đô cùng Triệu Vân, khí lực đã đứt đoạn, lại tăng thêm mất đi tọa kỵ, tuy là vũ lực trên vẫn có thể áp chế vậy Phàn Ngọc Phượng rất nhiều, nhưng là Phàn Ngọc Phượng nhưng cũng có thể cẩn thận một chút ứng phó.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hoàng Trung kỹ năng Đôn Tráng phát động, vũ lực + 3, roi chậm lại Phàn Ngọc Phượng vũ lực 2 điểm, Quyền Văn Phá Phong Đao vũ lực + 1, trước mặt Hoàng Trung vũ lực của đề thăng tới 106, Phàn Ngọc Phượng vũ lực roi chậm lại tới 94. "

Nghe đến đó Ngô Lập Nhân trong lòng vẫn không khỏi cả kinh, không nghĩ tới Hoàng Trung trải qua Vũ Văn Thành Đô cùng Triệu Vân, còn có thể tiếp tục chiến đấu hung mãnh như vậy. Thật không biết Hoàng Trung nếu như tráng niên lúc, lại nên sao mà hung mãnh.

Phàn Ngọc Phượng cẩn thận nghênh chiến, bất hòa Hoàng Trung liều mạng, kiên trì tới mười cái hiệp, rốt cục cảm giác quen thuộc Hoàng Trung chiêu thức.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Phàn Ngọc Phượng kỹ năng Phượng Tường phát động, trải qua mười hiệp, áp chế Hoàng Trung vũ lực 2 điểm, đề thăng tự thân vũ lực hai điểm, trước mặt Hoàng Trung vũ lực roi chậm lại tới 104, Phàn Ngọc Phượng vũ lực đề thăng tới 96. "

Phàn Ngọc Phượng cẩn thận cùng Hoàng Trung chu toàn, lại qua mười hiệp, Phàn Ngọc Phượng vũ lực của tăng lên tới 98, Hoàng Trung vũ lực của hạ xuống 102, lúc này sau Hoàng Trung càng ngày càng cảm giác được lực bất tòng tâm, hấn lúc này thở hồng hộc, mồ hôi đầm đìa, giữa lúc hai người chiến tương xứng lúc, Hoàng Trung chợt nghe một tiếng hò hét: "Hán Thăng cứu ta! "

Hoàng Trung quay đầu một, chính là Lư Bàn, lúc này bị Phàn Ngọc Phượng thủ hạ chính là vây công, đã không kiên trì nổi, bị bắt.

Hoàng Trung râu tóc tắn Trùng, hét lớn một tiếng, bất chấp an nguy của mình, xông về Lư Bàn. Phàn Ngọc Phượng mắt thấy Hoàng Trung nỗ tung, rống to: "Hoàng Trung thất phu, ngươi chó không phải là muốn giết chủ hay sao? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 283: Hoàng Trung cuối cùng cũng bị phu, Lư Bàn muốn tự tuyệt

Hoàng Trung lập tức ngây tại chỗ, không biết Phàn Ngọc Phượng nói thế là ý gì, "Ngươi nếu như còn muốn tiếp tục ngoan cố chống lại, ta đây hiện tại tự hạ lệnh giết Lư Bàn. Ngươi nếu như cố ý như vậy, Lư Bàn dù cho vì ngươi giết chết, ngươi có thể phải nhớ kỹ. "

Phàn Ngọc Phượng lời nói, làm cho Hoàng Trung lúc này không biết nên làm thế nào cho phải, đến Hoàng Trung đang do dự, Lư Bàn lại sợ đến khuôn

mặt thất sắc, "Hán Thảng, ta không xử bạc với ngươi, ngươi ngàn vạn lần ** đừng luẩn quẩn trong lòng a! "

Lưu Bàn một câu nói, làm cho Hoàng Trung triệt để mất đi ý niệm chống cự, hần đem trên tay Phá Phong Dao vút xuống đất, nhắm mắt lại, Phàn Ngọc Phượng liền bắt chuyện tướng sĩ đem Hoàng Trung trở lại.

Trận chiến này rốt cục bụi bặm lắng xuống, đánh hạ Tùy Huyền, bắt được Lưu Bàn cùng Hoàng Trung, chỉ là tổn thất Đồng Tập, làm cho Ngô Lập Nhân đau lòng không thôi.

Ngô Lập Nhân tiến vào chiếm giữ Tùy Huyền, đã khống chế Tùy Huyền trên dưới về sau, Ngô Lập Nhân trước hết để cho người đem Lưu Bàn ép tới. Lưu Bàn bị đặt tiến đến, đến chung quanh võ tướng cùng tọa ở chính giữa Ngô Lập Nhân, hần vội vã quỳ xuống, hướng về phía Ngô Lập Nhân bái nói: "Tội tướng Lưu Bàn nguyện hàng, cũng xin Ngô công tha mạng! "

Ngô Lập Nhân lại khuôn mặt lạnh như băng, "Lưu Bàn, ngươi nếu như nguyện hàng, cũng không phải không thể, thế nhưng Hoàng Trung chém ta một viên Đại tướng, ngươi muốn là thật tâm muốn hàng, vậy liền khuyên Hoàng Trung tới hàng. Bằng không, cho dù ta có thể tha cho ngươi một mạng, ta đây chúng tướng dưới trướng chỉ sợ cũng không được phép ngươi. "

Ngô Lập Nhân lời nói, làm cho Lưu Bàn trong lòng hoảng sợ không thôi, hần ngẩng đầu lúc này trên mặt đều là vẻ giận dữ, đằng đằng sát khí chúng tướng, lại vội vã cúi đầu.

"Ngô công, tội tướng nguyện ý thử một lần, chỉ là được hay không được, tội tướng không dám hứa chắc. "

Tới Lưu Bàn đối với Hoàng Trung vẫn là hết sức lý giải, lấy Hoàng Trung tính cách, mười có tám chín sẽ không đầu hàng xuống, muốn thu phục Hoàng Trung, chính mình vẫn phải là dùng chút thủ đoạn mới đi.

"Hoàng Trung trong nhà còn có người? "

"Hồi Ngô công lời nói, Hoàng Tướng quân trong nhà còn có một tử, tên gọi Hoàng Tự, chỉ là từ nhỏ thể nhược nhiều bệnh, có người nói bây giờ đã không có bao nhiêu thời gian vậy, vì vậy Hoàng Tướng quân bây giờ cũng không quá mức ràng buộc, một lòng muốn chết cũng là rất có thể. Tội tướng bây giờ không có lòng tin khuyên Hoàng Tướng quân đầu hàng, cầu Ngô công tha mạng a! "

Thì ra Hoàng Tự còn chưa chết, tới mình còn có cơ hội, may mà chính mình dẫn theo Tôn Tư Mạc cùng đi, không biết Tôn Tư Mạc có cơ hội hay không cứu giúp hần.

"Ngươi đi trước tốt nói khuyên bảo một phen, nếu không phải thành, lại dẫn hần tới gặp ta. "

Sớm có tả hữu sĩ tốt đem Lưu Bàn áp trứ đi gặp Hoàng Trung, lúc này Hoàng Trung bị nhốt tại giam trong lao, đã có người ép Lưu Bàn mà đến, hần xấu hổ cúi đầu.

"Hán Thảng, ngươi hoàn hảo nha? "

Hoàng Trung xoay người, thở dài một tiếng nói: "Làm người tướng giả không thể bảo hộ kỳ chủ, Hoàng mỗ không mặt mũi nào thấy tướng quân mặt, cũng xin tướng quân quay lại a !! "

Lưu Bàn lắc đầu, "Hán Thảng có chỗ không biết, Ngô công nhân nghĩa, lại vô cùng yêu thích Hán Thảng võ nghệ, chỉ cần ngươi chịu đầu hàng, Ngô công tất nhiên trọng dụng. "

Hoàng Trung nghe lời này một cái, lập tức xoay người, tức giận quát: "Ta Hoàng Trung tuyệt không làm đầu hàng tướng quân! Mọi người đều có chí khác nhau, Lưu tướng quân ngươi muốn bảo toàn tính mệnh, ta không lời nào để nói, chỉ là Hoàng mỗ thử cho khó tòng mệnh! "

Lưu Bàn thấy như vậy, không khỏi bi thương vạn phần, "Lưu Bàn tính mệnh đều là ở Hán Thảng thủ. Hán Thảng nếu không phải hàng, Ngô công liền muốn chém bản thủ cấp, vì Đồng Tập báo thù. Cũng xin Hoàng Tướng quân ở ngày cũ về mặt tình cảm, mau cứu Lưu Bàn a !! "

Hoàng Trung không nghĩ tới Ngô Lập Nhân có thể như vậy tới áp chế chính mình, hần chỉ là do dự một chút dưới, liền lập tức kiên quyết cự tuyệt nói: "Đại trượng phu Tử thi chết vậy, cần gì phải đủ sợ cũng! Ngươi vốn là Lưu Kinh Châu người chí thân, Lưu Kinh Châu đội tướng quân không tề, ngươi nếu như đầu hàng, chẳng phải là làm cho Lưu Kinh Châu thương tâm? "

Hoàng Trung lời nói, phảng phất đâm tới Lưu Bàn thần kinh, chỉ thấy sắc mặt hần bỗng nhiên biến đổi, tay chỉ Hoàng Trung lớn tiếng nói: "Lưu Biểu thất phu, hần còn dám nói đúng ta không tề? Hần chỉ là lẫn nhau tin con trai ruột của mình Lưu Kỳ cùng Lưu Tông, thậm chí tin tưởng hần tỷ đệ Thái Mạo các loại, vẫn đối với ta có sở phòng bị, lần trước ở Du Huyền, hiện tại lại để cho bọn ta thủ Tùy Huyền. Nếu không phải là bởi vì là chí thân, ta đã sớm cao chạy xa bay vậy. Lần này bị bắt, ta đã nghĩ rất rõ ràng, ta thật tình muốn đầu Ngô công, hần duy tân cử, biết người mà sử dụng, ngày tốt trạch chủ mà sự tình. Nếu Hán Thảng không muốn hàng, Lưu Bàn liền tự tuyệt nơi này. "

Giữa lúc Lưu Bàn muốn đánh về phía một bên tường đá lúc, bỗng nhiên một tiếng hô to ngăn trở hần, "Lưu tướng quân chậm đã! "

Lưu Bàn quay đầu lại một, chính là Ngô Lập Nhân.

"Lưu tướng quân nói thế, làm cho Ngô Minh tràn đầy cảm xúc, vừa mới nói như vậy thực sự chỉ là muốn thu Hán Thảng cho mình sử dụng mới bắt đắc dĩ trở nên. "

Nghe đến đó, Lưu Bàn mới đổi giận thành vui, vội vả bái tạ nói: "Sớm nghe nói Ngô công nhân nghĩa, lần này mới biết đồn đãi không uổng, tội tướng đa tạ chủ công! "

"Hán Thảng, người nếu như chết đi như thế, người chỉ từ Hoàng Tụ lại đãi như cần gì phải? "

Nghe được Ngô Lập Nhân như vậy một kêu, Hoàng Trung nhất thời sắc mặt biến được thong thả, hân cười khổ một tiếng nói: "Tự nhi đã không có mấy ngày, Ngô công hà tất dùng cái này mà nói ta. "

Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, "Nếu là ta nói ta có biện pháp có thể cứu Hoàng Tụ, người có thể nguyện hàng? "

Hoàng Trung hai tay bỗng nhiên bắt lại nhà giam hàng rào, khắp khuôn mặt là bất khả tư nghị, "Thực sự có thể? Ngô sứ quân nếu là thật có thể cứu tiểu nhi chỉ mệnh, Hoàng mẫu, Hoàng mẫu liền cảm giác sâu sắc Ngô sứ quân ân đức, giảm chính là! "

Đến Hoàng Trung khổ sở đáng đáp, Ngô Lập Nhân ngược lại cười cười, đây mới là hân biết đến Hoàng Trung.

Ngô Lập Nhân quân lệnh người đem Hoàng Trung phóng ra, từ bỏ hết thầy trời buộc, tiếp lấy mời Tôn Tư Mạc cùng đi đến rồi Hoàng Trung trong nhà.

Lúc này Hoàng Tụ, đang nằm ở trên giường, trong nhà có hai cái người hầu đang chiếu cố lấy hân, Ngô Lập Nhân lặng lẽ gọi ra hệ thống, "Kiểm tra đo lường dưới Hoàng Tụ tin tức. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hoàng Tụ thuộc tính vì vũ lực 5, chỉ huy 55, trí lực 64, chính trị 39. Kiện khang trình độ cực kém, nếu không phải có thể được hữu hiệu cứu trị, sợ rằng sống không quá tháng này. "

Ta đi, thuộc tính này quả thực quá kém, đều hơn hai mươi tuổi tiểu tử, tới quả nhiên không còn sống lâu nữa. Bất quá hệ thống, người không phải là không mang chữa bệnh công năng sao? Trả thế nào có thể kiểm tra đo lường đến cái này.

"Hồi túc chủ, không phải bốn hệ thống kiểm trắc, là mới vừa Tôn Tư Mạc nói, túc chủ không có nghe được, bốn hệ thống có lòng tốt nhắc nhở túc chủ mà thôi. "

Hệ thống này thật đúng là nghịch ngợm.

Ngô Lập Nhân đi hướng Tôn Tư Mạc, Hoàng Trung sớm đã hơi đi tới lo lắng hỏi: "Tôn đại phu, nghe nói người có Dược Vương xưng hào, có phải hay không con ta còn có thể cứu trị, van cầu người Tôn đại phu, nhất định phải cứu tốt Tự nhi chỉ mệnh 3. "

Tôn Tư Mạc thở dài một tiếng nói: "Ta có thể dùng thuốc tạm thời bảo trụ Hoàng Tụ tính mệnh, thế nhưng nếu muốn hân Trảm kha tẩn ngoại trừ, còn cần một vị thuốc, chỉ là tạm thời lại không chiếm được. "

"Thuốc gì? "

Ngô Lập Nhân cùng Hoàng Trung cùng nhau hô.

Hoàng Trung đến Ngô Lập Nhân cũng như vậy sốt ruột, vậy Ngô Lập Nhân cũng đầu đi qua ánh mắt cảm kích.

"Thủy Tinh Lan, cũng xưng là tử vong chi hoa. Hoa này chỉ là mở ở một ít cao sơn sườn núi chỉ Trung Sơn mà nơi ở ảm, vì vậy thường nhân rất khó đến, thu thập cũng hết sức khó khăn, ta chỉ là đã từng thấy qua trong sách thuốc như vậy đề cập tới. "

"Tôn tiên sinh còn có thể vì ta nhi duy trì bao lâu, ta đây phải đi chuẩn bị, nhất định phải tìm được loại hoa này. "

Đến Hoàng Trung Vinh thúy sốt ruột vì Hoàng Tụ tìm kiếm Thủy Tinh Lan chữa bệnh, Ngô Lập Nhân lại một lần nữa cảm động với phụ mẫu chi tâm. Xuyên qua trước phụ mẫu của chính mình làm sao cũng không phải như vậy đâu?

"Hoàng Tướng quân, không nói đến Thủy Tinh Lan sinh trưởng ở vô cùng hà khắc trong hoàn cảnh, như vậy có bao nhiêu khó khăn đến, cho dù gặp được, Hoàng Tướng quân cũng chưa chắc nhận thức, cho dù nhận thức, Hoàng Tướng quân cũng sẽ không thu thập a! "

Nghe được Tôn Tư Mạc vừa nói như vậy, Hoàng Trung nhất thời ừ rừ, thở dài một tiếng.

Ngô Lập Nhân lại len lén triệu hồi ra hệ thống hỏi: "Hệ thống trong Thương Thành có thể hay không mua được vật như vậy? Dược liệu trân quý cũng coi như kỳ trân dị bảo a! ? "

Chương 284: Hoàng Trung cảm ơn đầu Ngô Minh, Ngụy Diên hiểu lầm phách Từ Hoảng (2 hợp 1)

"Hồi túc chủ, nên được liệu thuộc về có thể duy trì liên tục sinh trưởng thu thập được liệu, cũng không thuộc về quý hiếm bảo vật, vì vậy hệ thống cũng không tồn tại thuốc này tài có thể cung túc chủ hồi đoái. "

Ngô Lập Nhân cũng đoán được kết quả này, cho nên hắn tuyệt không ngoài ý muốn, hắn tiếp tục hỏi hệ thống: "Ta đây như thế nào mới có thể dùng nhanh nhất phương thức thu được Thủy Tinh Lan? "

"Túc chủ muốn thu được Thủy Tinh Lan, tự nhiên có thể tuyển trạch triệu hoán y học tương quan nhân tài đi vào thu thập, thậm chí vận khí tốt, triệu hoán nhân mới xuất thế mang theo liền có Thủy Tinh Lan. "

Nghe được hệ thống, Ngô Lập Nhân liền vội vàng hỏi: "Bản túc chủ còn có thể dựa theo chuyên nghiệp đặc điểm triệu hoán nhân tài sao? "

"Không thể! "

Lại không thể định hướng triệu hoán y học nhân tài, nói những thứ này cũng là vô dụng.

Lúc này Tôn Tư Mạc cũng cảm nhận được Hoàng Trung nội tâm lo lắng tâm tình, "Hoàng Tướng quân xin chớ sốt ruột, ta trước cho lệnh lang phối trí một bộ ổn định bệnh tình điều trị thân thể phương thuốc, đến lúc đó sau, người khiến người ta dựa theo phương thuốc lên nói rõ đi mỗi ngày cho lệnh lang mớm thuốc, chỉ ít có thể đảm bảo lệnh lang ba năm thọ mệnh. Ta lại đi các nơi tìm kiếm một phen Thủy Tinh Lan, tin tưởng không cần bao lâu liền có thể trở về. "

Tôn Tư Mạc mới vừa nói xong, Hoàng Trung lập tức khom lưng hướng về Tôn Tư Mạc thật sâu cúi cung làm một đại lễ, trong miệng không ngừng nói rằng: "Đa tạ Tôn tiên sinh! Đa tạ Tôn tiên sinh! "

Lúc này, Tôn Tư Mạc vậy Ngô Lập Nhân, có chút do dự nói câu: "Chỉ là nếu như thuộc hạ hiện tại đi tìm Thủy Tinh Lan lời nói, chủ công bên này sẽ không có người chiếu cố. "

Tôn Tư Mạc hiện tại theo quân cùng nhau, Ngô Lập Nhân dù cho lo lắng nếu như trong chiến đấu gặp cái gì tình huống khẩn cấp, có thể cho Tôn Tư Mạc trước tiên cứu trợ, giảm thiểu thương vong. Bây giờ nếu như Tôn Tư Mạc muốn một mình đi hái thuốc, Ngô Lập Nhân bên này liền bị biện pháp thông báo.

"Tôn tiên sinh không cần phải lo lắng, cứu người chuyện lớn! Trong quân còn có cái khác Y quan, không cần quá lo lắng. "

Hoàng Trung nghe được Ngô Lập Nhân nói như thế, trong mắt tràn đầy cảm kích vậy Ngô Lập Nhân.

"Nếu Tôn tiên sinh có biện pháp, Hán Thăng liền không cần phải lo lắng. Vậy sau này, Hán Thăng có tính toán gì không? "

Ngô Lập Nhân đến Hoàng Trung phản ứng, thì biết rõ Hoàng Trung cũng có thể đồng ý quy thuận mình, liền sẵn nhiệt đã thiết hỏi.

"Tội tướng Hoàng Trung tham kiến chủ công! Chỉ là, chỉ là tội tướng mặc dù nguyện hàng, nhưng là lại còn không nhẫn cùng cự chủ tướng sĩ tranh chấp, vì vậy mới chủ công sự chấp thuận tội tướng đi địa phương khác cống hiến. "

Ngô Lập Nhân tự nhiên nguyện ý, chính phạt Lưu Biểu, bây giờ đội hình đã rất cường đại vậy, không cần bao lâu, Lưu Biểu hủy diệt sau đó, Hoàng Trung tự nhiên sẽ gấp toàn tâm toàn ý vì mình cống hiến vậy. Đã như vậy, không bằng tiền hân cái thuận nước giong thuyền.

"Hán Thăng quả nhiên là người trung nghĩa! Như vậy, người trước mang theo lệnh lang đến Hạ Bi dưỡng bệnh, đến lúc đó sau chờ Tôn tiên sinh hái thuốc trở về, triệt để đem lệnh lang chữa cho tốt sau, người trở lại trong quân hiệu lực là được. "

"Hoàng Trung đa tạ chủ công! "

Thu Hoàng Trung sau đó, Ngô Lập Nhân tâm tình cách bên ngoài tốt. Ngô Lập Nhân lại triệu tập chúng văn võ, cùng nhau thương thảo bước hành động kế tiếp.

"Chủ công, bây giờ Tùy Huyện mới định, bước tiếp theo hắn là hướng đông tiến công chiếm đóng Phục Dương, chỉ là nghe nói Phục Dương là đại tướng Ngụy Diên đóng ở, nếu muốn phá Phục Dương, tốt nhất có thể để cho Lưu Bàn gạt xung bại quân, như vậy liền có thể không đánh mà thắng mà kiểm lấy Phục Dương thành trì, chỉ là thuộc hạ có chút bận tâm Lưu Bàn có phải là thật hay không tâm quy hàng. " Vương Thủ Nhân đứng dậy nói rằng.

"Quân sư kế này rất hay, ta tin tưởng Lưu Bàn, cho nên tự lấy quân sư kế sách, binh quý thần tốc, thừa dịp Tùy Huyện tin tức còn không có truyền đi lúc sau, làm cho Lưu Bàn trước lĩnh hơn ngàn người hướng Phục Dương lui lại, quân ta sau đó tiếp ứng.

Cho dù không có Mã Đình Linh, Ngụy Diên cũng cũng không khó chữa. " Ngô Lập Nhân nói nói bất tri bất giác thốt ra những lời này, điều này làm cho

Vương Thủ Nhân cùng những người khác đều mặc danh kỳ diệu, Triệu Vân thì trực tiếp hỏi: "Chủ công, Mã Đình Linh là thần thánh phương nào? Chẳng lẽ cũng vậy một viên mãnh tướng?"

"Ngạch ha ha, cái này, cái này, tạm thời còn không phải có thể cùng các ngươi nói."

Ngô Lập Nhân không còn cách nào che lấp, không thể làm gì khác hơn là giả vờ thần bí nói, chúng tướng lại đều giống như cùng nhau minh bạch cái gì giống nhau, tâm linh thần hội ở một tiếng, không phải lại tiếp tục hỏi tiếp.

Nam Dương quận, Phục Dương Huyện.

Từ Lưu Biểu điều Ngụy Diên tới Văn Sinh dưới trướng hiệu lực, Văn Sinh liền làm cho hấn lĩnh 5000 nhân mã canh giữ ở Phục Dương, nhưng là Ngụy Diên nhưng trong lòng vẫn không vui. Năm ngoài tiến công Lữ Giang lúc, liền xuống mấy thành, cuối cùng thậm chí vì cứu Thái Mạo, ngay cả mình cũng trộn vào. Nhưng là sau lại Thái Mạo trở lại Trương Dương sau, dĩ nhiên đem thất bại nguyên nhân kể hết quy kết ở trên người mình, mà công lao lại không chút nào nói. Hấn có thể hiểu được người đầu là từ từ, có thể là mình đã cứu Thái Mạo tính mệnh, hấn lại đối đãi mình như vậy, Ngụy Diên trong lòng đối với Thái Mạo hận lập tức tới cực điểm.

Hôm nay, Ngụy Diên đang nghiên cứu Ngô Lập Nhân tiến quân lộ tuyến lúc, bỗng nhiên ngoài cửa có tướng sĩ báo lại: "Ngoài thành có một chi binh mã, tự xưng Tùy Huyện bại quân Lưu Bàn, muốn vào thành."

Ngụy Diên vừa nghe, nhướng mày, chợt đứng dậy, "Việc này có chút kỳ quái, hãy theo ta đi trước!"

Ngụy Diên tự nhiên nhận được Lưu Bàn, cũng biết Lưu Bàn cùng Lưu Biểu quan hệ, hấn đi tới trên thành tường, hướng tiếp theo, chỉ thấy một viên Đại tướng hô đầu thổ kiếm ở dưới tường thành lo lắng cùng đội, mà phía sau hấn tướng sĩ cũng đều là cùng Lưu Bàn giống nhau, còn bất chợt có người đòi muốn vào thành.

Lúc này, Lưu Bàn cũng đến rồi trên thành tường Ngụy Diên, hấn lập tức trở nên vui vẻ, hướng trên thành tường cao giọng hô: "Văn Trường, nhanh khai thành môn, quân địch sắp đuổi tới vậy!"

Ngụy Diên một, quả nhiên là Lưu Bàn, nhưng là trong lòng hấn vẫn vô cùng lo lắng, "Lưu tướng quân, không phải Ngụy mỗ không nể tình, chỉ là bây giờ không biết tình huống, nếu như ngươi vì kiếm ta thành trì, Ngụy mỗ lỗi đại vậy!"

Lưu Bàn nghe nói Ngụy Diên không chịu mở rộng cửa, không khỏi nộ từ đó tới, trường thương trong tay hướng về Ngụy Diên chỉ một cái cao giọng quát: "Văn Trường, ta với ngươi không oán không cừ, vì sao như thế hại ta? Bọn ta hiện tại đã không đường thoái lui, nếu như ngươi không chịu thả ta những anh em này vào thành, đến lúc đó sau chủ công hỏi tới, ngươi cũng khó từ kỳ cừ, dù nói thế nào, ta cũng là chủ công từ từ."

Ngụy Diên tự nhiên biết, trong lòng hấn cũng đang do dự, theo lý thuyết, Lưu Bàn là Lưu Biểu từ từ, đương nhiên sẽ không đơn giản đầu hàng Ngô Minh; mặc dù bất hạnh bị bắt, cũng sẽ không thật tình quy hàng. Lúc này, bỗng nhiên đến phía sau xa xa bụi mù cuộn cuộn, một nhánh đại quân hướng về Phục Dương chạy tới. Lưu Bàn cùng phía sau hấn đại quân nhao nhao lớn tiếng la hét ầm ĩ: "Nhanh đi cho chúng ta vào thành, nhanh đi cho chúng ta vào thành!"

"Văn Trường, ngươi thật quyết tâm thấy chết mà không cứu được?" Lưu Bàn oán hận nói rằng.

Ngụy Diên suy đi nghĩ lại, cuối cùng vẫn quyết định tin tưởng Lưu Bàn lần này, tức sử dụng xây ra vấn đề, Lưu Bàn lỗi so chính mình lớn hơn, Lưu Biểu cũng sẽ không tự trách mình.

"Khai thành môn, thả Lưu Bàn tướng quân vào thành!"

Theo ra lệnh một tiếng, Phục Dương thành môn mở rộng ra, Lưu Bàn đại quân theo hấn cùng nhau tràn hướng Phục Dương trong thành. Đến khi đại quân tất cả đều vào thành sau, Ngụy Diên nhanh lên hạ lệnh lại đem thành môn quan bắt đầu.

Nhưng mà đúng lúc này, Lưu Bàn bỗng nhiên lớn tiếng một kêu, "Giết!"

Chỉ thấy trường thương trong tay của hấn run lên, đâm về phía giữ cửa thành binh sĩ, trong nháy mắt, Lưu Bàn thù hạ chính là tướng sĩ nhao nhao rút vũ khí ra, đem thành môn đã khổng chế lên.

Ngụy Diên một, liền biết đại sự không ổn, trong lòng phần giận dữ hét: "Lưu Bàn thất phu, ngươi dám hại ta, ta với ngươi thế không bỏ qua!"

Nói xong, Ngụy Diên cầm trong tay Đại Dao, phóng người lên ngựa, ai cũng mặc kệ, chỉ cần khóa được Lưu Bàn.

Lưu Bàn đến Ngụy Diên tới hung mãnh, tự nhiên không dám khinh thường, nhưng là vô luận hấn lại cố gắng thế nào, có thể là mình quả thật không phải Ngụy Diên đối thủ. Lúc này chánh xử ở trạng thái giận dữ Ngụy Diên, há là Lưu Bàn có khả năng bù đắp được ở, Lưu Bàn đau khổ kiên trì, trong lòng kêu khổ không ngớt.

"Thất phu, ngày hôm nay cho dù chém ngươi, chủ công cũng sẽ không trách tội với ta!"

Ngụy Diên hét lớn một tiếng, trường đao vung lên, đúng lúc này, bỗng nhiên một thương từ sau lộ ra, đem Ngụy Diên Đại Dao một cái đẩy ra.

"Ngụy Diên tiểu nhi đừng vội bừa bãi, Triệu Vân ở chỗ này! Còn không mau xuống ngựa tiếp nhận đầu hàng!"

Lưu Bàn quay đầu một, chính là Triệu Vân ở thời khắc mấu chốt này cứu mình một mạng, hân vội vả ôm quyền nói cảm ơn: "Đa tạ Triệu tướng quân ân cứu mạng! "

Ngụy Diên nghe nói tới tướng là Triệu Vân, trong lòng cả kinh, hân tự nhiên nghe qua Triệu Vân uy danh, thấy không địch lại, mà bây giờ Ngô Lập Nhân đại quân đã hướng Phục Dương trong huyện vọt tới, Ngụy Diên biết đại thế đã mất, lập tức quay đầu ngựa lại, thu nạp binh tướng, hướng mặt khác một môn triệt hồi.

Phục Dương Huyện phá như vậy ung dung, Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không quên Lưu Bàn công lao, hân liền lập tức hạ lệnh, phong Lưu Bàn vì quân trưởng quân đội Ủy, làm cho hân đem Tùy Huyện cùng Phục Dương thu xuống hàng tốt hơn ngàn người thống lĩnh, tạm thời trú đóng ở Phục Dương.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Lưu Bàn thân mật điểm 8 điểm, kiểm tra đo lường đến Lưu Bàn tứ duy thuộc tính vì vũ lực 83, chỉ huy 71, trí lực 65, chính trị 72. Trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 105, cừu hận giá trị 35. "

Lúc này Ngô Lập Nhân mới nghĩ đến chính mình vẫn không có kiểm tra đo lường Lưu Bàn thuộc tính, dù sao bởi vì Hoàng Trung nguyên nhân, hân đã hầu như bỏ quên Lưu Bàn tồn tại. Hệ thống kiểm tra đo lường làm cho hân phát hiện, Lưu Bàn cũng là một cái tốt võ tướng, trách không được hân sẽ đối với Lưu Biểu lớn như vậy ý kiến.

Ngô Lập Nhân đại quân từ đánh hạ Tùy Huyện, sanh cảm Hoàng Trung cùng Lưu Bàn, mãi cho đến lại phá Phục Dương, có thể nói là vẫn không có trải qua nhiều nghỉ ngơi chinh chiến, bây giờ tuy là sĩ khí vẫn là tương đối tăng vọt, nhưng là Ngô Lập Nhân hãy để cho đại quân ở Phục Dương nghỉ ngơi chinh chiến một phen, lại đồ tiến quân.

Ngụy Diên năm nghìn đại quân bởi vì quả quyết lui lại, cũng không có tổn thất quá lớn, còn dư lại hơn ba ngàn người, hân không dám ở trên đường dừng lại, ngựa không ngừng vó câu chạy về vậy Hồ Dương.

Giữa lúc đại quân đi nhanh lúc, bỗng nhiên phía trước cách đó không xa xuất hiện một đạo nhân mã, điều này làm cho Ngụy Diên trong lòng cả kinh: Chớ không phải là Hồ Dương đã bị Ngô Minh chiếm lĩnh, trước sau chặn đường ta hay sao?

Đang ở do dự trong lúc đó, dường như đối phương cũng phát hiện Ngụy Diên đại quân tồn tại, lúc này sau, chỉ thấy từ đối phương trong đại quân giục ngựa ra một viên Đại tướng, hướng về phía Ngụy Diên đại quân hô: "Không biết tướng quân là của ai bộ hạ? "

Ngụy Diên đến đối phương trong quân đánh Dương, Từ cò hiệu, không biết là hữu là địch, không thể làm gì khác hơn là cao giọng đáp: "Ta là Kinh Châu mục Lưu Biểu dưới trướng đại tướng Ngụy Diên chính là, lần này Phục Dương bất hạnh bị Ngô Minh đánh hạ, bại quân trốn ở đây. "

"Nguyên lai là Ngụy tướng quân, ngô là Xa Kỳ Tướng Quân Dương tướng quân dưới trướng đại tướng Từ Hoảng, ta chủ chịu Lưu Kinh Châu phó thác đến đây cộng đồng đối kháng Ngô Minh, lần này đến đó, không ngờ gặp phải Ngụy tướng quân bộ đội sở thuộc, vì vậy ta chủ mệnh ta đến đây thăm thỉnh một phen. "

Ngụy Diên giục ngựa tiến lên, hướng về phía Từ Hoảng cười ha ha nói: "Nguyên lai là Từ tướng quân, thất kính thất kính! "

Ngụy Diên vừa nói xong, Từ Hoảng cũng cười ha ha, chấp tay hoàn lễ, giữa lúc hân ôm đại phủ hành lễ lúc, bỗng nhiên đến Ngụy Diên trong tay Đại Dao vừa nhắc, trực tiếp hướng Từ Hoảng bổ tới.

Từ Hoảng trong lòng cả kinh, hân làm sao cũng thật không ngờ Ngụy Diên biết bỗng nhiên kia mà một tay, dưới tình thế cấp bách, hân không thể làm gì khác hơn là mạnh mẽ cúi người, trong tay đại phủ thuận thế đi lên vừa nhắc, chỉ nghe "Phanh " một tiếng, hai thanh vũ khí đụng nhau phát sinh to lớn ông hưởng tiếng.

Ngụy Diên đánh lên chưa thành, lạnh rên một tiếng, Đại Dao lần nữa hướng Từ Hoảng vừa bổ, lúc này Từ Hoảng đã ổn định thân hình, đến Ngụy Diên lại một đao bổ tới, hân đại phủ giương lên, lần nữa đẩy ra Ngụy Diên Đại Dao, lúc này Từ Hoảng trong ánh mắt tràn đầy sát khí hỏi: "Ngụy Diên, ngươi chớ không phải là đã đầu hàng Ngô Minh hay sao? "

Ngụy Diên đến hân nói như thế, không khỏi cười ha ha một tiếng nói: "Từ Hoảng tiểu nhi, ngươi đừng vội lừa ta! Không lâu ta liền bị đầu hàng Ngô Minh Lưu Bàn buôn bán lời thành trì mới rơi vào kết quả như thế này, ngươi nhất định là Ngô Minh tiểu nhi phái tới kiểm đại quân ta, chớ không phải là đã cho ta Ngụy Diên có tốt như vậy lừa gạt hay sao? "

Từ Hoảng giờ mới hiểu được Ngụy Diên là ý tứ này, hân đem đại phủ đưa ngang một cái, cao giọng trách mắng: "Ngụy Diên, ngươi như thế chẳng chia xong ngay, gặp mặt liền thống hạ sát thủ, thật sự là vô cùng ngu xuẩn. Nếu không phải ta chủ cảm niệm Lưu Kinh Châu thu lưu tình, làm sao sẽ tới này tương trợ? Ngươi nếu không tin, ta chủ nơi đó có Lưu Kinh Châu tự tay viết sớ thư, ngươi có thể tự một biện thật giả. "

Lúc này, Dương Phụng đến Ngụy Diên cùng Từ Hoảng đánh nhau, bắt mình sở dĩ, đã suất quân chạy tới, Từ Hoảng đem chuyện mới vừa rồi giải thích một phen, Dương Phụng đem Lưu Biểu thư giao cho Ngụy Diên một, Ngụy Diên mới biết mình trách lầm người tốt, trong lòng xấu hổ vạn phần, hân vội vả tung người xuống ngựa, hướng về Từ Hoảng khom người làm một đại lễ, "Ngụy mỗ vừa mới lỗ mạng, suýt nữa bị thương Từ tướng quân, Ngụy mỗ thật sự là hổ thẹn không ngớt. "

Từ Hoảng nhưng lại không có quá để ở trong lòng, biết đây là hiểu lầm, liền cười ha ha, tiếp nhận rồi Ngụy Diên xin lỗi.

"Nếu Ngụy tướng quân là vô tâm lỡ lời, Hoảng cũng không phải khí lượng chật hẹp người, đến đây thì thôi! Bọn ta cũng là vì Lưu Kinh Châu, tự nhiên muốn chung sức hợp tác. "

Một bên Dương Phụng cũng gật đầu, hỏi hướng Ngụy Diên nói: "Ngụy tướng quân không biết bây giờ có tính toán gì không?"

Lúc này Ngụy Diên suy nghĩ một chút, hướng Dương Phụng đại quân, hỏi tiếp: "Không biết Xa Kỵ Tướng Quân dưới trướng có bao nhiêu binh mã?"

"Ta có đại quân một vạn tả hữu, Hàn Xiêm tướng quân ở phía sau đội, khoảng chừng còn có tám ngàn binh mã."

Dương Phụng lấy Ngụy Diên, không rõ ý tứ của hắn.

"Nếu là không có Xa Kỵ Tướng Quân suất quân tới đây, Ngụy mỗ chỉ có thể lui về Hồ Dương, lại hướng Văn tướng quân cầu viện. Thế nhưng nếu Xa Kỵ Tướng Quân đại quân tới đây, Ngụy mỗ có nhất kế, có thể chuyển bại thành thắng, một lần nữa đoạt lại Phục Dương, bị thương nặng Ngô Minh. Không biết tướng quân có nguyện ý hay không nghe theo?"

Ngụy Diên trong mắt lóe tinh quang, hẳn lúc này, đang mong đợi Dương Phụng khẳng định trả lời.

"Ngụy tướng quân nếu có thượng sách lui địch, ta tự nhiên nguyện ý toàn lực phối hợp."

Ngô Lập Nhân đại quân ở Phục Dương nghỉ dưỡng sức hai ngày, làm người ta yết bảng nào dân sau, chinh đồn trong thành tất cả sự vụ lớn nhỏ, tiếp lấy lần nữa đám đông triệu tập lại, thương lượng động tác kế tiếp.

"Quân sư, người trước cho Chư công đại thể nói một chút."

Vương Thủ Nhân đứng dậy, chỉ vào bản đồ, chậm rãi nói rằng: "Bây giờ, quân ta có thể dọc theo hai cái đường bộ tiến công. Một cái là từ Hồ Dương, rồi đến Thái Dương, trực tiếp tiến sát Tương Dương, là được cùng Tôn Sách đại quân cùng nhau vây công Tương Dương; khác một cái dù cho trước trải qua bình Huyện, lại công Cức Dương, Tân Đô, Tân Dã, hoàn thành đối với Uyển thành vây quanh. Quân địch chủ lực liền ở Uyển thành, mà nghe nói Tào Tháo cũng phái Tào Nhân khiến hai vạn đại quân tiếp viện Lưu Biểu, liền ở Uyển thành đóng quân, vì vậy cứ như vậy, quân ta đem đối mặt một cuộc ác chiến."

Mọi người nghe xong, cũng bắt đầu suy tư, lúc này Phan Ngọc Phượng cùng Triệu Văn cùng một chỗ lặng lẽ nghị luận, Triệu Văn thỉnh thoảng gật gật đầu, Ngô Lập Nhân đến sau, vừa cười vừa nói: "Từ Long, người có đề nghị gì?"

Nghe được Ngô Lập Nhân nhắc tới tên của mình, Triệu Văn cũng không chối từ, đứng dậy đáp: "Chủ Công Minh giám! Nếu chủ công Nam Dương là vì Tôn Sách sở lấy, Văn cho rằng, quân ta không nên cùng Tào Lưu đại quân liều chết, vì vậy không bằng tuyên trạch gần đường, lấy con đường thứ nhất, trực tiếp đối với Tương Dương hoàn thành vây quanh, dùng phương thức đơn giản nhanh nhất hoàn thành chủ công nhiệm vụ."

Triệu Văn nói xong, có vài người cũng biểu thị tán thành, thế nhưng một bên Phan Ngọc Phượng lại biểu thị có chút bất mãn, Ngô Lập Nhân không biết bọn họ là ý thấy không có thống nhất, vẫn là Triệu Văn không có nghe từ Phan Ngọc Phượng ý kiến.

"Phân tướng quân có chuyện không ngại nói thẳng."

Phan Ngọc Phượng vậy Triệu Văn, lại lắc đầu, "Chủ công thứ tội, mặt tướng cũng không có ý gì khác thấy."

Ngô Lập Nhân nghe xong không khỏi cười cười, thầm nghĩ: Nữ người thật đúng là dễ dàng khẩu thị tâm phi. Lúc này, Gia Cát Lượng chủ động đứng lên, chừng, đối với Ngô Lập Nhân nói rằng: "Chủ công, tuy là Triệu tướng quân nói như vậy quả thật có vài phần đạo lý, nhưng là lại có thật nhiều tệ đoan. Một, nếu như chỉ lấy những thứ này Hứa châu huyện, về sau nhất định khó có thể cùng Tôn Sách dẫn dõ; thứ hai, tuy là con đường thứ nhất lại tựa như nhanh và tiện rất nhanh, thẳng đến Kinh Châu Lưu Biểu, thế nhưng Tương Dương khó phá, quân địch tử thủ, nếu như đến lúc đó Uyển thành ra lại binh cứu viện, quân ta tất nhiên rơi vào mặt trong bên ngoài giáp công tư thế; thứ ba, tuy là Nam Dương là vì Tôn Sách sở lấy, thế nhưng lâu dài tới, về sau cũng tất nhiên là chủ công muốn đánh chiếm nơi, chủ công lần này đánh chiếm thành trì, có thể tuyên dương chủ công Nhân Đức tên, thu mua lòng người, đến lúc đó sau lại lấy Nam Dương, nhất định làm ít công to. Vì vậy, thuộc hạ cho rằng, vẫn là lấy quân sư nói, con đường thứ hai vì giai."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 285: Ngô Lập Nhân 1 ngữ kích Dương Phụng, Từ Công Minh Trầm Tường chiến Triệu Văn

Nghe xong Gia Cát Lượng lời nói này, Ngô Lập Nhân tán thưởng gật gật đầu, "Không Minh tiên sinh nói có lý, không biết quân sư nghĩ như thế nào?"

Vương Thủ Nhân cũng gật đầu, "Khổng Minh tiên sinh nói quả thật có vài phần đạo lý, con đường thứ nhất quả thực quá mau, thế nhưng nếu như chọn con đường thứ hai lại quá tổn thương, với quân bất lợi, đã như vậy chúng ta có thể tuyền trách một cái chiết trung phương án. Con đường thứ hai, từ Tân Đô, Tân Dã sau đó, liên lưu thủ mấy nghìn binh mã coi là nghị binh, làm quân địch không dám đơn giản chỉ viện Tương Dương, quân ta buông tha công kích Uyển thành, thì tránh được miễn quá nhiều thương vong. Tiếp lấy nếu như Tôn Sách đại quân trực bức Tương Dương, quân ta là được từ Tân Dã tiến quân Tương Dương, cùng Tôn Sách đại quân hình thành vây kín tư thế, như vậy vừa có thể đề tránh cho cùng Tào Lưu liên quân tử chiến, lại có thể tránh cho Khổng Minh tiên sinh nói chi tệ đoan, thật là sách lược vẹn toàn."

Nghe được Vương Thủ Nhân phân tích, Vũ Văn Cẩm cười ha ha một tiếng nói: "Thì ra quân sư vừa mới nói hai con đường đều không phải là cao nhất, chính mình lại vẫn lưu lại khác một con đường."

Hắn mới vừa nói xong, còn lại chúng vẫn vô không khỏi cười theo, Ngô Lập Nhân cũng cười theo một cái biết, tiếp lấy phát tay một cái ý bảo mọi người im lặng xuống tới, "Quân sư nói quả thật có đạo lý, lại nghị nghị chỉnh đốn mấy ngày, đại quân liên binh Huyện xuất phát, chư tướng chớ tất đồng tâm hiệp lực."

"Bọn ta tuân mệnh!"

Mọi người cùng hô lên, đúng lúc này bỗng nhiên có sĩ tốt từ bên ngoài mà đến, cao giọng hô: "Cấp báo!"

Ngô Lập Nhân vội vã làm cho người đến tiến đến, hỏi báo quân tình.

"Bẩm báo chủ công, ở Phục Dương ngoài thành không đến mười dặm, phát hiện một nhánh đại quân, ước chừng vạn người, đang hướng Phục Dương đánh tới, cũng xin chủ công định đoạt!"

Nghe xong những thứ này, Ngô Lập Nhân nhướng mày, thầm nghĩ: "Chớ không phải là Văn Sinh biết Ngụy Diên cùng Lưu Bàn tất cả đều thất bại, liên suất nhân mã đánh tới? Văn Sinh hẳn không phải là như vậy hạ người lỗ mãng a!? Huống hồ, Văn Sinh chắc còn ở Uyển thành."

Vương Thủ Nhân đến Ngô Lập Nhân đang trầm tư, cười ha ha nói: "Chủ công không cần quá lo, nước đến thành chặn, không bằng chủ công đi trước người tới rồi cuộc là ai, làm tiếp định đoạt."

Ngô Lập Nhân gật đầu, liền dẫn mọi người cùng đi đến Phục Dương trên thành tường, nhìn quanh tức sắp đến đại quân.

Qua nửa canh giờ, Ngô Lập Nhân liền đến viễn phương bụi mù cuộn cuộn, đếm không hết tướng sĩ xông về Phục Dương thị trấn. Lại gần đi một tí, hắn rốt cục rõ ràng trong quân sở đánh cờ hiệu, có Lưu, Ngụy, Dương. Từ chờ, Lưu Ngụy hẳn có thể hiểu được, thế nhưng Dương Từ, Ngô Lập Nhân trong khoảng thời gian ngắn nhưng lại thật không ngờ là ai.

Tự nhiên, đây chính là Ngụy Diên giết trở về, hắn đang là muốn mượn Dương Phụng đại quân, thừa dịp Ngô Lập Nhân đặt chân chưa ổn, hơn nữa sẽ không phòng bị chi tế giết cái hồi mã thương.

"Ngô Minh tiểu nhi, ngươi dùng kế kiếm ta thành trì, hôm nay ta phải Xa Kỳ Tướng Quân tương trợ, ngươi có thể dám cùng ta trở lại đánh một trận?"

Xa Kỳ Tướng Quân? Ngô Lập Nhân có chút mê man mà vậy Vương Thủ Nhân, Vương Thủ Nhân suy nghĩ một chút, có chút không quá tin chắc nói câu: "Chớ không phải là Dương Phụng?"

Nói lên Dương Phụng, Ngô Lập Nhân mới coi là nhớ tới một điểm. Nếu như không sai, Từ Hoảng lúc này chắc còn ở Dương Phụng thủ hạ, như vậy cái kia Từ dĩ nhiên chính là Từ Hoảng vậy.

vị Từ Hoảng a, Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm nói rằng. Từ lần trước nghe được Từ Hoảng cùng Đan Hùng Tín đại chiến nêu lên sau, liền vẫn đối với Từ Hoảng nhớ mãi không quên. Nếu biết Từ Hoảng bản lĩnh, hẳn đương nhiên sẽ không lại phái Mạnh Lương, Tiêu Tấn tăng thứ như vậy vô tướng xuống phía dưới.

"Chớ không phải là Xa Kỳ Tướng Quân Dương Phụng?"

Ngô Lập Nhân hướng về dưới thành hô, lúc này Dương Phụng không nghĩ tới Ngô Lập Nhân dĩ nhiên có thể kêu ra tên của mình, tuy là hắn bị hiến Đế phong vậy Xa Kỳ Tướng Quân danh hào, nhưng là chính bản thân hắn cũng tự biết mình,

Ở dưới tình huống đó phong tướng quân, mười có tám chín đều là bắt đắc dĩ ngộ biến tòng quyền.

Dương Phụng trong lòng cũng có chút nhỏ đắc ý, dù sao Ngô Lập Nhân bây giờ danh tiếng không kém gì ý nhất phương chư hầu, hắn giục ngựa tiến lên mấy bước, hướng về phía trên tường thành Ngô Lập Nhân hô: "Ngô sứ quân, ta chính là Xa Kỳ Tướng Quân Dương Phụng, ta lần này tới này, chuyên vì điều giải Ngô sứ quân cùng Lưu Kinh Châu giữa hiểu lầm mà đến. Chỉ cần Ngô sứ quân nguyện ý triệt binh, ta nhất định sẽ làm Lưu Kinh Châu tự mình hướng Ngô sứ quân nhận, hai nhà vẫn như cũ hòa hảo như cũ, chẳng phải là thắng được như vậy tự giết lẫn nhau?"

Không nghĩ tới cái này Dương Phụng thật đúng là coi mình là cái chính hiệu Xa Kỳ Tướng Quân vậy, Ngô Lập Nhân nghe xong Dương Phụng lời nói, không khỏi cười ha ha một tiếng, "Dương Phụng tiểu nhi, ngươi bắt quá là chính là cường đạo, còn dám ở chỗ này nói khoác mà không biết ngượng, chớ không phải là ngươi nghĩ rằng ta không biết ngươi cái này Xa Kỳ Tướng Quân là làm sao có được hay sao?"

Dương Phụng tâm tình nhất thời từ thiên trên rơi đến trong lòng đất, trong lòng hắn đối với Ngô Lập Nhân hảo cảm nhất thời tiêu thất hầu như không còn, chỉ còn lại có vô cùng hận ý.

"Ngô Minh bộn chuột nhất, ta hảo tâm vì ngươi cùng Lưu Kinh Châu khuyên bảo, ngươi lại dám như thế nói năng lỗ mãng, coi khinh với ta, thực sự là tức chết ta cũng! Công Minh ở đâu, gần cùng ta lấy Ngô Minh tiểu nhi thủ cấp, để tiết mỗi hận trong lòng của ta. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Dương Phụng đối với túc chủ sản sinh cừu hận, kiểm tra đo lường đến Dương Phụng tứ duy thuộc tính vì vũ lực 82, chỉ huy 69, trí lực 58, chính trị 39. Chúc mừng túc chủ thu được Dương Phụng cừu hận giá trị 8 điểm, trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 105, cừu hận giá trị 43. "

Ha ha, Ngô Lập Nhân trong lòng vui vui vẻ, hẳn nói lời nói này tự nhiên là cố ý khích nộ Dương Phụng thu được cừu hận đáng giá, không nghĩ tới cái này Dương Phụng thật sự chính là một điểm liên. Bất quá, Dương Phụng có Từ Hoảng, hẳn chính là có Triệu Vân cùng Vũ Văn Thành Đồ ở.

Lúc này, Dương Phụng sau lưng Từ Hoảng lên tiếng trả lời ra, cầm trong tay đại phủ, giục ngựa vọt tới dưới thành, hướng về phía trên tường thành Ngô Lập Nhân quát lớn: "Ngô Minh tiểu nhi, có thể dám cùng ta Hà Đông Từ Hoảng đánh một trận? "

Lúc này, Ngô Lập Nhân cười ha ha, hướng về phía bên cạnh Triệu Vân nói rằng: "Từ Long, ngươi đi cùng Từ Hoảng đánh một trận, hẳn võ nghệ không tầm thường, lại không thể coi thường. Bất quá, Từ Hoảng cũng là trung tín hạng người, nếu không cần thiết, cũng không nên phá hủy tính mạng của hắn, bắt giữ qua đây liền có thể. "

Triệu Vân gật đầu, đồng ý sau đó, nắm lên Lược Ngân Thương, đi xuống tường thành.

Theo một tiếng pháo nổ, Triệu Vân mặc giáp trụ ra trận, điểm đủ ba nghìn tinh binh, mở rộng ra thành môn, giục ngựa nghênh hướng Từ Hoảng.

"Ngô là Thường Sơn Triệu Từ Long, Từ Hoảng tiểu nhi, còn không thúc thủ chịu trói, còn đợi khi nào! "

Triệu Vân một tiếng hô to, nhất thời làm cho Từ Hoảng trong con giận dữ, hẳn giữ phủ nhằm phía Triệu Vân, trong miệng rống to: "Chính là Triệu Vân, nạp mạng đi! "

Triệu Vân đỉnh thương tiến lên, trong tay Lược Ngân Thương bỗng nhiên run lên, nghênh hướng Từ Hoảng Khai Sơn Phủ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, vũ lực + 4, Long Đám Lược Ngân Thương vũ lực + 1, Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ vũ lực + 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 107. "

Tuy là Từ Hoảng vũ lực của cộng thêm trang bị bị có thể đạt được 98, thế nhưng ở Triệu Vân trước mặt, cũng bất quá là Tam Hợp địch a !?

Triệu Vân một thương đã đâm đi, nhất thời làm cho Từ Hoảng tâm thần chấn động: Xích Phong Sơn ở Tào quân trung giết thất tiến thất xuất Triệu Vân quả nhiên không giống bình thường. Hãn Khai Sơn Phủ tuy là trầm trọng, nhưng là vừa bổ lực, chung quy lại là có thể làm cho Triệu Vân ung dung hóa giải.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Từ Hoảng kỹ năng Trầm Tường phát động -- Từ Hoảng Trầm Tường, Áu mà đặc lập. Bên ngoài một mình đấu đấu tướng lúc, gặp phải cục diện bất lợi lúc, có thể nhanh chóng tìm được nhược điểm của đối phương cùng kẻ hở, đồng thời căn cứ những thứ này, tự thân vũ lực đề thăng 1- 3 điểm, hạ thấp đối thủ vũ lực 1- 3 điểm, trước mặt Từ Hoảng cũng không phát hiện Triệu Vân thuật bắn súng trung sơ hở rõ ràng, tự thân vũ lực + 1, Triệu Vân vũ lực - 1, Từ Hoảng vũ khí Khai Sơn Phủ vũ lực + 1, tọa kỵ Hoa Lưu vũ lực + 1, trước mặt Từ Hoảng vũ lực đề thăng tới 99, Triệu Vân vũ lực hạ thấp tới 106. "

Nha, cái này Từ Hoảng kỹ năng vẫn là tương đối hung mãnh a! Trách không được có thể cùng Hứa Chử chiến tương xứng, nhưng ở Văn Sứ trên tay không có đi hai mươi hiệp, cảm tình là bắt được Hứa Chử sơ hở, ở Văn Sứ trước mặt nhất định là không có phát động kỹ năng a !?

Ngô Lập Nhân đang suy tư chi tiết, Triệu Vân cùng Từ Hoảng đã đi rồi mười hiệp, một bên Ngụy Diên trong lòng biết Triệu Vân lợi hại, mắt thấy không địch lại Từ Hoảng không năng lực địch, liền thúc ngựa múa đao đi trước trợ trận.

"Công Minh nghi hoảng sợ, Ngụy Diên tới cũng! "

Ngụy Diên vọt tới, từ khác một bên cử đao bổ về phía Triệu Vân, Triệu Vân tay mất lạnh lẽ, Lược Ngân Thương đẩy, một cái liền đem Ngụy Diên Đại Đao ngăn.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Ngụy Diên gia nhập vào chiến đấu, Từ Hoảng kỹ năng Trầm Tường mất đi hiệu lực, trước mặt Từ Hoảng vũ lực hạ xuống tới 99, Triệu Vân vũ lực tăng trở lại tới 107. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Ngụy Diên kỹ năng Căng Cao phát động, Triệu Vân Liệt Đám vũ lực + 4, thì Ngụy Diên vũ lực + 2, Triệu Vân vũ lực - 2, trước mặt Ngụy Diên vũ lực đề thăng tới 96, Triệu Vân vũ lực hạ thấp tới 105. "

Chương 286: Ngô Lập Nhân trong quân phục, Phàn Ngọc Phụng muốn trăm chinh đông

Ngụy Diên kỹ năng vừa chạm vào phát, Ngô Lập Nhân mới ý thức được, hần kỹ năng này vẫn là rất lợi hại, tuy là đi tới trung quy trung củ, tuy nhiên lại có thể ở đoàn chiến trung có hiệu lực quả, là vì ầu nhân không có hai nhân tuyến a! Không giống đại đa số võ tướng kỹ năng đều là ở một mình đấu lúc sau mới có hiệu quả.

Bất quá Ngụy Diên trụ cột vẫn có chút thấp, hần ở Triệu Vân trước mặt tựa như tiểu đả tiểu nháo giống nhau!

Ngô Lập Nhân cười hắc hắc, hần nghĩ đến, có muốn hay không làm cho Vũ Văn Thành Đô xuất chiến, một tia ý thức đem hai người cùng nhau bắt.

Hần mới vừa nghĩ tới đây, liền nghe được Vũ Văn Thành Đô chờ lệnh nói: "Chủ công, mặt tướng nguyên lấy trợ Triệu tướng quân giúp một tay! "

Đúng lúc này, không biết có phải hay không là Triệu Vân bị hai người chọc cho tính bắt đầu, chỉ thấy hần rống to một tiếng, bỗng nhiên Lợng Ngân Thương dường như sấm sét, nhanh chóng đâm về phía Từ Hoảng, Từ Hoảng vội vã cử phủ liền ngăn cản, Triệu Vân dụng hết toàn lực, dĩ nhiên đem Từ Hoảng ngạnh sinh sinh bức lui. Ngụy Diên thấy thế, liền cầm đao lần nữa bổ tới, chỉ thấy Triệu Vân cười ha ha một tiếng, Lợng Ngân Thương bỗng nhiên rút về, về phía sau vung lên, dĩ nhiên tại Ngụy Diên Đại Đao đánh xuống trước, cán thương đập về phía Ngụy Diên eo. Ngụy Diên mất thăng bằng, từ trên ngựa rơi, lúc này, Dương Phụng mới biết Triệu Vân là lợi hại đường nào, hần rút vũ khí ra, về phía trước chỉ một cái, rống to: "Toàn quân xung phong! "

Dương Phụng lúc này sau dĩ nhiên tuyên trách toàn quân xuất kích, Triệu Vân cũng theo một tiếng mệnh lệnh, đại quân cùng nhau đánh tới.

Lúc này, Ngô Lập Nhân nhần thân lạnh lẽo, xoay người đối với bên cạnh chúng tướng cùng nhau hô: "Các vị tướng quân, theo ta đồng ra khỏi thành giết địch! "

Lúc này, Ngô Lập Nhân dẫn Tàn Chiêu, Vũ Văn Thành Đô, Phàn Ngọc Phụng, Hoa Vinh, Mạnh Lương, Tiêu Tán các loại tướng, lại lĩnh mười ngàn đại quân cùng nhau nhắm phía ngoài thành.

Dương Phụng thủ hạ chính là binh mã và Ngụy Diên bại quân thế nào lại là Ngô Lập Nhân thủ hạ chính là sĩ khí tăng cao đại quân đối thủ, lưỡng quân giao chiến chưa tới một canh giờ, Dương Phụng cùng Ngụy Diên liên quân cũng đã tử thương vượt lên trước hai nghìn. Dương Phụng thấy không ổn, la lớn: "Mau bỏ đi! "

Ngô Lập Nhân giết nổi dậy, há lại có thể tha cho bọn hần nói đi là đi, huống hồ, hần còn có tâm thu hàng Ngụy Diên cùng Từ Hoảng hai người, bỏ qua cơ hội này, sợ là lúc sau chưa chắc có nữa. Nếu như chờ Từ Hoảng gặp phải Tào Tháo, sợ là Từ Hoảng lại đi đầu Tào Tháo vậy.

Dương Phụng cùng Ngụy Diên liều mạng thối lui về phía sau, Ngô Lập Nhân dẫn đại quân vẫn đuổi theo, nhưng khi đại quân đuổi tới Phục Dương Huyền đông bắc một tòa tên gọi đại Phục sơn núi lớn sau đó, liền giống như mất đi Ngụy Diên đám người tung tích. Ngô Lập Nhân trong lòng bắt đầu hơi nghi hoặc một chút, liền vội vàng hỏi tả hữu nói: "Chớ không phải là Ngụy Diên là kẻ dụ địch muốn ở chỗ này mai phục hay sao? "

"Chủ công, giặc cùng đường chó truy, bọn ta đã đuổi sắp sì hai canh giờ, nơi này địa thế hiểm trở, sợ là thật có thể là quân địch cạm bẫy thiết lập. "

Đang ở Ngô Lập Nhân do dự bất định lúc, bỗng nhiên ừng ừng tiếng vang nổi lên, từ trên núi lăn xuống tới rất nhiều cự thạch, trong lúc nhất thời từ trên trời giáng xuống cự thạch nhao nhao đập về phía Ngô Lập Nhân hơn một vạn đại quân, Ngô Lập Nhân trong lòng biết trúng kế, hỏi hận vạn phần, hần làm sao cũng không nghĩ ra dưới loại tình huống này còn có thể làm cho Ngụy Diên nghịch tập. Vì sao còn sẽ có phục binh? Văn Sinh lẽ nào nhanh như vậy liền từ Uyển thành tới rồi?

Nhưng mà hần đã tới không kịp suy tư, bên cạnh Triệu Vân cùng Vũ Văn Thành Đô sắc mặt ngưng trọng, hướng về phía Ngô Lập Nhân la lớn: "Chủ công đi mau, mặt tướng trước phía trước dẫn đường! "

Theo cự thạch kết thúc, lúc này sau, lại từ trên núi ném tới rất nhiều tiêu thạch, dầu hỏa, tiếp lấy dường như mưa rơi vậy hòa tên lại từ trên núi bắn xuống dưới. Khói đặc cùng hỏa diễm, làm cho Ngô Lập Nhân dưới quyền đại quân tử thương thảm trọng, cộng thêm vừa mới cự thạch đập chết đập thương binh mã, thi thể huyết nhục mơ hồ xen lẫn thiếu đốt binh mã, làm cho trong sơn cốc này đường nhỏ lập tức biến thành nhân gian luyện ngục thông thường.

Lúc này Ngô Lập Nhân lòng đang rĩ máu, nhưng là hần biết rõ, lúc này hần vô luận như thế nào đều muốn tỉnh táo lại, hần nhất định phải xông ra, hần còn có thật nhiều vẫn chưa xong sự tình, hần nhất định phải sống.

Đúng lúc này, bỗng nhiên một cây tên lửa bất thiên bất ý vừa vắn bắn tới Ngô Lập Nhân sau lưng của, trên đầu tên hỏa, làm cho Ngô Lập Nhân thân truy cập từ bốc cháy lên, Ngô Lập Nhân bị đau, nhanh chóng cỡi ra chiến bào, ném xuống đất. May mà trên người hần có Kim Ti Bảo Giáp, bằng không một mũi tên này cho dù không có lấy đi của mình mệnh, cũng sợ là trọng thương.

Dù vậy, một mũi tên này vẫn là sợ hãi Triệu Vân cùng Vũ Văn Thành Đô, hai người cùng hô lên: "Chủ công đi mau! Không muốn xen vào nữa chúng tướng sĩ vậy! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên đến nguyên bản chất vật chạy thực mạng Dương Phụng cùng Ngụy Diên lại dẫn đại quân xuất hiện ở sơn cốc phần cuối, Ngụy Diên xa xa lấy chịu đủ cự thạch cùng pháo hoa Ngô Lập Nhân đại quân, cười ha ha một tiếng nói: "Không mưu Ngô Minh, trủng ngô kẻ sách cũng! "

Ngô Lập Nhân đến Ngụy Diên lúc này không ai bì nổi đáng đáp, trong lòng hận không thể lập tức đưa hấn trăm ở dưới ngựa, nhưng là hấn biết hôm nay cục diện chỉ có thể lui lại. Nhưng vào đúng lúc này ở lui về Phục Dương Huyện trên đường chẳng biết lúc nào sinh ra một đạo nhân mã, đang đang giễu cợt vậy chắn cửa vào sơn cốc. Điều này làm cho nguyên bản đã Ngô Lập Nhân đại quân rút xuống sĩ khí càng thêm đề mê.

Ngô Lập Nhân từ không nghĩ tới chính mình dĩ nhiên lật thuyền trong mương, hơn nữa Phiến được triệt để như vậy, nhưng là lúc này hấn lại vẫn không thể biểu hiện ra một điểm mặt trái tâm tình, chủ tướng, là đại quân linh hồn. Chỉ thấy Ngô Lập Nhân Hồ Nha Thương một lần hành động, hét lớn một tiếng, "Các huynh đệ, theo ta cùng nhau đánh ra! "

Nói xong, Ngô Lập Nhân hai chân thúc vào bụng ngựa đầu nhằm phía quân địch. Lúc này chạy tiêu phảng phát cũng cảm nhận được Ngô Lập Nhân lửa giận trong lòng, ngựa mặt lên trời hí một tiếng, về phía trước nhảy tới.

Lúc này một bên Vũ Văn Thành Đô thấy thế, đối với Triệu Vân hô lớn: "Từ Long tướng quân trước yểm hộ chủ công đi trước, ta tới đi đoạn hậu! "

Triệu Vân trịnh trọng gật gật đầu, thúc ngựa xông về Ngô Lập Nhân. Đến lúc này Ngô Lập Nhân như vậy dừng mãnh mà vọt tới trước lấy, hơn nữa Ngô Lập Nhân thủ hạ chúng tướng lệnh cường chế, rốt cục làm cho hỗn loạn tướng sĩ chậm rãi khôi phục trận hình, tinh thần đề mê bắt đầu có chút tăng trở lại.

Ngô Lập Nhân xung trận ngựa lên trước, xông lên phía trước nhất, mà ở cốc khẩu chỉ kia nhân mã trước mặt nhất có một viên Đại tướng, cầm trong tay một chi Mã Súc, nhân thần lợi hại mà nhìn chăm chăm xông tới Ngô Lập Nhân, uy phong lẫm lẫm, rất có đại tướng phong phạm.

Ngô Lập Nhân lúc này cũng chẳng cần biết hấn là ai vậy, vọt thẳng đi tới, trong tay Hồ Nha Thương đi lên trước múa bắt đầu Hồ Nha Thương pháp thức thứ hai Thí Hổ, thẳng đến viên Đại tướng.

đem cười lạnh một tiếng, trong tay Mã Súc vừa nhấc, hướng về Ngô Lập Nhân liền trực tiếp đâm tới.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Đan Hùng Tín kỹ năng Phi Tướng phát động -- vũ lực + 3. Trước mặt Đan Hùng Tín vũ lực + 3, Kim Đình Táo Dương Súc vũ lực + 1, trước mặt Đan Hùng Tín vũ lực đề thăng tới 99. "

Nguyên lai là Đan Hùng Tín! Ngô Lập Nhân quả thực thật không ngờ, thì ra lần trước Từ Hoảng cùng Đan Hùng Tín giao thủ dĩ nhiên là đem Đan Hùng Tín hàng phục.

Ngô Lập Nhân tuy là thương pháp tinh diệu, Đan Hùng Tín bắt đầu cũng không có chiếm được tiện nghi gì, nhưng là không bao lâu Đan Hùng Tín thật giống như đã quen thuộc Ngô Lập Nhân thương pháp nhịp điệu, đem Ngô Lập Nhân áp đến cơ hồ không còn sức đánh trả chút nào.

Đúng lúc này, Triệu Vân cuối cùng từ phía sau chạy tới, rống to: "Chủ công đi trước, ta đi đối phó cái này tặc tướng! "

Ngô Lập Nhân tự biết không địch lại, liền làm cho Triệu Vân nhận lấy Đan Hùng Tín.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, vũ lực + 4, Long Đàm Lượng Ngân Thương vũ lực + 1, Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ vũ lực + 1, trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 107. "

Triệu Vân một đôi trên Đan Hùng Tín, nhất thời đem mới vừa tình huống hoàn toàn nghịch chuyển, Đan Hùng Tín chỉ là cùng Triệu Vân giao thủ mấy hiệp, liền bại tẩu xa, Triệu Vân lúc này cũng không đuổi theo, chỉ tiếp tục đánh tới Đan Hùng Tín thủ hạ chính là tướng sĩ.

Mà lúc này Phan Ngọc Phụng cũng đang ra sức chém giết lấy, đúng lúc này, chợt nghe một tiếng tà khí chính là tiếng cười: "Ngô Minh thất phu lễ nào không người nào có thể dùng sao? Dĩ nhiên làm cho xinh đẹp như vậy động lòng người xung phong Hãm Trận, ta không bằng theo bản tướng quân trở về, cũng miễn cho lần này tao này tai họa bất ngờ. "

Phan Ngọc Phụng quay đầu một, chỉ thấy một người vóc dáng gầy gò, ước chừng hơn 40 tuổi bộ dáng trung niên tướng lĩnh đang cười xấu xa mà nhìn mình chăm chăm, Phan Ngọc Phụng cười ha ha: "Không biết tướng quân cao tính đại danh, ra sao chức vị? "

Hàn Xiêm đến Phan Ngọc Phụng như vậy muốn hỏi, coi là Phan Ngọc Phụng đã tâm động, mừng rỡ trong lòng, giục ngựa nhằm phía Phan Ngọc Phụng, rống to: "Ta là chinh đông tướng quân Hàn Xiêm! "

Lúc này Phan Ngọc Phụng trường kiếm trong tay vung lên, lớn tiếng quát lên: "Chinh đông tướng quân? Ha ha, tốt, ngươi cái này cái đầu ta Phan Ngọc Phụng nhận! "

Chương 287: Thành Đô chiến Từ Ngụy 2 tướng, Dương Phụng thu Hàn Xiêm 3 quân

Nghe được Phan Ngọc Phượng cái này vừa nói, Hàn Xiêm trong lòng cả kinh, tiện đà coi là Phan Ngọc Phượng là cố ý sợ chính mình, găm lên giận dữ nói: "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! " nói xong, nắm chặt trong tay đại đao hướng về Phan Ngọc Phượng bỏ tới.

Phan Ngọc Phượng làm tướng vậy Hàn Xiêm đao phong, nàng không có trực tiếp nghênh đón, chỉ là nhẹ mà mau tránh ra, thừa dịp Hàn Xiêm một đao đánh xuống chưa kịp thu hồi lúc, trường kiếm trong tay như linh xà thông thường, bỗng nhiên đâm về phía Hàn Xiêm hầu.

Hàn Xiêm lúc này muốn né tránh, nhưng là không biết vì sao, kiếm phong theo sát, thoáng qua trong lúc đó, Hàn Xiêm cũng đã cảm giác được trên cổ mát lạnh, tiếp lấy lại là đau xót, hấn bất khả tư nghị lấy Phan Ngọc Phượng, thực sự không nghĩ tới Phan Ngọc Phượng kiếm làm sao nhanh như vậy, như vậy xảo quyết, hấn muốn nói điều gì, lại cuối cùng không có nói ra.

Phan Ngọc Phượng một cái đem bội kiếm rút trở về, "Vô sỉ bọn chuột nhất, liền chút bản lãnh này, còn dám nói xằng chính đồng tướng quân! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Phan Ngọc Phượng trận trảm Hàn Xiêm, Hàn Xiêm tứ duy thuộc tính vì vũ lực 80, chỉ huy 63, trí lực 52, chính trị 36. Chúc mừng thu được Hàn Xiêm tướng hồn mảnh nhỏ 1, trước mặt tức chủ sở hữu tướng hồn mảnh nhỏ 24. "

Ngô Lập Nhân tuy là nghe được tiếng nhắc nhở này, nhưng là lại cũng không có thời gian đi mừng rồi. Nhưng mà, chính là bởi vì Đan Hùng Tín bại lui cùng Hàn Xiêm Từ, làm cho Hàn Xiêm thủ hạ chính là tướng sĩ lập tức mất đi chủ kiến, lại trải qua Ngô Lập Nhân thủ hạ tướng sĩ liều mạng xung phong liều chết, rốt cục vừa Đan Hùng Tín cùng Hàn Xiêm vây quanh giải khai, còn sót lại đại quân bắt đầu hướng về Phục Dương bỏ chạy.

Mà ở đoạn hậu Vũ Văn Thành Đô, trực tiếp tiến lên đón Từ Hoảng cùng Ngụy Diên.

Ba người đánh nhau, Từ Hoảng một mình đấu kỹ năng Trầm Tường tự nhiên không thể phát động, Vũ Văn Thành Đô cũng không có phát động kỹ năng, Ngụy Diên vì vậy cũng giống vậy không thể phát động kỹ năng. Thế nhưng Vũ Văn Thành Đô Phượng Sí Lưu Kim Thăng lên lực đạo, cũng là Từ Hoảng cùng Ngụy Diên xa xa không đỡ được.

Làm Từ Hoảng cùng Ngụy Diên kiên trì tới mười hiệp, Vũ Văn Thành Đô Hoàn Dĩnh kích phát.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô kỹ năng Hoàn Dĩnh phát động, vũ lực + 1, hạ thấp Từ Hoảng cùng Ngụy Diên vũ lực 1 điểm, Phượng Sí Lưu Kim Thăng vũ lực + 1, Trại Long Ngũ Ban Câu vũ lực + 1, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 106. Từ Hoảng vũ lực hạ thấp tới 97, Ngụy Diên vũ lực hạ thấp tới 93. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Ngụy Diên kỹ năng Căng Cao phát động, tự thân vũ lực + 2, Vũ Văn Thành Đô vũ lực - 2, trước mặt Ngụy Diên vũ lực đề thăng tới 95, Vũ Văn Thành Đô vũ lực hạ thấp tới 104. "

Vũ Văn Thành Đô càng đánh du dương, nhưng là Ngụy Diên cũng là không cam lòng tỏ ra yếu kém, ba người cùng nhau lại chiến mười hiệp.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô kỹ năng Hoàn Dĩnh lần nữa phát động,

Vũ lực + 2, hạ thấp Từ Hoảng cùng Ngụy Diên vũ lực 2 điểm, Phượng Sí Lưu Kim Thăng vũ lực + 1, Trại Long Ngũ Ban Câu vũ lực + 1, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 105. Từ Hoảng vũ lực hạ thấp tới 96, Ngụy Diên vũ lực hạ thấp tới 94. Ngụy Diên Căng Cao hiệu quả không thay đổi. "

Vũ Văn Thành Đô mắt nhìn bị hai người triển đấu vậy lâu như vậy, trong lòng tức giận không ngờ, trong tay lưu kim thang đường như tức giận Kiều thú, gào thét đường như muốn đem Từ Hoảng cùng Ngụy Diên hai người thôn phệ.

Ngụy Diên cùng Từ Hoảng lúc này cắn răng lực chiến vậy Vũ Văn Thành Đô hai mươi hiệp, đã mệt mỏi thở hồng hộc, mắt nhìn Vũ Văn Thành Đô nổ tung lần nữa, Ngụy Diên dẫn đầu không địch lại, thúc ngựa đi liền. Từ Hoảng đến Ngụy Diên đi, thấy càng là không thể tương địch, sau đó cũng theo bại tẩu.

Vũ Văn Thành Đô tự nhiên không dám ham chiến, lấy Ngô Lập Nhân đã biến mất ở khác một bên, liền hét lớn một tiếng, thôi động Trại Long Ngũ Ban Câu, xoay người hướng cửa ra bỏ chạy.

Dương Phụng lấy Vũ Văn Thành Đô lực chiến Từ Hoảng cùng Ngụy Diên, không khỏi thở dài nói: "Ngô Minh thủ hạ lại có Vũ Văn Cẩm cùng Triệu Văn như thế dũng tướng, Lưu Kinh Châu như thế nào thắng nổi hấn! "

"Đem ở mưu mà không ở dũng, mặc dù hấn có Triệu Văn, Vũ Văn Cẩm, lại còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy đại bại mà chạy? Chủ công đừng có trường người khác chỉ khí diệt uy phong mình. " Từ Hoảng tuy là thua ở Vũ Văn Thành Đô thủ, thế nhưng hấn lại như cũ tin tưởng vững chắc, vũ lực không phải quyết định cuối cùng thắng bại then chốt.

Dương Phụng tuy là trong lòng vẫn là vô cùng không ủng hộ Từ Hoảng quan điểm, nhưng là bây giờ dù sao phe mình thắng, hấn cũng không tiện lại giới nước lũ.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một còi khoái mã báo lại, thất kinh mà hô: "Bảo Xa Kỳ Tướng Quân, chinh đông tướng quân Hàn tướng quân bị Ngô Minh dưới trướng một thành viên nữ tướng đâm chết! "

Nghe được tin tức này, Dương Phụng sắc mặt bỗng nhiên có vẻ vui vẻ, tiếp lấy hấn đường như ý thức được phản ứng của mình không đúng, bĩ sảng quát: "Hàn tướng quân! Người chết rất thảm, ta Dương Phụng nhất định phải báo thù cho người, lấy an ủi người trên trời có linh thiêng! "

Từ Hoàng âm thầm thở dài một hơi, cũng không nói gì nữa.

Dương Phụng thu hẹp Hàn Xiêm binh mã, mình đại quân trải qua một trận, mười ngàn đại quân tổn thất hơn ba ngàn, bây giờ thu hẹp Hàn Xiêm sáu ngàn binh mã, dưới quyền mình binh mã càng hơn từ trước, cho nên Dương Phụng cao hứng chính là cái này. Bây giờ Ngụy Diên dùng kế, đem Ngô Lập Nhân đại quân giết đại bại mà quay về, mình cũng tính hòa Lưu Biểu có dạn dò. Ngụy Diên lúc này cùng Dương Phụng cáo biệt, phải về Uyển thành cùng Văn Sinh hội báo Phục Dương giao chiến tình huống, tự nhiên cũng là vì tự mình nói rõ công lao của mình.

Ngô Lập Nhân suất quân trở lại Phục Dương sau, phát hiện Vương Thủ Nhân đang lĩnh quân ra khỏi thành chuẩn bị tiếp ứng. Vương Thủ Nhân thở dài, tự nhiên biết Ngô Lập Nhân gặp phải tình huống.

"Chủ công, mời tạm thời trở về thành nghỉ ngơi đi! "

Ngô Lập Nhân quay đầu lại thủ hạ mình từ trong đào sinh chúng tướng sĩ, hấn tung người xuống ngựa, mặt hướng tam quân tướng sĩ, hấn đốc hết khí lực, rống to: "Các huynh đệ! Trận chiến ngày hôm nay, đều là Ngô Minh chỉ qua, là ta hại mọi người! "

Tiếp lấy Ngô Lập Nhân hai tay ôm quyền, tiện đà khom lưng hướng về phía đại quân thật sâu bái một cái, thật lâu không có đứng dậy.

Ngô Lập Nhân dưới trướng chúng tướng đến một màn này, vội vã cùng nhau xuống ngựa, quỳ gối Ngô Lập Nhân trước mặt, "Bọn ta nguyện ý thế sống chết thuần phục chủ công! "

Tam quân tướng sĩ cũng đều đi theo chúng tướng cùng nhau quỳ xuống, "Bọn ta nguyện ý thế sống chết thuần phục chủ công! "

Ngô Lập Nhân xoay người vào thành, Phục Dương thành bách tính, rất nhiều người không biết xảy ra chuyện gì, Ngô Lập Nhân sau khi trở về, lập tức ra lệnh, làm cho trận chiến này trung chết đi tướng sĩ kẻ hết hậu táng, đồng phát thả gấp ba tiền từ. Nếu như trong nhà còn có khó khăn gì, đều có thể hướng địa phương quan viên tặng lại.

Một trận chiến này, Ngô Lập Nhân mười ngàn đại quân tổn thất hơn năm ngàn người, sắp si Ngô Lập Nhân suất lĩnh xuất chiến đại quân hơn một nửa, nếu không phải thủ hạ dùng tướng rất nhiều, sợ rằng đại quân toàn quân bị diệt cũng có thể, mà Ngô Lập Nhân chính mình cũng có thể gặp bất hạnh.

Ngô Lập Nhân đem chính mình nhốt ở trong phòng cả ngày, bất luận kẻ nào cũng không có thấy, hấn một mực nghĩ lại, loại chuyện như vậy lúc trước hấn đều đang không ngừng nhắc nhở chính mình, chỉ cần một lần sai lầm tiếp theo tạo thành suốt đời tiếc nuối. Mặc dù nói thắng bại là chuyện thường binh gia, có thể là thất bại như vậy, đúng là Ngô Lập Nhân khó có thể tiếp nhận. Liên tiếp thắng trận đúng là làm cho Ngô Lập Nhân có chút làm đầu óc mê muội, hấn càng là hoàn toàn nhờ Ngụy Diên, tuy là Dương Phụng cùng Hàn Xiêm đại quân là hấn chưa từng dự liệu đến, thế nhưng Ngụy Diên nếu dám xoay người lại tái chiến, nhất định hữu sở y y vào.

Ngày thứ hai, Vương Thủ Nhân mang theo Triệu Văn, Tàn Chiêu, Vũ Văn Thành Đô, Gia Cát Lượng tất cả cùng đồng thời đến đây cầu kiến, Ngô Lập Nhân rốt cục mở cửa, từ gian phòng đi ra. Lúc này Ngô Lập Nhân, tuy là lên vô cùng mệt mỏi rã rời, trong mắt cũng không đầy tơ máu, thế nhưng trạng thái tinh thần không tính là quá kém, không có vẻ chán chường hoặc có lẽ là mất đi ý chí chiến đấu.

Đến mọi người lo lắng nhân thân, Ngô Lập Nhân cảm giác có chút băn khoăn, "Làm cho chư vị lo lắng, ta không sao, chỉ là một trận, để cho ta khắc sâu nhận thức đến sự tàn khốc của chiến tranh, người nào cũng không thể là Thường Thắng tướng quân, về sau mong rằng chư vị nhiều hơn nhắc nhở, miễn cho tái phạm như vậy lệch lạc. "

"Chủ công anh minh! Bọn ta nhất định kiệt tâm tận lực, phụ trợ chủ công! "

Nghe được Ngô Lập Nhân nói như thế, mọi người cuối cùng cũng thở dài một hơi, mà Vương Thủ Nhân lúc này trạng thái so Ngô Lập Nhân cũng không khá hơn chút nào. Ngô Lập Nhân một thì biết rõ, quân sư của hấn nhất định cũng là cả đêm không có ngủ, Ngô Lập Nhân tự trách, Vương Thủ Nhân làm sao sẽ không tự trách đâu? Hấn làm Ngô Lập Nhân quân sư, không có đúng lúc ngăn cản trận này đại bại, nội tâm hấn cũng là vẫn tự trách.

"Dương Minh, việc này quá khứ, thảo phạt Lưu Biểu lại còn phải tiếp tục. Nhất định phải chiếu cố kỹ lưỡng thân thể của chính mình, về sau mọi việc còn nhiều hơn nhiều ý lại Dương Minh. "

Chương 288: Giả Hủ ám trợ lấy Tỷ Quy, Ngô Minh hư thực bỏ Phục Dương

Vương Thủ Nhân gạt đầu, hướng bên cạnh liếc mắt một cái, hướng Ngô Lập Nhân thi lễ một cái, tiếp lấy dẫn mọi người cùng rời đi.

Lúc này, Điều Thuyền không biết từ nơi này đi ra, lẳng lặng đi tới Ngô Lập Nhân bên người, Ngô Lập Nhân lúc này mới phát hiện Điều Thuyền khoe mắt hồng hồng, nhất định là khóc thật lâu, hắn vô cùng đồng tình đem Điều Thuyền kéo đi qua, "Điều Thuyền, để cho ngươi chịu ủy khuất! Ta không phải cố ý muốn không để ý tới ngươi, chỉ là, càng là trải qua nhiều, càng là sợ mất đi. . . "

Ngô Lập Nhân còn sao có nói hết, Điều Thuyền liền nhón đầu ngón chân lên, lập tức hôn lên Ngô Lập Nhân miệng, điều này làm cho Ngô Lập Nhân nhất thời đầu trống rỗng, nói cái gì cũng không muốn nói. Đây là Điều Thuyền lần đầu tiên như vậy chủ động.

"Phu quân không cần nhiều lời cái gì, thiếp đều hiểu. Chỉ là thiếp biết phu quân đã trải qua như vậy nguy hiểm sự tình, thiếp trong lòng cũng là sợ vạn phần. Đến phu quân yên lành, không phải sẽ nhờ đó dọa vậy chỉ khi, thiếp liền nào tâm. "

Hai người cùng nhau vào nhà, nói một chút vô cùng thân thiết thân thiếp nói, Ngô Lập Nhân cái này mới nằm xuống. Hắn lần này ngủ được vô cùng kiên định, có lẽ là bởi vì chiến đấu một ngày, lại một đêm không ngủ mệt mỏi thật sự, có lẽ là bởi vì trong lòng buông xuống một thứ gì đó. Trong mộng, hắn nằm mơ thấy chính mình đi lên nhân sinh đỉnh phong, làm tới hoàng đế, giữa lúc hắn tiếp thu quần thần triều bái lúc, hắn chợt ý thức được một vấn đề -- Điều Thuyền ở nơi nào. Dưới tình thế cấp bách, bỗng nhiên quay đầu lại, đang đến Điều Thuyền đầu đội mũ phượng, chân thành hướng mình đi tới. Ngô Lập Nhân nở nụ cười, từ trong mộng vui vẻ cười tỉnh.

Một trận, làm cho Ngô Lập Nhân cảm nhận được thất bại tư vị. Tuy là lúc đó hắn phi thường hận Ngụy Diên, nhưng là bây giờ hắn lại đối với Ngụy Diên có chút cảm kích. Nếu như đối thành Tào Tháo tới cho mình trên cái này một tiết thế thảm "Giáo dục" giờ học, còn không biết hậu quả sẽ như thế nào.

Ngụy Diên cùng Dương Phụng cùng nhau đại bại Ngô Lập Nhân tin tức nhanh chóng truyền đến khắp nơi trong tai, Tào Tháo có chút khó tin nói: "Cái này Ngụy Diên là người ra sao? Dĩ nhiên có thể để cho Ngô Minh tiểu nhi ăn như vậy lớn thua thiệt? Chớ không phải là trong đó có bẫy? Hay hoặc là Ngụy Diên tham công cố ý nói dối quân tình? "

Tào Tháo nghi vấn, tự nhiên là bắt nguồn ở hắn cùng với Ngô Minh giữa rất nhiều lần chiến đấu, tất cả đều không có chiếm được một tia tiện nghi, cho nên hắn có chút không tin liền một cái nhỏ nhỏ Ngụy Diên có thể để cho Ngô Lập Nhân như vậy đại bại.

"Thừa tướng, trên đời này không Thường Thắng tướng quân, Ngô Minh tự nhiên không ngoại lệ. Huống hồ, người không phải Thánh hiền ai mà có thể không qua? Người, khó tránh khỏi sẽ có kiêu căng chi tâm, Ngô Minh kỳ thực cũng không phải là bại bởi Ngụy Diên, mà là thua bởi chính mình. "

Nói chuyện chính là Quách Gia, hắn đem chuyện này phân tích thấu triệt, phảng phất đến gần Ngô Lập Nhân tâm khảm thông thường.

Mà Văn Sinh sau khi nhận được tin tức, tự nhiên cũng thập phần hưng phấn, lập tức đem Phục Dương tình hình chiến đấu báo cáo cho Lưu Biểu. Lưu Biểu sau khi nghe được lập tức hạ lệnh, thêm phong Ngụy Diên vì Chiêu Vũ trung lang tướng, tuy là Thái Mạo nghe được Ngụy Diên lập này đại công vô cùng đồ mất, nhưng là Ngụy Diên quả thực làm xong rồi liền tiếp Tào Tháo, Viên Thuật chờ chư hầu đều không thể làm được sự tình, hắn cũng chỉ có thể cực kỳ hâm mộ không ngớt.

Đang ở Vu Huyện Trương Tú nghe được tin tức này, hắn lập tức làm cho Giả Hủ tới gặp mình, cũng cùng hắn chia xẻ cái này làm cho hắn có chút tin tức ngoài ý muốn.

"Văn Hòa, Ngô Minh đã có này bại một lần, sợ rằng lần này thảo phạt Kinh Châu tất nhiên vô công nhi phản, chúng ta là hay không cần muốn xuất binh tương trợ Lưu Kinh Châu, lấy thành ý? "

Giả Hủ phía trước ý kiến là tọa sơn quan hổ đấu, mà nay, Trương Tú liền cho rằng, Ngô Minh đã thua, chính mình hắn là hướng phe thắng lợi lấy lòng mới đi.

Giả Hủ lại lắc đầu, cười ha ha, chấp tay đối với Trương Tú thi lễ nói: "Tướng quân chịu nghe thuộc hạ một lời hay không? "

"Văn Hòa chuyện này! Tú nhất quán chỉ phục Văn Hòa lời bàn cao kiến, duy Văn Hòa nói như vậy là từ, chớ Phục đa nghi, xin tiên sinh chỉ giáo. "

"Lấy Hủ góc nhìn, trợ Lưu Biểu không bằng trợ Ngô Minh, trợ Ngô Minh có ba lợi cùng. Một: Lưu Biểu hư danh không thật, khó thành đại khí, lại không thể dung người, chủ công mặc dù tương trợ, ngày khác cũng chỉ có thể đánh phải một huyện nơi, khó thành đại sự; mà Ngô Minh nhân nghĩa tứ với tứ hải, duy tâm dùng, lấy nào đó xem chi, ngày khác nhất định có thể thành tựu một phen đại nghiệp, từ chi tất nhiên có thể đại triển trượng phu cuộc đời chi chí; thứ hai, bây giờ Lưu Biểu mới thắng, khí thế như hồng, chủ công nếu ngồi bên ngoài thắng mà trợ chi, chi có thể là Cầm trên thiên Hoa, Lưu Biểu nhất định không lấy chủ công làm trọng, mà Ngô Minh mới bại, chủ công nếu âm thầm trợ chi, thì dường như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, Ngô Minh nhất định nhìn kỹ chủ công là tâm phúc; thứ ba, chủ công cùng Tào Tháo có cừ oán, nếu từ Lưu Biểu, thì Tào Tháo tất phải khó có thể tương dung; mà Ngô Minh cùng Tào Tháo có túc thù, trợ chi có thể đồng kháng Tào, càng có thể báo ngày xưa thù. Huống hồ Ngô Minh từng phái người tru diệt Lý Giác Quách Tỷ, mà Lý Giác chính là giết chết chủ công thúc phụ người, bên ngoài vì chủ công báo thù, chủ công giúp đỡ thành sự, cũng hợp tình hợp lý. Trợ Ngô Minh có này ba lợi, chủ công sao không từ chi? "

Trương Tú nghe xong, không khỏi cười ha ha một tiếng, "Văn Hòa này luận thật là Kim Ngọc Lương Ngôn, không phải Văn Hòa nói như vậy, Tú mấy sai lầm tiền đồ tại! Chỉ là bây giờ bọn ta ở Lưu Biểu trên địa bàn, thì như thế nào trợ giúp Ngô công thành sự? Cũng xin tiên sinh giải thích khó hiểu. "

"Dương Phụng tương trợ Lưu Biểu ra binh, lúc này Tỳ Quy chính là thành trống không, chủ công không bằng gạt xung là Lưu Biểu trợ trận, mượn đường Tỳ Quy, đoạt bên ngoài thành trì, thì lúc đó Dương Phụng tất nhiên không nhà để về. Đến lúc đó sau cho dù Ngô Minh bình bại, Lưu Biểu vẫn tội, chủ công chỉ cần đem Tỳ Quy trả là được. Đây một cái nhấc tay, cũng sẽ không làm cho Lưu Biểu khả nghi, chính là thượng sách. Mà đoạt Tỳ Quy, Dương Phụng tất nhiên tự loạn trận cước, đến lúc đó sau Ngô Minh muốn phá Dương Phụng, chẳng phải dễ như trở bàn tay? . "

Dương Phụng lúc này suất đại quân trú đóng ở Hồ Dương, hần cùng Ngụy Diên cùng nhau đại bại Ngô Lập Nhân, hần tự nhiên cũng đang chờ Lưu Biểu tướng thưởng, trong lòng hần nghĩ: Như vậy đại công, Lưu Biểu ít nhất phải cho mình hai Huyện nơi.

Nhưng mà hần không đợi đến Lưu Biểu thưởng cho, lại nghe được Trương Tú đoạt Tỳ Quy. Điều này làm cho Dương Phụng nguyên bản vui sướng tâm tình lập tức toàn bộ mất đi, hần cắn răng nghiêng lợi mắng: "Trương Tú tiểu nhi, dĩ nhiên thừa dịp ta không ở, đoạt ta thành trì, ta với ngươi thề không lưỡng lập! Người đến, truyền lệnh, đại quân lập tức khởi hành, điều quân trở về đoạt lại thành trì! "

Lúc này một bên Từ Hoảng liền vội vàng đứng lên khuyên nhủ: "Chủ công bớt giận! Bây giờ nếu Tỳ Quy đã mất, ở như vậy gây chiến trở về, cũng không phải thượng sách. Tỳ Quy tuy là thành phòng cũng không kiên cố, nhưng là quân ta nếu muốn đoạt lại, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản. Đến lúc đó sau, tiến thoái lưỡng nan, quân ta lâm nguy. Không bằng quân ta đang ở Hồ Dương đóng quân, đến khi đẩy lùi Ngô Minh sau đó, làm cho Lưu Biểu dùng cái này thành nhượng cho chủ công. Bên ngoài tất nhiên không dám cự tuyệt, đến lúc đó sau, lại liên hợp Lưu Biểu cùng nhau vẫn tội cùng Trương Tú, Trương Tú há có thể quan tâm? "

Nghe xong Từ Hoảng lời nói, Dương Phụng lúc này tức giận tâm tình mới hơi có chút khôi phục, "Công Minh nói cực kỳ hữu lý, là ta trùng động. " chỉ là không biết Ngô Lập Nhân trải qua này bại một lần sau, có thể hay không thu binh mà quay về. "

"Chủ công phải làm cho tốt phòng thủ Ngô Minh chuẩn bị mới đi. Ngô Minh một trận mặc dù là thất bại, thế nhưng cũng không tính thương cân động cốt. Mà nếu muốn tốc độ nhanh nhất công hãm Kinh Châu, Ngô Minh ắt sẽ tuyền trạch trước công Hồ Dương, vì vậy chủ công muốn để phòng ngự làm chủ, chỉ cần bảo vệ Hồ Dương, Ngô Minh liền không thể vào bức Trương Dương. Đến lúc đó sau bằng Tôn Sách sức một mình, làm sao có thể đánh hạ lũy cao hào sâu Trương Dương? "

"Tốt, liền theo như Công Minh ý hành sự, bất quá ta hay là muốn trước tìm Lưu Cảnh Thăng muốn chút tiền cấp lương cho, giúp ta thủ thành. "

Dương Phụng cười ha ha, hài lòng lấy Từ Hoảng.

Ngô Lập Nhân đại quân ở Phục Dương lại dừng lại vài ngày, lúc này từ Giang Hạ quận truyền đến tin tức tốt: Chu Du cùng Thịch Kế Quang hai người rốt cục bắt Giang Hạ, Thái Mạo đã chạy về Trương Dương.

"Chủ công, nếu Giang Hạ đã bắt, nói vậy Tôn Sách đại quân không nên bao lâu là có thể đánh tới Trương Dương, quân ta cũng phải nhanh một chút tập hợp lại, dựa theo kế hoạch đã định tiến lên. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, tuy là tổn thất năm, sáu ngàn binh mã, nhưng là bây giờ còn muốn hơn một vạn người, đồng thời Tàn Chiêu dưới quyền tính như Vô Song Quân cũng chẳng có bao nhiêu tổn thương.

"Truyền lệnh, tam quân ngày mai khởi hành, trước công Bình Huyện, lại lấy Cức Dương. "

Lúc này sau, Tàn Chiêu hơi nghi hoặc một chút, đứng dậy hỏi: "Chủ công, nếu không phải lưu một chi binh mã thủ ở chỗ này, Dương Phụng đại quân tất nhiên sẽ xâm phạm Phục Dương đến lúc đó sau chẳng phải là biết hai mặt thụ địch? "

"Lúc rõ ràng không cần nhiều lời, quân ta ít người, nếu là ở mỗi bên trong huyện khắp nơi chia lưu thủ, tất phải tiến công không còn chút sức lực nào. Vì vậy liền tạm thời buông tha Phục Dương. Đến lúc đó sau chỉ cần đánh hạ Trương Dương, nơi này lại lấy không khó. Huống hồ, ta nếu như thế, Dương Phụng tiểu nhi chưa chắc dám đơn giản xuất binh, này cái gọi là hư thực bất định. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 289: Thành Đô khổ khuyên bắt Từ Hoảng, Triệu Vân cưới ngựa bắt Dương Phụng

Ngô Lập Nhân suất đại quân, trực tiếp hướng Bình Huyện đi đến, Bình Huyện cũng không có bao nhiêu quân coi giữ, Ngô Lập Nhân đại quân vừa đến,

cũng không lâu lắm, Bình Huyện Huyện thừa liền mở rộng cửa đầu hàng. Sau đó, Ngô Lập Nhân lại khiến đại quân hướng Cức Dương tiếp tục tiến công.

Mà đóng tại Hồ Dương Dương Phụng, tự nhiên thời thời khắc khắc chú ý Ngô Lập Nhân đại quân hướng đi, khi hắn nghe nói Ngô Lập Nhân đại quân ra hết, hướng Cức Dương xuất phát mà không có tuyến trách trực tiếp tiến công Hồ Dương lúc, trong lòng hắn vui vẻ. Chờ hắn dò thám biết đến Ngô Lập Nhân đại quân ở Bình Huyện không làm dừng lại trực tiếp lại hướng Cức Dương xuất phát, Dương Phụng biết mình lại có thể lại lập một công thời cơ đã đến.

Dương Phụng lập tức triệu tập đại quân, chỉ chưa số ít binh mã lưu cho Đan Hùng Tín canh giữ ở Hồ Dương, mình thì dẫn Từ Hoảng cùng một vạn binh mã mấy ngày liền hướng Phục Dương xuất phát. Dương Phụng dưới hoàn mệnh lệnh sau, Từ Hoảng cảm thấy vẫn là có chút không yên lòng, hướng về phía Dương Phụng khuyên nhủ: "Chủ công, Ngô Minh thủ hạ đa trí mưu chí sĩ, lớn như vậy quân khinh xuất, một phần vạn trúng mai phục, chẳng phải là đại sự không ổn? Cũng xin chủ công nghĩ lại! "

Dương Phụng cười ha ha, vẫn chưa đem Từ Hoảng lời nói để ở trong lòng, chỉ là ngừ trọng tâm trường nói: "Công Minh, người người này chính là quá cẩn thận quá đáng. Ngô Minh tiểu nhi nguyên bản là hai vạn đại quân, trải qua đại Phục núi ngăn, binh lực tổn thất sáu, bảy ngàn, lúc này trên tay hắn có tới đa hơn một vạn binh mã, nếu như lại chia binh đóng ở, làm sao còn cùng tiếp tục tiến công Nam Dương? Làm sao có thể mau sớm cùng Tôn Sách hội sư Tương Dương? Công Minh a, ta mặc dù không là rất thông minh, thế nhưng ta cũng biết, binh pháp hư hư thật thật, nhiều lắm môn đạo, có lúc sau, nghĩ quá nhiều ngược lại mới bị trúng tính toán. "

Dương Phụng lời nói quả thật có vài phần đạo lý, Từ Hoảng không thể làm gì khác hơn là không nói thêm gì nữa, liền đi theo Dương Phụng lĩnh quân hướng Phục Dương xa, đến ngày thứ hai đêm khuya, đại quân rốt cục chạy tới Phục Dương ngoài thành.

Đến lúc này Phục Dương im ắng, quả thực không có bao nhiêu binh mã phòng thủ, Dương Phụng cười ha ha một tiếng nói: "Quả nhiên không ra ngô chỗ đoán, Công Minh, người còn có lời gì để nói? Phá thành đang ở hôm nay, chúng tướng sĩ, theo ta giết a! "

Theo Dương Phụng ra lệnh một tiếng, Dương Phụng đại quân bắt đầu hướng phía Phục Dương chen chúc mà vào, dọc theo đường đi dĩ nhiên một điểm chống lại cũng không có gặp phải, điều này làm cho Dương Phụng cảm giác được mình máu nóng toàn bộ đều bị lãng phí.

Giữa lúc Dương Phụng chỉ huy đại quân toàn bộ lúc vào thành, bỗng nhiên Phục Dương ngoài thành trong nháy mắt sáng lên vô số cây đuốc, tiếp lấy rung trời động địa tiếng reo hò vang lên, không biết bao nhiêu binh mã tất cả đều đánh tới vẫn chưa có hoàn toàn đi vào bên trong thành Dương Phụng đại quân.

Đến loại tình huống này, Dương Phụng lập tức minh bạch đã xảy ra chuyện, hắn lúc này đã sợ đến thất kinh, trong miệng hô lớn: "Không tốt, trúng kế! Nhanh, nhanh đóng cửa thành! "

Dương Phụng hạ lệnh đóng cửa thành, vậy mà lúc này ngoài thành còn có thật nhiều quân sĩ không có đi vào, làm sao có thể để cho bọn họ đem thành cửa đóng lại. Nếu là thật đóng cửa, ngoài thành tướng sĩ tất nhiên chỉ có một con đường chết. Bọn họ liều mạng cũng muốn đi vào Phục Dương trong huyện đi, trong lúc nhất thời, bên trong thành ngoài thành Dương Phụng tướng sĩ bắt đầu tự tương công kích lẫn nhau trúng tên lên.

Không bao lâu, khi Ngô Lập Nhân đại đại quân chạy tới sau đó, ngoài thành tướng sĩ nhao nhao bỏ vũ khí xuống đầu hàng, mà Triệu Vân cùng Vũ Văn Thành Đô thì trực tiếp một người cỡi ngựa trước, đánh tới cửa thành. Tần Chiêu thì dẫn Vô Song đại quân theo sát phía sau.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Triệu Vân kỹ năng Liệt Đám phát động, trước mặt vũ lực + 3, chỉ huy + 3, Long Đám Lượng Ngân Thương vũ lực + 1, Chiêu Dạ Ngọc Sư Từ vũ lực + 1. Trước mặt Triệu Vân vũ lực đề thăng tới 106, chỉ huy đề thăng tới 93. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến trước mặt trước mặt Vô Song Quân kỹ năng Đồng Cừ phát động, sở có Vô Song Quân tướng sĩ vũ lực + 2. "

Lúc này cửa thành sắp đóng cửa lúc, Triệu Vân cười Ngọc sư tử, Vũ Văn Thành Đô cười Ngũ Ban Câu đã cùng nhau chạy tới, Triệu Vân Lượng Ngân Thương bỗng nhiên đâm một cái, lại dùng lực vung, lập tức đập ngã rồi thành cửa vài cái Dương Phụng tướng sĩ. Vũ Văn Thành Đô không cam lòng tỏ ra yếu kém, tay hắn cầm Lưu Kim Thương, dùng sức hướng về phía cửa thành đập một cái, chỉ nghe bịch một tiếng, đang ở đóng cửa vài cái tướng sĩ nhao nhao dao động ngã xuống đất.

Hai người cùng nhau vọt vào cửa thành, phảng phất lưỡng con mãnh hổ vọt vào bầy dê, hai người đại sát tứ phương, không người có thể ngăn. Từ Hoảng thấy thế, thở dài một tiếng, cầm trong tay Khai Sơn Phủ, do dự khoảng khắc, khẽ cắn môi vẫn là xông tới, trong miệng hô lớn nói: "Tướng địch đừng vội bừa bãi, Từ Hoảng tới cũng! "

Dương Phụng đến Từ Hoảng dĩ nhiên muốn đi khiêu chiến Triệu Vân cùng Vũ Văn Thành Đô hai người, không khỏi quá sợ hãi, vội hô: "Công Minh đừng có cạy mạnh, hôm nay tình thế không ổn, không bằng theo ta trước tiên lui. "

Từ Hoảng cũng không để ý tới Dương Phụng lời nói, vẫn là nghĩa vô phản cố xông lên phía trước, thẳng đến Vũ Văn Thành Đô.

Triệu Vân đến Từ Hoảng tới chiến, cười ha ha hướng về phía Vũ Văn Thành Đô rộng to nói: "Vũ Văn tướng quân, chủ công yêu quý Từ Hoảng vô nghệ, đừng có bị thương tính mạng của hắn. Ta đi trước giam giữ Dương Phụng thất phu kia! "

Vũ Văn Thành Đô gật đầu, mà cách đó không xa Từ Hoảng tự nhiên cũng nghe được Triệu Vân lời nói, không khỏi trong lòng càng thêm phần nộ, rộng to: "Thất phu lại dám coi thường như vậy với ta, phủ! "

Từ Hoảng một búa bổ về phía Vũ Văn Thành Đô, Vũ Văn Thành Đô Lưu Kim Thương nghênh đón, hai người bắt đầu chiến đến cùng một chỗ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Từ Hoảng kỹ năng Trầm Tường phát động, Từ Hoảng phát hiện Vũ Văn Thành Đô kẻ hồ, tự thân vũ lực + 2, Vũ Văn Thành Đô vũ lực - 2. Khai Sơn Phủ vũ lực + 1, Hoa Lư vũ lực + 1, trước mặt Từ Hoảng vũ lực đề thăng tới 100, Vũ Văn Thành Đô vũ lực rơi chậm lại tới 101. "

Tuy là Từ Hoảng kỹ năng này quả thực rất lợi hại, ở Vũ Văn Thành Đô không có bạo phát kỹ năng dưới tình huống, Từ Hoảng dựa vào một liều mạng phân đầu tinh thần, còn có thể cùng Vũ Văn Thành Đô chiến mười mấy hiệp.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vũ Văn Thành Đô kỹ năng Hoành Dĩnh phát động, vũ lực + 1, Từ Hoảng vũ lực - 1, Phụng Sứ Lưu Kim Thắng vũ lực + 1, Trại Long Ngũ Ban Câu vũ lực + 1, trước mặt Vũ Văn Thành Đô vũ lực đề thăng tới 104, Từ Hoảng vũ lực hạ xuống tới 99. "

Theo chiến đấu tiến hành, Từ Hoảng cùng Vũ Văn Thành Đô chiến hai mươi hiệp sau đó, Vũ Văn Thành Đô đã làm cho Từ Hoảng triệt để cảm nhận được tuyệt vọng. Nhưng mà Vũ Văn Thành Đô lúc này không muốn thương tổn rồi Từ Hoảng, chỉ là tiểu tâm đấu với hắn chiêu, trong miệng không ngừng hô: "Từ tướng quân, ta cũng không muốn thương ngươi, ta chỉ có chút yêu thích Từ tướng quân võ nghệ, Từ tướng quân vì sao phải đánh phải với Dương Phụng như vậy tiểu nhân phía dưới? Chẳng phải là trần bảo bị long đông, mỹ ngọc rút bùn? "

Từ Hoảng lạnh rên một tiếng, chỉ là đem vật cầm trong tay Khai Sơn Phủ múa càng thêm bán mạng, thay thế câu trả lời của hắn.

"Lương thân trạch chủ mà sự tình, Từ tướng quân cái này một thân võ nghệ, chớ không phải là muốn chung thân mai một hay sao? "

Vũ Văn Thành Đô tự nhiên không chịu buông tha, vẫn còn ở một câu một câu khuyên can. Hai người chiến ba chục hiệp, Từ Hoảng rốt cục cầm cự không nổi, bị Vũ Văn Thành Đô một thang đánh bay xuống ngựa, sớm có Tàn Chiêu Vô Song Quân tướng sĩ đưa hắn bắt được.

Mà Triệu Vân xông về Dương Phụng, Dương Phụng sớm đã sợ đến chạy trốn chết, Triệu Vân tự nhiên không chịu bỏ qua, giục ngựa chạy như điên, truy hướng Dương Phụng. Dương Phụng lớn tiếng la lên thù hạ tướng sĩ đi chống đỡ Triệu Vân, nhưng là cái này lúc sau, Dương Phụng đại quân đã sớm vào chìm sợ cảnh công, chạy trốn tứ phía, căn bản không có bao nhiêu người nghe mệnh lệnh của hắn.

Triệu Vân rốt cục đuổi kịp Dương Phụng, Dương Phụng nơi nào là Triệu Vân đối thủ, hơn nữa trong lòng sợ hãi, bị Triệu Vân đuổi theo sau, bắt lại, Dương Phụng không dám chút nào phản kháng, chỉ là nom nớp lo sợ hô: "Tướng quân tha mạng, tướng quân tha mạng a! "

Khi Dương Phụng cùng Từ Hoảng câu bị bắt giữ, Dương Phụng thủ hạ chính là đại quân lúc này rốt cục nhao nhao đầu hàng, mười ngàn đại quân tử thương ba nghìn, còn lại toàn bộ đầu hàng.

Một đêm chiến đấu kịch liệt sau, Ngô Lập Nhân rốt cục thở thật dài nhẹ nhõm một cái, trận chiến này đem Dương Phụng đại quân hầu như toàn bộ tiêu diệt, càng là sanh cảm Từ Hoảng cùng Dương Phụng, rốt cục làm cho Ngô Lập Nhân xả được con giận.

Chúng tướng nhao nhao đến đây giao lệnh, Triệu Vân cùng Vũ Văn Thành Đô phân biệt áp trứ Dương Phụng cùng Từ Hoảng sau khi đi vào, Ngô Lập Nhân gật đầu cười: "Chư tướng cực khổ! "

Lúc này, Tàn Chiêu tiến lên phía trước nói: "Mấy ngày trước đây mặt tướng nghi vấn chủ công quyết định, thực sự xấu hổ, quân sư kẻ sách, quả nhiên cao minh! "

Lúc này Vương Thủ Nhân vội vã lắc đầu, tiếp lấy đứng dậy nói rằng: "Chư công lẽ nào đều cho rằng lúc này Vương mỗ kẻ sách tử? Thực ra không phải vậy, kẻ này toàn bộ là chủ công một người nghĩ ra được, sau lại cùng ta thương lượng một phen mới thực thi. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 290: Ngô Minh lại thu dưỡng tướng, Văn Sính 3 thành phối hợp phòng ngự

Vương Thủ Nhân nói xong, chúng tướng không khỏi thần sắc rùng mình, bọn họ lúc này mới phát hiện, Ngô Lập Nhân đã bắt tri bất giác có thể đơn độc thiết kế chiến thắng, mọi người cùng nhau hướng Ngô Lập Nhân hành lễ, cùng hô lên: "Chủ công thần cơ diệu toán, bọn ta không bằng cũng! "

Lúc này một bên Dương Phụng cũng theo nói một câu: "Ngô công anh minh, tội tướng bái tâm phục khẩu phục! "

Ngô Lập Nhân cười ha ha, đi về phía Dương Phụng, "Dương xa kỵ, ngươi hoàn hảo nha? "

Dương Phụng nghe được Ngô Lập Nhân vừa nói như vậy, không khỏi mặt đỏ tới mang tai, cúi đầu, thấp giọng nói rằng: "Ngô công nói đùa, tội tướng

không dám nhận, chỉ cầu Ngô công tha mạng! "

"Ta với ngươi cũng không thù oán, nguyên bản cũng không phải là không phải muốn giết ngươi, chỉ là ở Đại Phục Sơn, ngươi hại ta hao binh tổn tướng, ta há có thể đơn giản tha cho ngươi? "

Nghe xong Ngô Lập Nhân lời nói, Dương Phụng mặt như màu đất, vội vàng quỳ xuống, lớn tiếng cầu khẩn nói: "Ngô công tha mạng, Ngô công tha mạng a! Đây hết thảy đều là Ngụy Diên thất phu chủ ý, thực sự với ta không quan hệ a! "

"Ha ha, Dương tướng quân không cần phải sợ, ngươi cũng biết trước đây ta đánh hạ Tùy Huyện lúc, Tùy Huyện Lưu Bàn cũng muốn sống, ta liền làm cho hắn khuyên dưới tay hắn đại tướng Hoàng Trung đến đây đầu hàng, mới có thể sống, ngươi biết hiện tại tại chính mình nên làm như thế nào sao? "

Ngô Lập Nhân lời nói, Dương Phụng tự nhiên một cái liền hiểu, chỉ thấy hắn lập tức xoay người hướng về phía Từ Hoảng đầu khoắc cầu khẩn nói: "Bọn ta bây giờ đã vì Ngô công giải hạ chi tử, Công Minh sao không cùng ta đồng đầu hàng, là Ngô công cố gắng? "

Từ Hoảng trong mắt tràn đầy vẻ khinh bỉ, hắn không chút nào bị Dương Phụng như vậy trò hề sờ đã động, lạnh lùng nói rằng: "Đại trượng phu há lại sợ chết từ? "

Dương Phụng nghe được Từ Hoảng nói như thế, càng thêm sốt ruột, "Công Minh, ta luôn luôn không xử bạc với ngươi, ngươi cũng không nên như vậy vô tình, cứu ta một mạng, cứu ta một mạng a! "

Từ Hoảng quay đầu, không hề Dương Phụng, thò ra một hơi thật sâu, "Ngô công luôn luôn Nhân Đức trải rộng thiên hạ, hắn há lại bằng lòng bởi vì Hoảng một người mà dứt chủ công sinh tử? Chủ công chớ lo, Ngô công chỉ là dùng cái này lẫn nhau mạng, bên ngoài tất sẽ không đi này bất nghĩa việc. "

Không tới đến Ngô Lập Nhân tính toán nhỏ nhặt đều bị Từ Hoảng nói ra, lúc đầu hắn cũng không muốn giết Dương Phụng, giết Dương Phụng, Từ Hoảng tất nhiên không chịu lại đầu chính mình.

"Ha ha ha, Công Minh nói như vậy, sâu ngộ tâm. Người đến, trước đem Dương Phụng đặt xuống phía dưới, nhốt lại. "

Tiếp lấy Ngô Lập Nhân tự mình tiến lên, đem Từ Hoảng sợi dây trên người cởi ra, "Công Minh cho rằng, ta cùng với Dương Phụng, ai mới là mình chủ? "

Từ Hoảng lặng lẽ, tiếp thò dài một hơi nói: "Ngô công biết người dùng người, hữu dụng hữu mưu, thủ hạ văn võ rất nhiều, lại rất được dân tâm, thử hỏi thiên hạ này còn có bao nhiêu người có thể cùng Ngô công lẫn nhau so? "

"Công Minh nếu minh bạch, vì sao còn phải từ trung với Dương Phụng thất phu? Hôm nay nếu Dương Phụng đã bị bắt, hắn lại chính mồm cầu ngươi cùng nhau đầu hàng, ngươi còn có cùng lo lắng? Đại trượng phu sống ở loạn thế, nếu không phải có thể có một phen làm, chẳng phải là khiến người ta thất vọng? "

Ngô Lập Nhân giọng của bỗng nhiên trở nên vang dội lên, làm cho Từ Hoảng nguyên bản đã dao động tâm trong nháy mắt hạ quyết tâm, chỉ thấy hắn khom người hướng Ngô Lập Nhân thi lễ một cái nói: "Ngô công nói như vậy, làm cho Hoảng dường như bỗng nhiên hiểu rõ, là Hoảng trong chốc lát hờ hững, Từ Hoảng nguyện ý vì Ngô công ra sức trâu ngựa! "

Nghe xong Từ Hoảng nói như vậy, Ngô Lập Nhân cười ha ha một tiếng, vội vã hạ lệnh: "Hảo hảo hảo, vậy thêm phong Từ Hoảng là Diên Lỗ giáo úy, lĩnh Dương Phụng nguyên bộ phận binh mã. "

"Đa tạ chủ công! Bất quá chủ công, cũng xin bỏ qua cho thả Dương Phụng tướng quân một mạng! "

Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không nuốt lời, Dương Phụng sinh tử đã không trọng yếu, hắn làm cho Dương Phụng tự lựa chọn đi ở, không biết Dương Phụng trong lòng đang có ý gì, dĩ nhiên chọn rời đi.

"Công Minh, ta biết Hồ Dương trong thành còn có một viên mãnh tướng tên gọi Đan Thông, không biết ngươi khả năng đưa hắn khuyên hắn đồng tới hàng? "

Từ Hoảng trong lòng cũng không có có mấy phần chắc chắn, thế nhưng Ngô Lập Nhân nếu mở miệng, hắn cũng phải thử một chút. Ngô Lập Nhân làm cho Từ Hoảng dẫn Dương Phụng bộ hạ cũ, đi vào Hồ Dương, chiêu hàng Đan Hùng Tín.

Từ Hoảng vẫn như cũ đơn kỵ đi tới Hồ Dương trong thành, Đan Hùng Tín tự nhưng đã biết rồi Dương Phụng cùng Từ Hoảng trung phục việc, tự nhiên cũng nghe được Từ Hoảng giảm Ngô Lập Nhân.

"Công Minh huynh, bây giờ ngươi ta chỉ có quan hệ cá nhân, ngươi lần này tới đây, chớ không phải là muốn kiếm ta thành trì hay sao? Hoặc giả nói là muốn khuyên ta đầu hàng Ngô Minh thất phu? "

Đan Hùng Tín đem tất cả nói hết ra, Từ Hoảng không thể làm gì khác hơn là lời nói thật nói với hắn rồi, nhưng mà lần này Đan Hùng Tín lại phảng phất biến thành một khối thép tấm, mặc cho Từ Hoảng nói như thế nào, hắn nhưng thủy chung bất từng khầu.

"Lần trước bởi vì Công Minh nói như vậy giảm Xa Kỳ Tướng Quân, đại trượng phu tái thế, há có thể như vậy nhiều lần? Công Minh đừng vội nhiều lời, ý ta đã quyết, Công Minh nếu như không có chuyện gì khác, vậy này cáo từ, về sau gặp nhau nữa, ta nhất định nhưng sẽ không thủ hạ lưu tình. "

Đan Hùng Tín quyết tuyệt nói, làm cho Từ Hoảng xấu hổ không ngớt, hắn thẹn trong lòng, tự nhiên không muốn cùng Đan Hùng Tín chính diện tương địch,

Vì vậy suất lĩnh đại quân lần nữa lui về Phục Dương.

Ngô Lập Nhân đối với kết quả như vậy, cũng chỉ có thể tiếp thu, hẳn bây giờ đối với Hồ Dương không có ý kiến gì, hay là muốn lấy trước kế hoạch, tiếp tục hướng Cức Dương xuất phát. Ngô Lập Nhân diệt Dương Phụng tin tức lần nữa làm cho chư hầu lấy làm kinh hãi, thậm chí có người hoài nghi, Ngô Lập Nhân ở Đại Phục Sơn thăm bại là là không phải cố ý giả vờ.

Cức Dương vẫn như cũ không biết bao nhiêu quân coi giữ, Ngô Lập Nhân đại bại Dương Phụng tin tức, càng làm cho Cức Dương thành quân coi giữ không có dũng khí chống cự, Ngô Lập Nhân đại quân vừa xong, bọn họ liền mở ra cửa thành, đầu hàng Ngô Lập Nhân.

Văn Sính mắt thấy Ngô Lập Nhân như vậy một đường thế như chẻ tre, trong lòng hấn lo lắng không ngớt, hấn lệnh Ngụy Diên canh giữ ở Tân Dã, Hoắc Tuấn lĩnh đại quân đóng ở Dục Dương, mình thì vẫn như cũ trú đóng ở Uyển thành, tùy thời chuẩn bị tiếp viện Ngụy Diên cùng Hoắc Tuấn. Tuy là Văn Sính biết Tào Nhân đại quân không có khả năng giúp đỡ bao lớn vội vàng, thế nhưng Tào Nhân đại quân trú đóng ở Uyển thành bên ngoài, coi như là đối với Ngô Lập Nhân đại quân một loại kinh sợ.

Ngô Lập Nhân tạm thời ở Cức Dương đóng quân, làm thám tử thám thính được Văn Sính đóng quân tin tức sau, Ngô Lập Nhân liền cùng mọi người thương lượng tiến binh cách.

"Văn Sính phái Ngụy Diên thủ Tân Dã, Hoắc Tuấn thủ Dục Dương, mà chính mình đóng tại Uyển thành. Ta nếu công Tân Dã, thì Hoắc Tuấn tất nhiên cứu chi; ta nếu công Dục Dương, thì Ngụy Diên cùng Văn Sính tất nhiên cùng nhau cứu chi. Ta nếu công Uyển thành, thì Hoắc Tuấn cùng Tào Nhân càng hội hợp mà công chi. Chư công đã cho ta khi như thế nào phá địch? "

Ngô Lập Nhân đem hiện nay thám tử thám thính được tin tức cùng dưới trướng văn võ vừa nói, mình cũng làm đơn giản phân tích.

"Nếu lần trước quân sư định sách, không muốn cùng Văn Sính cùng Tào Tháo đại quân từ chiến, vậy chỉ có thể trước công Tân Dã, đồng thời phái binh phòng bị Hoắc Tuấn cứu viện. Hoặc là trực tiếp đánh nghi binh Tân Dã, mà phái đại quân mai phục, mà đội Hoắc Tuấn, từng cái đánh bại, thì bên ngoài không đủ gây sợ. "

Lúc này Tần Chiêu đứng dậy nói rằng, làm cho Ngô Lập Nhân có chút giật mình, bắt quá lại một bên Gia Cát Lượng, Ngô Lập Nhân nhưng lại bình thường trở lại.

"Lúc rõ ràng nói có lý, kế này quả thực được không, cũng không biết Hoắc Tuấn biết sẽ không dễ dàng rút lui. "

Tân Dã đúng là một thành nhỏ, không có trải qua nhiều lắm tu sửa, tường thành cũng không kiên cố, nhân khẩu bắt quá mấy vạn người, bắt quá Ngô Lập Nhân đại quân nhân số cũng không nhiều, càng không muốn tăng nhiều lắm thương vong. Cho nên khi Ngô Lập Nhân đại quân chạy tới Tân Dã sau, không có lập tức hạ lệnh công thành, mà là trước quan sát một phen, có hay không có phương pháp thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 291: Gia Cát Lượng Vi Tinh biết khí trời, Tôn Bá Phủ trọng binh vây Giang Lăng

Diễn nghĩa trong Tân Dã, từng đề cho Tào Tháo phái ra Tào Nhân cùng Hạ Hầu Đôn hai chỉ đại quân bị nhiều thua thiệt, Ngô Lập Nhân tự nhiên không muốn dẫm vào vết xe đổ của bọn họ.

Ngô Lập Nhân mang theo Vương Thủ Nhân cùng Gia Cát Lượng cùng nhau vòng quanh Tân Dã dò xét một phen, trên đường trở về. Hai người cũng không có biểu đạt ý kiến gì, Ngô Lập Nhân không biết bọn họ đến cùng bán cái gì cái nút, không thể làm gì khác hơn là mở miệng hỏi: "Hai vị tiên sinh có thể có cái gì thượng sách phá thành? "

Sau khi hỏi xong, Gia Cát Lượng cùng Vương Thủ Nhân lẫn nhau một cái mắt thấy, đều không nói gì, Ngô Lập Nhân biết hai người khả năng đều có chút khiêm nhượng, hấn liền trực tiếp điểm danh, làm cho Vương Thủ Nhân trước tiên là nói về.

"Chủ công, tuy là Tân Dã chỉ là nơi chật hẹp nhỏ bé thành nhỏ, thế nhưng quân ta bây giờ binh lực không đủ, không thích hợp cường công mà hao binh tổn tướng, vì vậy không bằng vây mà không công, hướng tây trước dưới Đặng Huyện, hướng nam, Tân Đô cũng có thể chiếm cái đó. Nếu vậy thì làm cho Ngụy Diên nhất định lấy vì chủ công không dám cường công, đồng thời điều mấy trăm tướng sĩ âm thầm luân phiên đào địa đạo, trộm vào Tân Dã trong thành, lúc đến đêm khuya, trộm mở cửa thành, đại quân cùng nhau chen vào, thì Ngụy Diên tất là bắt vậy! "

Ngô Lập Nhân tự nhiên hết sức hài lòng gật đầu, loại này phương pháp Vương Thủ Nhân đại khái có thể hạ bót thành văn.

Lúc này Gia Cát Lượng cũng theo găt đầu, chỉ bắt quả hấn lại xoay người hướng về phía Vương Thủ Nhân nói: "Quân sư kế sách mặc dù hay, tuy nhiên lại có một chút chưa từng suy nghĩ đến. Như hôm nay làm khô, thổ nhượng cứng rắn, nếu đào thổ mà vào, tất phải vô cùng gian nan. "

"Hiện tại chỉ là không có trời mưa, không có nghĩa là về sau cũng sẽ không mưa, huống hồ đánh Đặng Huyện cùng Tân Đô cũng cần thời gian, trong khoảng thời gian này, đừng không phải sẽ không cuộc kế tiếp Vũ? " Vương Thủ Nhân không quá lý giải Gia Cát Lượng vì sao hỏi loại vấn đề ngu xuẩn này, bởi vì hấn biết, Gia Cát Lượng sẽ không không rõ ý tứ của hấn.

Gia Cát Lượng lại ha hả cười cười, "Cũng xin quân sư thứ cho Lượng mạo phạm tội, lấy Lượng xem cái đó, nơi đây trong vòng một tháng sợ rằng đều sẽ không mưa. "

Nghe xong Gia Cát Lượng lời nói, Vương Thủ Nhân cùng Ngô Lập Nhân đều có chút giật mình, Vương Thủ Nhân lại có chút không tin nói rằng: "Không Minh tiên sinh dùng cái gì như vậy kết luận? Thời tiết này thay đổi luôn, lúc nào cũng có thể sẽ thay đổi. "

"Quân sư lời ấy sai rồi, cổ ngữ có nói: Thiên hành có thường, không vì Nghiêu sinh, không vì khắc vong. Nếu không thể biết kỳ biến biến hóa, tự nhiên cho rằng thay đổi luôn; nếu như biết kỳ biến biến hóa, thì bốn mùa biến hóa, gian khổ vân vụ, tất cả đều nằm trong lòng bàn tay. "

Nghe được Gia Cát Lượng tự tin như vậy tích nói ra lời nói này, Ngô Lập Nhân không khỏi ngẩn ra, chớ không phải là Gia Cát Lượng nhìn trời kỹ năng kích phát?

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Gia Cát Lượng kỹ năng Vi Tinh phát động -- bên ngoài giới về quan sát vạn vật tự nhiên cái đó biến hóa rất nhỏ, trời trăng sao vận hành cái đó sự sai biệt rất nhỏ, có thể tương đối chuẩn xác dự tính đến tương lai trong một thời gian ngắn khí trời biến hóa. "

Vi Tinh? Vệ tinh? Vệ tinh nhân tạo? Gia Cát Lượng thì ra sở hữu vệ tinh hệ thống, nói xong 72 bản đồ khí hậu đâu?

Nó thành đồ với Chu công, đem tiết chu thiên 360 ngày, phân loại dùng cái đó, năm ngày là sau, ba sau là khí, sáu khí thành lúc, bốn mùa thành tuổi, đem một năm tiết thay đổi, vạn vật suy Vinh. Từng cái đạo mình, khi nào Hồng gấu không xuất hiện, khi nào Lôi thủy im tiếng, khi nào thổ nhuận nóng ẩm, khi nào sương mù ái bốc hơi, như vậy chỉ cần am thực với ngực, dung hợp trong tâm khảm, vận dụng khi, là được thắng trăm vạn hùng binh.

Đoạn này nguyên là Gia Cát Lượng luận khí hậu căn cứ, cũng là hấn có thể hoàn thành mượn gió đông, thuyền cỏ mượn tên chờ kế sách lý luận căn cứ, vì sao đến rồi hệ thống nơi đây biến thành Vi Tinh nữa nha?

Đến Ngô Lập Nhân thất thần, Gia Cát Lượng cho rằng Ngô Lập Nhân cũng giống vậy không phải tin tưởng lời của mình, hấn vội vã chấp tay nói rằng: "Chủ công, thuộc hạ nói, đều có pháp khả tuân, không phải cuồng vọng tự xưng cái đó luận, cũng xin chủ công tin tưởng. "

Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không hoài nghi Gia Cát Lượng phán đoán, cho dù xuất hiện không cho phép, cũng hợp tình hợp lý, dù sao chân chính vệ tinh cũng không dám hứa chắc khí trời trăm phần trăm chuẩn xác.

"Không Minh tiên sinh nói như vậy, mặc dù có chút làm người ta khó mà tin được, thế nhưng ta nguyện ý tin tưởng người một hồi. Dương Minh, thử nghĩ, nếu quả như thật như Không Minh nói như vậy, phải nên làm như thế nào? "

Vương Thủ Nhân mặc dù đối với Gia Cát Lượng lời nói sâu biểu hiện hoài nghi, nhưng là bây giờ nếu Ngô Lập Nhân nguyện ý tin tưởng, hấn cũng không dám công nhiên cùng Ngô Lập Nhân làm trái lại, huống hồ, Ngô Lập Nhân chỉ là đem Gia Cát Lượng thuyết pháp đặt ở vạn nhất dưới điều kiện.

Một phần vạn thực sự một tháng sẽ không mưa, lại sẽ như thế nào?

"Chủ công, nếu như quả thực như Không Minh nói, vậy bọn ta chỉ cần phái tướng sĩ đoạn có thể Tân Dã nguồn nước, đến lúc đó sau trong thành chỉ cần không thủy, Tân Dã tất nhiên tự sụp đổ. "

Đã như vậy, đào địa đạo quả thực không bằng chờ đầy đoạn thủy nguyên đề cho tự sụp đổ. Đào địa đạo cùng lúc gian nan, còn có thể bị người nhìn thấu. Thế nhưng phải chờ tới trong thành cực độ thiếu nước tự sụp đổ, lại cần lão Thiên trợ giúp. Ở Ngô Lập Nhân tới, Tân Dã nhà vị trí địa lý, cũng không phải là dễ dàng xuất hiện hạn hán địa phương, cho nên Gia Cát Lượng lời nói, cũng có thể xuất hiện thiên kém.

"Đã như vậy, vậy liền làm hai tay chuẩn bị, trước làm người ta chặt đứt Tân Dã nguồn nước, đến lúc đó sau nếu là thật mấy ngày liền không Vũ, vậy liền vây mà không công, chờ bên ngoài tự sụp đổ; nếu như trời không tốt, trời mưa, vậy chuẩn bị đào địa đạo vào thành. "

Hai người cùng nhau găt đầu, cùng kêu lên nói rằng: "Chủ công anh minh! "

Cái này lúc sau, Ngô Lập Nhân mới nghĩ đến "Cô chương nan minh ", nếu như chỉ có một quân sư, khó tránh khỏi biết có cái gì sơ hở chỗ, cũng sẽ có trạng thái không tốt lúc sau. Chỉ là, Ngô Lập Nhân lấy được lịch sử nhân tài trong thế nhưng vẫn không có lấy mẫu ngẫu nhiên tốt mưu sĩ, triệu hoán lời nói, tối đa cũng chính là Từ Vị loại này nhất lưu mưu sĩ, Gia Cát Lượng loại này, quả thực có thể gặp không thể cầu.

Ngô Lập Nhân lĩnh Tân Chiêu, Gia Cát Lượng, Mạnh Lương, Tiêu Tán chờ lĩnh ba nghìn binh mã khứ thủ Đặng Huyện, lệnh Triệu Vân, Phàn Ngọc Phượng, Hoa Vinh chờ lĩnh ba nghìn binh mã khứ thủ Tân Đô. Lưỡng Huyện tự nhưng đã không quá mức binh mã, hơi chút làm một phen chống lại, liền tất cả đều mở thành đầu hàng.

Nguy Diên ở Tân Dã vẫn đóng chặt cửa thành, mật thiết nhìn chăm chú vào Ngô Lập Nhân đại quân hướng đi. Ngô Lập Nhân chia khứ thủ lưỡng Huyện, cũng là công nhiên ở Nguy Diên không coi vào đâu điều binh, có Dương Phụng vết xe đổ, Nguy Diên tự nhiên không dám đơn giản ra khỏi thành.

Qua hơn nửa tháng, Tần Dã vẫn không có trời mưa, lúc này sau, mặc dù hiện tại trời bắt đầu mưa, Vương Thủ Nhân cũng đã đối với Gia Cát Lượng phán đoán bội phục vạn phần. Nhưng mà Tần Dã trong thành Kinh Châu tướng sĩ cùng bách tính lại sống một ngày bằng một năm. Ngô Lập Nhân tự nhiên không muốn trong thành quá nhiều người vì vậy mà bỏ mạng, hắn liền làm người ta hướng trong thành kêu gọi, đồng thời chiếu vào đi rất nhiều thư khuyên hàng, tan rã dân chúng trong thành cùng tướng sĩ lòng kháng cự.

Ngụy Diên lúc này trong lòng vô cùng bức mình, như vậy xuống phía dưới, Tần Dã chẳng những không thể bảo toàn, trong thành tướng sĩ cùng bách tính cũng muốn vì vậy dựng trên tính mệnh. Nhưng là hắn ở Đại Phục Sơn đánh một trận, làm hại Ngô Minh hao binh tổn tướng, hầu như bị thương Ngô Minh tính mệnh, trong lòng hắn sợ hãi, cho dù Ngô Lập Nhân nói rõ, đầu hàng đều là sẽ không giết, hắn vẫn lo lắng, không dám đầu hàng.

Cứ như vậy lại kiên trì vài ngày, Ngụy Diên thủ hạ tướng sĩ đều cùng đi hướng Ngụy Diên thỉnh nguyện, bọn họ chỉ có một yêu cầu: Hoặc là ra khỏi thành quyết nhất tử chiến, hoặc là đầu hàng.

Ngụy Diên tự biết không có biện pháp còn như vậy thủ vững xuống phía dưới, liền quyết định thừa dịp lúc ban đêm hướng Dục Dương đột phá vòng vây. Ngụy Diên phản ứng, Vương Thủ Nhân tự nhiên sẽ suy nghĩ đến điểm này, sớm đã phái ra Vũ Văn Thành Đô mai phục tại Ngụy Diên trên đường rút lui, một lần hành động đem Ngụy Diên sĩ khí đề mê năm nghìn tướng sĩ đánh tan, đồng thời thu giảm sát si ba ngàn người, chỉ bắt quá Ngụy Diên nhưng vẫn là thừa dịp loạn trốn.

Từ đó Ngô Lập Nhân cũng đã đánh hạ Tần Dã, Tần Đô cùng Đặng Huyền, cái này tương đương với đã thông tiến công Tương Dương một con đường, nếu như Tôn Sách có thể tiến quân Kinh Châu, Ngô Lập Nhân tùy thời có thể phái ra đại quân hướng Tương Dương xuất phát, hấp dẫn lẫn nhau.

Bất quá hiện nay nhưng vẫn là có không ổn định nhân tố -- Văn Sinh còn có mấy vạn đại quân ở Uyển thành, Dương Phụng, Đan Hùng Tín ba nghìn binh mã ở Hồ Dương. Nếu không phải có thể rất dễ xử lý cái này hai chi binh mã, thì có thể đối mặt tiền hậu giáp kích không đường thối lui hoàn cảnh.

Tôn Sách được Giang Hạ sau, liền suất quân trực tiếp đi mặt mày, tiến sát Giang Lăng. Giang Lăng chỉ có Lưu Biểu công tử Lưu Kỳ cùng đại tướng Vương Uy lĩnh hai vạn đại quân đóng ở, Lưu Biểu lại lệnh Khoái Lương đi vào giúp Lưu Kỳ. Lưu Kỳ thấp thỏm trong lòng, dù sao bây giờ Kinh Châu tình thế có thể nói ăn bữa hôm lo bữa mai, Ngô Minh cùng Tôn Sách, hai người đều rất có uy danh, bây giờ thế lực càng là như mặt trời ban trưa, trong lòng hắn không có một chút lòng tin.

Đến Lưu Kỳ lo lắng, Vương Uy ở một bên khuyên lơn: "Công tử không cần lo lắng, cái gọi là nước đến thành chặn, Giang Lăng nam Lâm Trường Giang, bắc theo như Hán Thủy, chúng ta chỉ cần theo thủy khẩn thủ, Tôn Sách mặc dù có bản lĩnh lớn bằng trời cũng không cách nào phi độ. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 292: Cam Ninh sợ tội đầu Giang Lăng, Dương Phụng biết khó bỏ Hồ Dương

Tuy là Vương Uy như vậy khuyên giải an ủi, không chút nào không phải có thể hạ thấp Lưu Kỳ lo lắng, hắn hướng Khoái Lương, có chút bất an hỏi: "Từ Nhu tiên sinh nhưng có lương sách giúp ta phá địch? "

"Công tử xin yên tâm, quân ta chỉ cần lũy cao hào sâu, đóng cửa không ra, Chu Du hoặc là Tôn Sách liền cầm Giang Lăng không có một điểm biện pháp nào, có thể nói vững chắc tốt cùng. "

Khoái Lương lời nói, có chút có lẽ, tự nhiên không thể để cho Lưu Kỳ lo lắng giảm thấp bao nhiêu, nhưng là lúc này hắn chỉ có thể đem hy vọng toàn bộ ký thác vào cái này Giang Lăng phòng ngự cùng Giang Hán nước trên, hay hoặc là nói Tôn Sách biết biết khó mà lui, buông tha tiếp tục đánh Kinh Châu.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một thủ binh trước tới báo cáo: "Báo đại công tử, có một người tự xưng Hạ Khẩu Thủ tướng Cam Ninh, cầu kiến công tử. "

Cam Ninh? Lưu Kỳ tự nhiên chưa từng nghe qua danh tự như vậy, hắn hơi nghi hoặc một chút hỏi hướng về hai bên phải trái: "Các người có thể từng nghe nói Cam Ninh? Chớ không phải là Tôn Sách tiểu nhi phải tới gian tế? "

Lúc này, Khoái Lương hồi đáp: "Công tử có chỗ không biết, Hạ Khẩu nguyên Thủ tướng Trương Dẫn thủ hạ quả thật có một đại tướng tên gọi Cam Ninh, sau lại Hạ Khẩu bị Chu Du dùng kế cướp đoạt, Trương Dẫn liền hướng chủ công thượng biểu, nói cái này Cam Ninh tư thông Chu Du, hiến thành trì. "

Lưu Kỳ vừa nghe, không khỏi giận dữ nói: "Quả nhiên là gian tế, lại vẫn dám đến Giang Lăng, chớ không phải là còn muốn kiếm ta hay sao? Người đến, đem gian trá đồ trực tiếp trảm cắt báo lại! "

"Công tử chậm đã! " Khoái Lương vừa nghe Lư Kỳ dĩ nhiên cái gì cũng không hỏi sẽ đem Cam Ninh chém giết, cả kinh hấn mau kêu dừng.

"Từ Nhu tiên sinh vì sao không cho ta mau mau chém như vậy tiểu nhân? "

Lư Kỳ có chút không vui hỏi.

"Tuy là Trương tướng quân tâu là Cam Ninh tư thông Chu Du, nhưng là đây cũng là Trương Duẩn một người nói như vậy, nếu như trong đó có cái gì ẩn tình, công tử nếu không phải hỏi tỉ mỉ, chẳng phải là oan giết một viên Đại tướng? Huống hồ thuộc hạ nghe nói cái này Cam Ninh cũng không phải là một cái vô tín nghĩa hạng người, mong rằng công tử có thể nghe hấn sau khi giải thích làm tiếp định đoạt. "

Khoái Lương nói xong, Lư Kỳ mới phản ứng kịp, hấn có chút lúng túng lấy Khoái Lương, "Nếu không có Từ Nhu tiên sinh, Lư Kỳ suýt nữa gây thành đại họa. "

Lư Kỳ khiến người ta đem Cam Ninh mang tới sau đó, Cam Ninh nói rõ ràng tỉ mỉ rồi Hạ Khẩu trận chiến tình huống, hấn nhảy thuyền sau đó biết được Hạ Khẩu thất thủ, liền ngay cả vội vàng chạy tới Giang Hạ, nhưng là còn chưa tới Giang Hạ, liền nghe nói Thái Mạo đã bỏ quên Giang Hạ, chạy về Trương Dương, Cam Ninh trong lòng lo lắng, không dám trực tiếp hỏi Trương Dương, nghe nói Lư Kỳ ở Giang Lăng, liền muốn tới trước Lư Kỳ dưới trướng công hiến, lập công chuộc tội.

"Cam tướng quân đoạn đường này thật không ngờ nhiều khúc chiết, thật là khiến người thốn thức.

Cam tướng quân yên tâm, ta nhất định làm tâu rõ ràng phụ thân, nói tỉ mỉ nguyên do trong đó. "

Cam Ninh xuống phía dưới sau, Lư Kỳ bên cạnh chỉ có Vương Uy còn tại đằng kia không chịu đi, "Vương tướng quân chớ không phải là còn có gì nói? "

Vương Uy nghĩ một lát, tiếp lấy hướng về phía Lư Kỳ cúi đầu, trong miệng xưng tội nói: "Mời công tử thứ cho mặt tướng tội, mặt tướng mới dám nói rõ. "

"Vương tướng quân có chuyện nói thẳng, ta thứ cho ngươi vô tội! "

"Đại công tử nếu là thật thượng biểu vì Cam Ninh biện giải, bên ngoài họa không xa vậy! "

Lư Kỳ có chút mặc danh kỳ diệu, biến sắc, cao giọng trách mắng: "Vương tướng quân vì sao nói như vậy không phải cát lợi? "

"Công tử thứ tội, Trương Duẩn nguyên là cùng Thái Mạo có thâm giao, mà Thái Mạo chính là Thái phu nhân chi đệ, trong thành Trương Dương, hai người có thể chi phối chủ công hành sự. Nếu là Công Tử thượng biểu mạnh mẽ thuật Trương Duẩn chi qua, Thái Mạo tất nhiên sẽ rất thù hận công tử, nếu như Thái phu nhân ở chủ công trước mặt thôi chút bên gối gió, công tử há có thể tự bảo vệ mình từ? "

Lư Kỳ bị Vương Uy mấy câu nói hù được sừng sốt một chút, hấn biết rõ, ở Lư Biểu cười Thái thị sau đó, hấn ở Lư Biểu trong lòng địa vị liền càng ngày càng thấp, nếu là thật như Vương Uy nói, vậy không chờ Giang Lăng thành phá, hấn liền không còn cách nào tự vệ. Tuy là Lư Kỳ không phải muốn cái gì tranh đoạt, nhưng là hấn nhưng vẫn bị Thái thị nhìn kỹ là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, điểm này, hấn tự nhiên rõ ràng biết.

"Vương tướng quân nói cực phải, nếu không phải Vương tướng quân đúng lúc nhắc nhở, ta ít biết biết tự rước lấy họa. "

"Công tử cho dù muốn thu lư Cam Ninh, cũng không thể trọng dụng, chỉ có thể chờ đợi đến hấn quả thực lập được đại công sau đó mới có thể đề bạt, như vậy mới có thể phong ở Trương Duẩn Thái Mạo miệng, chủ công mới sẽ đối với công tử thay đổi cách nhìn triệt để lẫn nhau. "

Lư Kỳ liền nghe theo Vương Uy kiến nghị, tạm thời phong Cam Ninh vì quân Tư Mã. Cam Ninh tự nhiên không biết nguyên do trong đó, trong lòng buồn bực, lại lại không chỗ phát tiết.

Tự nhiên, bất luận là Tôn Sách, hoặc là Chu Du, cũng không thể buông tha đánh Kinh Châu. Bây giờ Kinh Châu cũng nhanh muốn kể hết đánh hạ, bọn họ làm sao có thể buông tha? Tôn Sách lúc này đang cùng chúng văn võ cùng nhau thương nghị tiến công Giang Lăng việc.

"Giang Lăng thành khó công, không biết chư vị nhưng có diệu kế giúp ta phá thành? "

Lúc này Khấu Chuẩn đứng dậy đáp: "Tuy là Giang Lăng khó phá, thế nhưng nghe nói Giang Lăng Thủ tướng cũng là Lư Kỳ, Lư Kỳ người này nhu nhược vô năng, Lư Biểu khiến cho làm Chủ Tướng, là lấy họa chi đạo. "

Tôn Sách gật đầu, nhưng là vẫn còn có chút lo lắng nói: "Tuy là Lư Kỳ vô dụng, thế nhưng nghe nói dưới trướng hấn Khoái Lương rất có trí mưu, Vương Uy dụng binh có cách, có hai người này phụ trợ, Giang Lăng khó phá. "

Chu Du đứng dậy, lo lắng nói: "Chủ công hà tất trường người khác chí khí diệt uy phong mình? Vương Uy mặc dù có thể dụng binh, thế nhưng kỳ uy danh không hiện, tướng sĩ ai chịu ăn vào? Khoái Lương tuy có trí mưu, lại không phải trung tín hạng người, chưa chắc bằng lòng dụng tâm vì Lư Kỳ tính toán. Giang Lăng, sớm muộn gì tất chúc chủ công! "

Nghe xong Chu Du, Tôn Sách cười ha ha nói: "Người hiểu ta Công Cần cũng! "

Tân Dã, Ngô Lập Nhân hành quân đại doanh.

"Bây giờ, quân ta chiếm giữ Đặng Huyện, Trương Dương đã gần ngay trước mắt. Chỉ là Trương Dương có thể không phải so cái khác rất nhiều thành trì, như thế nào đánh hạ Trương Dương, là việc cấp bách, chúng ta nếu có lương mưu, cứ nói đừng ngại. "

Ngô Lập Nhân tự nhiên không muốn buông tha Trương Dương, thế nhưng hấn nhưng cũng không dám đơn giản xuất kích, thành Trương Dương yêu cầu cao phá, đây là mọi người đều biết, huống chi hấn hôm nay binh lực thậm chí không có trong thành Trương Dương hơn, Uyển thành còn có Văn Sính mấy vạn đại quân ở phía sau mình nhìn chăm chăm.

"Chủ công, bây giờ Trương Dương đã làm tốt mười phần chuẩn bị, nếu Trương Dương trên dưới chuyên tâm, tất không thể phá. Không bằng tạm thời thôi binh, chờ có càng thời cơ tốt, lại một cổ mà phá đi. "

Phàn Ngọc Phượng đầu tiên đứng dậy, biểu lộ ý kiến của mình. Ngô Lập Nhân theo tiếng nhìn tới, lấy Triệu Vân lúc này đang ở khổ sở suy nghĩ, dường như cũng không phải rất tán thành Phàn Ngọc Phượng quan điểm. Hấn do dự một chút, vẫn là đứng dậy, hướng về phía Ngô Lập Nhân nói rằng: "Chủ công, mặt tướng cho rằng, bây giờ Lưu Biểu đang ở huy diệt chi tế, nếu như lúc đó thôi binh, chờ bên ngoài thu được thờ dốc cơ hội, tất nhiên càng khó mưu tính. Không bằng thừa dịp hiện tại sĩ khí quân ta vang dội lúc, một cổ mà phá đi. "

Ngô Lập Nhân không biết hai người bọn họ là không phải cố ý làm trái lại, chỉ là cười ha ha nói: "Phản tướng quân, Triệu tướng quân, người hai người nói như vậy đều có vài phần đạo lý, nghe nữa nghe ý kiến của những người khác a !! "

Triệu Vân cùng Phàn Ngọc Phượng lẫn nhau một cái mắt thấy, tiếp lấy lại cùng nhau ngồi xuống.

"Chủ công, bây giờ tên đã trên dây, không phát không được. Tôn Sách đã tiến sát Giang Lăng, quân ta nếu không phải có thể kiềm chế ở chỗ này, Tôn Sách tất nhiên không còn cách nào toàn bên ngoài công. Đến lúc đó, hấn há lại bằng lòng nhường ra Giang Hạ với chủ công? Nếu không chiếm được Giang Hạ, trận chiến này hao binh tổn tướng, nhưng không có thu hoạch, há không đáng tiếc? "

Vương Thủ Nhân tự nhiên cũng sẽ không đồng ý lui lại, thế nhưng hôm nay tình thế, muốn toàn công, tất nhiên phải tiếp tục tăng binh. Đúng lúc này, bỗng nhiên có thám tử báo lại.

"Báo chủ công, Hồ Dương Dương Phụng, Đan Thông bỗng nhiên buông tha thành trì, hướng tây lui lại, hiện tại không biết tung tích. "

Nghe được tin tức này, Vương Thủ Nhân gật đầu, "Dương Phụng như là đã đào tẩu, vậy liền thiếu một đường uy hiếp, chủ công có thể lệnh Từ Hoảng tướng quân lĩnh quân đến đây Tân Dã, khiến cho ngăn cản Văn Sính. Chủ công đại quân dời trú Đặng Huyện, đối với Lưu Biểu làm áp lực. "

Lấy không đến hai vạn đại quân muốn đánh hạ Trương Dương, cái này không thể nghi ngờ có chút si tâm vọng tưởng, "Nhưng là, dù vậy, Trương Dương như thế nào phá? "

"Thành Trương Dương khó phá, tự nhiên không thể một lần là xong. Chủ công có thể hạ lệnh Thích Kế Quang tướng quân toàn lực phối hợp Chu Du thủy quân tiến công Giang Lăng, nếu như Giang Lăng phá, thì là được cùng Tôn Sách đại quân tiền hậu giáp kích Trương Dương; Lưu Biểu tự nhiên không có khả năng bỏ Giang Lăng với không để ý, đến lúc đó sau tất nhiên sẽ chia cứu viện, lúc đó trong thành Trương Dương thì sẽ trống rỗng; chủ công lại điều Trần Húc tướng quân đến đây trợ giúp, đến lúc đó sau chỉ cần tìm được một tia cơ hội tốt, Trương Dương phá đi có hi vọng vậy! "

Vương Thủ Nhân ý tứ, cũng chính là vây thành về sau, ngồi đợi cơ hội tốt, nhưng là bây giờ tình thế không rõ, Trương Dương rốt cuộc là hay không biết có thay đổi gì, cũng chưa biết chừng. Nếu như vây quanh cuối cùng, cũng vô pháp tìm được cơ hội tiến công, đại quân ở chỗ này kéo dài lâu ngày, đồ quân nhu lương thảo không đáng kể, Hạ Bi cùng Hợp Phi cũng có thể lọt vào Tào quân đánh lên, đây không thể nghi ngờ là trộm gà không thành lại mất nắm thóc.

Trong lịch sử Trương Dương chi chiến từ trước đều là chật vật, Trương Dương đúng là một cái chiến lược địa vị cực kỳ trọng yếu thành thị. Vì vậy các triều đại đều là vô cùng coi trọng Trương Dương phòng ngự, ở Nguyên diệt Tống trận chiến lúc sau, Trương Dương càng là trước sau giao chiến vài chục năm, mới rốt cục bị đánh hạ.

"Nếu như tìm không được cơ hội tốt, lại nên làm như thế nào? " Ngô Lập Nhân tự nhiên không muốn bốc lên lớn như vậy phiêu lưu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 293: Y Tịch tự tiến cử thuyết Ngô Minh, Phó Tôn bị ép sứ Trương Tú

Vương Thủ Nhân lắc đầu, vô cùng thản nhiên nói rằng: "Nếu như vô lương cơ, vậy chủ công chỉ có thể tạm lui, mà đợi kỳ biến. "

Ngô Lập Nhân đang muốn nói điểm cái gì, chỉ thấy Vương Thủ Nhân đến gần, ở Ngô Lập Nhân bên tai nhẹ nhàng nói một câu: "Chỉ là chủ công cần phải biết rằng, có chút lúc sau công không được cũng chưa hẳn là chuyện xấu. "

Vương Thủ Nhân lời vừa nói ra, nhất thời làm cho Ngô Lập Nhân chợt cả kinh, lúc này hắn mới ý thức được, đến lúc đó sau cho dù đánh hạ Trương Dương, ngại vì ước định trước, cũng muốn giao cho Tôn Sách trong tay. Hắn đối với Trương * bản thì không phải là không phải lấy không thể. Thế nhưng nếu để cho Lưu Biểu vẹn vẹn bảo lưu Trương Dương một thành, đối với Tôn Sách cũng là một cái chế ước, ở trên chiến lược mà nói, nếu như Tôn, Ngô trong lúc đó thực sự sẽ trở mặt, Trương Dương cũng có thể trở thành Tôn Sách trên người một cùng cái đinh.

Ngô Lập Nhân minh bạch nơi này then chốt sau, liền làm cho mọi người tán đi, đơn độc lưu lại Vương Thủ Nhân, khiêm tốn thỉnh giáo Vương Thủ Nhân nói: "Đã như vậy, người quân sư kia vì sao còn phải đại động can qua đem Khánh Chi điều qua đây, ra vẻ muốn công Trương Dương, như vậy chẳng phải là đồ lao vô công? "

"Nếu không làm như thế, thứ nhất Tôn Sách cũng tất nhiên không chịu tận tâm, sẽ cẩn thận phòng bị chủ công; thứ hai, nếu như Giang Lăng đánh lâu không xong, Kinh Châu khi nào mới có thể được phá? Như vậy đối với chủ công về sau đại kế bất lợi. Chỉ cần đại quân ta đóng quân hơn thế, Lưu Biểu tất nhiên sẽ ở Trương Dương lưu lại đại quân, lấy bị quân ta công Trương Dương. Mà Giang Lăng không có Lưu Biểu đại quân trợ giúp, cũng không phải Chu Du cùng thích đối thủ của tướng quân, tất nhiên có thể phá. Giang Lăng phá, ngoại trừ Trương Dương bên ngoài, Kinh Châu lại không có thể thủ nơi cũng! "

Nghe xong Vương Thủ Nhân giải thích, Ngô Lập Nhân không khỏi vỗ tay vỗ tay tán thưởng, "Quân sư thật là ngộ chỉ từ phòng cũng! "

Trải qua qua một đoạn thời gian chinh chiến, lúc này Ngô Lập Nhân cùng Lưu Biểu trong lúc đó phảng phất đạt thành chung nhận thức, cũng không có khởi xướng tiến công, nhưng là dù vậy, trong thành Trương Dương, cũng là lòng người bàng hoàng.

Lưu Biểu càng là lo lắng, Lưu Kỳ vừa mới phái người đến đây cầu viện, Lưu Biểu không biết nên làm thế nào cho phải, lần nữa triệu tập văn võ, thương nghị đối với sách.

"Chủ công, bây giờ Giang Lăng thành ngàn cân treo sợi tóc, mà Ngô Minh thất phu lại đang ngoài thành Trương Dương nhìn chăm chăm; nếu như Giang Lăng phá, thì mạng ta xong rồi! "

Lúc này một người đi tới tấu nói: "Chủ công, theo ý kiến của thuộc hạ, bây giờ làm phải tuân thủ ở Giang Lăng làm khẩn yếu, ngoài thành Trương Dương tuy có Ngô Minh, thế nhưng Văn Sính tướng quân còn ở Uyển thành, Tào Nhân đại quân đã ở Uyển thành, như dám có hành động, thì tất nhiên sẽ hai mặt thụ địch. Ngô Minh trong khoảng thời gian ngắn tất nhiên không dám khinh động, nhưng là nếu như Giang Lăng có thất, thì Kinh Châu lâm nguy! "

"Cơ Bá lời ấy, ngô cũng biết chi. Giang Lăng chỉ có hai vạn đại quân, ta đến cùng hẳn là lại phải bao nhiêu binh mã đi vào? "

Người này chính là Y Tịch, tự Cơ Bá, hẳn từ trẻ tuổi lúc sau vẫn theo Lưu Biểu, Lưu Biểu đối với hắn cũng có chút tín nhiệm.

"Thuộc hạ cho rằng, chủ công xác lấy lệnh Thái Mạo, Trương Duẩn nhị tướng, lĩnh ba chục ngàn đại quân tiếp viện Giang Lăng, chỉ cần Giang Lăng bảo vệ, Kinh Châu khả an, nếu không có Giang Lăng, Trương Dương cũng khó bảo toàn vậy! "

Y Tịch nói xong, Lưu Biểu lại Khoái Việt, muốn từ chỗ của hắn đạt được một ít kiến nghị, nhưng là Khoái Việt lại mặt không chút thay đổi, không nói một lời, không biết suy nghĩ cái gì.

"Nếu lại phải ba chục ngàn đại quân, thì trong thành Trương Dương ngăn có mười ngàn đại quân, như thế nào ngăn cản Ngô Minh tình nguyện chi sư? Cơ Bá hành động này thực sự không thích hợp! "

Trong thành Trương Dương tổng cộng có bốn chục ngàn đại quân, nếu là dựa theo Y Tịch lời nói, trong thành Trương Dương quân coi giữ chỉ có một vạn số, điều này làm cho Lưu Biểu trong lòng không có chút nào yên tâm.

"Chủ công chớ lo! Ngô Minh là nhân nghĩa người, ngô nguyện ý thân phó Đặng Huyền, dùng ba tấc bất lạn miệng lưỡi nói lên lui binh, cho dù không thể khuyên lui, cũng muốn làm cho Ngô Minh tận lực đẩy lùi chậm chút tiến công. Huống hồ, Văn Sính cùng Ngụy Diên tướng quân còn có mấy vạn binh mã, tùy thời có thể trợ giúp. "

Nghe xong Y Tịch nói như vậy, Lưu Biểu không khỏi thở dài nói: "Cơ Bá thật người trung nghĩa cũng! Vậy liền theo như Cơ Bá ý, người đi vào Ngô Minh chỗ làm thuyết khách, chỉ cần Ngô Minh đồng ý triệt binh, ta nhất định nhớ người một đại công. "

Y Tịch gật đầu, lui về.

"Thái Mạo, Trương Duẩn. "

Lưu Biểu điểm nhị tướng, hai người đi ra liệt, "Có mặt tướng! "

"Lệnh Thái Mạo làm Chủ Tướng, Trương Duẩn làm phó, lĩnh đại quân hai mươi lăm ngàn người, các loại cao thấp chiến thuyền 100 chiến thuyền, tiếp viện Giang Lăng. "

Lưu Biểu dưới hoàn mệnh lệnh, trong lòng hơi nào, tiếp lấy lại hướng mọi người hỏi: "Trương Tú tiểu nhi bây giờ chiếm Tỳ Quy, không biết ai muốn làm

sứ, để cho xuất binh tương trợ? "

"Chủ công, Trương Tú hành động này rõ ràng cho thấy muốn tọa sơn quan hổ đấu, thừa dịp chủ công cùng Tôn, Ngô hai nhà giao chiến lúc, tọa thu ngư ông thủ lợi, bên ngoài đầu bằng lòng xuất binh tương trợ? "

Lưu Biểu một, nói chuyện chính là danh sĩ Phó Tôn, Lưu Biểu sắc mặt không vui, "Cơ Bá đều bằng lòng đi sứ Ngô Minh khuyên bên ngoài lui binh, vì sao ngươi không thể là ta phân ưu, vẫn còn ở nói vậy những thứ này gió mát lời nói? Đừng không sẽ là ngươi đã có dị tâm? "

Phó Tôn vừa nghe, vội vả quỳ gối, kính sợ nói: "Chủ Công Minh giám, thuộc hạ cũng vô dị tâm. Chỉ là Trương Tú lòng muông dạ thú, ai không biết. Cho dù thuộc hạ nguyện ý đặt mình vào nguy hiểm, đi nói kỹ xuất binh, tất nhiên sẽ vô công nhi phản. Chủ công nếu không tin, Tôn nguyện ý tiếp trách nhiệm nặng nề này. "

Lưu Biểu lúc này sắc mặt hơi chút hòa hoãn một ít, "Công Đễ, không phải ta không tin ngươi. Vạn sự đều không định luận, ta cùng với Trương Tú có ân, hẳn cũng không phải một cái người vong ân phụ nghĩa. Như vậy sống còn chi tế, cũng xin Công Đễ giúp ta! "

Y Tịch mang theo Lưu Biểu thư đồng hồ đi tới Đặng Huyện, tự xưng Kinh Châu tới sứ, cầu kiến Ngô Minh.

Vương Thủ Nhân nghe nói, cười ha ha nói, "Thuyết khách tới cũng! "

Nghe được thuyết khách, Ngô Lập Nhân trong lòng có chút ngứa, hẳn xuyên qua đến tam quốc, còn giống như cũng chưa từng thấy tận mắt thuyết khách phong thái, Gia Cát Lượng mặc dù là Thần cấp thuyết khách, nhưng là hẳn nhưng không cách nào đến hẳn khẩu chiến đàn Nho tinh cảnh, lần này có nói khách tới gặp mình, Ngô Lập Nhân tự nhiên muốn cảm thụ một phen.

"Không biết quân sư đối với Y Tịch có thể có hiểu biết? " Ngô Lập Nhân hiểu rõ Y Tịch, chỉ là ở Lưu Bị dựa vào Lưu Biểu lúc, hẳn đã từng mấy lần cứu Lưu Bị tính mệnh, sau lại mới theo Lưu Bị cùng nhau vào Thục.

"Y Tịch, tự Cơ Bá, là Lưu Biểu cùng hương, rất có cơ trí, có biện tài, sợ rằng chỉ có Khổng Minh tiên sinh mới có thể cùng hắn một biện a !! "

Khái khái, ta không có nghe lầm chứ? Ngô Lập Nhân nuốt chút nữa nhin không được muốn bật cười, Y Tịch, Cơ Bá? Tên này, Y Cơ Bá, có điểm dơ dơ cảm giác.

Ngô Lập Nhân tự nhiên biết, đối đãi tới sứ, hay là muốn chăm chú một điểm, cho một ra oai phù đầu gì gì đó, nhưng là hẳn đối với Y Tịch cũng không có gì hư ẩn tượng, cũng không chuẩn bị làm sao làm khó hắn. Còn như nếu như muốn thuyết phục chính mình, trước phải qua Thần Biện Gia Cát Lượng một cửa ải kia.

Ngô Lập Nhân triệu đủ văn võ, làm người ta đem Y Tịch mời vào.

Y Tịch đến rồi đại thính nghị sự, đến Ngô Lập Nhân dưới trường võ tướng hung thần ác sát cùng với chính mình, hẳn cũng lo lắng, hướng về phía vũ lực chấp tay hành lễ nói: "Kinh Châu sứ giả Y Tịch gặp qua Ngô sứ quân. "

Lúc này, một bên Tiêu Tán mặt giận dữ mà quát: "Lớn mật Y Tịch, thấy ta chủ, vì sao không quỳ? "

Y Tịch cười ha ha nói, "Ta tự nhiên chỉ biết quỳ lạy ta chủ, Ngô sứ quân là người chủ, cũng không phải ta chủ, ta vì sao phải quỳ? "

Ngô Lập Nhân gọi ra hệ thống, "Kiểm tra đo lường Y Tịch tứ duy thuộc tính. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Y Tịch tứ duy thuộc tính làm vũ lực 68, chỉ huy 76, trí lực 88, chính trị 85. Kiểm tra đo lường đến Y Tịch sở hữu kỹ năng cơ biện -- bên ngoài tiến hành biện luận lúc trí lực + 6. "

Y Tịch thuộc tính vẫn là tương đối khá, tới hẳn dám đến này làm thuyết khách, đúng là có vài phần bản sự tình.

Y Tịch lời nói, làm cho Tiêu Tán nhất thời nghẹn lời, Ngô Lập Nhân cười ha ha nói: "Tiêu tướng quân lui ra đi! Không biết Cơ Bá này tới, là có chuyện gì? Chớ không phải là Lưu Kinh Châu có ý định hiến thành đầu hàng? Vì vậy lệnh ngươi làm sứ, tới hiến thư xin hàng? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 294: Y Tịch tử tiết báo Lưu Biểu, Lưu Kỳ trở mặt bảo

đảm Cam Ninh

Ngô Lập Nhân vừa nói xong, Y Tịch cười ha ha một tiếng, lắc đầu, "Ngô sứ quân có thể từng nghe nói: Quýt sinh Hoài Nam tức là Quýt, sống ở Hoài Bắc tức là Quất. Ta Y Tịch trung tâm làm chủ, nguyên làm ta chủ phầu can lịch can đảm, đến rồi Ngô sứ quân nơi đây, lại thành hiền thành quỳ gối đầu hàng hạng người, thực sự quá buồn cười. Chớ không phải là Ngô sứ quân dưới trướng văn võ đều là nhân vật như vậy hay sao? "

Y Tịch vừa nói xong, Đường đoạn dưới Võ nhất thời lòng đầy căm phẫn, nổi giận đùng đùng lấy Y Tịch.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Y Tịch kỹ năng Cơ Biện phát động, trí lực + 6, trước mặt Y Tịch trí lực đề thăng tới 94. "

Ha ha, bảo kỹ năng a, ta có Thần Biện Gia Cát Lượng còn sợ người sao?

"Cơ Bá tiên sinh hiểu lầm, Lư Kinh Châu tình cảnh hôm nay, mọi người đều biết, lưỡng quân giao chiến, Lư Kinh Châu lại khiến tiên sinh tới đây, đến cùng để làm gì ý? "

"Lưỡng quân giao chiến, thắng bại chưa định, sự giả ăn thông, nguyên là bình thường việc. Ta chủ Lư Kinh Châu, nguyên là Đại Hán dòng họ, Ngô sứ quân như vậy dồn ép không tha, đến cùng ý muốn như thế nào, chớ không phải là Ngô sứ quân trong mắt đã không có thiên tử tồn tại? "

Ngô Lập Nhân ánh mắt Gia Cát Lượng, Gia Cát Lượng hội ý, lững thững đi tới Y Tịch bên cạnh, hai tay ôm quyền hành lễ nói: "Gia Cát Lượng gặp qua Y tiên sinh! "

Y Tịch vừa nghe, trẻ tuổi này hậu sinh dĩ nhiên là Gia Cát Lượng, hán không khỏi trong lòng ngẩn ra, cũng chấp tay đáp lễ lại: "Nguyên lai là Gia Cát Không Minh tiên sinh, nghe đại danh đã lâu, thất kính thất kính! "

Gia Cát Lượng tiếp tục nói: "Y tiên sinh cũng biết ta có thể chủ nguyên cùng Lư Kinh Châu minh ước việc? "

Y Tịch nghe được Gia Cát Lượng hỏi cái này, đại khái đoán được hán muốn nói điều gì.

"Cái này tự nhiên biết, trước đây vẫn là Không Minh tiên sinh tự mình đến Tương Dương thúc đẩy lần này minh ước, Chư Không Minh tiên sinh trước đây làm cho Kinh Châu chúng văn võ đều bội phục vạn phần. "

Gia Cát Lượng cười ha ha nói: "Trước đây chỉ minh ước, là vì Hán thất thảo nghịch tặc Viên Thuật. Mặc dù Lư Kinh Châu bỗng nhiên rút quân, hại ta chủ tổn thất nặng nề, ta chủ cũng không có chỉ trích Lư Kinh Châu. Nhưng là năm ngoài Kinh Châu đại quân bỗng nhiên đoạt ta Lư Giang, có thể dùng bách tính tao ương, mấy nghìn tướng sĩ chết thảm, như vậy bất nhân bất nghĩa hạng người, ta chủ có thể phạt tử? "

Y Tịch tự nhiên có chuẩn bị mà đến, Gia Cát Lượng nói cái này, hán đã sớm suy nghĩ xong trả lời chỉ sách.

"Không Minh chỉ biết một mà không biết hai. Ta chủ cùng Ngô sứ quân, nãi huynh đệ minh hữu ước hẹn; ta chủ cùng Đại Hán thiên tử, là thiên địa quân thần chi nghị. Tào Tháo mang thiên tử lấy lệnh chư hầu, mượn thiên tử lệnh, để cho ta chủ thảo phạt Ngô sứ quân, ta chủ thực sự cũng là bị bắt đắc dĩ. Huynh đệ ước hẹn, tự nhiên không bằng quân thần chi nghị, mong rằng Ngô sứ quân thứ lỗi. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Gia Cát Lượng kỹ năng Thần Biện phát động, trước mặt tham dự biện luận nhân số một người, Gia Cát Lượng trí lực lâm thời + 5, roi chậm lại Y Tịch trí lực 1 điểm, trước mặt Gia Cát Lượng trí lực đề thăng tới 101, Y Tịch trí lực roi chậm lại tới 93. "

Y Tịch vừa nói xong, Gia Cát Lượng thần sắc biến đổi, lẫm nhiên nói: "Cơ Bá tiên sinh đã biết Tào Tháo là mang thiên tử lấy lệnh chư hầu, cũng ứng đương tri đạo, Tào Tháo tên là hán lẫn nhau, thật là hán tặc; mà ta chủ trung tâm làm hán, thiên nhật chứng giám, Lư Kinh Châu dĩ nhiên bởi vì hán tặc lệnh mà hại Hán thất chi xương cánh tay chi thân, không biết là Lư Cảnh Thắng cũng là cùng Tào Tháo một dạng rắp tâm vẫn là các người làm thần tử đều là tâm thường vô vi a dua nịnh hót hạng người? "

Gia Cát Lượng lần này lời vừa nói ra, nhất thời làm cho Y Tịch không lời chống đỡ, hán có chút xấu hổ, áp ứng nói: "Việc này đúng là ta chủ xử trí thiếu sót làm, vì vậy ta chủ lần này dù cho khiến Tịch tới đây, đặc biệt hướng Ngô sứ quân chịu nhận lỗi, đây là ta chủ thư, mong rằng Ngô sứ quân vừa xem. "

Y Tịch đem thư giao ra, bất quá Gia Cát Lượng lại không có tính toán dừng lại, hán tiếp tục nói: "Cơ Bá tiên sinh chớ không phải là lần ta tuổi nhỏ, không biết thế sự bất thành? Nếu không phải ta chủ đại quân vây quanh Tương Dương, sợ rằng Lư Cảnh Thắng phong thư này, ta chủ vĩnh viễn cũng không đến a !? Nếu Lư Kinh Châu trước phá hư liên minh chi nghị, ta chủ đại quân chinh phạt, cũng hợp tình hợp lý. "

Y Tịch thờ dài, "Lời tuy như vậy, nhưng là Ngô sứ quân hà tất bức chi quá mau? Tương Dương khó công, Ngô sứ quân tự nhiên không phải không biết. Nếu khó có thể đánh hạ, Ngô sứ quân sao không tiến một cái thuận nước giong thuyền, lúc đó thôi binh, ta chủ tự nhiên mang ơn, khắc trong tâm khảm. "

Bây giờ đạo lý ở Ngô Lập Nhân bên này, Y Tịch quả thực rất khó lại nói ra cái gì, Ngô Lập Nhân bản liền không tính cường công, cho nên hán liền muốn làm một thuận nước giong thuyền, đương nhiên, hán sẽ không không công cứ như vậy đáp ứng.

"Y tiên sinh có chỗ không biết, ta cùng với Tôn Bá Phù cũng có minh ước, bây giờ hẹn nhau công Kinh Châu, ta há có thể cùng Lư Kinh Châu hoàn toàn giống nhau tín nghĩa một mình thôi binh? Như vậy chẳng phải là làm cho anh hùng thiên hạ chế nhạo? Bất quá, nếu như Cơ Bá tiên sinh nguyên ý ở lại ta dưới trướng, ta có thể suy nghĩ tạm thời sẽ không đối với Tương Dương có hành động gì. Bắt đầu nghe nói Y tiên sinh tự xưng là làm trung tín chi thần, nguyên ý vì Lư Cảnh Thắng phầu can lịch can đảm, không biết Y tiên sinh có nguyên ý hay không vì Lư Kinh Châu lưu lại? "

Ngô Lập Nhân lời nói, làm cho Y Tịch nhất thời trầm mặc xuống, tiếp lấy, hần phảng phất làm một cái chặt vật quyết định. Lúc này, chỉ thấy Y Tịch hướng về phía Ngô Lập Nhân xá một cái nói, "Đã như vậy, Y Tịch không dám không nghe theo, mong rằng Ngô sử quân tuân thủ ước định. "

Tiếp lấy Y Tịch sửa sang lại quần áo, lại hướng Trương Duẫn phượng hướng xá một cái, miệng nói: "Chù công, Y Tịch may mắn không làm nhục mệnh, chỉ là thân là Kinh Châu chi thần, lại không thể phụng dưỡng chủ công tả hữu, Y Tịch nguyện ý lấy cái chết tạ tội. "

Nói xong, Y Tịch bỗng nhiên vọt lên, sẽ đánh về phía một bên cây cột. May mà một bên Hoa Vinh tay nắm lạnh lẽo, bắt lại, mới làm cho Y Tịch trốn qua một kiếp này.

Ngô Lập Nhân thần sắc biến đổi, cái này mới thu hồi tức chi tâm, có chút hết hồn mà thẳng bước đi phía, trong miệng không được nói rằng: "Cơ Bá tiên sinh đây cũng là tội gì? Nếu người không muốn lưu lại, nói thẳng dù cho, tội gì tự tự sát. "

Y Tịch khước miệng một phát, cười lạnh nói: "Ngô sử quân ngăn được ta trong chốc lát, ngăn không được ta một đời. Ta sinh là Lưu Kinh Châu nhân, chết là Lưu Kinh Châu quý, tuyệt sẽ không thay lòng đổi dạ, phụng dưỡng hai chủ. "

"Y Cơ Bá thật là tín nghĩa chi sĩ cũng! " Ngô Lập Nhân hướng Y Tịch chấp tay thi lễ một cái, cảm khái nói.

Ngô Lập Nhân quả thực thật không ngờ Y Tịch thật không ngờ cương liệt, hần cuối cùng vẫn bằng lòng tạm thời sẽ không tiến quân, cũng để cho Y Tịch phản hồi Trương Duẫn.

Mà Thái Mạo cùng Trương Duẫn lĩnh đại quân cũng đi tới Giang Lăng, cùng Lưu Kỳ gặp mặt sau đó, mấy người thương lượng với nhau một cái lần nghênh địch sự tình.

Đang đang thảo luận lúc sau, bỗng nhiên tiến đến một người, cao giọng đưa tin: "Khởi bẩm đại công tử, Cam Ninh đến đây giao lệnh. "

Trương Duẫn vừa nghe Cam Ninh, sắc mặt nhất thời biến đổi, ngẩng đầu một, quả nhiên chính là Cam Ninh, trong lòng hần tự biết đối với Cam Ninh hồ thẹn, đối mặt Cam Ninh, hần không biết nên nói cái gì cho phải; nhưng là Thái Mạo, tự nhiên đối với những tình huống này biết đến nhất thanh nhị sở, đến Trương Duẫn phản ứng, trong lòng hần đối với Trương Duẫn mười phần thất vọng.

"Lớn mặt Cam Ninh, người cái này mại chủ cầu vinh hạng người, lại vẫn dám ở này? Tả hữu, bắt lại cho ta, lập tức trăm cắt báo lại! "

Thái Mạo biết nếu như Cam Ninh không chết, Hạ Khẩu chi bại trách nhiệm tất nhiên sẽ quy kết đến Trương Duẫn trên người, cái này tự nhiên không phải Thái Mạo nguyện ý đến.

Cam Ninh hoàn toàn bất minh sở dĩ nhưng, nghe được Thái Mạo vừa thấy mặt liền muốn chém chính mình, hần vội vàng quỳ xuống giải thích: "Tướng quân tha mạng, mặt tướng thực sự không phải tội từ đâu ra a? "

"Người tư thông Chu Du, dụ sử Trương Duẫn tướng quân ở Hạ Khẩu ra khỏi thành nghênh địch, đại bại mà quay về, cái này mới mất Hạ Khẩu, người chẳng lẽ không biết sao? "

Cam Ninh cái này lúc sau mới minh bạch tình huống, hần đương nhiên sẽ không nhận thức loại này không có chứng cứ tội danh, "Mời tướng quân minh xét, Hạ Khẩu chi bại, quả thực cùng mặt tướng có quan hệ, thế nhưng cũng không phải mặt tướng có lòng trở nên. "

Lưu Kỳ đến một bên Trương Duẫn thần sắc, hần tự nhiên đã rõ ràng sự thực rốt cuộc là như thế nào, trải qua qua một đoạn thời gian ở chung, hần bây giờ rõ ràng Cam Ninh vô nghệ, vì vậy hần liền cực lực muốn bảo trụ Cam Ninh, cho mình sử dụng.

"Thái tướng quân, bây giờ đại địch phía trước, há có thể trước trăm đại tướng, tự loạn trận cước? "

Lưu Kỳ cương nói xong, Thái Mạo liếc hần liếc mắt, hoàn toàn không có đem Lưu Kỳ để vào mắt, lạnh rên một tiếng: "Đại công tử chẳng lẽ muốn che chở cái này gian tặc hay sao? "

"Là trung là Gian, há là người một người ta nói coi là? "

Lúc này, Thái Mạo bỗng nhiên đứng dậy, rút bội kiếm ra, hung ác nói: "Nếu là ta hôm nay không nên chém hần đâu? "

Lưu Kỳ cười ha ha một tiếng, chậm rì rì đứng dậy, lấy Thái Mạo, "Bây giờ cái này Giang Lăng trong thành, ta là chủ tướng, Thái tướng quân nếu như dám làm trái quân lệnh, cũng đừng trách Lưu Kỳ đắc tội. "

Đến nhất quán hèn yếu Lưu Kỳ thật không ngờ cường ngạnh, Thái Mạo trong lòng có chút do dự, đem bội kiếm "Ba " một tiếng lại nhét vào vỏ, mặt không thay đổi lại ngồi xuống.

Chương 295: Cam Ninh thủy chiến Cao Trường Cung, Thích Chu vây kín Kinh Châu quân

Cam Ninh đến Lưu Kỳ dĩ nhiên vì bảo đảm chính mình dĩ nhiên không tiếc cùng Thái Mạo trở mặt, hắn không khỏi có chút động dung, trong miệng vội vã không ngừng nói rằng: "Đa tạ đại công tử, đa tạ đại công tử! "

Bất quá Cam Ninh tự nhiên cũng biết Thái Mạo cùng Lưu Kỳ quan hệ, cũng biết Thái phu nhân sự tình, cái này lúc sau hắn mới minh bạch vì sao Lưu Kỳ chứa chấp chính mình, cũng không dám ủy thác trọng dụng.

"Ai, bây giờ Kinh Châu ăn bữa hôm lo bữa mai, các người lại vẫn đang vì tự thân quyền lợi suy nghĩ, Lưu Cảnh Thăng có các người là, như thế nào còn có thể thành sự? "

Cam Ninh lắc đầu, trong lòng thầm nhủ một tiếng, lui xuống.

Một bên Khoái Lương mắt thấy Thái Mạo cùng Lưu Kỳ trong lúc đó dường như hỏa được thông thường, một điểm liền, trong lòng cũng thờ dài một tiếng, đứng dậy khuyên nhủ: "Đại công tử, Thái tướng quân, bây giờ đối đầu kẻ địch mạnh, bọn ta hắn là đồng lòng kháng địch, bằng không một ngày thành phá, người nào cũng không thể chi lo thân mình, cũng xin hai vị lấy đại sự làm trọng, đừng có bởi vì Cam Ninh một người mà tổn thương hòa khí. "

Khoái Lương lời nói, Thái Mạo còn thì nguyên ý nghe, cho nên hắn cũng không muốn cùng Lưu Kỳ quá nhiều tính toán, chỉ là hỏi hướng Khoái Lương nói: "Bây giờ Giang Lăng trong thành binh mã gần năm chục ngàn, cao thấp chiến thuyền cộng lại hơn ba trăm chiến thuyền, Từ Nhu tiên sinh cho rằng, Giang Lăng thành có hay không vững như Thái Sơn? "

Thái Mạo lời nói, Khoái Lương chỉ có thể lắc đầu, "Thái tướng quân, cái gọi là thủy vô thường thế, binh vô thường hình, tài dùng binh, biến hóa hàng vạn hàng nghìn, không phải binh lực nhiều thiếu có khả năng luận cũng. Bây giờ Chu Du cùng Thích Kế Quang lưỡng quân thủy quân cũng có hai ba chục ngàn, chiến thuyền hai trăm chiến thuyền, huống hồ Tôn Sách còn chiếm hữu còn lại binh mã gần ba vạn người, binh lực quả thực không kém gì ta, chỉ là không biết Chu Du tiểu nhi sẽ có quý kế gì, cho nên bọn ta vẫn là phải cẩn thận một chút. "

Lưu Biểu tăng binh tin tức, làm cho Chu Du trong lòng có chút lo lắng, hắn biết lúc này hắn là ổn định, Giang Lăng thành không phải sớm tối có thể phá, hắn cần phải đợi cơ hội tốt. Lưu Biểu dù sao ở Kinh Châu kinh doanh gần mười năm, thực lực hùng hậu, nếu không phải là có Ngô Minh tương trợ, hắn sao dám đơn giản đánh.

Chu Du quyết định trước phái thuyền lớn năm mươi chiến thuyền, thuyền nhỏ 100 chiến thuyền, đại quân một vạn người, hướng về Giang Lăng tới gần, thăm dò một cái Giang Lăng thủy quân thực lực. Lưu Kỳ nghe nói, liền hạ lệnh Thái Mạo cùng Trương Duẩn ra khỏi thành nghênh chiến. Thái Mạo tuy là biết rõ đây là Lưu Kỳ cố ý như vậy, hắn trong lòng có chút phê bình kín đáo, lại cũng không nói gì thêm.

Lúc này, Cam Ninh ra tiểu đội chờ lệnh nói: "Thừa Mông đại công tử tin tưởng mặt tướng, mặt tướng nguyên ý suất một thuyền tướng sĩ, hiệp trợ Thái tướng quân cùng Trương tướng quân, một để báo đáp đại công tử đại ân, thứ hai, chứng minh lòng trung thành của mình, mời đại công tử sự chấp thuận. "

Không đợi Lưu Kỳ trả lời, Thái Mạo lạnh rên một tiếng nói: "Nếu như đại công tử làm cho Cam Ninh xuất chiến, liền phải nghe theo sự chỉ huy của ta, bằng không, ta tuyệt không xuất chiến. "

Cam Ninh lại một điểm không thêm đề ý, hắn hướng về phía Thái Mạo hành lễ nói: "Mặt tướng nguyên ý nghe theo Thái tướng quân chỉ huy. "

Lưu Kỳ cũng gật đầu, Thái Mạo cùng Trương Duẩn liền mỗi bên lĩnh mười ngàn đại quân, mang theo Cam Ninh đồng nghênh chiến Chu Du.

Lưỡng quân giao chiến, còn chưa chờ đội thuyền tới gần, liền bắt đầu cường cung ngạnh nỏ lẫn nhau đối xạ, mà Thái Mạo lúc này làm cho Cam Ninh suất lĩnh chính mình chiến thuyền đi tuốt ở đằng trước, làm đại quân mở đường.

Cam Ninh giận mà không dám nói gì, không thể làm gì khác hơn là nghe theo Thái Mạo mệnh lệnh. Đối mặt với Chu Du vũ tiến, hắn không thể làm gì khác hơn là lệnh thủ hạ tướng sĩ một bên Trương bắt đầu da trâu chiến bước chống đỡ, một bên cẩn thận về phía trước hoa đi.

Làm Cam Ninh thuyền nhỏ rút cục tiếp cận Chu Du dưới quyền đội thuyền, chỉ thấy Cam Ninh từ chiến bầy bỗng nhiên nhảy ra, hắn lưng đeo đôi Kích, nương câu cào lực, phi thân nhảy lên, vung vàng rơi vào một Chu trên thuyền, trong miệng hô lớn: "Giết a! "

Chu Du dưới quyền thủy quân như thế nào là Cam Ninh đối thủ, Cam Ninh dưới tướng tướng sĩ cũng từng cái dường như hít thuốc lắc thông thường, theo Cam Ninh cùng nhau vọt tới, ở Chu Du con này trên thuyền lớn giết lên. Làm Cam Ninh cái này một đôi Kích, giết hơn mười người sau đó, rút cục đưa tới Chu Du chú ý của, làm Chu Du đến người nọ chính là Cam Ninh sau đó, không khỏi tâm hoa nộ phóng, lập tức mệnh lệnh thuyền lớn hướng Cam Ninh đội thuyền tới gần.

"Trường Cung, người này tên gọi Cam Bí Mật, võ nghệ không tầm thường, hơn nữa ở chiến trên thuyền như giẫm trên đất bằng, người cần cẩn thận nghênh chiến, nếu là có thể đem bắt giữ tốt hơn. "

Chu Du cẩn thận phân phó, Cao Trường Cung Trịnh trọng gật đầu.

Một lát sau, Chu Du thuyền lớn tới gần sau, lại mệnh lệnh mấy chiếc thuyền đem Cam Ninh bao vây lại, Cao Trường Cung cũng nhảy lên, nhảy tới mới vừa trên thuyền nhỏ, cầm trong tay trường thương, rống to: "Cam Ninh thất phu, chớ có càn rỡ, Cao Túc tới cũng! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cao Trường Cung kỹ năng Âm Dung phát động, trước mặt Cao Túc đối với Cam Ninh dung mạo phán đoán làm một vậy, tự thân vũ lực + 3, trước mặt Cao Trường Cung vũ lực đề thăng tới 103. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Cam Ninh kỹ năng Cẩm Phàm phát động, vũ lực + 2, chỉ huy + 3, dưới trướng tướng sĩ vũ lực + 2. Trước mặt Cam Ninh vũ lực đề thăng tới 98, chỉ huy đề thăng tới 90. "

Cao Trường Cung chiến Cam Hưng Bá? Ngô Lập Nhân cười hắc hắc.

Ngô Lập Nhân tuy là có thể nghe được vũ lực nêu lên, thế nhưng hắn cũng không tiện Cao Trường Cung, bởi vì hắn biết giữa hai người là ở thủy thượng chiến đấu. Nếu là ở lục thượng chiến đấu, Cam Ninh nhất định không phải Cao Trường Cung mà đối thủ, nhưng là ở thủy thượng, Cẩm Phàm tặc Cam Ninh, khẳng định so Cao Trường Cung thuần thực sinh ra.

Quả nhiên không ra Ngô Lập Nhân sở liệu, tuy là Cao Trường Cung chiếm ngũ điểm võ lực ưu thế, nhưng là đối mặt với Cam Ninh, hắn chung quy lại là cảm giác được có lòng không đủ lực, không phải võ nghệ không đủ, chỉ là trên thuyền lác lư, đã rất lâu sau, Cao Trường Cung vũ khí trong tay xuất thủ, tổng là không thể đạt được hắn dự trù hiệu.

Một bên Chu Du vẻ mặt nghiêm túc, hắn cũng biết điểm này, cho nên ở thật lâu trước, cũng đã làm cho Cao Trường Cung luyện tập sáng lên đăng trên thuyền nhỏ đối chiến. Mặc dù như vậy, hắn cũng vẫn không thể hoàn toàn thích ứng trên thuyền chiến đấu. Hai người chiến năm mươi hiệp, theo Chu Du đại quân càng ngày càng nhiều, Cam Ninh một thuyền tướng sĩ, lúc này đã chết tổn thương hầu như không còn, hắn trong lòng có chút hoảng loạn, mà Thái Mạo đại quân, lại không chút nào tới cứu viện ý tứ, điều này làm cho Cam Ninh trong lòng càng là tức giận không thôi.

Chu Du lúc này cũng phát hiện Cam Ninh tình cảnh, hắn suy đoán một ít trong đó ngọn nguồn, cũng là vẫn không nghĩ ra, nhưng là có chút hắn có thể khẳng định, Cam Ninh lần này đến đây, tất nhiên là có người cố ý hãm hại. Điều này làm cho Chu Du trong lòng vui vẻ, thu phục Cam Ninh nắm chắc lớn hơn, hắn hướng về phía trên thuyền đau khổ kiên trì Cam Ninh la lớn: "Cam tướng quân, ở Lưu Biểu dưới trướng bị đối đãi như vậy, tội gì còn muốn vì hắn cống hiến? Tục ngữ nói kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt, ta chủ cầu hiền nhược khát, nếu như cam tướng quân có thể quy thuận, ta chủ nhất định sẽ đối với chuyện cũ chuyện cũ sẽ bỏ qua, ta còn có thể giới thiệu cam tướng quân làm một cái Chiết Xung giáo úy. "

Tuy là Cam Ninh lúc này có chút động tâm, nhưng là trong miệng hắn lại vẫn không có nhả ra, "Chu Lang tiểu nhi, tướng bên thua không đủ nói dừng. Nếu muốn là muốn chiêu hàng ta, trước bắt được ta lại nói. "

Cam Ninh nói bại dĩ nhiên chính là hắn trước đây chém Phụng Tịch việc, Chu Du khòe miệng giật một cái, trong lòng thở dài nói: "Nếu để cho Phụng Văn Định cùng Phụng Kim Liên huynh muội biết, tất nhiên sẽ không cùng Phụng Tịch làm huê. Huống chi, bây giờ Tôn Sách nạp Phụng Kim Liên làm thiếp, quan hệ của bọn họ càng ngày càng khó xử lý, không biết chủ công có thể hay không bởi vì Phụng phu nhân mà giết Cam Ninh. "

Mà lúc này sớm có người đem Cam Ninh tin tức nói cho Phụng Văn Định, Phụng Văn Định nóng lòng báo thù, lập tức làm người ta điều khiển thuyền mà đến. Không đợi Chu Du hạ lệnh, hắn đã nhảy đến con kia trên thuyền. Hắn lấy Cam Ninh đang cùng Cao Trường Cung chém giết, bất phân cao thấp, hắn hét lớn một tiếng xông về Cam Ninh, "Cam Ninh thất phu, còn cha ta mệnh tới! "

Theo Phụng Văn Định gia nhập vào chiến đấu, Cam Ninh càng ngày càng cảm thấy áp lực vĩ đại, tuy là Phụng Văn Định võ nghệ không được tốt lắm, nhưng là bên cạnh có Cao Trường Cung không ngừng mang tới nguy hiểm, hắn cây bản không rảnh đi cố kỵ Phụng Văn Định, chỉ là nương đội thuyền, không ngừng né tránh.

Mà Thái Mạo cùng Trương Dẫn đang chỉ huy chiến thuyền hướng Chu Du đại quân xung phong lúc, bỗng nhiên đến từ từ một bên lại xuất hiện hơn trăm chi chiến thuyền, đang hạo hạo đăng đăng hướng Thái Trương hai đại quân người xông lại, Thái Mạo loáng thoáng đến cờ xí trên viết một cái "Thích " tự. Cái này tự nhiên chính là Thích Kế Quang thủ hạ chính là thủy sư. Thái Mạo trong lòng kinh hãi, vội vã hạ lệnh đại quân nhanh lên rút về, nhưng là Chu Du cùng Thích Kế Quang há lại có thể tha cho bọn hắn nói đi là đi, từng bước ép sát.

Thái Trương nhị tướng trong lòng kinh sợ, tình thế nguy cấp lúc, bỗng nhiên lại nghe được một tiếng kèn lệnh thổi lên, Thái Mạo nghe thế thanh âm quen thuộc, vội vã tới, chỉ thấy lại có một rất nhiều đội thuyền ở Thích Kế Quang đại quân thủy sư về sau xuất hiện, thuyền bè cờ xí trên bay một cái đại lớn Lưu tự.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 296: Cam Ninh tránh nạn dời hán bắc, Trương Tú xuất binh cứu Kinh Châu

Thái Mạo tâm hi vạn phần, tự nhiên biết, đây là Lưu Kỳ phái người đến đây trợ giúp, Vì vậy bắt đầu truyền lệnh đại quân chậm rãi về phía sau đi về phía trước, cùng Lưu Kỳ cùng nhau hướng Thích Kế Quang thủy sư vây lại.

Chu Du nguyên kế hoạch làm cho Thích Kế Quang thủy sư mai phục lên, tìm cơ hội đem địch quân bao vây lại, trước tiêu diệt một bộ phận quân địch, nhưng là không ngờ tới, Lưu Kỳ dĩ nhiên dường như phá, ở Thái Trương nhị tướng xuất chiến sau đó, lại hôn lĩnh mười ngàn đại quân ra khỏi thành, ngược lại đem Thích Kế Quang thủy sư bao vây lại.

Thích Kế Quang thấy tình thế không ổn, quyết định thật nhanh, lệnh đại quân lập tức quay đầu lại lui lại. Chu Du tự nhiên cũng hiểu tình thế, hẳn biết Thích Kế Quang không có khả năng tiếp tục từ tiếp tục đánh. Hẳn biết kế hoạch này không thể thực hiện, Vì vậy hạ lệnh đại quân cũng rút về. Đây cũng là trong dự liệu sự tình, chỉ là có một việc hẳn cảm thấy vô cùng đáng tiếc -- ở Cao Trường Cung cùng Phương Văn Định cùng đánh phía dưới, hãy để cho Cam Ninh trốn.

Thái Mạo Trương Duẩn nhị tướng trở lại Giang Lăng sau đó, hướng Lưu Kỳ giao lệnh, hai người cùng nhau hướng Lưu Kỳ hành lễ trí tạ nói: "Đa tạ đại công tử đúng lúc cứu viện! "

Lưu Kỳ mặt không thay đổi đáp: "Này đều là Tử Nhu tiên sinh kế sách, không phải ta công! Chỉ bất quá, Cam tướng quân ở đâu? Vì sao tìm không thấy hẳn trở về? "

Thái Mạo trong lòng đắc ý, thấy Cam Ninh nhất định chạy trời không khỏi nắng, trong lòng hẳn sớm đã nghĩ xong nói từ: "Hồi đại công tử lời nói, Cam Ninh tướng quân chuyên tâm muốn lập công chuộc tội, vì vậy khinh địch liều lĩnh, sát nhập địch trong thuyền, hẳn cùng dưới tướng hẳn tướng sĩ giết địch hơn trăm người, cuối cùng thân hãm trùng vây, bất hạnh gặp nạn, mặt tướng tuy là muốn cứu viện, cũng đã không còn kịp rồi. "

Thái Mạo lời nói, làm cho Trương Duẩn không khỏi bội phục lên, đây quả thực là có thể đem đen nói thành trắng, chết nói thành sống.

Lưu Kỳ tuy là trong lòng phẫn nộ, nhưng là lúc này lại là không có chứng cứ, hẳn căn bản không biện pháp đi trách tội Thái Mạo, mặc dù như vậy, hẳn lại như cũ không áp chế được lửa giận trong lòng, hướng về phía Thái Mạo quát: "Thái Mạo! Người bởi vì tư hận hủy ta đại tướng tính mệnh, người có biết tội của người không! "

Thái Mạo lúc này vung ống tay áo, sơi không nhượng bộ chút nào hướng về phía Lưu Kỳ lạnh lùng nói rằng: "Đại công tử, ta mời người là chủ công trưởng tử, mới không cùng người thông thường tính toán, người nếu như còn muốn vô lý như thế thủ nháo xuống phía dưới, đừng trách ta Thái Mạo không nể tình. "

Nói xong phẩy tay áo bỏ đi, còn đi chưa được mấy bước, bỗng nhiên một người từ bên ngoài mà vào, toàn thân ướt đầm dề, đang đụng phải Thái Mạo, Thái Mạo bỗng nhiên rút ra bên hông bội kiếm, hét lớn: "Muốn chết! "

Nhưng mà kiếm của hắn tự nhiên không có chặt xuống, bởi vì người tới chính là Cam Ninh.

Thái Mạo phảng phất thấy quỷ thông thường, mục trừng khẩu ngốc, trong chốc lát không biết nên nói cái gì.

"Thái tướng quân! Ta với người có thù oán gì, người vì sao phải như vậy nhiều lần hãm hại ta? "

Cam Ninh hai tay nắm lấy được xoạt xoạt rung động, Thái Mạo chợt dạ, hẳn không thể làm gì khác hơn là thôi lui đến đường trên, lại một lần nữa đi tới Lưu Kỳ trước mặt, "Đại công tử mời, Cam tướng quân đã đã trở về. "

Đến Cam Ninh trở về, Lưu Kỳ cũng có chút giật mình, liền vội vàng hỏi: "Hung Bá, làm cần gì phải chặt vật như vậy? "

Cam Ninh liền đem Thái Mạo để cho mình một thuyền đi đầu sự tình từ trước đến sau nói một lần, một bên Thái Mạo sắc mặt vô cùng khó, hẳn hướng về phía Cam Ninh rống to: "Cam Ninh thất phu! Người khinh địch liều lĩnh, dĩ nhiên nói là phụng mệnh lệnh của ta? Như vậy vu nói, ai cho người lá gan? Chớ không phải là người là vì Chu Du tiểu nhi mới có ý để cho ta cùng đại công tử trong lúc đó bất hòa? Nhất định là như vậy, nếu không người tại sao lại có thể từ Chu Du đánh trong vòng vây một lần lại một lần chạy trốn? Người một chính là thủy tặc, bản tính cũng khó dời đi, làm những thứ này cật lý bá ngoại sự tình, còn dám ở chỗ này nói xấu bản tướng, thực sự tội không thể tha. "

Nghe được Thái Mạo như vậy ngôn ngữ, Cam Ninh trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào cãi lại, Lưu Kỳ thở dài một hơi, mệt mội nói rằng: "Các người đều xuống nghỉ ngơi đi! Việc này không được nhắc lại. "

Cam Ninh cười ha ha một tiếng, trong tiếng cười lại có một tia bất đắc dĩ, vẻ bi thương.

"Đại công tử, Thái tướng quân cùng Cam tướng quân như vậy thủy hỏa bất dung, thuộc hạ cho rằng, không bằng đem hai người xa nhau, như vậy mới có thể tránh khỏi giữa hai người mâu thuẫn tiến thêm một bước trở nên gay gắt. "

Lưu Kỳ suy nghĩ một chút, cũng gật đầu, "Vậy phong Cam Ninh là thủy toàn quân đều Ủy, lĩnh chiến thuyền hai mươi chiến thuyền, đi trước Hán Thủy lấy bắc đóng quân. "

Khoái Lương gật đầu, "Như vậy liền tốt, nếu như Giang Lăng có biến, Cam tướng quân cũng có thể từ bên cạnh sách ứng với. "

Chu Du đại quân hồi doanh sau đó, kiểm điểm tổn thất, tướng sĩ tử thương mấy nghìn người, tổn thất thuyền chỉ hai mươi nhiều chiến thuyền, tự nhiên Thái Trung nhị tướng đại quân tổn thất cũng không kém

"Đồ đồc, Thái Trung nhị tướng quả thật có vài phần bản lĩnh, bây giờ quân địch trọng binh canh giữ ở Giang Lăng, Giang Lăng quả thực có thể nói là phòng thủ kiên cố. "

Lỗ Túc lời nói, phảng phất làm cho Chu Du tâm tư bỗng nhiên từ đằng xa kéo lại, hần cười ha ha, "Từ Kính không cần lo ngại, Giang Lăng thành tuy là khó phá, thế nhưng ta trong thành chúng tướng trong lúc đó cũng không phải đồng tâm hiệp lực, chỉ cần tìm được trong đó then chốt, phá thành không khó. "

Lưỡng quân tiếp tục đối với tri không đề cập tới, lại nói Trương Dương danh sĩ Phó Tôn chịu Lưu Biểu chi mệnh, đi vào Tỳ Quy khuyên bảo Trương Tú xuất binh tương trợ, Phó Tôn trầm tư hồi lâu, cũng không biết nên dùng cần gì phải nói từ, hần tự biết chính mình cũng không quen lời biện, tuy nhiên lại cũng không có biện pháp đẩy từ, hần cứ như vậy mê man mà đi tới Tỳ Quy, gặp được Trương Tú.

Trương Tú triệu kiến Phó Tôn, hỏi hần mục đích của chuyến này, Phó Tôn không thể làm gì khác hơn là như nói thật nói: "Trương tướng quân, ta chủ khiến ta tới này, muốn cầu Trương tướng quân xuất binh tương trợ, lấy phá Tôn Sách cùng Ngô Minh. Sau khi chuyện thành công, ta chủ nguyện ý đem Vu Huyện cùng Tỳ Quy tất cả đều dâng cho tướng quân. "

Trương Tú nghe đến đó, không khỏi cười ha ha nói: "Phó tiên sinh nói đùa, bây giờ đại loạn thế gian, cái này Vu Huyện cùng Tỳ Quy đã là vật trong túi ta, sao làm phiền Lưu Kinh Châu xuất thủ. Còn như xuất binh việc, Tôn Ngô hai nhà binh hùng tướng mạnh, ta chỉ có chính là vạn người, cũng đều là người già yếu, há lại là đối thủ của bọn họ, mong rằng Phó tiên sinh trở về báo cáo Lưu Kinh Châu, đã nói Trương Tú thật sự là lực bất tòng tâm a! "

Phó Tôn khoe miệng giật một cái, hần không nghĩ tới Trương Tú thật không ngờ vô liêm sỉ, cái này Vu Huyện bản tới trả nói Lưu Biểu tạm thời cấp cho Trương Tú làm chỗ dung thân, không nghĩ tới hần công chiếm Tỳ Quy sau, hoàn toàn đem lưỡng thành đều làm chính mình vật trong bàn tay, cũng không nhìn kỹ trước đây Lưu Kinh Châu đối với hần thu lưu cứu trợ chi ân.

"Trương tướng quân nói cực phải, nhưng là môi hồ răng lạnh, Tôn Sách cùng Ngô Minh tất cả đều hồ lang hạng người, nếu như Tôn Ngô đại quân đánh hạ Kinh Châu, Trương tướng quân há có thể độc tồn? "

Phó Tôn vẫn là nỗ lực muốn Trương Tú tranh thủ được, hần vừa mới dứt lời, Trương Tú rồi Giả Hủ, Giả Hủ gật đầu.

Trương Tú thở dài một hơi, có chút bất đắc dĩ đáp: "Đã như vậy, ta đây liền đại quân ra hết, cùng Tôn Ngô hai tộc liều mạng, để báo đáp Lưu Kinh Châu ngày xưa ân đức. "

Phó Tôn đột nhiên cảm giác được đầu óc của mình xảy ra vấn đề, hần cảm giác mình nhất định là nghe lầm: Cứ như vậy Trương Tú cũng đồng ý xuất binh tương trợ? Cứ như vậy đã bị ta chinh phục? Lẽ nào ta thật là lưỡi sinh liên hoa? Biện tài Vô Song? Nhưng là ta cũng nói chỉ là một câu môi hồ răng lạnh a!

Cái này nhất định là ảo giác, nhất định là ta quá muốn khuyên Trương Tú xuất binh mới sẽ như thế, Phó Tôn tâm trong lặng lẽ thì thầm lấy.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 297: Khoái Việt gián ngôn phòng Trương Tú, Trương Liêu nắm ấn soái phạm Hợp Phì

Phó Tôn có chút mê man mà lấy Trương Tú rồi, hồi lâu không nói gì, Trương Tú không thể làm gì khác hơn là nhẹ giọng la lên: "Phó tiên sinh, Phó tiên sinh, người làm sao vậy? "

"Trương ý của tướng quân là chuẩn bị xuất binh tương trợ? Ta không có nghe lầm chứ? "

Trương Tú cười ha ha nói: "Tự nhiên không có nghe lầm, ta nghĩ nghĩ, quả thực dường như Phó tiên sinh nói, môi hồ răng lạnh, nếu như Kinh Châu khó giữ được, ta ở Tỳ Quy cùng Vu Huyện tự nhiên cũng không thể chỉ lo thân mình, cho nên ta mới quyết định xuất chinh tương trợ Lưu Kinh Châu. Xin mời người nhất toàn! "

Phó Tôn cảm thấy, đây quả thực là hi sự to lớn, Trương Tú tư duy vượt xa khỏi rồi mình muốn tượng. Tuy là hần biết đây hết thảy đều là bên cạnh Giả Hủ ý kiến, hần cũng không nghĩ ngại nhiều được, hướng Trương Tú đáp tạ một phen, mới lui ra ngoài.

Phó Tồn đến rồi Trương Dương sau đó, Y Tịch mấy ngày trước Y Tịch đi trở về, Lưu Biểu nghe nói Y Tịch đem chuyện đã xảy ra từng cái báo cáo sau, lập tức phần thưởng Y Tịch rất nhiều vàng bạc tài bảo; mà Phó Tồn sau khi trở về, đem Trương Tú dự định xuất binh tin tức báo cáo Lưu Biểu, Lưu Biểu sắc mặt âm tình bất định, sắc mặt hần khó địa đối với Phó Tồn nói: "Người trước không chịu đi sứ, lấy Trương Tú không chịu xuất binh từ chối, thật có không tận tâm tội, may mắn lần này nói xong Trương Tú xuất binh, vậy liền công qua tương đắc, người có thể có thành kiến? "

Phó Tồn nói cảm ơn liên tục, hần tự nhiên không dám có ý kiến gì, Lưu Biểu không có phạt hần, hần đã đủ hài lòng.

Mà lúc này Lưu Biểu trong lòng, cũng là dị thường mừng rỡ, hần phảng phất cảm giác mình thời khắc gian nan nhất đã qua, thật giống như lão Thiên thay người viết kịch bản một cái vậy. Chỉ cần Ngô Minh tạm thời không đứng Trương Dương dụng binh, Trương Tú sẽ giúp trợ chính mình đối phó Chu Du, Chu Du lợi hại hơn nữa lại có thể có cái gì làm.

Nhưng mà giữa lúc Lưu Biểu tâm tình thư sướng lúc, lại nghe được một cái làm cho hần muốn muốn điên thanh âm.

"Chủ công, Trương Tú lòng muốn dạ thú, lần trước đề cho xuất binh, hần lại len lén chiếm Tỷ Quy; lần này bỗng nhiên đồng ý xuất binh, trong đó tất có duyên cớ, chủ công không thể không đề phòng. "

Lưu Biểu đang muốn phát tác, mới phát hiện người nói chuyện chính là Khoái Việt, hần nỗ lực ngăn chặn lửa giận của mình, bình phục một phen, mới nói rằng: "Dị Độ nói như vậy, không phải không có lý. Nhưng là bây giờ Kinh Châu ngàn cân treo sợi tóc, nếu như còn muốn như vậy chiếm tiền cổ hậu, sợ rằng nặng ta xong rồi. "

"Mặc dù như vậy, cũng không thể không có chút nào phòng bị, bằng không nếu như Trương Tú có dị tâm, tất định là họa không cận, cũng xin chủ công nghĩ lại. "

Khoái Việt lời nói, cũng không có làm cho Lưu Biểu hồi tâm chuyển ý, Lưu Biểu ngược lại cười ha ha nói: "Dị Độ như vậy mưu tính sâu xa, vì sao đi sứ Tào Tháo, nhưng không có đòi Tào binh một binh một tốt, lại ngược lại vì mình mưu được một cái Thái Trung đại phu chức vị, đây rốt cuộc lại là vì sao? "

Lưu Biểu nói nói, biến sắc, dường như bị kích thích rất lớn, bỗng nhiên ho khan kịch liệt, Khoái Việt cả kinh vội vã quỳ xuống, hần không nghĩ tới, đây hết thấy đều bị Lưu Biểu ở trong mắt, hần tự biết thẹn trong lòng, trong miệng xưng tội nói: "Chủ công bớt giận! Tào Tháo có lòng mời chào, thế nhưng thuộc hạ cũng không phải như vậy người bất nghĩa, vì vậy từ chối thẳng thắn, Tào Tháo liền dùng này chức quan, muốn thu mua thuộc hạ chi tâm. Thuộc hạ tuyệt không hai lòng, mong rằng chủ Công Minh sát! "

Từ Tào Tháo bằng lòng xuất binh sau đó, Tào Nhân phát binh trú đóng ở Uyển thành, từ Ngô Lập Nhân ở Nam Dương dụng binh tới nay, Tào Nhân lại không chút nào một điểm hành động, này mới khiến Lưu Biểu trong lòng sinh nghi, đến khi hần biết Khoái Việt bị Tào Tháo thêm phong vì Thái Trung đại phu sau đó, trong lòng hần mới bắt đầu đối nhau Khoái Việt bất mãn hết sức. Thế nhưng nghĩ đến Khoái Việt cùng Khoái Lương trợ giúp chính mình tại Kinh Châu đặt chân, công lao vĩ đại, vẫn ẩn nhẫn không phải phát. Mà nay, Phó Tồn thuyết phục Trương Tú xuất binh tương trợ, Khoái Việt lại vẫn vẫn cản trở, điều này làm cho hần đối nhau Khoái Việt dụng tâm càng thêm bất mãn lên.

"Ha ha, bây giờ ta tình thế cô nghèo, các người tự tìm lối ra, cũng không có gì không thể, chỉ là nhớ tới trước đây một đường giúp đỡ mới đi cho tới hôm nay, cảm khái lương đa. Dị Độ, người lui ra đi! "

Nói xong câu đó, Lưu Biểu cả người phảng phất lập tức già đi rất nhiều, tiếp lấy lại ho khan vài tiếng, run rẩy mà đi vào.

Từ Ngô Lập Nhân xuất chinh sau đó, Hợp Phi liền ở Nhiệm Mẫn cùng Phan Lê Hoa dưới sự chủ trì, cả thành phố kiến thiết đều đầu vào đây tiến hành.

Mà trong thành nội chính có Bao Chứng cùng Công Tôn Sách cùng nhau nỗ lực, cũng là dân lòng an ổn, sinh hoạt nào định. Nhiệm Mẫn mỗi ngày có thời gian sẽ huấn luyện dưới thủ hạ chính là tướng sĩ, không phải để cho bọn họ có một chút buông lỏng, đồng thời còn đem gần nhất mới vừa thu mua ngựa huấn luyện thành kỵ binh. Tự nhiên, hần cũng không dám thả lỏng đối nhau Tào Tháo phòng bị, thời khắc chú ý Thọ Xuân phương diện tin tức.

Nhưng mà Tào Tháo phảng phất lúc này kháng Từ Dương không có thấy hứng thú, Thọ Xuân trong thành Tào quân vẫn không có động tĩnh gì, điều này làm cho Nhiệm Mẫn trong lòng vẫn hơi nghi hoặc một chút: Tào Tháo là thật muốn bảo trì như vậy hòa bình, vẫn là chỉ là biểu hiện ra như vậy, ngầm còn có thể làm những gì mờ ám.

Ngày này, bỗng nhiên Nhiệm Mẫn thu được thám tử khoái mã báo lại: Ở Hợp Phi tây bắc không đến ba mươi dặm chỗ, phát hiện Tào Tháo đại quân ba vạn người, ồ ạt hướng Hợp Phi xâm phạm.

Nhiệm Mẫn nghe được, phảng phất lúc này mới yên lòng lại, càng là không biết sự tình, hần mới càng sợ. Nếu như biết Tào Tháo chỉ là suất quân tới công, hần nhưng lại không có gì đáng sợ, nước đến thành chặn.

Phan Ngọc Phượng lúc này đang ở Nhiệm Mẫn cùng nhau thảo luận sự tình, nàng nghe được tin tức sau, suy nghĩ một chút, đứng dậy đối nhau Nhiệm Mẫn nói rằng: "Thiên Vương tướng quân, bây giờ Tào Tháo xâm phạm, bọn ta tự nhiên muốn nỗ lực nghênh địch, chỉ là tướng quân còn muốn đem tin tức này đồng thời truyền tới Quách đồ đốc cùng Hạ Bi Tông tướng quân biết được mới tốt, nhắc nhở bọn họ phải cẩn thận phòng bị. "

Phan Ngọc Phượng lời nói vô cùng có lý, Nhiệm Mẫn tự nhiên nghe theo, hần thế là lập tức tuyên người tiến đến, đem Tào Tháo tiến công Hợp Phi tin tức khoái mã đưa cho Quách Khản cùng Tông Trạch.

Nhiệm Mẫn tiếp lấy liền đem Hợp Phi hai vạn đại quân triệu tập lại, làm chiến đấu trước động viên, trải qua mấy lần cùng Tào Tháo giao phong, Nhiệm Mẫn đối nhau Tào Tháo thủ hạ chính là võ tướng cũng hoặc nhiều hoặc ít có chút hiểu. Lần này dẫn quân cũng là Trương Liêu, Nhiệm Mẫn đối nhau

Trương Liêu ẩn tượng lại không có bao nhiêu.

Trương Liêu đại quân đóng sau đó, liền dẫn thủ hạ chúng võ tướng, đi tới Hợp Phi dưới thành khiêu chiến.

Nhiễm Mẫn tự nhiên không sợ Trương Liêu, dẫn năm nghìn đại quân ra khỏi thành, lưỡng quân đối nhau viên chỗ, Nhiễm Mẫn hướng về phía Trương Liêu hét lớn một tiếng nói: "Ai là Trương Liêu? Nhanh mau ra đây nhận lấy cái chết! "

Trương Liêu đến Nhiễm Mẫn, trường thương trong tay chỉ một cái nói: "Chúng tướng ai dám cùng người ta đánh cái này trận thứ nhất? "

Vừa dứt lời, chỉ thấy một người cỡi ngựa bay ra, hướng về phía Trương Liêu chấp tay thăm hỏi nói: "Bản tướng nguyện đi! "

Trương Liêu một, chính là Lữ Bố, hắn biết Nhiễm Mẫn bản sự tình, sợ rằng ngoại trừ Lữ Bố, không người nào có thể chống đỡ được Nhiễm Mẫn, liền gật đầu, nhưng mà đúng lúc này, bỗng nhiên lại một người cỡi ngựa bay ra, lớn tiếng nói: "Không nhọc Ôn Hầu hôn hướng, mặt tướng có một cái, có vạn phu không lo chi dừng, nghe nói Nhiễm Mẫn uy danh, cho nên lần này liền vô luận như thế nào không phải muốn đích thân ra trận, gặp lại Nhiễm Mẫn, tướng quân mời sự chấp thuận khuyến tử thay mặt Ôn Hầu xuất chiến. "

Trương Liêu vừa nghe, không khỏi nhú nhú mày, "Bùi tướng quân, người cũng biết trận này trước giao phong, chuyện liên quan đến sinh tử, có thể nào trò đùa? Tướng địch Nhiễm Mẫn võ nghệ kinh người, Ôn Hầu cùng Nhiễm Mẫn giao thủ mấy lần, cũng là có thắng bại, người không biết lợi hại, có thể nào làm cho lệnh lang trước đi chịu chết? "

Lữ Bố nghe được Trương Liêu nói như thế, trong lòng có chút không phục, quay đầu đi.

Đúng lúc này, bỗng nhiên một người cỡi ngựa từ tướng quân kia phía sau đi ra, gân giọng quát: "Tướng quân làm sao có thể trường người khác chí khí diệt uy phong mình? Ta hiện xuất chiến, nếu như thất bại, cam tâm quân lệnh. "

Trương Liêu giương mắt nhìn lên, đến một người tuổi còn trẻ hậu sinh, ước chừng mười bốn mười lăm tuổi đáng dấp, chẳng những sanh khôi ngô, tứ chi tráng kiện mạnh mẽ, hơn nữa trên tay một đôi đại chùy đi tới có chút trầm trọng, cùng vóc người của hắn có chút cách cách không vào, Trương Liêu nghĩ thầm: Cái này còn tuổi nhỏ dĩ nhiên có thể làm cho di chuyển như vậy đại chùy? Chẳng lẽ thật là thiên phú dị bẩm?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 298: Bùi Nguyên Khánh bạo nổ tam tướng, Phàn Bình Đạo tiếp 1 chùy

"Tiểu Bùi tướng quân năm nay bao nhiêu tuổi? Đây đối với chùy bạc đi tới vô cùng trầm trọng, nói vậy không thua 80 cân, người dùng có thể thói quen? "

Trương Liêu vẫn là quyết định trước hỏi rõ, rồi quyết định rút cuộc muốn không muốn hắn xuất chiến.

"Ta hiện năm đã mười hai tuổi, cha nói ta đây đối với chùy bạc mỗi một con ước chừng nặng chín mươi cân, hai đóng lại có chừng 180 cân. Người bình thường là sử bất động, cũng liền ta mới có thể sử dụng thuận buồm xuôi gió. "

Trương Liêu nghe xong, cả kinh miệng há thành hình, "Người nói người mới mười hai? Đây đối với chùy bạc có nặng 180 cân? Làm sao có thể! "

Thiếu niên này nói phăng phắt lập tức lật đổ Trương Liêu nhân sinh quan, làm cho hắn hoài nghi mình đến cùng có phải là đang nằm mơ hay không. Mà thiếu niên này phụ thân sau khi nghe xong, vội vã đáp: "Tướng quân chớ trách, khuyến tử nói những câu là thật, vì vậy mặt tướng cho rằng khuyến tử có thể cùng Nhiễm Mẫn đánh một trận. "

Trương Liêu cái này mới biết, hắn vẫn nhỏ thiếu niên này chùy đem, hắn tiếp tục hỏi: "Còn không biết tiểu Bùi tướng quân tính danh là? "

"Hỏi lời của tướng quân, tiểu tử gọi Bùi Nguyên Khánh. "

Trương Liêu cười ha ha một tiếng, sách lập tức tới đến Bùi Nguyên Khánh bên cạnh, gật đầu, vô cùng tán thưởng nói: "Quả nhiên anh hùng xuất thiếu niên, Nguyên Khánh tướng quân như vậy dừng mãi, sau này tất nhiên tiền đồ vô hạn. Bất quá người muôn ngàn lần không thể tiểu Nhiễm Mẫn, cẩn thận ứng chiến. Nếu không phải địch, ngàn vạn lần không nên liều mạng, còn nhiều thời gian. "

Bùi Nguyên Khánh nhếch miệng cười nói: "Tướng quân thật không ngờ dong dài, so cha ta còn có thể nói. "

Bùi Nguyên Khánh lời nói nhất thời làm cho phụ thân của hắn cùng Trương Liêu tất cả đều cười xấu hổ cười, Bùi họ tướng quân vội vàng hướng Trương Liêu bồi tội, bất quá dù sao Bùi Nguyên Khánh bây giờ còn là mười hai tuổi nhi đồng, lời của hắn, Trương Liêu tự nhiên không có để ở trong lòng, ngược lại đối nhau Bùi Nguyên Khánh tính cách càng ngày càng thích. Lúc này Bùi Nguyên Khánh một người cưỡi ngựa tuôn ra, nhanh chóng hướng về hướng về phía Nhiễm Mẫn trước trận. Mà ngay tại lúc đó Trương Liêu cẩn thận dặn dò Lữ Bố nói: "Nếu như Nguyên Khánh thất bại, còn phải nhọc lòng Ôn Hầu trước đi cứu viện một phen, người này về sau tất nhiên tiền đồ vô hạn, bọn ta làm vì chủ công lưu này anh hùng. "

Lữ Bố rồi Bùi Nguyên Khánh, trong lòng tự nhiên cũng âm thầm lấy làm kỳ, hắn cũng muốn một biểu hiện của hắn đến cùng như thế nào, thế là liền gật đầu.

Bùi Nguyên Khánh tự nhiên là lần trước bạo biểu đi ra, chỉ bất quá còn tiện thể dẫn theo phụ thân của hắn đi ra.

Chỉ thấy tay hắn cầm một đôi to lớn chùy bạc, vọt tới Nhiễm Mẫn trước trận, hét lớn một tiếng nói: "Ta là Trương tướng quân dưới quyền tướng quân Bùi Nguyên Khánh, Nhiễm Mẫn ở đâu, dám xưng Thiên Vương tướng quân, nhanh mau ra đây đánh với ta một trận. "

Nhiễm Mẫn đến dĩ nhiên là một người tuổi còn trẻ hậu bối, không khỏi có chút lấy làm kỳ, người cầm đầu biến thành Trương Liêu, mang theo đại tướng vẫn là một cái hoá trang quái dị hậu sinh. Giữa lúc hắn suy nghĩ lúc, từ trong trận đi ra một người, hướng về phía Nhiễm Mẫn nói: "Mặt tướng xin đánh! "

Nhiễm Mẫn một, chính là Phàn Triết, lúc này Phàn Triết trong mắt tỏa ra tinh quang, phảng phất đến rồi con mồi thông thường mừng rỡ. Nhiễm Mẫn gật đầu một cái nói: "Phản tướng quân ghi nhớ kỹ cẩn thận, tướng địch không thể khinh thường! "

Phàn Triết gật đầu rồi, hét lớn một tiếng, lao ra trận đi, đi tới Bùi Nguyên Khánh trước mặt. Trong tay cặp kia thiết chùy hướng về phía Bùi Nguyên Khánh chỉ một cái, "Bọn chuột nhất vô danh, sao làm phiền Thiên Vương tướng quân tự mình xuất thủ, đợi ta Phàn Triết gặp lại ngươi. "

Bùi Nguyên Khánh cười ha ha một tiếng nói: "Thì ra Nhiễm Mẫn dưới trướng cũng hữu dụng chùy chi tướng? Ngày hôm nay ở ngươi cũng dùng chùy mặt trên, ta thủ hạ lưu tình, tha cho ngươi một mạng. "

Phàn Triết trong lòng giận dữ, hai chân vừa dùng lực, liền thôi động chiến mã xông về Bùi Nguyên Khánh, trong miệng hét lớn: "Thất phu, nhận lấy cái chết! Binh Đạo tới cũng! "

"Tích! Hệ thống kiểm tra đo lường đến Bùi Nguyên Khánh đang cùng Phàn Triết giao chiến, Bùi Nguyên Khánh tứ duy thuộc tính vì vũ lực 102, chỉ huy 58, trí lực 46, chính trị 39, Bùi Nguyên Khánh bây giờ thuộc sở hữu thể lực vì Tào Tháo. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Bùi Nguyên Khánh vũ lực vượt lên trước 100, đem sản sinh hệ thống bạo biểu, ngẫu nhiên sản sinh ba gã lịch sử nhân tài, mời túc chủ chú ý nghe. "

Thì ra trước đây cái kia 102 vũ lực ngu nhân là Bùi Nguyên Khánh, Vũ Văn Thành Đô ra sân, Bùi Nguyên Khánh cũng đi ra, nhưng lại đầu đến rồi Tào Tháo thủ hạ.

Ngô Lập Nhân vừa mới dờ ra, hệ thống cũng đã bắt đầu báo bắt đầu bạo biểu danh sách tới.

"Tích! Bùi Nguyên Khánh ngẫu nhiên bạo biểu xuất thể nhân vật lịch sử một: Tùy triều danh tướng Hàn Cầm Hồ, Hàn Cầm Hồ tứ duy thuộc tính vì vũ lực 94, chỉ huy 96, trí lực 89, chính trị 72. Hàn Cầm Hồ trồng vào thân phận vì Đình Xuyên ẩn sĩ, họ Hàn tên Bưu tự Cầm Hồ, hiện nay Tào Tháo mới vừa nghe được Tuân Úc tiến cử, đang chuẩn bị dẫn người đi trước mời chào. "

Tùy triều trên Trụ quốc Hàn Cầm Hồ, vừa lúc trồng vào đến Tào Tháo dưới sự cai trị, Tuân Úc luôn là có thể tiến cử nhân tài, cái này Hàn Cầm Hồ khẳng định chính là Tào Tháo rồi, Tào Tháo dừng tướng lại tuôn ra vội tới Tào Tháo, ai.

"Tích! Bùi Nguyên Khánh ngẫu nhiên bạo biểu xuất thể nhân vật lịch sử hai: Thái bình Thiên Quốc tướng lĩnh Trần Ngọc Thành, Trần Ngọc Thành tứ duy thuộc tính vì vũ lực 94, chỉ huy 87, trí lực 81, chính trị 62. Trần Ngọc Thành trồng vào thân phận vì bị đại tướng Trương Nhậm từ trong quân đội đề cử cho Lưu Chương tướng lĩnh, họ Trần, tên Toàn, tự Ngọc Thành. "

Thái bình Thiên Quốc Trần Ngọc Thành a, lại là một cái tiểu thịt tươi, Lưu Chương rất thích tiểu thịt tươi nha! Bao hai cái đều gả cho người khác, nên cho bản túc chủ tới một người a !, Ngô Lập Nhân đang cầu khẩn lấy.

"Tích! Bùi Nguyên Khánh ngẫu nhiên bạo biểu xuất thể nhân vật lịch sử ba: Đường triều Bình Dương Chiêu công chúa Lý Tú Trữ, Lý Tú Trữ tứ duy thuộc tính vì vũ lực 89, chỉ huy 93, trí lực 92, chính trị 85. Lý Tú Trữ trồng vào thân phận vì Trần Lưu địa phương một cái cô nữ, họ Lý tên Viện, chính mình lấy tự Tú Trữ, đã từng nữ phần nam trang, tầm sư thăm bạn, bây giờ ở Trần Lưu ẩn cư. "

Lý Tú Trữ thuộc tính này thực sự là quá cường hãn, mặc dù không có một cái rất bắt mắt, thế nhưng như vậy quân hành tứ duy, cũng là hết sức ít thấy. Bất quá hắn vẫn tất đến rồi Trần Lưu, ai, hệ thống lẽ nào không có nghe được bản túc chủ cầu nguyện sao?

Mới vừa nói xong, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề: Bùi Nguyên Khánh đánh với Phàn Triết, Phàn Triết chẳng phải là khó giữ được cái mạng nhỏ này?

Phàn Triết dẫn đầu xuất kích, trong tay một đôi Tấn Thiết Áp Du Chùy bỗng nhiên đập về phía Bùi Nguyên Khánh, Bùi Nguyên Khánh cười ha ha, chỉ là dùng một con cây búa hướng về phía trước một đỡ, chỉ nghe bịch một tiếng, tiếng vang to lớn chấn quan chiến người ù tai không ngớt.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Bùi Nguyên Khánh kỹ năng Chùy Bá phát động -- kỳ diện đối nhau không phải chùy loại vũ khí lúc, ngẫu nhiên rơi chậm lại

đôi phương 3- 6 điểm võ lực, đôi mặt chùy loại võ tướng lúc, tự thân vũ lực tăng 3- 6 điểm. Trước mặt Bùi Nguyên Khánh vũ lực + 3, Bát Lăng Mai Hoa Lượng Ngân Chùy vũ lực + 1, tọa kỵ Thiên Lý Nhất Trần Đẳng vũ lực + 1, trước mặt Bùi Nguyên Khánh vũ lực đề thăng tới 107. "

Nghe được hệ thống kỹ năng nêu lên, Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm vì Phàn Triết cầu khẩn: Cái này nha tình huống không ổn liền đi nhanh lên a! Hoàn hảo Bùi Nguyên Khánh bùng nổ vũ lực chỉ có 3 điểm, nếu như trực tiếp tăng 6 điểm, chẳng phải là khả năng nháy mắt giết Phàn Triết a!

Phàn Triết lúc này trong lòng đã chấn kinh tột đỉnh: Chính hấn song chùy từ trên cao đi xuống bỗng nhiên nện xuống, lại bị Bùi Nguyên Khánh một tay cử chùy, ung dung hóa giải. Lúc này, hấn mới tin tưởng Bùi Nguyên Khánh trước khi xuất chiến nói.

Bùi Nguyên Khánh cười ha ha một tiếng nói: "Thế nào? Phàn tướng quân, vừa mới ngươi đánh ta một búa, hiện tại ta liền trả lại ngươi một búa, ta chỉ biết dùng bảy thành lực lượng, chỉ cần tiếp được, ta đây liền không hề làm khó dễ ngươi, làm cho Nhiệm Mẫn đi ra là tốt rồi. "

Nói xong, trong tay hấn Lượng chùy bạc bỗng nhiên giờ lên, thêm cả to lớn khí thế đập về phía Phàn Triết. Phàn Triết hít sâu một hơi, dùng hết lực lượng toàn thân cử chùy liền ngăn cản, Phàn Triết nhất thời chỉ cảm thấy một hồi lực lượng khổng lồ đi qua nó thiết chùy truyền khắp toàn thân, thân thể không bị khổng chế từ trên ngựa bay ra ngoài. Phàn Triết bay mấy trượng xa mới rơi xuống đất, hấn chỉ cảm thấy tâm trung khí huyết cuộn cuộn, rách gan bàn tay, đau đớn vạn phần, lại cũng bất không được hấn Tấn Thiết Chùy.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 299: Chùy Bá chiến Thiên Vương, Bình Đạo học Chùy Tướng

Lúc này trong trận xem cuộc chiến Nhiệm Mẫn cùng Phàn Ngọc Phượng thấy thế, cùng nhau bay ra, Phàn Ngọc Phượng đi tiếp nhận Phàn Triết, mà Nhiệm Mẫn trực tiếp sách mã vọt tới Bùi Nguyên Khánh trước mặt, rống to: "Nhiệm Mẫn tới cũng! "

Mà lúc này Trương Liêu đến Bùi Nguyên Khánh dĩ nhiên một búa liền đem tướng địch đánh bay, không khỏi hưng phấn vạn phần, cao giọng hô: "Nổi trống trợ uy, vì Bùi tướng quân nỗ lực lên! "

Chi nghe "Đồng đồng đồng " vài tiếng trống vang, Bùi Nguyên Khánh đến phi ngựa mà đến Nhiệm Mẫn, hấn cười ha ha một tiếng nói: "Ngươi quả thực chính là Nhiệm Mẫn? Ta hôm nay tới đây chính là cố ý muốn cùng ngươi đánh một trận! Tiếp chùy! "

Bùi Nguyên Khánh một kích đem Phàn Triết đánh bay, Nhiệm Mẫn ở trong mắt, thấy Bùi Nguyên Khánh thể lực kinh người, trong lòng không khỏi hết sức cẩn thận, vũ khí trong tay không chút nào không dám có một tia buông lỏng.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Nhiệm Mẫn kỹ năng Tuyệt Dừng phát động, vũ lực + 3, Kỳ Phong Song Nhận Mâu vũ lực + 1, Liên Câu Kích vũ lực + 1, Chu Long Mã vũ lực + 1, trước mặt Nhiệm Mẫn vũ lực đề thăng tới 109. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Bùi Nguyên Khánh kỹ năng Chùy Bá phát động, rơi chậm lại Nhiệm Mẫn vũ lực 5 điểm, Nhiệm Mẫn vũ lực rơi chậm lại tới 104. Bát Lăng Mai Hoa Lượng Ngân Chùy vũ lực + 1, Thiên Lý Nhất Trần Đẳng vũ lực + 1, trước mặt Bùi Nguyên Khánh vũ lực đề thăng tới 104. "

Nghe được cái này nêu lên, Ngô Lập Nhân trong lòng không khỏi thở ra một hơi: Hoàn hảo có Nhiệm Mẫn, nếu không cái này Bùi Nguyên Khánh thật đúng là đỡ không được a!

Chùy côn chi tướng, không thể địch lại được. Tuy là Nhiệm Mẫn tự phụ thể lực hơn người, nhưng là hấn hay là không dám cùng Bùi Nguyên Khánh cứng đối cứng, Bùi Nguyên Khánh lực lượng quả thực kinh người, hấn không ngừng tìm cơ hội tiến công, nhưng là không nghĩ tới Bùi Nguyên Khánh phản ứng kinh người cũng là phi thường nhanh chóng, hai người sai mã giao chiến năm mươi hiệp, hai người cũng không có phân ra thắng bại.

Bùi Nguyên Khánh mãnh công, Nhiệm Mẫn cũng không dám nganh hám, chỉ là thỉnh thoảng dưới tình thế cấp bách, mới cùng hấn đối nhau chạm thủ, mà lúc này Bùi Nguyên Khánh cũng rút cuộc biết Nhiệm Mẫn lợi hại, tuy là hấn từ trên lực lượng vẫn có thể áp chế được Nhiệm Mẫn, thế nhưng Nhiệm Mẫn một đôi vũ khí, lại mỗi bên loại phương thức không ngừng mang đến cho mình uy hiếp, Bùi Nguyên Khánh trong lòng cũng đối nhau Nhiệm Mẫn bội phục vạn phần.

Hai người lại tiếp tục chiến hai mươi hiệp, lúc này bọn họ đều đã thở hồng hộc, phản ứng cùng lực lượng đều có chút giảm xuống. Lúc này, bỗng nhiên Nhiệm Mẫn Song Nhận Mâu máy động, Bùi Nguyên Khánh đại chùy một đỡ, chặn Nhiệm Mẫn Song Nhận Mâu, có thể là đồng thời Nhiệm Mẫn Liên Câu Kích cũng theo xuất thủ, Bùi Nguyên Khánh tự nhiên vô ý thức lại đi ngăn trở, nhưng là Nhiệm Mẫn bỗng nhiên quát ra, Liên Câu Kích cũng công về phía Bùi Nguyên Khánh bên trái. Bùi Nguyên Khánh lúc này trong lòng sừng sốt, lúc này nếu đi ngăn cản đã không kịp, hấn ngược lại không hề đi ngăn cản, tay phải chùy bạc đồng thời đập về phía Nhiệm Mẫn.

Nhiệm Mẫn không dám liều mạng, không thể làm gì khác hơn là thân thể xê dịch, lần nữa nhanh tránh ra.

Phàn Lê Hoa cứu Phàn Triết trở về, muốn vội vàng đem hắc đũa đến trong thành cứu trị, vậy mà Phàn Triết nhưng là không muốn trở về đi.

"Tướng quân tỷ tỷ, ta thật vất vả đến một cái sử chùy cao thủ, ta làm sao cũng được học tập cho giỏi một cái. "

Phàn Lê Hoa không lay chuyển được Phàn Triết, không thể làm gì khác hơn là làm cho hắc theo tiếp tục nữa.

Hai người chiến sấp si trăm hiệp, hai người lúc này đã mồ hôi đầm đìa, lúc này Trương Liêu cũng đến rồi hai người tranh đấu tình huống, nghĩ thầm Bùi Nguyên Khánh dù sao tuổi còn trẻ, lâu tiếp tục đánh tất nhiên không phải Nhiệm Mẫn đối thủ, vội vã khiến người ta đánh chuồng thu binh.

Bùi Nguyên Khánh sau khi nghe được, đẩy ra rồi Nhiệm Mẫn vũ khí, cười ha ha một tiếng nói: "Nhiệm tướng quân quả nhiên lợi hại, hôm nay sắc trời đã tối, ta cũng đói bụng, trước hết chiến đến nơi đây, ngày mai chúng ta đánh tiếp, nhất định phải phân ra cái thắng bại! "

Nhiệm Mẫn tự biết mình không thể lưu lại Bùi Nguyên Khánh, tái chiến tiếp cũng không nhiều lắm ý nghĩa, cũng hướng Bùi Nguyên Khánh chấp tay nói: "Bùi tướng quân quả nhiên không giống bình thường, hôm nay như là đã chiến mệt, vậy ngày mai tái chiến! "

Bùi Nguyên Khánh trở lại trong trận, Trương Liêu lúc này vui vẻ ra mặt, hắc ban đầu chỉ là cho rằng Bùi Nguyên Khánh có vài phần bản lĩnh, lại không nghĩ tới hắc có thể cùng Nhiệm Mẫn chiến 100 hiệp, chẳng phân biệt được thắng bại. Bùi Nguyên Khánh dường như lên trời bỗng nhiên hạ xuống một thành viên tuyệt thế dũng tướng, đây đối với Trương Liêu mà nói không khác nào là lượm cái bảo bối thông thường. Lúc này Lữ Bố trong lòng cũng cảm giác khó chịu, trước đây Hồ Lao quan chiến tam anh lúc, anh hùng thiên hạ ai có thể là địch thủ của hắc,

Nhưng là mấy năm này, vì sao thế gian ra người quá lợi hại như vậy vật, đều có thể không khác mình là mấy, có chút chính mình thậm chí đều đánh không lại, từng đột cảm giác mất mát làm cho Lữ Bố sắc mặt trở nên tương đương khó.

Trương Liêu lúc này tự nhiên bất chấp Lữ Bố nghĩ như thế nào, hắc lúc này hạ lệnh tướng sĩ chuẩn bị tiệc tối, cho Bùi Nguyên Khánh ăn mừng, đồng thời hắc còn phải nhanh viết tấu biểu báo cáo cho Tào Tháo, làm cho Tào Tháo cũng phân hưởng cái tin tức tốt này.

Mà Phàn Triết sau khi bị thương đuối về trong thành, Nhiệm Mẫn mời tới chữa bệnh quan vì hắc khám và chữa bệnh một cái lần, Phàn Triết nằm ở trên giường không nói một lời, điều này làm cho Phàn Lê Hoa sốt ruột vạn phần, Nhiệm Mẫn không thể làm gì khác hơn là ở bên cạnh không ngừng khuyên giải an ủi.

Đến rồi ngày thứ hai, Phàn Lê Hoa lại tới Phàn Triết, đồng thời giúp hắc chế biến chữa bệnh quan mở thuốc Đông y, lại cho hắc ăn uống mấy muối xuống phía dưới.

Lúc này, bỗng nhiên đến Phàn Triết từ trên giường nhảy lên một cái, cười lớn tiếng nói: "Ha ha ha! Ta rốt cục nghĩ thông suốt, ta rốt cục nghĩ thông suốt! "

Điều này làm cho Phàn Lê Hoa lại càng hoảng sợ, nàng liền vội vàng kéo Phàn Triết, lo lắng nói: "Đệ đệ, ngươi đến cùng làm sao vậy? Không muốn sợ tỷ tỷ! "

Phàn Triết đến một bên Phàn Lê Hoa, không khỏi cười hắc hắc nói: "Đại tỷ không cần lo lắng, Bình Đạo không có việc gì! "

Phàn Lê Hoa lắc đầu, đến Phàn Triết có thể nói chuyện bình thường, nàng cuối cùng cũng yên tâm, chỉ là có chút bất mãn nói: "Ngươi chính là không nhớ được, Bình Đạo là người khác kêu, chính mình muốn nói tên của mình. "

Phàn Triết không có để ý Phàn Lê Hoa giáo huấn, chỉ là liền vội vàng hỏi: "Ta cặp kia Tấn Thiết Chùy đâu? "

"Ta giúp ngươi thu lại, bây giờ còn chưa có khôi phục, đừng để di chuyển vũ khí. "

Phàn Lê Hoa nàng cái này đệ đệ vừa tỉnh lại sẽ đùa giỡn cây búa, vội vã ngăn lại.

"Đại tỷ, ta không có chuyện gì, hơn nữa ta cũng không phải ra trận giết địch, chỉ là ngựa tay khó nhìn, đại tỷ ngươi để ta đùa giỡn một cái cây búa, liền một hồi. "

Phàn Lê Hoa nhìn không được hắc năn nỉ, đem Tấn Thiết Áp Du Chùy vị trí chỉ chỉ một cái nói: "Thật bất ngờ ngươi không có biện pháp. Ân, là ở chỗ này. "

Phàn Triết lúc này tinh thần phấn chấn, một cái tiến lên, nắm lên thiết chùy, ở trong phòng liền vung múa, một bên Phàn Lê Hoa đến sau không dùng được gạt đầu, lúc này, Nhiệm Mẫn cũng từ bên ngoài đi vào, đến Phàn Triết dĩ nhiên tại tự nhiên múa thiết chùy, hoàn toàn không thấy hai người tồn tại, hắc cũng hết sức tò mò.

"Bình Đạo võ nghệ lại tinh tiến! " Nhiệm Mẫn không khỏi thở dài nói.

Phàn Lê Hoa cũng gạt đầu, trong miệng thì thảo nói rằng: "Trách không được hắc ngày hôm qua không để ý đau xót cũng muốn tướng quân cùng Bùi Nguyên Khánh Chi chiến, thì ra hắc là muốn từ Bùi Nguyên Khánh võ nghệ ở bên trong lấy được rồi dẫn dắt. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Phàn Triết đi qua Bùi Nguyên Khánh đối chiến, lĩnh ngộ kỹ năng Chùy Tướng -- kỳ diện đối nhau không phải chùy loại vũ khí lúc, ngẫu nhiên rơi chậm lại đối phương 2- 5 điểm võ lực, đối mặt chùy loại võ tướng lúc, tự thân vũ lực tăng 2- 5 điểm. "

Nghe được cái này nêu lên, Ngô Lập Nhân không khỏi cười ha ha một tiếng: Cái này thần kỳ năng lại bị Phàn Triết cho học trộm được rồi? Tuy là kém một chút, thế nhưng cũng đã phi thường lợi hại.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 300: Phàn Triết thất thủ tổn thương Thiên Vương, Lê Hoa hữu nghị nói ổn Nguyên Khánh

Tin tức này, Phàn Triết bản thân tự nhiên không biết, thế nhưng hắn lại rõ ràng cảm giác được chính mình đối nhau song chùy cách dùng có tiến hơn một bước lý giải, cùng với dùng chùy phá giải những binh khí khác một loại rất rõ ràng mà cảm giác. Nhiệm Mẫn cùng Phàn Lê Hoa cũng ở một bên có rất trực quan ấn tượng, cho nên bọn họ lấy Phàn Triết có thể có như thế trưởng thành cùng tiến bộ, đánh đây lòng cao hứng dùm cho hắn.

Đúng lúc này, Phàn Triết thiết chùy trong tay không biết làm sao bỗng nhiên rời khỏi tay, trực câu câu hướng về Phàn Lê Hoa ném tới. Bởi thiết chùy nặng vô cùng, tốc độ tương đương nhanh, Phàn Lê Hoa vừa mới đang thất thần, trong chốc lát lại quên né tránh. Nhiệm Mẫn thấy thế, một cái chắn Phàn Lê Hoa trước mặt, tay không đi đón con kia đại thiết chùy, Phàn Lê Hoa lúc này phản ứng kịp, sợ đến hoa dung thất sắc, thất thanh hô: "Thiên Vương tướng quân!"

Thiết chùy mang theo trùng kích lực, đem dưới tình thế cấp bách Nhiệm Mẫn trùng điệp đụng phải lui về phía sau mấy bước, thân hình bất ổn, vừa lúc đem không kịp phản ứng lúc còn đứng tại chỗ Phàn Lê Hoa đụng ngã xuống đất, Nhiệm Mẫn lao đảo một cái, đem Tấn Thiết Chùy tiện tay ném một cái, thân thể của mình hướng về Phàn Lê Hoa ép tới.

Phàn Lê Hoa thấy thế, sợ đến tiem kêu một tiếng, liền hai mắt nhắm nghiền; qua một hồi lâu, Phàn Lê Hoa chỉ nghe được tiếng hít thở nặng nề, nhưng không có nàng trong tưởng tượng loại chuyện đó phát sinh. Nàng chậm rãi mở mắt ra, chỉ thấy Nhiệm Mẫn hai tay chống đỡ trên mặt đất, thở hổn hển, sắc mặt đỏ bừng cùng với chính mình; Phàn Lê Hoa chưa từng cùng Nhiệm Mẫn như vậy thân mật tiếp xúc qua, cũng theo khuôn mặt đỏ lên, tựa đầu một bên, không hề đi Nhiệm Mẫn.

Đúng lúc này, một bên Phàn Triết rốt cục phản ứng kịp chính mình đã gây họa, mà khi hắn đến Nhiệm Mẫn cùng Phàn Lê Hoa như vậy tư thế, sợ đến quát to một tiếng: "A! Thiên Vương tướng quân, đại tỷ, các người làm sao vậy? Làm sao không phải có thể động sao?"

Phàn Triết rống to một tiếng, mới làm cho nói người cùng như ở trong mộng mới tỉnh, Nhiệm Mẫn hai tay vừa dùng lực, từ dưới đất nhảy lên một cái, tiếp lấy Phàn Lê Hoa cũng từ dưới đất đứng lên, phui bụi trên người một cái, về mặt nội dung mà đi tới Phàn Triết bên người, "Để cho người không nên cậy mạnh, còn không nghe, cái này khen ngược, suýt chút nữa thương tổn được người, nếu không phải Thiên Vương tướng quân phản ứng nhanh, hôm nay đại tỷ ta không chết cũng phải trọng thương."

Phàn Triết lúc này sau mới che ngực, hết sức thông khổ mà hô: "Đại tỷ ta sai rồi, ta vừa mới đùa giỡn đến hưng phấn lúc sau không cẩn thận lại xúc động vết thương trên người, cho nên mới phải thất thủ đem Tấn Thiết Chùy ném ra ngoài."

Phàn Lê Hoa biết Phàn Triết bởi vì đến rồi Bùi Nguyên Khánh võ nghệ sau có cảm ngộ mới sẽ như thế khẩn cấp muốn diễn luyện một phen, hắn cũng không phải cố ý như vậy, chỉ là vừa mới vừa tình huống quá thực vô cùng nguy cấp, Phàn Lê Hoa mới nhịn không được khiển trách hắn một phen.

"vội vàng đem thuốc uống, nằm xuống nghỉ ngơi, nhớ kỹ, không cho phép lộn xộn nữa rồi."

Lúc này Nhiệm Mẫn sắc mặt từng bước khôi phục như thường, nhưng là muốn đến vừa mới một màn kia, hắn bỗng nhiên ho kịch liệt lên, này mới khiến Phàn Lê Hoa nghĩ đến, vừa mới Phàn Triết Tấn Thiết Chùy tuy là bị Nhiệm Mẫn đỡ ra, nhưng là to lớn xông tới lực hãy để cho Nhiệm Mẫn ngực bị nhất định va chạm.

"Thiên Vương tướng quân, ta đây tìm Y quan giúp người khám và chữa bệnh một cái."

Phàn Lê Hoa lưu lại những lời này sau, vội vã chạy ra ngoài.

Nho nhỏ này nhạc đệm, lại làm cho Phàn Lê Hoa tâm sự nặng nề, chờ đưa đi Y quan sau đó, Phàn Lê Hoa chậm rãi nói rằng: "Tướng quân bây giờ thân thể có chút không khỏe, cần phải nghe theo Y quan dặn, không thích hợp ra lại chiến Bùi Nguyên Khánh."

Nhiệm Mẫn lại lắc đầu, "Chút thương nhỏ này tính là cái gì, hôm qua đã hẹn xong hôm nay tái chiến, há có thể bởi vì vì cái này mà thất tín với người? Huống hồ ta nếu như tránh chiến, chẳng phải là để cho địch nhân đã cho ta sợ hãi Bùi Nguyên Khánh hay sao?"

Đến Nhiễm Mẫn cố chấp như vậy, Phàn Lê Hoa càng là lo lắng vạn phần, nàng tiếp tục khuyên nhủ: "Xin thứ cho Lê Hoa bất kính, hôm qua Bùi Nguyên Khánh cùng tướng quân chiến trăm hiệp chẳng phân biệt được thắng bại, thực lực đúng là chẳng phân biệt được sàn sàn như nhau, hôm nay nếu như tướng quân cố ý mang thương xuất chiến, nếu không cẩn thận bại vào tướng địch thù, chẳng phải là càng là chiết tướng quân uy danh, dọa rồi tam quân sĩ khí? Mong rằng Thiên Vương tướng quân lấy quốc gia đại sự làm trọng. "

Phàn Lê Hoa rất ý tứ rõ ràng: Người nếu là bởi vì cá nhân khí phách xuất chiến, tuy là có thể toàn danh tiếng của mình, thế nhưng nếu như thất bại, sẽ gặp với đất nước với quân bất lợi, như vậy dù cho bởi vì cá nhân danh tiếng mà phá hủy quốc gia đại sự.

Nhiễm Mẫn thở dài một hơi, Phàn Lê Hoa những lời này quả thực nói đến Nhiễm Mẫn trong tâm khảm, Bùi Nguyên Khánh bản sự tình, hẳn tự nhiên biết; mà mình bây giờ tình trạng cơ thể, hẳn cũng hết sức rõ ràng. Bây giờ hẳn chỉ cần vừa dùng lực hô hấp, ngực sẽ có điểm đau đớn, thậm chí sẽ khiến ho khan. Hiện tại lên tuy là không có chuyện gì, thế nhưng lên chiến trường, chỉ cần một cái sơ sẩy, tiếp theo đầu một nơi thân một nẻo. Nghĩ tới đây, Nhiễm Mẫn rốt cục vẫn gật đầu một cái, trong ánh mắt có chút cảm kích hướng về phía Phàn Lê Hoa nói rằng: "Lê Hoa nói như vậy, làm cho Nhiễm Mẫn xấu hổ. "

"Bây giờ quân địch ở ạt tiến công, quân ta đang ứng với thủ thành vì trên, cho nên tướng quân không cần chú ý. Hướng hồ, lấy mặt tướng góc nhìn, lần này Trương Liêu lấy ba chục ngàn đại quân lẫn nhau công, không khỏi vẫn còn có chút trò đùa. Hôm nay Hợp Phì mặc dù không thể nói là phòng thủ kiên cố, nhưng cũng không phải là có thể đơn giản đánh hạ. Ta lo lắng Tào Tháo còn có thủ đoạn khác. "

Lấy Phàn Lê Hoa ở một bên cau mày suy nghĩ, một bên thẳng thắn nói, đem tình thế bây giờ phân tích mà đạo lý rõ ràng, Nhiễm Mẫn vẫn thất thần nhìn chăm chăm Phàn Lê Hoa, chờ Phàn Lê Hoa nói xong, lấy Nhiễm Mẫn bộ dáng như thế, nàng nhất thời có điểm co quắp, nhẹ nhàng giận trách: "Tướng quân nhìn đủ chưa? "

Nhiễm Mẫn trong chốc lát không phản ứng kịp, theo bản năng tiếp một câu: "Chưa. "

Phàn Lê Hoa hơi đỏ mặt, xoay người chạy mở.

Lúc này Trương Võ từ bên ngoài đi vào, lấy Phàn Lê Hoa thần sắc, trong lòng hẳn kinh ngạc, hướng về phía Nhiễm Mẫn sau khi hành lễ hỏi: "Vừa mới đến Phàn tướng quân thần sắc có chút quái dị chạy ra ngoài, không biết là xảy ra chuyện gì? "

Lúc này vẫn còn ở thất thần Nhiễm Mẫn nghe được Trương Võ nói, mới phản ứng kịp, hẳn không thể làm gì khác hơn là nói không khỏi tâm địa đáp: "Vừa mới đàm luận đến quân địch công thành việc, chúng ta tranh luận một phen, cho nên Phàn tướng quân đại khái trong lòng đối nhau ta có chút bất mãn a !! "

Lúc này Trương Võ có chút khẩn trương lấy Nhiễm Mẫn, hỏi: "Nghe Văn tướng quân bị thương, trận đánh hôm qua, Bùi Nguyên Khánh cùng tướng quân đại chiến trăm hiệp chẳng phân biệt được thắng bại, hôm nay nếu tướng quân thụ thương, không lo ra lại chiến. "

Nhiễm Mẫn nghe được Trương Võ nhờ như vậy khuyên chính mình, tự nhiên tin phục gật gật đầu.

"Không biết viên tiểu tướng có hay không lại tới gọi trận? "

"Quả thực như vậy, ta đang muốn tới cùng Nhiễm tướng quân hội báo việc này, còn có một cái tin tức, nghe nói thiếu niên kia bây giờ năm nay mới mười hai, lại có như vậy lực đạo, thật là khiến người không thể tưởng tượng nổi. "

Trương Võ lúc này nói đến Bùi Nguyên Khánh, sắc mặt còn tràn đầy khiếp sợ, hẳn thực sự không tưởng tượng nổi một cái mười hai tuổi hài tử dĩ nhiên người bị thần lực, cùng bách chiến bách thắng mà Nhiễm Mẫn đánh thành ngang tay.

"Mười hai tuổi! " Nhiễm Mẫn cũng thì thào nói rằng, "Nếu để cho hắn tiếp tục trưởng thành tiếp, tiếp qua mấy năm, tất nhiên thành vì chủ công đại họa tâm phúc, Văn Thăng, người có thể có biện pháp nào có thể thu hàng người này? "

Trương Võ lắc đầu, thở dài một tiếng nói: "Ta đã nghe được, Bùi Nguyên Khánh phụ thân Bùi Nhân Cơ là Tào Tháo gần nhất mới thu được dưới quyền một viên Đại tướng, bây giờ mới vừa bị Tào Tháo phong vì Đô úy, chính là chịu trọng dụng lúc, tuyệt sẽ không bởi Tào mà đầu chủ công. "

Trương Võ nói, làm cho Nhiễm Mẫn lại rơi vào trong trầm tư, tiếp lấy hắn lắc đầu nói: "Nếu là như vậy, ta muốn ý tưởng nghĩ cách trừ hắn ra mới tốt, nếu không về sau ai còn có thể đỡ nổi người này. "

Lúc này ngoài thành Bùi Nguyên Khánh còn ở dưới thành rống to: "Nhiễm Mẫn thất phụ, nói xong rồi hôm nay tái chiến, vì sao như thế không giữ chữ tín? Chớ không phải là sợ người Bùi gia gia gia? "

Đang đang chửi lúc sau, Phàn Lê Hoa bỗng nhiên xuất hiện ở trên thành tường, nàng hướng về phía dưới thành Bùi Nguyên Khánh la lớn: "Bùi gia tiểu tướng quân, nhà của ta Thiên Vương tướng quân đêm qua bỗng nhiên vết thương cũ tái phát, bây giờ vẫn còn ở nằm trên giường không dậy nổi, thực sự không thể ra thành tái chiến. Nếu như miễn cưỡng xuất chiến, người cũng chẳng không anh hùng. Ta chịu Thiên Vương tướng quân phó thác, do đó cùng Bùi tướng quân thông báo một tiếng. Tiếp qua mười ngày, chờ Thiên Vương tướng quân thân thể khôi phục, trở lại cùng Bùi tướng quân đánh một trận. "

Bùi Nguyên Khánh nghe được Phàn Lê Hoa lời nói, có chút nửa ngờ nửa tin, nhưng là hẳn hôm qua cùng Nhiễm Mẫn đánh còn chưa đủ đã nghiền, liền muốn còn có thể tiếp tục cùng Nhiễm Mẫn tái chiến ba trăm hiệp.

"Người là người phương nào? Ta có thể tin tưởng người lời nói sao? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 301: Hạ Hầu binh phát Âm Lãng, Hứa Chử cuồng chiến Quách Khản

Phàn Lê Hoa cười ha ha một tiếng nói: "Ta chính là Nhiễm tướng quân dưới trướng Tán Quân hiệu úy Phàn Lê Hoa, Thiên Vương tướng quân bức nào nhân vật anh hùng, sao lại thế lừa gạt người một đứa bé đâu? "

Bùi Nguyên Khánh hết sức bất mãn hận một câu: "Ta mới không phải tiểu hài tử! " bất quá hắn vẫn ngoẻo đầu lo nghĩ, một lát sau dường như nghĩ thông suốt, hướng về phía Phàn Lê Hoa nói rằng: " ta hôm nay liền tin tưởng người một lần, sau mười ngày, lại tới khiêu chiến. "

Bùi Nguyên Khánh quay đầu ngựa lại, lập tức hướng trong trận vọt trở về. Lúc này, Bùi Nhân Cơ cười ha ha nói: "Tướng quân cho rằng, Nhiễm Mẫn là thật vết thương cũ tái phát vẫn là thoái thác chi từ? "

Trương Liêu cười ha ha một tiếng nói: "Quản hắn thật hay giả, nếu là ta đối mặt địch nhân đại quân tới công, cũng sẽ không bỏ rơi thù thành ưu thế, ra thành cùng quân địch đánh một trận. Nhiễm Mẫn phản ứng như vậy ngược lại là bình thường, cũng đều ở trong dự liệu. "

"Tướng quân cao kiến, không biết khuyến tử võ nghệ có hay không còn có thể vào tới tướng quân pháp nhãn? "

Bùi Nhân Cơ cẩn thận từng li từng tí nhìn chăm chăm Trương Liêu, muốn từ thần sắc của hắn chỉ ở bên trong lấy được một ít nêu lên.

Trương Liêu tự nhiên biết Bùi Nhân Cơ ý tứ, hắn cười cười nói: "Bùi tướng quân xin yên tâm, Nguyên Khánh võ nghệ có thể cùng Nhiễm Mẫn tương xứng, thừa tướng nhất định sẽ yêu thích vạn phần, về sau tiền đồ tất nhiên bất khả hạn lượng. Bùi tướng quân dạy con có công, tự nhiên cũng sẽ có sở hữu tướng thưởng. "

Bùi Nhân Cơ trên mặt vui vẻ, hướng về phía Trương Liêu chấp tay cảm ơn nói: "Đa tạ Tướng quân tài bồi! "

Làm Quách Khản nhận được Nhiễm Mẫn báo tin sau đó, hắn khiến người mật thiết nhìn chăm chú vào Thọ Xuân Tào quân nhất cử nhất động. Từ Tào Nhân đại quân rút lui sau khi đi, Hạ Hầu Đôn liền thay Tào Nhân ở Thọ Xuân chức trách, nhưng là Quách Khản gần nhất vẫn chưa thấy Thọ Xuân lại binh mã điều động, hắn không biết vì sao Trương Liêu sẽ ở đây cái lúc sau tiến công Hợp Phì. Hợp Phì vị trí trọng yếu, Phàn Lê Hoa đã sớm nói ra, vì vậy cái này gần nhất một năm Hợp Phì kiến thiết đặt ở tất cả nhiệm vụ trên. Huống hồ Hợp Phì lại có Nhiễm Mẫn cùng hai vạn đại quân đóng ở, Trương Liêu sao lại thế công được dưới.

"Đến cùng Tào Tháo dụng tâm là cái gì chứ? " Quách Khản không ngừng đang suy tư.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có người vội vội vàng vàng xông tới, thất kinh nói: "Bẩm báo đô đốc, đại sự không ổn, Tây Khúc Dương đêm qua bị Hạ Hầu Đôn suất quân đánh bắt ngờ, đã lâm vào Tào quân thủ. "

Quách Khản vừa nghe, liền suy nghĩ minh bạch, Tào Tháo tuy là trên danh nghĩa là đánh Hợp Phì, trên thực tế nhưng là đối với muốn Thọ Xuân chu vi Ngô Lập Nhân chiếm cứ thành trì đều cho thu hồi -- như vậy có thể cho Thọ Xuân nhất định có chiến lược thọc sâu. Bằng không đến lúc đó sau Ngô Lập Nhân nếu muốn đoạt lại Thọ Xuân, liền có thể sớm tới nguy cấp, đây đối với Thọ Xuân cái chiến lược này yếu địa không thể không nói là một cái uy hiếp to lớn.

"Người đến, truyền cho ta quân lệnh, đại quân đều lui hồi Âm Lãng khản thủ. "

Trước đây Quách Khản từ Đông Thành xuất phát, từng bước hướng Thọ Xuân tới gần; mà nay, Tào Tháo đại quân lại từ Thọ Xuân định đem các loại thành trì tất cả đều thu hồi. Quách Khản tuy là đoán được Tào Tháo ý đồ, nhưng là bây giờ, trên tay hắn chỉ có hơn một vạn binh mã, còn phân canh giữ ở vài cái thành trì. Tào Tháo có chuẩn bị mà đến, hắn tự nhiên biết, những thứ này thành trì đều vô hiểm khả thủ, nếu như Tào Tháo ồ ạt tiến công, vậy hắn nhất định là không thủ được.

Quách Khản một bên hạ lệnh làm cho Từ Ninh, Dương Hùng cùng Vuơ Tuấn Đạt các loại tướng, tập hợp binh mã, một bên khiến người truyền tin sứ với Hạ Bi Trần Cận Nam, Hợp Phì Nhiễm Mẫn, lại đem Tào Tháo hành động cùng suy đoán của mình viết xong tấu đơn chuẩn bị phái người truyền cho tại phía xa Nam Dương Ngô Lập Nhân.

Cái gọi là rút giây động rừng, Tào Tháo một cái nho nhỏ hành động, sẽ đối với toàn bộ Kinh Từ Dương bất đồng chiến trường sản sinh tương đối lớn ảnh hưởng.

Quách Khẩn một bên khiến người đem trong tay hấn trong thành trì bách tính cùng vật tư dời đến Đông Thành cùng Trừ Huyền, một bên khiến người chuẩn bị xong thủ thành khí giới, chuẩn bị kiên trì một đoạn thời gian, vì đồ dư các lộ binh mã tranh thủ một ít thời gian.

Hạ Hầu Đôn đại quân chiếm Tây Khúc Dương sau đó, không có quá nhiều dừng lại, lập tức hướng Âm Lăng xuất phát, ngày thứ ba liền nguy cấp, Hạ Hầu Đôn lệnh tướng sĩ an doanh cắm trại sau, chuẩn bị đối với Âm Lăng khởi xướng cường công.

Hạ Hầu Đôn mang theo Hứa Chử, Lý Diễn các loại tướng, đi tới dưới thành, rống to: "Quách Khẩn tiểu nhi, có dám ra khỏi thành cùng ta quyết nhất tử chiến! Nếu không phải dám, mau mau hiện thành đầu hàng, ta còn có thể tha cho ngươi khỏi chết! "

Trong thành chứng võ tướng sau khi nghe được, không khỏi cùng nhau đứng dậy, tranh cãi lấy phải xuất chiến.

Quách Khẩn nghĩ thầm: Không bằng trước giảm một chút quân địch nhuệ khí cũng là tốt, liền tự mình dẫn Dương Hùng, Từ Ninh, Vu Tuấn Đạt các loại tướng, điểm đủ năm nghìn đại quân, mở ra cửa thành, Quách Khẩn dẫn đại quân một loạt ra.

Quách Khẩn lập tức hoành thương, cao giọng hô: "Hạ Hầu tiểu nhi, đừng vội nói khoác mà không biết ngượng, ta lấy ngươi mạng chó! "

Đúng lúc này, Dương Hùng bỗng nhiên lờ ra, cao giọng chờ lệnh nói: "Đồ độc thân là nhìn quân đứng đầu, há có thể khinh xuất! Mặt tướng nguyện ý xuất chiến, chém Hạ Hầu Đôn thất phu thủ cấp dâng cho đồ độc! "

Quách Khẩn gật đầu, liền liền lệnh Dương Hùng đầu tiên xuất chiến.

Dương Hùng xung trận ngựa lên trước, đi tới trước trận, hướng về phía Hạ Hầu Đôn đại quân cao giọng quát: "Hạ Hầu Đôn ở đâu? Ta là Quách đồ độc dưới trướng đại tướng Dương Hùng, còn không mau xuất trận nhận lấy cái chết! "

Hạ Hầu Đôn đang muốn thúc ngựa ra, bỗng nhiên từ phía sau lao ra một người cỡi ngựa, "Giết gà lại dùng đao mổ trâu! Hạ Hầu tướng quân lại nghỉ chốc lát, làm cho mặt tướng đi trước chém cái này cuồng vọng bọn chuột nhắt! "

Hạ Hầu Đôn nhìn, chính là đại tướng Lý Diễn, Hạ Hầu Đôn gật đầu, dặn dò: "Lý tướng quân tất cả không so cần thận! "

Lý Diễn một người cỡi ngựa phi ra, xông về Dương Hùng, trong miệng cao giọng hô: "Dương Hùng đừng vội can rờ, ta Lý Diễn lấy ngươi mạng chó! "

Dương Hùng đến Lý Diễn phi ngựa vọt tới, hấn liền lập tức thúc ngựa múa đao, xông về Lý Diễn, Lý Diễn trong tay thiết thương cùng Dương Hùng đại đao trong nhảy mất liền quấn lấy nhau. Chỉ chốc lát sau, thương tới đao hướng, hai người đã chiến năm mươi hiệp chẳng phân biệt được thắng bại. Lúc này Quách Khẩn bên cạnh Từ Ninh lập tức chờ lệnh nói: "Đồ độc, mặt tướng nguyện ý trợ Dương tướng quân giúp một tay! "

Quách Khẩn gật đầu, Từ Ninh liền hét lớn một tiếng, xông về Lý Diễn.

Cái này lúc sau, Hạ Hầu Đôn trong trận Hứa Chử đến sau, không đợi cùng Hạ Hầu Đôn chờ lệnh, liền sách lập tức trước, tiếp ứng Lý Diễn xa.

Quách Khẩn tự nhiên nhận biết Hứa Chử, hấn đến Hứa Chử xuất chiến, trong lòng cả kinh: Từ Dương hai vị tướng quân đều không phải là Hứa Chử đối thủ, bọn họ nguy hiểm.

Quách Khẩn nghĩ vậy, lập tức ruổi ngựa tiến lên, trường thương trong tay trực tiếp hướng về Hứa Chử xa.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hứa Chử kỹ năng Hồ Si phát động, vũ lực + 4, kiểm tra đo lường đến Hứa Chử kỹ năng Công Liệt phát động, vũ lực + 4, trước mặt Hứa Chử vũ lực đề thăng tới 107. "

Từ Ninh đến Hứa Chử xông về phía mình, hấn lại không biết được Hứa Chử, giờ lên trong tay trường thương đâm về phía Hứa Chử, Hứa Chử cười ha ha một tiếng, đại đao bổ về phía Từ Ninh.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Từ Ninh kỹ năng Kim Thương phát động, vũ lực + 2, Ngũ Câu Thần Phi Lượng Ngăn Thương vũ lực + 1, trước mặt Từ Ninh vũ lực đề thăng tới 91. "

Hứa Chử đối với Từ Ninh!

Ngô Lập Nhân nghe được cái này nêu lên sau, trong lòng lại là cả kinh, hấn đã biết, bây giờ đã Tào Tháo là ồ ạt xâm chiếm rồi, chẳng những đánh rồi Hợp Phì Nhiễm Mẫn, còn tấn công Quách Khẩn.

Từ Ninh cái này vũ lực, chẳng lẽ muốn bị Hứa Chử nháy mắt giết hay sao? Nghĩ tới đây, trong lòng hấn liền có một loại vô cùng dự cảm bất tường.

Từ Ninh một thương đã đâm đi, Hứa Chử một đao vỗ nghênh đón, một kích phía dưới, lực lượng khổng lồ làm cho đem Từ Ninh từ trên ngựa trong nhảy mất đánh bay, bay ra có chừng mấy trượng. Sau khi rơi xuống đất, Từ Ninh phốc xuy nhìn búng máu tươi lớn phun ra, may mắn vũ khí của hấn coi như hoàn mỹ, bằng không tất nhiên sẽ bị Hứa Chử chém trúng một đao. Quách Khẩn thấy thế, trong lòng hoảng hốt, vội vã cử thương tới chiến, cứu Từ Ninh. Tuy là Quách Khẩn trụ cột vũ lực so Từ Ninh cao hơn rất nhiều, nhưng là đánh với Hứa Chử Quách Khẩn lại không chiếm được nhìn chút lợi lộc, vẫn bị áp chế gắt gao, điều này làm cho Quách Khẩn kêu khổ không ngớt.

Mà lúc này, Hạ Hầu Đôn thấy thế, cũng từ trong trận lao ra, đánh tới Quách Khẩn. Quách Khẩn thấy hôm nay đầu tướng đã tan mất hạ phong, không thể làm gì khác hơn là lập tức la lớn: "Lui lại! "

Quách Khản cùng Dương Hùng vừa đánh vừa lui, Hạ Hầu Đôn lúc này vung tay lên, thừa dịp phe mình sĩ khí đang lên rùng rục lúc, phát khởi toàn quân xung phong.

Nhìn trận đại chiến xuống tới, Quách Khản Thiết Huyết Quân tổn thất hơn một ngàn người, mà Hạ Hầu Đôn Tào quân lại tổn thất chỉ có mấy trăm người. Quách Khản thu binh trở về thành sau, kiểm điểm rồi tổn thất, mất to quân trải qua này bại một lần, sĩ khí rơi chậm lại rất nhiều, liền quyết định đóng cửa tử thủ, đợi Tào quân chủ động tiến công.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 302: Trương Liêu hợp binh đánh Âm Lăng, Lữ Bố phục binh tập kích Quách Khản

Khi Trần Cận Nam trước sau thu được Nhiệm Mẫn cùng Quách Khản thư sau đó, tự biết tình thế khẩn cấp, liền lập tức triệu tập Hạ Bi văn võ, thương lượng với nhau đối với sách.

"Chủ công trước khi đi phân phó, Hạ Bi nếu như gặp phải đại sự, cần nghe nhiều từ Nhữ Lâm tướng quân ý kiến, lần này Tào tặc có chuẩn bị mà đến, không biết Tông tướng quân có thể có cái gì lương sách lui địch?"

Trần Cận Nam đem Nhiệm Mẫn cùng Quách Khản thư tín giao cho Hạ Bi chúng văn võ truyền đọc qua một lần sau, liền mở miệng hỏi hướng Tông Trạch.

"Hợp Phi khó công, bằng vào Thiên Vương Nhiệm tướng quân dũng mãnh cùng dưới quyền tinh nhuệ, hơn nữa Phàn Lê Hoa tướng quân mưu lược, Trương Liêu tất nhiên không làm gì được Hợp Phi. Mà Quách đô đốc chiếm đoạt thành trì đều là ở Tào Tháo trong vòng vây, cô thành khó thủ, thủ hạ tướng sĩ lại không đủ, vì vậy ta coi là, không bằng làm cho Quách đô đốc tạm thời buông tha Tây Khúc Dương các loại thành, lui giữ Đông Thành. Như vậy có thể giảm thiểu phòng thủ áp lực, cũng có thể làm cho Tào quân không dám lại tiếp tục thâm nhập sâu."

Trần Cận Nam gật đầu, tiếp lấy nói bổ sung: "Tông tướng quân nói cực phải, bây giờ chủ công tại phía xa Kinh Châu cùng Lưu Biểu đại chiến, nếu như còn phải lại cùng Tào Tháo đại quy mô xung đột, tất nhiên sẽ sử chủ công chinh phạt Kinh Châu đại kế chịu ảnh hưởng."

"Quách đô đốc dưới trướng bây giờ chỉ có hơn một vạn tướng sĩ, có thể cho Nguyên Can tướng quân lĩnh năm nghìn binh mã đi trước Chung Ly, cùng Quách đô đốc đại quân hấp dẫn lẫn nhau, có thể cho Tào quân có chỗ cố kỵ, hiệp trợ Quách đô đốc rút lui khỏi." Tông Xác tiếp tục nói một câu.

Trần Cận Nam gật đầu, "Tông tướng quân nói cực phải!"

Lúc này, Tông Xác đứng dậy, hướng về phía Tông Trạch cùng Trần Cận Nam hành lễ đáp: "Mặt tướng lĩnh mệnh!"

Mà Tông Trạch quyết định cuối cùng vẫn là lại quan vọng một phen, lại tính toán sau, dù sao hắn không biết Tào Tháo có hay không đem tấn công trọng điểm đặt ở Hạ Bi vẫn là địa phương khác.

Quách Khản bây giờ đem hết thủy binh mã đều tập trung ở Âm Lăng, từng trải đoạn thời gian trước trận chiến ấy, Quách Khản vẫn đóng cửa tử thủ, Hạ Hầu Đôn đã ném thư mấy lần công thành, tuy nhiên cũng vô công. Mấy ngày nữa đến Hạ Hầu Đôn đang không ngừng tập kết đại quân, Quách Khản trong lòng lo lắng không ngớt. Cổ thủ sau mười mấy ngày, bỗng nhiên Quách Khản lại nghe thủ hạ tướng sĩ cấp báo: "Báo đô đốc, ngoài thành lại nữa rồi một đạo nhân mã, ước chừng hơn một vạn người, đánh Trương chữ cờ hiệu, mời đô đốc định đoạt."

Nghe xong tin tức này, Quách Khản không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh, thầm nghĩ trong lòng: Chẳng lẽ chính là Trương Liêu hay sao? Hắn biểu hiện ra đánh Hợp Phi, trên thực tế là coi là nghi binh, làm cho Nhiệm Mẫn không thể phát binh cứu viện. Cứ như vậy, tấn công Tào quân sắp si có bốn, năm vạn, Âm Lăng tất nhiên không thủ được rồi.

Quách Khản biết tình huống khẩn cấp, trước tiên liền chuẩn bị hướng Đông Thành đột phá vòng vây, bằng không một ngày Trương Liêu đại quân cùng Hạ Hầu Đôn cùng nhau hình thành vây kín tư thế, Quách Khản thủ hạ cái này vạn người chỉ sợ khó giữ được.

Là ngày đêm, Quách Khản liền lặng lẽ mở ra Âm Lăng thành Bắc Môn, lệnh Dương Hùng cùng Từ Ninh phía trước mở đường, mình thì vì đại quân đi đoạn hậu. Hết thủy tướng sĩ người ngâm tắm mã bao đề, một cây đuốc cũng không có điểm.

Khi Dương Hùng cùng Từ Ninh mỗi bên lĩnh hai nghìn binh mã phía trước mở đường, ly khai Đông Thành hơn mười dặm, bỗng nhiên từ hai bên đường sáng lên vô số cây đuốc, trong lúc nhất thời tiếng kêu nổi lên.

"Bùi Nhân Cơ ở chỗ này, các ngươi đã trúng rồi tướng quân nhà ta kể sách, còn không thúc thủ chịu trời, còn đợi khi nào! "

Thì ra mai phục người chính là Trương Liêu dưới quyền Bùi Nhân Cơ, Trương Liêu đã liệu định Quách Khản nhất định không dám lại thủ Âm Lăng, trước giờ làm cho Bùi Nhân Cơ ở đi thông Đông Thành trên đường mai phục đứng lên.

Dương Hùng hét lớn một tiếng nói: "Các tướng sĩ, theo ta đánh ra, chỉ cần đến Đông Thành, bọn ta liền được cứu rồi! "

Chỉ là lúc này trong bóng tối bỗng nhiên trúng mai phục, hai người thủ hạ tướng sĩ đã hoang mang không ngớt, Dương Hùng cùng Từ Ninh hai người suất trước hết giết đi ra ngoài.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Từ Ninh kỹ năng Kim Thương phát động, vũ lực + 2, Ngũ Câu Thần Phi Lượng Ngân Thương vũ lực + 1, trước mặt Từ Ninh vũ lực đề thăng tới 91. "

Từ Ninh một thương đâm về phía Bùi Nhân Cơ, Bùi Nhân Cơ cười ha ha, đại đao trong tay tự nhiên không chịu tỏ ra yếu kém, dùng sức chém về phía Từ Ninh.

Hai nhà khí giới vừa mới đụng với, Từ Ninh lần nữa cảm giác được áp lực vĩ đại, nguyên bản bị Hứa Chử một đao chặt trên người liền có nội thương, bây giờ lần nữa ra sức chém giết, lại lần nữa khiến động nội thương. Từ Ninh lúc này trên trán mồ hôi như đậu vậy cút xuống dưới, lúc này Dương Hùng đến rồi Từ Ninh tình huống, thúc ngựa múa đao đánh tới Bùi Nhân Cơ.

Bùi Nhân Cơ nghe được phía sau tiếng gió thổi, xoay người lại một đao, đang đánh tới Dương Hùng đại đao, "Thình thịch" một tiếng, hai người lần nữa xa nhau.

"Bọn chuột nhất, tiếp chiêu! " đến mình bị đánh lên, Bùi Nhân Cơ trong lòng giận dữ, đại đao trong tay lần nữa huy vũ ra.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Bùi Nhân Cơ kỹ năng Kiêu Nhuệ phát động -- trong khi lĩnh quân lúc, vũ lực + 2, chỉ huy + 3, kiểm tra đo lường đến Bùi Nhân Cơ là Bùi Nguyên Khánh xuất thế mang theo nhân vật, Bùi Nhân Cơ tứ duy thuộc tính vì vũ lực 93, chỉ huy 86, trí lực 83, chính trị 68. Trong khi Bùi Nhân Cơ vũ lực đề thăng tới 95, chỉ huy đề thăng tới 89. "

Bùi Nhân Cơ một đao chém ra, Dương Hùng lại một đao đón nhận, lúc này mới phát hiện cái này Bùi Nhân Cơ cũng không phải một nhân vật đơn giản. Từ Ninh ở một bên đến sau, thúc ngựa giờ thương lần nữa gia nhập vào chiến đoàn.

Hai người cùng nhau chiến Bùi Nhân Cơ hai mươi hiệp, Từ Ninh sốt ruột hô: "Dương tướng quân, bọn ta không cần ham chiến, chỉ cần đột phá vòng vây đi ra ngoài, tự nhiên có người tiếp ứng. "

Dương Hùng gật đầu, hét lớn một tiếng, hai người đi ra chiêu, đem Bùi Nhân Cơ bức lui, tiếp lấy sách mã tiếp tục hướng Đông Thành thoái lui.

Đại quân theo Từ Dương hai người một đường chém giết, rút cục giết ra khỏi trùng vây, nhưng mà binh mã đã hao tổn quá nửa. Mà đồng thời đoạn hậu Quách Khản dẫn hai nghìn tinh nhuệ, càn là gặp Lữ Bố mai phục.

Quách Khản ngăn lại hốt hoảng binh mã, cao giọng nói rằng: "Các huynh đệ không nên hốt hoảng, Thiên Vương tướng quân đã liền ở trên đường chạy tới rồi, Triệu Từ Long tướng quân cũng phụng mệnh trước tới cứu viện, chỉ cần bọn ta chịu đựng, không cần bao lâu, tất nhiên có thể đem Tào quân giết lui. "

Hai người thanh danh, trong quân đội như quân như thần, Quách Khản đem tên của hai người nhìn dò ra ngoài, nhất thời làm cho Quách Khản dưới trướng nguyên bản hoảng loạn hoảng sợ đại quân nhất thời tràn đầy hy vọng, sĩ khí lập tức tăng vọt đứng lên, bọn họ cùng kêu lên quát: "Giết a! "

Lữ Bố cười ha ha một tiếng nói: "Quách Khản tiểu nhi, thật không ngờ nói khoác mà không biết ngượng, Triệu Văn đang ở Kinh Châu, Nhiễm Mẫn lại bị ngăn ở Hạp Phi. . . "

Vậy mà lúc này, hắn lại phát hiện, Tào quân lúc này nghe được Triệu Văn danh hào, không cảm thấy có chút kinh hoảng. Lữ Bố hướng về dưới trướng tướng sĩ rống to: "Các ngươi đừng có dễ tin Quách Khản thất phu lời nói dối, bây giờ Quách Khản đã vô lộ khả tẩu, bọn ta chỉ cần một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, tất nhiên có thể lập được đại công. "

Quách Khản lời nói đưa đến hiệu quả, nhưng là Lữ Bố lời nói, lại phảng phất không phải rất dùng được, Lữ Bố hướng về phía Quách Khản cười lạnh một tiếng, trong tay Phụng Thiên Họa Kích chỉ vào Quách Khản, thúc ngựa xông về hắn.

Quách Khản tự nhiên biết Lữ Bố lợi hại, nhưng là hắn lúc này không còn cách nào trốn tránh, không thể làm gì khác hơn là đành thương đón nhận.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Bố kỹ năng đem thần phát động, vũ lực + 2, Quách Khản vũ lực - 2, Phụng Thiên Họa Kích vũ lực + 1, Xích Thổ mã vũ lực + 1, trước mặt Lữ Bố vũ lực đề thăng tới 107. Quách Khản vũ lực rơi chậm lại tới 96. "

Ngô Lập Nhân biết bây giờ Tào quân ở ạt tiến công, nhưng là hắn lại không nghĩ tới vì sao Quách Khản sẽ cùng Lữ Bố một mình đấu trên, Quách Khản rõ ràng không phải Lữ Bố đối thủ, nếu như vì vậy gây ở Lữ Bố trong tay, Ngô Lập Nhân đau lòng hơn chết.

Lữ Bố đối với Quách Khản cũng không cái gì cá nhân yêu thích, có thể là mới vừa Quách Khản lời nói, lại làm cho hắn rất tức giận, cho nên Lữ Bố ra chiêu đều là sắc bén uy mãnh sát chiêu.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Quách Khản Chí Dũng kích hoạt phát động -- nhược quán vì bách hộ, Chí Dũng có mưu lược. Trong khi đầu tướng bị áp chế lúc, vũ lực + 3, kiên trì ba mươi hiệp sau, đem miễn dịch đối thủ phụ gia bất lương trạng thái. Trước mặt Quách Khản vũ lực tăng trở lại tới 99. "

Nghe đến đó, Ngô Lập Nhân vẫn là hít một tiếng, đại soái Quách lúc này đều bị bức phải ra đệ nhị kỹ năng, nhưng là vẫn như cũ không phải Lữ Bố đối thủ, chỉ hy vọng hắn có thể thấy tình thế không ổn, không muốn liều mạng mới tốt.

Lữ Bố chỉ này Phương Thiên Họa Kích, mang theo lấy Lữ Bố uy thế, như mưa rền gió dữ vậy đánh úp về phía rồi Quách Khản.

Quách Khản mỗi tiếp nhất chiêu, đều giống như dùng hết toàn lực, thế nhưng Lữ Bố họa kích, ở Quách Khản trước mặt, phảng phất biến thành nhìn con thú dữ, tuy là hẳn cực lực giãy dụa, tuy nhiên lại là còn không đoạn bị thú dữ nanh vuốt gây thương tích.

Đúng lúc này, bỗng nhiên Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích rất nhanh về phía trước máy động, Quách Khản cắn răng, trường thương trong tay lại là một đỡ, chỉ thấy Lữ Bố bỗng nhiên phát lực, đem họa kích đập ầm ầm hướng về phía Quách Khản, chỉ nghe răng rắc một tiếng, họa kích trực tiếp đem Quách Khản trường thương chèn làm lủng đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 303: Tướng Tài Tướng lui Tào quân, Kim Thương Từ Ninh thác Quách Khản

Lữ Bố cười ha ha một tiếng, họa kích thuận thế lại hướng xuống đập một cái, Quách Khản lúc này trong tay lưỡng đoạn đoạn thương hướng về phía trước không thể làm gì khác hơn là lại đi ngăn cản, họa kích lực lớn, Quách Khản tức thì cảm giác hai tay một hồi đau nhức, đoạn thương đã chấn đo bất ổn, to lớn lực đạo làm cho bộ ngực hắn khẽ động, cổ họng ngòn ngọt, phun một ngụm máu tươi đi ra. Quách Khản ra sức tránh thoát sau, đem đoạn thương bỗng nhiên hướng Lữ Bố ném mạnh xa. Lữ Bố thân hình lệch một cái, tránh khỏi.

Quách Khản đương nhiên sẽ không cùng Lữ Bố liều chết, thừa dịp Lữ Bố tránh né chỉ tế, hẳn lợi dụng đúng cơ hội thúc ngựa liền đi. Lữ Bố không nỡ, sách mã đuổi theo, sớm có Thiết Huyết tướng sĩ vây lại, Quách Khản vì vậy được trốn.

Nhưng mà mặc dù như vậy, Quách Khản suất lĩnh hai nghìn tinh nhuệ cũng đã hao tổn phân nửa, không bao lâu lại gặp phải Bùi Nhân Cơ đại quân, lần nữa xung phong liều chết sau một lúc, thừa ra chỉ có mấy trăm người. Đến khi Dương Hùng, Từ Ninh cùng suất lĩnh tiền quân cùng Vu Tuấn Đạt lãnh trung quân cùng Quách Khản sẽ cùng sau, mười ngàn đại quân bây giờ chỉ còn lại không tới 5000 người. Phía sau Trương Liêu đại quân còn không có triệt để bỏ rơi, cái này lúc sau, binh mã đều đã uể oải bất kham, sĩ khí hạ.

Đúng lúc này, bỗng nhiên từ đằng xa lại truyền tới một hồi đại quân tiến lên thanh âm, đang khi mọi người nghi ngờ hoảng sợ lúc, chỉ thấy một người cưỡi ngựa sách mã mà đến, trong miệng hô to: "Là Quách đô đốc ở chỗ này sao? "

Quách Khản đứng dậy nhìn, tới tướng chính là Trương Tướng. Hắn thở ra một hơi, có chút hưng phấn mà hướng về phía Trương Tướng lớn tiếng nói: "Chính là Quách Khản! Công Thành tướng quân biệt lại vô dạng từ? "

Trương Tướng nhận ra là Quách Khản, thúc ngựa đến gần, tung người xuống ngựa nói: "Mặt tướng Trương Tướng tới chậm, mong rằng đô đốc thứ tội! "

"Tào tặc dùng kế bất ngờ đánh chiếm rồi Tây Khúc Dương cùng Âm Lăng, ta suất quân đột phá vòng vây, lại trúng mai phục, bây giờ hao binh tổn tướng, thực sự có vác chủ công phó thác. "

Quách Khản thờ dài một tiếng, Trương Tướng rồi bây giờ Quách Khản dưới quyền tàn binh bại tướng, hướng về phía Quách Khản khuyên lơn: "Đô đốc không cần đau buồn, thắng bại là chuyện thường binh gia. Đô đốc có thể tốc độ hướng Đông Thành đóng quân, Đông Thành lương thảo sung túc, bây giờ thành phòng cũng không giống ngày xưa, Tào quân nếu như trở lại lẫn nhau công, tất nhiên để cho bọn họ hữu khư vô hồi. "

Quách Khản gật đầu, lấy Trương Tướng lĩnh binh tới đây, hỏi: "Công Thành vì sao lĩnh binh tới đây? "

"Từ nghe nói Tào Tháo ồ ạt xâm phạm biên giới, mặt tướng vẫn lệnh thám tử chung quanh lưu ý hỏi thăm Tào quân hướng đi, mấy ngày gần đây tìm được Tào quân binh mã điều động nhiều lần, mặt tướng coi là Tào quân tất nhiên có đại động tác, vì vậy suất ba nghìn đại quân ở ngoài thành ba mươi dặm đóng quân, nhằm tùy thời sách ứng với. Tội nay nghe đến đó có tiếng kêu, thấy có biến, liền lĩnh quân tới đây, không nghĩ tới gặp Quách đô đốc. "

"Công Thành tướng quân thật là Trương Tài cũng! Bọn ta trước suất quân phản hồi, người ở chỗ này phụ cận mai phục xuống tới, nếu như quân địch tiếp tục đuổi đuổi, Công Thành tướng quân bằng vào như vậy quân đầy đủ sức lực, chỉ cần chọt tuôn ra, tất nhiên làm cho Tào quân đại bại mà quay về, như vậy đại công sắp thành cũng! "

Tướng Tướng nghe xong, vội vã chấp tay nói: "Mặt tướng linh mệnh! "

Tướng Tướng để cho thủ hạ tướng sĩ ở bốn phía mai phục đứng lên, quả nhiên, qua không bao lâu, trong lòng không cam lòng chưa bắt được một cái tướng địch Bùi Nhân Cơ, lại dẫn đại quân đuổi tới, hấn làm sao cũng thật không ngờ, từ phục kích đến bị phục kích, hai cái thân phận chuyển biến, chỉ có trong nháy mắt mà thôi. Khi Tướng Tướng thủ hạ chính là quân đầy đủ sức lực lập tức tuôn ra lúc, Bùi Nhân Cơ thủ hạ chính là Tào quân nhất thời luống cuống, nguyên bản trải qua sắp si cả đêm chiến đấu, Tào quân đều đã uể oải bất kham, Bùi Nhân Cơ không ngừng khích lệ, này mới khiến Tào quân vẫn truy ở đây. Đến khi Tướng Tướng tướng sĩ tất cả đều tuôn ra lúc, Bùi Nhân Cơ cũng một hồi hoảng hốt, hấn lệnh cường chế tướng sĩ không nên hoảng loạn, chính mình thân trước sĩ tốt, đánh tới Tướng Tướng.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Bùi Nhân Cơ kỹ năng Kiêu Nhuệ phát động -- trong khi lĩnh quân lúc, vũ lực + 2, chỉ huy + 3, trước mặt Bùi Nhân Cơ vũ lực đề thăng tới 95, chỉ huy đề thăng tới 89. "

Tướng Tướng cười ha ha một tiếng, đại đao trong tay vung lên, xông về Bùi Nhân Cơ.

Bùi Nhân Cơ coi là Ngô Lập Nhân thủ hạ ngoại trừ Triệu Vân, Nhiễm Mẫn, Vũ Văn Cẩm ở ngoài, phần lớn đều là cùng Dương Hùng Từ Ninh nhân vật tầm thường, hấn không nghĩ tới Tướng Tướng đao pháp lợi hại như vậy, hơn nữa Tướng Tướng đi đặt dãi lao, Bùi Nhân Cơ nơi nào sẽ là Tướng Tướng đối thủ.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tướng Tướng kỹ năng Tướng Tài phát động, vũ lực + 3, Cửu Chuyển Sương Hân Đao vũ lực + 1, trước mặt Tướng Tướng vũ lực đề thăng tới 99. "

Tôi là Tướng Tướng đi cứu viện Quách Khản rồi, cảm tạ trời đất, hiện nay còn không có được thủ hạ đại tướng tử trận tin tức.

Bùi Nhân Cơ ở Tướng Tướng thủ hạ đi không đến mười hiệp, liền không kiên trì nổi, thúc ngựa liền đi, Bùi Nhân Cơ vừa lui, thủ hạ chính là Tào quân càng là nhìn vỡ Thiên Lý, theo Bùi Nhân Cơ rút đi. Tướng Tướng không dám lại đuổi tiếp, chém giết hơn ngàn Tào quân sau đó thay đổi hạ lệnh đại quân phản hồi Đông Thành.

Quách Khản đại quân đến rồi Đông Thành sau đó, Y quan vừa mới cho Quách Khản chữa trị xong, cho toa thuốc xong lúc, lúc này sau Dương Hùng từ bên ngoài vô cùng hốt hoảng đi tới Quách Khản trước mặt, thất thanh hô: "Đô đốc, Từ Ninh tướng quân đột phá vòng vây lúc bị Bùi Nhân Cơ một đao chém trúng phía sau lưng, mất máu quá nhiều, hơn nữa lần trước ở Hứa Chử thủ hạ thụ thương, bây giờ Y quan tuy là toàn lực khám và chữa bệnh, tuy nhiên lại đã không đủ sức xoay chuyển đất trời rồi. "

Nghe được tin tức này, Quách Khản sắc mặt đại biến, liền vội vàng đứng lên, làm cho Dương Hùng ở phía trước dẫn đường, đi vào nhìn Từ Ninh.

Từ Ninh trước đây cùng Từ Húc Tổ thì ra đều là từ Tào Tháo trung phản đầu Ngô Lập Nhân tướng quân, sau lại Từ Húc Tổ bị Cao Thuận trận trăm, làm cho Nhiễm Mẫn thôn thức không ngọt, cuối cùng Nhiễm Mẫn chém Cao Thuận vì Từ Húc Tổ báo thù; sau lại Từ Ninh đi tới Quách Khản dưới trướng, tuy là vô nghệ cũng không phải là thật lợi hại, thế nhưng tính cách vô cùng ôn trọng, Quách Khản có chút thích, hấn không nghĩ tới lần này Từ Ninh lại còn là không có tránh qua một kiếp này, điều này làm cho Quách Khản làm sao không bị thương.

Lúc này Từ Ninh chậm rãi mở mắt ra, đến Quách Khản ở bên cạnh mình, thần tình bi thương, Từ Ninh môi nhẹ nhàng động hiểu, dùng cực kỳ nhỏ thanh âm nói rằng: "Đô đốc không cần đau buồn, là giả, khó tránh khỏi da ngựa bọc thây, cái này, đây là, Từ Ninh thuộc về túc. Từ Ninh còn có một sự tình lẫn nhau thác, mong rằng đô đốc thiên vạn không nên cự tuyệt. "

Lúc này Từ Ninh, vô luận đưa ra yêu cầu gì, Quách Khản trong lòng đều đã cho phép hấn, hết tất cả khả năng đi thỏa mãn hấn.

"Đô đốc thương pháp như thần, nhưng vẫn không có tốt vũ khí, mặt tướng chi này Ngũ Câu Thần Phi Lượng Ngân Thương chính là bảo vật gia truyền. Mặt tướng vô nghệ thừa thót, không thể để cho thương này dương danh, thẹn với tổ tiên, mong rằng đô đốc có thể đem thương này uy lực phát huy được, mặt tướng mặc dù hiện tại bỏ mình, cũng chết cũng không tiếc! "

Quách Khản bây giờ không có nghĩ đến, Từ Ninh cái này lúc sau, dĩ nhiên nghĩ là chuyện này, hấn trọng trọng gật đầu, "Từ tướng quân trung nghĩa chí tâm, làm cho Quách Khản động dung. Mọi Từ tướng quân yên tâm, ta Quách Khản tất nhiên sẽ không cô phụ Từ tướng quân phó thác. "

"Trong nhà của ta còn có một cái tổ truyền bảo giáp, tên gọi Nhạn Linh Khuyên Kim Giáp, bảo này giáp tránh được đao thương, mặt tướng vẫn nhìn kỹ như trân bảo, bây giờ hận không con nói dối, không thể truyện đem xuống phía dưới, mong rằng đô đốc có thể đưa nó mang tới dùng riêng, cũng không trở thành làm cho như vậy trân bảo bị long đong. "

Quách Khản không nghĩ tới Từ Ninh vẫn còn có một món bảo vật, hấn lúc này trong lòng dĩ nhiên không biết nên nói cái gì cho phải, "Từ tướng quân nếu như mặc vào bảo này giáp, hôm nay cũng sẽ không như vậy. Ai, sao phải khổ vậy chứ? "

Từ Ninh nói rất nhiều nói, lúc này đã khó hơn nữa mở miệng, Quách Khản vội vã dặn hạ nhân cẩn thận chiều cổ, một bên khiến người đi tìm danh y, có hay không có thể giúp Từ Ninh tránh được kiếp nạn này.

Mà lúc này ở Hợp Phì ngoài thành, Trương Liêu còn tiếp tục làm cho Phàn Triệt mỗi ngày ở dưới thành khiêu chiến, đến khi Nhiễm Mẫn thân thể khỏe mạnh rồi chút, qua sau mười ngày, lần nữa ra khỏi thành, đi tới Bùi Nguyên Khánh trước mặt.

"Bùi tướng quân, nhiều ngày tìm không thấy, biệt lai vô dạng a! " Nhiễm Mẫn lấy Bùi Nguyên Khánh lúc này vẫn về mặt mong đợi cùng với chính mình, cười ha ha hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 304: Ngô Lập Nhân đánh nghi binh Dục Dương, Trần Khánh Chi ám tập kích Tào Nhân

"Nghe nói Nhiễm tướng quân thân thể không khỏe, chứ không phải là lần trước bị ta đã thương? Nếu là thật là như thế này, ta khuyên ngươi chính là đừng hoang chiểu thua, như vậy ta liền sẽ không làm khó ngươi. "

Bùi Nguyên Khánh trố mắt trong giọng nói tràn đầy khiêu khích, song khi Nhiễm Mẫn biết trước mắt Bùi Nguyên Khánh mới mười hai tuổi sau đó, hắn liền không có đem như vậy một đứa bé lời nói để ở trong lòng.

"Nếu muốn chiến, chúng ta đây liền đánh một trận nữa. Ta cho dù bất không được ngươi, ngươi cũng mơ tưởng làm tổn thương ta mấy mảy. "

Bùi Nguyên Khánh trong lòng buồn bực vạn phần, hừ lạnh một tiếng, trong tay Lượng Ngân Chùy gào thét hướng về Nhiễm Mẫn xa.

Nhưng mà Nhiễm Mẫn hôm nay lại cũng không phải là vì cùng Bùi Nguyên Khánh đánh một trận, hai người chiến hai mươi hiệp sau, Nhiễm Mẫn cười ha ha một tiếng nói: "Bùi tướng quân, ta liền về thành trước rồi! Sau này còn gặp lại! "

Bùi Nguyên Khánh mới vừa cùng Nhiễm Mẫn đánh như thế một hồi, Nhiễm Mẫn liền trực tiếp trở về thành, điều này làm cho Bùi Nguyên Khánh trong lòng vô cùng biệt khuất, tuy nhiên lại lại không chỗ phát tiết, trong tay Lượng Ngân Chùy bỗng nhiên vút xuống đất, nhất thời mặt đất đập ra một cái hố, điều này làm cho chung quanh tướng sĩ không khỏi vì thế mà choáng váng.

Bùi Nguyên Khánh trở lại trong trận, Trương Liêu liếc mắt đi qua, Bùi Nguyên Khánh trên mặt của rõ ràng viết một cái đại lớn: Bảo bảo trong lòng không cao hứng. Trương Liêu không thể làm gì khác hơn là tốt nói khuyên nhủ: "Nguyên Khánh đừng có sốt ruột, chỉ cần ở thừa tướng thủ hạ hảo hảo hiệu lực, sớm muộn gì có cơ hội cùng Nhiễm Mẫn đại chiến một trận. Không chỉ có Thiên Vương tướng quân Nhiễm Mẫn, còn có Triệu Vân Triệu Tử Long, Thiên Bảo tướng quân Vũ Văn Cẩm. Bọn họ cũng đều là trên đời này cao thủ số một số hai. "

Trương Liêu lời nói quả nhiên làm cho Bùi Nguyên Khánh lập tức vui vẻ, "Thật vậy chẳng? Nếu quả như thật là như thế này, vậy thật tốt quá! Ta muốn cùng bọn họ đều so nhìn so, người nào lợi hại nhất! Bất kể là ai, ta còn không sợ! "

Trương Liêu cũng cười, trong lòng lại âm thầm lẩm bẩm một câu nói: Tuy là người này người bị thần lực, tuy nhiên lại thủy chung là tiểu nhi tâm tính, không phải quá tốt không chế. Hy vọng tiếp qua mấy năm, hắn có thể trở thành là một thành viên chân chính dũng tướng mới tốt.

Nhiễm Mẫn trở lại trong thành, hắn chỉ cùng Bùi Nguyên Khánh chiến hai mươi hiệp liền rút về, tự nhiên là Phan Lê Hoa cho hắn ra chủ ý. Phan Lê Hoa lúc này vẫn không có đến Tào quân có động tĩnh gì, cho nên hắn không biết Trương Liêu trong hồ lô bán đến cùng là thuốc gì.

Thẳng đến có thiên, Trương Liêu thừa dịp lúc ban đêm lặng lẽ rút lui sau khi đi, Phan Lê Hoa trong lòng mới chợt cảm thấy không ổn, lúc này, Quách Khản bị vậy công tin tức rất cực cũng truyền đến Hợp Phì.

"Ai, còn là trúng Trương Liêu tiểu nhi kế sách rồi! " Nhiễm Mẫn lúc này có chút hối hận.

Lúc này Phan Lê Hoa có chút tự trách nói: "Đều là mặt tướng phán đoán lệch lạc, mới trúng Trương Liêu kế sách, mời Thiên Vương tướng quân nghiêm phạt. "

Nhiễm Mẫn khoát tay áo, đối với Phan Lê Hoa vô cùng nghiêm túc nói rằng: "Phan tướng quân chớ tự trách, cái này không cam chuyện của ngươi.

Tào tặc có chuẩn bị mà đến, bọn ta binh lực không đủ, quả thực khó có thể bảo vệ Âm Lăng to như vậy. Nếu Quách đô đốc bây giờ không có việc gì, ta tự nhiên cùng chủ công làm sáng tỏ việc này. "

Ngô Lập Nhân mặc dù không biết cụ thể tình hình chiến đấu, thế nhưng hắn ở nửa tháng trước liền đã biết rồi Nhiễm Mẫn cùng Quách Khản bị Tào quân tiến công việc, mà lúc này, Trần Khánh Chi suất lĩnh năm nghìn bạch bào quân cùng còn lại binh mã 5000 người, mang theo Thái Sứ Từ Diên Phục Quan Thăng các loại tướng gần đi Cức Dương, chờ đợi Ngô Lập Nhân mệnh lệnh.

Ngô Lập Nhân mặc dù không có biện pháp cùng Vương Thủ Nhân nói rõ Tào quân hành động, thế nhưng hắn lại thử hỏi dò rồi hỏi: Giả như Tào Tháo ở ạt tiến công Cừu Giang, ta đây quân phải làm thế nào mới có thể kiềm chế Tào quân hành động, đã kích Tào Tháo thế lực.

Vương Thủ Nhân tự nhiên hiện tại còn không biết Hợp Phì cùng Âm Lăng chiến sự, chờ Quách Khản cùng Nhiễm Mẫn tẩu qua đây, chỉ ít còn phải hơn

mười ngày, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến Thần Hành Thái Bảo, nếu là có hấn, truyền lại tin tức tất nhiên là mau hơn, chỉ bất quá hệ thống căn bản không có thể xác định địa điểm triệu hoán.

"Chủ công, bây giờ tuy là dò Tào Nhân chỉ có năm nghìn binh mã ở Uyển thành bên ngoài, nhưng là dù sao có Văn Sính đại quân trú đóng ở Uyển thành, Hoắc Tuấn Ngụy Diên ở Dục Dương, muốn nhân cơ hội đã kích Tào Nhân, cũng không phải rất dễ dàng. Bất quá Trần Húc tướng quân đại quân gần đến, thừa dịp địch nhân còn không có phát hiện lúc, không bằng khiến cho suất lĩnh tinh nhuệ từ Cức Dương trực tiếp hướng Uyển thành xuất phát. Chủ công lĩnh quân tiến sát Dục Dương, coi là nghi binh, lệnh Hoắc Tuấn Ngụy Diên không dám khinh xuất, Văn Sính tự nhiên cũng phải cẩn thận một chút. Đến lúc đó Tào Nhân tất nhiên sẽ không phòng bị, Trần Húc tướng quân nếu như đột nhiên tuôn ra, tất nhiên có thể đại hoạch toàn thắng."

Ngô Lập Nhân gật đầu, bây giờ Kinh Châu tình thế phức tạp, Ngô Lập Nhân trừ mình ra lãnh đạo hơn một vạn binh mã, Tàn Chiêu thủ hạ chính là một vạn Vô Song Quân, còn có Thích Kế Quang năm nghìn thủy sư, hơn nữa Trần Khánh Chi mang tới mười ngàn đại quân, tiền tiến hậu hậu đều nhập binh mã ước chừng bốn vạn người, đã vượt xa khỏi rồi lúc ban đầu dự tính.

Trần Khánh Chi bỏ vào Ngô Lập Nhân chỉ lệnh sau đó, hấn biết rõ binh quý thần tốc, nhất định phải trước ở địch nhân nhận được tin tức trước chạy tới Tào Nhân đại quân nơi trú đóng -- Nam Tụ Tụ.

Nam Tụ Tụ, cũng không phải là một thành trì hoặc là quận Huyện đích danh xưng, mà là hấn đại một cái thủy vực đích danh xưng.

"Tụ", ngâm cân nhắc thủy song hành, xuyên liên tiếp ý. Cô tạ ơn Ấp nhà thủy vực, thủy hệ phức tạp, biến ảo vô cùng. Nhìn hai nước lưu, hai sông hợp hổi, tam giang xuyên đi, bốn Cừ giếng liên tiếp. Nam Tụ Tụ chính là ở đường sông, Bạch Hà cùng cứ thủy ba con sông cùng nhau trải qua sau, cọ rửa mà thành một mảnh khu vực, sau lại bởi vì thổ nhưỡng màu mỡ, rất được bách tính ưu ái, từng bước người liên nhiều hơn, liên tạo thành một chỗ căn cứ. Nam Tụ Tụ khoảng cách Uyển thành ước chừng năm mươi dặm, cùng Uyển thành hấp dẫn lẫn nhau, chỉ cần Uyển thành ra chiến sự, Tào Nhân trong vòng một ngày liền có thể đến trợ giúp. Còn như có thể hay không trợ giúp, Văn Sính không biết, Ngô Lập Nhân cũng không biết.

Trần Khánh Chi quyết định tạm thời làm cho Điền Phục cùng Quan Thắng hai người lĩnh năm nghìn bạch bào quân thừa dịp lúc ban đêm hướng Nam Tụ Tụ xuất phát, mà làm cho Thái Sư Từ lĩnh còn lại 5000 nhân mã, tạm hoãn hành động, chờ ngày thứ hai lại hướng Nam Tụ Tụ xuất phát, chuẩn bị tùy thời tiếp ứng Trần Khánh Chi đại quân.

Trần Khánh Chi lệnh bạch bào quân chỉ dẫn theo hai ngày lương khô, bắt đầu hướng Nam Tụ Tụ rất nhanh chạy đi. Bây giờ chính là mùa hạ, ban đêm hành quân, khí trời ngược lại mát mẻ rất nhiều, bạch bào quân ở Trần Khánh Chi khích lệ phía dưới một đường đi nhanh, rốt cục vào sáng ngày thứ hai chạy tới Nam Tụ Tụ, rồi Tào Nhân trú quân đại doanh không đủ năm dặm.

Trần Khánh Chi đại hỉ, thừa dịp Tào quân lúc này còn chưa có tỉnh ngủ, năm nghìn bạch bào quân như thủy triều xông về Tào Nhân đại doanh.

Lấy reo hò xông vào vô số người khoác bạch bào sĩ khí ngang dọc đại quân, Tào Nhân thật nằm mộng cũng thật không ngờ, hấn làm sao cũng sẽ không nghĩ tới Ngô Lập Nhân lúc này đang suất quân vây công Dục Dương lúc sau, dĩ nhiên sẽ có Ngô Lập Nhân đại quân xuất hiện, giết hấn đi nhìn trở tay không kịp. Bắn tới Tào Tháo ra lệnh cho hấn, dù cho trú đóng ở này, coi là uy hiếp, tránh cho cùng Ngô Minh đại quân giao phong, giữ lại thực lực. Nhưng là Trần Khánh Chi đại quân dĩ nhiên đem Tào quân trực tiếp trở thành tiên công mục tiêu, lẽ nào Ngô Lập Nhân không sợ Tào Tháo dưới con nóng giận tiến quân Từ Dương, đến lúc đó sau nếu như đôi tuyến khai chiến, Ngô Lập Nhân phải nên làm như thế nào?

Tào Nhân nhưng không biết, Ngô Lập Nhân lúc này đã biết rồi Tào Tháo đã động trước việc binh đao, cho nên Tào Nhân thủy chung không nghĩ ra. Chi bất quá lúc này, hấn cũng không có thời gian suy nghĩ tiếp cái gì, năm nghìn binh mã ở Trần Khánh Chi năm nghìn bạch bào quân đánh bắt ngờ phía dưới tử thương thảm trọng. Tào Nhân chỉ có nhanh lên chỉnh đốn tàn binh, khiến người khoái mã đi Uyển thành cầu viện, mình thì bắt đầu lĩnh tàn quân muốn lui lại.

Tào Nhân phóng người lên ngựa, cao giọng lệnh cường chế loạn quân, ngăn lại chung quanh chạy tán loạn Tào quân, bắt đầu có thứ tự về phía Uyển thành yên tâm lui lại.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Tào Nhân kỹ năng Nghiêm Chính phát động, Tào Nhân chi huy + 3, trí lực + 2, trước mặt Tào Nhân chi huy đề thăng tới 93, trí lực đề thăng tới 82."

Nghe được hệ thống nêu lên, Ngô Lập Nhân cười hắc hắc, mừng thầm trong lòng nói: Tới đại sự đã thành, Tào Nhân Nghiêm Chính phát động, nói rõ Trần Khánh Chi đã đánh lên đắc thủ. Nếu có thể đem Tào Nhân cho bắt được, đó mới là giải hận.

Tào Nhân mới vừa đi không bao xa, vừa may gặp Quan Thắng, Quan Thắng mặc dù không nhận được Tào Nhân, thế nhưng cũng ra Tào Nhân là một con cá lớn, lúc này gấp gáp muốn lập công hấn khoái mã tiến lên, rống to: "Tặc tướng chạy đâu!"

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Quan Thắng kỹ năng quyết dũng phát động, trước mặt vũ lực + 3, Quan Thắng vũ lực đề thăng tới 96."

Đến Quan Thắng, Tào Nhân không khỏi lấy làm kinh hãi, chỉ thấy Quan Thắng ngày thường như thế nào: Tám thước thân thể, tính tế ba Liễu tỳ nhiêm, lưỡng lưỡng mi nhập tán, mặt phượng hướng lên trời, mặt như trọng cây táo, môi nếu tô chu, đây chẳng phải là hâm rượu trăm Hoa Hùng Quan Văn Trường sao?

Chương 305: Diễn Vi Hiển Thần cứu Tào Nhân, Khoái Lương cần thân phòng Trương Tú

Tào Nhân có chút khó tin mà thất thanh hô: "Quan Vân Trường? Là người sao? Người vì sao ở chỗ này? "

Quan Thắng tự nhiên nghe qua Quan Vũ người này, hẳn không thích tổng là bị người ngộ nhận là Quan Vũ, chỉ là oán hận nói rằng: "Nào đó là Quan Thắng! Chịu chết đi! "

Quan Thắng? Quan Vũ? Hai người chẳng lẽ là thất lạc nhiều năm sinh đôi huynh đệ hay sao? Tào Nhân trong lòng thất kinh, lấy Quan Thắng đại đao bổ tới, Tào Nhân không thể làm gì khác hơn là nâng thương tới đón, Tào Nhân nơi nào là Quan Thắng đối thủ, hai người chiến không đến mười hợp, Tào Nhân thúc ngựa liền đi, Quan Thắng tự nhiên không chịu, đuổi một hồi, bỗng nhiên đâm nghiêng trong tuôn ra một tướng, cầm trong tay Song Thiết Kích, trong miệng hô to: "Nghĩ tổn thương Tào tướng quân, Diễn Vi tới cũng! "

Diễn Vi tên, Quan Thắng nghe qua, tự biết đối thủ thực lực mạnh mẽ, hẳn không dám khinh thường. Diễn Vi đánh tới, Thiết Kích đến mức, rất nhiều tướng sĩ đều rớt né tránh, trong người liên tề.

Quan Thắng thúc ngựa tiến lên, đại đao một cái bổ về phía Diễn Vi, Diễn Vi một chỉ Thiết Kích đi lên vừa nhấc, một cái liền đẩy ra rồi Quan Thắng đại đao.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Diễn Vi kỹ năng Hiển Thần phát động, vũ lực + 4, Song Thiết Kích vũ lực + 1, trước mặt Diễn Vi vũ lực đề thăng tới 106. "

Diễn Vi dĩ nhiên tại Tào Nhân bên người? Ngô Lập Nhân trong lòng có chút không bình tĩnh, cảm tình lão Tào đem dũng tướng đều phái đi ra ngoài? Nhìn người hộ vệ cũng không còn lưu.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Quan Thắng kỹ năng Quyết Dũng phát động, vũ lực + 4, trước mặt Quan Thắng vũ lực đề thăng tới 97. "

Quan Thắng tuy là lòng cầu thắng cắt, nhưng là đối mặt lúc này Diễn Vi, hẳn một điểm thủ thắng khả năng cũng không có, lúc này, Diễn Phục cũng đến rồi Tào Nhân, thúc ngựa đuổi theo. Diễn Vi liền buông tha Quan Thắng, lại đi xông về Diễn Phục.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Diễn Phục kỹ năng Cuồng Đao phát động, Diễn Phục thuộc hổ, Diễn Vi thuộc dê, Diễn Phục vũ lực + 2, trước mặt Diễn Phục vũ lực đề thăng tới 96. "

Diễn Phục tự nhiên cũng hoàn toàn không phải Diễn Vi đối thủ, chiến không phải mấy hợp, đã hoàn toàn rơi tại hạ phong, lúc này Quan Thắng chạy tới, hai người cùng nhau liên thủ đi chiến Diễn Vi, Diễn Vi hoàn toàn không sợ, Diễn Phục cùng Quan Thắng chiến hẳn không dưới, Tào Nhân lúc này đã đào tẩu, Diễn Vi cũng không dám ham chiến, đem Quan Thắng cùng Diễn Phục hai đại đao cùng nhau đẩy ra sau, cũng thúc ngựa bỏ chạy.

Lúc này, Trần Khánh Chi cũng theo đánh chuông thu binh, không dám đuổi nữa, bằng không đợi Văn Sính đại quân phát hiện, phái binh tới viện, đến lúc đó sau đại quân tất nhiên sẽ hăm sâu trùng vây, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Trải qua hơn hai canh giờ chiến đấu kịch liệt, Tào Nhân đại quân hầu như không có chút sức phản kháng, rất nhiều là ở còn không có thanh tỉnh lúc sau đã bị Trần Khánh Chi bạch bào quân giết chết, Tào Nhân năm nghìn đại quân tổn thất hơn ba ngàn người, mà bạch bào quân tổn thất bất quá mấy trăm người, trong đó có gần trăm người là chết ở Diễn Vi một người trên tay,

Điều này làm cho Trần Khánh Chi trong lòng cảm khái vạn phần.

Lúc này sau, Quan Thắng cùng Diễn phục hồi tới giao lệnh, hai người thần sắc đều có chút mất mát, "Mặt tướng không thể đem Tào Nhân bắt giữ, mong tướng quân nghiêm phạt. "

Trần Khánh Chi cười ha ha nói: "Hai vị tướng quân đã như vậy dũng mãnh giết địch, có tội gì, chỉ là Diễn Vi quả thật có vạn phu không lo chi dũng, Tào Nhân nếu đã đào tẩu, quân ta cũng phải nhanh lui lại, không thể ở chỗ này ở lâu. "

Trần Khánh Chi đại quân lại tại chỗ nghỉ dưỡng sức sau nửa canh giờ, lần nữa hướng Cức Dương phản hồi. Uyển trong thành Văn Sính thu được Tào Nhân cầu cứu sau, lúc đầu có chút không tin, không chịu phái ra viện binh. Nhưng là Tào Nhân sứ giả cường liệt thỉnh cầu, cuối cùng Văn Sính quyết định tự mình lĩnh mười ngàn đại quân trước đi cứu viện, ở trên nửa đường, rốt cục gặp dẫn hơn ngàn tàn binh Tào Nhân, Văn Sính khiếp sợ trong lòng tốt đỉnh.

"Tào tướng quân, ta đến chậm một bước. Đến cùng tướng quân là người nào đánh lên mới sẽ như thế? "

Văn Sính đến Tào Nhân lúc này chật vật chỉ tướng, nhưng trong lòng có điểm kỳ quái, hẳn biết lúc này Ngô Lập Nhân đại quân đang ở Dục Dương ngoài thành, vậy rốt cuộc là người nào đại quân ở nơi này lúc sau tập kích Tào Nhân đâu?

"Ngô Minh thủ hạ chính là bạch bào quân, chẳng biết lúc nào điều tới. "

Nghe đến đó, Văn Sính có chút giật mình hỏi: "Chớ không phải là Trần Húc suất lĩnh đêm tuyết phá Nghiêm Bạch Hồ bạch bào quân? "

Tào Nhân gật đầu, sắc mặt ngưng trọng hỏi đáp: "Tuy là không tới Trần Húc bản người, nhưng là bọn hắn cò xí trên quả thật có một cái Trần chữ, phải là Trần Húc. "

Tào Nhân trong lòng lúc này muốn đứng là thừa dịp Ngô Minh đại quân hãm ở Kinh Châu, làm cho Tào Tháo có thể lập tức phát binh tiến quân Ngô Minh phía sau; mà Văn Sính đâm chiều lại hoàn toàn khác nhau: Nếu như Ngô Minh dốc hết tinh nhuệ, Kinh Châu là được có thể lại cũng không thủ được rồi.

"Văn tướng quân, ta hôm nay vào thành nghỉ ngơi và hồi phục chốc lát, ngày mai liền phản hồi Hứa Đô, hướng thừa tướng thỉnh tội. "

Nghe được Tào Nhân muốn triệt binh, lo âu trong lòng hắn càng thêm mãnh liệt, Văn Sính vội vàng hỏi: "Tào tướng quân lần này đi, hay không còn muốn chinh bỗng nhiên binh mã, trở lại cùng Ngô Minh thất phu chém giết? "

Tào Nhân lắc đầu, thờ dài một tiếng nói: "Lần này hao binh tổn tướng, trở lại Hứa Đô sau, khó tránh khỏi sẽ phải chịu thừa tướng nghiêm phạt, nơi nào còn dám nói chuyện báo thù. Còn như thừa tướng biết an bài như thế nào, ta cũng không biết. "

Trần Khánh Chi đại quân rút về Cức Dương sau, đem trận chiến này tình hình chiến đấu viết xong, lập tức phái người nhanh chóng đưa đến Dục Dương ngoài thành Ngô Lập Nhân trong tay.

Ngô Lập Nhân cũng muốn thử đối với Dục Dương một lần phát động tiến công, nhưng là Dục Dương phòng thủ so hắn trong tưởng tượng kiên cố rất nhiều, công chưa tới một canh giờ, Ngô Lập Nhân quả đoán lựa chọn rút về Tân Dã.

"Cái này Hoắc Tuấn nhưng lại có vài phần bản sự tình. " Ngô Lập Nhân đến Hoắc Tuấn ở trên tường thành chỉ huy phòng thủ, trong lòng có chút cảm khái, vội vã gọi ra hệ thống, kiểm tra Hoắc Tuấn tứ duy thuộc tính.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hoắc Tuấn tứ duy thuộc tính vì vũ lực 89, chỉ huy 92, trí lực 83, chính trị 75. Kiểm tra đo lường đến Hoắc Tuấn sở hữu kỹ năng Thủ Cô -- bên ngoài thủ vệ thành trì trạm kiểm soát lúc, nếu trong vòng ba tháng không cứu viện, tứ duy thuộc tính + 2, chỉ huy thêm vào + 2; nếu trong vòng sáu tháng không cứu viện, dưới tướng tướng sĩ vũ lực lại + 3, lại sĩ khí sẽ không rơi chậm lại. "

Nghe được Hoắc Tuấn thuộc tính, Ngô Lập Nhân nội tâm không khỏi phát ra một câu: Khe nằm! Kỹ năng này sử dụng tốt rồi có thể nhất chiến thành danh a!

Lúc này trong thành Ngụy Diên cùng Hoắc Tuấn đã phái người đi trước Uyển thành cầu viện, nhưng là đến bỗng nhiên lại rút lui Ngô Lập Nhân đại quân, bọn họ có chút mặc danh kỳ diệu.

Mà lúc này, Trương Tú mang theo mười ngàn đại quân một đường thông suốt mà đi tới Giang Lăng ngoài thành, cũng đem Lưu Biểu mệnh lệnh giao cho Giang Lăng trong thành Lưu Kỳ rồi, Lưu Kỳ tự nhiên là vui vẻ vạn phần. Nhưng là bên cạnh Khoái Lương nhưng vẫn là cẩn thận hướng Lưu Kỳ nói: "Đại công tử, Trương Tú này tới có chút kỳ quái, làm cho hắn trực tiếp vào thành, nếu bên ngoài có mang nhị tâm, thì Giang Lăng lâm nguy! Không bằng khiến cho tạm thời trú đóng ở ngoài thành, coi là sách ứng với. "

Lưu Kỳ nghe nói Khoái Lương lời ấy, trầm mặc một chút, tiếp lấy do dự bất định mà hỏi thăm: "Hành động này sợ rằng biết lạnh Trương Tú chi tâm, Từ Nhu tiên sinh hành động này có hay không có chút thiếu sót? "

Khoái Lương lắc đầu, "Trương Tú lòng muông dạ thú, đại công tử không thể không đề phòng. Nếu như kỳ chân tâm tới trợ công tử, thì công tử hành động này tất nhiên sẽ để cho bị tức giận mà quay về, đến lúc đó sau đại công tử chỉ cần phái người đi vào tạ lỗi giữ lại là được; nếu như kỳ chân liền ở ngoài thành đóng quân, thì chắc chắn có ý nghĩ khác, đại công tử thì có thể lao sư tên, thừa cơ đánh chỉ, thu bên ngoài bộ phận tốt, nạp cho mình sử dụng. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 306: Khoái Lương phân binh thử Trương Tú, Giả Hủ hợp kế lần Lưu Kỳ

Khoái Lương lời nói, làm cho Lưu Kỳ bưng tỉnh đại ngộ, hướng về phía Khoái Lương khom người thì lễ một cái nói: "Khoái tiên sinh kể này rất hay, rất hay! Nếu không có Khoái tiên sinh, Kỳ thật không biết ứng đối ra sao. "

Lưu Kỳ liền dựa theo Khoái Lương phân phó, khiến người ta truyền tin với Trương Tú đại quân, lấy không rõ kỳ tâm làm lý do, khiến cho ở ngoài thành ba mươi dặm chỗ ngay tại chỗ đóng. Trương Tú không rõ ý tưởng, đang muốn hạ lệnh đóng quân, Giả Hủ liền thanh cầm nói: "Chủ công không thể! Lưu Kỳ hành động này thực sự vô lễ, thuộc hạ cho rằng, chủ công cần phải lập tức phản hồi Tỳ Quy. "

Trương Tú vừa nghe Giả Hủ lời nói, có chút khó hiểu, Giả Hủ lại đối với hắn âm thầm sử một cái ánh mắt, Trương Tú liền không nói nữa, chỉ là hạ lệnh đại quân lập tức khai hoàn mà quay về.

Lưu Kỳ sứ giả thấy thế, vội vã khoái mã phản hồi, cùng Lưu Kỳ nắm rõ Trương Tú phản ứng. Lưu Kỳ nghe xong, cười ha ha một tiếng, hướng về phía Khoái Lương nói rằng: "Quả nhiên đường như Từ Nhu tiên sinh sở liệu, chỉ không gì hơn cái này tới, Trương Tú quả thực thành tâm tới trợ, ta làm khoái mã đi vào giữ lại. "

Trương Tú đại quân thu thập sẵn sàng, bắt đầu trở về, chúng tướng sĩ đều không rõ ràng ý tưởng, Trương Tú ở trên ngựa hỏi hướng Giả Hủ, "Văn Hòa không phải muốn ta tới đây tùy cơ ứng biến, vì sao một lời không hợp sẽ bỏ chạy? Như vậy chẳng phải là uống phí sức lực? Tú thật khó hiểu, mong rằng tiên sinh dạy ta. "

Giả Hủ cười ha ha nói: "Không nên bao lâu, Lưu Kỳ tất nhiên tự mình đến nghênh chủ công trở về. Đây tất nhiên là Lưu Kỳ cố ý thăm dò, chủ công là thật tình tới cứu viện vẫn là có khác rắc tâm. Chủ công nếu là để cho bên ngoài khu sử, Lưu Kỳ tất nhiên lấy vì chủ công có dị tâm, đến lúc đó như dẫn binh tấn công, chủ công họa sự tình tới vậy! Thế nhưng chủ công giả ý triệt binh, Lưu Kỳ sẽ lấy vì chủ công đúng là thành tâm tới cứu viện, bên ngoài sao lại tùy ý ý chủ công rồi đi? "

Giả Hủ lời nói, làm cho Trương Tú trong lòng vẫn còn có chút nghi ngờ, nhưng là hắn cũng không có nói ra.

"Thuộc hạ dám cam đoan, trong vòng một canh giờ, Giang Lăng thành tất nhiên sẽ có người mang tin tức trở lại. Chủ công nếu không tin, đợi lát nữa một canh giờ, dĩ nhiên là biết thấy rõ. "

Đại quân được rồi hơn mười dặm, mắt thấy đã sắp đến một canh giờ, lúc này, bỗng nhiên đến từ Giang Lăng phương hướng có vài chục kỵ chạy như bay đến, Trương Tú trong lòng thất kinh. Chỉ chốc lát sau, liền đến một người thúc ngựa đi tới Trương Tú trước, cười ha ha một tiếng nói: "Trương tướng quân vì sao vừa xong phải trở về phản hồi? "

Trương Tú giả vờ không vui nói: "Người là người phương nào? "

"Nào đó là Giang Lăng chủ tướng, Lưu Kinh Châu trưởng tử Lưu Kỳ chính là! "

Lưu Kỳ đáp, Trương Tú hừ một tiếng, "Nếu không phải ở Lưu Kinh Châu trên, ta hôm nay há lại bằng lòng cùng ngươi làm huê! Đã như vậy kiến nghị, nào đó hà tất ở chỗ này chịu này con giận không đâu! "

Lưu Kỳ tung người xuống ngựa, hướng về phía Trương Tú khom người cúi đầu, trong miệng xưng tội nói: "Trương tướng quân mời tạm hơi thở lỗi đình con giận, dung Kỳ một lời. Bây giờ Giang Lăng thành ngàn cân treo sợi tóc, tướng quân trọng nghĩa xuất binh, ta làm đem người nghênh chi. Chỉ là bây giờ thế đạo hỗn loạn, Kỳ không dám lấy thân gia tính mệnh làm tiền đặt cược, vì vậy lần trước chỉ là thăm dò một phen. Bây giờ nếu biết rõ tướng quân đại nghĩa, Lưu Kỳ mời tướng quân trở về Giang Lăng, giúp ta phá Chu Du tiểu nhi, như vậy, Lưu Kỳ may mắn, Kinh Châu may mắn tai! "

Lưu Kỳ mấy câu nói, làm cho Trương Tú trong lòng đối với Giả Hủ càng thêm bội phục lên, hắn cười ha ha, đem Lưu Kỳ đỡ lên, "Thì ra là thế, nào đó suýt chút nữa bị đại công tử cho lừa gạt! "

Lúc này sau, Giả Hủ đi tới trước, hướng về phía Lưu Kỳ thì lễ một cái, tiếp lấy cung kính nói rằng: "Đại công tử trí dũng song toàn, thật là khiến người bội phục! "

Lưu Kỳ không biết Giả Hủ, đến hắn bỗng nhiên đi ra khen chính mình một câu, không khỏi hơi kinh ngạc mà hỏi thăm: "Không biết tiên sinh là? "

Trương Tú cười ha ha nói: "Vị này chính là quân sư của ta, Giả Hủ Giả Văn Hòa. "

Lưu Kỳ ồ một tiếng, "Nguyên lai là Văn Hòa tiên sinh, cửu ngưỡng đại danh, cửu ngưỡng đại danh. Bất quá Lưu Kỳ then thùng, kể này cũng không phải Lưu Kỳ suy nghĩ, chỉ là tham quân Từ Nhu tiên sinh nghĩ ra được. "

"Chẳng lẽ là Khoái Lương Khoái Từ Nhu? "

Giả Hủ cau mày hỏi.

"Văn Hòa tiên sinh cũng biết Từ Nhu tiên sinh tên? "

Lưu Kỳ lại hơi kinh ngạc hỏi hỏi.

"Ha ha, Kinh Châu Khoái thị huynh đệ, trí mưu Vô Song, Hủ mặc dù bất tài, tự nhiên cũng có nghe thấy. "

Lưu Kỳ trong lòng càng cao hứng rồi, Vì vậy dẫn Trương Tú thay đổi đầu Giang Lăng xa. Không bao lâu, Trương Tú theo Lưu Kỳ đi tới Giang Lăng,

Lưu Kỳ thiết yến khoản đãi Trương Tú, Giả Hủ, Trương Ngọc còn có Vương Ngạn Chương các loại văn võ.

Trong bữa tiệc, mấy vòng chén chén sau đó, Lưu Kỳ cười hướng Trương Tú nói: "Trương tướng quân, bây giờ Chu Du cùng Thích Kế Quang đại quân từng bước ép sát, mỗi ngày quấy rầy, phiền muộn không thôi, không biết tướng quân nhưng có lương sách giúp ta phá địch? Lưu Kỳ nguyện ý nghe tướng quân giáo huấn! "

Trương Tú cái này lúc sau, nghĩ tới Giả Hủ phân phó: Nếu như Lưu Kỳ hỏi kế phá địch lúc, nhất định phải thoái thác không biết. Trương Tú do dự một chút, nói tiếp: "Đại công tử thứ tội, nào đó quả thực không quen này, tất cả vậy do đại công tử phân phó, ta nhất định duy đại công tử lệnh là từ. "

Lưu Kỳ gạt đầu, bưng một chén rượu lên, hướng về phía chỗ ngồi mọi người, cao giọng nói rằng: "Giang Lăng an nguy, toàn do Chư công, mời chủ công cùng ta đây uống này ly, cùng nhau đồng tâm hiệp lực, thủ vệ Kinh Châu! "

Chúng văn võ cùng nhau bưng ly rượu lên, cùng kêu lên nói rằng: "Đồng tâm hiệp lực, thủ vệ Kinh Châu! "

Mọi người uống một hơi cạn sạch, Lưu Kỳ đứng dậy đi tới Trương Tú trước mặt, "Giang Lăng thành tây, Hán Thủy lấy bắc vì thủ hạ ta tướng quân Cam Ninh đóng ở, bất quá thủ hạ chỉ có mấy ngàn người. Ta muốn mời Trương tướng quân phân binh năm nghìn, nhiều bị cường cung ngạnh nỏ, trú với trên bờ. Nếu như quân địch đột kích, tướng quân lại dùng cung nỏ bắn chi, địch nhân tất không thể phụ cận. Không biết Trương tướng quân ý như thế nào? "

"Nếu là đại công tử an bài, ta đây đương nhiên sẽ không vi phạm vừa mới nói như vậy. "

Lưu Kỳ cười ha ha, đối với Trương Tú lần nữa nâng chén nói rằng: "Trương tướng quân thật là người có tín nghĩa! Lưu Kỳ mời người một chén nữa! "

Yến hội qua đi, Trương Tú đám người cùng nhau trở lại trú quân chỗ, Trương Tú bắt đầu oán giận bắt đầu bằng lòng Lưu Kỳ phân binh việc.

"Văn Hòa, bây giờ nếu như phân binh, ta làm như thế nào cho phải a? Một vạn binh mã một bộ phận ở trong thành, một bộ phận ở ngoài thành, chẳng phải là đầu đuôi không được tương liên? Như vậy làm sao còn có thể thành sự? "

Giả Hủ nấn vuốt lư thừa chòm râu, ha ha cười nói: "Này tất nhiên lại là Khoái Lương kế sách, hấn nhất định vẫn là không yên lòng chủ công, vì vậy làm cho chủ công dùng này phân binh kế sách. Chỉ bất quá, chủ công hà tất hoang mang, bây giờ còn chưa tới lúc sau, chủ công chỉ cần dựa theo Lưu Kỳ yêu cầu làm là được rồi. Nếu như cơ hội đã đến, phân cùng hợp cũng chỉ ở trở tay trong lúc đó. "

"Vậy phái Trương Ngọc là, khiến cho lĩnh năm nghìn binh mã hiệp trợ Cam Ninh, ta tự lĩnh thừa ra đại quân ở trong thành. "

Giang Lăng thành.

Hoàng hôn ngọn đèn ở khê đưng đưa lấy, Lưu Kỳ lên trước mắt Khoái Lương, cười ha ha nói: "Từ Nhu tiên sinh nhất định là đa nghi, bây giờ hết thấy đều dựa theo lời người nói đi làm, Trương Tú cũng không có gì bất mãn. Tới, Trương Tú thật là thật tình trước tới giúp ta thủ thành. "

Khoái Lương từ nhận được Khoái Việt mật thư, liền tìm thăm dò Trương Tú chi tâm, tuy nhiên lại luôn là không chiếm được hấn mong muốn mà kết quả. Lần này hấn cho rằng muốn cho Trương Tú phân binh, Trương Tú tất nhiên khả nghi, không chịu phối hợp, không nghĩ tới Trương Tú lại hoàn toàn nghe theo Lưu Kỳ phân phó. Điều này làm cho Khoái Lương bắt đầu hoài nghi bên ngoài Khoái Việt cùng phán đoán của mình tới.

"Có lẽ là thuộc hạ đa tâm liễu, chẳng qua hiện nay khiến cho phân binh hai nơi, đối với đại công tử lại không có gì chỗ hỏng, vạn nhất đến lúc sau Trương Tú chợt có ý nghĩ gian dối, cũng tốt sách ứng với vẹn toàn. "

Tuy là Lưu Kỳ đối với Khoái Lương không thể nói rõ hoàn toàn nói gì nghe nấy, thế nhưng lời nói này, hấn nhưng lại không có ý kiến gì.

"Không biết Chu Du thất phu khi nào tiến công? Từ Nhu Hữu Vô diệu kế chủ động xuất kích? Cái này cả ngày lo lắng đề phòng thời gian thật dễ cho người biệt khuất! "

"Đại công tử đừng có sốt ruột, Chu Du lúc này nhất định so đại công tử càng gấp, chỉ cần kiên trì chờ đợi, Chu Du nhất định sẽ lộ ra kẻ hở. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 307: Chu Du đánh nghi binh bắn mật thư, Lưu Kỳ sinh nghi tham tư tình

Chu Du lúc này đang cùng Tôn Sách, Lỗ Túc đám người thương lượng với nhau tiến quân chi sách, tuy là Chu Du biểu hiện ra vẫn như cũ vẫn đạm phong khinh, thế nhưng nội tâm cũng không so lo lắng, nếu như công không được Giang Lăng, lần này chinh chiến tuyệt đối là vô công nhi phản.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có nhìn sĩ tốt từ bên ngoài hô lớn cấp báo mà vào, Chu Du trong lòng hơi động, liền vội vàng nói: "Có chuyện gì mau mau báo tới! "

"Bẩm báo chủ công, đồ độc, Trương Tú suất một vạn binh mã tiến quân Giang Lăng viện trợ Lưu Kỳ, bây giờ Lưu Kỳ lệnh Trương Tú chỉ Thúc Trương Ngọc phân binh năm nghìn cùng Cam Ninh cùng nhau hiệp phòng Giang Lăng tây bắc, Trương Tú mình thì lĩnh 5000 người cùng Lưu Kỳ cùng nhau phòng thủ Giang Lăng. "

Nghe đến đó, Tôn Sách cùng Lỗ Túc đều sắc mặt không khỏi ngưng trọng, "Nghĩ như vậy muốn công phá Giang Lăng liền càng thêm gian nan! "

Chu Du chân mày cũng nhíu nhíu một cái, trầm mặc không nói gì, những người khác đều lấy Chu Du, Tôn Sách thở dài nói: "Nếu như lần này không còn cách nào đánh hạ Kinh Châu liền đến đây thì thôi, về sau còn có cơ hội, Công Cần không nên quá để ở trong lòng. "

Đúng lúc này, chỉ thấy Chu Du bỗng nhiên đứng dậy, lắc đầu, ha ha phá lên cười, "Phá Giang Lăng đúng vào lúc này! "

Lỗ Túc liền vội vàng hỏi: "Công Cần ý gì? Chớ không phải là Công Cần cùng Trương Tú có tư tình? "

Chu Du lại lắc đầu.

"Túc chỉ không rõ, vì sao đoạn thời gian trước Giang Lăng thành binh thiếu, đồ độc hết đường xoay xở, bây giờ Trương Tú tới cứu viện, đồ độc lại ngược lại cười? "

Lúc này không chỉ có là Lỗ Túc, Tôn Sách còn có cái khác vẫn vỗ đầu về mặt mờ mịt lấy Chu Du.

Chu Du cười ha ha nói: "Chư công đừng có sốt ruột, ngày mai hãy để cho ta đi Trương Ngọc đại doanh xem một chút. "

Ngày thứ hai, Chu Du lĩnh mười mấy con thuyền nhỏ, hướng về Giang Lăng thành bắc xuất phát. Cam Ninh sớm đã được đến tin tức, vội vã cùng Trương Ngọc thương lượng nghênh địch kẻ sách.

Trương Ngọc đứng lên nói: "Cam tướng quân, quân địch này tới tất nhiên đến có chuẩn bị, lại không có thể đơn giản xuất chiến, từ ta lĩnh bộ hạ cường cung ngành nỏ tướng địch thuyền bắn lui là được. "

Cam Ninh thứ nhất mình bạch bây giờ chính mình người mang trọng trách, cũng không nguyên ý đơn giản mạo hiểm; thứ hai Trương Ngọc đại quân mới tới, thấy hấn là muốn biểu hiện một chút chính mình, hấn cũng không nguyên ý bác Trương Ngọc bộ mặt.

"Trương tướng quân nói cực phải, vậy làm phiền Trương tướng quân rồi. "

Trương Ngọc lập tức chỉ phát tay tướng sĩ bố trí xong trận hình, trận địa sẵn sàng đón quân địch. Làm Chu Du thủ hạ chính là đội thuyền từng bước tới gần sau, Trương Ngọc ra lệnh một tiếng, nhất thời tiến như châu chấu vậy bắn về phía Chu Du thủy quân. Trong lúc nhất thời chỉ nghe được kêu rên không ngừng, không ngừng có người trúng tên rơi xuống nước, Chu Du khiến người tráng trợn nổi trợn trợ uy, nhưng là không có cách nào xuyên qua Trương Ngọc cung nỏ phong khóa.

Lúc này, Trương Ngọc hướng về phía bên cạnh xem cuộc chiến Cam Ninh cười ha ha một tiếng nói: "Cam tướng quân, Chu Du nếu như chỉ có chút khả năng này, cũng không gì hơn cái này, thực sự tên có chút không phù hợp thực tế! "

Cam Ninh ở một bên nhưng không có trả lời, Chu Du biểu hiện hôm nay, quả thực vô cùng tệ hại, phảng phất giống như nhìn cái cái gì cũng không hiểu tay mới chỉ huy.

Nghĩ một lát, Cam Ninh hướng về phía Trương Ngọc nói rằng: "Trương tướng quân Ngự dưới có phương, mới có thể đại bại Chu Du, nói vậy Chu Du không lâu sau sẽ gặp chạy tán loạn, hiện tại ta liền hôn suất thủy quân, trước đuổi bắt. "

Cam Ninh liền lập tức hạ lệnh tướng sĩ lên thuyền, hướng về Chu Du thủy quân lướt đi.

Quả nhiên không ra Cam Ninh sở liệu, Chu Du mắt thấy tình thế không tốt, liền hạ lệnh triệt binh, trước khi đi, hấn làm cho Cao Trường Cung giường cung dựng đây, ở đuôi tên trên kèm nhìn phong thư gắm vóc, bắn về phía bên bờ.

Sớm có Trương Ngọc dưới tướng tướng sĩ nhặt lên mũi tên kia, đem đuôi tên lên thư giao cho Trương Ngọc trong tay. Tin phong trên viết: Trương Tú tướng quân hôn khải.

Trương Ngọc bản muốn mở ra nhìn, nhưng là nghĩ lại: Trương Tú bây giờ mình đã có bất mãn, nếu như lại trộm hấn tư tin, chính mình tất nhiên không có quả ngon để ăn, liền đem thư phong tốt, chuẩn bị khiến người ta đưa đến Giang Lăng trong thành, giao cho Trương Tú.

Cam Ninh truy kích Chu Du không có kết quả, cũng sợ trúng Chu Du kế dụ địch, liền cũng truyền lệnh thu binh. Vừa mới lên bờ, liền có thân tín báo lại, đem vừa mới Trương Ngọc thu được quân địch bắn tới nhìn phong mật thư sự tình bẩm báo Cam Ninh.

Cam Ninh vừa nghe, trong lòng càng thêm nghi hoặc, lập tức dẫn người đi gặp Trương Ngọc.

"Nghe nói vừa mới Trương tướng quân thu được Chu Du tiểu nhi nhìn phong thư, không biết nhưng có việc này? "

Cam Ninh nhìn thấy Trương Ngọc sau, liền trong giọng nói không có hảo ý hỏi.

Trương Ngọc không nghĩ tới Cam Ninh dĩ nhiên phải người giám thị mình, cũng không nóng nảy biện giải, cười cười nói: "Thật có việc này! "

"Bây giờ đối đầu kẻ địch mạnh, mong rằng Trương tướng quân không muốn có hai lòng, không bằng đem thơ này lấy ra, dung Cam mỗ xem một chút có thể hay không? "

Cam Ninh lời nói, mặc dù có chút vô lễ, nhưng là Trương Ngọc cũng không có để ở trong lòng, chỉ là dựa vào sự thực đáp: "Cam tướng quân chậm một bước, thơ này là viết cho chủ công nhà ta, vừa mới ta đã phải người dùng khoái mã đem thư đưa cho ta chủ. "

Cam Ninh vừa nghe, không khỏi trừng mắt, quát lớn: "Lời ấy có thật không? "

"Cam tướng quân chớ không phải là đã cho ta Trương Ngọc dễ khi dễ sao? " đến Cam Ninh như vậy đắc thế không tha người, Trương Ngọc trong lòng cũng không khỏi có chút tức giận.

Cam Ninh xoay người rời đi, hét lớn một tiếng: "Người đến, bị mã! "

Trương Ngọc đến Cam Ninh giận dữ đi thân ảnh, khóe miệng liếc liếc, cười hắc hắc nói: "Loạn a ! Loạn a !! Thế đạo này, càng loạn càng tốt! "

Cam Ninh thúc ngựa liền hướng Giang Lăng xa, hắn muốn đuổi ở lá thư này đưa đến Trương Tú trên tay trước đem cả món đầu đuôi sự tình cùng Lưu Kỳ báo cáo rõ ràng.

Vừa đến Giang Lăng, Cam Ninh trực tiếp tốc hành mã đến rồi Lưu Kỳ quý phủ, lúc này Khoái Lương đang cùng Lưu Kỳ nghị sự, nghe nói Cam Ninh có chuyện trọng yếu tấu, liền ngay cả vôi vàng làm cho hắn nhanh lên tiến đến.

Cam Ninh nhất ngữ nhất thập đem Chu Du như thế nào đánh, lại đang Trương Ngọc trước mặt như thế nào không chịu nổi một kích cùng với cuối cùng bắn thư cho Trương Ngọc sự tình từng cái nói tới, nghe đến đó, Lưu Kỳ sắc mặt không khỏi vô cùng khó.

"Từ Nhu tiên sinh nghĩ như thế nào? " Lưu Kỳ không dám tự ý phán đoán, hắn hỏi Khoái Lương.

Khoái Lương vẫn muốn bắt lại Trương Tú có khác rắp tâm căn cứ chính xác theo, bây giờ Cam Ninh báo cáo chánh hợp tâm ý của hắn, hắn liền vôi vàng nói: "Thật hay giả, đi Trương Tú trong đại doanh tìm tòi liền biết! Nếu như bên ngoài không then với lương tâm, tất nhiên sẽ không hoảng loạn; nếu như nội tâm có quỷ, tất nhiên sẽ hữu nghị thêm che giấu, đến lúc đó sau đại công tử ngàn vạn lần không nên sót ruột, ổn định bọn họ, mượn trước cổ hèn bên ngoài dự tiệc, mai phục đao phủ thủ, lấy quảng ly làm hiệu, đem tại chỗ tru diệt; lại thừa dịp lúc ban đêm triệu tập binh mã, vây quanh Trương Tú đại quân, đến lúc đó sau răn mất đầu, có thể đem Trương Tú đại quân biến thành của mình. "

"Ta nếu giết Trương Tú, ngoài thành Trương Ngọc đại quân tất nhiên không chịu thôi, nếu là đi lĩnh quân đi đầu Chu Du, Giang Lăng lâm nguy, bọn ta chẳng phải là tự rước bên ngoài họa? "

Lưu Kỳ vẫn có chút lo lắng, hắn cũng không phải là một cái vô cùng mẫn cảm người, tuy là hắn tính cách vẫn có chút nhát gan, cũng không phải nhìn cái bao cỏ.

"Nếu như sự tình thật đến đó một bước, đại công tử liền không thể do dự, nếu chúng ta trước không không động thủ, đến khi bên ngoài cùng Chu Du hẹn nhau khởi sự lúc, bọn ta đều là chết không có chỗ chôn. "

"Cam tướng quân, theo ta cùng nhau đi tới Trương Tú đại doanh nhìn thăm dò hư thực. "

Lưu Kỳ không do dự nữa, lập tức điểm đủ binh mã, mang theo Cam Ninh, Khoái Lương cùng nhau, trực tiếp hướng Trương Tú đại doanh xa.

Đến rồi Trương Tú đại doanh, Lưu Kỳ chưa Trương Tú thù hạ tướng sĩ thông truyền, trực tiếp thẳng xông vào, đang đến Trương Tú cùng Giả Hủ nét mặt mang theo hoảng loạn, ở nơi nào vô cùng bất an lấy Lưu Kỳ đám người.

Lúc này, Trương Tú đứng dậy giả vờ tức giận nói: "Lưu Kỳ, ngươi vô lễ như thế, xông ta đại doanh, ý muốn như thế nào? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 308: mưu Giang Lăng Giả Hủ giải khai phản gián, đồ Trương Tú Lưu Kỳ làm thọ yến

Lưu Kỳ lúc này lại không có tức giận, chỉ là cười cười, "Nghe nói từ bờ sông bên kia có người đưa cho Trương tướng quân nhìn phong mật thư, không biết đúng hay không có việc này? "

Trương Tú theo bản năng sờ sờ ống tay áo, sắc mặt lạnh lùng nói: "Đại công tử đừng vội nghe hán người nói bậy, ta cùng với Chu Du tiểu nhi lại không quen biết, sao lại thể thu được hán mật thư đâu? "

"Ha ha ha! Tốt! Nếu Trương tướng quân không có thu được, tất nhiên là người khác cố ý phân phối người ta quan hệ giữa. Lưu Kỳ ở chỗ này bồi tội. "

Lưu Kỳ lập tức hướng về phía Trương Tú xá một cái, trong mắt lại sinh ra một hơi khí lạnh.

Trương Tú tướng Lưu Kỳ đỡ lên, "Đại công tử không cần như vậy, người ta chỉ cần đồng tâm hiệp lực, tất nhiên có thể đảm bảo Kinh Châu không lừa bịp. Đây tất nhiên là Chu Du tiểu nhi phản gián kế sách, để cho người ta trong lúc đổ trời mặt thành thù, hán tốt tọa thu ngư ông đắc lợi. "

Lưu Kỳ gật đầu, "Hôm nay là nào đó ngày sinh, buổi tối trong thành tướng thiết yến, mong rằng Trương tướng quân đến lúc đó có thể hân diện tụ họp một chút. "

Nghe đến đó, Trương Tú không khỏi nét mặt có chút hơi khó, trong chốc lát do dự bất định.

"Trương tướng quân chẳng lẽ có cái gì khó nói chi Ân? Còn là nói trong lòng nhưng thật ra là không dậy nổi Lưu Kỳ? "

Lưu Kỳ một câu nói làm cho Trương Tú nhất thời nghẹn lời, hán chân chờ một chút, rốt cục quyết định, gật đầu, "Ta đến lúc đó nhất định sẽ đi. "

Lưu Kỳ gật đầu, "liền cáo từ! "

Trên đường trở về, Cam Ninh ở một bên hỏi: "Trương Tú tiểu nhi tất nhiên có mang nhị tâm, đại công tử tối nay yến hội, chỉ sợ hán chưa chắc dám đến. "

"Từ Nhu tiên sinh cho rằng, Trương Tú sẽ tới hay không? Nếu như bên ngoài không đến, ta lại nên làm như thế nào? "

Lưu Kỳ trong lòng cũng là có chút tâm thần bất định, hán cho dù biết Trương Tú có chuyện, nhưng là hán cũng sợ đến lúc đó sau biết dẫn phát to lớn rối loạn.

"Đại công tử cần làm hai tay chuẩn bị. Trước điều Thái Trương nhị tướng, lĩnh mười ngàn đại quân mai phục tại Trương Tú đại doanh tả hữu. Nếu như bên ngoài không chịu tới, công tử lợi dụng tội mưu phản mang đi trước thảo phạt, đến lúc đó, Thái Trương nhị tướng cùng nhau tuôn ra, đánh một trận nhất định. "

Lưu Kỳ thờ dài một hơi, "Ai, lời tuy như vậy, nhưng lại là hạ hạ chi sách. Chỉ hy vọng có thể trước chế trụ Trương Tú, khiến cho chiêu hàng bộ phận tốt mới có thể. "

"Công tử nhân Từ, thế nhưng sợ rằng Trương Tú chỉ lòng muông dạ thú, chưa chắc bằng lòng cảm kích. Lần trước đầu hàng Tào Tháo, sau lại phản chi, dù cho vết xe đổ. "

Lúc này một bên Cam Ninh cũng nói theo: "Đại công tử không muốn tồn này phụ nhân chi nhân, cần quyết đoán mà không quyết đoán phản chịu kỳ loạn! "

Trương Tú đại doanh.

Lưu Kỳ vừa mới đi, Trương Tú thờ thật dài nhẹ nhõm một cái, lấy một bên Giả Hủ, hán vội vàng hỏi: "Văn Hòa a Văn Hòa, ta có phải hay không có chỗ nào đắc tội người? Vì sao người phải ra khỏi như vậy chủ ý cùi bắp tới hại ta a! "

Giả Hủ con mắt hí hí một cái, ha ha cười nói: "Chủ công thể nào nói ra lời này? "

"Bây giờ Chu Du tiểu nhi dùng cái này nhìn phong kỳ quái thư cho ta, Lưu Kỳ trong lòng hoài nghi, vì sao người không cho ta biện giải, ngược lại làm cho ta tận lực không tin giấu đi, làm bộ dường như thật cùng Chu Du có cấu kết thông thường, tối nay Lưu Kỳ yến hội, ta nếu đi tất nhiên hữu tử vô sinh, cái này còn không là hại ta sao? "

Trương Tú tâm tình hết sức kích động nói xong trong lòng nói, tiếp lấy ánh mắt vô cùng lo lắng mà lấy Giả Hủ.

"Nếu chủ công biết như vậy biết vô cùng nguy hiểm, vậy tại sao còn phải nghe theo thuộc hạ kiến nghị đâu? "

Trương Tú trong chốc lát nghẹn lời, dĩ nhiên không biết ứng đối ra sao.

"Hắc hắc, làm cho thuộc hạ thay chủ công trả lời: Bởi vì thuộc hạ đối với chủ công vẫn trung tâm một lòng, chưa từng có làm qua chủ công, vì vậy chủ công tuy là thấy được rất nguy hiểm, vẫn làm theo. "

Trương Tú lúc này mới đổi giận thành vui, tiếp lấy chấp tay hướng về phía Giả Hủ xá một cái nói: "Là ta lỗ mãng hiểu lầm tiên sinh, cũng xin tiên sinh dạy ta, đến tột cùng đây hết thảy là vì sao? Phải nên làm như thế nào ứng phó Lưu Kỳ trận này 'Hồng Môn Yến' ? "

"Chủ công chớ buồn! Khoái Lương Lưu Kỳ không tin chủ công, Chu Du cố đi này phản gián kế sách, cho dù chủ công giải thích thế nào, như vậy thư tín nơi tay, cũng không làm nên chuyện gì. Bọn ta tới đây tự nhiên là vì hành sự tùy theo hoàn cảnh trợ giúp Tôn Ngô đại quân cộng phá Giang Lăng. Bây giờ, Chu Du đi này phản gián kế sách, muốn chủ công kiến nghị với Lưu Kỳ, khiến chủ công cùng nghị kỵ lẫn nhau, chủ công đang dễ dàng lợi dụng này, một lần hành động phản Lưu Kỳ, như vậy, thứ nhất thanh danh không tổn hao gì, thế nhân chỉ biết cho rằng Lưu Kỳ Khoái Lương không khôn ngoan, trùng Chu Du kế sách, mà sẽ không nghị luận chủ công chỉ bất nghĩa; thứ hai, có thể gây ra hỗn loạn, nhân cơ hội phản ra Giang Lăng, Chu Du tất nhiên sẽ thừa dịp tót rôi bởi binh, từ Giang Bắc công thành, đến lúc đó sau Giang Lăng tất nhiên dễ như trở bàn tay, chỉ bắt quả thành tựu Chu Du tên. " Giả Hủ nói liên tục, nghe Trương Tú mặt mừng khẩu ngọc.

"Văn Hòa nói cực phải, nào đó nhất định tất cả nghe theo, chỉ là đêm nay chỉ tiệc rượu, ta nên dùng cần gì phải mượn cớ từ chối rồi đâu? " Trương Tú lúc này phảng phất ở thần tiên thông thường lấy Giả Hủ.

"Vì sao phải thoái thác? Chỉ có làm cho Lưu Kỳ động thủ trước, vậy chủ công mới có thể danh chính ngôn thuận phản Lưu Kỳ. "

"Nhưng là, chuyện này hung hiểm, Lưu Kỳ tất nhưng đã bày đao phủ thủ, nếu là thật đi, mạng ta xong rồi! "

Trương Tú tự nhiên không muốn đặt mình vào nguy hiểm, nếu như biết rõ dự tiệc cứu tử nhất sinh, Trương Tú tuyệt sẽ không đi.

"Chủ công bên trong mặc thiết giáp, bên ngoài khoác cẩm bào, làm cho Vương tướng quân hộ vệ tả hữu, đến lúc đó sau, chỉ cần như vậy như vậy, liền có thể bảo đảm Bình An. "

Là ngày muộn, Trương Tú mang theo Vương Ngạn Chương cùng vài tên tùy thân hộ vệ, cùng đi đến rồi Lưu Kỳ quý phủ. Vương Ngạn Chương cùng vài tên hộ vệ mỗi bên mang theo vũ khí, bị Cam Ninh ngăn lại.

"Yến hội là Giang Lăng chúng văn võ ăn uống tiệc rượu vui thích nơi, há có thể mang theo việc binh đao cái này vật bất tường đi vào, cũng xin mấy vị tướng vũ khí tạm thời vũ khí cơi xuống, để cho ta tạm thời vì mấy vị bảo quản. "

Vương Ngạn Chương nghe xong, cười lạnh một tiếng nói: "Không việc binh đao sao dám xưng tướng? Cam tướng quân cho rằng việc binh đao không rõ, Vương mô lại cho rằng việc binh đao là bảo hộ chỉ vật bất tường, cũng xin Cam tướng quân thứ lỗi. "

Lưu Kỳ đến bọn họ sẽ cãi vã, liền liền vội vàng đi tới khuyên nhủ: "Nếu Vương tướng quân nói như thế, vậy hãy để cho Vương tướng quân mang theo khí giới vào đi thôi! "

Lưu Kỳ liền dẫn Trương Tú cùng Vương Ngạn Chương đi vào, mọi người phân chủ yếu và thứ yếu mỗi người sau khi ngồi xuống, liền bắt đầu chén chén lên.

Khoái Lương kính Trương Tú một ly sau, đứng dậy hỏi: "Không biết Văn Hòa tiên sinh đêm nay vì sao không có tới? "

Trương Tú cười ha ha nói: "Văn Hòa thân thể ốm bệnh nhẹ, không thể đến đây, cũng xin đại công tử thứ tội! "

Khoái Lương cau mày, tiếp lấy hướng về phía Cam Ninh khiến một cái nhan sắc. Lúc này, Cam Ninh đứng dậy, hướng về phía Lưu Kỳ nói rằng: "Đại công tử, như vậy ăn uống tiệc rượu, không quá mức lạc thú, tình nguyện ý múa kiếm lấy trợ tửu hứng! "

Không đợi Lưu Kỳ hồi phục, liền đến Cam Ninh từ phía sau quát ra một bả bội kiếm, một cái nhảy đến trong đám người, bắt đầu tự nhiên múa.

Theo bốn phía không ngừng pháp phòng tiếng khen, Cam Ninh kiếm vũ càng lúc càng nhanh, hơn nữa không ngừng hướng Trương Tú tới gần, lúc này một bên Vương Ngạn Chương tướng bội kiếm bên hông một bả quát ra, đằng một cái cũng nhảy ra ngoài, trong miệng hô: "Cam tướng quân một người múa kiếm có chút không thú vị, Vương nỗ nguyện ý cùng nhau cùng múa vì Chư cùng tài trợ hưng thịnh. "

Vương Ngạn Chương liền cùng Cam Ninh cùng nhau múa, giữa hai người tự nhiên không thể thiếu cạnh tranh dưng đầu ngoan, nhưng mà Cam Ninh nơi nào có thể địch được Vương Ngạn Chương, hân lúc này khắp nơi ở hạ phong. Đúng lúc này, Trương Tú đứng dậy, bụng ly rượu đối với Lưu Kỳ cao giọng nói rằng: "Chẳng lẽ đại công tử hôm nay này tiệc rượu là Hồng Môn Yến? "

Lưu Kỳ nghe hân nói như vậy, sắc mặt hơi đổi một chút nói: "Trương tướng quân chuyện này! Cam tướng quân, Vương tướng quân, các người đều trợ thủ a !! "

Nói xong chỉ thấy hân bụng lên hai chén rượu đi hướng hai người nói, "Nhị vị tướng quân võ nghệ bất phạm, có thể cùng nhau thủ vệ Giang Lăng, thật sự là Lưu Kỳ may mắn, tới, hai vị mời đầy uống này ly! "

Nói, cầm trong tay hai chén rượu một người một ly đưa tới Cam Ninh cùng Vương Ngạn Chương trong tay, Cam Ninh cùng Vương Ngạn Chương cùng nhau thu kiếm vào vỏ, hai tay tiếp nhận Lưu Kỳ rượu, đúng lúc này, bỗng nhiên "Thình thịch " một tiếng.

Chương 309: đại tập doanh Trương Duẩn trúng kế, Hồng Môn Yến Lưu Kỳ bỏ mình

Mọi người đồng loạt theo tiếng kêu nhìn lại, chính là Trương Tú bỗng nhiên đem chén rượu ngã trên mặt đất, khoe miệng một nụ cười lạnh lùng, lấy mọi người. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, chỉ thấy Vương Ngạn Chương "Ba" đem cái chén ném xuống đất, vừa mới vào vỏ bảo kiếm lần nữa rút ra, Cam Ninh thấy thế, cho là hắn lại muốn đánh nhau, cũng vội vàng xiết kiếm nơi tay, vậy mà Vương Ngạn Chương dĩ nhiên thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Lưu Kỳ bên cạnh, Lưu Kỳ quá sợ hãi, nhưng là ở Vương Ngạn Chương trong tay, hắn một điểm năng lực phản kháng cũng không có, đã bị Vương Ngạn Chương bắt giữ, bội kiếm khoác lên Lưu Kỳ trên cổ của.

"Vương Tiễn, ngươi thật to gan, ngươi là muốn tạo phản phải không?"

Lúc này trong bữa tiệc mọi người nhao nhao biến sắc, đang ở Lưu Kỳ bên cạnh Cam Ninh càng là giận không kềm được, Vương Ngạn Chương ở ngay trước mặt hắn bắt đi Lưu Kỳ, cái này với hắn mà nói đơn giản là chùng nhục nhã. Thời khắc này Cam Ninh, sắc mặt đỏ bừng lên, trong tay bội kiếm run rẩy mà chỉ vào Vương Ngạn Chương.

Đúng lúc này, bỗng nhiên từ bốn phía xông tới rất nhiều đao phủ thủ, dẫn đầu chính là Lưu Kỳ thủ hạ đại tướng Vương Uy, Vương Uy đến tình huống trước mắt nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải, thần tình lúng túng hô câu: "Đại công tử!"

Lưu Kỳ thấy thế sợ đến vội vã la lớn: "Ngươi tới làm gì, nhanh lên lui!"

Vương Ngạn Chương cũng không nói gì, bắt giữ Lưu Kỳ chậm rãi thối lui đến rồi Trương Tú bên cạnh, Lưu Kỳ lúc này không dám thờ mạnh, há miệng run rẩy nói rằng: "Trương, Trương tướng quân, ngươi ý muốn như thế nào?"

Trương Tú cười ha ha nói: "Đại công tử, ngươi làm trận này Hồng Môn Yến bất chính là vì đồ ta Trương Tú sao? Ha ha ha, biết rõ còn hỏi, ta nếu không xuống tay trước, lúc này sợ rằng đã bị chặt làm thịt nhào đi?"

Lưu Kỳ thấy chuyện xảy ra, nhưng là lúc này hắn tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, nơi nào còn dám nói cái gì, chỉ là cười khổ giải thích: "Trương tướng quân, đều là hiểu lầm, hiểu lầm a!"

Trương Tú đương nhiên sẽ không nghe hắn nói cái gì, xoay người rồi đi, phía sau Vương Ngạn Chương cùng vài cái thị vệ mắt hồ đăm đăm lấy mọi người, tàn bạo nói nói: "Các ngươi nếu là dám đuổi theo ra tới, đừng trách ta phá hủy Lưu Kỳ tính mệnh!"

Lúc này Khoái Lương nơi nào sẽ nghĩ đến sẽ có như thế vừa ra, vội vã dặn mọi người không nên, nhưng là Thái Mạo bỗng nhiên rút kiếm nơi tay, thật chắc đi theo, trong miệng hô: "Chúng tướng sĩ nghe lệnh, theo ta cùng nhau đánh ra, ta nhất định phải cứu trở về đại công tử!"

Trương Tú lên ngựa, một đường đi nhanh, Vương Ngạn Chương thêm cả Lưu Kỳ một đường theo sát, Thái Mạo, Vương Uy, Cam Ninh dám người thì lại theo sát Vương Ngạn Chương.

Cùng lúc đó, mai phục tại Trương Tú bên ngoài đại doanh Trương Duẩn dẫn tướng sĩ đã bắt đầu đối với Trương Tú đại doanh tiến hành rồi xung phong. Song khi Trương Duẩn suất quân vọt vào sau, lại phát hiện toàn bộ đại doanh tuy là đèn đuốc sáng trưng, dĩ nhiên không có một bóng người, bên trong đều là chút thảo nhân hàng mã, ở gió đêm hiu hiu dưới chập chờn đường như tướng sĩ thân ảnh. Tiếp lấy Trương Duẩn lại nghe thấy được một như có như không tiêu thạch, mùi lưu hoàng.

Trương Duẩn thấy đại sự không ổn, vội vã hạ lệnh đại quân lui lại, nhưng là đúng lúc này, bỗng nhiên tiếng kêu nổi lên bốn phía, ngay sau đó rất nhiều hỏa tên nhao nhao bắn đi qua, hỏa tiễn dẫn hỏa thảo nhân hàng mã cùng doanh trướng, tiêu thạch cùng lưu hoàng nhất thời đem hỏa thế mở rộng càng thêm hùng hồ, thừa dịp ban đêm gió thổi, Trương Duẩn dưới trướng binh sĩ ở toàn bộ thiêu đốt trong đại doanh chạy trốn tứ phía, kêu cha gọi mẹ, Trương Duẩn dẫn người hướng về một cái phương hướng đột phá vòng vây, lại gặp Trương Tú tướng sĩ, một phen chém giết, rốt cục xông ra trùng vây, lúc này mười ngàn đại quân đã tổn thất quá nửa.

"Thái tướng quân nhanh, Trương Tú đại doanh đã có phát hỏa!"

Lúc này Thái Mạo nhìn tên thủ hạ đến Trương Tú đại doanh nấu cơm, vội vã lên tiếng nói rằng.

Thái Mạo cười ha ha một tiếng, rống to: "Trương Tú thất phu, ngươi bây giờ đã vô lộ khả tẩu, còn không mau buông ra đại công tử, thúc thủ chịu trói, ta còn có thể tha ngươi một mạng!"

Trương Tú đến đại doanh phương hướng nấu cơm, ra lệnh một tiếng, mấy người trực tiếp chạy hướng Bắc Môn.

"Còn muốn chạy trốn, người đến, bắn cung, bắn chết Trương Tú nghịch tặc! "

Nói đến đây, bên cạnh Vương Uy cùng Cam Ninh biến sắc, lớn tiếng nói: "Thái tướng quân, đại công tử vẫn còn ở Vương Tiễn trong tay, làm sao có thể bắn cung? "

Thái Mạo cười ha ha nói: "Chúng tướng chó buồn, ta chỉ là làm cho bắn cung bắn Trương Tú, mắt thấy Trương Tú sẽ đột phá vòng vây xa, nếu như ra khỏi thành cùng Trương Ngọc hiệp, phản đầu Chu Du, Giang Lăng tất nhiên khó giữ được! "

"Đao kiếm Vô Nhân, nếu như bị thương đại công tử, bọn ta như thế nào cùng chủ công khai báo a! "

Vương Uy nghe xong, không khỏi mất hồn nộ tình, chờ đầy Thái Mạo, Thái Mạo không khỏi run một cái, tiếp lấy giả vờ trấn định nói rằng: "Cho dù không bắn cung, đại công tử ở Trương Tú trong tay há lại có thể sống? Đến lúc đó sau nếu như Giang Lăng thành phá, đại gia ngọc thạch câu phần! Bây giờ chuyện gấp vậy, chúng tướng nếu như còn có do dự, đến lúc đó sau liền hối hận thì đã muộn! "

Lúc này Cam Ninh bỗng nhiên cười ha ha một tiếng lớn tiếng trách mắng: "Thái Mạo! Ngươi cái này tiểu nhân, chó không phải là đã cho ta không biết, ngươi cùng đại công tử có hiềm khích, muốn nhân cơ hội mượn đao giết người, thực sự là hèn hạ vô sỉ! "

Đúng lúc này, Giả Hủ đã mang theo Trương Tú bộ hạ đi tới Bắc Môn, bắc môn thủ vệ trong nháy mắt đã bị tru diệt hoàn tất, lúc này Trương Duẩn cũng dẫn bại quân đuổi kịp Thái Mạo, Thái Mạo nhìn, không khỏi nộ từ đó tới, rống to: "Trương Duẩn, ngươi làm sao chặt vật như vậy? Vì sao không có lấy dưới Trương Tú đại quân? "

Trương Duẩn đầy bụi đất, thở dài một tiếng nói: "Ai, địch người thật giống như đã sớm ngờ tới ta sẽ chờ đi tập kích doanh, cố mà lưu lại không doanh, còn để đặt rất nhiều lưu hoàng tiêu thạch các loại vật dẫn hỏa, kết quả ta lĩnh đại quân vọt vào, nhất thời lâm vào trong biển lửa, ta lĩnh tướng sĩ tử chiến mới có thể chạy thoát. "

Thái Mạo nghe xong, oán hận nói rằng: "Trương Tú không thể lưu! Trương tướng quân, ngươi mau mau lĩnh quân chặn đứng Trương Tú, cũng hạ lệnh chiến thuyền hướng Hán Thủy bắc điều dời, Trương Tú muốn đi, tất nhiên sẽ đầu Chu Du xa, nhất định cần bọn họ lại. "

Tiếp lấy Thái Mạo hướng về phía Trương Duẩn nhẹ giọng lại dặn dò vài câu, lúc này Trương Tú rời Bắc Môn còn có không đến mười dặm, bỗng nhiên chu vi tiếng kêu nổi lên bốn phía, Lưu Kỳ ở Vương Ngạn Chương trong tay, sợ đến hét lớn: "Lưu Kỳ ở chỗ này, đại gia không nên động thủ! "

Nhưng mà bỗng nhiên không biết người phương nào đầu tiên bắn ra một mũi tên xẹt qua chân trời, chỉ kia giam bắn về phía Lưu Kỳ, tức thì chu vi vạn tên cùng bắn, cùng nhau bắn về phía Trương Tú mấy người.

Vương Ngạn Chương không nghĩ ngợi nhiều được, không thể làm gì khác hơn là huy động thiết thương, đẩy ra tên, Trương Tú cũng là như vậy, lại đi lại lui, không nhiều biết, Giả Hủ đã tìm được Trương Tú tinh hướng của bên này, vội vàng khiến người trước tới tiếp ứng Trương Tú, lưỡng quân lần nữa lâm vào trong hỗn chiến.

Vương Ngạn Chương lúc này lại Lưu Kỳ, phát hiện hắn đã người bị trúng mấy mũi tên, máu me khắp người, trước khi chết nói mấy chữ cuối cùng: "Thái Mạo hại ta! Thái Mạo hại ta! "

Vương Ngạn Chương mắt thấy Lưu Kỳ đã chết, không có chút giá trị nào, lập tức đưa hân bỏ ở dưới ngựa, la lớn: "Lưu Kỳ trả lại cho các ngươi! "

Nhưng mà, lúc này phía sau đuổi giết tướng sĩ nơi nào còn phân rõ máu me khắp người Lưu Kỳ, đáng thương Lưu Kỳ, chết sau thì thể còn bị thủ hạ tướng sĩ thái đập, các loại chiến hậu thanh lý chiến trường lúc sau, đều suýt nữa biện không nhận ra đáng đáp.

Giả Hủ đến Trương Tú xông tới mặt, vội vàng hô: "Tướng quân đi mau, Trương Ngọc tướng quân lúc này nói vậy đã đoạt lấy Cam Ninh thủy quân đại Trại. "

Trương Tú thở hồng hộc đáp: "Cái này Giang Lăng tướng sĩ đều là điên rồi sao? Liên tiếp Lưu Kỳ cũng dám giết! "

Giả Hủ cười ha ha một tiếng nói: "Chủ công, sợ rằng cái này sát hại Lưu Kỳ tội danh muốn khóa tại chủ công trên đầu! "

Trương Tú sùng sốt, dờ khóc dờ cười, thở dài một hơi nói: "Thế giới này thực sự là quá, Giang Lăng người trong thành quá sành chơi rồi, ai! "

Cam Ninh đến bốn phía bỗng nhiên tuôn ra đại quân, trong lòng thấy không ổn, hướng về phía Thái Mạo rống to: "Thái Mạo thất phu! Còn đại công tử mệnh tới! "

Thái Mạo đến Cam Ninh xiết đao tới chém, không chút hoang mang cách mở Cam Ninh đại đao, cười lạnh một tiếng nói: "Cam Ninh cấu kết Trương Tú mưu phản, chúng tướng sĩ ngay tại chỗ cách giết! "

Giang Lăng trong thành ngoại trừ Lưu Kỳ, dù cho lấy Thái Mạo thân phận tối cao, mệnh lệnh của hắn, mọi người không dám vi phạm, Cam Ninh tức thì bị bao vây lại, hắn chết chiến nửa canh giờ, rơi vào đường cùng, thừa dịp loạn cũng hướng về Bắc Môn bỏ chạy.

Trương Tú ở Giang Lăng trong thành năm nghìn đại quân lúc này trải qua một đêm chiến đấu kịch liệt, chỉ còn lại không tới hai ngàn người, sau đó Vương Ngạn Chương tự mình đi đoạn hậu, che chở Trương Tú cùng Giả Hủ hướng Giang Bắc Cam Ninh đại doanh xa.

Làm Trương Tú Giả Hủ suất bộ đi tới Giang Bắc đại doanh sau đó, chỉ tới Cam Ninh trong đại doanh tùy ý có thể thấy được thương vong tướng sĩ, chiến

thuyền lại một cái cũng không thừa lại, Trương Tú khí cấp bại phôi nắm lên một cái trọng thương Cam Ninh thủy quân hỏi: "Nơi này đến cùng đã xảy ra chuyện gì? "

Nước kia quân sĩ tốt run run mà đáp: "Trương, Trương Ngọc suất quân, đánh lên doanh trại, suất lĩnh đại quân đi thuyền, cùng nhau đầu Chu Du xa! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 310: Giả Hủ ám Thông Thích Kế Quang, Trương Ngọc tư đầu Chu Công Cẩn

Nghe đến đó, Trương Tú không khỏi sắc mặt đột biến, không dám tin tưởng quay đầu rồi Giả Hủ, "Trương Ngọc thất phu lại dám như thế vô tình? Văn Hòa, chuyện cho tới bây giờ, bọn ta nên làm thế nào cho phải? "

Trương Ngọc đem thuyền đều lái đi, bây giờ Giang Lăng đại quân lại đang sau đuổi kịp, Trương Tú bỗng nhiên cảm giác được mình đã đi tới đường cùng ngày tận thế thông thường. Bây giờ, Lưu Kỳ bỏ mình, hẳn cho dù muốn lại đầu hàng cũng không có cơ hội, một khi bị Thái mớ lớn quân bắt lại, tất nhiên chết không có chỗ chôn.

"Trương tướng quân, làm cho mặt tướng mở một đường máu, đảm bảo tướng quân hướng Tỳ Quy đột phá vòng vây đi ra ngoài. "

Trải qua nhìn trận đại chiến, Vương Ngạn Chương lúc này đã vết máu đầy người, cho tới bây giờ trước không lối đi, phía sau có truy binh, hẳn trong ánh mắt tràn đầy kiên nghị mà lấy Trương Tú.

Trương Tú lắc đầu, "Không nói đến có thể hay không đột phá vòng vây, cho dù phá vây rồi, Kinh Châu nơi nào có thể cho phép dưới bọn ta? "

Giả Hủ thờ dài một hơi, "Thật không nghĩ tới Trương Ngọc tướng quân dĩ nhiên phản bội chủ công, may mắn ta trước đối với hắn có chút phòng bị, chuẩn bị con đường thứ hai. "

Giả Hủ lời nói, làm cho Trương Tú nhất thời mừng rỡ, liền vội vàng hỏi: "Ta biết là Văn Hòa cho tới nay coi là không bỏ sót sách, làm sao sẽ để cho ta rơi vào như vậy tuyệt cảnh, chỉ là không biết Văn Hòa con đường thứ hai là cái gì? Ta hiện tại nên làm như thế nào, nhanh lên một chút nói cho ta biết! "

"Chủ công đừng vội nói như thế, Giả Hủ xấu hổ. Ta nếu là thật coi là không bỏ sót sách, cũng sẽ không khiến Trương Ngọc bỗng nhiên phản bội xa, khiến chủ công lâm vào như hiểm địa này. Cái này Giang Lăng chi chiến, không chỉ có Lưu Kỳ cùng Chu Du, còn có Từ Châu Ngô Minh thủy quân, nghe nói chủ tướng là Thích Kế Quang, ta đã phái người đưa tin cho hắn, đêm nay nói vậy Thích tướng quân nhất định sẽ phái người trước tới tiếp ứng. "

Giả Hủ chậm rãi nói xong, nhưng là Trương Tú trong mắt nhưng có chút sầu lo, "Văn Hòa, nếu như Thích Kế Quang không tin người, vậy phải làm thế nào cho phải a? "

"Chủ công đã từng ra lệnh Tào Tháo ăn lớn như vậy thua thiệt, coi như là nổi danh khắp thiên hạ, nếu như chủ công ái mộ lấy đầu Ngô Minh, Thích Kế Quang nhất định sẽ không cự tuyệt. "

Đúng lúc này, chỉ nghe được Vương Ngạn Chương bỗng nhiên la lớn: "Chủ công nhanh, thật sự có đại đội chiến thuyền hướng bên bờ dựa. "

Trương Tú ngẩng đầu nhìn, mặc dù bây giờ đêm tối như mực, thế nhưng mặt mờ nước sông trên có thật nhiều đường như sao vậy cây đuốc, mà xuyên thấu qua những thứ này đuốc sáng, Trương Tú cũng loáng thoáng đến rất nhiều đội thuyền.

"Văn Hòa thật là thần nhân vậy! Lần này nếu là có thể bị Ngô công thu lưu, không cần tiếp tục như vậy lo lắng hải hùng rồi! " Trương Tú không khỏi cảm khái nói.

Trương Tú để cho thủ hạ tướng sĩ ở bên bờ cũng giờ lên cây đuốc, đón lấy phương xa đội thuyền, không nghe quơ, cao giọng reo hò. Không bao lâu, liền nghe được trên thuyền có người đáp lại nói: "Là Trương Tú Trương tướng quân bình nã sao? "

Trương Tú vội vã la lớn: "Chính là chính là, ta chính là Trương Tú! "

Lại một lát sau, một cái nhỏ thuyền đình dựa đi tới, chỉ thấy một thành viên người xuyên trọng giáp đại tướng đã đi tới, phía sau còn theo hai người, cũng giống vậy cao to lực lưỡng, có chút uy phong. Bọn họ cùng đi đến Trương Tú bên cạnh, dẫn đầu người hướng về phía Trương Tú thi lễ một cái nói: "Ta là Thích Kế Quang, xin hỏi tướng quân là Trương Tú sao? "

Trương Tú cũng liền vội vàng đáp lễ nói: "Thích tướng quân, nào đó chính là Trương Tú! Mong rằng Thích tướng quân có thể nhanh lên một chút đem đội thuyền cập bờ, cứu ta chẳng khác gì trong nước lửa. "

Người tới chính là Thích Kế Quang, đi theo phía sau người đi nhiên chính là Chu Thái cùng Trương Khâm. Nguyên bản hắn thu được Giả Hủ phái người truyền tin tức, lúc đầu còn có chút không tin, nhưng là hắn đối với Giả Hủ người này lại rất là tò mò. Giữa lúc hắn do dự lúc, Chu Du phái người tới mời, nói đến hắn phản gián kế sách, mời Thích Kế Quang làm xong chuẩn bị, đến khi Giang Lăng trong thành đại loạn lúc nhân cơ hội xuất binh. Cứ như vậy, hắn liền đối với Giả Hủ lời nói tin tám chín phần, liền liền chủ động yêu cầu đi tới Hán Thủy bắc đợi mệnh.

Đêm đó Giang Lăng trong thành đại loạn, ánh lửa ngút trời, Thích Kế Quang thấy sự tình quả nhiên dường như Giả Hủ nói như vậy, liền suất quân hướng Giang Bắc dựa, liền liền có vừa mới một màn kia.

Thích Kế Quang liền vội vã hạ lệnh, làm cho hết thảy đội thuyền nhanh lên cập bờ, Trương Tú dưới trướng tướng sĩ lúc này dường như có một cái dương quan đại đạo thông thường, tất cả đều mừng rỡ, cùng nhau hướng chiến trong thuyền vọt tới.

Lúc này, Chu Thái cùng Trương Khâm đến tướng sĩ hoảng loạn không nghe hiệu lệnh, nhất thời thần tình Mãnh thay đổi, nhao nhao sao đao nơi tay, rống to: "Đều không cho loạn, từng bước từng bước tới! Bằng không đừng trách bọn ta không nể tình. "

Trương Tú lúc này mới phát hiện thủ hạ chính là tướng sĩ như vậy khiến người ta không bớt lo, cũng có chút nổi giận, đem trường thương trong tay vung lên, lớn tiếng mắng: "Người nào dám loạn, ta để hắn sống không quá đêm nay! "

Trương Tú một phát nói, quả nhiên mọi người đều yên tĩnh lại, cho dù truy binh sau lưng càng ngày càng gần, bọn họ hay là không dám lộn xộn nữa.

Không bao lâu, đại quân tất cả đều lên thuyền, Thích Kế Quang mời Trương Tú, Giả Hủ cùng Vương Ngạn Chương tất cả cùng đồng thời đi tới mình trên thuyền lớn.

Trương Tú lúc này cuối cùng cũng an trọng bụng tới, lấy trên bờ rống giận Thái Trương đám người, Trương Tú cười ha ha một tiếng nói: "Đêm nay làm phiền Thích tướng quân, nếu không bọn ta tất nhiên chết không có chỗ chôn! "

Thích Kế Quang cười ha ha nói: "Trương tướng quân quá khiêm nhượng! Có Giả tiên sinh ở, tất nhiên vô sự! "

Giả Hủ lúc này nghe được Thích Kế Quang nói như thế, vội vàng hướng Thích Kế Quang chấp tay hành lễ nói: "Thích tướng quân quá khen! Chỉ là không biết Thích tướng quân vì sao bắt thừa dịp loạn công thành, đến lúc đó sau chờ Giang Lăng trong thành khôi phục như thường, lại muốn công thành chẳng phải rắc rối? "

Thích Kế Quang nhẹ nhàng vuốt râu một cái, chỉ vào trên bờ Giang Lăng đại quân, lắc đầu nói: "Bây giờ quân địch sĩ khí chính thịnh, ta nếu lúc này tiến công, tất nhiên tổn thất nặng nề. Không bằng đến khi Thái mở lớn bộ phận rút lui khỏi sau trở lại từ đầu phản kích, chẳng những không quá mức áp lực, hơn nữa xuất kỳ bất ý công bên ngoài bất bị, tất nhiên làm ít công to! "

Giả Hủ nghe xong, không khỏi cười ha ha nói: "Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, Ngô sứ quân tuy là cùng Tôn Sách liên minh, nhưng là lại cũng tuyệt không phải bền chắc như thép. Thích tướng quân như vậy làm phép, là muốn cho Chu Du đại quân kiềm chế Giang Lăng đại bộ phận, Thích tướng quân lại tranh nhau, ngư ông đắc lợi. "

Nghe được Giả Hủ lập tức nói một cách thẳng thừng nhiều như vậy, Thích Kế Quang vẫn còn có chút giật mình, "Giả tiên sinh quả nhiên mắt sáng như đuốc. Ta chủ cùng Tôn Sách hẹn nhau, Nam Quận đánh hạ sau ứng chúc Tôn Sách, ta tự nhiên không cần như vậy bán mạng, bằng không đến lúc đó sau nếu như Chu Du lại tồn dị tâm, chẳng phải là lại vô năng lực ứng đối? "

Giả Hủ cười hắc hắc, không có gì biểu thị, thâm thúy con mắt, nhìn chăm chăm viễn phương.

Lúc này, Trương Ngạc đại quân đem Cam Ninh thủy trong trại đội thuyền cướp được sau, liền hướng về Giang Nam bước đi, còn không có đi bao lâu, vừa may gặp Trương Duẩn xuất động chuẩn bị chặn lại Trương Tú thủy sư.

Lưỡng quân vừa thấy mặt, nhất thời bắt đầu chiến đấu, nhưng là Trương Ngạc trong tay binh mã phần nhiều là Quan Trung nhân sĩ, bất tập thủy chiến, ở nơi này phiêu phiêu lung lay trên thuyền, càng là đứng cũng không vững, như thế nào ngăn cản Trương Duẩn thủ hạ chính là tinh nhuệ thủy sư. Tuy là Trương Ngạc đã dụng hết toàn lực, nhưng là vẫn như cũ không sửa đổi được tan tác cục diện. Trương Ngạc khiến người điều khiển thuyền đột phá vòng vây, trải qua chật vật chém giết, cuối cùng cũng giết ra khỏi trùng vây, đứng lúc này, cách đó không xa lại lại tới một chi thủy quân.

Lúc này Trương Ngạc nội tâm đã hồng mắt, hắn bắt đầu hối hận quyết định của chính mình có phải hay không quá lỗ mãng, hắn lâm thời bỗng nhiên nổi lên dị tâm, muốn chính mình đầu nhập vào Chu Du, cũng không kịp phái người và Chu Du truyền tin, bây giờ thân hãm trùng vây, lại không thể cứu vãn.

Chỉ chớp lát, Xung chi kia thủy quân trong đi ra tới mười chiếc thuyền, đem Trương Ngạc thuyền lớn bao vây lại, trong đó một con đội thuyền, càng là trực tiếp lái về phía Trương Ngạc.

"Trên thuyền là ai người binh mã? "

Trương Ngạc lúc này mới chú ý tới trên thuyền kia cờ xí trên bay một vòng chữ, lúc này hắn nhất thời có chút ngoài ý muốn, rống to: "Ta là Trương Tú tướng quân dưới trướng đại tướng Trương Ngạc, Chu đô đốc, ta đặc biệt suất bộ tới hàng, mời Chu đô đốc thu lưu! "

Đó chính là Chu Du thủy quân, đêm đó hắn suất quân ở Hán Thủy trên làm xong chuẩn bị, yên tĩnh chờ Giang Lăng trong thành biến hóa. Không ngờ tới,

trước nghe được bên này có tiếng chém giết, liền liền suất quân tới tham tìm tòi kết quả, liền gặp Trương Ngọc.

"Người là Trương Ngọc? Trương Tú cùng Giả Hủ ở đâu? "

Chu Du tuy là cũng biết Trương Ngọc, thế nhưng trong lòng hấn nhưng chỉ là đối với Trương Tú cùng Giả Hủ cảm thấy hứng thú, nghĩ đến nếu như có thể thu được hai người, nhất định đúng Tôn Sách sau này sự thống trị còn có trợ giúp.

Trương Ngọc lúc này có chút hơi khó nói rằng: "Đô đốc có chỗ không biết. Ta đưa cháu kia, bởi vì đô đốc thư, bị Lưu Kỳ hoài nghi, lúc này ở trong thành sợ là đã dữ nhiều lành ít! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 311: Hoàng công che một tay trăm Trương Duẩn, Vương Ngạn Chương giành trước phá Giang Lăng

Nghe đến đó, Chu Du không khỏi biến sắc, lắc đầu, lẩm bẩm: "Làm sao có thể? Không có khả năng! Trương tướng quân thủ hạ có mười ngàn đại quân, nếu như Lưu Kỳ muốn gây bất lợi cho hấn, cho dù hấn thắng không nổi Lưu Kỳ, cũng nhất định có thể đủ trốn tới a! "

Nói xong Chu Du bỗng nhiên hướng Trương Ngọc, phảng phất muốn từ Trương Ngọc trong mắt đến đáp án.

Trương Ngọc lúc này cũng theo thở dài một hơi, giọng nói bi thiết vừa đành chịu nói: "Đô đốc, Lưu Kỳ này đây thọ yển vì danh mời chủ công, với trong bữa tiệc thống hạ sát thủ, chủ công trong chốc lát không bắt bẻ, mới sẽ gặp phải Lưu Kỳ tiểu nhi độc thủ. "

Chu Du tự nhiên vẫn không chịu tin tưởng, "Trương tướng quân lại sẽ như thế hồ đồ? Hơn nữa mặc dù Trương Tú trong chốc lát không bắt bẻ, Giả Hủ tiên sinh chẳng lẽ không biết trong đó lợi hại sao? Trong này tất có ẩn tình. "

"Mặt tướng không biết, bất quá việc cấp bách cũng xin đô đốc trước cứu nhìn cứu thủ hạ ta này đáng thương tướng sĩ a !! "

Trương Ngọc chỉ chỉ thủ hạ mình còn đang giãy giụa khổ sở tướng sĩ, nói từ khẩn thiết mà thỉnh cầu nói.

Chu Du gật đầu, hấn vội vã hạ lệnh, thủ hạ thủy sư đem Trương Duẩn thủy quân bao bọc vây quanh, trải qua một phen chiến đấu kịch liệt, Giang Lăng thủy sư lúc này không đại tướng đốc chiến, binh lực cũng là hoàn cảnh xấu, tự nhiên không phải Chu Du thủy quân đối thủ, chiến không bao lâu, Giang Lăng thủy sư liền bại lui xa.

Nhưng mà Chu Du tiếp tục lệnh đại quân theo sát, Phươg Văn Định cùng Hoàng Cái hai người phân biệt lĩnh 100 con thuyền từ tả hữu hai bên hướng Giang Lăng lướt đi, Chu Du thì suất dư bộ từ trung lộ giết hướng Giang Lăng. Lúc này Giang Lăng trong thành tự nhưng đã phát hiện Chu Du thủy quân hành động, chỉ bất quá lúc này Lưu Kỳ đã bỏ mình, Thái Mạo liền đem Lưu Kỳ nguyên lai bộ hạ toàn bộ tiếp quản qua đây. Đồng thời hấn khoái mã chạy tới Thủy trại tự mình chỉ huy thủy quân nghênh địch, đồng thời lại triệu tập Vương Uy cùng Trương Duẩn bộ đội sở thuộc nhanh chóng đến đây chi viện.

Nhưng mà trải qua Trương Tú thay đổi, giờ khắc này ở Giang Lăng thủy sư chỉ có hơn một vạn người, đã bắt đầu để ngăn chặn Chu Du đại quân. Thái Mạo làm cho hấn Tộc đệ Thái Trung Thái Hòa lĩnh ba nghìn đại quân nghênh chiến Phươg Văn Định, lệnh Trương Duẩn lĩnh ba nghìn binh mã nghênh chiến Hoàng Cái, chính mình lĩnh còn dư lại binh mã, chuẩn bị cùng Chu Du đại quân nhất quyết sinh tử.

Phươg Văn Định lúc này nín một tinh thần, thủ hạ chính là tướng sĩ cũng đều mang sự tàn nhẫn, đến Thái Trung Thái Hòa đại quân chiến thuyền xông tới mặt, hấn lệnh hết thủy tướng sĩ trực tiếp đem thuyền nhằm phía Thái quân chiến thuyền, tiếp lấy chia vào vũ tiễn nhanh chóng nhảy lên địch quân chiến thuyền.

Phươg Văn Định thân trước sĩ tốt, dưới tay hấn tướng sĩ cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém, nhao nhao nhảy lên địch thuyền. Phươg Văn Định cảm trong tay trường thương, ở Thái quân trên thuyền đại sát tứ phươg, không người có thể ngăn, thủ hạ tướng sĩ cũng như lang như hổ, không kém bao nhiêu. Thái Trung Thái Hòa khi nào gặp qua bức này chiến trận, hai người cùng nhau chiến Phươg Văn Định không dưới, trong lòng đã bị sợ đến không biết làm sao, cực kỳ nguy hiểm. Thái Trung Thái Hòa thủ hạ tướng sĩ đến tướng quân đều đã như vậy, càng là vô tâm chống lại, nhao nhao tứ tán chạy trốn chết.

Thái Trung Thái Hòa thấy tình thế không ổn, không kịp hạ lệnh, liền nhảy đến khác một cái thuyền hướng Giang Lăng thối lui. Thái Trung Thái Hòa bộ đội sở thuộc ba nghìn đại quân mười mấy con chiến thuyền chưa tới một canh giờ, liền bị Phươg Văn Định đánh.

Mà đổi thành một bên, Trương Duẩn tiến lên đón Hoàng Cái, Trương Duẩn dù sao kinh nghiệm thủy chiến, tuy là Hoàng Cái nhân mã nhiều so phe mình

hiều hơn không ít, thế nhưng Trương Duẩn vẫn là hết sức ôn hòa mà điều hành bắt đầu đội thuyền, ngăn cản Hoàng Cái tiến công. Hoàng Cái đến Trương Duẩn chỗ ở chiến thuyền, lệnh thủ hạ tướng sĩ cùng nhau điều khiển thuyền hướng Trương Duẩn tới gần. Trương Duẩn nhìn bạch Hoàng Cái tâm tư, vội vã lệnh hết thủy đội thuyền vạn tên cùng bắn, muốn ngăn cản Hoàng Cái thủy quân đi tới.

Hoàng Cái rút ra trường kiếm, đứng ở mũi thuyền, hướng về Trương Duẩn cao giọng quát: "Giết địch lập công, đang ở hôm nay, chúng tướng sĩ nghe lệnh, tru diệt Trương Duẩn già, thưởng thiên kim, quan tăng ba cấp! Dám có sợ địch người thối lui, định trăm không buông tha! "

Hoàng Cái hùng hồn hùng dũng mấy câu nói, làm cho mọi người cùng kêu lên đánh trống reo hò lấy, hướng về Trương Duẩn lướt đi. Trương Duẩn đến Hoàng Cái vị trí, cười lạnh một tiếng, giương cung cài tên, làm tướng Hoàng Cái, suu một tiếng bắn ra ngoài. Hoàng Cái nghe được động tĩnh, muốn lập tức mau tránh ra, nhưng là mũi tên kia vẫn là vững vàng bắn trúng Hoàng Cái cánh tay trái, Hoàng Cái bị đau, hét lớn một tiếng, huy kiếm đem cây tên chặt đứt, lại một tiếng hô to: "Giết a! "

Tướng sĩ đều bị Hoàng Cái khí thế sở cổ vũ, trong mắt tràn đầy lửa giận. Hoàng Cái đội thuyền rút cục tới gần Trương Duẩn thuyền, theo ra lệnh một tiếng, hết thủy tướng sĩ nhao nhao bắt đầu mạnh mẽ lên thuyền, Hoàng Cái nhảy tới sau, một tay gươm đao, chuyên tìm Trương Duẩn. Trương Duẩn nguyên bản vẫn có chút thấp thỏm trong lòng, thế nhưng Hoàng Cái dù sao chỉ có một con tay có thể dùng lực, lại Hoàng Cái tuổi tác không nhỏ, trong lòng có nắm chắc hơn. Trương Duẩn huy kiếm phải đi nghênh chiến Hoàng Cái, Hoàng Cái tuy là dùng mạnh, khí thế như hồng, thế nhưng Trương Duẩn lại chỉ là công kích Hoàng Cái cánh tay trái, điều này làm cho Hoàng Cái khổ không thể tả.

Đúng lúc này, chỉ thấy Hoàng Cái bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn, đại đao trong tay hướng về Trương Duẩn vừa bỏ, Trương Duẩn tự nhiên mau tránh ra, trường kiếm lần nữa đâm về phía Hoàng Cái cánh tay trái. Ai biết Hoàng Cái dĩ nhiên không né, Trương Duẩn một kiếm đâm vào Hoàng Cái trên tay, Hoàng Cái đau nhức phía dưới, đại đao trong tay như Phích lịch thông thường vung hướng Trương Duẩn, Trương Duẩn rút kiếm không kịp, trực tiếp bị Hoàng Cái một đao trầm thủ.

Trương Duẩn chết rút cục từng bước truyền khắp dưới trướng hán tướng sĩ trong tai, nguyên bản là vẫn ở thế yếu chính bọn họ, lúc này rút cục bỏ qua chống lại, có đầu hàng, có chạy trốn.

Hai bên đại quân nhao nhao bại lui, hơn nữa bại nhanh như vậy, lúc này Thái Mạo vô luận như thế nào cũng không có nghĩ tới, lấy công tới Chu Du đại quân, Thái Mạo lúc này nội tâm đã sắp muốn tan vỡ.

Hắn lệnh đại quân bắt đầu triệt thoái phía sau, thu nạp Thái Trung Thái Hòa Trương Duẩn bại quân, ý đồ co rút lại phòng tuyến, đợi viện quân đến. Lại qua mấy giờ, Thái Mạo mắt thấy liên tiếp không kiên trì được nữa, Vương Uy rút cục suất lĩnh mười ngàn đại quân chạy tới, Vương Uy chỉ này quân đầy đủ sức lực gia nhập vào, rút cục khiến Thái Mạo đại quân đến rồi hy vọng, tức thì phản kích lại.

Chu Du tình huống như vậy, thấy lúc này đại quân đã uể oải, liền truyền lệnh tạm thời rút lui khỏi, hắn đợi Thích Kế Quang tin tức tốt.

Lâm Giang Lăng thành bắc đại quân lần nữa bị Thái Mạo điều sau khi đi, Thích Kế Quang mắt thấy rút cục chờ đến cơ hội này, liền lập tức hạ lệnh, đại quân hướng Hán Thủy bắc ngạn lần nữa khởi xướng tiến công. Trương Tú nghe nói này, trong lòng cũng nghĩ nhân cơ hội này, có thể ở Thích Kế Quang trước mặt biểu hiện một phen, tốt làm tiến thân chi tự, liền thỉnh cầu tự mình dẫn mình bộ hạ cũ làm tiên bộ. Thích Kế Quang tự nhiên sẽ không cự tuyệt, lúc này tuy là Thái Mạo để lại gần ngăn người ở chỗ này, có thể là nơi nào là Trương Tú cùng Thích Kế Quang thủ hạ tướng sĩ đối thủ, chỉ dùng một canh giờ liền đem Giang trên bờ Giang Lăng thủy sư toàn bộ tiêu diệt.

Theo chúng tướng sĩ lên bờ, ở Trương Tú đại quân dưới sự chỉ dẫn, rất nhanh hướng Giang Lăng Bắc Môn công tới. Trương Tú mang theo Vương Ngạn Chương thân trước sĩ tốt, mà Thích Kế Quang thủ hạ chính là Chu Thái cùng Trương Khâm tự nhiên cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém, nhao nhao đều muốn dẫn đầu công phá Giang Lăng cửa thành.

Hai đội một tả một hữu, lựa chọn cường công chỗ; Giang Lăng thành Bắc Môn đã hầu như không có gì lực lượng phòng thủ, lác đác trên dưới một trăm người đang trên thành tường lẻ tẻ bắn mấy mũi tên sau, liền đều sợ phải mau chạy xuống đi về phía Thái Mạo báo tin xa.

Dù sao Vương Ngạn Chương hay là đối với Giang Lăng quen thuộc một ít, hắn người thứ nhất leo lên tường thành, tiếp lấy nhanh chóng lao xuống đại môn, mở ra cửa thành sau, Trương Tú đại quân cùng Thích Kế Quang đại quân nhao nhao tràn vào thành đi.

Trong lúc nhất thời, Giang Lăng thành nhất thời lâm vào trong hỗn loạn, rất nhanh, tin tức truyền đến Thái Mạo trong tai, cũng truyền đến Giang Lăng quân coi giữ trong tai.

"Tướng quân, thành phá rồi, chúng ta mau bỏ đi binh a !! Nếu không đến khi Chu Du đại quân trở lại lẫn nhau công lúc, liền không đường có thể trốn! "

Khoái Lương biết được Thích Kế Quang đại quân công phá Bắc Môn sau đó, cuống quýt tới gặp Thái Mạo; lúc này Thái Mạo cũng là đã chân tay luống cuống, nghe được Khoái Lương nói muốn rút lui, hắn liền lập tức bằng lòng, liền hạ lệnh đại quân phong khóa tin tức, âm thầm suất quân nhìn rút lui một cái Giang Lăng.

Chúng tướng sĩ nghe nói, như trút được gánh nặng, nhưng mà lại có một thanh âm vang dội vang lên: "Giang Lăng nếu ném, Trương Dương tất không thể giữ! Bọn ta người bị chủ công đại ân, đến đây đáp ứng vào lúc này! Mặt tướng thỉnh cầu từ chiến! "

Chương 312: muốn báo thù Cam Ninh đầu hàng, trung nghĩa Vương Uy tử tiết

Mọi người giương mắt nhìn lên, thì ra chính là Lư Kỳ tâm phúc Vương Uy.

Vương Uy ngừng lại một chút, nói tiếp: "Thái tướng quân! Vương Uy chịu chủ công phó thác cùng đại công tử khải thủ Giang Lăng, bây giờ đại công tử lâm nạn, mặt tướng không dám sống tạm bợ, nguyện cùng Giang Lăng cùng tồn vong! "

Vương Uy lúc này đã ôm quyết tâm liều chết nói lời nói này, Thái Mạo lắc đầu, thờ dài không để ý tới nữa hần. Khoái Lương trong lòng ám thầm thờ dài nói: Nếu như Kinh Châu tướng sĩ đều có thể cùng Vương Uy này vậy trung tâm một lòng, thiên hạ ai còn dám đánh Kinh Châu chủ ý.

Chu Du đang ở trên thuyền, lo lắng cùng đội Thích Kế Quang đại quân tin tức, đúng lúc này, bỗng nhiên bên ngoài có người báo lại: "Bầm báo đồ đồc, vừa mới có một con thuyền nhỏ tới gần, trên thuyền có một người tự xưng Giang Lăng đại tướng Cam Ninh, nói là có tình báo cơ mật cho biết. "

Chu Du nghe đến đó, không khỏi cười ha ha một tiếng, liền vội vàng đứng lên đi ra cửa nghênh. Đi tới buồm nhỏ trên tàu ở ngoài, quả nhiên đến đó cái khuôn mặt quen thuộc, Chu Du ba chân bốn cẳng vọt tới, mặt mũi hớn hờ nói rằng: "Hưng Bá tới, đại sự nhất định vậy! "

Vậy mà lúc này Cam Ninh trên mặt lại không có một chút tình cảm ba động, hần hướng Chu Du chấp tay thi lễ một cái nói: "Chu đồ đồc hà tất như vậy nói, Chu đồ đồc diệu kế, đã làm cho Giang Lăng nội loạn không ngớt, Cam Ninh không thể cứu vãn. Chỉ là nào đó trong lòng chỉ có nhìn hận -- Thái Mạo thất phu thừa dịp loạn sai người đem đại công tử Lư Kỳ bắn chết, Lư Kỳ đội Cam mỗ có ân, nào đó thể phải vì đại công tử báo thù, cố mà xin vào đồ đồc. Vừa mới truyền đến tin tức, Giang Lăng Bắc Môn đã bị Thích Kế Quang công phá, Thái Mạo đã sai người lặng lẽ triệt binh, mong rằng đồ đồc nhanh lên phát binh, cần phải không thể để cho Thái Mạo bọn chuột nhất chạy thoát. "

Đến Cam Ninh kích động như thế, Chu Du lúc này trong lòng đối với Cam Ninh lời nói nhưng lại không có bao nhiêu hoài nghi, Lư Kỳ chết hần cũng có nghe thấy, tuy là truyền tới tin tức là bị Trương Tú giết chết.

"Cam tướng quân cất chó gấp, Thích tướng quân thực sự đã công phá Giang Lăng? "

Cam Ninh vội vã đáp: "Thiên chân vạn xác! Thái Mạo vì có thể thành công rút lui khỏi, hạ lệnh phong khóa tin tức. Nếu như Cam Ninh nói có một chút không thật, mời trăm Cam Ninh thủ cấp! "

"Tốt! Đã như vậy, Cam tướng quân, ta liền cùng ngươi một nghìn tướng sĩ, hai mươi con thuyền nhỏ, đằng trước dẫn đường, nếu là có thể bắt được Thái Mạo, nhớ ngươi nhìn đại công! "

Cam Ninh lắc đầu, hết sức trịnh trọng mà đáp: "Đồ đồc, mặt tướng không cần công lao, chỉ cầu đồ đồc có thể để cho mặt tướng tự tay làm thịt Thái Mạo, tể diện đại công tử trên trời có linh thiêng, ngô nguyện là đủ! "

Chu Du gật đầu, cảm khái nói: "Cam Hưng Bá thật là người trung nghĩa cũng! "

Đại quân phân phối sẵn sàng, bắt đầu hướng Giang Lăng lần nữa ồ ạt tiến công. Tuy là Giang Lăng Thủy trại chu thuyền san sát, thật chính tề bài cùng một chỗ, nhưng là Chu Du lúc này càng thêm xác nhận: Thái Mạo đã tại rút lui.

Theo ra lệnh một tiếng, Giang Lăng Thủy trại phảng phất dường như cộp giấy thông thường bị lật xuống giấy da, lộ ra một cái trống rỗng thủy quân đại doanh. Chu Du đại quân thuận thế trực tiếp hướng Giang Lăng thành phát khởi tiến công, vốn cho là lúc này đã không có phòng thủ Giang Lăng lại dụng phải mãnh liệt chống lại.

Cam Ninh lúc này mới đến trên thành chỉ huy phòng thủ người chính là Vương Uy, Cam Ninh tuy là cùng Vương Uy nhận thức cũng không quá lâu, thế nhưng hai người cũng đều đối với lẫn nhau có chút hiểu. Cam Ninh biết Vương Uy trung tâm, cũng biết Vương Uy là Lư Kỳ tâm phúc, hần đến Vương Uy vẫn còn ở liều mạng thủ thành, trong lòng không đành lòng, hướng về phía trên thành tường hô: "Vương tướng quân! Ta là Cam Ninh, đại công tử vì Thái Mạo gian tặc làm hại, nào đó muốn vào thành, tru diệt Thái Mạo, vì đại công tử báo thù. Ngươi vì đại công tử tâm phúc, vì sao là một Thái Mạo gian tặc bán mạng? Chẳng phải là làm cho người trong thiên hạ chê nhạo? "

Vương Uy nghe xong, cười lạnh một tiếng, trong tay bội kiếm chỉ vào Cam Ninh nói: "Cam Ninh, ngươi cái này gian tặc, bối chủ cầu vinh, còn dám ở chỗ này nói khoác mà không biết ngượng? Cười Sát người cũng! Không nói đến đại công tử vì Thái tướng quân làm hại chưa kết luận, cho dù thật là như thế, cũng có chủ công vì đại công tử giữ gìn lẽ phải. Ngươi nếu thâm thù đại công tử chi ân, thân là nhân thân, bất nghĩ đền đáp chủ công, thủ vệ thành trì; ngược lại lấy tư oán đi theo địch, ngươi bức này bất trung người bất nghĩa, không đủ cùng Vương mỗ luận sự tình. Ngươi nếu như thức thời, mau mau thoái lui, bằng không đình làm cho ngươi chết bởi đao kiếm phía dưới.

Cam Ninh nghe xong Vương Uy lời nói, không khỏi xấu hổ đầy mặt, điều khiển thuyền liền ly khai, hướng Chu Du thỉnh tội. Chu Du nghe nói, cũng không khỏi cảm khái vạn phần, "Không ngờ Lưu Cảnh Thăng thù hạ lại có như vậy trung nghĩa hạng người, thật là khiến người thốn thức! Cam tướng quân nếu bất tiện xuất thủ, vậy kính xin Cam tướng quân nghỉ ngơi trước khoảng khắc, ta tự nhiên tự mình phá thành. "

Vương Uy chỉ đem thủ hạ tâm phúc ngàn người cùng nhau thủ thành, mặc dù đang Vương Uy khích lệ một chút, một ngàn người này đều ôm lòng liều chết, nhưng thủy chung không còn cách nào bù đắp binh lực thượng chênh lệch. Rốt cục, Triệu Nghi người thứ nhất leo lên tường thành, sau đó người càng ngày càng nhiều bò lên. Vương Uy suất quân cùng Chu Du đại quân đánh giáp lá cà, theo Cao Trường Cung, Trình Phô, Phương Văn Định đâm người nhao nhao gia nhập vào chiến đoàn, Vương Uy thủ hạ tướng sĩ rốt cục lại cũng đỡ không được, Vương Uy bị Triệu Nghi bắt giữ, còn lại tướng sĩ ngoại trừ thụ thương trên dưới một trăm người, cái khác tất cả đều trận vong.

Chu Du phá thành sau đó, đại quân bắt đầu đi đến thành trì, lệnh Khẩu Chuẩn cùng Lỗ Túc một bên yết bảng an dân, đi sang một bên tiếp quản Giang Lăng thành sự vụ lớn nhỏ. Lâm Triệu Nghi áp trứ Vương Uy đi gặp Chu Du, Chu Du muốn thu Vương Uy cho mình sử dụng, liền tự mình đi xuống, đi tới Vương Uy bên người, cõng ra hần ràng buộc, tiếp lấy chấp tay hướng Vương Uy thi lễ một cái, "Vương tướng quân như vậy trung nghĩa, thật là làm Du bội phục vạn phần. Chỉ là bây giờ Lưu Cảnh Thăng đại thế đã mất, kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt, Vương tướng quân sao không bỏ gian tà theo chính nghĩa, cùng ta cùng nhau phụ trợ minh chủ, đồng mưu thiên hạ? "

Vương Uy cười ha ha, bỗng nhiên nhắm phía Triệu Nghi, một cái rút ra Triệu Nghi bội kiếm bên hông, trong nháy mắt đâm về phía bên cạnh Chu Du, Triệu Nghi cùng Chu Du sắc mặt tất cả đều biến đổi, Triệu Nghi tay mất lạnh lẽ, vô kiếm một cái đập về phía Vương Uy bội kiếm trong tay, thanh kiếm kia khó khăn lắm thiên dôi mấy tấc, lúc này mọi người còn lại chen nhau lên, đem Vương Uy lần nữa chế phục.

Chu Du nghĩ đến mới vừa nguy hiểm, trên trán đã rịn ra giọt mồ hôi to như hột đậu. Vương Uy lúc này cười lạnh một tiếng nói: "Vương Uy há là quý gối đầu hàng hạng người? Muốn giết cứ giết, không nên nhiều lời! "

Chu Du thờ dãi ra một hơi, như trút được gánh nặng, lấy Vương Uy, cười ha ha nói: "Vương tướng quân một lòng muốn chết, ta không trách người, hiện tại người nếu như đổi ý, còn kịp. "

Vương Uy vừa quay đầu, ngữ khí kiên định vạn phần, "Chỉ chết mà thôi! "

Chu Du gạt đầu, bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Người đến, đem Vương Uy đặt đi ra ngoài treo cổ chết, cũng hậu táng chi. "

Vương Uy nghe xong, đứng dậy hướng Chu Du thi lễ một cái, "Đa tạ Chu tướng quân thành toàn! "

"Kính Châu không thiếu người trung nghĩa, cũng không hùng chủ thống chi, đáng tiếc đáng tiếc a! "

Chu Du xuất phát từ nội tâm cảm khái một câu, lúc này, sớm có tướng sĩ đem Vương Uy áp trứ, Vương Uy hướng thiên cười ha ha vài tiếng, dứt khoát mà sải bước đi ra ngoài.

Thích Kế Quang lúc này trước giờ bốn năm canh giờ vào thành, hần sau khi vào thành, lập tức khiến người ta thu thập trong thành đồn cấp lương cho, vận chuyển đến trên thuyền. Đến khi Chu Du đại quân sau khi vào thành, Thích Kế Quang dẫn Trương Tú, Giả Hủ cùng Vương Ngạn Chương cùng đi thăm viếng Chu Du.

Chu Du đứng dậy ra nghênh đón, hướng về phía Thích Kế Quang chấp tay hành lễ, cười ha ha nói: "Thích tướng quân trước phá Giang Lăng, thực sự công lao quá vĩ đại, Chu Du thay ta chửi, cảm tạ Thích tướng quân! "

Thích Kế Quang khoát khoát tay, "Thích mỗ sao dám kể công! Nếu không phải tướng quân đi này phản gián kỳ kế, ai có thể công phá cái này có nhược kim thang Giang Lăng. "

Chu Du đem mấy người nghênh tới hành quân trong đại trường, lúc này, Chu Du mới chú ý tới Thích Kế Quang sau lưng Trương Tú đám người, hần không khỏi có chút ngạc nhiên nói: "Thích tướng quân phía sau mấy vị nhìn không quen mặt, không biết mấy vị là người phương nào? Thình cầu Thích tướng quân giới thiệu một phen. "

Thích Kế Quang lúc này mới dường như phản ứng kịp, liền tiếp vội vàng chỉ Trương Tú nói: "Nói lên mấy người này, quả thực không thể bỏ qua công lao. Đây chính là Trương Tú tướng quân, hai người khác một cái Giả Hủ Giả Văn Hòa, còn có một cái là Vương Tiễn Vương Ngạn Chương. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 313: Lưu Cảnh Thăng muốn nâng hậu sự, Vương Dương

Minh mở rộng ra não động

Nghe đến đó, Chu Du trên mặt của phảng phất rắc lên một cái nói thái hồng, Hồng màu da cam lục màu xanh Từ, các loại nhan sắc đều có; mà Chu Du quay đầu lại Trương Ngọc, Trương Ngọc trong lòng phảng phất đồ ngũ vị bình, chua ngọt đắng cay mặn, các loại tư vị đều nếm một lần.

Qua một hồi lâu, Chu Du mới coi là bình phục lại tâm tình, hấn đối với Trương Tú chấp tay nói: "Nguyên lai là Trương Tú tướng quân, ta đêm qua ở giang thượng cứu người chỉ tộc thúc Trương Ngọc, Trương Ngọc bây giờ đã tăng tại ta dưới trướng, không biết Trương Tú tướng quân có tính toán gì không?"

Trương Tú lúc này đã đầy mắt lửa giận, nhìn chăm chăm vào Chu Du bên cạnh Trương Ngọc, nếu không phải Giả Hủ ở một bên kéo, hấn sáng sớm đi ra sức đánh Trương Ngọc rồi. Nghe được Chu Du lời nói, Trương Tú cười ha ha, trong ánh mắt lửa giận chuyển thành hàn ý, "Từ nay về sau, ta cùng với Trương Ngọc lại không cái gì liên quan! Một ngày kia, nếu như Trương Ngọc phản bội Chu đô đốc lúc, nào đó nguyện ý làm thay, thay Chu đô đốc tru diệt này tặc. "

Nghe được Trương Tú lời nói, Chu Du lúc này trong lòng phảng phất hiểu: Trương Ngọc phản bội Trương Tú, nguyên tưởng rằng có thể hại chết Trương Tú, kết quả Trương Tú bị Thích Kế Quang cứu. Có mà bây giờ gặp mặt, Trương Tú có thể không chế không động thủ, đã là cho mình mặt mũi.

"Mọi người đều có chí khác nhau, đã như vậy, ta đây cũng không bắt buộc. Bây giờ Giang Lăng đã phá, ta chủ không lâu sau liền sẽ đích thân suất quân tới đây đóng ở, mong rằng Thích tướng quân tiếp tục hết sức giúp đỡ, giúp ta chủ cướp đoạt Trương Dương, lấy Toàn lần này chinh phạt đại công. "

Chu Du mặc dù lớn khái đoán được chuyện tiền căn hậu quả, thế nhưng hấn cũng không muốn mất mặt mũi, tuy là trong lòng đối với không có thể thu phục Trương Tú cùng Giả Hủ phi thường lưu ý.

"Ta chủ hòa Tôn Thứ Sử bản là minh hữu, Thích mẫu nếu là có có thể giúp được gì không, tự nhiên nguyện ý cống hiến sức lực. Bây giờ Giang Lăng đã lấy, Trương Dương đã cô thành, ta chủ đã tại Đặng huyện lớn binh tiếp cận, chỉ đợi có thể cùng Chu đô đốc hội hợp, Trương Dương tất nhiên dễ như trở bàn tay. "

Thích Kế Quang lời nói, cẩn thận, Chu Du lại biết, Trương Dương cũng không phải dễ dàng như vậy đánh hạ. Cho dù Ngô Lập Nhân nguyện ý toàn lực phối hợp, cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Thái Mạo binh bại, cùng Khoái Lương cùng nhau dẫn không đến hai vạn binh mã phản hồi Trương Dương, đang ở Trương Dương Lưu Biểu, nghe được Thái Mạo hội báo, Trương Tú phân loạn, Lưu Kỳ bỏ mình, Trương Duẩn bị trảm, Giang Lăng bị phá, trong nháy mắt cảm giác cả người dường như ngũ lôi oanh, hét lớn một tiếng: "Thiên muốn tiêu diệt ta Lưu gia a! " nói xong làm đường thổ huyết mấy cây, bất tỉnh đi.

Mọi người thất kinh, vội vã gọi tới Y quan, cứu tỉnh Lưu Biểu sau, lúc này Lưu Biểu phảng phất lập tức già mười năm, hấn lấy chu vi vây quanh vẫn vô cùng thê tử của chính mình hải tử, Lưu Biểu run rẩy mà nghĩ tự tay bắt một trảo, Thái thị vội vã nghênh đón, tiếp lấy Lưu Biểu tay, thất thanh khóc rống nói: "Phu quân, người có thể nhất định phải chống đỡ a, ngàn vạn lần không nên bỏ lại ta nhóm cô nhi quả phụ! "

Nhưng là Lưu Biểu lại bỗng nhiên hất tay một cái, đem Thái thị bỏ qua, bởi dùng sức quá mạnh, lại lần nữa ho khan. Thái phu nhân thì lập tức che lại, không biết Lưu Biểu cái này rốt cuộc là ý gì.

"Dị Độ, hối hận chớ nên không nghe người nói như vậy, làm cho Trương Tú gian tặc cùng dụng tâm kín đáo người hại con ta tính mệnh, ta thật hối hận a! "

Thái Mạo nghe xong, biến sắc, vội vã quỳ xuống nói: "Chủ công, không có bảo vệ tốt đại công tử, thật sự là Thái Mạo tội. Chỉ bất quá cũng không phải là bởi vì Trương Tú có phản tâm, mà là đại công tử, đại công tử trúng Chu Du tiểu nhi kế phản gián, cho nên mới phải bức đi Trương Tú. Trương Tú cái này mới bí quá hoá liều, kèm hai bên đại công tử, cuối cùng mới sát hại đại công tử. "

Thái Mạo lúc này sau mới minh bạch: Lưu Biểu là một ngầm nhận định là mình giết Lưu Kỳ, tuy là quả thực như vậy, hấn không có nói rõ, đại khái vẫn là cố kỵ trong tay mình còn có binh quyền.

Khoái Việt đi tới trước, thờ dài một hơi nói: "Chủ công, việc đã đến nước này, hối hận chi vô ích. Bây giờ tình thế, Trương Dương hai mặt thụ địch, không có đường lui nữa, mong rằng chủ công sớm tính toán. "

Lưu Biểu lại ho khan vài tiếng, khoát tay áo, thờ hỗn hển nói: "Các người đều lui xuống trước đi a !! Ta mệt mỏi! "

Mọi người cùng nhau tán đi, Thái phu nhân lưu lại Thái Mạo ở phía sau đường.

"Lưu Kỳ thật là người làm hại sao? " Thái phu nhân cau mày, lấy lúc này có chút chột dạ Thái Mạo, lớn tiếng hỏi.

Thái Mạo mặt lộ vẻ khó khăn mà, do do dự dự mà đáp: "Nhị tỷ, cái này, cái này, người làm sao cũng cùng anh rể thông thường hoài nghi ta? "

"Người chột dạ tính tình, nhìn chính là người làm chuyện tốt. Người nha, chuyện gì đều viết lên mặt, luôn là không dối được. Bất quá giết thì giết, hoàn hảo ta có Tông nhi. Ngày hôm nay phu quân ý tứ, cũng không muốn đem phía sau việc giao phó với Tông nhi, người có thể có cao kiến gì? "

Thái phu nhân lập tức nói đến Thái Mạo mềm trên xương sườn, hấn đỏ mặt biểu thị cam chịu, tiếp lấy suy nghĩ một chút đáp: "Anh rể bây giờ tình huống cũng không biết bao nhiêu thời gian, hướng hồ trong thành Trương Dương phân nửa binh mã đều nắm giữ ở trong tay của ta, anh rể cho dù muốn bắt ta Thái gia thế nào cũng phải cố kỵ một phen. Hướng hồ anh rể chỉ có hai đứa con trai, Lưu Kỳ đã chết, ngoại trừ Tông nhi, hấn có thể khai báo người nào dận hậu sự. Tỷ tỷ không cần lo lắng, anh rể lúc này chỉ là chọc tức đầu, chờ hấn xin bớt giận, suy nghĩ một phen, vẫn là nhất định sẽ theo như dựa vào

chúng ta Thái gia. "

Thái phu nhân cũng gật đầu, "Người đi liên lạc dưới Khoái thị huynh đệ, bây giờ phu quân khả năng chỉ sẽ tin tưởng hai người này nói như vậy. Đến lúc đó sau cần phải có thể được Khoái gia chống đỡ, tuy là bây giờ Kinh Châu đã mất nơi sống yên ổn, đến lúc đó sau hướng người nào đầu hàng, cũng muốn đảm bảo ta Thái gia vinh hoa phú quý mới tốt. "

Lúc này, Ngô Lập Nhân đại quân trú đóng ở Đặng Huyện, Trần Khánh Chi binh mã thì ở lại Tân Dã, đợi Giang Lăng biến hóa. Bởi tin tức truyền đi bất tiện, hẳn không rõ ràng lắm lúc này Giang Lăng đã bị Thích Kế Quang cùng Chu Du liên hợp đánh hạ, đồng thời Trương Tú, Giả Hủ cùng Vương Ngạn Chương càng là cùng nhau đặt ở dưới quyền mình.

Nhưng mà, làm Trương Dương vì Lưu Kỳ tổ chức lớn tang sự tam quân để tang lúc, sớm có thám tử đem tin tức này báo cáo Ngô Lập Nhân.

"Chớ không phải là Lưu Biểu treo? " Ngô Lập Nhân trong lòng âm thầm suy đoán nói, "Bất quá cái này rồi trong lịch sử Lưu Biểu bệnh chết còn có thật lâu, cũng sẽ không là Lưu Biểu. "

Ngô Lập Nhân làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, đây là vì Lưu Kỳ làm tang sự, làm Vương Thủ Nhân biết tin tức này sau, hẳn cũng suy nghĩ hồi lâu.

"Chủ công, nếu không phải Lưu Biểu có việc, tất nhiên là Giang Lăng có biến. Giang Lăng là Lưu Biểu trưởng tử Lưu Kỳ đóng ở, chỉ sợ là Tôn Sách đại quân đã đánh hạ Giang Lăng, Lưu Kỳ chết bởi loạn quân trong. Nói vậy không bao lâu nữa, tất có tin tức truyền đến. Chủ công có thể suy nghĩ tạm thời lui binh, mà đợi kỳ biến. "

"Dương Minh, vừa lúc có chuyện, ta muốn cùng người nói một chút. "

Đến Ngô Lập Nhân có chút nhăn nhó, Vương Thủ Nhân không khỏi có chút ngạc nhiên, bỗng nhiên nghĩ đến Ngô Lập Nhân thành hôn một năm còn không có con nối dòng, trong lòng như chợt hiểu, liền vội vàng hỏi: "Chủ công chớ không phải là có cái gì khó nói chỉ Ân? Là bởi vì vấn đề con cháu? Chẳng lẽ chủ công có phương diện kia vấn đề hay sao? "

Mấy câu nói làm cho Ngô Lập Nhân suýt chút nữa thổ huyết, cái này Vương Thủ Nhân suy đoán năng lực quả thực "Nghịch thiên ", "Dương Minh năng lực trình thám sát đuổi kịp phần lớn gấp tiểu Ngũ lang rồi! "

Ngô Lập Nhân không khỏi làm bầm một câu, chỉ là Vương Thủ Nhân vẫn như cũ không tha thứ, hơn nữa hẳn dường như cho rằng thực sự là bị chính mình đã đoán đúng, so vừa mới càng thêm lo lắng. "Chủ công, nếu quả như thật có chuyện, hay là muốn vội vàng đem Tôn tiên sinh mời về, cái này có thể so bất cứ chuyện gì đều trọng yếu hơn! "

Ngô Lập Nhân vội trấn một cái, rất bất đắc dĩ mà đáp: "Dương Minh người nào động thực sự là quá lớn! Bất quá thật đáng tiếc, người đã đoán sai. "

Nghe thế, Vương Thủ Nhân mới coi là thở dài một hơi, "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, được rồi, phần lớn gấp tiểu Ngũ lang là ai? Nghe không phải tộc ta loại, chủ công mặc dù cầu hiền nhược khát, cắt không thể ủy thác trọng trách, không phải tộc ta loại, chắc chắn có ý nghĩ khác! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 314: Điều Thuyền có thai an chúng tâm, nông phụ luận chí Kinh tu mi

Nghe được Vương Thủ Nhân như vậy tươi mát thoát tục thêm trình trọng chuyện lạ mấy câu nói, Ngô Lập Nhân thấy được chính mình cũng không biết như thế nào mở miệng vừa nói vừa mới muốn phải nói chuyện.

"Được rồi, chủ công, vừa mới người rút cuộc muốn nói là chuyện gì? "

Vương Thủ Nhân rốt cục ý thức được, suy đoán của mình nhiều lắm, không thể làm gì khác hơn là lại đem đề tài trở lại Ngô Lập Nhân trên người. Kỳ thực Vương Thủ Nhân tuy là não động mở thật lớn, nhưng là lại vẫn là đoán được một điểm.

"Khái khái, kỳ thực ta muốn nói là, ngày hôm nay Điều Thuyền cùng ta nói, cùng ta nói, nói. . . "

Nói đến đây Ngô Lập Nhân ngừng lại một chút, nét mặt mang theo sắc mặt vui mừng, cái trán phảng phất bị xuân gió thổi qua, khoe miệng khai xuất hạnh phúc đóa hoa.

Vương Thủ Nhân nghe thế, lấy Ngô Lập Nhân phản ứng, trong lòng đã có dự cảm, bất quá lần này hẳn không có đoán lại, chỉ là thuận thế hỏi tiếp, "Nói gì đó? "

"Nàng nói, nàng, nàng, nàng có tin vui! "

Ngô Lập Nhân ấp úng đem những lời này nói ra, khoe miệng Hoa đã tại cả khuôn mặt trên tràn ra. Vương Thủ Nhân nghe đến đó, cũng thờ dài một hơi, lập tức chấp tay đáp: "Chúc mừng chủ công chúc mừng chủ công! Như vậy, có thể an chúng tâm! Thật sự là hi sự to lớn! "

Đến Vương Thủ Nhân cao hứng như thế, Ngô Lập Nhân cũng hắc hắc cười ngây ngô một cái lần, hạnh phúc phảng phất có chút tới quá đột ngột, hẳn không tự chủ sờ sờ đầu, "Cho nên, cho nên ta muốn tiến Điều Thuyền về trước Hạ Bi đường thai, nơi đây rối loạn, có chút không quá thích hợp. "

"Chủ công xin yên tâm, Kinh Châu cơ bản chiến sự đã định, Lưu Biểu cô thành cũng có thể thủ ở một thời gian ngắn, quân ta chỉ cần yên lặng theo dõi kỳ biến là được. Chủ mẫu thân thể quan trọng hơn, cũng xin chủ công tốc tốc về phản hồi. "

Ngô Lập Nhân gật đầu, nhớ tới Điều Thuyền ngày hôm nay mới vừa cùng mình nói chuyện này lúc thẹn thùng đáng đáp, Ngô Lập Nhân trong lòng không khỏi lại một trận hải lòng kéo tới.

Điều Thuyền tin vui, tự nhiên bị Vương Thủ Nhân lập tức công khai, Ngô Lập Nhân thủ hạ vô luận văn võ, đều đánh đáy lòng vì Ngô Lập Nhân vui vẻ. Ở Ngô Lập Nhân chưa lập gia đình Điều Thuyền trước, chúng văn võ vì đó quan tâm hôn nhân; cưới Điều Thuyền sau đó, lại bắt đầu quan tâm con nối dòng, đến nay đã đã hơn một năm, vẫn tìm không thấy Điều Thuyền cái bụng có động tĩnh, có thể sẽ lo lắng Ngô Lập Nhân thủ hạ văn võ, thậm chí các loại suy đoán lời đồn đãi, nhao nhao xuất hiện. Tuy là bọn họ thật ngại quá trước mặt hỏi, thế nhưng cũng hầu như là muốn phớt nhĩ cách nói bóng nói gió. Ngô Lập Nhân bởi vì kiếp trước tư tưởng, cho nên ngược lại không gấp với muốn hải tử. Bây giờ, mọi người biết được cái này vui vẻ tin, cuối cùng cũng đường như Vương Thủ Nhân nói: Có thể an chúng tâm.

Cuối cùng Ngô Lập Nhân quyết định mang Điều Thuyền hồi Hạ Bi an tâm dưỡng thai, làm cho Vũ Văn Thành Đô lĩnh một nghìn Thần Uy Quân hộ tống. Vương Thủ Nhân thì lấy tên này, đại quân từ Đặng Huyện cùng Tân Dã rút khỏi, làm cho Văn Sinh, Ngụy Diên, Hoắc Tuấn các loại Lưu Biểu thủ hạ chúng tướng đi Tương Dương tế điện Lưu Kỳ.

Điều Thuyền đem chính mình tin vui nói cho Ngô Lập Nhân sau đó, mình cũng thập phần vui vẻ, trên đường trở về, nàng và Ngô Lập Nhân cùng nhau chậm rãi đi trên đường, thưởng thức trên đường các loại phong cảnh, trời nam biển bắc mà cười nói. Hôm nay, Ngô Lập Nhân một nhóm đi tới Hợp Phi vùng ngoại ô, Điều Thuyền bỗng nhiên nói rằng: "Phu quân cho thêm thiếp kể chuyện xưa có được hay không? "

Đoạn thời gian trước, Ngô Lập Nhân Điều Thuyền có chút buồn chán, liền cho nàng nói một cái Mẫu Đơn đình cổ sự, Điều Thuyền nghe xong, cảm động phía dưới, khóc hi lý hoa lạc, điều này làm cho Ngô Lập Nhân chân chính hiểu, nữ người là Thủy tổ những lời này. Hiện tại Điều Thuyền hẳn là lại nghĩ đến câu chuyện kia, cho nên mới muốn cho Ngô Lập Nhân nói tiếp một cái.

Ngô Lập Nhân lắc đầu, đối với Điều Thuyền giả vờ nghiêm túc nói rằng: "Nói xong rồi, nghe cổ sự thuộc về nghe cổ sự, nhưng không cho khóc. "

Điều Thuyền cười hi hi nói rằng: "Thiếp tuân mệnh! "

Ngô Lập Nhân nghĩ một lát, liền mở miệng nói: "Vậy hôm nay đã nói một cái Đỗ Thập Nương nộ Trầm hộp nữ trang cổ sự. "

Ngô Lập Nhân bắt đầu từ đầu đem Đỗ Thập Nương cổ sự từng điểm từng điểm nói cho Điều Thuyền tới nghe, nàng vẫn lắng lắng nghe, Ngô Lập Nhân lấy nàng cổ nén nước mắt, nhưng là nước mắt vẫn là không nhìn được rơi xuống, đến cuối cùng Đỗ Thập Nương nộ Trầm hộp nữ trang, đầu thủy tự sát về sau, Điều Thuyền rốt cục nhìn không được, "Ô ô ô, vì sao Đỗ Thập Nương biết bị thảm như vậy! "

Ngô Lập Nhân tự nhiên đoán được kết cục này, không thể làm gì khác hơn là liên tiếp vội vàng an ủi: "Đây chính là một cổ sự, Điều Thuyền nói xong không khóc. "

Qua một hồi lâu, Điều Thuyền mới ngừng nước mắt, lấy Ngô Lập Nhân, oán trách lấy nói: "Phu quân nói bị thảm như vậy cổ sự, nhân gia làm sao có thể không khóc nha! Bất quá, tiền sinh trước nói qua, nước mắt là có thể trừ độc, khóc một cái cũng không còn sự tình, đúng hay không? "

Điều Thuyền vừa mới vẫn là lễ hoa đài vũ, làm cho Ngô Lập Nhân tâm thương yêu không dứt, bỗng nhiên lại biến thành như vậy một bộ nghịch ngợm đáng vẻ, Ngô Lập Nhân lập tức bình thường trở lại.

Đúng lúc này, hai người cùng nhau thúc ngựa đi qua một mảnh đồng ruộng, đến Điền trung có nhìn nông phụ đang đang cực khổ mơn thù công, Điều Thuyền bỗng nhiên lòng có cảm giác, chỉ vào nông phụ nói rằng: "Tuy là người này đứng lên khổ cực, thế nhưng mỗi ngày mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn mà hơi thở, lại sinh hoạt rất phong phú. "

Ngô Lập Nhân cũng theo Điều Thuyền chỉ thị đi qua, khẽ mỉm cười nói: "Điều Thuyền nói cực phải, điều này làm cho ta chợt nhớ tới một bài thơ: Người khác cười ta quá điên, ta cười người khác không mặc. Tìm không thấy ngũ Lăng hào kiệt Mộ, không Hoa không có rượu sừ làm Điền. Mặc dù chúng ta bởi vì nàng chỉ là một nông phụ, kỳ thực có thể hẳn là một cái đại hiền ân sĩ, phá hồng trần, cũng chưa biết chừng. Một người ở chỗ này sinh hoạt tiêu điều tự tại, rất khó được! "

Nghe được câu này, nông phụ bỗng nhiên ngừng đầu, hướng Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền hai người, Ngô Lập Nhân cũng theo đi qua, lại phát hiện cái này nông phụ tuy là vẻ mặt cau bần, lại không che giấu được nàng trong ánh mắt lợi hại quang mang. Chỉ thấy nàng đứng dậy đi hướng Ngô Lập Nhân, hướng về phía Ngô Lập Nhân thì lễ một cái nói: "Tuy là vị tướng quân này nói nghe có chút hào hiệp, thế nhưng tướng quân quan điểm cũng là sai lớn. Nếu như người trong thiên hạ đều chỉ biết trầm mê với mình tiểu thế giới, thiên hạ này dù cho vĩnh viễn hỗn loạn bất kham, lại chớ nói như thế nào tiêu điều

tự tại, dù cho đơn giản gặt lúa làm ruộng, nếu như gặp phải chur hầu chinh chiến, chỉ sợ cũng khó có thể tự bảo vệ mình. Nếu muốn bách tính có thể an ở lạc nghiệp, trước phải thiên hạ thái bình, mới có thể được chi. "

Ngô Lập Nhân tùy ý nói nói mấy câu, không nghĩ tới lại đưa tới người này lần này đường hoàng ngôn luận, Ngô Lập Nhân không khỏi thở dài một cái nói: "Không ngờ, liên tiếp cái này đồng ruộng phu nhân đều có lần này kiến thức, thực sự khiến người ta kinh thán không thôi. "

"Tướng quân lời ấy càng sai, làm sao có thể nhẹ phu nhân chí khí? Xa không nói, đã nói bây giờ Từ Châu Tán Quân hiệu úy Phần Lê Hoa, bây giờ đem cái này Hợp Phi kiến thiết thành bộ dáng như thế, thiên hạ nam nhi ai không tán thán? Gần nhất lại đánh lui Tào Tháo mấy vạn đại quân, càng làm cho người bội phục! Lại nói Từ Châu Mục phu nhân Điều Thuyền, đã từng trợ Ngô châu mục cộng ngoại trừ quốc tặc Đồng Trác, bên ngoài chỉ tâm chí, thiên hạ lại có mấy người nam nhi có thể so sánh với? Như thế cân quốc khí khái cùng tướng quân so thì như thế nào? "

Nghe xong nơi đây, Ngô Lập Nhân không khỏi vỗ tay thở dài nói: "Vị này nữ tiên sinh dạy dỗ cực kỳ, nào đó thụ giáo! " lúc này Ngô Lập Nhân rồi Điều Thuyền, Điều Thuyền cũng đang cùng với chính mình, chỉ bất quá lúc này Điều Thuyền bị cái này người thân phận không rõ khen một cái, nét mặt có chứa ngái ngùng. Đúng lúc này, bỗng nhiên lại một thanh âm truyền tới: "Vị này nữ tiên sinh kiến thức thực sự không phải người bình thường có thể so! Quả thực có thể được xưng là là nữ trung hào kiệt! Nào đó cũng bội phục! "

Ngô Lập Nhân quay đầu nhìn, thì ra chẳng biết lúc nào, Vũ Văn Thành Đô đã đến phía sau mình, nói vậy hẳn chính là nghe được cái này nông phụ nói như vậy. Không đúng, nếu như thông thường nông phụ, thật có thể có lần này kiến thức cùng chí khí sao? Ngô Lập Nhân bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, vội vã triệu hồi ra hệ thống, "Hệ thống, kiểm tra đo lường này người tin tức! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 315: Liễu Như Thị Hạ Bi Đốc quận học, Ngô Lập Nhân phổ xá sâm uất gặt Tả Từ (2 hợp 1)

"Tích! Kiểm tra đo lường đến đó nhân Liễu Như Thị, từ Thọ Xuân chạy nạn sau khi ra ngoài, đi tới Hợp Phi, định cư lại, làm một gã nông phụ; Liễu Như Thị tứ duy thuộc tính vì: Vũ lực 62, chí huy 46, trí lực 83, chính trị 85. "

Nguyên lai là Liễu Như Thị! Trách không được có lần này chí khí, đúng là danh bất hư truyền! Cái này đã từng ra lệnh đại tài tử Tiền Khiêm Ích mặc cảm nữ tử, bị mạnh mẽ sau khi ra ngoài, vẫn không có tiếng tăm gì, ngày hôm nay dĩ nhiên cùng mình ở chỗ này lấy phương thức như vậy gặp nhau, thật sự là làm cho Ngô Lập Nhân có chút ngoài ý muốn. Ngô Lập Nhân cái này mới nghĩ đến vừa mới cho Điều Thuyền nói Đỗ Thập Nương nộ Trầm hợp nữ trang cổ sự, sau khi nói xong liền gặp Liễu Như Thị, nếu như nói Lý Hương Quân máu nhuộm đào hoa phiến, nói không chừng nửa phút Liễu Như Thị mang một Lý Hương Quân ở người xuất hiện trước mặt, vậy lúng túng.

Không đợi Ngô Lập Nhân nói, Vũ Văn Thành Đô đã mở miệng nói: "Chủ công, nói vậy cô gái này nhất định lòng ôm chí lớn, nếu là để cho từ nàng ở chỗ này phí hoài năm tháng, chẳng phải là mai một nhân tài? "

Ngô Lập Nhân gật đầu, giữa lúc hắn muốn muốn quyết định như thế nào cùng Liễu Như Thị nói lúc sau, Liễu Như Thị bỗng nhiên đối với Ngô Lập Nhân lần nữa khom mình hành lễ nói: "Dân phụ không biết là Ngô sứ quân, vừa mới có nhiều mạo phạm, mong rằng Ngô sứ quân thứ tội! "

Ngô Lập Nhân ha hả cười cười, "Người nào biết ta chính là Ngô Minh? "

"Cái này Hợp Phi trong, dám xưng chủ công người, ngoại trừ Ngô sứ quân lại có gì nhân. Vừa mới vẫn còn ở Ngô sứ quân trước mặt như vậy cao đàm khoát luận, thực sự có chút không biết trời cao đất rộng, dân phụ xấu hổ. "

Liễu Như Thị làm sao cũng thật không ngờ, nàng ở nơi này đồng ruộng môn thủ công lại vẫn có thể gặp được Ngô Lập Nhân cùng Điều Thuyền, vừa mới của nàng mấy câu nói, lúc này sau nhớ tới, không khỏi có chút ngượng ngùng.

Ngô Lập Nhân hắng giọng một cái, biết mà còn hỏi: "Không biết nữ tiên sinh tên họ? Có nguyện ý hay không bỏ Nông xuất sĩ, vì cái này thiên hạ thái bình ra một phần lực? "

Liễu Như Thị lau mặt một cái lên lấy lệ, lòng tràn đầy vui vẻ đáp: "Dân phụ Liễu Như Thị, tham kiến chủ công! "

Ngô Lập Nhân gật đầu, bên cạnh Vũ Văn Thành Đô cười hắc hắc nói: "Liễu Như Thị, thực sự là tên rất hay! Không biết chủ công an bài như thế nào Liễu cô nương? "

Ngô Lập Nhân lúc này sau mới phát hiện Vũ Văn Thành Đô có điểm quá nhiệt tâm, trong này có chuyện a: Hẳn nhưng cho tới bây giờ không có đối với

cái gì nữa từ như vậy để bụng, thậm chí ngay cả lạc thần Chân Mật, cũng không có làm cho Vũ Văn Thành Đô con mắt lẫn nhau, tới đây Vũ Văn Thành Đô không phải trông mặt mà bắt hình dong nhân, hoặc có lẽ là hẳn đẹp trai đến rồi trình độ nhất định, ngược lại cảm thấy bề ngoài cũng không là trọng yếu nhất?

Bất quá nếu biết rồi Vũ Văn Thành Đô tâm tư, Ngô Lập Nhân tự nhiên sẽ tìm tác hợp cái này một đôi mới tốt.

"Nguyên lai là Liễu tiên sinh, nếu Liễu tiên sinh có như thế hoài bão, ta đây muốn mời Liễu tiên sinh ở Hạ Bi quận học đảm nhiệm giám sát dạy học chức vụ, không biết Liễu tiên sinh có nguyện ý hay không?"

Liễu Như Thị nghe đến đó, còn có chút mơ hồ, nàng không biết Ngô Lập Nhân nói cái này giám sát dạy học đến cùng tính là gì. Nhưng là Vũ Văn Thành Đô sớm đã có chút không kềm chế được, lần nữa hướng Ngô Lập Nhân tấu nói: "Chủ công, vì sao không cho Liễu cô nương trong quân đội hiệu lực? Đặt ở quận học trong, chẳng phải lãng phí Liễu cô nương một thân tài hoa?"

Liễu Như Thị hướng về phía Vũ Văn Thành Đô cười một cái, bất quá lại lắc đầu, "Đa tạ Tướng quân hảo ý, tiểu nữ từ tuy là tâm chí không thua với binh thường nam nhi, nhưng là đối với hành quân chiến tranh lại dốt đặc cán mai, cũng không phải là ta mong muốn, cho nên tông quân việc thực sự không thể đảm nhiệm được."

Ngô Lập Nhân từ kiểm trắc số liệu tới, biết là Liễu Như Thị không phải một cái tướng soái chỉ mới, nàng nếu như tự biết mình, đương nhiên sẽ không muốn tông quân. Ngô Lập Nhân là muốn đưa nàng cái chủng loại kia chí khí đều mang cho đời kế tiếp đi tới, thiếu niên cường thì Quốc Cường, thiếu niên độc lập thì quốc độc lập, thiếu niên nếu như đều có Liễu Như Thị như vậy tâm chí, vậy sau này Trung Hoa Trung Quốc, đương nhiên sẽ không trình diễn ngổ hờ loạn Hoa bị kịch. Mà Ngô Lập Nhân muốn Liễu Như Thị làm đốc học, chính là cùng loại phụ đạo viên các loại chức vụ, nàng có thể nuôi dưỡng tốt đời kế tiếp, cũng là nhìn công lao lớn.

"Liễu tiên sinh, cổ ngữ có nói: Kế hoạch trăm năm, giáo dục vì bản. Thiếu niên là quốc chi cây bản, đốc học chức vụ chính là vững chắc quốc bản, ai làm trọng yếu, vậy tiên sinh, có thể truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc, thế nhưng nếu không có chí khí tương phụ, cũng là dung mới. Liễu tiên sinh nghĩ như thế nào?"

Trải qua Ngô Lập Nhân như vậy vừa cười Thích, Liễu Như Thị mới phát hiện cái này đốc học chức vụ là trọng yếu như vậy, lập tức gật đầu đáp ứng. Mà một bên Vũ Văn Thành Đô cũng là có vẻ hơi cô đơn, đúng lúc này, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên hướng Vũ Văn Thành Đô nói: "Thành Đô, Liễu đốc học chỉ là một cô gái yếu ớt, đến lúc đó sau không khỏi khó kè dưới phục tùng, đến lúc đó sau người ở đây quận học trung tạm thời bảo hộ Liễu đốc học an toàn một đoạn thời gian, người có bằng lòng hay không?"

Nghe đến đó, Vũ Văn Thành Đô đại hi, vội vã vui vẻ đáp: "Mặt tướng lĩnh mệnh! Đa tạ chủ công!"

Liễu Như Thị có chút không dám tin tưởng hỏi: "Tướng quân chẳng lẽ chính là Thiên Bảo tướng quân Vũ Văn Cẩm?"

Vũ Văn Thành Đô cười hắc hắc, gật đầu, coi là làm thừa nhận, thế nhưng Liễu Như Thị lúc này lại có chút thụ sủng nhược kinh, vội vàng hướng Ngô Lập Nhân từ chối nói: "Chủ công ưu ái, tiểu nữ từ vô cùng cảm kích, thế nhưng làm cho Thiên Bảo tướng quân hộ vệ chính là một cái đốc học, thực sự làm cho tiểu nữ từ sợ hãi, mong rằng chủ công thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, để tránh khỏi gây nên Hạ Bi văn võ bất mãn."

Nói đến đây, Ngô Lập Nhân cảm thấy Liễu Như Thị nói như vậy cũng có chút đạo lý, dù sao Liễu Như Thị cũng là một cô gái, nếu là mình như vậy chiều cổ năng, làm đài ngộ đặc biệt, khó tránh khỏi biết có lời đồn đãi gì chuyện nhảm.

"Đã như vậy, vậy chuyện này ta liền không nữa nhúng tay, Thành Đô chính mình tùy ý."

Vũ Văn Thành Đô gật đầu, có chút cảm kích đáp: "Mặt tướng minh bạch!"

Mọi người cùng nhau đến Hạ Bi, đang ở Hạ Bi Trần Cận Nam cũng sớm nhận được tin vui này, đã sớm mang chúng văn võ ở ngoài thành nghênh tiếp Ngô Lập Nhân một nhóm trở về. Ngô Lập Nhân đem Liễu Như Thị giới thiệu cho quản lý quận học mọi người, cũng đem phong nàng vì đốc học chức vụ nhậm mệnh cũng báo cho mọi người, Trần Cận Nam liền phái người cho Liễu Như Thị an xếp hàng nơi ở cùng cái khác bắt đầu cuộc sống hàng ngày vật.

Ngô Lập Nhân thì trực tiếp cùng Điều Thuyền hồi đến phủ, một đường bốn ba, tuy là rất vui vẻ, thế nhưng dù sao vô cùng xóc nảy, nếu không phải Điều Thuyền theo Phan Ngọc Phượng tập võ lâu như vậy, khẳng định không kiên trì nổi.

Ngô Lập Nhân đem hết thấy đều an ổn nhiên tốt, mới vừa ngồi xuống, Điều Thuyền liền cẩn thận từng li từng tí đi tới Ngô Lập Nhân bên cạnh, có chút do dự nói rằng: "Ta Liễu đốc học đầy bụng mới học, lại rất có một phen hào khí, phu quân đối với Liễu đốc học có chút để bụng, nếu như trong lòng thích, có thể nạp làm thiếp thất, cũng vẫn có thể xem là một đoạn giai thoại. Bây giờ vừa lúc thiếp có thai, không có biện pháp lại từ sau phu quân, mong rằng phu quân có thể có người có thể thay thiếp chiếu cố phu quân."

Ngô Lập Nhân đối với Liễu Như Thị quả thực biểu hiện quá mức không sợ, đó là bởi vì xây dựng ở hẳn đối với Liễu Như Thị kiếp trước lý giải cùng tư duy thuộc tính kiểm tra đo lường, nhưng là ở Điều Thuyền trong mắt lại là trở thành một loại đặc thù thường thức.

Ngô Lập Nhân lắc đầu, gạt một cái Điều Thuyền mũi, cười hắc hắc nói: "Phu nhân a phu nhân, người tuy là huệ chất lan tâm, lại quan sát không đủ tỉ mỉ, người lẽ nào không có đi ra Thiên Bảo tướng quân đối với Liễu đốc học ưu ái hữu gia sao? Ta làm cho Thành Đô đi bảo hộ Liễu đốc học chính là muốn cho bọn hắn sáng tạo cơ hội, đối với Liễu đốc học chí khí cùng mới học, ta chỉ là bội phục."

"Phu quân vì sao vẫn không muốn nạp thiếp đâu? Nếu không làm sao khai chi tán diệp, lại có ai tới kế thừa phu quân thiên thu đại nghiệp đâu?"

Nghe đến đó, Điều Thuyền tuy là trong lòng có chút vui vẻ, nhưng là lại vẫn có chút bận tâm.

Ngô Lập Nhân vỗ nhè nhẹ một cái Điều Thuyền cái bụng, "Ân, đều ở chỗ này đâu! "

Điều Thuyền xấu hổ cúi đầu không nói, tiếp lấy hôn đôi một tiếng chạy ra.

Liễu Như Thị tuy là bị Ngô Lập Nhân bổ nhiệm làm đốc học chức vụ, nhưng là rất nhiều quận học quan viên đều không rõ lắm cái này đốc học rốt cuộc là muốn làm cái gì, huống chi quận học trong học sinh. Thi Thế Luân liền làm chủ mỗi ngày cho Liễu Như Thị đứng hàng rồi một giờ giờ dạy học, thời gian hay là đang buổi sáng.

Liễu Như Thị tự nhiên biết, nàng cái này đốc học, cùng tiền sinh cùng loại, chỉ bất quá giáo một ít cùng cái khác tiền sinh bất đồng nội dung. Lần đầu tiên đi học, Trần Cận Nam tự mình mang theo Liễu Như Thị đi tới nói đường, bọn học sinh không ngờ tới sẽ có nữ tiền sinh tới dạy học, cho nên trong lòng đối với Liễu Như Thị nhưng lại không có quá mức trọng.

Liễu Như Thị học xong về sau, đi ra nói đường, đang đến Vũ Văn Thành Đô mặc y phục hàng ngày các loại ở bên ngoài, Liễu Như Thị có chút ngoài ý muốn, vội vã chấp tay hành lễ nói: "Vũ Văn tướng quân có gì ? Tôi đây? "

Vũ Văn Thành Đô cười ha ha, "Trong lúc rảnh rỗi, liền muốn nghe Liễu đốc học giáo dục, mong rằng Liễu đốc học bỏ qua cho. "

Hai người ở một bên nói chuyện, tự nhiên làm cho chúng học sinh bát quái chi tâm cháy hừng hực lên.

"Ta không sai a !? Cái kia không phải là chủ công trong mộng tìm được đại tướng Thiên Bảo đại tướng quân sao? Hẳn tại sao lại ở chỗ này? "

Có người dường như phát hiện tân đại lục thông thường, hẳn một tiếng gầm này, nhất thời làm cho cả học đường trong cả đám người nghị luận ầm ĩ. Mọi người cùng nhau châu đầu ghé tai, tự ba tự năm nghị luận, duy chỉ có có một người lại ở chỗ ngồi của mình nhắm mắt dưỡng thần, phảng phất không có chút nào quan tâm loại chuyện như vậy.

Lúc này, có người đã đi tới, cao giọng nói rằng: "Bá Ngôn vì sao không nói được một lời? Chớ không phải là người biết cái gì chúng ta không biết nội tình sao? "

Người này chính là Lục Tôn, hẳn đối với bọn họ nói bát quái tự nhiên một chút cũng không có hứng thú tham dự thảo luận, khi bị nhân hô lên, ánh mắt hắn híp một cái, tiếp lấy lại nhắm lại, "Đốc học già cũng là chúng ta chi sư, làm sao có thể nhiều hơn bàn bạc từ? Huống hồ, nghe nói Liễu đốc học là chủ công tự mình sách phong, nếu như đắc tội Liễu đốc học, chẳng phải là tự mình chuốc lấy cực khổ? Từ Sơn a Từ Sơn, phi lễ chớ nói phi lễ chớ nói a! "

Cái kia được xưng là Từ Sơn người nghe được Lục Tôn nói như thế, không khỏi gật đầu, "Bá Ngôn quả nhiên một lời đánh thức người trong mộng! Thiên Bảo tướng quân tự mình hộ giá, Liễu đốc học tự nhiên không phải kẻ đầu đường xó chợ, chẳng lẽ Liễu đốc học cùng chủ công có cái gì quan hệ đặc thù hay sao? "

Lục Tôn đảo cặp mắt trắng đã dòm người nọ, lắc đầu bất đắc dĩ lần nữa nhắm mắt lại, không nói thêm gì nữa.

Tuy là Ngô Lập Nhân về tới Hạ Bi, về đến nhà, hẳn lại như cũ không thể rảnh rỗi, hẳn đi trước nhìn Hoàng Trung cùng con hắn Hoàng Tự, hôm nay Hoàng Tự ở Tôn Tư Mạc thuốc nước trị liệu phía dưới đã khá nhiều, chỉ bất quá Hoàng Trung còn đang không ngừng sai người hỏi thăm Thủy Tinh Lan hạ lạc, Tôn Tư Mạc một ngày không có trở về, hẳn đều vẫn lo lắng. Mặc dù như vậy, bây giờ Hoàng Trung tâm tình so đi qua vẫn là đã khá nhiều, dù sao Tôn Tư Mạc cho hắn một cái rất lớn hy vọng.

Thứ nhì, Ngô Lập Nhân mang theo Điều Thuyền lại đi Vương Thủ Nhân quý phủ bái phóng Mi phu nhân, cũng đem Vương Thủ Nhân viết thư nhà mang cho Mi phu nhân. Mi phu nhân mang theo Vương Thủ Nhân nữ nhi Nguyên Nguyên cùng đi ra ngoài, lần nhau hàn huyên một phen sau, Ngô Lập Nhân liền ôm lấy Nguyên Nguyên, hôm nay Nguyên Nguyên đã hai tuổi, nàng có chút sợ người lạ, thế nhưng khoẻ mạnh kháu khỉnh mà nhìn chăm chăm Ngô Lập Nhân.

"Hệ thống, kiểm tra đo lường dưới Vương Nguyên Nguyên tứ duy thuộc tính. "

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, Vương Nguyên Nguyên năng lực đến cùng như thế nào, dù sao Vương Nguyên Nguyên là mình đặt trước con cháu.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Vương Nguyên Nguyên tứ duy thuộc tính vì vũ lực 2, chỉ huy 1, trí lực 12, chính trị 5, Vương Nguyên Nguyên đỉnh phong tứ duy thuộc tính vì vũ lực 78, chỉ huy 82, trí lực 85, chính trị 84. "

Vương Nguyên Nguyên thuộc tính lên là một nhược hóa bản Vương Thủ Nhân, chắc là thừa kế Vương Thủ Nhân thuộc tính, đứa bé thứ nhất, trung quy trung củ, nếu như xuất sĩ, cũng là một cái toàn mới; nếu như lập gia đình, tất nhiên là một hiền vợ lương mẫu. Nếu như Điều Thuyền thực sự sinh nhi tử, vậy sau này cưới Vương Nguyên Nguyên tự nhiên là Ngô Lập Nhân phi thường nguyện ý sự tình.

"Nguyên Nguyên, người có nghĩ là phụ thân? " Ngô Lập Nhân trêu chọc đùa nàng.

"Nguyên Nguyên muốn phụ thân, mẫu thân cũng muốn phụ thân, mẫu thân nói phụ thân và Ngô bá phụ cùng đi ra ngoài làm đại sự đi, vì sao bá phụ đã trở về, phụ thân lại vẫn chưa về đâu? "

Vương Nguyên Nguyên lời nói làm cho Ngô Lập Nhân lập tức ngây ngẩn cả người, hẳn thuận miệng vừa hỏi, lại bị Vương Nguyên Nguyên cho đang hỏi, một bên Mi phu nhân cũng không nghĩ tới Vương Nguyên Nguyên biết trả lời như vậy, vội vã nhẹ giọng khiển trách: "Nguyên Nguyên không muốn nói

bây! "

Ngô Lập Nhân khoát tay áo, ý bảo Mi phu nhân không nên tức giận, hần cười đối với Vương Nguyên Nguyên nói: "Nguyên Nguyên, phụ thân của ngươi a, ở thay bá phụ làm đại sự, không cần bao lâu, hần liền sẽ trở lại. "

Lúc này, Điều Thuyền kéo Mi phu nhân, nhẹ nhàng nói rằng: "Để cho bọn họ ngây người một hồi, Mi thư thư, chúng ta cùng nhau đến bên trong đường nhìn tự, ta còn có một số việc muốn đơn độc hỏi một chút tỷ tỷ. "

Mi Trinh đã đoán được Điều Thuyền tâm tư, cười đối với Nguyên Nguyên nói rằng, "Nguyên Nguyên, làm cho Ngô bá phụ mang ngươi chơi một hồi. "

Lúc này Vương Nguyên Nguyên đã cùng Ngô Lập Nhân có chút thân mật, nàng gật đầu, "Ngô bá phụ mang ta đi trên đường chơi! "

"Tốt, tiểu Nguyên Nguyên, chúng ta đi trên đường chơi. "

Ngô Lập Nhân ôm Vương Nguyên Nguyên tới đến Hạ Bi trong thành náo nhiệt nhất phố xá, hôm nay Hạ Bi ở Trần Cận Nam đám người thống trị dưới, đã biến thành số một số hai thành phố lớn, cái này trên đường cái tự nhiên cũng là phi thường náo nhiệt. Toàn quốc các nơi thương nhân người bán hàng rong đều nguyên ý tới Hạ Bi việc buôn bán, làm Nguyên Nguyên lấy hảo ngoạn đích và ăn ngon, Ngô Lập Nhân đều sẽ mua cho nàng xuống tới.

Hai người đang đi tới, bỗng nhiên Ngô Lập Nhân đến xông tới mặt cả người đạo bào người, lên có hơn 40 tuổi, khuôn mặt quắc thước, trong mắt lấp lánh hữu thần. Hần đi tới Ngô Lập Nhân trước mặt, bỗng nhiên dừng lại, hướng về phía Ngô Lập Nhân chấp tay nói rằng: "Bản đạo gặp qua quý nhân! "

Ngô Lập Nhân hơi nghi hoặc một chút: Lễ nào vị đạo sĩ này nhận thức ra thân phận của mình rồi?

"Đạo trưởng không cần đa lễ, không biết đạo trưởng có gì chỉ giáo? "

Đạo sĩ kia cười nhạt một cái nói: "Thí chủ hiểu lầm, bản đạo nói quý nhân cũng không phải thí chủ, mà là thí chủ trong lòng sở ôm người, ngày khác phải là đất không thể thành. "

Đạo sĩ những lời này, làm cho Ngô Lập Nhân không khỏi có chút thổ huyết, cả nửa ngày lấy cái quạ đen, quý nhân không phải là mình, dĩ nhiên là Nguyên Nguyên. Nhưng là nếu hần nói Vương Nguyên Nguyên là quý nhân, đây chẳng phải là cũng nói mình chưa xuất thể con trai là quý nhân, ý tứ cũng sẽ không kém quá xa.

"Nếu đạo trưởng gặp lẫn nhau, cho rằng tại hạ về sau vận mệnh như thế nào? "

Ngô Lập Nhân cảm thấy người này có chút ý tứ, liền hỏi tiếp.

"Thí chủ tướng mạo tuy là lại tựa như phổ thông, thể nhưng bản đạo cũng không xuyên thấu qua, cho nên không dám vọng ngôn, nhưng là có thể suy đoán thí chủ trùng mục tiêu tất nhiên trải qua một hồi biến hóa nghiêng trời lệch đất, mới biết nghịch thiên cải mệnh. "

chả trách lời nói làm cho Ngô Lập Nhân trong lòng cả kinh, lúc này hần mới đột nhiên cảm giác được, vị đạo sĩ này thực sự không bình thường, cũng không kẻ đầu đường xó chợ, Tà Từ, Vu Cát, Tử Hư Thượng Nhân các loại, những thứ này ba trong nước lão thần tiên, hần một cái cũng không dám khinh thị. Ngô Lập Nhân lập tức triệu hồi ra hệ thống, "Kiểm tra đo lường này đạo sĩ. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 316: Tả Từ đốt Phủ làm trò Ngô Minh, Dược Vương hái thuốc chữa bệnh Hoàng Tự (2 hợp 1)

"Tích! Kiểm tra đo lường đến đó bởi vì Tả Từ, tự Nguyên Phóng, kiểm tra đo lường đến Tả Từ tứ duy thuộc tính vì vũ lực 250, chỉ huy 250, trí lực 250, chính trị 250. "

Nghe đến đó, Ngô Lập Nhân suýt nữa đứng không vững, trong đầu một hồi mê muội, hệ thống, ngươi là đang đùa ta sao? Tả Từ cao như vậy thuộc tính, đặc biệt sao còn 4 cái 250, phát tay một cái liền gãy thiên gãy địa, hần là Long Ngao Thiên a?

"Tích! Cảnh báo, cảnh báo, hệ thống kiểm tra đo lường đến trạng hướng dị thường, hệ thống tạm thời không còn cách nào sử dụng, tiến nhập mình bảo trì điều chỉnh, bảo trì thời gian là ba ngày, mời tức chủ làm xong chuẩn bị. "

Ha ha, ta cũng không tin, cái này thật đúng là có thần tiên, nếu như Tà Từ như vậy thần còn thật lợi hại như vậy, tam quốc sớm đã bị bọn họ thống nhất, còn có Tào Lưu Tôn Tam gia chuyện gì.

Tà Từ đến Ngô Lập Nhân trong chốc lát thất thần đáng đáp, cười ha ha nói: "Tuy là bản đạo không ra thí chủ, thí chủ lại cũng giống vậy không ra bản đạo. "

Ngô Lập Nhân thấy ngày hôm nay gặp phải "Đại thần " rồi, vô luận là chân thần hoặc thần, hần tạm thời cũng không dám đắc tội.

"Thật không dám đầu điểm, ta là Từ Châu châu mục Ngô Minh, hôm nay có thể ở này gặp phải đạo trưởng, thực sự phước đức ba đời, không biết Đạo Trưởng có gì chỉ giáo? " Ngô Lập Nhân biết rõ nói tốt không có sai, chỉ cần người không phải thật thần tiên, đoán không ra tâm tư của mình, vậy trước tiên cùng người trước làm quan hệ tốt.

Tà Từ dường như đã biết rồi Ngô Minh thân phận, nghe được Ngô Lập Nhân lời nói, không có có một tia sóng lớn, hần hướng Ngô Lập Nhân chấp tay thi lễ một cái nói: "Bản đạo Tà Từ gặp qua Ngô công! "

"Tà tiên ông không cần đa lễ, Minh muốn mời tiên ông đến châu mục Phủ nói chuyện, nghe tiên ông chỉ giáo, không biết tiên ông có nguyện ý hay không? "

Ngô Lập Nhân tiếp tục hạ thấp tư thái, đối với cái này dạng tin tức không biết lại không biết hần đến cùng có mục đích gì người tu đạo, Ngô Lập Nhân không dám chút nào sơ suất. Nhưng là từ điển nghĩa trung Tà Từ biểu hiện tới, hần cũng không phải là một người xấu, ngược lại thì giống như một cái chân chính người tu đạo.

Ngô Lập Nhân lời nói dường như đưa đến một chút hiệu quả, chỉ thấy Tà Từ cười ha ha: "Ngô công hà tất đa lễ như vậy, bản đạo chỉ là núi trung người tu đạo, đàm luận không được trị quốc an dân chi sách, nếu như Ngô công muốn học tập tu Tiên vấn Đạo phương pháp, bản đạo ngược lại là có thể cùng Ngô công đàm luận một ... hai "

"Nếu như Tà tiên ông nếu có tu Tiên vấn Đạo phương pháp, trường sinh bất lão thuật, Minh tự nhiên nguyện ý nghe tiên ông giáo huấn! "

Tà Từ gật đầu, chỉ thấy hần bỗng nhiên nắm lên Ngô Lập Nhân tay, Ngô Lập Nhân trong lòng cả kinh, đi theo phía sau người đi theo hầu cũng là sắc mặt đồng loạt biến đổi, cùng hô lên: "Đừng vội làm càn! "

Nhưng mà bọn thị vệ chỉ cảm thấy một trận gió bất đầu, liền lại cũng không đến Ngô Lập Nhân cùng Tà Từ thân ảnh, Ngô Lập Nhân cũng cảm thấy mất tối sầm lại, cái gì cũng không đến, nhưng là chỉ trong nháy mắt, hần bỗng nhiên mở mắt ra, bỗng nhiên phát hiện hoàn cảnh chung quanh quen thuộc như vậy, không phải là châu mục Phủ lại là nơi nào!

Tà Từ thật chẳng lẽ biết trong truyền thuyết súc địa thành thốn thuật?

Lúc này, vừa lúc lại hạ nhân tiến đến quét tước, đến Ngô Lập Nhân cùng Tà Từ bỗng nhiên xuất hiện, hạ nhân giật mình không thôi vội vã quỳ lạy nói: "Không biết chủ công đã trở về, mong thứ tội! "

Ngô Lập Nhân hít sâu một hơi, cái này Tà Từ cho hần chấn động vẫn là quá, lúc này Ngô Lập Nhân mới phát hiện mình nguyên bản trương khai cánh tay trông rộng, vừa mới ở trong ngực Vương Nguyên Nguyên đã mất. Ngô Lập Nhân kinh hãi, hướng về phía Tà Từ giận dữ hét: "Nguyên Nguyên ở nơi nào? "

Tà Từ bất uẩn bất hỏa, cười hắc hắc nói: "Ngô công hà tất như vậy hoang mang? Vừa mới ta đã đem quý nhân đưa đến trong vương phủ, Ngô công nếu không tin, có thể lập tức phái người đi vào Vương phủ điều tra bản đạo nói như vậy là thật hay không. "

Ngô Lập Nhân tự nhiên lo lắng, hướng về phía vừa mới dưới người nói: "Người nhanh đi quân sư quý phủ, tra quân sư thiên kim Vương Nguyên Nguyên có hay không đã Bình An đưa về, điều tra sau mau mau báo lại! "

hạ nhân hiển nhiên không biết xảy ra chuyện gì, hần chưa từng tới Ngô Lập Nhân như vậy nổi giận lúc sau, liền thanh đáp, hướng ra phía ngoài chạy đi.

"Tà tiên ông đây là ý gì? Chớ không phải là muốn chương hiển chính mình tiên pháp cao minh? "

Tà Từ cười ha ha một tiếng, tự mình về phía trước mấy bước, lập tức ngồi xuống thuộc về Ngô Lập Nhân vị trí, Ngô Lập Nhân nhưng lại không có để ý những thứ này. Tà Từ tọa chỉ chốc lát không nói tiếng nào, bỗng nhiên lại nổi lên thân, đến đứng ở một bên Hồ Nha Thương, Tà Từ gật đầu, liền tục thờ dài nói: "Thương này định vật không tầm thường, nói vậy Ngô công vô cùng yêu quý, để cho ta thử một lần thương này uy lực. "

Chỉ thấy Tà Từ tự tay đi bắt Hồ Nha, tuy nhiên lại phát hiện Tà Từ dùng sức thế nào đều không cầm lên được, Ngô Lập Nhân cau mày lấy Tà Từ tại nơi cổ hết sức lồi, không khỏi nhớ tới hệ thống kiểm tra đo lường đến 250 thuộc tính điểm, có chút bất mãn nói: "Tà tiên ông nếu thể lực không phải giai, hà tất miễn cưỡng? "

Tà Từ nghe được Ngô Lập Nhân những lời này, sững sờ một chút, tiếp lấy cười ha ha một tiếng nói: "Ngô công quả nhiên biết tiến thoái, rõ ràng thị phi. Cũng được, nếu ta cảm không nổi thương này, ta đã đem nó chia làm mấy tiết, ta cũng không tin ta không cầm lên được. "

Nghe đến đó, Ngô Lập Nhân không khỏi biến sắc, vội vàng hô lớn: "Đừng! "

Nhưng là chỉ thấy Tà Từ đưa tay, nguyên bản đứng ở nơi đó Hồ Nha Thương bỗng nhiên trong lúc đó dường như bị lực lượng khổng lồ trùng kích, trong nháy mắt bất kham thừa nhận, "Răng rắc " gãy thành bảy tám tiết, lung tung rơi ở trên mặt đất.

Ngô Lập Nhân ngẩng ra như phỗng, trên mặt đất Hồ Nha "Tàn chi ", Ngô Lập Nhân không thể tin được đây hết thảy đều là thật, hắn biết Tả Từ lợi hại, hẳn hiểu được Tả Từ cuồng ngạo, nhưng là Tả Từ người không phải hắn là đi tìm Tào Tháo đùa giỡn sao? Vì sao tới chỗ của ta làm loạn phá hư? Hồ Nha Thương từ vừa mới bắt đầu làm bạn chính mình, Ngô Lập Nhân lúc này quá đau lòng, đau hận không thể lập tức đem Tả Từ năm ngựa xé xác.

"Tả Từ! Người quá vô lễ! "

Ngô Lập Nhân song quyền siết thật chặt, trong ánh mắt tràn đầy lạnh lùng sát ý, nhưng mà Tả Từ lại như cũ một bộ lơ đãng đáng vẻ, lấy tức giận Ngô Lập Nhân, hắn lắc đầu, tiếp lấy lại đi mấy bước, lấy châu mục Phủ bày trí của phòng khách, hắn có chút không vừa ý nói: "Nơi đây bố trí quá bị đè nén, bất lợi tu hành, đề bản đạo trợ Ngô công giúp một tay a !! "

Nói xong, chỉ thấy hắn duỗi một cái hướng chỉ, chỉ thấy trên ngón tay bỗng nhiên toát ra một luồng hỏa quang, tiện đà hướng về phía phòng khách bốn phía rất nhanh huy vũ đi qua, trong lúc nhất thời, toàn bộ phòng khách phảng phất lâm vào vô biên trong biển lửa.

Tả Từ điên cuồng như vậy, Ngô Lập Nhân muốn muốn chạy ra đi, lại phát hiện mình đi đứng đã không thể động đậy, hắn muốn lớn tiếng gọi ra, lại phát hiện hầu cũng không phát ra được thanh âm nào. Chỉ chốc lát sau, hỏa hoạn liền lan tràn đến rồi toàn bộ phòng khách, cái này lúc sau chỉ Tả Từ từ liệt trong lửa chậm rãi đi tới, hướng về phía Ngô Lập Nhân nói một cách đầy ý vị sâu xa nói: "Ngô công an tốt? "

Ngô Lập Nhân lúc này lại cũng không kịp cái gì, thậm chí cũng quên mất hắn không thể nói chuyện sự tình, liên tục tuôn ra thô tục nói: "An tốt em gái người a! fuck! Người một cái não tàn loại điên loạn, mdzz! "

Lần này nhưng lại đến phiên Tả Từ về mặt mộng ép, nhưng mà hắn chỉ là ngây ra một lúc, chỉ coi Ngô Lập Nhân là gãy dựa một cái, sắc mặt của hắn trong nháy mắt liền khôi phục như thường.

"Ngô công chức cao, giá trị này suy vận, quan cao giả nguy, tiền Đa giả chết. Đương đại vinh hoa, không đủ tham vậy! Vừa như bây giờ, tất cả vinh hoa phú quý, công danh lợi lộc, đều là như một giấc mộng dài. Ngô công cần gì phải chấp nhất ở trước mắt những thứ này vật thế tục, không bằng theo ta cùng nhau vào núi tu hành, tìm cầu trường sinh bất lão thuật, chẳng phải so cái này thế nhân hoàng lương nhất mộng tới hay? "

Ngô Lập Nhân cái này mới xem như là minh bạch Tả Từ đến cùng có ý tứ, cảm tình cái này thần côn là vì kéo tín đồ, mới biết dùng như vậy cực đoan thủ đoạn, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến kiếp trước xã hội bán hàng đa cấp người, không phải cũng chính là dùng này chủng loại lại tựa như, vì đạt được mục đích, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

"Người cái này yêu đạo! Vào đời tu đạo bản ứng với lo liệu thiện niệm, độ thế cứu người, như thế nào giống như người như vậy, đem ý nguyện của mình áp đặt cho người khác trên, coi như để cho người đạt được thành Tiên phương pháp, cuộc đời này cũng đoạn khổ bỏ đi thân thể, bạch nhật phi thăng. Người những thứ này đều là bàng môn tà đạo, vào không được chúng sinh pháp nhãn. "

Ngô Lập Nhân một câu nói như vậy, tức thì đem Tả Từ chọc giận, Tả Từ lạnh rên một tiếng nói: "Nhục nhân phạm thai, há có thể rình tiên nhân biến hóa. "

"Ha ha ha, ta nhục nhân phạm thai, người cũng không mạnh bằng ta đi nơi nào, bằng không sao lại thể không ra gương mặt ta? "

Tả Từ lúc này mới có chút ghen tức, hắn có thể đi qua tướng mạo đến rất nhiều người nhân sinh, tuy nhiên lại thiên thiên không ra Ngô Lập Nhân, này mới khiến hắn muốn mang Ngô Lập Nhân cùng nhau tu hành, tìm kiếm chân chính trường sinh bất lão thuật.

"Không lời có thể nói a !! Người cũng biết như vậy loạn thế, nhân khó giữ được tánh mạng hướng không lo tịch, ta phải làm chính là mau sớm kết thúc loạn thế, làm cho thiên hạ bách tính qua an Thái tường hòa sinh hoạt, một người trường sinh lại làm cho thiên hạ bách tính khó khăn, cái này phương pháp tu đạo thì có ích lợi gì? Người ta Từ Dương dưới sự cai trị bách tính, là có hay không chính là an ở lạc nghiệp? Ta nếu thật tùy người đi tu đi, cái này Từ Dương nơi tất nhiên chiến loạn tái khởi, cũng không biết sẽ có bao nhiêu bách tính vô tội uống mạng, người làm sao từng nghĩ qua những thứ này sao? "

Mấy câu nói, nói Tả Từ á khẩu không trả lời được, kinh ngạc lấy Ngô Lập Nhân, tiếp lấy hắn thờ dài một tiếng tự giễu vậy cười nói: "Bản đạo trọn đời tự phụ phá hồng trần, không ngờ tới hôm nay lại bị nhìn tiểu bối cảnh tình, thật sự là đáng tiếc đáng tiếc! Ngô công ở trên, xin thứ cho bản đạo thất lễ. "

Nói xong, hướng về phía Ngô Lập Nhân thật sâu bái một cái, tiện đà chỉ thấy hắn theo tay vung lên, vừa mới còn đang thiêu đốt hùng hực châu mục Phủ trong nháy mắt khôi phục mới vừa đáng đáp, mà vừa mới vỡ vụn đầy đất Hồ Nha Thương mảnh nhỏ, lúc này phảng phất nhao nhao có linh tính, trên mặt đất chậm rãi đi lên, tiếp lấy bỗng nhiên giật mình, nhao nhao tụ chung một chỗ, lại trở nên cùng vừa mới giống nhau như đúc, vẫn còn ở hoàn hảo không chút tổn hại địa lập tại chỗ.

Ngô Lập Nhân đại hì, vội vã ba bước hai bước đi tới Hồ Nha Thương trước mặt, nắm lên Hồ Nha, tả hữu, cùng thì ra giống nhau như đúc, nơi nào có thể đã có cái gì chỗ hư hại.

Đúng lúc này, vừa mới đi ra tên kia hạ nhân chẳng biết lúc nào cũng quay về rồi, đến Ngô Lập Nhân sau lập tức bẩm báo nói: "Chủ công, nhỏ vừa mới đến rồi Vương phủ, đến Vương gia thiên kim đang ở nhà trung chơi đùa, nghe Vương gia hạ nhân nói, là chủ công sai người đưa nàng đưa về. "

Nghe được người làm thoại, Ngô Lập Nhân cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, hắn biết Tả Từ cũng không có lừa hắn, như vậy một phen giả thần giả quỷ, kỳ thực chỉ là vì muốn khuyên chính mình với hắn cùng nhau tu đạo, cũng không phải là có ác ý gì.

"Tiên ông diệu pháp, quả thực cao minh, chỉ là Ngô Minh thân có trọng trách, lòng có sở hệ, không còn cách nào dứt bỏ phạm trần tất cả, mong rằng tiên ông thứ tội! "

Tà Từ lắc đầu, "Này đều là ảo thuật tai, nơi nào là cái gì diệu pháp, Ngô công tâm nghi ngờ thiên hạ, thật là làm Từ then thùng. Bất quá bản đạo mặc dù không có thể phá Ngô công tướng mạo, có một chuyện lại dám chắc chắn: Sau này Ngô công tất nhiên quý không thể nói, quý không thể nói, phúc trách thâm hậu, từ tôn cũng bởi vì Ngô công chi phúc duyên quảng được phù hộ! "

Tà Từ mấy câu nói sau, Ngô Lập Nhân trong lòng cuối cùng cũng vui vẻ, chỉ cần Tà Từ đối với mình không có địch ý, nếu là có thể thu cho kỳ dụng, nhưng là chân chính nhìn đại trợ lực.

"Tiên ông cần gì phải không ở lại, cùng Minh cùng nhau, vì thiên hạ thương sinh linh, ra một phần lực? "

Ngô Lập Nhân nói xong, Tà Từ lại lắc đầu, "Trên thế gian tất cả duyên cùng pháp, tự đắc kỳ đạo, Ngô công thủ hạ văn võ rất nhiều, bản đạo chỉ có một chút mật đạo thuật, không được kỳ dụng, huống hồ bản đạo đối với thiên hạ tranh đấu cũng không hứng thú, hy vọng chủ công sớm ngày nhất thống thiên hạ, vạn dân may mắn tai! "

Tà Từ không chịu lưu lại, cũng là Ngô Lập Nhân chuyện trong dự liệu, hần hít sâu một hơi, hướng về phía Tà Từ chấp tay cũng thi lễ một cái nói: "Đa tạ tiên ông hôm nay giáo huấn, ngày khác nếu như Ngô Minh còn có hoang mang, mong rằng tiên ông vui lòng chỉ giáo! "

Tà Từ cười ha ha, đi ra ngoài cửa, đi còn chưa được hai bước, bỗng nhiên cả người biến mất, liên tiếp vừa mới người hầu kia cũng giống như có chút không dám tin tưởng, dụi dụi con mắt, trợn mắt há hốc mồm mà lấy vừa mới Tà Từ biến mất địa phương.

"Chủ, chủ công, vừa mới người đạo trưởng kia chẳng lẽ là tiên nhân hay sao? "

Ngô Lập Nhân cười cười, gật đầu.

Người hầu kia trong lòng phác thông phác thông bắt đầu nhảy dựng lên, hần từ thật không ngờ tự có một ngày gặp được tiên nhân, hơn nữa đến Tà Từ cùng Ngô Lập Nhân trò chuyện với nhau thật vui đáng về, hần biết Ngô Lập Nhân nhất định cùng cái kia tiên nhân quan hệ không cạn. Trong lòng hần không khỏi ám thầm thờ dài nói: "Ta biết là chủ công tất nhiên không phải là phàm nhân, bằng không tại sao có thể có tiên nhân tương trợ? "

Ngô Lập Nhân gặp Tiên chi sự tình, ở Ngô Lập Nhân vô tình hay cố ý thôi động phía dưới, không bao lâu liền truyền khắp toàn bộ Hạ Bi, thậm chí các loại bản bản thuyết pháp tất cả đi ra.

Bản bản nhìn: Ngô Lập Nhân trên đường vô tình gặp được tiên nhân, tiên nhân phá Ngô Lập Nhân không tâm thương vận mệnh, liền tự mình làm phép Ngô Lập Nhân, trợ hần về sau thành tựu đại sự.

Bản bản hai: Tiên nhân truyền cho Ngô Lập Nhân bạch nhật phi thăng trường sinh bất lão thuật, nhưng là Ngô Lập Nhân vì thiên hạ bách tính, tình nguyện buông tha cơ hội như vậy, tiên ông để lại bí thuật, phiêu nhiên nhi khứ (bay đi).

Bản bản ba: Ngô Lập Nhân vốn là tiên nhân hạ phàm, vì cứu vớt lê dân bách tính, mới cam tâm ở trần thế dừng lại, mà tiên nhân kia là vì đến giúp đỡ Ngô Lập Nhân sớm ngày nhất thống thiên hạ. Ngô Lập Nhân thủ hạ chính là các loại văn thần võ tướng còn lại là thiên lên thiên binh thiên tướng, hạ phàm tương trợ.

Tự nhiên, Ngô Lập Nhân tuy là trên thực tế ngoại trừ bị kinh sợ, chỗ tốt gì cũng không có được, thế nhưng tại hần có lòng địa dưới sự thôi thúc, chuyện này thành công trợ giúp Ngô Lập Nhân tăng lên một phen dư luận lên thanh thế.

Tà Từ sau khi xuất hiện ngày thứ ba, Ngô Lập Nhân rốt cuộc đến rồi một cái tin tốt -- Tôn Tư Mạc rốt cục hái được Thủy Tinh Lan đã trở về.

Tôn Tư Mạc trở về, cao hứng nhất tự nhiên là Hoàng Trung, Tôn Tư Mạc nghe nói Ngô Lập Nhân sau khi trở về, tới trước đến châu mục Phủ cùng Ngô Lập Nhân hồi báo một phen.

"Nghe nói chủ công đoạn thời gian trước gặp tiên ông? Không biết thật hay giả? "

Tôn Tư Mạc đang trên đường trở về, tự nhiên cũng nghe được loại này nghe đồn, hần đối với loại chuyện như vậy lại có hứng thú thật lớn.

Ngô Lập Nhân suy nghĩ một chút, giống như thật cùng Tôn Tư Mạc nói một phen, "Tôn tiên sinh cho rằng, cái này Tà Từ rốt cuộc là có phải hay không tiên ông? "

Tôn Tư Mạc muốn chỉ chốc lát, có chút do dự bất định, "Cầu tiên vấn đạo, từ xưa đến nay, có nhiều tương truyền, Thủy hoàng đế đã từng phái Từ Phúc vượt biển cầu lấy trường sinh bất lão thuốc, triều ta Hán Võ Đế cũng từng khiến người luyện chế trường sinh thuốc, thế nhưng đều không ngoại lệ đều thất bại. Thuộc hạ không dám vọng ngôn thật giả, thế nhưng cái này tu đạo có thể thật sự có bên ngoài chỗ độc đáo, chi là phàm nhân không thể được bên ngoài pháp. "

Tôn Tư Mạc lời nói, Ngô Lập Nhân vẫn tương đối tán thành, hơn nữa Tà Từ mình cũng đã thừa nhận, hần làm cho này đều là ảo thuật, cho là tình huống thật giống như chuyện ma quái thông thường, khiến người ta sản sinh ảo giác, trên thực tế này đều là không có phát sinh. Nếu như nhìn cá nhân định lực cũng đủ, không biết là có hay không có thể là lấy hiểu thấu đáo phá Tà Từ ảo thuật.

"Cũng được, việc này không đề cập tới, Tôn tiên sinh nếu mang về Thủy Tinh Lan, nói vậy đã có thể trị liệu Hoàng Tự chi bệnh, Tôn tiên sinh một đường bốn ba, ngày hôm nay tạm thời nghỉ ngơi một chút, chờ ngày mai lại đi trị liệu Hoàng Tự. "

"Đa tạ chủ công thông cảm, hôm nay ta còn muốn phối trí chén thuốc, bằng không mấy ngày nữa, Thủy Tinh Lan được hiệu sẽ rơi chậm lại, liền hối hận chỉ không kịp! "

Tôn Tư Mạc sau khi cáo từ, bỗng nhiên trong đầu âm thanh quen thuộc đó rớt cục vang lên lần nữa: "Tích! Hệ thống mình bảo trì hoàn tất, mời túc chủ hạ đạt chỉ lệnh! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 317: Hoàng Hán Thăng Hạ Bi thành biểu trung, Tiểu Ôn Hầu Gia Mạnh Quan thể hiện

Rốt cục đến khi hệ thống khôi phục, Ngô Lập Nhân cao hứng trong lòng vạn phần, trong lòng hắn có quá đa nghi hoặc muốn còn muốn hỏi hệ thống, đứng mũi chịu sào tự nhiên là Tả Từ cao tới 250 siêu việt tất cả nhân loại tứ duy thuộc tính.

"Hệ thống, nhanh lên một chút nói cho ta biết, Tả Từ 250 thuộc tính giá trị chuyện gì xảy ra? Đừng nói cho ta người không có kiểm tra đo lường sai, liền tiếp một bà Hồ Nha Thương đều không cảm lên được, tình huống nhiều lắm cũng liền 40- 50 võ lực của giá trị. "

"Tích! Hệ thống quả thực không có kiểm tra đo lường sai, nói đúng ra, là bởi vì Tả Từ sử dụng đặc thù nào đó thủ đoạn hoặc là kỹ năng che giấu hoặc là quấy nhiễu hệ thống kiểm tra đo lường, mới sử dụng kiểm tra lúc sau kiểm tra đo lường đến rồi không giống tầm thường đối với tượng, vì vậy sinh ra như vậy kinh điển tứ duy thuộc tính giá trị. "

Lại vẫn không nhận sai, rõ ràng sai rồi, thực sự là con vịt chết mạnh miệng, bất quá Ngô Lập Nhân không để bụng những thứ này.

"Như vậy lớn vấn đề cùngbug, hệ thống chẳng lẽ không phát một bồi thường gói quà, an ủi dưới bản túc chủ bị thương tâm linh sao? "

"Xin lỗi, vấn đề này cũng không phải là bản hệ thống nguyên nhân, cũng không đối với túc chủ sản sinh bất luận cái gì bất lợi cản trở, cổ mà không có bất kỳ bồi thường. "

Ngô Lập Nhân lắc đầu, thở dài, bảo trì dĩ nhiên không có gói quà, cùng trong trò chơi cũng không giống với, "đã như vậy, có hay không có thể kiểm tra đo lường đến Tả Từ cụ thể thuộc tính đâu? Đến bây giờ còn không biết lão đạo này đến cùng lai lịch ra sao, tuy là hắn đối với bản túc chủ đã không thể cấu thành cái gì nguy hại, thế nhưng không biết nhân, vẫn có chút lo lắng. "

"Tích! Hệ thống vẫn không còn cách nào kiểm tra đo lường, nếu muốn chuẩn xác kiểm tra đo lường, cần hệ thống ở không quấy rầy dưới tình huống kiểm tra đo lường mới có thể. "

Nếu muốn kiểm tra đo lường Tả Từ, phải làm cho hắn không có thể mở kỹ năng, tới Tả Từ vẫn như cũ còn là một mê a! Ân nói như vậy, cái gì Vu Cát, Từ Hư các loại, muốn kiểm tra đo lường cũng mười phần không sai, bình thường mà nói, Vu Cát không phải hắn là ở Giang Đông xuất hiện sao? Vì sao đến bây giờ lại không hề động tĩnh đâu? Ngược lại thì Tả Từ tới tìm phiền toái cho mình.

Mặc dù có rất nhiều nghi vấn, Ngô Lập Nhân cũng biết, tạm thời là không chiếm được câu trả lời, hắn cũng không đi còn muốn, bây giờ Ngô Lập Nhân nghĩ đến lập tức có thể có được Hoàng Trung cho mình sử dụng, liền phi thường hài lòng.

Ngô Lập Nhân trong lòng suy nghĩ: Bây giờ Lưu Bị ngũ hổ thượng tướng, mình đã chiếm được Triệu Vân cùng Hoàng Trung, mà Quan Vũ cùng Trương Phi không cần suy nghĩ, cùng mình khẳng định vô duyên, còn một cái Mã Siêu, bây giờ ở Tây Lương vẫn còn có chút xa không thể chạm. Mà Tào Tháo ngũ tử lương tướng, Nhạc Tiến bị Thiên Vương giết, Từ Hoảng bị chính mình thu, Trương Hợp vẫn còn ở Viên Thiệu thủ hạ, Tào Tháo cũng chỉ có Trương Liêu cùng Vu Cấm rồi. Nghĩ tới đây, Ngô Lập Nhân trong lòng lại có chút đắc chí.

Ngày thứ hai, Tôn Tư Mạc cùng Ngô Lập Nhân cùng đi đến rồi Hoàng Trung quý phủ, tự mình uy Hoàng Tự uống hán chế biến thuốc nước. Qua nửa canh giờ, lấy Hoàng Tự sắc mặt tái nhợt bắt đầu có một chút huyết sắc, Tôn Tư Mạc trên mặt của cái này mới nở một nụ cười.

"Chủ công, Hoàng Tướng quân, Hoàng công tử bệnh này còn cần chậm rãi điều dưỡng, cái này dùng Thủy Tinh Lan nấu thuốc mỗi ngày uống ba lần, uống liền ba ngày sau, liền có thể đã trừ bệnh căn, chỉ bất quá thân Hoàng công tử vẫn tương đối suy yếu, ta mở lại khác một bộ phương thuốc, Hoàng công tử còn cần lại điều dưỡng một năm, mới có thể hoàn toàn khôi phục. "

Nghe xong Tôn Tư Mạc lời nói, Ngô Lập Nhân thoả năn gật gật đầu, mà Hoàng Trung cũng sớm đã kích động không biết làm sao, không ngừng mà cho Tôn Tư Mạc cúc cung, "Đa tạ Tôn tiên sinh, đa tạ Tôn tiên sinh, Tôn tiên sinh ân cứu mạng, Hoàng mỗ chỉ có thể kiếp sau lại báo! "

Tôn Tư Mạc lúc này thở phào nhẹ nhõm, Ngô Lập Nhân đi ra, sắc mặt của hắn cũng không được khá lắm, nói vậy cũng nhất định phải thưởng một nhọc, bất quá Tôn Tư Mạc lấy Hoàng Trung, lúc đầu nói: "Hoàng Tướng quân nói quá lời, này đều là chủ công ân đức, không phải Tôn mỗ công!" "

Hoàng Trung lại vội vã lạc hướng Ngô Lập Nhân xá một cái nói: "Đa tạ chủ công, trung nhất định vì chủ công phó thác đạo hỏa, tại chỗ không phải từ!" "

"Hán Thăng không nên đa lễ như vậy, chúng ta đi ra ngoài trước a !, không nên quấy rầy rồi lệnh công tử nghỉ ngơi. Tôn tiên sinh, trong khoảng thời gian này người cũng rất nhiều vất vả cực nhọc, tạm thời hồi phủ nghỉ ngơi một đoạn thời gian. "

Mấy người cùng đi ra khỏi cửa phòng, Ngô Lập Nhân khiến người ta tướng Tôn Tư Mạc đưa về, Hoàng Trung cùng Ngô Lập Nhân cùng nhau ở bên ngoài đi một hồi.

"Chủ công, bây giờ nếu khuyến tử có thể khôi phục, trung nguyện ý vì chủ công ra sức trâu ngựa, chỉ là bây giờ Hoàng Trung tác công chưa lập, không dám xa cầu, nguyện sung mần một con ngựa cung thủ, vì chủ công đại ân. "

"Hán Thăng, người bản lĩnh, chúng tướng đều biết, nếu là thật để cho người làm một cái mã cung thủ, chẳng phải là sẽ bị người cho là ta Ngô Minh không biết dùng nhân? Như vậy, tạm thời phong người vì Chiêu Vô Đô úy, người trước tiên có thể tại gia chiếu cố lệnh lang, chờ hân bình phục lại đi trước trong quân báo danh. "

Lúc này Hoàng Trung tràn đầy cảm động lấy Ngô Lập Nhân, lần nữa làm một đại lễ nói: "Hoàng Trung đa tạ chủ công đại ân. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến tức chủ thu được Hoàng Trung thân mật điểm 10, trước mặt tức chủ sở hữu thân mật điểm 115, cừu hận giá trị 43. "

Chiếm được Hoàng Trung thân mật điểm, đã ở Ngô Lập Nhân trong dự liệu, bây giờ, Kinh Châu Chiến Hòa vừa mới có chút tắt, Tào Tháo hiện nay cũng không dám vọng động, Ngô Lập Nhân tạm thời rút cuộc đến rồi một đoạn thời gian lúc rồi rảnh quang, có thể có thời gian cùng Điều Thuyền mấy ngày nữa thoải mái thời gian. Chỉ bất quá trong loạn thế, tranh đấu liên chưa từng dừng lại.

Ích Châu, Thành Đô.

Lưu Chương đối với mới thu nhận võ tướng Lữ Phương vô cùng yêu thích, đã đạt đến quá phận cung chiêu tình trạng, ra thì cùng xe, tọa thì cùng thực, thậm chí có lúc sau cùng sàn mà ngủ.

Lúc đó có Ích Châu đừng điều khiển Trương Tùng, vô cùng phản cảm Lưu Chương sở tác sở vị, không thể làm gì khác hơn là ngoài sáng trong tối khuyên Lưu Chương chú ý loại này không đứng đắn quan hệ mang tới ảnh hưởng, nhưng là Lưu Chương vẫn như cũ nhìn kỹ như không nghe. Nói nhiều rồi, Lưu Chương thiếu càng đáng ghét hơn Trương Tùng -- nguyên bản khuôn mặt xấu xí, liền vì Lưu Chương không thích, hân càng như vậy nói, Lưu Chương càng thêm cho là hân chỉ là lòng ghen tỵ tác quái.

"Lữ tướng quân được xưng Tiểu Ôn Hầu, thiên hạ trong, lại có mấy người là đối thủ của hắn, đã như vậy, ta đợi hắn như vậy, ai còn dám ba đạo bốn? Nếu người nào dám không phục, để hắn cùng với Lữ tướng quân so thử một phen, ta ngược lại muốn, ai có thể địch nổi Lữ tướng quân. "

Lúc này sau, Trương Tùng thở dài nói: "Anh hùng thiên hạ xuất hiện lớp lớp, ta Thực trung càng là không kém bao nhiêu, Lữ tướng quân tuy là anh dũng, há có thể dám khen biện này cửa? "

Lưu Chương cười ha ha nói: "Đã như vậy, hôm nay ta liền cử hành trong quân đại tiệc, ta ngược lại muốn, ai còn dám xưng anh hùng. "

Lưu Chương quyết định tổ nhanh, làm việc cũng chút nào nghiêm túc, lập tức phân phó, thao trường hơi chút chuẩn bị một phen, liền dẫn lĩnh thủ hạ văn võ cùng nhau đi trước thao trường.

Lữ Phương Tiểu Ôn Hầu tên là Lưu Chương tự mình cho hắn lấy, bởi vì Lữ Phương cũng dùng một cây họa kích, hân tự giác võ nghệ không tầm thường, liền người thứ nhất lên tràng, hướng về chúng tướng hét lớn một tiếng, "Người nào tới khiêu chiến? "

Lúc này sau, lòe ra một tướng, thúc ngựa ra, hướng về phía Lữ Phương nói: "Mặt tướng Triệu Vĩ, đến đây lãnh giáo! "

Lưu Chương đứng dậy, hướng hai người nói: "Chư tướng nghe cho kỹ, lần này so thử, tinh khiết vì luận bàn, nếu người nào nếu như bị thương Lữ tướng quân mây may, đừng trách ta không nể tình. "

Lưu Chương lời nói, rõ ràng là thiên đàn Lữ Phương, trong lòng mọi người đều chỉ tốt thở dài lên. Mà tràng thượng Triệu Vĩ càng là ngây ra một lúc, không biết như thế nào cho phải. Nhưng là hân đã xin đánh, không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt lại trước, thầm nghĩ: Chủ công như vậy che chở, sợ rằng bây giờ ta chỉ có thể trả bại, mới có thể tự bảo vệ mình.

Triệu Vĩ tâm nghĩ đến đây, đã cùng Lữ Phương giao thủ mười mấy lần hợp, bỗng nhiên chỉ thấy Triệu Vĩ sơ ý một chút, bị Lữ Phương họa kích lập tức vỗ tới phía sau lưng, lập tức từ trên ngựa rơi xuống, hân từ dưới đất lên, trong miệng xưng bại lui dưới.

"Ha ha, tốt, Triệu tướng quân có thể ở Lữ tướng quân thủ hạ kiên trì mười mấy lần hợp, đúng là không dễ, người đến, thưởng Triệu Vĩ bách kim. "

Triệu Vĩ không nghĩ tới, thất bại còn có thể bắt được thưởng cho, vội vã quỳ xuống cảm ơn. Chúng tướng đến sau, không khỏi đều hết sức ngoài ý muốn, nhao nhao tiến lên xin đánh, Lữ Phương liên tiếp thất bại Lý Di, Lãnh Bao các loại tướng, mấy người cũng nhao nhao đạt được thưởng cho.

Đúng lúc này, mọi người chỉ nghe được có người lạnh rên một tiếng: "Thực trung chớ không phải là đã không thể Dùng chi tướng tử? "

Mọi người quay đầu lại nhìn, chính là mạnh mẽ ra Thạch Dực Thạch Đạt Khai.

"Ha ha, Thạch tướng quân, có bản lĩnh liền tới tiếp vài chiêu, hà tất ở phía dưới nói những thứ này lời nói ngoài miệng. "

Lữ Phụng tự nhiên không cam lòng bị Thạch Đạt Khai làm nhục như vậy, mở miệng phản kích nói.

Thạch Đạt Khai đến chúng tướng không ngừng trả bài, trong lòng hắn đã sớm muốn lên tràng cùng Lữ Phụng đánh một trận, dạy dỗ một chút Lữ Phụng. Thạch Đạt Khai đến rồi thao trường, hai người cũng không nói nhiều, sai mã tướng giao, chỉ mấy hiệp, Thạch Đạt Khai liền đem Lữ Phụng đánh rớt xuống ngựa.

Mà một bên xem cuộc chiến Lưu Chương đến sau, không khỏi giật tim mặt nói: "Người đến, tướng Thạch Dực thất phu bắt trăm thú! "

Bên cạnh Hoàng Quyền nghe được, không khỏi biến sắc, liền tiếp vội vàng khuyên nhủ: "Chủ công bớt giận, Thạch Dực tuy là đánh bại Lữ tướng quân, thế nhưng Thạch Dực quả thực không có vi phạm chủ công ước hẹn, cũng không có đả thương Lữ tướng quân mấy may, mong rằng chủ công thủ hạ lưu tình. Thạch tướng quân nếu có thể thắng được Lữ Phụng, tất nhiên võ nghệ không tầm thường, nếu như vì vậy trăm nhìn đại tướng, thật sự là Thực trung nhìn tổn thất lớn, cũng đều vì người khác sờ lên án, mong rằng chủ công nghĩ lại. "

Lưu Chương vẫn có chút dư chưa nguôi giận, hướng về phía Hoàng Quyền lạnh rên một tiếng nói: "Hắn võ nghệ không tầm thường? Chỉ bắt quá bởi vì Lữ tướng quân đã liên chiến mấy tướng, bây giờ thể lực chống đỡ hết nổi, mới vì hắn thừa lúc. Mặc dù hắn không có tổn hại Lữ tướng quân, cũng là tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, hàng Thạch Dực vì quân Tư Mã, tại gia đóng cửa một tháng suy nghĩ qua. "

Thạch Đạt Khai làm sao cũng thật không ngờ, ngày hôm nay dĩ nhiên bởi vì sơ thất bại mà lọt vào xử phạt, trong lòng của hắn vô cùng biệt khuất, nhưng là đến một bên Bàng Nghĩa âm thầm đối với hắn đưa cái ánh mắt, hắn liền ngậm miệng không nói, ngạnh sinh sinh nuốt xuống cơn giận này, Bàng Nghĩa đối với hắn có ơn tri ngộ, hắn liền thở dài một hơi lui.

Lưu Chương sờ tác sờ vì, Trương Tùng nơi nào bằng lòng phục, nhưng là hắn cũng đến rồi Thạch Đạt Khai hạ tràng, cái này lúc sau, hắn từ trong cửa tay áo móc ra một phần mật báo, đi tới Lưu Chương bên cạnh nói: "Bẩm báo chủ công, thuộc hạ thu được cấp báo, Hán Trung Trương Lỗ tác loạn, hưng binh xâm phạm biên giới, đã đánh tới Gia Mạnh Quan rồi, Gia Mạnh Quan Thủ tướng Cao Bái phái người cầu viện, mong rằng chủ công định đoạt! "

Nghe thế, Lưu Chương nhất thời trở nên có chút hoang mang lo sợ, trong mắt tràn đầy không giúp lấy thủ hạ chúng vẫn vô, "Trương Lỗ thất phu vô lễ như thế, Chư công cho rằng phải làm như thế nào a? "

Mọi người đều trầm mặc không nói, cái này lúc sau, Lữ Phụng từ thao trường đi trở về, lấy mọi người không nói, trong lòng hắn không khỏi giận dữ nói: "Chủ công không cần lo lắng, mặt tướng nguyên ý thống binh năm chục ngàn, thảo phạt Trương Lỗ phản bội. "

Lữ Phụng lời nói, làm cho Lưu Chương lập tức vui vẻ ra mặt, vội vã đi tới Lữ Phụng trước mặt, nắm lên cảm giác của hắn cảm khái vạn phần nói: "Quả thật là hoạn nạn thấy chân tình, bây giờ cường địch tiếp cận, chỉ có Lữ tướng quân nguyên ý vì ngọc chương phân ưu. Truyền mệnh lệnh của ta, ngay hôm đó bắt đầu, phong Lữ Phụng vì thảo Lỗ tướng quân, thống binh năm chục ngàn, bắc cự Trương Lỗ! "

Đến Lưu Chương như vậy hoang đường hành sự, Bàng Nghĩa đi tới cẩn thận từng li từng tí khuyên nhủ: "Chủ công, Trương Lỗ bây giờ đại quân áp cảnh, Lữ tướng quân tuy là võ nghệ bất phàm, tuy nhiên lại rất ít thông binh chiến tranh, làm cho Lữ tướng quân thống đại quân xuất chinh, nếu như hơi không cẩn thận, binh bại chuyện nhỏ, nếu như Lữ tướng quân vì Trương Lỗ làm hại, chẳng phải là hối hận thì đã muộn? "

Bàng Nghĩa lời nói, làm cho Lưu Chương sững sốt một chút, không khỏi gật đầu, "Bàng tướng quân nói cực phải, là ta quá mức sơ suất. Được rồi, Bàng tướng quân cùng Trương Lỗ thường có giao thủ, không bằng từ Bàng tướng quân vì, vì phó tướng, hảo hảo trợ giúp Lữ tướng quân, như vậy thì có thể bảo đảm không sơ hở tí nào. "

Bàng Nghĩa nguyên tưởng rằng Lưu Chương biết để cho mình làm Chủ Tướng, làm cho Lữ Phụng chỉ là theo chân học tập kinh nghiệm, không nghĩ tới Lưu Chương lại còn là tướng chủ soái vị trí cho Lữ Phụng, hắn không khỏi âm thầm thở dài.

Trương Lỗ nguyên là Lưu Chương thủ hạ, chỉ bắt quá Lưu Chương hèn yếu tính cách rốt cục làm cho Trương Lỗ trong lòng hiện lên dị tâm. Hắn ở Hán Trung phát triển mạnh ngũ đầu gạo giáo, giáo đồ vô số; ngũ đầu gạo dạy giáo lý càng là chiếm được ba quận Tung nhân yêu thích.

Tung nhân, là ba quận dân tộc thiểu số, lại xưng Dân nhân, bởi vì bên ngoài bình thường sử dụng tấm ván gỗ làm tấm thuẫn cho nên lại được xưng là bản thuẫn rất. Tung người tốt Võ thành phong trào, lại tăng thêm Tung cuộc sống cao to lực lưỡng, có nhiều cây mạnh, đánh giặc lúc sau bình thường làm các loại vũ đạo, là trời sanh chiến sĩ tốt, được xưng là đông phương Sparta nhân. Bàng Nghĩa thì ra vì ba quận Thái Thú lúc, nhiều ý lại Tung nhóm người lực. Sau lại Trương Lỗ ngũ đầu gạo giáo truyền đến ba quận sau đó, càng ngày càng nhiều Tung nhân di chuyển đến Hán Trung, rốt cục làm cho Trương Lỗ tổ chức một chi bản man quân, đây cũng là Trương Lỗ cảm thấy nhìn quận lực cùng Lưu Chương gọi nhép ý lại một trong.

Lữ Phụng quả thực chưa từng có lĩnh quân kinh nghiệm, tuy là hắn rất muốn có thể đánh bại Trương Lỗ, lập được đại công, ở Thành Đô chúng uy vũ trước mặt hân diện, nhưng là hắn quả thực đối với quân sự không lắm quen thuộc. Lưu Chương phái Bàng Nghĩa đến giúp hắn bản là chuyện tốt, nhưng là Lữ Phụng nhưng trong lòng luôn cảm thấy Bàng Nghĩa vô cùng không bắt nguồn từ mình, cho nên hắn càng không muốn cùng Bàng Nghĩa thương lượng.

Làm Lữ Phụng đại quân đi đến đến Gia Mạnh Quan sau, Gia Mạnh Quan Thủ tướng Cao Bái đến rồi Bàng Nghĩa cùng Lữ Phụng sau, liền vội vàng tiến lên hướng về phía Bàng Nghĩa bái nói: "Gặp qua Bàng tướng quân! "

Bàng Nghĩa đến Lữ Phương sắc mặt khó, không thể làm gì khác hơn là Khái khái một tiếng, hướng Cao Bái giới thiệu: "Vị này chính là Lữ Phương Lữ tướng quân, là bản lần chủ công tự mình chấp nhận thảo Lỗ tướng quân, cũng là bản lần đại quân chủ tướng. "

Cao Bái vừa nghe không khỏi có chút xấu hổ, không thể làm gì khác hơn là lại hướng Lữ Phương hành lễ nói: "Gặp qua thảo Lỗ tướng quân! "

Mọi người cùng đi đến trong phòng nghị sự, Lữ Phương mở miệng hỏi: "Bây giờ tình thế như thế nào? Cao tướng quân không ngại trước nói một chút. "

"Hồi Lữ lời của tướng quân, Trương Lỗ lĩnh ba chục ngàn đại quân xâm chiếm Gia Mạnh Quan, trong đó từ Tung nhân tạo thành bản man quân ước chừng 5000 người, bây giờ đang đang tấn công Gia Mạnh Quan. "

"Chỉ có 5000 người tiến công, Cao tướng quân vì sao tránh không chiến, chứ không phải là sợ địch mà không dám chiến từ? "

Cao Bái vừa nghe, vội vã đập đầu nói: "Lữ tướng quân bớt giận! Không phải nào đó sợ địch, chỉ là cái này bản man quân thực sự hung mãnh, bình thường tướng sĩ khó có thể ngăn cản chi. Nếu như xuất quan nghênh địch, tất nhiên sẽ đại bại mà quay về. Vì vậy mặt tướng cho rằng, không bằng khăn thủ mới vì trên sách. "

Nghe được Cao Bái lời nói, Lữ Phương quay đầu hướng Bàng Nghĩa, cười hỏi: "Bàng tướng quân nghĩ như thế nào? "

Bàng Nghĩa không rõ Lữ Phương ý tứ, ngây ra một lúc, thuận miệng đáp: "Mặt tướng cũng là để vì khăn thủ mới vì trên sách. "

Nhưng mà chỉ thấy Lữ Phương vỗ án, rống to: "Nếu như đều giống như các người như vậy, địch nhân kia nếu như công một năm, bọn ta liền ở chỗ này thủ một năm hay sao? Bây giờ ta thống đại quân năm chục ngàn, Gia Mạnh Quan cũng có binh mã hơn vạn nhân, như vậy còn không dám cùng đánh một trận, chẳng phải là khiến người ta cười đến rụng răng? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 318: Chung thiên sư Trừ Ma bại Lữ Phương, bản man quân quát tháo lấy gia mạnh

Bàng Nghĩa tuyệt đối không ngờ rằng, Lữ Phương thật không ngờ bảo thủ, Cao Bái cùng Bàng Nghĩa hai người hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải.

"Nếu các người đều đã không lời nào để nói, vậy hôm nay tạm thời nghỉ dưỡng sức một đêm, ngày mai liền theo ta đi ra quan giết địch, định làm cho Trương Lỗ thất phu biết ta tiểu Ôn Hầu Lữ Phương lợi hại. "

Hai người rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là lên tiếng đáp: "Cần tuân Lữ tướng quân quân lệnh! "

Ngày thứ hai, Lữ Phương lĩnh đại quân hai vạn, Bàng Nghĩa cùng Cao Bái mỗi bên lĩnh bộ đội sở thuộc năm nghìn, ba chục ngàn đại quân trùng trùng điệp điệp lao ra quan ngoại, kéo mấy dặm mã.

Lúc Trương Lỗ khiến bên ngoài đệ lĩnh đại quân năm nghìn bên trái, đại tướng Dương Ngang lĩnh đại quân năm nghìn bên phải, mà ở trung chi tướng, lĩnh năm nghìn bản man quân, nhân sinh này đầu báo hổ ngạch, thiết diện hoàn nhân, trên mặt trường mãn chòm râu, xanh đen trên khuôn mặt còn có mấy viên nốt ruồi tử, nốt ruồi tử trên còn dài mấy cây lông phát.

Lữ Phương đến nhân sinh này như vậy xấu xí, không khỏi trong lòng không thích, hướng về phía sau lưng Cao Bái hỏi: "Người này là ai? Vì sao sanh như vậy xấu xí? "

"Hồi tướng quân thoại, người này là Trương Lỗ đại tướng, bản man quân thống lĩnh Chung Quỷ, tự Chính Nam. Đừng hấn sanh xấu xí, nhưng là lại văn thao vũ lược, mọi thứ đều là tinh, nghe nói hấn cuộc đời hận nhất người khác cười nhạo tướng mạo của hấn, nếu là có người dám cười nhạo, hấn nhất định cùng người nọ không chết không ngớt. Cho nên Lữ tướng quân cùng với đối chiến lúc, vạn không thể nói năng lỗ mắng. "

Nghe được Cao Bái thoại, Lữ Phương cười ha ha một tiếng nói: "Cao tướng quân, ta là bị tướng địch sợ mất mật đi? Cứ như vậy tướng mạo, ta vẫn không thể cười nhạo hấn? Chẳng lẽ ta còn khen hấn là thiên hạ ít có mỹ nam tử? Bản sắp hiện ra ở mới phát hiện, Cao tướng quân người chính là cố gắng hài hước. "

Lữ Phương thoại làm cho Cao Bái lập tức cạn lời, thờ dài một tiếng nói: "Lữ tướng quân nói cực phải, chỉ bất quá Chung Quỷ thủ hạ chính là bản man quân đúng là một chi đội mạnh, tướng quân không thể không đề phòng. "

"Hanh, đã như vậy, ta đây trước cái này Chung Quỷ có phải thật vậy hay không như lời người nói, văn thao vũ lược, mọi thứ đều là tình. "

Chỉ thấy Lữ Phương thúc ngựa ra, trong tay họa kích hướng về Chung Quỷ xa xa chỉ một cái nói: "Chung Quỷ thất phu, ta là Ích Châu nuôi thả dưới trướng thảo Lỗ tướng quân Lữ Phương, nghe nói người tuy là tướng mạo xấu xí, nhưng là lại có vài phần bản lĩnh, người có dám xuất trận đánh với ta một trận? "

Chung Quỷ vừa nghe, không khỏi nộ từ nơi này tới, hai chân kẹp một cái dưới thân tọa kỵ, đại đao trong tay quơ hướng Lữ Phương vọt tới.

Lữ Phương mặc dù không cảm thấy Chung Quỷ thật lợi hại, nhưng là vẫn bị hấn khí thế kinh người cùng dung mạo khiếp sợ, sau khi đến gần, loại này khiếp sợ càng thêm mãnh liệt.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Chung Quỷ kỹ năng Trừ Ma phát động -- đầu tướng lúc, nếu là đứng trong tay tồn đang cười nhạo qua Chung Quỷ tướng mạo người lúc, Chung Quỷ biết bởi vì phần nộ mà đánh mất lý trí, vũ lực + 3, đồng thời kinh sợ đối phương tâm thần, sử dụng thủ xuất thủ sai lầm đại tăng nhiều thêm. Chung Quỷ vũ khí Ngũ Lôi Thiên Dao vũ lực + 1, trước mặt Chung Quỷ vũ lực đề thăng tới 96. Lữ Phương chịu đến Chung Quỷ Trừ Ma ảnh hưởng, trong công kích sai lầm tỷ lệ tăng lớn. "

Nghe được Chung Quỷ kỹ năng, Ngô Lập Nhân rất muốn biết, Chung Quỷ sanh đến cùng cỡ nào kinh vi thiên nhân, chỉ cũng bị người nhìn cười nhạo, sẽ nổ tung, tới Chung Quỷ chính mình giống nhau biết mình tướng mạo quả thật có chút không khỏe. Không biết Cao Trường Cung cái này mỹ nam không cùng Chung Quỷ đối chiến sẽ như thế nào, bất quá, hiển nhiên Cao Trường Cung võ lực của giá trị sẽ trực tiếp tăng đến tối đa.

Mà thấy nhỏ Ôn Hầu Lữ Phương, thực sự là không biết sống chết, dám đùa cợt Chung Quỷ, Ngô Lập Nhân trong lòng đã đem Lữ Phương đánh dấu thành chết người đi được.

Trong tay hấn họa kích nghênh hướng Chung Quỷ đại đao, chỉ một hiệp, Lữ Phương thì dường như cảm giác mình đầu óc ông hưởng, cánh tay tê dại. Hấn nơi nào sẽ nghĩ vậy Chung Quỷ biết uy mãnh như vậy, nhưng là mới vừa nói qua đại thoại, làm cho hấn trong nháy mắt có loại bị đánh mất cảm giác.

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Lữ Phương kỹ năng Kích Tướng phát động -- sử dụng Kích loại vũ khí lúc, vũ lực đề thăng 2- 3. Chịu Kích Tướng ảnh hưởng, Lữ Phương vũ lực + 3, Lữ Phương vũ khí Phụng Họa Kích vũ lực + 1, trước mặt Lữ Phương đề thăng tới 89. "

Lữ Phương miễn cưỡng nhắc tới tâm thần, trong tay họa kích không ngừng huy động, nhưng là hấn bên tai nhìn trực ông ông lấy, điều này làm cho hấn phiền não trong lòng không ngớt. Hai người chiến mấy hiệp, Chung Quỷ lại một đao bổ tới, Lữ Phương vội vã đi ngăn cản, nhưng là mắt thấy sẽ ngăn trở, nhưng là trong tay họa kích thiên thiên vừa trượt, họa kích xoa Chung Quỷ ngũ lôi đao thác khai. Lữ Phương trong lòng kinh hãi, vội vã trùn xuống thân, thuận thế hướng trên mặt đất vừa lộn, lăn xuống ngựa.

Phía sau Bàng Nghĩa cùng Cao Bái mắt thấy tình huống nguy cấp, biết nếu như Lữ Phương có thất, hai người nhất định không có quả ngon để ăn, hai người cùng nhau liên thủ xông lên phía trước, chặn Chung Quỷ.

Chung Quỷ cùng hai người chiến ở tại một chỗ, mà Lữ Phương lúc này sợ đến sắc mặt trắng bệch, hấn thật không ngờ Chung Quỷ thật không ngờ lợi hại, trong lòng vừa sợ vừa hận, Trương tâm trung khí phần bất quá, lập tức hạ lệnh, toàn quân xung phong.

Cao Bái cùng Bàng Nghĩa hai người cùng nhau chiến Chung Quỷ cũng không chiếm được nhìn chút lợi lộc, lúc này, bỗng nhiên đến Lữ Phương hạ lệnh toàn quân xung phong, Chung Quỷ cũng vung tay lên, năm nghìn bản man quân cùng nhau lao ra. Lấy trước mặt nhất bản man quân cầm trong tay quái dị tám vân gỗ, cao giọng hô kỳ quái ngôn ngữ, lại đập nhịp bước kỳ quái vọt ra, trong lòng hai người kinh hãi, nhưng là bây giờ quân lệnh vừa ra, hai tướng cũng không dám lui lại, dắt tay lẫn nữa đánh tới quân địch.

Lữ Phương thủ hạ đại quân không có cùng bản man quân đối chiến từng trải, đến bọn họ vừa múa vừa hát mà xung phong, kỳ quái tạo hình cùng kỳ quái phương thức công kích, làm cho Lữ Phương đại quân trong lòng có chút tâm thần bất định. Nhưng là dù sao có Lữ Phương quân lệnh ước thúc, tướng sĩ cũng không dám lui lại. Lưỡng quân rốt cục tiếp xúc, bản man quân cường đại phòng ngự cùng thiên phú chiến đấu, rốt cục làm cho Lữ Phương nghĩ tới Cao Bái nói như vậy là cỡ nào chính xác.

Lưỡng quân giao chiến hơn một canh giờ, Chung Quỷ thống lĩnh xuống bản man quân giống như một con mãnh hổ, lập tức xông vào tiểu Ôn Hầu đại quân đám này dẽ trong đám. Mãnh hổ trái xông bên phải Xung, chung quanh cản xé, mà bấy dẽ mặc dù có lòng phản kháng, lại phát hiện từ thương tâm trọng Lữ Phương đại quân đã triệt để mất đi khống chế. Hai vạn đại quân từ thương gần 5000 người sau, Lữ Phương đại quân rốt cục triệt để chạy tán loạn đứng lên, Lữ Phương nào nghĩ tới Bình bại như núi đổ thật không ngờ cực nhanh, hấn đã giết vài cái trốn chạy sĩ tốt nhưng cũng không làm nên chuyện gì.

Bàng Nghĩa cùng Cao Bái thấy thế, vội vã dưới lệnh thủ hạ mình bộ đội bắt đầu trợ giúp. Nhưng mà Trương Lỗ đại quân trang vệ cùng Dương Ngang, cũng cùng nhau tuôn ra, trong nháy mắt lưỡng quân lại lẫn nữa lâm vào trong khổ chiến.

Nhưng là Chung Quỷ đánh tan Lữ Phương đại quân sau, thế không thể đỡ bản man quân lẫn nữa đánh tới Cao Bái cùng Bàng Nghĩa dưới trướng bình mã. Hai người thấy sự tình không ổn, liền cùng nhau bảo vệ Lữ Phương rút lui hướng Gia Mạnh Quan.

Nhưng mà trương vệ, Dương Ngang, Chung Quỷ đám người suất quân theo đuổi không bỏ, Bàng Nghĩa đám người tuy là muốn cực lực ngăn cản, cũng đã đỡ không được Chung Quỷ đám người cước bộ.

Chuyện tới như vậy, Bàng Nghĩa biết đại thế đã mất, lập tức hướng Lữ Phương đề nghị: "Lữ tướng quân, Gia Mạnh Quan không thủ được rồi, hiện tại phải nhanh bỏ quan chạy trốn tới Bạch Thủy Quan tính toán tiếp! "

Lữ Phương hoang mang lo sợ, không biết làm sao, hẳn thật không ngờ chính mình thứ nhất, cái này Gia Manh Quan liền mất tích, đến lúc đó sau, nếu như chúng tướng sĩ tổ mình thối, mặc dù Lữ Chương lại che chở, chính hắn cũng không có kết quả tốt. Nghe được Bàng Nghĩa khuyên can, hẳn vô ý thức gật gật đầu, nội tâm hắn trung đối với Bàng Nghĩa vẫn còn có chút kính phục.

Lữ Phương thu nạp tàn quân, lập tức hướng Bạch Thủy Quan lui lại, Trương Lỗ chiếm Gia Manh Quan sau đó, cũng không tiếp tục tiến công, mà là bắt đầu ở Gia Manh Quan nghỉ dưỡng sức.

Lữ Phương bình bại tin tức, rất nhanh truyền đến Thành Đô. Trương Tùng liên hợp Pháp Chính, Hoàng Quyền, Vương Luy, Triệu Vĩ, Lữ Ba các loại nhìn rất nhiều văn võ, cùng tiến lên biểu tấu Lữ Phương làm quốc làm quân tội.

Lữ Chương lúc này gặp đến độ đường như kiến bò trên chảo nóng, không biết làm sao, hẳn từ chưa từng thấy nhiều như vậy văn võ cùng đi ép mình.

"Chư công hà tất như vậy tương bức quá gấp, thắng bại là chuyện thường binh gia, ta lấy Bàng Nghĩa vì phó tướng, nếu như nói Lữ Phương có tội, Bàng Nghĩa cũng muốn cùng tội! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 319: Vương Trùng Dương vì dân khuyên Trương Lỗ, Phương Văn Định nhân tư giết Cam Ninh

Mọi người không nghĩ tới Lữ Chương dĩ nhiên vô si đến dùng Bàng Nghĩa tính mệnh tới uy hiếp chúng văn võ, Bàng Nghĩa ở trong triều đình, khá có nhân mạch, cho nên Lữ Chương thối làm cho mọi người bắt đầu có chút thỏa hiệp.

"Chư công, nếu như chém Lữ Phương lại chém Bàng Nghĩa, sợ là lại không người nào có thể chống lại Trương Lỗ đại quân, đến lúc đó sau ngọc thạch câu phân, chẳng phải hối hận thì đã muộn? " Trương Tùng đi ra khuyên nhủ.

"Ta cũng không nghĩ như thế, nhưng là Lữ Phương, ngộ thật yêu chi. Không bằng như vậy, ta tạm thời miễn Lữ Phương chức quan, khiến cho tại gia diện bích hồi lỗi, đồng thời làm cho Bàng Nghĩa tiếp nhận Lữ Phương chủ tướng vị, ngăn cản Trương Lỗ. "

Lữ Chương càng nghĩ, rốt cục nghĩ tới cái này điều hòa phương án: Chỉ cần có thể tạm thời bảo trụ Lữ Phương tính mệnh, về sau còn có thể lại tìm cơ hội lên chức.

Chúng người biết như vậy đã là Lữ Chương lớn nhất bước lui, cũng không muốn quá nhiều tương bức -- chỉ cần Lữ Phương không muốn tham dự quân sự, làm quốc làm dân mới có thể.

Bàng Nghĩa cùng Cao Bái cùng nhau thu thập bại quân được ba vạn người, đi tới phù thủy quan, cùng nhau bế quan từ thủ; mà Lữ Phương, thì bị Lữ Chương chuyên môn phái người "Áp giải " đến rồi Thành Đô.

Trương Lỗ đại quân chiếm Gia Manh Quan sau đó, khiến cho đệ trưởng vệ đóng ở Gia Manh Quan, lại khiến Chung Quỳ suất quân dẹp xong Lăng Trung, Chung Quỳ chiếm giữ Lăng Trung sau đó lại chung quanh công lược, ba quận có gần nửa nơi quy về Trương Lỗ thủ.

Roi vào đường cùng, Lữ Chương ở Hoàng Quyền, Pháp Chính đám người khuyên, một lần nữa bắt đầu dùng Trần Ngọc Thành, phong đó vì an bình giáo úy, khiến cho lĩnh quân hai vạn, đóng ở giang châu, để ngừa Trương Lỗ tiến thêm một bước xâm lấn.

Hán Trung quận, nam Trịnh.

Trương Lỗ quý phủ hôm nay tới một cái đặc biệt khách nhân khác, hẳn là người đạo sĩ. Theo lý thuyết, Trương Lỗ là Ngũ Đẩu Mễ Giáo giáo chủ, cùng đạo sĩ giao du bản là không thể bình thường hơn sự tình, nhưng là vị đạo sĩ này chỗ đặc biệt ở chỗ: Trương Lỗ đã từng năm lần bảy lượt phái người đi mời hẳn xuống núi, hẳn lại không chịu; mà nay, hẳn lại chủ động tới cầu kiến Trương Lỗ.

Trương Lỗ nghe nói, tự nhiên không dám thờ ơ, hẳn liền vội vàng đứng lên, đến cửa phủ ngoại thân tự nghênh tiếp đạo sĩ kia.

"Ai nha, Trùng Dương chân nhân xuống núi, thật là khiến Trương mỗ kích động vạn phần, thật trong đám người mời! "

Tự nhiên, vị đạo sĩ này chính là bị Vũ Văn Thành Đô tuôn ra tới, cùng Chung Quỳ đi ra đòi Vương Trùng Dương.

Vương Trùng Dương cười một cái, hướng Trương Lỗ thi lễ một cái nói: "Bản đạo gặp qua Trương sư quân! "

Trương Lỗ về mặt xuân phong mà kéo Vương Trùng Dương, đi tới phòng khách, phân chủ yếu và thứ yếu sau khi ngồi xuống, Trương Lỗ nhìn chăm chăm Vương Trùng Dương rồi, hơi nghi hoặc một chút hỏi: "Trùng Dương chân nhân chẳng lẽ đã nghĩ thông suốt, tưởng muốn giúp Lỗ cộng thành đại sự bất thành?"

Wang Trùng Dương lắc đầu, thở dài một hơi nói: "Trương sư quân ở Hán Trung, phổ biến Ngũ Đấu Mễ Giáo, bách tính nhiều nhân Trương sư quân phù hộ được mạng sống, giáo đồ vô số, đều là cảm niệm Trương sư quân chi ân, dân Di liên vui chi, này đều dựng sư quân chi ân. Nhưng là sư quân bây giờ lại tham luyến hồng trần quyền thế, khu hàng vạn hàng nghìn giáo đồ chinh phạt Lưu Chương, bách tính lưu ly, sinh linh đồ thán, này cùng sư quân ngày cũ dạy nghĩa hoàn toàn bất đồng, sư quân như vậy có thể nói được mà mà mất dân tâm tai, bản đạo mặc dù không mới, lại cho rằng sư quân hành động này rất là không thích hợp, mong rằng sư quân nghĩ lại."

Wang Trùng Dương thoái, làm cho Trương Lỗ không khỏi biến sắc, hắn làm sao cũng thật không ngờ Vương Trùng Dương hôm nay tới dĩ nhiên là vì khuyên chính mình thôi binh.

"Vương đạo trưởng lời ấy sai rồi! Cho dù ta không thịnh hành việc binh đao, thế nhưng Lưu Chương tiểu nhi cũng sẽ không cùng ta chung sống hoà bình. Hắn giết ta mẫu thân một nhà, chính là chứng cứ. Ta cùng với chân nhân bản vì hàng xóm, thật bởi vì sao lại phản vì Lưu Chương nói thoái? Này tới chẳng lẽ chính là vì Lưu Chương làm thuyết khách hay sao?"

Tuy là Trương Lỗ thoái vô cùng nghiêm khắc, Vương Trùng Dương lại cũng không có để ở trong lòng, hắn khẽ lắc đầu một cái nói: "Trương sư quân nếu là lấy tư oán mà lệnh nghìn vạn lần bách tính rơi vào trong đầu sôi lửa bỏng, chẳng phải là làm trái phương pháp tu đạo? Huống hồ sư quân lẽ nào quên khăn vàng việc rồi không?"

Wang Trùng Dương ý tứ, chính là Trương Giác Tam huynh đệ, thì ra cũng là người tu đạo, nhưng là một ngày lâm vào tranh quyền đoạt lợi sau đó, liền nhanh chóng tiêu vong, hắn muốn dùng Trương Giác sự tình khuyên bảo Trương Lỗ, nhưng là Trương Lỗ sau khi nghe được, lại càng thêm phần nộ.

"Vương Gia! Ta bất kể người tốt cuộc là người nào phải tới, người cần nhớ kỹ, ta cùng với Lưu Chương có thù không đội trời chung, ai tới cũng không có cách nào. Người nếu như còn nhiều hơn nói, đừng trách ta không niệm đồng đạo chi nghị!"

Wang Trùng Dương thở dài một hơi, đi ra ngoài, cao giọng ngâm xướng nói: "Người phương nào biết ta nội tâm gian nan khổ cực này, ra mình chủ với loạn thế; người phương nào thương ta bách tính khổ khăn này, an chúng sinh với thái bình! Ô hô ai tai, ta đi cũng!"

Trương Lỗ tức giận tướng chén rượu trong tay bỗng nhiên ngã trên mặt đất, chỉ vào Vương Trùng Dương bóng lưng lạnh lùng nói rằng: "Cuồng vọng chi bối, không biết trời cao đất rộng, nếu không phải ta niệm tình người có hảo ý, tất nhiên chém đầu người thị chúng!"

Đúng lúc này, Diêm Phốc từ ngoài cửa đi tới, đến nỗi giận dưng dưng Trương Lỗ, hắn liền vội vàng hỏi: "Mới vừa nghe nói Vương Gia tới chơi, thuộc hạ liền tới thăm, chủ công vì sao như thế nổi giận? Chớ không phải là Vương Gia có cái gì gây rối ý đồ?"

"Diêm tiên sinh có chỗ không biết, Vương Gia tiểu nhi dĩ nhiên khuyên ta thôi binh, ta cùng với Lưu Chương có thù không đội trời chung, làm sao có thể lúc đó bỏ qua cho hắn?"

Diêm Phốc nghe xong Trương Lỗ thoái, một lát cũng không nói gì thoái, Trương Lỗ nhú nhú mày, hướng Diêm Phốc nói: "Chẳng lẽ Diêm tiên sinh cũng muốn khuyên ta thôi binh hay sao?"

"Thuộc hạ không nên khuyên chủ công thôi binh, chỉ là bây giờ tình thế, tạm thời bất tiện cử động nữa việc binh đao. Tây Lương Hàn Toại Mã Đằng đối với ta Hán Trung nhìn chăm chăm, chủ công không thể không đề phòng; mà đất Thục tuy là chủ công trước thắng mấy ý vào, là bởi vì Lưu Chương quân thần bất hòa, bây giờ tình thế nguy cấp, Bàng Nghiã, Dương Hoài, Cao Bái, Trương Nhậm v.v. Thục trung danh tướng, Pháp Chính Trương Tùng lại là đa mưu hạng người, Hoàng Quyền Vương Luy càng là trung tín chi sĩ, đất Thục đường xá gian nguy, quả thực khó lấy."

Trương Lỗ trong nháy mắt sắc mặt âm trầm dưới, "Diêm tiên sinh ý, ta đây giết mẹ thù sẽ không báo sao?"

Diêm Phốc lập tức chấp tay đáp: "Chủ công chớ buồn! Bây giờ Quan Trung Tây Lương Xuyên Thục nơi bách tính nhiều chạy Hán Trung, các loại đánh dìm nhân khẩu, quảng tích thuế ruộng, thu nạp người mới, Ích Châu một ngày có biến, chủ công có thể làm cho một tướng thẳng đến kiểm các, ăn cấp Thành Đô, như vậy đại sự sẽ thành."

Tuy là Diêm Phốc thoái rất có đạo lý, nhưng là Trương Lỗ nhưng không nghĩ các loại lâu như vậy.

"Diêm tiên sinh, ngày nay thiên hạ chư hầu đều nổi dậy, Ích Châu nơi giàu tài nguyên thiên nhiên, ta nếu không lấy, sớm muộn gì vì người khác lấy chi, chi sợ ta không chờ được lâu như vậy."

Diêm Phốc thấy không còn cách nào khuyên bảo Trương Lỗ, không thể làm gì khác hơn là lui.

Chu Du cùng Thích Kế Quang đánh hạ Giang Lăng sau, Thích Kế Quang liền suất quân phản hồi Giang Hạ, mà đồng thời lệnh Trương Khâm hộ tống Trương Tú, Giả Hủ cùng Vương Ngạn Chương đám người cùng nhau hồi Hạ Bì, gặp mặt Ngô Lập Nhân. Tôn Sách cùng Chu Du lĩnh đại quân cùng nhau ở Giang Lăng đóng ở.

Nhưng mà, Tôn Sách cùng Chu Du lại cùng nhau làm một cá nhân đích sự tình như đầu không thôi, người nọ chính là Cam Ninh.

Cam Ninh đầu hàng Tôn Sách sau đó, không lâu sau liền bị Phương Văn Định biết, Phương Văn Định lập tức đi gặp Chu Du, làm cho Chu Du tướng

Phuong Văn Định giao cho mình tự tay giết tế điện Phuong Tịch trên trời có linh thiêng.

Chu Du nơi nào bằng lòng giết Cam Ninh, nhưng là Phuong Văn Định thái độ kiên quyết, hơn nữa Phuong Kim Chi bây giờ đã là Tôn Sách tiểu thiếp, điều này làm cho Chu Du càng thêm làm khó dễ.

"Phuong tướng quân cắt chó gấp, Cam Ninh thành tâm đầu hàng, trợ đại quân ta cướp đoạt Giang Lăng, nếu như lúc đó sát hại tất nhiên sẽ sử hàng quân người người cảm thấy bất an, quân tâm tất loạn. Chờ ta cùng chủ công thương nghị một phen, lại trả lời thuyết phục Phuong tướng quân như thế nào? "

Chu Du hết lời ngon ngọt, rốt cục làm cho Phuong Văn Định tạm thời ly khai, đồng thời hấn làm cho Cam Ninh dòi trú hạn Trại, mà Phuong Văn Định tiếp tục tại Thủy trại, tiết kiệm hai người gặp mặt gây nên xung đột không cần thiết.

Qua mấy ngày, Phuong Văn Định lại đi tìm Chu Du lúc, Chu Du cũng làm cho hạ nhân mượn cớ từ chối không ở, Phuong Văn Định liền tiếp ăn mấy lần bẻ môn canh sau đó, cũng đã minh bạch Chu Du dụng ý. Trong lòng hấn tức giận bất quá, lập tức lại đi tìm tới chính mình tỷ tỷ Phuong Kim Chi.

Phuong Kim Chi tâm tình cùng Phuong Văn Định tự nhiên giống nhau, "Ca ca xin yên tâm, tiểu muội tự có chủ trương, tất nhiên không cho Cam Ninh thất phu sống khá giả. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 320: Chu Du hay sách giải khai tư oán, Giả Hủ độc kế giải ân tình

Đêm đó, Tôn Sách lại cùng thường ngày đi tới Phuong Kim Chi căn phòng, nhưng khi hấn mới vừa vào cửa, lại phát hiện Phuong Kim Chi lúc này đầy người đề tang, quỳ trên mặt đất, trong phòng bày đặt một cái bàn, trên bàn bày đầy cống phẩm.

Phuong Kim Chi một bên khóc vừa nói: "Phụ thân ở trên, bây giờ mắt thấy cừu nhân đang ở trước mắt, nhưng không cách nào giết hấn đi vì phụ báo thù, hài nhi bất hiếu! "

Tôn Sách thờ dài một hơi, hấn biết Phuong Kim Chi là vì Cam Ninh việc, việc này Tôn Sách vô luận như thế nào lại không thể bằng lòng nằng.

Tôn Sách đi tới, đem Phuong Kim Chi đỡ lên, "Kim Chi đừng có như vậy bi thương, Cam Ninh việc ta cũng biết, Công Cẩn như vậy xử sự, thật sự là không muốn để cho ta làm khó dễ. "

Phuong Kim Chi nghe được Tôn Sách như vậy thương tiếc an ủi, không khỏi khóc càng thêm bi thiết, "Phu quân! Mời làm thiếp thân làm chủ a! "

"Lúc đó Cam Ninh ai vì chủ nấy, vì vậy mới bị thương nhạc phụ; bây giờ hấn nếu ái mộ xin vào, về tình về lý, ta đều không thể giết hấn. Phu nhân, ta nếu thành đại sự, tất nhiên phải có nhân tài, cũng xin phu nhân lượng giải mới là! "

Phuong Kim Chi tiếp tục cầu khẩn nói: "Phu quân! Người trong thiên hạ mới quá nhiều, cho dù không có Cam Ninh, cũng sẽ không tổn thất quá lớn. Thiếp thân chỉ cầu phu quân lúc này đây, thù giết cha, phải có báo! "

Tôn Sách lắc đầu, trong mắt nhiều một chút tức giận, "Phu nhân như sao như thế không thông lý lẽ? Ta giết Cam Ninh một người, tất nhiên sẽ mất người trong thiên hạ mới chi tâm, đến lúc đó sau còn có ai dám tới đầu hàng? Ta lại dùng ai tới tranh phách thiên hạ? "

Đến Tôn Sách sức sống, Phuong Kim Chi có chút hoảng hốt, nằng không có học được Cam Ninh sẽ có trọng yếu như vậy, bây giờ nằng tuy là có thể độc chiếm Tôn Sách ân sủng, nhưng biết rõ Tôn Sách tính cách, trong lòng hấn có ý nghĩ của chính mình, sẽ không bị bên gối người tả hữu.

"Là thiếp thân lỗi! Mong rằng phu quân bớt giận! "

Tôn Sách đứng dậy, thờ dài một hơi, "Phu nhân hôm nay mệt rồi, liền sớm đi nghỉ ngơi đi! Ngày mai đem gian phòng sửa sang xong, ta tới nữa. "

Tôn Sách ly khai, còn lại Phuong Kim Chi nhìn người đứng ở đó, bỗng nhiên nằng cảm giác mình rất ủy khuất, nước mắt lại một lần nữa chảy xuống khuôn mặt.

Tôn Sách sau khi rời đi, cũng không trở về đến trong phòng, mà là trực tiếp đi tới Chu Du quý phủ.

Chu Du nghe nói Tôn Sách tới chơi, tự nhiên không dám thờ ơ, liền vội vàng đem Tôn Sách nghênh đến trong phòng.

"Chủ công đêm khuya về mặt ưu sầu tới gặp Du, nói vậy vẫn là vì Cam Ninh việc a !! "

Tôn Sách ai một cái tiếng, "Người hiểu ta Công Cẩn cũng! Nhưng là bây giờ việc này, ta nếu như toàn lực bảo trì Cam Ninh, tất nhiên sẽ mất Phương thị huynh muội cùng Phương Văn Định thủ hạ tướng sĩ chi tâm; ta nếu như giết Cam Ninh, lại sẽ phụ rồi hàng tướng chi mong, thực sự tiến thoái lưỡng nan. Công Cẩn nhưng có diệu kế, giúp ta giải khai này gian nan khổ cực? "

Chu Du tự nhiên cũng minh bạch trong đó trắc trở, bằng không hẳn cũng sẽ không liên tiếp đóng cửa mấy ngày không ra.

"Bá Phù huynh, Du quả thật có nhất kế, chỉ là biết mạo phạm đến tâu phu nhân, vì vậy không biết có nên nói hay không. "

Chu Du thoại ân tiết cứng rắn đi xuống, Tôn Sách nhất thời chuyển buồn làm vui, vội vàng hỏi: "Người ta huynh đệ vì sao phân lẫn nhau, Công Cẩn có gì diệu kế mau mau nói tới! "

Chu Du có điểm do dự, hần lấy Tôn Sách chậm rãi nói rằng: "Việc này còn cần từ tâu phu trên thân người bắt tay vào làm. "

"Công Cẩn có thoại không ngại nói thẳng! Cẩn nằng làm cái gì? "

"Không biết chủ công, có thể hay không khuyên bảo tâu phu nhân hỗ trợ, đến lúc đó chỉ cần như vậy như vậy, đại sự sẽ thành. "

Tôn Sách nghe xong, hưng phấn nói rằng: "Công Cẩn này chân diệu tính toán cũng! "

Ngày thứ hai, Tôn Sách mang theo Phương Kim Chi cùng đi đến Phương Văn Định thủy quân đại Trại. Lúc này, Phương Văn Định ở trong trại lính an thả Phương Tịch linh vị, mỗi ngày tế bái.

Tôn Sách cùng Phương Kim Chi cùng nhau tế bái Phương Tịch, Tôn Sách vừa mới đứng dậy, đứng lúc này, bỗng nhiên đến Phương Kim Chi bỗng nhiên ngã xuống đất. Tôn Sách vội vàng đem bên ngoài nâng dậy, bóp bắt đầu Phương Kim Chi người trong, chỉ thấy Phương Kim Chi miệng sùi bọt mép toàn thân run rẩy, Tôn Sách vội vàng hô to: "Mau gọi chữa bệnh quan! "

Mà cái lúc sau, Phương Kim Chi bỗng nhiên mở mắt ra, nhìn cái thanh âm kỳ quái từ trong miệng của nàng truyền ra.

"Mặt tướng Phương Tịch tham kiến chủ công! "

Phương Kim Chi nói xong, chu vi tướng sĩ sắc mặt tất cả đều biến đổi, thanh âm này dĩ nhiên thật cùng Phương Tịch thanh âm tương tự.

Tôn Sách cũng có chút không dám tin tưởng lấy Phương Kim Chi, lúc này Phương Kim Chi tiếp tục nói: "Mặt sắp chết cũng không oan uổng, đại trượng phu chết trận sa trường, da ngựa bọc thây còn, cái này là vinh dự của ta. "

Tiếp lấy nàng lại lạc hướng Phương Văn Định, thanh âm một cái trở nên vang dội lên, "Phương Văn Định, người có biết tội của người không! "

Một tiếng này hù được Phương Văn Định vội vàng quỳ xuống nói: "Phụ thân ở trên, hài nhi không thể vì phụ báo thù, tội lớn lao đâu! "

"Phương Kim Chi " thờ dài một hơi, hận thiết bất thành cương nói rằng: "Văn Định con ta, người sai rồi. Bây giờ vì ta một cái nhóm người chết, mà sự quân thân bất hòa, tướng soái ly tâm, ta chết không nhắm mắt a. Văn Định, người không muốn lại vì khó chủ công rồi. Cam tướng quân nếu thành tâm xin vào, chủ công tự nhiên muốn đổi đãi lấy thành. Nếu là bởi vì ta chết mà giết chết, thì chúng tướng tất nhiên không phục. Người làm sao có thể bởi vì một mình ta việc, mà hại chủ công đại nghiệp! Người nào nếu như khổ nữa khổ vướng víu việc này, ta Phương Tịch dù chết, cũng sẽ không bỏ qua hẳn! "

Phương Văn Định vội vã có gõ mấy lần thủ, trong miệng xưng tội nói: "Phụ thân ở trên, hài nhi không dám! "

Phương Kim Chi nói xong, bỗng nhiên lần nữa ngất trên mặt đất, chúng tướng sĩ hai mặt nhìn nhau, Tôn Sách về mặt kinh ngạc lần nữa đem Phương Kim Chi nâng dậy. Sau một lát, Phương Kim Chi cuối cùng từ đang hôn mê mơ màng tỉnh lại, lấy bên cạnh Tôn Sách, có chút mơ hồ hỏi: "Phu quân, vừa mới đã xảy ra chuyện gì? Vì sao ta bỗng nhiên cảm giác được một hồi mê muội sau nên cái gì cũng không biết. "

Tôn Sách rồi Phương Văn Định, thờ dài một hơi, đem chuyện mới vừa rồi nhất ngữ nhất thập cùng Phương Kim Chi nói một lần. Phương Kim Chi sau khi nghe xong, không khỏi quá sợ hãi, hướng Phương Văn Định, muốn từ chỗ của hắn đạt được đáp án. Phương Văn Định gật đầu, Phương Kim Chi tự lẩm bẩm: "Dĩ nhiên thật là phụ thân! Dĩ nhiên thật là phụ thân! Đại ca, nếu phụ thân như vậy thâm minh đại nghĩa, bọn ta quyết không nên truy cứu nữa Cam Ninh chi trách, nếu không thì phụ phụ thân một phen khổ tâm. "

Phương Văn Định gật đầu, "Nếu đây là ý của phụ thân, bọn ta thân làm con, tự nhiên không nên ngỗ nghịch, từ nay về sau ta cùng với Cam Ninh tướng quân tất nhiên đồng tâm hiệp lực vì chủ công cống hiến! "

Nói xong, Phương Văn Định ngay tại chỗ quỳ xuống đối với Tôn Sách xá một cái, còn lại tướng sĩ cũng quỳ theo tiếp theo bắt đầu hô: "Bọn ta nguyện ý cùng Cam tướng quân đồng tâm hiệp lực, vì chủ công cống hiến! "

Cái này tự nhiên là Chu Du chủ ý, vì có thể để cho Phương Văn Định cùng dưới tay hắn thủy quân tướng sĩ buông ân oán, nghĩ ra cái này nhất kế. Tôn Sách cũng là dùng các loại biện pháp mới làm cho Phương Kim Chi đồng ý làm như thế.

"Chủ công, bây giờ chúng tướng đồng lòng, có thể cùng Ngô Minh thương lượng cùng nhau tiến công Trương Dương việc, đánh hạ Lưu Biểu trận chiến

cuối cùng! "

Chu Du tính toán thành sau đó, rốt cục quyết định, muốn liên lạc Ngô Minh, đối với Trương Dương khởi xướng công kích sau cùng.

Mà lúc này, đang ở Hạ Bi Ngô Lập Nhân thật phần vui vẻ, bởi vì Vương Thủ Nhân đã trở về. Không chỉ có như vậy, Vương Thủ Nhân trở về còn mang theo Trương Tú Giả Hủ Vương Ngạn Chương đám người.

Tuy là hẳn đạt được Thích Kế Quang tin tức, biết Trương Tú Giả Hủ xin vào, nhưng khi Giả Hủ thật đi tới trước mặt mình lúc, Ngô Lập Nhân vẫn là kích động nhanh nếu không không chế được chính mình.

Vừa hồi phía dưới, Ngô Lập Nhân mới biết, thì ra Vương Thủ Nhân đang trên đường trở về, vừa lúc gặp Trương Tú cùng Giả Hủ đám người. Ngô Lập Nhân rốt cục gặp được tam quốc đệ nhất độc sĩ Giả Hủ chân diện mục. Chỉ là hẳn còn không biết -- vì sao Giả Hủ sẽ chọn chính mình.

Ngô Lập Nhân cùng mấy người hàn huyên một phen sau, lập tức sai người chuẩn bị tiệc tối, làm Vương Thủ Nhân cùng Trương Tú Giả Hủ đón gió.

Trên yến tiệc, Hạ Bi vẫn vỗ cùng Trương Tú đám người phân biệt ngồi xuống, Tông Trạch cùng Trương Tú ngồi đối diện nhau, Giả Hủ cùng Vương Thủ Nhân ngồi đối diện nhau, Vũ Văn Thành Đồ thì cùng Vương Ngạn Chương ngồi đối diện lấy. Ngô Lập Nhân lúc này đến dưới trường vỗ vỗ tê tụ, thật phần vui vẻ, hẳn bụng ly rượu lên, hướng về phía Giả Hủ cùng Trương Tú đám người nói: "Ta phải Trương tướng quân cùng Giả Văn Hòa tương trợ, về sau nhất định như hổ thêm cánh! Tới, ta tất cả cùng đồng thời mời bọn họ mấy vị một ly. "

Mọi người cùng nhau bụng lên, Trương Tú cuống quýt cũng bụng ly rượu lên, đối với Ngô Lập Nhân cung kính đáp: "Chủ công mời! "

Mọi người uống một hơi cạn sạch, Ngô Lập Nhân cười cười tiếp tục nói: "Trương tướng quân lập này đại công, thật là làm Minh vô cùng cảm kích. Như vậy, ta tạm thời phong ngươi làm Ứng Dương giáo úy, trước hết để cho Tông Trạch tướng quân dẫn ngươi làm quen một chút quân ta tình huống cụ thể, về sau lại xét phong thưởng. "

Trương Tú nghe xong, vội vã chấp tay lạy bái nói: "Đa tạ chủ công đại ân, mặt tướng tất nhiên tận tâm vì chủ công cống hiến! "

"Lại phong Giả Hủ làm Hành Quân Tể Tửu, phong Vương Gia làm Chiêu dũng Đô úy, còn lại tướng sĩ, câu có phong thưởng. "

Mấy người cùng nhau tạ ân, trong bữa tiệc, Ngô Lập Nhân từ Trương Tú trong miệng mới biết, hẳn xin vào Ngô Lập Nhân, toàn bộ là Giả Hủ chủ ý, Ngô Lập Nhân mặc dù biết, Trương Tú nhất định đều là nghe xong Giả Hủ ý kiến mới sẽ như thế, nhưng là hẳn vẫn không hiểu Giả Hủ tại sao lại như vậy tuyên trách chính mình. Đừng không phải là bởi vì mình xuyên qua, ảnh hưởng Tào Tháo hào quang hình tượng? Đem nguyên bản thuộc về Tào Tháo nhân vật chính quang hoàn đoạt lại sau mới sẽ ảnh hưởng Giả Hủ phán đoán?

Ngô Lập Nhân đang muốn mở miệng hỏi Giả Hủ, tuy nhiên lại đang đến Giả Hủ ở cùng với chính mình, lại khê lắc đầu một cái, Ngô Lập Nhân ngầm hiểu, liền không hỏi đi ra.

Một phen ăn uống linh đình, yến hội kết thúc, Ngô Lập Nhân khiến người ta đem Trương Tú cùng Giả Hủ phân biệt đuổi về bọn họ ở Hạ Bi mới phủ đệ. Một lát sau, Ngô Lập Nhân lấy Vương Thủ Nhân nói: "Tới chúng ta vị này Văn Hòa tiên sinh có rất nhiều thoại không có phương tiện nói a, ta hiện muốn có ý định đến Giả Hủ quý phủ nhìn phỏng vấn, Dương Minh có thể nguyện theo ta cùng đi? "

Vương Thủ Nhân tự nhiên cũng ngồi ở đây ra đi một tí đầu mối, hẳn cũng muốn cái này Giả Hủ đến cùng trong hồ lô muốn làm cái gì.

"Chủ công tựa hồ đối với Giả tiên sinh rất là lưu ý, cái này Giả Hủ đến cùng có vài phần bản sự tình, đêm nay đi tìm một chút liên có thể biết được. "

Hai người cùng nhau, không mang theo tùy tùng, lén lút đi tới Giả Hủ trước cửa phủ. Giả Hủ đến hai người xuất hiện, chỉ là thi lễ một cái, lại một chút cũng không có kỳ quái ý tứ.

"Ha ha, tới Văn Hòa đã đoán được chúng ta sẽ đến. "

Giả Hủ gật đầu, "Hôm nay trong bữa tiệc ta chưa làm cho chủ công đặt câu hỏi, nói vậy chủ công tất nhiên hiếu kỳ, cho nên này tới chẳng có gì lạ. "

Mấy người tới gian phòng ngồi xuống, Giả Hủ làm người ta mang rượu lên sau, liền làm cho hết thầy hạ nhân lui, chỉ còn lại Ngô vương hai người cùng Giả Hủ cùng nhau ngồi chung một chỗ.

"Chủ công nhất định là muốn hỏi: Vì sao ta sẽ khuyên Trương tướng quân xin vào chủ công. "

Ngô Lập Nhân gật đầu một cái nói: "Tuy là Trương Tú hôm nay đã đem trước đây ngươi cho hẳn mấy nguyên nhân nói ra, nhưng là ta luôn cảm thấy vẫn còn có chút không thích hợp. "

Giả Hủ cười ha ha nói: "Chủ công là một đời mình chủ, Trương tướng quân đầu tự nhiên hữu ích vô hại, việc này nguyên là tình hình thực tế, có gì không thích hợp? "

"Tuy là Trương Tú cùng Tào Tháo có cừ oán, thế nhưng nếu như Trương Tú đi đầu, Tào Tháo vì thù tén khắp thiên hạ tất nhiên sẽ không làm khó Trương Tú cùng Văn Hòa tiên sinh, hơn nữa thậm chí khả năng càng thêm trọng dụng. Tào Tháo, một đời kiêu hùng cũng, lúc này lại mang thiên tử lấy lệnh chư hầu, Văn Hòa không phải có thể không biết. Tuy là ta cùng với Tào Tháo mấy lần giao phong, đều là may mắn bất bại, thế nhưng ta không thừa nhận cũng không được, Tào Tháo quả thực cũng là một đời mình chủ, Văn Hòa nói vậy cũng có thể ra. "

Giả Hủ gật đầu, "Chủ công được sạch, được xa, Hủ bội phục. Nhưng là chủ công có chỗ không biết: Tào Tháo cùng Trương tướng quân tẩu tẩu Trâu thị việc, lại tất cả đều là từ Hủ âm thầm sách hoa, cuối cùng Tào Tháo mới sẽ có Hoảng Nông chi bại. "

Ngô Lập Nhân có chút không biết, trong lòng dữ phát kỳ quái, "Văn Hòa đây là ý gì? Trâu thị mạo mỹ, Tào Tháo yêu thích, đây cũng là nhân chi thường tình, vì sao Văn Hòa lại nói là mình sách hoa? "

"Chủ công chỉ biết một, không biết thứ hai. Trâu thị tuy đẹp, lại không phải là mọi người đều biết. Làm Tào Tháo đại quân tiến sát Hoảng Nông, Trương Tú e ngại, không dám đánh một trận. Trương Tú chỉ tộc thúc Trương Ngọc, không muốn hàng Tào, vì vậy ta liền cùng Trương Ngọc hiến kế, làm cho hắn lấy kềm hai bên Trâu thị vì danh, ta liền ở Tào Tháo trước mặt vô cùng nói Trâu thị về đẹp, Tào Tháo nghĩ vào, tất nhiên tâm động. Mà Trương Tú tướng quân thường ngày rồi hướng Trâu thị có chút mến mộ, Tào Tháo hành động này, tất nhiên làm tức giận Trương tướng quân, ta lại dùng tính toán, làm cho Trương Tú tướng quân lại phản Tào Tháo, cho nên Tào Tháo mới sẽ có Hoảng Nông chi bại. Nếu như Tào Tháo biết này đều là xuất phát từ Cổ mỗ kế sách, Hủ khó giữ được tánh mạng vậy! "

Nghe xong Giả Hủ thoại, Ngô Lập Nhân kinh đến mức hoàn toàn không dùng được, độc này sĩ tên quả thực danh bất hư truyền, dĩ nhiên đem chủ tử của mình cùng Tào Tháo cùng nhau tính toán, Tào Tháo nếu như không có nhân vật chính quang hoàn, sợ là sẽ phải chết ở Giả Hủ thủ a !?

Vương Thủ Nhân ở một bên nghe, hắn lại chưa có hoàn toàn tin tưởng Giả Hủ nói như vậy, hắn cau mày hỏi: "Văn Hòa tiên sinh lời ấy chẳng lẽ có bẫy? Người cùng Tào Tháo chẳng lẽ có tư oán hay sao? Làm cần gì phải tính toán như thế Tào Mạnh Đức? Làm người mưu mà tính toán kỳ chủ, Văn Hòa tiên sinh còn dám ở chỗ này nói ngoa? "

Giả Hủ nghe xong, cười ha ha nói: "Nghe nói quân sư trung nghĩa, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không uống. Quân sư chó vôi, lại nghe tiếp: Tục ngữ nói, lương thần trách chủ mà sự tình, Hủ bình sinh tuy là hiệu lực không ít người, lại luôn cảm thấy thiên hạ này không có chân chính minh chủ. Nếu là không có chủ công, bằng vào ta góc nhìn, thiên hạ này sợ là không có có thể cùng Tào Tháo một hồi người, đến lúc đó sau có thể đầu Tào, mới là đường ra duy nhất. "

Giả Hủ là ở tăng bốc mình sao? Ngô Lập Nhân nghe đến đó, bỗng nhiên sửng sốt một chút, chẳng lẽ mình thật là có chứa Vương Bá khí độ?

"Văn Hòa nói càng ngày càng khó hiểu, chó không phải là Văn Hòa từ thật lâu trước, cũng đã nhận định ta Ngô Minh rồi? Lời ấy quá mức làm người nghe kinh sợ, Minh quả thực khó có thể tin hết. "

Ngô Lập Nhân tự nhiên không tin loại chuyện như vậy, chẳng lẽ Giả Hủ được ra bản thân là người đổi kiếp, vẫn là mở ra bàn tay vàng người đổi kiếp? Hắn Vương Thủ Nhân, phát hiện Vương Thủ Nhân đã ở chăm chú suy tư về Giả Hủ thoại.

"Chủ công là hay không nhớ kỹ, Từ Châu mục làm sao có được? "

Giả Hủ mặc kệ hai người làm sao không tin, vẫn cười ha ha, tiếp lấy hỏi ngược lại.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 321: chưa gặp gỡ Giả Hủ lập 3 công, mất danh sĩ Tào Tháo hận 1 người

Ngô Lập Nhân càng ngày càng mơ hồ, "Tự nhiên là trước đây Đào Khiêm ôm chết về sau, đem Từ Châu nhường cho ta, này mới khiến triều đình bắt đắc dĩ phong ta làm Từ Châu mục. "

"Trước đây Lý Giác đối với chủ công chỉ có hận, cũng không có chút hảo cảm, mặc dù chủ công tọa unction Từ Châu nơi, Lý Giác cũng sẽ không thừa nhận chủ công địa vị, như thế nào biết phong giúp người thành đạt, biết thời biết thế phong chủ công làm Từ Châu châu mục đâu? "

Ngô Lập Nhân lúc này mới có chút minh bạch Giả Hủ ý tứ, "Chẳng lẽ ban đầu là Văn Hòa tiên sinh thỉnh cầu, Lý Giác mới phong Minh làm Từ Châu châu mục? "

Giả Hủ gật đầu, nói tiếp: "Từ từ mấy năm trước, chủ công xuất kỳ mưu tru diệt Đồng Trác sau đó, lại đang Từ Châu khởi xướng thảo Viên đại nghiệp, ta thì biết rõ, chủ công tất nhiên không phải vật trong ao, liền muốn đang âm thầm trước giúp chủ công một thanh, Lý Giác nghe xong ta chỉ nhị hỗ tương tranh tính toán, liền mời thiên tử sách phong chủ công làm Từ Châu mục, cũng làm cho chủ công cùng Viên Thuật lẫn nhau công phạt. Cho là lúc, ta muốn dưới chủ công nếu là có cái này Từ Châu nơi, như thế nào tranh đoạt thiên hạ. Chủ công quả nhiên hùng đường đại lược, chẳng những Nhân Đức lấy đối với bách tính, đồng thời lại chiếm cứ Giang Đông cân nhắc quận cho rằng cơ nghiệp, đây là Vương Bá chi cơ cũng! Chủ công cùng Tào Tháo mấy trận

chiến đấu có thể đứng ở thế bất bại, đây tuyệt không phải là vận khí. Nhìn chung thiên hạ, chỉ có Tào Tháo mới có thể cùng chủ công so sánh hơn thua, vì vậy Hứa Hạo thiết kế làm cho Trương Tú ở Hoàng Nòng giảm lại phần, thành công đánh lên Tào Tháo, đáng tiếc không có thể lấy Tào Tháo tính mệnh. "

Giả Hứa thoái làm cho Ngô Vương hai người tiếp tục vẫn duy trì thân sắc bất khả tư nghị, Vương Thủ Nhân tuy là còn là một bộ không tin đáng đáp, nhưng là nội tâm đã bắt đầu dao động.

"Văn Hòa nói, khó có thể tin. Nếu là như vậy, vì sao bất lực khuyên Trương Tú phản Tào sau trực tiếp tới đầu với ta, mà là trước tiên ở Kinh Châu an thân? "

Ngô Lập Nhân khó có thể tin hơn, không khỏi hỏi lần nữa.

Lúc này sau, Vương Thủ Nhân nhủ chặt chân mày rút cục thư triển ra, hần cười ha ha nói: "Nếu như chủ công ở Văn Hòa tiên sinh tình cảnh thiết tướng một phen, sợ là cũng sẽ làm chọn lựa như vậy. Cho là lúc, nếu như Trương Tú muốn đại quân vượt qua Kinh Châu mà thẳng đến Dương Châu, thù vì bất địch (rất là khác nhau); cho dù thật đi tới rồi Dương Châu, chủ công sẽ tin tưởng Trương Tú một cái tâm sao? Huống hồ lúc đó Trương Tú binh nhiều tướng mạnh, nếu như chủ công ỷ thác trọng trách, thì lòng có không phải an; nếu như hơi có chậm trễ, Trương Tú khả năng tái sinh lòng không thần phục, chủ công vô cùng có khả năng đâm vào trước đây Tào Tháo Hoàng Nòng chỉ bại, cái này tương đương với hại chủ công. "

Giả Hứa cười ha ha một tiếng nói: "Người hiểu ta quân sư cũng! Vừa lúc Trương Dương Phò Tồn đến đây cầu viện, ta liền nhân cơ hội khuyên bảo Trương tướng quân đi Giang Lăng cứu viện Lưu Kỳ; như vậy Kinh Châu Khoái thị huynh đệ tất nhiên khả nghị, hoài nghi Trương tướng quân chỉ dụng tâm, vừa lúc lúc đó Chu Công Cẩn đi phản gián kế sách, nắm quyền trước xoá và sửa chỉ nguy tin đưa đến Trương tướng quân thủ. Ta liền tương kế tựu kế, cố ý làm cho Trương tướng quân che che giấu giấu, làm cho Lưu Kỳ nghĩ lầm Trương tướng quân cùng Chu Du thật sự có cấu kết. Bên ngoài không chịu ngồi chờ chết, đầu tiên làm khó dễ, Khoái Lương thiết kế Hồng Môn Yến, muốn nhân cơ hội tru diệt Trương tướng quân, ta liền lược thi tiểu kế, làm cho Vương Gia tướng quân bắt Lưu Kỳ, lại suất binh đánh lui Trương Duẫn đại quân bao vây tiểu trù, cuối cùng phản ra Bắc Môn. "

Wang Thủ Nhân bưng tỉnh đại ngộ mà than thở: "Kể từ đó, ta liền hiểu: Làm cho Trương Ngọc chia đóng ở Hán Thủy bắc ngạn nhất định cũng là Văn Hòa cố ý gây nên. "

Giả Hứa nghe xong, lấy Vương Thủ Nhân, hai người liếc nhau, bỗng nhiên thân giao cách cảm thông thường cùng nhau phá lên cười.

Còn lại về mặt u mê Ngô Lập Nhân, lấy hai người, hoàn toàn không rõ ràng lắm bọn họ đang cười cái gì, "Nhị vị quân sư, mời nói tỉ mỉ một phen, vừa vậy? Minh ngu dốt, còn không biết toàn bộ câu chuyện trong đó. Ta đám ba người đi, người hai người đều có thể vì sự cũng! "

Hai người bị Ngô Lập Nhân thoái lại chọc cho vui ah cười, Vương Thủ Nhân tiếp tục nói: "Văn Hòa tiên sinh nhất định là ra Trương Ngọc đối với Trương Tú tướng quân bất mãn chỉ tâm, vì vậy cố ý làm cho hần chia thủ ở ngoài thành. Nếu như trong thành chuyện xảy ra, Trương Ngọc tất nhiên bỏ Trương Tú tướng quân với không để ý, mà Văn Hòa tiên sinh lại phái người liên lạc Thích tướng quân tiếp ứng. Lúc đó, Trương Tú thế cô, tính mệnh đe dọa lúc, nếu được Thích tướng quân cứu viện, lúc này hần trở lại đầu chủ công, tất biết sâu niệm chủ công ân đức, ái mộ vì chủ công sở dụng. "

Giả Hứa cười ha ha, "Một, có thể cho Trương Tú vì chủ công sở dụng; thứ hai, khiến cho binh lực tiêu hao ở chỗ Kinh Châu đại quân trong nội loạn, cho dù đầu với chủ công, hần không đại quân nơi tay, liền dễ dàng khống chế, cho dù có nữa phản tâm, cũng không binh có thể dùng, như vậy Hứa mới dám ở chủ công trước mặt như vậy 'Nói khoác mà không biết ngượng' khoe khoang. "

Ngô Lập Nhân nghe xong, thờ dài nói: "Trong đó ẩn tình, dĩ nhiên khúc chiết như tư! Văn Hòa không thấy Minh mặt, cũng đã làm Minh lập được ba công lao lớn, từ cổ chí kim, chưa thấy vậy người có tài, Văn Hòa xứng nhận Minh một trong bái! "

Nói xong, Ngô Lập Nhân đứng dậy hướng về phía Giả Hứa khom người làm một đại lễ, Giả Hứa liền vội vàng đứng lên, cũng hướng Ngô Lập Nhân thất bại xuống phía dưới, trong miệng liên tục hô: "Chủ công chiết sát thuộc hạ! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến túc chủ thu được Giả Hứa thân mật điểm 10 điểm, kiểm tra đo lường đến Giả Hứa tư duy thuộc tính làm vũ lực 43, chỉ huy 75, trí lực 100, chính trị 89. Kiểm tra đo lường đến Giả Hứa sở hữu kỹ năng một Loạn Võ: Văn Hòa Loạn Võ, bên ngoài thiết kế âm mưu kế sách lực trí lực + 3, lại không dễ dàng bị ngoại nhân phát hiện; kỹ năng hai Quan Tâm: Bên ngoài giới về đo lường được hần tâm tư người, đồng thời biết căn cứ không đồng tình hướng hồ ngẫu nhiên Ứng Biến. Trước mặt túc chủ sở hữu thân mật điểm 125, cừu hận giá trị 43. "

Ngô Lập Nhân làm sao cũng thật không ngờ Giả Hứa dĩ nhiên tâm cơ sâu như thế, cái này tính toán sách trong lúc đó một vòng tiếp một vòng, khiến người ta nghe xem thế là đủ rồi. Mà nghe được hệ thống kiểm tra đo lường làm cho Ngô Lập Nhân trong đầu vang lên lần nữa tam quốc sát trong Giả Hứa Loạn Võ lời kịch.

"Kêu khóc a !, cầu xin a !, giãy dụa a !! Sau đó, chết đi! "

Văn Hòa Loạn Võ, hần có thể tọa sơn quan hổ đấu, thiết kế để cho người khác chém giết, mà chính mình hoàn toàn không bị ảnh hưởng, đây chính là độc sĩ Giả Hứa lợi hại. Bất quá Ngô Lập Nhân lại một điểm không lo lắng Giả Hứa biết nguy hại đến chính mình. Bởi vì hần đã dâng ra rồi thân mật điểm, Ngô Lập Nhân biết, ở tam quốc trung, cho dù Giả Hứa đầu phục Tào Tháo, tim của hần lại hoàn toàn không ở Tào Tháo trên người, hoàn toàn là vì tự bảo vệ mình, hần đối với Tào Tháo thù chung còn bảo trì cái này vật ách tắc.

Dù sao bởi vì hần tính toán sách, làm cho Tào Tháo tổn thất Tào Ngang cùng Điền Vi, thậm chí mất đi hần nguyên phối Đinh phu nhân. Tào Tháo vì thù người trong thiên hạ chỉ tâm, không có đối với Giả Hứa thế nào, nhưng là Trương Tú vẫn là rất đã sớm chết rồi, mặc dù không có chứng cứ chứng minh cùng Tào Tháo có quan hệ, thế nhưng Ngô Lập Nhân có thể không tin, Trương Tú biết vô duyên vô cớ bệnh chết. E rằng Giả Hứa trước đây đầu nhập vào Tào Tháo thật là không có lựa chọn tốt hơn.

"Ta phải Văn Hòa, như hổ thêm cánh! Hi vọng hi vọng! "

Đạt được Giả Hủ lúc sau, Ngô Lập Nhân đã rất hưng phấn; đêm nay cùng Giả Hủ như vậy tâm tình một phen sau, Ngô Lập Nhân mới phát hiện mình nhân vật chính quang hoàn là cường đại đường nào, quả thực đã xuất ly rồi hưng phấn -- hẳn lúc này như cùng ở tại trên chín tầng trời thượng đế thông thường, quan sát thiên hạ chúng sinh.

"Chủ công quá khen! "

Mấy nhà vui mừng mấy nhà buồn, lúc này vui mừng vạn phần Ngô Lập Nhân hoàn toàn không nghĩ tới đang ở Hứa Đô Tào Tháo lúc này là biết bao cô đơn.

"Văn Hòa a Văn Hòa, ta đối đãi ngươi lấy thành, ngươi lại sử Trương Tú như vậy hại ta; dù vậy, ta cũng không có ghi hận ngươi, vẫn hy vọng một ngày kia, ngươi có thể làm việc cho ta. Nhưng là, ngươi đến cùng tại sao muốn tuyên trạch Ngô Minh? Ngô Minh đến cùng có cái gì tốt! Ngô Minh, Ngô Minh! Thiên hạ này, ta chỉ hận ngươi một người, chỉ hận ngươi một người! "

Hắn nghe được Trương Tú, Giả Hủ tất cả cùng đồng thời đầu Ngô Lập Nhân sau, cả người lập tức mất đi sở có sức lực, trong ánh mắt tràn đầy thất vọng cùng uể oải. Một cái người tại nội tâm điên cuồng reo hò, nhưng là ngồi xuống vẫn vô không ai có thể nghe được tiếng lòng của hắn.

"Bây giờ, Lưu Biểu chỉ còn Trương Dương một thành đơn độc, bọn ta làm đi kế gì? "

"Chủ công chớ buồn, y kế hành sự là được. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 322: Vương Thủ Nhân biện chứng thuyết duy vật, Tôn Bá Phù phá sinh tử sấm

Ngô Lập Nhân đem Vương Thủ Nhân triệu hồi, là bởi vì nghe được Vương Nguyên Nguyên một câu kia "Phụ thân vì sao chưa có trở về ", hẳn lòng có không đành lòng, cho nên liền muốn thừa dịp bây giờ Kinh Châu tạm thời không có gì chiến sự, có thể trước hết để cho Vương Thủ Nhân trở về cùng Mi Trinh, Vương Nguyên Nguyên tự trên tự hạ một chút, lại tăng tiến dưới Ngô Lập Nhân cùng Mi Trinh cảm tình, có cơ hội tái sinh một đứa bé đi ra, thứ nhất có thể mượn Mi Trinh Trinh Liệt tăng mệnh dưới Vương Thủ Nhân tử duy thuộc tính, thứ hai, hẳn hy vọng Mi Trinh có thể sinh một cái quân sư nhĩ đại đi ra mới tốt, cũng không trở thành Vương Thủ Nhân người máy ưu tú như vậy bị lãng phí.

"Ai, muốn là thật di truyền, con của mình há lại không phải là không có bao nhiêu năng lực lên chờ mong? Sinh con gái được rồi, còn có thể kế thừa Điều Thiên khuôn mặt đẹp. "

Ngô Lập Nhân lên lút đưa hắn gặp phải đạo sĩ Tả Từ sự tình cũng cùng Vương Thủ Nhân nói một phen, đồng thời đem Tả Từ đi qua tướng mạo ra Vương Nguyên Nguyên về sau là quý nhân việc nhất định nói cùng Vương Thủ Nhân, hẳn hy vọng Vương Thủ Nhân sau khi nghe được cũng có thể vui vẻ một phen, nhưng là Vương Thủ Nhân lắc đầu, xem thường nói: "Nếu như tướng mạo liền có thể sạch một cá nhân tương lai, người nợ về sau là không phải có thể không hề làm gì, liền sẽ chờ bỗng nhiên có một ngày đại phú đại quý? Mạnh tử có lời: Sống ở gian nan khổ cực, chết bởi an vui, Tả Từ tuy là tinh vu ảo thuật, giỏi về tướng mạo, thế nhưng nếu như tin tưởng dự đoán nói như vậy, dù cho Trương Lương, Hàn Tín ngày chi phí, sau này cũng khó tránh khỏi biến thành người tầm thường một cái. "

Vương Thủ Nhân thoại, làm cho Ngô Lập Nhân kinh thần không thôi, đây quả thực có thể nói là đối với chủ nghĩa duy vật cùng chủ nghĩa duy tâm biện luận thông thường, nhấn mạnh nhân tính năng động chủ quan, cái này không nghĩ qua là, đã bị Vương Thủ Nhân cho mình lên một tiết triết học giờ học.

"Dương Minh nói như vậy, thật là khiến người tuyên truyền giác ngộ, ha ha, đã như vậy, Tả Từ nói như vậy coi như một câu lời nói đùa liền tốt, cười mà qua. "

Vương Thủ Nhân ở Hạ Bi gây người không đến nửa tháng, liền có Kinh Châu cấp báo truyền đến: Tự nhiên là Chu Du muốn liên hợp Ngô Lập Nhân ở Kinh Châu đại quân muốn khởi xướng đối với Trương Dương trận chiến cuối cùng.

Hiện tại có Song quân sư nơi tay, Ngô Lập Nhân đương nhiên sẽ không lãng phí, đưa bọn họ cùng nhau gọi đến, thương nghị đối với sách.

Giả Hủ tự nhiên đối với Kinh Châu tình thế rõ ràng trong lòng, Tôn Ngô hai nhà vì điều quan hệ, cũng có hiểu biết, cho nên Ngô Lập Nhân trực tiếp liền hỏi Giả Hủ ý kiến.

"Trương Dương khó phá. "

Giả Hủ chỉ nói bốn chữ, Ngô Lập Nhân cười cười, "Văn Hòa tích tụ như kim a! Văn Hòa ý, Trương Dương khó phá, vậy liền cự tuyệt Chu Du đề nghị, còn là nói, trước nhận lời, nhưng chỉ là phát cờ hò reo, cũng không xuất lực? "

"Chủ công nói cực phải, hai người đều là cần phải vì thế mà. Lưu Biểu kinh doanh Kinh Châu nhiều năm, sâu dân tâm, chỉ là bây giờ Trương Dương, đại thế đã mất, nếu công chi quá gấp, cái này nhất định quân dân chuyên tâm, trong lúc vội vã tất không thể phá. Không bằng chậm mà mưu tính, đợi bên ngoài bên trong thành có biến, như vậy liền có thể thắng lợi dễ dàng Trương Dương. "

Giả Hủ nói chủ ý của mình, cái này tự nhiên là cùng Vương Thủ Nhân ý kiến không sai biệt lắm

"Nếu như thế, Chu Du nhất định bất mãn, nếu bên ngoài khiến sứ trách tội, lại nên làm như thế nào? "

"Chủ công cần gì phải đề ý, bây giờ tư thế cần phải tọa sơn quan hổ đấu, chớ không phải là chủ công về sau còn muốn cùng Tôn Sách lại tranh phách thiên hạ? "

Giả Hủ nói như vậy Ngô Lập Nhân tự nhiên đều hiểu, Vương Thủ Nhân cũng gật đầu, Ngô Lập Nhân bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, "Ta muốn thu phục Chu Du, Văn Hòa có biện pháp hay không? "

Giả Hủ nghe đến đó, không khỏi có chút kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới Ngô Lập Nhân vẫn còn có như vậy tâm tư, tiếp lấy dường như lại nghĩ thông suốt rồi, cười ha ha nói: "Chu Công Cẩn, quả thực là thủy chiến Kỳ Tài, thu tự nhiên rất có ích lợi. Thế nhưng, theo thuộc hạ biết, Chu Du cùng Tôn Sách, thân như huynh đệ, Thu chi rất khó, trừ phi, trừ phi Tôn Sách không ở. "

Ngô Lập Nhân thở dài một hơi, "Thoại mặc dù như vậy, nhưng là như thế nào từ bỏ Tôn Sách, mới còn có thể không bị Chu Du ghi hận? "

"Chủ công lấy Nhân Đức tên trừ khắp thiên hạ, tự nhiên không thể làm này bất nghĩa việc. Tôn Sách sách nhẹ mà không bị, xưng phong Hãm Trận, khắc địch chi dũng có thừa; nhã tục tọa trấn, quân nhóm người độ không đủ tài! Lấy ngô xem chi, ngày khác nhất định chết bởi tiểu nhân thủ, chủ công cần gì phải gấp gáp? "

Ngô Lập Nhân nghe được hẳn thoải, không khỏi cười ha ha, Giả Hủ được phán đoán cùng trong lịch sử Quách Gia pháp nhất trí, chỉ là bây giờ, Hứa Công đã không ở Tôn Sách địa bàn, người nào lại tới phục vụ tên tiểu nhân này nhân vật đâu? Hệ thống cho một kỳ hạn còn có mấy năm, hẳn tự nhiên có thể chờ. Chỉ là Ngô Lập Nhân không biết, cần phải chờ tới khi nào, mới có thể đợi được, tên tiểu nhân kia xuất hiện.

Giang Lăng.

Từ Chu Du đánh hạ Giang Lăng sau đó, ở Giang Lăng nghỉ dưỡng sức gần hai tháng, khi hẳn quyết định liên hợp Trần Khánh Chi, Tần Chiêu đám người cùng nhau tiến công Trương Dương lúc, lại đột có tới không chủ công mệnh lệnh không thể khinh cử vọng động trả lời thuyết phục. Chu Du tự nhiên cũng nghe nói Điều Thuyền mang thai tin tức, đến nay vẫn là độc thân uống Chu Du tự nhiên không thể lĩnh hội cái loại này thân làm cha vui sướng, hẳn không thể làm gì khác hơn là lại phái người truyền tin đến Hạ Bi mời Ngô Lập Nhân phát binh.

Nhưng là Ngô Lập Nhân hồi phục, lại làm cho hẳn không có biện pháp nói cái gì bất mãn. Bây giờ Trương Dương nếu như công nhanh, cho dù phá thành, chỉ sợ cũng phải thương vong thảm trọng, đứng ở Ngô Lập Nhân lập trường suy nghĩ, Ngô Lập Nhân tự nhiên không có cần thiết vì Tôn Sách mà liều mạng như vậy.

Nếu Ngô Lập Nhân không muốn trợ giúp, Chu Du cũng chỉ đành án binh bất động, bằng không lấy hẳn một nhà lực càng không thể nào đánh hạ có nhược kim thang Trương Dương.

Hôm nay, Chu Du đang cùng Tôn Sách cùng một chỗ nói chuyện phiếm, Trường Sa Trương Chiêu phái người tới đưa tin -- nội dung trong thư đại khái là nói, Kinh Nam bốn quận không biết có phải hay không là chịu đến Lưu Biểu phái đi gián điệp ảnh hưởng, bắt đầu có người âm thầm liên lạc trung với Lưu Biểu ngoan cố thế lực, ý đồ mưu phản.

Chu Du hết Trương Chiêu chỉ tin sau, lập tức đứng dậy nói rằng: "Bá Phủ huynh, bây giờ nếu Trương Dương chi chiến không phải sẽ lập tức tiến hành, Bá Phủ huynh không bằng tạm thời hỏi Trường Sa, kinh sợ hạng người xấu. Huống hồ nghe nói tẩu phu nhân bây giờ cũng đang có mang, không bằng mang theo tẩu phu nhân cùng nhau hỏi Trường Sa, nơi này là chiến loạn nơi, không dễ dàng cho tẩu phu nhân dưỡng thai. "

Tôn Sách gật đầu, Phương Kim Chi bây giờ có thai, Tôn Sách cũng có thuộc về ý, dù sao bây giờ Kinh Châu còn chưa định, ở chỗ này dừng khó bảo toàn không có cái gì tình huống đặc biệt phát sinh.

"Đã như vậy, Trương Dương phải có lao Công Cẩn cố sức! "

Bây giờ Trường Sa chỉ có Trình Phổ lĩnh năm nghìn binh mã đóng ở, Tôn Sách liền lệnh Hình Đạo Vinh trước lĩnh năm nghìn đại quân đi đầu, mình thì mang theo Phương Kim Chi cùng một ít người hầu đi ở phía sau.

Tôn Sách mặc dù nói bây giờ cũng muốn có thể mau sớm trở lại Trường Sa, nhưng là hẳn cũng không muốn Phương Kim Chi trong bụng thai nhi chịu ảnh hưởng, cho nên không thể làm gì khác hơn là dọc theo đường đi che chở Phương Kim Chi thông thả tiến lên.

Như hôm nay khí chính là cuối mùa hè đầu mùa thu, đoàn người đi nửa ngày đường, cũng đều có chút khô miệng khô lưỡi, Tôn Sách liền mọi người ở một chỗ cây trong rừng nghỉ ngơi khoảng khắc. Tôn Sách mở nước túi, bắt được Phương Kim Chi trước mặt, ôn nhu nói rằng: "Phu nhân, uống miếng nước a

!! Đọc theo con đường này cũng có chút khổ cực! "

Phuong Kim Chi cười một tiếng, "Thiếp thân nguyên cũng là tướng quân xuất thân, điểm ấy xót này tính là gì, nếu không phải là có trong bụng cái này tiểu bảo bảo liên lụy, thiếp thân cũng có thể cùng phu quân thông thường, kỳ mã chạy đi, cũng tiết kiệm đi rất nhiều phiền phức. "

Tôn Sách cười hắc hắc, vỗ sợ Phuong Kim Chi cái bụng, dường như ở cảo trạng thông thường nói rằng: "Con ta nguoi có thể nghe cho kỹ, mẹ nguoi hiện tại mà bắt đầu oán giận nguoi, bắt quá nguoi cũng không nên trách mẹ nguoi, nàng sinh nguoi nuôi nguoi, cũng là vô cùng cực khổ. "

Phuong Kim Chi cười khúc khích nói: "Phu quân, làm sao nguoi biết cái này trong bụng chính là con trai đầu? Vạn nhất nếu là nữ thì làm sao bây giờ? "

Nghe đến đó, Tôn Sách không khỏi sùng sờ một chút, tiếp lấy lắc đầu nói: "Nhất định phải là con trai, nếu không vạn nhất có thiên ta gặp bất hạnh, vậy ta đây cơ nghiệp có thể giao cho ai đánh đề ý đầu? "

Nghe được Tôn Sách thoại, Phuong Kim Chi không khỏi biến sắc, liên tiếp vội vàng che Tôn Sách miệng, oán giận nói: "Phu quân vì sao nói như thế chẳng may mắn nói như vậy? "

Nghe xong Phuong Kim Chi thoại, Tôn Sách không khỏi cười ha ha một tiếng nói: "Đại trượng phu chinh chiến tứ phương, nếu như một ngày kia chết trận sa trường, cũng là không thể tránh được. Các nguoi cho rằng đây là không may mắn, ta Tôn Sách cũng không cho là như vậy, hảo nam nhi quảng đầu ném lâu máu nóng, còn đây là đại trượng phu chí chí cũng! "

Phuong Kim Chi đến Tô đầu có chấp như vậy, không thể làm gì khác hơn là lắc đầu nói: "Được rồi được rồi, không phải cạnh tranh cái này, phu quân, ta nhị đệ trọng mưu cũng rất có tư thế oai hùng, chưa chắc không thể giao phó đại sự. "

Nghe được cái này, Tôn Sách không khỏi thở dài một hơi, liền đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 323: Tôn Bá Phù đại chiến giết hại dân hại nước, Phuong Kim Chi để non mất ấu nhi

Phuong Kim Chi có điểm không rõ, vì sao nói đến đây, Tôn Sách sẽ như thế không cao hứng, trong lòng âm thầm thầm nói: Chẳng lẽ ta nói sai cái gì thoại?

Mọi người ăn lương khô, uống nước xong, có người bắt đầu ngồi xuống, dựa thân cây, từ từ nhắm hai mắt nghỉ một chút khoảng khắc. Tôn Sách cũng muốn ngủ một hồi, nhưng là bỗng nhiên hần mí mắt nhảy một cái, không khỏi trong lòng nôn nóng bất an, hần cũng không biết vì sao. Hần không thể làm gì khác hơn là bắt bắt đầu vũ khí của mình, để cho mình có chút dựa vào, chậm rãi tĩnh hạ tâm lại.

Đúng lúc này, bỗng nhiên từng đợt tiếng xé gió vang lên, Tôn Sách trong lòng cả kinh, bỗng nhiên mở mắt ra, chỉ tới đêm không hết tên từ bốn phương tám hướng bắn đi qua, Tôn Sách hét lớn một tiếng: "Dịch tập! " lập tức phóng người lên ngựa, hướng về Phuong Kim Chi mà xa chạy tới. Tôn Sách vừa chạy, vừa dùng lực đẩy ra bay tới tên lạc, cao giọng hô "Phu nhân " .

Hon mười danh tùy tùng tuy là đều là ti mi chọn lựa bách chiến chi sĩ, nhưng là chợt tập kích, vẫn là có rất nhiều người trong bất hạnh tiễn, còn lại người nhao nhao nhanh chóng cầm vũ khí lên, hướng về Phuong Kim Chi cùng Tôn Sách phương hướng vọt tới.

Phuong Kim Chi lúc này cũng nghe đến bên ngoài động tĩnh, trong lòng biết không ổn, rốt cục Tôn Sách đi tới Phuong Kim Chi trước mặt, lập tức mở xe ra lên mình, quát: "Nhanh, lên ngựa! "

Phuong Kim Chi vỗ tướng xuất thân, tự nhiên quen việc dễ làm, nương Tôn Sách thủ, nhẹ nhàng vừa tung người, nhảy tới Tôn Sách lập tức.

Tôn Sách cái gì cũng không kịp nói, trực tiếp thúc ngựa về phía trước chạy đi, sau lưng tùy tùng cùng người hầu, quả đoán lựa chọn đoạn hậu.

Tôn Sách lúc này trong lòng chỉ có phần nộ, vừa mới cũng bởi vì Phuong Kim Chi trong bụng hài tử mà hưng phấn không so, lúc này dĩ nhiên bỗng nhiên tuân ra như vậy một đám người thân phận không rõ, muốn lấy đi của mình mệnh, điều này làm cho hắn làm sao không giận.

Đúng lúc này, bỗng nhiên phía trước lại xuất hiện hơn mười người quần áo đen, mỗi người cầm trong tay lợi khí, chắn Tôn Sách phía trước.

"Tôn Sách thất phu, chạy đi đâu, chịu chết đi! "

Tôn Sách trong mắt tràn đầy lửa giận, nhưng là hắn biết mình lúc này không nên cậy mạnh, hắn hướng về phía sau lưng Phương Kim Chi nhẹ nhàng nói rằng: "Phu nhân, ngồi xong, chúng ta tiến lên! "

Tôn Sách trường thương trong tay vung lên, gào thét lớn nhằm phía trận địa sẵn sàng đón quân địch hắc y nhân. Những người áo đen kia tự nhiên đều không phải là người lương thiện, mấy người bọn họ một tổ, cùng nhau đánh tới Tôn Sách.

Tôn Sách một thương vung tới, trực tiếp nghiền hướng mấy người quần áo đen vũ khí, mấy người kia lại bị Tôn Sách lực một người đánh bay, ngã xuống đến phía sau người trên người. Những người còn lại đến Tôn Sách lực lớn, liền không hề cùng Tôn Sách Giác Lực. Đối mặt với bốn phương tám hướng mà đến vũ khí, Tôn Sách không thể làm gì khác hơn là trái xông lại ngăn cản, những người áo đen kia nơi nào là Tôn Sách đối thủ, bị Tôn Sách trường thương chọn thất lĩnh bất lực.

Nhưng là Tôn Sách dù sao phía sau còn có Phương Kim Chi, hắn phải bảo vệ Phương Kim Chi an toàn, tổng là có chút bó tay bó chân.

"Phu nhân, ta bảo vệ ngươi kỳ mã đột phá vòng vây ra, Hình Đạo Vinh tướng quân nhất định ở phía trước cách đó không xa, chỉ cần làm cho hình tướng quân suất quân đánh trở lại, tất nhiên sẽ chuyển nguy thành an. "

Phương Kim Chi vừa nghe, vô ý thức lắc đầu nói: "Phu quân, ngươi mới là vạn kim chi khu, ngươi bỏ lại thiếp thân đi cầu viện, chỉ cần chờ hình tướng quân đi tới, lại thay thiếp thân báo thù, mong rằng phu quân lấy đại cục làm trọng. "

Tôn Sách nghe đến đó, mắt hồ nộ tỉnh, hét lớn: "Phu nhân! Ngươi bây giờ không phải chỉ một mình ngươi người, bụng của ngươi trong còn có ta Tôn Sách con trai! Ngươi nhất định phải thật tốt, bảo vệ tốt con của chúng ta, lúc này vì phu mệnh lệnh! Huống hồ, con con này mười mấy cái hại dân hại nước còn không làm gì được ta Tôn Sách! "

Nói xong, Tôn Sách trường thương xoay tròn, đem bốn phía hắc y nhân tất cả đều đẩy ra, tiếp lấy tung người xuống ngựa, trường thương thuận thế ở móng ngựa vỗ, tọa kỵ của hắn lập tức nhanh chân vọt tới trước.

Tôn Sách xuống ngựa, bảo hộ lấy Phương Kim Chi vọt tới trước lấy, Phương Kim Chi khỏe mắt rung rung, hướng về phía Tôn Sách hô câu: "Phu quân, bảo trọng! " ngay sau đó trong tay dây cương dùng sức ghì lại, thúc ngựa về phía trước vọt tới.

Tôn Sách tức thì bị hắc y nhân trùng điệp vây quanh, Tôn Sách lúc này không có Phương Kim Chi ràng buộc, trường thương bắt đầu phát huy, lúc này hắn thương đến chỗ tất nhiên sẽ có người hét lên rồi ngã gục. Mọi người cùng tiến lên trước, Tôn Sách vẫn như cũ không sợ, thậm chí chia vào bị thương phiêu lưu lần nữa chém giết mấy chục người.

Lúc này hắc y nhân đã còn lại không đến mười người, Tôn Sách lúc này máu me đầy mặt, trên người cũng bị mấy chỗ tổn thương, nhưng là còn thừa lại hắc y nhân lúc này trong lòng ngoại trừ hoảng sợ vẫn là hoảng sợ, đối mặt dũng mãnh vô cùng Tôn Sách, bọn họ đã mất đi tài chiến dũng khí.

"Bọn chuột nhất, rốt cuộc là người nào phái các ngươi tới? Chỉ cần các ngươi có thể mau nói ra, ta có thể tha các ngươi bắt từ! "

Tôn Sách rống to một tiếng, những người đó không hẹn mà cùng nhau xoay người, hướng về chạy ngược phương hướng. Tôn Sách hét lớn một tiếng, xông tới, đem mấy cái chạy trốn người thuần thực giết sạch sẽ, chỉ còn lại có một cái người chạy xa, may mắn tránh khỏi với khó.

Nhưng là Tôn Sách một cước từ dưới đất khơi mào một khối to như nắm tay tảng đá, tiếp lấy Chop trong tay, hướng về người áo đen kia dùng sức thảy qua, hắc y nhân kia hét lên rồi ngã gục.

Cái này lúc sau, rốt cục Phương Kim Chi mang theo Hình Đạo Vinh chạy tới, đến đây đất người quần áo đen thi thể và cả người là máu Tôn Sách, Hình Đạo Vinh cũng hoảng hồn, xuống ngựa đi tới Tôn Sách trước mặt nói: "Mặt tướng đến chậm, làm cho chủ công chịu khổ, mời chủ công trách phạt! "

Tôn Sách nhỏ một bãi nước miếng trực khí, chỉ vào cuối cùng người áo đen kia nói: "Trước tiên đem người áo đen kia bắt tới, hắn là còn chưa có chết, lại dẫn người đi phía trước cách đó không xa, có phải hay không còn có địch nhân không có thanh trừ sạch. "

Người áo đen kia bị Tôn Sách dùng tảng đá một cái đánh trúng sau lưng, lực lượng khổng lồ trực tiếp đưa nàng đánh thổ huyết, chỉ là quả thực còn chưa chết, Hình Đạo Vinh đưa hắn dẫn tới Tôn Sách trước mặt, người nọ rên rỉ thống khổ, trong mắt tràn đầy sợ hãi, lấy Tôn Sách.

Tôn Sách lúc này trong ánh mắt tràn đầy sát ý, khỏe miệng khẽ động, ôn hòa mà hỏi thăm: "Rốt cuộc là người phương nào phái ngươi tới? "

Người nọ vội vàng hướng Tôn Sách liên tục dập đầu nói: "Tướng quân, có phải hay không ta mau nói ra, ngươi có thể tha tính mạng của ta. "

Tôn Sách gật đầu.

"Ta chiêu, ta chiêu, ta toàn chiêu! Là thừa tướng, là thừa tướng phái chúng ta tới. "

Người kia nói hết, thở dài một hơi, nhưng mà Tôn Sách lại lắc đầu, cười lạnh nói: "Hình tướng quân, giao cho ngươi. "

Hình Đạo Vinh ngầm hiểu, đem hắc y nhân kia kéo qua một bên, chỉ thấy hắn khai son đại phủ vung lên, trong nháy mắt đã đem hắc y nhân kia đầu người chặt bỏ, đầu người rơi trên mặt đất, lăn mấy vòng, mới ngừng lại.

Lúc này sau, Phương Kim Chi bỗng nhiên ôm bụng rên rỉ thống khổ lên, Tôn Sách vừa nghe, vội vã gọi tới Y quan, nhanh lên giúp Phương Kim Chi bắt

mạch.

Y quan chặn hết dây sau đó, vội vã quỳ xuống trong miệng hồ: "Chủ công, bởi vì người cưỡi ngựa kịch liệt xóc nảy, có thể dùng phu nhân trong bụng chưa thành hình thai nhi dễ non, thai nhi khó giữ được! "

Nghe đến đó, Tôn Sách "Tăng " một tiếng từ bên hông rút bội kiếm ra, diện mục dữ tợn hướng về phía Y quan quát: "Mặc kệ người nghĩ được biện pháp gì, nhất định phải đem thai nhi cho ta bảo trụ, bằng không ta muốn mạng của người! "

Y quan nghe đến đó, liên tục dập đầu, trong miệng xưng tội không ngớt, "Chủ công, xin thứ cho thuộc hạ vô năng, lúc này coi như là Biển Thước tái thế, cũng bất lực a! "

Lúc này, Phuong Kim Chi đã khóc thành lệ người, tin tức này mang tới thống khổ so bụng đau đớn càng thêm khó nhin.

"Phu quân, con của chúng ta, không có, không có, ngày hôm qua ta còn cảm giác hấn ở trong bụng đá ta, hiện tại sẽ không có. Phu quân, thiếp thể xác và tinh thần trong đau trong lòng khổ! "

Tôn Sách nghe được Phuong Kim Chi thương tâm gần chết mà tiếng khóc, lúc này đã tâm loạn như ma hấn, trong lòng không đành lòng, hướng về phía Y quan quát: "Còn đứng ngây đó làm gì, mau mau giúp phu nhân giảm đau, về trước Trường Sa lại nói! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 324: Trường Sa văn võ luận hung phạm, Vũ Lăng Thái Thú nhận thức vô năng

Hình Đạo Vinh che chở Tôn Sách rốt cục trở lại Trường Sa, lúc này, ở Trường Sa Tôn Tịnh, Tôn Quyền, Trương Chiêu Trương Hoàn còn có Trình Phổ mấy người cũng đã nghe được Tôn Sách trên đường bị ám sát tin tức, bọn họ thật sớm ra khỏi thành hơn vài chục dặm nghênh tiếp.

Tôn Sách làm người ta trước đem Phuong Kim Chi trước đưa đến nhà tĩnh dưỡng, tiếp lấy Tôn Sách gọi đến Tôn Tịnh, Tôn Quyền, Trình Phổ còn có Trương Chiêu Trương Hoàn đám người cùng nhau qua Phủ nghị sự.

Mọi người đối với Tôn Sách bị ám sát việc, tự nhiên phi thường tức giận, Trình Phổ càng là giận không kềm được, đi tới Tôn phủ, lập tức mở miệng hỏi: "Chủ công, có hay không điều tra ra, việc này đến cùng người phương nào gây nên? Mặt tướng nguyện ý lĩnh quân đòi lại, vì chủ công báo thù! "

Tôn Sách mặt không chút thay đổi, ý bảo mọi người mỗi người ngồi xuống, tiếp lấy lẳng lặng nói rằng: "Bất rồi một người sống, hấn đã cung khai. "

Nói xong, lại quét một vòng mọi người lúc này phản ứng, mọi người đều là khuôn mặt cả kính, cùng kêu lên hỏi: "Rốt cuộc là người nào? Chủ công xin nói rõ! "

Tôn Sách vẫn vẫn đạm phong khinh nói câu: "Bất được tên thích khách kia, hấn cung khai nói, là chịu đến thừa tướng giật dây. "

Tôn Tịnh làm Tôn Sách chi Thúc, nghe được dĩ nhiên là Tào Tháo, lập tức nghiêng răng nghiêng lợi đáp: "Tào Tháo thất phu! Cháu ta gia cùng với nhất định phải thể bất lưỡng lập! "

Tôn Sách nhưng lại không để ý đến Tôn Tịnh thoại, tiếp tục nói: "Từ đám thích khách trên người, tìm ra như vậy lệnh bài, Chư công có thể. "

Nói xong, hấn móc ra một khối lam bằng đồng bài tử, đưa tới Tôn Tịnh trong tay, tiếp lấy lẫn nhau truyền một phen. Huy chương đồng trên đúc kim loại một cái đầu hồ dạng đồ án, đầu hồ trên còn có hai cái nửa lớn chừng móng tay chữ nhỏ: Hồ vệ.

Cuối cùng truyền tới Trình Phổ trong tay, Trình Phổ hướng Tôn Sách nói: "Hồ vệ quân là Tào Tháo dưới trướng tinh nhuệ chi sư, như vậy tới, người chủ mưu tất nhiên là Tào Tháo không thể nghi ngờ. "

Tôn Sách chưa có trở về hấn, tiếp lấy hướng Tôn Quyền nói: "Trọng Mưu nghĩ như thế nào? "

Lúc này Tôn Quyền, nghe được Tôn Sách có một chút tên của mình, dường như có chút bất ngờ, tiếp lấy lo nghĩ nói: "Đại ca, ta lấy vì chuyện này có thể có ẩn tình khác. Tào Tháo chính là Đại Hấn thừa tướng, cũng là nhất phương kiêu hùng, giả như thật là Tào Tháo phái người trước từ sĩ tới ám sát, há có thể sẽ không để cho bọn họ nguy trang một phen, như vậy đường mà Hoàng chi ám sát, nếu như sự tình không hề thành, chẳng phải là nhiều vừa chết địch? "

"Trọng Mưu sao có thể nói như vậy thoải, chủ công tự có lên trời phù hộ, như vậy sát thủ, tự nhiên không thể thế nhưng chủ công may mắn."

Tôn Quyền mới vừa nói xong, liền bị Tôn Tịnh khiển trách một phen, "Nếu như sự tình không hề thành", nghe ngược lại có chút ý tứ gì khác, Tôn Tịnh có thể nghĩ đến, tự nhiên Tôn Sách cũng muốn lấy được.

"Không sao cả, Trọng Mưu nói như vậy cũng không sai lắm, cũng có chút hữu lý. Trọng Mưu, người tiếp tục phân tích đi, đến cùng người nào mới biết là chân chính người chủ sử."

Tôn Quyền bị Tôn Tịnh một giáo huấn, nét mặt nhất thời có chút ủy khuất, nghe được Tôn Sách tiếp tục làm cho hắn phân tích, hắn vội vã chấp tay đáp: "Đệ thật không biết, mong rằng đại ca thứ tội."

Tôn Sách không nói, dường như suy nghĩ cái gì, lúc này sau Trương Chiêu đứng dậy cẩn thận từng li từng tí đáp: "Chủ công nếu muốn chủ mưu là ai, liền muốn nếu như chủ công có gì ngoài ý muốn, ai sẽ được lợi. Theo như thuộc hạ thấy, bây giờ Kinh Châu cáo phát sắp tới, nếu như chủ công có cái gì bất trắc, thì Ngô Minh tất nhiên sẽ nhân cơ hội ở Kinh Châu kêu gọi, này thứ nhất cũng; thứ hai, tự nhiên là Lưu Biểu, nếu là ta quân lui về, Ngô Minh sức một mình, cũng rất khó đánh hạ Kinh Châu. Vì vậy đệ nghĩ có thể người được lợi, dù cho Lưu Biểu."

Tôn Sách gật đầu, "Chỉ là bây giờ Lưu Biểu tự thân khó bảo toàn, Trương Dương có thể nói bị vây được chặt như nêm cối, như thế nào còn có thể phá ra nhiều như vậy sát thủ, còn muốn giả họa cho Tào Tháo trên người? Như vậy cũng nói không thông, tới, vẫn là Ngô Minh có khả năng lớn nhất. Huống hồ, Thích Kế Quang đại quân đang ở Giang Hạ, hắn cũng có thể chuẩn xác dò quân ta hành trình, nếu muốn mai phục ám sát, tự nhiên trừ hắn ra không còn có thể là ai khác."

Trương Hoàn lúc này lại bổ sung: "Kinh Nam bốn quận cũng có trung với Lưu Biểu người, tuy là việc này lên có thể là Ngô Minh gây nên, thế nhưng chủ công cũng không thể không đề phòng bên người đừng có dị tâm người. Thuộc hạ kiến nghị, gần nhất chủ công không muốn đơn độc ra ngoài, để ngừa bị tiểu nhân tìm được thừa dịp cơ hội."

Tôn Sách gật đầu, "Cho dù biết là Ngô Minh gây nên, bây giờ ta cũng sẽ không cùng hắn vạch mặt mặt, dù sao ta còn muốn dựa vào hắn giúp ta đánh hạ Trương Dương, vì tiền phụ thù. Cho nên ngày hôm nay sở nghị việc, chớ vị ghi nhớ kỹ bảo thủ bí mật, không thể khiến người khác biết được."

Mọi người cùng kêu lên đáp: "Bọn ta cần tuân chủ công phân phó."

Tôn Sách tuy là trên mặt không có gì biểu tình, nhưng là trong lòng của hắn vô cùng phẫn nộ, hắn giận không phải ai tới ám sát, mà là mình mất đi hài tử, đến nay hắn còn không có con trai, đây là hắn nhất canh cánh trong lòng sự tình. Bản tới, rốt cục Phương Kim Chi mang bầu hài tử, hắn đối với Phương Kim Chi ký thác rồi kỳ vọng cao, nhưng là, hy vọng này dường như bọt xà bông thông thường, nhanh như vậy liền mất đi.

"Ta nếu biết là ai, tất nhiên sẽ người chém thành muôn mảnh, chẳng cần biết người là ai!"

Tôn Sách trong lòng reo hò, đến khi mọi người lui sau, Tôn Sách tướng Trương Chiêu đơn độc giữ lại, "Từ Bó, người tin trung nói có Lưu Biểu bạn bè rục rịch, bây giờ có thể có cái gì thu hoạch?"

"Chỉ là nghe nói cái khác mấy quận thỉnh thoảng có người báo lại, có tướng sĩ bất ngờ làm phản. Nếu như chỉ có một quận, ngược lại vẫn bình thường, thế nhưng cần nhắc quận cùng nhau, trong đó tất nhiên có người âm trung chỉ huy, cho nên mới làm thư làm cho chủ công hồi Trường Sa tọa trấn, lấy kinh sợ bọn đạo chích."

Tôn Sách gật đầu, "Như vậy tới, đúng là có chuyện. Từ bỏ Trường Sa, Quê Dương, Vũ Lăng cùng Linh Lăng ba quận, nơi nào huyền hung nhất?"

"Lấy Vũ Lăng quận là nhất." Trương Chiêu đáp.

Tôn Sách cười lạnh một tiếng, "Tốt, đưa qua hai ngày, ta liền hôn lĩnh đại quân, lại chinh một phen Vũ Lăng, ta ngược lại nếu như người nào ở nơi nào làm mưa làm gió."

Trương Chiêu nghe xong, liền tiếp vội vàng khuyên nhủ: "Chính là Vũ Lăng, chỉ cần một đại tướng, lĩnh hùng binh mấy nghìn, có thể an định Vũ Lăng. Chủ công vạn kim chi khu, làm sao như thế tự mình phạm hiểm?"

Tôn Sách lắc đầu, "Nếu biết chính là Vũ Lăng, ta Tôn Sách lĩnh hùng binh mấy nghìn, tự nhiên không người nào có thể chống lại, lại có cái gì hiểm có thể phạm? Vũ Lăng dù nói thế nào cũng là ở ta dưới sự cai trị. Từ Bó không cần nhiều lời, có một số việc, ta muốn đích thân tra một phen mới có thể yên tâm, huống hồ, trải qua chuyện ám sát, trong lòng càng phiền muộn, đi ra ngoài coi như giải sầu một chút cũng là tốt."

Tôn Sách vừa nói như vậy, Trương Chiêu nhưng lại không có lý do gì phản đối nữa, hắn nói tiếp: "Chủ công nếu muốn tự thân đi Vũ Lăng tra một cái chân tướng, mang theo Trình Phổ Hàn Đương Hình Đạo Vinh các loại tướng, thuộc hạ mới dám yên tâm."

Tôn Sách cười ha ha một tiếng nói: "Từ Bó thực sự là cẩn thận! Cũng được, lần này theo ý người nói như vậy, bằng không nếu như lại bầm báo mẫu thân nơi nào, lại muốn kẻ bên mẫu thân một phen răn dạy!"

Trương Chiêu không khỏi có chút ngượng ngùng, Tôn Sách nói như vậy, là bởi vì có một lần Tôn Sách bởi vì tự mình phạm hiểm, Trương Chiêu khổ khuyên không nghe, hắn liền muốn làm cho Tôn Sách chi mẫu Ngô phu nhân khuyên hắn một khuyên, nhưng là Ngô phu nhân lập tức tướng Tôn Sách phê bình một trận. Cho nên Tôn Sách nói tới chỗ này, Trương Chiêu hơi đỏ mặt, cười xấu hổ cười: "Chủ công nói đùa!"

Tôn Sách ở Trường Sa cùng Phương Kim Chi vài ngày, tướng tâm tình của nàng chậm rãi an phủ xuống tới sau đó, liền điểm đủ ba nghìn binh mã, lần nữa đi tới Vũ Lăng.

Từ Vũ Lăng nguyên Thái Thú kim tuyến bị Trình Phổ một Mâu ám sát sau khi chết, Tôn Sách liền nhâm mệnh chủ bộ cùng chí tiếp nhận Vũ Lăng Thái Thú chức vụ, Vũ Lăng thành binh mã bị Tôn Sách rút đi ba nghìn, còn lại hai nghìn binh mã giao cho cùng chí, làm cho hấn quản lý Vũ Lăng.

Tôn Sách đi tới Vũ Lăng, thời gian đã đến trời thu, chính là hạt lúa thực chi cuối kỳ, lấy Vũ Lăng mùa thu hoạch, Tôn Sách tự nhiên thập phần vui vẻ. Cùng Chí tự mình ra khỏi thành nghênh tiếp Tôn Sách, trong miệng xưng tội nói: "Thuộc hạ vô năng, làm cho chủ công lại lại muốn lần đích thân tới Vũ Lăng, mời chủ công trách phạt! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 325: cầu hiền tài Tôn Sách chịu nhục khánh, mùa thu hoạch Cùng Chí tế tự (2 hợp 1)

Tôn Sách lắc đầu, cười một cái, tướng Cùng Chí đỡ lên nói: "Cùng Thái Thú không nên tự trách. Tuy là Vũ Lăng quả thật có chút ý đồ riêng người rục rịch, thế nhưng ta trên đường tới đến cái này đồng ruộng thành thực lúa, ta biết là, cùng Thái Thú chính tích nhất định vẫn rất tốt. Còn như cái này loạn đảng việc, không thể trách người, ta hôm nay tới đây, thì sẽ điều tra rõ. "

Tôn Sách tiến vào phủ Thái Thú sau đó, Trình Phổ, Hàn Đương cùng Hình Đạo Vinh các loại tướng liền lĩnh binh, tướng Vũ Lăng phủ Thái Thú tiếp quản qua đây, ngày đêm thủ hộ ở Tôn Sách tả hữu Bất Ly, nghiêm mật giám thị chu vi động tĩnh.

Ngày thứ hai, Tôn Sách liền triệu kiến Vũ Lăng hai cái quản trường quân đội Ủy Vệ Từ cùng Từ Táp, thủ hạ bọn hấn tướng sĩ xảy ra vấn đề, tự nhiên hai cái này quản trường quân đội Ủy thoát không khỏi liên quan.

Hai người cùng đi đến phủ Thái Thú, Tôn Sách đang ngồi ở trung ương, bên trái Trình Phổ, bên phải Hàn Đương, khí thế mười phần, đầu dưới thì ngồi Cùng Chí. Nhị tướng đi tới, vội vàng hướng Tôn Sách ngã xuống đất liền bẩm nói: "Tội tướng gặp qua chủ công, gặp qua Thái Thú đại nhân! "

Tôn Sách sắc mặt âm trầm lấy hai người, "Các người nếu tự xưng tội tướng, cũng biết tội ở nơi nào? "

Hai người vừa nghe Tôn Sách cái này hưng sư vấn tội tư thế, không khỏi lập tức luống cuống, vội vã cùng nhau dập đầu nói: "Chủ công bớt giận, bọn ta quân giáo bộ hạ vô phương, có thể dùng ý đồ riêng người nhân cơ hội nhiều loạn địa phương, thật sự là bọn ta tội, mong rằng chủ công thứ tội! "

Tôn Sách bỗng nhiên đứng dậy, một cái quát ra bên hông bội kiếm, đi tới trước mặt hai người, hai người sớm đã sợ đến thân thể run, nom nớp lo sợ dập đầu cầu đạo: "Chủ công tha mạng a! Chủ công tha mạng a! "

Lúc này một bên Cùng Chí đến sau, cũng liền vội vàng đứng lên ôm quyền hướng Tôn Sách lên tiếng xin xỏ cho: "Chủ công bớt giận, nhị tướng mặc dù có qua, thế nhưng tội không đáng chết. Huống hồ việc này, thuộc hạ cũng có trách nhiệm. Lúc này Vũ Lăng đang dùng nhóm người lúc, mong rằng chủ công có thể tạm thời gửi dưới Vệ Từ nhị tướng tính mệnh, sự chấp thuận nhị tướng lấy công chuộc tội! "

Cùng Chí nói xong, Vệ Từ cùng Từ Táp cũng cùng kêu lên cầu khẩn nói: "Chủ công tha mạng, bọn ta nhất định lập công chuộc tội, cầu chủ công khai ân! "

Tôn Sách ánh mắt định ở trên người của hai người, "Nhị vị tướng quân, các người Đốc dưới không phải nghiêm, có thể dùng Vũ Lăng nội loạn không thôi, bách tính không thể an ở lạc nghiệp, tuy là ngày hôm nay cùng Thái Thú làm các người cầu tình, các người từ tội tạm thời có thể miễn, thế nhưng mệnh hai người trong vòng mười ngày tìm ra cái này phía sau màn người chủ sử, bằng không, hấn, đừng trách ta không nể tình. "

Hai người hai mặt nhìn nhau, cũng không dám nhiều lời nữa, liên tục ứng tiếng nói: "Thuộc hạ nhất định tận tâm tận lực, tận lực tìm ra người chủ sử. "

"bọn người thủ cấp cũng phải cực kỳ ở. "

Hai người vừa nghe, biến sắc, rồi lập tức đáp: "Bọn ta nhất định tìm ra chủ sử sau màn người, mời chủ công yên tâm. "

Hai người cùng nhau lui, Cùng Chí lấy hai người sau khi rời đi, đứng dậy hỏi: "Chủ công có thể từng nghĩ qua cái này Vũ Lăng tướng sĩ chi loạn là này nhị tướng dung túng chỉ có? Biết không phải là hai người bọn họ phía sau màn giật dây đâu? "

Tôn Sách gật đầu, cười cười hướng Cùng Chí nói: "Cùng Thái Thú đã có suy đoán này, vì sao vừa mới còn muốn cầu tình? "

"Thuộc hạ chỉ là suy đoán, dù sao không có chứng cứ, huống hồ nếu như lúc đó giết nhị tướng, Vũ Lăng cái này hai nghìn binh mã sợ là sẽ phải xảy ra vấn đề, cho nên, thuộc hạ cả gan mời chủ công trước điều tra rõ chân tướng, nếu là thật có thể đem hai người định tội, cũng có thể cùng chúng tướng sĩ có giao phó. "

Cùng Chí vô cùng bình tĩnh trả lời, Tôn Sách lên tiếng, "Cùng Thái Thú nói như vậy, rất hợp ý ta, chỉ là bây giờ không biết từ đâu tra được. "

Cùng Chí cười ha ha, "Thuộc hạ bởi vì vấn đề thân phận, bất tiện tham dự, thế nhưng chủ công anh minh, tất nhiên đã trong lòng hiểu rõ. "

"Cùng Thái Thú người thông minh, vậy tạm hãy lui ra sau a !! "

Cùng Chí sau khi rời khỏi, Trình Phổ cùng Hàn Đương hai người, vội vàng hỏi: "Chủ công, cái này Vũ Lăng trung có việc, cùng Thái Thú há có thể thoát khỏi liên quan, chủ công là có phải có chút quá tin nhiệm hán rồi? "

Tôn Sách lại lắc đầu nói: "Dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người, nếu người nào đều không tin, vậy bọn ta ở Vũ Lăng chẳng phải là đường như người đuôi thông thường? "

Hàn Đương nói tiếp: "Nếu như này ba người cấu kết cùng một chỗ, chủ công cho Vệ Từ nhị tướng mười ngày kỳ hạn, bên ngoài nếu là không có cách nào tìm được người giật dây, tất nhiên sẽ bị quá hoá liễu, lĩnh quân tạo phản, chủ công cần phải cẩn thận phòng bị tài đi. "

"Lượng Vệ Từ Từ Tập thất phu có bản lĩnh gì, huống hồ ta có ba nghìn tinh binh ở chỗ này, lại có Trình, Hàn, Hình tam tướng, có sợ gì tai! "

Tôn Sách thoải, Trình Phổ cùng Hàn Đương tự nhiên là vô lực phản bác, vô luận từ phương diện gì tới, cái này Vũ Lăng quận cũng sẽ không có cái gì có thể uy hiếp được Tôn Sách.

Tôn Sách phái người giám thị Vệ Từ nhị tướng, bọn họ trong khoảng thời gian này đến cùng biết có động tác gì, nhưng mà qua vài ngày nữa, hai người một mực trong quân doanh tướng cao thấp quan tướng từng cái thăm tra, cũng không cái khác dị động.

Tôn Sách nghĩ giải sầu, liền mỗi ngày ra khỏi thành, khắp nơi một bốn phía phong thổ, đến trưa, cùng địa phương bách tính cùng nhau ẩm thực. Nguyên bản bách tính đến Tôn Sách đại quân đến, trong lòng vô cùng sợ hãi, thế nhưng trải qua qua một đoạn thời gian ở chung, bọn họ cũng bắt đầu đối với Tôn Sách sinh lòng hảo cảm, Trình Phổ cùng Hàn Đương theo Tôn Sách, trong lòng vẫn vô cùng tâm thần bất định.

Một ngày này, Tôn Sách ở một nhà nông gia ăn, một nhà này một cặp lão phu vợ, còn có một mười lăm mười sáu tuổi con trai, đang ăn, Tôn Sách đột nhiên hỏi: "Lão bá ở chỗ này nhiều năm, có thể nghe nói nơi đây có cái gì đặc biệt nhân tài? "

Người lão nông kia dừng lại, lo nghĩ, tiếp lấy lắc đầu nói: "Lão hủ tuy là thời đại ở nơi này mà, có thể là đối với nhân tài, quả thực biết rất ít, mong rằng tướng quân thứ tội! "

Đúng lúc này, lão nông chỉ từ bỗng nhiên nói rằng: "Phụ thân, ta nhận được một cái người, suốt ngày nói chút rất lợi hại thoại, ta đều nghe không hiểu, không biết hán có phải hay không tướng quân nói nhân tài? "

Tôn Sách vừa nghe, hai mắt tỏa ánh sáng, liền vội vàng hỏi: "Người nọ là ai, hiện tại ở nơi nào? Tuổi tác bao nhiêu? Lại nói cái gì đó thoại? "

Thiếu niên kia bị Tôn Sách như vậy bỗng nhiên vừa hỏi, bỗng nhiên có chút sợ rồi Tôn Sách, nọ nọ không dám nói thoại.

Lão kia ông cười ha ha, vỗ vỗ bả vai của thiếu niên nói: "Hồ nhi không cần phải sợ, người chỉ cần cứ nói thật là được rồi. "

Cái kia gọi Hồ nhi người gật đầu một cái nói: "Người nọ gọi Liêu Lập, cũng liền so ta đại một hai tuổi, ta bình thường đi thôn bên cạnh chơi, bình thường nghe hán nói cái gì định loạn hưng thịnh bang nói như vậy, ta cũng nghe không hiểu nhiều, thế nhưng cảm giác rất lợi hại đáng về. "

Tôn Sách lập tức đứng dậy, hướng về phía cái kia gọi Hồ nhi cùng phụ thân của hán xá một cái nói: "Tôn Sách bái tạ hai vị ân chỉ điểm, nào đó cầu hiền nhược khát, bây giờ liền muốn đi bái phỏng Liêu tiên sinh. "

"Tướng quân không đợi ăn xong mới đi sao? "

Tôn Sách lắc đầu, tiếp lấy khiến người ta để lại mấy quán tiền cho một nhà này, rồi rời đi. Tôn Sách theo Hồ nhi chỉ phương hướng, đi tới Liêu Lập chỗ ở rậm rạp Thôn. Lại hỏi trong thôn bách tính, tìm được Liêu Lập gia. Tôn Sách hít sâu một hơi, đi tới Liêu Lập trước cửa, chuẩn bị tự mình đi vào bái phỏng.

Lúc này, Trình Phổ lần nữa đi ra khuyên nhủ: "Chủ công, tiểu nhi nói như vậy, chưa chắc có thể tin, nếu là có kẻ xấu ý đồ bất chính, chẳng phải khó lòng phòng bị? Không bằng làm cho mặt tướng trước đi dò thám hư thực, nếu là thật là có hưng thịnh quốc an bang chi Sách, chủ công hôn lại đi cầu hiền không muộn. "

Tôn Sách đương nhiên sẽ không đồng ý, "Cầu hiền phỏng vấn tài, há lại có thể bất kính như thế? "

Trình Phổ lặng lẽ không nói, không thể làm gì khác hơn là lui.

Tôn Sách gõ môn, quả nhiên có một tuần tú thư sinh bộ dáng người mở rộng cửa, đến Tôn Sách cái này trang phục và đạo cụ, không khỏi nhú nhú mày nói: "Không biết tướng quân tới đây có gì muốn làm? "

"Các dưới có phải là Liêu Lập Liêu tiên sinh? "

Người nọ vừa nghe, gật đầu, "Nào đó chính là Liêu Lập. "

Tôn Sách chấp tay xá một cái nói: "Nào đó là Tôn Sách, thẹn ở Dương Châu Thứ Sử chức vụ, nghe tiếng đã lâu Liêu tiên sinh đại danh, hôm nay tới đây, đặc biệt cầu tiên sinh chỉ giáo! "

Liêu Lập nghe được Tôn Sách danh hào, cũng không có gì giật mình, chỉ là ồ một tiếng nói: "Nguyên lai là Tôn Thứ Sử, ta là hương dã Thôn dân, nơi nào có cái gì có thể chỉ giáo. Huống hồ nào đó cũng không biết cái gì Tôn Thứ Sử, Tôn Thứ Sử mời trở về đi! "

Liêu Lập thoải, làm cho Tôn Sách hơi có chút không vui, thế nhưng hấn lại càng thêm tin chắc Liêu Lập quả thật có mấy phần bản lĩnh, tiếp tục nói: "Liêu tiên sinh hà tất như vậy từ chối người với ngoài ngàn dặm? Ngày nay thiên hạ đại loạn, chư hầu phân tranh, Liêu tiên sinh ý chí cứu thế Tế dân chi Sách, nếu như nhốt ở này, há không đáng tiếc? Sách mặc dù không phải tài, mong rằng tiên sinh có thể giúp ta giúp một tay. "

Liêu Lập nghe xong, cười ha ha nói: "Vừa mới nào đó ngễnh ngãng, chưa từng nghe rõ tướng quân hiện tại thân cư cần gì phải chức, mong rằng tướng quân lập lại lần nữa. "

"Dương Châu Thứ Sử. "

Nghe đến đó, Liêu Lập bỗng nhiên cất tiếng cười to, dường như nghe được một cái chưa từng nghe qua cười thoải, cười hâu như đứng không vững, đỡ lấy khung cửa, một lúc lâu tài tỉnh lại.

Tôn Sách thở ra một hơi, đến Liêu Lập rốt cục ngưng cười tiếng, hỏi tiếp: "Không biết tiên sinh có gì ? Cười? "

"Tôn Thứ Sử thứ lỗi! Nào đó tuy là ở lâu nơi đây, thế nhưng cũng biết thiên hạ này đại sự, Dương Châu nơi đại bộ phận đều ở đây Từ Châu châu mục Ngô Minh thủ, Tôn Thứ Sử gần được Dự Chương thứ 1 quận, cũng dám tự xưng Dương Châu Thứ Sử? Thật sự là thiên hạ này chuyện cười lớn nhất! "

Liêu Lập một phen thoải, làm cho Tôn Sách sắc mặt tức thì xanh một miếng trắng một khối, sau lưng Trình Phở Hàn Đương càng là phần nộ vạn phần, "Suru " một tiếng quát ra bội kiếm bên hông, hét lớn: "Thằng nhãi ranh an dám vô lễ như thế, muốn chết! "

Mất thấy hai người khí giới sẽ đâm tới Liêu Lập trên người, Liêu Lập nhưng cũng tránh cũng không tránh, trên mặt càng là một điểm sợ hãi biểu tình cũng không có, lúc này, Tôn Sách hét lớn: "Dừng tay! Mau lui xuống cho ta! "

Nhị tướng nghe được Tôn Sách mệnh lệnh, tự nhiên không dám chống lại, chỉ là nét mặt vẫn là rất nhiều tức giận bất bình về.

"Liêu tiên sinh như vậy làm tức giận với ta, chắc là thí nghiệm Tôn Sách có hay không hữu dụng nhóm người số lượng, tiên sinh tất nhiên có tài, Sách mặc dù không phải tài, vẫn là muốn lại mời tiên sinh có thể giúp ta giúp một tay. "

Tôn Sách nói xong, Liêu Lập trên mặt của rốt cục thay đổi một loại biểu tình, thu hồi mới vừa kiêu căng cùng sản tiểu về, hướng về phía Tôn Sách cúi đầu nói: "Chủ công ở trên, xin thứ cho vừa mới Liêu Lập vô lễ, nào đó tất nhiên kiệt tâm tận lực, lấy trợ chủ công thành tựu đại nghiệp! "

Tôn Sách nâng dậy Liêu Lập, rốt cục cũng vui vẻ ra mặt, "Được Liêu tiên sinh tương trợ, là Tôn Sách chi Phúc cũng! "

Trình Phở Hàn Đương lấy sự quan hệ giữa hai người thay đổi trong nháy mắt, không khỏi lẫn nhau một cái mất thấy, tiếp lấy hướng về phía Liêu Lập xá một cái nói: "Liêu tiên sinh xin thứ cho bọn ta vừa mới mạo phạm tội! "

Liêu Lập đương nhiên sẽ không trách tội, mọi người cùng nhau trở lại phủ Thái Thú sau, Tôn Sách tướng Liêu Lập an đứng hàng ở tự bên cạnh mình ở, hấn cùng Liêu Lập nói chuyện đàm luận bây giờ Vũ Lăng tình thế, hỏi Liêu Lập pháp.

"Chủ công, Vũ Lăng Thái Thú đúng là một nhân tài, chỉ bất quá nghe nói bên ngoài đối với Hán thất vô cùng trung tâm, tuy là bên ngoài đem người ra hàng, nhưng lại không thể không phòng. Còn như Vệ Từ nhị tướng, chỉ có cái dũng của thất phu, nếu như bên ngoài nghĩ ngờ có dị tâm, đến lúc đó sau tất nhiên sẽ bí quá hoá liều. Vì vậy thuộc hạ cho rằng, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, không bằng tiên hạ thủ vi cường, trước phải đại quân tướng Vệ Từ đại doanh bao bọc vây quanh, chỉ cần bên ngoài có dị động, liền có thể lập tức tướng nhị tướng bắt, sẽ đi luận tội. "

Tuy là Liêu Lập pháp nhưng lại vô cùng ôn hòa, Tôn Sách nhưng vẫn là không đồng ý, "Công Uyên kế sách tuy tốt, có thể là như thế này tất nhiên sẽ làm cho Vũ Lăng trong, người người cảm thấy bất an. Huống hồ ta tin tưởng, Vũ Lăng trú quân trong, đại thể vẫn là không muốn làm phản. "

Ngày thứ hai, Cùng Chí tới gặp Tôn Sách, mở miệng nói: "Chủ công, Thái Thú ngoại lai rất nhiều bách tính, bọn họ cùng đi thỉnh nguyện, muốn mời chủ công đi tham gia một hồi mùa thu hoạch lễ mừng, đồng thời Vũ Lăng bách tính cũng có thể thấy Tôn Sách tư thế oai hùng. Không biết chủ công là có rãnh hay không? Nếu là có cái gì chỗ bất tiện, thuộc hạ cái này đi tìm người đưa bọn họ xua đuổi. "

Tôn Sách nghe xong, lo nghĩ, lập tức đáp: "Nếu bách tính thịnh tình tương yêu, ta tự nhiên không thể lạnh lòng dân. "

Cùng Chí chiếm được Tôn Sách đáp ứng, liền lập tức đi ra ngoài hồi phục bách tính, lúc này, Tôn Sách xoay người hướng Liêu Lập hỏi: "Công Uyên cũng biết, cái này phong Vũ Lăng quận mùa thu hoạch lễ mừng? "

Liêu Lập gật đầu đáp: "Tự nhiên biết. Mùa thu hoạch lễ mừng, hàng năm đều sẽ tổ chức, đại biểu bách tính đối với hoàng thiên hậu thổ cảm ơn, đồng thời

khẩn cầu năm sau tiếp tục phù hộ hoa mầu thu hoạch. Nơi này có một hậu thổ thần chi, bách tính hàng năm đều tại nơi đó tế tự. "

Nghe được Liêu Lập trả lời, Tôn Sách gật đầu một cái nói: "Đã như vậy, ngày mai ta phải đi cùng bách tính cùng nhau tế tự hậu thổ thần chi, khẩn cầu thần minh phù hộ bách tính. "

Nói xong, Tôn Sách trong lòng lại yên lặng nói câu: Khẩn cầu thần minh phù hộ Tôn gia cơ nghiệp mãi mãi vĩnh tồn.

Ngày thứ hai, Tôn Sách mang theo một nghìn đại quân đi tới Vũ Lăng vùng ngoại ô cách đó không xa hậu thổ thần chi, đi theo là Trình Phô cùng Hình Đạo Vinh, Hàn Đường suất lĩnh còn lại đại quân, canh giữ ở Vũ Lăng đại quân quân doanh bên cạnh, để ngừa có biến.

Thần chi ở một tòa không cao lắm trên núi nhỏ, bởi địa hình chật hẹp, gần nghìn danh bách tính đều đã ở thần chi bên cạnh kiến chân đội Tôn Sách, tự nhiên Tôn Sách đại quân không thể tất cả đều lên núi, Trình Phô không thể làm gì khác hơn là chọn tính nhuệ mười mấy người cùng Hình Đạo Vinh cùng nhau bảo hộ Tôn Sách tả hữu.

Tôn Sách sau khi lên núi, Cùng Chí đã về mặt tươi cười mà ở trên núi chờ, Tôn Sách vừa đến, hần liền cùng hết thầy bách tính cùng nhau hướng Tôn Sách hành lễ, tuyên bố lễ mừng chính thức bắt đầu. Cùng Chí thủ trước tiên là nói về vài câu, sau đó nói một bó hạt thóc nhét vào Tôn Sách trong tay, "Chủ công, đợi lát nữa tay ngài cầm hạt thóc, đầu tiên tại hậu thổ thần chi trước mặt quỳ lạy một phen, ưng thuận tâm nguyện, lại đem này hạt thóc dâng cho thần minh, thần minh nhất định phù hộ chủ công nguyện vọng thực hiện. Chí là hứa nguyện lúc, cần thành kính, chủ công thủ hạ chư vị tướng quân tạm thời không thể theo chủ công cùng nhau, cần phải giữ vững ở thập bộ ở ngoài. "

Tôn Sách gật đầu, hần tin tưởng trên cái thế giới này là có thần minh, Cùng Chí yêu cầu cũng hợp tình hợp lý.

Trình Phô lúc này xem trong dân chúng có hay không có tướng mạo bất thiện người, cảnh giác bốn phía có hay không có dị động gì. Tôn Sách nhưng lại không để ý những thứ này, hần đi ra, những người dân này trong mắt chân thành. Trong đó còn có mấy người khuôn mặt quen thuộc -- giới thiệu với hần Liêu Lập Hồ nhi một nhà ba người.

Tay hần cầm hạt thóc đi hướng thần miếu, hướng về phía thần tượng quỳ xuống, trong lòng mặc niệm nói: Thần minh ở trên, Tôn Sách ở chỗ này, khẩn cầu thần minh phù hộ Tôn gia cơ nghiệp vĩnh tồn, phù hộ ta Tôn Sách con nối dòng không đứt, phù hộ Tôn gia sớm ngày cướp đoạt thiên hạ, phù hộ dưới sự cai trị bách tính an ở lạc nghiệp.

Tôn Sách cầu khẩn hết về sau, hướng về phía thần tượng lạy tam bái, tiếp lấy tương hạt thóc đặt ở thần tượng trước mặt.

Lúc này, hần chợt phát hiện thần tượng động khẽ động, Tôn Sách mừng thầm trong lòng: Chẳng lẽ thần minh nhanh như vậy liền hiển linh? Lão Thiên giúp ta Tôn gia, ngày sau nhất định trùng tu miếu thờ, làm cho thần minh tế tự không đứt.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 326: Cùng Chí nhẫn nhục làm ám sát Tôn, Tôn Sách hấp hối muốn nâng Chu

Đúng lúc này, Tôn Sách chợt nghe một tràng tiếng xé gió từ thần tượng bên trong truyền đến, Tôn Sách thầm kêu không ổn, lập tức đứng dậy né tránh. Nhưng là trong nháy mắt gần mười nhánh thấp bé tên nỏ từ thần tượng sau đó bắn đi ra, Tôn Sách tránh rút mấy nhánh, còn có hai chi né tránh không kịp, bả vai cùng trước ngực mỗi bên trúng một mũi tên. Mà này tránh roi tên nỏ càng là trực tiếp bắn tới này vui mừng khôn xiết không rõ chân tướng bách tính trên người, này bách tính trên người đã không Khải giáp, lại không thông võ nghệ, trong người lập tức ngã xuống đất, tức thì dẫn phát rồi từng đợt rối loạn. Trình Phô cùng Hình Đạo Vinh, đến trong thần miếu biến hóa, lại cũng không kịp cái gì lúc tế tự quy củ, lập tức cùng nhau vọt vào. Trình Phô tiếp nhận Tôn Sách, làm người ta đem Tôn Sách bảo vệ. Mà chính hần cùng Hình Đạo Vinh cùng nhau, vọt vào thần tượng sau đó. Một tòa nho nhỏ thần niếu, phía sau dĩ nhiên cất giấu bảy tám cái cái tử sĩ, người người tay cầm ngắn nỏ, đến hai tướng vọt vào, bọn họ bỏ lại trong tay chấp mạch, quát ra bội kiếm bên hông, hướng về Trình Phô cùng Hình Đạo Vinh đánh tới.

Nhưng mà, bọn họ há là Trình Phô các loại đối thủ của người, không cần thiết khoảng khắc, liền bị Trình Hình nhị tướng giết không thừa mảnh giáp. Nhưng mà, thời khắc này Tôn Sách ở bên trong thần thể hai mũi tên, thống khổ không ngớt. Trình Phô quay đầu đang đến Tôn Sách trúng tên chỗ, huyết lưu ân nhan sắc biến thành màu đen, trong lòng cả kinh, thấy mũi tên có độc, quyết định thật nhanh, lệnh thủ hạ đem Tôn Sách dưới sự hộ tống núi nhanh lên trị liệu,

Đúng lúc này, bỗng nhiên từ trong đám người lao ra rất nhiều cầm trong tay đoản đao bách tính, trực tiếp đánh tới bảo hộ Tôn Sách hơn mười người tướng sĩ, này sĩ tốt tuy là thân kinh bách chiến, có thể là hỗn loạn như thế tình huống, bị này cái trang thành dân chúng sát thủ giết trừ tay không kịp, mười mấy người không bao lâu cũng đã bị giết chỉ có ba người vẫn còn ở che chở Tôn Sách đi xuống núi, Tôn Sách trong lòng phần nộ, xiết bắt đầu bội kiếm

phản kích, kiếm của hắn không ngừng chém giết này thích khách, chỉ là lúc này trên người của hắn trúng tên làm cho hắn bắt đầu có chút mê muội.

Trình Phổ cùng Hình Đạo Vinh đến Tôn Sách bên này nguy hiểm tình huống, vội vã nhanh chóng chạy tới, hai người một tả một hữu, lần nữa bảo hộ ở Tôn Sách bên cạnh. Lúc này, Tôn Sách hiển nhiên thể lực chống đỡ hết nổi, đầu nhìn ngất, suýt nữa tè ngã xuống đất, Hình Đạo Vinh hét lớn một tiếng nói: "Ta tới rồi chủ công xuống núi, Trình tướng quân giúp ta!" Trình Phổ gật đầu, Thiết Tích Xà Mâu như lôi tự điện, giết hướng cầm trong tay lưỡi dao sắc bén bén địch.

Đúng lúc này, hai trung niên Đại Hán cầm trong tay đoản đao từ phía sau lặng lẽ tới gần Tôn Sách, hai người lưỡng đao chợt làm khó dễ, cùng nhau bỏ về phía Tôn Sách phía sau lưng, cùng kêu lên quát: "Tôn Sách thất phu, để mạng lại!"

Hình Đạo Vinh lúc này phảng phất đã cảm nhận được thân về sau nguy cơ, vô ý thức được quay người lại, đại phủ đi phía trước một đỡ, vừa lúc chặn hai người khí giới. Hai người mắt thấy một kích hay sao, lại xa nhau hai đường, một tả một hữu đi công Hình Đạo Vinh.

"Trình tướng quân giúp ta!"

Hình Đạo Vinh hô to một tiếng, Trình Phổ cái này mới đến Tôn Sách bên này nguy hiểm, lập tức vọt tới, ngẩng đầu nhìn, hai người kia không phải Vệ Từ cùng Từ Táp thì là người nào.

"Bọn chuột nhất an dám thí chủ!"

Trình Phổ nhảy lên một cái, tiếp nhận hai người, làm cho Hình Đạo Vinh trước che chở Tôn Sách đi trước.

Hình Đạo Vinh lúc này một tay ôm Tôn Sách, một tay cầm đại phủ, vung hướng một bên địch nhân. Nhưng mà không có đầy đủ phạm vi nhìn cùng phát huy không gian, không bao lâu, Hình Đạo Vinh trên người đã bị thích khách đoản đao đâm mấy chỗ tổn thương.

Chân núi tướng sĩ cũng đã đến tình huống trên núi, ở Phó tướng dưới sự hướng dẫn nhanh chóng lên núi, cùng bị kinh sợ bách tính hỗn cùng một chỗ, thật vất vả mới đi tới Tôn Sách chu vi, trong nháy mắt đem Tôn Sách bảo vệ, Trình Phổ lúc này đã đem Vệ Từ nhị tướng đánh ngã xuống đất, hắn hướng về phía chạy tới tướng sĩ, rống to: "Đem Cùng Chí, Vệ Từ cùng Từ Táp tất cả đều bắt lại, còn có hôm nay tới tham gia cúng tế hết thấy bách tính, một cái cũng không muốn để cho chạy, đều cho ta tóm lại."

Tôn Sách lập tức bị rất nhanh đuổi về trong thành, lúc này đã thụ thương Hình Đạo Vinh cũng bị đuổi về đi trị liệu.

Tôn Sách thụ thương nặng nhất, thân trúng kịch độc mũi tên, tuy là mời Y quan, đem độc trong người đại bộ phận bức ra ngoài thân thể, nhưng là vẫn là lưu lại một bộ phận.

"Chủ công thân trúng tên độc, tuy là ta đã tận lực bảo trụ chủ công tính mệnh, nhưng là chủ công nhưng cần phải tĩnh dưỡng, trong vòng một năm, không phải có thể nổi giận sức sống, nếu là muốn triệt để tẩy rửa dư độc, sợ là chỉ có thần y Hoa Đà cùng Dược Vương Tôn Tư Mạc mới có thể làm được."

Y quan nói xong, liền rời đi. Mà Tôn Sách lúc này cũng đã mơ màng tỉnh lại, hắn nghe được Y quan thoại sau, sắc mặt vô cùng khó. Lúc này Trình Phổ vội vã đến gần, hướng về phía Tôn Sách thỉnh tội nói: "Chủ công, mặt tướng hộ vệ bất lực, làm cho chủ công chịu đại nạn này, cầu chủ công ban thưởng mặt tướng vừa chết!"

"Bây giờ cường địch ở bên, Trình tướng quân đừng có như vậy. Thích khách có hay không đều đã bắt, bách tính thương vong đại hay không? Cái kia gọi Hồ nhĩ một nhà có hay không an nhưng không bệnh nhẹ?" Tôn Sách giằng giằng nói rằng.

Lúc này Liêu Lập cũng ở bên cạnh, nghe được Tôn Sách lúc này vẫn còn ở hỏi dân chúng tình huống, không khỏi thở dài một hơi nói: "Chủ công, bây giờ tĩnh dưỡng thân thể quan trọng hơn, còn lại sự tình giao cho ta các nơi đề ý thì tốt rồi."

"Không nên làm khó bách tính, việc này nhất định là Cùng Chí tiểu nhi cùng Vệ Từ hai tặc cộng đồng mưu đồ. Liêu tiên sinh, ta hiện tại phong người làm Vũ Lăng Thái Thú, Vũ Lăng quận trước hết giao cho Liêu tiên sinh thống trị."

Trình Phổ, Hàn Đương, Hình Đạo Vinh còn có Liêu Lập mấy người đến Tôn Sách vẫn còn ở dặn, cùng nhau quỳ xuống hướng về phía Tôn Sách nói: "Mời chủ công lấy thân thể mình làm trọng, còn lại sự tình bọn ta nhất định sẽ rất xử lý!"

Tôn Sách trên mặt tái nhợt miễn cưỡng nặn ra một điểm nụ cười, khẽ vuốt cằm.

Mọi người cùng rời đi, cũng làm người ta đem Cùng Chí, Vệ Từ cùng Từ Táp ba người cùng nhau mang tới đại đường, Trình Phổ ngồi ở trung ương, chuẩn bị tự mình thăm vấn mấy người, Liêu Lập cùng Hàn Đương các loại thì đứng ở một bên.

Ba người bị dẫn tới sau, không sợ chút nào lấy Trình Phổ, trên mặt còn mang theo nụ cười. Trình Phổ giận dữ, hướng về phía ba người quát: "Các ngươi thất phu, dám mưu hại chủ công, nói mau, là bị người phương nào sai khiến? Mau nói ra, ta còn có thể cho các ngươi nhìn thống khoái!"

"A Phi!" Cùng Chí lúc này toàn thân mang thương, lộ vẻ nhưng đã bị tra tấn, thể nhưng hắn nhưng vẫn là vẻ mặt quật cường lấy Trình Phổ đám người, "Ta đứng đầu là Hán thất dòng họ Lưu Kinh Châu, Tôn Sách thất phu cường đoạt ta chủ Châu quận, người cái này tặc từ lại giết kim Thái Thú, ta chỉ hận không có liên tiếp người cùng nhau giết chết."

Trình Phổ lúc này mới nhớ tới hai năm trước chính mình đâm chết Vũ Lăng Thái Thú Kim Toàn, "Các ngươi dĩ nhiên là vì Kim Toàn báo thù?"

Trình Phở tự nhiên có chút không dám tin tưởng, Kim Toàn chết thật lâu, ba người này bây giờ nói bọn họ chỉ là vì cho Kim Toàn báo thù, quả thật làm cho người khó mà tin được.

"Bọn ta khuất thân đầu tặc, chịu nhục lâu như vậy, chính là vì ngày hôm nay. Bọn ta âm thầm bồi dưỡng tử sĩ, tuy là Vũ Lăng trú quân đều ở đây các người dưới sự giám thị, nhưng là bọn hấn lại cái gì cũng không biết, những thứ này tử sĩ lại mới là một kích trí mạng. Chỉ cần giết Tôn Sách thất phu, ta chủ Lưu Kinh Châu tất nhiên có thể thủ ở Kinh Châu nơi. Kim Thái Thú trung nghĩa hi sinh vì nước, bọn ta trở nên báo thù, cũng là chuyện đương nhiên. "

Vệ Từ hai người cũng là vẻ mặt thấy chết không sờn đáng đáp, Trình Phở nghe được Cùng Chí lời ấy, cũng trầm mặc, hấn nghĩ tới rất nhiều loại khả năng, là Ngô Minh, là Lưu Biểu, là Tào Tháo, nhưng là hấn vạn lần không ngờ, Cùng Chí ba người dĩ nhiên là từ ban đầu đầu hàng liền đã bắt đầu bố cục trả thù Tôn Sách.

"Các người cũng biết, như vậy biết tru diệt tam tộc? Lễ nào các người liền không phải làm người nhà của mình suy nghĩ một phen sao? " Trình Phở lạnh lùng hỏi.

Vệ Từ hai người cùng nhau ha ha cười nói: "Bọn ta cảm niệm chủ công chi ân, vừa chết báo chi, nhất định lưu danh sử xanh, chính là tiểu gia, cần gì tiếc nuối! "

Hình Đạo Vinh ở một bên nghe xong, sớm đã không kèm chế được nội tâm phần nộ, hét lớn một tiếng: "Đã như vậy, ta đây sẽ giúp đỡ bọn người! "

Nói xong, cầm trong tay đại phủ, bỏ về phía Vệ Từ hai người, trong nháy mắt hai cái đầu liền lăn xuống, một bên Cùng Chí đến cái này tàn nhẫn máu tanh tràng diện, không khỏi sắc mặt cũng hơi đổi, nhưng là tiện đà lại cười lạnh một tiếng: "Người cái này bởi chủ đi theo địch bọn chuột nhất, chết ở trong tay của người, thật sự là ta Cùng Chí nhục! "

Tiếp lấy hấn mặt phía bắc, lạy vài cái, "Chủ công, Cùng Chí cũng nên đi! "

Chỉ thấy Cùng Chí bỗng nhiên đứng dậy, đánh về phía một bên trên cây cột, trong nháy mắt đầu rơi máu chảy, cả người chậm rãi than ngã xuống, trong nháy mắt sẽ không có hô hấp.

Hình Đạo Vinh không nghĩ tới Cùng Chí trước khi chết còn đem chính mình hung hăng làm nhục một trận, hấn muốn phát tiết, Cùng Chí đã chính mình cột đập mà chết, đây ngập lửa giận không chỗ phát tiết, liền giận dùng dùng liền xông ra ngoài.

Liêu Lập lấy chết thăm ba người, cũng lắc đầu, "Thật là người trung nghĩa cũng! Chỉ tiếc không thức thời vụ, rơi vào kết quả như thế này, thật là khiến người thốn thức. "

Không bao lâu, Hình Đạo Vinh liền dẫn người đem Cùng Chí, Vệ Từ cùng Từ Táp ba người một nhà già trẻ, tất cả đều bắt, cùng nhau trảm thủ, trong lúc nhất thời Vũ Lăng quận máu chảy thành sông, bách tính đều tránh ở trong nhà không dám ra tới.

Trình Phở đem ba người sự tình báo cáo cho Tôn Sách, Tôn Sách sau khi nghe xong, cũng hít một tiếng, không nói nữa.

Qua mấy ngày, Tôn Sách liền từ Vũ Lăng khởi hành phản hồi Trường Sa, trước khi đi, làm cho Hàn Đương lĩnh một nghìn binh mã và Liêu Lập cùng nhau thống trị Vũ Lăng, đề tránh khỏi lần nữa phát sinh dị biến.

Tôn Sách lần nữa bị đâm tin tức truyền đến Trường Sa, không bao lâu, cũng truyền đến Chu Du trong tai. Chu Du nghe được Tôn Sách trúng tên độc, lập tức phân phó Triệu Nghị cùng Phương Văn Định khẩn thủ không ra, mình và Lỗ Túc cùng nhau sách lập tức chạy về Trường Sa. Chu Du ngày đêm kiêm đi, trong vòng vài ngày liền chạy về Trường Sa, đến Lâm Tương sau đó, lại thẳng đến Tôn Sách quý phủ.

Chu Du đến rồi Tôn phủ sau đó, đang đến Trương Chiêu tông phủ trung đi ra, Chu Du vội vã chấp tay đối với Trương Chiêu thi lễ hỏi: "Từ Bó tiên sinh, chủ công hiện tại thế nào? "

Trương Chiêu lắc đầu thở dài nói: "Chủ công độc tổn thương vào cơ thể, trong khoảng thời gian ngắn tất nhiên khó tốt, huống hồ Y quan thiên đình vạn chúc, không cho chủ công động khí, nhưng là chủ công tính cách người cũng biết, muốn phải hoàn toàn làm được, thực sự không dễ. Công Cần đi chủ công lúc, ngàn vạn lần không nên đề cập phía trước chiến sự, bằng không ta lo lắng chủ công trong lòng tất nhiên bởi vì gấp gáp sinh nộ, với thân thể bất lợi a! "

Chu Du gật đầu một cái nói: "Từ Bó nói như vậy thật là, Du tự nhiên sẽ cẩn thận trả lời. "

Trương Chiêu lại đem Tôn Sách hai lần bị đâm tin tức nói tường tận với rồi Chu Du nghe, Chu Du sắc mặt nghiêm túc, tiếp lấy từ đường Trương Chiêu, trực tiếp đi hướng bên trong phủ.

Có Tôn phủ hạ nhân dẫn Chu Du đi tới Tôn Sách bên cạnh, việc này Tôn Sách đang ở trong hoa viên từ Phương Kim Chi đồ tản bộ, xa xa đến Chu Du đến đây, Tôn Sách tâm tình lập tức tốt, lớn tiếng la lên: "Công Cần tới cũng! "

Chu Du hành lễ sau đó, Tôn Sách liền cùng Chu Du cùng nhau đang dưới trướng, đồng thời làm cho Phương Kim Chi cũng trước tiên trở về nhà bên trong.

"Chủ công chịu đại nạn này, Du chỉ hận không thể thay chủ công phân ưu! "

Tôn Sách lắc đầu nói: "Công Cần đừng có bi thương, ta có mấy sự tình cũng muốn hỏi Công Cần. Nói vậy người đã nghe nói hai lần thích khách tình

huống cụ thể, Công Cẩn lấy là thứ nhất lần biết là người phương nào gây nên? "

Chu Du thờ dài một tiếng nói: "Có khả năng nhất tự nhiên là Ngô Minh gây nên, Du từng nói tiên hạ thủ vi cường, Ngô Minh tự nhiên cũng sẽ nghĩ tới, chỉ chẳng qua hiện nay cũng không có thể nhẹ kết luận. "

Tôn Sách gật đầu, tiếp tục hỏi: "Bây giờ Tương Dương tình hình chiến đấu như thế nào? Ngô Minh có đồng ý hay không xuất binh đánh? "

Chu Du ngăn người nói: "Chủ công bây giờ làm an tâm dưỡng sinh thể, Lưu Biểu chỉ có này cô thành, không cần nóng lòng trong chốc lát. "

"Ha ha ha, Công Cẩn không cần lo lắng, ta Tôn Sách cũng không phải như vậy không hề lòng dạ người, chỉ là cơ thể của ta ta cũng biết, dư độc khó sạch, sợ rằng chưa chắc có thể đã lâu hậu thể, chỉ là muốn, có thể ở sinh thời, tru diệt Lưu Biểu, vì tiên phụ báo thù, liền chết cũng không tiếc! "

Tôn Sách nhìn tịch thoại, làm cho Chu Du nhất thời có chút nóng nảy, hần liền vội vàng đứng lên nói: "Chủ công vì sao nói này ử rử nói như vậy, Y quan đã nói, chỉ cần tìm được Hoa Đà hoặc là Tôn Tư Mạc, liền có thể triệt để tẩy rửa trong cơ thể dư độc, có gì phải lo lắng? "

"Công Cẩn, tuy là chí khí chưa thù, lúc đầu chí nguyện to lớn không thể thực hiện, xác thực khiến người ta đáng tiếc, nhưng là ta Tôn Sách tuyệt không sợ chết. Thiên hạ to lớn, Hoa Đà lại có thể đi đâu trong tìm được đến? Mà Tôn Tư Mạc là Ngô Minh tâm phúc, cho dù lần trước thích khách không phải Ngô Minh gây nên, đổi thành ta là Ngô Minh, ta cũng sẽ không cứu một người không lâu sau liền biết thành địch nhân người. "

Tôn Sách thoại, làm cho Chu Du cạn lời, hần trầm mặc không biết nên nói cái gì, Tôn Sách lại là cười nói: "Công Cẩn không cần như vậy, nếu như sau khi ta chết, Công Cẩn cho là thế nào người có thể kế thừa ta Tôn thị cơ nghiệp? "

Chu Du nghe được Tôn Sách đã chuẩn bị nâng cô, trong lòng đau thương vạn phần, nhưng là hần cũng biết, loại chuyện như vậy là tránh không khỏi, tiếp lấy đáp: "Trọng Mưu bây giờ mặc dù ít có tiếp xúc quân quốc đại sự, thể nhưng ta nghe Từ Bố nói qua, Trọng Mưu trong lòng rất có một phen chí lớn, Du cho rằng bên ngoài tất sẽ không bôi nhọ phụ huynh anh liệt tên. "

"Công Cẩn cũng là như vậy muốn? Ai, tới Trọng Mưu đã là mục đích chung rồi! "

Tôn Sách thờ dài một tiếng, điều này làm cho Chu Du có chút khó hiểu, liền vội vàng hỏi: "Chủ công vì sao làm này thờ dài? Chẳng lẽ trong đó còn có cái gì ẩn tình hay sao? "

"Công Cẩn, Trọng Mưu chí tài, ta cũng vui chí, mặc dù không yêu tập võ, đã có một phen kiêu khác chí khí. Nhưng mà bây giờ bên ngoài tuổi tác phát triển, lại phát hiện hần có khác hần với thường nhân đặc điểm -- màu xanh biếc mắt thấy. Cái này không nhưng cùng ta một điểm không giống, càng cùng tiên phụ không có chút tương tự. Trong lòng do dự, liền muốn Hưởng mẫu hôn đại nhân nói bóng nói gió hỏi thăm, có thể là mẫu thân nhưng mỗi lần đều cho lấp liếm cho qua, cái này vẫn chưa thể nói rõ vấn đề gì sao? "

Chu Du nghe xong, không khỏi mặt mày khổ sở, hần không có nghĩ qua, Tôn gia lại vẫn sẽ xảy ra chuyện như vậy tình.

"Nguyên bản đây là ta Tôn gia gia sự, sách cũng không muốn cùng người nhiều lời, chỉ bất quá, không ngờ lão Thiên để cho ta chí khí khó thù, sách không quá mức phúc trạch, gặp đại nạn này. Sau này nếu là ta may mắn tránh được kiếp nạn này, việc này liền khi không có phát sinh; nếu như quả có một ngày như vậy, Trọng Mưu vô dị tâm, ngược lại vẫn tốt, Công Cẩn có thể tiếp tục trợ hần; nếu như có nhị tâm, Công Cẩn cần phải lấy sách hôm nay nói như vậy, cử binh phạt chi, lệnh phụng tam đệ làm chủ. Mong rằng Công Cẩn đáp ứng, không phụ người ta nhiều năm tình nghị! "

Tôn Sách một phen thoại, làm cho Chu Du trong lòng cảm khái vạn phần, hần lấy lúc này Tôn Sách trên mặt tái nhợt lại không vẻ bi thương, mặt mũi anh tuấn trong lại có một loại tiếu ngạo. Chu Du bỗng nhiên nghĩ đến mấy năm trước cùng Tôn Sách cùng nhau tâm tình thiên hạ đại sự thời điểm tình hình, không khỏi lại một trận bi thống. Tôn Sách tràn đầy kỳ vọng mà lấy Chu Du, Chu Du cũng lẳng lặng Tôn Sách, chẳng biết lúc nào, Chu Du khóe mắt đã có lạnh như băng nước mắt. Đúng lúc này, chợt nghe một hồi động tĩnh, Tôn Sách kinh hãi, gập dứ hét: "Người nào tại nơi? "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 327: Thái thị nắm quyền muốn hiến Châu, Ngô Minh trá ngôn lại dời dân

Lúc này, chỉ tới Phương Kim Chi từ một bên giả sơn bên cạnh đi ra, mười phân không cam lòng đi tới Tôn Sách bên cạnh, Chu Du vội vàng hướng Phương Kim Chi hành lễ. Mà Tôn Sách lúc này xanh mặt, lấy Phương Kim Chi, "Người có mấy cái đầu? Dám nghe trộm ta và Công Cẩn đàm luận cơ mật việc? "

Phương Kim Chi nghe nói, vội vã quỳ xuống nói: "Phu quân, thiếp thân không phục, vì sao gia sự có thể cùng ngoại nhân thương lượng, lại không thể cùng người bên gối cùng bàn bạc?"

Tôn Sách nện cái bàn, hận không thể tiến lên cho Phương Kim Chi một cái tát, đúng lúc này, bỗng nhiên Tôn Sách lại một trận ho kịch liệt, Chu Du kinh hãi, liền tiếp vội vàng khuyên nhủ: "Chủ công không nên tức giận, ngàn Vương phải lấy thân thể làm trọng!"

Chậm một hồi, Tôn Sách thở dài một hơi nói: "Người cái này vô tri phu nhân, chuyện này nếu là để cho người biết sẽ chỉ làm người rước họa vào thân, nhược quả có một ngày, ta bỗng nhiên qua đời, người nếu như biết như vậy bí mật, tất nhiên không thể đã lâu, ta hảo tâm vì người, nhưng người như vậy khí ta! Người đã khó tránh khỏi bị người độc thủ, không bằng để cho ta lúc đó giết người!"

Chu Du vừa nghe, vội vã quỳ xuống lên tiếng xin xỏ cho: "Chủ công bớt giận! Du lấy tính mệnh đảm bảo, nếu là sau này có người dám đối với tâu phu nhân bất lợi, Du tất nhiên liều chết bảo hộ!"

Nghe được Chu Du thoại, Tôn Sách cuối cùng cũng hơi chút thư giãn một điểm, "Còn không mau cảm tạ Công Cẩn ân cứu mạng! Người chỉ tính mệnh, về sau tất nhiên dựa vào Công Cẩn lực!"

Phương Kim Chi đối với Chu Du hành một cái lễ, nhẹ nói rồi câu: "Thiếp thân đa tạ Chu đô đốc ân cứu mạng!"

Tương Dương

Từ Lưu Kỳ bỏ mình sau, Lưu Biểu liền nằm trên giường nhìn bệnh không dậy nổi. Tuy là Tôn Sách cùng Ngô Lập đại quân người vẫn không có phát động sau cùng tiến công, thế nhưng trong thành Tương Dương, như trước người người cảm thấy bất an, bọn họ cũng phải lo lắng không biết ngày nào. Nghe tới Tôn Sách bị đâm, bản thân bị trọng thương sau đó. Lưu Biểu rốt cục tâm tình rộng rãi, thân thể từng bước có chuyển biến tốt đẹp, liền miễn cưỡng kéo ốm yếu thân thể triệu tập Tương Dương văn võ thương lượng với nhau ứng đối chỉ sách.

Bây giờ trong thành Tương Dương, vẫn có Khoái Lương, Khoái Việt, Tống Trung, Y Tịch đảm người, Võ có Thái Mạo, Văn Sính, Tô Phi, Đặng Nghĩa đảm người, còn có Ngụy Diên cùng Hoắc Tuấn tiếp tục trú đóng ở Dục Dương. Nghĩ trước kia nhân tài đông đúc Kinh Châu, bây giờ chỉ có những người này, Lưu Biểu trong lòng không khỏi có chút bi thương, trong lúc nhất thời bi thương từ đó tới, thở dài một tiếng, che mặt xoa xoa nước mắt.

Lúc này Thái Mạo đi ra tâu nói: "Chủ công hà tất bị thương, bây giờ Tôn Sách thất phu làm nhiều chuyện bất nghĩa, hưng thịnh vô danh chi binh thảo phạt Hán thất dòng họ, đã lọt vào trời phạt. Mặt tướng tin tưởng, Ngô Minh tiểu nhi tất nhiên cũng sẽ giống nhau. Chủ công hà tất vô cùng ưu thương."

Nghe thế, Lưu Biểu lại bắt đầu ho khan, hần chỉ vào Thái Mạo, đến mức đỏ bừng cả khuôn mặt nói: "Người tên xuẩn tài này! Nếu như đều, đều giống như như người nói vậy, sẽ chờ lão Thiên nghiêm phạt bọn họ, ta Kinh Châu cũng sớm đã xong! ám sát Tôn Sách, Cùng Chí đảm người, là ta Kinh Châu người trung nghĩa, không phải là cái gì trời phạt!"

Lưu Biểu như thế chẳng cho Thái Mạo mặt mũi, làm cho Thái Mạo tại chỗ không xuống đài được, Thái Mạo hừ một tiếng, lui về.

Lúc này Khoái Việt đi ra nói: "Chủ công bớt giận! Thành Tương Dương yêu cầu cao quá, hơn nữa bây giờ binh tình lương đủ, Ngô Minh Tôn Sách cũng là thúc thủ không sách. Bây giờ gần bắt đầu mùa đông, năm nay có thể đảm bảo không lừa bịp."

"Khái khái, Dị Độ tiền sinh, nhưng có lương sách cứu ta Kinh Tương nơi? Khái khái. . ."

Khoái Việt lắc đầu, "Chủ công, có câu thoại nói ra tất nhiên sẽ làm cho chủ công sức sống, tuy nhiên lại có thể cứu ta bách tính với trong nước lửa."

Khoái Việt muốn nói lại thôi, Lưu Biểu cũng đã trong ánh mắt tràn đầy khát vọng, hần vội vàng hỏi: "Dị Độ nói mau, chỉ cần có thể cứu bách tính, ta sao lại thể sức sống đâu?"

Khoái Việt do dự một chút, "Chủ công, bây giờ Kinh Châu chỉ có chính là cân nhắc thành ở chủ công trên tay, đồng thời lại có Tôn Sách Ngô Minh hai đường giáp công, bây giờ cho dù chống nổi năm nay, sang năm lại có thể thế nào? Bây giờ Tào Tháo phụng nhà Hán thiên tử ở Hứa Đô, lấy thiên tử lệnh chinh phạt tứ phương, chủ công sao không đem Kinh Châu tấn dâng cho Tào Tháo, thứ nhất có thể bảo toàn tông miếu; thứ hai có thể cùng Tào Tháo cùng nhau phụ tá thiên tử, hưng thịnh ta Hán thất, chẳng phải là nhất cử lưỡng tiện?"

Nghe đến đó, Lưu Biểu bỗng nhiên đứng lên, đem vật cầm trong tay thế tre nắm lên, bỗng ném về phía Khoái Việt, trong miệng dứt quãng hô: "Nghịch tặc! Ta thà rằng đầu hàng Ngô Minh, cũng sẽ không đầu Tào Tháo cái này hán tặc thủ, người, người cái này mại chủ cầu vinh hạng người, thua thiệt ta như vậy tín nhiệm người, dám, dám ra này bất trung nói như vậy, ta, ta ta. . ."

Còn chưa nói hết, chỉ thấy Lưu Biểu bỗng nhiên lại một hồi mãnh liệt ho khan, tiếp lấy thân thể mất thăng bằng, bỗng nhiên té trên mặt đất.

Lúc này mọi người vội vã hô to, cùng nhau nói Lưu Biểu đưa đến bên trong đường, tiếp lấy lập tức mời tới Y quan, nhưng là Y quan thấy Lưu Biểu chân đoạn nửa ngày, gặp đến độ đường như kiến bò trên chảo nóng, lại như cũ thúc thủ không sách.

"Chư vị đại nhân, chủ công lửa giận công tâm, huyết khí đi ngược chiều, kinh mạch hỗn loạn, thuốc hạ không đủ sức xoay chuyển đất trời, mời chư vị đại nhân thứ tội."

Lúc này, chỉ thấy Văn Sính bỗng nhiên rút bội kiếm ra, giận dữ hét: "Khoái Việt! Người ra này bất trung nói như vậy, đem chủ công tức giận như vậy, thực sự đáng chết! Ta muốn thay chủ công tru sát người cái này thất phu!"

Khoái Việt biến sắc, vội vàng hô: "Thái tướng quân cứu ta! "

Thái Mạo một cái cũng rút bội kiếm ra, ngăn trở Văn Sính vũ khí nói: "Văn Sính, bây giờ chủ công hôn mê chưa tỉnh, ngươi dám thừa này mưu hại chủ công mưu sĩ, ngươi muốn tạo phản sao? "

Văn Sính thở dài một tiếng, thu hồi trường kiếm, lặng lẽ không nói.

Lúc này Thái phu nhân từ bên ngoài đi đến, dẫn mấy tuổi Lưu Tông vừa khóc liền hô: "Phu quân, ngàn vạn lần không nên bỏ lại ta các loại cô nhi quả phụ a! "

Thái Mạo hướng về phía Thái phu nhân thì lễ một cái nói: "Chủ mẫu xin chớ bi thương! Bây giờ chủ công tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, nhưng là Kinh Châu không thể một ngày vô chủ, bọn ta nguyện ý phụng chủ công tiểu công tử làm chủ, kế nhiệm Kinh Châu nuôi thả, mong chủ mẫu có thể chủ trì đại cuộc! "

Thái Mạo nói xong, Tô Phi, Đặng Nghĩa các loại sẽ cùng Khoái thị huynh đệ cùng nhau thỉnh cầu nói: "Bọn ta nguyện ý phụng chủ công ấu tử làm chủ, lĩnh Kinh Châu nuôi thả, mong chủ mẫu có thể chủ trì đại cuộc! "

Thái phu nhân đến loại tình huống này, xoa xoa nước mắt hướng về phía mọi người nói: "Chư công trung nghĩa, nếu chủ công không thể xử lý công việc, về sau ta mẹ con toàn bằng các vị hết sức giúp đỡ, ta ở chỗ này thay phu quân tạ Chư công! "

Văn Sính cùng Y Tịch mắt thấy Lưu Biểu bệnh thể khó bình phục, mà Lưu Tông làm Lưu Biểu chỉ từ, tiếp vị đã thành sự thực, hai người tại mọi người ánh mắt nóng bỏng phía dưới, không thể làm gì khác hơn là đồng thời hướng Lưu Tông cúi đầu, biểu thị công khai thuận phục.

Ngày thứ hai, Lưu Tông ở Thái Mạo cùng Thái phu nhân giúp đỡ phía dưới, ngồi ở châu mục vị trí, Thái Mạo mệnh lệnh thứ nhất, dù cho lệnh Tổng Trung đi sứ Hứa Đô, dâng ra thư xin hàng, cũng mời Tào Tháo phái đại quân cùng nhau vây kín Ngô Lập Nhân đại quân.

Vậy mà lúc này Ngô Lập Nhân ở Kinh Châu đại quân lúc này cũng không có đối với Trương Dương trong Lưu Biểu có bất kỳ ý đồ, ngoại trừ Trần Khánh Chi đại quân ở Tân Đô đóng ở, chú ý Trương Dương đại quân hướng đi ở ngoài, Tản Chiêu cùng Gia Cát Lượng đại quân, Từ Hoảng cùng Triệu Vân bình mã đám người ở Vương Thủ Nhân dưới chỉ thị bắt đầu di chuyển Nam Dương quận Chư Huyện bách tính. Di chuyển tự nhiên là ở tự nguyện điều kiện tiên quyết, trải qua Gia Cát Lượng đám người các loại khuyên bảo, rất nhiều thành trì bách tính đã hoàn toàn tin tưởng, ở tương lai không lâu, Nam Dương sẽ phát sinh một hồi đại quy mô chiến tranh, bách tính đem trời giạt khắp nơi, ăn bữa hôm lo bữa mai. Tuy là nhưng có một bộ phận rất lớn bách tính không muốn nghe từ bọn họ thuyết pháp, nhưng là, còn rất nhiều bách tính, tin tưởng bọn họ nói sự thực, đồng ý đi về phía nam phương di chuyển.

Dân chúng di chuyển hành động, là ở gấp gấp không vội vàng trung tiến hành. Cái này tự nhiên không thể lừa gạt trong thành Trương Dương Thái thị cùng Hứa Đô Tào Tháo. Thái thị lúc này tự nhiên hữu tâm vô lực, bất quá Tào Tháo thì thôi trải qua ngôi không yên.

"Ngô Minh tiểu nhi kế này quá mức độc, nếu mặc cho cái này dạng, cho dù được Nam Dương, đến lúc đó sau cũng là được kỳ địa không được bên ngoài dân! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 328: Tổng Trung hiến thư xin hàng, Tào Tháo ám điều binh

Tào Tháo nghe được tin tức này, nội tâm phảng phát vạn mã bồn dâng thông thương, hẳn thật là không có nghĩ đến, Ngô Lập Nhân có thể như vậy.

"Chủ công, bây giờ không bằng thừa dịp lúc này âm thầm phái đại quân đánh lên, Tản Chiêu, Triệu Vân, Từ Hoảng đại quân mang theo bách tính, tất nhiên không phái quân ta đối thủ. Chỉ cần có thể tiêu diệt ba người bọn họ, thì đường như đoạn đi Ngô Minh một tay, như vậy Ngô Minh không đủ gây sợ cũng. "

Nói chuyện là Trình Dục, cái này vũ khí lạnh thời đại trong loạn thế, nhân khẩu là trọng yếu nhất, nếu như không có nhân khẩu, còn lại hết thảy đều là không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Tào Tháo đang ở suy nghĩ chi tiết, bỗng nhiên thủ hạ có người đến báo: Trương Dương khiến sứ giả Tổng Trung tới Hứa Đô cầu kiến Tào Tháo.

"Ha ha ha, tốt! Tổng Trung tới tốt lắm a! Như vậy, tất nhiên muốn cho Triệu Vân, Tản Chiêu đám người chết không có chỗ chôn! "

Lúc này, từ Uyển thành bại lui mà quay về Tào Nhân liền vội vàng hỏi: "Chủ công thể nào nói ra lời này? "

"Từ Hiếu đợi lát nữa liền biết. Người đến, đem Trương Dương đối xử mời vào a !!

Không bao lâu, Tống Trung cầm trong tay Khoái Việt viết thư xin hàng liền đi đến, đến Tào Tháo sau, vội vã cúi đầu liền bái, "Kính Châu trị học tông sự Tống Trung bái kiến thừa tướng. "

Tào Tháo gật đầu cười, "Tống tông sự đường xa mà đến, không biết có gì muốn làm? Đoạn thời gian trước nghe nói thân thể ốm bệnh nhẹ, Lưu Kinh Châu bây giờ thân thể có khỏe không? "

Lúc này, Tống Trung có chút do dự, tiếp lấy thở dài một tiếng nói: "Thừa tướng còn có chỗ không biết, ta chủ Lưu Kinh Châu bởi vì thân thể nguyên nhân, hiện tại hôn mê bất tỉnh, không thể xử lý công việc, cho nên Kinh Châu vẫn ở ở Khoái tiên sinh cùng Thái tướng quân đám người xướng nghị phía dưới đã ủng hộ lập nhĩ công từ Lưu Tông làm tân chủ. "

Tào Tháo hít sâu một hơi, hẳn làm sao cũng thật không ngờ, Lưu Biểu dĩ nhiên nhìn bệnh không dậy nổi, mà Kinh Châu tức thì bị Lưu Tông như vậy vài tuổi tiểu nhi tiếp chương.

"Làm càn! Trong thiên hạ mạc phi vương thổ, suất thổ chi tân mạc phi vương thân. Cái này Kinh Châu thành phố Hán thất thiên tử chi Kinh Châu, Kinh Châu vẫn ở dĩ nhiên làm cho nhìn vài tuổi tiểu nhi tiếp nhận chức vụ Kinh Châu đứng đầu, chẳng lẽ Lưu Biểu muốn đem Kinh Châu làm vương quốc của mình thông thường thể tập võng thể hay sao? "

Tống Trung đến Tào Tháo bỗng nhiên tức giận, vội vã lần nữa quỳ xuống nói: "Thừa tướng bớt giận, lại nghe Tống Trung nói xong. Ta chủ tự nhiên biết những đạo lý này, càng là biết rõ thiên hạ này đều là thiên tử ngày dưới, cho nên này mới khiến ta mang thư xin hàng, muốn đem cái này Kinh Trung nơi tất cả đều dâng cho thừa tướng! "

Nghe đến đó, một bên Quách Gia đứng dậy cười ha ha một tiếng nói: "Tống tông sự ở nơi này là hiến Châu, rõ ràng là muốn cho thừa tướng làm Lưu Tông tiểu nhi ngăn cản tại! Bây giờ Kinh Châu nơi, chỉ có chính là mấy thành vẫn còn ở người chủ thủ, lúc này thừa tướng nếu là muốn tiếp thu Tống tông sự thư xin hàng, vậy liền phải đồng thời ứng phó Tôn Sách cùng Ngô Minh đại quân, đây rõ ràng là một cái năng thủ son dụ. "

Nghe được Quách Gia nói như vậy, Tống Trung có chút lúng túng nhếch nhếch miệng, "Tiên sinh nơi nào thoại, tuy là bây giờ Tôn Ngô liên minh, nhưng là thừa tướng lấy thiên tử oai dọn sạch lục hợp, cũng là bắt buộc phải làm. Ta chủ thuận lòng trời thừa mệnh, xin vào thừa tướng, thừa tướng đâu có không phải nạp chi đề ý? "

Tào Tháo ha ha cười nói: "Tống tông sự nói không sai, nếu Lưu Tông muốn xin vào, ta đương nhiên sẽ không chặn ngoài cửa. Chỉ chẳng qua hiện nay Tôn Sách, Ngô Minh đều là thắng liên tiếp chi sư, lúc này xuất binh, cũng không phải lương lúc. "

Tống Trung nghe nói, vội vã chấp tay nói rằng: "Thừa tướng lời ấy sai rồi! Tôn Sách trước đây không lâu bị đâm, bây giờ sinh tử chưa biết, tay đem sĩ há lại có thể chăm chỉ mà chiến tử? Mà Ngô Minh thủ hạ chư tướng, chỉ lo di chuyển Nam Dương bách tính, lúc này nếu như thừa tướng khiến nhìn đại tướng, hướng Trương Dương xuất phát, đến lúc đó sau cùng trong thành Trương Dương trong đại quân bên ngoài giáp công, Ngô Minh đại quân tất nhiên khó ngăn cản; nếu như Ngô Minh bại lui, Tôn Sách đại quân tất nhiên bất chiến tự lui; lúc đó, lại thừa thắng xông lên, thu hồi Nam Quận, Giang Hạ, thì Kinh Châu nơi, chẳng phải lại nhớ tới thừa tướng thử? "

Tào Tháo tiếp tục hỏi: "Chi là không biết Lưu Tông hiện tại dưới tay còn có bao nhiêu binh mã, dĩ nhiên khen dưới như vậy hải khẩu? "

"Không dối gạt thừa tướng, bây giờ trong thành Trương Dương các loại binh mã còn có năm, sáu vạn người, Dục Dương còn có Hoắc Tuấn tướng quân một vạn nhân mã. "

Tống Trung nhắc một cái tiếng nói, cao giọng nói rằng:

"Ah? Quả có như thế binh mã, vì sao Lưu Kinh Châu sẽ bị Tôn Ngô hai người đánh không còn sức đánh trả chút nào? Tống tông sự chẳng lẽ lừa ta hay sao? "

Tào Tháo hí mắt, dùng một loại vô cùng ngạo vị thái độ lấy Tống Trung.

"Binh mã tuy nhiều, cũng không hùng chủ thống chi, vì vậy không địch lại; nếu là lấy thừa tướng chi tài, cũng Kinh Châu binh mã, thì thiên hạ ai còn có thể ngăn cản chi? Mong thừa tướng chớ hoài nghi, tốc độ dưới quyết đoán! "

Tào Tháo đi xuống, do dự bất định mà lấy Tống Trung, bỗng nhiên Tào Tháo lại hỏi: "Vì sao Lưu Tông không phải khiến Dị Độ đến đây? "

Tống Trung cười ha ha nói: "Ta chủ biết thừa tướng thích Khoái tiên sinh, cho nên không dám đề cho Khoái tiên sinh lại một đường bôn ba, bằng không cái này trong loạn thế, rối loạn, son tắc hoành hành, nếu như Khoái tiên sinh có sơ xuất gì, thừa tướng nhất định hối hận dữ. "

Tống Trung lần này nói từ, làm cho Tào Tháo cười ha ha một tiếng, tiếp lấy lắc đầu, lúc này, Tào Nhân về mặt không vui hướng về phía Tống Trung nói: "Người nếu biết thừa tướng thích Khoái tiên sinh, cũng không làm cho hắn tới làm sứ, như vậy há là thành tâm tới hàng? "

"Trên tay ta chỉ biểu là Khoái tiên sinh tự tay viết, cũng xin thừa tướng vừa xem. "

Tào Nhân đem Tống Trung trên tay thư xin hàng nhận, đưa tới Tào Tháo trên tay, Tào Tháo xong sau, khẽ vuốt cằm, "Tốt! Tống tông sự như vậy thức

thời, chỉ cần việc này có thể thành, ngày sau ta sẽ làm tầu ngày mai tử, trùng điệp có thưởng! "

Tổng Trung lui sau, Tào Nhân vội vàng hỏi: "Thừa tướng phương mới nói như vậy, chẳng lẽ chính là chỉ cái này Lưu Tông hiến Châu tử? "

Tào Tháo gật đầu, "Dị Độ lần trước lúc tới, ta cố ý đại gia phong thưởng, thì Lưu Biểu tất nhiên kiến nghị. Dị Độ cũng là người thông minh, tự nhiên biết ý của ta, Khoái gia cũng là Kinh Châu đại gia tộc, nếu như kỳ chân tâm tương trợ, thì chỉ có hơi thi thủ đoạn, Lưu Biểu cùng đường, tất nhiên xin vào. Chẳng qua là ta không ngờ tới cái này Lưu Biểu thật không ngờ phúc bạc, chỉ còn lại có một cái nho nhỏ Lưu Tông, Kinh Châu nhân tài, vào hết tay ta vậy! "

Mọi người cùng nhau hướng về Tào Tháo bái nói: "Thừa tướng anh minh! "

"Trương Liêu, Lữ Bố, làm người lĩnh năm nghìn binh mã, trước lạng lẽ hướng Phục Dương phương hướng tìm kiếm Ngô Minh đại quân, nếu như phát hiện bên ngoài vẫn còn ở di chuyển bách tính, cần phải thừa cơ đánh lên. "

Trương Liêu cùng Lữ Bố cùng nhau ngẩng đầu ra khỏi hàng, hét lớn một tiếng, "Nhận lệnh! "

"Tào Nhân, Hứa Chử, lệnh các người lĩnh năm nghìn binh mã hướng Cức Dương đi tới, cần phải chặt đứt Ngô Lập Nhân đại quân giữa liên hệ, khiến cho đầu đuôi không được nhìn nhau, nếu có người đi cứu, thì đại quân đều xuất hiện, định quân địch tất bại. "

Tào Nhân cùng Hứa Chử cũng cùng nhau lĩnh mệnh ra, đặc biệt Tào Nhân, trải qua lần trước triệt triệt để để bại một lần, lửa giận trong lồng ngực phát tiết không ra.

"Quách Gia, Điền Vĩ, Hàn Bưu, các người theo ta cùng nhau, giết hướng Tân Dã Trần Húc đại quân, chỉ cần tiêu diệt Trần Húc, thì Ngô Minh những các bộ khác có thể từng cái đánh bại. "

Hàn Cẩm Hồ thật không ngờ mình cũng bị điểm danh, mừng thầm trong lòng: Hắn vẫn muốn tìm được máy móc sẽ chứng minh thực lực của chính mình.

Lúc này Trần Khánh Chi đang đang ra lệnh thủ hạ tướng sĩ cùng dân chúng trong thành thu gặt lương thực, đồng thời vận chuyển về Hồ Dương trữ, Tân Dã dù sao chỉ là thành nhỏ, không thể lâu thủ. Sắp bắt đầu mùa đông, Trần Khánh Chi trong lòng biết Trương Dương năm nay khó phá, hắn đang vì năm sau chinh chiến làm chuẩn bị.

"Trần tướng quân, bây giờ sắp bắt đầu mùa đông, quân ta không bằng tạm lui Hồ Dương, bằng không nếu như Tào Tháo cùng Hoắc Tuấn cùng đi tập kích, đường khó đi, quân ta tất nhiên khó có thể toàn thân trở ra. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 329: Trần Khánh Chi Tân Dã thu cấp lương cho Hàn, Cẩm Hồ vô vọng truy địch

Nói chuyện là Điền Phục, bây giờ Kinh Châu cái khác mấy đường đại quân đều ở đây hộ tống bách tính hướng Giang Đông di chuyển, mà Trần Khánh Chi một đạo đại quân liền trú đóng ở Tân Dã, đem Trương Dương Lưu Tông cùng Dục Dương Ngụy Diên cùng với xa hơn Tào Tháo ngăn cách. Nếu như hai nhà cùng nhau tiến công, Trần Khánh Chi tất nhiên hai mặt thụ địch, hơn nữa thời gian cũng đã gần sát mùa đông, nếu như đến lúc đó sau hành quân tất nhiên hết sức khó khăn, đây cũng chính là Điền Phục lo lắng chỗ.

"Hoài Cổ huynh không cần phải lo lắng, đợi ta quân tướng chung quanh đây lương thực tất cả đều thu sau khi cất xong, lại lui lại không muộn. "

Trần Khánh Chi hướng ngoài thành, thỉnh thoảng lại bách tính lôi kéo hạt thóc vào thành, hắn mỉm cười, dường như đang suy nghĩ chuyện gì tình xuất thần, một trận gió thổi qua, Trần Khánh Chi tóc bị gió thổi tán loạn, cả người không khỏi run một cái, Điền Phục vội vã cầm trên tay nhất kiện áo choàng nhóm đến Trần Khánh Chi trên vai, "Tướng quân, khí trời lạnh, thân thể của người cũng không khá lắm, không bằng trở về nghỉ ngơi đi, nơi này có ta là được rồi. "

Trần Khánh Chi lại cố chấp lắc đầu, "Không cần lo lắng, trải qua Dược Vương Tôn tiên sinh điều trị, bây giờ thân thể so trước đây tốt hơn nhiều. Còn nhớ rõ chúng ta đêm tuyết phá Nghiêm Bạch Hồ lúc sau, cái loại này khí trời ta đều không sao, đây cũng có cái gì. Ta vừa mới bỗng nhiên nghĩ đến chủ công một câu thơ: Hưng thịnh, bách tính khổ; vong bách tính khổ. Tuy là năm nay là một cái mùa thu hoạch năm, nhưng là người, cái này Tân Dã bách tính đã đi hơn phân nửa, hơn nửa người người trên mặt đều là ưu sầu. Thật hy vọng có thể nhanh lên một chút kết thúc như vậy chiến loạn, bách tính có thể qua trên an định sinh hoạt. "

Diên Phục cũng gật đầu, vô cùng kiên định đáp: "Ta tin tưởng, chủ công tất nhiên có thể hoàn thành thiên hạ nhất thống! "

Lúc này Tào Tháo đã suất rồi ba chục ngàn đại quân đi tới Uyển thành, lúc này Uyển thành đã không có gì binh mã đóng ở, Tào Tháo đại quân tiến vào chiếm giữ Uyển thành sau đó, lập tức phái người liên hệ Dục Dương Hoắc Tuấn cùng Ngụy Diên, thương nghị cùng nhau tiến công Trần Khánh Chi.

Vậy mà lúc này Hoắc Tuấn cũng không mua Tào Tháo trưởng: Cho dù Tào Tháo sứ giả cho hắn rồi Lưu Tông thư xin hàng, Hoắc Tuấn vẫn như cũ cự tuyệt Tào Tháo đề nghị.

"Cho dù ta chủ đã đầu hàng Tào thừa tướng, nhưng là bây giờ ta chỉ biết nghe theo ta chủ lệnh -- khanh thủ Dục Dương. Huống hồ Trần Khánh Chi đa mưu, dễ dàng như vậy xuất kích, tất nhiên đại bại. "

Hoắc Tuấn không biết tốt xấu như thế thoải, làm cho Tào Tháo bầu không khí không ngót, đang muốn đích thân lĩnh quân tiến quân Tân Dã, bỗng nhiên dưới trướng một tướng đứng dậy đáp: "Thừa tướng bớt giận! Kinh Châu chỉ sự hiện tại đã bị Ngô Minh tiểu nhi làm sợ, cho nên mới như vậy sợ đầu sợ đuôi. Mạt tướng nguyện nói nhìn sự, kính lấy Tân Dã, bất sống Trần Húc, để cho bọn họ cũng biết Thừa tướng uy thế. "

Tào Tháo ngẩng đầu nhìn, chính là oai vũ giáo úy Hàn Bưu. Tào Tháo cùng Hàn Bưu nói chuyện qua, hắn biết Hàn Bưu tại hành quân chiến tranh phương diện có nhất nghệ tinh, đến hắn như vậy lòng tin tràn đầy đáng vẻ, Tào Tháo gật đầu một cái nói: "Cầm Hồ tướng quân nếu tin tưởng như vậy, vậy liền làm cho phong người làm tiên phong, trận chiến này cần phải dùng sức, không thể dọa rồi quân ta uy danh. "

Hàn Cầm Hồ nét mặt vui vẻ, lập tức đáp: "Đa tạ thừa tướng, mạt tướng tất nhiên không có nhục sứ mệnh, phó thác đạo hóa tại chỗ không phải từ! "

Hàn Cầm Hồ lĩnh mệnh ra sau, Tào Tháo lấy một bên có chút do dự Quách Gia, cười ha ha nói: "Phụng Hiếu đối với Hàn Bưu người này có gì pháp? "

"Thừa tướng, tuy là Hàn Bưu đúng là một gã tướng tài, nhưng là thuộc hạ cho rằng, hắn nhưng có chút nói như rồng leo, làm như mèo mửa, hơi có chút ngạo khí, mà Trần Húc cũng là cửu kinh sa trường, rất nhiều trí mưu, thuộc hạ cho rằng, nếu nó là làm tiên phong, sợ có phải hay không Trần Húc đối thủ. "

Tào Tháo nhẹ nhàng vuốt vuốt râu mép, gật đầu một cái nói: "Phụng Hiếu nói như vậy, cùng ta muốn vừa lúc nhất trí. Ta cũng liệu định bên ngoài tất bại không thể nghi ngờ, vì vậy dùng cái này chiến tới đánh bóng dưới hắn ngạo khí, cho hắn biết cái gì là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân. Phụng Hiếu cho rằng có thể hay không? "

"Thừa tướng đạo dùng người, thuộc hạ tự nhiên bội phục, chỉ là thuộc hạ vẫn còn có chút lo lắng, trận chiến này nếu như ảnh hưởng sĩ khí quân ta, có hay không có chút cái được không bù đắp đủ cái mất? "

"Phụng Hiếu không lo, ta tự nhiên sẽ suất đại quân tiếp ứng. Cho dù Hàn Bưu chịu thiệt, nho nhỏ Tân Dã, chẳng lẽ còn có thể chống đỡ ta mấy vạn đại quân hay sao? "

Hàn Cầm Hồ lĩnh đại quân đi tới Tân Dã ngoài ba mươi dặm đóng quân đứng lên, chờ đầy thám tử tin tức, rồi quyết định như thế nào tiến công.

Không bao lâu, thám tử liền phi ngựa báo lại: "Báo Hàn tướng quân, lúc này Tân Dã ước chừng hơn một ngàn binh mã, đang ở hướng Tân Dã trong thành vận chuyển thu hoạch hạt thóc. "

Hàn Cầm Hồ nghe xong, cau mày, trầm nghĩ trong lòng: "Tân Dã dân thiếu, Trần Khánh Chi vì thu gặt giao lương cỏ, thật không ngờ sơ suất, đã như vậy, vậy hãy để cho người thành tựu ta Hàn Bưu tên a !! "

"Người đến, truyền cho ta quân lệnh, mỗi người mang một ngày khẩu phần lương thực, lên đường gọng gàng, tăng tốc đi tới, cần phải thừa dịp quân địch còn chưa phát hiện, một lần hành động đánh hạ Tân Dã! "

Hàn Cầm Hồ mệnh lệnh vừa ra, đại quân lập tức khởi hành, một canh giờ, Hàn Cầm Hồ đại quân liền đã tới Tân Dã ngoài thành. Vậy mà lúc này Trần Khánh Chi lộ về nhưng đã trước giờ phát hiện Hàn Cầm Hồ đại quân đến, đã lập tức mệnh lệnh tướng sĩ đầu khí tất cả cấp lương cho xe, hướng Hồ Dương phương hướng lui lại.

Hàn Cầm Hồ đến Trần Khánh Chi dĩ nhiên trực tiếp bỏ chạy, chính mình cho dù dẹp xong Tân Dã chỗ ngồi này viên đạn thành nhỏ, bắt không được Trần Khánh Chi, cũng không coi vào đâu công lao, liền lập tức hạ lệnh đại quân tiếp tục hướng Hồ Dương phương hướng truy kích Trần Khánh Chi một nghìn binh mã. Bởi vì hắn đến Trần Khánh Chi một ngàn này tướng sĩ binh khí trong tay, trên người cũng không Khải giáp, hoàn toàn một bộ dân chúng bình thường hoá trang, lui lại lúc càng là hoảng loạn không thôi, một đường đuổi theo, thỉnh thoảng phát hiện có người giày đều vứt bỏ ở trên đường, không kịp đi nhặt.

Hàn Cầm Hồ đại quân đuổi mấy giờ, tuy nhiên lại chậm chạp không có đuổi kịp bóng dáng của địch nhân, tự nhiên Trần Khánh Chi binh mã mặc dù là chạy tán loạn, nhưng là trên người không có khí giới cùng trọng giáp ràng buộc, ngược lại chạy mau hơn một chút.

Hàn Cầm Hồ đại quân vẫn truy, phía trước thám tử khoái mã báo lại, xưng Trần Khánh Chi đại quân ở Đường Từ Hương dừng lại nghỉ ngơi và hồi phục, Hàn Cầm Hồ vừa nghe, không khỏi vui từ đó tới, lập tức thúc giục tướng sĩ tiếp tục truy kích.

Trong lịch sử có quan hệ Đường Từ Hương ghi chép, thật là ở Đông Hán khai quốc vạch. Đường Từ Sơn Huyện nam trăm dặm. Một gã tây đường núi, đường bởi vì lấy danh Châu. Chân núi tây nam có đường từ Đình, tức Đường Từ Hương cũng. Lưu Tú các loại khởi binh thảo Vương mắng, tự Tân Dã tàn sát Đường Từ Hương, giết Hồ Dương Úy, đắp lên này. Hậu nhân xưng cái này ghi chép là Quang Võ Đế Lưu Tú một cái chỗ bần, bởi vì hắn từ Tân Dã vẫn tàn sát hàng loạt dân trong thành tàn sát đạo Đường Từ Hương.

Tuy là Hàn Cẩm Hồ không phải Quang Vô Đế, nhưng là tâm tình của hắn lúc này nhưng là vô cùng phẫn nộ, nếu như khả năng, hắn cũng muốn tàn sát Trần Khánh Chi đại quân để phát tiết mối hận trong lòng.

Hàn Cẩm Hồ thúc giục đại quân tiếp tục tiến lên, không bao lâu, Hàn Cẩm Hồ chợt phát hiện đại quân đi được một chỗ sơn cốc, sơn cốc địa hình tuy là không tính là hiểm, nhưng là nhưng trong lòng của hắn vô căn cứ sinh ra một loại đối với nguy hiểm cảnh giác.

"Núi này là cái gì danh đường? "

Hắn liền vội vàng hỏi.

"Hồi tướng quân, núi này là đường Từ Sơn kéo dài mà đến, cốc này danh viết hồ vô cốc, rồi Đường Từ Hương chỉ có không đến mười dặm rồi. "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 330: Thái Sử Từ Độc Liệt Đấu Tướng, Tào Mạnh Đức gạt thuật nộ hạ

"Chớ không phải là ta có chút quá khản trương? Trần Húc đang ở trước mắt, nơi đây cũng không phải một cái rất tốt mai phục nơi, hướng hồ hồ vô cốc, chính là ứng với ta Cẩm Hồ tên, hồ vô bay lên, đúng vào lúc này! "

Hàn Cẩm Hồ hạ lệnh quyết tâm, rống to: "Toàn quân nghe lệnh, gia tốc hướng Đường Từ Hương đi tới, chỉ cần đến Đường Từ Hương, sanh cầm Trần Húc, bọn ta liền đại công cáo thành, đến lúc đó tiền tài cùng nữ người, dễ như trở bàn tay! Các huynh đệ, có được hay không? "

Hàn Cẩm Hồ một tiếng cổ vũ, nguyên bản uể oải không chịu nổi Tào quân lúc này phảng phất ăn thuốc kích thích thông thường, lần nữa cao giọng gầm lên.

Dọc theo hồ vô cốc ghé qua rồi năm dặm, rốt cuộc đã tới cốc khẩu, cốc khẩu bên cạnh lại là ngay cả một cái hồ nước, chu vi hồ vậy trông nhìn tàng lớn cỏ lau, bây giờ mùa, cỏ lau đã khô héo, gió thổi qua, cỏ lau trong lúc đó lẫn nhau đụng phải, phát sinh tiếng vang kỳ quái; mà cỏ lau đình còn lưu lại vì như, thỉnh thoảng còn bay xuống, phảng phất khiến người ta đưa thân vào một loại kỳ diệu như Tiên cảnh. Hành tại nhất bộ đội phía trước, đã đi ở cỏ lau xen lẫn trên đường nhỏ.

Đúng lúc này, Hàn Cẩm Hồ hét lớn một tiếng: "Không tốt, nhanh hạ lệnh, tiền quân thay đổi hậu quân, nhanh chóng lui lại. "

Đang ở lúc, chỉ nghe một tiếng pháo nổ, bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống rất nhiều hỏa tiễn, bắn tới trong bụi lau sậy, trong nháy mắt đem khô héo cỏ lau dẫn hỏa, lúc này nguyên bản ở trong cỏ lau tiền quân, tức thì bị hỏa hoạn vây quanh, hô cha gọi mẹ về phía hồ vô cốc thối lui. Mà lúc này Hỏa tá Phong thế, nhanh chóng đem hỏa hoạn hướng Hàn Cẩm Hồ đại quân dẫn tới, Hàn Cẩm Hồ thầm nghĩ trùng kếp, một bên mệnh lệnh đại quân hướng hồ vô cốc triệt hồi, một bên nghiêm lệnh tướng sĩ hoảng loạn không tuân mệnh lệnh.

Đại quân mới vừa rút lui nói hồ vô cốc, Hàn Cẩm Hồ lúc này mới phát hiện cốc khẩu chẳng biết lúc nào xuất hiện mặt khác một chi đại quân, cờ xí trên rõ ràng viết hai chữ to "Thái Sử ". Hàn Cẩm Hồ phẫn nộ không so, tự biết hôm nay trùng kếp, hắn rống to: "Các tướng sĩ, bây giờ chuyện gấp, theo ta cùng nhau xông ra. Xông ra mới có thể sống được, bằng không chỉ có một con đường chết! Giết a! "

Hàn Cẩm Hồ hét lớn một tiếng, xung trận ngựa lên trước, vọt tới. đem tự nhiên là Thái Sử Từ, hắn đến Hàn Cẩm Hồ trùng kếp sau đó, còn có thể làm cho đại quân đều đầu vào đấy triệt thoái phía sau, bị bao vây sau đó, còn có thể cổ vũ tướng sĩ liều mạng đánh một trận tử chiến, không khỏi đối với Hàn Cẩm Hồ mắt khác lẫn nhau.

Thái Sử Từ cũng hét lớn một tiếng, "Các huynh đệ, giết a! " tay hắn cầm trường thương, dẫn đầu hướng về Hàn Cẩm Hồ vọt tới.

Thái Sử Từ trực tiếp nghênh hướng Hàn Cẩm Hồ, trong tay hai người trường thương giao một cái, Hàn Cẩm Hồ liền biết không phải là đối thủ của hắn. Thái Sử Từ cười ha ha một tiếng nói: "Bây giờ ngươi đại thể đã mất, sao không sớm hàng, bằng không định để cho ngươi trở thành thương dưới vong hồn! "

Hàn Cẩm Hồ cười lạnh một tiếng nói: "Đại trượng phu sinh tử có số giàu sang do trời, muốn ta đầu hàng, hỏi trước trường thương trong tay của ta a !! "

Nói xong, Hàn Cẩm Hồ lại là một thương, đâm về phía Thái Sử Từ.

Thái Sứ Từ nổi giận gầm lên một tiếng: "Thất phu nhận lấy cái chết! "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Thái Sứ Từ Đốc Liệt kỹ năng phát động, vũ lực + 3, trước mặt Thái Sứ Từ vũ lực đề thăng tới 99. "

"Tích! Kiểm tra đo lường đến Hàn Cầm Hồ kỹ năng Đấu Tướng phát động, bên ngoài đấu tướng lúc, vũ lực + 4, chỉ huy - 3, trước mặt Hàn Cầm Hồ vũ lực đề thăng tới 98, chỉ huy rơi chậm lại tới 93. "

Ngô Lập Nhân nghe được cái này nêu lên, trong lòng vẫn là cả kinh, hắn mặc dù biết Tào Tháo biết có hành động, nhưng là vẫn lo lắng, không biết Trần Khánh Chi có thể hay không ứng phó Tào Tháo phản công. Nam Dương, Ngô Lập Nhân tự biết không còn cách nào bảo vệ, cho nên hắn cũng không lo lắng mất đi.

Thái Sứ Từ cùng Hàn Cầm Hồ trong nháy mắt liền chiến mấy hiệp, nhưng là Hàn Cầm Hồ thủ hạ chính là tướng sĩ nguyên bản chính là lặn lội đường xa còn không có nghỉ ngơi, lại trải qua vừa mới một hồi hòa hoãn thanh tẩy, vẫn chưa hết sợ hãi phía dưới, cho dù Hàn Cầm Hồ nỗ lực ngăn lại, cũng là chỉ có thể nói không có tán loạn. Nhưng là vô luận từ thể lực và sĩ khí trên, nơi nào đều không phải là Thái Sứ Từ thủ hạ đại quân đối thủ.

Trải qua một phen xung phong liều chết, tử thương không biết được bao nhiêu, Hàn Cầm Hồ trong lòng cũng lo lắng vạn phần, không thể làm gì khác hơn là thừa cơ ngăn Thái Sứ Từ trường thương, mang theo đường như chim sợ cành cong Tào quân hướng Tân Dã phương hướng triệt hồi.

Tuy nói giặc cùng đường chó truy, nhưng là lúc này Thái Sứ Từ đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, dù sao Trần Khánh Chi thiết kế tỉ mỉ kế dụ địch.

Hàn Cầm Hồ đại quân vừa đánh vừa lui, Thái Sứ Từ đuổi hơn hai mươi dặm, trong lòng đang hoảng loạn lúc, bỗng nhiên cách đó không xa một hồi tiếng vó ngựa vang lên, Hàn Cầm Hồ kinh nghi bất định lúc, giương mắt nhìn, đại lớn cờ xí trên một cái Diên chủ đón gió tung bay, Hàn Cầm Hồ mừng rỡ trong lòng.

"Hàn tướng quân nghi hoảng sợ, Diên Vi tới cũng! "

Tào Tháo sau đó chạy tới Tân Dã về sau, nghe nói Hàn Cầm Hồ đã truy kích Trần Khánh Chi xa, tự nhiên liền nghĩ đến Hàn Cầm Hồ trúng kế. Hắn lập tức phái Diên Vi lĩnh hai nghìn Hồ Báo Kỳ trước đi tiếp ứng, quả nhiên không ngoài sở liệu, Diên Vi nghênh đến rồi đang ở chạy tán loạn Hàn Cầm Hồ.

Thái Sứ Từ đến Diên Vi Hồ Báo Kỳ tới cứu viện, không chút do dự, lập tức hạ lệnh toàn quân hướng Hồ Dương triệt hồi.

Diên Vi cũng sẽ không đuổi kịp, lập tức che chở Hàn Cầm Hồ đại quân hướng Tân Dã xa.

Hàn Cầm Hồ chạy trở về Tân Dã sau đó, bị Diên Vi mang theo tới gặp Tào Tháo. Lúc này Tào Tháo xanh mặt, lấy hơi đầu thổ kiểm Hàn Cầm Hồ, lạnh lùng ánh mắt, làm cho Hàn Cầm Hồ lập tức quỳ xuống, trong miệng ai thán một tiếng: "Thừa tướng! Mặt tướng không cần thận trọng Trần Húc tiểu nhi kế dụ địch, mời thừa tướng trách phạt! "

Tào Tháo chậm rãi đi hướng Hàn Cầm Hồ, thanh âm trầm đầy đáng tiếc mà hướng về phía Hàn Cầm Hồ nói từng chữ từng câu: "Hàn Bưu a Hàn Bưu, người thực sự là quá làm cho ta thất vọng rồi! Người cũng đã biết, bằng năng lực của người, về sau tiền đồ vô lượng. Nhưng là nhưng người thiên thiên nói như rồng leo, làm như mèo mửa, tham công sát ruột, khinh địch liều lĩnh, hãm đại quân ta vào hiểm địa, nếu không phải ta làm cho Diên tướng quân đi cứu, cái này năm nghìn đại quân chẳng phải là muốn bị người chôn vùi hết? "

Hàn Cầm Hồ không khỏi thật sâu mà cúi thấp đầu, "Mặt tướng biết tội, mời thừa tướng trách phạt! "

Tào Tháo bỗng nhiên thanh âm vừa nhắc, rống to: "Người đến, đem Hàn Bưu đặt đi ra ngoài, trảm! "

Nghe được câu này thoại, chỗ ngồi văn võ nhao nhao biến sắc, không nghĩ tới Tào Tháo nói, Hàn Cầm Hồ cũng không nghĩ tới biết là kết cục như vậy. Nhưng là y theo quân pháp, hắn tự nhiên hữu tử vô sinh, hắn cười khò một tiếng, hướng về phía Tào Tháo lạy tam bái, "Thừa tướng bảo trọng, mặt tướng đi vậy! "

Tào Tháo nghe xong, xoay người, ngẩng đầu lên, thở dài một hơi, cũng không nói gì thoại.

"Thừa tướng! Hàn tướng quân mặc dù có tội, nhưng là bây giờ quân ta chính là lúc dùng người, không bằng để cho lập công chuộc tội, cũng chương hiền thừa tướng ân uy! "

Diên Vi cũng biết Hàn Cầm Hồ bản lĩnh, Tào Tháo muốn chém Hàn Cầm Hồ, hắn phát ra từ nội tâm cảm thấy đáng tiếc. Cho nên người thứ nhất đi ra làm Hàn Cầm Hồ cầu tình.

Tào Tháo phát phát tay, ý bảo hắn lui, lúc này sau Quách Gia cũng đi ra nói: "Thừa tướng bớt giận! Đại chiến sắp tới, trước trảm đại tướng, với quân bất lợi! Thừa tướng nghĩ lại! "

Lúc này sau mọi người cùng nhau quỳ xuống, làm Hàn Cầm Hồ lên tiếng xin xỏ cho: "Mời thừa tướng nghĩ lại! "

Tào Tháo đứng ở nơi đó một lát không nhúc nhích, tiếp lấy mới chậm rãi xoay người, trên mặt đất mọi người, hắn thở dài một hơi: "Nếu chúng tướng đều cực lực làm người cầu tình, vậy tạm thời lưu lại người thủ cấp, về sau ghi nhớ kỹ hôm nay giáo huấn! "

Đúng lúc này, bỗng nhiên có sĩ tốt đề báo cáo: "Bẩm báo thừa tướng, trong thành phát hiện rất nhiều quân địch còn không tới kịp xử lý hạt thóc! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Ta Là Người Vô Danh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.